

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE ZARAGOZA

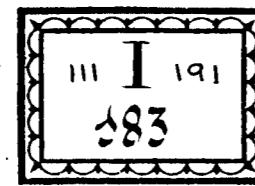
SIGNATURA: I – 183

*Vicente Ferrer, San. Sermones de tempore
et de sanctis. Norembergae. 28 junio 1492.*

cep a prego y tñido y mazurado de uelvicio p'no q'ro q'ale a' no p'ro

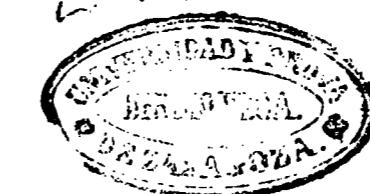
A

26-3. N. III.

magmado

Sermones sancti Vincentij fra
tris ordinis predicatorum de tempore.
Pars hyemalis.

reproducido

Dominica prima in aduentu dñi. Ser. I.

Divini verbi preconis et predicatoris. ac sacraꝝ lifariꝝ interptis et professoris subtilissimi sancti Glencenni professoris de valentia ordinis diuiꝝ predicatoroꝝ. Sermones fructuosissimi hyemales de tempore incipiunt feliciter.

Sermo pmus

Enedict⁹ qui venit

in noite dñi. Habetur verbū istō ab Athēi. xxij. ca. t officiatur in euāgeliō bōdierno. Ista dominica est de maiobus dñicis totiꝝ anni. Quia est p̄ma dñica aduentus dñi in qua sc̄tā mater ecclesia dimittit officiū qđ ante faciebat et incipit officium aduentus dñi. Ideo volens me cōformare cū sc̄tā matre eccl̄ia cogitauit nūc p̄dicore de aduentu dñi nr̄i ihesu xp̄i. Scz quō veniet in fine mūdi iudicare bonos et malos retribuendo cuilibet fm̄ opa eius. Si placet deo haebimus multas bonas instructioꝝ. Sed primo salutef. xgo maria t̄c. Benedict⁹ q̄ venit t̄c. Clerbum p̄positū est vna breuis cantilena q̄ fuit a pueris et turbis cantata in aduentu xp̄i in ciuitate hierlin dicentib⁹. Benedict⁹ q̄ venit t̄c. Pro huiꝝ verbi maiori declaratōne et materie p̄dicande introductōne. Sciendū q̄ in sacra scriptura clare et manifeste inueniuntur tres aduētus dñi in hūc mundū solēnes et notabiles generales et principales.

Primus fuit de humilitate virtuosa.

Secundus de charitate gratioſa.

Tercius de maiestate rigorosa.

Primus aduētus est iā p̄teritus. sc̄ds est p̄his tercius est venturus. Et his trib⁹ aduētibus correspondet tres hebdomade aduētus. Et de tertio aduētu ultimo t̄ maiori intelligitur thema p̄ncipaliter. qz cū dicent boni. Benedictus q̄ venit t̄c. Prim⁹ aduētus dñi fuit de humilitate virtuosa. et iste iā est p̄teritus. qn̄ scz voluit descendere p̄ incarnationē. cōuersationē. captiuationē. flagellationē. et passione. vt sibi credentes et obediētes ascenderet in celuz. Ratio q̄re venit in tanta humilitate fuit supbia ade et eue. qz noluerit obediēre deo s̄ potius p̄prie voluntati. p̄ctm em̄ ade fuit supbia. vt dicit beatus Tho. sc̄do scripto dis. xxiij. q. j. arti. j. et sc̄da sc̄de q. clxij. arti. j. t̄ vt

dicū sc̄tū Tho. inobedientia i eo causata fuit ex supbia. et ideo Aug⁹. dicit ad orosiuꝝ q̄ hō elatus supbia suasioni serpentis obediēs precepta dei cōtepsit. Clerū etiā in pctō primoꝝ parentū. vt dicit sc̄tū Tho. sc̄da sc̄de. vbi s̄. in so. ad secundū ar. gula locū habuit. d̄r̄ em̄ Gen. iii. Glidit mulier q̄ lignū esset bonū ad vescendū. t̄ pulcrū oculis. aspectuꝝ delectabile. et tulit de fructu eius t̄ comedit. Non tñ ipsa bonitas et pulchritudo ibi fuit p̄imum motiuū ad peccandū. s̄ potius supbia serpentis qui dixit. aperienſ oculi vestri t̄ eritis sic dij. qđ appetendo supbiā mulier incurrit. et ideo p̄ctm gule deriuatū est ex pctō superbie qm̄ ideo p̄us fuit p̄em̄ supbie q̄ gule. Et supbia est fundamentū oīm pctōꝝ. verbi grā. Quare aliquis ē auarus. ex supbia est. qz nō vult obediēre p̄cepto dei dicētis. Non fornicata. vel nō furtū facies t̄c. Quare aliquis est luxuriosus. nūquid ex supbia. qz nō vult obediēre p̄cepto. nō fornicaberis. Idē de gula et alijs pctis. Auctas. Initū oīs pcti est supbia. Eccl. x. Ideo xp̄s ad reformandū venit in magna humilitate quasi famulus ad ministrandū nobis opa redēptionis p̄ humanam incarnationē. Si vultis intelligere bene hāc magnūm xp̄i humilitatē. cogitate q̄ eēnt mul ti magni dñi et parui cōgregati in cōuiuio et non haberent seruitōre aliquē. qđ sciens fili⁹ regis. deposita veste regali simpliciter induit veniret ad seruēndū oībus. Primo dan do aquam manibus. Secundo ministrando escas. nūquid ista esset magna humilitas filij regis. maior incōparabiliter fuit humilitas filij dei. Omne genus humanū erat congregatum in scola huiꝝ mundi spectans bonū pran dium celestū epularū. sed nō habebam⁹ seruitōre qui illas nobis ministraret. ppter qđ fili⁹ dei mutata immo magis occultata veste deitatis et assumpta veste humanitatis venit ad ministradū nobis. licet p̄ incarnationē nullo mō mutar⁹ fuerit. de b̄ vide iij. iij. pte sc̄tū Tho. q. j. ar. j. ad pm̄. et. q. ii. ar. vi. ad pm̄. et. iij. scripto dist. i. q. j. ar. j. ad pm̄. auctas. Qui cū in forma dei cēt indutus. s̄. veste dei tatis semetipm exinanivit. i. humiliavit. for mā serui accipiens. in specie despectus. in similitudinē hoīm fact⁹ t̄ habitu inuētus vt hō. ad Phil. ii. scz vt nobis seruiret et ministraret. Et primo dedit aquā manib⁹ nr̄is imundis. qz oēs eram⁹ cōcepti nati et nutriti in pectatis. Dicit em̄ apls ad Ro. v. Per vnuꝝ ho minē in hūc mundū p̄ctm intrauit et p̄ p̄ctm mors. et ita in oēs homines mors pertransiit in quo oēs peccauerūt. Et habetur de conse.

Dñica prima aduentus dñi

dis. iij. ca. firmissime tene. Propri hoc primo ordinavit scđm sacram baptismi. Baptismus em̄ est ordinat⁹ in remedio. Et p̄t̄ originale. est em̄ qđā spūal̄ regeneratio et ianua sacroꝝ. Tñ pueri carentes omni actuali p̄t̄ ppter p̄t̄ originalis infectionē in q̄ concepti sunt baptizant. Erat⁹ inquit apls natura filii ire ad Eph. ii. h̄ em̄ p̄t̄ p̄ actū nature siue per viciatā originē a parente in plen reducitur. de q̄ scđm Tho. luculent et subtilit tractat. ij. scripto dist. xxxi. q. i. arti. j. et. ij. et etiā prima scđe in. q. lxxxi. Deinde dedit escas di. Ecce iā triduo sustinet me. nec hñt qđ manducet. Absenti. viij. Et dedit escas spūales. s. doctri nas euangelicas et celestes. Secundo dedit escas miraculoꝝ. infirmos curādo. mortuos suscitando. Tercio dedit escas virtutū. No/ta quō erant sapide et cōfirmabiles. Deinde post prandiuſ iterū dedit aquā calidam mani bus et pedibus. etiā in cena aquā calidā. q̄ de latere suo exiuit sanguis et aqua. p̄ma qđ fuit baptismi. Secunda vero penitentie q̄ a xp̄i passione habet virtutē et efficaciam. lauādi ani mas a sordib⁹ pccatoꝝ. De isto seruatio hu/ militatis ipsem̄ et xp̄s dicit. Filius hois non venit ministrari s̄ misstrare. et dare animā sua in redēptionē p multis. Math. xx. Et loqui tur de p̄mo aduētu iam pterito. de q̄ oportet q̄m cōmendare et laudare. vñā dictioñē the matis mutādo et dicēdo. Benedict⁹ qui ve nit in noīe famuli. In p̄mo aduētu xp̄s venit vt famulus. s̄ in isto scđo aduentu venit vt socius. Ratio. q̄ cōsuetudo et modus socioꝝ est simul stare. simul ire. simul cōversari. siml comedē et bibere. Ita dñs ih̄us xp̄s venit de celo ad domū nostrā ad simul prandēdū nobiscū in cōione. Q̄ q̄lis refectione est aīc deuote q̄n h̄ patus cōcatur. refic̄t intellectus fidei claris illuminationib⁹. memoria optimis re cordationib⁹. voluntas scđis et bonis deside rijs. Os deuotis orōnib⁹. et finalit totū cor pus fortificat ad pñias et bonā vitā. tñinuā dam. nec recedit a nobis post cōmunionē ni si demus sibi cōgeriū p̄ p̄t̄ mortale. q̄ als nō recedēt tñ placet sibi nr̄a societas. Iō di cit ipsem̄. Delicie mee esse cum filijs hoim̄. p̄ou. viij. Hora cū filijs hoim̄. s. p̄fiaarchaz pphaz. aploꝝ. et doctoꝝ q̄ nos genuerūt de fide catholica. Ecce quō est soci⁹ nf. Auētas. Fidelis dñs in oībus verbis suis. s. cōplēdo pmissū. q̄ dictis xp̄bis siue a bono siue a ma lo p̄bysterio statim venit in hostiā. Scđus aduētus ē de charitate gratiosa. et iste ē pñs. q̄ q̄libet die in sacro altaris in hostia cōsecre ta ē ita realit sicut venit in p̄mo aduētu i vte.

ro xp̄ginis. dictis verbis a xp̄gine maria. Ecce ancilla dñi r̄c. Ita in q̄libet missa dictis xp̄bis cōsecratōnis a sacerdote venit xp̄s in hostiā. id nos ip̄m in sacro altaris adoramus. de isto aduētu debem⁹ ip̄m cōmēdare et laudare. B̄sidic⁹ q̄ venit in noīe loci. q̄ ibi nō ostendit suum dñm. Tercius aduētus erit de maiestate rigorosa q̄n sc̄z veniet ad iudicium ad retribuendū iudiciale. Licet q̄n h̄ moris aīa statim vadat ad iudicium. et dñs sibi retribuit fm opa ei⁹ q̄ fecit hic. Quia si h̄ fecit de p̄t̄is condignā pñiam. statim dat sibi gloriā eternā. Si autē sit mala et ip̄penitens dat sibi penā infernalē. si sit fuit mediocris. q̄ nec extoto bona nec mala. s̄ mediocris. s. q̄ fuit cōfessa satisfecit et remisit iurias r̄c. s̄ non fecit condignā pñiam. dat sibi retributiones pene purgatorij. s̄ iste retribuēt solū sunt aīarū. q̄ corpora tam bonoꝝ q̄ maloꝝ q̄ iuuant animas. adhuc nō hñt retributionē. sed sunt incinerata. ideo venit dñs ad iudicium generale. vt retribuet non solū aīabus. s̄ etiā corporib⁹ fm opera eoꝝ. Judicium em̄ generale futurū est in fine mundi. vt ex trib⁹ b̄tū Tho. probat in. iij. dis. xl. vii. arti. i. Primo vt sicut deus in p̄ncipio oīa creauit simul ita siml iudicet oīa. et sic vñiuersale iudicium cōrespon debit ex aduerso p̄me rerū p̄ductioni in cōse. Scđo q̄ vt dicit b̄tū Tho. vbi s̄. in solutōe ad scđm ar. h̄ dupl̄ cōsiderari p̄t̄ sc̄z vt h̄ singulāris. et vt p̄s multitudis. vñ et duplex ei iudicium debet. Tñū singulare qđ de eo fiet post mortes q̄i recipiet iuxta ea q̄ in corpore gessit. q̄uis nō totalit. q̄ non q̄ ad corpus. s̄ q̄ ad animā tm̄. Aliud iudicium debet eē de eo fm qđ est p̄s totū humani generi. et sic de eo fiet iudicium in vñiuersali et generali iudicio. Nec tm̄ deus bis iudicat in idip̄m. q̄ nō ifert duas penas. p̄ uno p̄t̄. s̄ pena q̄ ante iudicium cōplete inflicta nō fuerat in ultimo iudicio cōplebit. cū mali et ip̄ij punient simul in corpore et aīa. Tercio p̄t̄ q̄ licet q̄libet dānat⁹ sit cert⁹ de sua dānatione. et b̄tū de sua glia. nō tñ oībus oīm dānatio vel p̄miū inno rescit. qđ tñ expedit vt ab oīb⁹ sciat. vt oīb⁹ appareat dei iusticia. et hoc cōiter fieri in gene rali iudicio vbi oīs simul congregabunt. De b̄ aduentu dicit ip̄met. Filii hois ventur⁹ ē in glia patris sui cū agelis suis. et tūc reddet vñiuic⁹ fm opera eius Math. xvij. Lūc nō veniet in humilitate. paupertate. simplicitate. vt in p̄mo. nec vt soci⁹. vt in scđo. s̄ veniet vt dñs cū tanta maiestate et p̄t̄ate. q̄ tor⁹ mun dus timebit et tremet. Veniet em̄ ad istar po tentissimi regis q̄ venit ad villam vel ciuitatē.

Sermo .I.

tem sibi rebellē vel inobedientē cū gentib⁹ ar moꝝ cū bombardis et balistis r̄c. Ita veniet dñs ad villā seu ciuitatē hui⁹ mūdi in q̄ sunt multi rebelles et inobedientes regi xp̄o. qui vult et precipit humilitatē et ipsi sunt superbi vani r̄c. p̄cipit misericordia et liberalitate. et ipsi sunt auari. usurarij. latrones. raptiores. pessimi. p̄cipit castitatem. ipsi sunt luxuriosi. Idem de alijs. Credētia autē sine obediētia nō saluat hominem. Null⁹ rex vel dñs cēt p̄t̄entus de credētia si p̄ditoꝝ sine obediētia. p̄p̄t̄ hoc venit xp̄s ad ciuitatē hui⁹ mūdi. nō vt famul⁹ hec vt soci⁹. s̄ vt dñs cū multis gentib⁹. q̄ in illa die celū euacuabit. q̄ nulla creatura humana nec angelica ibi remanebit. q̄ oīs venient cū rege ad iudicium. tube siue trompete erit tonitrua fulgura r̄c. intantū q̄ celū et terra tremiscet. Hora si celū et terra et creature q̄ munīq̄ peccauerit h̄ deū nō poterūt ip̄m adūcētū sustinēt. qđ faciēt tūc p̄t̄ores q̄ tot p̄t̄ se carūt h̄ deū. tūc magis velleēt eē in inferno q̄ videre deū. De b̄ dicit Job in psalma p̄t̄ores Quis mihi b̄ tribuat vt i inferno p̄tegas me et abscondas me donec p̄trāseat furoꝝ tu⁹. Job viij. S̄z illa die boni stabūt securi nec timebunt. Ideo scđm mf ecclia orās p̄ q̄libet fideli dicit. Libera me dñe de morte eterna i die illa tremenda q̄n celi mouendi sunt et tra. dū venēris iudicare seculū p̄ ignē. Tunc xp̄s ostendet se vt dñs et oīs gētes cognoscēt eius dominū. David. Cognoscēt dñs iudicia faciēt in opibus manū suarū cōphensus ē p̄t̄or. p̄s. ix. Tūc b̄ti et boni de ei⁹ aduentu leti di cent thema in ppria forma. B̄ndictus qui venit in noīe dñi. p̄t̄ thema. In isto aduētu ad iudicium xp̄s ib̄s vt dñs faciet q̄tuor fm scđm scripturā que debent fieri in oī bono iudicio maxime in criminali. q̄ quatuor sunt.

Conuocatio vñiuersalis.

Ordinatio diuinalis.

Diffinitio sententialis.

Executio perpetualis.

Et p̄ q̄libet istoꝝ debem⁹ deū laudare et dicē B̄ndictus qui venit in noīe dñi. Primum q̄ quod faciet xp̄s in isto iudicio erit conuocatio vñiuersalis. q̄ oīs p̄t̄es ibi conuocabunt ut audiant ibi siuam diffinitiū. et iudex manifestabit se oīb⁹ et videbit ab oīb⁹. quia alīa siuia posset dici pphana. Hora practice quō illo die xp̄s cū matre sua angel. archangel. p̄ncipib⁹ et p̄t̄. patriarchis. pphaz. aplis. et ceteri b̄tis cū glia descēdet ad iudicandum. Querit a q̄busdā ad qđ ent necessariū istud iudicium cui iam aīe tā bonoꝝ q̄ maloꝝ sunt iudicata et sentētia. B̄nsto q̄ illud iudicium ē necessaria

niū q̄n xp̄us vt iust⁹ iudex retribuit vñicuic⁹ fm opa eius. bona vel mala q̄ fecit. et q̄ dicta opa p̄ p̄us sunt ab aīa cogitādo. tractando. deliberādo. delectando. Deinde exequunt a corpore. verbi grā. p̄mo de bonis opibus. de inde de mali. Hora practice. Rō. quia aīa p̄us demeret vel meref q̄ corp⁹. ido iustū est vt aīa p̄ p̄us habeat gliam vel penā q̄ corp⁹ vt de aīab⁹ sc̄t̄or̄ petri et pauli r̄c. et malorū. vt iude et machometi r̄c. Et q̄ in executione dictoꝝ operū corpora sociabāt aīab⁹. Ideo in generali iudicio resurgent corpora et asso ciente. Aīa manifestari oportet ante tribunal xp̄i. vt referat. i. reportet vñusq̄sp p̄ p̄ia corporis put gessit. siue bonū. siue malū ij. ad Corint. v. Hora q̄ in resurrectione noūissima aīa idez corpus numero resumeret. fm illud Job. In carne mea video deū saluatorē rem meū. xix. loquit aut̄ Job de visione post resurrectionē. qđ patet ex b̄ qđ p̄cedit. In noūissimo inquit die de terra resurrectus sum. q̄ idē corpus numero resurget. Item sicut Da masenus dicit. iij. lib. resurrectio est ei⁹ qđ cōcidit scđa surreccio. sed b̄ corpus qđ nunc gerim⁹ per mortē cōdit. q̄ idē numero resurget. Dicit em̄ scđm Tho. in. iij. di. xliij. ar. i. q̄ ad hoc q̄ sit vera resurrectio oportet q̄ idē corpus qđ cōcidit resurgat et aīe reuniat q̄a resurrectio est iterata surreccio. eiusdē autem est surgere et cadere. vñ resurrectio magis resurget corpus q̄ animā. q̄ corpus post mortē cōdit. s̄ aīa post mortē vivit. et ita si nō eēt idē corpus qđ aīa resumit nō diceret resurrectio s̄ magis noui corporis assumptio. Et opossum dicere sicuti quidā hētici dixerūt est veritati resurrectionis p̄iudicare quā scriptura sacra affirmat. Hora practice hāc conuocatio nem seu citationē siendaz fm alijs doctores p̄ scđm michaelē in voce tube. i. terribili. quia nō erit ibi tuba materialē. s̄ vox xp̄i sperantis resurrectionē q̄ clamabit sonit ad q̄tuor p̄tes mundi dicens. Surgite mortui venite ad iudicium. Tunc virtute diuina subito. tam boni q̄ enī mali resurgent. et quilibet inueniet suum corpus. Querit sanct⁹ Tho. in. iij. dist. xlii. vtrū resurrectio futura corporis erit naturalis. Rūdet sanct⁹ Tho. vbi s̄. arti. i. q. iij. q̄ resurrectio erit miraculosa simpliciter. s̄ ex parte principij supernaturalis. i. dei. Sed naturalis fm quid ratione termini. Idem dicit contra gentiles. iij. libio. cap. lxxij. finali. a q̄

Dñica prima aduentus dñi

Ite. A puatione i habitu nō fit regressus fm naturā. Sed mors est puatione vite. q̄ resurrecō q̄ quā est redit de morte ad vitā nō ē naturalis. Sic q̄ resurrectio erit et fieri diuina virtute. Et erit in instanti q̄ ad illud qd fieri virtute dei. nō aut q̄ ad illud qd fieri p̄ mysteriū angeloz. vt dicunt sc̄tūs Tho. in. iii. dis. xliij. ar. iiij. q. iiij. si iustas dicat indiuisibile sp̄is. q̄ angelī nō sunt potētie infinita. Sz si iustas accipiat p̄ ip̄e imp̄ceptibili. nāc enā ex p̄te angeloz erit in instanti. in ip̄e imp̄ceptibili. Dicit enim ap̄ls. i. L. ox. xv. Q̄ oēs resurgent in momēto i c̄tu oculi. q̄ resurrectio erit subito q̄ ad id qd fieri in ea imediate virtute dei. Ite virt̄ infinita subito op̄at. Sed sicut Damascen⁹ dicit. C̄ rede resurrectio futurā diuina virtute. de q̄ cōstat q̄ infinita ē. q̄ resurrectio fieri subito et in instanti q̄ ad id qd fieri in ea virtute dei imediate. Querit idē sc̄tūs Tho. vbi s. et alii doctores. Utz angeli aliq̄ mō ad resurrectionē cooperent. Rūdet sc̄tūs Tho. vbi s. ar. iiij. q. iiij. q̄ in resurrectio est ali quid ad transmutationē corporoz p̄tinens. Sc̄z collectio cinez et eoz p̄paratio ad reparatiōē humani corporis. vñ qntū ad h̄ in resurrectione v̄t̄f̄ deus ministerio angeloz. Quia sicut dicit Aug⁹. iii. de trinitate. sic corpora crassiora et inferiora p̄ subtilliora et potētiqa quodā ordine regunt. ita oia corpora regunt p̄ sp̄m vite rōnale. Et hoc etiā Grego. in. iii. q̄ dialogoz tangit. Unū in oib⁹ q̄ corporalit̄ a deo fuit v̄t̄f̄ deus ministerio angelorum. Sed alia sicut imediate a deo creatā ē. ita imediate a deo corpori iterato v̄nieſ. Similē enā gloriā corporis ip̄e faciet absq̄ ministro angeloz. sicut et animā imediate glorificat. Hec sanctus Tho. vbi s. De ista resurrectionē dicit xps. Nolite mirari h̄ q̄ venit hora in q̄ oēs qui in monumentis sunt audient vocē filij dei. Job. v. Nolite mirari. qm̄ ille qui de nihilo oia creavit p̄t de puluere reformare corpora nra. vt argantarius fialaz de argento puluerisato. Non mirabat de h̄ Job qui dicebat. Scio q̄ redēptor meus vivit. et in nouissimo die de terra surrectur sum et in carne mīa videbo deū saluatorē mēū z̄c. Job. xix. Nolite sc̄o nō dicit opinor. quia redēptor meus vivit. Argumentū est insolubile p̄ iudeos. ad pbancū diuinitatē xpi fm quā viuebat ante incarnationē suā. Nolite audiēt vocē filij dei. cū m̄ dicāt vox archangi li Michaelis. Rūsio q̄ ista vox citatoria erit xpi imperatiue. et erit vox michaelis in executione siue executiue. Auctas. Hoc em̄ vo/ pis dicim⁹ in verbo dñi. Qm̄ ip̄e dñs i iussu

et in voce archangeli et tuba dei descendet de celo. et mortui qui in xpo sunt resurgent p̄ amī z̄c. i. ad Thessal. iii. Et p̄cedent qui bona fecerūt in resurrectionē vite. s. gloriose in etate. xx. annoz. Qui vero mala in resurrectione iudicij. Job. v. Querit sc̄tūs Tho. in. iii. scripto. dis. xliij. q. i. arti. iiij. q. i. Utrū oēs resurgent in eadē etate. s. iuuenili. Respondet vbi s. q̄ oēs resurgent in etate iuuenili. nō q̄ ad numerū annoz. sed q̄stū ad statum qui ex annis in corpore humano relinq̄tur. Unde Adā d̄f̄ in etate iuuenili formatur. ppter tōle corporis conditionē quā p̄mo die formationis sue habuit. Prīmū p̄bat sanctus Tho. ii. argumento. s. q̄ nō oēs resurgent in eadē etate. s. iuuenili q̄ ad numerū annoz. Quia etas cōputat fm mensurā t̄pis p̄teriti s̄ impossibile ē t̄pis qd fuit p̄teriti nō p̄terisse. q̄ impossibile est eos q̄ maiors etatis. fuerūt ad etatē iuuenilē reduci. supple q̄ ad numerū annoz. Sc̄dū p̄bat sanctus Tho. in. corpore articuli. s. q̄ oēs resurgent in etate iuuenili q̄ ad statū z̄c. Quia hō resurget absq̄ omni defectu humanae nature. q̄ sicut deus humanae naturā absq̄ defectu instituit ita sine defectu repabit. Deficit aut humana natura duplicitē. Uno mō quia nondū p̄fectionē vltimam est cōsecuta. Alio mō quia ab vltima p̄ sectione iam recessit. Et p̄mo modo deficit in pueris. Secundo deficit in senib⁹. Et ideo in vtrisq̄ reducetur humana natura p̄ resurrectionē ad statū vltimae p̄fectionis q̄ est in iuuenili etate ad quā terminat motus augmētū et a q̄ incipit motus decrementi. Hoc sanctus Tho. cōfirmat p̄ id qd d̄f̄ ad Eph. iii. donec occurram⁹ oēs in virū p̄fectū in mensurā plenitudinis xpi. Sed xps resurrexit in etate iuuenili q̄ circa. xxx. annos incipit. vt Aug⁹. dicit ergo et alij in illa etate resurgent oēs. Preteſea hō in maxia p̄fectione resurget. Sed natura humana p̄fectissimū statū h̄ in etate iuuenili. q̄ in illa etate resurgent oēs. Hec sc̄tūs Tho. vbi s. z bene. Querit idem sanctus Tho. in scripto vbi s. q̄stūcula. iiij. Utrum oēs resurgent eiusdē stature. Ad h̄ rūdet sanctus Tho. q̄ nō oēs resurgent in eadē quantitate. Sed q̄libet resurget in illa quantitate in q̄ fuisset in t̄mino augmētū si natura nō errasset vel defecisset. qd aut sup̄est vt in gygantib⁹. vel qd deficit in hoie vt gnanis resecat vel supplebit diuina potentia. Ihuius rōnem dat sc̄tūs Tho. vbi s. quia in resurrectionē reparabit natura humana non solū quantū ad idē in specie sed etiam quantū ad idem in numero. Et idco in resurrectionē non solum

attendendū est qd cōpetat nature speciei sed quid cōpetat nature indiuidui. Natura autē sp̄i h̄z aliquā quātitatē quā nec excedit nec ab ea deficit absq̄ errore. que tñ quātitas h̄z aliquā gradus latitudis. et nō est accipienda fm vñā mensurā determinata. Unūq̄d̄z āt indiuiduū in sp̄ humana assequit̄ infra terminos illi latitudis aliquē gradū quātitatis q̄ cōpetit nature indiuidui. et ad h̄c p̄ducit in t̄mino augmenti. et h̄ si nō fuit aliquā error in ope nature. p̄ quē sit aliquid adiūtū vel sub tractum. p̄dictē quātitati. cui⁹ quidē mēsura accipit fm p̄portionē caloris extendentis et humidi extensibilis qd nō est eiusdē virtutis in oib⁹. Et iō nō oēs resurgent in eadē quantitate. s̄ in quāta p̄uenissent natura nō errante remoto sup̄fluo vt in gygantib⁹. et suppleto defectu. vt in gnanis. Ex q̄ pat̄z q̄ in nouissima resurrectione nulli erūt gygates vel gnatiani q̄q̄ nō oēs resurgentēs erūt eque magni. Ita ponit sanctus Tho. iii. contra gentiles. clxxxi. iii. lxxxvij. i. Sed q̄ in p̄fata apl̄ au toritate d̄f̄ donec oīms occurram⁹ in virū p̄fectum. Ideo alia questio occurrit. Utrū oīms resurgent in sexu virili. Ad hanc sanctus Tho. in. iii. et supra questūcula. iii. rūdet q̄ nō oīms resurgent in sexu virili. sed oīms viri in suo sexu. sc̄z virili. et femine in suo sexu sc̄z femineo. Qd sic p̄bat. q̄ sicut cōsiderata natura indiuidui debetur quantitas diversa. diuersis. i. omnibus. Ita cōsiderata natura in diuidui debetur diuersis diuersus sexus. Et ideo sicut in diuersa quantitate ita in diuerso sexu resurgent. Hec etiā diuersitas sexus cō petit perfectioni speciei cui⁹ diuersi gradus implentur per dictam diuersitatem sexus vel quātitatis. Et ideo sicut resurgent homines in diuersis statulis. ita i diuersis sexib⁹. Nec confundentur ratione mutue visionis sicut nunc fieret si muruo se viderent. Quia in patria aberit et cessabit siue non erit libido incitans ad turpes actus. ex quibus confusio et verecundia hic causat. Nec obstat verbum apostoli prellegatū. Quia vt dicit sanctus Thomas ibi supra ad prīmū argumentum. dicuntur omnes christo occurtere in virū p̄fectum. non ppter sexum virilem. sed ppter virtutem animi que erit in omnibus et viris et mulieribus. Hoc idem patet per beatū Augustinum qui dicit. xxij. libro de civitate dei. Adelius sapere vident qui vtrūq̄ sexum resurrectum esse nō dubitant. Confirmatur hoc idem deus reparabit in resurrectionē qd in homine fecit in prima conditione. sed ip̄e fecit mulierem de costa viri. vt patet Gen. iiij.

Dñica prima aduentus dñi

minū anime sup corpus. qd quidē dominis causa ex h̄ q̄ frui deo immobiliter vnde in illo qui pfectus frui est maior impassibilitas causa. et maior impassibilitas fm suā causam considerat. Addo si fm suā causam consideret. Quia si fm se consideret impassibilitas. quia sola priuationē vel negationem importat nō suscipit magis et munus. sed erit equalis in omnib⁹ heatis. Hec sanctus Tho mas. iij. vbi supra questiuncula. ij. Nec hec impassibilitas toller sentire a beatis quia per passionē banc q̄ est in actu sentiendi. que nō est aliud q̄ receptio fm immutationē spūale sensus a sensibili. nō trahit corpus extra naturalem suā qualitatē. sed spūaliter perficit. Hec sanctus Tho mas ibi supra questiuncula. ij. Addit idem doctor sanctus vbi supra questiuncula sequenti. q̄ oēs sensus beatorū post resurrectionē erunt in suis operationib⁹ fm quod spūaliter immutant. Quia sensus est perfectior coniunctus actui q̄ sine actu.

Querit secundo sanctus Thomas circa cōditiones corporū beatorū. vtrū corpora beatorū erunt subtilia. Ad hoc r̄ndet sanctus Tho mas. in. iij. dist. xluij. q. ij. art. ij. q̄ corpora gloriose erunt subtilia. nō subtilitate q̄ est per rarefactionē quēadmodū aer dicit subtilis. sed erunt subtilia ppter perfectionē spūis supra corpus. Unde p̄ hunc modū corpora in quib⁹ forma multum dominab⁹ supra materiam solemus vocare subtilia. sicut aurū dicitur subtile q̄ pfectissime compleetur in esse et virtute speciei sue. Quia ergo corpus glorificatum pfectissime compleetur in esse p̄ spm. ideo subtile et spūale est. Dicit enim corpus gloriōsum spūale quasi omnino spiritui subiectum. Querit tertio. vtrū corpora gloria erūt agilia. Ad hoc r̄ndet sanctus Tho mas vbi supra arti. iij. q̄st. j. q̄ sic. Ratio quia corpus gloriose erit omnino subiectū aie glorifica re. nō solū vt nihil in eo sit qd resistat voluntati spūis. quia hoc etiā fuit in corpore Ade. sed etiā vt sit in eo aliqua pfectio effluens ab anima glorificata in corpus. per quā habile redditur ad subiectiōne predictā. que quidē pfectiōnes glorificati corporis dicit. Anima aut̄ duplicitē cōparat ad corpus. et eidē duplicitē vniq. sc̄z vt forma et vt motor. Et vtrōqmodo oportet q̄ corp⁹ gloriose anime glorificate sit summe subiectum. Unde sicut per dotem subiectiōnis subiectū ei inquantū est forma corporis dans esse specificum. Ita per dotem agilitatis subiectū ei inquantū est motor. vt sc̄z sit expeditū et habi te ad obedientū spūi in omnibus motibus et actionibus anime. Sic ergo causa agilitatis attribuit aie a qua gloria in corpus emanat. verū vt dicit sanctus Tho mas vbi supra in solutione ad tertium. Per dotē agilitatis corporis gloriose redditur habile non solū ad motū localem. sed ad sensum et ad alias om̄is operationes aie exequendas. Utens enī beatit aliq̄ sua agilitate. ita q̄ aliqui mouebunt. vt dicit sanctus Tho mas vbi supra. sc̄z. q. ij. arti. iij. q. ij. sicut et corpus xp̄i motum est in sua ascensione et corpora sanctorū q̄ de terra resurgent ad celū empyreū ascendeant. Etia postq̄ ad celū empyreū ascendent verisimile est q̄ aliqui moueant p̄ libitu sue voluntatis vt illud qd habent in viriō actu exercentes diuinā sapientiā commendabile ostendant. Et etiā vt visus eoz reficiatur pulcritudine creaturarū diversarū. in quib⁹ dei sapientia eminenter relucebit. Sensus enī nō pōt esse nisi presentiū q̄uis magis a longinquo possint sentire corpora gloria q̄ nō gloria. Nec tñ per motū aliquid deperit eoz beatitudini. que cōstitit in visione dei quē vbiq̄ p̄sentem habent. sicut et de angelis dicit Gregorius q̄ intra deū currunt qd cunq̄ mittant. Et h̄ est qd dicit Isaie. xl. current et nō laborabūt. volabunt et nō deficient. Et similiter Sapie. iij. dicit. Fulgebunt iusti et tanq̄ scintille discurrent in arundinetō. q̄ erit aliquis motus corporum glorioz. Querit quartō. vtrū corpora gloria erūt clara. vel vtrū claritas cōueniet corporib⁹ gloriose. Ad hanc q̄stionem r̄ndet sanctus Tho mas in. iij. dis. xluij. q. ij. arti. iij. q̄st. j. q̄ sic. et hoc oportet ponere ppter autoritatē sacre scripture q̄ hoc pm it. Et claritas illa causabit ex redundantia glorie aie in corpus. Quod enī recipit in aliquo non recipitur p̄ modū influentis. sed per modū recipientis. Et ita claritas q̄ est in aia spūalis recipitur i corpore. vt corporalis. Et ideo fm q̄ aia erit maioris claritatis fm maioris meriti. ita etiā erit differētia claritatis in corporibus. vt patet p̄ apostolū. j. Lox. xv. vbi dicit. Stella a stella differt i claritate. sic et in resurrectione mortuō. quia erit et manifestabitur unus splendidior altero. Et ita in corpore gloriose cognoscet gloria anime. sicut in vitro cognoscitur color corporis quod contineat in vase vitro. vt Gregorius dicit sup illud Job. Non adequabis ei aurum vel vtrū. Item Abath. xiiij. dicitur. Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eoz. Intantum q̄ si a nobis possent videri et. De ista resurrectione gloria dicit David de malis. Non resurgent impi in iudicio. neq̄ pfectores in con-

Bermō .I.

Alio iusto. vnde sequit in supradicta autoritate Job. v. Qui vero male egerūt in resurrectionē iudicij. s. damnationis. Nota de turpitudine et fetore corporis dñnati. Querit sc̄us Tho. in. iij. dis. xluij. q. ij. ar. j. q. i. vtrū corpora dñnatorū cū suis deformitib⁹ resurgent. Ad h̄ doctor ibi s̄ in sua r̄ndet. q̄ deformitas corporis ē duplex. Quedā est accidentalis. et ppter nature defectū adueniēs sicut febris et mutilatio mēbroz. Quedā vero deformitas est natural. q̄ omne corp⁹ naturale consequit sicut pōderositas et passibilitas. Et cū prima quidē deformitate nulla resurgent corpora dñnatorū. s̄ cū sc̄da. Cui rō est. q̄r vt dictū ē p̄s actor q̄ naturā cōdidit in resurrectionē eā integrē reparabit. Et iō tolle oīs defect⁹ accidentalis vel ex nature corruptō pcedēs. vel ex ip̄s debilitate. Sed gl̄a resurrectionis excluet etiā defect⁹ naturalit cōsequētes a corporibus glificatis bñōz. Si igit̄ boni resurgent sine oī deformitate. nō aut̄ mali. q̄ vt patuit resurgent sine defectib⁹ accidentib⁹. Dicit enim s. ad Lox. xv. mortui resurgent incorrupti. sanctus Tho. in. iij. vbi s̄ exponit. i. sine aliquā diminutione mēbroz. q̄ mali resurgent saltē sine aliquib⁹ deformitib⁹. Præterea in dñnatis nō erit aliqd qd sensū doloris in eis ipediat. Sz eritudo ipedit sensū doloris inq̄tū p̄ es debilitant organa sentiēdi. Sūt etiā defec̄t mēbri ipediret ne esset vniuersalis dolor in corpore. q̄ sine istis defectib⁹ dñnati resurgent. Et si dicatur. Sicut resurrectio sc̄tōz erit ad ultimā pfectionē. sic et resurrectio ipiorū ad ultimā miseriā. Sz sc̄tis resurgentib⁹ nō auferet aliqd qd ad eorū pfectiōnes p̄tinere possit. q̄ nec ip̄s resurgentib⁹ aliqd auferet qd ad eoz defectū vel miseriā p̄tinat. h̄mōi aut̄ sunt deformitates. q̄ videt dñnati cui oīb⁹ deformitib⁹ resurgent. R̄ndet sc̄us Tho. vbi s̄. ad sc̄m argumētū. q̄ nō est filius rō de bonis et de mal. eo q̄ pōt aliqd esse purū bonū. nō aut̄ pure malū. vñ ultima sc̄tōz felicitas hoc requirit vt ab omni malo penit̄ sint imunes. Sz ultima malōz miseria nō excludit omne bonū q̄ malū si integrū sit corrūpt semetip̄z vt p̄bs dicit in q̄rto ethicorū. Unū oportet q̄ miseria dñnatorū substernat nature bonū in bonū in ipsis. qd est opus cōditoris pfecti. q̄ ipsam naturā in pfectione sue speciei repabit. Erunt aut̄ corpora dñnatorū turpia et deformia. s̄ incorruptibilia. Q̄ erunt incorruptibilia patet. quia dicit Apoc. ix. In dieb⁹ illis querent homies mortē et nō inuenient eā. et desiderabūt oēs mori et fugiet mors ab illis. Itē dñnati punient in aia et corpore pena per-

Sermo. III.

Dñica prima aduentus dñi

Et erit iudex cū filio. Ap̄li etiam et viri apostoli sedebūt. Auētas. Dicit petr⁹ ad ihesum Ecce nos reliquias oia et secuti sum⁹ te. quid gerit de nobis. Abath. xix. R̄udit xp̄s. Amē dico vobis q̄ vos q̄ secuti estis me. in regeneracione cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue. sedebit ⁊ vos sup sedes duodecim iudicantes duodecim trib⁹ isrl. Nota iudicantes nō dicit iudicādū duodecim trib⁹ isrl. i. vniuersitate gentiū. Dic vbi erūt b̄ti in die iudicii. scz b̄tūs Dñscus. b̄tūs Franciscus. et boni religiosi de vita apostolica. q̄ cū xp̄o iudicantes. vt dicit Aug⁹. et glose de q̄libet viro apostolico dicunt idē eē intelligendū. Nota q̄tū laboraret q̄libet si sciret q̄ suis laborib⁹ posset acquire honorē vel coronā papalē vel regnū. qđ nihil est respectu illi⁹ honoris vel corone. Dic practice quo si aliq̄s religiosus de vita apostolica casu remanēt in terra ad dextrā quo xp̄us ip̄m vocaret ⁊ ip̄m faceret ascēdere ⁊ in cathedram collocaret. Auētas. Quis sic dñs de⁹ nf̄ qui in altis habitat ⁊ humilia respicit i celo et in tra. ps. cxij. A dextris at statuet oues i. obedientes q̄ h̄it cōditōes ouū. s. obedientiam. patientiā ⁊ erubescētiā. Sunt autē obediēntes illi pastori qui dicit. Ego sum pastor bon⁹. Job. x. qui in suis actib⁹ nolunt se regere iuxta suā inclinationē. s. iuxta pastoris ordinationē. nec fm eoꝝ sensualitatē. s. fm pastoris voluntatē. Itē ouis est patiens et videt habēt verecundiā. q̄ cauda cooperit verēda sua. Secus de hedis siue de capas ⁊ c. Sic penitentes cauda finalis p̄nīe cooperiunt verenda suoꝝ p̄ctōꝝ. Ita in die iudicii non apparebūt p̄ctā in p̄fusionē ipsoꝝ. Auētas. Dauid. Beati q̄ꝝ remisse sunt iniqtates et quoꝝ recta sunt p̄ctā. ps. xxij. A sinistris vero stauet hedos. i. inobedientes et impenitētes q̄ nolunt se regere in suis opib⁹ iuxta pastoris ordinationē. s. fm suā malā inclinationē. Pastor autē p̄cipit humilitatez et ipsi volunt esse superbi vani ⁊ c. Precipit vt vadat p̄ viā misericordie ⁊ liberalitatē ⁊ ipsi ad instar hedorum deuiant p̄ viā auaricie. cupiditatis ⁊ sic de alijs. quib⁹ dicit xp̄s. Vos nō estis ex ouibus meis. oues mee vocē meā audiunt Job. x. Item hedi videntur inuercundi verenda ostendendo. sic impenitētes et notorij peccatores inuercundi sunt. q̄ notorie peccant et nō cooperiunt eoꝝ p̄ctā cauda p̄nīe. Si hedi erunt a sinistris vbi tunc erūt capre. i. mulieres cornute. Respondeo q̄ ibidem cū hedis. patet ergo ordinatio iudicialis. Tercium est vel erit diffinitio sententialis. Dic practice quoꝝ xp̄s forte fm aliquos interrogare pos-

terit matrem suam ⁊ alios quid fiendū. Primo de his qui sunt a dextris ⁊ c. Licet nō inde digeat consilio alicuius. nihilominus tamen volens honorare matrē suam et apostolos ⁊ apostolicos viros interrogabit eos ⁊ c. Quē admodū salomon sapientissimus honorando suos consiliarios ipsos interrogabat licet ipse melius sciret quid facturus esset. Et licet fm aliquos illud iudicium fiat mentaliter. vel fm aliquos vocaliter. sive vocaliter ⁊ menta liter fm alios. Ego dicā vobis vt ne intelligatis. Tunc xp̄s interrogare poterit matrem suam dicēdo. Abater mea quid vobis videt fiendū ⁊ c. Respondit virgo Maria. exq̄ multa fecerunt vobis et mihi videt mibi q̄ isti q̄ sunt a dextris exquo vixerunt in mundo iuxta vestram ordinationem ⁊ c. q̄ sint hic nobiscum in gloria. Idem de interrogatione et responsione apostoloꝝ. Tunc dicit xp̄s. et ego vbi iudex et dñs vniuersalis dico vt fiat putadictis. Tunc vertens se ad bonos facie leta dicit ad eos. Venite benedicti patris mei ⁊ c. Tunc boni sibi regratando forte dicens. Gloria tibi dñe qui natus es de virginē ⁊ c. et statim virtute glorie ascendent cū alijs in aera. Auētas. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi. quia nos qui viuimus qui residui sum⁹ in aduentu dñi simul rapiemur cū illis in nibus obuiā xp̄o in aera. et sic semp cū domino erimus. i. ad Thessal. iiiij. Dic etiā practice de malis qui erunt a sinistris quoꝝ xp̄s interrogare poterit matrem et apostolos. et data sua irreuocabiliter cōtra illos. vertens se ad malos terribiliter dicens. Discedite a me maledicti in ignem eternū ⁊ c. Tunc illi flentes facient planctū Hieremie. xx. Maledicta dies in qua natus sum. dies in qua peperit me mater mea non sit benedicta. maledictus vir qui annūciat patri meo dicens. nat⁹ est tibi puer masculus. Et quanto in b̄ modo amores fuerunt maiores. tanto tūc crit vñ⁹ ⁊ alium p̄eoꝝ. s. vir contra vxore. et econuerso. pater contra filiū. et econuerso. Quartū erit executio p̄petualis nō vt faciunt aliqui domini data sua nunq̄ exequunt. Dū autē mali sic flebunt xp̄s clamare poterit voce magna dicens. Inserne aperi os tuū et deglutire om̄s impios istos. Dicit xp̄s de iuda dānando. bonū erat ei si nat⁹ no fuisse hō ille. Abath. xxvi. Dicit hic glo. ordinaria. Abeli fuisse iude nunq̄ fuisse q̄ dānatū esse. Deinde xp̄s cū matre ascendet in celū. p̄cedentib⁹ angelis et cantantibus et sequentib⁹ sanctis sicut venerunt. qui quando oculis corporalib⁹ videbunt solem lunam celum ⁊ c. dicere possunt

xpo cui poterūt loqui vt patri. O dñe ista est luna vel sol qui illuminat nos. Idē q̄n videbunt pulchritudinē celi empyrrei in q̄ q̄libet inueniet suā cathedralē paratā inter angelos. cū noīe suo scripto. Ideo xp̄s dicit. Gaudete et exultate. q̄ noīa vestra scripta sunt in celis. Luce. x. Tūc q̄libet eorū accipiet coronam glorie de manu dei. O qualis honor. colloca bunt in sua cathedralē. et sic eternalis stabunt in illa gloria. Et decētro nullus habebit i isto mundo. Qđ naturalis p̄t ostendi. quia habito fine cessant ea q̄ sunt ad finem. fm philosophum. Et habito termino cessat motus. v. p̄blicorum.

Sermo. iiij.

Ecce rex tu⁹ venit

tibi mansuetus. Abath. xxij. Aduentus filii dei in hunc mundū est triplex p̄ncipaliter. s. Per incarnationē in ventre virginali. Per resūficationē in mente humana. Per retributionē in iudicio generali. Isti tres aduent⁹ dñi mystice notant in euangelio qđ hodie legitur. de hac causa q̄uis ei⁹ historia p̄tineat ad diē ramoz. Nam⁹ in p̄ncipio vñ⁹. Soluite ⁊ adducite mihi. vbi nota quatuor. s. finē ppter quē venit. qui est pacificatio hoīs cū deo. et cū angelis ⁊ cū seipo ⁊ cā p̄ximis. ibi. Cū ap̄opm̄ q̄llēt ih̄s hierosolimis. Nam hierosolima pacificatio vel via pacis interpretatur. ad Ephes. iiij. Ipse em̄ est pax nostra. qui fecit vñraq̄ vñū. et venies euangelizant nobis pacē. Glia p̄ quā venit est virgo Maria. Bern. Virgo egregia ipsa est via regia. p̄ quā salvator venit ad nos. ibi. Et cū venisset berphage. qđ interpretat dom⁹ oris. q̄ in apertione oris p̄ cōsensum dicēdo. Ecce ancilla dñi ⁊ c. facta est dom⁹ dei. Ideo cantat. Domus pudici pectoris templū repente fit dei ⁊ c. Causa quarevenit est eminētissima misericōdia diuina. ibi. ad montē oliveti. ad Eph. li. Deus qui diues est in misericōdia ppter nimia charitatē suam qua dilexit nos. cū essem⁹ mortui peccatis cōiūnicavit nos. Actus ad quē venit qui est illuminatio mundi. nō tm̄ p̄ se sed etiā p̄ discipulos. ⁊ quantum ad gentē iudaicā. et quantum ad populū gentilem. ibi. Tūc misit duos discipulos ⁊ c. Job. xij. Ego lux in mundū veni. vt oīs qui credit in me in tenebris nō remaneat. Secondus in medio. Dicite filie syon. i. aie hu[m]ane. Ecce rex tu⁹ venit tibi mansuetus. Nota q̄tuor circa aduentū istū. p̄pinqūtate aduentis. q̄ ecce scz p̄is est ad ostiū. ideo cito recipiēdus. Apoc. iii. Ego sto ad ostiū

et pulso. si q̄s audierit vocē meā et aperuerit ianuaz introibo ad illū et cenabo cum illo. et ille meū. Eius dignitatē. quia rex tuus. Jo hospitiū p̄parandū est ei diligentē. Gregor⁹ in op̄elia penthecostes. Tergat sordes pravū operis qui deo p̄parat hospitium cordis. Aduentus utilitatē. q̄ venit tibi. i. ad utilitatem tuā. Ideo vehementius desiderandus. Abath. viij. Ego veniā ⁊ curabo eū. Aduenientis humilitatē. q̄ mansuetus. Ideo imitandus. Abath. xi. Discite a me q̄ mītis sum et hūlis cōderē. Tercius in fine. ibi. Cum mītū canticū dīm bonoz erit in die iudicii. B̄fficit⁹ qui venit in noīe dñi. Abath. xxij. Non me videbitis donec dicatis. B̄ndictus qui venit in noīe dñi. Quibus r̄idebit xp̄s. Venite b̄ndicti patris mei possidete paratū vobis regnum a cōstitutione mīlī. Esurī em̄ et dedīst mihi māducare ⁊ c. Abath. xxv Diuersum erit canticū maloz. Hieremie. xx. Maledicta dies in qua nat⁹ sum. dies in qua peperit me mīr mea nō sit benedicta ⁊ c. Qui b̄us r̄idebit xp̄s. Discedite a me maledicti in ignem eternū. qui paratus est diabolo et angelis eius. Abath. xxv.

De animabus. Sermo. iiij.

Icite filie syon.

Ecce rex tuus. Abath. xxij. fm. māteriam quā volo p̄dicare in b̄ sermone verbū p̄postū est verbū dei. ad sc̄tōs angelos vt loquant̄ amicabilitē aie sancte bōne et iuste ab hac vita recēdenti. tanq̄ cōciui eoz et coheredi dicētis. Dicite filie syon id est aie sancte. q̄i representat regi xp̄o per angelos dicentes aie. Ecce rex tuus quē tā ardentē desiderasti. amasti. et cui tam fideliciter seruisti. Juxta p̄secutionem hui⁹ intellectus inuenio in sacra scriptura q̄ aia nominat̄ q̄drupliciter. siue sit bona siue sit mala. iuxta quatuor operationes ipsius aie nouiter ab b̄ mundo recēdantis. ex quolibet opere anima nominat̄ p̄prio nomine. Primū opus aie est exitus corporalis. Scdm ambulatio spūalis. Terciū introitus patrie celestis. Quartū premiatio meritalis.

Ex p̄mo ope si aia sit sc̄tā et bona notat̄ filia p̄ncipis. Si autē mala dī filia latronis. Ex sc̄dō ope si est bona dicit̄ filia syon. Si ē mala dicit̄ filia edom. Ex tertio si est bona dicit̄ filia iuda. si sit mala dicit̄ filia babilonis. Ex quarto si sit bona dicit̄ filia hieroni. si sit mala dicit̄ filia belial.

Bermō. III.

Dñica prima aduentus dñi

Ecce hac tota materia, de scđo ope xp̄s sc̄is angelis loquit̄ in themate. Dicite filie syon. **P**rimū op̄ aie nouit̄ recedēt̄ de b̄ mūdo ē exī corporal̄. oportet̄ em̄ dimitt̄ corpus. et si aia sit bona sc̄ia et penitens et contrita et cōfessa. remisit̄. satissim̄. nō exī sola de b̄ mundo. q̄ si est in puncto exēdi de corpore subito angelus bonus custos ipsius q̄ p̄uidit̄ horam mortis sue ascēdit̄ ad xp̄m. qui licet sc̄ia et ola tñ p̄t̄ sibi dicere q̄ facimus. Lui dicere p̄t̄ angelus. dñe talis quē mihi cōmendasti viat̄ in bonis op̄ibus. seruauit̄ p̄cepta vestra noluit̄ vivere fm̄ sensualitatem. sed iuxta vestrā voluntatē. nec fm̄ suas inclinationes. sed fm̄ vestras ordinationes. modo est in articulo mortis. statim tunc xp̄s nutrit̄ filios et filias si quas haberet̄ in padiso ad sociandū animam illā qñq̄ vt pie credit̄. et b̄ patet ex multis miraculis. et q̄si aia exī de corpore statim videt̄ angelos et filios. quos optime cognoscet̄. et nominat̄ ipsos angelos filios et filias q̄ honorifice associat̄ ab eis. Ex isto opere aia p̄ic̄ filia principis. Ratio illī est. q̄r̄ sicut filia principis in die nuptiarū nō vadit̄ sola comitram sponsō. sed nobiliter associata baronib̄ militibus et scutiferis. sic aia bona et sancta angelis. **A**uct̄as. Quid videbis in sunamite. nisi choros castroꝝ. q̄ pulcri sunt gressus tui in calciamētis filia principis. Lanti. vii. Flota sunamitis interpr̄atur mortificata. q̄a ḡsona sancta et bona in b̄ mundo mortificat̄ corpus suū p̄ penitentiaꝝ ipsum castigando. eo q̄ inclinat̄ ad vicia et peccata. Ideo dicit̄ apostolus. Abortificate mēbra vestra q̄ sunt super terrā ad Colo. iii. Quid ergo videbis in sunamite. i. ḡsona p̄ pniam mortificata nisi choros castroꝝ. i. angelox qui dicunt̄ castra dei. Ita vocauit̄ eos Jacob. cum sibi in itinere obuiarent̄. dicens castra dei sunt hec Gen. xxxvii. Quā pulcri sunt gressus tui. i. passus virtutum. Quia sicut pedibus ambulamus in hoc mundo sic virtutibus et operibus merititorūs abulam̄ ad dēū. David. Ibūt de virtute in virtutē videbitur deus deoꝝ. i. angelox in syon. p̄. lxxij. ita vicijs peccatis et maloperibus ambulamus ad infernū. quia sicut optima calciamēta ornant̄ et decorant̄ pedes ita intentiones recte ornant̄ et decorant̄ bona opera nostra. Quā pulchri sunt gressus tui. sc̄i virtutum et bonoꝝ operum. in calciamētis. i. intentionibus rectis versus deum. filia principis. Per opositum autem si anima sit mala et impenitens dic̄ filia latronis. Iacob. quia sicut q̄ latro data sententia contra tum debet duci ad furcam. et ad portā carcere

ris sunt sagiones expectantes eius exitum. Ita de anima impenitente filia latronis adequi contra voluntatē et p̄ceptū dei de oro paradisi furatus fuit fructū ventū. ppter qd̄ ibant̄ oēs ad furcam inferni. Flota contra furantes fructus. Ita peccator contra p̄ceptū dei furatur fructū de arbore superbie. de quo p̄cipit̄ deus ne homo comedat̄. Lui fructus sunt vanitas. pompositas. van a gloria. p̄sumptio. de quibus latro. i. peccator recipit. Idem de arbore quaracie. cuius fructus sunt v̄sura. rapina. retentio. calumnia. fraus tē. Idem de arbore luxurie. cuius fructus sunt fornicatio. adulterium. incestus. raptus tē. Idem de arbore inuidie. cuius fructus sunt odium. rancor. mala voluntas. diffamatio tē. Idem de arbore gule. cuius fructus sunt cometationes. ebrietates. ieiunioꝝ fractiones tē. Idem de arbore ire cuius fructus sunt vindicta. vulnera dama. ppter hoc in exitu aie de carcere corporas sunt expectantes sagiones inferni filiā latronis. **A**uct̄as. Munc vastaberis filia latronis. Adichee. v. Dicit̄ aia mala p̄ se et alijs Obsidionem posuerūt. super nos. ibidē. Ita est tūc de ista misera aia sicut de ista perdice in mata infra quā est a yenatoribus obsessa. ita de anima. Cara est mata. infra quā est anima abscondita. et in morte compellitur exire baculis dolox et infirmitati. Quid p̄. xvij Circūdederūt me dolores mortis. Lanes autem inferni stant̄ in circuitu. et p̄t̄ dicere misera anima. Circūdederunt me canes multi. p̄. xxi. Faltones in aere sunt demones in media regione cōmorantes. Ideo potest dicere aia. Obsidionē posuerūt. super nos. Ad quā demones. Munc vastaberis. nūc sc̄i in exitu de corpore vastaberis. i. destruta eris filia latronis. i. p̄ctōis impenitētis. Scđm opus ipsius aie post exitū a corpore est ambulatio spūalis. Corpus remaueret̄ ibi. aia autē vadit̄ ad sursum versus celū si est bona. vel deorsū versus infernū si est mala. et hoc d̄f̄ ambulatio spūalis. quia spiritus vadit̄ sine corpore. Flota quō ab hinc vsc̄ ad celū empyreū est via longissima. et in media regione est maxima multitudo demonū. qui ibi remāserūt q̄n de celo ceciderūt. Abodo videamus quō aia poterit transire. Dico q̄ si aia est bona et sc̄i et sc̄i angelis sociata demones fugiunt̄ et dimittunt̄ ea in pace. et aia videt̄ eos et cognoscit̄ ipos a qb̄ in b̄ mundo fuit̄ temptata. et cuiuslibet dic̄ poterit. O pditor. nūqd̄ tu es leuiathan q̄ temptasti me de supbia tē. Sed deus sua misericordia inquit̄. Ideo de māmona aſmodeo. et sic d̄ alioꝝ. et sic aia sc̄i m̄sit̄ libē sine timore.

Ex isto aspectu aia bona d̄f̄ filia syon. i. speculatōis. **A**uct̄as. Non trāſbit sup eos ultra exactor. q̄ nūc vidi oculis meis. Exulta sati filia syon. Zacd. ix. Flota exactor significat dyabolū qui exacte puocat̄ hoīem ad peccatum. Non trāſbit sup eos ultra. Ecce q̄r̄ dicit̄ the. aie sc̄t̄. dicte filie syon. Si dō aia sit mala vadit̄ ad infernum. et nō d̄f̄ filia syon sed filia edom q̄ interpr̄at̄ sanguinea. q̄r̄ p̄ctā mortalia in sc̄i scriptura dicunt̄ sanguis. Ideo David pos̄ p̄ctā sua orando dicebat ad dñm Libera me de sanguinib̄. i. p̄ctis. deus deus salutis mee. p̄. l. ppter hoc aia impenitens et p̄ctis plena d̄f̄ filia et dom. **A**uct̄as. Filia edom q̄ habitas in tra bus ad te q̄ p̄ueniet calix. et inebriaberis atq̄ nudaberis. Trenoz. iij. Flota bus. i. cōſiliatoris seu festinantis q̄r̄ dyabolus d̄f̄ festinans. q̄r̄ festinantis peccauit̄ q̄r̄ stati q̄n fuit̄ creatus voluit̄ parificari deo. et multi angeli sibi p̄senserūt. iō facti sunt demones. et multi sibi h̄siperūt. Pro dictoꝝ intelligentia nota q̄r̄ demones nō sunt natura mali vel naturalis s̄ p̄pria voluntate. vt di. Dionisi. iij. ca. de diuinis nobis. Lui rōem ponit̄ btūs Tho. i. pte. q. lxij. ar. iij. q̄r̄ q̄libet natura intellectualis b̄ ordinē ad bonū vle q̄d̄ p̄t̄ apprehendē et q̄d̄ est obiectū voluntatis. mō si sit aliqd̄ cuius natura ordinat̄ in aliqd̄ bonū fm̄ cōem boni rōez. b̄ fm̄ sua natura nō p̄t̄ tendē in aliqd̄ malū. s̄ demones sunt s̄be intellectuales. igit̄ nullo mō p̄t̄ h̄fc inclinationē naturalē in aliqd̄ q̄dcunq̄ malū. Et iō nō p̄t̄ naturalis esse mali. vñ Aug. x. de cui. dei. reprobendit̄ porphiriū de b̄ q̄ h̄dixit. q̄ demones erāt naturalē fallaces. dices eos nō naturalē esse fallaces. s̄ p̄pria voluntate. vt di. sanctus Tho. in solutōe ad pmū. Q̄s enim ageli boni et mali fuerūt in grā a dōcō creati. vt dīc btūs Tho. in. i. pte. q. lxij. ar. iij. dicit̄ em̄ b. Aug. xij. de cui. dei. q̄ de ill̄ erat in eis cōdens naturā et largiens grām. Angelī tñ in grā creati peccare potuerūt. q̄r̄ nō fuerūt in grā cōfimati. vt di. b. Tho. q. lxij. ar. i. Imo de facto aliq̄ peccauit̄ q̄ et demones effecti sunt. fm̄ illō Job. iij. In angelis suis reperit̄ p̄nitētē A creatione sua vsc̄ ad p̄ctm et a padisi expulsione vix trāſluit̄ spaciū vnius momenti. Ecce quō fuit̄ festinās. Qui habitas in terra bus. i. festinās. Ad te q̄ p̄ueniet calix. de q̄ Jobes. Bibent̄ de vino ire dei. q̄d̄ mixtū est mero i calice ire ipsi. Apo. xij. Et inebriaberis q̄r̄ sicut ebrius nescit quid facit. s̄c nec aia q̄r̄ sentit̄ penas intolerabiles inferni. Et nuda beris. s̄. meritis gaudijs et oībus bonis. caue te ergo ne aia vestra sit filia edom. **T**erciū opus est introitus patrie celestis. q̄r̄ si aia sit bona strāt̄ patriā padisi. si mala patriā inferni. Ex ingressu padisi d̄f̄ filia iude. Ex ingressu inferni filia babilonis. Postq̄ aia est a cor pore egressa. cū illa honorabili comitua in trāt celū empyreū. et videns illā inestimabilem pulchritudinē celi admirat̄ valde. et aie b̄tōꝝ et sc̄i angeli vident̄ animā nouiter intrantē. et regnantiꝝ deo et salutare eā p̄t̄ di. **O**b̄dicta creatura. b̄dicta dies et hora in q̄ dimisisti pompā vanitatē tē. et fecisti p̄niq̄z Que stupefacta r̄ndere poterit. Non nobis dñe nō nobis. s̄ noi tuo da gliam. Ex isto introitu aia d̄f̄ filia iude. **A**uct̄as. Audiuīt et letata est syon et exultaerūt filie iude. pp̄t̄ iudicia tua dñe. **F**lota letata est syon. i. aia sc̄i q̄d̄ filia syon. ppter egressuz spūale. Et exultaerūt filie iude. i. cōfidentes ex ingressu padisi. ppter iudicia tua dñe. Que q̄r̄ dem iudicia sunt sex. tria in b̄ mundo. et tria in alio q̄ attribuunt̄ deo. Primū iudicium in b̄ mundo est p̄tritio cordis q̄n hō dolet de peccatis. et recipit bonū p̄positū conuertendi. d. Omiser quid erit de me. Ego sum religiosus tē. Dic de q̄libet statu. Ecce primū iudicium in quo peccator iudicat q̄r̄ corrigat se. Scđm est oris confessio. q̄si hō dicit̄ cōfessori ea sua mala et p̄ctā. tanq̄ iudici. et b̄ iudicium est necessariū q̄r̄ de glandula curāda necessarium est vt inde exeat corruptio. Ideo de peccatore. Et q̄si confessor. q̄ est iudex dicit. fm̄ q̄ video ex dictis vestris vos estis supb̄tē. Ideo decetero humilietis vos. Ideo de alijs tūc confessio. vt iudex absolutit̄ eū. Terciū iudicium est corporis afflictio. optimū iudicium est castigare carnē. ne castiget̄ in alio mundo a sagionib̄ inferni. In alio mundo sunt alia tria iudicia. Primū est associatio sc̄tōꝝ angelorū in exitu aie a corpore. Exq̄ aia fuit̄ in b̄ mundo associata virtutib̄ et operibus bonis iudicat̄ dñs vt tūc associet̄ aia sc̄i angelis vt pie credendū ē. Scđm ē demonū fugatio i media regione aeris. iudicium est rectū exq̄ aia in b̄ mundo fugit̄ vt ait̄ temptatōes demonū. q̄tū ipsi fugiat̄ et p̄mittat̄ eā libere trāſtre. Terciū ē ipsi aie cōmēdatio et laudatio in introitu padisi exq̄ aia in b̄ mundo b̄ndixit̄ et laudauit̄ dēū. iudicat̄ dcus vt in introitu padisi laudet̄ et cōmēdet̄ a sc̄i angelis et aiab̄. Ecce q̄r̄ dicit̄. Exultaerūt filie iude. pp̄t̄ iudicia tua dñe. Abō ḡrem eartam p̄ opositū. si anima sit mala et impenitens intrat patriam inferni. Dic quō q̄n est in ianua inferni. quomodo statim aperit̄ et exit inde folidus fumus de sulphure et horribilis. Et

Bermō. III.

Dñica prima aduentus dñi

ata misera flens et clamans dicē pōt. O misera et h̄ intrabo et qd forte erit de me vltra. vltra dicūt demones. traditor q: b̄ oportet vos stare i etnū. Et ex isto iroitu aia d̄ filia babilonis. i. p̄fusionis. q: s̄c i padilo ē optia ordinatio ageloz et sc̄toz. p̄ oppositū i inferno ē inordinatio et p̄fusio. Job. Tibi null' o:do s̄ semper item horro inhibit. Job. xiiij. iō aia d̄ filia babilonis. Auctas. Filia babilonis misera. B̄tūs q̄ retribuet tibi retributionē tuā quam retribuisti nob̄. p̄. c. xxv. vi. verba sunt sc̄ta z p̄sonaz. B̄tūs. s̄ ē ille qui retribuet tibi retributionē z̄. Q̄ in b̄ mūdo pctōresz mali p̄ se quint bonos ip̄sis multiplici injuriādo. vīceudo hypocrita beghart z̄. Et i b̄ mūdo a nulo rephēridū. s̄ ē alio mūdo quis punient̄ a deo. iō btūs q̄ retribuet ti. z̄. Quātū op̄ est recipie p̄mūl meritate vel i celo si est bona. vel i inferno si ē mala. Dic quō exq̄ aia sc̄ta ē i padilum iroducta venit ad cathedrā xp̄i cui deuote osculaſ man' et pedes. etiāz v̄gini marie quib̄ regiaſ vt pbabile ē z̄. Et ibidē q̄ xp̄o coronaf corona glie. Auctas. Accipiet regnū decoris et dyadema sp̄ei de manu dñi. Sāp. v. Demū collocatur i cathedra glie in aliq̄ ordine angeloz ybi erit eternalit̄ i pace cōtinua. Ex b̄ aia d̄ filia hierlm̄. q̄ interpretatur pacifica. Auctas. Letare et exulta in oī corde filia hierlm̄. abstulit dñs iudicii. tuū. auerit inimicos tuos. Rex istk̄ dñs in medio tui. nō timebis malū vtra. Sophonie. iij. Mota d̄f ferentia int̄ leticiā et exultationē. q̄ leticia cōsistit int̄ in corde. exultatio aut̄ cōsistit i corpore et cōditur extra. Tū exultatio q̄l extra saltatio p̄ gaudio. Sic verbi ḡfa. q̄ d̄ vob. fili⁹ v̄ester est san⁹. vos de b̄ habens leticiaz. s̄ si dicat vobis q̄ fili⁹ v̄ester fact⁹ est cōps vel cardinal. tūc hētis etiā exultationez. Sic aia sc̄ta q̄n̄ intrat padilum b̄ leticiā. s̄ in die iudicij maxima hēbit exultationē. q̄ tūc glia et leticia aie saltabit extra p̄ redundantia. quia sicut mō ē aie cōicatur corpori. ita etiā ē glorie ip̄slus aia cōicabif corpori. Ecce q̄lter dicit auctas. Letare et exulta z̄. p̄ opositū si aia ē mala. recipit in inferno p̄mūl suū iurta p̄ctā et mala op̄ q̄ fecit. verbi ḡfa. Si i hoc mūdo p̄sona fuit sup̄ba vana p̄posa. se sup̄ alios eleuando. talis aia in inferno recipit salariū. q̄ ibi humiliat̄ in maximis penis et catur pedib⁹ demonū. Si xō fuit p̄sona aura v̄suraria crudel' et sine miscdia. ī morte mititur aia in plūbo liq̄facto. et ibi coquitur z̄. Si luxuriosa ponif in veru cū meretrice sua ad instar cyrogrilloz. et ibi se calefaciunt. Si iracunda aia ē i cōtinua guerra et diuissio-

nibus. et sic de alijs pctis. Et ex b̄ aia dānata dicit filia belial. Auctas. Quasi vna de filiis bus belial. i. Regū. i. Belial dupl̄ interpretat primo belial. i. sine iugo. Sc̄do belial. i. absq̄ dño. Prima interpretatio ostendit quare aia dā natur. q̄ fuit absq̄ iugo. Sc̄do. q̄ de⁹ imp̄suīt nobis iugū p̄ceptioz di. Tollite iugum meū sup̄ vos. et discite a me quia mis̄sum et humilis corde. et inuenietis requie aīabus vestris. Iugū em̄ meū suane ē et onus meū leue. Ahdath. xj. Leue ē parui ponderis. q̄ solū decem librarū. Prima ē. nō habebis deos alie nos z̄. Abiūt nolūt iugū istud portare. Ecce absq̄ iugo quilibet vult vivere ad libitum iuxta suas inclinatioes malas. et nō curat qd p̄cepit dñs. Ecce hic culpa. ppter b̄ sequitur pena quā h̄ aia in inferno. qd ostendit in secunda interpretatione absq̄ dñs quē nūq̄ viderit. q̄ sibi in b̄ mūdo nō obedinit. Questio ē hic ad clarificandū intellect⁹ nos. quare de dānauit eternalit̄ animā nūq̄ sufficet q̄ tantū duraret pena quātū culpa seu pctm̄ sc̄z tātū p̄ rāto. vt si pctm̄ durauit p̄ horā siue p̄ diē vel p̄mēsem vel p̄ annū z̄. q̄ tantū duraret penale b̄ esset iustū et rōnabile. Sz p̄ petō vnius hore vel diei z̄. q̄ aia dānetur eternaliter. hoc nō videtur iustū et rōnabile. Pro r̄fissione sciendū q̄ z̄diu aia ē v̄nita et cōiuncta corpōri cēntialū. aia recipit alijs cōditōes a corpore. vt soci⁹ a socio. Conditio corporis ē. q̄ ē mutabile et variabile. q̄ mō ē sanū mō infirmū. mō letū. mō triste. mō calidum. mō frigidū z̄. Hāc cōditionem recipit aia a corpore. z̄diu ē sibi cōiuncta. licet de se sit imutabilis et iuariabilis. Sed v̄nita corpori est variabil' et mutabilis. q̄ licet mō sit bona p̄ esse malaz et cōuerso. mō est l̄ ḡfa dei. mō in ira et in pctō mō deuota. mō idēuota. auctas Corpus qd coxūp̄it aggūat animā. Sāp. ix sc̄z trahēdo ipsam ad p̄ditōnes corporis. s̄ a corpore aia sepata efficit imutabilis et iuariabilis. q̄ si in ḡfa recedit a corpore. ita cōfirmaf in ea q̄ nō p̄t ipsā pdere. nec amittē aliq̄ mō. iō hēbit eternalit̄ gliam. Si aut̄ recedit a corpore in culpa et pctō. ita p̄firmat et obstinat̄ in ipso q̄ nō p̄t penitē nec ab eo exire. Tō eternalit̄ hēbit penā. verbi ḡfa. Si aia ī morte recedit a corpore in culpa seu pctō sup̄bie z̄. sic obstinat̄ et cōfirmat̄ in illa q̄ nō p̄t penitē. Idem de alijs pctis. Auctas. Si ceciderit lugnum ad austru aut̄ ad aquilonē in q̄cunq̄ loco ceciderit ibi erit. Ecēs. xj. Loquit̄ de homine qui est vt arbor plantata in viridario eccliesie. Marci. iii. ca. Clideo homines velut arbores. scandit̄ per mortem corporalem.

Jam em̄ securis ad radicē arboris posita est Ahdath. iij. Austru q̄ est ps calida et humida s̄iḡ p̄sonā q̄ est in statu ḡfē. q̄ est calida p̄ deuotionē. et hūda ex pctōz p̄tritōe lachrymādo. Aquilo q̄ est ps frigida et siccā s̄iḡ p̄sonā q̄ nō est in ḡfa dei. q̄ est frigida ex indeuotōe et siccā et sterilis ex operibus mis̄cdie et p̄nie. Dicit ḡ. Si ceciderit z̄. Et q̄ ḡ pctm̄ seu culpa durat eternit̄ in aia. ideo pena erit etiā eterna. patet rō. Tu forte credebas q̄ aia recedēt per mortē corporalē et dimittēt pctm̄ et culpā qd nō facit nisi in ḡfa recedat. Ideo mō est hora penitēdi. Ecce q̄lter aia dānata d̄ filia belial. sine iugo vel absq̄ dño. Pro dictorū pleniori intelligētā. Mota q̄ beatus Tho. iij. scripto dis. xlvi. q. i. ar. iij. hanc mo uet q̄stionē. Ut̄ ex diuina iusticia inferatur pctōbus eterna pena. Ad quā vbi s̄ r̄det et sic loquēdo de culpa mortali. q̄ duratio pene nō r̄det durationi culpe. Dicit Aug. xxij. de ciui. dei. Nō em̄ adulteriū qd in momēto sp̄is perpetrat̄. momētanē pena punif etiā fm̄ leges hūanas. Sed duratio pene respicit dispositionē peccatis. Q̄nq̄ em̄ ille q̄ peccat in aliq̄ ciuitate ex iplo pctō efficit dignus vt totalit̄ expellat̄ a societate ciuitatis. vel p̄ cxi liū p̄petuū vel etiā p̄ mortē. Q̄nq̄ xō nō redit dign⁹ vt totalit̄ a societate ciuitatiū excludat̄ et iō vt possit esse cōueniens mēby ciuitatis pena ei. p̄longat̄ vel breuiat̄. fm̄ q̄ eius expedit correctioni. vt in ciuitate cōueniēt et pacifice vivere possit. Ita etiam fm̄ diuina iusticiam alijs ex pctō dignus reddit penitus a ciuitatis dei consortio separari qd fit p̄ omne pctm̄ q̄ quis p̄ caritatē peccat. q̄ est vinculū vniens ciuitatē p̄dictā. Et iō p̄ pctō mortalit̄ qd est p̄ciū caritatē alijs in eternū a societate sc̄oz exclusus etiā pene adjic̄t. q̄ aut̄ pena quā ciuitas mūdana infligit. p̄petua si repudiat̄. b̄ est p̄ accīs. inquantū homo nō p̄petuo manet vel inquantū etiā ciuitas ipsa deficit. Tū si hō in p̄petuū viueret pena exili et p̄fuitis q̄ p̄ legē humana inferunt̄ in eo p̄petuo p̄maneret. Qui xō b̄ mō peccat. vt tū nō reddat̄ digni totalit̄ separari a sc̄te trinitatis p̄sortio sic peccates veniali rāto eoꝝ pena erit breuior vel diuturnior. q̄to magis v̄l min⁹ purgabiles erūt fm̄ q̄ pctā eis plus vel min⁹ inheserūt. qd i penitū mūdi et purgatoriz fm̄ diuina iusticiā seruat̄. Inueniēt̄ et alie rōes a sc̄is assigilate. q̄re iuste p̄o pctō tp̄ali. s̄ mortali aliqui pena eterna puniantur. Una est. q̄ peccauerūt p̄tra bonū eternū dū cōtēpserūt vitā eternā. Et b̄ est qd Aug⁹. in libro p̄dicto dicit. fact⁹ est malo dign⁹ eterno quia b̄ in se perm̄it bonū qd esse posset eternū. Alia rō qz hō in suo etno peccauit. vñ Greg. in. iij. dyal. q̄ ad magnā iusticiā iudicantis p̄tinet vt nunq̄ careant supplicio q̄ nunq̄ caret voluerūt pctō. Et si obijcas q̄ qdā pecantes mortali p̄cecat finē suū i creaturā p̄stituit. et q̄ ad finē vite tota vita ordinatur. iō ex b̄ ipo totā vitā suā ordinat illud pctm̄. et vellet p̄petuo in pctō permanere. si b̄ eēt sibi ipune Et b̄ est qd Greg. dicit. xxix. mora. sup illud Job. Estimauit abyssi q̄si senescēt. Iniq̄ idco cū fine deliq̄runt. q̄ cū fine vixerūt vō. luisserent quippe sine fine vivere. vt sine fine p̄tuissent in iniqtate p̄manere. Pōt et alia sc̄z tercia rō assiḡt. quare pena pcti mortalit̄ sit eterna. Quia p̄ eā p̄ dñs qui ē infinit⁹ peccatur vñ cū nō possit esse infinita p̄ intensionē. quia creatura nō ē capax alicui⁹ q̄litatis infinite requiri. q̄ sit saltē duratōe infinita. Est et q̄rta rō. Ad b̄ idē q̄ culpa manet i eternū. cū qua culpa nō possit remitti sine ḡfa quā hō nō p̄t post mortē acquirere. nec debet pena cessare. Hādiu culpa manet. Confirmatur qd dictū est per id quod dicit Ahdath. xxv. Ibunt h̄ sc̄z peccatores in supplicū eternū. Item sicut se habet premiū ad meritū. ita pena ad culpam. Sed fm̄ diuina iusticiā merito temporalē debetur premiū eternū. Job. vi. Omnis qui videt filiū hominis et credit in eū habet vitam eternā. ergo et culpe temporalē fm̄ diuina iusticiā debetur pena eterna. Preterea fm̄ p̄m̄ quinto ethicoz. pena taxatur fm̄ dignitatē eius in quē peccatur. vñ maiori pena punif qui p̄cutit alapa principē q̄s alijs quēcunq̄. sed qui peccat mortaliter peccat p̄ dñs cuius p̄cepta transgredit̄. et cui⁹ honorē alis imparitū in alio finē constituit. Ahdastas aut̄ dei est infinita. ergo quicunq̄ mortalit̄ peccat dignus est infinita pena. et ita iuste p̄ peccato mortalit̄ aliquis p̄petuo punif. Hec sanctus Thomas vbi supra. Idem ponit p̄ma secunde questio. lxxvij. arti. iij. vbi concludit q̄ peccatum mortale quantit̄ est de se inducit reatum pene eterne. Idē sc̄do scripto dist. xliij. arti. v. in quo ponit differentiā inter peccatum veniale et mortale per penā eternā et tp̄alem. De animabus aut̄ que nō statim vadunt ad paradisum. quia nō sunt condigne

Dominica prima aduentus domini

nec pfecte penitentes nec vadunt ad infernum qz an morte habuerunt cōtritionē de pctis. et se cerūt pfectiōne et nō satisfactionē. Tales vadūt post morte corporis ad purgatoriu ad cōplendū pñiam. qz cōpleta introducunt in celum. Pro dictoꝝ maiori intelligētia queritur vtrū post hanc vitā sit purgatorium. Ad hāc questionē r̄ndet sc̄tūs Tho.iii. scripto. xxj.di.q.i.arti.i.q.i.q.sicr qz de necessitate fidei est ponere purgatoriū. Quia iusticia dei b̄ exigit. vt pctm p pena debitā ordinet. mō multi sūt qz absoluū sunt et qb̄ culpa ē dimissa. s̄ nōdū cōpleuerūt pñiam. eo qz p cōtritio nē deleta culpa nō tollit ex toto reatus pene. nec etiā semp̄ venialia dimissis mortalib̄ tol lunt. qbus restat aliqz pena tpalis pfectiōda. et ideo oportet qz talit decedētes post cōtritio nē de pctis et absolutionē an satisfactionē de bitā post hāc vitā puniant. Et ita oportet locū dare in qz tales aie puniāt. Et b̄ d̄ purgatoriū. Et ideo illi qz purgatoriū negant. ptra diuinā iusticiā loquunt. et ppter b̄erroneum est et a fide alienū. Hoc idē tenet Grego. nice nus qz dicit. Si aliqz xp̄o amico cōsenties in hac vita purgare pctā min⁹ potuerit p̄ transiūtū hinc p purgatoriū ignis pflationē expeditur. Hoc pdicam⁹. dogma veritatis seruantes et ita credim⁹. Hec ille. Hoc etiā vniuersalas ecclesia tener p defunctis orās vt a pctis soluānt. qd nō p̄ de illis qz sunt i purgatorio intelligi. Ecclie autē aucti qz cunqz resistit herefim incurrit. Qd cōfirmat. qz d̄.i. Abach. xij. Sctā et salubris est cogitatio p defunctis exorare vt a pctis soluant. Sed p defunctis qz sunt in padiso nō est orandū qz illi nullo indigent. Nec iterū p illis qui sunt in inferno. qz illi a pctis solui nō pñt. qz post hāc vitā sunt aliqui a pctis nōdū absoluū. qz solui pñt. et tales caritatē hñt sine qz n̄ fit pctōū remissio. qz vniuersa delicta operit charitas. Drouer. x. vnde ad mortē eternā nō deueniēt. qz qui vivit et credit in me nō moriet in eternū. Joh. xi. Nec ad gloriā inducenſ nisi purgati. quia nihil immundū ad illā pueniet. vt p̄ Apoc. xxj. vbi d̄. Hō introibit in ea aliqd coinqznatū. Ergo aliqz purgatio restat post hāc vitam. et sic est ponendū purgatoriū. Idem ponit sc̄tūs Tho.iii. cōtra gentiles. ca. xcj. Itē idē est ignis inferni et purgatoriū. vt dicit sanctus Tho. vbi s̄. sc̄z. iii. scripto. di. i. q. i. arti. i. q. ii. Et ignis purgatoriū est etern⁹ fm substantia. s̄ tpalis fm effectū purgationis. Dicit em̄ b̄us Grego. qz sicut sub eodē igne au-

rum rutilat et palea fumat. Ita sub eodē igne peccator cremat et electus purgas. ergo idē est ignis inferni et purgatoriū. Stultum tñ est differre satisfactionem vsqz post mortē. quis possit in purgatorio fieri et fit pene solutio. Quia vt dicit sc̄tūs Tho. vbi supra questiuncula. iii. Pena purgatoriū minima excedit maximā penā hm⁹ vite. Est em̄ in purgatorio duplex pena. vna dāni inquantū sc̄z retardans a diuina vissione. Alia est sensus fm qd ab igne corporali puniūl. Et qntū ad vtrūqz pena purgatoriū mīma (vt dicit sc̄tūs Tho. vbi supra) excedit maxima pena pñis vite. Quāto em̄ aliqd magis desiderat tanto ei⁹ absentia est molestior. et qz affectus quo desideratur summū bonum post hanc vitam est intensissim⁹. qz nō retardat affect⁹ mole corporis. Et etiā qz termin⁹ suēdi summo bono iā aduenisset nisi aliqd ipediret. Ideo de tarnatione maxime dolent. Et ista pena ē maxima pena. Sūt etiā cū dolor nō sit lessō sed lesionis sensus. tanto aliquis magis dolet de aliquo lesiu quanto magis est sensitivū. vñ lesions qz fiunt in locis maxime sensibili⁹ sunt maximū dolorē causantes. Et qz totus sensus corporis est ab aia ideo si in ipsā aia aliqd lesiu agat de necessitate oportet qz maxime affligatur. Aut aia ab igne corporali patias ad pñs supponitur. H̄m sc̄tūs Tho. iii. dis. xlui. in fine distinctōis pulchre pbat. Et hoc p̄ ex s̄nia dn̄i Abath. xv. Ideo malēdicti in ignē eternū qui patut est dyabolo et angelis eius. Et ideo oportet qz pena purgatoriū quantū ad penā damni et sensus excedit oēm penā istius vite. Quidā autē assignant rōnē ex hoc qz alia tota punit. nō autē corp⁹. Sed hoc nihil est. qz sic pena damnatorū eēt minor post resurrectionē qz ante. qd ē falsum Hec sc̄tūs Tho. vbi s̄. Stultū igis est vsc̄z ad purgatoriū differre penitētā et satisfactionem. Purgant autem in purgatorio vt dicit sanctus Tho. vbi s̄. q. i. arti. i. q. v. electi sola diuina iusticia. nō ministerio demonū. qz victores extiterunt nec ministerio angelorū. qui ciues suos nō tā vehementer affligerent. Sed tñ possibile est qz eas ad loca penarū deducant. et etiā ipsi demones qui de penis hominū letant̄ eas cōcomitant et assistunt purgandis. tñ vt eoz penis satient. tñ vt in eoz exitu a corpore suū aliquid ibi reperiāt. Hec sanctus Tho. vbi supra. De istis etiam dicit xp̄s angelis. Dicite filie syon. tē. p̄ earū consolatione. Deo gratias.

Sermo.iiij.

In castellum

¶travos ē. Abath. xxj. Sermo nr̄ est quō oportet nos pare i hanc vita vt vadam⁹ ad gloriam eternā finalit̄. Materiā erit utilis et pfectuosa. sed vt sit deo acceptabilis et gratiosa: salute virgo maria glōsa. Ite in castellū qd tē. Hoc verbum ad l̄az dixit xp̄s duob⁹ discipulis suis quos mittebat in h̄rlm: dicēs. Ite in castellū tē. xp̄s ciuitatem h̄rlm vocabat castz. qz habebat p̄ditiones castri ad l̄am ēstum ad sitū et ēstum ad fortitudinem magnā quā habebat in muris. turrib⁹. fortificijs. et hmōi. et erat in alto posita ad instar castri fortissimi. et qz iexpugnabilis. Ideo dīc. Ite in castellū qd h̄. i. s̄i vos est. Sed sp̄uali ter maxie anagogice. ab ana qd est sursum. et goge ductio. qz sursum ductio. celestis glia d̄r castri siue ciuitas ppter triavel propter tres proprias conditiones castri.

Prima qz castri est sitū in loco alto et emētē. sed nihil creatū est alti⁹ celo empireo.

Secunda qz castri est in expugnabile.

Tertia qz est p̄uisum de omib⁹ necessariis. Primo est in alto positū. David p̄s. xc. altissimum posuisti refugium tuum. Mota altissimū. Altū sūt montes et elemēta. h̄z altiores sūt celi lune. mercurij tē. Sed sup̄ oēs altissimum est celum empireū int̄m qz phisici nō puenēt ad ei⁹ cognitionē. qz nō potuerūt tñ ascēdere. Dic sc̄tūs Tho. i. sc̄pto. dis. i. q. i. ar. i. vbi qz rit. Ultrū celū empireū sit corp⁹ qd celū empireum rōe iuestigari nō p̄t. Quia qz qd de celo cognoscim⁹. hoc ē aut p̄ visum aut p̄ motū. Celū autē empireū nec viui subiacet nec motui vt habet in l̄a sc̄do s̄niarū. dis. i. sed p̄ auctoritatē est habitū. Et est corp⁹ illud qd pñcipaliter ordinatū est vt sit habitatio b̄tōꝝ. Et b̄ magi ppter hoies qz corpora glificabunt. qbus loc⁹ debet. qz ppter angelos qz loco nō in digēt. Et qz illa glia excedit iuestigationē humana. Jō etiā empireū. Et ē celū empireum corp⁹ fm qz d̄. i. s̄nia. dis. i. Itellectuale et intelligibile et non visible. qz nō subiacet nō visui. h̄z intellectui tñ capit. Et est imobile. Et iō pñi ipm nō cognouerūt. vt dicit sc̄tūs Tho mas vbi s̄ in solutione ad qrtū. nec aliquā de eo mentionē fecerūt. qz nec motui nec visui subiaceat. Itē celū empireū vt dicit sc̄tūs Tho. ibi sup̄ articulo sc̄do est incorruptibile. imobile et lucidū. quia cū oīs res determinēt a fine optet p̄ditiones celi empirei accipe fm qz puenit sta

tui btōꝝ ppter quos factū ē. Et qz illi sunt in plena picipitatē eternae lucis. qz et eternitas. Jō decet empireū celū lucidū. imobile. et incorruptibile esse. Unū. i. s̄nia. dis. i. in l̄ra d̄r. Qz d̄r empireū nō ab ardore. sed a splēdo re. Dī etiā qz a volubilitate mundi secretū est. Et d̄r etiā qz nō h̄z ardore. Hō autē d̄r lucidū hoc mō qd radios suos emitat nō s̄esurvisibles. s̄ qz in natura sua lucē h̄z eo qz est maxime formale. Hec sanctus Tho. vbi s̄. Idē p̄ma pte. q. ix. vi. ar. iii. Secūdo ē iexpugnable. Dāuid. Hō accedet ad te malū. s. culpe. et flagellū non appropinqzbit tabernaculo tuo p̄s. xc. Tercio ē ibi oīm bonoz p̄uisio. Unū Boenū. iij. de p̄solatiōe p̄bie dīc. qz b̄titudo ē stat⁹ oīm bonoz et aggregatiōe pfectus tē. Dī etiā glōsa ciuitas signata p̄ ciuitatem h̄rlm eo qz habebat multas libertates. et caput et m̄t̄ aliaz erat ciuitatū. ita etiam glia celestis. Auctoritas. Illa qz sursum est h̄rlm libera est qz est m̄t̄ nra. ad Gal. iij. p̄t̄ ḡ rō qz glia celestis dīciūtū v̄l castellū de qz anagogice dīc xp̄s i themate oīb⁹ nobis. Ite i castellū. q. i. b̄ mōdo non potestis diu st̄re. Imo optet nos habitationē mutare. qz nō habem⁹ b̄ manētē ciuitatē. s̄ futurā inqrimus. vt dicit aplūs ad Hebre. xiij. Jō dīc ite sc̄z p̄ bōa opa p̄ passus virtutū in castellū. s. glia celestis. qd h̄z vos est. Sz qz dicit qd h̄z vos est. Nūqz glia celestis est inimica nra. Abō iuxta hoc iuenio in sacra sc̄ptura qz glia celestis est p̄ aliqb⁹ et est h̄z aliqb⁹. Primo glia celestis est p̄ inoētib⁹ in baptismo purificatis. Sc̄do glia celestis est h̄z delinqzētē crimaliter alienatos. Dico p̄no tē. qz iōi nūqz peccauerūt nec corde male cogitando. nec ore male loquendo. nec ope h̄z deū nec h̄z p̄mū. Jō celestis glia est p̄ istis. Ratō patz p̄ regulā p̄bie. iij. phisicoꝝ. qz loc⁹ et loca tum debet p̄portionari. Uel qlibet loc⁹ cōpetit locabili subiñō p̄trario s̄ p̄portionato. verbi gra. mare sile aqz mari cōpetit p̄scib⁹. qz ille loc⁹ est eis naturalis iuxta eoz p̄prietates et p̄ditiones. Uer autē ē pro auib⁹. Terra vero p̄ aialib⁹. qz h̄z p̄ditiones et p̄prietates siles loco. Abō videamus si pueri nouiter baptizati h̄z qlitates et p̄ditiones et p̄prietates siles celo empireo: et aparet qz sic. qz celū est loc⁹ habitatio seu dom⁹ dei p̄prie. Licet em̄ de sit in oī loco. tñ in celo maxie manifestat gliam suā sc̄tis. Ideo David. Ad te leuiam oculos meos. s. in orōne. qz habitas in celis. p̄s. cxxij. Lū isto loco dicti pueri h̄z puenetiam. quia per sanctum baptismū facti sunt filii dei et sancte

Sermo III

Dominica prima aduentus domini

matris ecclie. Cum autem baptismum essent solum filii Ade. Dicit enim beatus Augustinus in libro de baptismo puerorum et habet de se, dis. iij. Ad hanc veritatem baptismum ut baptizati Christo incorporentur ut membra capiti. De hoc dicit sanctus Thos. iij. pte. q. lxix. ar. v. quod baptismum aliquis regeneratur in spiritu naturali. quod per baptismum aliquis regeneratur in spiritu naturali. Et hoc dicit sanctus Thos. iij. pte. q. lxix. ar. v. Et in signum quod sunt filii dei dant eis per baptismum patrino et patrini. Quia sic a parentibus carnalibus recipiunt esse carnale. ita a parentibus spiritualibus recipiunt esse spirituale. hereditas autem patrum quod est celum optime competit filius et est per filium. Quis ergo phibetur filius ne ingredere se in domum patrum eius. Ista ratione dicitur pueris locum paradisi ostendit. Ipse spiritus testimoniū reddit spiritui nostro quod sum filius dei. Si autem filii et heredes heredes quidem dei. coheredes autem Christi Ad Ro. viij. Secunda conditio celi est. quod ibi est plena sanctitas. non est ibi aliquid peccatum. nec actuale mortale seu veniale nec originale. Quis est ibi sanctus. Auctoritas. Quis est reliquit fuerit in syon et residuū in hierusalem. Ictus vocabis ois qui scripti sunt in vita iuxta hierusalem. Isa. iij. Nota ois qui reliquit fuerit in vita iuxta hierusalem. Et ois angelorum qui ibi remanserunt sancti sunt. Iohannes dicit. Qui reliquit fuerit in syo. gloria in quod est perpetuus. sanctus vocabitur. Hac conditione habent pueri nouiter baptizati quod oes sancti sunt virtute baptismi quod non solum dictrinos pueros sanctificat sed etiam adultes infideles nisi sciret accedat ad eum. Iohannes dicit apostolus. Tempus dei sanctum est quod est vos. j. ad Corin. vi. Tercia conditio celi empirei est pulchritudo corporalis: quod tanta est quod si a nobis modo posset videri nullum comedere nec bibere tecum. Ideo dicitur David. O dilecta tabernacula tua domine virtutum: occupiscit et deficit aia mea in atria domini. ps. lxxvij. Ita etiam aie dicitur puerum tantam habent pulchritudinem quod si nos possimur eas videre: essemus extra nos ipsos pre admiratione: et in signum huius pulchritudinis ponit eis capa alba in baptismio variata picturis et ornata. Item dicit sanctus Thos. iij. pte. q. lxvi. ar. x. ad. iij. quod baptizatis traditum candida vestis in signum glorie resurrectionis. ad quam homines per baptismum regenerantur et ad significandum puritatem vite quam dicit per baptismum obfusare secundum illud ad Ro. vi. in nouitate vite abulem. Quarta conditio celi est: quod ibi est continua claritas: et est cor-

pus lucidus et incorruptible. licet non emittat radios visibles secundum sanctum Thomam. i. p. q. lxvi. te ipsum script. dis. ii. Secundum hoc mundo in quo dividitur in die clarum et noctem obscurum. Sed in celo spiritus lucet ibi sol. non iste sol naturalis: quod ciuitas illa non eget sole neque luna et luceat in ea Apoc. xxii. secundum illumina a sole iusticie Christi deus noster. Ex te ortus est sol iusticie Christi deus noster. Hac conditione habent etiam dicti pueri. Dicit pater iij. de anima. quod anima in sua prima creatione est tanquam tabula rasa in quo nihil est depictum. Secundum baptismum recipit claritatem et abundantiam omni virtutum habitualium. Et habet sanctus Thos. iij. pte. q. lxxix. ar. v. ubi dicit quondam reprobas opinionem falsam: quod necesse est quod pueri in baptismino recipiantur in flumine gressu et virtutem. Et habet duplum. quod pueri sicut et adulti in baptismino efficiuntur membrorum Christi. non necesse est quod a capite recipiantur in flumine gressu et virtutem. Sicut et demon phibebatur virtute divina ab investigatione virginitatis beatee Adriane. nec nouerat divinitatem Christi: sed profitebatur suspicendo: ut dicit sanctus Thos. iij. scrip. dis. xxx. q. iij. ar. i. z. iij. pte. q. xxix. z. xl. z. xliij. z. xlviij.

Secundum quoniam pueri in baptismino recipierunt gratias virtutum: pueri decederent post baptismum non puenirerint ad vitam eternam. quod ut dicitur ad Ro. vi. Hoc dei est vita eterna. et ita non profuerit eis ad salutem baptizatos fuisse. Idem tenet sanctus Thos. quanto script. di. iij. q. ii. ar. ii. quod incola prima. Sed impedire a corpore: quod non potestas statim offendere. Sicut nec taceat argentea multum lucida et clara sub clamide abscondita non potest ostendere suam claritatem: sed ad sole posita fulget intime quod mirum est. ita quod obscurat visum. Idem de anima pueri sub clamide carnis abscondita: sed a corpore separata statim hunc lumine claritatem scire plus quam habuerit aliquis unquam in mundo. Et in signum huius claritatis quoniam pueri baptizantur acceditur lumen. Si ergo quilibet locus naturaliter competit loco celestis est per nos. Abraha. ix. Iohannes quoniam tales morientur in statu inocentie baptismali deinceps. Ita in castellum quod per vos est. Dicit vero una contra historiam quod recitat et tribus evangelistis Abraham. xix. Abraham. x. et Lu. xviii. Semel cum Christus predicasset per prophetam: gentes ex devotione portabat filios suos ad Christum et eis daret suam benedictionem. et totuero bant ad eum. quod dicitur testis et discipuli increpabant eos et phibebant ne Christus apropinquaret. Hoc videlicet Christus indignatus et dixit discipulis. Sinite pueros venire ad me. et nolite phibere eos. talium enim est regnum celorum dicit Abraham. Et amplexas eos et iponis-

manus suas super illos benedicebat eos. Nota cum dicitur: Sinite pueros tecum. ubi post tres clausulas secundum sunt tria magna impedimenta volentibus celum intrare. Num est in morte in qua veniunt demones. solus virgo maria obtinuit per gloriam ne veniret in morte sua: ut pie creditur. Et multi qui in morte credunt ascendiunt in celum tunc copiuntur a demonibus et descendunt in infernum propter eo quod mala est pars. Sed dicti pueri non timent. quod tunc Christus dicere potest demonibus: predictores sint pueros venire ad me. De magnis autem paucis salvantur: quod ferre oes sunt. aut supbi. aut auari. vel luxuriosi tecum. Nota dictum argumentum acridyonum lugdunensis quod de. xxx. milibus solidum quod fuerit salvatum. Idem gaudendum est: ut de morte puerorum innocentium. Secundum impedimentum est post mortem in aere in media regione ubi est maior multitudo demonum: et mulier qui forte euadunt per medium impedimentum capi possent in isto secundo. secundum quod fuit revelatum beato Antonio. De dictis pueris dicit Christus demonibus. Holite phibetur eos. Tertiū impedimentum est in porta celi in qua portari stricte examinatur: quod multe aie non solum bona sed etiam male permissione diuina praeterirentur ad portam. Auctoritas. Cum itrauerit pater familias secundum Christum in die ascensionis et clauerit hostium. incipientis foris stare et pulsare ad hostium dicentes. Domine domine aperi nos. Et respondens dicit nobis. Nescio vos vestrum sitis. Tunc incipientis dicere. Reducamus coram te bibimus: et in platea dei noster docuisti. Et dicit vobis: nescio vos vestrum sitis. Discedite a me oes operum iniquitas. Luc. xij. Nota cum dicit Mescio vos. Et nunquid scit oia? Dico quod Christus scit oia scientia simplicis intelligentie: sed non scientia approbationis. Sed de dictis pueris dicit Christus portarius. Dimittatis ipsos intrare. quod tollum est regnum celorum: Ergo ite in castellum quod pro vobis est. Dico secundum quod gloria celestis est protra delinquentes tecum. Ratio fundatur per regulam phibie dicens. Omnis locus est contrarius locabilis contrarias qualitates habenti ad ipsum. Terribilis ergo: aqua est auctoribus strarum et stolidus terra vero piscibus: et strarum qualitatibus. Ab omnibus debeat sicut predictores habent contrarias qualitates et contradictiones contra locum celi. Prima conditio celi ut dixi est locus habitatio et dominus dei et filiorum suorum: Sed predictores non sunt filii dei sed inimici licet sicut filii dei. Alia ratio est: Quia secundum sanctum Thos. secundum psalmi. malum non cognoscunt sua peccata triplici ratione. scilicet cecitatis: obliuionis: et adulacionis. Item in celo est maxima pars et concordia. quicquid placet vni et alteri. Sed predictores semper sunt in guerra: vel contra proximum: vel contra patrem: matrem: uxorem: filios: fratres tecum. Nota hic secundum Thomas in super Isaiam. lxx. Peccatum caus-

Dominica prima aduentus domini

sat quadruplicē diuīsionē: discordie a p̄xio
¶ trānic affectionis a scipso: auerſionis a deo:
z diſſimilitudinis a ſcīs. Item dicit sanctus
Tho. ſcō a ſcō. q. xix. ar. ii. ad terciū. q̄ pax
vera eſt tñ in bonis z bonoz: aparens autē
in malis. Item ad q̄rtū dicit q̄ pfecta pax eſt
tñ in beatis: ſed impfecta eſt in viatorib⁹. Jo
quilibet p̄tor potest dicere. Qui nō eſt mecum
ſ. accorditer contra me eſt. Abath. xii. Licet ḡ
locus celi empirei non ſit p̄ p̄tōrib⁹: uno ſit
contra eos: vt pb̄ui. nihilomin⁹ tñ ne deſpe-
rēt: dicit eis xp̄s in themate. Ite in castellum
q̄d p̄tra vos eſt. q̄ſi dicit: Ite quēadmodum
vadūt bellatores z gentes armoz ad capich-
būm caſtrū eis contrariū vi armoz. Ita etiā
capi p̄t caſtrū celi. Hoc non auderem dicere
nisi q̄d xp̄s dixit: A diebus Johānis baptiſte
vſq̄ nunc regnū celoz vīm patif z violēti ra-
piunt illud. Abath. xj. Hec violētia fit per pe-
nitentiā q̄d innuit ibi. A diebus ioh̄is baptiſte.
Quia ille qui p̄m⁹ prediſauit q̄ regnū ce-
loz p̄t haberi per p̄fiam fuit ipſe. Ideo ce-
pit p̄dicare et dicere. Pniam agite appropin-
quabit erā regnū celoz. Abath. iij. Jo tanq̄
boni bellatores debem⁹ obſidere caſtrū celi et
ip̄m ipugnare. Primo cum bombardis q̄d
fit per lamentabile p̄fessionē. Sicut in bōbar-
da eſt forame vbi ponit puluis. z mgf mittit
ſerrū ignitū et puluis inflāmatur. et lapis ſic
mittit contra caſtrū z capiſ. Iſto modo in cō/
fessione foramē vbi eſt puluis niger z ſetidus
peccatorū eſt cor vel memoria vbi debet con-
gregari p̄ta. Ferrū ignitū eſt cōpunctio ſeu
contritio cordis q̄ a magiſtro ſeu a ſpūſaucto
mittit et inflāmat cor: z tūc p̄jcf lapis ma-
gnus peccati mortalis. z perforat murus pa-
radisi: ppter hoc dicit iob. Teder aſam meā
vite mee. dimittā aduersum me eloquiū meū
loquar: ſc̄z in p̄fessione. in amaritudine anime
mee. iob. xiiij. Secūdo trabucando per ſe/
cretas miferationes. Trabuccus etiā lapides
mittit contra caſtrū: ſed non eum clamore nec
ſonitu ſicut bombardā: ſed ſecrete. Sic etiam
eſt de elemosyna q̄ ſecrete eſt fienda. Lōfelliō
debet fieri cum clamore z tumultu gemituū z
ſuſpirioz. Sed elemosyna ſecrete mitendo vi-
cino: paupi: vidue z. panem vel vīnu vel ve-
ſtem vel pecunias captiuis vel puellis dādo
dotē. x. florenos vel duodecim. Sic diruitur
tūrī muri paradiſi. Jo chāſt⁹ cū facis elemo-
ſynam noli tuba ante te canere. ſicur ypocrite
ſaciunt. Te aut ſacente elemosynā nesciat ſi/
nistra tua qd faciat dextra tua. Abath. vi.
Tercio baliftādo per efficaces orationes.
vnde oſ noſtrum ad instar baliftā eſt factum

duoū lignorū. Arcus baliftā eſt lingua. Sa-
gitta vero oratio. Et lignū per mediū arc⁹ eſt
rectitudo orōnis. Ideo auiſo cogitādo cum
quo loq̄ris in orōne: q̄ cum xp̄o dicēdo: p̄at
nī: vel cū virgine Maria. dicēdo Ave maria
z. Logitādo q̄ vides xp̄m in cathedra ſedē/
tem iratū p̄tra te. Et ſic mittis ſagitta deuote
orationis z vulnera xp̄s vel virgo maria. q̄d
vulnus bene placet eis. z tunc licet iratus co-
tra te ex pctis tuis. parcit z remittit tibi pecca-
ta: dices. vulnerasti me. ideo parco jibi. Idē
de x̄gic maria. Jo de ſagitta deuote orōnis
diſcripta. Dō humiliātis ſe nubes pene
trabit. Eccl. xxxv. Quarto ſcalādo caſtr⁹
per ſcalā virtutū ascendendo ad instar hoīm
armorū qui cum ſcala ascendūt ſecrete. Et q̄n
ſunt ſuperius clamant fortiter: viuat viuat.
Ita bona vita et virtuosa eſt ſcala cuius gra-
dus eſt humilitas: caſtitas: paupertas: ſepe/
rantia: iuſticia z. Ideo dñs. Consurgite z a-
ſcendite ad gentem quietam z habitantē con-
ſiderenter. Hieremie. xli. Mota exemplum de
Eustachio z vpoze. vt habetur in vīni patp̄
Ideo regnū celoz vīm patif. Abath. xi. qui p̄t capere capiat. Abath. xij. Ergo ite
vos peccatores per penitentiam ad caſtellū.
quod contra vos eſt. Deo gratias.

Sermo. v.

Ora eſt iam nos

de ſomno ſurgere. Ad Ro. xiiij. z in
epla z. Pro hui⁹ verbi declaratio-
ne z prediſāde materie introductōe ſciendū
q̄ in ſacra ſcriptura ſtar⁹ mortalis peccati di-
citur dormire: q̄dū eſt homo eſt in peccato
mortali. tamdiu dormit. dupliči rōne. Prima
q̄ ſicut ille qui dormit nihil opatur: nec luca-
tur aliqd. ſc̄z nec pſona q̄ eſt in peccato mor-
tali nihil operaſ meritōe. q̄ ḡfa eſt p̄ncipiū
merēdi remotū charitas vero pximū. iij. ſcp.
dif. xxx. ſ talis caret vtraq; q̄ licet poſſet fa-
cere multa bona oga de generē: quia peccatiū
mortale non auferit homini libez arbitriū: th
ex illis opibus nihil lucratur p̄ glia paradiſi.
Licet enī ex ipſis lucre ſ bona tpalia. ſ. ſani-
tate: filios: honores: diuitias: z ex illis merē
expire de peccato mortali aliquomō dispositi-
ue: vt dicit sanctus Tho. in. iiiij. di. xv. q. i. ar.
iii. q. iij. z. iij. pte. q. lxxix. ar. vi. Ideo q̄ ſi ho
ſentis ſe in peccato mortali non debet dimi-
tere bona oga ſ magi augmētare: ſ non ſunt
lucrativae glie: q̄ ſi in ſero mortis ho ſtū ad
cōputū cū xp̄o. ipſe dat retributionē ſolum p̄
bonis opib⁹ factis in ſtatū ḡfe: q̄ erūt viua p̄
charitatē. fm ſanctū Tho. ibidem: ſ de bonis

"dīa ſe p̄pua mortua.
et mortificata."

Sermo V

opibus factis in ſtatū culpe nihil retribuet q̄
ſinc caritate facta ſunt. ḡ mortua. z p̄ pñis nul-
lo modo meritoria ibidē z. q̄ iam in hoc mū
do ip̄e dedit retributionē pro illis. ppter hoc
dicebat xp̄s. Abancete iſt me ego in vobis. q̄
q̄ manet in me z ego in eo. hic fert fructū mul-
tum. q̄ ſine me nihil potestis facere. ſ. merito-
rie. Job. xv. Pro dictoz intelligētia nota diſ
ferentiā inter oga viua mortua. z mortificata
Nam illa oga hoīs ppiae dicūtūr viua. vt di-
cit ſctūs Tho. iiiij. ſcp. dif. xiiij. q. iij. ar. iij. q. iij.
q̄ hoīem ad eternā vitā pducere pñt. q̄ omis
illa dicunt viuere q̄ hñt debitā opationē vel
effectū. z illa q̄ p̄uanſ hac dicunt mortua. ſic
dicim⁹ aquā viua q̄ eſt in ſpetu fluendi. ppzi⁹
aut̄ effect⁹ hñanoz operū eſt q̄ p̄ ea ho advlti
mū ſinē hñane vite pueniat. i. beautitudinem.
Idē dīc ſanct⁹ Tho. iiij. pte. q. lxxxix. ar. iij.
ſic iḡ ſa oga viua dicunt q̄ ſiūt ſunt cū carita-
te. ſed illa opera hoīs dicūtūr mortua q̄ hoc
faciendo pñtēt non hñt que ſiūt ſine carita-
te. dicit em ſctūs Tho. iiiij. pte. q. lxxxix. ar. vi
in ſo. ad ſcdm. q̄ opera de genere bonoz ſine
caritate facta dicunt mortua ppter defectūm
caritatis z ḡfe ſicur pñcipij. ſz oga hoīs di-
cunt mortificata q̄ hanc pñtēt perducēdi ad
eternā vitam amiferūt cum pñs eam habue-
rint. z ſic oga mortificata dicunt q̄ ſiūt cū cari-
tate ſi nō ſunt cum ea. ppter ſequēs pctm inoz
take. Et ideo oga bona ex caritate facta in eo
q̄ ḡfam hñt viua ſunt. In eo aut̄ qui ḡfa caret
oga nō ex caritate facta mortua ſunt: oga aut̄
pñus in caritate facta in eo q̄ ḡfam dimitrit p̄
pctm mortificata ſunt: q̄ pctm ſequēs ipedit
q̄ homo per illa oga non poſſit ad vitā intro-
duci. Hesctūs Tho. iiiij. ſcp. dif. xiiij. vbi ſup̄
Mota etiā fm ſctūs Tho. in. iiiij. pte. q. lxxxix.
ar. vi. q̄ a pctis aliqd dñ mortuū dupl̄r. Uno
mo ſeffiectue. q̄ ſc̄z eſt cauſa mortis. z hoc mo
pctm ſiue oga peccati dicunt oga mortua. fm
illud ad Heb. Sanguis xp̄i emūdabit pſcias
nfas ab opibus mortuis ad ſuiedū deo viue-
ti. ad Heb. ix. Alio mo dñ opus mortuū pñu-
tū: q̄ ſc̄z caret vita ſpūli q̄ eſt ex caritate pe-
quam aīa deo ſiungit ex q̄ viuit ſicut corpus
per aīam. z ſic opatio ſine ḡfa dñ opus mortu-
um. Et p̄ hñc modū etiā fides que eſt ſine ca-
ritate dñ mortua fm illud Iac. ii. Fides ſine
operibus mortua eſt. Querit ſanct⁹ Tho.
in. iiiij. dif. xv. q. i. ar. iij. q. iij. Utz oga extra
charitatē facta ſint alicui⁹ boni meritoria ſal-
tem temporalis. Ad quā questionē respondit
q̄ opera extra caritatē facta non ſunt merito-
ria ex p̄digno. neq̄ eterni neq̄ temporalis ali-
cuius boni apud deum. Dicit enim Aug⁹. q̄
peccator non eſt dignus pane quo vefciſ. ſed
q̄ diuinā bonitatē decet vt vbiq̄ dispositi-
onem inuenit pfectionē adūciat. Ideo ex inc-
rito cōgrui dñ aliq̄ ſineri aliq̄ bonū oga
extra caritatē facta. Et fm hec oga iſta valēt
ad triplex bonū. ſ. ad temporaliū psecutionem.
ad diſpositionē. ad grām. z ad affuctudinem
bonoz operū. Concordat dñs Albert⁹ in. iiiij.
dif. xiiij. z. xv. Concordat etiā cum dicit Ray-
mūd⁹. Quia tñ h̄ meritū nō ppiae meriti dñ
ideo magis pcedendū eſt q̄ hmōi opera non
ſint alicuius meritoria q̄ ſint. Hec ſanctus
Tho. vbi ſ. De hoc etiā ſctūs Tho. iiiij. pte. q.
lxxix. ar. vi. in ſo. ad terciū. Itē ſcdō ſcrip.
dif. xij. vij. ar. iij. In corpore dicit ſanct⁹ Tho.
q̄ oga bona aī donū ḡfe facta pñmio ſibi pro-
portionato non carēt. Lausant eī ſiūt quandam
habititudinem ad grām. z ſecū etiā quandam ho-
nestatē z pulcritudinem hñt. in qbus p̄cipue eo
rum pñmū pñſit. Et aliq̄ etiā per accidēt cau-
ſant vt bonoz tpaliū affluentia aut aliq̄ hu-
iūſmodi. q̄ frequenter vt dicit Grego. Deus
in hoc mūdo remunerat qd pñmū futore glie
non merēt. vt ſic nullū bonū irremuneratū in
ueniat. Hec ille. Scđa ratid. q̄ ſicut pſona
q̄ dormit nullū hñt ſentimentū. nec videt: nec
audit: nec odorat: nec tangit: q̄ oēs potentie
ſenſitioe z intellectue ſunt ligate. Ita de pſona
que eſt in ſtatū pcti mortalis totū ſentimentū
terū ſpūliū pđidit. licet ſentiat ſapores rerū
tpaliū tñ nō videt pñculum in quo eſt ppter
pctm: nec audit deū per verā obedientiā ad
eiū ſādata: nec adorat per deuotionē: nec
tagit per pñiam: nec gulfat per cōionem. De
hiſ q̄re pñma ſcdē. q. lxxv. ar. iij. Alialis ho ſi
ſentit ea que ſpūs dei ſunt prima ad Lox. iij.
Si ḡ pſona que in pcti mortali eſt nihil lucra
tur meritorie: nec ſentit res ſpūales: ḡ dormit
p̄atet rō q̄ ſtatus pcti mortalis dñ dormire.
Ideo ſicur ho ſi dñ dormiuit dñ: ſurge. quia
diu dormiuit: ita dicit aplūs cuilibet p̄tori.
Surge qui dormis z exurge a mortuis illu-
minabit tibi xp̄s. ad Epheſ. v. Mota exurge
a mortuis. i. a pctis mortalibus et illuminabit
tibi xp̄s. Quare dicit tibi z non te. Rñdeo. re
gula eſt generalis ſacré ſcripture q̄ vbi vide-
tur incōgruitas. ibi eſt magnū ſecretū vt hic:
q̄ plus ē illuminare ho ſi q̄ illuminare hoīem: v̄
bi ḡfa. De illuminat ſole: ſi non illuminat ſoli.
id eſt. nō dat ſibi lumē ad utilitatē ſui ſed ad
utilitatē noſtrā. ita multi ſunt illuminati a deo
de magi ſcia vel de magno intellectu ſi non ad
utilitatē ſuā: ſi ad deceptionem alioz. ſz q̄n
de ſcia ſeu intellectu ſciūt ſe bñ regere in ſalua-
tionē alioz z ipſoz: tunc deus illuminat eis. ſ.
b iij

Dominica prima aduentus domini

ad utilitatem ppxi. Et videat incognititas. Iohannes dicit Gregorius. Indignum vobis est existimare. vt verba sacri eloquii restringantur regulis donati. Ecce quod dicit illuminabit tibi Christus. i. ad utilitatem tuam. Iohannes dicit theo. Hora est iam nos: quod iam claritas solis iustice oritur in officio ecclesie. patrum thema. Inuenio quod sunt seruanda et fideia in surgendo a somno pectoris mortalium que fiunt et seruant in surgendo a somno corporali nocturno. in quod homo facit contacter decet. Primo homo aperte oculos ad videndum quod hora est: et si est dies dictus homo. Surgamus quod dies est clara. Ita ille qui dormivit in pectoris debet primo apire oculos per pectorum cognitionem et pliculi in quo est. Lognitio est primus actus in oibus operationibus que fiunt electi. quod electio in hominibus sequitur inquisitionem. et preponit cognitionem. vt dicte sunt electi actus voluntatis non absolute: sed in ordine ad intellectum ordinatus. Actus voluntatis cognitionem presupponit. eo quod voluntas de se ceca est mouet ab intellectu presentante sibi suum obiectum specificatum: licet etiam voluntas moueat intellectum quod ad exercitium actus quoniam religiosus aperte oculos recognoscere do se dicit. Omnis miser et tot anni sunt quod sunt in ordine recte. non aperte oculos. Ide de clero dissoluto. Ide de christianis qui solo nomine dicuntur christiani. sed non regunt se iuxta diuina precepta: sed iuxta eos sententiam. Ecce haec aperitio oculorum spiritualium. Iohannes David. postquam aperte oculos cognovit statum pectoris et pliculum in quod erat dicebat deo. Amplius laua me ab iniuitate mea: et a peccato meo munda me recte. et allegat rationem dices. Quoniam iniuitate mea ego cognosco recte. postmodum. Ecce quoniam tenebat oculos aptos. Ita dum facere quibus pectoris cogitando suam malam vitam quam tenuit.

Secundo homo erigit se in lecto quasi sededo. Ita quod surgit a pectoris dum erigi per tractionem. quod se det in lecto est erectus. s. a cingulo super: sed iacet inferus. Ita tractione vera ipsa: ut duo. Primo polo est displicentia de pectoris. iam iacet basse. Secundo respectum ad deum quem offendit. non est erectus. quod si dolor vel displicentia pectorum venit respectu mundi fame vel pliculi nihil valit. totus iacet basse in terra. optime et displicentia sit respectu dei tunc est tractione. de hoc. iiii. scilicet. xvij. Ita faciebat ille rex Ezechias dicit. Recogitabo te/ bi omnes annos meos in amaritudine aie mee. Psalms. xxxviiij. Mota tibi. non dicit mundum fame nec pliculum tibi. Iohannes qui homo recordat de pectoris dum penetrare pectus eleuando oculos versus celum dicendo. Libi soli peccauit dum miserere mei.

Tertio induit camista et ceteri indumentis: Ecce ppositi boni assumpcio. Firmum enim ppositum in bonum non est sine indumento diuine gratiae,

quia hoc non est sine perfecta preparacione ad gratiam que est simul cum iustificatione gratiae mensuram et non gratiam que iam habetur prima secundum. q. cxij. ar. ii. ad pmi. Si enim voluntas prompta est secundum illud quod habet accepta est. non secundum id quod non habet. iiij. ad Co. viij. Alii virtutes sunt alia iudicata. dicitur videbit expedire. Iohannes apostolus. Induite vos sicut electi dei scient et dilecti viscera misericordia: humilitate: modestiam: patientiam: supportantes iniuciem. ad Col. iii. Quarto a lecto recedit. Ecce recessus a mala societate et ab occasionibus. De hoc pulchre vide sanctum Thome. super Abbat. iiij. c. Alii ppositum abscondi a pectoris non est perfectum nec firmum. Iohannes dicit scripsit. Salua animam tuam noli respicere post tergum tuum. nec stes in omni loco circa regionem: sed in monte saluum te fac: ne et tu simul pereas. Gen. xix. Iohannes recedit statim quia si modo pponit non peccare. quod est similitudinem deuotum: tamen post prandium vel cenam habita occasione peccabat: iohannes enim poeta hoc dicit. Que noctura tenet quis sint cara relinq.

Quinto sputat hominem emittunt ppter ebullitionem stomachi. Ecce oris profusio que vere non est nisi spuere slegma putridum de pectoris. Sic autem purificat stomachus nostrae pectoris. Auctoritas.

Si perfitemur pectora nostra fidelis et iustus est deus ut remittat nobis pectora nostra et emundet nos

ab omni iniurie nostra. i. Iohannes. Sexto calcatur homo. Ecce iniuriarum remissio. Qui incedit

discalciatur statim sentit punctiones lapidum et

spinarum: secus quod homo incedit calciatur: qui non

sentit se de iniuriis ad vindicandum sed totum re-

mittit. talis calciatur incedit. Ita ille qui indignatur et querit vindictam. nec vult dimittere in-

redit discalciatur. Iohannes dicit scriptura sancta. Omnis

iniurie primi ne meminerit. et nihil agas in o-

peribus iniurie. Ecclesiastes. x. Iohannes calciare te per bonorum

patientiam iniurias remittendo. iuxta illud. sta-

te calciati pedes in preparacione euangelii pacis.

ad Ephes. vij. Septimum cingitur homo. Ecce hic

debitus et restitutio. Quidam incedit sine cinctura. s. amplios ventres portantes in magnis pos-

pitis et visuris de bonis alterius que habet per visu-

ras. rapinas. calumnias recte. Iohannes oportet se cinge-

re strigendo cum bonis suis de bono iusto. re-

stituendo omnia alia de malo et iniusto. Auctoritas.

Reddite omnibus debita. nemini quod est

debet nisi ut in iuncte diligatis recte. ad Roma.

xij. Nullus dum se apliare in bonis alienis. Iohannes dicit Christus. Sint libi vestri principes. et lucerne recte.

Lu. xij. Lucerne ardentes sunt opera meritoria.

que non ardenter quod diu homo retinet bona alterius iniuste.

Octauo manus lauantur. Ecce ele-

mosynaz largitio. Quod facta est restitutio. de

Sermo VI

hoc quod superest de bono iusto homo facit elemosynam quod munda et purificat animam a peccatis. Auctoritas. Quod superest date elemosynam: ecce omnia munda sunt vobis. Lu. xij. Homo manu applicans ad aliquod opus. Ecce spualis oratio: quod de coi cursu dum fieri eleuatis manibus sursum. q. d. dominus pauperae. Iohannes leuo manu dextram ut detis mibi spualia: Et sinistram ut detis mihi bona tpaalia. Volo viros orare in omni loco leuantes puras manus sine ira et deceptione. i. ad Thy. ii. Decimo et ultro ciborum sumit hora praedicta: Ecce eucharistie canticum: quod anima reficit et recreat: quod recipit spiritum qui dat virtutem gratiae et virtutem glorie. Iohannes dicit ipse. Accipite et manducate. hoc est corpus meum. i. ad Cor. xi. Qualiter dum accipi ostendit ibidem cum dicit. Probet autem seipsum homo et sic de pane illo edat de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit. Tibi dicit agnus. i. xps. Apo. xxij. Mota lucerna eius est agnus. i. xps. Luius cera est caro. que ad instar cere liquida fuit in passione igne amoris. homo albus alia eius mundissima. Lumine diuinitate scintilla. Homo fiat ratio. Si tempore sensus illuminatus claritate solis dominus dicit dicit. Respectu cuius dies iste templis dominus non nocte. Iohannes qui anima de hinc transiit et intrat celum inter certa de quibus miratur est de tanta claritate dices credebatur esse in die et erat in nocte: recte ad instar noctis que lumine lune credit esse magnum lumen sed si posset videre solis lumen lumen quod nihil reputaret. Ita anima mundi credit habere magnam claritatem: sed quoniam videbit Christi claritatem hec claritas nihil est: et potest dicere tunc anima. Mox s. vita tpaalis precens: dies autem appropinquavit. Thesma ppositum innuit quod anima mundi est ppe. et per hoc declarari p. x. plaga egypti que fuerunt figura christianitatis. Auctoritas. oia in figura contingebat illis: scripta sunt ad correctionem noctis. in quos fines seculo perdeuererunt. i. ad Co. x. Prima plaga egypti fuit sanguis quod volutate deinceps tota aqua egypti tam fontium quod fluimus fuit pura in sanguinem et oes pisces mortui fuerunt. Hece plaga fuit magna egypti de quod Exo. viij. dicitur quod moyses eleuans virgines purissimam aquam flumis coram pharaone et servis eius: que versa est in sanguinem: et pisces queruntur in flumine mortui sunt. Ita fuit figura nobis christianis de passione martyrum in qua auctoritate baptismi pura est in sanguinem martyrum in persecutio tyranno per quia per accusabatur filium et eccleros. dicitur quod erat christi probabilitas dicitur quod illa minoratio luminis expressa per misericordiam non est secundum realiter lumines defecit: sed quod ad ipsum hominem quod non tamen beneficium ex lumine corporis celestium proteguntur est quantum an si fuisset. Nec sequitur si lux corporis celestium minorata non est in homine peccatore: quod realiter non sit augenda in eius glorificacione. quia pectoris hominis non immu-

Sermo VII

Dominica prima aduentus domini

bant de aquis in tanta miltitudine q̄ intrabat domos. cameras. lectos. furnos. nec cōburebant etiā iūrabat ollas. Extēdit aaron manū sup aquas egypti et ascendēt rane super terrā egypti. Exo. viij. Abaxia plaga fuit tūc egyptijs. fuit figura nobis christianis de errore hereticoꝝ; et sicut rane sunt loq̄ces. ita heretici q̄ ad istar ranarū. exhibat de aquis baptis̄mi. q̄ xpianī erat & heretici. et intrabant domos et ad oēm locū ad pueritū articulos fidei seminādo varios errores. int̄nī q̄ xpianī nesciebat cui credere debebat. Hec plaga maxime abūdauit tpe eusebū excellēt. et athanasii q̄ tradixerūt eis. H̄plaga fuit a beato petro prophetata dices. Erūt magistri mēdaces q̄ introducent sectas perditionis. Petri. ii. Tercia plaga fuit cinisum de puluere terre exētiū crudelit̄ mordentū. Extēdit aarō manū virgā tenēs p̄cussitꝝ puluerē terre etiā sunt cinis in hōibꝝ et iumentis. Exo. viij. Plaga fuit egyptijs. fuit signū xpianis. et si gurabat p̄secutionē infidelū q̄ exierūt de terra. q̄ infideles nihil h̄fit in celo. hāc plagam p̄misit deꝝ in xpianitate. q̄ ex̄ xpianī fuerūt liberati a sanguine martyꝝ. et ab errore hereticoꝝ dederūt se viciꝝ et p̄ctis viuendo quiete. Propter h̄ misit deꝝ illud flagellū. s. p̄secutionē infidelū q̄ fuit tpe b̄ti Augi. J̄o d̄f in eius historia. Inter q̄ mala fuit Augustino lacrime sue panes die ac nocte. J̄o apls. Oēs qui pie volūt viuere in xp̄o ieu p̄secutionē patiēt sc̄da ad Th̄i. iiij. Quarta plaga fuit mūscarū grauissimarū. Cenit musca grauissima in domū pharaonis. et in domū seruox eius in oēm terrā egypti. Exo. viij. significabat q̄r tū malū xpianitā. s. p̄ncipū importabilis tyranizatio. volētes facere de regnis vīlist̄ populis ac s̄ esset hereditas vel possessio eorū. et nō est ita q̄m possesso est ad h̄ et seruiat hoī. Reges sunt ad h̄t seruiat regno. et non eccl̄uerio. Quia rex in regno d̄z sicut deus in mūdo et aia in corpe. i. iust. clemens. s̄m sanctū Th̄o. in de regno ad regē. Lypu. c. xij. s̄mō est opositū. Et iā tpe b̄ti Grego. mūlti tyranice ceperūt regnare et ciuitates vt p̄prias possessioꝝ h̄fe. et inceperūt vēdere iusticiā et dep̄diari p̄plos. Elī p̄ncipes auferens per vim aliena; rapinā cōmittit. et tenet restituere nisi sit s̄m iusticiā pugnando vel puniēdo. ii. ii. q. ix. ar. viij. Ecce musca assī. et fuit cōpleta p̄phetia psalme. i. Principes tui infideles. soch̄ furū. oēs diligūt munera. sequunt̄ retributioꝝ. pupillo nō iudicat causa vidue nō ingreditur ad eos. Quinta plaga fuit mors om̄niū animalium egypti. s. equoz. muloz. et oīm

boū. vaccorū et asinorū tē. Exod. xi. q̄ fuit fīgura q̄nti status christianitatis. s. bonorū defunctio. Elī aialia ab aia dicta significat̄ per sonas iustast̄ deuotas q̄ debēt b̄fe aias. i. boinas p̄sciētias. f̄ iste iam sūt defūcte. Elī inuenies hodie religiosum qui habeat p̄sciētā de fractione regule yotoz̄ ceremoniarū. Elī inuenies clericū deuotū castū et honestū tē. vbi inuenies plātu qui magis curat de alabus q̄ de redditibus. vbi sunt dñi tpales p̄sciēcioſi. et milites p̄teni de suis redditibus. plane oēs sunt defuncti. Elī sunt aduocati iūstū. merca tores plani sine fraude. v̄lura. doloz̄. vbi sunt laboratores qui bene soluant decimas et p̄mias. vbi sunt mulieres bone et honeste. om̄es volunt dici honeste et bone: & opositū ostendunt in vanitate tē. om̄nes sunt defūcte. J̄o est cōpletā p̄phetia Abrah. viij. Tele mihi quia factus sum sicut qui colligit in autūno race mos vindemie. Non est botrus ad comedē dū. Periū sc̄tis de terra et rectus in hōibꝝ nō est. Om̄nes in sanguine insidiant̄. vir fratre suū ad mortē venatur. Malum manuū suaz dicunt bonum. Qui optimus est in eis quāl paliurus. et qui rectus quasi spina de sepe. Septa plaga fuit vīcerū turgetū. s. de apōstematiibꝝ q̄li glandulī. & dabāt eis maximū dolor. Exod. x. H̄ec figurabat sextū statum christianitatis. s. animosam diuisionem q̄nī ḡentes nō occidūt se. & intus sunt tumētes veneno odij rancoris inuidie et male volūtati. De iūidia quere sc̄da sc̄de. q. xxxvi. et de odio ibidem. q. xxxviii. et de discordia ibidē. q. xxxvij. et de seditionibꝝ ibidē. xlj. Diu est q̄ h̄ plaga incepit et adhuc durat in multis locis. Extra em̄ ostendit bonā voluntatē: & int̄ guerra. caue: quia si p̄fit: nocerēt tē. Cōtra tales oravit David dices. Quil loquūt pacē cum p̄ximo suo. mala autem in cordibꝝ eorū. Da illis s̄m opera eoz et s̄m nequitiam adiumentionū ipsoꝝ ps. xxvj. Nota quō est magna stulticia por̄tare odiū. irā seu malā volūtati in cordō iuxta r̄missionē quā fecit mḡ. Vincenti⁹ cuidā mercator dices. q̄ p̄ceret sibūp̄si. tē. Qui querit se vindicare de inimico. p̄mo occidit aiam suam gladio q̄ vult occidere inimicū. et sic intelligitur v̄bum xp̄i dices. Dis qui accipit gladiū. s. p̄ inimicū gladio p̄bit. s. eodē. Adath. xxvj. Item David. Gladius eorum sc̄z vīndicator̄ intret corda ipsoꝝ. nō dicit in corpora s̄ in corda. xxxvi. ps. Septima plaga egypti fuit grandinum cum tonitruis et fulguri bus destruentibus domos. arbores. vineas. plantas. Exod. ix. H̄ec plaga incepit iam in christianitate. modo sunt. lxx. vel. xc. anni.

q̄m an̄ non erāt tēpestates iste. et modo nō est ann̄ in mūdo q̄ non sint tēpestates in aliqua pte vel mortalitatis. q̄ antiquus erāt inaudite. et mō non recedūt de mūdo. Rō est q̄stum ego possum cognoscere ex magnis blasphemis. que dicunt̄ quotidianē p̄tra deum. q̄m vt dicit sc̄tū Th̄o. sc̄da sc̄de. q. xij. ar. iiij. et. iiij. Post idolatriam blasphemia est de maioribꝝ p̄ctis que possunt fieri cōtra deū. Et mō pro nihilo stati blasphemant. J̄o deus mitit istas tēpestates et mortalitatis que destruūt totum mundū. Elī sicut cōtra illos qui cum balistis et sagittis impugnat̄ turrim mitūt defūctū lapides siue cāceres defendendo se. sic p̄tra christianos qui blasphemātā impugnat̄ deū. mittunt̄ de sursum lapides. Que quidē p̄suētudo seu abusio iūrādi et blasphemandi incepit ab octuaginta vel nonaginta annis citra. iō ab illo tpe citra vēniūt nobis p̄dicta mala. s̄m q̄ d̄ h̄ p̄phetauit Apoyles dices. Generatio p̄uersa est et infideles filij. ip̄i me puocauerūt in eo qui non erat deꝝ et irritauerūt me in vanitatibꝝ suis. Ignis succensus est in furore meo. et ardebit v̄sq̄ ad inferni nouissima. Deuorabit̄ terrā cum germine suo. et montū fundamēta cōburet. Longe gregabo sup eos mala. et sagittas meas complebo in eis. Deut. xxxij. Nota generatio p̄uersa. q̄ d̄fis dedit noble linguā ad ip̄m laudandū. et nos puerit̄ eam ad ip̄m blasphemātū. Octaua plaga fuit locustarū deuorantiū oia viridia. et de h̄ est text̄. Dixit dñs ad Apoylen. extēde manū tuā sup terrā egypti ad locustā vt desēdat sup terrā et deuoret oēm herbā que residua fuit grandini. Exo. x. Et ista plaga significauit hypocritaz̄ multiplicationē. Nam hypocrite dicunt̄ locuste. Rō quia locuste vident̄ q̄ sint aues volātes et nō sunt imo statim cadūt in terrā. Talis est p̄dītio hypocitarū. qui vident̄ volare p bona opera et verba deuota. et statī descendūt ad terrā ad habendū terrena. s. pecunias. familiās tē. Quot religiosi et clerici. q̄ false sunt begine q̄ volunt viuere ociosi. qui comedūt domos viduarū. Adath. xxij. de q̄bus dicit p̄ps Attēdite a falsis p̄phetis q̄ veniūt ad vos in vestimentis ouīū. intrinsecō aūt sunt lupi rapaces. a fructibꝝ eoz cognoscet̄ eos. Adath. viij. De hypocriti vide sc̄da sc̄de. q. cxvj. Nonna plaga fuit tenebrarū terribiliū p̄ tres dies instantū q̄ nullus de loco in quo stabat poterat se mouere. Istud signum vel plagam videntur tangere textus. Exo. x. Extēdit moyes manū in celum. et facte sunt tenebre horribiles in vniuersa terra egypti tribus diebus et nemo vidit fratrem suum. nec mouit se de loco in quo erat. Hoc signum currit modo p̄pter sc̄sma p̄sens ex ignorantia veri pape. et durat per tres dies. quia tres dicunt̄ se esse papas. et hoc est ita obscurum et tenebrosum. quia ab utraq̄ parte sunt in agni doctores et magistri p̄ncipes et prelati. et sancti qui fecerunt miracula. De his tenebris dicit dauid. nesciūt neq̄ intellecterunt: in tenebris ambulant. uno nec mouētur de loco in quo cōclusi sunt ab his tenebris dicedo ex quo habeo hic dignitatem beneficū et redditus meos teneo cum isto. Idem illi de francia etiā dicunt. Si fuissē in francia tenuissē cum illo tē. De sc̄smate. ii. ii. q. xxix. Decima et ultima plaga fuit angeli p̄cutientis omnia p̄mogenita egypti. et statim fuit finalē egressus de egypto. vt habetur Exodi. xiij. vbi dicit textus. Abdia nocte ingrediar egyptū et morietur omne p̄mogenitū in terra egyptiorum a p̄mogenito pharaonis qui sedet in solio eius v̄sq̄ ad p̄mogenitū ancille que est ad molā. et omnia p̄mogenita iumentorū tē. Ecce hic subuersio christianoꝝ per antixpm̄. Angelus enim p̄cutiens figurabat xp̄m. qui p̄cutiet p̄mogenita. i. p̄ncipes christianoꝝ. ex pte quoꝝ fient p̄co. nizationes p̄tra xp̄m et virginē mariā tē. Et post statī sequeſ finalis destructio mūdi. De hoc dicit ap̄les: Abiit illis deus opationem erroas vel credat mēdacio. vt iudicētur oēs qui non crediderūt veritati: & p̄senserūt iniqtatī. ii. ad Thes. iiij. Nota cū dicit. Abiit. nō solū p̄mittet. & mutet etiā. Et nota q̄ in p̄securione antixpi erūt duo. Primo culpat̄ ma/licia ipsi⁹ antixpi. et hanc p̄mittet p̄ps. Sc̄do ibi erit penaz punitio malorū. et q̄stū ad h̄ dēmitter antixpm̄. Lū ergo iam diu nō est q̄ su/minus in noua plaga patet q̄d dič thema. Mox p̄cessit. dies aut̄ tē. Et statī veniet angel⁹ p̄cutiens. remediuū q̄d habem⁹ offidū in epistola huius dominice cum dicitur. Abūciamus ergo opera tenebrarum tē. Deo gratias.

Induimi domi

i. nū iēsū xp̄m. ad Rō. xij. Hoc verbum p̄positū habz magnā difficultate in theologia quomodo p̄ps p̄t indui cū nō sit vestis. q̄d dicit thema. Induimini dñm iēsū xp̄m. Pro cui⁹ declaratione sciendū ē q̄ vita dñi nři iēsū xp̄i letā et virtuosa quā tenuit̄ in h̄ mūdo d̄ vestis in sacra scriptura. Rō. qui avestes p̄pter duo inuēte fuerūt. s. p̄pter honestatē ad cooperiendū carnes. Secundo p̄pter frigiditatē. Adā et Eua an̄ peccatiꝝ in

Dominica prima aduentus domini

statu innocētie nō indigebat vestib⁹: qz nihil
erat eis in honestū nec verecundū nec imun-
dum nec in padiso terrestri viget frig⁹. de hoc
p. pte. q. cij. ar. ij. Sz statū post pctri exq aia
fuit inobedīes dco etiā caro fuit iobedīes aie
z habuit frig⁹. Jō tūc de⁹ fecit eis tunicas pel
liceas. Et quēadmodū vesti coopit corp⁹ seu
carnē: sic v̄t⁹ coopit aia. Quia fin san. Tho.
z ysa. lū. v̄stes sāctoz sūt ad ptegendū cele
faciendū z omandū: z sūt alba mūda z odori
sera. Et fm eūdē ps. xluij. vestis ecclie est du
plex: sz doctrina v̄trausq; testimoniū z opavir
tuosa. Jō dič p̄bs. ij. ethi. q̄ virt⁹ est habit⁹ ele
etiūus. Jō devirtutib⁹ dič apls. In h̄ ingemi
scim⁹ habitationē nr̄az q̄ docelo est supindui
cupientes: si m̄ vestiti z non nudi iuueniamur.
Hāt q̄ sum⁹ in h̄ tabernaculo igemiscim⁹ gra
uati eo q̄ uolum⁹ expoliari: s̄ supuſtari. ij. ad
L. o. v. Ecce ḡ hic quō oport⁹ nos idutis esse
vestib⁹ virtutū. Et patet r̄fisio ad vñā q̄stio/
nē quā facitis vos. Si in alio mūdo erim⁹ nu
di vel iduti matie post diē iudicij. Dico q̄ bo
ni z saluati erūt induti: mali aut̄ vānat erūt
nudi. Beati em̄ erūt iduti v̄tutibus: vt sol est
indut⁹ claritate. Jō dič beat⁹ Jōh. Apoč. xvij
Beatus qui vigilat z custodit vestimenta sua
nenudus ambulet: z videat turpitudines ei⁹
Lū ḡ vita dñi nr̄i iclū xpi quā tenuit in h̄ mū-
do fuerit sūta z virtuosa int̄m q̄ xps dñ nō so-
lū virtuosus: s̄ etiā virt⁹. j. ad L. o. j. Nos pre-
dicam⁹ xpm deivirtutē. Persona ḡ q̄ viuitvir
tuose induit xpm ipm imitādo in vitavirto-
sa. Et fm hunc modū dicit aplus in themate
Induim̄ dñm iclū xpm. i. xpm imitam̄ in sā-
cta z virtuosa vita z pueritidē: pat̄z thema.
Abō vt melius possim vobis declarare qliter
poterim⁹ iduc xps ipz imitādo replo motiuū
a quadā auctoritate sacre scripture: que vo-
cat xpm ignē dicēs. Deus noster ignis consu-
mēs ē. ad heb. xij. Nota scrūs Tho. ysa. x.
q̄ deus dñ ignis: q̄ subtil⁹ est triplr. l. fm s̄bz
sciam. z apparentiā: z lucid⁹: q̄ manifestat de-
lectat: z dirigit z calid⁹. q̄ viuificat purgat z
deuaſtat: z leuis. pp̄t motū ſitū z lpmixtione
z ibidē xxxiiij. dñs dñ ignis. q̄ purgat inflam-
mat z v̄demnāt. et ad idē ad heb. xij. dñs dñ
ignis: q̄ ignis inter sensibilia eft nobilior: cla-
rior: actiūor: actualiōor: altior: magis purgās
z psumēs sicut deus. Sicut em̄ ferrū in forma
ce induit igne: sic nos possum⁹ induere xpm
qd potest fieri quadrupliciter fm quattuo: co-
ditiones quas ferrum recipit ab igne.

Prima sit clarum et lucens.
Secunda calidum et ardens.
Tertia molle se extendens.

Quartū pulcrum et nitens et patens.
Sic ad instar ferri igniti nos debemus induere quattuor virtutes: et sic iuxta cōsilium the-
matis. Induimini dñm iesum xp̄m. Prīa
conditio ferri quam recipit in fornace quādo
induitur igne est claritas lucens. quia totum
induitur claritatē contra suam conditionem:
quia de se ferrum non lucet. Sic nos induen-
do xp̄m recipim⁹ in nobis claritatē fidei chri-
stiane. amouendo a nobis tenebras et obscuri-
tates errorum et dubitationū et induimur cla-
ritate fidei in fornace sancte matris ecclesie. te-
nendo eius determinationē et veritatē. Et si
forte aliquis nostrū aliquādo dubitauit in ali-
quo articulo ponat se in fornace ecclesie eius
sententie et determinationi firmiter stando. et
non intellectu suo diffinire et determinare alit̄
q̄ eccl̄ia determinauit. Si em̄ darem̄ tibi. xij.
floreni de florētia. et tu velles ipsos pbare ad
lumē paruu candele faceres magnā stulticiā.
quia iam pbati sūt per tot fornelloſ quos trā-
ſierūt. Ide de. xij. veritatib⁹ et articulis fidei
que per tot fornelloſ transiſt. De hoc habet
ij.ij.q.i.ar.x. et de po.q.x.ar.iiij. Primo per il-
lum fornelli ardētissimū p̄dicationis christi.
qui mentiri non potest. et tot miraculis p̄roba-
uit. uno si christus non fecisset miracula adhuc
vēs tenerent ſibi credere. vt dic s. Tho. q̄li-
beto.ij.q.iiij. et s. Joh.ca. xv. Scđo p̄ fornelli
publicatiois aploꝝ et paſſiois martyꝝ. q̄ p̄
iſta vītate pbāda mortui sūt plurima miracu-
la faciendo. Tercio p̄ fornelli disputatiois do-
ctorꝝ cū pbis impatorib⁹ et regibus intantū q̄
nullū pōt esse dubiuſ i fide qđ nō sit examinatuſ
et pbatuſ. Patet ḡ stulticia illoꝝ q̄ lumē p̄uo-
ſui intellect⁹ volūt pbare articulos dicentes.
Videām⁹ quō tres pſone diuine ſunt vn⁹ de-
us et. qz totū h̄ eſt iam examinatuſ et disputa-
tuſ et determinatuſ. Iō ad instar optimi floreni
mittatur in bursa pſcietie p̄ purā credentiā di-
cens. Lredo dñe. Circa p̄dicta et p̄dictorum in-
teligentia. querit s. Tho.j.pte.q. xxxij.ar.j.
utru trinitas diuinaruſ pſonaruſ poſſit p̄ natu-
ralē rationē cognosci. Ad quā qſtione idē s.
Tho.r̄m̄ dit dices. q̄ ipoſſibile eſt p̄ naturaleꝝ
rationē ad cognitionē trinitatis diuinaruſ per-
ſonaruſ puenire: qz h̄o per rationē naturalē in
cognitionē dei puenire non pōt niſi ex creatu-
ris. fm illud ad Ro.j. Inuſibilita dei per ea q̄
facta ſunt itellecta pſpicunt. Creature autem
ducūt in dci cognitionē ſicut et effect⁹ in causā
Hoc igit ſolū ratione naturali de deo cogno-
ſi pōt qđ cōpetere ei neceſſe eſt fm q̄ eſt oīm
entū p̄cipiū. Utir̄ at creatua dei ē cois to-
ti trinitati. vn⁹ p̄tinet ad effete vnitatē nō ad

Sermo VII

distinctionē psonarū per rationē igit̄ natura
lem cognoscī pñt de deo ea q̄ p̄tinēt ad esse
tic vnitatē nō aut ea q̄ p̄tinēt ad distinctionē
p̄sonarū. Qui aut̄ nūt̄ pbare trinitatē perso
narū naturali rōne fidei dupl̄r derogat. P̄rio
quidē q̄stū ad dignitatē ipsi⁹ fidei que est vt
sū de reb⁹ iūisibilib⁹ que rationē humāna ex
cedūt. vñ apls dicit heb. xj. q̄ fides ē de nō
apparentib⁹. Et apls dicit. ¶. L. o. iij. c. Sapiaz
loqmur inter p̄fectos. sapiam vero nō huius
seclū: neq; p̄cipiū hui⁹ seclī q̄ destruit: s̄ loq/
mūr dei sapiam in mysterio. q̄ est abscondita.
Scđo talis derogat fidei q̄stū ad utilitatē tra
hēdi alios ad fidē. Lū em̄ aliq̄s ad pbādū fi
dē inducit rōes q̄ nō sūt cogentes cedit i deri
sionē infidelium. credūt eñ q̄ hmōi rōib⁹ inita
mur ⁊ pp̄t̄ eas credam⁹. Que igit̄ fidei sūt nō
sūt tēptād̄ pbare nisi p̄ auctoritates his qui
auctoritates suscipiūt. Ap̄d alios xō sufficit
defendere nō esse impossibile qđ pdicat fides
Dic ei thyla. in li. de trini. Nō p̄t̄ hō sua i
telligēta generatq̄s sacrīm posse seq̄. Amb.
etia dic̄. Impossibile est generatōis scire secre
tū. mens deficit. vox silet. b. s. tho. vbi s. Sic
iḡ articul⁹ fidei firmi⁹ adherendū nō est pp̄t
rōz naturalē: s̄ pp̄ter diuinā reuelationē ⁊ p̄
fidei: sic ei idūmūr xp̄z recipiēdo in nobis cla
ritatē fidei latib⁹ sic idūs dic̄ apls. Erat q̄li
q̄si tenebrie nūc aut̄ lux i dñō vt sūl̄ lux abula
te. ad ep̄b. v. Sup b̄ dicā vobis vnam figurā
quā legim⁹ Ezech. j. vbi dic̄ Ezech. q̄ de⁹ oñ/
dit sibi iter cetera q̄alia vnu aial q̄drifaciatiū
d. q̄ emittebat scūllas claras q̄si aspect⁹ eris
cādēnt̄. Allegorice b̄ aial figurabat quēlibz
xp̄ianū: qm̄ ois bon⁹ christian⁹ bz vnu caput
q̄drifaciatiū Caput est fides catholica. q̄tuor
facies sūt q̄tuor euāgelistē. P̄ria facies a pte
an̄ est facies hois: ecce euāgeliū bti math. q̄ p̄
hoiez figurat̄. Scđa fac̄s a dext̄ est facies
leōis: Ecce euāgeliū bti marci. Tercia facies
a sinistri est bouis: ecce euāgeliū bti luce. q̄ p̄
bouē figurat̄. eo q̄ tractat̄ o sacrificio. Quar
ta facies retro altior̄ est aquile: Ecce euāgeli
um bti ioh. qui alti⁹ alii⁹ tractat̄ de xp̄i diuini
tate. Si bon⁹ xp̄ian⁹ est q̄libz dz h̄fe vnu cor/
pus vnu caput q̄drifaciatiū: ⁊ debz emittē
scūllas claras. s. p̄fitendo articulos fidei: q̄ n̄
sufficit h̄fe claritatē fidei i cord: s̄ opt̄ emittē
scūllas alias extiguit̄ fides i cord siē lucerna
ardēs in laterna q̄ nō p̄t̄ spirare. Jo emitte
re dz scūllas. d. Credo q̄libz die o mane ⁊ de
sero cū p̄statiōe. ⁊ b̄ p̄siliū est bti h̄iero. Et
ita faciebat dāuid. q̄ dic̄ de se. Credidi. s. i cor
de pp̄ter qđ locut⁹ sū. s. in ore emittēdo scūll
las: ⁊ quō: ego autem humiliatus sum numis

Dominica secunda aduentus domini

Obni datus esset si moreret dum ignis ardet. Ideo dicit. Ignis in altari semper ardedit. Sed quoniam fieri dicit. Quem nutrit sacerdos tecum. Ille ignis accedit in missa cum lignis paruis quod fit quoniam de Lectoris deo omnipotenti. Introitum tecum. Deinde ponunt magna ligna in canone: et sic tandem venit Christus in hostia preconcrata. Iohannes dicit. Quem nutrit in missa sacerdos sufflando in predicione. Ita faciebat Christus et apostoli. et ignis accendebat in corde ipsorum. Iohannes dicit. Ignis ille erit perpetuus qui nunquam deficiet in altari. Leviticus. viii. Dico tunc quod quoniam ferrum induit igne. recipit mollicem passionem sue duricem. Sic et nos inducendo Christum debemus recipere mollicem remissionis iniuriarum per implacabilitatem impatiencie. Iohannes ad instar ferri igniti quod per multos ictus mallei extendit: sic et nos per multas malleationes tribulationum debemus extendi ad omnes diligendos et iniurias remittendo. iuxta illud quod dicit apostolus. Estote benigni iuicem: misericordes: donates iuicem: sic et deus et in Christo donauit vobis. ad Ephesios. viii. Mota per benignitas referat ad socialem couerstationem. Ab infercordia ad pauperum compunctionem. Donatio ad iniuriarum remissionem. Hec tria habemus exemplariter in Christo et excludit. Sicut deus in Christo donauit vobis. Dico quod quoniam ferrum induit igne recipit ex eo pulchritudinem delectabilem. et sic nos Christum induentes debemus recipere in nobis pulchritudinem placenteris honestatis: quod fit per puram continentiam et castitatem dimittendo imundiciam carnalitatem. quoniam inter alias virtutes pulchritudinem est castitas quod nullum placet deo et angelis. Iohannes. viii. Quod pulchritudine est casta generatio cum caritate. Querit sanctus Thoma. q. ii. q. cl. ar. i. utrum castitas sit virtus. Et respondit quod sic. quod in hoc virtutis humanae consuetudine est aliqd per rationem modificatum. Sed nomine castitatis sumit ex hoc quod per rationem appetitiva castigatur. quod ad modum pueri est refrenanda. ut patet per Philippians. viii. et alii. Unum manifestum (inquit. sanctus Thoma.) est castitatem esse virtutem. Et est subiectio in anima: sed materia habet in corpore. Et castitas proprie dicta est virtus spiritualis huius speciei in materia. sed appetitiva delectabilium quod sunt invenientes: sed large dicta sive metaphorice est generalis virtus. ut dicit. sanctus Thoma. vbi s. ar. ii. et ista de castitas spiritualis cui opponitur fornicatio spiritualis: per qualibet enim virtutem retrahit mens humana ne rebus illicitis delectabiliter pungatur principiter in ratione huius castitatis est generalis virtus: et de metaphysica. existere in caritate et in alijs virtutibus theologicas. quod mens deo pungatur. et modo caritas est pulcherrima virtus. Mota cum caritate magis quam cum tumiditate. Iohannes. viii. Abundamus quod fertis vesta domini. et subdit. Precedet enim vos dominus et congregabit vos dominus Israel. In hac qua-

ctoritate prophetica ponit tres rotes ostendentes quod castitas est magis necessaria modo quam anima incarnationis Christi. Propterea ibi abundantia quod fertis vesta domini sunt nostra corpora quod portant que sunt vesta aie: sed anima Christi incarnatione non erant vesta domini. quod ipse non habebat corpus. Secunda ibi procedet enim vos dominus. scilicet Christus in puritate: quod Christus nescit quod est illud experimentaliter: licet sine peccato potuisse habere proxorem: sed noluit ut daret nobis exemplum castitatis. Tertia ibi. Congregabit vos deus Israel: scilicet cum angelis suis purissimis et castis. Apocalypsis. xxii. Non intrabit in ea aliquis conquisitus aut abominatione faciens. Ecce quae dicunt thema. Indumentum domini Ihesus Christus. Dominica. ii. aduentus. Sermones. De euangelio

Rerum signa in sole

et luna et stellis. Luke. xxii. In ista dominica sancta mater ecclesia facit officium de aduentu Christi ad iudicium: et in sancto euangelio diuino Christus ostendit nobis sex que requiruntur in omnium iudicio que semper debent fieri.

Primum est intimatio temporis. Secundum propriatio loci. Tercium citatio. quartum. Quartum propriatio personalis. Quintum diffinitio judicialis. Sextum executio effectualis. Et de primo. scilicet intimatione temporis: quia iam scientia quod iudex assignat tempus partibus. dicitur. tali die veniatis ad audiendum sententiam. Sic facit deus: non quod dividat nobis diem: sed dedit nobis signa in quibus cognoscetur tempus iudicij dei. Erunt signa in sole et luna et stellis: quia dies iudicij nota est soli deo. iii. scilicet. xlviij. q. ii. et dicitur. xlviij. q. i. Non dat nobis signa in rebus occultis: sed in manifestis. que a toto mundo videntur: ut totum mundum possit illud tempus iudicij cognoscere. Mota per sanctum Thoma. in. iii. dis. xlviij. q. i. et xlviij. q. ii. Non oportet signa in euangelio pertinere ad generale iudicium. uno forte nulla. Falsa signa erunt ibi. Que autem sunt ista signa? declarat ipsemet Abraha. xxvij. dices. Sol obscurabis et luna non dabut lumine suum: et stelle cadent de celo. Item Joachim. ii. Sol couertetur in tenebras et luna in sanguinem. antecepit venient dies domini magnus et horribilis. Mota per sanctum Thoma. in. iii. scilicet. xlviij. q. i. sol et luna obscurabuntur per pruinationem sui lumis vel simul vel diverso tempore circa diem iudicij. non autem illo die nec post. Obscuritas illa solis potest intelligi iuxta observationem tenebrarum solis. que fuerunt tempore Abrahama in terra egypti. per quod legitur Exodus. x. Quia gentes non poterant se mouere de loco in quo erant. nec se videre nec se iuicare mutuo et durauerunt per tres dies. Abodo hic cogitat. Si deus volens dari finem unius regno tantam induxit obscuritatem solis scilicet per tres

Sermo I

dies. quoniam ergo obscuritate dabit in fine mundi quod dabit finem et terminum toti mundo: non sol lumen per tres dies: sed forte per triginta: nec aliquis lux cerei vel lucerne poterit in mundo vivere. Ecce hec signa quae erunt in sole: luna autem pertinet in saeculum: quod tota erit in colore sanguinis tecum. Dicit enim Hieronymus quod anno die iudicij arbores et plantae pluerent sanguinem. Et stelle cadent de celo: quod tunc assub et fulgura erunt de celo: hoc intelligit de assub quod videtur quasi stella cadens de celo: quod tunc assub et fulgura erunt per totum mundum et per totum aerem: et ciborum villas: ciuitates: castra et domos. Ecce quoniam ad finem erunt signa in sole et luna et stellis. Mota per sanctum Thoma. in. iii. scripsit. dis. xlviij. q. i. quod illa signa. xv. non afferuntur a beato Hieronymo. sed dicit se repulisse in annualibus iudeoz: et habet valde parum verisimilitudinis. Sed spiritualiter loquendo hec signa sunt iam completa. Quoniam in sacra scriptura intelligitur statua papalis per solem: per lunam status mundialis. per stellas autem quilibet persona spiritualis. Sol autem. i. status papalis iam obscuratus est tringinta anni sunt quod non videtur certissime quis verus sit papa. Quidam dicit talis est. Alij non immo talis est. et ab aliis quod sunt magni magistrorum et doctores. et quod fortis est sancte personae clarent miraculis: in modo sunt tres soles. Qualem signum esset de sole materiali. si diuidideretur in duos vel tres soles. hoc signum est modo: cum status papalis diuisus sit in tres personas. Hoc signum ergo intimat nobis tempus iudicij quod circa et in breve erit. Auctoritas. Diuisum est cor eo ruinum. nescit interibunt. Zec. x. Item luna. i. statuta humanalis sive potestas couerse est iam in sanguinem intumescens reges et principes et domini temporales se trucidant et occidunt intumescens in toto mundo est guerra: quot mille moriuntur quotidie in bellis. De isto signo auctoritas. Sanguis sanguinem tetigit: propter bellum lugebit terra. Zec. iii. Sanguis scilicet iniurianti tetigit sanguinem iniuriantis. Tercio stelle cadent de celo. Stelle cadent de celo: stella est quilibet persona deuota que fixa stat in celo per devotionem. de quibus dicit deus abraham. Multiplicabo semem terrae sic stellas celi. Genes. xxvij. Sed modo iam cecidit de celo ad terram. Primo religiosi quod sequuntur debentes tota in celo: sed iam ceciderunt in terra affectantes terrena. scilicet diuinitas: honores: dignitates: magistratus et rei. Idem de clericis et laicis. iam nullus respicit celum sed terram. Ideo verificatur illud David. Oculos suos statuerunt declinare in terram. et sequitur. Suscepit me sicut leo patens ad pedem. hoc deus pater antixpistus. patet quod intimatio temporis iudicij per signum manifesta. Iohannes dicit nobis una coagulationem de signis dicit. Videte scilicet oves arbores cum producent iam ex se fructus scitis quia papa est iam estas. Ita et vos cum videntis haec fieri: scitote quod papa est regnum dei. i. Christus ad iudicium. Luce. xxii. Secundum quod erit in iudicio erit loci preparatio: quemadmodum preparatus iudiciorum regi voluntati facere iudicium. Ideo de rege Christo quod habet iudicium facere in coenobio loco sit alicui partialis. quod omnis tam boni quam malorum. i. tam beatum quam damnatum habet interesse in illo iudicio. Ideo si illud iudicium fieret in celo possit esse locus suspectus damnatus. Si in inferno non esset locus congruus beatum. Ideo fieri in terra qui est locus communis omnibus. Auctoritas. Ecce dies veniunt dicit dominus suscitabo David germe iusti: et regnabit rex sapiens erit: et faciet iudicium et iusticiam in terra. Hiere. xxvij. Motu in terra non in celo nec in inferno. Quoniam autem intelligendum est quod fieri iudicium in terra habes super in finione proximo aduentus domini. Mota suscitabo dauid germe iusti: et regnabit rex et sapientis erit: et faciet iudicium et iusticiam in terra. quod videtur quod dominus faciat cum tota malitia facta: et ipse tacet nec puniit omnia. Ideo oportet quod locus pareat. Quoniam si rex deberet hic tenere curias in domo in qua habitauerunt porci et iumenta illa domus mundaretur et purificaretur. Ideo de domo huius mundi in qua habitauerunt iumenta qui vivunt ibi secundum rationem sunt bestie. Superbestie sunt leones. auari vulpes. luxuriosi porci. inuidi sunt canes. gulosi sunt lupi. iracundi serpentes sive vipere. pigri autem sunt asini. propter quod domus huius mundi est corrupta inuidam et infecta. Concupiscentia iumenta in stercore suo Joel. i. et ii. c. Necessarium est ergo ut mundetur et purificetur. quod purificatio fieri per ignem qui accendit et inflammat ad quantum partis mundi in oriente et occidente tecum. et ciborum totum mundum. Iste ignis per sanctum Thoma. quanto tempore. xlviij. q. ii. ascendit terram quantum aque diluvium ascenderunt. scilicet usque ad medium aeris interstium. Et ista purgatio elementorum fiet per ignem in fine quod est similitudinem glorie et aeternitatem minus inficietur. Et iste ignis flagratus mundus quod ad purgationem precedet iudicium: sed quo ad inuolutionem non impiorum sequitur. Post hanc descendit christus ad iudicium cum virginem Mariam matrem suam et baronibus et milites celi. Si autem dominus mundi non esset purificata diceret forte virgo maria filio suo. O fili mi vbi me adduxisti in loco tanquam fredo. Si dicatur o frater non sentimus nos fredo. Nec pisces sentiunt amaritudinem mazis. quod ibi sunt natu et nueriti. Nec stabularius sentit setorem stabuli sed miles sentit quod ibi intrat.

Dominica secunda aduentus domini

Sic nec nos sentimus fetorem huius mundi quia nati sumus et nutriti in isto fetore. Sed si veniret unus deus de paradiſo ille sentiret. De hac preparacione dicit prophetas David. Ignis ante ipsum procedet et inflamabit in circuitu inimicos eius. Alluxerunt fulgura ejus orbis terre: vidit et cōmota est terra. Abentes sicut terra fluerunt a facie domini: a facie domini ois terra. ps. xcvi. Nota inimicos eius qui sunt eius inimici: et quod illi solum sentiunt illum dolorē maximum in illo igne. Quia amici Christi sine dolore morientur illo igne. Sicut quandoquaginta ethores beate katherine: Alluxerunt fulgura. dic quomodo uno fulgure una domus destruetur; alia remanebit. vir occidetur et vox remanebit et econverso: de hoc dicit euangelium. Erit in terris pressura gentium pre confusione sonitus maris et fluctuum. arescentibus hominibus pre timore et expectatione que supueniatur et vniuerso orbis. Dic quod illi qui modo volunt cōfiteri tunc querent pessore. Idem de vindicationibus qui modo nolunt remittere nec pacem facere. Idem de usurariis qui modo nolunt restituere. Idem de clericis qui non habent modo baccalarii. Idem de religiosis qui modo nihil servant de suo ordine. nec de regula nec ceremoniis et ceteris.

Tercium quod erit in illo iudicio erit primum citandum. Iudex qui vult dare suam facit cōfiteare partes. Ita faciet dominus noster Iesus Christus rex et iudex. Michael ut prece clamabit voce magna dictis: Surge mortui: vēte ad iudicium. Quod hec intelligant quae in primo sermone domini dicitur. Surge mortui: vēte ad iudicium. De illa voce dicit Hieronimus. Siue comedā siue bibā semper videt mihi sonare in auribus meis illa vox: surge mortui et ceterum. De hac voce dicit in euangelio. Cenit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audiēt vocem filii dei principaliter Job. v. Illa vox erit filius dei principaliter: sed erit beatus Michaelis instrumentalis. Sicut vox preconis est vox regis imperiale: et ipsius personalis executionis. Et subito omnes resurgent. De hoc habes pulcre in primo sermone domini dicere agendum. Dic quod gaudebit omnia beata quod induit corpore glorioso: sicut gaudet sponsa in die nuptiarum: quod induit preciosa vestimenta missa a sposo. Oppositum erit de dannatis. Quartum est comparatio personalis. Quoniam in illo magno iudicio nullus poterit compare per procuratorem: sicut sit modo hic in curia regis: sed omnes tam magni domini quam parvorum habent ibi coparare personaliter et dare rationem de seipso: quantum cumque sit rūdis et grossus. Auctoritas. Tunc quod nostrum pro se reddet rationem deo. ad Rom. xiij. Hoc iudicium faciet Christus in illis quibus vbi iniuste fuit ipse iudicatus. scilicet in valle Iosaphat

ut dicit sanctus Thomas. in. iiiij. scilicet. xlviij. q. prima. ar. viij. Joannis. iiiij. In diebus illis et in tempore illo cum querero capnuitatem iudeorum et huius regnabat oīs gentes et deducat eas in valle Iosaphat. et ibi disceptabo cum eis. quasi dicat ibi sedebam. ut iudicem oīs gentes in circuitu. Si querat quod ibi illuc vel per mare vel per terram et ceterum. Dic quod quilibet tunc tam bonus quam malus portabis illuc a suo bono angelo. ut credit: tunc enim virtutes celorum mouebuntur. scilicet ad portandum. Dic practice quod boni portabunt honorabiliter: mali autem vitupabiliter. Secundus Thomas dicit in quarto scripturam. dis. xlviij. q. j. ar. viij. q. virtutes celorum. id est angelorum tunc mouebuntur. non enim statim glorie: sed ex admiracione vel a mortuorum celo cessando. Quintum erit diffinitio iudicialis que ostendit ibi. Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate et maiestate magna. Dic quod tunc Christus veniet. Cum maiestate associatus angelis: archangeli et ceteri ad saluandum bonos. et cum potestate vel maiestate ad damnandum malos. Nota Christus apparebit in iudicio corporaliter: ut dicit secundus Thomas. iiiij. di. xlviij. q. j. ar. i. ii. xxvij. Item contra gentiles. li. iiiij. ca. xcvi. xxxij. Querit etiam secundus Thomas. in. viij. dis. xlviij. q. j. ar. i. Utrum Christus in forma serui fuerit homines sit iudicatur. Redit quod sic. dicit enim Job. v. Potestatem dedit ei iudicium facere quia filius hominis est. Item Job. xxvij. dicitur. Causa tua quasi impunita iudicata est. Homo a patre. Ideo iudicium causamque recipies. gloria. ut iusti iudices. Sed Christus enim humanam naturam iudicatus est a pilato. ergo enim humanam naturam iudicabit. Item eius est iudicare cuius est legem condere. Sed Christus in humana natura apparet nobis legem euangelium dedit. ergo et enim eandem naturam iudicabit. Quia in dicta auctoritate Luce. xxij. Tunc videtur filius hominis venientem in nube cum potestate magna et maiestate. Abiendas autem et potestas ad gloriam pertinet. Ideo queritur utrum Christus in iudicio apparet in forma humanitatis gloriosa. Ad quam questionem respondit secundus Thomas. in. viij. pte. dis. xlviij. q. prima. ar. viij. q. sic. Quia sicut quis iudicatus aduenit in forma infirmitatis apparuit: ideo oportet quod qui iudicatur adueniet in forma gloriosa apparet. Iudicari enim infirmitatis est. et iudicare auctoritatis glorie. Et quod in secundo adueniet ad hoc veniet ut iustitia prius in homines exequatur. dignus est et prograuus. ut in forma glorie et auctoritatis apparet. Et sicut visio glorie humanitatis Christi (ut dicit sanctus Thomas ibi super in solutione ad quartum) erit iustus in primis. ita inimicus Christi erit in supplicium. quod sicut gloria amici est delectabilis: ita

Termino II

gloria et prius ei quod odio habet maxime contristat. Tertius Isa. xxvij. Videatur profundans zelatus ipsi: et ignis scilicet inuidie hostes tuos deuoret. Potent autem corpus Christi gloriosum ab omnibus videri in generali iudicio eius a non glorificatis. Quia corpus gloriosum habet in parte sua ut se demostret vel non demostret oculo non glorioso. Hec sanctus Thomas ibi secundum in solutione ad tertium. Sententia diffinitiva pro bonis erit. Cenitatem beneficium patris mei possidete patrum vobis regnum a constituzione mundi. Abath. xxv. Omnia autem diffinitiva pro malis erit: Discedite a me maledicti in igne eternum et ceterum. Idem. Sextum erit executio effectualis. ibi: Celum et terra transibuntur. scilicet ad istas operationes et glorias. Clerica autem mea non transibuntur. supple sine effectu executio. Tunc Christus forte clamabit vox magna dicens. Inserne aperte os tuum et deglutire ipsos istos. Tunc subito terra aperte et mali in corpe et aia descendent ad infernum: vbi erunt sine finem non poterunt mori nec penitentia. Dicit Christus ad Iudam. Bonum erat ei si non fuisset homo ille. Deinde faciet executionem de bonis ipsis introducendo in celum cum coronis et in cathedris glorie ipsis colligando. Isa. xxv. Cenit in Ieronimam cum laude: et leticia semper in super capita eorum: gaudiu et letiam abtinebunt: et fugiet dolor et gemitus. Sermo. ii.

Rūt signa ī sole

Lu. xxij. et in euangelio hodierno. Abateria prius predicationis erit de secundo euangelio. et habebimus si deo placet multas boas declaraciones ad intelligendum prudenter dividuam. quod gubernat istum mundum a principio usque ad finem. Secundum salutem virginis Mariae et ceterum. Erunt signa in sole. Sanctum euangelium hodiernum loquitur de signis terribilibus venturis in fine mundi anno die iudicij. Et ponit signa futura primo in celo. secundo in terra. tertio in angelis. De signis quae erunt in celo loquitur thema dicens. Erunt signa in sole. Propter declarationem et materie introductio ne sciendam. quod in sacra scriptura Christus de soli patre roget quod dat scientiam. et auctoritate quod confirmat credentiam. Tertio quod Christus de sol est: quod tota vita Christi in summa representatur in sole. In eius motu et cursu quae facit. Nam videtur quod quilibet dies sol de nocte est absconditus a nobis et secretus. sed aurora oriens: et sic translensis finaliter visitat totum mundum. ipsum illuminando: calefaciendo: australia homines et platas crucificare faciendo. vobis ad occasum. Sic et Christus aliquando fuit absconditus et secretus in mundo quod fuit in civitate Nazareth in

Prima pisces aries. Septima libra. Secunda thaurus. Octava scorpio. Tertia gemini. Nonna sagittarius. Quarta cancer. Decima capricornus. Quinta leo. Undecima aquarius. Sexta virgo. Duodecima pisces. Et ita sunt. xii. menses in anno. primi mensis fuit martius. in isto sol stat in primo signo. scilicet arietis. In secundo mense scilicet apries in secundo signo thauri. et in tertio mense scilicet maius stat in gemini. et scilicet per totum annum pertransit ista. xii. signa quae ab astrologis dicuntur stellaciones. a theologis aut signa

Dominica secunda aduentus domini

dicunt, qz signat. xij. stat mundi h^o in qb^o de
buit esse xp̄s sol iusticie a principio mūdi v̄sq^z
ad finē. Et tūc erit sol iusticie in signis sc̄z trā-
situe. De h^o Gen. i. fīat lumaria in firmamē
to celi. et diuidat viē ac noctē sūt in signis tpa
et dies et annos. q̄n d^o. Erūt signa in sole. sc̄z
causatue. Primū signū d^o aries. Rō. qz si
ille stelle linearent q̄ sunt in pīma pte zodyaci
facerēt figurā arietū cū suis cornib^z. Et in il-
lo pīo signo stat sol in pīo mense. sc̄z martij.
Hoc signat pīmū statū mūdi a creatiōe ade
et durauit v̄sq^z ad moysem. Tunc em̄ fili^o dei
fuit in signo arietis. Ratio. aries totā suā for-
titudinē et vtutē h^o in capite. Sic tūc in pīo
statū mūdi gentes se gubernabāt solo intelle-
ctu capitū. in credēdo et in bīviuēdo. q̄a tūc
non habuerūt mḡros neq̄ doctores. ne q̄xeti
am libros. s̄ ad instar illi^o q̄ intrat magnū pa-
latium per intellectū naturalē statū cognoscit
q̄ magnū dñs debuit esse q̄ illud edificauit. li-
cer ipm̄ nō videat. Sic tūc gentes q̄ fucrūt in
pīo statū mūdi ex magnitudine opis siue pa-
lacū h^o mūdi cognoscet deū. et ei^o infinitā
potētā et gubernabāt se in bona vita intellectū
naturali. d. Quilibet dñs vult seruos fideles
ne vadāt ad suos ūmicos. et sic iam naturalē
seruabāt pīmū p̄ceptū. nō habebis dcos alie-
nos. Itē q̄libet dñs vult honoře a suis subdi-
tis. et q̄ cū reuerētia loquāt de ipo. et sic serua-
bant secundū p̄ceptū. Itē q̄libet dñs in dñuo
suo aliq̄d seruitū vult. iō eligebat vnā diem
quā dabāt dño in hebdomada. Itē q̄libet do-
min^o vult vt minorcs honorēt maiores. Ecce
quartū p̄ceptū. s̄. honorationē parentū. Item
null^o dñs vult q̄ sui recipiat vīdictā in pītia
sua. Ecce qntū p̄ceptū. non occides. Item
vult q̄ null^o tāgat filias nisi petat eas in v̄ro-
res. Ecce sextū nō mechaberis. Itē q̄libet do-
min^o vult q̄ ipē sit p̄ter de pte quā ipse dedit
Ecce septimū p̄ceptū. nō furtū facies. Itē q̄
null^o diffamet aliū. Ecce octauū p̄ceptū. fal-
sum testimoniū non fecis. et sic de alijs. Ecce
q̄re dicebat q̄ sol esset in signis tāq̄ in effectu
de h^o Auctoritas. Lū gētes q̄ legē nō habent
naturalē ea q̄ legē sunt faciūt. hmoi legē nō
habētes ip̄i sibi sūt lex. Rō. ij. Quia oia p̄ce-
pta moralia s̄ seruari debet ab oib^z. qz sūt de
lege nature. vt dīc Tho. Abat. xxij. Et om̄is
act^o virtutū iquātū virtuosi sūt de lege natu-
re. nō aut sc̄dm sp̄s suas. prima sc̄de. q. xciiij.
ar. iij. s̄ illa lex nature fuit obfuscata in gētū/
bus q̄ ad multa. iiij. scripto. dis. xxxij. q. i. ar.
iij. et p̄ia sc̄de. q. xciiij. ar. iij. v. z. vj. z. q. xcix

ar. ij. Ecce pīmū signū. Secundū signū est
thaur^o in q̄ stat sol in sc̄do mēse. s. ap̄il. Ratio
q̄re d^o thaur^o est. qz si ille stelle q̄ sunt in illa p-
te zodyaci linearent facerēt figuram thauri
Hoc signū significat sc̄dm statū hui^o mūdi. s.
a tpe moyſi v̄sq^z ad Jōhem baptistā. i quo fi-
lius dei fuit in thauro. Rō. qz thaur^o est aīal
terrible. et puocat^o statū ferit cornibus. Ita
tunc de' data lege scripta si irritabāt et puoca-
bat ab aliquo statū p̄cutiebat puniēdo. Cler-
bi grā Exod. xxxij. q̄n p̄plus fecit vitulū et c.
tunc irritauerūt thauz. i. dei filiū q̄ pcussit de
iplo q̄si. xij. milia q̄s occidit. Itē q̄n mur-
murauerūt h̄ deū Mūri. xij. puocauerūt eū
q̄ pcussit et occidit de ip̄is sexcta milia. Itē
in murmuratiōe p̄capū. s. chōre. dathā. et ab
yron Mūri. xvij. puocat^o occidit eos. Item
ex p̄tō luxurie cū filiab^z moab Mūri. xxv.
puocauerūt eū et occidit ex ip̄is. xxij. milia.
Itē postq̄ fuerūt in terra p̄missiōis prouoca-
uerūt eū idolatrādo ppter q̄d eiecit. x. tribus
de terra p̄missiōis. vt patz. iij. Regum. xvij.
Ecce quō erat tūc i thauro. qz nō expectabat
ip̄os ad p̄niam sīc nūc. s̄ sīc thaur^o puocatus
statū p̄cutit. de h^o p̄phetauerat iā moyſes di-
cens in p̄sona filiū dei. Ip̄i me puocauerūt in
eo q̄ nō erat de^o et irritauerūt in vanitatibus
suis. Et ego puocabo eos in eo q̄ nō est ip̄is.
et in gēte stulta irritabo eos infra. Longrega-
bo sup eos malā. et sagittas meas cōplebo in
eis. Deut. xxxij. de h^o vide. s. Tho. ad h̄eb. x.
ca. et rō oīm penaz veteris legis ponit pīma
sc̄de. q. cv. ar. ij. Terciū signū dicit gemini.
Rō. qz si de vna stella ad alia p̄traherent li-
nee facerēt figurā geminoꝝ oīno similiū. In
isto signo stat sol i tercio mēse. s. maij. In isto
signo fuit sol iusticie in tercio statū mūdi. s. in
sua bīdicta incarnatiōe. q̄n in vtero virginis
due sbe. s. humanitas et diuinitatis i unitate
suppositi pīucte sūt. Christ^o aut in sua incarna-
tiōe a diuinitate hūit duo. s. essentiā diuinalē
et suppositū personale. a nobis habuit solum
vnū. s. humanitatē. s̄ non p̄sonalitatē. q̄ nō as-
sumpsit personā s̄ humanitatē in supposito di-
uiuo suppositā. et fuit completa p̄pheta dicta
figuratiue. Iā tps pariendi aduenerat et ecce
gemini in ei^o vtere repti sunt Gen. xxv. De h^o
in tercia pte in plurib^z q̄stionib^z. et i tercio scri-
ptō in plib^z distinctionib^z. Qn aut tps dixit
Erūt signa in sole loq̄baꝝ d nouē signis futu-
ris. Quia de trib^z p̄dici^o dicit. Fuerūt signa in
sole vt in causa. vt erit sol in signis sc̄z causa-
tiue: sicut fuit in trib^z signis p̄dictis trāsituē

Sermo II

Quartū signū dicit cancer. Ratio vt s̄ de
alīs. In isto ligno stat sol in q̄to mēse. s. Ju-
ni. In isto signo fuit fili^o dei in sua passione.
Rō qz sicut cācer nō incedit recte s̄ retrogra-
de et abscōdit se infra arenā. sic fili^o dei in sua
passiōe ibat p̄ trauersū. q̄r p̄io voluerūt ipm̄
facere regē. vt p̄z Jōb. vi. Et in passiōe dice-
bat. Rō habem^o regē nisi cesare. Prim^o
cebāt ipm̄ esse regē et deū et creatorē. Et
fīone dicebant xpm̄ esse hoīem incantatore.
P̄ius honorabāt eū. et in passiōe vitup̄abāt
ipm̄. P̄ius associabāt eū. et in passiōe dimi-
tebant ipm̄ solū. Itē in die veneris sancta cū
cruce in collo p̄trauersū ducebat cespitādo
et impulsus v̄sq^z ad locū passiōis. Ecce quō
fuit vt cācer trāsuerse quoq̄b fuit abscōdir^o
in monumēto. Et fuit cōpleta p̄pheta ysiae.
i ḡsons dei patris di. ad filiū in q̄tū hō. Ecce
intelliget seruus me^o et exaltabit et eleuabit et
sublimis erit valde. Sicut obstupuerūt sup
eū multi. sic īglori^o erit inter viros aspect^o
eius. et forma illius inter filios hoīim. Isa. iij.
Clerba fūt dei patris ad xpm̄ hoīez q̄ in q̄tū
hō est seru^o dei patris. et sicut q̄tū ad hūani-
tate fuit passus. sic etiā in q̄tū hō fuit exalta-
tus in virtutib^z. p̄dictonib^z. miraculis mul-
tis. et quātomagis fuit exaltat^o. tantomagis
in passiōe fuit gloriosus. De h^o. iij. pte. q. xlj.
ar. vi. et in primo sermone aduētus dñi. et de
passiōe eius. q. xlvi. z. xlviij. z. iij. sc̄p.
di. xix. xx. z. xxj. zc. Quintū signū fuit leo
Rōne p̄dictoz. In isto signo stat sol in quīto
mēse. sc̄z Julij. In hoc signo fuit sol iusticie
christ^o sua resurrectiōe gloriosa. Rō qz sicut
leo q̄n vult cape predā ponit se in saltu i por-
ta spelūce. Sic christ^o cui^o corpus fuit in se-
pulcio vt leo vtute diuinitatis. aīa vō vt le-
ena in limbo q̄ in die resurrectiōis saltauit re-
surgēdo et cepit predā sanctoz patrū q̄s edu-
xit de lymbo. Ecce quō sol iusticie fuit i leone
de hoc p̄pheta iacob patriarche dicens de
xpo ad predā ascendisti fili mi requiesces ac-
cubuisti vt leo et q̄sl leena Gen. xlj. Mota
ad predā ascendisti sc̄z arbore crucis vbi re-
cepit totius mūdi dominū vniuersit^o. Spe
cialiter aut oīs credētes sibi et obediētes. De
hoc dicit ip̄emet. Ego si exaltat^o fuero a ter-
ra oīa trahā ad meipm̄ Jōb. xij. Requiesces
accubuisti vt leo. q̄tum ad corpus in sepul-
cro. Et quasi leena q̄tum ad animā i lymbo.
Ideo h̄iere. iij. Ascendit leo de cubili suo et
predo gentū se leuavit. de hoc. iij. p. q. liij. et
iij. sc̄p. di. xxi. Sextū signum dicit virgo.
Rō vt s̄. In hoc signo stat sol in sexto mēse.
In h^o signo fuit sol iusticie xps deus nō in sua
gloriosa ascēsione. q̄i fuit in ecclesia triūphā
te q̄ dicit v̄go purissima. Dic quō est duplex
ecclesia. s. militās q̄ est pīs. in qua militam^o
cōtra mundū p̄tra cariē et cōtra demones. et
cōtra malas inclinatiōes. Alia est ecclia triū-
phans. s. illoꝝ qui habuerunt hic victoriā de
mūdo et carne et dyabolo. Et differunt. qz in
pītī ecclia militatē multe sunt corruptiōes et
defectus tā in religiosis q̄i in clericis et laicis.
Dauid dicit. Corrupti sunt et abominabiles fa-
cti sunt. nō est qui faciat bonū. s. pītāz. nō est
v̄sq^z ad vñū. sc̄z de adulti. In respectu pītī
ecclia militas nō p̄t p̄prie dici virgo. qz vir-
go ē q̄ nūq̄ nec mēte nec corpe fuit corrupta
et ecclia triūphās nullā habē corruptionē nec
maculā nec defectū alicui^o peccati. ideo dicit
virgo purissima. de q̄ dicit apls. Despōdi em-
vos vni viro virgine castā. ij. ad Lox. xi. In
hac virgie fuit xps i die ascēsiois. q̄i recessit
de ecclia militatē et intrauit ecclia triūphā-
tē. Et fuit cōpleta p̄pheta Isa. ijj. Habita-
bit iuuenis cū virgie et habitabūt i te filij tui.
Iuuenis est xps q̄ resurrexit in etate. xxx. an-
norū. q̄ habitabit cū virgie. s. sine corruptiōe
De ascēsione eius vide sanctū Tho. iij. p. q.
lviij. z. iij. sc̄p. di. xxij. Septimū signū dicit
libra. rōne p̄dicta. q̄ stellis lineatis remanet
signa de libra. In h^o signo fuit sol iusticie xps
deus nō in septimo statū mūdi. s. in p̄secutiōe
sanctorū martyrū. q̄i imperiū romanorū qd
dominabāt toti mūdo ip̄sequebat xpianos.
q̄ male pōderabāt articulos fidei et legē xpi.
Qui beati apli petrus et paulus incepert p̄-
dicare in roma q̄ deus vñus q̄ est pīmū p̄nci-
piū. et pīma cā erat tres p̄sonē realiter disticte
Romani h^o ponderatē dicebāt. Glidēam^o q̄
funt isti q̄ hoc dicūt. q̄ p̄scatores. deinde vi-
deam^o qd dicūt p̄bi. p̄bi dicūt q̄ primū p̄n/
cipiū est impārtibile. et verū dicunt. sed cum
hoc stat q̄ tres sunt p̄sonē divine. et qz male
ponderabāt ido ip̄os occidebat. Idē quādo
p̄dicabāt de incarnatiōe filij dei in qua deus
factus fuit homo. Sed p̄bi dicebāt q̄ sumi
ad infinitū nulla est p̄portio. verū est equali-
tatis. s̄ tamē est causalitatis p̄portio. q̄ infi-
nitū est causa sumi. Idē q̄i p̄dicabāt de xpi
resurrectiōe que fuit valde difficilis ad credē-
dum p̄his dicētibus q̄ a pura priuatiōe non
est regressus ad habitū. vcrū est naturaliter.
ūmo est regressus ad habitū supnaturaliter.
ūmo est regressus ad habitū supnaturaliter.
Idē q̄i p̄dicabāt de sacramēto altaris dicē-
tib^z p̄bis. q̄ locus et locatū debet p̄portiona-
ri seu adequari. Hō intelligētes posse diuinū
q̄ infra tunicā auellane posset totū mādū cō-
cludere. oī māle pōderabāt. Hec statera fuit

Dñica secūda in aduētu dñi.

Offia beato iohāni euāgelistae: Iō dicit: Tlidi et ecce equus niger. et q̄ sedebat sup eū habebat staterā in manu sua. Apoc. vi. **Equus niger** figurabat imperiū romanū nigrū ex errore infidelitatis. Miles q̄ sedebat sup eū erat imperator. s. Nero. et ceteri mali impatores. De hoc vide de regno et rege ad regē Līpī. l. iii.

Octauū signū dicit scorpio. rōne pdicta. In b̄ signo fuit sol iusticie tpe hereticorū q̄ cessavit psecutio martyrum tpe bti. Siluestri p̄ cōuerstionē impatoris Lōstātini. tūc venit psecutio hereticoꝝ. s. malorum xpianorum. q̄ ad instar scorpionū ibat capite inclinato hūlitter et simpliciter. & eleuabat caudā venenatā mordēdo. seminādo errores et falsas opiniones per mundū corrūpētes et destrūtes fidē catholiciā in cordib⁹ gentiū. et durauit bñ. ccc. annis. Et fuit completa pphetia bti Jobis apli di. De humo pucei exierūt locusti in terrā et data est illis ptas sicut h̄sit potestate scorpiones tre. Apoc. ix. **Sum⁹** pucei infernali sunt ieratioēs fidei q̄s dāt heretici. q̄ dicunt locuste q̄ volare vident p̄ simulatā deuotōe quā ostendūt. **Mota b̄** de illo epo hereticoꝝ dūputatē cum mḡo Tincētio afferēte q̄ vera ecclesia esset apud ipos et nō apud nos. Qm̄ ecclia xp̄i fūdata fuit i paupertate et hūlitate q̄s ipi tenent solū. Iō z̄. Rñs sc̄ientialis ē. q̄ ibi ē fallacia figure dictioꝝ. q̄ mutat quid in q̄le. A sili si vxor regis q̄ p̄us erat paup et hūlis et nigra. post efficiēt diues supba et alba. q̄ nō erit vxor regis. nō valet ista cōsequētia. q̄ mutat qd̄ i q̄le. q̄ ex hoc nō deficit eē vxor regis. idc de ecclia. Ab̄ de b̄ pulchre i q̄libeto. xij. q. xix. quō est vna ecclia veritate fidei et sacramēto. rū auēte et p̄fessioꝝ. licet sit aliud tpus ecclie nūc q̄ tpe aploꝝ vel star̄ei. **Honū signū** dicit sagittariꝝ. rōne pdicta. Hoc signū figūrat nonū statū b̄ mūdi. s. tpus sc̄itorꝝ doctoꝝ et pdicatoꝝ. s. Gregorij. Augustini. q̄ libet ver⁹ et bon⁹ pdicator ē balistariꝝ. cui⁹ balista est pdicatio. arcus est vita aspera reflexa per penitētā. Lorda recta ē doctrina sc̄a et determinatio ecclie. Sagitte sunt auētes rōnes et silitudines q̄ vulnerat̄ corda p̄tōꝝ. Qm̄ sup bus et van⁹ ex aliq bona pdicatioē hūlliat et recipit bonū ppositū z̄. talis vulnerat̄ ē in corde. Idē de alijs. David. sagitte potentis acute. Mota potētis. i. pdicatoris. q̄ debet eē potēs p̄ bona vitā et sanā doctrinā. Acute q̄ pot̄ vulnerare reges p̄ncipes et barones. ciuitates et cōitates. tūc sol. i. xp̄s fuit i sagittario. De b̄ pphetia Apoc. vi. Tlidi et ecce equus albus. et q̄ sedebat sup eū h̄bat arcū et data ē ei corona. Mota equus albus significat casti

tate et puritatē pdicatoris. cui daf corona singularis in padiso rōne pdicatiois. Ratio q̄s sicut miles cui rex cōmisit castrū in tra inimicorum lucraꝝ coronā si ipm bñ custodit et fideliter. Singularē tñ coronā meref miles. q̄ non solū custodit castꝝ sibi cōmissum fidelē. imo staramusando et bellando acqrit regi multa alia castra inimicorum. Ita in pposito deus cōmisit cūliby nostrū castꝝ p̄p̄i corporis positiū inter inimicos vt ipm custodiam fidelis. et ex hoc meremur coronā in padiso. Sz singulare coronā meref pdicator qui fideliter custodit castꝝ p̄p̄i corporis regi xp̄o. et ipm pradēter gubernat. et ultra hoc pdicado acqrit xp̄o multa castra. i. p̄c̄tōres q̄ sunt castra dyaboli. De p̄mior aureola doctoꝝ et pdicatoꝝ i q̄rto sc̄p. di. xlxi. q. v. et di. xxxii. q. iij. ar. iij. De cimū signū dicit capricorn⁹ rōne vt s. Hoc fūgurat illū statū in quo sumus mō. Qm̄ ip̄lus xp̄ian⁹ cōsuevit esse vni⁹ cornu ex vnicō pap. si vnicorn⁹ cornu vnicū. s. xp̄i vicariū. Ab̄ aut̄ habet tria cornua. id est tres papas. con̄ciliū Lōstātī. s. ante. Mota b̄ bestia quā vidit Daniel capita. viij. h̄bat cornua dece. Inter q̄ exiuit cornu parvulū z̄. Sup q̄ dicunt omnes glose ordinarie et doctores q̄ ista q̄ta bestia figurabat imperiū romanū quod iam est diuīsum in decē p̄tes. nec p̄t intelligi de diuīsōe dominij t̄p̄alis. q̄ iā diu p̄ditū ē. & intelligi de diuīsōe dominij ecclastici qd̄ iā nūc diuīsum est in decē p̄tes siue diuīsōes. Prima est indoꝝ sub p̄b̄to Johanne. Secunda ē assirioꝝ sub aqno qdā tyrāno. Tercia ē africanox sub Abachometo. Quarta ē grecorꝝ s̄b impatore Lōstātino. Quinta est armenioꝝ sub eoꝝ rege. Sexta est georgianoꝝ sub quodā pseudo ppheta.

Septima est xpianorū documēta sub quodam heresiarcha.

Octaua est Italicoꝝ sub Bartholomeo barensi.

Mona est gallicoꝝ sub Petro de Landia. Decima x̄o pars p̄pli catholicē est hyspanoꝝ sub dño Bñdicto nro vicario ibu xp̄i. Iste decem diuīsōes simul iam stant. Ita q̄ possimus dicere. In fortitudine nostra assūt̄ p̄simus nobis cornua. Amos. vi. De sc̄ismatice secūda secūde. q. xxxix. per totum. et ibi dem ar. i. ad quartū. Sc̄ismatici proprie dicunt qui p̄p̄ia sponte et intentione separant se ab unitate ecclie renuentes subesse pape et cōmunicare mēbris ecclie. Undecimū est aquarius eadem rōne. et figurat. xij. status mūdi hui⁹ futurū post mortē antīxp̄i. q̄a tūc

Sermo III

sol iusticie erit s̄ aquario: q̄ tūc oēs generatiōnes infidelū baptisabūt. Q̄ q̄is p̄ssura erit ad baptisimū nō sufficiēt clerici nec p̄p̄es nec cōmatres. nec patrini et patrine. tūc cōplebit pphetia Ezech. xxxvij. Tollā quipe vos de gentib⁹ et cōgregabo vos de vniuersis tr̄is. et adducā vos i terrā vestrā. s. ecclia militatē et effundā sup vos aquā mūdā. et mūdabimī ab oībus inqnamētī v̄fis. et ab vniuersis idolis v̄fis mūdabo vos. Duodecimū et vltimū signū dicit p̄scis. eadē rōne. Et s̄iḡt duo decimū statū hui⁹ mūdi futurū. s. finē mūdi et diē iudicij. q̄ tūc sol iusticie. s. xp̄s erit i p̄iseibus. q̄i ad instar p̄scatorꝝ q̄ extrahit sagena d̄ mari et eligit bonos p̄sces et malos p̄jciūt. Sic mō ecclia militatē q̄ ē sagena p̄tinēs bonos p̄sces et malos. s. xp̄ianos trahit p̄tinue et in die iudicij erit v̄fis ad littus. tūc eligenit boni p̄sces. s. p̄sonē deuote hūiles penitētes et ibit ad gaudiū padisi. Ab̄ aut̄ p̄sces. i. xp̄iani mali indeuoti ipenitētes ibit in ignē inferni eternū. De b̄ ad litterā dicit xp̄s. Sile est regnū celoz. glo. sc̄z ecclia militatē. sagene misse in mari. et ex om̄i genere p̄scūt cōgregāti: quā c̄ implēta esset educētes et secē littus sedētes elegēt̄ bonos i vasa sua. malos aut̄ foras miserūt. sic erit in cōsummatiōe seculi. exhibit angeli et sepabūt malos de medio iustorū. et mittēt eos i caminū ignis. ibi erit fleus et stridō dentū Abat. xij. Ab̄ sc̄is totū statū mōi et p̄uidētā diuinā et gabnatōz mūdi. Ecce q̄re dicit the. Erūt s̄iḡt in sole. Si aut̄ volum⁹ loqu⁹ de effectib⁹ dī: erit sol i signis. Si aut̄ volum⁹ loq̄ de causa dicem⁹: Erūt signa in sole. Et iuxta istū modū pdicani ego. Et sic p̄z. q̄ finis mīsi est ppe: patet sermo. Sermo. vii.

Rūt signa in sole

lana et stellis Lu. xxij. Sermo noſter erit de sc̄o euāg. hōdierno. qd̄ totū ē doctrina et instruc̄tō ibu xp̄i. auisando nos de magnis malis et tribulatiōib⁹ vētūris in finē mōi: et de signis q̄ erūt aī eius adūctū ad iudiciū. Credo q̄ erit materia nobis vtilis et z̄. Erūt s̄iḡt z̄. Pro bñi xp̄bi declaratiōe et materie pdicande introductō sciendū fm̄ q̄ inuenit i scriptura diuina. et p̄z etiā expiētia sensuali. q̄i aliq magna et grauis tribulatiō ē in hūc mōdē vētūra cōiter oīdūt̄ aliq̄ s̄iḡt p̄nūciantia i celo vel i acre. Et b̄ fit ex misericordia dei: vt sc̄z gētēs p̄uidētes p̄ s̄iḡt tribulatiōe futurā p̄ ofones et bona opa s̄ilaz dei i illos i curia celesti data reuocari obtineat i curia misericordie. vel saltē p̄ p̄niaꝝ et vite emēdat̄.

Finita ista p̄monoz p̄ totū.

Dñica secūda in adiūtu dñi.

stione vaporū et nubiū vides nobis obscurari. Sic tpe antixpi sol iusticie obscurabit ex interpositione honorū diuinitarū tpaliū q̄ dabit antixps. instantiū q̄ claritas fidei ihu xp̄i et bone vite nō lucebit in xpianis. Qm̄ dñi tpales reges et pncipes r̄c. ne amittat dominiū statū erit cū antixpo. Idē plati ne amittat dignitates religiosi et p̄bri vt habeat honores; et diuitias dimittet fidē xp̄i et adhrebūt antixpo q̄ erit ver⁹ homo: s̄ ita supbus q̄ nō solū debet velle h̄re dominū v̄l̄ totū mōi. Et etiā dīces deus: et faciet se adorari vt deus. Aut̄as. Reuelabif̄ h̄o peccati. fili⁹ pditiōis: q̄ aduersaf̄ et extollif̄ sup̄ om̄e qd̄ dī de⁹: aut qd̄ colit ita vt i tēplo dei sedeat ondēns se tāq̄ sit de⁹. ij.ad Thes.ij. vide ibidē in postilla pulcher, rime sc̄i Tho. S; q̄liter ad h̄o puenet. dic quō antixps misterio demonū h̄ebit om̄e aurū et argentū tre et maris et margaritas et lapides p̄ciosos mōi. Auto. Dhabit thesaurovū auri et argēti et in oib⁹ p̄ciosis egypti..i.mōi. Daū. xj.in fine. Lū his cōgregabit oēs gentes armōiū mōi ad pugnādū h̄o oēs sibi p̄rias. Auto. Seducet gētes q̄ sūt sup̄ q̄ttuor angulos tre gog et magog. et cōgregabit eas ad pliū. q̄rū numer⁹ est sicut arena maris. Apoc. xx.

Mora seducet gētes. i. auro et argēto et ho noxib⁹. Gog. i. teut. et magog. id est detectū. q̄ tam tecū q̄ detectū. i. occulte mali et manifeste erūt cū eo. Lū dñi tpales et plati ecclesiastici timore pdendi regnū vel plationē statū erūt cū eo. Quia nullus erit rex nec ep̄us nisi quis ip̄e volet. Leteri aut̄ vt religiosi et p̄bri et laici vt habeat r̄c. statū erūt cum eo. Lū erūt signa in sole sc̄i iusticie: q̄ obscurabit in corde xpianorū. q̄ nō dabit claritatem fidei. cessabit pdicatio melioris vite ex interpositione vaporū et nubiū. i. honorū temporaliū. Auto. Multuplicabit gloriā et dabit eis potestate in multis. et terram diuiderat gratuū. id est ad suū placitū Daū. xj. Questio q̄ re deus p̄mittet istū errorē in xpianitate cum sit deus et h̄o potētissim⁹ r̄c. R̄fisso p̄ quādā regula theolo. Per q̄ q̄s peccat p̄ h̄ et torqueatur Sap. xj. Et q̄ gētes mōi opib⁹ dyaboli peccant p̄tra deum recurrēdo ad diuinos sortilegos contra deū in necessitatib⁹ suis. s. p̄ibus pditis. p̄ filiis habēdis. p̄ sanitate obtinēda. Lū tamē deberet recurrere ad deū omnipotentē. Ideo p̄mittet deus vt tūc opibus demonū decipiant. Qui ergo tunc noluerit decipi ponat totā suā spem et p̄fidentiā in nomine iehu xp̄i r̄c. et nolle miracula aliq̄ nisi ferent in nomine iehu: et sic eritis fortes. De h̄o Dō. Beat⁹ vir cui⁹ ē nomē dñi spes eius. et nō respernit i vanitates et insanias falsas. ps. xxxix. Nomē dñi ē iehus Luc.ij. vocatū ē nomē ei⁹ iehus. Dic practice quō debet ponit sup̄ plagā devote cū signo crucis. Antixps assumet oīa alia nosa xp̄i: s̄ hoc nomē iehus p̄scqueſt vt dicunt plenq̄ sancti. Jō p̄ opositū hoc nomē iehus debet a xpianis maxie honorari q̄ nō minat in ecclia inclinādo caput: vt p̄t extra lib. vi. c. decet r̄c. Quia als quodlibet nomine dei ē honorādū septuplicit fīm sanctū Tho. psa. lvi. c. q̄ sc̄i ē magnū ad timēdū. sanctū ad venerandū. dulce ad meditandū. copiosum ad miserandū. efficax ad impetrādū. virtuosum ad saluandū. et occultū ad sciēdū. psa. xxx. dicit q̄ fili⁹ dei ē nomē pris tripliciter. s. q̄ honorat inuocat et manifestat. et. ii. pte. q. xxxvii. ar. ii. dicit q̄ i oib⁹ nōib⁹ q̄ ponunt psa. vii. vii. et. ix. significat h̄o nomē ih̄s q̄ ē significatiū salutis. q̄ et maxie honorādū. Tercia clausula dicit: Erūt sigi stellis

mūdus et cōcupiscētia ei⁹. j. Job. ii. Sc̄da clausula dicit: Erūt signa in luna. Sciendū q̄ si sacra scriptura luna significat sanctā matrē ecclesiam v̄lem: seu vniuersitatē xpianorū. q̄ q̄ h̄o dicit ecclia nō loquit h̄o de lapidib⁹ et parietib⁹. s̄ de p̄gregatiōe fidelū q̄ dī ecclia. Et ecclia significat p̄ lunā. et quinq̄ stat⁹ in q̄bus fuit ad instar lune. Que p̄mo ē noua secūdo crescēs. tercio ē plena. q̄rto ē minuta. q̄rto ē girata seu versa. Tale cursus facit ecclia xpianorū. Primo fuit noua. sc̄i tpe xp̄i. Et sicut q̄si luna est noua vides p̄mo q̄si filiū cornutū et h̄is cornua et sequit̄ sole. Sic ecclia tpe xp̄i p̄mo h̄is duo cornua. i. duos apōstolos solū. i. Andreā et Petru. q̄ sequentē xp̄m. Sc̄do fuit crescens q̄si xp̄s habuit. xij. apōstolos. et. lxxij. discipulos. deinde fuerūt. cxx. deinde tria milia r̄c. Tercio fuit plena: q̄r in om̄i tpe mūdi regno et p̄uincia fides xp̄i fuit recepta. Dō. In omnē terrā exiuit son⁹ eoz r̄c. Quarto fuit minuta. q̄r ne cierūt seruare q̄d sancti apli lucratī fuerūt. Primo minuta p̄ totā indiā p̄ illū q̄ dicit p̄ib⁹ Jobes. Sc̄do assyriorū p̄ vnu tyranū. Tercio africanorū p̄ Abachometū. Quarto grecorū cū impatore Constantino. Quinto armeniorū cum eoz regge. Sexto georgianorū cum quodā pseudo p̄pheta. Septimo xpianorū decitura cū quo dā heresarcha. Octauo Italicorū cū Bartholomeo barenſi. Nono gallici cū Petro de Landia. Quinto mō est girata seu versa: q̄a mō iam nō est in illo statu ecclie in quo xp̄s eam fundauit. Ecclesia christus fundauit in magna humiliatē et paupertate. modo iam totū versum est in superbiā. pompam: et va/uitatem: vt patet in quolibet statu. Demise ricordia et liberalitate cōuersa est in symoniā v̄slurā. rapinā r̄c. De castitate in luxuriā im/ mūdiciā et corruptionē. De charitate in inui- diā: et malignitatē. De tpantia in gulā et voracitātē. De patientia in irā et guerrā et diuisiōne. De diligētia in negligētā. solū restat vt eclypse. qd̄ sit p̄ interpositionē terre int̄ ipaz et solem: vt sit in plenilunio. Auto. Peccata v̄fa diuiserūt int̄ me et vos. Ecclesia eclypsabit tempore antixpi vt luna: q̄r tunc luna. id est ecclia nō dabit lumen suū. Abath. xxij. q̄r tūc nullū facient miraculū xpiani quātum cūq̄ sint sancti. Sed antixps et sui facient mēracula. non tū vera sed tm̄ apparentia et falsa ad decipiēdū gentes. De quib⁹ Job. apoc. xij. di. q̄ facient ignē descendere de celo. i. de spera ignis: q̄a hoc p̄t facere dyabolus deo non impediēt et p̄mittente: sicut fecit iam antiquitus ad cōburendū oues Job: vt habet

Ibidē. s. c. O quō gētes hic mirabunt h̄ cadēt multi. Mō q̄ antixps faciet aliq̄ v̄a miracula q̄ ad naturā rei virtute demonū: s̄ falsa q̄ ad rōnes miraculi. de h̄. i. pte. q. cx. ar. iij. Secūdo faciet loq̄ imagines et pueros vni⁹ mēsis. Dic practice quō interrogabūt imagines v̄l pueros: vt dicāt v̄tate dī illo dñi q̄ venit no uissim⁹ an sit saluator: et dyabol⁹ mouebit labia sua et formabit v̄ba sic dicēdo: q̄ ille ē ve/r̄ saluator: mō. h̄ cadēt mlti. Et luna. i. ecclia nullū faciet miraculū. Si dicatur ab aliq̄ illa miracula nō sūt v̄a. s. suscitare mortuos: sicut fecit dñs ih̄s xp̄s. Dic practice quō fice suscita būt mortuos patrē suū et matrē tuā r̄c. Et dīcēt: idē vos faciat is i noīe v̄fī iehu xp̄i. xpianū nō potuerūt facere. De his falsis miraculis et signis quisauit nos xp̄s di. Surgent p̄seudo xp̄i et p̄seudo p̄phete. i. fili⁹ xpianorū q̄ pdide/rūt iam fidē ex donis antixpi: et dabūt signa magna et pdigia: vt in errore inducan: si fieri p̄t ctiā electi. Ecce p̄dixi vob̄ Abath. xxij. Questio si dicat q̄re xp̄s p̄mittet ista opera dyaboli i destructionē xpianitatis. R̄fisso iuxta regulā theolo. Per q̄ q̄s peccat p̄ h̄ et torqueatur Sap. xj. Et q̄ gētes mōi opib⁹ dyaboli peccant p̄tra deum recurrēdo ad diuinos sortilegos contra deū in necessitatib⁹ suis. s. p̄ibus pditis. p̄ filiis habēdis. p̄ sanitate obtinēda. Lū tamē deberet recurrere ad deū omnipotentē. Ideo p̄mittet deus vt tūc opibus demonū decipiant. Qui ergo tunc noluerit decipi ponat totā suā spem et p̄fidentiā in nomine iehu xp̄i r̄c. et nolle miracula aliq̄ nisi ferent in nomine iehu: et sic eritis fortes. De h̄o Dō. Beat⁹ vir cui⁹ ē nomē dñi spes eius. et nō respernit i vanitates et insanias falsas. ps. xxxix. Nomē dñi ē iehus Luc.ij. vocatū ē nomē ei⁹ iehus. Dic practice quō debet ponit sup̄ plagā devote cū signo crucis. Antixps assumet oīa alia nosa xp̄i: s̄ hoc nomē iehus p̄scqueſt vt dicunt plenq̄ sancti. Jō p̄ opositū hoc nomē iehus debet a xpianis maxie honorari q̄ nō minat in ecclia inclinādo caput: vt p̄t extra lib. vi. c. decet r̄c. Quia als quodlibet nomine dei ē honorādū septuplicit fīm sanctū Tho. psa. lvi. c. q̄ sc̄i ē magnū ad timēdū. sanctū ad venerandū. dulce ad meditandū. copiosum ad miserandū. efficax ad impetrādū. virtuosum ad saluandū. et occultū ad sciēdū. psa. xxx. dicit q̄ fili⁹ dei ē nomē pris tripliciter. s. q̄ honorat inuocat et manifestat. et. ii. pte. q. xxxvii. ar. ii. dicit q̄ i oib⁹ nōib⁹ q̄ ponunt psa. vii. vii. et. ix. significat h̄o nomē ih̄s q̄ ē significatiū salutis. q̄ et maxie honorādū. Tercia clausula dicit: Erūt sigi stellis

Dñica secunda in adiūtu dñi.

bunt Apoë. xvij. Lū venerit oportet illū breue tpus manere. Dicūt doctores cōiter q̄ an-
tixps regnabit solū trib⁹ annis cū dimidio. q̄
faciūt dies mille ducētos ⁊ nonaginta. De h⁹
vide Dñi. xi. ⁊ lym̄ ibidē. Si dicat q̄re de⁹
pmittet q̄ xpiani ita trucident⁹ ⁊ c. Respōdeo
iuxta regulā theologie. Per q̄ q̄s peccat p̄ h⁹
⁊ punies. Quia mō gētes peccat p̄ tra deū p̄
guerras ⁊ diuisiōes ⁊ blādostates. ⁊ scindūt
te gladīs occidēdo se mutuo. Ideo pmittet
christ⁹ q̄ tūc scindant⁹ ⁊ occidant⁹ ab antixpo.
Si ergo tūc nō vultis scindī mō cum omib⁹
habeatis pacē ⁊ cōcordiam iuxta cōfiliū apli-
dicētis. Lū omib⁹ homib⁹ pacē habete. non
vos defendētes charissimi. i. vindicātes. sed
date locum ire. Scriptū est em̄. Abihi vindi-
cā ⁊ ego retridūa dicit dñs. ad Roma. xii. et
Deut. xxxij. Secundū malū sive tribula-
tio erit cōflagratiō mūdi trenaſis. q̄ tangit i
sc̄ba pte enāgelij. Arescētib⁹ homib⁹ p̄ timo-
re ⁊ expectatione q̄ supueniet vniuerso orbī.
na virtutes celoz mouebunt̄. Quia mortuo
antixpo a fulgure in mōte oliueti. ⁊ diuulgat̄
a eis mortuo p̄ mundū. mūdus iste solū du-
rabit. xlv. diebus. Non dico annis. sed. xlv.
diebus vt clare inuenit̄ Dñi. xij. A tempore
quousq̄ ablātu fuerit iuge sacrificiū ⁊ posta
fuerit abominatione in desolationē dies mille
ducenti nonaginta. Bear⁹ q̄ expectat ⁊ pue-
nit vsc̄ ad dies mille. ccc. triginta quicq̄. Di-
cunt hic sancti doctores q̄ illos. xlv. dies da-
bit deus ad cōuerſionē ⁊ penitētiā his qui p̄
antixpm fuerūt seducti. Sed tot erūt diuitie
⁊ delicie ab antixpo dimisse q̄ lic̄ gentes con-
uertent ad fidē xp̄i. nō em̄ est aliud saluator
nisi xp̄s nō tū couerteret ad bonā vitā. Tunc
in q̄ttor partib⁹ mūdi. s. in orītere. occidente.
aquitone. ⁊ meridie. virtute diuina accendet
ignis. Dic modū. ⁊ totū mūdum inflamabit̄
successiue ⁊ nihil elemētātū remanebit i mō
Lūc q̄ gentes sentiēt tumultū ignis ⁊ vide-
bunt fulgura ab ip̄o. pcedentia ⁊ currentia ⁊
discurrentia ⁊ c. Arescētib⁹ homib⁹ p̄ timo-
re. s. illius ignis. ⁊ expectatiōe. s. damnatiōis
etne ⁊ c. De hoc dicit aplus. Terribilis nāq̄
est expectatio iudicii ⁊ ignis emulatio que cō-
sumptua ē aduersarios. ad Hebreos. x. Ma-
ritutes celoz̄ mouebunt̄. Hoc dicit ad in-
nuendū q̄ ille ignis nō veniet naturaliter. vt
aliqui false opinant̄ dicēdo q̄. xl. annos ante
nō pluet ⁊ c. Sed ille ignis veniet rigore diu-
ne iusticie ⁊ ministerio angeloz̄. q̄ oñdī ibi
nam virtutes celoz̄ mouebunt̄. Et ille ignis
descendet ad purgandum alia tria elementa
qui ex peccatis hominū sunt infecta ⁊ corru-

pta. de illo igne dicit David. Ignis ante ip̄m
pcedet et inflamabū in circuitu inimicos ei⁹.
Alluxerunt fulgura eius orbi terre vidit ⁊ cō-
mota est terra. Abōtes sicut cera flixerunt a
facie domini. a facie domini omnis terra. ps.
xcvi. Flota inimicos eius. Dic quo pccata-
tores sunt inimici christi. Sed quare dicit q̄
inflamabit inimicos cū tam boni q̄ mali mo-
riant̄ in illo igne. Ratio: q̄a boni ⁊ amici dei
mořent̄ illo igne. sed sine pena ⁊ dolore. sed
mali ⁊ inimici morient̄ cum maxima pena et
dolor. Ideo solū nomiauit inimicos christi.
Flota pulchre de hoc. iii. sc̄p. di. xlviij. ar.
yltimo. q. ii. et. iiij. et. i. q̄ ignis ille finalis cō/
flagrationis q̄tum ad hoc q̄ iudiciū pcedet
ager vt instrumentū diuine iusticie. ⁊ iterum
p̄ virtutē naturalē ignis quātū p̄net ad vir-
tutem naturalē ip̄ius simul ager in bonos et
malos qui viui repenit̄ vtrorūq̄ corpora in ci-
nerē resoluēdo. inquāt̄ dō ager vt instrumen-
tum diuine iusticie diuersimode ager i diuer-
sos q̄tum ad sensum pene. mali c̄m p̄ actionē
ignis cruciabant̄. boni dō in quib⁹ nihil pur-
gandum inueniet̄. oīno nullū dolorē sentiēt̄.
sicut nec pueri senserunt in camino Dñi. iiij.
q̄uis eorū corpora non seruenit̄ integra sicut
puerorū seruata fuerūt̄. ⁊ hoc diuina virtute
fieri potest vt sine doloris cruciatu resolutio-
nē corporis patiant̄. boni dō iu quib⁹ aliqd
purgandi repēt̄ sentient̄ cruciatu doloris ex
illo igne plus vel minus p̄ meritorū diuersi-
tate. Et illi subito purgari poterunt propter
tres causas. Una est: q̄ pauca purganda in
eis inuenient̄ cum terroribus ⁊ p̄secutionib⁹
pcedentib⁹ fuerint̄ purgati. Secunda est: q̄
viui ⁊ volūtarī sustinebut̄ pena. pena aut̄ in
hac vita voluntarie suscep̄ta multo plus pur-
gat q̄ pena post mortē inflcta: vt pat̄z i mar-
tyrib⁹: q̄ si quid purgandū in eis inuenitur
passiōis falce tollit̄ vt Augustin⁹ dicit. cum
tamē pena martyrū brevis fuerit in cōpatiōe
ad penā que in purgatorio sustinet̄. Tertia
est: q̄ caloz̄ ille recuperabit̄ in intensiōe quātū
amittit̄ in t̄pis abbreviatiōe. Sed q̄tum ad
actū quē post iudiciū ignis ille habebit̄ i dā/
natos t̄m aget. q̄ omnes boni habebut̄ cor-
pora imp̄fabilia. Aboraliter nota h⁹ p̄ tra
illos q̄ nolunt̄ facere penitētiā mō quot dñi
tpales: q̄ plati ecclasticī ⁊ tūc vellēt̄ facere
q̄i videbūt̄ ignē. q̄ nihil valebit: q̄ nō chari-
tate ⁊ timore seruili fieri. Dic practice de quo-
libet statu. Jō mō faciat̄ p̄niā. remittat̄ in-
iurias. restituatis ablata. seruare religionem
vfa. p̄ficiām̄ clerici. ematis breuiaria. Q̄m̄
si effet̄ certi q̄ ista villa deberet̄ in breui cō-

buri q̄d saceret̄ nō q̄d mutaret̄ osa bona vfa
sic est de mūdo isto in breui cōbusturo. Ideo
mutetus corda vfa in celum. ⁊ os loquēdo de
deo cū reuerētia. ⁊ opa bona faciēdo. Hoc cō
filiū est xp̄i di. Holite vobis thesauzare the/
sauros in terra. vbi erugo ⁊ tinea demolit̄. et
vbi fures effodiūt̄ ⁊ furant̄. Abath. vij. Flota
vbi erugo ⁊ tinea. i. antixps et ignis deuora/
bunt oia. Tercū malū erit tribulatio iudi-
cū vniuersalis q̄ tangit i tercia pte euā gelij
ibi. Lūc videbūt̄ filiū hois venientē in nubc
cū potestate magna ⁊ maiestate. Dic practi-
ce quo post mūdi p̄flagrationē xp̄s dñs ⁊ iu-
dex cū virgine maria ⁊ cū oib⁹ angelis ⁊ san-
ctis descēdet ad faciēdū iudiciū sedēs i thro-
no in aere ⁊ archangelus Michael clamabit̄
voce magna dicens: Surgite mortui venite
ad iudiciū. Lūc subito virtute diuina resur-
gent oēs mortui tam boni q̄ mali. ctīa pueri
resurgent adulti ⁊ oēs cōgregabunt̄ ad iudi-
ciū. etiā illi q̄ mortui fuerūt̄ in vtero matris:
vt dicit sanct⁹ Tho. ad accusandū illos q̄rū
culpa mortui sunt sine baptismo. ⁊ oēs resur-
gent in etate. xxx. anno p̄t̄ patuit i p̄mo
lermone p̄me dñice adūt̄. De isto iudicio
vniuersali dicit ip̄met xp̄s. Lūc venerit filius
homis in maiestate sua ⁊ oēs angeli eius cuž
eo. Lūc sedebit sup̄. sedē maiestatis sue ⁊ con-
gregabunt̄ ad eum oēs gentes. ⁊ segregabit̄
eos ab inuicē: sicut pastor segregat oves ab
hēdis. Et statuet oves quidē a dextris eius.
hēdos aut̄ a sinistris. Abath. xxv. Athana-
sius. Ad cui⁹ aduentū oēs homines resurgere
habent cum corporib⁹ suis. Et redditū sunt
de factis p̄prijs ratōnem. Qui bona egerunt
sbunt in vitā eternā: q̄ dō mala egerūt̄ i ignē
eternū. Dic qui sunt oves ⁊ qui sunt hēdi: et
quō dicit xp̄s his qui erūt̄ a dextris. Elenste
benedicti patris mei ⁊ c. Hēdis aut̄ qui erunt
a sinistris dicit: Discedite a me maledicti ⁊ c.
Et ibum hi. sc̄ malī in suppliciū eternū. iusti
aut̄ in vitam eternā Abath. xxv. Et decete-
ro nullus habitabit in isto mundo. q̄r̄ habito
fine cessant ea que sunt ad finē. Et habito ter-
mino cessat motus. Ideo ecclesia in persona
cuiuslibet xp̄iani dicit orādo. Libera me do-
mine de morte eterna in die illa tremenda q̄i
celi mouēndi sunt ⁊ terra ⁊ c. Deo gratias.
Sermo. iij.

Rūt signa in sole

et luna ⁊ stellis Lu. xxi. Euāgelij
hodiernum nō declarat que signa
erūt̄ ista. sed Jobes cui xp̄s reuelavit decla-
rat ista signa Apoē. vij. vi. Ecce terremotus

magn⁹ factus est. ⁊ sol factus est niger tanq̄
saccus cīlinus. ⁊ luna tota facta est sīc san-
guis: ⁊ stelle ceciderūt de celo sup̄ terrā sicut
ficus emitit grossos suos cum a vento ma-
gno mořet: ⁊ celum recessit sicut liber in uolu-
tus. In his quinq̄ clausulis ponit b̄cat̄. Jo-
hannes signa terribilia que erūt̄ tpe antixpi.
de quib⁹ dicit thema p̄positū. Erūt̄ signa iu
sole ⁊ c. Prima clausula dicit: Ecce terremot⁹
factus est magn⁹. Ecce h̄ subiugatio hūana/
lis: q̄ ille maledict⁹ antixps subiugabit oēm
terrā diuersis modis. Ideo dicit: Ecce terre-
motus factus est magn⁹. ⁊ loquīs de futuro
ac si iam fuisset p̄terit̄ propter certitudinem
p̄phetic: quia sicut p̄terit̄ nō potest esse non
p̄terit̄: sic istud impossibile est non evenire.
Antixps subiugabit sibi omnes generati-
ones mūdi. Primo iudeos quos decipiet
di. q̄ ipse est messias p̄missus in lege. ⁊ reci-
pet̄ circūcisionē. ⁊ statim iudei sequent̄ eum
dicendo: viuat viuat. iste est noster messias:
q̄ sc̄t̄ cecus postq̄ amissit bordonē seu du-
ctorē suum nūbil afferre p̄ se potest. sic p̄clus
iudaicus postq̄ amissit bordonē suū. i. chāstū
messia verū ip̄m negādo. de quo t̄m dicit de⁹
pater. Ecce testē populis dedi eum ducē ac
p̄ceptorē gentib⁹. Iſa. lv. Flota testē. i. de se-
cretis fidei ducē ac p̄ceptorē. Quis cepit ib⁹
facere ⁊ docere Act. i. Et iudei habebat ip̄m
in manib⁹. Quia inter ip̄os fuit natus nutri-
tus ⁊ cōuersat̄. Sed amiserūt̄ eū eorū culpa
⁊ nō xp̄i. dicentes corā Pylato. nō habemus
rēgem nūlī celarem. Ideo mō recipiūt̄ vt ceci
omnes quotquot veniūt̄: vt patet de barco-
zinā q̄e receptorūt̄ messiā: ⁊ regnauit. xxx.
annis. Idē de bencosinā incātatore. Idē de
dyabolo in insula candie: vt patet in historiā
ad vincula sancti Petri. Idem de tabellano
Būcas. Ambulabūt̄ vt ceci: q̄ dño peccau-
runt. Sophoniē p̄mo. Ideo tūc statim reci-
pient̄ antixpm qui fraudulēt̄ ⁊ coopto mō
recipiet̄ circūcisionē ⁊ seruabit sabbatum ⁊
alias ceremonias p̄pter hoc dicit gog. i. co-
optua Ezech. xxxvij. Factus est sermo dñi
ad me di. Fili homis. i. ade pone faciē tuā cō-
tra gog. Lamē iudei vt reprobat̄ istū recipi-
ent. de h⁹ dicit xp̄s iudeis: Ego veni i nomine
patris mei: ⁊ nō accepistis me. ii. p̄ q̄ ali⁹ ve-
nerit in nomine suo. illū accipier. Job. v. Se-
cundo subiugabit sibi omnes agarenos. tur-
cos et infideles nō coopte sed discoopte et p̄
violētiā p̄ hoies armoz̄: q̄ dīc scriptura q̄ erit
dñs oīm thesauroz̄ aurī ⁊ argēti ⁊ margarit-
arū q̄ sunt ⁊ fuerūt̄ in venis t̄re: siue in mari.
Dñi. xi. Et oīa ista hēbit mīsterio demonū
c. iij

Dominica secunda in aduentu dñi.

deo pmitete. Secus mō. q: dyabol⁹ nō pōt dare obulū. q: de⁹ mō nō pmitit. s: tūc pmitet ppter pctā homī. z faciet pconizationē q dabit cuilibet homī armoꝝ mille florenos p mēse: vt faciat guerrā h̄ infideles. z statī oēs gentes de frācia. de italia zc. erūt cū eo z cūz istis subiugabit sibi oēs infideles discoopto mō. Et ppter h̄ alio noīe dī magog.i. discooptus. nō creditis q gog z magog sunt ille decē trib⁹ q sūt vltra mōtes caspios. de qb⁹ loquūt doctores opinatiue s: nō determinate. sed ille gog z magog ē antixps. de q Ezech. xxxvii. Fili hoīs pone faciē tuā cōtra gog z magogz terrā. i. h̄ gentes trenas zc. Tercio subiugabit sibi xpianos q sibi faciēt maio re resistentiā h̄ infideles. eo q sunt iā auisati p scripturā sacrā z p̄dicatorēs. z ppter hoc dicat antixps ab anti qd est h̄ z xpm. i. qd est cōtra xpm. i. xpianos. de isto noīe dicit beat⁹ Jobes. Filiali mei nouissima hora ē. z si caudiuistis antixps venit. i. Jo. ii. Ecce quo subiugabit sibi totū mōm. De h̄ ad līaz dī Daniell vi exponit ab oib⁹ doctorib⁹. Ingredieſ terras z cōceret z p̄trāsiet z introibit in terrā glorioſā: z multe gentes corruēt. H̄ aut sole saluabunt de manu ei⁹ edom z moab. z p̄ncipes filioꝝ amon. Daf. xi. Nō ingredieſ trāsc̄ infidelū zc. z conteret z p̄transiet zc. Et introibit i glorioſam. sc̄ xpianitatis. Et multe sc̄ gentes xpiane corrūt: sed nō omnes. H̄ aut sole saluabunt. edom qd interpretat sanguinea: q: gentes sanguine saluabunt. sc̄ ille q: potius eligeſ mori q: abnegarc xpm. z moab qd interpretat de patre vel ex patre. Ecce hic innocētes q: nō negabūt fidē xpi. Et p̄ncipes filioꝝ amon: qd interpretat plūs meritorū. Ecce hic penitentes. oēs isti saluabunt p̄ncipes. i. p̄ncipalit̄ penitentiā faciētes. Ecce quare dicit p̄ma clausula. terremor⁹ fac⁹: est magnus. O qualis terremor⁹ erit qn̄ omnes reges p̄ncipes z dñi terrarū erūt sibi subditi. Et amotis armis z signis xpi ponent armā z signa antixpi z fient p̄conisationē ordinatiōnes z leges ex pte antixpi. z oēs erūt cōtra ielum xpm. Secunda clausula dicit q: sol factus est niger tanq̄ saccus cilicinus: q: ex falsis miraculis antixpi z suorū discipulorū. xpi p̄dent fidē. Isti mō sol iusticie fact niger i corribus xpianorū. Et tanq̄ saccus cilicinus: q: nō retinebūt aquā baptismale. imo negabūt fidē xpi. z sic cilicium ē asperū z durū: sic tūc factus xpiana videbit aspera z dura p̄tentib⁹ eam. Ad practicā de falsis z apparētib⁹ miraculis antixpi dī beat⁹ Joh. aplus Apoc. xij. Q: faciet descendere ignē de celo: z faciet

veritas. tūc stelle cadēt de celo zc. Si xpo aliq̄ post disputatōes secrete vellet petē p̄siliū vel q̄rere veritatē ab aliq̄ mōfō vel a suo cōfessore qd credendū ē. r̄ndebit expectet vnū modicū videbo qd dīc līa vel glosa ordinaria sup h̄: Tūc stelle cadēt de celo zc. de h̄ p̄pheta. Faciet iūx voluntatē suā rex z eleuab̄: z magnificab̄ aduersū deū deoꝝ. i. ange loꝝ: z loquc̄ magnifica. Daf. xj. Quinta clausula di. Celū recessit sīc lib inuolut⁹. i. ab scōlus. Ecce hic qntus mod⁹ s. donor⁹ z p̄missionū bonoꝝ trenoꝝ. tūc celū recedet. q: pauci curabūt de celo. i. de p̄missionib⁹ celestibus a xpo factis. s: dc p̄missionib⁹ antixpi. Dic quo antixps mittet discipulos suos per mōm q: p̄dicabūt aliq̄ vītates. s. q: finis mōi instat. iōq̄ parēt se singularē p̄ opa misericōdē pietatis: q: multū placēt deo. z vt creditis q: nos n̄ solū v̄bo p̄dicam⁹ s: etiā ope. s: int̄ vos sunt aliq̄ p̄sonē indigētes veniāt ad nos z fa ciem⁹ eis misericōdā zc. Nō practice quo vi due dicent cōmatrib⁹. audiuitis hodie istos mēbra corporis p̄ articulos zc. Secūdu toz mentū erit cordis. qn̄ corā parētib⁹ recipientiū p̄ pedes dicēdo. q: viuet xps v̄l. antixps Si dicas viuat iste dñs. cris dānatū. Si dicas viuat xps corā te occident filiū tuū q: ent̄ marty: xpi. De h̄ auisando nos dīc xps. Erēt tūc tribulatio magna qualis nō fuit ab initio mōi v̄sq̄ mō. necq̄ fieri. z nisi abbruciati fuiſent dies illi nō fieret salua oīs caro. Sz ppter electos breuiabunt dies illi. Daf. xxiiij. Et antixps solum regnabit tribus annis cum di midio. Daf. xij. et Apoc. xvij. Cum venerit sc̄ antixps oportet illum breue tempus manere. Quarta clausula dicit. Et stelle de celo cadent sup terrā sicut ficus emittit fructus suos. cum a vento magno mouet. Ecce quartus modus sc̄ disputationū. quia verba non sunt nisi vent⁹. Dicent discipuli antixpi. Territis non querit angulos. ideo disputationis. Dic practicā disputationis z quomō illi arguent cum argumentis sophisticaſ z rationibus palliatib⁹. q: dyabolus loqueſ in ore ipso rum. intantū q: nec magistri nostri nec doctores potuerūt eis respōdere. q: dyabolus ligabit linguā ipsorū p̄mittente deo. ppter malā vitā līatoꝝ. Qui ergo poterit ligare leenā. i. anā. bene p̄t ligare ouē. i. linguā. que nō est nisi frustū carnis. Item quia ille disputationes nō erunt nec fient de rōnibus philosophorū. nec poetarū. sed de biblia z p̄phetis. z mō nullus curat de biblia. imo est res grossa vel materia zc. Ideo tunc christiani cadent de celo. quia perdent fidem dicendo. O magistri nō possunt respōdere. factus est. ista est

v̄ores. Si dicat nō sufficient mulieres. Nō de demonib⁹ succubis vt tpe hoc: z faciet matrimoniu sine līis i taberna. z ipse puidet omnib⁹ dc pecunias. Et isto mō h̄ebit oēs luxuriosos. O miser z q̄s remanebit cū xpo: pauci. Aut̄as de hoc p̄pheta. Abūtiplicabit glorīa suis: z dabit eis potestatē in multis: terra diuidet gratuito. Ratio. dñi abit thesau roū auri z argēti Daf. xj. ad līaz exponit d̄ antixpo. Ecce q̄re dicit the. Erūt signa i sole z luna z stellis. Remediū cōtra p̄dicta mala est illud h̄iere. xv. Si cōuerteris cōuertā te. Sermo quītus.

Espicite z leuate

capita vīa Lu. xxj. In p̄mī sermo ne habeo declarare rōnes ppter q̄s xps p̄mitter z sustinebit q̄ ille iniqu⁹ z filius p̄ditionis antixps faciet tot mala i xpianitate: sicut heri dixi vobis: qbus declaratis nūl: lus mirab̄. imo mirab̄ oēs quare tantū tardat venire. Spero in deo q̄ erit bona ma teria ad peccatorū correcciōes. s: p̄mo salutet v̄go maria zc. Respiceſt le. ca. vīa. Pro breui hui⁹ verbi declaratiōe z materie p̄dicande introductiōe ſciēdū q̄ oīm ſciāz hūano intel lectu inuētaꝝ p̄ncipiū fuit admiratio. Qn. n. antiq̄ p̄bi videbat mirabiles effect⁹ rerū mirab̄: z eleuab̄ intellectū ad inqrendū et ſciēdū cōs talū effectu. Jō dicit p̄bus: vñ quod q̄ scire arbitramur cū cōs cognoscim⁹. Et alibi dicit: Scire est rem p̄ cām cognoscē. ppter h̄ antiq̄ p̄bi videntes effect⁹ mirabiles admirātes moti sunt vt ſcarēt cās: qbus ſciūt intellectus corū quiescebat. Jō dicit p̄bus. j. metha. ppter admirari inoperūt p̄bi p̄hari. id est inq̄rere de causis z rōnib⁹ effectu. v̄bi grā. Videlices p̄bi q̄ vere ſra p̄ducit herbas virides z arbores flores folia z fruct⁹. z i au tūno oīa dimittit q̄ ſi nudādo ſe. p̄bi admirāb̄ q̄ ſe b̄ z vñ talis effect⁹ z ordinatio. z in ceperūt q̄rere z iuētare de cā: z iuenerūt q̄ euēt ppter motū ſolis q̄ in vere ascēdit et trahit ſecū ſurſū hūores. Jō trāt arbores fruct⁹ p̄ducūt zc. In autūno v̄o ſu ſol descēdit iō deponūt oīa folia zc. Itē qn̄ videbat i mā illas magnas vndas: z aliquā ē ita plantā q̄ vna gallina posset ibi bibē z vna ſcutella na tore: z vidētes fluxū z refluxū maris. magis admirātes q̄ſerūt. z iuēt ſe p̄bi ſit. ppter lunā q̄ ſi plenilunio zc. ſp h̄ ſinglārē influētiā ſup aquas z ſup hūida. Itē qn̄ videbat ſaere nu bes fulgura z i p̄fessiones z tonitrua admira banē: z q̄ſerūt cām: z inuērūt q̄ ſe puenie bat ex certi cōſtellationib⁹ z motib⁹ planetarū.

Itē qñ videbat eclipsim lune mirabāt. et iue
nerūt cām. qñ luna sp eclipsat in plenilunio
qñ sol ē sibi ex oposito et tūc int̄ponit tra int̄
ipam et sole et tunc ipa eclipsat. Idē de eclipsi
solis. de q̄ videt q̄ sol morit. q̄ admirātes in-
uenēt q̄ sit ex int̄positione lune int̄ sole et nos
i p̄nūctōe. Dicit m̄gr̄ histōriaz. q̄ i die vne-
ris facta fuit eclipsis generalis solis. q̄ voluit
indui de nigro sicut milites i morte regi. Qd̄
vidēs Dionysii magni p̄bus admirās. quia
tūc erat plenilunium iuxta pascha iudeoz dixit:
Aut de nature patit: aut tota machina mō
dissolueſ. Patet q̄ ois sc̄la hūanit̄ inuēta
habuit suū initū i admirari. Ad p̄positū. Ihe-
ri fuitis admirati de effectib⁹ siue opib⁹ anti-
xpi huic mō in breui vētūris. Et admirātes
qritis cām q̄ rex xps p̄mittit xpianitatē sic de-
strui et corrūpi et subueri. Rñdet thema: Re-
spicite. s. cām iustā destruciōis et subuersōis
anti xpi. et leuate capita v̄fa. glo. i. mētes v̄fas.
Quia nihil sine cā fit i terra. Job. v. Respic-
te q̄ diligēter et videte cās et rōnes q̄re de⁹ p-
mittat pdictos effect⁹ seu mala anti xpi et xpianitē.
Totū ostēdā vobis i v̄fa pabola seu
silitudine quā vobis dicā. q̄ subtilia meli⁹ i-
telligunt ab hoib⁹ et retinenit p̄ pabolas et sili-
tudines. Ista ē pabola. Sc̄dū q̄ quidā
rex nobilissim⁹ et potētissim⁹ edificauit ciuita-
tē quādā magnā et egregiā cū multis lūptib⁹ et
labourib⁹ et p̄culis. exponēdo oēs thesauros
in eius edificatiōe. Deinde dotauit eā multis
p̄ulegij⁹ et gratij⁹ magnis. quā fecit metropoli
et sedē regni sui. In q̄ ipse rex et v̄xz sua
cū filiis morabāt i castro. L̄ues aut̄ dicte ci-
uitatis pditores et ingrati dicto regi int̄ alia
pluria grauamia et enormia q̄ fecerūt p̄ regē.
fuerūt. viij. magne pdictōes. Prima rūpēdo
iuramētū fidelitatis q̄ fecerūt regi. habebāt
sua p̄silia. tractat⁹ et glamēta secreta cū inimi-
cis capitalib⁹ ipi⁹ regis. et hoc sc̄tē rege cui
sūme displicuit. Secūda pditio q̄ rep̄hēde-
bat eos. ciues de b̄ inq̄ti et idignati cū maxis
iniurijs et vitup̄yjs armati enib⁹ euaginatis
expulerūt regē de ciuitate sua. Tercia q̄ post
q̄ rex fuit expulsus misit dici ciuib⁹ q̄ ad mi-
nus darēt sibi suos reddit⁹. q̄ negauerūt sibi
et noluerūt sibi dare. s. suis inimicis. Quarta
q̄ expulso rege denudauerunt reginā v̄xzē
dicti regis et cū verberib⁹ et cōtumelij⁹ eice-
rūt ipaz de ciuitate. q̄ maxie displicuit regi.
Quinta q̄ filios regis q̄ remāserāt in palatio.
ciues dederūt eas ad lupanaria. et luxurias et
coruperūt eas. Sexta q̄ vnicū filiū regis q̄
remāserat i placio etiā sciderūt et diuiserūt p̄
mediū in duas p̄les et in paruas minutias et

decollauerūt. cū tñ esset iā iuratus. Septima
q̄ oia signa seu arma sui regis amouerūt de-
palatio et posuerūt ibi siḡ seu arma inimici re-
gis. Hūqd̄ vident̄ vob parue iste pdictōes.
Abhilomū rex benign⁹ post tot pdictōes mi-
lit eis nūcios q̄res cū eis recōciliari et h̄re cū
eis pacē. p̄mitēdo plenā remissionē oīm of-
fensaꝝ. Sz ciues noluerūt. imo p̄tinue multi-
plicabāt offēsas. ppter q̄ post mltos annos
rex misit vñū capitaneū cū infinita gente ar-
moꝝ. et tradidit ciuitatē in man⁹ suas. q̄ totā
ciuitatē destruxit. Hūqd̄ de b̄ d̄z aliq̄s admi-
rari aut dicere q̄re fecit b̄. certe nō. imo dicere
debet q̄libet q̄ rex fecit optie. Abō videndū ē
q̄s ē iste rex. et q̄ ē ista ciuitas. et q̄ sūt isti ciues
pditores. Rex iste nobilissim⁹ et potētissim⁹ ē
ille de q̄ Jo. in Apoc. Habet i vestimēto et in
seniore suo scriptū. Rex regū et dñs dñnantū.
Apoc. xix. Hō in vestimēto. i. in hūanitate.
hūanitas xpi d̄ vestimētu. Rō. q̄ sicut vesti-
mētu coopit psonā. ita hūanitas xpi coopie-
bat diuinitatē. Lū ḡ dicit b̄ in vestimēto et i
femo. suo sc̄p. r̄c. vult dicere q̄ xps in q̄stū de⁹
p̄ generatiōes tpale. et in q̄stū de⁹ p̄ generatiōes
eternā ē rex regū r̄c. Ciuitas magna nobilis et
egregia quā xps edificauit ē xpianitas. Ideo
venit in hūc mōm vt ista ciuitatē edificaret.
In cui⁹ edificatione laborauit. xxxvij. annis.
quā cū magnis laborb⁹ et p̄culis et expēs
edificauit. et magnis p̄uilegij⁹ et gratij⁹ ipaz
dotauit. s. sc̄d̄ septē sacroz. De q̄ ciuitate di-
cit David. Glōsa dicta sūt de te ciuitas dei.
p̄s. lxxxvi. L̄ues h̄ ciuitatē sūt oēs xpiani.
q̄ mō admirātes aliqui q̄rūt. q̄re rex xps tam
nobilis et potēs p̄mittit hāc ciuitatē destrui:
et pdi ab anti xpo. Quia dicit the. Respicite
et leuate capita v̄fa: et videte qñ ppter septē
magnas pdictōes incorrigibiles q̄s faciūt di-
cti ciues regi suo dño ibu xpo. Prima q̄ tā
homies q̄ mulieres p̄ iuramētū regi xpo fa-
ctū in baptismo reccurrūt et habēt sua collo-
quia cū inimicis regis xpi. sc̄y cū demonib⁹.
q̄ lic̄ posset eos subito annihilare in puncto.
tñ nō vult. Qm̄ diuinī sortilegi p̄iuratores et
incātatores cū demonib⁹ faciūt q̄cqd faciūt.
Qm̄ si aliquid pdidistis. vel p̄ sanitate. vel
p̄ filiis habendis. ad quem recurritis nō ad
xpm nec ad bonū medicū. sed ad diuinos ini-
micos xpi. Pdito: nūquid in baptismo fe-
cisti ch̄sto iuramentū fidelitatis et abrenun-
ciasti dyabolo et pompis eius. Idem p̄ filiis
habendis et sanitate obtinēda recurrūt ad di-
uinos et sortilegos. oēs tales sūt pditores. q̄
si cēnt fideles recurrēt ad regē xpm poten-
tissimū dicendo: dñe. Ego pdidi b̄ v̄cl illud.

vos sc̄iſ q̄s habet. Ideo ponatis i corde suo
vt tradat mihi. et ego habeo q̄ meū ē. et i p̄
seluabit aliaz suā. tūc esse fidelis. Idē p̄ sa-
nitate et filiis obtinēdis. Quia demones ne/
sciūt secreta ola. q̄ i tenebris sunt. et dissimilāt
aliquos q̄ nō sunt culpabiles vt seminēt dis/
cordias. Idē de sanitate et filiis. Quia null⁹
p̄t dare sanitatē nec filios nisi deus ad quē
debetis recurrere dicēdo: Dñe vos dc̄distis
mūhi istū filiū q̄ pati⁹ r̄c. vel: dñe ego sum de
mūmonio. Ideo dñe detis mūhi fructū mū-
monij. q̄ als modicū valet totū aliud q̄d fit.
Alij recurrūt ad diuinos vt sciāt quid faciat
v̄xz q̄ ostēdāt i amphora aq̄ q̄ peccat cū ta-
li r̄c. et forte ē vna sancta mulier. s. dyabolus
metit. q̄ medax ē et p̄ eius Job. viij. Quot
sūt q̄ qñ sūt v̄lra mare dicūt. Lerte ego velle
scire qd̄ mō facit v̄xz mea et recurrūt r̄c. Alij
recurrūt vt possint h̄re m̄liores ad libitū. Alij
vt inueniāt thesaurū absconditū. alij vt sciant
qd̄ erit de tali bello vel facto. O q̄ pditores
sūt in mōdo. Et iā si alia nō eēt i mōdo ista so-
la ē sufficiēs cā vt veniat anti xps tanq̄ capi-
tane⁹ ad destruēdū ciuitatē xpianitatis. dicē
te sibi xpo. Gog habes gentes armorū. Ita
dñe vt arena maris. Job vade ad ipos vt mo-
triant. Dicit de b̄ moyses i psona xpi. Gene-
ratio pueris et infidèles filij. ipi me puocau-
rūt i eo q̄ nō ē de⁹. et irritauerūt i vanitatib⁹
suis. Et ego puocabo eos i eo q̄ nō ē p̄plus. et
i gente stulta. i. anti xpi irritabo illos. Ignis
succēsus est i furore meo et ardebit v̄lq̄ ad in-
fernī nouissima. Deu. xxvij. De peccato diui-
natiōis et eius specieb⁹ sc̄da sc̄de. q. xcv. Se
cūda pditio q̄ ciues ense euaginato expel-
lūt regē xpm de ciuitate xpianitatis. Ensis est
ligua ad formā ensis facta. Inuadit rex xps
iurādo et diuidit mēbratim. q̄ iudei nesciēt
ipm diuidere. iō xpiani qñ sūt i ludo dicūt p̄
caput. p̄ corpus. p̄ cor r̄c. Dñe ecce gr̄as q̄s
faciūt vobis xpiani. q̄ eos redemisti. Quia
qñ tu iuras p̄ caput vel p̄ corpus tñ reputat
tibi. quasi ac si amoueres sibi caput v̄l corp⁹
r̄c. Itē cū balista sagittas eū qñ eū blasphem-
as. Jam vident̄ q̄ labia sūt vt arcus balis-
tē duor̄ lignoy. Lingua est medi⁹ rectū per
modū baliste sup q̄d ponit sagitta. Sagitte
toxicate sunt blasphemie. sc̄y Abalas grates
habeat de⁹ r̄c. p̄cutere crucē denarij. dicēdo
verba p̄ xpm et virginē mariā. Quia mirū ē
q̄ terra tales nō deglūtit viros vt cadant in
abyssum. Hūquid est ista parua pditio. De
hoc ppheta David di. Filij hoīm dentes eo-
rū arma et sagitte. et lingua eoz gladius acu-
tus. Ideo dñe. Exaltare sup celos. s. fugien-
do. p̄s. lvj. Ad hoc iā deuenit mūdu s q̄ mi-
nus daf p negādo deū. q̄ p destruēdo vñā
formicā. vel p̄ interficiōe vñi formice. imo
p̄ vna v̄banitate etiā in minimis reb⁹ dicit
renego deū si facio. Jo qñ antixpo veniet nō
oporebit facere magnā vim talib⁹ sic assuerit
ad renegandū. q̄ statim rene gabūt deū. imo
renegare deū ponit iā in truffa. q̄ ad ridēdū
puocant aliquē vt iuret et reneget r̄c. Dñi té
porales et iurati q̄ circa hoc deberēt puidere
nō curāt. Ideo dñs cōquerit de ipis di. Do-
mūatores p̄li mei iniq̄ agūt dicit dñs. et iugā
ter tota die nomē meū blasphemat. Propter
hoc sc̄it p̄plus me⁹ nomen meū in die illa. q̄
ego ipē q̄ loquebar. s. p̄cipiēdo. ecce assūm. s.
puniēdo. ysa. lij. Ideo dicit xps antixpo. La:
pitaneē habetis gentes armorū. Ita dñe. ido
vadatis. Tertia pditio est. q̄ regi xpo sic
turpiter a tra expulso negant sibi redditus et
dānt eiūs inimicis. Reddit⁹ q̄s sibi xps reti-
nuit de duob⁹ sūt. q̄ nobis paupib⁹ dedit. s.
terrā et tpus. De terra retinuit sibi reddit⁹ de
cimaru et p̄miciarū et fructuū et vult q̄ bñi sol-
uant. Dic quō antiqtus mēsurādo numera-
bant vñū. q̄. viij. r̄c. et decimū mittebat ad tem-
plū dñi. s. grano. vino. oleo. capris r̄c. Sed
mō decime et p̄micie dānt inimicis xpi. Aliq̄
nihil soluūt. aliqui soluūt nō decimā s. vicesi-
mā vel tricesimā. Quidā dicūt: O est istud
t̄ m̄ bonū dare sacerdoti dabo ei caligā ple/
nam arena. Dic q̄ nō sacerdoti sed deo q̄ illa
dat suis seruitoribus. q̄ ipē pro se nō indigeret
Dicunt quidaz. Clerici sunt mali r̄c. Ergo
nūquid erit melius vt ego dem filiis meis et
familie mee q̄ ipis. Rūsilio. Hūquid eēt bona
ratio. Hō dēmus regi redditus suos. q̄ ipē
tenet malos seruitores ribaldos r̄c. Quid fa-
cerit rex de nobis si ppter hoc negarem⁹ sibi
redditus. ita in p̄posito de rege xpo. si ipē in
domo sua sustinet malos seruitores. ipē corri-
get eos vel in hoc mōdo vel in alio. et ppter
hoc nō debet fraudari in suis redditib⁹. nec
dari inimicis suis. s. peccatis. pompis. vani-
tib⁹. ornamētis r̄c. Hō opus ē follo suspe/
dere cimbala collo. Ideo quia sic fraudatis
xpm regē veniūt mali anni ita sc̄pe. Ideo dī
cit ipē. Si homo affigit deū. q̄ vos cōfigitis
me. Et dicitis. in quo configimus te. in deci/
mis et in p̄micijs. Et in penuria vos maledi/
cti estis. et me vos cōfigitis gens tota. Inser-
te omē decimationē in horreum meū. vt sit
cibus in domo mea et probate me super hoc
dicit domin⁹. Si non aperuero vobis catha-
racras celi et effudero vobis benedictionem.
vñq̄ ad abundantiam r̄c. Adalach. tertio.

Sermo VI

Dominica secunda in adventu domini.

Secundo dedit nobis ipse quod suum est. de quo sibi retinuit decima pro redditu septuaginta die. Igitur dominica. totum ipsum currit in septem diebus. et ipse dividit. Dedit tibi die luna et martis et ad laborem et opandum et ceterum. Dominica vero retinuit sibi. Non vero trahere illam. sed modo quod soluit. quod non datur deo sed dyabolo enim inimico. quod ita appetunt apotheces et opatorias ad opandum et ad vendendum merces sicut in aliis diebus. et sunt contractus et mercari liber. Ecce quod aliter redditus ipsius tollit deo et datur dyabolo. Item in diebus serialibus homines negociantur. mulieres operantur in domibus suis. Sed in die festo ornant se homines ex una parte et mulieres ex altera. Isto modo redditus datur dyabolo vocato leviathan. quod temptat de subbia. Alij vero ut lusores taxilloz dant dyabolo vocato mamon. quod temptat de avaricia. nec debet dici ludus. sed furiosus vel rapina. quod nihil potest ibi lucrari et ceterum. Alij vadunt ad lupanaria et ceterum. Item datur asmodeo. quod temptat de luxuria. Alij sedent in portis iudicantes et inuidentes transiuntibus. sic datur beelzebub. Alij bibunt et comedunt excessus et visitant tabernas. et sic datur beelfego et ceterum. Alij cogragant amicos ut tractent de vindicta. sic datur baalberit. Alij stant oculos in platea cum debarent audire missam. sermonem. vespas et ceterum. isti datur astaroth. quod quoniam non solum redditus sed recipit sibi in commissum. et tunc facit vindictam dei. Cum acceperit ipsum ego iusticias iudicabo. psalmi. lxxviii. Propter hunc venient mortalitates ita sepe. Cetera hoc peccatum precepit deus dominus. Aduentum vero ut diem sabbati sanctifices Exodus. xx. Nullum preceptum incipit per memorem nisi istud: quod si dicat. ex quo laborasti pro te et domo tua feria secunda et tercia et ceterum. in dominica memento ut quiescas ab omni opere servili. Numquid videbitur vobis magna punitio ista negare regi regiales suas et redditus suos. ideo et ceterum. Quarta punitio est quod reginae vxorae regis nudantes et verberantes cum vituperiis et contumelias abiecerunt. Reginae vxorae et sponsa Christi est ecclesia sancta. Talem habet sponsam quemque et matrem quam virgo concepit et duxo pepit. Et de ecclesia intelligitur principalem illud David. Astutus regina a destra tuis in vestitu deaurato circa viii. psalmi. xliv. Secundo intelligitur de virginem maria. Nota quod ecclesia generat filios regi Christi. Luius uterum est fons baptismi. qui coepit semine verbi dei. viii. Semine est dominus dei. Alioquin aliquis rex tantum dilexit uxorem suam quam Christus dilexit ecclesiam. Sed modo hec regina denudata auferendo ab ea et occupando sibi bona ecclesie et iuris dictio eius. Sicut prius religiosos et facit ipsos arrestari. Hec iniuria est maior quam si coram rege offende-

ret regina. Quod peccatum est tamquam tales. de quo dicit David in persona dei. Nolite tangere Christos meos. scilicet sacerdotes vincitos. et in propria sua misericordia. religiosis nolite malignari. Jam scilicet quod vos facitis nihil respiciendo dignitate persone. Quia punitio est de filiis regis deatis et laxatis sive traditis lupanari. Filie regis Christi sunt omnes mulieres Christianae quod genuit in baptismo. Dicitur aliquid: Quod est quod punitum est solutum? cum soluta. quia ego non decepi. immo solui. et sibi placuit et mihi. Rota soliditudinem de filia regis soluta et sibi placet et tibi. et dicas: cui facio iniuriam. nunquam regi. cui facies puniti agendo cum filia sua. Sed si ipse dat eam tibi in uxores tunc fac placitum tuum cum ipsa. Sed modo totus est corruptio. non sufficiunt lupanaria publica quod punit sustineri sine peccato dominorum. quod sunt in re mediis. sed hospitia et rota ciuitas est plena meretricibus secretis quod sunt in laqueo et damnatione rectorum et ceterum. Cetera hoc vicium dicit scriptura. Abominatione facta est in Israele et in bisrusalem. filia dei habuerunt alieni. Abalach. iij. Nota in Israeli. in Christianitate. et in Hierusalem. in ecclasticis. Sed filia dei habuerunt alieni. qui scilicet non sunt eius vires. Sexta punitio est quod filius dei unicus regis iam iuratus in regno considerat et diverserunt per medium. Hic filius unicus et primogenitus regis Christi est plus Christianus. de quo scilicet apostolus dicit: Ita quod iam non est seruus sed filius. Quod si filius et heres per deum ad Galatianos. iiiij. Sed iste filius est iam vere filius et diversus in tres partes propter istud scisma. Non sit nisi unus verus papa. Loquitur de tpe quo tpe scisma tpe beatum Vincentium fuit in ecclesia. Ideo de quodlibet cunctate. villa seu ciuitate totus plus est diversus. Quis habebit regnum. propter quod cunctates destruuntur. Dic quod rex offendere est in presentia sua sicut primogenitus diverseretur. magis offendit Christus rex ex talibus divisionibus. Ideo Christus dicit: Divisum est cor eorum. nunc interibunt. Osee. x. Nota diversum est cor et ceterum. Absenti volunt se excusare dicentes. Ex istis divisionibus non sequuntur vulnera et ceterum. Et non quid potest esse peius vulnerum quam diversio cordis quod est principium vite. quia diversa manu vel pede adhuc potest homo vivere sed diverso corde non. Quicunque ergo est causa et occasio harum divisionum tenet ad osa damnationis et expensas que sequuntur si vult salvus fieri. Item tenet resistere cunctati quicquid iniuste recepit ab ea. vel ratione ambasstate ut ad expellas cunctatis faciat sua negotia et ceterum. Septima punitio est quod signum armis regis amouerunt et posuerunt ibi signum et arma inimici sui. Signum et arma Christi est scilicet crucis amplius. psalmi. lxxviii. Signum nostra non vidimus iam non est prophetarum: et nos non cognoscemus scilicet in Christianis. Jam non est prophetarum signum crucis est realis prophetarum homo est de populo Christi. Sed modo iam non est.

Quilibet predicatorum rationem est causa sufficiens quod anti Christus veniet. Quanto ergo magis omnes simul septem ratones currentes. Propter hoc dicit thema. Respicite et levate capita vestra. Sed diceret contra me aliquis subtilis argumentator. Frater vos innuitis in verbis vestris quod Christus non solum promitteret antichristum venire. sed etiam quod Christus ipsum mittet. Respondeo quod sic. Sed hoc non auderem dicere nisi quod habeo auctoritatem sacre scripture. Apocalypsis enim dicit. Ego et charitatem veritatis non receperunt ut salvi fierent. ideo mittet illis deus operationem erroris ut credant mendacio. item ad thes. iiij. Nota ideo mittet illis deus. Ecce non soluz promitteret et ceterum. Item Ezechiel. xxviiij. vaticinare futurum hominis et dices ad gog et ceterum. In nouissimis diebus eris. et adducam te super terram meam. scilicet Christianitatem. Quod intelligitur sic. In adventu et operatione antichristi erit tibi et culpa et pena. Quantum ad illud quod erit culpe. Christus non mittet cum sed permitteret. Quantum ad illud quod erit malum pene Christus non solum promitteret sed etiam mittet. quia omne malum pene a deo est effectualiter.

Sermo. vi.

Elu et terra transibunt. Luce. xxi. Clericum propositum ostendit subtiliter statum huius mundi per diem iudicij. de quo statu volo modo predicare quia ista materia sequitur est ad materiam dicitur dominice. in qua audiuitis statum huius mundi a principio usque ad diem iudicij. id est modo loquar de statu mundi huius post diem iudicij. Sed primo salute virgo maria et ceterum. Lumen et terra transibunt. hunc verbum habet difficultatem in theologia. Ratio quod spiritus sanctus dicitur apostolus ducit glorias de sinistra culpe ad dextram gratiae. et non eodem modo sinistra ergo sicut culpam peccatum et maledictionem. dextra vero sicut misericordiam. gratiam et benedictionem. Nota contra illos qui signando dicunt. In nomine patris in longum. quod pater maior est filius. quod est error. Et ad dextram dicunt. et filius. quod sedet ad dextram patris. Et spiritus sanctus ad sinistram. quod sedet ad sinistram. quod est error. quod filius et spiritus sanctus sunt ad dexteram. et in qualitate patris. et esse ad sinistram est esse in qualitate patris. quod est error. Alioquin facit crucem beati Petri ab inferno incipientes. Ideo de hoc queruntur Christus dicens in persona trinitatis. Signum nostra non vidimus iam non est prophetarum: et nos non cognoscemus scilicet in Christianis. Jam non est prophetarum signum crucis est realis prophetarum homo est de populo Christi. Sed modo iam non est.

Dñica secūda i aduentu domī

tates eorum et conditōes et operatōes acci-
dentes, et recipiēt meliores qualitates. sicut
taceas argenti antiqua immunda conquassata
postq̄ argentarius sculpsit et renouat eaz vide-
tur noua et lucet. Et licet substantia sit eadem
tamen recipit nouā qualitatēz et est renouata.
Ita erit de isto mūdo antiquo immundo con-
quassato et pfracto. Ideo xps tanq̄ bon⁹ ma-
gister et argentarius renouabit celum et terraz
et omnia elementa. Terra vñ que nūc est immū-
da ex nostris peccatis. post iudicium erit mūda
et pura. quia nulla immundicia remanebit in ip-
sa post iudicium. quia igne purgabif nec rema-
nebunt in ipsa arbores. nec mótes. sed elemē-
tum terre remanebit ut farina alba. Et feces
omniū rerū cadent in inferno super capita bā-
nator⁹. fm q̄ dieunt sancti doctores. Aqua eti-
am purificabif que dimittet omnes qualitates
accidentales. quia nō erit salsa nec mouebitur
decetero. Quia cessante motu primi mobilis
cessabunt etiā alij motus naturales. Aer etiā
purificabitur. quia nunq̄ decetero erit nubilo-
sus. nec tempestuosus. nec mitter grandines:
nec pluuiam. Celum nō mouebitur amplius.
Item sol luna et stelle erunt septēpliciter clari-
ores. vñ saie. xxx. Et erit lux lune sicut lux solis.
Et lux solis septēpliciter sicut lux septē dierū
in die q̄ affigauerit dñs vulnus. s. peccati mor-
talis et pculuraz. id est pena plage eius sana-
uerit. Et decetero non erit mortalitates. nec
miserie. nec penalitates sicut sunt modo. In-
tin⁹ q̄ boni nō solū gloriabif de visione dei. i/
mo etiā gaudebunt de renouatōne elemento-
rum. quia tunc elementa remanebunt pura et
mūda cum qualitatibus essentialibus remo-
tis ab ipsis conditōibus et quibidā qualita-
tibus accidentalibus. De ista renouatōne au-
ctoritas. Ecce ego creo celos nouos et terram
nouā. et nō erunt in memoria priora et nō ascē-
dent super cor. sed gaudebitis et exultabis vñ
q̄ in sempiternū in his que ego creo. vñ sa. lxv
Mota ego creo celos nouos non in substantia
sed in excellentiori qualitate. Item in nouo te-
stamento postq̄ deus reuelauit beato Johani
euangeliste quid esset post diem iudicij. Di-
cit beatus iohannes discipulus suis. Tidi ce-
lum nouum et terram nouā. Primum enim celū
et prima terra abiit. et mare scilicet amarū iam
non est. Apoca. xxi. Et sic intelligitur thema.
Celus et terra transibunt. Pater thema. Et qz
sum in materia morali. fm predictaz declarati-
onem. v. renouabuntur. scz terra. aqua. aer.
ignis. celum. quod dicit quinta essentia a phi-
losophis. Ita nos modo debemus in qnq̄ re-
nouari si tunc cupimus saluari et renouari glo-

riose. Renouandus est homo. Primo in cor-
pone et cōtinentia. Ecce terra. Scđo in anima
per clarā beniuentiam. Ecce aqua. Tercio in
ore per verā eloquentiā. Ecce aer. Quarto in
opere per diligentia. Ecce ignis. Quinto in in-
tentōne per celestiale eminentiam. Ecce ce-
lum. In omnibus debemus renouari. Ratio ē
quia dicit pbs. i. posterioz. pp̄ter quod vñū/
quodq̄ tale et illud magis. q̄ magis debet re-
nouari causa q̄ effect⁹. Si amore hominis ele-
menta renouant. magis renouandus est ho-
tuo dico primo q̄ debemus renouari in corpe
per p̄tinentiā ad instar renouatōnis terre. q̄a
corpus nostrū nō est nisi terra. Gen. ii. Forma
uit deus hominē de limo terre. q̄tum ad cor-
pus. ideo sicut terra innouabitur q̄ in ea non
erit lutū nec immundicia aliqua. Ita nos nūc
debemus innouari in corpore. ne decetero sit i
eo lutum luxurie. nec immundicia corruptio-
nis carnalis. Si amore tui terra renouabitur
quanto magis tu debes renouari. Hanc reno-
uationem petebat David orādo dicēs. Emitt
te sp̄m tuum et creabunt zc. Ps. ciij. Mota cre-
abuntur. nō dicit quid. Pro quo sciendum q̄
talis est conditio humana q̄ in hoc mūdo nō
possimus viuere sine delectatōnibus. q̄ sunt
in duplii differentia scz delectatōnes spiritu-
ales. et delectatōnes carnales. Ille autem qui
non sentit delectatōnes sp̄iales. dat se ad dele-
ctatōnes carnales. bestiales et brutales. quia
animalis homo non percipit ea que sp̄us dei
sunt. i. ad Corint. iiij. sed persone deuote sp̄ia-
les que gustant delectatōnes angelicales orā-
de vel legendo. audiendo vel contemplando
non curant de delicijs carnalibus. uno si de?
diceret eis. do tibi licentiam zc. dicēt deo.
domine nolo talem licentiam. Sicut dauid d.
Renouit cōsolari anima mea. glosa. in delicijs
carnalibus. Ademor fui dei et delectatus sum
ps. lxxvij. Tidens ergo dauid qđ sine aliqua
delectatōne homo nō potest viuere. Ideo orā-
do dicebat deo. Emitt te sp̄m tuum et creabun-
tur scz delectatōnes sp̄iales et fugient delecta-
tōnes carnales. et renouabis faciem terre. scz
per bonam famam. Nec sufficit dicere qđ cu-
ro ego q̄ dicunt gentes zc. Si factū vel opus
non habet bonam faciem oportet q̄ renouet.
q̄ si tu teneres malam mulierē in domo et om-
nes loquunt oportet ipsam expellere. Idē de
clericis et religiosis qui nimis frequentat mo-
nasteria locoz oportet q̄ illa que nō habet bo-
nam faciē renouent. Si dicat. ego habo bo-
nam intentionē. non sufficit. quoniam nō solū ca-
uendū est a malo s. ab omni specie mali. Ecce
q̄re dīc. Et renouabis faciez terre. s. opa extē

Bermō VI

rora. Apls. Et puidentes bona. nō tñ coraz
deo. sed etiam coraz omnibus hominib⁹. ad Ro-
ma. xij. Dico scđo q̄ debem⁹ renouari in aia
p̄ claram beniuentiā. ad instar aque q̄ reno-
uabitur post iudicium. q̄ nō habebit amaritudi-
nem nec faciet vndas zc. Sic mō renouanda
est aia dummittendo amaritudines odij. ranco-
ris. et male volūtatis. et vndas desiderij vidi-
cte. et parcere inimicis remittendo iniurias. sic
enī dulcoraz anima et renouat. De h̄ dīc scrip-
tura sancta. Renouamini sp̄u mentis vite et in
duite nouū hominē qui fm deū creatus est in
iusticia. sanctitate. et veritate. ad Ephē. iiiij.
Dico tertio q̄ debem⁹ renouari in ore per
verā eloqntiā. ad instar aeris p̄ iudicium. quia
tūc erit ita clar⁹ q̄ nullā hēbit obscuritatez nu-
biū tempestatē vel fulgura. Sic mō renouan-
dum est os nřm vt non sint in eo obscuritates
mēdacijs. nec tempestates vñoz supboz nec
fulgura minaz. nec tonitrua iuramentoz. De
ista renouatōne dīc scripture scđā. Nolite con-
formari huic scđo s reformamī in nouitate sen-
sus vñi. vt p̄betis q̄ sit volūtas dei bona et bñ-
placēs et pfecta. ad Ro. xij. Mota nolite p̄for-
mari huic scđo. i. gentib⁹ mundanis. Mota vo-
luntas dei bona et beneplacēs et pfecta. Mo-
ta hic tres regulas verboz nfoz. Prima q̄ vñ-
ba nra hēant veritatē. et ista ē voluntas dei bo-
na. Scđa q̄ hēant charitatē. et ista ē voluntas
dei beneplacita. Tercia q̄ habeat sanctitatem
et ista est voluntas dei pfecta. q̄ multū placent
deo. Propter primaz dicit apls. Deponentes
mendaciū loquimi veritatē vñusq̄z cū pxi-
mo suo. ad Ephē. iiiij. zc. Propter scđam cha-
ritatiū correctionez dicit xps. Si peccauerit i
te. i. corā te. q̄ tu vidisti. frater tu⁹ zc. vade et
corripe ipm inter te et ipm solum. Adath. xvij.
Propter tertiam que sunt vñba sanctitatis. s. lau-
dis dei vel deuque oratōnis. dīc David in ps.
Bñdicam dñm in oñi tpe. semp laus ei⁹ i ore
meo. Et ista est voluntas dei pfecta. Dico
quarto q̄ debem⁹ renouari in ope p̄ diligenti-
am. ad instar ignis qui post iudicium erit clari-
or et purior. Sic et nos in nostris opibus. Au-
toritas. Quō surrexit xps a mortuis p̄ gliaz
patris. ita et nos in nouitate vite ambulemus
ad Ro. vi. Xps surrexit cum q̄tuoz qlitaribus
corpis glorioſi. s. cum agilitate. subtilitate. im-
passibilitate. et claritate. Sic et nos in renoua-
tōne opis p̄ diligentia debem⁹ renouari qua-
tuoz p̄ditōnib⁹. Primo certā oratiōez recipere et
ipsam mane et sero deuote dicere. iuxta dictuz
xpi. Optet semp orare et nō deficere Lu. xvij.
Mota semp. i. mane et sero. Secundo in quali-
bet hebdomada dominicā feruare. audiendo

missam pplete et cum silentio. et ab omni ope ser-
uili abstineōdo. Tercio q̄libet mense cōfiteri de
bono cōsilio. Ratio. sicut q̄libet mēle abluitur
camista corporis. etiā q̄libet mense dñ lauari ca-
milla aie q̄ est pscia. Quarto q̄libz anno in
pasca cōicare iuxta dictū xpi. Accipite et man-
ducate. hoc ē corp⁹ meū adat. xxvi. Et q̄ mā/
ducat hunc panē viuet in eternū Ioh. vij. Ec-
ce qualiter et quō xps surrexit. Dico quinto
q̄ debem⁹ renouari in intentōne p̄ celestiale
eminentiā ad instar celi qđ post iudicium reci-
pet q̄litates altas et claras. Sic nos in opib⁹
nostris debem⁹ ordinare intentionē vt sit alta
pp̄ter deū. et nō sit bassa. pp̄ter mundana. scilz
laudē vel vanā gloriā. Sz q̄ sursum sunt q̄ri-
te. nō q̄ sup terrā. vt dicit apls ad L. ol. iiij. Dic
quō aliqui maiora opa mūdi pdunt. pp̄ter in-
tentōez sinistrā et malā. Adai⁹ opus qđ hō pot
facere in h̄ mundo pp̄ter deū. est p ipso accipe
martyriū. Auctas. Adai⁹ charitatem nemo
bz vt aliam suā ponat quis p amicis suis ioh.
xv. Qđ tñ pditū pp̄ter malā intentōez et sini-
strā. vñi grā. de captiuo xpiano q̄ cogit ad
negandum fidez. s. ipsam nō vult negare. uno
vult cū mori. tñ nō pp̄ter deum. s. ne sibi im-
propere dicendo renegauit vel vult mori in-
tentōne vt reputetur sanctus. nihil valet eius
mors. q̄ nō pp̄ter deū. s. pp̄ter inanē gloriam
p̄mittit se interficere. Ideo apls. i. ad Corint.
xij. Si tradidero corpus meū ita vt ardeam.
charitatē aut nō habuero nihil mihi prodest.
Scđm opus maius post martyriū est ingredi
religionem. et renunciari voluntati pp̄rie pro
deo. s. pditū sinistra intentōne. qñ h̄ facitis vt
fili⁹. vñt sit abbas vel ep̄s nihil valet. idē de
monialibus qñ mittitis filiaz vñram in religio-
nem. q̄ est lupa. vel claudicat. vel gibbosa vñ
habeat dotē nihil valet. Sz intentio recta pa-
rentum dñ esse. dicendo. q̄ nos non possumus
orare nec magnas pñias facere. ideo dabim⁹
filiz nostrū vel filiā deo vt oret p nobis et sal-
uabit se et nos. Tercium opus est plūm iustū.
in quo si moriunt efficiunt martyres. s. pditū
mala intentōne qñ fit pp̄ter rapinā hñdaz vel
amorē dñoz. q̄ tales si moriunt dānant. Sz
debent dicere vadamus. q̄ iusticia est p nob.
ideo erit vñum de duobus. vel prandebimus
incendijs inimicoz nostroz. vel in celis in oñi
dinibus angeloz. Tales pñt hñfe corda leonū
Si dicat q̄ si nesci⁹ an plūm sit iustum vel in
iustum. Rñsio q̄ tūc periculū est maior q̄ debet
ponere se in ratōne. Si autē rō nō accepit tūc
plūm est iustum. s. i incertis obedientia excusat.
quia illi qui tracti vadūt ad plūm incertū an
iustum sit excusat sunt. et si moriunt saluātur
d ij

de p̄lio.

Dñica secunda i aduentu domi

Quartū opus magnū est remittē iniurias ini-
mīcīs ppter deū. sed ppter: sinistra intentōne
qñ remissio fit n. ppter deū. s. ppter dñm q vos
rogauit meritū pdidistis. q: nō dedistis hono-
rem deo qui p̄cipit q̄ hō remittat sed nō illi do-
mino. Ideo qñ alijs dñs rogar vos vt dimit-
tatis iniurias debetis r̄sidere. nō remittaz pro-
pter vos sed ppter deū vt ipse remittat mibi
z̄. Dic quō in morte ostendit se cuilibet xp̄us
di. Ecce quid feci p̄ te z̄. Videam⁹ quid feci
p̄ me. Hanc renouatōe petebat David di.
Cor mundū crea in me deus. et sp̄m rectū inno-
ua i v̄sceribus meis. ps. l. Et tūc verificabitur
thema. Lelū et terra transibūt. Deo gr̄as.

Sermo. viij.

Litote Qz p̄ope

est regnum dei. Lu. xxi. Thēma p̄/
positum dat mihi motiuum predi-
candi de quadam materia satis speculatiua. s.
ppiquitate dei ad creaturas. Sed primo salu-
tet virgo Maria z̄. Scitote quia p̄pe ē re-
gnū z̄. Abodo iuxta intellectum quez volo
practare cuz dicitur regnū dei est constructio
intransiua. quia nō dicit diuersa. sed regnū
dei idem est qđ regnū qđ est deus. sicut dicit
regnū arroganie vel cathelonie. Structio ē in
transiua. Ita accipio regnum dei. i. regnum
qđ est deus. et est modus loquendi sacre scrip-
ture in qua deus dicit regnum. possessio et he-
reditas sc̄t̄. Auctas. Dñs possessio et here-
ditas eoz Deu. x. z. xvij. ca. Etiam est regnū
sanctor̄ de quo dicit thēma. Scitote quia p̄/
pe est regnum dei. Quō et qualiter deus sit p̄/
pe creatures. Inuenio tres modos siue ratio-
nes p̄pinquitatē. Qm̄ p̄pe est.

Primo p̄ suā effectiū opatōem.
Sc̄do p̄ suā p̄ceptiū exauditōe.

Lercio p̄ suā p̄ficiū incarnatōe.

Ex his dicit thē. Scitote qz p̄pe est regnū dei
Dico priuō qđ dñs est. p̄pe omnib⁹ creatur⁹
p̄ suā effectiū opationē. Qm̄ de ex suis ope-
rib⁹ est. p̄pe et iūmediar⁹ creatur⁹. qz ipsa est cā
om̄ creatur⁹. Dicit regula ph̄ie. Rerū natu-
raliter pductaꝝ qđam pmanet sine cā sua pro-
ductiua. qđaꝝ dō miue. vbi gr̄a. de lumine ilu-
ceria accēsa qđ pmanet sine cā agēte. et de ca-
liditate in aq̄ calefacta. et de domo qđ pmanet
sinc cā agente. i. sine mḡo. q forte iaz ē mortu-
us. et sic de multis alijs effecib⁹. Quidam dō
alijs effect⁹ sūt q̄ nō h̄nt pmanetiaꝝ nisi in pñtia
agent⁹. vt aer q̄ de se ē obscur⁹ et tenebrosus. et
illuminat a sole. tñ nescit retinere claritatē so-
lis nisi in pñtia ipsi⁹. Idēz de camera obscura
a cereo illuminata. Idem de speculo qđ reci-

pit imaginem s̄ ipsam nō p̄t retinere nisi in p̄
sentia agent⁹. patet regla ph̄ie. Abodo videam⁹
in theologia q̄ dicit q̄ de⁹ est agens et cā effecti
uar. pductus omniū rex corporalium et spiritu-
alium visibiliū et inuisibiliū. corruptibilium et
incorruptibilium. nunqđ ei⁹ effectus pmanet si-
ne causa. Dico q̄ nō. qm̄ nisi deus esset p̄nis et
ptinue influeret sol statim pderet claritatem et
luna et stelle. Et idem est de omnibus creaturis
Ideo dicit Greg. q̄ si mund⁹ nō retinereſ ma-
nu dei statim annihilaret. ideo est ppe et im-
mediatus cuilibet rei sicut lumen ē ppe aerem
quē illuminat. Ecce ḡ quō deus est ppe creatu-
ras p̄ effectiū opatōe. De hoc dicit apostol⁹.
Ex ipso et p̄ ipso sunt omnia. ipsi ho-
noz et gloria ad Ro. xi. Mota ex ipso. s. iniciali-
ter. p̄ ipm. s. duratiue. et in ipso. s. seruante sunt
omnia. De ista materia Aug. dat talem cōside-
rationem. Anima. rationalis est pfectio totius
corpis et membrorum ei⁹. qz ipsa dat virtutem et
opatōe et efficacia omnib⁹ membris corporis. Et
si querāt vbi est aia. diceret alijs ignorans. i
capite. vey est. sed nō solū ibi. vel in corde. ve-
rum est. sed nō solum ibi. Dicit Aug⁹. et etiam
ph̄i. q̄ anima est tota in toto corpe et tota in q̄/
libet pte eius nec est diuīsibilis p̄ partes. Sed
in capite oñdit maiores opatōes et pfectores
et excellentiores. Ita deus est tot⁹ in toto mū/
do. et est totus in qualibet parte ei⁹ et in quali-
bet creature. Sed in capite. i. in celo empireo
oñdit se magis sc̄tis et beatis. ppter qđ homo
orando eleuat oculos ad celuz. licet de⁹ sit hic
et vbiꝝ. Sicut ḡ aia vimittendo corpus. statim
corpus annihilat. Ita si deus dimitteret crea-
turas. statim annihilarēt. Legit Acta. xvij.
Qz ap̄ls venit athenis. et volens extirpare er-
rores ph̄or⁹ q̄ ponebat primā cām vel primuz
motorē esse solum iñ celis et non in terris. dicit
ap̄ls. Nō longe est de⁹ ab unoquoq̄ nostrum
In ipso em̄ viuim⁹ mouenur et sum⁹. Act. xvij.
Mota. In ipso em̄ viuim⁹ sicut pisces in aq̄. q̄
nō soluz ad extra circuit eos. immo intrat int̄.
Ita dñitas in nobis. Secundo in ipso moue-
mur sicut aues in aere. Lercio in ipso sumus si-
cut stelle in celi firmamento vbi habent suū eē
Ita nos in deo. qz intra deum stamus moue-
mur et sustinemur. Ecce q̄liter deus est p̄pe p̄
effectiū opatōem. Ideo dicit dō in ps. Pro/
pe es tu dñc: et om̄es vie tue v̄itas. ps. cxvij.
S̄z ē hic argumētu i opositū. qz dō sc̄ptura. lo-
ge ē dō ab ip̄is. Proū. xv. Quō ḡ ē p̄pe. Rhi-
deo: et dico q̄ de⁹ longe vel. p̄pe a creaturis.
dupl. vel p̄ distantia localē. vel p̄ differenti
am formale. Primo mō dicit longe romā vel
valētia q̄ localē multū distat. Nō possum⁹ di/

Sermo. VII

cere q̄ isto mō deus sit longe. qz p̄pinquieret est
tibi q̄ camisia vel claritas aeri vel color pan/
no. Hiere. xxij. Lelū et terrā ego impleo ait
dñs. Sc̄do mō dicunt longe esse duo pannū q̄
rum est vñus deliciatus subtilis et bonus. alter
rudis et vñlis et grossus. licet sint simul tamen
dicunt esse longe p̄ distantia et differentia for-
malem. Isto mō dicim⁹ q̄ deus est longe ab i-
p̄is. qz deus est sanctus et iustus. et impi⁹ ē pec-
cator et iniust⁹. de⁹ est humilis impi⁹ sup⁹. de⁹
us ē liberalis et misericors. impi⁹ auar⁹. deus ē
purus. ille est luxuriosus vt porcus. de⁹ ē cari-
tati⁹. impi⁹ ē plen⁹ malicia. de⁹ seruat pond⁹
et mensurā in suis factis. et impi⁹ comedit et bi-
bit sine mensura. deus ē benignus et patiens. et
impi⁹ impatiens iniqu⁹ et vindicatur. de⁹ ē dili-
gens in suis opib⁹. et impi⁹ oculos et negligēs
Ecce quō de⁹ dicit longe nō p̄ distantia locale
s̄ p̄ distantia formalē. qz p̄ distantia locale ppe ē
qz deus in omnibus reb⁹ est. qz vbiq̄ aliqd
opat ibi est. s̄ deus vbiꝝ opat fm illud. Ps. sa.
xxvj. Qia opa nfa opat̄es in nob dñe. ḡ de⁹
est in oib⁹ reb⁹. De h̄ vide fm sc̄pt̄ Tho. i. pte
q. viij. ar. i. Itēz de⁹ ē vbiꝝ vbiꝝ. ar. i. fm il-
lud Hiere. xxij. Lelū et terrā ego impleo. Ideo
dicit. Prope es dñc. s. p̄ distantia locale. et oēs
vie tue veritas. In opositū. Quia illud qđ ē
ppe alicui nō indiget v̄is ad illud. qre ḡ dicit
et om̄s vie tue veritas. Rñslo ad habendū de-
um. ppe p̄ essentiā pñtiam et potentia nō est ne-
cessaria via aliq. qz semp est p̄nis. s̄ ad haben-
dum deū p̄ gratiam sunt nob necessarie multe
vie. P̄ima est cordis p̄tritio. qñ religiosus
p̄terit dicendo. O miser. ego sum religios⁹ z̄.
p̄stā viā de⁹ venit ad eū p̄ gram. Iz eē tam p̄/
lens p̄ essentiā pñtiam et potētia. Sc̄da via
ē ois p̄fessio qm̄ si in p̄tritō capiendo p̄tritō
onē generaliter in q̄stum extendit se ad attritō
nem q̄ est displicentia de pctis informis nō ha-
būsti gr̄am. hēbis in p̄fessione. vel econuerso.
nisi sis terribilis et obstinat⁹ in mēte. Lercia
via est deuota oratio cogitādo et vides deū p̄
te iratū. Hoc mō fecit ille publican⁹ qui orādo
dixit. Deus p̄pitius esto mihi peccatori. et ha-
buit dei gram de q̄ dicit ps. Descendit hic iū
stificari in domū suā. Lu. xviij. Quarta via
est euāgelicā p̄dicatio. ad quā multi veniūt
pctores. s̄ totū est virt̄ dei qñ deuote p̄dicat̄.
et audif attente q̄ frangit cor et pterit z̄. et sic
habet gr̄a. Quinta via est elyna. p̄p̄ deum
recta intentōne facta et data. q̄ ē tame v̄tūl q̄
sicut elyna transit de manu tua in manū pau-
peris. ita gr̄a dei transit in te. Sexta via est
iniuriar⁹ remissio. qñ fit ppter deum. ne ip̄e fa-
ciat vindictam de te. Septima via ē audi-

Dñica secunda i aduentu domi

hic moriamur. nunquid erant sepulchra i egypto. aboyles autem eleuatis oculis respiciebat celum. non legit q diceret aliquid ore sed corde. Lui respondit deus. Quid clamas ad me. potuit aboyles dicere. O dñe estis ita ppe. ego aspiciebas vos in celo et vos estis hic. Ecce quod deus ppe per pceptuam orationes vel ex auditonem. ideo dicit David. Desiderium pauperum. s. qui habent necessitatē exaudiuit dñs pparatōez cordis eoz audiuit auris tua p. ix Item. Prope est dñs omib⁹ inuocantib⁹ eu. omib⁹ inuocantib⁹ eu in veritate. p. cdlvij. Hora omib⁹ inuocantib⁹ eu in veritate. Quid est veritas. Redit pbs. Cleritas est adequato rei ad intellectū. ita ut si in re sic est in intellec tu. Qui opus accordat cū dñb⁹ tūc est pposito vera. dñbi gfa. si ego dico. hodie ē dies venientia et ita ē tūc intellect⁹ adequatur rei. als nō. Sic etiā orationes nre nō sunt nisi pposito qz pponim⁹ corā xpo. Abō videam⁹ q̄liter dñs fieri in veritate. vt. s. intellect⁹ quē dāt fiat in veritate seu accordet cū veritate. dñbi gfa. qñ i oratione dicit xpo. dñe dñe. tunc innuit q ipse est dñs vniuerloz. et ita ē. ideo faciat q op̄?cor det ad extra. nec recurrat ad suos inimicos. s. sonilegos tē. Scđo in oratione ipm laudatis et p̄mendatis. qz laudabilis et p̄mendabilis est et glorioſus. ideo accordet opus ad extra ne p ipm iuretiſ inuanuz nec falsoſ nec blasphematiſ ipſum tē. Tercio in oratione petui ab eo p̄uſſione et abūdantiā bonoz temporaliuz accordet opus ad extra qñ ſeruat dñicaz. quia dño qui puidet dñb⁹ facere aliqđ ſeruuntiſ. als auſcri p̄uſſione. Quarto in oratione dicitis pater noster. cōcordat opus ad extra qñ honoratis patres vfos corde ore et ope tē. Qui to in oratione petui et dicitis. dimittit nobis debita noſtra. cōcordat opus ad extra qñ remittit in iurias inimicis vestris. Ecce quare dicit Prope est dñs omib⁹ inuocantib⁹ eu in veritate. Sz sunt multi q nō in veritate. s. falsitate ipm inuocat. qñ opus ad extra nō accordat cū dictis. de qbus dicit ppheta. Plantasti eos et radicē miserūt. pſciūt et ſalifit fructum. Prope es tu ou eoz a longe a renibus eoz. hiere. xiiij. Hora plantasti eos. Sz in iardino ecclie ſci licet in baptismo. In q de nemore ade traspłancant in iardino ſive viridario ecclie xpi. Et rā dicem miserūt. s. in terra et nō in celo. pſciunt Sz in diuinit̄. honorib⁹ et officijs nec p̄tentant et faciunt fructū. s. filioz et filiarum. Prope es tu ou eorum. qz q̄tide dicunt dñe dñe tē. et lo ge a renibus eoz. i. ab operib⁹. Sz q̄rē nō dicit longe a pedib⁹ vel tibijs eoz. sic dicit a renib⁹ qz dicit beat⁹ Greg. q̄ radix luxurie in renibus

pſſit. ppter qd p̄tñ deus elongat a natura humana plus q̄ ab alijs peccatis. q̄ plurimi damnant iſto p̄tō. Dicit glosa Remigij ſup illo verbo xpi. Sinite p̄nulos venire ad me tē. Tanta est labes luxurie in humano genere et maior p̄ ſaluandoz credit esse pueroz innocentum. Ecce q̄re dicit. longe a renib⁹. Di co tercio q̄ de dīcāt ppe q ſuā pfectuā incarnatiōnem. q̄ amore nři voluit incarnari. Ante ſuā incarnatiōez maior distantia erat inf deum et hoīem loquēdo de distantia formalis nō autē locali q̄ inter aurū et lutū. inter angelū et ſilū inter ſolē et lapidē. et inter celū et terra. Jō dicit yſaias in pſona dei. Sicut exaltant̄ ſceli a terra. s. ſine mensura. ſic exaltate ſi vie mee a vñſ vñſ. et cogitationes mee a cogitatōnb⁹ veftri yſaiy. Sz p ſuā benedictā incarnatiōnem factus est nob̄ ita. ppe nō ſolum p effectuā opa tionem nec p pceptuam exauditōez q̄ ex his deus nō eft hō. dicit ſte in hoīe. nec hō eft deus ſi p incarnatiōez deus eft hō. et hō eft de. s. vni tate pſone. et in iſto ſtat noſtra pfectio et etiā totius mudi. Dicūt geometrici et figura ſperica ſive circularis nñq eft pfecta quicq̄ ſiniſ iun gat principio. Regula ē geometrie. Sciat q̄ deus fecit totum mundū in figura ſperica ſive circulari. s. ſtellas et elementa. et celum et terraz lž in alia figura potuſſet feciſſe. Perfectio igis tur mudi in hoc ſtabat vt ſiniſ vniueretur principo et ecoueroſo. Principiuſ mundi eft de. nec aliqđ diceret oppoſitum. ſiniſ eft hō. quia vltimo eft creatus. Prima die deus fecit lumen Scđa firmamentū. Tercia plantas. Quarta ſolem et ſtellas. Quinta aues et pſces. Sexta animalia et hominē. Figura ergo circularis fu it pfecta. Nō ſiniſ ſz homo eft vniuersus pncipio. s. et v. per benedictam incarnationem. Ex hoc opinanf aliqui doctores q ſi adaz nō peccasset etiam deus incarnatus fuſſet ad dā. dum perfectionem ſuis operib⁹. ideo dicit ipē deus. Audi me iacob et iſrael quem ego voco. Ego ipſe. ego primus et ego nouissimus. yſa. xlviij. Hora. Ego primus id eft. ego ſum de. et ego nouissimus. id eft ego ſum homo. et de iſta p̄p̄nquitate dicit yſa. li. Prope eft iuſtus meus. et egressus eft ſaluator meus. Nō egredius eft ſclicet de celo. vt radius a ſole qui ligat veniat in hoc mundo. tamen nō recedit a ſole. Septima die marchi exiuit et venit ad nos via per quam venit ad nos eft virgo maria. De q̄ dicit Berñ. Virgo egregia ipſa eft via regia per quam ſaluator venit ad nos. et iaz ambulauit i noſtra humanitate tot dietas. Dicatur quorū. et in die nativitatis intravit mōm. Ecce quod eft ppe iuſtus et ſaluator nō. Stetit in via

ſz in vtero xginiſ. cdxxvij. dieb⁹. Ideo ſic q̄ dñs honorabilis dñ parere pētes. frēs. ſo rores. et amici parat gallinas. ſalsam. et bonū vinū. et ſibi p̄ntant in partu. Sic xgo ſuida mag dña cito paritura quid ſibi p̄ntabit. q̄a non indiget gallinus tē. Sed p̄ntate ſibi aue maria deuote. Dicatis tot q̄t dieb⁹ ipm porta uit in vtero. s. cclxxvij. et totidem p̄ nr. et po teritis in die nativitatis recipe filiū ei⁹ pannis inuolutū in ſac̄o altaris coicando. ideo occurramus ei p diligentē vite p̄paratōez quia ppe eft vt ventrat ip̄s ei⁹ et dies ei⁹ nō elongabunt yſa. xiiij. Deo grās.

Dñica tercia.

Sermo p̄m.

Wes qui ventus es an alium expectamus Aba thei. xj. Sermo noster eft de ſctō euāgelio hodierno. Si placet deo mltas habebimus doctrinas ſpeculatiuas et morales. Sed primo ſalutē virgo Maria tē. Tu es qui venit. tē. Sanctū euāgelii hodiernuſ in ſumma p̄tinet vnam ambasiatam quam beatus iohannes bap. miſit domino iefu christo. Rex autem herodes incarcerauit iohannem baptiſtam. eo q̄ rep̄hendit eum de graui pccato dicens. Nō licet tibi habere vxorem fratris tui philippi. Marci. vij. Et dum eft i carere audiuit mirabilia et miracula q̄ xpo faciebat. q̄ vocauit duos discipulos dicens eis. Itē ad xp̄z et dicite ſibi. Tu es q̄ vētur es. an alium expectam⁹. Hoc thema h̄z magnā difficultatē in theologia. Qm certuz eft et p̄z ex multis auētibus euāgelicis et beat⁹ iohannes bap. anteq̄ eft captiuus firmiter credidit et affirmauit q̄ xp̄s erat ver⁹ messias et ſaluator mudi i lege pmissus ver⁹ de et hō. qz cū eft adhuc in vtero matris ſue coguit xp̄m i vte ro matris exiuem et exultauit et tripudianit. vt dicit beat⁹ Berñ. ppter qd dicit elizabeth xgini Marie. Exq̄ facta eft vox ſalutatōnis tue in aurib⁹ mciſ exultauit in gaudio infans in vtero meo. Lu. j. Sup q̄ dicit Tho. de aq̄ no de ordine p̄dicatoz in q̄rto ſhiaz. q̄ vſus ratōnis ſuit accelerat in beato iohanne bap. in vtero matris. p̄z ḡ q̄ habuit certā et claraz ſciam et cognitōez de ſaluatorē anteq̄ fuſſet natus. Item. Postq̄ iohannes exiuit desertū dum p̄dicaret et baptizaret circa iordanē xpc venit. et iohannes ipm oñdit dicēs. Ecce agn⁹ dei. ecce qui tollit peccata mundi. hic eft de q̄ dixi. Post me venturus eft et aū me factus e. quia prior me erat. et ego nescieba euz. Jō. j. Item qñ venit ad euz vt baptizaretur ab eo quem iohannes ſp̄llatio inspiratus cognovit

et dixit. Dñe ego a te a debeo baptizari et tu venis ad me. Abath. iij. Ecce baptista cōtre mit et nō audet tangere ſcm dei verticē. ſed clamauit cum tremore ſanctifica me ſaluator. Ista eft forma quaž tenuit iohannes baptizādo xpm. Tercio postq̄ xps fuit baptizat ce lum fuit apertum. et ſp̄llantus descendit ſuper eū corporali ſpecie ſicut columba. et vox dei patris intonuit dicēs. Hic eft fili⁹ me. di. in q̄ mihi placui. Abath. iii. de hoc dicit ipſem iohannes. Ego vidi et testimoniuſ p̄hibui et hic eft filius dei Jō. j. Ecce quō eft certus de ipſo. Quarto qñ iudei voluerūt ſe certificare de mēſia. iohannes dixit eis q̄ ipſe oſten deret euz ipſis. Et dum ſemel xps trāſiret ſolus dum iohannes p̄dicabat dixit iohannes populo. Ecce agn⁹ dei. ecce qui tollit p̄tē mun di. Jō. j. Ergo iohannes anteq̄ eft cap⁹ ab herode firmā et indubitablem credulitatem habebat de xpo. ideo eft hic difficultas modo q̄ q̄ ſuit captiuus miſit xpo ambasiatam. ac ſi dubitaret ipm eft ſaluatorē di. Tu es q̄ ven turus es tē. Ideo ſermo noster erit ad declara randā hanc difficultatē. Pro q̄ notanduz et tres magni doctores ecclie declarant iſtā magna difficultatē diversimode. Primo Chroſtō ſtomus. Scđo Ambroſius. Tercio Gregorius. Zñ om̄s accordant in h̄z et beatus iohannes nō querit. Tu es q̄ tē. vt eft dubi⁹ d xpo imo ſicut aū captiōez eft certus et xp̄us eft ſaluator. ita et post captiōnez. Ergo quare miſit xpo ambasiataz di. Tu es q̄ venturus tē. Līb. dicit q̄ h̄ ſecit p charitatē fraternali. Ambroſius dicit q̄ h̄ ſecit p fidelitatē cordi. Greg. dicit q̄ h̄ ſecit p dignitatē pſonale. Beatus iohannes miſit xpo di. Tu es q̄ ven turus es an alium expectamus. Quantū ad primū dicit Līb. q̄ h̄ ſecit iohannes et caritatē fraternali. et iſta expoſitio eft magis cois Beatus iohannes habebat ſplures discipulos q̄ nō credebant xpm eē verum mēſia. immo reputabant iohāneſ meliorē et sanctiores xpo. Ratio q̄ ſparabant vitam iohāniſ vite xpi dicendo. Abgr noster iohāneſ ſuit in deſerto. xxv. aū ſi in mag pñia. nō comedit pa nem nec bibit vinū. ſi eius cibus erat locufte et mel ſiluſtre. bibit aquā. dormiuit ſup ſroz. induſt ſuit pellibus camelloz. erat valde macer et ſolitari. Ideo credebāt ipm eē ſaluator mudi. Ex alia pte videbat vitā xpi com munē. q̄ comedebat et bibebat de his que ſi bi dabat. Induebat de pāno n̄ ſolū vna tūnicā ſi q̄tuor. et morabat int̄ gentes. ecce ratō dubitatōnis eorum. ſi errabat ex ignorantia. Qm ſanctitas vite nō pſiſhi in aspirate ſolū d iij

Domica tercia i aduentu domini

licet sit bona. quia si sic nullus esset sanctior dia-
bolo. qz nullus facit tanta ieunia. qz ipse nū/
qz comedit. nec bibit. nec dormit. nec induit.
disciplinaqz qz dñe. Asperitas vite bona est
ad refrenandum malas inclinaciones. qz xpus
nō habebat. s vita xp̄i fuit exemplaris. qz ta-
liter in hoc mō vñere voluit vt daret omni-
bus spem saluatōis. Primo. xxx. annis vo-
luit esse in domo cū nutricio suo ioseph labo-
rando vt daret exemplū et spem saluatōis la-
boratoribus et ministris. qz si voluit bene et
fideliter opari et tenere bonā vitam pnt salua-
ri. Scđo qñ fuit. xxx. annoz intravit de-
tum vbi tenuit vitam solitaria magis duraz
et aspera qz iohānes. vbi stetit. xl. dicitur qz ni-
hil comedit nec bibit. dormiuit sup terraz nu-
dam. dando exemplū heremitis et spes salua-
tionis si voluit seruire deo bñ zc. Tero p^o
tenuit vitam paupis mendicantis eudo p/
dicando zc. Circūspectis oib^o. Abrah. xi. glo-
an aliquis iñm inuitaret ad prandiuñ amore
dei. als ibat ad domū marthe seu Abagdale-
ne. vel comedebat de cibis crudis zc. dando
spem et exemplū mendicantib^o zc. Quar-
to pavit multitudine magnaz hominū et mu-
lierum in deserto Joh. vi. dando exemplū
dñis platis et diuitibus vt faciat magnas ele-
mosynas si voluit saluari. Quito qñqz fu-
giebat gentes. dando exemplū debilibus ne-
stent inter peccatores et cadat in peccatis. sed
fugiant pñtū zc. Sexto qñqz stabat cuñ
peccatoz et publicanis. Lu. v. et inter infir-
mos et imperfectos ad corrigendū omnis dando
exemplū psonis bonis et pfectis zc. Sz be-
atus iohannes tenuit vitam vñiformē. qz nō
ptinebat ad eum vt esset ita exemplaris sicut
xps. ppter qd ei discipuli decipiebant ppan-
do vitā iohannis vite xp̄i. Glidens qz iohā-
nes qz discipuli sui erant sic increduli. uno eti-
am inuidebat xp̄o. Selantes pñgō suo. Qui
dicebant. Rabbi qz crat tecum trās iordanę.
cui testimoniuñ phibueristi. ecce hic baptizat; et
omnis veniuit ad eū. Rñdit iohannes. In hoc
gaudiuñ meū impletū est. illuz oꝝ crescere. me
aut minui. Jo. iij. Ideo beat^o iohānes sciens
qz in breui erat moritur nolēs suos discipulos
relinquere in tali statu incredulitat^o. ideo ex
charitate fraternali misit illos ad iesuꝝ. vt ab
ipso certificarent de xpirate. q.d. nō verecum-
demini. uno ex pte mea interrogate ipm. qz
vellet dicē iohannes. Ego nō possem vel non
possim istos cōuertere. s ipse statim cōuertet
eos. Et h p̄ ex xp̄i r̄issione. Qm vt dñs lucas
xps corā discipulis iohannis pdicauit splo et
laudauit pñmedauit multū pauptratē volū/

tariā di. Beati paupes spū. qm ipsoz ē re/
gnuz celoz. Abath. v. Deinde post sermonē
sanauit multos infirmos. cecos et claudos.
surdos. leprosos et fuscitauit mortuos. Quo
facto dixit ambasatorib^o iohannis. Euntes
renunciate iohanni qz vidistis et audistis. ceci-
vident. claudi ambulant. leprosi mundant.
surdii audiūt. mo: tui resurgunt. paupes euā/
gelizantur. et beatus est qui nō fuerit scanda-
lizatus in me. Qui recepto a xp̄o cōgerio re-
dierūt ad iohannē cum illa r̄issione. Lui dix-
erūt qz xps nō respōdit ad eos vel ad eorū q/
stionem. uno dixit iohannes rñdit vobis cla-
re faciendo corā vobis signa et miracula que
debebat facere messias. de quib^o y sa. lxx. s.
tpe regis messie apient oculi cecoz. i. ceci vi-
debunt et aures surdoꝝ patebūt. i. surdi audi-
ent. tūc saliet sicut ceruus claud^o et aperta erit
lingua mutoz y sa. xxxv. Et dixerūt discipu-
li. quid ē cuñ dñ paupes euangelizant. Qui
bus rñdit iohannes. Ecce de h qd dñ y sa. in
psona regis messie. Spū dñi super me eo qz
vñxerit me. Ad annuncianū paupib^o misit
me. vt mederer pñritos corde. et pdicare in ca-
pitulis indulgentiā et clausis aptionē zc. y sa.
lxj. Ecce hic rō qre iohānes misit discipulos
ad ihm. s. ex charitate et nō ex sui dubitatiōe.
vtz in xp̄i cōmēdatōe. Qm postqz discipli re-
cesserūt a xp̄o. qz ipsl corā splo dixerūt xp̄o ex p/
te iohis. Tu es zc. ipsi potuit dubitare et di-
cere intra se. Nunqz iohānes dixerat de isto
qz erat messias. et mō dubitat zc. Ideo post/
qz xps satissicet discipulis iohānis vñbis. vo-
luit etiam satissacere splo di. Quid existis in
desertū. videre zc. s. tūc qñ iohānes pdicabat
Arundinem vento agitatam. nō credatis qz
iohannes dubitet de me. Et forte dixit pplo
ratōnem quare iohānes miserat ad euz suos
discipulos. hoc mō xps eiecit discipulos io-
hannis de errore. et splo de falsa opinione. et
puidit omib^o. Aboraliter beat^o iohānes
bñ curabat de illuminatōe et saluatōe oīm
et pñcipue domesticoz et discipuloꝝ suoz dā-
do nobis exemplū qz nō soluz debem^o curare
de pñpria saluatōe. s etiā omnū alioꝝ et ma-
xime domesticoz. verbi gra. Si vir sit bonus
et deuotus et xpo sit vana zc. nō dñ dicē vir
quid ad me de xpo mea. s dc̄bz laborare vt
ipsum puerat. et ecouerso. iō dicit apls. Sa-
cificatus est vir infidelis p mulierem fideles
et sanctificata est mulier infidelis p virū fide/
lem. j. ad Loz. vij. vt sepe ptingit. Itz filios
et filias nō solū debet curare vt sint bñ indui-
et pasti. s vt sint bñ nutrici vt saluenk. Ideo
qñ sunt pñi sūt nutriendi talit. Jō bona mu-

lier teneb eos docere. pñ nf zc. Quia sicut bo-
nus ortulanus adaptat arbores teneras zc.
Secus de iam magnis. qz nō pñt nisi p ignez
adaptari. Ita vos de matrimonio etiā ortu-
lani. qui plantatis arbores in oīto vel iardi-
no xp̄ianitatis. ideo zc. ppter h dī scriptura
sc̄tā. pñses nolite ad iracūdā puocare filios
vestros. s educate illos in disciplina et coze/
ctōne. ad Ephe. vi. Item si hētis famulos et
ancillas tenemini saluatōes eoy pcurare. sc̄z
vt pñteanē zc. et faciat pñiaꝝ et andiat missaz
et coicent. et nō dicere sufficit qz seruāt mihi. i
mo dicit scriptura sc̄tā. Siqz suoꝝ et matie do-
mesticoz curā nō hz. fidē negauit. et est infide-
li deterior. j. ad Thimo. v. Quantū ad se-
cundum dicit beat^o Amb. qz iohes misit disci-
pulos suos ad xp̄m p fidelitatem cordiale. 260
Sciens beat^o iohānes qz pñfessio fidei est sum-
me necessaria ad saluatōes. De qz sup̄ vide in
sermone vñlmo dñic prime aduent^o. qz de^o
nō solū vult fidē cordis firmā. s vult etiā qz
reuerenter pñteanē ore. et ē tante x̄tū qz ducit
hoiem ad bonū finē et saluatōes. Alietas. Si
cōfitearis in ore tuo dñm ihm. et in corde tuo
crederis qz deus illum fuscitauit a mortuis
saluus eris. Lorde em̄ credit ad iusticiā. ore
aut pñfessio fit ad salutē. ad Ro. x. Tota fides
xp̄iana cōsistit in Lredo. Dicat. si ego sum in
pñcis. nunqz ero saluus ex pñfessione fidei zc.
Rñdeo qz sic. quia fides qñ firmiter credit et
deuote cōfitef inducit hoiem ad pñtritionem;
nec pñmitit hoiem mori sine vera pñia. De-
uotio em̄ vt dicit sanctus Tho. Scđa scđe. q.
lxix. ad. ii. est pinguedo aie causata a chari-
tate et pñseruans eam. Et est actus religionis
et virtutis. Ideo iohannes qz qz dñe expecta-
bat mortē fidem qz habebat in corde dñ xpo
voluit ipst xpo ore pñfiteri corā iudeis. et qz p/
se nō poterat. qz in vinculis erat. Jō misit di-
scipulos suos di. Tu es qui vñtū es. hic ei
xps terminaf assertive di. Iohes credit fir-
miter qz tu es ille qz erat vñtū. et mō p nos cō-
fiterur ore. An alium expectam^o. nō. q.d. nō
expectamus alii. de quo dicit ipmēt chris^o
iudeis. Ego vñi in noīe patris mei. et nō ac-
cepisti me. Si aliis vñnerit in noīe suo. sci-
licet antixps illū accipietis Joh. v. Isto mo-
do an aliū expectam^o. nō est qz dubitatu^o.
Et ad istud ppositū facit rñsio xp̄i informan-
do splo oñdendo et faciēdo sig et miracula qz
messias debebat facē et cōmendando iohem.
Quid existis in desertū. videre hominez
mollib^o vestitū. Ecce qz mollib^o vestiūf i do-
mib^o regū sunt zc. q.d. Jā vides qz adulato-
res seu ioculatores adulant regib^o et dñis vt
xps. Ex ista rōne xps vocauit iohannei

Domica tercia i aduētu domi

pphetā dices plo. Quid existis videre tē. scz qñ veniebat ad sermones iohānis. prophetā. etiā dico vob̄ q plus q̄ pp̄ha. Propheta erat qñ viu⁹ pp̄hetabat viuis. s plus q̄ pp̄ha qñ mortu⁹ pp̄hetauit mortuis. q̄ h̄ solū puenit anglis. Iō etiā ex h̄ iohannes dictus ē ang⁹. dices de p̄f filio suo de iohanne. Ecce ego mitto angelū meū an faciē tuā. Abalach. iiij. Abiit nō solū in h̄ mūdo s etiā in alio scz iu lymbo. Aboralit̄ instruimur hic iohānes aut fuit pp̄heta in h̄ mūdo s nō fuit p̄tent⁹. s etiā voluit pp̄ha eē in alio mō. Hic habem⁹ exemplū q̄ in h̄ mūdo h̄em⁹ dignitas q̄ n̄ sum⁹ p̄tēti. s faciam⁹ q̄ in alio mūdo h̄em⁹ dignitas. q̄ n̄ sum⁹ honores s dignitates in padiso als modū valeret. s stultum esset in hoc mūdo vel le honorari s nō in alio. Abō audire historiā inter multos stultos quō yn⁹ fuit sapiēs. Hō ueritis q̄ in quadam patria erat talis p̄suetudo q̄ q̄libet anno faciebant vñū ducē. qui q̄diu erat i dignitate abūdabat s dabant se deli cīs tē. transfacto anno cūciebat nudus i exiliū ad quandā insulam vbi moriebat fame. O dixit vñus. ego scio quid faciam. vñ cum eēt in dignitate s honore puidityt post habe ret vnde viueret. Quis istoꝝ fuit stultus vel sapiens. iste vel illi q̄ dixerūt exq̄ tam parum durat satissimam delectatōnib⁹ meis per omnem modū tē. vel ille qui dixit. Exq̄ ita paz durat puidebo mihi in futurum tē. Ita dō nobis. dignitates. beneficia. s officia huiusmodi parum durant. Ideo puide s mitte in aliū mundū bona opera s hic castiga te. scilicet humiliando deponendo pompas. superbiam. excessus vestiū. caudarum. manicarū. tē. s mitte elemosynā dando pauperibus. capniis. puelis. ecclēsias tē. Et qñ illi in h̄ mūdo se dant delicijs moriunt in alio mūdo fame. vos aut abundabitis s sedebitis in mensa xp̄i. Ecce exemplū quod hic habem⁹ a beato iohāne. de q̄ dicit xp̄s. In̄ natos mulierū nō surrexit maior iohanne bapt. Abathei. xj. Tñ nō fuit p̄tent⁹ s voluit etiā eē in alio mundo magn⁹. Ideo curem⁹ de alia vita. iuxta il lud apli ad Lolo. iij. Que sursum suut queri te vbi xp̄s est in dextera dei sedens. q̄ sursum sunt sapite nō q̄ sup terrā.

Sermo. ii.

Epit iesus dicere

ad turbas de iohāne. Abat. xj. In p̄senti sermone volo declarare virtutes necessarias ad p̄seuerandū in bona vita s sc̄ illis q̄ incepit. S̄ p̄io salutef vgo

maria tē. Cepit iesus tē. Pro hui⁹ verbi declaratōne s materie predicande introductōne sciendum q̄ quedam dixit xp̄s iohanni. Quedam x̄o dixit xp̄s de iohanne. iohanni dixit xp̄s q̄ nuncios opa miraculosa. De qui bus dicit sanctū euangelium. Renunciate iohanni que vidistis. Eci vidēt. claudi ambulant. leprosi mundant. surdi audiūt. mortui resurgent. pauperes euangelizant. s beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. De iohanne aut dixit xp̄s plo virtutes s res mirabiles s preciosas. de quibus dicit thc. Cepit iesus dicere ad turbas de iohanne. Quid existis in desertum videre tē. Quotuoꝝ virtutes multum p̄ciosas dixit xp̄s ad turbam de iohanne valde necessarias illi qui vult perseuerare in bona s in sancta vita. Et sunt iste q̄ sequuntur.

Prima est virtuosa firmitas.

Sc̄da rigorosa asperitas.

Tercia est operosa fidelitas.

Quarta est gratiosa puritas.

De his dicit thc. p̄positū. Cepit iesus dicere ad turbas de iohanne. s. has q̄tuor virtutes. Dico primo q̄ p̄ma virtus multuz necessaria glōne volenti p̄seuerare in bona vita incep ta ē xtua firmitas. h̄ est nc̄ria tam religiosi q̄ ecclēsticis. tam heremis q̄ etiā illis de m̄riomoni tenere fortit in bona vita incep tra et nō desistere nec carnis inclinatōne nec dyaboli temptatōne nec mundi occasione. Ante q̄ h̄ eligat statum d̄z h̄ respicere s de liberare. q̄ vita. q̄s mod⁹ viuēdi. quis status sit melior s magis p̄ nra cōplexione. Religio em̄ eligibilis ē. si tñ seruet. sic etiā de alijs. q̄ electa optet p̄tinuare p̄seuerare firmit̄. auctoritas. Esto firm⁹ i via dñi in xitatem sens⁹ tui s sc̄ia. Eccī. v. Hō q̄ via dñi est bon⁹ status quē elegisti p̄ quez devenit ad te s tu vadis ad eū p̄ grā. i xitatem sensus tui. s. q̄ tibi s tue cōplexioni sit p̄portōnat⁹. et sc̄ia. vt si nescis eligere q̄s status sit melior. pete p̄siliū a scientib⁹ tē. s p̄tinua. nō sicut pueri qui q̄libet die vellē mutare mḡm. De hac xitute xp̄s laudauit s p̄mendauit iohanne dicens. Quid existis in desertū. videre arundinē vento agitata. q̄si dicat. nō talis iohānes s fortissimus ut rupis. s imutabilis a sc̄ta vita quoꝝ elegit in sua puericia. Aboraliter o q̄t arundies variabiles et mutabiles sunt hodie in mō que modico vento temptatōis mutant. Clerbi grā. Quot sunt q̄ in aliq̄ bono sermone recipiunt bonū p̄positū emēdādi se dicendo. O miser tam male feci. vslq̄ modo. decetero volo corriger vita meam tē. tunc est canna recta.

Berimo II

Bed cadunt vēto temptationis qñ demon' vel amici dicit. s quid creditis facere mō qñ estis inuenis tē. om̄s facient truffam de vobis. Ex isto vēto cōplures mutant p̄posituz s cadūt quia sunt debiles. Item multi usurarii qui p̄ponunt restituere usuras. furta. rapinas tē. s p̄ponunt decetero viuere de suis labo. ib⁹ tē. sed cadunt vēto temptationis quādō dicitur eis. q̄ vultis facere miser homo. Si clerici etiam s talis bonus hō facit idem s ecclia pm̄tit tē. s sic mutant suū bonū p̄posituz s cadūt Idem de luxuriosis. Q̄ si religiosus cleric⁹ v̄laicus est inuolutus luto luxurie qui qñq̄ ba bēt remorsum p̄scie s p̄ponunt viuere castet dimittere malam societatem tūc canna ē recta sed cadit vēto temptationis dyabolice quando mulier dicit sibi flendo coram eo s dicēdo. o quid faciaz. mō vultis me dimittere ego sui vobiscum semp dum erā inuenis. s qd faciam mō tē. Idez de vindicatiuis. qñ aliquis iniuria tus p̄ponit remittē ppter deum facere pacem cum inimicis iuxta voluntatem dei tūc canna recta est. s cadit vēto temptationis qñ dicunt amici qd facietis mō dicit om̄s q̄ estis iude⁹ s nibil valetis s sic mutat p̄positum et cadit. Item quot sunt q̄ incepunt bona vita s mō dico vēto derisionis statim desistūt. Ideo dīc scriptura sancta. Non vētēles te in oēm vētū: s nō cas in oēm viā. Eccī. v. Abagn⁹ defectus ē illoꝝ q̄ ex locutōnib⁹ gentiū statim dimittunt bonū p̄positū s bona vita inceptam. q̄ sp̄ fuit q̄ mali loquunt s bonos. Nunq̄ fuit vita ita sc̄ta sicut xp̄i. tñ mali obloq̄bant de ipso. tñ nec p̄p̄t h̄ xp̄s p̄posituz mutauit. Sic q̄lter ē de obloquēt⁹ s desistentib⁹ a bono incepto. sic de quo puero q̄ a m̄fe mittit glicubi q̄ ex latra tu caniculū timet nec audet trāslire. Imo reuertitur. cū tñ caniculū nō p̄t sibi nocē in aliq̄. Lat est stulticia illoꝝ q̄ ex locutōnib⁹ gentiū nō au dēt bona vita p̄tinuādo translire. P̄f nr xp̄s s mater nra ecclia sc̄ta mitte nos vt vadam⁹ ad cūlitatē padisi. Et qñ h̄ incipit bona vita te net h̄ viam padisi. Et caniculi sc̄tā mali. i. māle p̄sone latrāt dicendo. yp̄ocrita tē. S̄ nō timēas translire pm̄ttas ipsos latrare. q̄ si mor dent te. videtur ḡ bñ q̄ estis pueri. q̄ ex h̄ di mititi viā padisi. De ista malitia dīc pp̄ha da uid. Sagitte p̄uulox facte suut plage eoz: et infirmate sunt p̄tra eos lingue eoz. Lōturbati sunt om̄s q̄ videbāt eos: s timuit om̄is hō p̄s. Ixij. Hō. Sagitte p̄uulox sūt q̄bus pueri sa gitat muscas. dicit q̄ tales sunt sagitte obloquētū q̄ nō vulnerat qd declarat. Infirmate sunt p̄ eos lingue eoz. s. obloquētū. q̄ nullaz h̄nt fortitudinez. tñ vt pueri p̄turbati sunt. sc̄ q̄ timēt eos. q̄ videbāt eos. s. obloquentes. s. ti mūt om̄is hō q̄. s. dimittit ex hoc viaz padisi. Quod religiosi vident ad oculū q̄ vadūt ad infernū via recta. q̄ nihil seruant de pmissis. Idem de clericis s alijs. s isto timore non au dent incipe bona vita. S̄ illi trepidauerūt timore vbi nō erat timor. p̄. xij. ideo necessaria est firmitas. Sc̄m qd enecessarium est rigorosa asperitas sc̄ p̄tra carnem. Ratio. La ro em̄ nostra h̄z cōditōnes angūlie vel mure ne q̄ labif nec p̄t retineri nisi sit voluta i arena vel cum arena. Ita est de carne n̄. quaz si vultis tenere delicate in cibo potu vestidys et lecto tē. nō poteritis retinere eam. Ideo necessaria est religiosa asperitas in cibo s potu. s sic tenebitis eam. Ita est ratio q̄re mō in mūdo sunt tot mali religiosi clerici tē. q̄ volūt viuere delicate sine aliq̄ asperitate. Ideo dicit apostolus ad Ro. xij. Induimini dñm ih̄m xp̄m. s carnis curā ne feceris i desiderijs. Hō induimini dñm ih̄m xp̄m sc̄ p̄ vite asperitatem. quia eius vita fuit semp dura s aspera. Induitur xp̄s per imitatōnem. s curam carnis ne feceritis in desiderijs. licet tamen in necessarijs. De ista virtute xp̄s laudauit iohanne dices. Quid existis. videre hominē mollibus vestiūt. ecce qui mollibus vestiūt in domib⁹ regum sunt. Dicit hic Gregorius. Si in mollib⁹ s p̄ciosis vestibus culpa nō esset nequaꝝ tam vigilanter sermo diuinus iohanne de asperitate vestium collaudasset. Innuīt ḡ q̄ magnū peccatum est velle mollibus indui. Si dicatur et si ego de meis diuitijs de bono iuste acquisito facio m̄bi vestem preciosam quod peccatum est. Dicit hic Greg. q̄ nō est aliquis cōtumcum q̄ honorabilis p̄sona qui curet in domo vt honorabiliter vestiatur. Idem de mulierib⁹. S̄ quando habet ire extra et videri. Ergo nō fit nisi ad pascendum oculos gentium. et nunq̄d esset melius ad pascendum ora pauperuz qui moriuntur fame. et ad redimendum captiuos qui sunt in pucto abnegandi fidei. Ideo nō est sine culpa qui in his facit superfluitatem. Ideo Apostolus habentes alimenta s quib⁹ tegamur. his contenti simus. i. Thimothe. vij. Hora habentes alimenta. nō dicit delectamēta. et quibus tegamur. non dicit quibus orēmur. Item quod v̄lra hoc est peccatum est etiam stulticia. Clerbi gratia. Si quis ex critine sentiat dūcīt ad furca equitando cui volentes ponere vinculum in collo de corda. s ipse diceret nō. q̄ ego sum diues. ideo volo vinculum de serico. s qñ ipse teneret i collo ride ret. et se de vinculo appreariet. nūquid iudi caretur stultus. In hac stulticia sumus nos.

Sermo III

Domica tercia i aduētu domī

Quare vestis fuit data hoī nunqđ ex quodā farto nostri p̄fis ade. Ex qđ sentētiauit hominē ad mortē & vestiuit eū & cum illa duceatur ad mortem. Qn̄ ḡ vos dicitis. Certe vō lo mihi facere talem vestem r̄c. Sulte tu vīste appreclare de signo farti. Et ex ista ratōe dicit scripture sancta. In vestitu ne glorierit vñ. qđ. Eccl. xi. Si disatur. Ad minus in die festo vel nuptiarū gloriaboz. m̄det dicens. Nec in die honoris extollaris. Ibidem. Terciū qđ est necessariū est op̄osa fidelitas. vt sc̄z fides q̄ est intus in corde. exeat extra per bona opera. Ratiō. quia fides xp̄iana sp̄arāt racheli v̄x̄ri iacob pulchre q̄ vidēs q̄ non generaret dix̄ in viro suo iacob. Da mibi liberos alioq̄ mo- riāt Gen. xxx. Ecce fides xp̄iana. rachel interpretatur vīlum principiū. Principiū omnium rerum est deus. Ego principiū qui & loquor vobis Jōh. viii. Hoc principiū videt p̄ fidem nūc. sed qn̄ erimus in padiso videbimus facie ad faciē sicuti est. Fides aut̄ catholica est Ra- chel pulchra & clara sine errore. que dicit viro suo. s. viro fideli. Da mibi liberos als moriar. Quid p̄derit fratres mei si fidē dicat q̄s se ha- bere. ope aut̄ nō habeat. nunquid fides poterit saluare eum. Sequit. Fides sine operibus mortua est. Iaco. ii. ideo requirit op̄osa fideli- tas. s. vt illud qđ credimus intus in corde po- namus extra in ope. Clerbi grā. Creditis vos & xp̄s descendens de celo & humiliauerit et in- trauerit vterū virginis. ideo istā credentiā po- natis in ope humiliando vos de superbia. p̄ pa- vanitate. & statu r̄c. Item creditis & xp̄s fuit pauper in hoc mundo. q̄ nihil voluit ba- bore in hoc mūdo. Ideo ponatis in ope caue- do ab om̄i avaricia. v̄sura. rapina r̄c. Itēz cre- ditis vos & xp̄s voluit p̄cipi et nasci sine om̄i corrupcionē. & voluit semp̄ virginitatē p̄serua- re. Ideo ponatis illam credentiā in ope caue- do ab om̄i luxuria corruptiōne r̄c. Itēz credi- sitis & xp̄s ex amore & dilectionē voluit mori et pa- ti p̄ nobis. ideo caueatis ab inuidia. Itēz cre- ditis vos & fuit abstinenſ. quia n̄ comedebat nisi semel i die. nec comedit carnē nisi de agno pascalī ex ordinatiōne legis. Ideo abstineat vos ab excessibus cibi & potus feruando ieiunia ec- clesiæ non comedendo aī missam in dominica. Item creditis vos & xp̄s fuit patiens. qui cū a nulla creatura posset cogi. patiēter tamē vo- luit subiici iudicibus & sagionibus r̄c. p̄caue- atis ab ira non queratis vindictā de aliqua in- iurias. Itēz creditis vos & xp̄s fuit diligentissi- mus: ideo vos n̄ sit̄ socios in opib⁹ sp̄ualib⁹. Hec ē fides op̄osa. De ista xp̄s laudauit & cō- mēdauit ioh̄n̄ di. Quid ep̄stis: videre pphe-

tam. immo dico vobis plus q̄ pp̄hetam. Nō pp̄heta a p̄culante. i. loquente p̄cul vel que ex tpe vel que ex naturali scientia distant. hoc est officium pp̄hete: sed dicit plus q̄ prophe- ta. qm̄ illud quod dixit ore oñdit digito. P̄po- pheta fuit ioh̄n̄es quādo dixit. post me vē- turus est cuius non sum dignus calciamenta portare Abath. iii. Sed fuit plus q̄ prophe- ta quādo ipsum digito ostendit populo dices. Ecce agnus dei. ecce qui tollit p̄ctā mūdi. Jo- han. i. Ita est q̄ ille qui sc̄it credo in deū. qn̄ ipsum dicit est pp̄heta a p̄culante. precipue quando dicit. inde ventur̄ est iudicare viuos & mortuos. quia distant a cognitōne ei⁹ natu- rali. Sed est plus q̄ pp̄heta quando facit ope quod dicit ore. & ita ostendit alijs vt faciant. & potest dici. digitus dei est hic. Exo. viii. De q̄ liber tali dicit xp̄s angelis custodibus nostris. Quid existis. videre pp̄hetam. Respondent sancti angeli etiā domine plus q̄ prophetam. Sed heu modo iam sp̄pletus est planctus da- uid in ps̄ona dei q̄centis. Signa n̄a nō vidi- mus: iam n̄ est pp̄heta. & nos n̄ cognoscet am- plius. p̄s. Ixxv. Nota signa nostra. scilicet ope- ra bona exteriora q̄ sunt signa fidei interioris. Jam non est pp̄heta. Et hoc q̄stum ad illos q̄ nesciunt. Credo in deū. vel si sc̄unt non cu- rant ipsum dicere mane & sero deuote. Quar- tum qđ est necessarium est gratiosa puritas. q̄ niam in p̄iuio paradisi nō intrat aliquis im- mundus & inhonestus Apoca. xxii. Non intra- bit in eam aliquid coquinatū & abominatio- nem faciens nec mendacū. Immundi & inqui- natū sunt illi qui peccant corde ex immūdis co- gitationibus & nō audent facere opus timore scandalī. Sed taliter se balneant in istis cogi- tationibus abominatiōnem facientes quando faciūt opere peccatū quod cogitauerūt in cor- de. Abendacū faciūt illi in matrimonio q̄ non seruant fidē sibi mutuo. p̄missam. Ideo neces- saria est gratiosa puritas. De ista virtute xp̄s p̄mendauit & laudauit ioh̄n̄es di. Hic est em- de quo scriptū est. Ecce ego mitto angelū me- um ante faciē tuā. Non q̄ ioh̄n̄es fuerit an- gelus in natura. sed dignitate & puritate. Ideo multū debem⁹ cauere ab immūdijs luxurie. memorare quare sum⁹ creati. q̄ sum⁹ socij san- ctōj angelōj in paradiso. Un̄ xp̄s. Lū autē a mortuis resurrexerint nō nubēt neq̄ nubent. Seruit sicut angelū dei in celis. Hec inīa habet Abath. xxii. Abar. xii. Ideo imitemur p̄ditio- nes angelōj. q̄ si vos vult̄ ponere filii v̄m i curia regis vel plati iam aī incipitis ei ostendere mores curie als reputabili pastor quiūm. Ideo de nobis r̄c.

Enūciate ioh̄n̄i

Sermo. iij.

que vidistis & audistis. Abath. xi.

Hunc volo p̄dicare de sancto euani- gelio s̄m intellectum sp̄ualem. sed primo salu- tetur virgo maria r̄c. Renunciate ioh̄n̄i r̄c. Thēma istud est r̄slo quā fecit xp̄s ioh̄n̄i p̄ nuncios dicens. Renunciate r̄c. sed spirituali- ter maxime tropologice seu moraliter. s̄ oportet primo declarare duo verba themati. Pri- mo quis sit iste ioh̄n̄es incarcerauit. Secundo qui sunt isti nunciū p̄ quos xp̄s misit sibi dice- re. Renunciate r̄c. Quantū ad primū iohan- nes incarcerauit est quilibet xp̄ianus existens in peccato mortali. Ioh̄n̄es autē interpretat cui facta est donatio a deo. Abodo nulli crea- ture humane donauit deus tantū quantū de- dit xp̄iano. Lui primo dedit deus beneficium generale: sc̄z ymaginē suā pp̄iam in creatōne. Quia sicut deus est vñus in essentia et trinus in p̄sonis. ita anima est vna in eēntia & tres po- tentie. Item deus pater dedit filii suum xp̄ia- no in sociū in h̄ mūdo. xxiiij. annis. qui ore p̄- propio p̄dicauit secreta fidei. de gloria dei. d̄ ga- dio padisi. de penis inferni & purgatoriū i quo dedit nobis suam sapiam. Item dedit nob̄ su- am potentia in miraculoꝝ op̄atōne. quādo di- cta sua miraculis p̄firmabat. Item xp̄iano vi- tam suā dedit & sanguinem pp̄ium in n̄a re- demptōne: q̄ nihil aliud fuisse sufficiens p̄ci- um. Item dedit dilecta animā suā qn̄ in morte fuit a corp̄ separata. vt nobis daret in h̄ mūdo vitam gratie & in celo vitā glorie. Itēz dat no- bis corpus suū in cōione & suā diuinitatem in fruitōne & celū p̄ habitatōne. Si ḡ s̄m interpr- eatōnem ioh̄n̄es est cui facta est donatō a do- mino. Et cū xp̄ianis deus dederit tot dona. iō- quilibet xp̄ianus d̄ ioh̄n̄es. & possim⁹ dice- re de deo. maxia & p̄ciosa nobis p̄missa dona- uit. vt p̄ h̄ efficiamini diuine nature p̄sortes. ii. Pe. i. Sed ioh̄n̄es. i. xp̄ianus est in vincis id ē incarcerauit qn̄ est i p̄ctō mortali. Culpa est captio. vincia sunt p̄ctā mortalia. & q̄t pec- cata h̄z hō tot vincis ligat̄. Pro q̄ notanduz & aīa h̄z om̄ia mēbra vt corp̄: s̄ sunt sp̄ulaia sicut mēbra corporis sunt corporia. Et s̄m mem- brum p̄ qđ peccat sic aīa ligat̄ cathena. cui? ca- put est in inferno. Clerbi ḡtia. q̄i hō peccat p̄ gulā vel linguā male loquēdo p̄tra deū vel p̄ p̄ximū statim aīa ligat̄ in gutture. Ideo fran- gendo ieiunia ecclie vel p̄nile siue voti siue ni- mis comedēdo vel bibendo inebriando se. q̄t en- sis in hoc peccasti. tot cathenis es ligatus in-

gutturē. Idem q̄i peccat corde supbiendo in- uidendo irascendo male desiderādo vel cogi- tando. tot cathenis ē ligat̄ iuxta cor i pectore. Idem qn̄ homo peccat manibus furando. p̄- ximū p̄cutiendo. vel in honeste tangendo r̄c. Idem qn̄ homo peccat renibus p̄ luxuriā. qn̄ vt dicit Grego. peccatū luxurie in renibus ha- bet suā radicem. Idem de pedibus eundo ad sortilegos vel ad alia mala cuī locis. isto mo- do xp̄ianus vinculat̄ & incarcerauit in captōne culpe. Auētas. Iniquitates sue capiūt impiū & funib⁹ peccatorꝝ suorꝝ p̄stringit p̄rouerb̄. v. Nota impiū. q̄ magna impietas est capti- uare filiā regis. sc̄z aīam filiam dei. q̄ nihil ha- bet a patre carnali. q̄ aīa hoīs a solo deo īcre- atur corp̄. licet materia ad eam p̄ patrē dispo- natur. quā peccatorꝝ vendit diabolō modico p̄- cō delectatiōnis. Ecce quis est ioh̄n̄es cap- tus & vinculatus. Quantū ad sc̄dm viden- dum est qui sunt nunciū quos xp̄s misit ad io- hānē captum dicens. Renunciate ioh̄n̄i r̄c. Dico q̄ isti nunciū sunt p̄dicatores. sc̄z om̄ies il- li qui habent officiū p̄dicandi Auētas. Quō aūt̄ p̄dicabūt nisi mittant ad Rom. x. Nota q̄ modo audient sc̄z p̄pli p̄cepta et illa que habet credere & facere sine p̄dicante. Quō dō predi- cabūt nisi mittant vel p̄ apertā reuelatiōem sl- cut misit ap̄los dicēs. Ecce ego mitto vos sicut medio luporꝝ Abat. x. Lupi sunt detrac- tores q̄ mordēt murmurādo r̄c. vel mittunt̄ a deo p̄ secretā inspiratiōnem. qn̄ p̄ponūt p̄di- care bonas doctrinas. secus quādo predictant̄ doct̄inas poetꝝ. quia tunc non mittuntur a deo sed a dyabolo. Ideo quasi per impossibili- le dicit p̄postolus. Quomodo p̄dicabūt ni- si mittant̄. P̄dicatores ergo qui mittunt̄ a deo debent renunciare ioh̄n̄i. i. christiano cap- to & vinculato ea que in sacra scripture audi- erunt legendo vel viderunt p̄templando et studēdo quō poteris liberari & exire de captiōne culpe. Ecce quare dicit thema. Renunciate. sc̄z vcs p̄dicatores nunciū mei ioh̄n̄i. i. christiano in vinculis p̄stituto. que audistis & vidistis sc̄ilicet in scripture sacra. Prop̄ hoc volo modo vobis nunciare illa que vidi & au- diui studendo sanctū euangelium. Et sunt se- ptem que christus dixit nūc ioh̄n̄is. sc̄z. Leci vident. claudi ambulant. leprosi mundā- tur. surdi audiunt. mortui resurgunt. paupe- res euangelizantur. Beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. Ista septem sunt necessa- ria ad exeundū de peccato q̄ sūt p̄ctō nūcien- da s̄m q̄ dixit xp̄s. Renunciate ioh̄n̄i q̄ vidi- stis & audi. r̄c. Primiū est. Leci vident. Leci sūt

Sermo III

Domica tercia i aduētu domi

peccatores in mala vita viuentes. p*z* iudicio v*f*o Q*n*i si vos de senecta videtis aliquem trahentem p*y* vicu cespitante*r* cadente*r*. modo in la/pides. m*o* in luto. m*o* in spinis. et vadit sic impingendo ac si deberet frangere colluz. statim vos iudicabitis q*z* talis e*c*ecus. Sic incedunt peccatores p*y* vi*a* hui*m*udi impinge*d*o. q*z* modo cadut*r* in luto luxurie. m*o* inter spinas auaricie m*o* inter lapides ire. m*o* in aqua peccati gule. ideo recte sunt ceci. Autras d*o*. de peccatorib*z*. Ambulab*u*rt*c*eci. q*z* d*o*no peccauer*e*t Sopho. j. Ad*o* vidend*u* est q*z*liter isti ceci videt*r*. Dico q*z* in p*tritione* illuminant*a* deo. T*u*c enim deus aperit oculos anime*r* videt*r*. Primo quo*s*unt in ira regis x*p*. Nullus v*r*m*e* e*c*etus q*z* sciret se ee*r* in ira d*u*ni sui. quato*g* magis de x*p* rege. Sc*o*do vident*u* q*z* ex peccatis pdider*u*nt oia bona op*a* et merita*r* v*t*tures *r*. Qualis dolor*r* tristitia est mercator q*n* nunciat*r* q*z* nauis in q*z* habebat magnu*r* lucru*r* et bona sua e*s*ubmersa. idem *r*. Tercio vident*u* q*z* pdider*u*nt dignitate*r* et honor*e*. q*z* fm*pt* iustici*a* scripti in li. dei in celo. Ac si pp*o* haberet aliquem sacerdotem scrip*trum* in libro suo p*cardinali*. Sz. pp*ter* p*c*tm*s*u*m* ipsum radit*r* et facit simplic*e* scolar*e* vel sacerdot*e* qualis dolor*r* et tristitia. Idem de rege q*z* haberet nom*e* tu*s* scriptu*r* vt faceret milite*r*. Et pp*ter* pditor*z* tu*s* qua*r* sibi fecisti facit te seruum*r* et abiectu*r*. q*z*lis tristitia. idem *r*. Quarto vident penas*r* tormenta eis iam pata*r* in inferno*r* et timet*r* et pterunt*r*. t*u*c ceci videt*r*. Et t*u*c q*z*li**bet** talis pot*r* dicere. Un*u* scio q*z* cecus cu*r* e*c*em m*o* video Joh. ix. Sc*o*m*e* est claudi ambulant*r* laudi sunt peccatores. patet ad oculum. Si vos vaditis ad beat*a* Abriam aquis grani*r* et in via inuenitis homin*e* sedente*r* immobiliter. et q*z*tiens inde transitis ip*m* ibi inuenitis. nunquid claudu*r* debile*r* et impotent*e* ip*m* iudicabis*r*. imo. Ide*z* de peccatorib*z*. Quot dies sunt siue m*e*ses vel anni vos q*z* estis*r* peccato*r* v*l* auaricie. tot anni sunt q*z* vos statis immobiliter q*z* no*v*aditis v*l*tra p*y* vi*a* padisi p*y* bona op*a* et merita*r*. q*z* no*v*aberis gr*am* grat*u* facient*u*nt. Ide*z* statis immobiliter vt claudus. Ide*z* dicitur de peccatore*r*. Re. iiij. Lecidit et claud*e* effec*tr*us est. Sed incipi*u*nt ambulare in boni p*po*siti assumpt*o*ne q*n* supbus dicit O*miser* vere v*sc*q*z* m*o* male v*x*ici superbe*r* et pompose*r*. Et dectero volo dimittere istam supbia*r*. Idem de auaro*r* et luxurioso*r*. Quib*z* dicit x*p*s Ambulate d*u* luc*e* habet*r* vt no*v*tenebre vos p*pre*chendant*r*. q*z* ambulat*r* in tenebris nescit quo vadit*r*. Joh. xij. Nota ambulate d*u* luc*e*. s. p*tritionis* habet*r*. Tercium est. le pro*s*ti mundant*r*. sc*z* a lepra. Lepra. pp*ter*. viij. malas conditiones

professione*r* fecisti hoc*r* b*r* t*r*. pp*ter* q*z* facies*r* hoc*r* b*r* t*r*. Et peccator*r* dicit. placet mihi. t*u*c surdus audit*u* q*z* gratanter acceptat penitentiam p*ffessoris* di. Ex ista euad*u* pena inferni. Ergo. audite audientes me*r* comedite bonum*r* et delectab*u* in crassitudine aia v*f*a y*sa*. iv. Nota. audite*r*. auribus aie audientes me*r*. aurib*z* cordis. Quintu*r* est mortui resurg*u*nt auct*u* in lapide offend*u*nis. loqui*r* illis qui nol*u*t co*c*icare. q*z* ibi fr*ag*ut*r* sibi coll*u*. Et in petra sc*adali*. hic loqui*r* de clericis q*z* tenet*r* sepe co*c*icare celebr*u*do. et ipsi no*c*urant*r*. Questio fit in theologia si fader*u*dos teneat*r* celebrare q*z*libet die. Dicit. s. tho. q*z* no*c*. Et taliter d*z* viuere q*z*libet die sit patus celebrare sed dat v*na*m regul*u* general*e* in. iiij. pte. q. lxxij. ar. x. et quorund*u* narrata*r* i p*ro*bata opinione sic p*cludit* sanct*o* Tho. Sacerdoti etiam si no*c* h*z* cur*a* aia*r* no*c* licet o*ino* a celebrat*o*ne cessare. sed saltem vide*r* q*z* celebrare teneat*r* in p*cipi*is festis*r* et maxime in illis diebus in quibus fideles co*c*icare p*su*uer*u*t. Hinc est q*z* dicit. ij. Ad*o*ch. iiij. q*z* iam no*c* circa alta*r* officia dedit*r* erant sed p*templo* templo et sacrifici*u*s neglectis. Hec sanctus Tho. in for*ma* v*b*i s. Ambrosius eti*a* dicit in quad*u* oratione. Graue est q*z* ad mensam tu*s* mundo cor*de* et manibus innocentib*z* no*c* venimus. Et gra*u*us est si dum peccata metu*m* eti*a* sacrifici*u* no*c* reddam*r*. De ista materia vide lect*u* Tho. in. iiij. di. xiij. q. i. ar. ij. q. j. v*b*i eti*a* p*bat* q*z* no*c* li*cet* sacerdoti eti*a* curam aia*r* no*c* habenti o*ino* cessare a celebrat*o*ne. Quia fm*Greg*. Et cre*s*unt dona*r* ratones cres*u*nt donoz*r*. sed sacerdoti data est potestas nobilissima. ergo re*ne*gligentie erit nisi illa v*ta*f ad honorem dei et ad salutem su*s* et alio*r* et viuo*r* et mortuorum fm*illud*. j. Petri. iiij. Un*u*squis*r* grat*ia* qua*r* accepit in alterutrum ill*s* administrantes *r*. Hui*s* forte aliquis ex familiari sp*u*ssan*ci* inst*itu*tu*r* dimit*u*. sicut leg*is* de quod*u* sancto patre in vitas patru*r* qui ordinatus nun*q* postea celebrauit*r*. Hec sanct*o* Tho. in. iiij. ibi. s. et pop*u*me. sed de bona rat*o*ne sepe tenet*r* celebrare vt satis faciat. sed m*o* vol*u*t habere magnos red*dit* et celebra*r* paucas missas. Q*n* celebrant*r* sp*u*vident*r* dicere missam nouaz*r*. Dicunt. Ips*z* religiosi tenentur celebra*r* qui recipiunt elemosinas*r*. Et nunquid vos recipi*u*nt maiores elemosinas*r* religiosi. Nunquid reddit*r* q*z* recipi*u*nt sunt de patrimonio v*f*o vel de elemosinis. Nunquid p*re*dimis*r* ips*z* v*obis* i testamento. Ecce quare dicit. Bear*r* q*z* no*v*uer*u* scandalizatus*r* in me. sed vit*u*f hoc scandalu*r* fideli*r* et deuote sumendo x*p*m*ux*ta su*s* ordinati*o*nem. p*s*. cxvij. Pax multa diligenter*r* leg*ez* tu*s*. et no*c* est illis scandalum.

Dñica tercia i aduentudomī

Sermo. iiiij.

Xistis videre arū/

dinem vento agitatam abatō .xj.

Thema ppositum iuxta intellectus allegoricum dat mihi motiuū pdicandi de fide catholica. Sed primo salutef virgo abra/ria intellexit allegoricū seu figuralez, qui est q̄ si homo loquif de illis que debet credere. vobis ḡ vobis loqui de sancta fide catholica vo/lo vobis tria declarare in p̄fū sermone de sancta fide. Primo de sua vera pditōne. q̄ dicit arundinē. Scđo de sua dura impugna/tione. q̄ dicit vento agitatā. Tercio de sua certa pbatōne ibi. existis videre. Primum q̄d volo vobis declarare de fide est de sua ḥa pditōne. q̄ dicit the. arundinē. Arundo enim sicut fidē catholica ppter tria q̄ h̄. Primum q̄ habet cānutoꝝ diversitatem sive multiplicatiōnem. Scđo cānutoꝝ vacuitatem. Terciū foliū venustatem. q̄ optime puenūt fidei. Primo arundo h̄ cānutoꝝ multiplicitatē. Se/cus de lancea q̄ est vniiformis. nec h̄ canos. Ecce hic prima pditio fidei. s. articuloꝝ diver/sitatem seu multiplicitatē. Fides quā de deo habuerūt p̄hi erat vt lancea vniiformis. q̄d no/erat diuisa p̄ articulos. sc̄ q̄ erat vn̄de. vna prima cā. vnuus p̄im̄motor. vnuum p̄im̄ p̄n/cipiū. Idem de fide iudeoz quā habebant deo ex lege moyſi. Audi ill̄ dñis deus tu' vn̄ ē. Deu. vi. S̄z fides nra xpiana no ē vt lancea vniiformis. s̄ ad instar arundinis diuisa t mul/tiplicata p̄ articulos. xiiij. quorū. vj. ptinent ad xpi diuinitatē. t alij. vj. ad christi humani/tatem. Qm̄ ille idem deus quē p̄hi t iudei di/cunt esse vnuus. nos etiam xpiani dicim̄ vnuum esse in essentia. s̄ trinū in plonis. s. p̄rem. filiūz t sp̄m̄ sanctuz. Et potest ondi in sole vno. in q̄ est s̄ba. splendor. t celoꝝ r̄c. Septem autē arti/culi ptinentes ad diuinitatē sunt isti. Primus est creator oīm visibiliꝝ rex t inuisibilium cor/poralium t sp̄ualium. Scđo q̄ est iustificator peccatoꝝ penitentū. Terciū q̄ est resurrectio/oīm hoīm in die iudicij. Quartū q̄ est retributor iuxta merita oīm bonoꝝ t maloꝝ. et sic de alijs. Alij. vj. ptinent ad xpi humanitatē. Primus ē de ipsius incarnationē. Scđo de eō nativitate. Tercius est de eius passione vt sal/uaret om̄s sibi credentes t obedientes. Quatuor de descensu eiō anime ad inferos. Quintus de eius resurrectione tercia die post morteꝝ fa/cta. Sextus de eius ascensione. Septimus de eius aduentu ad iudicium ad iudicanduz bo/nos t malos. De ista enumeratōne articuloꝝ

fidei sanctoꝝ Tho. facit vnum articulum. sc̄ba. sc̄de. q. j. ar. viij. in quo. xiiij. articulos ex parte credibiliꝝ ponit. Ecce ratio quare fides di/citur arundo. q̄ ad instar arundinis diuisa t di/stincta est p̄ cānutos. s. articuloꝝ fidei. De hac arundine fidei auctoritas. Qui loquebat mecum habebat mensurā arundineā auream vt metires ciuitatē t portas eiꝝ t murum. Et ciui/tas in qđro posita est t longitudo eiꝝ tanta est quanta t latitudo. t mensus ē ciuitatē de arū/dine aurea p̄ stadia. xij. milia. Apoc. xxij. No/ta qui loquebat mecum sc̄z filiꝝ dei q̄ ille fuit no/bis locut̄ de fide quā tenem̄. Ecce certitudo fidei christiane. Ab oīs fuit locut̄ iudeis de hoc qđ audiuīt sed no ī vidit. sed nobis locut̄ est filiꝝ dei qui om̄ia vidit. ideo apls dicit. Ap̄l tipharie multisq̄ modis oīm deus loqns pa/tribus in pphētis. nouissime dieb̄ iisti locut̄ est nobis in filio. ad Heb. i. Et ipse filiꝝ dei ha/bet arundinē auream in manu. s. fidem catho/licam q̄ aurūz purum colat t pbat in fornelliis aploꝝ martyꝝ t doctoꝝ. Luī mensura ē. xiiij articulorum fidei pdictoriū. quib̄ nihil est ad/dendum vel minuēndū. Ideo dicit apostol̄. Non plus sapere q̄ oportet sage. s̄ sapere ad sobrietatem. t vnicuiq̄ sic deus diuisit mēsu/ram fidei ad Ro. xij. Nota cū dicit per sta/dia. xij. Si dicas ab aliq̄. vos frater computa/tis. xiiij. sed ipse filiꝝ dei solum ponit. xij. Rū/deo q̄ de articulis fidei possim̄ loqui dupl̄. sc̄ respectu aploꝝ qui publicauerūt arundiez fidei qui fuerūt. xij. ideo dicit p̄ stadia. xij. Sz quia vnuus apls fecit duos articulos. ido sunt xiiij. Hanc distinctionē de numero articulorū sanctus Thomas ponit. iij. scrip. di. xxv. q. i. arti. ii. vbi dicit in principio corporis articuli. q̄ articuli fidei distinguunt̄ dupliciter. Uno mo/do q̄tum ad ipsa credibilia. t sic sunt. xiiij. Alio modo q̄tum ad ipos qui articulos disti/xerunt. t sic sunt. xij. fm numerū. xij. aploorum Articulus aut̄ est indiuisibilis veritas deo/artans nos ad credendū vt dicit Richardus. Sed quare dicit. xij. milia. Ratio quia numerus millenarius est numerus pfectus t sicut p/fectionem fidei christiane. sed quare articuli di/cuntur stadia. Nota q̄ stadiū dicit tantuz spaciū q̄tum ille gigas vocatus hercules po/terat transire vno anhelitu. Et dicitur q̄ ibat currēdo sine missione anhelit̄ q̄tuz eēnt duo iactus baliste. sic nos dicendo. credo. in quali/bet articulo debemus facere stadium contem/platōnis. Scđo pditio arundinis est cannutoꝝ vacuitas. secus de cāna mellis. q̄ cānuti sunt pleni. Idem de arundine fidei cuiꝝ articuli debant ē vacui ab argumen̄tis t rōnib̄ Amb.

Tolle argumēta vbi fides q̄rit. Dicit sanctoꝝ Tho. i. pte. q. i. ar. viij. vbi querit: vtrū sacra doctria. i. theologia sit argumētativa. In solu/tione ad p̄mū argumētū respōdendo ad verbū beati Amb. allegatū. q̄ argumēta ra/tionis h̄uane no ī habent locū ad pbandū ea que fidei sunt. Addit t̄s q̄ ex articulis fidei h̄ doctrina ad alia argumēta. Et vbi supra in solu/tione ad secdū dicit idē sanctoꝝ Tho. q̄ ar/gumētari ex autoritate ē maxime p̄p̄nū huiꝝ doctrine eo q̄ p̄ncipia huiꝝ doctrine p̄ revela/tionē habent. t hec p̄ncipia sūt articuli fidei. Et sic oportet q̄ credas autoritatē eoꝝ quib̄ revelatio facta est. Nec hoc derogat dignita/ti huiꝝ doctrine. Nam licet locus ab autoritate q̄ fundat̄ sup rōne humana sit infirmissi/mus locus: vt etiā inq̄t Boeti. Locus t̄s ab autoritate q̄ fundat̄ sup revelatioē diuina est efficacissim̄. Hec sanctoꝝ Tho. vbi s. Dic enī idē sanctoꝝ Tho. vbi sup̄ in corpe articuli q̄ si/cut alle sciētē no ī argumētan̄ ad sua p̄ncipia pbanda: s̄ ex p̄ncipijs argumētan̄ ad ostē/dendū alia in ipis scientijs. Ita hec doctrina no ī argumēta ad sua p̄ncipia pbanda q̄ sūt articuli fidei. Sed ex his pcedit ad aliō ostē/dendū: sicut apls. i. ad Loz. xv. ex resurre/czione xpi argumēta ad resurrectionē cōem pbanda. Articuli iūt̄ fidei debet esse vacui ab argumētis t rōnib̄. teste Amb. in li. de sa/cramētis q̄ dicit vt pdictū est. Tolle argumēta vbi fides querit. eo mō quo supra tactū ē: sed crede simpliciter ea que sunt fidei. Nō de/bes dicere: ego credo istū articulū tali argu/mēto vel tali rōne. sed dices: q̄ xps t apli h̄ pdicauerūt t dixerūt. Argumēta t rōnes bo/ne sunt ad cōfortandū intelligentiā: sed non ad fundandū credentiam. Aug. t alij sancti doctores habebat rōnes t argumēta solū ad cōfortandū intelligentiā: sed no ad fundādū credentia. Imo si tūc fuisset dictū Augustino quare vos creditis trinitatē. Nō r̄ndisset ego credo tali argumēto vel rōne. s̄ r̄ndisset credo: q̄ xps hoc dixit pdicauit t revelauit. Iō dicit apls. Fides vestra no sit in sapientia ho/minū. s. argumētis t rōnibus: s̄ in vtute dei. s. ad Loz. ii. De arundine fidei loquēs dauid ecclēsie dicebat: Increpa feras arundinis con/gregatio thauroz in vaccis aploz ut exclu/dant eos q̄ pbati sunt argento. ps. lcvij. Nō increpa feras arundinis. Tere arundinis sunt naturales rōnes p̄bie vel rōnes humanales. que sūt p̄ vel cōtra. Dicit ergo ppheta. Increpa feras arundinis. verbi grā. Si occurrat imaginationi tue quō est possibile q̄ i hostia sūt xps t c. Et q̄n̄ frangit hostia q̄ no franga/tur xps t c. Si bona mu/lier malā increpat mulierē. ipsam volentē in/clinare ad peccatū. nec ponit se in rōnib̄ cū ea vel argumētis dicēdo quō fieret q̄ pdita essem. sed increpat t viriliter cā expellit. Sic etiā increpādi t expellēdi sunt leones inferni q̄n̄ loquūtur imaginatiōi. quō t c. Si que/rat qui sunt illi q̄ maxime habet illas feras. Rūdeo illi supple q̄ sunt in vaccis aploz. vac-ce aploz sunt eccle xpianoz q̄ nutriunt vitu/los. i. xpianos in vita fidei vberib̄ collatiōis sacramētoz t pdicationis euāgelioz. Et ve/nient thauri. id est p̄bi qui cornibus logice t p̄bie nitunt pbare fidē. volētes sustinere regulas p̄bie t logice ppter qd cadūt i errores cōtra fidem. Nota cōtra illos qui nimis se/dant logice t p̄bie t dimittunt sacrā theolo/giā. Ideo ausiendo apls dicit. Vide fratre/s ne q̄s vos decipiāt p̄ phiam t ināne fal/laciā. i. logicā fm traditionē hoīm. fm elemēta mūdi: t no fm xpm. ad Col. ii. Nota vt excludāt eos. s. xpianos a vera credētia fidei qui pbati sunt argēto. s. fidei clarissima a xpo t apls. pdicata t publicata. Tertia cōdi/cio arundinis est foliorū venustas quā habet. Secus de iunco q̄ est sine folijs. sed arundo est folijs ornata. Sic arundo fidei debet orna/ri folijs bonorū operum. Quoniā fides sine operibus mortua est. Jac. ii. Dic quomō xps in cruce dixit: Sitio. Currens autē vnuus ex eis acceptā spongia impletuit aceto t imposuit arūdini t dabat ei bibere Abath. xxvij. Sed ille potus no placuit xpo: quia arundo no erat ornata folijs sed sicca erat. Talis est fides malorū xpianorū qui habent arundinē fidei. sed non est ornata folijs bonorū operis nec bone vite. cū spongia exuta q̄ sine chari/tate cū aceto malicie peccator. His rōnibus tribus patet quare fides catholica dicit arū/do. Secūdū q̄d volo vobis declarare de fide est sua dura impugnatō cū dicit vento agitatā. Nota q̄tuor sunt venti p̄ncipales q̄ insurgūt t arundinē fidei ad diruēndū eā. s. orientalis. occidentalis. septentrionalis. t meridionalis. Orientalis ē p̄sumptio intellectua/lis. q̄ dī orientalis: q̄ iā a nativitate sunt acuti t ingeniosi t p̄sumptuosí. Isto vento agitat arūdo fidei q̄n̄ ex p̄sumptōe q̄runt rationes t argumēta ad pbandā fidē. t multis est oc/casio dānatiōis. Simplices aut̄ p̄sonē oīa q̄ fidei sunt credunt firmiter. t no curant de argumētis. de rōnibus. nec de disputatiōib̄: t sic de alijs. Nota ad h̄. Joh. ix. de illis q̄ sim/pliciter recipiebāt doctrinā. s̄ pharisei t docto/res p̄sumptuosi cōtradicebāt. de qb̄ dīc xps

Dñica tercia aduētus domini

In iudiciū ego in hūc mūdū venī: vt qui nō vidēt videāt: z qui vidēt ceci fiāt. Hota in iudiciū nō retributiōis p̄tūc s̄ discretiōis vt q̄ nō vidēt. s. simplices t̄ ignorātes. videant z q̄ vidēt. s. acuti t̄ p̄sumptuosi ceci fiāt. Respōderūt p̄sumptuosi dicētes. Nūquid nos ceci sum? Dixit eis ih̄s. Si ceci. i. ignorātes essēs. peccatū nō haberet. Nūc nō q̄ dici-
tis. q̄ vidēm? peccatū vestrū manet. Joh. ix. Secūdo arsido fidei agitat vento occi-
dētali. s. seculi occupatiōe. q̄ p̄sonē in oībus negocīis hūi mūdi volunt tenere manū vel pedē. sic fides morif t̄ occidit in cordib⁹ ta-
lium. Quia sicut multitudiō malarū herbarū suffocat triticū in agro ideo mūdat. sic multi-
tudo negocīorū mūdanorū suffocat fidē i cor-
de xp̄iani. Dicit aut̄ vent⁹ occidētalis: quia oīa mūdi negocīa ad fidē tendūt. q̄ oīa bre-
uiter finient. Ideo dicit Luc. viij. q̄ semē. s.
fidei cecidit inter spinas. t̄ simul exorte spine suffocauerūt illud. Iā sunt multi xp̄iani qui nullā fidē habēt inr⁹ in corde t̄ timore nō au-
dēt ostendere exteri⁹. Tercio agitat vento aq̄lonari. s. cōsciētē infrigidatiōe q̄ nō p̄mit-
tit aliqd bonū op̄ari. Et iō sicut perla p̄dit i sterqlino: sic margarita fidei p̄dit in cōscien-
tia stercore plena. qm̄ v̄a credētia nō p̄t diu-
stare cū mala p̄scia. Aplūs. Bonā cōscientiā
quā quidā repellētēs circa fidē naufragae-
rūt. j. ad Thīm. j. Est em̄ fides vt nauis ma-
gna. p̄scietia v̄oīt pua barcha. Sed ex mala
vita naufragant. i. cadūt ista nauē t̄ barchā
t̄ sic pereūt. vc illis qui sic cadūt. Quarto
agitat vento australi. i. cōcupiscētē inflama-
tione. Glentus australis est calidus t̄ humi-
dus. sic cōcupiscētē diuitiaz. honoī. delici-
arū carnaliū: z hmōi. q̄ intantū ingrossant et
indurāt cōsciētā q̄ totali p̄dū fidē. q̄ tanta
est altitudo t̄ puritas fidei q̄ nō p̄t stare cū
tanta p̄cupiscētē rerū tp̄aliū. Jō aplūs. Ra-
dix oīm malorū est cupiditas: quā quidā aper-
tētes errauerūt a fide. j. ad Thīm. vi. Hota
errauerūt a fide. via paradisi est fides. j. ad
Loy. v. p̄ fidē ambulam⁹. Sed quidā ex ec-
cessiuā cōcupiscētē errāt circa fidei viā. De
hoc figura Dañ. vij. Tl̄di t̄ ecce q̄tuoī ven-
tu celi pugnabāt in medio mari. supple huius
mūdi p̄tra arundinē fidei. Hā cū in oīem ter-
rā exiuerit sonus fidei catholice. iā mō his q̄
tuō vētis expulsa est a Barbaria. Tartaria.
Turcia. Grecia. t̄ mō int̄ xp̄ianos agitaf. p̄p̄
h̄ dicit xp̄s. Fili⁹ hoīs vēnēs. supple ad iudic-
iū putas iūeniet fidē in terra. Lu. xvij. Jō
aplūs. vosmetip̄os t̄p̄tate si estis in fide: ip̄i
vos pb̄ate. j. ad Loy. vlti. Terciū q̄ ha/

beo vobis declarare de fide est sua certa p̄ba-
tio cū dicit: Existis videre. Probatio magis
certa est de visu: iuxta illud Job. iiij. Qd̄ sci-
mus loquimur: z qd̄ vidim⁹ testamur. Quia
ergo fides xp̄iana h̄z certissimā p̄bationē dīc
Existis videre. Hota q̄ vult pb̄are ali/
quā legē duo debet videre. s. q̄ sit pb̄ata per
autoitātē diuinalē. Secūdo q̄ sit obseruata
q̄ sanctitātē humanalē. Quātū ad p̄mū cer-
tū est q̄ de⁹ nō ē testis mēdaci⁹. Rume. xxiij.
Hō est de⁹ q̄lī hō vt mētia⁹. Sed dicas quō
erim⁹ certi q̄ de⁹ p̄bet fidē z̄. Rūdeo. Sicut
em̄ l̄ris regis credit hō. ppter h̄: q̄ est ibi sigil-
lū regis imp̄ssum: q̄ als l̄fa non h̄ret aliquā
autoitātē. ita etiā de fide xp̄iana p̄p̄io sigil-
lo dei signata. s. miraculis q̄ nō p̄nt fieri nisi a
solo deo. Jō Davi⁹. Testimonia tua credibi-
lia facta sūt nimis. ps. xcij. Sec⁹ de lege moy-
si: q̄ illa miracula etiā p̄ creaturā poterāt fieri:
vt patet Ero. viij. et. viij. ea. Idem etiā de
secta machometi. Sed fides xp̄iana est mira-
culis cōfirmata q̄ nō possunt fieri nisi a deo.
sicut illumīare cecos. curare surdos. suscitare
mortuos: z hmōi. q̄ nō possunt fieri nisi a deo.
Dicit h̄ idē sanc⁹ Zho. j. pte. q. c. iiij. ar. xij.
q̄ solus de⁹ p̄t p̄ se facere v̄a miracula. Idē
dicit i de po. q. vi. iiij. iiiij. Admiraculū em̄ p̄p̄ie
est p̄ter ordinē totius nature create. s. pte v̄bi
supra ad secūdū. Unde angelū t̄ alij sancti fa-
cīt miracula ministrādo t̄ im̄petrādo: vt di-
cit sanc⁹ Zho. j. q. xij. iiij. xv. z in de potētia.
q. vi. iiiij. Si dicas quō sumus certi de hoc q̄
deus fecerit illa miracula. Respōdeo. q̄ hoc
testant̄ quattuor euāgeliste. xij. apli. lxij. di-
scipuli xp̄i tot mille doctores ecclesie. Secus
de lege moyisi: q̄ ip̄a sola testat de se. Ecce q̄
re dixit: Existis videre z̄. Quoniā fides ca-
tholica debet ee ita certa sicut illud qd̄ videt
ad oculū. Quātū ad secūdū requiri⁹: q̄ sit
obseruata p̄ sanctitātē humanalē. Illud non
erit i doctrina antīxp̄i. qui laxabit gentes ad
oīa peccata. Sed sicut de⁹ non p̄t esse testis
mēdaci⁹ nec actoī iniqtatis. Lex aut̄ immū/
da t̄ maculata nō est a deo. iō nō excusant̄ re-
cipiētes doctrinā machometi. In lege etiam
moyisi essent multe stulticie iudicio p̄boī. sed
capiunt̄ a nobis figuratiue. Sed in lege xp̄i
ana nō sunt ibi nisi virtutes t̄ sanctitates. Jō
aplūs. Scio cui credidi et certus sum. j. ad
Thī. i. Pat̄ ergo certissima p̄batio fidei xp̄i
ane. Ecce deo gratias.

Sermo. v.

existis videre ho-
mē mollibus vestitū abath. j.

Scōm diuersos intellect⁹ hui⁹ verbi p̄positi
op̄oret inō p̄dicare de diuersis materijs tam
speculatiuis q̄ moralibus. Sed p̄mo salutē
v̄go maria z̄. Et declarat̄ thema l̄fali⁹. De-
inde hoc verbū est declarandū tripliciter fm
tres intellect⁹ mysticos siue sp̄iales.

Primo allegorice seu figuraliter.

Secūdo tropologice seu moraliter.

Tercio anagogice seu supnāaturaliter.

Et tūc thema nō ē interrogatio s̄ ē ibi xp̄sus

Existis. videre hominē mollibus vestitū.

Quātū ad p̄mū allegoria grece dī ab alle-
gon. i alienū vel extraneū t locutio. s. aliena
siue extranea locutio. q̄ factum vel dictū de
vno exponit de alio. sic q̄n̄ ista v̄ba. Existis
videre z̄. q̄ fuerū dicta de beato iohāne ba-
ptista exponūt de xp̄o fm illa q̄ de xp̄o debe-
mus credere. Lū igī dī: Existis vidē ho z̄.
id est xp̄m mollib⁹ vestitū loquī p̄sonis peni-
tentib⁹. Pro q̄ sciendū q̄ sic sunt duo ad-
uētus xp̄i p̄ncipales. p̄m⁹ de incarnatiōe hu-
manali. secūdus de retributiōe iudicali. p̄m⁹
est iam p̄teritus. secūdus est futurus. sic inue-
nio q̄ xp̄s est indur⁹ diuersis vestibus: q̄ fm
p̄mū aduentū est indur⁹ mollibus vestib⁹. s.
misericordie t̄ pietatis siue benignitatis t̄ nō aspe-
ritatis fm q̄ fuit ostēs beato iohāni euāge-
listē i quadā cōtemplatiōe in q̄ audiuīt vocē
de celo dicentē sibi. Leua oculos tuosz vide
Et visa vīsione ip̄az scripsit dices. Tl̄di. vij.
cādelabra aurea t̄ i medio septē cādelabro/ rū aureoz simūl ē filio hoīs vestitū podere. et
p̄cinctum ad māmillas zōna aurea. Apoč. j.

Hota q̄ illa septē cādelabra aurea sunt
septē status xp̄ianoz i quib⁹ cōsistit tota vir-
tuō t̄ pfectio xp̄ianoz vel xp̄ianitatis. Dicū-
tur aurea ppter fidem t̄ charitatem quā debet
habere. Prim⁹ status est dñiōz tp̄aliū. sc̄z
impatoz. regū z̄. t̄ in isto cādelabro dī ardē
lucerna iusticie. s. iustrare iusticiā oībus ge-
neralit̄ tam magnis q̄ p̄uis. tam diuitib⁹ q̄
paupib⁹. tā p̄uatis q̄ extraneis. tā amicis
inimicis z̄. Secūdus est platoz ecclastī/
corū. in istis debet ardere lucerna diligentie.
curando de aiab⁹ vt saluēt bonis doctrinis
exemplis t̄ sacramētis. Terci⁹ est religio-
sorū. in istis debet ardere lucerna obedientie
nō solū in votis essentialib⁹ seruandis. s̄ etiā
etiā in ceremonijs t̄ alijs ordinatiōib⁹ bonis.

Quart⁹ ē simpliciū clericoz sine cura ani-
marū. in istis dī ardere lucerna sanctimonie
viuēdo honeste t̄ castē cōsiderādo officiū qd̄
habet in ore cōsecrādi in manib⁹ corpus xp̄i
tractādi. in corpe cōmunicādi. Quintus est
cōiugatorū. in istis debet ardere lucerna amo-

ris t̄ beniuolētie mutuo se diligētes t̄ proles
nutriētes fm dei voluntatē. Sextus ē cō-
tinentiū vīduoz t̄ vīduarū. In istis dī arde-
re lucerna penitētie: q̄ tales sine p̄iudicio p̄s
possunt oīa facere penitētialia. secus de cōiu-
gatis. Septim⁹ est virginū. in q̄ dī ardere
lucerna abstinentie cīboz t̄ deliciaz corpaliū:
q̄ sic cōseruat̄ v̄ginitas. In his septē statib⁹
stat tota xp̄ianitas. q̄ sunt septē cādelabra lu-
centia in conspectu dei. Apoč. j. Et in medio
septē cādelabroz auroz simile filio homis. s.
xp̄m. qui est in medio isto z̄ septē statū. Rō.
q̄ dicit p̄bus q̄ mediū p̄cipiat naturā extre-
morū: vt patet. si esetis in medio inter ignē t̄
niuē z̄. Sic xp̄s fuit in medio: q̄ p̄cipauit
cū septē p̄dictis statib⁹. cū dñis tp̄alibus qui
habet p̄uidere multis p̄sonis. sic z̄ xp̄s rex re-
gum t̄ dñs dominatiū Apoč. xix. p̄uidit i de-
serto v̄ltra. v. mulib⁹ p̄sonis. Itē cum p̄latis
ecclasticis q̄n̄ in die veneris sancta in ponti/
ficalib⁹ dixit missam cum indumentis rubeis.
Abhra ei⁹ fuit corona sp̄nea. anuli clavi. san-
dalia pedum clavi. Dyaconus fuit latro dex-
ter. Subdyaconus latro sinistre. Acoliti vir-
go Abrahā t̄ Johannes euāgelista. ad Heb.
ix. Christus existens pontifex futurom bo-
norū z̄. vbi septē vīcib⁹ cantauit. Tercio
p̄cipauit cū religiosis: q̄ nunq̄ voluit h̄fe
aliqd p̄p̄ū. Abrahā. viij. Fili⁹ homis nō ha-
bet v̄bi caput suū reclinet. Quarto cū cle-
ricis simplicib⁹ dicēdo missam submissē i die
iouis sancta in cenaculo. David. Tu es sacer-
dos i eternū fm ordinē melchisedech. ps. cix.
t̄ ad Heb. viij. Cōtestor em̄zinq̄ aplūs. qm̄ tu
es sacer. in eter. fm or. mel. Quinto cū cō-
iugatis. quia eius sponsa est ecclesia. Jō. iii.
Qui habet sponsam sp̄osus est. Ideo dāvid
Ipe tanq̄ sponsus p̄cedens de thalamo suo

Sexto cū vīdūis seu p̄tinēb⁹. s. in triduo
passionis q̄ p̄didit sp̄osam. i. ecclesiā vel so-
ciētate aplīca p̄ incredulitatē xp̄ianoz. Se-
ptimo cū virginib⁹ q̄ fuit sancta innocētis. im-
pollutus. segregatus a p̄ctōib⁹. ad Heb. viij.
Ecce quō p̄cipauit cū omib⁹ innuēdo q̄ ve-
nerat ad saluāndū oēs. Un⁹ ē mediator dei
t̄ hoīm. homo xp̄s iesus q̄ dedit redēptionē
sc̄mētū pro omnib⁹. j. ad Thī. ii. Hota
vestitū podere. i. camīlla q̄ est vestis ampla
alba longa t̄ lata. t̄ significat hūanitatē lon-
gā t̄ lata a capite vīcoz ad pedes. Et ezechiel
cōcordat cū iohāne dices: Vir quoq̄ vñ⁹. s.
jesus christ⁹ in medio eo z̄ vestit⁹ erat līcis.
Ezechī. xij. Ecce quomō in p̄mo suo aduentu
fuit molib⁹ vestitus. Zōna aurēa sc̄z cha-
nitate p̄cinctus: quia quicquid fecit ergo nos
e ij

Dñica tercia aduētus domini.

totū fecit amore vel dilectione. Sed si volum⁹ loqui de secundo eduētu ei⁹. s. qn̄ veniet p retributionē iudiciale tūc nō veniet mollibus vestitus. s. duris & ferreis induet. Autoritas Accipiet armaturā zelus illi⁹ ad vltionē inimicorū. Induet p torace iusticiā. & accipiet p galea iudiciū rectū. Sumet scutū inexpugnabile equitatē. acuet aut̄ dirā irā in lanceā & pugnabit cū illo orbis terrar̄ ptra intensatōs r̄. Sap. v. Mota p torace. s. toracē de iusticia rigorosa. Quia tūc quicq̄ peccator peteret veniā & misericordiā flendo nō obtinebit nisi rigorē iusticie: qz indur̄ iusticia vt lorica & galea salutis in capite eius. Ysa.lix. Sequit Sap. v. Accipiet p galea iudiciū rectū. Adō nō videf h̄re iudiciū cū tot peccata fiant in mō tā publice qz secrete q nō puniuntur. Sed tūc i iudicio de omib⁹ peccata faciet iudiciū rectū: dicēdo cuilib⁹ peccato tu fecisti hoc. Qdne & vos vidistis r̄. Sed mō videtur surdus nō audiēdo blasphemias r̄. Et cecus nō videndo peccata q̄ fiunt. sed tūc faciet iudiciū & iusticiā in terra. Hieremie. xxij. Tūc sumet scutū inexpugnable eqitatē. Illa equitas q̄ dicīt scutū ita erit tūc inexpugnabilis. qz si virgo Abaria & oēs sancti patriarche & pphete tunc oraret p vno pctōre nihil obtineret. sec⁹ mō qz minor sanct⁹ padisi obtineret. Et zelus & furoz viri. xpi nō parcer i die vindicē. s. iudicij. nec acquiescer cuiuscōm̄ p̄ib⁹ nec suscipiet p redēptiōe dona plurima. Proverb. vij. Qm̄ si tūc oēs pphete patriarche & tunc oraret p vno pctōre nihil obtineret. Nec pphete si offerret oēs deuotioes eoz p aliquo indeuoro. Nec apli oēs charitates p aliquo inuidō. Nec martyres eoz patiētiā p aliquo iracudo. Nec cōfessores suā pniam p aliquo ipenitēte. Nec vngines suā puritatē p aliquo luxurioso obtinerent. Quia nō suscipiet p redēptiōe dona plurima. Et in manu accipiet lanceā acutissimā dure sentētē & irreuocabilis. qn̄ dicit ore suo malis. Discedite a me maledicti r̄. Abath. xxv. Adō faciam cōclusionē huic p̄t. In hebdomada p̄terita vidistis xp̄m vestitū asperis & duris vestib⁹. qz euangeliū illius dñice loquīt̄ de iudicio finali & rigoroso. sed in dñica currēte: Existis videre xp̄m mollib⁹ vestitū. qz euangeliū loquīt̄ de ei⁹ pmo aduētu. ppter hoc dicit euangeliū thema. Existis videre hoiem mollibus vestitū. Quātū ad secundū thema ē declārandū tropologice seu moraliter. & h̄ sit qn̄ facta vel dicta exponūt de his q̄ tenemur facta. Lū ḡ dicit: Existis videre r̄. Loquīt̄ sanct⁹

angelis vestris custodibus i reprehensiōe p̄so/ narū vanar̄ p̄posaz. dicit angelis: Existis videre hoiem mollib⁹ vestitū quē ego i pncipio indui tunicē pelliceis p necessitate. Ben. iii. iā mō induit mollib⁹ & p̄ciosis p vanitate vel ad vanitatem. hoc est multū reprehensibile tripli ratinē.

Prima per fatuitatem.
Secunda per supfluitatem.

Tertia per iniquitatem.

Quātū ad p̄mū reprehensibilis est hō cū mollib⁹ & p̄ciosis vestib⁹ ex fatuitate. qm̄ fatuitas est glāri de pulchro signo p̄ditionis seu latrocini. vñ si latro q̄ ducit ad furcā. & nō p̄taret de vinculo de canapo. s. vellit h̄re vinculū de serico & de auro. de q̄ se app̄ciaret. talis fatuus ē inuēta nōne ex p̄ditione & furto ade q̄ ptra voluntatē dci furat̄ est pomū de oto padisi. Jō oēs sum⁹ filij furis ade. Et in signū hui⁹ portam⁹ vestes. Qm̄ an nudi incedebant & sine verecūdia sicut pueri parui. Autoritas. Erat vterq̄ nudus adā. s. & eius vxor & nō erubescibat Ben. ii. s. cōmiso peccato sentētia fuit data. In quocūq̄ die comederitis ex eo morte more. Ben. ii. Et fuit exēcuta: qz cinis es et in cinerē reuenteris. Et in penā fuerūt date homi vestes quasi vinculū latroni i signū furti de quib⁹ nos app̄ciamur latentes & vanitates & fatuitates. Et oīra hoc diat scriptura sacra. In vestimentis ne glorieris vñq̄. nec in die honoris tui. s. nuptiaz: extollaris. Eccli. xi. Ideo reprehendendo istā fatuitatē dicit xp̄s sanctis angelis. Existis didere hoiem r̄. Quātū ad secundū reprehensibilis est homo ex supfluitate. qm̄ iaz necessitas paulatim reducta est in magnā supfluitatē: qm̄ primū indumentū homis fuit vñū pellizū. Ben. iiij. Fecit deus ade & vxor sue tunicas pelliceas & induit eos. Et pellis ibat versus carnē & lana ad extra: ad innuendū q̄ hō ex peccatis effectus est filis bestijs. David. hō cū in honore esset nō intellectus cōparat̄ est iūmētis insipiēt̄ & filis fac̄t̄ est illis. Et durauit diu q̄ homines sic induebant̄. Et in hyeme cōuertebat lanā ad carnē. Deinde incepérunt pingere pelles. postmodū cogitauerūt facere tunicas de lino ad carnē: & sic cum vna veste de lino ad carne & desup̄ pelliceo trāsierūt p magna tpa. Deinde dixerūt: q̄r̄ nō facim⁹ vestes de lana sine corio rondēdo lanā & lham lauādo & filādo. Et fecerūt panū de lana. & oēs vestes erant eiusdē coloris de lana alba vel nigra. qz nōdum erāt tintores. Deinde dixerūt, q̄r̄ nō damus colores

Lunc incepérunt tintores. deinde sartores. Et p̄sone paipes statim voluerūt facere sic diuites. Propter qd̄ diuites fecerūt sibi vestes de serico. s. tpe regis saulis. Sed idē voluerūt facere paipes. Propter qd̄ diuites fecerūt sibi vestes de pāno aureo r̄. Deinde fecerūt subducturas. & idē paipes. sed mō non possunt inuenire differentiā in materia. iō faciūt differentiā i forma. s. lōgas manicas r̄. Nō opus est follo suspendere cimbalū collo. Idem in foderatūris: O dixerūt mulieres & nos nihil faciem⁹. Mota hic cōtra supfluitatē manicarū & caudarū intantū q̄ sartores iam nesciunt quid faciat̄. Qz qd̄ dicetis deo de istis excessibus & supfluitatib⁹. vultis cognoscere q̄ peccatū est: sicut cibus & pot̄ sūt data p tyriaca ppter necessitatē ptra q̄tuoꝝ q̄litates p̄trarias i nobis. s. gulosi faciunt de cibo & potu venenum quo moriunt̄ citius ex supfluitate. Idē de vestib⁹ inuētis p necessitate p q̄bus sup̄bi vani & p̄posi habēt face/re rapinā. vñuras. furta r̄. Jō apli⁹: habētes alimēta & q̄bus tegamur his p̄tentī sim⁹. p̄ma Thi. vi. Mota alimēta. nō dicit delectamēta: t q̄bus tegamur. nō dicit qd̄ ornemur his cōtentī sim⁹. Jō dicit xp̄s sancti angelis. Existis videre ho. r̄. Quātū ad terciū reprehensibilis est hō ex iniqtate. Tot sunt enim excessus supfluitates & varietates & vanitatis mulicrū & viri ad sup̄lēndū eis habēt facere vñuras. rapinas. falsas sentētias. calūnias. furta & hmōi. Jō dicit Amos. viij. Audite h̄ qui cōteritis pauperē & deficere faciūt̄ egenos terre: dicētes. Qm̄ transibit messis et venūdabim⁹ merces & substantiā & aperiem⁹ frumenta ut iminuamus mensurā r̄. Jurauit dñs si oblitus fuero oīa opa eoz r̄. Ecce qd̄ fuit ostēluz beato iohanni de quadā ciuitate vana & p̄posa que ex illis vanitatib⁹ debuit destrui de q̄ dicit iohannes. Ue ve ciuitas illa magna q̄ amicta erat bysso. purpura. & cocco & deaurata est auro & lapide p̄cioso & māgaritis. qm̄ vna hora destitute sunt tante diuitie. Apoc. xvij. Mota p̄mū ve q̄tū ad damnationē ale. & secūdū ve q̄tū ad dānatiōez corporis. Ecce q̄ mollib⁹ vestiūt̄ in domib⁹ regum sunt. i. in habitatiōibus demonū fm̄ hylariū. Ecce q̄r̄ dicit xp̄s: Existis vidē r̄. Quātū ad terciū anagogice. ab ana qd̄ ē sursum & goge ductio: q̄lī sursum ductio. qn̄ dictū vel factū exponit̄ de his q̄ debem⁹ speare. Lū ergo dicit thema: Existis videre. Iō quif xp̄s aiab⁹ sanctis de hoc mō egredientibus dices cis: Existis videre hoiem. i. xp̄m mollib⁹ vestitū. Impenitētib⁹ ē asperis & du-

rissimis indumentis vestitus. s. rigoris & iusticie. Sed aiabus penitētibus sanctis & iustis est mollis & dulcis quib⁹ dicit: Existis videre r̄. Autoritas. Gloria libani data est ci dec̄o: carmelī & zaron. Ysa. xxxv. Hora tres cōditiōes p̄sonarū q̄ habēt gloriam padisi & nou plures. Prima est innocentū quib⁹ daf̄ gloria libani. s. cāndoris baptismalis. Secunda ē obediētū quib⁹ daf̄ decor carmelī. s. delicates vel mollis: quia obediētes habēt cōsciētiā delicate vel mollē ad obediēndū cito p̄ceptis dh̄i. Tercia est penitētū quib⁹ daf̄ gloria in zaron. i. p̄cipiat̄ meroris: q̄ penitētes plorāt peccata sua. De his dicit Ysa. xxxiiij. Regē in decore suo videhūnt. Ecce q̄r̄ dicit thema: Existis videre hominē.

Item de codem
Sermo. vij.

xiltis videre p̄

phetā & plus q̄ ppheta Abat. xi. P̄his sermo fundabif in intellectu allegorico ppter h̄ declarare oportet differētiā int̄ ppheta & plus q̄ ppheta. Propheta ē ille q̄ ex diuina reuelatiōe seu sp̄uagli illumītioē reuelat futura vel p̄terita occulta & secreta. hoc etiā dicit vulgariter: sic patet de mliere samaritana. cui dixit xp̄s oīa q̄ fecerat q̄ dixit xp̄o. Dñe vt video ppheta es tu. Jōb. iii. S̄ plus q̄ ppheta est ille q̄ futurū secretū qd̄ reuelat ore ostēdit ad oculū ope. Sicut iohannes baptista: qui fuit ppheta qn̄ dixit: Post me ve niēt cui⁹ nō sum dignus calciamēta portare. Abath. iij. Sed fuit plus q̄ ppheta qn̄ ipm ostēdit digito dices: Ecce agn⁹ dei qui tollit Jōb. i. r̄. Slo. Johannes ppheta & plus q̄ ppheta est: qz qd̄ ore dixerat digito ostēdebat. Ad ppositū inuenio q̄ int̄ oēs p̄sonas mōdi q̄ maiora secreta fidei catholice dixit & reuelauit fuit ihs xp̄s dñs nōster: t sicut ore dixit & reuelauit in hoc mōdo ita ope clare oīdit i alio. iō bñ p̄t dici ppheta & plus q̄ ppheta. Ideo vobis q̄ existis de domib⁹ vñis ad vñdendū xp̄m i missa sacramētaliter: t in p̄dicatiōne mō mētaliter. dico ego. Existis videre ppheta & plus q̄ ppheta. Secreta aut̄ fidei q̄ hic ppheta dñs iesus xp̄s nobis dixit & reuelauit ore ppheta in hoc mōdo sunt multa. s̄ solū loquar de tribus modis. sc̄

Saluatione celestiali.

Damnatione infernali.

Afflictione purgatoriali.

Quātū ad p̄mū secretū qd̄ xp̄s nobis reuelauit est de saluationē celestiali. qz nū q̄ nec moy ses nec alijs ppheta manifestauit nec rcue: e iij

Dñica tercia aduentus domini.

Iauit q̄ bonis opibus possit h̄ri gloria celestis. dño dicit dauid pp̄ha. Celū celi dño: terram aut̄ dedit filiū homī. celū celi. i. glia. Et venit xps ppheta q̄ nobis reuelauit et pm̄isit non bona ipsa ut moyses. Imo dicit ut despiciamus: s̄ pm̄isit saluationē celestē dicēs: Qui fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est. ip̄e intrabit in regnū celoꝝ. Abath. vii. Ecce hic ppheta de magno secreto: q̄ nunq̄ an̄ p̄ alii quē fuit revelatuꝝ. Ahoaliter nota quō totū ius habēdi gloria fundat in obediētia ibi. q̄ facit voluntatē. nō ergo illa glia p̄t h̄ti iure dominū vel platiōis: nec sc̄ientia nec p̄p̄a nec genere nec pulchritudine nec fortitudie. Dic practice q̄ si m̄orū alijs magnus dñs in hoc m̄do qui fuit deo inobedieſ: q̄ magis voluit regi et gubernari. pp̄ijs inclinatioꝝ q̄ diuinis ordinatioꝝ pp̄io sensu q̄ dei mādato. q̄n venit ad portā paradisi pulsans et dicēs: Dic dñe agi nob̄ t̄c. allegādo. R̄siderib⁹ xps. Amē dico vobis nescio vos. s. sc̄ia approbationis. Idē de plati magnis doctorib⁹ et de oibus inobedieſibus qui nō gubernarūt se fm̄ dei voluntatē. s̄ p̄ suam sensualitatē et vanitatē. Idez de mulierib⁹ in corpe pulchris sed in aia turpissimis. oēs tales xps remittet ad infernū. sicut em̄ p̄ inobedietiā amissiō padiſum. ita p̄ obediētiā oportet nos ip̄m obtine. Ido petim⁹ in ofone dñicali. Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Sed xps est plus q̄ ppheta ī alio m̄do q̄n ope oſidit bonis ea que hic pm̄isit xbo. q̄n em̄ bona psona morū et obediens. et aia pulsat ad portam padissi et allegat quō fuit h̄ in dñio seu platiē et vixit fm̄ dei ordinationē seruādo p̄cepta. tūc xps facie leta dicit: Euge serue bone et fidelis: q̄a sup pauca fuisti fidelis. supra multa te cōſtituā. intra in gaudiū dñi tui. Abath. xxv. H̄o euge interieſto est leticie. serue bone et fidelis. vbi ostēdit exame q̄d fit in iudicio. q̄d est de duob⁹. s. de bonis opib⁹. ido dicit: Euge serue bone. sed modicū effet facere bona opa nisi fierēt intentiō recta. ideo dicit fidelis. regalia que deus sibi retinuit de bonis opib⁹ sūt q̄ fiant amore sui: et ad utilitatē tua tecū diuſit p̄ mediū. Quæſas ḡ tu ne ip̄m defraudes q̄ bona opa facias amore alteri⁹. s. vane glie vel laudis vel honoris vel familiaritatis t̄c. sed solū amore sui vt laudeſ et amēt. talis est fidelis. Ecce quare dicit: Euge serue bone ex opibus materialiter: et fidelis. sc̄i formaliter. Ratio. q̄ sup pauca fuisti fidelis. ad ostēden dū q̄ lic̄ bona opa et intentio sint necessaria ad saluationē. tñ magis requiriūt intentio re/cta. Ideo dicit: sup pauca fuisti fidelis. Opa

aūt bona si intentiō mala sint facta nihil va lent: videt q̄ de in exanime aiaꝝ teneat mo dū aqle zelotipe q̄ volens pbarc filios suos. extrahit eos de nido et illis q̄ recte respiciunt rotā solis puidet tanq̄ filiū. alios aut̄ p̄jicit tanq̄ nō suos. Sic recte facit dñs de⁹ qui ext̄ahit nos de nido hui⁹ mūdi p̄ mortē corp̄alem. et si recte respexisti solem iusticie in bonis opibus. s. habēdo intentionē rectā bene stas deus puidet tibi de glia. Si aut̄ p̄ opositū habuisti intentionē sinistrā. s. p̄ hypocrisim t̄c. p̄jicit in inferno. Ecce quare dicit: quia sup pauca fuisti fidelis. Lū ergo dicit thema sanctis alab⁹: Existis videre ppheta. R̄sident. etiā plus q̄ ppheta. Quātū ad secūdū secretū. s. de dānatōe infernali. secretū aut̄ dānatōis fuit ita occultū antiquus q̄ iudei ad huc ip̄am nō credūt. imo sup illud Job. xxi. Dicūt in bonis dies suos et ī pūcto ad inferna descendūt. Dicūt iudei ad inferna descendūt. i. ad fossam. Sed venit xps q̄ tanq̄ ppheta h̄ revelās dicit: Dico vobis q̄ si penitētiā nō habueritis oēs sūl pibitis Lu. xiiij. H̄o sunul ad aliqd referit. Dic historia de quadā pte ciuitatis hierlm q̄ vocabat syloa. vbi eccl̄it turris alta q̄ opp̄ressit. xvij. homies. de hoc loquēs xps cū aliqbus dixit: Dico vobis q̄ si p̄iam nō habueris oēs sūl. sic illi. xvij. homies pibitis. Notāda sunt hic tria. Tercio qđ est syloa. Secūdo q̄ est turris illa. Tercio qui sunt illi. xvij. homies op̄issi. Notā q̄ syloa idez est qđ missus ei. Iste ē xps de q̄ dixit Jacob p̄farcha. H̄o auſeret lcep̄trū de iuda neq̄ dux de femore ei⁹ donec veniat q̄ mittēdus est t̄c. Gen. xlīx. Ecce hic syloa q̄ interp̄ata missus ei. Ido dicit. i. Job. iiij. In h̄ apā ruit charitas dei in nobis. q̄m filiū suū vngēnitū misit deus in mundū vt viuam⁹ p̄ eum. Turris altissima est xpi iusticia q̄ altissima ē: q̄ nō est ibi appellatio ad maioriē. et fortis sentētia et irrevocabilis. De hac turre autoritas Masus tuus sicut turris libani q̄ respicit contra damascū. Can. viij. Masus est iusticia dñi rigorosa: q̄ h̄ suribūdus nāo resp̄irat furi bude. Em̄ illud: Quiescite ab hoie cui⁹ sp̄is est in narib⁹ eius: q̄ excelsus reputat⁹ est ip̄e Psal. iij. Sicut turris libani. i. cadois clara. q̄ in hoc m̄do iusticia dei nō ē nobis clara et manifesta: q̄ respicit h̄ damascū. s. sanguine lauātū. Ecce xpian⁹ sanguine xpi lauat⁹ in baptismo. Hic est q̄ venit p̄ aquaz et sanguinē iesus xps. nō in aqua solū s̄ p̄ aquā et sanguinē. i. Job. v. h̄ damascū. i. h̄ xpianū. Quare maiores rigorē iusticie ostēdit xps p̄tra malū xpianū q̄ cōtra iudicū vel agarenū. R̄silio ppter

maiores gr̄as quag a xpo recepit. H̄o. xvij. homies significat. xvij. pctā. fm̄ em̄ q̄rlūtē peccata cōputant̄ pctōres. Peccata aut̄ capi talia sunt septē. et trāl gressiōes p̄ceptoꝝ sunt dece. q̄ faciūt. xvij. pctā. sed ex his nō dānat̄ h̄o. imo ad hoc q̄ h̄o dānat̄ necessariuz est xvij. peccatū. qđ est finalis impenitētia. Lūc em̄ turris diuine iusticie cadit sup. xvij. et op̄ primit in inferno. Ecce quare dicit xps. Dico vobis t̄c. hoc dī. xbo oſidit se ppheta sed est plus q̄ ppheta ī alio m̄do q̄n ope dat xpianis malis qđ hic pm̄isit xbo. q̄n de facto dat eis damnatōez infernali. xbi gr̄a. q̄n morū ma/lus religiosus q̄ nō curauit fuare regulā nec vota t̄c. Idē de malo clericō. idē de malo laicō. de quib⁹ dicit textus euāgeli⁹. Lū intraue nit paterfamilias: et clausurit ostiū. incipietis foris stare et pulsare ostium dicētes: Dñe dñe aþi nobis. R̄siderib⁹ dicit vobis: Nescio vos vnde sitis t̄c. Lū incipietis dicere: Abādu cauim⁹ corā te et bibim⁹: et in plateis nfis docuſi. Et dicit vobis: Nescio vos vnde sitis Discedite a me oēs op̄ari iniquitatis. Ibi erit fletus et stridor dentū Lu. xiiij. Si ḡ diceret alab⁹ dānat̄: Existis videre ppheta. R̄siderib⁹ etiā plus q̄ ppheta. Quātū ad tertiu secretū d̄ afflictōe purgatoriali. Hoc secretū fuit antiquus ita occultū et intellect⁹ hūanus nō poterat concipe q̄ in alio m̄do de⁹ daret t̄pus et locū ad cōplendū penitētia de peccatis venialib⁹ et de penitētis mortaliū pctōꝝ nō cōpletis. s̄ venit xps q̄ hoc secretū reuelauit dicēs. Ego sum vritis vera et pater meus agricola est. et omnē palmitē in me nō ferentē fructū tollet eū. et omnē qui fert fructū purgabit eū. et nūquid tam boni q̄ mediocres translībim⁹ p̄ purgatoriū. Dico q̄ sic. Sed est duplex purgatoriū. s. volumnariū: et illud ē in hoc m̄do. et violentū in alio: et nunq̄ fuit aliq̄ nec erit saluus in gaſido q̄n trāſuerit p̄ aliq̄ istoz nūl xps et virgo maria. Ido dicit: purgabit eū vt fructū plus afferat: q̄ sicut hic fecit fructū ḡfe: ibi faciet fructū ḡlie. s̄ oſidit se xps plus q̄ ppheta in alio m̄do q̄ morānt̄ psonē in grā dei: s̄ nō cōpleuerūt hic p̄niāt̄ et venient corā xpo ad iudicium. et inde mittant̄ ad purgatoriū: vbi portant̄ per angelū bonum. Dic practice quō xps dicit angelo. porta istū ad purgato-

Sermo. vii.

Ecce mitto ange-

lū meū ante faciem tuā Abath. xj. Verbū p̄positū p̄t declarari qua drupliciter siue q̄ttuor modis iuxta quatuor intellectū sacre scripture. Prim⁹ erit fm̄ intellectū historiū seu litteralē. Secūdus erit fm̄ intellectū allegoricū seu figuralē. Terti⁹ iuē intellectū tropologicū seu morale. Quartus fm̄ intellectū anagogicū seu supernaturelē.

Quātū ad primū iuxta intellectū historiū cum seu litteralē est verbū dei patris ad xp̄m eius filiū loquens de sua benedicta incarnatione qua xps venit p̄ redēptiōe hūani generis: et de suo p̄cursorē dicit deus p̄ filio. Ecce mitto angelū. ad litterā loquit̄ de iohāne ba. q̄r angel⁹ grece idē est qđ missus latine. sicut est rex ventur⁹ ciuitati p̄mittit nūciū ad p̄parandū: sic et de⁹. Ido sequit̄. q̄ p̄abit viā tuā ante te. Pro cui⁹ fundamēto sciendū q̄ regula ē generalis diuine puidētie quā seruauit a p̄ncipio m̄di vſc̄ ad finē q̄n aliq̄ magna ī mutatio vel inouatio debet in h̄ m̄do fieri sp̄ de⁹ p̄mittit aliquē vt gentes se p̄parēt. Uerbī gr̄a. De⁹ ordinavit magnā mutatōez et in nouationē in h̄ m̄do. s. vt totus mūd̄ lauareſ et mūdareſ a peccatis homī et renouareſ aq̄s diluuij. ppter qđ pm̄isit amicū suū Iose. qui p̄dicauit. c. annis vt ḡetes se p̄pararēt p̄ penitentiā. q̄ erat q̄ngentoꝝ annoꝝ q̄n incepit p̄ dicare. et deridebat et truffabat de ipso intātū q̄ infra centū annos nō poterat puertere nūl septē psonas. s. v̄xoz susz et tres filios et tres v̄xores filioꝝ. et venit diluuij et pdidit omnes quotq̄ erat in m̄do Gen. vi. et. viij. Scđo p̄z hoc idē q̄n deus voluit inouare terrā egypti et liberare filios israel et deſtruere egyptios. s̄ ante pm̄isit filiū suū et Aboylen ppheta vt auſaret regem Pharaonem et egyptios qui p̄dicauit ibi et multa miracula fecit. sed nūl egyptiū cōuerit imo fuerūt omnes in mari submersi: vt pat̄z Exod. xiiij. Tercio p̄z idē q̄n deus voluit eſcere decē trib⁹ de terra p̄missionis propter pctā eoꝝ. Sed ante pm̄isit Amos ppheta; vt Beis nūciaret et p̄dicaret t̄c. e iij

Dominica tercia aduentus Domini.

Quarto patet hoc idem quod deo voluit destruere terram promissiones et captiuare duas tribus qui remiserantur. scilicet tribus iuda et beniam. Sed annus pmissit eis hic remissio prophetarum volentes seruare regula sua prudenter. Quinto patet hunc idem quod deo ordinavit destruere maiorem ciuitatem mundi. nomine. iudei. iacob. et iohannes. Sicut ppter peccata eorum. sed ante pmissum ionam et naum pphbas. ut predicaret eis ut se perpararet. Iohannes. i. et iij. Sexto ppter quod voluit renouare et mutare totum mundum per aduentum messie. sciens quod multi de iudeis non crederent in eum ppter quod essent dispergendi per mundum. sed ante pmissum iohannem baptistam quod nunciauit aduentum Christi per mundum redemptione et iudeorum destructione: dicens. Nam enim securis ad radicem arboris posita est. Mat. iij. Antiquus securis fuit posita solu ad ramos. sed tunc ad radicem. id. ad totalem iudeorum destructionem. non autem veniet maior mutatione maior inuenatio quod vnde fuit in mundo. s. destructio et finis mundi. s. aduentus antequam et iudicium generale. Iohannes deo pmissit sanctos. s. Dominum et Franciscum cum suis religiosis. et ut de quilibet ipso legitur vicinus credit puerus iudicium. non genites non potest credere. sed autem nunc missi dicantur angelii. Autoritas. Ab his deo patrum ipso per angelium reuocare eos. ppter quod parceret illis et tabernaculo suo. Iohannes vero subsannabatur angulis suis. iij. Esdras. s. Ecce regula et ordo diuine iusticie. quod habet Iob. fuit a deo missus ad nunciandum Christi aduentum. Ideo in themate dicit vel vocat ipsum angelum dicens: Ecce ego mitto te. Abhui nota quod iohannes nunciauit aduentum Christi tripliciter. predicatione. baptismado. demonstrando. Pro primo dicebat. Iohannes est quod post me venturum est. quod ante me factum est. cuius ego non sum dignus ut solu eius corrigiam calciamen. Iohannes. s. Pro secundo dicebat. Ego baptizo vos aqua. medius autem vestrum stetit quem vos nescitis. Iohannes. s. Pro tertio dicebat demonstrando ipsum: Ecce agnus dei. sic enim quod deo vult venire per gratiam in mente alicuius ad ipsum iustificandum. primo permittit iohannes predicationem. Iohannes. s. gratia predicationis. quod singularis introit deo in corda de predicatione. Iohannes permittit iohannes predicationem. Iohannes. s. id est predicatorum quod predicat exterius ad aures. sed Christus predicat interioriter in corde. Ideo dicit Gregorius. Inueni laborat exterius lingua predicatorum nisi assu interioriter gratia saluatoris. Et Augustinus. In celo cathedra tenet quod corda hominum docet. Secundum iohannes venit baptizando. et hunc quod predicatorum tactus in predicatione plorat pectus sua per tritionem quam ille lachryme baptizant lauant et purificant aiam ab oib[us] culpis et maculis pectorum mortaliuum. Tercio venit iohannes demonstrando. et hunc quod pectorum contritus de peccatis omnibus ea sacerdotum per confessionem sacramentaliter. De his ostendit dicitur. Emitteret dominum suum et liqueficeret ea. slabitur spuma eius et fluenter aqua. Qui annunciat verbum suum iacob. p. cxiij. Altera emitteret dominum suum. Ecce iohannes predicans. flauit spuma eius et fluenter aqua. Ecce iohannes baptizans. Qui annunciat verbum suum iacob. i. confessori denunciando sibi propositum cordis. Ecce iohannes demonstrans. Quatuor ad secundum intellectum allegorici seu figuralem tunc thema est dei patris ad plenum Christum dices de filio suo. Ecce ego mitto angelum meum. quod licet sit dominus angelorum. dicit enim angelus quia missus a deo patre. Iohannes. s. Duxi uero est nobis et filius datum est nobis. Et factum est principatus super humerum eius. et vocabitur nomen eius admirabilis. consiliarii. f. m. lxx. interpres. magni consilii angelus. deus fortis. pater futuri seculi. Iohannes. ix. Ab his autem coram nobis tandem percepimus et bellator fortis et valens ad plenum. sicut legitur de Julio cesare. quod nunquam dixit ite sed venite ita Christus ad plenum iustitiae puerus Christianus ut ipse sequantur. Iohannes dicit deus p. Ecce ego mitto angelum meum a me facientem tuam loquens pro Christo proprio ad bellandum cum inimicis. scilicet demonibus et peccatis ut nubis Christianis daret cor. virtutem. et audaciam. De hoc figura legitur. quod in terra propagationis habitabatur septem conditiones gentium ante quod illuc venisset plus Israel de terra Egypti. s. amorem. gergesin. ethereorum. chanaeorum. cueorum. et iebuseorum. Et erat totus filius Israel timebat illuc intrare. Sed dominus dixit proprio Israel. Ne timeas. precedet te angelus meus. qui introducet te ad amorem. ethereum et pherecum. cananeumque et eueum et iebuseum quos ego coeteram tunc. Ex. xxvij. Figura fuit Christi. quoniam ante aduentum Christi erant septem conditiones malorum gentium. s. septem demoniorum. qui sunt capitanei septem peccatorum mortalium. Primum amorem: quod capitaneus significabat leviathanum capitaneum superborum. Secundus gergesin. qui significat manum capitaneum auarorum. Tertius ethereum. asinorum capitaneum luxuriosorum. Quartus pherecum. beelzebub capitaneum inuidorum. Quintus chanaeum. beelzebub capitaneum gulosorum. Sextus eueum. baalberit capitaneum iracundorum. Septimus iebuseum. astaroth capitaneum accidiosorum. Abodo videamus quis faciet plenum per proprio Christum considerata portentia demonis maxima intentum et nullus homo esset sufficiens. Iohannes deus pmissit filium suum dicens proprio Christo. Ecce mitto angelum scilicet Christum qui vincet et debellabit istos capitaneos. Primo debellavit et vicit leviathanum capitaneum superbie virtute humilitatis. quod nunquam fuit aliquis humiliior Christus. Secundum vice-

mamona ex paupertate voluntaria: quod semper voluit seruare. Tercio vicit beelzebub virtute charitatis et dilectionis: quod quicquid fecit fecit charitatem. Quartovicit asmodaeum virtute primitatis et virginitatis. Quinto vicit beelphegor virtute abstinentie. Sexto vicit baalberit virtute patientie. Septimo astaroth virtute diligencie. Ecce quod dicitus p. dicit proprio Christo. Ecce mitto angelum tuum. Iohannes non oportet nos multum filiarum sed ut arcus campum bone vite et recipere armas scilicet humilitatem dimittendo supbia. Iohannes dicit Christus. In modo plurim habebitis: sed profidite quod ego vici mundum. Iohannes. xvi. Quatuor ad tertium intellectum scilicet tropologicum seu moralum thema est verbum dei ad quilibet nostrum dicens: Ecce ego mitto animatum. et determinatio est cōsideratio omnis sanctorum concorditer dicentium quod in celo non erunt duci ciuitates: hominum et angelorum sed soli yna. quod oēs stabimur in sanctis sancti angelis in divinis vicis sine plena deitate. s. ordinibus angelorum ut habeat. Mat. xxij. et Luc. xx. Altera historia de seducentis cum Christo disputantibus de inutilitate septem viros. hunc quod respondit Christus dicens: Erratis nescientes scripturas neque virtutem dei. cum enim a mortuis resurrexerit non nubet neque nubent: sed erunt sicut angelii dei in celis. Abar. xij. Lucas dicit eis angelis angelorum erunt. Ex ista Christi visione patet solutio duarum questionum antiquarum. Prima de premium etiam vtrum sancti angelii premium a sanctis aliis vel ecoueris an sint eis. Secunda de residencia: vtrum angelii resident ad dextram Christi: et aie ad sinistram vel ecouerso. Solutio prima patet cum dicit Christus: eis angelis erunt. Solutio secunda cum dicit: erunt sicut angelii dei. Cum ergo dicit deus: Ecce mitto angelum tuum. et ante faciem metis humane deus proponebit angelum considerandum: ut homo se disponat iuxta conditiones angelicas. Quoadmodum bonus pictor proponebit coram discipulo pulchrum exemplar imaginis ad pingendum. Si ergo voluntarius cum sanctis angelis habere societatem in celis: oportet nos confidemus eorum conditionibus: sed non tamen ita derelinquant quoniam sit aliquid effectus custodie. inquit enim aliquod malum prohibetur: et aliquod bonum promovetur. Nec obstat quod Damascenus dicit quod angelii cum sint benevolentibus non sunt in celo ergo videtur quod nos derelinqueremus. Quia ut dicit sanctus Thos. s. p. cxiij. ar. vi. i. sol. ad. iij. et si angelii custodes intercedunt derelinquent hominem locum. non tamen derelinquent eum quod ad effectum custodie. quod etiam dum est in celo cognoscit quod circa hominem agatur. Neque indiget mora temporis ad motum locorum. sed statim potest adcessere. Idem dicit s. Thos. s. sch. ibi s. ar. iij. in so. ad. v. vbi dicit quod quoniam est aliquid agens impunit fortiter impressionem remanet illa impressio in paciente per aliquod temporis. etiam ad absentiam agentis. ut patet in mobilia. violentis. Et ita dico inquit sanctus

Dominica quarta aduentus Domini.

Thos. q ad. vñā actionē angeli in homine pōt hō bonā dispositionē accipe q manet i eo ad aliqd sp̄us: vt patet q̄ si aliquis semel deuote orat ad plures dies remanet deuotior. Et ita angel⁹ q̄ suis nō semp̄ pñs sit. pōt tñ sp̄ custodire. inquitū effect⁹ eius manet post actionē. Patet ergo q̄ angeli sancti habet ad nos pie totē: qz resipicūt nos etiā dū sunt in celo em̄. p̄ireo z loco distantes a nobis: z qñ vidēt nos in piculis veniūt ad nos defendendū. Nonne omnes sunt administratorij sp̄us. in ministeriū missi. ppter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. ad l̄eh. i. Ergo recipe exemplū ab angelo. depinge in corde tuo pietatē erga pauperes. dando vel mutuādo vel vendēdo sine v̄sura nō plus vēdendo. ppter solutiōis dilationē. nec min⁹. ppter denarios paratos r̄c. Exerce tēp̄m ad pietatē. Nā corporalis exercitatio ad modicū v̄tilis est. pietas aut̄ ad oīa v̄tilis est p̄missionē habēs vite q̄ nūc est z future. j. ad Thimo. iiiij. Tercio sancti angelī habet charitatē in deo: quia ignis v̄rens sunt in amore dei in fructuō. Mota historiā Iudicū. xij. de parētib⁹ samsonis q̄bus aperauit angel⁹. qui cū offerret deo sacrificiū angelus saltauit in flama: dicit textus. Cumq; ascenderet flama altaris in celum: angelus domini pariter in flama ascendit. Iudic. xij. Istud altare lapi delli figurabat altare xp̄ianoz. qñ non debet dici missa nisi in altari lapideo vel sup aram. Iudei habebant altaria de terra vel de lapidibus impositis. In sacrificio aut̄ missa i quo conficiat corpus xp̄i de quo exiit flama ignis q̄ inflamat corda xp̄ianoz in remissionē peccatorū. Mota quid accidit Ylerdo de fratre Bartholomeo Thome sancti nr̄i ordinis. s. pdicatorū cui revelauit angel⁹ q̄ omnes qui fuerūt in illa missa fuerūt absoluti a pena z a culpa. ergo exemplo angeli q̄ ascēdit in flama debet quilibet nostrū ascēdere in hoc sancto sacrificio p̄ deuotā cōtemplationē. Isto mō accendit i nobis ignis ille charitatis. de quo dicit xp̄s. Ignē veni mittere in terrā: et qd volo nūl ut ardeat. Lu. xij. Quātū ad quartū intellectū. s. anagogicū seu supnaturālē. tūc thema est x̄bū xp̄i ad quālibet bonā s̄iam ex hac vita trāstirā. ipam cōsolando dicit: Ecce mittō angelū meū z. Ab magna assecuratio et cōsolatio est mercatorib⁹ qñ h̄it trāssire inter gētes armoz z latronū s̄i a capitaneo eoz habet saluū cōductū z guidagiu. Sed maior securitas eis eēt s̄i paratari⁹ dñi p̄cederet eos associando p̄ passus piculosos. Sic q̄libet nostrū in morte habet trāssire passus piculosos int̄ demones q̄ spectat anūmā

in morte. Autoritas David. Inhabitabūt et abscondent. ip̄ calcaneū meū obseruabant: p̄s. lv. Mota inhabitabūt. s. demones in hoc mūdo. z abscondent. supple se. z ip̄ calcaneum meū obseruabūt. i. finē que est vltima ps viā te. sicut calcaneus vltima ps homis. sed si hō tenet bonā vitā assūrāt a deo qui mittit paratariū suū. s. sanctū angelū qui p̄cedet s̄iam z ipsam associat: z sic trāssit secure inter demones. Autoritas. Ecce ego mitto angelū meū qui p̄cedat te z custodiat in vita et introducat in locum quē p̄paraui. obserua eum z audi vocē eius Exod. xxiiij. Mota qui p̄cedat te sc̄z egrediente de corpe z custodiat in vita. s. a turba demonū in aere caliginoso existentiu. z introducat te in locu. quem paraui. sc̄z in paradise vbi sūt portarij sanct⁹ Michael p̄ archangelis: z sanct⁹ Petrus p̄ homibus Et angelus pulsat dicens: Attolite portas p̄ncipes vestras. Ecce quare dīc: Ecce ego mitto angelū meū.

Mota. iiiij. Sermo. i.

Ho vox clamā

et tis in deserto. Joh. i. Clerbū ppo. sitū est beati ioh̄is baptiste respondendo ad nūcios hierosolymitanos dicens: Ego vox clamātis in deserto. Pro hui⁹ x̄bū declaratōne z materie introductione recipio duas breues questioēs. Prima quare sancta mater ecclesia in hoc sancio tpe aduētus in q̄ totū officiū debet esse de xp̄o. facit tā magnē mentionē de beato iohāne baptista in euā/ gelio hodierno. z etiā in dñica p̄terita. Num quid sufficeret beato Joh̄i duo festa q̄ de ipo facit ecclesia. s. nativitas z passiois. Pro cuius respōsione inuenio in beato Joh̄e q̄tuor excellētias plus q̄ in alijs sanctis. Prima est nativitas gratiosa: qz iam erat sanct⁹ anteq̄ natus. Secūda est passio dolorosa: qz fuit de capiratus ex tripudio vnius puelle. Tercia est vita virtuosa: quia statim qñ fuit q̄nq; an nox dimisit mūdū z intravit heremū. Quarata est doctrina fructuosa: nūciando z pdicādo aduentū messie. Ex his quattuor excellētias deus exaltauit iohāne sup omnes sanctos dicens: Inter natos mulierum non surrexit maior. Johāne baptista Abath. xij. ppter hoc sancta mater ecclesia quater in anno facit festū de beato iohāne. Primum dē eius nativitate. Secūdum de passione. Tercium de eius virtuosa vita vt in dominica p̄terita. Quartum de eius predicatione fructuosa. Et de hoc legitur euāgelium hodiernū. De nullo alio sancto fit festū quater in anno

Sermo i

nisi de beato iohāne baptista. De bō Petro aplo facim⁹ tria festa. De beato paulo duo. sed de beato iohāne q̄tuor. Et de festo hōdierno dīc ip̄met: Ego vox clamātis i desereto. s. ex efficacia pdicatiōis z doctrine sue. p̄ p̄ma q̄stio. Secūda q̄stio z subtilio: q̄ rebeat⁹ iohānes volēs suā doctrinā declarare dixit se vocē dicens: Ego vox clamātis in z. Num dixisset meli⁹: ego habeo vocē. Respoſio q̄ beat⁹ iohānes dixit se ecē vocē dupli rōne. Prima dcmōstrādo suū officiū ex cellēter: q̄tuor ad p̄mā rōnem. Officiū p̄pū vocis est manifestare z ostendere p̄positū cor/ dis sive mētis p̄ceptionē. P̄bus. Voces sūt signa eaz q̄ sūt in aīa passionū. p̄mo piarme/ niarū. Proprie loquēdo magna est differētia inter x̄bū z vocē. licet vulgarit̄ sumant pro eodē: qz verbū est cōceptio mētis anteq̄ ore exprimaf. sed. voces sunt q̄ p̄ferunt. Jō dicit logica. Vox ē son⁹ ab ore aīalis plat⁹. p̄prie loquēdo x̄ps ē verbū eternū: qz erat absconditū in mēte diuina. Jo. i. In p̄ncipio erat x̄bū z x̄bū erat apud deū z de⁹ erat x̄bū z. s. ab/ scōditū z secretū. Sz de⁹ pater misit vocē. sc̄z ioh̄em baptistā vt manifestaret z ostenderet x̄bū diuinū. sc̄ut fecit qñ dīxit: Ecce agn⁹ dei z. Ecce iohānes dicit se esse vocē ad ostēdē dum differētia int̄ verbū z vocē t̄pālē. ipaz demōstrando q̄stum ad secūdā rōnem. Exercitū pdicatois est: qz oīa eius mēbra z potētie debent pdicare. Hō solū os pdicatois debet pdicare, sed etiā vita mores z fama. Itēz iſtellectus studendo. memoria cōtemplādo. cor. manus. gestus. z continēter sive cōposi/ te faciendo. Itā bonus pdicatoz totus debet esse vox. Dicunt logici q̄ vox est homogeniū qz quelibet ps vocis est vox. Sic oīa q̄ sunt diligētis pdicatois debent esse vox. Hieronymus. Omnia sacerdotis debent esse voca/ lia. ppter hoc beat⁹ iohānes r̄fidendo nūcijis sibi missis dīxit: Ego vox. q. d. quicqđ est in me totū est vox: quia totū pdicat. Pater the/ ma: De ista voce ego inueni vñā mirabilem p̄phetiā David qui allegorice p̄phetādo de beato iohāne dīxit: Vox domini sup aquas deus maiestatis intonuit. dñs sup aq̄s mul/ tas. vox dñi in virtute. vox dñi in magnificē/ tia. vox dñi cōfringentis cedros. z cōfringet dominus cedros libani. vox dñi intercidētis flāmā ignis. vox dñi cōcutientis desertū. z cōmouebit dñs desertuz cades. vox domini p̄parantis ceruos. z revelabit condensa. z in templo eius oīs dicent gloriā. Ubi iohānes septies dīcit vox ppter septem doctrinas q̄s beat⁹ iohānes pdicabat.

Prima erat doctrina baptismalis. Secūda erat doctrina penitentialis. Tercia erat doctrina magistralis. Quarta erat doctrina increpatiua. Quinta erat doctrina corrēctua. Sexta erat doctrina reprehensiua. Septima erat doctrina instructiua.

Dico p̄mo q̄ prima doctrina beati Johānis erat baptismalis. Dicit om̄es euāgeliste q̄ quādo beatus iohānes exiit de deserto i quo steterat. xxv. annis: vt dicit Hugo i ma/ xima penitentia. Et qñ etatis erat. xxx. anno rū exiit de deserto. in cui⁹ exiit incepit pdicare circa regionē iordanis baptismū penitētie. Luc. iiij. Glenit in omnē regionē pdicans baptismū penitentie in remissionē peccatorū di/ cens: Ad eū vestrū stetit quē vos nescitis Johā. j. Sed ego ostendā ip̄m vobis iō reci pietis eius doctrinā. Dicebat sibi gentes. Et quid debem⁹ facere vt ip̄m possim⁹ dignē re/ cipere. Respondebat eis q̄ reciperet signum baptisini in aqua. qui baptisabat eos sub tali forma. Ego te baptizo i nomine venturi. Ille baptisimus iohānis erat signū christi. Sicut crux daf in cruciata in signū. Ex ista pdicatiōne doctrine baptismalis: beatus iohānes dīc vox domini sup aquas. s. iordanis. Glo. Unū baptismū pdicabat z aliū dabat: quia baptismū aque dabat. z baptismū ḡfe pdicabat i remissionē peccatorū. De hoc autoritas Ego baptizo vos in aqua. qui autes post me venturus est fortior me est. cui⁹ nō sum dign⁹ calciamenta portare. ipse vos baptizabit in sp̄us sancto et igni. Abath. iiij. Mota igni ab latiui casus fm grāmaticā antiquā. sed qua/ re dicit igni. Mota errorem illorum qui dicunt q̄ aliqui baptizant igne. Sed dicit igni du/ pli ratione. Prima in primitua ecclesia i nō baptismo descendebat spiritus sanctus visibi/ liter in forma ignis. z ista expositiō est cōmū/ nior ad ostēdendum. q̄ spiritus sanctus erat datus et ostēdebat se extertus signo ignis visibiliter. Secūda ratio: quia sicut mūdus debuit mūdarī z purificari per aquam scilicet tempore Noe. quia gentes erant nimis cali/ de per luxuriam. ideo venit aqua diluuij. sc̄c purgabitur per ignem. in fine mundi propter frigiditatēcharitatis. Abath. xxij. Quo/ niam abundabit iniq̄itas: refrigerescet chari/ tas multorum. Hanc rationem facit sanctus Thomas de Aquino ordinis pdicatoz in quarto sententiā. Sic etiam deus or/ dinavit duo diluuij ad purificandum ani/ mas. scilicet diluuij aque baptismalis ad refrigerandū somitem culpe originalis.

Dominica quarta aduentus dñi.

Secundo diluui ignis purgatorialis: quia post baptismū refrigeramur et efficimur negligeantes et maculamur peccatis: iō de^o ordinauit fonte purgatoriū vbi aīa baptizat ab angelō bono ut determinat sanct^r Tho. q^r dyabolus iam victus est p illū q ducit ad purgatoriū. iō victus nō debet incarcerare victore hic baptism^m est dur^r et terribilis. De q pōt dicere aīa q illuc debet baptizari. Baptismo autē habeo baptizari. et quo coactor. Luē. xij. Ecce q̄re dicit vox dñi sup aquas. Et q̄ tūc Iohes baptizauit xp̄m. Ideo subdit: de^o magie status intonuit: dñs sup aq̄s multas. Secūda doctrina quaz beatus Iohes pdicauit erat doctrina penitentialis. Abath. iij. In diebus illis venit Ioh. pdicans in deserto iude: dicēs. Penitentiā agite. appropinqbit em̄ re: gnū celorū. Postq̄ baptizauerat eos dābat cōfitebanꝫ peccata sua. generalitē dicendo: ego tui supbus. van^r. pōpolus r̄c. Et beat^r Ioh. dabat sibi penitentiā hūilis oronis Lu. xj. Iohānes docebat suos discipulos orare. Alius cōfitebat generalitē dicēdo. p̄r ego fui auar: usurari^r r̄c. cui Iohes dabant penitentiā restituōis. ne puluis auaricie clauderet sibi ocu: los ne xp̄m agnosceret. Alius veniebat et di: cebat: Pater ego sum luxuriosus r̄c. cui da: bat penitentia abstinentie ieiunior et afflictioꝫ Abaci. ii. Discipuli iohānis ieiunabāt. Idē de alijs peccatis. Ecce quō iohannes pdicabat doctrinam penitentialē. Ideo dicit: vox dñi in virtute. s. penitentiā indicendo. Mota vox dñi in dñtute. nō dicit in sacramēto. Non quō sancti doctores i theologia distinguit dō dupli penitentiā. s. de pnia sacramētali: et de pnia virtuali. Penitentiā sacramētalis est q̄ hō confit̄ p̄tā sua et absolvit. talis pnia dō facit. Penitentiā sacrm̄ h̄z p̄tes tres q̄ sūt cō: tritio. p̄fessio. et latifactio. Pnia autē dñtualis nō habet p̄tes sīc nec alia sacra: vt dicit sc̄tus Tho. iij. p. q. xcj. et. iij. dis. xvij. q. j. ar. j. q. j. iij. Et q̄ iohes pdicabat non dū erat ordina: tū hoc sacrm̄ nec potestas remittēdi peccata erat homib^r cōcessa. Iō iohānes nō df vox dñi in sacro. Alia est pnia dñtualis voluntaria et dñtuala q nō est sacrm̄: vt ieiunare. pegrina: ri. disciplinare se: et hmōi. Et de ista dicit vox dñi in virtute r̄c. q̄r bear^r iohānes inuidiebat penitentiā nō sacramētale s. dñtualē. et p̄cordat dñuid dices alibi: Ecce dabit voci sue. s. beato iohāni vocē virtutis. nō dicit sacramenti.

p̄s. lxvij. Mota vt dicit sanctus Tho. iij. q̄ lxxxvij. iij. dis. xij. q. j. ar. j. q̄ pnia vt est do: lor voluntatis cū electioē recta ē dñtus v̄l act^r virtutis. Nō autē vt ē passio. Et est pnia vir: tus specialis q̄r h̄z materiā generalē s. rōne speciali p̄ obiecto. s. oīa peccata vt emēdabi: lia p̄ actū homis: vt dicit sanct^r Tho. iij. pte q. lxxxv. ar. iij. Et ē virt^r moralis nō theolo: gicalis: et ē p̄ iusticie. Tercia doctrina erat magistralis: q̄r sīc bon^r magister diversis pu: eris dat diuersas lectioēs. sic bear^r iohes di: uersis cōditiōib^r hoīm dabant diuersas doctri: nas. Dicit beatus Lucas. iij. ca. q̄ veniebat ad cū diuersē cōditiōes gentiū interrogātes ip̄m et dicētes: Abagister qd faciem^r. v̄bi grā p̄rio venerūt diuites dicēdo: Abagister qd debem^r facere nos. Rūdit. Qui habet duas tunicas: det vna nō habeti. Et q̄ habet escas sīl faciat Luē. iij. Due tunice sūt: vna necessi: tatis. secūda supfluitatis: q̄ corrumpt^r et pau: peres moriunt frigore. Quot sunt mulieres paupes q̄ ppter defectū mātelli nō possūt ire ad missas. et vos diuites tenet vestes supflu: as r̄c. Idē de escis r̄c. Deinde venerūt publi: cani dicētes ei: Quid faciem^r magister. Dic hic glosa. q̄ sumit hic publican^r p̄ illo q̄ ha: ber officiū publicū: q̄r vel est baliu^r vel iusti: ciari^r vel iuratus r̄c. Quib^r iohānes respō: dit: nihil amplius q̄ cōstitutū est vobis facia: tis. Si erant rectoꝫes dicebat. Quid tenem^r facere recordamini de iuramēto qd fecisti q̄i recepistis officiū. sc̄z q̄ facietis iusticiā. et cor: rigatis populu et peccata notoria. et respicia: tis in omnib^r utilitatē cōmunitatis. Ideo ita faciatis: als caueatis r̄c. Tercio venerūt ad eum milites et scutiferi dicētes: quid facie: mus et nos. Et ait illis: Reminem cōcūtiatis nec calūniam faciatis. et cōtentī estote stipend: diis vestris. Ecce regula et doctrina militum. Mota neminē cōcūtiatis. Dic cōtra illos qui statim trahunt et habent dagā sive gladiū in manu ad p̄cūtiendū pauperes et muleros qui nō possunt se defendere. Item neq̄ calūniā faciatis subditis vestris ab eis exigendo pe: cunias et bona eorū diuersimode. et decipiūt cōformes dicendo q̄ sint gratiosi in exigēdo. cum tamē includant eos in castro vel i ecclē: sia quousq̄ dederint. et tenent restituere. Idē Cōtentī estote stipendiis vestris de fallario: de redditibus quos recipitis pro defensione: sp̄li. Molite facere supfluitates nec vanitate: sed copitate quid habetis et quātū potestis expēdere. et de bonis v̄ris deis p̄ aīa vestra quartā vel ad min^r qntā p̄tē amore dei. Mū: quid totum dabitis ad latrinas et iūmetis et

Ratiseris ribaldis r̄c. Ecce q̄re dicit Elo^r do: mini in magnificētā. s. tribuēdi p̄silia et mo: dum viuēdi vñtūq̄. Abagnificētā op̄ei. s. beati iohānis. et iusticia ei manet in seculū seculi ps. cx. Quarta doctrina erat incre: patiua: rep̄hendendo vicia et peccata dicen: do. Progenies vīperaꝫ q̄s demonstrabit vo: bis fugere a vētura ira. Facite et fructus dig: nos pnie Abath. iij. Mota p̄genies vīperarū dicit hic glo. q̄ vīpe trahūt venenū ab vtero matris. et a natura habēt venenū. Talis ē cō: ditio iudeoꝫ: ideo iohānes vocavit eos geni: mina vīperaꝫ dicēs. Genimina vīperarū q̄s demōstrabit vob fugē a ventura ira. q. d. nul: lus. Facite et fructū dignū pnie. s. vt iuxta q̄: litatē et quantitatē p̄tōꝫ faciatis penitentiā. Mota quō tūc iudei decipiebank sīc modo decipiunt multi xp̄iani di. Numq̄ de^r pm̄ sit abrae et semi ei bñdiciōez Ben. xxij. s. hoc dicebat de^r ppter messiā filiū abrae fm carnē ideo dixit xp̄s iudeis. Si filiū abrae estis faci te opa abrae. Jo. viij. In hac cecitate et eroē sī mīlī xp̄iani male vite qui nullam pniaꝫ fa: ciunt de peccatis. Et quando de hoc rep̄hen: dunt respondent. Qui crediderit et baptiza: tus fuerit saluus erit Abar. xvij. r̄c. Tūlī co: gnoscerē istam stulticiā. Mota de domino fa: ciente p̄iūtū nuptiaꝫ q̄ p̄ totam terram fecit p̄coniliari. Quicuꝫ mihi fidelis fuerit et ma: nus mundas habuerit mecum p̄randebit. Dic historiam de rustico r̄c. Idem de dño et rege nō ieu xp̄o ex cui pte est p̄conisatum. Qui crediderit r̄c. In morte autē hō vadit ad p̄iū: uium si tūchō credit et h̄z manus mūdas. bñ stat. als restat furca inferni. qm̄ ista v̄ba. qui crediderit et baptizatus fuerit nō sunt p̄teriti t̄pis sed futuri p̄iunctui. Tu credidisti et pu: rificatus fuisti in baptismo. s. extūc soridat^r fuisti r̄c. necessariū est et q̄ quando hō vadit ad p̄iūtū credat et manus mūdas habeat Ideo dicebat Ysaías. Lauāni mūdi estote. Ysa. j. Deponatis et istā vanam p̄sidentiam. Ex ista doctrina increpatiua: beat^r iohānes dicit vox dñi p̄fringentis cedros. i. supbos. Quinta doctrina erat correctua in corri: gendo et refrenādo inuidia discipuloꝫ suoꝫ. Discipuli autē iohānis zelātes p̄ mḡo suo io: hāne inuidiebat xp̄o. q̄r q̄ xp̄s icepit pdicaze et baptizare trahebat ad se p̄lm et dimittebat iohānem nec mirū. De hoc discipuli iohānis dix: erūt. Rabbi q̄ erat tecū trans iordanē. cui te: stimoniū phibūsti. Ecce hic baptizat. et om̄es venuūt ad eū Jo. iij. Ecce flama ignis iuidie quā iohes intercidit p̄ doctrinā suā correcti: ua dices. In h̄z gaudiū meū impletuz est. Ille

lum oportet crescere: me autē minui. q̄ de sur: sum venit sup oēs est Ioh. iij. Ex hoc bear^r Ioh. dicit vox dñi intercidēt flamā ignis. O et quō hec vox et nos necessaria vt iterā deret flamā ignis inuidie q̄ nimis ardet i mū: do. nō solū de inuidia bonoz tpaliū: sed etiā de quadā inuidia q̄ est p̄ctm p̄ sp̄m sanctū. s. inuidētia fraterne gr̄e. Terbi gr̄a. Si aliq̄s religiosus vult seruare regulā r̄c. statim alij inuidētēs murmu rāt et ip̄m impugnat voca: tes ipsum ypocritā singulareꝫ r̄c. et sic flama ignis iuidie accendit. Secus sī ē ribaldus. uno cōmēdat dices: O quō ē grat^r talis fra: ter r̄c. Idē si habet aliquā gratiā deuotōnis vel p̄dicatiōis vel hmōi. Idē de clericis laicis et mulierib^r. Mota ad hoc plantū pp̄he. Ad te dñe clamabo q̄ ignis comedit speciosa de: lerti et flama succedit oīa ligna regiōis. Joel. j. Mota q̄ desertū significat religionē ppter asperitatē vite in q̄ religiosi deberēt viuere. s ignis iuidie totū comedit. Ligna regiōis sūt seculares q̄s la flama iuidie succedit. Sep: ta doctrina erat rep̄hensiue rep̄hendēdo et ar: guendo regē herodē cōcubinariū q̄ habebat v̄roꝫ. sed q̄ nō erat ita alba nec pulchra nec ornataz cōposita vt ip̄e vellet: tamē erat filia regis. q̄ despēcta herodes duxit cōcubinā. hoc vidēs Iohes venit ad ip̄m rep̄henden: duz dices: Herodes nō licet tibi habere v̄xo: rem fratrī tui Abath. xij. et Abaci. vi. Ex: hoc bear^r iohānes dicit vox dñi cōcūtientis desertū. Aboraliter: vtinā multe dom^r hui: ciuitatis nō sūt desertū herodis p̄ luxuriam. despiciētes v̄roꝫes et recipientes cōcubinas. Sed hoc desertū cōmouebit nō a iohāne sī a xp̄o iusto iudice in die iudicij. Ideo subdit. Et cōmouebit dñs desertū cades. i. mutati. s. luxuriosi qui mutat se cū alia mītere. Se: ptima doctrina erat instructiua sicut bon^r p̄ q̄ nescit vel nō p̄t instruere filios mittit eos ad magistrū vt instruant ab eo. Sic fecit be: atus iohānes de discipulis quos instruere nō poterat vt crederēt in verū messiā ih̄m xp̄m. ppter hoc q̄r fuit captus et pp̄inquus morti: misit ipsos ad xp̄m tanq̄ ad magistrū vt in: struant ab eo de veritate. Abath. xij. Lū au: disset iohānes i vīculis opa xp̄i mittēs duos de discipulis suis: ait illi. Tu es q̄ ventur^r es an aliū expectam^r r̄c. Ex hoc bear^r iohānes dicit vox dñi p̄paratis ceruos. Mota q̄ bo: ni xp̄iani dicūt cerui ppter magnū saltū que: faciūt dō terra v̄sq̄ ad celū. Iō dauid i ps̄ona xp̄iani dicit: Qui p̄fecit pedes meos iāq̄ cer: uoꝫ et sup excelsa statuēs me. ps. xvij. Pedes q̄b^r saltam^r ad gadilium sūt vera credētia et

Dñica quarta aduentus domini.

obia. Pés dexter est vera credētia. Sinister dō obia. S3 aliq errant saltādo qui credunt ascendere in celū et descendunt in infernū. qz hñt pedē dext̄ fractū vel sinistrū vel vtricqz vt iudei et agareni qz vtricqz pedē hñt fractuz qz nec hñt fidē nec bonā vitā. Pedē dextrum hñt fractū illi qz vubitā i fide. Iō nō pñt saltare i celū. Sinistz illi qz hñt verā credentiaz. s nō hñt obiam nec bonā vitā. Discipuli autē ioh̄is solo pede dextro claudicabāt. qz nō cre debant. s nō sinistro. quia bñ viuebat. Ideo ioh̄es misit eos ad xpm ut ipsos curaret. qui bus curatis dixit xps. Claudi ambulant t̄c. sequit. Postqz dixit vox dñi sp̄ans cœruos et reuelauit cōdensa. s. ihs xps ex ei⁹ miraculis qz fecit qz viderūt discipuli ioh̄is. et i tēplo ei⁹ oēs dicēt gl̄am. Ecce q̄re. b. iohannes dixit nuncius. Ego vox clamanti in deserto t̄c.

Sermo.ij.

Dirigite vias dō

mini. Job. i. Prepare seu dirigere debem⁹ viam dñi ieu xpo in breui venturo in ciuitatem hui⁹ mudi ne habeat deuiare et ire in circuitu. Dicit hic Gregor. qz via dñi quis venit ad nos et nos vadimus ad euz est bona scientia et virtuosa vita. Ad hoc declarandū hæbo duas ratōnes. Prima est qz p̄muniter qñ quis p̄tinuat aliquā viā diciatur ista via ē talis. Et licet hoc sit clarum tamē auctoritas. Qm̄is via viri recta sibi videt Proverb. xxij. Scda ratio qz via que dicit ad talem villā dicit via illi⁹ ville. licet illa villa nunqz transeat p̄ illā. Auctoritas iob loquens dō mala p̄sona dicit. Aaledicta sit ps eius in terra nec ambulet p̄ viam vinearum. Job. xxliij. nō qz vinee vadat s qz p̄ illam viam hō vadit ad vineas. Et ista ē intentio beati Gregor. qz via dñi. s. qua⁹ venit ad nos p̄ ḡti am et nos vadim⁹ ad eū p̄ gl̄am: ē bona vita sc̄ta et v̄tuosa. intantū qz si infidelis tenet bonā vitā cauēdo a supbia. auaricia. luxuria t̄c. anteqz moreref de⁹ veniret ad eū p̄ grām ip̄sum illuminādo de veritate. Ihic p̄z rñslo ad qdñem illoz. quare damnabil⁹ infidelis. qz si cognoscit xpm t̄c. qz pct̄a eius impeditur ne ip̄sum agnoscat. qz si teneret bonā vitā deus veniret ad eū. quato magis ad xpianū. Auctoritas xpi. Siqz diliget me. s. naturali amore. qz tūc nō loquibaf xps de amore charitatis. diliget a p̄fc meo. et ego diligā eū et mani festabo ei meipm Job. xiiij. ideo de via bone vite et v̄tuose. Dicit Ysa. Hec ē via dñi abulat in ea neqz ad dextrā neqz ad sinistrā declinabit. Ysa. xxx. De ista via dicit Thēma

ppositū. Dirigite viā dñi. s. bona vitā et virtuosā. Rota qz quattuor v̄tib⁹ dirigis via dñi. s. bona vita. qñ tres sūt theologicales et quarta est moralis.

Prima est fides cordialis.

Secunda spes celestialis.

Tertia charitas integralis.

Quarta obedientia generalis.

Per istas quattuor virtutes dirigis via dñi. Jō dīc thema. Dirigite viā dñi. Dico p̄mo qz p̄ma virt⁹ directiua vie dñi ē fides cordialis sc̄z h̄c in corde fidē verā. s. illā quā xps dixit reuelauit et pdicauit. et nō regere se in his que fidei sunt p̄ rōnes naturales nec p̄ argumēta

Rota ad h̄c silitudinē de ortulano sulcādo ortū p̄ cordā tensam ab uno capite ad aliud. Sic recte facit xps i orto hui⁹ mudi in qz libet nostrū tenet facere sulcū siue canale rectū de bona et sancta et virtuosa vita. Laules semi-nāde sunt virtutes et opa bona et meritoria. Hec. s. fides catholica erit nobis directa via. ita vt stulti nō errēt p̄ eā. Ysa. xxxv. Stultitia sumif h̄c p̄ ignoratiā sic Lu. xxiij. O stulti et tardi corde ad credendū. In hac errauit Arrianus qz sine corda voluit facere sulcū qñ dixit mōm fuisse ab eterno sine p̄ncipio et sine fine. Plus scit mō vna vetula de his qz fidei sunt qz scuerūt oēs antiq. rō ppter cordā fidei.

Secunda declaratio ē de scriptorib⁹ qz regulat p̄ linea rectā t̄c. et sic scribūt recte. Sic cogitate qz vita nra est vt liber in qz scribenda sunt ola bona qz facim⁹. Et ne errem⁹ xps regulauit. xij. lineis. id est. xij. articulis fidei. qz cōtinēt in credo i deū. Jō iuxta illas lineas regulem⁹ nos. als nunqz alia nra ē recta. Aut. Ecce qz incredul⁹ nō erit recta alia eius in semetip̄o. Just⁹ autē in sua fide viuet Abacuc iij. Justus. i. rectus qz regulat suā vitā iux⁹ regulā a deo sibi datā. patet qz qz virt⁹ fidei ē directiua vite nra. Scda virt⁹ directiua vite nra est spes celestialis. qñ hō nō sperat nec cōfidit in diuitijs hui⁹ mudi qz faciliter pñt amittī et pdi. nec in dñō nec i p̄sona nec i genere nec in scia neqz fortitudine vel pulchritudine. qz oia ista sunt vana et trāistoria. s. totā spem ponit in dñō. qz nō pōt deficere in gaudijs et thesauris honorib⁹ diuitijs et delitijs padisi. tāt dirigit viā suā. Rota ad h̄c miraculū de religioso cogitate x̄bū themati. dirigite viā t̄c. Quō metaliter fuit sibi visuz qz erat i quodā terribili deserto vbi alōge vidit ciuitatē terribilem. et videbat sibi qz a deserto vbi ip̄e erat vñqz ad ciuitatē esset fluui⁹ ignis terribilis et p̄fundissim⁹: vbi vidit pontē strictissimū. in cui⁹ transitu oēs qz aspiciebat ad dexterā vel

sinistrā in flumē ignis caderat. et solū illi trās ibant qui recte aspiciebat ad terminū. Et audiuit vocem dicentē sibi. p̄ hunc pontē te operet transire. Ihic patet quō via nostra est diri genda. Desertus ille significat istū mundum Ratio. qz sicut locus desertus est loc⁹ feraz et nō hoīm. sic iste mund⁹. Deus a principio fecit tres habitatōnes. sc̄z celū. p̄ angelis. padi sum terrestre. p̄ hoībus. et istū mundū pro beatis. S3 ppter p̄ctū ade suim⁹ electi de loco nro. et vt exiles sum⁹ in deserto hui⁹ mudi in loco bestiarū. De qz dicit Dō. In terra deserta in via et in aqua. p̄. lxij. Luitas mirabilis est padisus in qz null⁹ est defect⁹ nec miseria. null⁹ lus infirmat nec senescit nec morit⁹. de ista ciuitate dicit David. Gloriōsa dicta sunt de te ciuitas dei. Flumen ignis p̄fundissimū et terrible est infern⁹. de qz dicit Dañ. Fluui⁹ igneus rapidus p̄grediebat a facie dei Dañ. viij. A facie dei. i. a sapia dei. qz dñs sapiens siml̄ ordinat palatiū p̄ se et carcerem. p̄ criminosis. Pons long⁹ et strict⁹ est vita bona et virtuosa Long⁹ qz tot dietas h̄z qz dieb⁹ viuit homo. Strictus Abat. vij. Angusta ē pora et arta via qz ducit ad vitā et pauci sunt qz inueniunt eā. Porta bone vite ē p̄tritio de p̄ctis vel confessio vel restitutō. qz angusta ē. Jō dīc qz pauci s̄t qz inueniunt eā. Calus respiciētū ad dextrā ē spes de p̄spēr. et ad sinistrā desperatō d aduersis David. Lædet a latē tuo mille: et decem milia a dextris tuis. p̄. xc. Aspect⁹ at dī rect⁹ ad terminū ē spes in deū secura. Jō dīc scripta sc̄ta: In his oib⁹ deēcare altissimū vt dirigit in veritate viam tuam. Eccl. xxxvij.

Tercia virtus directiua vite nra est charitas integralis qz est amor dei sup̄m⁹. et amor p̄ximi ordinat⁹. Amor dei in hoīe dñi et sicut oleū i lāpade qdñ sp̄ natat sup̄ aquā. sic amor dei in corde dñi natare sup̄ om̄s alios amores. Talis charitas integra est directiua vite nra iuxta silitudinē edificatorū doinorū qz dirigūt p̄ctes dupli regula. superi⁹ cū corda. inseri us cū plūbo. Ecce duplex dilexio integre caritatis. s. dei et p̄ximi. Hoc dupli regula dirigēda est vita nra. Auctas. Hoc mandatū ha bem⁹ a deo vt qz diligit deū diligit et frēm suū i. Jo. iii. Ideo dñi Lan. i. Ademores dñborū tuoz. recti diligūt te. Duō vbera sūt duo p̄cepta p̄ta charitatis. dei et p̄ximi. Dextrū dñ lacvīte et templatiue. sinistrū vite actiue. Contra quēlibet nō h̄fitem charitatis regulā dñ. Act. viij. Lor tuū nō est rectum coram deo. In felice amaritudinis et obligatiōne iniquitatis viralis p̄ quā xps venit ad nos p̄ gratiā et nos vadim⁹ ad eū p̄ gloriam ē cōis obseruātia. x. p̄ceptoz necessaria ad salutē. Per istā possunt

directiua vite nra est obediētia generalis. qñ hō se regit in fiēdis fm diuinās ordinatiōes: et nō fm suas inclinatiōes: et fm diuīa p̄cepta et nō iuxta sua sentimēta. Talis obediētia generalis dirigit vitā. Sicut dicit geometri qz rectū est cui⁹ mediū nō deviat ab extremis. Extremū et p̄ncipiū vite nra est xps. Jo. viij. Tu qz es. Rñdit eis Ihs: p̄ncipiū qui et loquor vobis. Ego sum alpha et o. p̄ncipiū et finis. Apoc. i. Mediū est vita nra qz dī recta. qñ nō deviat ab extremis. s. a p̄ncipio et fine. nec p̄ elevationē nec deēssione aut sinistratiōne. Tūc mediū dicit esse rectū: qñ vita nra recte tendit ad finem. s. a p̄ncipio ad finem. s. a deo ad deū. Cōtra huiusmodi quattuor diuīs p̄dictas sunt diuersa p̄cepta quoū obedientia generalis tenet viatorē rectum in via hui⁹ vite. Ideo dicit sacra scriptura. Audī fili mi et esto sapiens et dirige in via animū tuū Proverb. xxij. Ecce quare dicit thema. Dirigite viam domini t̄c.

Sermo.ij.

Arate viā domi

ni Job. i. Sermo n̄ erit q̄liter nos debem⁹ p̄pare ad recipiendū dñm nostrū ih̄m xpm: qz iuxta representatiōes sancte matris ecclesie debet nasci post crast intrare ciuitatē hui⁹ mudi. Jō vt inueniat nos bene ordinatos volo vobis ostendere q̄liter nos debem⁹ p̄pare: s p̄imo salutē virgo maria t̄c. Qñ aliqs rex vel magn⁹ p̄nceps dñ intrare nouiter aliquā ciuitatē iustum est et dignū vt vasalli paret sibi viā ne sint ibi lapides. sp̄ne t̄c. hoc dicitat rō et etiā p̄suetudo. Quia ḡ rex n̄ impator et p̄nceps et dñs n̄ nālis ih̄s xps dñ nouit intrare ciuitatē h̄m mudi. Jō a nobis p̄parāda ē sibi via p̄ quā dñ trāsire. Ideo p̄posui vobis thema di. Parate viā dñi. Diceret aliqs: frater magna rōne dicit⁹: qz viā ē sibi p̄parāda s ondatis modū quo est paranda. Dico qz h̄c ondat nobis bear⁹ Lucas i euā gelio hodierno: et Ysa. xl. c. dicētes: Parate viā dñi. rectas facite semitas ei⁹. Qis vallis implebit: et ois mōs et collis hūiliabit: et erit praua indirecta et aspa i vias planas. vbi ponitur. qnqz clausule mystice exponēde. P̄nia est: pate viam dñi rectas facite semitas eius.

Hō differētia inē semitā et viā: qz viā ē cruciarū et curruū siue via ampla p̄ quā vadūt aialia. sed semita ē methad⁹ qz itur expedit⁹ et citius. Sic etiā spūalit via dñi cōis et genitatis. p̄ quā xps venit ad nos p̄ gratiā et nos vadim⁹ ad eū p̄ gloriam ē cōis obseruātia. x. p̄ceptoz necessaria ad salutē. Per istā possunt

f. ij

Fnō de p̄pe.

quare dñpnabz t̄c
fidelis: fñ nō rogat t̄c
p̄.

Dñica quarta aduentus domini.

transire hō solū hoīes scientifici s̄ etiā bestie. Ignorantes p̄sonae. Semite sunt obseruāt̄r̄ p̄fessiones euāgeliōz. ad q̄s hō nō tenet nisi p̄ votū se obligauerit ad eas volūtarie. Clerbi gratia. Non assumere nomē dei inuanum nec enomiter iurare. ista ē via cōis. q̄ om̄ies tenemur ad h̄. nec p̄ toro mō saluādo d̄z hō false iurare. Sz deū laudare. orare. officiādo celebrando. p̄dicando z̄c. totum h̄ est semita q̄ nō om̄is tenet ad h̄: s̄ solū illi q̄ sc̄ obligarunt ad h̄ p̄ votū. Itē abstinere ab om̄i ope seruili in dieb̄ festiūs: audire missam z̄ fmo- nem est via generalis. q̄ om̄is tenet ad h̄: s̄ q̄libet die audire officiū diuinū. f. missaz z̄ ser monē: semita est q̄ cit̄ ducit ad terminū pa- radisi. Item honorare pentes via ē generalis. q̄ quilibet tenet ad h̄: s̄ recipe p̄fem sanctuz spūalem z̄ obligare se illi ad obediendū ppter deū semita ē. Item nō recipe vindictā de ū- rijs via ē generalis: s̄ loq̄ cuž ipsis z̄ salutare t̄ bñ facere eis est semita. Item nō facere lux- uriam via generalis ē. s̄ viuere caste z̄ nube- re nolle. ppter deū semita est. Item nō furari aliq̄ mō via ē cōis: s̄ om̄ia dimittere ppter deū z̄ nō h̄re p̄priū semita est. Item nō diffamare aliquē est via generalis: s̄ ppter deū seruare silentū semita ē. Item p̄fiteri z̄ cōicare semel in anno est via generalis: s̄ sepe est semita z̄c. Patet ḡ differentia inter semitā z̄ viā spūa- liter. Ideo dauid. Vias tuas dñe demōstra mihi: z̄ semitas tuas edoce me. ps. xxiiij. P̄z ḡ cū dicit: parate viā dñi. z̄ loquēs de semitis nō dicit pate: s̄ rectas facite semitas eī. ratō q̄ qui seruat dei p̄cepta ad saluatōez necessa- ria cōiter occasionē vane glie nō h̄z: s̄ illi qui nō solū seruat p̄cepta dei s̄ etiā p̄silia euāge- lica occasionē habet vane glie: dicēdo intra- se. O dices mō q̄ ego sum vna p̄sona sancta. ppter h̄ dicit. rectas facite semitas eī. Via er- go dñi est p̄anda p̄ p̄niale correctōem. Se- mite aut̄ sunt rectificande p̄ ecclēst̄ intentōez.

Sed oīus vallis implebit. iam scit q̄ si i via p̄ quā rex d̄z transire sūt aliq̄ fosse imple- tur. sic spūaliter fundū siue valles signat p̄so- nas luxuriosas. Rō. q̄ sicut ad valles desce- dunt aq̄ z̄ immūdicie. sic ad p̄sonas luxurio- las q̄ nō curant de supnis delectatōib̄ s̄ de infimis. descendunt aque corruptionū z̄ imū- diciarum z̄ pollutionū z̄ abominationū. ido implende interī in anima sunt timorosis co- gitatōibus. z̄ exteriū operosis occupatio- nibus z̄ opib̄ sc̄is. q̄ nulla res facit p̄sonam ita luxuriosam s̄c̄ ociositas. q̄ corpus n̄m ē dc terra. z̄ iō s̄c̄ terra inculta fāc̄ herbas ma- les spines z̄ tribulos. in qb̄ abscondunt be-

stie venenose. ita de terra n̄fi corporis inculta z̄ oīosa q̄ germiat spines tēptationū z̄ malaz cogitationū. J̄o dicit Ihero. Semp aliquid boni facito vt te dyabolus inueniat occupa- tū. Ideo sunt in mō tot mali religiosi clerici moniales z̄ laici: q̄ nō habet laborare. habet suos reddit̄ z̄ stant oīosi visitātes mulieres monasteria monialū z̄c. J̄o facto officio di uino hō debet se occupare studendo legēdo vel scribēdo z̄ h̄mōl. ppter hoc beat̄ Berū. ordinavit vt sui monachi q̄ nō habet studere irent ad labore v̄sc̄ ad prandiu. Itē q̄re sūt tot mali milites ciues z̄ scutiferi: q̄ nō habet laborare st̄t oīosi i platea iudicātes trāseū- tes. Ecce quid faciūt tpe pacis. q̄ tpe guer- a rū satis sunt occupati. Itē de laboratorib̄ in diebus festiūs q̄ debet se occupare i bonis opibus. audire missam. sermonē. z̄ sanctifica re dñicā. īp̄i vadunt ad lupanar vel ad ludū vel ad tabernā. Secus in dieb̄ serialibus: q̄ sunt occupati i negocjib̄ spūalib̄. Idē de mu- lierib̄ oīosis. q̄m̄ mulier oīosa ē luxuriosa. O dicit īp̄. ego portau īm̄ de dote siue bo- nā dorē viro meo. certe nō intrabo coquinā. sed q̄i sentit trāseuntes p̄curtere statum est in fenestra. Bona mulier semp ē occupata i ali- quo bono ope. Legit de Julio cesare q̄ ha- bebat plures filias: z̄ oībus dedit officiū suū. sc̄ filare. nere. texere de ferico z̄c. nc̄ eēt oī/ oīse. J̄o inq̄t Dauid in p̄sona xpi. L̄ouert̄ p̄plus me h̄c. s̄. in hoc mō. q̄i q̄ nō cōnvertef̄ dic ille nunq̄ p̄ueret i alio mō. imo dīc sanctus Tho. q̄ p̄sona q̄ morit i peccato luxurie semp haber desideriū ad illud peccatū. s̄ q̄i nō pōt īpm̄ ope p̄ficer augmēt̄ sibi dolor. J̄o dicit: L̄ouert̄ p̄plus me h̄c. Dñe quo- rīdet. dies pleni inueniunt̄ in eis. ps. lxxij. Mota dies pleni inueniunt̄ in eis. s̄. bonis fa- c̄tis z̄ honestis opibus. Isto mō oīs vallis i- plebit. Tercia oīs mons z̄ collis humilia- bis. In via regia nō solū valles implent̄. sed etiā altitudines hūliaibun̄. Sic spūaliter in via regi xpi oīs mons hūliaib. Mota duas p̄ditiones p̄sonaz supbarū. Quidā supbiūt de bonis spūalibus: q̄ magister in theologia vel doctor famosus vel ex deuotiōe. tales sūt mōtes alti. Alij supbiūt de bonis tempora- libus. de dignitate. p̄latione. officio. genere vel diuitijs. Hi sunt colles oportet vt humili- lien̄. Rō. q̄ xps nō requiescit in mōtib̄ nec in collib̄ z̄c. Autoritas. Ecce iste venit saliēs in mōtibus: trāsliēs colles. L̄af. ii. Clerbū ē spūllanci de filio dei. Mota saliens in mō- tibus. Ille qui saltat tangit ibi vbi recipit sal- tum. z̄ inde saltādo mutat se. Sic xps tangit

F̄igures & boni tēralib̄. Sermo III

montes q̄i dat eis ḡfas spūales sciam v̄l de- uotionē vel vt faciat p̄niam. Sed q̄i ex hoc homo supbit: xps saltat inde et transit colles q̄i illos nō tangit dando eis ḡfas spūales. z̄ ponit se in plano. i. in p̄sona humili z̄ ibi qui- escit ppter h̄ dicit scripture sc̄ta. Quāto ma- io: es: humili te in omnibus z̄ corā deo inue- nies grām. Ecc. iij. Multis agnoscere stulti- cā illoz qui supbiūt de bonis spūalibus vel tēpalibus. Si em̄ deplumato coruo sibi ap- poneret q̄s plumas magnas pauonis d̄ qb̄ ipse gauderet z̄ supbiret cū m̄ debcret trista- ri si h̄bet rōnem q̄i nō sunt sue. Idem est de il- lis q̄ supbiūt z̄c. Quid est eēt scientē v̄l deuo- tum. nihil aliud nīl q̄i pdidit plumas nigras ignorante vel p̄tōz z̄ deus posuit in eo plu- mas angeloz sc̄ie z̄ virtutuz debilit̄ firma- ras. f. seruore deuotōnis. Si ḡ pdit̄ deuoti- onez pdit̄ etiā plumas v̄tutū. Ideo p̄sona deuota sp̄ d̄z stare cū magno timore ne amit- tat plumas virtutū q̄i nō sunt sue s̄ a deo sibi imposite. Talis cogitatio expellit supbiam z̄ vanā glōriā. ideo dicit. Quanto maior̄ es. s̄. in bonis spūalib̄ humili te z̄c. Patet ḡ stul- ticia illoz q̄ supbiūt de bonis temporalib̄. Si aut̄ rex accommodaret alicui v̄foz. xx. milia florenoz cuž tali p̄ditōne q̄ sub pena capitis reddat sibi q̄i exiget ab eo cū alijs decem mi- libus de lucro. si ille gauderet z̄ supbiret d̄ il- lis pecunijs nunquid esset bene fatius z̄ stul- tis. cū teneat ipsas cū tanto onere z̄ periclio. Ita in p̄posito de bonis spūalibus vobis a re- ge xpo mutuatis. q̄i totū est mutuū. cui habe- tis restituere q̄fciungaz ipse voluerit cum ma- gno lucro. s̄. operū muscōie z̄ pictatis. als di- cet. quare nō posuisti pecuniā meā ad mensā nūmularioz. Abath. xxv. Abensa nūmulari- oz sunt manus pauperū. p̄mitto vobis q̄i si ista cogitaretis nullus diues superbiret de di- uitijis. nec etiam domini tempales. nec etiam dñi supbirent. Sicut nec bastaxus supbit de onere auri vel argenti seu margaritaraz quod portat. imo humiliat̄. Et qd sunt dñi spūales vel plati nisi bastaxi onerati auro z̄c. J̄o hu- milia te ad instar bastaxi dicēdo. dñe magnū onus porto sup me. ḡ humiliami in cōspectu dei et exaltabit vos. Ia. iiiij. Mō in p̄spectu dei habetis dare rōnem et p̄totum de oībus bonis. Quarta erūt p̄ua i directa. In in- gressu regis p̄ua via. i. torta dirigēt z̄ fit rctā. Sic spūaliter d̄z fieri mō i introitu regis xpi. Praua seu torta sunt corda z̄ verba et opera auaroz q̄ incedūt tortuose ad instar serpentis z̄ vulpis. xbi ḡfa. Usurarī incedit viā rectā q̄i aliq̄ cōitas vel p̄sona p̄ticulari veit ad eū

vt sibi mutuet īm̄ quo indiget. Rhidet statim placet mihi amore tui. Totū hoc est rectū. Sed q̄i dicit p̄ decē dabis mihi. xij. Ecce p̄auitas z̄ fortuositas. z̄ ita ponet i carta ne dñs vel ep̄us possit z̄c. Itē vendendo ppter sperā. totū hoc ē p̄auū. vel emēdo min̄ ppter denarios q̄s cito datis pro re emēda vel mu- tuādo sup possessiōes z̄ interim recipē fruct̄ totū est p̄auū z̄ tortū. sed esset rectū bonū et meritorū si fieret ppter deū. J̄o dicit: Erūt p̄aua in directa. talib̄ v̄surarijs dicit deus. Generatio p̄aua atq̄ p̄uersa heccine reddis dño p̄le stulte z̄ insipiezs. Dcūr. xxxij. Heccine reddis dño. s̄. tibi cōmissis ab eo p̄le stulte q̄i possit lucrari in ho c mōdo gratiā z̄ glo- riā in alio. pdit ppter v̄suraz. f. erūt p̄aua in directa faciēdo restitutionē. J̄o dicit sc̄ptu- ra. Dirige semitā pedibus tuis: z̄ oēs vie me stabilient. Auerte pedē tuū a malo. Vias. n. q̄a dextris sunt nouit dē. p̄uerso v̄o sunt q̄a sinistris sunt: vt est viā v̄sure z̄c. Prouer. iij. Quinta z̄ aspera in vias planas: vt sit in regis introitu. ita etiā fiendū est spūaliter in introitu regis xpi. Aspera sunt corda. ora. et oīpa iūidoz. iracūdoz. z̄ vindicatiōz. Lor- da sunt aspera p̄ maliciā. ora p̄ detractiones: q̄i semp p̄sona inuidiosa habet lingūa diffa- matice. Moueritis q̄i in p̄ncipio dyabol̄ du- rit maliciā in v̄xoz que secū semp erit v̄nita vt v̄xoz viro. idō semp erit dominar̄. ex q̄ ge- nuī filiū z̄ filiā. filī est cor inuidi. filia v̄o lin- gua eius. J̄o sunt fratres z̄ s̄lstant. p̄moge- nir̄ est cor inuidi. si aliq̄s hō dicit inuidō co- gnoscitis talē. tam bona p̄sona v̄det. statim dicit nō. cognosceris eū sicut ego. īp̄ ē vn̄ talis z̄ talis z̄c. Inuidi nullū bonū volūt au- dire nec loqui de illis quib̄ inuidēt. Itē ira- cūdus nihil scit dicere dulciter: s̄ alspere tam v̄xoz q̄ filiū: tā parentib̄ q̄i etiā familie do- mus. Itē de vindicatiō: dicēte p̄ caput z̄ p̄ corpus dei z̄c. ego vindicabo me de tali. De his dīc dauid. Quoz os maledictiōe z̄ ama- ritudine plenū ē. veloces pedes eoꝝ ad effun- dendū sanguinē. ps. xij. J̄o mō īn introitu regis xpi sc̄it aspera in vias planas. pacificā- do nos. remittēdo iniuriās: sicut pueri qui in absentia matris se p̄cutiūt s̄c̄ pueri. s̄ q̄i sen- tiūt matrē veniente q̄escit z̄ se pacificāt. sic z̄ nos sumus pueri sine intellectu. Ideo mō in aduētu m̄ris n̄re z̄ regis n̄fi pacificemus nos dimittēdo odia. rācores. z̄ malas volūtates. z̄ sic erūt aspera in vias planas. Quilibet etiā mḡo vel dñi displicer multū q̄i inuenit di- scipulos vel vasallos discordes z̄c. J̄o dicit p̄sa. p̄dicatorib̄. Preparate viam p̄lo. planū f. iij

Dñica quarta aduentus domini.

facite iter: et eligite lapides: et eleuate signum ad p̄los. Ecce saluator tuus venit: ecce merces ei⁹ cum eo: et opus ei⁹ coram illo y fa. lxiij. Nota q̄ lapides duri sunt malicia et durioria. verba mala et iniuriosa et diffamatoria. De his dicit p̄pheta. Elegite lapides. id est expellite maliciā duriciā tē: et eleuate signum ad p̄los: q̄tum ad publicatoē paci: q̄ si mala voluntas fuit publica et notoria. etiā pac et p̄cordia debet esse publica. hoc mō signum pacis eleuaf ad p̄los. Sed si mala voluntas fuit occulta et secreta tūc sufficit remittere secrete. Et assignat ratōnem. Ecce saluator tuus venit.

Sermo. iiii.

Edi⁹ vestr⁹ stetit

quē vos nescitis. Job. i. Clerbum p̄positū dat mihi moniū p̄dicans

di de v̄tutib⁹ moralib⁹. p bono regimie morali vite nře. q̄s oīis extrahem⁹ de vita ḡlo. sa dñi nři ihu xpi. Sz p̄mo salutē v̄go Aha. tē. Primo declarabo qd est virt⁹. et in mulitas diffinitōes v̄tutis magis mibi placet dif finitio p̄bi dicentis. Tert⁹ est habit⁹ electiu⁹ id ē inclinati⁹ ad faciēdū ola bona opa dele stabiliter in medio p̄sistēs put sapiēs ordinauit. Habit⁹ electiu⁹ est qdām q̄litas in aia generata siue causata ex multis bonus opib⁹ indi nans aiam vt assimilef illi q̄ illā q̄litate gene rauit seu causauit in ea. Clerbi gra. q̄du ali quis nřm h̄z redi⁹ ieunādi vel abstinenē nō h̄z v̄tutem abstinentiē: s̄ int̄m poterit habitua ri ad v̄tutē abstinentiē q̄ sine tedio imo dele stabiliter ieunabit. Item oēs inclinamur ad luxuriā. ideo cū magno labore abstinēt mlti. Sed int̄m hō poterit habituari ad v̄tutez ca sitatis. occasionses et oportunitates vitādo q̄ causabif in aia v̄n⁹ habit⁹ q̄ sine labore ab stinebit ab illo actu. q̄ habit⁹ electiu⁹ inclinat ad v̄tutē castitatis. Iez de alijs v̄tutib⁹. P̄do. in medio p̄sistēs put sapiēs ordinauit. s̄ medio. s̄ inter nimis et paucum. quia facē nimis et excessum vicium est et nō virtus. Idez facere modicū: sed facere ad sufficientiam est virtus put sapiens vir ordinauit. Nota similitudinē beati Greg. de illis qui trahēdo si nimis cordā nec modicū: s̄ q̄tum sufficit. Sic d̄z facere q̄libet p̄sona discreta de opib⁹ virtu mū. Clau⁹ q̄ d̄z se t̄pare est sapia cogitādo sic. Gloriam⁹ istud qd ego volo facē s̄ tali v̄l tali ḡdu q̄du poterit durare: ita et opus p̄petat sc̄minis loco. p̄sone. et sic de alijs circūstan tis req̄sitis i bonis opib⁹. als si indiscretē si

eret nō esset v̄tus b̄ viciū: q̄ tñ possit hō vi gilare vel ieunare q̄ p̄deret intellectū. Anselmus. Quicqd cū discretiōe feceritis virt⁹ est virt⁹ aut indiscreta p vicio reputat. Sz xps sit essentialit̄ nō solū v̄tuosus b̄ virt⁹. Autoris. Nos p̄dicam⁹ xpm dei virtutē et sapiētiā. i. ad Lox. i. Subi ḡ competit mediū ppter qd̄ dicit iudeis in extremis viciōx cōuersantibus. Abduis vestrū stetit. s̄. ille q̄ est virt⁹ quē vos nescitis. Nota q̄ in hac vita xps tenuit mediū q̄ter faciens cōmendatoēs qua tuor virtutū cardinaliū. q̄ dicunt cardinales a cardinc: q̄ in his q̄ttuo: voluunt̄ oēs et re ducunt alie v̄tutes morales. Ideo iste qua tuor dicunt p̄ncipales. Ideo qui habet istas quattro: est v̄niuersalit̄ virtuosus. Nota q̄ xps tenuit quater mediū.

Primo in natuitate.

Secundo in disputatione.

Tercio in p̄dicatione.

Quarto in passione.

Dico p̄mo q̄ xps tenuit mediū in natuitate: q̄ virgo maria post partū ipm pānis iuoluit et posuit in p̄sepio in medio aialū. Juxta p̄phetiā Abacuc fm. lxx. In medio duo z aialū cognosceris Abacuc. iij. Ecce p̄mū mediū qd̄ xps tenuit ad cōmendandā p̄mā virtutē moralē q̄ est prudentia: q̄ auisat hoīem circa picula hui⁹ mō tam aie q̄ corpis q̄ honorū. Auisat etiā circa fraudes dyaboli et mō. Jō hec virt⁹ ē p̄mo necessaria. Jō petr⁹ aplu⁹. Estote prudētes et vigilate. i. Petri. iij. Hec virtus prudētie habz duo extrema. s̄. nimis et modicū. Abodicū est fatuitas i alio extre mo sc̄ nimis sunt illi q̄ nihil sc̄iūt facere nec i ver bis nec in factis sine fraude et dolo q̄ sunt ita astuti q̄ infra vngue inueniret pilos. Virtus emi cōsistit in medio: nō decipe aliquē: nec p̄mittere se decipi ab aliquo. Esta est prudētia. Dñs ihs xps volens ondere istā virtutē voluit ponī i medio duo z aialū. s̄. inter bouem cornupetē qui diuidit vngulā. in q̄ designat duplicitas dolositatis. et aīnū grossum i quo designat fatuitas. Xps v̄o p̄tra dolositatē et fatuitatē stetit in medio. Jō dicit nob̄ aplē. Sicut mō geniti infantes rōnabiles ē fatuitatē. sine dolo p̄tra nimia subtilitatē. i. Pe. iij. Hic deficiūt multivt fatui q̄ statim credūt qd̄ eis dicit. Dic historiā de concubina cuiusdā clerici: q̄ cōpūcta de p̄ctō voluit recedere ab eo. Lui dixit cleric⁹: O misera et qd̄ vis face re. mō habes magnū honoř: q̄ es p̄pe deū et es nur⁹ v̄ginis marie ppter qd̄ ipa gaudēs remanisti cū eo. Ecce fatuitas. Nota q̄ graue p̄tm est facere luxuriā cū sacerdote vel reli

De grāmina deq̄n.

magistratū
et p̄le patr̄ quid
ad eam. **Bermō III**

gioſo. Sz q̄libet tali multo magis peccat mu lier q̄ cū layco. q̄ fornicatio minus p̄tm est q̄ sacrilegiū qd̄ p̄mittitur cū clericis. Contra b̄ extremū viciū dicit apls. Fratres volovos esse sapiētes in bono. et simplices in malo ad Ro. viii. Alij aut̄ sunt nimis astuti et intrica ti int̄m q̄ de bono faciūt viciū et malū ex do lositate verbi gra. De missis sancti amatoris que licet de se sint bone. tñ multi astuti faciūt ibi mala dolositates et fraudes. Prima q̄ cū missis sancti amatoris nō sunt nisi. xxx. dicunt q̄ sunt. xxvij. Sc̄da q̄ dicit q̄ canten tur sine intervallo. cū tñ clerici nō sunt ita bene pati mō q̄ q̄libet die celebrent. cū teneant talē vitā. et dicens missam male patius siue cū p̄scia p̄ci mortalis incurat et p̄mitit mortale p̄tm. Tertia q̄ dimittit missaz de tē p̄ eccliam ordinatā. Quarta de certis candelis cū certis pecunijs. Quinta q̄ gentes eredūt q̄ illa aia p̄ qua dicunt missis ex hoc exeat de purgatorio qd̄ nō sp̄ fit. Aie enim impari reatu penē sunt plerūq̄ obligate: q̄re et nunq̄ ineq̄ libus p̄ ea p̄ liberatōc indigēt suffragijs. quia sicut infirmitates corporis nō sunt eedētē. Mo ta de medico de cepe cruda tē. Ideo amouetur ista dolositas: q̄ missis de se bone sunt: s̄ queratis bonū sacerdotē ne sit p̄cubinarius. v̄surari tē. als dicit Greg. Sz his q̄ displi ciet ad intercedendū mittit: iran anim⁹ ad de teriora puocaf. Ecce rō q̄re xps voluit ponī in medio duo z aialū. Auictas. Qui audit i crepatōnes vite i medio sapiētū p̄morabitur p̄rouer. xv. nō in extremis: q̄ auisat. Se cūdo fuit xps i medio doctoz i disputatione q̄n fuit. xij. anoy Lu. iij. Inuenierūt eū i tēplo sedētē i medio doctoz audītē illos et interro gantē. In isto sc̄do medio xps ondit sc̄daz v̄tutē moralē: q̄ est iusticia. Justicia v̄o est redere vnicuiq̄ qd̄ suū est fm Aug. Justū ē q̄ opari et seru⁹ det bonū op̄ v̄l seruitū dñs et q̄ dñs det sibi suū salariū. Itē iustū ē q̄ vir diligat v̄xoz suā: et ecōverso. Itē q̄ filius ho noet pentes: et q̄ discipuli credāt suis m̄gris et san̄seruat infirmo tē. h̄ virt⁹ iusticie ē magis et maxie necessaria dñs tp̄lib⁹ et rectōbus cōitatum. quib⁹ dicit sc̄ptura sc̄tā. Diligi te iusticiā q̄ iudicat terzā. Sapiē. i. Extrema v̄tutū seu virtutē sunt remissibilitas et crudelitas. Remissibilitas ē q̄n p̄ modica rōe vel occasione dimittit iusticia. Remissibilitas qn̄ iudex nihil respicit dicendo moriat. Sz virt⁹ ē q̄n fm legē vel diuinālē vel impia lem vel fm canones p̄tificales vel rōnes na turales misstrat iusticia vnicuiq̄. Et illā ostē dūt xps q̄n iugenerit eū sedētē i medio docto

long s̄ardos q̄dē
p̄missis dīrendis.

Berimo Nuncius

In vigilia nativitatis Christi

faciat aliquid protra deū. et quō nō timeat pericula. nec fame nec psonae nec bonorum. nec etiā mortem ppter deū. Ideo de psona q̄ h̄z hanc virtutē dicit sacra scriptura. Fortitudo et decor indumentū ei⁹. Propter. vlti. Hec h̄z duo extrema. sc̄ nimis et paꝝ. siue temeritas et puſillanimitas. Temeritas nimia est q̄i nihil respicit: sed ad instar satui impingit se. hoc ē viſum. Puſillanimitas est q̄i miles q̄ est tumidus nō audet intrare bellū sen campū timore sagittorū. Sed medium est h̄fē se ordinate. Ideo dicit. Ihs aut̄ transiens p mediū illoꝝ ibat et venit capharnaū. Xps in ciuitate nazareth babebat pentes. amicos et notos. et eius pentes erant puſillanimes tumetes de morte xp̄i. Alij aut̄ erāt temerarii nihil respiciendo: volentes ipsum occidere. Et xps tenuit medium: q̄r nō timuit p̄cipiū. neq; temerarie in illos impegit: sed securus transiuit p medium. Ita debes tu facere in p̄flio spūali. nō sis temerari nec puſillanimes. Mota quō religio est ut campus p̄fliū in q̄ quidam sunt puſilla nimes et tumidi. sicut illi qui tenet q̄ non possint seruare regulā r̄c. Dic quō post martyrium mai⁹ seruitū q̄d hō p̄t facere deo: est intrare religionem. Ideo dicit Eccī. vū. Moli esse puſillanimes in aīo tuo. Quidam autem sunt temerarii qui nihil seruant de religione. Ideo debes tenere mediū et sperare in deo: det tibi mediū protra temeritatē et puſillanimitatem. Sicut dauid qui dicit. Expectabā eū qui salutem me fecit a puſillanitate spūis et tempestate. p̄s. iiii. De isto medio possumus dicere illud Dani. iiij. fecit mediū formacis q̄s ventum rotis flantem. Mota historiam breuiter de illis tribus pueris. Quarto stetit Iesus i medio i passione q̄i in fine vite sue voluit suspendi in medio duorū latronum Joh. xix. Crucifixerū eum. et cum eo alios duos hinc et hinc. mediū autē ih̄m. Hic xpus ostendit virtutē tempantie que est quasi mensura deliciaꝝ. ne homo recipiat plus v̄l'min⁹: sed recipere dī necessitatez. nō minus comedere. bibere. dormire. ridere. loqui. seu truffare. et sic de alijs. Hoc dīc scripture sobrietatē. i. P̄e. v. Fr̄s sobri⁹ estote et vigilate q̄ aduertari vester dyabol⁹ tanq; leo rugiēs circuit q̄rens quē deuoret. Hec h̄z duo extrema. nimia maceratio siue acerbitas. et curiositas. sc̄ nimis curare de cibo potu et vestitu et h̄mōi. Unus extremū est nimia austertas non recipiendo necessitate vite in cibo et potu r̄c. vel nimiam p̄niam faciendo r̄c. int̄m q̄ se interficiunt. Ido q̄libet dī tenere mediū et sp̄are vitā suā iuxta suā qualitatē et pplexionē. q̄libet sc̄t quantū p̄t portare asinus suus. Ido cauere debet a magis et min⁹. Hoc ostendit xps q̄i voluit suspe di in medio duorū latronū. Latro sinister si gnificat prosperitatē p̄palē. Quidā sunt latrones de bonis p̄palibus numū recipiendo. Ecce curiositas viciosa. Latro dexter qui venia si maliter impetravit significat illos qui cupiūt esse i dextra glorie celestis. qui sunt latrones nō q̄ furent̄ aliqd de mūdo. Et furans vitam corpori p̄prio. modicū comedēdo et bibendo r̄c. Ecce austertas viciosa. Iō ponam⁹ nos in medio recipiendo necessitatē: et sic erim⁹ in medio cū xpo in cruce p̄nie. Ideo dīc scriptura. Obsecro vos fratres p̄ misericordiā dei ut exhibeatis corpora v̄fa hostiā viuentē. sanctā deo placēte. rōnabile obsequiū v̄m. ad Iro. xii. Mota deo placēte. magis et min⁹ nō placet deo. Nō de p̄fe nō beato Dñico orante. cui appropinquit demon q̄ tripudiādo cantabat hāc cantionē. Abagis et min⁹. magis et min⁹. magis et min⁹. Lu aut̄ suisct adiurat⁹ a beato Dñico qđ sibi hoc veller. Rūdit q̄ q̄c quid ipi lucrant̄ in hoc mūdo. totū lucrant̄ p̄ magis et min⁹. Abediu aut̄ qđ satis multū placet deo et displicet dyabolo. De psona aut̄ viciosa p̄t dici: Surge. suple de extremis. et sta in mediū. dixit xps ad hoīem aridā manū habentē q̄ surrexit et stetit. Luc. vi. ergo mediū vestrū stetit r̄c.

Fuenta est iuste

ro h̄fis r̄c. Abath. i. Tōr sermo n̄ est de imp̄gnatiōe v̄ginis Marie. Sed ut istā materiā sentiatis in aiab⁹ v̄ris p̄ dulcediū deuotiois. p̄mo salutabim⁹ v̄ginē grauidā r̄c. Inuēta est r̄c. Inter xpi cōceptiōne et eius nativitatē inuenio magnā differētiā in sacra scriptura. singularis in hoc: q̄r xpi nativitas nō fuit oīno occulta et secreta. imo voluit q̄ esset mūdo nūciata et publicata tam p̄ angelos q̄ p celos. pstellā orientis. p aīalia p̄ reges orientis. fm q̄ iam fuit pphetatum. Ego mouebo celum et terrā et mare et aridam et mouebo omnes gentes et veniet desiderat⁹ cūctis gentib⁹ Aggei. ij. Mota celū. i. sanctos angelos. Sed circa eius conceptionē voluit q̄ esset occulta: q̄r nulle psonae hui⁹ mūdi fuit reuelata. nō p̄farchis. nō pphbis. nec sancti p̄ psonis. nisi solū archangelo Gabrieли et v̄gini marie fm q̄ fuit pphetatum p̄ ysa. A finib⁹ tre laudes audiūm⁹. gloriam iusti. et dixi: secretus meū mihi. secretus meū mihi ysa. xxiiij. Et loqbat pphba l psona Gabrieļ et v̄gini marie. Mota a finib⁹ terre. Fines tre capiunt dupl̄

vel localiter vel p̄paliter. Quātū ad p̄mū cōputādo a cētro terre illud q̄ magi distat a cētro ē circūferētia. Terra est cēry. circūferētia est celū empireū. Ecce fines localit̄ a qb⁹ ga bael et virgo maria audieſt laudes iusti. i. saluatoris. q̄r regla est in sc̄tā theologia q̄ cū dī iust⁹ absolute intelligit sp̄ de saluatorē. Quātū ad sc̄m fines p̄nt capi p̄palit̄. Et septē sūt etates mūdi p̄pales. Prima fuit ab adā v̄sc̄ ad noe. Sc̄da a noe v̄sc̄ ad Abraaz. Tercia ab abraaz v̄sc̄ ad moyse. Quarta a moyse v̄sc̄ ad dauid. Quinta a dauid v̄sc̄ ad trāsmigrationē babilonis. Sexta a trāsmigrationē babilonis v̄sc̄ ad xpm̄. Septima et vltia a christo v̄sc̄ ad finem mūdi. De q̄ dicit apl̄s Nos sum⁹ in q̄s fines seculorū deuenefit. i. ad Loy. x. Ecce fines p̄paliter. de qbus dicit gabriel et virgo maria. A finib⁹ terre. i. in vltima etate mūdi laudes audiūm⁹ gl̄iam iusti. i. saluatoris. Dicatis angele Gabriel de his laudibus et gl̄ia saluatoris. dicatis nobis aliquid. Rūdit secretū meum mihi. supple tenebo. Ecce quō xpi cōceptio fuit occulta et secreta. De q̄ dauid. Descēdet sicut pluia in vell⁹. et sic fullicida stillātia sup terrā. ps. lxxi. Patet ḡ dīa inter nativitatē xpi et ei⁹ p̄ceptionē. Enī licet cius p̄ceptio a principio fuit ita secreta. tñ paulat̄ fuit manifesta. quia mulier grauida ad min⁹ in p̄tu manifestat suū ptum. Sic fuit de virginē cui⁹ venter et vter⁹ intumuit et non potuit suā imp̄gnatiōe occultare ppter hoc dicit thema p̄positi. Inuēta est in vtero h̄fis pat̄ thema. Et q̄r sū in materia deuota v̄gis guide. Inuenio et v̄go maria fuit inuēta guida sponsi suo Joseph tripli rōne. Primo per experientiā sensualem Secundo per sapientiam diuinalem Tercio per excellentiam specialem. Pro q̄libet istarū dicit thema. Inuēta est in vtero r̄c. Dico p̄mo et v̄go maria fuit iuēta guida a spōlo suo Joseph p̄ experientiā sensualem. Dis cognitio habet per aliquod sentimētū. per visum cognoscim⁹ colores. per auditū sonos. per olefactū odores. p̄ gustū sapores. per tactū durū vel molle calidū vel frigidū. Si dicitis alicui. quō sc̄t hoc. Rūdet q̄r vidi vel audiui r̄c. Patet ḡ oīs n̄fa cognitio est per sensus. Phus. Sensus non decipiſ circa p̄pī obiectū. maxie visus. n̄s sit defectus. ppter hoc dīi iudices faciunt magnā v̄fam̄ inter testes de visu et de auditu et de credētia. q̄r testis de visu est maior. Ideo christ⁹ reprehēdebat iudeos qui nolebat credere dīcētes. Qd̄ scimus loquimur. et quod vidim⁹ tasta mur. et testimonīū n̄m nō accipit̄. Johā. iiiij.

Berimo Unicus

In Vigilia nativitatis Christi

absc̄ opere incidere in manū homī ē peccātū in cōspectu dñi. Dan. xiiij. Joseph aut̄ cogitabat de spōsa sua si erat deuota vel indeuota. et videbat q̄ nunq̄ viderat tā sanctā tē uotā mulierē q̄ semp̄ volebat orare vel legē vel cōtemplari. Et in isto fundamento deuotionis mulier se vñ fundare als cader. Fundamentū aliud nemo pōt̄ ponere p̄ter id qd̄ posuit est. p̄ma ad. Col. iiij. S̄z ista Joseph nō inuenit in brā virgine cū esset deuotissima et ardentissima in dñi. Tñ scriptura de ea dicit p̄rouer. vlti. Abulier timens deū ipsa laudabitur. Scđm signū est garrulatio oris loquax. Deus custodiat ipsaz ab oportunitate Rō. q̄ ex verbis nulla deuotio remanet i sia sicut nec odor in capsa cū muscato q̄ est agta cōtinue. Alietas. Tibi aut̄ verba sunt pluri ma ibi frequēter egestas. s. bonitatis. Prou. xiij. Ido nutritias filias vestras puellas ne sint loq̄ces. Ideo. s. ad. Th. ii. Abulier in silentio discat cū oī subiectōe. als malū signū est. Sz mulier tacitura ē bona. Flota de signis taciturae brē virginis. q̄ depingit cū maiox̄ oculo q̄ ore. sc̄ p̄p̄te depingit ad innuendū q̄ habebat oculū cordis magnum ad cogitandū et contēplandū. s̄ os ad pauca loquendū. Abaria aut̄ cōseruabat oīa verba hec in corde suo. Luce. ii. tē. Joseph aut̄ considerabat in se si sponsa sua erat loquax siue garrula. et videbat q̄ non imo nolebat loqui in signum hui⁹. vt dixi virgo hēbat magnū oculū et puū os. vt p̄z in unagine sua quā de pinxit būs Lucas q̄ ē rome. Terciū signū est incōpositio corporis qn̄ mulier incedit tota lasciuia vel dissoluta ribalda. videf̄ q̄ hēat formicas in pedib⁹. Amb. Corp⁹ hois est si mulacru mētis. Itē salomon. Abulier in ornatū meretricio p̄parata ad decipiēdas aias garrula. vaga. q̄tis impatiēs. nec valens domi cōsistere pedib⁹ suis nūc soris. nūc in placēs. nūc iuxta angulos insidiās. Prou. viij. Et statim facit se ad fenestras tē. Sz b signū Joseph non inuenit in brā virgine. q̄ nunq̄ exhibat domū nisi q̄i ibat ad templum. et tūc ibat tota p̄posita. semp̄ habebat oculos suos ad terrā cū gestu sanctitatis. nunq̄ tripudia bat. s̄ oculis dimissis ibat. Ideo de ipsa dicit scriptura. Sz pulcra es amica mea q̄ pulcra es. oculi tui columbarum absq̄ eo qd̄ intrinsecus latet. Lan. iiij. dicit spūsanc⁹ ad virginē bis. q̄ pulcra es. q̄ pulcra in corpore et pulcra in alia. Flota oculi tui columbarū. nō dicit falconū. Quartū signū est ingurgitatio ventris. s. cibi et potus. Abulum signū est in homine et in muliere. q̄ ille partes vicine

sunt et inquitant se. vnde venter plenus statib⁹ inuitat vicinū suū. ppter hoc persona gulosā necessario est luxuriosa. Ideo de psonis gulosis dicit scriptura sancta. Comedēt et ad insiquitatē eoz subleuabit̄ animas eoz. Oze. iij. Sed virgo maria valde parum comedēbat solū pro sustentatiōe corporis. et semp̄ q̄st̄ ieunabat et abstinebat. Quintū signū est oīa pte dicētes. Non laborabo. ego portaui tantum de dote viro meo. Jō Berū. Ocioſtas est mater vīctorū. et nouerca virtus tū. vñ quia corpus nostrū est de terra. hēt conditiones terre quē si dimittit̄ inculta facit vel generat spinas luxurie. et malas herbas malaz cogitationū et peccator̄. Ideo de corpe oīoſtas. ppter hoc d̄ corpe dicit scriptura sancta. Abite seruū. id ē corpus. qd̄ ad istar serui est gubernandū. in operationē ne vacet. Multa em̄ maliciā docuit oīoſtas. Ecc. xxvij. Sz virgo nunq̄ fuit oīoſta. imo erat semp̄ occupata i sc̄is opib⁹. Dicit Hiero. q̄ surgebat in media nocte orabat. deū filabat. terebat et cōtentus. Sextū vanitas ē om̄at̄ et supfluitas. Abulieres se p̄fit om̄are decenter et honeste iuxta statum et p̄ditionē earū. s̄ qn̄ totum tempus studiū suū ponunt in ornādo se. siue corp⁹ et non curāt de anima. Deus custodit ipsam quia tales vane sunt et habent cor vanū. Jō dicit scriptura. Vanitas vanitū et oīa vanitas. Ec̄s. j. Flota regulaz apli. Abulieres in habitu om̄ato cum verecūdia et sobrietate ornantes se et non in tortis trinib⁹ aut auro aut margaritis vel veste preiosa. s̄ qd̄ decet mulieres promittētes pietatē per opera bona. j. Th. ii. Flota sobrietatē in mensura. sc̄ iuxta p̄ditionē sui status. et facultatē sui viri. Sed sunt multe mulieres que nihil respicunt. et debent v̄re cūdari et portat̄ quasi habitū siue ornamentū qd̄ a meretrīb⁹ portat̄. Et ideo dicit scriptura. Fallax gra et vana est pulcritudo. mulier timens deū ip̄a laudabitur. puer. vlti. Sz v̄go brā nō curabat de ornāmēt̄. bñ abluebat facē suā cū aq̄ distillata. s. lacrimarū. Beata aut̄ anna m̄f sua multū diues ornabat eā. et ip̄a amore matris portabat in domo s̄ nō extra domū. s̄ oīoſtu faciunt moderni t̄pis filie. Septimū signū est despectio viri vñ signū est q̄ h̄z cor ad aliū qn̄ disputat cuī viro de genere et de alijs. statī vult ip̄m suppeditare. Et fm̄ scripturā m̄līc̄r̄ deb̄z honorare virū suū. Jō p̄cipit apls di. Abulier discat in silētio cū oī subiectōe. Docere aut̄ mulieri nō p̄mitto neq̄ dñari i virū. s̄ esse in silētio. s. Th. ii. Etia legit̄ Hiero. j. q̄ Assuerus et sui dicebant. Lunc te v̄xores tā maiox̄ q̄ minox̄

def'erant mariti suis honorē. et sciātyros esse maiores in domib⁹ suis. Sic nec istud signū despectōis rep̄f̄ in v̄gine glōsa. q̄ licet esset iuuenis pulcra et nobil̄ et diues. et ci⁹ spōlus senex et paup. tñ ipsa honorabat ip̄m sup̄ oēs mulieres mūdi. Int̄m q̄ ioseph nūlū signū male mulieris inuenit in v̄gine Abaria. sed oēs v̄tutes et affectōes bone mulieris. Ex alia pte cōſiderabat. si natura p̄mitteret mulierē p̄cipe sine viro. et videbat q̄ n̄. Ecce qua liter fuit pplexus. et cor ei⁹ erat q̄si int̄ duos lapides molares. ex vna pte timebat ipsam diuulgare. q̄ statim fuisse lapidata fm̄ legē. Ex alia pte cū iust̄ esset ne videref̄ cōsentire cogitauit occulte recedere et dimittere eā. Et fuit cōpleta p̄phetia dauid di. in psona Joseph. Limoz et tremor venerū sup̄ me. et cōt̄erūt̄ me tenebre. Et dixi q̄s dabit mihi p̄ēnas sicut colubē. et volabo et requiescā. ps. liij. Et mansi in solitudine q̄st̄ ad p̄posituz Mota timor. s. cōsentire in pct̄m. si cū ea maneret. et tremor. s. ne innocenter diffamaret. Jō p̄posuit dimittere eā. Patet q̄ quō v̄go maria inuenita ē in vtero et. Aboralē auſentis vos vt ioseph. ne sint ip̄dimēta qn̄ volueritis facere m̄rimoniū. s. pentele vel affinitatis vel als. Ido ē ordinatio ecclie vt denunciet̄. Ideo dicit scriptura. Honorabile cōnubiu. et in oīb⁹ thōris imaculat⁹. ad lheb. vlti. Honorabile ē q̄si nō est sp̄edimentū. Dico secundo q̄ v̄go maria fuit inuenita in vtero h̄ns p̄ sapiaz diuinalē. Hoc fundat p̄ regulā theologie. Dicit sc̄us Tho. in. j. pte. q̄ mysteria dei. i. secreta ex mera ei⁹ voluntate depēdēntia nō p̄fit sc̄ri nisi p̄ ipsi⁹ reuelationē. q̄ nūlūs vestrū p̄t sc̄re cor meū nisi ego reuelē et manifestē. H̄to magis de deo. Sz illa q̄ contingunt naturaliter p̄nit sc̄ri. Istō mō medici scūt̄ horā mortis infirmi. q̄ licet effectus sit futur⁹ tñ cā est iā p̄fis. Hō est sic de volūtate dei. Jō dicit scriptura. Quis hoūm poterit sc̄re cōsilii dei aut q̄s poterit cogitare qd̄ velit de⁹. Subdit. Sensum tuū q̄s sc̄et nisi tu de deris sapiaz. et miseris sp̄m̄ct̄m tuū de altissimis. Sapie. ix. Joseph aut̄ cū videret spōsa suā guidā nec naturaliter poterat sc̄re vītare. q̄ coceptio xpi nullā habebat cām naturalē. q̄ nō venit p̄ cōstellationes celestes. nec per opatōes angelicales nec elemētales. nec humanales. q̄ nō poterat sc̄ri nisi p̄ diuinā reuelationē. Cogitate q̄ quō ioseph q̄ erat sc̄tūs hō iust̄ et bon⁹. orando recurrit ad deū sup̄ hoc sibi dei bñplacitū reuelari supplicādo. Juxta illud Iaco. iiij. Si q̄s vestrū indiget sapia postulet a deo q̄ dat oībus affluenter et dabitur ei. Ita fecit ioseph quādo voluit de nocte recedere posuit se p̄mo in oratione: dicendo. Dñe vos fecistis mihi magna grām. dando mihi in spōsam istam domicellā. s̄ dñe video q̄ est grauida quid est hoc q̄ tam sancta mulier sit grauida. et similia v̄ba et flebat multū. Credo ego etiam q̄ beatavirgo ex alia parte orabat deū affectu ole cōpatiens sue pplexitati. et q̄ eius sponsus tristis consolaret̄. Credo etiam mater sua. sc̄ virginis orabat ne venirent ad diffamationē et. Logitate q̄ illas deuotas orōnes deus exaudiebat. Dicit euā gelū. Hoc aut̄ eo cogitante. Ecce angel⁹ dñi in somnis apparuit ei. d. Joseph fili dauid nō li tunere accipere mariā p̄iugē tuā. Qd̄ ei in ea natū est: de sp̄sctō est. Parer aut̄ filiuz et vocab nomē ei⁹ ibm. Ip̄e em̄ saluū faciet populū suū a p̄ctis eoz. Hoc at̄ totū factū est ut adimpleret qd̄ dictū ē p̄ pp̄bz dicenē. Ecce v̄go p̄cipiet et parer filiū. et vocabit nomē ei⁹ emanuel. qd̄ est interpretatū nobiscū de⁹. Logitate q̄ angel⁹ dixit sibi illā pp̄bz ysa. Ecce v̄go cō. et pa. si. nō p̄m̄ nec sp̄missiū ysa. vij. Logitate q̄le gaudiū habuit ioseph qn̄ sc̄uit veritātē. Est hō mō q̄st̄ q̄re v̄go nō reuelauit sibi qn̄ videbat suā tristiciā et pplexitati. q̄ ip̄e credidisset sibi. licet mō sp̄sctō non cederet sp̄sce sue. H̄deo q̄ secretū cōmissū nō est reuelandū vbi deuote cōmitū. exq̄ secretū est bonū iustū et sanctū. q̄ als reuelādū est. Sacfm̄ regi abscōdere bonū est. Tho. xij. Jō virgo maria q̄ habebat p̄scientiā delicateſumā noluit reuelare timēs ne regē offēderet vel deū p̄cipue. Flota ē multis personas vānas q̄ nō p̄nt tacere si de⁹ dat eis aliquā grāz vel reuelationē. statī reuelāt̄. et male. nīlū sup̄ b̄ sc̄iat exp̄sse volūtātē dei. maxie q̄ q̄s c̄redit̄ ouū qd̄ posuit. De tib⁹ dīc scriptura. Qui denudat archana amici fidē p̄dit. et nō iueit amicū ad aim suū. Ecc. xxvij. Ecce rō q̄re virgo maria nī reuelauit ioseph nec mīti sue secretū sibi cōmissū. s̄ sp̄missiū reuelauerat elizabet̄. Dico t̄cio q̄ v̄go maria fuit iuēta i v̄to h̄ns p̄ excellētā sp̄lē. Abulieres cōit̄ qn̄ sūt ḡuide fuit macre. discolorate. tediose. appetunt varia. Sz n̄ fuit sic de b. v̄gie. imo dicit̄ aliq̄ sc̄ti doct̄. q̄ exq̄ v̄go fuit ḡuida radij splēdon̄ p̄cedebat de facie sua. et marie qn̄ fuit iuxta p̄t p̄bari tripl̄ p̄ phiaz. p̄ theologiā. et p̄ exp̄tiā. Quātū ad p̄mū dīc p̄bs q̄ om̄e a ges naturale q̄st̄ dat de forma h̄bali. tñ et d̄ accub⁹ ascōtib⁹ formāt̄ v̄t q̄ dat ignē dat etiā calorē et splēdorē. Ita de⁹ pater de sua forma

In nativitate christi

substantiali dedit filii suum virginis marie. Et autem filius dei dicas forma. Auctoritas ad philip. ii. Qui cum in forma dei esset exinanitus semetipsum formam serui accipiens. Neque mirum. ergo si dedit splendorem sibi in facade te. Ideo grauida existens virgo erat pulchrior et clarius. Secundo probatur theologice. Legitur Exo. xxviii. Quia moyses locutus fuerat cum deo in monte. propter hoc raudum splendoris procedebat de facie eius intus quod populus non poterat eum respicere. Fiat ergo. Si facies erat ita resplendens ex sola dei locutione. quanto ergo magis facies virginis marie ex filio dei conceptione. Hanc rationem facit apelles dicens. Si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria. ita ut non possent intendere filii israel in faciem moysi: propter gloriam vultus eius que evanescatur quod non magis ministratio spiritus erit in gloria. ii. ad Lc. iii. Administratio mortis fuit lex moysi quod non dabant vitam glorie. Tercio probat per experientiam de laterna cristalli quod de le est pulchra et clara. si intus mittas lucerna accensa pulchrior erit et clarius. Ideo de virginine maria. Logitate eius corpus pulchrum mundum ad instar laterne et lucernae inter illuminatas totum mundum est filius dei numerus et si ergo erat tunc clarius et pulchrior in tantum quod dicit rex quod ioseph non cognoscet eam. Matth. i. 7. ii. ex illis radiis speciosis. quia lux eterna erat in ea. Nota hinc quod ioseph habita diuina revelatione suppliciter petebat veniam a virginis de susptione quam de ipsa habuerat dicendo. Et benedicta quae non dixisti mihi. quia ego credidi sem vobis. Et quod dulciter ipsa ipsa solabatur et gratulabatur et esset sponsus et focus matris filii dei et eius nutrictus. Et benedicta societas. Ita quod reverenter vterque deum adorabat in utero virginis incarnari. Ite si vultus hinc societatem istam vobiscum faciat sicut faciebat vnde mercator valentius quod quolibet anno in die nativitatis invitabat vni pauperem senem. et aliquam mulierem habentem filium pululum quod respertabat sibi virginem cum filio et ioseph. De quo fuit filio et ioseph dicentes. Quia receperisti nos in domo tua ita nos recipiemus te in domo nostra. De hinc dicit xps Matth. xxv. Amem dico vobis quicquid fecistis vni ex minimis meis. mibi fecisti. Ite illud quod expederemus in ludo detinere pauperibus amore xpi. Paupes autem quod non habent nec possunt sibi perficere pecunias. possunt ad minus presentare cras tot die maria quod diebus ipsum portauit in utero. vel totum quod hecmodi sunt. Hebdomade sunt. xl. Abenses vero non uenit. Dies vero. cclxxvij.

In nativitate xpi. Sermo

Itus est vobis ho

die salvator. Luce. ii. Sermo noster erit de nativitate domini nostri Iesu Christi et virginis partu. Sed ut sententias dulcedine spirituali huius festi salutabimur matrem dei gloriosam tecum. Nam tu es vobis hodie tecum. A principio mundi usque ad nativitatem Christi non fuerunt audiiti tam boni rumores nec tam viles hominibus sicut sunt rumors thematis proposti dicentes. Natus est vobis hodie tecum. Omnes qui eratis perditos ad infernum damnati et sententiati. Declaratio nem huius benedicte nativitatis comprehendo in quinq[ue] coclusionibus.

Prima quod ista benedicta nativitas fuit antiquitus personalis desiderata ardenter.

Scda quod ista benedicta nativitas fuit personalis minus apprestita crudeliter.

Tertia quod ista benedicta nativitas fuit per deum celebrata potenter.

Quarta quod ista benedicta nativitas fuit per virginem mariam abscondita humiliter.

Quinta quod ista benedicta nativitas fuit per sanctos angelos publicata patent. dicentes. Natus est vobis hodie tecum. Et qui vellet curiosus predicare omnes quinq[ue] coclusiones esset numerus plenus. Et omnes tangunt in themate. In quo quinq[ue] sunt dictiones. Prima ergo tangit per primam dictationem. Scda in scda. tercia in tercia. et sic de aliis. Dico primo quod ista benedicta nativitas fuit antiquiter per sanctas personalis ardenter desiderata. Et ut melius ista coclusionem intelligatis audite parabolam. Raueritis quod fuit quodam magna et nobilis civitas optime populata. quod fuit ab inimicis crudeliter obsessa. impugnatibus enim omnem generem armorum inter quod iam eis deficiebat cibaria. tamen duravit obsidio nec inimici volebant eos recipere ad vitam. nec miseris diu facere alii quam. Imo occidebant eos statim. Scd autem hinc rex et dominus civitatis secrete misit nuncios et fratres civitati eis intimando quod ipse veniret ad eos personaliter et liberaret eos. cum esset potes. De quo ciues fuerint multum gaudi. et ardenter quod die spectabat eius aduentum. Recte ita fuit de isto mundo. Civitas ista magna et nobilis fuit et natura humana. Et quod posset numerare quod civitates fuerint. et habitatores in ea. ab adiuvo usque ad nativitatem Christi cum transuerunt secundum aliquos doctores ultra quod milia annorum quod fuit obsessa quotidie a crudelibus inimicis. s. in finitis demonibus impugnatibus enim diversis temptationibus cum balistis de miseriis et afflictionibus instantibus et iam deficiebant esse seu

victualia spiritualia. de quod dicit xps. Non in solo pane vivit homo in omni verbo quod procedit de ore dei. Matth. iii. Licet haberet doctrinam mosayca. sed non dat vitam eternam. nec habebat eum. i. permissione spirituali quod refrigerant arias. Et quod aliquis exibat de civitate. s. per mortem statim sine misericordia capiebatur et in carcere iseruit. non incarcerabatur. De autem domini huius mundi voluntas consolari ciues secrete misit eis nuncios. s. scd priarchas et personalis cunctis suis nunciando eis quod ipsem personaliter veniret ad liberandum eos. De quod multum gaudi ciues et habitatores civitatis mittebant sibi supplicationes. s. deuotitas orationes ut veniret et liberaret civitatem. Primo venit moyses dicens deo patri obsecro te domine mitte quem missurus es. Exo. viii. put personaliter. Secundo dauid ex parte civitatis totius dicens filio. Domine excita potentiam tuam et veni ut saluos facias nos. ps. lxix. Tercio salomon dicens spiritualiter. Admete illam de celo scd tuus. et a sede magnitudinis tue ut mecum sit et mecum labore. s. inimicos. Sap. ix. Mota mitte illam. s. personalis Christi in carne humana. quod invenit a patre et spiritualiter quod ad humanitatem.

Quarto Isaia dicens. Ultima disrupera celum et descendentes. Isa. lxviii. Alij dicebant. veni domine et noli tardare. relaxa facinora plebis tue istius etec. Rex autem auditus his supplicationibus misit secrete unum nuncium civitati quod dicceret ex parte sua. Apparebit in fine et non menet. Si moratur fecerit expecta eum. quod veniens veniet et non tardabit. Abacuc. ii. Ecce quod ardenter desiderabatur. et dicebant secundum Ambrosium. Qui veniet. quod nascetur. qui apparebit putatne videbo. putasne durabo. putas hic me inueniet illa nativitas. Et si oculi mei videbunt per quem oculi cordis reuelabuntur. Et si oculi mei videbunt quod credo in scripturis dei. Et quanto magis appropinquabat tanto magis desiderabatur. Quia veniendo incepit ipse in die sue conceptionis. Ideo seruissime desiderabatur a beata virginine marie mente sua et a sancto ioseph. qui quotidie computabat dietas cupientes videre die ingressus sui in hunc mundum. Virgo ipsum portauit nouem mensibus et sex diebus. quod sunt. cclxxvij. dies. Ite in persona Christi dicit scriptura sancta. Sum inquit et ego mortalis homo similis ovi. et in ventre matris figuratus secundum figuram hominis sive caro. et mensum tempore. Sap. vii. ppct hinc virgo maria et ioseph scientes suum ppe aduentum preparabatur se ad ipsum duote recipiendum. Virgo atque ppabat paniculos de lana et de lino sic faciuit mulieres quod sunt iuxta pertinens. Ioseph autem emerat unum vitulum ut faceret illa die nativitatis magnus festus. Et iterum dicit lucas quod exist editum a cesare Augusto ut describeretur universus orbis. Lu. ii. Ite voluit describi mundum Augustus. quia voluit scire quod essent tristitia ioseph quod audiuit edictum imperatoris. quia sub pena mortis singuli perficerent in civitate nativitatis. Joseph qui erat de civitate bethleem de genere David incepit fieri dicens. O miser si vado bethleem non videbo istam beatitudinem nativitatem a sanctis patribus traditi de sideratam. Si non vado ero inobedient et occidatur. Nec etiam videbo dictam nativitatem. sic tristis venit ad domum. Virgo autem maria personaliter et quid habet modo. quia debet fieri gaudentia saluator est nascitur in bethleem. Tunc ioseph narravit virginis marie edictum imperatoris et causam sue tristitiae. Ad quod virgo respondit. Pater non plorabis. quoniam ego pro personalitate vestra vadam vobiscum que etiam sum de progenie domini. Joseph ex una parte letabatur et virgo vellere ire. ex alia parte dubitabat quod diceret sibi gentes. quod diceret secundum mulierem iuuenem gravidaem et partui propinquam. Item quod si pareret in via. Ad quem virgo. Pater non cures de locutione gentium ex quo intentio est bona. Ultima dies dei est quod vadam bethleem. quoniam nascitur ibi saluator. Juxta prophetam abraham. v. Et tu bethleem effrata parvulus es. secundum locum in milibus iuda. ex te mihi egredietur qui sit dominus noster in israel tecum. Virgo autem Maria melius sibi habebat biblia quod prophetet. ut dicit Origenes. Et querunt se et recesserunt de civitate nazareth. Joseph cum virginem in asyno equitate. ioseph precedente vinculum asini et bouis que ducebatur trahendo. Ecce regina padissimiliter ibat associata. Tunc fuit completa prophetia Aggei. de hac mutatione dicens. Adhuc unum modicum est et ego mouebo celum et terram et mare et aridam. et mouebo oves greges. et veniet desideratus cuius gestus Aggei. ii. Nota unum modicum. quod modicum tempus fuit a prophetia aggei usque ad Christum. et ego mouebo celum. ubi loquitur de celo empireo immobili. Dicit sanctus Thoma. in. i. pte quod quod aliquis annulus a deo aliquam revelationem statim ille receperat aliis. ita quod ibi nihil teneat secretum. Ideo archangelus gabriel in consistorio scientie trinitatis qui habuit revelationem incarnationis et nativitatis filii dei de quod ipse erat nuncius statim ipse revelauit oibus aliis. et sic celum fuit motum ad gaudium et leticiam et tripudium. propter eorum ruine reparationem. Ita ego mouebo terram. terra virginea de virginis maria quod debuit produce fructus vite. quod fuit nota in angelis salutis cum turbata cogitabat quis esset ista salutatio. Lu. i.

Bermon Unicus

In nativitate christi

¶ tē mouebo marc ⁊ aridā qñ ex edicto impa-
toris gētes p̄fitebant in ciuitatib⁹ suis quedā
per mare quedā per aridā. Tunc veniet des-
derat⁹ cūctis gentib⁹. Paret p̄ma conclusio.

Scđa & cōfūlio dicit qđ h̄ bñdicta nativitas
fuit per iudeos vñlīs app̄cīata. Dicit hystoria
qđ qñ ioseph & vñrgine: fuit in ciuitate beth/
leem. nō inuenērūt hospitū nec aliquam do/
mū nec hospitale vbi vellēt eos recipere. Ad h̄
assignant tres rōnes. P̄tria qz venerūt de vñ/
timis. & habuerūt ux̄ spaciose per viam. Jō q̄
venit extremp̄ irānū sepe videm̄. Scđa licet
illa ciuitas bethleē esset pua. abūdabat tñ ml̄
tū in militibz & ciuibz & p̄bllibz qui erāt de ge/
nere dauid. q̄ fuit natus in illa ciuitate q̄ misse
rant nūcios. phñndis hospitīs. Tercia rō fuit
auaricia hospitalarioz q̄ qñ videbant ioseph
pauperē cū muliere grauida cogitabāt q̄ oc/
cuparēt vñā domū. & q̄ modicū luczarent cū
eis. Jō &c. Ad p̄acticā & potestī cogitare quo
fuit qñ ioseph cū virgie in asino eq̄tantē intra/
uit per portā ciuitatis statū diuertit ad p̄mum
hospitū ne h̄bet discurrere per ciuitatē. q̄rēs
si posset ibi hospitari. Lui dixerūt. & q̄t esti &c
& qñ videbāt q̄ erāt solū duo & cū boue & cuz
asino. cōgūates. modicū habcrem̄. dixerunt
sibi: dñe rōt vltra. qz h̄ nō est loc p̄ vob. Qui
iuerūt ad aliud hospitū. Rñdēst & totū erat
plenū. Cogitate hic tristiciam ioseph et vere/
cundiā virgis marie sic ire hostiatim. Sz vir/
go patiēter sustinebat & solabat ioseph. De/
inde iuerūt ad aliud hospitū vbi dixerunt &
totū erat plenū pro tali dño vel pro tali ven/
turis &c. Tidēs ioseph & p̄ pecunijs nō inue/
niebat hospitū q̄rebat amore dei vt i aliq̄ do/
mo illa mulier grauida partui pp̄inqua reci/
perebat nec inuenit in tosa ciuitate. amo dicebat
sibi. Q̄ antiq̄ hñ videf cerpe & estis zelotipus
devrorevra. & q̄re posuistis ipam grauidā in
via. Et paup hō flebar. Ad quēvirgo. Pater
habeam patientiā & p̄quiram aliud hospita/
le. & sic iuerūt ad vñū hospitale q̄rendo si pos/
sent ibi recipi amore dei. Rñdit hospitalari.
Elos sani esti & dom̄ ista est p̄o infirmis nec
potestis hic recipi. Jō p̄catis. Lū aut hora iā
esett tarda nec inuenērūt aliqd hospitū: dice/
bat ioseph. Q̄ dñe h̄ sūt p̄ctā mea. Lūq̄ inue/
nissent vñū porticū in via publica in q̄ erat p̄/
sepe. in q̄ forēses qñq̄ ponebāt aialia sua di/
xit dgo. P̄f h̄ poterim stare. qz n̄ est honestū
ire p̄ villā tali hora. Dixit ioseph. Q̄ mis eret
nūqd inueniem̄ aliquā domū. Dixit dgo ma/
ria. P̄f totmūd̄ est dom̄ dei. Jō stem̄ hic.
Tūc ioseph cū maria reuerētia deposituit vir/
ginē de asino & itrauerūt porticū. & ioseph po

suit ynā flaciata quā portauerat in asino p̄o
cortina ne viderent. et iuit ad emendū paleā
et carbones ppter frig. Et de modica palea
fecit lectū regine celi dicēdo. O dñe qd dice-
tis mihi q̄ in tali lecto collocauerim matrem
vestrā. Et in illo porticu stetēt ad min⁹. xij.
dieb⁹. q̄ dicit glo. sup Abath. q̄ reges ori-
entis adhuc iuenerit regē xp̄m i illa porticu.
Ecce palatiū regine paradisi. Ecce quō illa
natiuitas glōfosa fuit a iudeis minus p̄ciata.
Hoc reuelauerat de⁹ hiere. pphete. q̄ flens
dicebat in persona iudeor̄. Libi peccauim⁹ ex-
pectatio isrl̄. saluator⁹ n̄ in tpe tribulatōis. q̄/
si colon⁹ futur⁹ es i tra. et q̄si viator⁹ declinās
ad manendū. futur⁹ es sicut vir vag⁹ et fortis
q̄ nō p̄t saluare. hiere. xij. Tūc ista pphē-
tia fuit cōpleta. Pater scđa cōclusio. Ado-
ralit̄ qlibet vestrū mō in corde suo dicit. O si
ego fuissēm tūc ibi et cognouissēm cū. ego re-
cepissem cū in domo mea t̄c. Ultinā vos nō
stis i eadē p̄dēnatōe v̄l crudelitate cū iude-
is. t̄ nunqđ hodie vidistī v̄gīnē guidā in ista
villa cū ioseph. et tñ nō recepistis eū. Virgo
guida de filio dei ē hostia cōsecrata. quā du-
cit sacerdos vt ioseph. Quis vestrū recepit
eū cōicando deuote: credo q̄ null⁹. De bono
cōsilio debebar̄ sibi p̄parare domū p̄scie per
p̄tritionē cōfessionē t̄ satisfactionē. s̄ multi ex-
culant se vt iudici dicētes. Ego habeo recipe
vnū magnū militē. s. dñm caponē. dñz hedū
dñm porcū. Ali⁹ dicit. Ego habeo recipe ma-
gnam dñiam nobilē. s. dñaz gallinā. ali⁹ dñaz
pdicē t̄c. s̄ nolūt recipe dñm i hm xp̄m. De q̄
bus dicit Job. in euāgelio. In ppua venit t̄
sui cū nō receperūt. Quotq̄ aut̄ receperunt
eū dedit eis p̄tātē filios dei fieri Job. i. Ter-
cis p̄clusis dicit q̄ ista bñdicta natiuitas fuit
p̄ deū celebrata potent. Virgo maria existēs
in illa porticu vt dixi i medio pamentor̄. cir-
ca mediā noctē venit hora part⁹. quā sensit
v̄go maria nō sicut cetere mulieres. q̄ p̄fōs
sentiāt partū hñt dolores miserias. t̄ tristicias
in corpore. et facies mortificat. Sz virgo ma-
ria habuit alia signa. s. illuminatōes singula-
res. p̄solatōes t̄ dulcedines cordis et delecta-
tiones maxias magis q̄ alias. et facies cius
resplenduit. O d̄ vidēs Joseph dixit. Bene-
dicta qd est h̄. Rñdit. P̄f mō venit hora par-
tus mei. Joseph surrexit subito vt vocaret
obstetrics. Sz virgo p̄hibuit eū dicēs. P̄f
sicut in cōceptione nulla creatura fecit aliqd
sic nec etiā in natiuitate. Logitare quō dixit
Joseph. Benedicta vos nō estis sup hoc ex-
perta neq̄s ego t̄c. Et virgo. Pater nō cure-
tis. quia pater celestis p̄uidabit. id est deus.

Ideo liber de infantia saluatoris qui ponit q̄ ibi fuerunt mulieres est reprobatus ex decreto pelagi pape. Hieronym⁹. Nulla ibi obste trix nulla muliercularū sedulitas interfuit : s̄ subito sicut radius solis transeat per fenestrā vitream sine fractione, sic xp̄s sol iusticie transiuit per portā veteri virginis sine aliq̄ fractione et corruptiōē tāq̄ sp̄s de thalamo suo Quē virgo recepit manibus p̄prijs, genibus flexis, cū maxia reverētia et venerationē odorā do ipsum et dicēdo. O dñe vos bñi veneritis de celo in terrā pro saluatione homī. O dñe desiderate a sancti patriarchis et pphetis a dorō vos, quia inquantū deus etsis creator meus, et inquantū homo etsis filius meus : et obsculabat eū mō in pedib⁹ tanq̄ deum, mō in ore tanq̄ filiū. modo in manibus tanq̄ cre atorē oīm rerū. modo in fronte tanq̄ filiū suū dices. O dñe tantā grām mihi fecistis. Adorauitq̄ cū centū vicib⁹. Et vt quidā dicūt ait. Tu es dñs de⁹ meus, tu es redēptor meus, tu es filius me⁹ dilect⁹. Ambrosius. O beata vir go quis nobis posset archana tui cordis rese rare, cum hinc adorares natū tuū vt deum, et hinc osculareris vt filiū. Joseph autē flēs p̄ gaudio dicebat. Bñdicta pmitte mihi adora re filiū tuū et filiū dei tādiū desideratū tē. Dic quō adorabat eū dices. O dñe tantā grām mi hi fecistis q̄ reges et pphē voluerit vos vide re et non viderūt, et mihi p̄tōri fecistis tantā grām vt vos videā. Tūc infās ppter frig⁹ in cepit flere. Statim ioseph calefecit pāniculos et virgo inuoluit. Deinde ioseph voluit voca re aliquā mulicerē q̄ lacaret tē. Et virgo phi buit. Ad quā Joseph. Bñdicta quid facietis quia non habetis vos lac. Dicūt medici q̄ ab eadē radice pcedunt lac et ples. Iō mulier q̄ non cognouit virū non habet lac. Rñdit vir go. Pater deus puidebit. Tūc virgo flexis genibus orauit dñm patrē dices. Deus pater vos et ego habemus vnum filiū cōem. Iō vos qui puidetis oībus creaturis puideatis sibi de lacte. Tūc subito vbera virginis fuerunt plena lacte de celo sibi misso. Iō dicit ecclesia flesciens virgo virum peperit sine dolore sal uatorem seculorū. Ipm̄ regem angelorū sola virgo lactabat vberē de celo pleno. Patet ter cia p̄clusio. Quarta p̄clusio dicit q̄ illa benedicta nativitas fuit per virginē abscondita humiliiter. Dic hystoram. q̄ statim qn̄ xp̄s fuit natus corpus suū resplēduit sicut sol qn̄ ort̄, et nox facta est vt meridies, et ita claruit. Logitate quō multi qui nō dormiebant admirā tes de tanta claritate voluerunt videre fontē luminis, et concurrentibus ad tam magnum spectaculū luminis. virgo sentiens tumultū gentis, filū posuit in p̄sepio. Judei autē vene runt et viderūt vñ lumen, pcedebat. Dixerūt aliqui ppheta dicit q̄ qn̄ messias nasceret nox sicut dies illuminabit. dixerūt alij. si eēt forte iste. Dixerūt quidā. taceatis nō curetis. si he rodes scaret interficeret nos. Ita q̄ timore he rodis nō fuerūt ausi recipere regē messiā. De isto lumine ppheta. Populus q̄ ambulabat in tenebris vidit lucē magnā. habitantib⁹ in regione vmbre mortis. s. pcti ingratitudinis, lux orta est eis. Multiplicasti gentē. s. ad vi dendū lumen, nō magnificasti leticiā. qz nul lum encenīi sibi miserunt, nec virgini. s. matalaff intranasset. de quo lumine loquit̄ ostenditur cum dñ et sequit̄. parvulus nat⁹ est nobis, et filius datus ē nobis. nō pater nec spirtu tussanc⁹. Isaie. ix. Est hic questio quare virgo beata posuit filiū suum in p̄sepio inter bestias. Quid si bos cornib⁹ et asin⁹ dentib⁹ impetissent. Beat⁹ lucas vult excusare virgi nem dicens. Reclinauit eū in p̄sepio. qz non erat ei locus i diuersorio. i. in ista porticu. Sz hic posset hō beato luca rñdere. Et nunquid virgo que sine dolore et miseria peperit: poterat ipm̄ ponere siue tenere in gremio vel bra chis. quare posuit cū inter animalia. Rñdet q̄ triplex fuit ratio.

Prima ad cōplendū veritatē scripturalē.
Scda ad subleuādū necessitatē corporalē.
Tercia ad docendū nos bonitatē morale.
Quantū ad primū fuit pphetatu q̄ int̄ ani malia debebat ponū et p ea adorari humiliiter Logitate quale gaudiū habuit beata virgo qn̄ vidit filiū suū adorari a boue et asino. Et quale tristiciā qn̄ videbat ipm̄ a iudeis refutari. Et fuit impleta pphetia Isaie di. Audit̄ celi et aurib⁹ percipe terra qm̄ dñs locutus est. Filios enutriui et exaltaui. ipsi autē sp̄uerunt me. Lognouit bos possessorē suum et asinus p̄sepe dñi sui. Israel autē me nō cognovit. Isic. i. Quantū ad secundā rōem. Iā videtis quō yiget frigus in isto tpe. Logitate si virgo Abaria habebat frigus. qz nō legitur q̄ portaret vestes foderatas. ppter h̄ posuit filiū suum in p̄sepio vt aialia calefaceret eū cū anhelitu, p̄t fuit reuelatum Abacuch pphete, qui de h̄ dixit. Dñe audiui audituz tuū et timui. Dñe opus tuū cōsiderauit. in me dio duox aialiu cognosceris. Abacuc. iii. fm lxx. Quantū ad tertiacā rōem. h̄ fecit virgo vt nos instrueret in bonitate morali. Bos ē aial magnū h̄fis duo cornua q̄ significant do minos tpaies et rectores cōmunitati. Asin⁹ qui portat onus signat vasallos et subditos.

Dñica infra octa.natiuitatis christi.

Et virgo posuit filium suum in medio osidens quod oes pfit bñ saluari. Dñi seruado iusticiam. quod nec odio nec amore nec timore nec munere faciant protra iusticiam: vasalli etiam seruado fidelitatem. obedientiam et reverentiam dñis. Secundus est aial mundu. qui antequirit sacrificatur deo. ideo signat sacerdotes: quod offert sacrificium deo. Asinus rufus significat laicos. virgo posuit filium suum in medio iuuenies quod oes pfit saluari. Tercio bos qui non poeat onus sigt diuites qui manibus non laborat. Asinus significat laboratores si sunt patiētes. Quarto bos qui habet cornua significat personas deuotas et sanctas: Duo cornua sunt vera prudētia sive credētia ad fidēt et prompta obedientia ad mādatā. Asinus accidiosus sigt p̄tōres. si sunt penitentes pfit saluari. Quinto bos quod ruminat et dividit yngulā sigt literatos magros et doctores qui ruminant studēdo. et dividūt yngulā. i. hñit sciam veteri et noui testamēti. Asinus significat ignorantes. xps ponit in medio tē. et verificat illud dñi uicū. Hoc est iumēta saluabis dñe: quād modū multiplicasti misericordiam tuā deo ps. xxxv. Nota hōles tā potētes quod imponentes tā sapiētes quod diuites: et iumēta. s. p̄tōres rudes et ignorantes saluabis dñe. Quāta cōclusio dicit quod bene dicta natiuitas fuit per sanctos angelos pariter publicata quā apparuit pastorebus dices optima noua: Nam est vobis hodie saluator: quod est xps dñs in ciuitate dauid modū narrat beat lucas. Dicit historiā breuiter de angelis in natiuitate xpi quod de pater misit de celo (vbi siebat magnū festū de natiuitate xpi) ad terrā: vt etiam fieret ibi festū. Hec bñdicta natiitas fuit reuelata pastorebus vigilibus. nō impatorī octauiano dormiēti. nec in hirūm magistris doctoribus nec sacerdotibus pastorebus carmina cantabib. Quare h. Dicit Bern. quod pastores habebāt quās p̄ditiones. in quā oēs dicitur quod personis deo reuelat sua secreta et dat suā glām. Primo pastores vigilat sup gregem et cōstic debet vigilare sup gregē eis cōmissū. ne a lupis p̄tōz maxie notiororū deuorent: quod ex p̄ctis secretis nō punit cōitas: talib pastorebus reuelat deus suā glām et grām. Secundus sonabant p̄cordit fistulas. in quā oēs dicit quod personis deuotis et pacificis quod sonat p̄ orōnes et supplications deo reuelat suā grām et glām. Tercio quod erat in deserto i asperitate pnie tē. vbi male comedebant et bibebant et dormiebant tē. In quo ostenditur quod personis que viuunt in asperitate penitentierē. Quarto quia erat homines pauperes tē. Ideo christus. Uero bis diuitibus qui hic habetis consolationem

vestram tē. Luce. vi. Quinto quia erant homines simplices. neminē despiciebant. tē. libus deo dat suā grām. Auētas xpi. Confitebor tibi pater dñe celi et terre. quod abscondisti hec a sapientib et prudentib et reuelasti caparulus. Ahat. xi.

Sermo. i.

e Lce positus ē hic

in signū cui cōtradicet. Lu. ii. Ceterū est et p̄ sanctā scripturā p̄batū est et clarū quod ante aduentū et natiuitates xpi nullus quātūcūng sanctū potuit inuenire vias paradisi ut possit gloriam habere. Ratio. quia si precedentes ductores errant in via oportet etiam sequentes deuiare. Sic a principio deo dedit humano generi duos ductores. s. adā et euā qui in prima dieta errauerunt a via gratie. et consequēt a via glorie. Ideo oportuit sequentes ipsos errare et deuiare p̄ desertū huius mūdi inter lupos et feras infernales qui deuorabant oēm hominem. De hoc dicit dauid. Errauerunt in solitudine in inaquoso: viā ciuitatis habitaculi nō inuenierūt. ps. cv. Nota in solitudine. i. in deserto. Quare hoc cū tñi in mūdo essent multe gentes. Quare ḡ dicit in solitudine in inaquoso. Rūsso. quod nisi hō habeat deū secū per grām. ipse est solitarius et deserto. quantūcumq̄ sit multis gentib associat̄. Et quia tūc mundū nō habebat deū incarnatum. nec aq̄s doctrinā euangelicā. Ideo vocat mundū desertū et in aquosum. Si dicatur ab aliquo iudeo. Nūquid fons doctrinarum moysi rigabat totū mundū tē. Dico quod nō fuit fons aque. s. arene terrenoū. Patet ḡ quod totus mūdus errauit a via paradisi. s. mō iā possim̄ ire viam rectā ad padisum. quod in xpi natiuitate inuenim̄ viam. Quia sicut pegrini qui vadūt ad aliquā notabilē pegrinationē. in biuhs inueniūt aliquā signum vel crucis vel lapidis. s. monstrans viā rectā ne errant in via. Sic deo nobis viatoribus et pegrinis misit filium suum quē nobis dedit in signum certū ne errerem̄ viā paradisi. Ideo de ipso dicit Lucas in themate. Ecce positus est hic in signū. s. vie paradisi. Patet thema. Deinde dicit euangelium. cui p̄dicitur Nota in xpo nouiter nato triplex signum p̄ eundo ad padisum. et cuiilibet signo p̄dicitur a multis. Que signa dedit angelus pastorebus dices. Hoc vobis signū inuenientis infantez pannis inuolutū et positū in p̄sepio. Luce. ii. Tibi dictris signa. scilicet De integrā puritate. cum dicit. inuenient tē.

De volūtaria paupertate. cū dicit pannis tē. De vera hūilitate. cū dicit positus in p̄sepio.

Pro q̄libet triū dicit thema. Ecce positus est h̄ in signū. Dico p̄mo quod p̄mū signū quod habem⁹ in xpo nouit nato ē integra puritas. Puritas dñi ē integra quā cōsistit tā in corpore quod in aia. quod aia nō ē hō nec corp⁹ est hō. s. totū insimul corp⁹ et aia est hō. Sic quā hō fuit puritatē in corpore a prauo ope nō dñi p̄prie purus. nisi etiā p̄seruet puritatē in aia expellendo ab ipsa malas cogitationes et desideria p̄ suo posse. Hinc ē quod dñs dans legem dedit duo p̄cepta puritatis. Unū p̄ corpe dicens. Non mechaberis. Aliud p̄ anima dicens. Non cōcupisces uxore p̄imi tui. q. d. nō sufficit fuare corp⁹ purū s. etiā aiam. Hoc signū puritatis dedit angel⁹ de xpo dices. Inuenie tis infantē. Moluit xps nasci iā adult⁹ ut adā s. infans p̄uulus ut ceteri. et h̄ in cōmēdatōez puritatis. quod infantes nullā hñit corruptionē luxurie. nec in corpore nec in aia. Dic exemplū de euāgeliō quod recitat a trib⁹ euāgelisti. Abrahe. xix. Marci. x. et Lu. xviii. de gentib⁹ quod ex deuotione portabāt infants ad ihm xpm̄ viā tangeret ipsos quās discipuli p̄hibebāt sed ih̄s indigne tulit. d. Sinit p̄uulos venire ad me et nolite p̄hibere eos. taliū em̄ ē regnū celozū. q. d. quod magni et luxuriosi vadūt ad infernum. Dicit marc⁹ quod amplexabat infantes devino ad aliū imponēdo man⁹ sup illos. Quo facto dixit. Amē dico vobis. quācumq̄ nō receperit regnū dei sicut puer nō intrabit in ipm̄. Lu. xviii. Nota vt puer. i. purus. Patet ḡ quod signū in xpo nobis datū est integre puritatis cū dñ. Inuenietis infantē. Ibo et signū secrete fui oñlū raab meretici. vt legif. Josue. ii. quā filij isrl̄ debuerāt intrare terrā p̄missionis vt caperent ciuitatē biericho. et miserunt exploratores. dixit raab meretrix exploratorib⁹ iudeozū. Molui quod dñs tradidit vobis terram hāc. Etem̄ ruit i nos terror vester. et elonguerunt oēs habitatores tē. Dñs em̄ deo vester ipse est deo in celo sursum et in terra deorsum. Detis mihi vñ signū vt saluetis patrē meū et matrē et sorores meas et oia quod illorū sunt et reclute nos a morte. Qui dederūt sibi funiculū coccineū vt ipm̄ poneret in fenestra ap̄pensum. et h̄ signo saluata ē. Taliis est persona luxuriosa. Deus ordinavit et restrinxit illud opus ne fiat nisi int̄ virū et uxore matrimoniū cōiunctos. Hec mulier raab noīe et etiā officio signat personam luxuriosam. Raab em̄ interpretatur dilatata. s. luxuriosus vult dilatar et ampliari dicens. O uxor mea ē senex vel infirma turpis vel sterilis. vel dimisit me

ideo tē. Ecce hec Raab dilatata meretrix. de qua dixit dauid in persona xpi. Ademo: ero raab et babylonis. i. p̄sona luxuriose et p̄fuse qua nullā ordinē seruat nec modū. de q̄ me mor est xps in die mortis et iudicij. Signū quod poterit saluari est suspendere funiculū coccineum in fenestra. Funiculus iste est castitas. et est de trib⁹ filis. quia qui vult viuere caste oportet quod seruet tria. s.

Orationem spiritualem.

Affectionem corporalem.

Vitiationem socialem.

Oratio spūalis est quā fit deuote genib⁹ flexione mente eleuata. cogitādo et videatis xpm̄ iratum ī vos tē. s. mō aia retinet a malis cogitationib⁹ et desiderijs. Quantū ad scdm̄ necessaria ē afflictio corporalis. ne caro saltet afflīctio corporalē dep̄mit carnē. Tercium necessariū est vitatio socialis. sine quod nihil valent duo p̄ma. Lauere ab oī cōsortio mulierū ab oī mala societate et opportunitate. Istū mō seruaf castitas. Ecce funiculus triplex. de quod salomō. Funiculū triplex difficile rūpif. Ecce iū. secū si sit solū simplex vel duplex. Quare dicit quod erat coccine. ego dicā. quod castitas dñs fuit in memorā passionis ihu xpi. qui erat totū coccine. i. sanguine in die sue passionis. dicendo intra se. xps ita p̄ me fuit passus. et ego dabo corpori delectationē. absit. Ideo dicit apls. Recogitate eū qui tales sustinuit a p̄ctōibus aduersus semetipm̄ p̄dictiones ut nō fatigemini aīs vestris deficiētes. Mōndū em̄ vñz ad sanguinē restitutis aduersus p̄catū repugnates. Heb. viii. Quare dñs quod apē datur ad fenestram. nunquid sufficeret ipm̄ tene in foramine. Dico quod quilibet dñs se talit hñt in sua cōversatione in incessu. statu. habitu. quod oēs dicā. vere casta persona ē ista. Ecce q̄libet funiculus castitatis appenditur in fenestra cōversationis. Aliqui tenēt i p̄m̄ absconditū in foramine. et quā redarguunt dicūt sufficit mihi: de h̄ scit. s. nihil valet. oportet em̄ quod sit in fenestra. Ideo dicit apls. Drouidentes bona. nō tm̄ corā deo s. etiā corā oib⁹ hoib⁹ ad Ro. xii. Ut oēs dicā. vere bon⁹ hō vñ bo na mulier et casta videt in oib⁹. Ecce signū puritatis. de quod dicit thema. Ecce positus est h̄ in signū. Huic signo p̄dicitur a multis. Et quod p̄tradictiōes fiunt quādile xpo in isto signo tam a religiosis personis et clericis quod a laicis. demonstrādo et alijs quod totū mundū est corrūptus. De ista contradictione dicit propheta. Ele qui cōtradicit factori suo. testa de famijs terre. Isiae. xlvi. Samijs dñs a quadā insula

Sermo .II.

Dñica infra octa.natiuitatis christi.

sic vocata in quis fuit pmo. iuēta opatio de terra. Personā luxuriosam vocat testā de sa mūs terre. i. illi insule. qz ad instar opis terie luxuriosus ad extra ē tor' pict' siue ornat'. s̄ in' est tor' corrupt' t̄ prauus. Et h̄ de pmo signo. Scōm signū est voluntarie paupratis. Si dicat. qd ē paupras voluntaria. Ego dicā. Mota h̄ pmo tres grad' paupertatis voluntarie. Prim' est ex pncipio. Scōs ex fine. Terci' ex medio. Primi gradus ex pncipio est. qsi h̄ dimitit diuitias voluntarie habitas t̄ habēdas. t̄ amore xp̄i vult viuere in paupratre. Iste gradus ē maior. t̄ istū habue runt apli sc̄t̄ dicētes. Ecce nos reliqmus oia Abath. xix. Mō dicit. oia reliqrūt̄ nos s̄ nos reliqmus oia. Si nō habebāt oia q̄ habebāt et etiā oia illa q̄ poterāt̄ h̄ se et voluntatē habēdi. Ad istum gradū paupertatis voluntarie tenet religiosi ex obligatione voti. Scōs gradus gradus paupertatis voluntarie dī ex fine qn̄ diues quis mō dimitit oia et displicet sibi s̄ post cogitans intra se dicit. q̄re tristoz. quia etiā habebā dimittere et amittere hodie vel cras. et sic facit de necessitate virtutē. se cōsolando et acceptando qd̄ deus fecit. talis paupertas bona est. s̄ prima ē melior. In isto gradu fuit Job qui oia pdidit. t̄ displicuit sibi a pncipio. et scidit vestimenta sua. et tonso capite corrut in terrā. Sed postmodū p̄solando se dixit. Nudus egressus sum de vtero m̄ris mee: et nudus reuertar illuc. Dñs dedit dñs abstulit. sit nomen dñi benedictū. Job pmo. Mota nudus egreditur h̄ de ventre matris cū miserabili camisia. q̄ st̄gū laceraf ab obsterice. et nudus reuertit̄ h̄ cū alia misera bili camisia. s. lintheo. Hec paupertas est etiā bona et meritoria rōe patientie. vt dicit Ambro. dis. xlviij. Sicut hi. nō th̄ vt pma. Terci' gradus paupertatis voluntarie nō ex pncipio neq; ex fine. s̄ ex medio ē. qsi h̄ licet habeat multas diuitias t̄ possessiones et reddit' nō tñ ponit ibi cor suū. s̄ de ipsis seruit sibi in necessarijs. t̄ de residuo facit magnas t̄ largas elemosynas. Tales pauperes reputant̄. De istis dicit dauid. Diuitie si affluent. s. de bono iusto. nolite cor aponere. licet possint manus aponē ad licite cōgregandū. p̄putandū distribuendū. De his trib' gradib' paupertatis voluntarie dicit angelus ad pastores de xp̄o. Hoc vobis signū. Inuenietis infantē pānis inuolutū. Luce. ii. Mota pānis nō dicit serc̄is inuoluit eū s̄ pānis qd̄ notat paupertatem. q̄ pauper dī pānolus. De h̄ signo habet figura Gen. ix. Dic breuiter historia quō noe t̄

filij eius cū vxorib' post diluuiū fuerūt extra archā. deus cōsolando eos qz timebat ne plus uia rediret cū iā per annū integrū stetissent i archa. dixit eis d̄:us. nō timetis. Arcū meū ponā in nubib'. et erit signū federis inter me et terrā. Gen. ix. Mota q̄ iste arcus celestis significat paupratiē voluntaria. Rō. qm̄ arcus est curuus. ita t̄ paup vade humilit̄. Sec' de diuite qui incedit tor' rect' t̄ supbe. Item arcus dī celestis. sic ex voluntaria paupratiē de' p̄mittit celū. Abath. v. Beati pauperes spū. qm̄ ipsoz ē regnū celoz. Itē cōter arc' ille ē triā coloz. s. de igneo. de liuido siue bla uio. et de viridi. In colore ignis representatur p̄m' gradus paupertatis q̄ est ex pncipio. qz p̄sona inflamata igne amoris t̄ deuotōnis dei nō vult aliqud i isto mundo. In colore liuido ostendit scōs grad' qui est ex fine. qn̄ p̄sona cōsolatur de amissis ex desiderio celi. In tertio colore de viridi representat̄ terci' grad' paupertatis q̄ est ex medio. qz sicut arbor' viridis fructū. ita qui sunt in isto gradu faciūt fructū elemosynarū et misericordiarū. Diuiti bus hui' seculi p̄cipe nō sublime sapere neq; sperare in incerto diuitiarū s̄ in deo viuo qui p̄stat nobis oia abunde ad fruendū. Quid ḡ est p̄cipe. bene agere. diuites fieri i bonis operibus. i. ad Th̄i. vi. Lū ergo dicit dñs. Arcū meū. i. paupertatē voluntaria ponā in nubib' bus celi. i. in sc̄tis aplis et viris aplicis. Et erit signū federis int̄ me t̄ terram. qz sicut nubes sunt medic int̄ celū et terrā a quib' venit pluia tonitrua et fulgura. sic apli t̄ viri apostolici sunt medi int̄ dcū et nos. a qb' descendit pluia. s. doctrinaz. tonitrua cōminatum. et fulgura inflammationū in amore dei t̄ p̄ximi. De quib' df. Qui sunt isti q̄ vt nubes volant. Isa. ix. Huic signo cōtradic̄t a cupi dis et auaris et dñis tp̄alib' t̄ rapinā. a prelatis p̄ symoniā. a iudicib' t̄ aduocatis t̄ procuratorib' per caluniā. a diuitib' t̄ mercatorib' per usurā. a religiosis per p̄petratē t̄. In tantū q̄ xp̄s dicit. Tota die expandi manus meas ad plūn nō credentē s̄ h̄dicente mihi. Isa. lxv. et ad Rom. x. Mota tota die expandi manus meas. sc̄z dando pluia. ro:z. panē. vinū. et oia necessaria t̄. ad plūn nō credentem. s. m̄ adatis nec cōsilijs meis. s̄ h̄dicentez inibi. Terciū signū vere humilitatis ē qn̄ gest' corporis et signa exteriora cōcordat cū corpore. vt si h̄ habet verba t̄ oculos humiles q̄ etiā cor sit humile. Als dicit scriptura sc̄tā. Est q̄ nequiter se humiliat. t̄ exteriora ei' plena sunt dolo. Eccl. xix. Propt̄ qd̄ angel' qndens nobis signū vere humilitatis dicit.

Hoc vobis signū. Inuenietis infantē pānis inuolutū positū in p̄sepio. Ecce hic exemplū infinite humilitatis. Lu. ii. Ab agna hūilitas fuit filij dei qsi voluit humiliari infra seraphinos. cherubinos. thronos et dñationes. tu tes potestates. p̄ncipar. archangulos et an gelos. vt ess̄ h̄. Musib' angelos app̄hendit s̄ semen abrae app̄hendit. ad Heb. ii. Sz maius signū humilitatis fuit qsi int̄ bestias voluit ponū in p̄sepio. q̄ dicit patri. Ut iumentū fact' sum apud te. t̄ ego semp tecū. ps. lxxij. Ecce signū vere hūilitatis et signū saluationis. Mota figurā q̄ habet Ezech. ix. ybi legitur q̄ Ezechiel pp̄ha vidit dñū irātū et furiosum volentē destruere ciuitatē sanctā hierlm et totā terrā p̄missionis. Ad quē pp̄ha. O dñe de' q̄re h̄. Lui dixit de'. veni t̄ osidā tibi p̄ctā p̄li et videbis rōnē q̄re. Dic historiā de illo hoīe q̄ venit cū arramentario sc̄toris. t̄ de septē alijs hoib' p̄m sequentib' q̄z q̄libet h̄ebat arma i manu sua ad occidendū. Dixit dñs illi q̄ portabat atramētariū. Trāsite p̄ mea ciuitatē hierlm et signa thau sup frontes viroz gemenū et dolentū sup cunctis abominationib' q̄ sunt in medio ei'. Deinde dixit septē hoib' p̄m sequentib'. Trāsite p̄ ciuitatē p̄m sequēdo et p̄cutire. nō p̄cat ocul' vester neq; misereamini senē. adolescentulū nec virginē. puulū t̄ mulieres inficite. H̄em aut̄ sup quē videritis signū thau. ne occidritis. et a sanctuario meo incipite. Mota practicā signatōis quō siebat. Qn̄ ille notarius trāseundo videbat sacerdotes ridētes t̄ gaudentes t̄. dicebat eis. de q̄ ridetis ita t̄ gaudetis. R̄idebat. Et nunq̄ debem' letori et gaudere t̄. q̄ habem' rōt̄ redditus t̄. Dicebat ille. Spectetis modicū. qz alijs soluentib' vides t̄. Qn̄ videbat alijs sacerdotes plorantes dicebat. Quare ploratis. R̄idebant. Q̄ miseri et nunq̄ debem' flere. q̄ rōt̄ peccata sunt s̄ deū. Tunc dicebat. amoueatis caputū t̄ signabat eos signo thau in frōte. Idē fecit de militib'. ciuib'. et de alijs et de miliebus. Tunc pp̄ha incepit clamare et dicere. Heu heu heu dñe de'. Interiectio ē dolens. Ecce historia. Mota thau significat hūilitatez tripli rōne. Prima q̄ significat crucē xp̄i. in qua xp̄s voluit humiliari. et in maiorū gradu humilitatis. Ap̄la. humiliavit semetip̄m factus obedies usq; ad mortē. mortē aut̄ crucis ad Phil. ii. Sc̄da. q̄ thau interpretat̄ subter. talis ē humilitas vera. Tercia q̄ thau ē vlt̄ malfa hebraica. Sic semp humilis vult esse vlt̄ in oib'. Motarius ē xp̄s vt dicit glo. interli. q̄ ipse signo thau. q̄ ipse dat h̄u/ militatē paratis. Ideo Job. Apo. viii. Eli/ di alterū angelū ascendentē ab ortu solis ha bentem signū dei viui. et clamauit voce ma gna q̄tuor angelis quib' datuz est nocere t̄ mari. d. Molite nocere terre et mari neq; ar borib' quib' signem' seruos dei nfi in frontibus eoꝝ. Mota alterū angelū sc̄z xp̄m. nō an gelū natura s̄ officio. signem'. nō dicit signa bo. q̄ oportet q̄ h̄ se iuuet ad signandū. cos girando cū dolore p̄tā q̄ fecit. et sic h̄ se h̄miliat. Mota in frontib' eoꝝ. q̄ magis appa ret vbi notaſ q̄ humilitas debet apparere in incessu. in vestitu. in ornatu et in alijs oibus. Quia qui nō signat h̄ signo humilitatis ve nit in posse illoꝝ sex boim armoz qui signifi cant sex ordines sanctoz. qui licet mō orient p̄ nobis tñ in iudicio armabūt̄ s̄ nos. Sap. v. Armabūt̄ creaturā ad vltionem unimicoꝝ. Patriarche armabunt̄. et p̄cutiēt cū gladio de misericordia et liberalitate. Prophetē cū ense devotionis. Ap̄l cū gladio charitatis. Abartyres cū scuto patientie. Lōfessores cū balista diligentie. Clirgines cū gladio mun dicie. Recipiam' ḡ thau. i. signū humilitatis vt dicit David. Fac meū signū in bono vt videat qui oderunt me et cōfundant̄. qm̄ tu dñe adiunisti me t̄ solat̄ es me. Huic signo h̄dicif a supbis vanis et p̄posis. de quibus pp̄ha dicit xp̄o. Hi h̄dicunt sacerdoti. Osee iiij. Mō sacerdoti. i. xp̄o. cui dīc de' p̄f. Tu es sacerdos in eternū s̄m ordinē melchisedech p̄s. cix. Ideo dicit h̄ps. Discite a me q̄ mitis suz et humil' corde. Abath. xi. Ecce h̄ tria signa posita in via padisi. Sed vlt̄ nō cōtingat nobis sicut bto Abachario cui' signa arundinea diabol' sibi amouit̄ d̄ via. Ita de' p̄f fili' et sp̄llanc' t̄cōqrunt̄ dicētes. ps. lxxij. Sig nostra nō vidim'. iā nō est p̄pheta. quia iam in religiosos nō appetet signū puritat̄ pau pertatis et humilitatis. nec inf laicos nec clericos. Ideo David. Posuerūt signa sua sig et nō cognoverunt. ps. lxxij. quia iā p̄ diabo lumi amota sunt de via.

Ece positi' est hic

i signū. Lu. ii. De' p̄f fecit nob̄ de filio suo sicut solet fieri euntib' ad sc̄tū iacobū vel ad notabile p̄grinatōz. Hā in biut̄s occurritib' ponit̄ aliqd̄ signū vlt̄ crucis vlt̄ lapidis i via directa ne eret. maxime q̄ est stricta et vix agapes et alia via est pa

Dñica infra octa.natiuitatis christi.

tens et lata.sic in pposito. Iuxta illud Ad dei. viij. Spaciosa ē via q̄ ducit ad pditionē et multi sunt q̄ intrat p̄ cā. q̄ angusta porta et via est via q̄ ducit ad vitā. et pauci sunt qui inueniuntur cā. Ideo ne erem⁹ in eundo. de⁹ pf posuit nobis in via directa pñle filii suum in signū dicens. Hoc signū vobis. Inuenetus infante pānis inuolutū positū in p̄sepio. Jō dicit thema. Ecce positus est hic in signum. Nota hic figurā de signo thau quo soli signa ti saluabantur a morte. Ezech. ix. vbi declara tria sunt scz

Primo de viro iudito de lineis.

Scđo de signatione quā fecit.

Terco de sex viris inficiētib⁹ nō signatos. Quantū ad primū. vir lineis induit⁹ est xp̄s vt dicit glo. q̄ q̄diu sum⁹ in ista vita xp̄s est nobis induit⁹ de lino. ppter dulcedinē miseri cordie quā habet erga peccatores penitētes. Auctoritas. Apoč. i. Cōuersus vidi similem filio hois vestitū pōdere. s. alba. Nota cōuer sus. q̄ quantūcunq̄ hō fecerit plura pctā et grauia et si vult cōuerti et facere pñiam. videbit xp̄m induit⁹. s. de lino miscōde. Sed post hanc vitā videbit ipm̄ armatū totū dē ferro vt hō armoz. Auctoritas. Accipiet armatu ram zelus illi⁹ et induit⁹ p thorace iusticiam. et p galea iudiciū certū. Sumet scutū inex pugnabile equitatē. acuet aut̄ dirā irā in lanceam. et pugnabit cū illo orbis terrarū cōtra insensatos tē. Sapie. v. Nota zelus illi⁹. q̄ nunq̄ aliquis hō fuit ita zelotipus de vroze sua sicut xp̄s de oīa nostra. quā tanto precio emit et redemit. s̄ illud Empti c̄m̄ estis precio magno. pma ad Lox. vi. Ideo dixit de⁹ Ego sum domin⁹ deus tuus fortis et zelotes. Exo. xx. Et sicut homo armaret se p̄ vroze si recederet ab ipso et iret ad lupanar cum ali quo ribaldo vel lenone. ita xp̄us qui in baptismo despōnsauit animā. Q̄z. ii. Sponsabo te mihi in fide. Ecce qualis honor. Sed quando peccat mortaliter recedit a sponsō suo xp̄o. et vadit ad lupanar. Et sunt septem lupanaria et septē lenones. primū lupanar est de superbia. cuius leno est leuiathan. Q̄i ergo xp̄us querit a scutifero. s. angelo vbi est sponsa mea. Rñdet angel⁹. Domine recessit et iuit ad lupanar cum Leuiathan. ppter qd̄ xp̄s armatur. Et cōcordat Isa. ix. dicēs. Zelus domini exercitum facit hoc. Et sic de alijs lupanaribus. Xps armat se primo tho race vel lozica de iusticia. Munc ipse portat comissaz lineam infantū q̄ si mittis sibi irato vnam sagittam deuote orōnis. vt dimittat tibi peccata statim vulneraſ. De hoc ipsem̄et

xp̄s signat ipsum in anima intus. De hoc dic̄t xp̄s cōfessoribus. Signem⁹ seruos dei nostri in frontibus suis. Apoč. viij. nō q̄ sit carater indelibilis. s̄ est quidā ornat⁹ ad instar mulieris pulchra coronā portantis in q̄ ad deretur pulchra stella pro omni. Sed nota quib⁹ plonus debet dari signū thau sup frontibus viroz gementiū et dolentiū sup cūctis abominationib⁹. Non ḡ debet dari illis qui veniunt ridendo vel excusando se vel peccata abscondendo. Tales nō sunt signandi signo thau. imo dānatus est cōfessor⁹ qui tales absolvit. s̄ debet eis dicere vadatis. quia ira dei solvet tē. Ideo dicit. signem⁹ seruos dei. nō seruos diaboli. s. nō cotritos. Idē de mulieribus que qñ sunt ad pedes confessoris dicunt pater nf vel Ave maria. vel dicunt non recordor de aliquo pctō. sed si confessor esset astutus et interrogaret et diceret. quid de tali vicina vestra ipsa diceret de illa oīa peccata mortalia et etiam venialia. s̄ de se nō recordatur. Dic quo cōfessio est facienda ad instar alicui⁹ qui h̄z reddere computū et cogitat videt et numerat. Idē tē. Deinde signat signo thau s̄ irā dei vitandā et aīa portat illud signum in fronte. et qñ exit de corpore demones qñ vident illud signū turbant. Auctoritas. Turbant gentes. suple infernales et timebunt. qui habitat terminos a signis tuis. exi tūs matutini et vespere delectabis. ps. lxiij. Propter h̄ David sciens virtutē hui⁹ signi orando dicebat deo. Fac meū signū in bono ut videant q̄ oderūt me et cōfundant. qm̄ tu dñe adiūisti me et solares me. ps. lxxv Quantū ad terciū de sex viris armoz interficiētib⁹ nō signatos. hi sunt sex ordines sanctor̄ qui sunt in celo. s. patriarche. pp̄bte. apostoli. martyres. cōfessores. et vrgines qui modo sunt ad instar xp̄i iduti. s̄ post hāc vitā armabunt cum xp̄o. Auctoritas. Arma bit creaturā i. vniuersitatē sanctor̄ ad vltiō nem inimicoz. et pugnabit cōtra insensatos. Sapie. v. Nota cōtra insensatos. ḡ non contendunt imo putant se esse sapientes. Hō sex cōditiones stultoz. Prima est auaroz q̄ totā vitā suā ponūt in pecunijs et bonis tpalibus et nō curāt de spūalib⁹. Contra istos insensatos pugnabit xp̄us in iudicio qñ alia exit de corpore dicēs michaeli. voca patriarchas. q̄ veniēt armati. quib⁹ dicet xp̄s. Vlos q̄ fuisti misericordes tē. quid vobis videſ fiendum de illo auaro vſurario tē. Tūc illi cū gladio liberalitatis pcutient: dicendo. Judiciū sine misericordia fieri illi qui nō fecerit misericor diam. Iac. iiij. Isto iuctu miser cadit in īfernū. Scđa cōditio stultoz est indecuotor̄. qui nō honorant deū nec scđos nec ecclesiās nec seruos dei. imo iurant et blasphemāt deū et sanctos. de ecclesiās faciūt lupanaria. vituperāt seruos dei. q̄i tales moriunt et sunt in iudicio vocabunt. pp̄bete qui veniēt armati. q̄ bus dicet xp̄s. Vlos qui fuisti holes deuoti quid videſ vobis fiendū de his indeuoti tē. Qui lancea deuotōis pcutient dicētes. Dñe maledicti erunt q̄ contēpserūt te. et condēnati qui blasphemauerūt te. Thob. xij. Tercia est inuidoz qui nō possunt videre bonū pxi. mi absq̄ dolore cordis. qui pcutiunt ab apostolis ense charitatis. d. quia nō fuerūt chartatiui. Omnis qui odit fratre sūi homicida est. Et sc̄is qm̄ omnis homicida non habet vitam eternā in se mantente. pma Jobis. iij. Quarta est vindicatiuoz qui nolunt remittere iniurias ppter xp̄m. Nunquid esset magna stulticia percutere scipsum gladio in pectore. Ita faciunt vindicatiui qui pmo occidunt animā suaz ut possint occidere asinum p̄imi. i. corpus. Qui pcutiunt a sancti martyribus Georgio Vincentio tē. qui fuerunt patientes qui pcutiunt cū axa dicētes. Vlos. dñe dixistis vindicatiis. Pater me⁹ celestis tradet vos tortoz. n̄ illi remiseris vñusq̄s fratris suo de cordibus vestris. Abath. xvij. Quinta oīosoz q̄ nolunt laborare in bonis opibus. quib⁹ contingit ut mercatori stulto qui nō vult emere tpe serie s̄ post. et emet profloren qd̄ poterat habere p vno denario tē pore serie. Qui pcutiunt a scđis cōfessoribus scđ Martino Dñicor̄. qui fuerūt diligentes cū aplūs dicat. Si quis nō vult operari. nec mandinet. s. tē. ii. ad Thessa. iij. sed mittent ad hospitale miseroz. scđ ad īfernū. Sexta est luxuriosoz qui sunt insensati ad instar ilius qui in superiori domo tenebat magnas mercantias. et in domo inferiori tenebat paleam. volebat se calesfacere: incendit paleam et amisit oēs merces tē. Sic domus superior est mens vbi sunt merces meritoz. Domus inferior vbi sunt palee sensualitatis. Qñ ergo luxuriosus vult se calesfacere accēdit ignē in domo inferiori. s. in sensualitate. et cōburit etiā quicqd̄ ē in domo supiori. q̄ amittit oīa merita. Per vñū em̄ p̄tm luxurie puta fornicationis vel adulterij tē. oīa merita morū cantur. similiter et p quodlibet mortale. De q̄ vide scđ Tho. pulchre differētē. Ignis est vñq̄ ad cōsumptionē deuorans et oīa era dicans genimina. Job. xxxi. Et loquitur de luxuriosis. q̄ pcutiūt a vñginib⁹. s. katherina.

In festo circūcisionis.

Ursula r̄c. Que ppter fetorē claudūt sibi nam cū manica d. Nō intrabit in eā s. gloriā aliqd coinquatū aut abominationē facies r̄ medacū. Apoc. xxii. Attēdam⁹ ḡ ad signū de q̄ dicit thema. Ecce posit⁹ ē hic in signū s. virtutū et in viā rectā pniē vt habeam⁹ gratiam in pnti et in futuro gloriā.

In festo circumcisōnē xp̄i.

Sermo

Aparuit benignitas et hūanitas saluatoris ad Thy.

iii. Et in ep̄lī in hac die q̄ est caput anni sc̄tā mī ecclia facit festū circumcisōnē dñi. quā ho die voluit recipere ppter tres rōnes q̄s declarabo. Abateria erit satis speculatiua et continet multa secreta. S̄z si benz vultis attēdere optime eā intelligetis. S̄z primo salutē vgo maria r̄c. Aparuit benignitas r̄c. Dies ista dicis solēnis ppter tria singularit̄ que hodie fuerū facta in psona infantis dñi iesu xp̄i que tangunt in themate.

Primū fuit susceptio circumcisōis dolorose Sc̄m fuit effusio sanguinis p̄ciosi.

Secundū fuit donatio noīs virtuosi q̄ notantur in themate. Primū oñdit cū dñ. Aparuit benignitas. Sc̄m cū dñ et hūanitas. terciū cū dñ saluatoris. Ergo aparuit r̄c. Primi⁹ qd̄ hodie fuit factū in psona infantis dñi ihu xp̄i fuit suscep̄tio circumcisōis dolorose. Omnes intelligitis quid est circumcisō. s. incisio p̄ pucij illi⁹ p̄tis hoīs verecundie. q̄ cū magno dolore et pīculo dabatur. int̄m q̄ multi pueri ex hoc moriebant. Hanc circumcisōe voluit hodie h̄re s̄lue recipere dñs n̄f ihs xp̄s dierū vii. auxi. p̄ceptū moyſi dicētis. Infans octo dierū circumcidet in yobis. Omne masculinū in generationib⁹ vestris tam vernaculus q̄ em p̄ticius circumcidet. et qcung⁹ nō fuerit de stirpe yestra erit⁹ pactū meū in carne veltra in sedis eternū. Abasculus cui⁹ ppucij caro circumcisā nō fuerit delebit⁹ anima sua de p̄lo meo. q̄ pactū meū irritū fecit. Gen. xvii. Idē p̄cipit Leuit. xii. Abulier q̄ suscep̄to semine peperit masculū immūda erit septē dieb⁹. et dic octau. circumcidet infantulus. Ecce p̄ceptum legis strictū graue et dolorosuz. Hoc p̄ceptū xp̄s voluit seruare et cōplerē. In quo videtur mihi q̄ xp̄s tenuit modū diuitis plures captiuos habentis. qui volens suos captiuos custodire dat eis signū annuli i tibia. Sic fecit dñs deus q̄ reccep̄t p̄plim israel vt seruiret sibi et ipse esset dñs eius dedit eis hoc signum circumcisōis dicens abrae qui fuit pri⁹ mus qui ipaz recepit. Circūcidetis carnē p̄te-

pucij vestri. vt sit signū federis int̄ me et vos Gen. xvii. Idē dñs de⁹ qui tunc p̄cepit et de⁹ dit illud signū p̄plo iudeoz factus hō hodie recipit illud signū vt captiuos liberaret ab illo signo. Ecce rō quare xp̄us hodie voluit recipere circumcisōe. in qua oñdit suā infinitam benignitatē. Ideo dicit prima clausula. Aparuit benignitas. De qua benignitate dicit bñs Lucas. Ipse benignus est sup ingratos et malos. Luç. vi. Ingrati et mali sunt iudei. qui noluerūt dñm suū recipere. qui maxima benignitatē oñdit volens se subiū legi ad quā nō obligabat. s. vt nos liberaret et in filios nos adoptaret. Hanc rōnē tangit apls dices. At vbi venit plenitudo t̄pis misit de⁹ filiū suū. factū ex muliere. factū sub lege. vt eos qui sub lege erant redimeret. i. liberaret vt adoptionē filioz dei recipere. ad Gal. iii. Patet p̄ pdicta rō. Nota venit plenitudo t̄pis. Dñs deus oībus reb⁹ mundi hui⁹ dedit certū tēpus et certā durationem. Salomon. Qia tēpus h̄it. s. determinatū et limitatū et suis spacijs trāscunt vniuersa sub celo. Eccl̄s iij. Circūcisioni dedit de⁹ certū tēpus detinū natū et limitatū et principiū et finē. et debuit durare quasi p̄ duo milia annoz. Principiū ei⁹ fuit in patriarcha abraā. Finis ei⁹ in dño n̄fo iesu xp̄o. Int̄ duos istos terminos dura re debuit pactum circumcisōis. Auctoritas. Dicit de⁹ abrae. Ego sum dñs de⁹ omnipotens ambula corā me et esto p̄fect⁹. ponāq̄ sedus meū int̄ me et te. Infra. Hoc est pactū meum q̄ obseruabit⁹ int̄ me et vos et semen tuum post te. Circūcidet ex yobis omne masculinū Gen. xvii. Cōplementū s̄ et plenitudo t̄pis denotat hic. Hic potes cogitare et videre q̄n ta est cecitas iudeoz quos deus liberauit et liberos fecit et ipsi volunt esse captiui. Aborat. mō nullus vestrū obligat ad istā circūcisionē materialē. q̄ finita et cōminata ē in xp̄o Sed obligamur ad circumcisōe moralē sive spūalem. Sicut enī tunc circumcidebat superfluū illi⁹ p̄tis et remanebat illud qd̄ erat necessariū. Ita moralē est nunc fiendū. Circūcidere oportet superfluū in illis partibus gladio discretionis. Illi qui nō sunt de matrimonio nō carent de illo actu nec cogitando nec loquendo nec opando alīq̄ mō. Imo occasio nes oportunitates et corruptōes vitare debet s̄ vir cū yxore hoc qd̄ est necessariū p̄ conseruatione humane nature sine p̄ctō cōmittere p̄t. seruādo modū debitū oībus suppluis circumcisōis. Hec circumcisō est nobis necessaria ad saluationē. Ideo xp̄s. Sunt eunuchi qui castraerunt seipsoz ppter regnū celoz. Qui

p̄t capere capiat. Mat̄. xix. Talibus dicit apls. In xp̄o ihesu circumcisī estis circumcisōe nō manu facta in exploitōe corporis carnis s̄ in circumcisōe xp̄i. s. spirituali r̄c. ad Col. ii. Nota ē expediens q̄ sicut q̄libet psona tenetur ad istā circumcisōe moralē. ita et quelibet cōmunitas debet circumcidere publicas putas seu meretrices q̄ stant p̄ vicos ciuitatis et expellere eas de cōmunitate. et soluz retinere lupanaria ad remediu. Sc̄m qd̄ hodie fuit factum in psona infantis Iesu xp̄i fuit effusio sanguinis p̄ciosi. Et hoc oñdit cum dñ. Apparuit humanitas. Tela humanitas xp̄i appa ruit in circumcisōe in sanguinis effusione. si ne q̄ nō poterit dari. Jō legif Exo. iiiij. de ze phora. Tulit ilico zephora petrā acutissimā et circumcidit ppucij filij sui dicens. Sponsus sanguinū tu mihi es ob circumcisōe. Videf mihi q̄ xp̄s in sua circumcisōe tenuerit modū magnū mercatoris venientis ad feriā pro emendo p̄ciosas merces q̄s nō soluit sed dat signū vel arrā. deinde t̄pe statuto soluit totū p̄cium. Ita fecit dñs n̄f iesus xp̄s qui venit de celo in terrā. in qua intravit in die nativitatis ad emendū p̄ciosas margaritas. i. aias in feria hui⁹ mundi. dicens mundo. Da mihi aias. cetera tolle tibi. Gen. xiiij. P̄cū emptionis fuit tor⁹ sanguis xp̄i. soluendū in die veneris sancta in mēla cambij. s. arboris sancte crucis fm qd̄ erat ordinatum. Sed hodie dedit signū vel arrā vt se teneret p̄ eo. Ecce hec est sc̄da rō quare xp̄s voluit hodie recipe re circumcisōe. in qua aparuit humanitas. Sciebat xp̄s esse aliq̄ hereticos futuros ex ignorantia dicētes q̄ nō assumpsit verā carnem humanā. sed corpus aereū. vt angeli faciunt q̄i apparent hoīb⁹. H̄ est erroneū et contra articulū fidei dicētis. Qui ppter nos homines et ppter nostrā salutē descēdit de celis et incarnat⁹ est de spūlancto. ex maria vrgine et hō fact⁹ est. Athanasius. Perfect⁹ dñs perfectus hō. ex aia rōnali et humana carne sub sistens. Et fuit cōpleta p̄phetia dauid de ista humanitate dices. Hō natus ē in ea s. vrgine maria. et ipse fundauit eā altissim⁹. Constructione incipit hic. Ipse altissim⁹ fundauit eā Fundamentū redēptionis humane aliud nemo p̄t ponere p̄ter id qd̄ positū est. j. Lœ. iij. In hō fundamento passionis de⁹ fundauit hodie virginē mariā. Et ecce modū quō. q̄ circumcisō q̄ dabat antiquus erat figura passionis xp̄i. ex decē circumstantijs que ibi circumdabant. que etiā seruāte fuerūt in circumcisōne iesu xp̄i quas vrgo maria optime intelligebat quia fm q̄ dicit origenes. Omnes p̄

Sermo

In festo cir^ccisionis

Ahemeto cui^c capitis et cui^c corporis sis mē-
brū. Reminiscere q^r erutus de p̄tate tenebra-
rum trāslat^r es in lumē et regnū. Holi te ite-
rum seruitur diaboli subiūcere. q^r preciū tuū
sanguis xp̄i est. qui veritate te iudicabit. qui
mūscia te redemit. Ergo exq^r p̄ciū nostre re/
demptionis est tā magnū et tanti valoris ca/
ueamus ne vendam^r nos dyabolo modico
p̄cio supbie. Supbus vendit se dyabolo mo/
dico vento supbie et vanitatis. Avarus vno
denario. Luxuriosus modica delectatione.
Gulosus vno cibo vel vna tacca vni. Ad
cognoscēdū quāta ē culpa illi^r q^r peccat mor/
taliter. nota hic pabolā de mercatore q^r eme/
rat margaritā p̄ciosam. quam cōmisit vxori
ad custodiendū in pāno inuolutā. quā dedit
p̄ folio lactice. Quilibet nostrū reputat hāc
mulierē fatuā fuisse. Sed vtiā nos nō sim^r
in eadē fatuitate. Hic mercator est xp̄s. La/
pis p̄ciosus seu margarita est aia n̄f. q^r plus
valet q̄ aliquid corporale. que est empta p̄
cioso sanguine Jesu xp̄i. j. Petri. j. Non cor/
ruptibilib^r auro et argento redempti estis de/
vana vestra cōuersatione paternē tradicio/
nis. i. venditōnis. b p̄cioso sanguine q̄s agni
immaculati xp̄i. Hanc margaritā panno car/
nis inuolutā xp̄us cōmisit mihi et tibi et illi.
Abūlier transiens portans lactucas vel hu/
iusmodi est reptatio. calor estatis est ardens
desideriū illi^r rei p̄ qua peccas mortalit. tūc
tradis diabolo margaritā p̄ trib^r lactucis. s.
cogitatione. locutione. et opatione. Ideo ca/
ueatis. Alias dicit David. frater nō redimit
quia nullus purus hō poterat redimere. Di/
cit sanct^r Tho. iij. pte. q. j. et. iij. scdm q^r nulla
pura creatura potuit satisfacere pro humana
natura. q. xlj. v. p̄mū. Jtē. iij. scripto. dist. j.
ij. nonū. Sed satisfactio p̄ tota natura huma/
na debuit fieri p̄ mortē xp̄i q^r debuit esse vni/
uersalis et exemplar cuiuslibet alterius. vt dic/
sanct^r Tho. iij. dist. j. caplo. iij. et in de verita/
te. q. xxix. vii. sextū. Unū H̄quid subdit. fed/
met hō. s. deus et nō dabit deo placationem
aie sue. Et sequit^r pena. laborabit in eternū
et viuit adhuc in finē. quia eternaliter erit in
pena. ergo ausiēmur ne peccem^r mortalitcr.

Terciū qd^r hodie fuit factū in glōna infan/
tis ieu xp̄i fuit donatio nois virtuosī cū dici/
tur. salvatoris. Sicut nos mō imponim^r no/
men in baptismo. Hoc nomen Jesus est vir/
tuosum. quia oēs virtutes q̄s deus posuit in
herbis lapidibus verbis planetis stellis con/
stellationibus oēs sunt et cōtinens in hoc be/
nedicto noīe ieu. qd^r fuit hodie datum xp̄o.
Luce. iij. Postq̄ consummati sunt dies octo

vt circūcidere puer. vocatū est nomen eius
ieu. Circa hoc nota q̄ hō nomen ieu cōue/
nienter xp̄o impositū est in sua circumcisōne
vt dicit sanct^r Tho. iij. pte. q. xxxvij. ar. iij. q^r q̄
noīa debent p̄prietatib^r rerū r̄ndere. Et hoc
patet in nosībus generū et specierū. q^r vt dici
tur quarto metaphysice. Ratio quā significat
nomē est diffinitio q̄ designat p̄priā rei natu/
ram. Noīa aut singulariū hoīm semp impo/
nunt ab aliqua p̄prietate eius cui nomē im/
ponit. vel a tpe vel a cognatione. vel etiā ab
euentu. vel ex aliq^r qualitate. Hoz osīm exem/
pla docto: sanct^r ibi supra in corpore articuli
ponit. Sed noīa q̄ imponunt aliquib^r du/
nitus semp significant aliqd gratuitū donuz
ei diuinitus datū. sicut Gen. xvij. dictum est
abrae. Appellaberis abraā. quia patrē multa
rum gentiū cōstituit te. Et Abath. xvij. dictū ē
Petro. Tu es petrus. et sup hanc petrā edificā
cabo ecclesiā meā. Quia igit xp̄o hoc mun/
gratiae collatū erat vt per ipm oēs saluarens.
ideo cōuenienter vocatū est nomē eius ieu
id est salvator. angelo hoc nomē p̄nunciante
nō solū matri. sed etiā ioseph qui erat futur^r
nutricius. Idee sanct^r Tho. ibi supra. in solu/
tione ad secundū dicit. q^r hoc nomē ieu est
nomen p̄prium xp̄o inquantū significat sp̄i
ritualem et vniuersalem salutē. nō autem vt
particularē et temporalē. Sic enī his qui fue/
runt ante xp̄m potuit conuenire hoc nomen
ieu. et pluribus ante xp̄m fuit in veteri te/
stamento impositū. vt patet etiā ex genealo/
gia xp̄i vbi dicit. qui fuit her qui fuit ieu qui
fuit eliezer. Luce. iij. Itē hoc nomen ieu si/
gnificat humānā naturā. sed xp̄s naturā di/
uinam et humānā. vt dicit sanctus Thomas
iij. parte. q. xvj. arti. v. in corpore articuli vbi
dicit. q^r in hoc nomē xp̄s intelligis et diuini/
tas vngens et humanitas vncra. Et in ter/
cio scripto. dist. x. et. xj. cōtra gentiles. iij. ca.
xxvij. Hic nota pulchrā speculationē. vide/
tur mihi q̄ spūssanc^r tenuerit erga xp̄m mo/
duis quē tenent doctores vel scriptores erga
librum. Et libro cōposito imponunt sibi no/
men vel titulum de lfa rubea iuxta materiez
de qua tractat liber. vt de aīs. vel de celo et
mundo. et sic de alijs. Sic etiā spūssanc^r
composuit et scriptis librū. s. corpus xp̄i ipsuz
formando et organizando et animā cū poten/
tias creando in quo scriptis omnes virtutes
theologicales. morales r̄c. Ideo dicebat de/
pater spiritus sancto. Sume tibi librum gran/
dem et scribe in eo stilo hominis. Isaie. viij.
Abagnus liber fuit cb̄istus. quia existens in
terra langebat celū. et non habebat titulum.

sed hodie cum vermilio de illo cornu spiri/
tussanc^r ipm intitulavit noīe hiesus. Nec h̄z
aliud ppnū nomē nū istud. Jō q̄ hō nomen
ihs nominat in ecclia oēs xp̄iani debet incli/
nari. qd^r idē est qd^r salvator. Jō dicit angelus
Ioseph. Vocabis nomen eius ihs. Ipse enī
saluū faciet p̄pī suum a peccatis eoꝝ. Abath. i.
Popul^r ei^r sunt credētes in eū et sibi obedī/
tes. Nota quō nomen ieu representat nobis
modū nostre salvationis tripliciter.

Primo interpretatione.

Secundo p̄nunciatione.

Tercio representatione.

Primo mō ihs interpretatur salvator. Scđo
in hoc noīe Jesus sunt due syllabe. prima est
ie. in q̄ sunt due lī. s. i et e. Hec p̄ma syllaba
significat humanitatē. q̄ consistit in duabus
substantijs. s. corporis et aīe. Non enī aīa ra/
tionalis est hō. s. hō est aliquid cōpositum ex
aīa et corpore vt dicit sanct^r Tho. p̄ma pte q.
lxv. arti. iij. Unde et Aug. xix. de ciuitate
dei cōmēdat Liceronē q̄ hominē nec animā
solā nec solū corp^rs animā simul et corp^r esse
arbitrabā. Sūl nec aīa est humanitas. quia
vt doctoris sci^r p̄babiliō est sūia. In rebus
materialib^r forma p̄tō sicuti humanitas di/
stinguis realiter saltē partialis a forma parti/
vt ab aīa rōnali. Sic igit humanitas xp̄i in
duab^r cōsūt substantijs saltē partialib^r. sc̄i
corporis et aīe. Hanc dī. beatus Tho. ponit
iij. dī. xluij. q. i. arti. j. Itē in qd^r libertis. qd^r li.
q. q. q. Hec lfa I. significat animā et lfa E. si/
gnificat corp^r. Scđa syllaba ē sus. hec signi/
ficat dei vnitatē xp̄i. ppter accentū altū. Et
h̄z tres lfas significantes triplē honorē qui
xp̄o debet fīm qd^r dicit aplūs. deus dedit illi
nomē qd^r est sup omne nomē vt in noīe Jesus
omne genu flectat celestū terrestriū et infer/
noꝝ. ad Phil. iij. Tercio representatione. quith
ber vult h̄re tabulā et imaginē crucifixi. De/
co q̄ hoc nomē ieu si subtilē cōtempleſ re/
p̄äsentat crucifixionē xp̄i in q̄ fuit n̄ra salus
sue salutatio. Primo h̄ lfa I. significat cruci/
fixum. qd^r dicit Pascian^r q̄ hō nō est lfa s. aspi/
rationis nota. Jō significat xp̄m in cruce ex/
istentē. qd^r tunc nō fuit lfa legibilis. qd^r vix co/
gnoscēbat. Cldim^r eū et non erat aspectus.
Isaie. liij. Sed fuit aspirationis nota qnī cla/
mans voce magna expirauit. Scđo in hac
lfa h̄. sunt tres lineationes. s. linea recta q̄ si/
gnificat animā xp̄i rectissimā. Scđa est linea re/
torta. q̄ significat corpus xp̄i passibile et retor/
cum in cruce. tercia linea ē titel desup q̄ signi/
ficat deitatē q̄ est sup oīa. Lfa I significat la/
tronem bonū ad dextrā crucifixū crucifixum

duplici rōne. quia sicut i est p̄ua lfa. sic latro
paruū se reputabat et humilem qnī cogno/
scens suos defectus dixit alteri latroni. Nos
quidē iuste digna factis recipim^r. hic aut ni/
hil mali gessit. Luce. xxij. Scđa rō q̄ sicut h̄
ifa i est recta. sc̄ latro fuit rect^r qnī dixit xp̄o.
Dñe memento mei dñi veneris in regnū tuū.
Hec lfa s significat latronē a sinistris xp̄i cru/
cifixū. Rō quis sc̄ h̄ lfa s est retorta. sic ille la/
tro fuit tortuosus et blasphemus qnī dicebat
xp̄o. si tu es xp̄s saluū fac temetipsum et nos.
Luce. xxij. Duo puncta q̄ fiunt in hoc noīe
ieu significat virginez marī et iohannem
euangelistā. quoz vita stabat in punto p̄p̄
dolorē passionis xp̄i. Ideo hoc nomen ieu
est venerandū et sprandū in eo. David.
Beatus vir cuīs est nomen dñi spes eius: et
non respexit in vanitates et insanias falsas.
ps. xxix. Ideo beat^r Petrus postq̄ in no/
mine ieu curauit vnuū contractū dixit. Non
est aliud nomen sub celo datū hominib^r in q̄
oporeat nos saluōs fieri. Act. iij. Nota sal/
uos fieri nō solū in aīa sed etiā in sanitate cor/
porali intelligit. Dic moraliter h̄ illos qui re/
currunt ad diuinos sortilegos cōjuratores et
hmōi. Ideo David. Si oblitū sum^r nomē dei
nostrī: et si expādim^r manūras ad deū alie/
num. Rōne de^r requiret ista. s. ad puniendū
et vindicandum. Ipse enī nouit abscondita
cordis. ps. xliij. Deo grās.

In vigilia Epiphanie dñi. Sermo.

Eredes sum^r fīm

b. spēm vīte eterne. ad Titū. iij. Et in
epla. In p̄senti sermone volo vobis
declarare q̄t modis p̄t hō habere heredita/
tem padisi. Sed vt materia sit deo accepta/
bilis et gratioſa. nobis utilis et p̄ficua salu/
noꝝ. ad Phil. iij. Tercio representatione. quith
ber vult h̄re tabulā et imaginē crucifixi. De/
co q̄ hoc nomē ieu si subtilē cōtempleſ re/
p̄äsentat crucifixionē xp̄i in q̄ fuit n̄ra salus
sue salutatio. Primo h̄ lfa I. significat cruci/
fixum. qd^r dicit Pascian^r q̄ hō nō est lfa s. aspi/
rationis nota. Jō significat xp̄m in cruce ex/
istentē. qd^r tunc nō fuit lfa legibilis. qd^r vix co/
gnoscēbat. Cldim^r eū et non erat aspectus.
Isaie. liij. Sed fuit aspirationis nota qnī cla/
mans voce magna expirauit. Scđo in hac
lfa h̄. sunt tres lineationes. s. linea recta q̄ si/
gnificat animā xp̄i rectissimā. Scđa est linea re/
torta. q̄ significat corpus xp̄i passibile et retor/
cum in cruce. tercia linea ē titel desup q̄ signi/
ficat deitatē q̄ est sup oīa. Lfa I significat la/
tronem bonū ad dextrā crucifixū crucifixum

In vigilia epiphanie domini

filius erat in inferno. Ecce spem antiquam prelegis veteris. Ideo dicebat Iesus iob. In profundi solum infernum descendet osa mea. Job. xvii. Non loquebas de inferno dñatorum sed de limbo patrum scilicet qui de profundissimum respectu celi et elemorum. Deinde de mutauit spem hominum qui dedit legem scripture. quod tunc dedit eis spem vite eternae per hereditatem. Quia lex moysi non permittet psonis scitis et deuotis nisi bona terrena et ipsa huius mundi. Nequit. xxvi. Si in perceptis meis ambulaueritis abo vobis pluvias tribus suis et terra gignet germen suum. et pomis arbores replebuntur. Ibidem dabo pacem in finibus vestris dormietis et non sit qui exterreat. Ibidem. Comedetis panem vestrum in saturitate tecum. Vide ibi totum capitulum et multum pulchrum. Ideo dicebat Iudas pro Iesu in personam dei. Si volueritis audieritis me bona terre comedetis. Isa. i. De hoc scilicet Tho. prima scda. q. xcix. arti. vi. plene determinat et ratione dicti assignat. Deinde venit filius dei in carne humana et dedit legem gratiae et eleuauit spem hominum in altum. scilicet hereditatis vite eternae. Quia modo boni qui tenet sanctam vitam et iustam iam non spectant vitam infernalem nec tempore. sed spectant vitam eternam. Ex altari oportet filium hominis ut ois qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam. Joh. iii. Propter hoc dicit thema ppositum. Heredes sumus secundum spem. scilicet legis gratiae vite eternae. Patet thema. Pro dictiorum intelligentia nota quod lex diuina distinguit in veterem et nouam. non sicut in spes omnino diversas. sed sicut in imperfectum et perfectum in eadem specie. ut dicit Iesus Tho. prima scda. q. xcii. arti. v. et. q. xvij. arti. i. Lex veteris erat bona quod reprehemebat concupiscentias et consonabat ratione. sed erat imperfecta. ut dicit Iesus Tho. prima scda. q. xcij. arti. i. nec considerabat gravem. quod hoc Christo reseruabatur. fuit a deo. Et assimilat pueru ut imperfecta. sed lex nova viro assimilat ut perfecta. ut dicit sanctus Tho. prima scda. q. xcij. arti. v. et. q. xcix. arti. vi. Et lex nova principaliter permittit spiritualia. et ordinat actus etiam interiores. et est lex amoris ideo est perfectior lege veteri. quod habet opposita ut dicit sanctus Tho. prima scda. q. xcij. arti. v. et. q. xcix. arti. vi. Inuenio quatuor conditio nes personarum potest habere spem certam hereditatis vite eternae secundum quod in hoc mundo aliqui consequuntur hereditatem.

Primo filius et filie legitime generati.

Secundo parentes sanguine propinquui.

Tertio amici cordialiter amati.

Quarto pauperes ab oib' bonis separati.

Et non inuenio plures. sed heredes sumus tecum.

Dico primo quod in hoc mundo consequuntur hereditatem filii vel filie legitime generati. Hoc est clarum et secundum rationem naturalem et iura impia et pontificalia et etiam theologia. Legit ad Gal. iiiij. de quadam puero de quo erat magna questione si debebat habere hereditatem patris vel non. Quidam dicebat quod sic. quidam quod non. Questio venit ad apostolum paulum legitimam et canonizat et compromiserunt in eum. Qui non curauit de aliquo alio. nisi scire si ille puer erat legitimus. Quo scito statim dedit suam dicens. Itaque iam non est seruus sed filius. quod si filius et heres per deum. Ad Gal. iiiij. Abodo videamus qui sunt filii legitimorum domini nostri ihesu christi. Dico quod solus pueri non inter baptizati. quod licet nos fuerimus eius filii. tam ex parte nostris facti sumus eius inimici. filii legitimorum sunt quoniam sunt geniti de viro et uxore legitima. Hoc modo psonus sponsus de ecclesia uxore sua et sponsa legitima generat filios et filias in baptismate. Joh. i. Dicit enim potestate filios dei fieri. his qui credunt in nomine eius. qui non ex sanguinibus. scilicet seminibus patris et matris. neque ex voluntate carnis. scilicet mulieris. neque ex voluntate viri. sed ex deo natu sunt. Ecce quoniam sunt filii dei legitimorum. Ergo certum est quod erunt heredes vite eternae si decendant ante quod peccent mortaliter. filii legitimorum absque questione et contradictione intrant domum patris. quod illud apostoli. Spissancit testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii dei. Si autem filii et heredes. heredes quidem dei. coheredes autem christi. ad Roma. viij. Pro dictiorum pleniori intelligentia vide. q. lxix. iij. p. tis Thome doctoris. scilicet in qua ponit varios baptismi effectus. scilicet spiritualem regenerationem. ut patitur arti. viij. in corpore articuli. Incorporationem etiam per effectu baptismi sancti Thomas assignat. et illuminationem simul et fecundationem ut patetur ubi supra arti. v. De quibus etiam effectionibus notabiliter in. iij. dis. iij. q. ii. determinat. Quare isti pueri dicuntur filii christi legitimimi. nunquid habet filios illegitimos seu bastardos. Dico quod sic. deus habet unam ancillam seu captiuam. scilicet carnem suam naturam ex qua generat filios spurios seu bastardos. scilicet omnes infideles qui veniunt per generationem seu naturalem suam carnalem. Ideo isti non consequuntur hereditatem vite eternae. Auctoritas. Abraam duos filios habuit unum de ancilla et alium de libera. Qui autem de ancilla secundum carnem natus est. sed qui de libera per reproductionem est. Hec autem per allegoriam dicta sunt ad Galathas. iiiij. Et loquitur de Christo cum dicit. hec per allegoriam dicta sunt. Dominus noster Iesus Christus habet duos filios. unum

de libera. scilicet ecclesia sponsa et uxore sua ex qua genuit populus christianus. Alium de ancilla sive de captiuam naturam vel carne. scilicet populum infidelium. Sed quid dicit scriptura. Eius ancillas et filium eius. non enim erit heres filius ancille. ad Gal. iiiij. Ratio. quia non est filius legitimus. Quia quod natum est ex carne. id est generatione carnali. caro est. ideo non potest celum intrare. sed quod natum est ex spiritu. id est per generationem spirituali. spiritus est. Ideo Amen amen dico vobis nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non potest intrare in regnum dei. Io. hannis. iij. Secundum deus tenet modum boni prius bonum pater filius bonis et legitimis dat hereditatem. malis autem filiis et inobedientibus nihil dat. immo ipsos flagellat. filii autem illegitimis et bastardis non dat hereditatem sed dimittit eis certum quod per vita. Recite ita facit Christus qui filii legitimis bonis et obedientibus dat hereditatem paradisi. Malis autem filiis et inobedientibus sicut sive fideles dat penam inferni ubi flagellantur. Bastardis autem scilicet pueris illegitimis sine baptismate solus cum originali peccato deceduntur dat vita in limbo. Ideo de filiis bonis et legitimis dicit prophetus David. Cum dederit dilectus suis somnum. ecce hereditas filii merces fructus ventris. ps. cxvij. Ecce non erat immediatione hereditas domini quod est merces filii legitimorum. quia est fructus ventris ecclesie. supple sponse Christi. Ecce prima conditio. Secunda dico quod in hoc mundo consequuntur hereditatem pentes ex sanguine coniuncti sicut sunt germani parentes nepotes et bimoni. Hoc parent ad practicam. Et ita volunt iura tam diuina quam humana. Num. xxvij. Hoc cum mortuus fuerit absque filio. ad filiam eius transibit hereditas si filia non habuerit. habebit successores fratres suos. Quod si et fratres non fuerint dabitur hereditate fratribus patris eius. Sin autem nec patruos habuerit dabis hereditatem his ei qui primi sunt tecum. Abodo videndum est quoniam parentes Christi sanguine propinquui. Dico quod sepius martyres qui per fidem Christi vel iusticia vel veritate vel virtute quoniam mortui sunt. quod tunc per martyrium recipiebant in memoria passionis Christi misericordie. Legit Auctoritas. viij. Quod deus ostendit beatum Johanni gloriam suam. in qua videt Christum sedentem super thronum. et multi sancti stabant coram eo in albis et palmis in manibus suis in signum victorie. et fuit dictum Johanni. Huius qui sunt amici stolis albis qui sunt et unde veniunt. Dixit Iohannes. Domine tu sis. Rescivit respondere. Lui dixit Christus. Huius sunt qui venerunt ex magna tribulatione. et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Auctoritas. et est verbum Christi ad patrem dicentis. Quoniam tu de me exaudiisti orationem meam. dedisti hereditatem nominem tuum. ps. ix. Motu exaudiisti orationem meam. scilicet illa quoniam Christus fecit in nocte sue passionis quando orauit dicens. Pater osa possibilia suorum transibit calice hunc a me.

de martiribus.

In vigilia epiphanie dñi

Marci. xiiij. Quā orationē exponens hilarius dicit. Non dicit q̄ nō veniat calix passio nis. sed orat vt transcat ab eo ad martyres. Qm̄ ex ista oratione xp̄i deus dedit fortitudinē et virtutē hominib⁹ et mulierib⁹ etiā pueris et pueris sustinendi martyriū p̄ xp̄o. Item de dit hereditatē timentib⁹. s. timore filiali. quia plus voluerūt mori: q̄ aliquid facere p̄ dñū. Juxta cōsiliū xp̄i dicentis. Molite tunē eos qui occidūt corpus. animā aut̄ nō p̄n̄ occidē s̄ potius timete eū qui p̄t animā et corp̄ p̄de re in gehennā. Abath. x. Dico tertio q̄ in hoc mūdo consequunt̄ hereditatē amici cordialit̄ amati. Sunt multi q̄ nō hñt filios nec pentes s̄ hñt bonos amicos quib⁹ dimittunt hereditatē qñ moriunt. Abō videam⁹ q̄ sunt amici cari et cordiales xp̄i. Illi de quib⁹ dicit ipsem̄. vos amici mei estis si feceritis q̄ p̄cipio vobis. Jō. xv. Ergo obediētia facit hominē esse amicū dei. p̄ opositū inobedientia et p̄cīm̄ facit eē inimicū suū. Obedientes doct̄ q̄ amici carissimi xp̄i p̄sequunt̄ hereditatē vite etne. q̄s ipsem̄ xp̄s iuitat dices. Transite ad me oēs q̄ cōcupiscitis me. Eccl. xxvij. Abō cū dicit trāsite. in q̄ inuit̄ q̄ ipse ē in una pte et nos in alia. Fluui⁹ terribilē est mors quā oportet trāsire. et h̄z duas ripas. vna est vita eterna. in q̄ est xp̄s. Alia ē vita spalio. in qua nos sum⁹. et xp̄s vocat nos dices. Trāsite ad me dñe et p̄ que pontē trāsibim⁹. nō possum⁹ transire p̄ aliū pontē vite etne nisi p̄ pontem obediētia et p̄cepta dei. Abath. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādat. Hic pons h̄z decē arcus. Prim⁹ est cōfidentia dei vt in oībus necessitatib⁹ nřis recurrem⁹ ad deū et nō ad demones s̄ ad deum. Non habebis deos alienos corā me. Exo. xx. Secō est reuerētia vocalis. q̄ qñ hō loquif̄ de deo loqtur cū reuerētia sicut hō loquif̄ cū psone honorabilib⁹ reuerentialit̄. Abō assumes nomen dei tui inuanū. Exo. xx. Terci⁹ est reuerētia real de modico seruitio qd̄ vult de nobis vt serue mus festa diligēt. als. z̄. Memento vt diē sabbati sc̄ifices. Exo. xx. Quart⁹ est obfuan tia penitā. honore patrē et matrē corde ore et ope iuuādo et seruendo eis de oīb⁹. Honora patrē tuū et matrē tuā. Exo. xx. Quint⁹ ē cōcordia fraternal nō recipere vindictā s̄ remittere iniurias ppter deū et facē pacez. Abō occides. Exo. xx. Sext⁹ est mundicia psonal̄ cauendo a luto luxurie et iūndicie. Abō me chaberis. Septim⁹ amicicia p̄ximalis nec furtari nec p̄ximū in aliq̄ dānificare. Non furtū facies. Exo. xx. Octauus prudētia vocalis neminem diffamando nec verbis iūnioris

seu duris affligendo. Non falsuz testimoniū dices. Nonus mūdicia cordialis. non concupiscere agrū vineā ortū et h̄mōi nec bona p̄xi mi. Non cōcupiscere rem p̄ximi tui. Exo. xx. Decim⁹ mundicia mentalis. nō concupiscere vroē p̄ximi. Non cōcupiscere vroē p̄ximi tui. Exo. xx. Ecce q̄re dicit xp̄s. trāsite ad me. Nota cōcupiscitis me. i. diligitis. q̄ obedien tia non p̄t bene seruari sine dilectione. et a generationib⁹ meis. i. virtutib⁹ quas de ge nerat in aīa deuota implemini. sp̄us em̄ me sup mel dulcis. hic tangit gloriā aīe. Et here ditas mea sup mel et fauū. hic tangit gloriā corporis. Sicut em̄ in fauo mellis mel est incorporatū cere. sic in iudicio gloria aīe rediabit in corpus. Dixi quarto q̄ in h̄z mundo cōsequunt̄ hereditatē paupes ab oīb⁹ bo nis sepati. vt sunt paupes virgines religiosi et h̄mōi. Pauperes sunt pctōres penitentes qui fecerūt plura pctā. in quoꝝ persona dicit David. Lito anticipent nos misericordie tue quia paupes facti sum⁹ numis. Argumentū. Dice ret hic aliq̄. q̄re penitentes dicunt paupes. q̄ qñ erant in pctis tūc erant paupes. Sz pe nitentes qui hñt thesaurū ḡfe. s. septez dona sp̄üssanci et alias v̄tutes. quō sunt paupes. Dico q̄ penitentes sunt paupes. verbi ḡfa. si aliquis vestrū h̄z decē milia florenoz̄ diues ē s̄ si obligaret in. c. milib⁹ dicere diues. licet habeat. x. milia: certe nō. immo dicere pauper ppter tā magnā obligationē immo dicere. ta lis nibil h̄z. paup est. Idē est de penitētē. pe nitentes qui h̄z grām̄ dei et. vii. dona sp̄üssanci. virtutes theologicales et morales. diues est. Sz ppter obligationem paup est. Et primo deo patri obligat̄ ex pctis q̄ fecit ex fragilitate. q̄ deo patri attribuit̄ potentia. Et q̄ pec cant p̄ fragilitatē peccat̄ p̄ deū patrē. q̄ obli gatur sibi. q̄ ipm̄ offendit. Soluit̄ at̄ ista ob ligatio p̄ alperā durā et magnā pñiam. Se cundo penitētē obligat̄ filio dei. cui attribuit̄ sapia. ex pctis q̄ cōmisit p̄ ignorantiā vel stultiā ignorans q̄ tenebat scire. Soluit̄ autē ista obligatio audiendo sapiam diuinā. mis sas. f̄mones. bonas lectōes. Tercio obligat̄ penitens sp̄üssctō. cui attribuitur bonitas. ex pctis q̄ cōmisit p̄ maliciā et iniquitatē. Sol uitur aut̄ ista obligatio p̄ bonitatez faciendo bona op̄a mie tā corporalia q̄ sp̄üssalia. Pro di ctōz ewidētia nota q̄ essentialia attributa tri bus psonis diuinis cōmunia cōuenienter ap propriant̄ et attribuunt̄ diuinis psonis. vt di cit sc̄tus Zho. i. pte. q. xxxix. ar. vii. et. viii. q̄ cōueniens ē vt diuinie psone nob̄ manifestet̄ modo attributa cēntialia sunt nob̄ magis

Sermo I

eri vel aliis precipiat caritatem habens. illa suffragia valent defuncto q̄uis illi per quos fiunt in peccato existant. Abagis tamen vale rent si in caritate essent. q̄ tunc ex utraq̄ par te illa opera meritoria essent. Hec sanct⁹ Zho vbi supra in corpore articuli. Mono obligat̄ viuis ex ysuris quas homo fecit de eis. Decimo obligat̄ p̄ primo si fuit sibi furatus famam Soluit̄ sibi famam restituendo. Ecce hic debita et obligationes penitētis. Lui dicit Jō. Dicas q̄ diues sum et locupletatus et nullius egeo. et nescis quia tu es miser et miserabilis et paupert̄ cecus et nudus. Apoc. iiij. His paupibus deus dat hereditatem vite eterne si faciunt penitentiam. Abath. xvij. Oblatus est ei vius qui debebat ei decē milia talēta. Lū autē non habret unde redderet: iussit cū do minus eius venūdari. et vroē et filios et omia que habebat et reddi. Procides autē seruū ille rogarbat eum dices. Patientia habe in me et omnia reddam tibi. Abisert⁹ autē dñs h̄i il lius dimisit illum. et debitum dimisit ei. Per penitentiam ergo soluit̄ omne debitum pēne et consequitur hereditas paradisi. Nonne deus elegit pauperes in hoc mundo. diutes autem in fide et heredes regni quod promisit deus diligentibus se. Jac. ii.

In epiphania dñi. Sermo. i.

Rocidētes adō-

p rauerūt cū. Abath. ii. Festū hodiernū vulgarit̄ d̄ epiphania et appa ritiō qđ idē est. Quia part⁹ viginis qui fuerat abscondit̄ et secrēt̄: hodie fuit gentib⁹ mani festar̄. Jō ecclastici dicit̄ vocat̄ hoc festum epiphania. ab epi qđ est sup̄. et phanos qđ est apparitio. q̄ stella desup̄ gentib⁹ apparuit. Et ergo dē velit nobis dare lentimentū dulcedi nis hui⁹ festi i nostris animab⁹ salutem⁹ virgi ne Abariā z̄. Procidentes adorauerūt cum Clerbū positiū declarat nobis breui⁹ magnaz et pfectā reuerētia quam tres reges orientis fecerūt hodie dño ieū xp̄o: p̄cidētes z̄. Abō solo discooperuerūt capita nec fuerūt cōtentī flectere genua brachia et man⁹. immo totum cor pus flexerūt. Et p̄cidentes adorauerūt eam. Abodo ad dandū nobis rōem h̄ adoratiōis q̄ratio dat sc̄iam. et auctorit̄ confirmat cre dentiā. iuuenio in sacra scriptura q̄ ad veram deuotā et pfectā adorationē requirāt duo. s. reuerētia affect⁹ mētis interi⁹. et humil̄ ge stus corporis exteri⁹. De p̄mo qñ hō cagitat in finitatem dei. incōprehensibilitē. maiestatē et potentia ei⁹ transcedentē. venit timor reue ntialis interi⁹ in aīa. et ex h̄ sequit̄ huūlitas h

Berimo I

In epiphania domini

exterius in corpore. s. iungendo manus. flectendo genua vel posternendo se orando deum. In his enim duobus consistit adoratio diuinalis.

Pro intellectu huius ronis sciendu. quod deus creauit hominem in esse substantiali aliter quam aliis creature sunt create. Quia hoc est compoitus de substantia spirituali quantum ad animam. et materia li quantum ad corpore. Non sic de angelis quod soli sunt substantialis spuiales. nec de animalibus que sunt substantialis materiales. propter quod hoc est similis angelis et animalibus. quia habet utrumque. hoc deus de utroque vult adorari. s. de anima cogitando manifestatorem dei et de corpore per gestus humiles. sicut dominus qui agrum et vineam laboratori pro certo censu quo ad usum concessit. quod de utroque vult habere censem aliter recipiet sibi totum commissum. Ita deus de nobis quod dedit nobis vineam scilicet animam quod inebriabit cor in amore dei et agrum corporis ut faciat fructum penitentie et misericordie. Ideo de utroque vult habere censem deuote adoracionis. De angelis non vult nisi adorationem spirituale. s. mortuorum reuerentiales mentis. De animalibus soli vult gestus corporis reuerentiales. sicut fecerunt bos et asinus quando adorauerunt Christum in presepio. qui soli flexerunt genua. sed interiorni nihil cogitabant. Sed de nobis vult deus totum. s. motus reuerentiales mentis et gestus corporales. Auctoritas Christi dicentis. Cenit hora et nunc est quod veri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Nam pater tales querit qui adorent eum Spiritus est deus. et eos qui adorant eum. in spiritu et veritate oportet adorare. Joh. viii. Hoc venit hora. s. Christus legis gratiae. quod veri adoratores adorabunt patrem in spiritu Christum ad animam. et veritatem Christum ad corpus. quia tunc est veritas quod corporis formatur et correspondet mente. Et assignat rationem dicentes. Spus est deus et ipso oportet ipsum adorare in spiritu et veritate. Dic miraculum quod legitur Joh. ix. de ceco a natuitate illuminato a Christo. cui dicitur Christus. Tu credis in filium dei. Redit ille et dixit. Quis es domine ut credas in eum. Redit ei Ihesus. Et vidisti eum. et qui loquitur tecum ipse est. At ille ait. Eredo domini. et precidens adorauit eum. Ecce mortuorum reuerentialis inter in anima et gestus corporales exteriorum quod precidens adorauit eum. Ita fecerunt isti sancti tres reges quando viderunt eum. s. infantem Iesum subito in asperis ipso et intravit mortuorum reuerentialis ex potentia maiestatis diuinae. Ideo corpore precidentes adorauerunt eum. De his tribus regibus declarabo quatuor puncta.

Primum quod se parauerunt diligenter.
Secundum quod ambulauerunt fortiter.
Tercium quod quiescerunt firmiter.

Quartum quod adorauerunt reuerenter.

Et de quarto punto loquimur thema. precidentes adorauerunt eum. Primum punctum est ad declarandum quod isti tres sancti reges se parauerunt apte. Propter quod sciendu. quod ex parte promisit Abraham et sanctis patriarchis quod mitteret filium suum in hunc mundum nasciturum de muliere virgine. verum deum et verum hominem. De hoc deus dedit prophetias claras et signa. non solum iudeis in iudea. sed etiam in diversis mundi partibus. in signum quod non solum veniret ad salvandum iudeos. ut ipsi false credunt. sed etiam omnes sibi credentes obedientes. Singulariter dedit prophetias in partibus orientalibus ubi erant magni Christi et sapientes per prophetiam Balaam dicentes. videbo eum. sed non modo. intuebor illum sed non proprie. Quae stella ex Jacob per surget via de Israele et percutiet duces moab flumen. xxxvij. Motu videbo eum scilicet Christum quem vidit non per se sed per suos successores. intuebor illum sed non propriamente quia secundum textum biblie a Balaam scilicet ad Christum computant miller quingenti anni. Sed isti tres reges erant de suo genere et dedit ipsis signum dicens. Quae stella ex Jacob. i. de terra promissionis. et consurget virga de Israele. i. rex missus saluatorum percutiet duces moab. qui interpretatur ex patre. Et significat dyabolum qui est pater peccatorum. quibus dicitur Christus. Tunc ex parte diabolo estis. Joh. viii. Duces moab. i. diabolus seu luciferi. Et sunt septem principes qui sunt capitanei septem peccatorum capitalium. Primus dux et capitaneus supbie dicitur Leviathan. Job. xlj. Ipse est rex super omnes filios supbie. Secundus dux et capitaneus avaricie dicitur Mammona. de quod dicitur Christus. Abath. vi. Non potest deo servire et Mammona. Tercius dux et capitaneus luxurie dicitur Asmodeus. de quod Thob. vi. demon nomie Asmodeus occidit eos. s. luxuriosos. Quartus dux inuidie dicitur Beelzebub. Lu. xi. In Beelzebub principe demoniorum evictus demonia. Verbum fuit inuidus iudeorum contra Christum. Quintus dux gule de Beelphage. ps. cxv. Initati sunt Beelphage et comedenterunt sacrificia mortuorum. Sextus dux ire dicitur Baalberith. Iudicium. ix. De phano Baalberith conduxit sibi viros. Septimus dux accidie dicitur Astaroth. i. Re. viii. Austerite deos alienos de medio vestri baalim et astaroth. et preparate corda vestra domino. Hos septem duces percussit dominus noster Iesus Christus virga sue pericationis. De qua David. Virgam virtutis tue emittet dominus ex Syon regno. ps. cix. Super hanc prophetiam Balaam dicit Chrysostomus et eius discipulis illi quod erant de genere eius post eius mortem voluerunt seruare illam stellam. Et ordinav-

uerunt quod certi de ipsis starent in monte victoriali alto ad melius templandum celum. ubi se lauabant credentes ex hoc eis remitti peccata. et orabant dicentes. O deus celi deus Israel mitte illam stellam. et quoniam complebitur illa propria. et sic per pates dividebat sibi Christus. Et in nocte nativitatis accidit diuina ordinatio quod isti tres reges noctis magni Christi et astrologi fuerint in monte victoriali obseruantes dictam stellam. Et in hora qua Christus exiit de utero virginis stella apparuit eis clarissima et bassa in aere. nec claritas solis impediens eius aspectum. Et recitat chrysostomus opinionem quod in illa stella erat forma pueri cuius cruce in fronte. Discunt aliqui quod magi voluerunt adorare stellam. Sed dicit Augustinus quod angelus domini dixit eis quod non adorarent stellam. sed quod irent adorare creatorum nouiter natum. Tunc reges temporaverunt consilium quomodo irent. qualiter se prepararent et quid sibi portarent et offerrent. discentes. Iste rex magnus est et potens offeramus ei aurum. et est deus et creator. quia stelle sibi seruunt: ideo offeramus ei incensum. et in hoc signo crucis onditur quod debet pati in cruce: ideo offeramus ei mirram amaram. Ecclesia. Magi videntes stellam dixerunt ad inuicem. hoc signum magni regis est. Eamus et inquiramus eum et offeramus ei munera aurum thus et mirra. Redeo ego licet non legatur quod rationabiliter sancti reges in munib[us] significabant quod de christo credebat. Redeo etiam in vestibus. quod rex qui portabat aurum voluit indui de panno aureo. Et ille qui portabat thus de purpura alba. qui muraz de scarlata rubea. Ecce quod parauerunt se apte tam in munib[us] quam in vestibus. Adoratio inuenio in sacra scriptura quod de primis huius duas stellas. Una in veteri legi. ista que apparuit regibus orientis quod figurabat redemptionem humanam. Secunda meliore primis in novo testamento dicitur. Qui vice rit et custodierit vos in finem operis mea dabo illi stellam matutinam. Apocalypsis. iij. Hec figurabat salvationem celestiale. Rota quod vicerit. s. diabolum per humilitatem. carnem per castitatem. et mundum per paupertatem. et custodierit vos in fine operis mea dabo illi stellam matutinam. scilicet angelum bonum per ducentem animam vobis ad Christum. Dic quod angelus in sacra scriptura dicitur stelle. Ratio. quod sicut celum firmamentum decorat et ornat stellis. sic celum imperium decorat et ornat angelis sanctis propter quod dicuntur stelle. Auctoritas. Stelle de derum lumen in custodiis suis. et letate sunt. vocate sunt et dixerunt. Assumus. et luxerunt ei cum iocunditate quod fecit illas regnum. Baruth. iij. Rota stelle. id est. angeli dederunt lucem in custodiis suis. i. homibus quos custodiunt. David. Angelus suis mandauit de te ut custodian te. Ipsi dant in intellectu quid sit credendum. in memoria quid sit timendum et retinendum. in voluntate quid sit sperandum. et in opere quid sit fidendum. Et quoniam hoc recipit lumen instructionis eorum ipsi letantur. Et in fine quod homo est in articulo mortis deus mittit stellam in artum. i. angelum qui dicit animam ad chartum sicut illa stella duxit reges ad Christum. fiat ergo ratio. Si hec stella hodierna corruptibilis. quod statim conuersa fuit in preiacentem materiam. ita fuit obseruata et considerata. quanto magis nos debemus expectare illam stellam incorruptibilem. lauando nos ab omnibus imputacionibus peccatis. Primo lauando cor ab ira odio et rancore et mala voluntate. os a blasphemis mendacibus et detractionibus. manus a furtis et usuris et sic de aliis. et totum corpus a corruptionibus luxurie et carnalitatis. Motu pro dicti precedentis evidencia quod illa stella que magi apparuit in nativitate Christi non fuit una celestium stellarum. quoniam dupli ratione quas sanctus Thob. ponit. iij. pte. q. xxxvi. ar. viij. Et dicit sanctus Thob. alioz narratis opinionibus. De illi stelle quod dicitur probabile videtur quod fuerit stella de novo creata. non in celo: sed in aere vicino terre. que secundum divinam voluntatem mouebatur. Quod et Aug. sentit scilicet quod non fuerit de stellis celestibus. quia dicit in libro Stronis Fausti. Non ex illis erat stellis que ab initio creature itinerum suorum ordinem sub creatoris legi custodiunt. sed novo virginis partu nouum symbolum apparuit. Idem sentit Chrysostomus. Secundus puerus est ad declarandum quod isti tres reges sancti ambulauerunt fortiter. quod de capitem modi scilicet oriente venerunt infra tredecim diebus et vobis ad iudeam quod est in medio mundi. Ad practicam secundum quod inuenio in textu et in glossis doctrinaria. ipsi preparatis statim incepit viam. et stellula precedebat ostendens eis viam quam debebant facere. Ita quod quando habebant ascendere collum. prius stella ascendebat et qui habebant descendere descendebat. Ita qui habebant transire stellula ostendebat eis locum transire. Et qui erant in villis in quibus habebant recessum: stellula stabat immobile super hospitiis. Deinde in recessu stellula incipiebat viam et ipsi sequebantur. Numquid videtur vobis istud fuisse magnum miraculum? Hoc modo venerunt vobis ad terminum terrae promissionis. Et in crastinum qui debuerunt intrare terram iudee stellula disparuit eis. Logitate quod item tristitia habuerunt dicentes. Omnes qui est hoc ex aliquo peccato alicuius nostrum stella disparuit quod faciemus. Dicit sanctus Thob. q. b. viij.

In epiphania domini

tenuerūt p̄filiū quid sacerent. Quidā dicebant. q̄ redirent. q̄i querere regē nouū in terra aliena magnū periculū esset. Alij dixerunt q̄ irent ad minus v̄lq̄ ad ciuitatē hierusalē. quia tant⁹ rex i nobili ciuitate deberet esse nat⁹. vel ad min⁹ sc̄rent vbi erat nat⁹. quia ibi erat magni rabini ⁊ doctores. id faciam⁹ qđ in nobis est. Et venerūt in ciuitatē hierusalē. Et tunc fuit cōpleta p̄phetia Ysaie dicentis. Surge illuminare hierusalē. quia venit lumen tuum. ⁊ gl̄ia dñi super te orta est. Quia ecce tenebre operient terram. ⁊ caligo sp̄los. super te aut̄ oriet dñs. ⁊ gl̄ia eius in te videbit. Et ambulabūt gentes in lumine tuo: et reges in splendore or⁹ tui r̄c. Ysaie. ix. Et loquit̄ gēti iudeice quasi psone dormienti dices. Surge sc̄z ciuitas hierusalē. illuminare. sc̄z lumine clari tatis fidei. quia venit lumen tuu. sc̄z christ⁹. Mota. Et ambulabūt gētes in lumine tuo. nō solū iudei. Moraliter sup hoc q̄ reges amissa stella venerūt hierusalē. vt ibi certificarent. Sic debem⁹ nos facere quando amittim⁹ stellam gratie dei. Scindū q̄ gratia dei dicitur stella per stellaz regū significata. Ratio. quia sicut illa stella dirigebat et ducebat reges ad christum in iudea. sic gratia dei dirigit nos ⁊ ducit. ⁊ ostendit viam paradisi illis qui habent eam. Primo in biuio ostendit viam dextram. Q̄ quot biuia sunt in hoc mundo illis qui volunt ire ad christum. Primum est supbier vanci tatis ad siuistram. māsuetudinis ⁊ humilitatis ad dextram. Stella gratie dei ostendit ire ad dextram humilitatis. que est via recta plana ⁊ bona absq̄ periculo. Secundū est auaricie ⁊ cupiditatis ⁊ misericordie ⁊ liberalitatis. Tercium est luxurie carnalitatis. ⁊ mūdicer puritatis. Quartū est inuidie ⁊ malignitatis ad signistrā. ⁊ beniuolenter charitas ad dextrā quam ostendit stella gratie. Quintū est gule exoracitatis. ⁊ abstinentier parcitatis. Sextū est ire ⁊ seueritatis. ⁊ pacis ⁊ vnitatis. Septimū est accidie ⁊ ociositatis. diligētior operositat. In his stella gratie dei dirigit nos. Itē stella gratie dei ostendit viā ascendendo per viam contēplatiā. ⁊ descendendo per viam actiuam ad opera misericordie ⁊ pietatis. Itē ostendit transitum in flumine delectationum mūdi vbi cōsplices submergunt. vt hō nō recipiat de ipsis nisi necessaria ⁊ fm legē. ⁊ non extra. ne submergaf in cibo et potu et vestitu sopore r̄c. Iō dicebat bear⁹ Jōhes. Unctio nē quā ab eo accepistis maneat i vobis. ⁊ nō necesse habetis vt aliquis doceat vos. sicut vncio ciuis doc⁹ vos de oib⁹. J. Jōb. iiij. Mota vunctione. glo. i. gram diuinā. sed qđ est a no-

bis fiendū quādo stella diuine gracie amittit que non perdit nisi per peccatum mortale. Dico q̄ debemus facere sicut fecerūt illi sancti reges. s. ire in hierusalē. i. ad ecclesias. confiteri peccata sua. ⁊ sic recuperabif stella gracie dei Ideo dixit xps paulo qui perdididerat stellam Ingredere ciuitatez ⁊ dicef tibi quid te oporteat facere. Actu. ix. Mota ciuitatē. sc̄z dama sc̄z que interpretat̄ sanguinea ⁊ significat eccliam in qua consecraf ⁊ sumit sanguis xpi Terci⁹ punctus est ad declarandū quomō isti tres sancti reges quesierunt christū discerte. siue locū nativitatis xpi postq̄ fuerūt in ciuitate hierusalem. Dic practice quādo reges fuerūt prope ciuitatē cogitate qualis cōmotio fuit in ciuitate. maxime quia herodes qui fuit nouus rex ⁊ extrane⁹ a populo iudeoz timebat sibz custodiebat se ab eis. Logitate q̄ statim herodes misit ad reges ad sciendum qui erant ⁊ quē querebāt ⁊ quare veniebāt. Rūderūt reges q̄ ipsi veniebāt querere regē iudeoz nouiter natū. Credatis q̄ fuit eis dictū. Non dicatis. als Herodes prosequetur vos. Dixerunt. non negabim⁹ veritatem. Clidim⁹ em stellam eius in orientē venum⁹ adorare eū Chrysostom⁹. Cōsidera deuotionē reguz: nō dum xpm viderūt ⁊ pro eo mori parati erant. Fuit dictū Herodi⁹ ppter qđ venerāt. Logitate q̄lis dolor et tumor intravit in corde suo. maxime qđ de bīā timebat. Et mirabilia q̄ in nativitate xpi fuerāt facta audiuerat. ppter qđ reputauit se pditū ⁊ destructū. De b̄ dicit euā gelista Abathe⁹. Audiēs herodes rex turbans est. ⁊ oīs hierosolyma cū illo. Sz dissimulauit suam maliciam ostendendo leticiam de iustitate xpi. Et q̄ reges orientis venerūt sim pliciter ⁊ sine armis. pmisit ipsis intrare ciuitatem et recepit eos honorifice. Postea dixit eis. Dñi q̄re venistis. Rūderūt. q̄rim⁹ vbi est q̄ nat⁹ est rex iudeoz. Ecce in quo pīculo posnebat se. Herodes vero dissimulās dixit. Avdiui aliqd de hoc s̄ nescio si est certū q̄ sit nat⁹. Rūderūt reges. certū est. q̄ nos vidim⁹stellā eius in oriente. Tūc dixit herodes. Et modo dñi qđ vultis. Rūderūt. Cenim⁹ cum muneric⁹ adorare eū. Tūc herodes clā vocatis magis. diligēter didicit ab eis tps stelle que apparuit eis: dicēs regibus. Exquo vos certificastis me de die et tpe nativitatis. ego cū magistris et doctorib⁹ et rabinis certificabo vos de loco vbi est nat⁹. ⁊ q̄ om̄s insimul ipm adorem⁹ o pditor. et ex alia pte parabat iam gladiū vt ipm iugularet si posset. Et congregās om̄s p̄ncipes sacerdotū et scribas sc̄z citabant ab eis vbi xps nasceret. Qui om̄nes

Bermō I

concorditer responderūt q̄ in ciuitate bethle em fm p̄phetiā Abic̄. v. Et tu bethleē terra iuda nequaq̄ minima es in milib⁹ iuda. ex te em exier dux q̄ reget populu meū israel. Flota qui regat in virtutib⁹ exemplo p̄versatois ⁊ p̄dicationis. Tūc herodes certificauit reges de loco ⁊ mittens eos in bethleem dicēs. Itē ⁊ interrogate diligenter de puer. ⁊ cum inuenietis. renūciate mibi. vt ⁊ ego veniēs adorare eum. O pditor. Ecclia. Hostis herodes impie xpm venire quid times. non arripit mortalia q̄ regna dat celestia. Ecce quō sancti reges q̄suerūt discrete cum magna diligentia. Moraliter hi sancti reges anteq̄ veniret ad Herodē dirigebanf a stella. s̄ postq̄ fuerūt ad regē Herodē. habuerunt recurrere ad scripturas sc̄tas ad se gubernandum r̄c. Herodes significat anti xps. q̄ sicut herodes volēs xpm occidere occidit innocentēs. Sic anti xps volens destruere fidē christi occidet christianos sibi p̄radicentes. Et illa stella significat scientiā humānā. sc̄z logicā. p̄hiam. leges. canones. quib⁹ modo dirigimur ⁊ gubernamur. Sed q̄n erim⁹ in tempore anti xpi oportebit recurrere ad scripturas sacras. q̄ anti xps nō credet logice nec p̄philosophie nec poerie nec legib⁹ r̄c. Solum cum sacra scriptura habebim⁹ stare p̄tra ipm. q̄ quāta culpa est modo. quia null⁹ curat de biblia. Seculaires vant se scientijs lucrativijs. Religiosi q̄ deberet studere sacrā scripturā. vn⁹ dat servigilio. alius ouido. ali⁹ terentio. ⁊ sic de alijs. Hoc est signum inter alia p̄pinquitatis anti christi. quia antichrist⁹ ad pbandū suū errorem q̄ est messias ⁊ fili⁹ dei r̄c. non allegabit nisi textum de biblia p̄phetias. Quō te defendes ad improbandū eū s̄ ignoras biblia. De hoc habetur p̄pheta salomonis. dicēs. Cum p̄pheta defecerit dissipabif pls. Proverb. xxix. Propheta notat vetus testamētum. ideo dicebat christ⁹ omib⁹. Scrutamini scripturas. quia vos putat̄ in ipsis vitā eternam habere. ⁊ ille sunt que testimoniu⁹ perhibent de me Jōb. v. Quart⁹ punct⁹ est quō ipm adorauerūt digne postq̄e receperūt consenserūt siue licentia recedēdi ab herode. ⁊ quādo fuerūt ad portā ciuitati hierusalem stella aparuit eis. O si quis posset declarare gaudium qđ ipsis habuerūt. Ex hoc dīc Abathe⁹. Evidentes autē stellā gauissi sunt gaudio magno valde. Abodo aparet rō quare stella dīs paruit eis. vt dupli signo. sc̄z stelle scripturē essent certificati de veritate. ⁊ haberent duplex testimonium. Et stella antecedebat eos. vt p̄pus. ⁊ quādo fuerūt p̄pe bethleē forte ad mediā leucam. iurati ⁊ proceres ciuitati bethleem qui audiuerant eorum aduentum veniret obuiam eis dicētes. Quid placet ⁊ que causa aduentus. Qui dixerunt. Ubi est qui natus est rex iudeoz. Clidim⁹ stellā eius in oriente ⁊ venum⁹ adorare eum. Qui dixerunt. Nos nescim⁹ alium regē nisi herodez. O pditores vna stella illuminauit istos tres reges ⁊ sol. i. xps non potuit illuminare eos. eorum culpa impidente ⁊ obicē ponēte in nocte ciuitatis quando resulſit. Et stella videbatur ab omnib⁹ vt dicit maxim⁹ in sermone hodierno. Recite aut̄ vna stella resplenduit. cuius gens perfida nec radios occultare possit nec abscondere veritatem. vbi celum ipsum vniuersorum oculis sidereo lumine fulgebat. Logitate q̄n iudei aspiciebāt stellā que bonis dabant deuotionē. ⁊ maliciebat terrore. Quō mirabantur q̄n non multuz erat alta. quam sequebanf reges. ⁊ intrauerūt ciuitatem. ⁊ finaliter venerunt ad locū vbi erat puer. Dicūt sancti doctores q̄ adhuc virgo Abaria erat in illo porticu cum puer vbi pepererat. Et dicit glosa q̄ non erat ibi tunc Joseph ordinatione diuina ne putaretur pāter ipsius pueri. Logitate quando virgo Abaria sensit venire illam militiam q̄ timuit ⁊ abscondit puerū in p̄sepio. et ipsa suebat vel filabat vel orabat. et totum cor contremebat. Stella autem stetit supra vbi erat puer. Et reges mirabantur cum non viderent ibi palatiū nec magnā domū. ⁊ aspiciebant se mutuo reges dicētes. Quid est hoc q̄ stella non mouet. Dicit max⁹ q̄ stella emittebat nouos radios ⁊ clariores. q. d. regibus. Hic est rex quem queritis. Reges aut̄ descēderūt ad terrā de eq̄svl aīalib⁹. s̄ vñ̄ez veniens ad porticū eleuant modicū flaciātū dicens. Quis est hic. Et vidi virginē flantē vel suentē. Et accedētes alij duo reges q̄n viderūt virginē Abariā statim habuerūt magnā deuotionē. Que dixit eis. Dñi qđ placet vobis. Qui dixerūt. Sciatis vbi est q̄ nat⁹ est rex iudeoz. quia vobis dñi adorare. Virgo maria non dixit se nescire. s̄ dixit. Dñi hec deberent scire magnū et rabini ⁊ rectores ciuitati. Et verū dicebat. ⁊ interē reges totaliter in corde fuerūt calefacti. Et inde exētates respexerūt stellam q̄ stabat sup̄ imobiliter ⁊ pulchiorē. Et iterum redierūt ad virginē dixerūt sibi. Glos habeatis filiū. Que r̄ndit. Ita dñi. Et est diu q̄ penititis. Rūdit. Dñi hodie sunt. xiiij. dīc. Diixerunt reges. Bona iuēcula si placet vobis ondatis ipm nobis. Tūc virgo sciēs q̄ p̄bono veniebāt recepit filiū de p̄sepio⁹ os̄dit eis h iij

In epiphania domini

Qui dixit. quō vocat? Virgo maria respondit. Jesus. Quo nomine audito pcedentes adorauerunt cum dicentes. O salvator vos beneuerentur. O dñe tanta est humilitas vestra qd volebant venire in stabulo huius mundi miseri. Tlos qui estis infinitus in diuinitate estis restricti in humanitate. Tlos qui estis creator estis facta creatura. Tlos qd estis sol' imortal et impassibilis. estis facta passibilis et mortal. O dñe tanta gfa est ista. Et silentes osculabatur pedes eius. Deinde adorantes matrem dicebat. O camera paradisi templū dei. sacrariū spissanci. O fidicta vos portans nob̄ saluatorē. Dicit euāgelistā. qd apertis thesauris suis obtulerūt ei munera. aurū: thus: et mirrā. Aurū tāq̄ regi magno. Thus tāq̄ deo vero. Et mirrā amarā tanq̄ passuro. Et fuit cōpleta prophetia dauid de ista die dicens. Reges tharsis et iudea munera offeret: reges arabum et saba dona. dño deo adducet. Et adorabūt eum om̄is reges. om̄ies gentes seruient ei. ps. lxxi. Mota seruient ei. scz. ppter lucru bonum et remunerationē quam dat suis seruitoribus. Sec' qd seruit mundo. qui suis seruitoribz dat monē. et animā diabolo qui dat penā eternā. Sz xps suis seruitoribus dat gram in h̄ munido et gliam in alio. ideo sibi est seruendū. Jō xps. H̄im deū tuū adorabis et illi soli seruēs. Matth. iii. Deinde sancti reges fecerūt orationē deo vt oderet eis si redirēt ad herodē. Sz dicit euāgelistā qd r̄iso acceptio in somnis scz ab angelo. ne redirēt ad herodē. per alias viam reveri sunt in regionē suā. Lōtemplatione hic modicū qd venit Joseph et vidit tantū aurū. thus. et mirrā. quō gaudebat. Et ex alia pte tristabat qd non fuit dignus interesse tāto festo. dicit Berū. qd totū aurū dederūt amore dei. Adoranter nos exemplo regū debem⁹ offere aurū bone reformatōis. et talis poterit dicere cum dauid. Dilixi mādata tua super aurū et topasian. qui est lapis preciosus. Pro pterea ad oīa mādata tua dirigebar: omnem viam iniquā odio habui. ps. cxvii. Secundo thus deuote orōnis: dicēdo. Dirigatur ad te om̄ie oratio mea sicut in. tē. ps. cxl. Tercio de h̄m⁹ cōferrere mirrā penitētialis afflictōis. Et dicere poterit talis. Glificabis me: ecce i pa ce amaritudo mea amarissima. Tu autē erui sli aliam meā vt nou piret. ps. xxxviii.

De eodem. Sermo. ii.

Bi est qui natus
est rex iudeoz. Matth. ii. Tota materia h̄ fmonis erit moralis tā de virtutibz moralibz et theologicalibz. Sz pto

salutē xgo maria tē. Tbi est qd tē. Hoc pto. priū verbū fuit qd interrogatiua. triū reguz orētis qd cū magna diligētia pquirebat xp̄m dicentes. Tbi est qd tē. de isto intellectu p̄nāc non curio. Sz tropologice siue moraliter declarādo thema dico qd h̄ nomē iudeoz idē ē qd glificatoz i ḡlia. Lū ḡ qrit vbi est qd nar⁹ est rex iudeoz. scz glificatoz. De h̄ rege Dauid fecit qd stione in spū pphile dicēdo. Quis est iste rex ḡlie? Lui r̄ndit spissancus. dñs v̄ tuti ipse est rex ḡlie. Sicut rex est dñs ciuitatum sui regni. ita xps est dñs oīm virtutum qd dicuntur ciuitates siue. Si ergo volum⁹ ipm pquiringere cū sanctis regibz orētis. qram⁹ eum in suo dñio. Quia rex cōiter moret in suo regno. Sic xps rex ḡlie morat in suis ciuitatibus virtutibz. Cum ergo dicit thema. Tbi est qui nat⁹ est rex iudeoz. i. glorificatoz. Rñdetur in ciuitatibz suis. scz virtutibz seu virtutū. Pater thema. Tbi aut̄ sit a nobis querend⁹ oīdir ppheta dices. Disce vbi sit prudentia. vbi sit virt⁹. vbi sit intellectus. vt scias simul vbi sit longiturnitas vite et virtus vbi sit luxmen oculoz et pax. Baruth. iij. Hic ponit se pte virtutes tanq̄ septē ciuitates siue villas dñi regis xpi in quibz ipse morat. Quarū qd tuor sunt morales et tres theologicales. Ab oīralis sit site in piano. theologicales vero in montibus altissimis.

Prima est prudentia rationalis.

Secunda fortitudo spiritualis

Tertia iustitia intellectualis.

Quarta temperantia corporalis.

Quinta et est pma theologicalis est spes.

Sexta fides

Septima est charitas.

In his septē includunt om̄is virtutes. Cum ergo qrit thema. Tbi est qd nat⁹ tē. Rñdet qd in his septē virtutibz. Dico pmo qd querebus est xps in sua ciuitate plana qd p̄f prudentia rationalis cū dicit. disce vbi est prudētia. Prudētia aut̄ auſat holem vt inter tot pici la hui⁹ mudi tam aīe qd corporis famet boni ſciat regere et gubernare vitā suā cauedo a piculis maxie a piculis aīe. De hac virtute auſauit xps apłos. et p̄ ipsos nos qd misit eos ad p̄dicandū dices. Ecce ego mitto vos sic oues in medio luporum. Estote ergo prudētes si. serpē. Matth. x. Mota qd lupos vocat demōes et malas psonas et lupinas. a qd prudētē debz se hō custodire. Mota sicut serpētēs. Dicūt p̄bi qd tractat de p̄prietatibz rex qd est quedā natura serpētēs qd aspis multū bona et necessaria p̄tyriaca. et est talis conditioſis qd nō p̄t capi nisi incantet. ppter b̄s

De virtutibz mādi
na. xij.

Sermo .II.

incātatores p̄nt pferre cetera vba ipso audiēte capiūt eū. als nō. Jō qd facit ipa instictu naturali qd audit voce incātatois ponitvna aurē sup lapidez. et cū cauda claudit alias ne audiat verba incātatoris: et sic non incantat nec capit. Dicit xps qd ita faciam⁹ nos qd habeam⁹ prudētā serpētēs qd demones vel alie male p̄pone volūt nos incātare vel capere et ipedire ne vadam⁹ ad paradisum temptatē nos dicēdo aliq̄ verba ad aures corporis vel cordis. sicut p̄pentes facere debem⁹ et ponere aurē dextrā sup illū lapidē de qd dic̄ paul⁹. j. ad L. o. x. Petra aut̄ erat xps. et claudere au rem sinistrā cū cauda. scz mortis. qd sc̄ cauda est ultima pars p̄pentes. sic mors est vltia pars bois. vbi ḡfa. Si diabolus vel aliq̄ mala p̄so na vult te incātare de supbia dicendo. qd tu non incidis ornat⁹ sicut talis vel associat⁹. cū sis de meliori genere magi diues tē. stat⁹ po nas aurē in lapide cogitādo quo xps iuit in dutus. qd. xxvij. anis portauit eande tunicā. et cauda morti claude aliā aurē. scz sinistrā. s. cogitādo qd portabis tecūz qd dices deo de vanitate vestū tē. Ecce qd dic̄. Estote ḡ tē. Idem si vult te incātare de avaricia. luxuria gula. v̄dicta tē. cogita de xpo et in morte qd eris et q̄lis snia daf avari. luxuriosis tē. ergo disce vbi sit sapia. Sc̄do disce qd sit virtus hōndi⁹ fortitudo spūalis qd notāter d̄p̄tus et nō fortitudo. Qm̄ fortitudo est duplex. s. corporalis et spūalis. Fortitudo corporalis non est virt⁹ in qd sit querend⁹. qd aīla bruta sunt fortiora hoibz. vbi ḡfa. Fortitudo est luctare. et v̄sus vincet vos. Idem de cursu sed v̄n⁹ equus supabit vos. Idē de saltu et v̄nus ceru⁹ saltabit plus. Idē fortitudo est portare onus. et plus portat mulus. Licet ḡ fortitudo corporalis sit bona et fuit qnqz. nō tñ est v̄r̄. Sz fortitudo spūalis sic est resisteret p̄dicere p̄ctis. ista est v̄r̄. nō dimittere bonā et sanctaz vitā inceptā nec p̄niā. ista est v̄r̄. Itē tene re et fuare firmi⁹ bonas ordinatiōes pro v̄tili tate cōfari. h̄ est v̄tus spūalis de qd debet hō gliari et se app̄ciaret nō de fortitudine corporali qd est cōis hoibz et iumenti. De ista fortitudine corporali nō se app̄ciabit dauid licet eēt fortissim⁹. qd adhuc puer. xvij. anox qd custodiebat oues pris sui ad eos veniebat leovel v̄rus. dauid auſerebat ab eis predā et occidebat eos. vt patz. j. Re. xvij. Mā iconem v̄zū interfeci ego fu⁹ tu⁹. Sz glorabatur de fortitudine spūali. de qd dicebat deo. Fortitudinē meā ad te custodiā. s. resistēdor p̄dicēdo pecat⁹. qd de suscep̄to me⁹ es. ps. liij. Jō sanctus paul⁹ p̄ nob̄ orādo dicebat. Dei vobis deus f̄m diuitias ḡlie sue p̄tutem. scz fortitu dinis spūalis corroborari p̄ sp̄mst̄m eius in interiori hoie. ad Eph. iij. Tercio disce vbi sit intellect⁹. Ecce iustitia iudicialis siue intellectualis qd p̄tinet ad iudices Diceret aliq̄ i/ proprie loq̄ qd iusticie dicāt̄ intellect⁹. Rñsio qd h̄ notāter dicit ad oīdendū iudicib⁹ qd iusticia nō est fienda f̄m sensualitatē. Et rōna biliter p̄ intellectū. vbi ḡfa. Si litigat corā iudice diues et paup. diues p̄mittit iudici pecuniā. paup̄ vero plorat. Si iudex vult iudi care f̄m sensu visus. qd videt diuitē p̄mittetē sibi tē. pauperem flentem non bene iudicabit Sz per intellectū examinata p̄ causa debet dare iusticiā pro illo qd habet bonū ius siue sit diues siue paup. Item nō debet sensu audit⁹ iudicare. vbi ḡfa. Si nobilis. baro. miles. et rustic⁹ litigant corā iudice et nobilis loquitur cōminando tē. iudex non debet iudicare f̄m aures. Et per intellectū dādo iusticiā rectam et f̄niā pro illo qd h̄z ius rectū. et nihil debet timere. Item nec sensu tact⁹. verbi ḡfa. si p̄san guine iudicis litigat corām eo cum extraneo vel iudeo vbi pater vel frater vel p̄sanguine tangant iudicē in carne vel sanguine nō debet iudicare f̄m tactū. Et per intellectū et rōne. qm̄ iudicē in iudicio non debet cognoscere nec patrem nec matrem nec fratrem nec amicum. Et extra iudicium faciat eis bonum festū. Item nec sensu olefact⁹. Mota qd legif̄ s. talmuth de illo falso messia bartosimā incantatore qui dicebat se per odoratum iudicare qd esset bonus vel malus. quem iudei voluerunt probare et clausis sibi oculis statuerūt corām eo duos hoies et v̄n⁹ erat bonus et alijs prauus et mulus. Qui male sententiauit ideo fuit male sententiat⁹. Item nec sensu gust⁹. scz ppter coniūia vel dona seu encenia. Dic de illo re ge cui fuit presentata pulcra anguilla. et quia sapuit sibi dedit f̄niām pro illo qui p̄senta uerat sibi anguillam. Lū aut̄ cancellari⁹ p̄tra diceret. qd p̄tra iusticiā. Rñdet rex. Elec̄t̄ anguilla sapuit nobis. Ideo de iudice dicit scriptura sc̄tā. Non f̄m visionem oculoz iudicabit. neqz f̄m auditū aurū arguet. sed iudicabit in iusticia pauperes et arguet in eq̄itate p̄ mansuetis terre ps. x. j. Quarto disce vbi sit lōgiturnitas vite. Ecce h̄ tāpantia corporalis Sz qd revocat eā sic et nō p̄prio suo noīe. qd sic iusticia ex sua causa d̄ intellect⁹. ita tāpantia ex suo affectu. qd dat lōgā vitā. Jō vocat lon giturnitas vite. vbi ḡfa. Dent̄ duo hoies qd rū v̄n⁹ sit abstinentēs et alter gulosus. naturalitē multo ampli⁹ v̄iuet abstinentēs. Dicunt medici qd ples interficit cib⁹ qd gladi⁹. Lū tñ moriāt h̄ iij

Sermo III

parcētes tuos. Scđo si nō vis occidi non occidas. Tercio si nō vis vroxē tuā tāgi ab alio non tangas vroxē alteri. Quarto si non vis depredari non furtū facias. Quinto si nō vis diffamari non falsū testimoniu dices. Sexto si non vis in aliquo dānificari nulli damnuz inferas. Septio si tu n̄ vis vroxē tuam ali quis occupiscat non cōcupiscas vroxē p̄ximū tui. Hec est charitas generalis deit proximi. Jō dicit xp̄s de pace dei et p̄ximū. Pax ē relin quo vobis pacē meā do vobis t̄c. Jō, xiiij. David. Pax multa diligentib̄ legē tuā et nō est illis scandalū. psalmo. cxvij. Quia in dilectione dei et proximi vniuersa lex pendet et prophete. Deo gratias.

Sermo. iij.

Et alia viā reuer

p si sunt in regionē suā. Abbathei. ij. Ihoc verbū fīm ītellectū historicū declarat viam reuersionis triū regū. scilz per alia viam reuersi sunt in regionē suam. et nō per illam per quā venerāt iuxta diuinā ordinatiōne et angeli reuelationem. dicētis eis ne redirent ad herodē. Sz iuxta intellectū allegorici et spūalem dicū de nobis qđ debem⁹ facere. scz ire ad regionē nostrā non viaz per quā venimus. s̄ aliam propter quod oportet declarare tria puncta.

Primus qualis est terra vel regio nostra propria ad quam debemus ire finaliter.

Secundus qualis est via per quam posse mus errare et caueamus ab ea prudenter.

Tercius qualis est via per quam sine errore perueniamus ad patriam securiter.

Quantū ad primū dico qđ glā celestis illa est terra ppria et regio ad quam debem⁹ ire finaliter. que nostra est triplici ratione et iure. scz

Creationis

Redemptionis

Legationis

Quantū ad primū qđ creditis qđ deus creauit celū non pro se qđ iam habebat habitatiōnem latam. scz suā eternitatē. et veri dī qđ ce lū et terra stant in deo qđ et deus stat in celo vt in terra. qđ deus non indiget sustentamento. Nec celum creauit pro angelis ex necessitate. Rō. qđ cum sint creature spūales nō indiget loco corporali. s̄ ipm creauit p nobis qđ sum⁹ corporales. ideo indigemus loco corporali. qđ iure creationis illa regio est nrā. Auctoritas. Annūciat de ea scz glā amico suo qđ possessio eius sit et ad eam possit ascēdere. Job. xxvij. Mota amico suo quia solum amici dei intrat ibi. Inimici autem faciūt se indignos intrare illud. Et ad eā possumus ascendere. scilz pet scalam virtutū et bonoz operū. Sz est h̄ argu mentū in opositū. qđ dicit David. pphā. Le lū celi dño. trā aut̄ dedit filijs homī. ps. cxvij. Celū. i. glā celi deo. Quō ḡ dabat homi iure creatiōis. Rñsio qđ p̄ essentialiter et na turaliter. terra autē cōpetit hoī. s̄ glā celi com petit hoī p administrationē diuinale. Jō dī annūciat de eo amico suo. Scđo est nostra iure redēptionis. qđ xp̄s ipsā emit nobis magno precio. scz sanguine suo. Non enim ipsam emit pro se. qđ iam erat sua. s̄ pro nobis. quia nullus sanguis human⁹ nec oia creaturaz factarū et fiendaz sufficissent ad emendū illā gloriā solū ad horā vnā. Sz venit fili⁹ dei qđ dedit preciū magnū et supabundās. Jō s̄ acti qđ sūt in glā dicū deo. Redemisti nos deo in sagie tuo ex oī tribu et p̄plo et natiōe. et fecisti nos deo nostro regnū et sacerdotes et regnabi mus super terrā viuorū. Apoc. v. Redemisti nos. non dicit emisti sed redemisti. i. itez emi sti. Dicū om̄s sancti doctores cōcorditer et tā ta erat virt⁹ sanguis xp̄i et minima eius gutta fuisset preciū sufficiens et superabundans. Cum ḡ tot guttas effuderat. p̄mo in circumci sione t̄c. Ideo non solum emit s̄ redemit. Et fecisti nos deo nostro regnum et sacerdotes. Mota dicit regnū et sacerdotes. qđ om̄s qui in trant glā padiss sunt regnū q̄tum ad aīaz in qua deus regnat. in intellectū per cognitiōne. in memoria per beneficiorū recordatio ne. in volūtate per amore et deuotionem. Et sunt sacerdotes q̄tū ad corpus ipm deo sacri ficando per p̄niam. et sic exponit glosa. Et regnabit sup terraz. non dicit in terra. Patet ergo qđ illa patria est nrā iure redēptionis.

Lercio est nrā iure legatōis. qđ dñs noster iesus xp̄s in suo vltimo testamēto ipm nob̄ dimisi. De se cit duo testamenta. scz vctus et nouū. In veteri testamēto non dimisi illam alicui. s̄ dimisit argentū. aurū. panē. vinū. cibū et potū fruct⁹ et victoriā inimicoz. Deinde fecit illud testamentū. scz nouū morte ipm cō firmatū. Testamentū eīm nouū in morte xp̄i cō firmatū est. ḡ et p̄mum est cassatū. In nouo autē testamēto legavit glām celeste dicens. Molite timere pusill⁹ ḡrex. qđ cōplacuit patri v̄ro dare vob regnū. Lu. xlj. Nos sum⁹ pusilli respectu sc̄tōz ageloz. Et ne despem⁹ dic qđ mō et nos hēbim⁹ regnū dei. Jō dī xp̄s. Molite tiere t̄c. Sz sūt mīti i mūdo qđ magis audiunt et curāt de pmissiōib̄ ve. te. qđ dc pmissiō nib⁹ noui testa. qđ nō curāt de glā eternaz futura. s̄ de pecunījs. de honorib⁹. dignitatib⁹.

b v

In epiphania domini

tot in p̄elūz et in guerris. Jō tp̄ate comedere et bibere debem⁹. Mota qđ legil de magno alexādro qđ cū fuisse monarcha et fuisse i orie te ad bragnānos. admirās de coꝝ antiq̄tate cogitauit qđ aliquā medicinā debebat habere ex qua eoꝝ vita p̄seruabat et qđ res v̄t eam sibi oñderent ut ipa vteret. Qui dixerūt qđ nō placeret sibi. Rñdet qđ imo. Tunc dixerūt sibi qđ eorū medicina erat tēperantia. qđ semel in die comedebat de vno solo cibo. et nō placuit ei. De hac dicit scripture. Moli auid⁹ esse in omni cūplatoꝝ nō effundas te sup oēm escā. In multis eīm escis erit infirmitas. et auiditas appropinquabit vscz ad colerā. Propter crā pulam multi obierūt. qui autem abstinenſ est adūciet vitaz. Ecci. xxxvij. Mota sicut di cūt medici qđ p̄ma digestio debz fieri in olla scđa in ore tercia in stomacho. Itēz non te ef fundas super oēm escā. Mota p̄tra diuites tā laycos qđ ecclasticos qui vtūt multis esci et de qualibet volūt comedere: et p̄fundūt sibi stomachū. qđ quilibet cib⁹ habet suā digestio nē. Ideo dicit. in multis escis erit infirmitas. Quia sicut in olla in qua decoquīt de bouet de porco et de pullo t̄c. qđ vnus cib⁹ est coct⁹ aliis est p̄sumpt⁹. ppter hoc magni dñi et platiūt parū. Ideo dicit. ppter crapulā. i. crudam epulā fīm ethymologā multi obierunt. Qui autē abstinenſ est adūciet vitā. Qui ta ciuitas in alto mōte sita est q̄nta virt⁹ que est p̄ma theologicalis. scz spes. qđ osidit cū dī. Disce vbi sit vctus. s̄ qđ spes dī vct⁹. quia tota spes xp̄iana p̄sistit in vctu. qđ vct⁹ sacre eucharistie est radix spei n̄re. Rō. quia sicut totū mālū destruciōis n̄fe hūanc nature vēit ex cibo scz vctito. sic vult deus qđ totū bonoz nostre saluationis veniat ex cibo eucharistie. Querit sanct⁹ Lho. in quarto. vtrū sacramētū eucharistie sit ita necessariū qđ sine illo nō possum⁹ saluari. Et arguit qđ non est ita necessariū. qđ pueri absq; cōione saluātur. Sz finaliter rñdet determinando qđ nullus pōt saluari nisi v̄tute hūlus sacri. Quid ḡ de pueris t̄c. Rñdet qđ talez similitudinē. qđ qđ hō comedit in prandio vel cena. solū vnū membrū corporis. scz os comedit et recipit cibū. et omia alia membra reficiunt. Ita de sacramēto altaris. Tota xp̄ianitas est vnū corpus fide et charita te p̄iunctū habēs mīta mēbra. Sacerdos est os hūius corporis. Lū ḡ sacerdos cōicat oīa mēbra reficiunt. Ideo etiā pueri qui sunt mēbra hūi⁹ corporis. Ideo dicit ecclā in collecta Refecti cibo potuq; celesti deus noster. Non dicit refectus de cibo sacerdotis. Si dicatur p̄cem cum proxio suo. que seruaf suando alia septem. vt si vis honorari a filijs tuis honora

glā celeste et rā p̄ia nrā
t̄p̄i zōe.

For vnu
Logis.
P̄p̄es.

Fint p̄ saluazij
fīr p̄cāt⁹ eura
z̄t̄re v̄tute.

Sermo .III.

In epiphania domini.

de victoria inimicorum tunc, quia oia sunt transitoria et temporalia. Iudeus legato eterno debemus curare et ipsum appetere et desiderare. Si aliquis miles dimisisset vobis aliquod castrum in suo testamento de quod nondum haberet, possessionem nocte et die laboraret ut ipsum haberet. Quod ergo magis de castro glorie nobis a Christo dimisso. Sed pauci sunt qui laborant ut habeant possessionem. Iudeus dicit cipriani in sua epistola de mortalitate. Patriam illarum padis sum computemus. parentes priarchas et populus iam hunc cepimus. Ut quod non operamur ut quod non currimus ad patriam nostram viderez pentes nostros visitare possemus. Ab agnello illuc caroz numerus nos preciserat expectat turba filiorum patrum et amicorum quia sunt de sua salute securi adhuc de nostra solliciti. Patrum percutitur. Sed videlicet est quis est via per quam errauerunt patres parientes, et nos sicut possemus ut caucasemus. Dico quod in principio mundi via fuit errata per adam et eum, qui inuenierunt tres vias tortas quibus deuiauerunt et amiserunt paradisi patriam et venerunt in hac valle miserice et lacrimarum.

Prima fuit via superbie.

Secunda fuit inobedientie.

Tertia fuit gule.

Modo credatis quod per teum gule fuisset primus. immo dic scutus Tho. i. p. p. quod auctus de fructu vento comedebat etiam erat in eis per teum superbia. quod quoniam fuisse dixit eum. Cur precepit vobis deus ut non comedere, ex oī ligno paradisi. Gen. iiij. Hec fuit prima postea inuidia a diabolo iuxta quod fuit per Sophistam in spiritu facie humana habuit. ut dicit magister historiarum. Statim factio quoniam fuisse euia habuit superbia, et quod non comedere, ex oī fructu. statim cor ei elatum est ex superbia. Ecce deviatio quod icerit in euia. Iudeus dicit scriptura. Initium oī postea est superbia, quod tenuerit ea impudenter maledictis et subiungit eum in fine. Eccl. x. Mota subiungit cu quod superbia vult esse alterum super alios. sed in fine ibit caput subiectum in infernum. Secundum per teum fuit inobedientia sicut fuit in adam quod fuit genitus. quod magis debuit ipse cauere. Sed dicit Augustinus, quod adam peccauit nolens resistare suas delicias. Primus vero quod erat pulcherrimus ad adam multum diligebat eam, iudeus amore ipsius comedere, quod si adam non comedisset ipsa sola sola fuisset dannata et si filii nec fuisset per teum originale, sed postquam ipsa comedere de fructu attulit ade ut comedere. Et dicit adam ne comedatur ne moriamur. Redit euia. Ego comedi et non sum mortua, iudeus comedatur. Adam nolens eam resistari comedere. Ecce hec secundum per teum. inobedientia. Quod si adam fuit odie in mundo quod volentes complacere mulieribus in vanitatibus suis factum est usuras, rapinas, malas aduocatiōes, falsas simias, furta, retentioes et homines. Iudeus apostolus, si

adhuc hoībus placere fuus Christi non essem. ad Gal. i. David. De dissipavit ossa eorum quod hoībus placent, profusi sunt quoniam de spreuit eos. ps. liij. Mota quod ossa sunt vestigia. quod sic ossa sustinetur corpus, ita vestigia sustinetur anima, sed ossa vestigia illos quod hoībus placet hoc deus dissipat et profundit in morte quoniam remittat in infernum. Tercium per teum fuit secutum quod ad comedere. Ecce per teum gule. Deus labor hoībus in ore eius aia ei si impudenter boīs Eccl. vij. Mota quod ubi nos habemus hoībus, iudei habuit ade, quod omnes labores ipsius aderat filiorum suorum in ore eius, et ex parte gule venient. Et dum os impudenter illo fructu aia fuit evanescere vestigia et meritis. Iudeus dicit, aia ei non impudenter bonis, immo evanescere. Ecce secunda via deviationis a paradisi via. Tercio videnda est via per quam debemus reuertere directe, quod dicit thea per alias vias reuersi sunt in regione suam. Juxta illud Deuteronomio, xvij. Deus precepit vobis ut ne quod per eadem vias reuertamini. Itē mādatum est mihi sumone domini precipientis. Non reuertaris per quam vias veneris. Re. xij. Optime redire per alias vias tribus modo predicti trias quod Christus ordinavit et ostendit nobis.

Primo est superbia obidit via humilitatis.

Secundo est inobedientia obidit via obediētie.

Tercio est gulam obidit via temperantie.

Dico primo quod deus ordinavit et obidit nobis per tra viam superbie viam humilitatis, quam primo obidit opere quoniam descendens de celo voluit humiliari infas miseras assumendo. Deinde ipsam ostendit verbo quando dixit. Discite a me quia mittis sum et humilis corde. Matth. xiij. Ergo dimittatur via Ade et eum superbie et sequitur Christus per viam planam secundum humilitatis. De qua psalmus xxxv. Erit ibi semita et via sancta vocabilis, et non transibit per eam pollutus, hec erit vobis via directa ita ut stulti non errant per eam. Non erit ibi leo et mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi. Mota erit, sed in novo testamento vias semita, quia vera humilitas consistit in duabus, scilicet in fundamento et in ornamento. Fundamentum humilitatis est in corde non superbie de aliqua gratia perfectio vel dono, sed magis humiliari ad instar bastardi qui Christus plus portat maius onus tanto plus inclinatur, nec se apparet de preciositate oneris Christi, sed si preciosum. Idem si portatis onus deuotio onis scientiae vel divinitati: vos portatis preciosum scripum mercatoris Christi, id est caueatis ne ipsum perdatis. Qui hoc cogitaret de nullo superbiere. Hec consideratio humiliabit beatitudinem genitrix a Mariam quod portabat thesaurum et clenodium preciosum cum esset mater dei. Lalibus consideratione humiliabant sancti apostoli et omnes scientes

Secundo ornamentum humilitatis consistit ad extra in operationibus, quod si es es vere humiles in corde non portabis vanitates ad extra in corpore. Ecce quod dicit propheta. Erit ibi semita, scilicet in corporis humilitate ad extra in operationibus, ita ut stulti non errent per eam, quod nullus potest excusari quoniam possit per via humilitatis incedere. Non erit ibi leo, et superbus, nec mala bestia, id est mulier vana et superba. De eundem ad paradisum per hanc viam humilitatis potest thema, per alias vias. Tercio per tra vias inobedientie Christus ordinavit et obidit nobis vias obediētie, immo de facto opere quod fuit in operibus obediētie deo patri. Iudeus apostolus, factus est obediētie usque ad mortem aucti crucis, ad Philippi. iiij. Et non quod obediētie habuit et obidit, non solus deo, sed etiam virginis matris Joseph nutrictio, quia erat subdit illis. Luc. iiij. Item statim obediuit et. In amore sui sum obediētes ei et preceptis dei. Hac via obediētie petebat dauid dicens. Legem pone mihi dominum via iustificationis tuarum, et exquiras eam semper. ps. cxviii. Mota quod Christus dedit legem et viam obediētie sex editionibus gentium mundi. Prima est dominus minorum prelatorum quibus Christus dedit legem et viam iustificationis dices. Proscrite quod in vobis est greedus dei, paudentes non coacte, sed spontanee sumi dantes in clericis, sed forma facti gregis in auctoribus, et cum apparuerit princeps pastorum precipitatis immarcessibilis glorie coronam. psalmus deuteronomio. v. Mota turpe lucrum est quod propter symoniū faciunt. Per hanc viam debet ire obediēter domini prelati. Secunda est dominorum trahili quibus Christus dedit legem obediētie et viam iustificationis dei. Domini quod iustus est habetis in celo, ad Colossians. iiij. Tercia est religiosorum dicens. Obedite proprie vestris et subiacete eis. Ipsius enim vigilant quod rōnem per aiam bus vestris reddituri, ad Hebrews. viij. Quaranta est simpliciter clericorum dicitur. Sunt lumbi vestris precincti, et lucerne ardentes in manibus vestris et lucernae. Et Quinta est diuinitus quibus dedit legem misericordie dicens. Este misericordes sicut et pater vester misericors est date et dabitur vobis. Et luc. vi. Sexta pauperum qui vestra possidebitur aias vestras. Lu. xxij. Ecce quod dicit Legem pone mihi dominus et. De obediētie dicitur Thema per alias vias. Tercio Christus est via gule ordinavit nobis vias trahanties seu abstinentie, immo de facto et opere, quod statim baptizatus a Iohanne intravit desertum et ieiunavit. xl. diebus et xl. noctibus quod nihil comedit

Item verbo dicens. Preparati agite, scilicet abstine, do a delectationibus cibis et potis et aliorum. Iudeus primus preceptum quod deus dedit post diluvium fuit abstinentia, scilicet contra gula, dicens. Carnem cum sanguine non comedet. Genes. ix. Iudeus dicit Gregorius. sup illo verbo per alias vias reuersi sunt, quod a parentia quoniam possum resurgam. Hoc est via de qua dicit Christus. Arta est via quod ducit ad vitam et pauci sunt qui inueniunt eam. Matth. viij. Sed isti qui tendunt per istam viam vadunt recte ad paradisum. De quibus dicit thema. Per alias vias reuersi sunt in regionem suam.

Sermo. iiiij. De epiphania.

Obtulerunt ei munera aurum thus et mirrum. Matth. iiij.

Hoc verbuz ad litterā loquitur de illis tribus regibus qui obtulerunt deo munera, quia erat subdit illis. Luc. iiij. Item statim obediuit et. In amore sui sum obediēties ei et preceptis dei. Hac via obediētie petebat dauid dicens. Legem pone mihi dominum via iustificationis tuarum, et exquiras eam semper. ps. cxviii. Mota quod Christus dedit legem et viam obediētie sex editionibus gentium mundi. Prima est dominus minorum prelatorum quibus Christus dedit legem et viam iustificationis dices. Proscrite quod in vobis est greedus dei, paudentes non coacte, sed spontanee sumi dantes in clericis, sed forma facti gregis in auctoribus, et cum apparuerit princeps pastorum precipitatis immarcessibilis glorie coronam. psalmus deuteronomio. v. Mota turpe lucrum est quod propter symoniū faciunt. Per hanc viam debet ire obediēter domini prelati. Secunda est dominorum trahili quibus Christus dedit legem obediētie et viam iustificationis dei. Domini quod iustus est habetis in celo, ad Colossians. iiij. Tercia est religiosorum dicens. Obedite proprie vestris et subiacete eis. Ipsius enim vigilant quod rōnem per aiam bus vestris reddituri, ad Hebrews. viij. Quaranta est simpliciter clericorum dicitur. Sunt lumbi vestris precincti, et lucerne ardentes in manibus vestris et lucernae. Et Quinta est diuinitus quibus dedit legem misericordie dicens. Este misericordes sicut et pater vester misericors est date et dabitur vobis. Et luc. vi. Sexta pauperum qui vestra possidebitur aias vestras. Lu. xxij. Ecce quod dicit Legem pone mihi dominus et. De obediētie dicitur Thema per alias vias. Tercio Christus est via gule ordinavit nobis vias trahanties seu abstinentie, immo de facto et opere, quod statim baptizatus a Iohanne intravit desertum et ieiunavit. xl. diebus et xl. noctibus quod nihil comedit

Postea gule non fuit
propter quoniam per
eum: sed per Christum fuit
bere.

Quoniam adam pro
eum.

Si adam non comedet
fi: non fuit per Christum
originale: dato quod
eum non comedit.

In epiphania domini

Sed quantū ad aiām hō est similis angelis. qz aia hois ē unoxal' vt agel'. qz em̄ aia hois sit incorruptibilis probat efficaciter sanctus Tho. p. parte. q. lxxv. ar. vi. Et in morte corporis anima redit ad deū vt reddat cōputuz deo et rationē de gubernatiōe corporis. Autocritas. Reuertaf puluis in terrā suā vnde erat. sc̄z quantū ad corpus et spiritū redeat ad deū qui dedit illum. Eccl. v. Lui dicit xps Redde rationem vlicationis tue. Lu. xvii. Aplo. Statutū est omnib' hoib' semel mori q̄tum ad corp'. et post hoc iudicū q̄tum ad aiām. Heb. ix. Abodo fm Aug. in li. de cura p mortuis agēda. tres p̄dūōes sūt defūctoz.

Quidam sunt boni perfecte. et isti offerūt deo aurum per magnum valorem.

Quidam sunt boni mediocriter. et isti offe runt deo thus per bonum odorem

Quidam sunt mali peruerse. et isti offerūt deo mirram per amaritudinem

De his oib' dicit thema. Obulerūt ei au rum thus et mirrā. Dico p̄mo q̄ quidā de functi sunt boni pfecte. sicut sunt deuoti reli giosi clerici vel laici. qui licet seceft plura pecata. tñ pro tpe quererūt se ad deū et fecerūt magnā pniam de pctis suis. Primo habueft magnā p̄tritionē. Secundo ppositum non re deundi ad pctis. Tercio fuerūt p̄fessi. Quar to satisfecerūt. Quinto remiserūt iniurias et orabant et ieunabāt. cōmunicabāt. faciebant magnas elemosynas et multa opera bona. in tñ q̄ si in statera diuine iusticie ponerent bona et mala que fecerūt plus ponderaret bona q̄ mala. tales sunt aurū purū. ppter pniam in hoc mundo factā. Ideo q̄ tales deceidunt non transfeunt per purgatorij. qz corū sie iam fuerūt in hō mūdo purgate in furnello pnse. Iō vt aurū purū et bonū statī ponūt i cofris the zauroz dei. s. i ordinib' angeloz dei. Siē dīc ecclia de bta magdalena. In thesauro regis reposita est dragma pdita. Et talib' dīc Petrus aplo. Abodici nunc si optet p̄tristari in varijs temptationib' vt pbatio fidei nfe multo p̄ciosior. sit auro qd p ignē pbaf inueniat in laudē et glia et honorē in reuelationē ielsu xpi. I. Pe. i. Mota modicū nū c. s. i hac vita p̄nti si p q̄ oportet p̄tristari. qz qdlibet op' pnie in fert tristiciā et dolorē hoī. vñ dolor et tristicia est p̄teri de pctis q̄ tñ placuerunt. Itē dolor est recipe ppositū nō redire ad ea ad q̄ hō inclinaf naturalis. Itē de p̄fessione q̄si se diffa mādo sive diffamare se. et sic de alijs opibus pnse. Ideo dicunt varie temptationes. Sed in morte talis aia inuenit in laudem gliam et honorē. vbi tangunt tria q̄ sūt ale bone et p̄

fecte. Primuz est in mortis articulo angelus custos subito totus letus ascendit in celū dicens christo quō sibi talis cōmissus est in extremitate. et christ' licet sciāt oia. tamē ad instar iudicis interrogat iustū et impiū. et audit relationē angelī qui laudat illū de bona vita. de pniā qua fecit. Ecce q̄re dicit inueniat in laudem. Tūc xps p̄cipit alijs angelis vt descendant ad associandū illē aiām qui tñ nos diligunt q̄ q̄libet in gerit se dicens. Ecce ego dñe mitte me. Itē fili petūt mitti q̄ simul cū ange lis descendūt ad associandū aiām patris vel matris et c. statim aia a corpore separata videt eos et cognoscit eos dices. Unde mihi tant⁹ honor. Jō Job loquens de persona bona et p̄feta dicit. Si fuerit pro eo angel' loquēs vñ de milibus vt annūciat hois equitatē. id est. pniam miserebit eius et dicet. Libera eum vt non descendat in corruptionē. Inueni in q̄ ei ppictier. sc̄z pniam p̄dignā. Job. xxxviii. Ideo Iauid ps. xxxviii. Exultate iusti i dño rectos decet collaudatio. Secundo dicit vt inueniatur i gloriā. qz talis aia sic pfecta sc̄tis ange lis associata vadit ad instar spōne in die nuptiarū. O qualis gloria q̄ tales et tanti reges duces et nobiles et barones paradisi associat ipsam et qualia festa sūt ei in qualibet platea paradisi per sanctos et c. di. O benedicta aia et c. Et ipsa inclinādo se dicit. Non nobis domine nō nobis. s. nomini tuo da gloriā. Propter hoc dicit. Non sunt condigne passiones hui⁹ tpe ad futurū gliam que reuelabitur in nobis. ad Ro. viii. Hui⁹ intellectum sanctus Tho. ponit p̄ma sc̄de. q. cxviii. ar. iii. vbi q̄rit vtrū hō ex p̄digno possit mereri vitā eternā.

Tercio dicit vt inueniat in honore. et hō q̄ sancta aia sic associata venit vscq ad cathedram xpi vbi a xpo recipit coronā glie. O q̄lis est glia coronari a summo pōnifice. qualis honor est regi q̄i corona ab archiepo. qual est honor cesari Augusto coronari a xpi vica rino romano pontifice. qd tamē nihil est respetu illi⁹ honoris. sap. v. Justi in p̄petuū riuēt et apud dñm est merces eoz et cogitatio eorū apud altissimū. Jō accipiet regnū decons et dyadema spēi in nanu dñi. De qb' dicit thesma. obulerūt dño aurū. Dico sc̄do q̄ qdā sunt boni medio mō. sc̄t sunt illi q̄ faciunt penitentiā de pctis suis. pterunt de pctis. s. tñ sicut Abagdalena. tñ si est vera p̄tristio nō est sine grā dei. confitenit semel in anno. et seruant pniam eis datā sive iniūctā. nihil aliud addentes. audiūt missam solū in dieb' dñis et festiūs. cōcāt i pascate. ieunat p̄cise ieunia ecclie. et nihil aliud faciunt nisi illa ad q̄ tenet

Tales boni sunt. sed quia penitentiā est modica respectu pctōz. ideo modicū redolent. sed tales quādo deceđū offert deo thus in igne purgatorij vbi tunc ardenter desiderant deū. De quibus dicit scriptura sacra. Quasi thus redolens in dieb' estatis. quasi ignis effulgens et quasi thus ardēs in igne. Eccl. l. In dicta auctoritate sunt tres clausule. Prima declarat p̄ditionē animarū imperfectarū. cum dīc. quasi thus redolēs in dieb' estatis. In dieb' hyemis thus non redolēt ppter frig'. s. in diebus estatis redolēt modicū: s. in igne multū redolēt. Sic p̄sonē impfecte modicū redolēt: solū seruant illa ad que tenent. et nihil aliud addunt. Unū si dicas eis in dieb' serialibus ut vadant ad missam. r̄idēt non teneo. et c. Idē de alijs bonis opibus. Ideo recipiūt illas bo nas delectationes et solatia que possunt sine peccato mortali. et seruant precepta dei. Secunda clausula innuit et declarat p̄ditionē purgatorij. cū dicit. quasi ignis effulgens. Nō in telligatis q̄ ille ignis purgatorij sit de lignis. sed est flamma pura et clara. Secus de igne inferni qui est tenebrosum ad instar ignis sulphurei. Sed ignis purgatorij est clarus quia aie que sunt in purgatorio sūt clare in fide catholica. et in p̄scientia per grām dei quam habent secū. sed purificant in illo igne. Si dicatur iuxta regulā phie. Omne agens prestati us est suo passo. Cum ergo anima sit potentior igne. quō ergo torquetur illa illo. R̄islo. Regula phie est vera: loquendo naturaliter. Ignis purgatorij non agit naturaliter nec vigeat propria. quia si sc̄tū nō posset aias cruciare quia nullū corporale potest agere naturaliter in rem spiritualē. Sz ille ignis purgatorij agit sup̄ naturaliter tanq̄ diuine iusticie nec agit tanq̄ p̄ncipale agēs. Quoniam s. de yellet vna formica posset vnu angelū cruciare. Et virtute diuina ille ignis durat absq; lignis. iō dī. Quasi ignis effulgens cruciat animā. Unū de aia que vadit ad purgatorij dīc aplo. Detimentū patief. ip̄e autē saluus erit sic tñ q̄li p ignē. i. ad Co. viii. Tercia clausula declarat modū quō portat anima ad purgatorij. et ponit cū dī. Quasi thus ardēs in igne. Dic fm sanctū tho. q̄ aia portat ad purgatorij a bono angelo. et nō a malo. vt dieū aliq. qz talis aia exit cū victoria de cāpo belli hui⁹ mūdi deuicto diabolo. Nō est ergoveri simile q̄ victor capiatur a victo et portet. Jō fm sanctū tho. portatur ibi a bono angelo. Dic practice quō mittit th' in thuribulo et c. Sicut bon' angel' recipit th'. s. aia de vasculo corporis dices coram summō sacerdote. b̄ fiduci te. christ' vero dat sententiā q̄ sit tanto tpe in purgatorio q̄li th' in thuribulo. et tunc aia est quasi th' ardēs in igne evaporat sursum sumum laudis et b̄ndictionis ad deū. qz euasit penas horribiles inferni. Secunda de animab' in ferni que evaporat sursum ad deū fumū fetidū blasphemiarū et maledictionum. Flota exemplū de duob' vayletis vel de seruis quos dominus vult corriger. quoq; vñ humiliter petit veniā. ali⁹ non tē. De illis de inferno beatus Job. dicit. Estuauerūt estu magno. sc̄t dānati et blasphemauerūt nomen dei. Apoc. xvi. Questio vtrz anime purgatorij possint adiuuari suffragijs nr̄is q̄tū ad diminutionē tpe et penaz. R̄islo et sic. Declareb' h̄ iuxta similitudinez mēbroz corporis. qz oia mēbra corporis p̄iuncta vno spiritu vivificant et reficiuntur cibo ab ore sūpto. Secunda de membris ablatis a corpore precisis. Idem de corpore mystico ecclesie cui⁹ corporis aie purgatorij. sūt membra que eodē spū sc̄tō vivificantur. Secunda de dānatis. qz sunt mēbra ablata et sc̄sa a corpore ecclesie. Prouer. xi. Abortuo hoie impio nulla vltra erit spes. Taliter ergo aia purgatorij potest iuuari suffragijs parentū et amicorū et statim liberabitur. qz sententia que datur a christo standi in purgatorio tāto vel tāto tempore p̄ditionaliter datur. Ideo apla ad Ro. viii. Qui fm spiritū sūt q̄ sūt spūs sētiunt. Dic practice quō facto suffragio p̄ ipsi vt dicta missa vel oratione vel absolutiōe factā vel elemosyna data statim sentiunt alleuiatiōem pene. Dic quomodo suffragiū p̄cipiale qd̄ potest fieri pro ipsi sūt suffragium missaz. Seruat tñ duab' conditionib'. Prima q̄ nō fiat preciū in missis et c. Sc̄da et sacerdos sit bon' homo et amic' dei. tantū q̄tū hō pot cognoscere ad extra ne sit p̄cubinari. et c. Greg. Lū his q̄ displicet ad itercedēdū mittit. irati anim' ad deteriora puocaf. Itē Job. ix. Sc̄da m̄ em̄ et pctōres de' nō exaudit. Sc̄ta et salubris est cogitatio p̄ defūcti exorare vt a pecatis soluātur. ii. Abach. xii. vide de h̄ s. fmōe Tercia aditio defuntoz est q̄rundā q̄ sunt mali puerse. Dic s. q̄libet statū. sicut sūt illi q̄ sciunt se viuere in pctis mortalib' et recta via ire ad infernum et nolūt dimittere pctā vt superbiā aut auariciā vel luxuriā et c. imo trufādo. ridēdo. comedēdo. bibendo. et delectādo vadūt ad infernum. De qb' dicit scriptura sacra. Ducūt in bonis dies suos et i pūcto ad inferna descendūt. Job. xxix. Tales in morte descendūt statī in infernum vbi offerūt deo mirrā amarā p̄ magnū dolorē. Jō i ps̄oa dānati dīc scriptura sc̄a. Amaritudo me. amā. vfa. xxxviii

In epiphania domini

Mota mors damnatorum est amara. quia in monte corporali perdunt omnia bona huius mundi. Secundo est amarior quando datur a christo sententia damnatorum irreuocabiliter. Tercio est amarissima quando iam cruciantur in inferno. et post iudicium cruciabuntur simul in corpore. Dic quod deus dat gloriam vel penam in alio modo cum opera bona vel mala que homo fecit in hoc mundo. Ebi sciendum quod sicut in eterna vita sive beata diuise mansiones cum verbis Christi sunt. quia quidam clarius. quidam minus alijs vident divinam essentiam ita etiam sunt inaequales gradus in tormentis infernali. Nam si omnes damnati in penis infernali bus quo ad durationem sive quo ad perpetuitatem sint pares. sunt tamen impares quo ad acerbitatez. Sicut etiam omnes beati sunt pares in eternitate. supple participata divine visionis et fruitionis. sunt tamen inaequales et impares quod ad gradum visionis cum diversa mensuram facultatis quam sortiunt ex diversa participatione luminis glorie. Qui enim plus abundauerit in lumine glorie clarius et lumenius videbit divinam essentiam et intensius fruitione fruetur et. Hoc veritas est et doctoris sancti sententia in plerisque passibus eiusdem resolutio determinata.

Mota quod opera bona vel mala per prius fuit ab alia cogitando deliberando ordinando propoundingo. ideo alia per prius meret vel demeretur. sed in executio opis corporis cooperatur Clerbi gratia. de aliquibus operibus propter quod anima prius habet gloriam vel penam. deinde post iudicium corpus etiam habebit gloriam vel penam. Deo gratias.

De eodem. Sermo. v.

Oriente Vene-

tum hierosolymam. Abath. ii. Hoc verbum ad Ioram declarat terminum a quo venerunt reges. cum dicit. ab oriente venirent reges. non trahi violenter sed libere. cum dicit. venerunt. supple. libere. Et terminum ad quem. cum dicit. hierosolymam. De isto intellectus non curabo amplius: sed iuxta intellectus spiritualis intendo declarare quomodo genites qui sunt in peccatis possunt venire ad illam celestem hierusalem. De hoc David in ps. cvi. Qui redempti sunt a deo quos redemit de manu inimici et de regionibus congregauit eos. A solis ortu et occasu ab aquilone et mari. Itē Lu. xiiij. Venient ab oriente et occidente et aqalone et austro. et recumbent in regno dei. Ex his patet quod a quatuor partibus mundi genites venerunt ad celestem hierosolymam quadruplici ratione vel modo. scilicet,

Ab oriente iuuentutis.
Ab occidente senectutis.
Ab aquilone aduersitatis.
A meridie sive austro prosperitatis.

De primo dicit thema. Ab oriente venerunt.

Dico primo quod aliqui venerunt ad deum in hoc mundo per gratiam in alio per gloriam ab oriente iuuentutis. et isti venerunt tracti per amorem sicut sunt homines et mulieres iuuenes qui in flore iuuentutis dant se deuotioni et bone vite et seruicio dei orando. ieunando. non iurant nec mentiuntur. nec nocent alicui sed audiunt missas et sermones deuote. tales redeunt ad deum ab oriente iuuentutis. Nam videtis quoniam claritas diei in oriente incipit. Sic in talibus claritas bone vite incipit in oriente iuuentutis. Si tu haberis in manu tua rosam pulchram recentem et rex peteret eam a te et ex alia parte petret ea doacari et ex alia parte captiuus. nuncd effet prius danda regi antequam alijs:imo. Idem de rosa seu flore iuuentutis quem a te querit rex Christus. et ex alia parte unus doacarius. scilicet modulus ille quod non curat nisi defumus transitorio. et ex alia parte petit ipsam captiuus. scilicet demon. Qui ergo sit danda:clarum est quod regi Christo. Ideo Threnos. iij. Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolescetia sua. Patet hic stulticia illorum qui dicunt. non placet mihi equus saleratus nec iuuenis volens vivi deuotus. Tales veniunt ad deum ab oriente tracti amore quos dominus vocat. Auctoritas Ysa. xlvi. Ego sum dominus vocans ab oriente aem. et de terra longinquaque virum voluntatis mee. Avis dicit iuuenus dupli ratione. Prima est. sicut avis confidit in aliis ad volandum. Job. v. Avis nascit ad volandum et homo ad laborem et sic iuuenis confidit de iuuentute sua ad ambulandum. Secunda quod sicut avis nutrita quod esurit statim venit quod vocatur. secundum si habet stomachum plenum. sic iuuenis quod do vocatur a deo in aliqua bona predicatione statim venit. maxime si videt rubricaturam passionis Christi. Mota quod venator vocat falconem tripliciter. Primo offendendo sibi rubedinem. Secundum partem de carne. Tercio clamando. Sic Christus nos vocat. Primo offendendo rubedinem scilicet cruce. in qua ei caro fuit pro nobis suspensa. rubea. sanguinolenta. et quod iuuenis cogitat Christi passionem et dolorem statim venit ad eum per deuotionem. quod adhuc non est intricatum in mundo. Secundo vocat nos Christus ut venator gustando de venatione. quod iuuenis audit missas et sermones libens. et cogitat delictabiliter gaudia padissim. dicit iuuenis. Et tanta bonum est istud. et secundum Christum quod bonum est.

Sermo V

quoniam suavis est dominus. Tercio vocat clamando ore predicationis. Abath. x. Non enim vos estis qui loquimini spiritu patris vestri qui loquitur in vobis. Iuuenis statim venit. secundum de senibus qui sunt ut falco qui habet stomachum plenum. qui licet a domino vocatur. non venit fugit. Idem de senibus quod sunt pleni diuinitatis quoniam audiunt deum clamantem ore predicatoris. dicitur cras in quadragesima sequenti vel in aliquo anno interim venit mors et. Sed iuuenis statim venit. Ideo dicit Job cum esset iuuenis. Clocabis me et ego rudebo tibi. Job. xliij. Secundo dicit de terra longinqua dupli ratione. scilicet naturali et morali. Non naturalis est. quod iuuenis cum cursum naturale loget est a morte. licet in macello mactantur tot vituli quam boues. Secunda ratio moralis. quia iuuenis multum est loget a deo quando non vult ieunare nec orare et. David. Loget a pctōibus salus. Tercio dicit. virum voluntatis mee. Mota virum. id est virtuosum. quod talis placet deo. Dic exemplum quod narrat a tribus euangelistis. scilicet Abath. xix. Abazar. x. Lu. xvij. De pueri qui portabant ad Christum ut ipso tangeretur et benedicaret. quod apostoli phibebatur. quod Christus indigne tulit et dixit apostoli. Sinite puulos venire ad me. talium enim est regnum celorum. Dicit Marcus quod amplexebatur eos. Dico secundo quod aliqui veniunt ad deum ab occidente senectutis. et isti veniunt tracti per timorem. Sicut sunt illi qui totam suam iuuentutem dederunt modo in vanitatibus superbie. luxurie. avaricie et. et quoniam sunt senes absque moralibus iam non possunt ire nec comedere nec dormire. nec iam vult ipso mundus. tunc ipsi dant se deo. Tales dicuntur venire de occidente. quod iam sunt in fine. scilicet iuxta mortem. et veniunt timore mortis. Deus non debet tales recipere in servitum octogenarium vel nonagenarium. quod non faciunt nisi comedere et dormire. sed deus est pius et benignus et ideo recipit ipsos. quasi diceret. O vos stulti et tarditi ad credendum et. Lu. xxvij. De talibus debet facere deus sicut fecit quidam rex de suo exercitu. qui dimisso rege iuit ad inimicos regis: cum quibus expendit totam suam iuuentutem faciendo guerram domino suo. Et quoniam fuit senex reditus ad regem qui suspendit eum in furca ut merebatur. Non sic facit deus cum sit post pius. de his qui veniunt ad ipsum ab occidente timore. De quibus dicitur Ysaie. lxx. Timebunt qui ab occidente nomine domini. et quod ab ortu solis gloriam eius. cum venerentur quasi fluvius violentus quem spiritus domini cogit. Mota timebunt qui ab occidente suppleveniunt. nomine domini. non dicit non men creatoris vel redemptoris seu salvatoris. sed dicit nomine domini. Quoniam ista nota faciunt

In epiphania domini

Qui misit seruum dicens. Compelle eos intrare. scilicet per aduersitates dolores et tribulaciones tuas. Idem de hominibus mundanis qui se excusant de cena glorie nec curant ire per bonam vitam seu viam quam nobis paravit Christus. De qua dicitur Ioh. Apoc. xix. Beati qui ad cenas nuptiarum agni vocati sunt. A qua aliqui se excusant dicentes. Villam emi. Ecce superbiam. Quidam diu iuga boum emi quinq[ue]. Ecce avaricia. Quidam diu vxorem duxi. Ecce luxuria si compellunt venire aduersitatibus. tribulacionibus. infirmitatibus tecum. et sic veniunt ab aquiloni. Greg. Abala que nos hic sumunt ad deum ire prepellunt. sicut puer prebellitur a patre ut vadat ad scolam peccati. De istis potest dici illud. Ab aquilone venit aurum. Job. xxxvii. Dico quarto quod quidam veniunt ad deum per misericordie prosperitatis isti veniunt tracti per rigorem. Aberrantes qui est rigida et fertilis significat prosperitatem. que est habere abundantiam bonorum temporum. bonorum dignitatum. diuinorum. sanitatum tecum. que retrahunt homines ne veniant ad deum. Auctoritas. In crassatus impinguatus dilatatus dereliquit deum factorem suum. et recessit a deo salutari suo. Deu. xxxviii. Sed quoniam tales qui sunt in prosperitate queruntur ad deum. ut David et patriarche dicuntur venire a meridie prosperitatis ad deum. Auctoritas. Deus ab austro veniet et sanctus de monte pharan. pharaonis. abundans. De his quatuor simul una auctoritas. Ab oriente adducatur semen tuum et ab occidente congregabo te. Dicam aquiloni da. et austro noli prohibere. Isa. xliv. Mota ab aquilone adducatur semen tuum. sed iuuenes non violenter per amorem et libere. Ab occidente congregabo te. Dic de sacco tritici in agro dispersi quoniam non potest congregari nisi a deo. sic ne homines mundani qui habent cor dispersum hincinde in diuitiis et honoribus. omnes radices cordis ponunt hic inferius. Dicam aquiloni. id est tribulationi: da. et austro. i. prosperitati noli prohibere.

In die epiphanie. Sermo. vi.

Bbulabunt gentes in lumine tuo. Isaie. ix. Proclaratione tecum. Scierunt per dominum nos ostendere et declarare differentiam inter tempore ante suam incarnationem et tempore post dixit. Si quis ambulauerit in die non offendit. quod lucem huius mundi videt. Si at ambulauerit in nocte offendit. quod lux non est in eo. Ioh. xi. In ista auctoritate Christus comparat tempore ante incarnationem nocti. et tempore post incarnationem diei. Ratio quod sicut dicitur dies quoniam sol

lucet. et dicitur nox ab essentia solis. Ideo de Christo sole iusticie. de quo dicitur virginis Maria. Felix namque es sacra virgo Maria et omnis tecum. Hic sol iusticie ex peccato Ade fuit absens generi humano. Volens adam plus complacere uxori quam deo comedit de cibo vetito tecum. Augustinus. Adam peccauit nolens contristari suas delicias. Quia sic Adam interposuit mulierem inter se et deum quemadmodum terra interponitur inter nos et solem quoniam occidit tecum. Iudeus David sol cognovit occasum suum posuisti te nebras et facta est nox. ps. ciiij. Sol scilicet Christus iusticie cognovit occasum suum quoniam ad amicos pecauerat interponendo uxorem tecum. Posuisti tenebras scilicet peccatorum misericordiam et dolorum. et facta est nox. que durauit quinq[ue] milibus annis et ultra. ideo tunc tempis gentes que ambulant per istum mundum cadebant in erroribus tecum. quia non habebant claritatem scientie euangelice. Ideo dicit Christus de illo tempore. Si quis ambulauerit in nocte offendit. quod lux non est in eo. sed orto sole iusticie super terra in die nativitatis incepit dies clara dans claram doctrinam euangelium et instructionem moralium. De isto die dicit Christus. Si quis ambulauerit in die non offendit. id est non cadit in errorem vel dubitationem vel falsam opinionem. Imo credit fidem catholicam a Christo predicatam. qui non fallit nec fallitur nec decipit nec decipitur. ideo Apelles. Mox processit dies autem a prophetina. ad Ro. xij. De isto die dicit prophetam spiritu propheticus domino nostro Iesu Christo. Ambulabunt gentes in lumine tuo. Pater thema. Non ad eundem ad padisum ne cadamus sunt nobis necessaria quatuor lumina quae habemus a deo. scilicet

Lumen intelligentie naturalis.

Lumen doctrine spiritualis.

Lumen exempli virtualis.

Lumen gratiae diuinalis.

De quolibet isto lumine dicit thema. Ambulabunt gentes in lumine tuo tecum. Primum lumen nobis necessarium pro eundo ad padisum: ne cadamus est lumen de intelligentia naturali ne homo sit stultus. Unde intellectus seu ratio naturalis nihil aliud est quam quoddam lumen illuminans cameram conscientie. quemadmodum cere accensus illuminat dominum ad dirigendum nos in agendis. De isto lumine loquitur David deo dicens. Signatum est super nos lumen vultus tui domine. dedisti leticiam in corde meo. ps. iij. Mota super nos. non dicit infra nos scilicet in sensualitate. sed super nos. s. in mente. Cum isto lumine habemus regem se habemus et gubernare in tribus singulis. s. in crededis. in fidelis. in spandis

Sermo VI

“Date ergo deo non deducis nobis vere merita moralia. Tertio lumen in tribus naturale possit serviri tem-

Primo in crededis. quod sicut ille qui viget intellectu naturali qui intrat magnam domum vel palacium intellectu naturali cognoscit potentiam domini qui illud fecit tecum. Sic persona qui viget intellectu naturali qui videt palacium huius mundi. cuius camere sunt in celo ubi sunt filii et amici dei. Stabulum est hic ubi sumus nos cum bestiis. Carter inferni est in inferno in corde terre per malefactos. Ex aspectuque palatij huius mundi potest cognosci potentiam domini qui talis domum creavit solo intellectu naturali absque magistro et doctore. quia nulla dominus fit a seipso. Item in ordinatione et motu corporum celestium intellectu naturali potest cognosci sapientia dei. Item ex eorum utilitate. quia influunt hic quotidie et continuo potest cognosci bonitas dei. Hoc dicit apostolus ad Romanos. i. Invisibilia dei a creatura mundi per ea que facta sunt intellecta perspicuntur. ita ut sint inexcusabiles. Mota in visibilia dei. sicut sunt attributa divina ut potentia. sapientia. bonitas tecum. a creatura mundi. s. ab hoile intellectu vigente per ea que facta sunt tecum. ita quod sunt inexcusabiles. s. illi qui non credunt. Secundo lumine intellectus naturalis possumus nos gubernare in fidibus. Vnde dato quod deus non deducit nobis decem precepta moralia. per intellectum naturalem possit sciri et teneri. Quoniam intellectu naturali scilicet et omnibus datur et servatur. et nullus fidelis servus et bonus debet pro aliquo re recurrere ad inimicos domini sui. nec cum illis aliquid tractare extra dominum suum quod dat sibi vita et purissimum scilicet et in suis necessitatibus debet recurrere ad dominum suum potestem et bonum. Ecce primum preceptum. Non habebitis deos alienos. Secundo intellectus naturalis ostendit et indicat et seruit et subdit debet loqui de domino suo cum reverentia. Ecce secundum. Non assumes nomen dei tui inuanum. Tertio intellectus naturalis dicit quod serui faciat aliquid et tenent facere aliquid sicut domino suo ex quo ipse prouidit ipsius de victricem. Ecce tertium. Abhementem ut die sabbati sacrificies. Quarto intellectus naturalis dicit quod quilibet dominus vult quod in domo sua iuuenes honorant senes. Ecce quartum. Honora patrem matrem tuam tecum. Quinto nullus dominus vult quod in domo sua aliquis recipiat vindictam de iniuria sibi facta. sed quod petat ab eo iusticiam. Ecce quintum. Non occides. Sexto nullus dominus vult quod in domo sua aliquis cum filiis vel ancillis suis carnaliter conueniat nisi ipse dederit sibi in plausu. Ecce sextum. Non meaberis. Septimo nullus dominus vult quod in domo sua aliquis recipiat aliquid ab eo vel ab alio s. quod sit intentus de parte sua quam dominus sibi dedit. Ecce septimum preceptum. Non furum facies. Item et nullus diffamet alterum et sic de aliis. Date ergo et lumen intellectus

Indie epiphanie domini

ctrine spūalis. qd ostendit quō xp̄s voluit su
spendi in cruce ne alijs sibi credēs & obedies
suspedant in furca inferni. & ipse diues volu-
it soluere p̄cium redemptōnis p̄ nob̄ paupe-
ribus. ad Phil. ii. Humiliauit semetipsū fa-
ctus patri obedies vsc̄ ad mortē: mortē aut̄
crucis. Item nō sufficit intellect⁹ nālis decla-
rare quō xp̄s est in sacro altari verus de⁹ & ve-
rus hō & pfect⁹. Imo fuit necessariū lumen do-
ctrine spūalis ab ore dei incarnati dī. Caro
mea vere est cib⁹ & sanguis me⁹ vere est po-
tus. Jo. vi. Nota vere est por⁹ nō silitudina-
rie. Si dicat. Et si sacerdos ē malus ribald⁹
&c. nunqđ x̄e pfect⁹. R̄ideo q̄ sic ita x̄e sacer-
dos bonus & sanct⁹. q̄ nō sit virtute sacer-
dotis. q̄ solum est instrm̄: s̄ sit virtute verbo-
rum xp̄i. Sz est ibi talis differentia. q̄ missa
boni & deuoti sacerdotis est in saluatōem sui
& alioz. Missa aut̄ mali sacerdotis est i dam-
natōez sui & alioz. vel illoz q̄ ipam audiūt si
publicus fuerit. di. xxxij. pter h̄ nihilominus
psecrat s̄ ad sui damnatōez &c. Greg. de pse.
di. ij. Quis fidelium dubiū habere possit i ip-
sa imolatōnis hora ad sacerdotis vocem ce-
los apiri & in ipso ieu xp̄o misterio angelorū
choros adesse. qui recomendant xp̄o bonum
sacerdotem. malū x̄o detestabunt petetes a
xp̄o licentia ipsum occidi. Quibus respōdet
xp̄s. Nolo mortem peccatoris s̄ vt magi con-
uertat & viuat. Ezech. xvij. Item non suffi-
cit lumen intellectus naturalis ostendere om-
nia que debem⁹ facere vt q̄ debeam⁹ baptiza-
ri. & ibi mūdemur a peccatis a culpa & a pe-
na. ideo fuit necessarium lumen doctrine spi-
ritualis d. H̄is quis renatus fuerit ex aqua &
spūlancio nō introibit in regnū deī &c. Johā.
ij. Item. Nō sufficit intellectus naturalis q̄
si post baptismū peccam⁹ & p̄ pñiaz iterū san-
ctificemur: s̄ necessariū est lumen doctrine xp̄i.
di. Quoz remiseritis peccata remittunt eis.
& quoz retinueritis retenta sūt. Jo. xx. Itē
nō sufficit lumen intellectus naturalis ad sci-
endū qd spandū ē in alio mō q̄tū ad glo-
riam aie. vel quid horrendū & umendū q̄tū
ad dāmatōez. & de resurrectōe q̄tū ad corp⁹
iō necessariū ē lumē doctrine spūalis di. Gle-
nit hora in q̄ oīns q̄ in monumentis se audire
vocē filij dei. & pcedēt q̄ bona fecerit i resur-
rectionē vite. q̄ x̄o mala egeit i resurrectōez iu-
dicij Jo. v. Licer em̄ intellect⁹ nālis sufficiat
q̄ h̄eam⁹ deo retributōez. nō tñ declarat q̄,
lem. De isto lumē doctrine spūalis. Auctas
yfa. ij. Dom⁹ iacob. i. xp̄iani veite & abulem⁹
in lumē dñi. Nō nō dicit i lumē intellect⁹
nfi. Jo dixit xp̄s eliqb⁹ q̄ erat p̄tent̄ de pmo.

lumine. s. intellect⁹. Adhuc modicū lumē est
in vob. Jo. xij. Terciū lumē nob̄ necella-
rium ē lumē de exemplo xp̄uali. Rō. q̄ viato-
res qui hñt ire p̄ longā viam & periculosā ne-
cessē est vt habeat duxorē qui eis oīdat viā
nec sufficit doctrina. s. dicere eis verbo s̄ etiā
facto. maxime cū in via sunt plures vie. sicut
in via ab hinc vsc̄ ad celū. in qua primi du-
ctores fuerūt Adam & Eva qui in prima die
ta errauerūt in via & p̄pter om̄s ipsum sequē-
tes. ps. Ipsi x̄o nō cognouerūt vias meas.
quib⁹ iurauit in ira mea si introibūt in requie
meā. ps. xciij. Sed venit ali⁹ duxor. s. xp̄us
qui nunqđ errauit viā. Ideo. i. Pet. ij. Seq/
mini vestigia ei⁹: qui p̄ctm nō fecit nec inuen-
tus est dol⁹ in ore ei⁹. Et cuī in dicta via siue
via padiss sunt multa biūia nō oportet respi-
cere nisi p̄ qnā xp̄s duxor vadit. Primū bi-
uium est ad sinistrā supbie & vanitati. Ad de-
xtrā mansuetudinis & humilitatis. & p̄ istā iuit
xp̄s. ideo dicit ipse. Discite a me q̄ mitis suz.
& humilis corde &c. Math. xj. Sc̄m est au-
ticia & cupiditas & miseria & liberalitas. p̄ p̄-
mū vadunt ad infernū auari. vñsurari. rapto-
res. fures &c. Respicie p̄ quam vias iuit xp̄s
duxor qui dicit Lu. vij. Estote misericordes
sicut & pater vester misericors est. Tercium ē
luxurie & carnalitatis. p̄ quā vadunt luxuri-
osi ad infernū. & mundicie et puritatis p̄ quā
iuit xp̄s: ideo dicit sacra scriptura. Hec est vo-
luntas dei sanctificatio vñrā vt abstineatis vos
a fornicatione & sciat vñusq̄c p̄ vas suū possi-
dere in sanctificatōe. i. ad Thes. iij. Quartū
est iuividie & malignitat̄. & ad dexterā est via
amoris & charitatis p̄ quā iuit xp̄s. de q̄ iohā.
Apoc. i. Dilexit nos & lauit nos a peccatis no-
stris in sanguine suo. Quintū est gule & vora
citat̄. p̄ qđ vadunt gulosi. Et aliud est ab/
stinentie & parcitatis p̄ qđ iuit xp̄s. ideo dicit
ipsem̄ Luc. xxij. Attende ne grauenſ cor-
da vestra crapula et ebrietate. et sic de alijs.
Unde possim⁹ dicere xp̄o illud. Gen. xxxij.
Precedat dñs meus & ego paulatim sequar.
De isto lumine dixit iste sanctus senex simeō
Ciderūt oculi mei salutare tuum. Lumē ad
reuelationem gentium. Lu. ij. De isto dī the-
ma. Ambulabūt gentes i lumē tuo. Quar-
tū lumē est de grā diuinali. Unū s̄ multi q̄
hñt tria p̄dicta lumia. tñ nō vadūt ad padissū
q̄ nō habuerūt isto q̄tū lumē p̄p̄ eoꝝ mala
vita & defectū. de qb⁹ dicit iob. xpiij. Ipsi re-
belles fuerūt lumini. s. grā diuinali. ideo necel-
fariū est illud de grā diuinali. s. gratia gratū.
faciens. q̄ est q̄ddā lumē a deo infusum i ala.
Lui⁹ effectus sunt illuminare intellectū de cre-

dendis. inclinare voluntatez in fiendis. et in-
flamare affectū in desiderādis. De isto lumē
ne yfa. lx. Surge illuminare hierālm. in per-
sona xp̄iani tropologicc. q̄ venit lumen tuū
& gloria dñi sup te orta ē. q̄ ecce tenebre ope-
rient terrā. sup te aut̄ oriet dñs. s. p̄ lumē gra-
tie. Ex his sequit⁹ q̄ deus reputat nos perso-
nas nobiles. & vult q̄ cū quatuor luminib⁹. i.
quatuor ccreis accēsis vadam⁹ ad padisum.
Lū tamen nos simus vermes putridi. & vult
q̄ honorabiliter vadamus ad padisum. ideo
dicit thema. Ambulabunt gentes. s. ad para-
disum in lumine tuo &c.

Dominica infra octa. Epiphanie.

Sermo p̄m⁹.

Volutas dei bo-

na bñplacens & pfecta ad Rō. xij.
Et in ep̄la iuxta motiuū thematis
in sermone yolo vob declarare breuiē qđ vult
deus a nob̄. q̄ h̄ est nob̄ multū necessariū ad
sciendū. Pro hñdo hic diuinā grāz & in futu-
ro glām dei. Sz primo salutē x̄go. Maria.
Voluntas dei bona &c. Pro hui⁹ x̄bi decla-
ratōne & materie p̄dicande introductōe sci-
endum & inter om̄ia nob̄ multum necessaria ad
gubernatōez vite est scire qđ vult de⁹ de nob̄
Rō. q̄ nullus seru⁹ p̄t bñ seruire dñs suo ni-
si sciat ei⁹ voluntatē. q̄ sunt illa q̄ sibi placent
& q̄ illa que sibi vñsplicent. alias credēs sibi &
vire bene: male seruiret. Sic nos om̄s xp̄iani
sumus seruitores xp̄i. in domū cui⁹ intramus
ad seruendū sibi in baptismo in q̄ p̄mittitur
nob̄s vita eterna siue salariū vite eterne. qñ
sacerdos querit quid petis &c. Rñdet vitam
eternā. & abrenūcio. Ideo optet nos scire qđ vult
deus de nob̄ de q̄libet statu qđ vult a religi-
osis. qđ a clericis. qđ a dñis. qđ a platis. qđ
a diuitib⁹. qđ a paupib⁹. qđ a sanis. qđ ab in-
firmis. vt quilibet se gubernet iuxta volunta-
tem dei. Propter h̄ dauid orādo dicebat & q̄
rebat a deo vt sibi oīderet quid volebat: di.
Dñe ad te p̄fugi doce me facere voluntatē tu-
am q̄ deus me⁹ es tu. Ps. cxliij. Nota dñe
ad te p̄fugi sc̄z ad tibi seruendum: ideo doce
me facere voluntatē tuā. q̄ nō p̄t sciri nisi ab
eo reuelef. Quis est hoīm p̄t sciri p̄filiū do-
mini. aut q̄s poterit cogitare qđ velit & eus.
Sap. ix. arguendo a minori. s. volūtas hoīm
nō p̄t sciri nisi reuelef ab hoīe quō sci-
etur volūtas dei nisi ab ipso reuelef. Jo mō
in nouo testamento reuelauit nob̄ clare quid
vult a nob̄ p̄p̄ h̄ deuote dixit apls in thema
Voluntas dei bona. bñplacens & pfecta. vbi

¶ e grā q̄tū farēd p̄t p̄
effēt⁹.

Dominica infra octa. epiphanie

mines sc̄ peccatores saluos fieri p̄ queritōes p̄nialem t̄ ad agnitionem veritatis venire. q̄ cum ad infideles. Si dicat: q̄re ḡ nō om̄is saluans exq̄ ipse de⁹ vult t̄c. R̄ideo q̄ tu nō vis fieri. Si dicat. nundq̄ volūtas dei ē maior et efficacior q̄ mea. R̄ideo q̄ imo: sed dimitit ipsam in libertate. Dico sc̄dō q̄ post puer- sionem penitentialē vult de⁹ a nobis duratō nem virtualem t̄ p̄seuerantiam in bona vita i- cepta. nō p̄tentia deus de sola inchoatiōe bo- ne vite imo vult duratōem. Sūt multi q̄ sibi- to p̄uertunt ad deū q̄n aliquā audiūt bonas p̄dicatiōnem t̄ p̄ponūt bene viuere t̄ paulatī desistūt. Hoc nihil valz: ideo vult de⁹ duratō nem virtualem. Ratō. quilibz mercator vult vt bene p̄seruent t̄ custodianf merces preci- ose quas ipse emit. t̄ quāto sunt meliores t̄ p̄ ciosiores. tanto magis vult vt diligent⁹ cu- stodianf. Idem de dño nr̄o ieu xpo optimo mercatore qui optime cognoscit merces t̄ io- calia p̄ciofa. qui venit ad nundinas hui⁹ mū- di ad emendū aias nfas di. mūdo. Da mihi animas: cetera tolle tibi. B̄si. xiiij. Ad hodo in h̄ mundo nulle alie merces nec iocalia sūt ita p̄iosa sicut est anima hominis vel mulieris. Unde si om̄es creature corpales sc̄ sol luna aurum t̄c. essent simul in vna statera pl̄pon- deraret vna anima sola in valore q̄ om̄is ta- les creature corpales. Ideo xps bonus mer- cator nō auro nec argento emit animas nfas quia nō fuisset p̄ciū sufficiens: sed emit eas p̄ciosissimo sanguine infiniti valoris. i. Pet: j. Non corruptib⁹ auro. vel argento re- dempti es̄t: sed p̄ciosissimo sanguine xpi ie- su. Anima eff tam p̄ciosum iocale et tantum p̄sterit dño ihu xpo q̄ vult q̄ non pdatur nec fureſ a latrone. f. dyabolo: b̄ t̄ p̄seruet t̄ du- ret in bona vita. David p̄. xxix. Dñe in vo- luntate tua p̄stulisti detor meo virtutē. i. ani- me mee virtutē. f. duratōnis virtualis. Adho- do cogitate q̄ malū est peccare mortaliter et pdere animaz tam p̄ciosum iocale a xpo tam carne emptum. Mota ad p̄positum pabolā illius mercatoris qui in nudina emit p̄ciosif- simā margaritam. p̄ qua dedit quicqd habebat. quā p̄misit vxori custodiendam in quo- dam patino rudi inuolutam. Que neficies e⁹ valorem. ipsam dedit p̄ duabus lactecis p̄ ppter qd iratus vir occidit eā gladio. Hic mer- cator est xps qui emit p̄ciosissimam margari- tam sc̄. aiam meā t̄ tuā t̄c. p̄ q̄ dedit totū sā- guinē cui⁹ vna gutta plus valet q̄ q̄cqd cre- aut. Quā aiam p̄mittit xpus vxori. f. psonae xpiane. q̄ est sponsa xpi. Oze. ii. Sponsabo te mihi in fide t̄c. dicit xps psonae xpiane. ego illas delectatiōnes: b̄ facit nos de⁹ isto fine vt

teneo meā tu tuā t̄ ille suam in corpe et venit lactuca sc̄licet temptatio dyabolica tempore estatis quād psona est calida p̄ p̄cupiscentiā am de muliere v̄l beneficio. vel de honore v̄l dignitate t̄c. Et venit temptatio vt lactucas portans t̄ loquīt unaginationi di. Tu pote- ris habere quod vis si facis hoc t̄c. si das t̄m t̄c. t̄ vis recreari. p̄sentis temptationi. nū tra- dis margaritam dyabolo. i. animā tuā. Idēz emendo vel vendendo cum v̄sura tunc das animā dyabolo. Idem de q̄libet p̄ctō morta- li p̄t dici q̄n mercator xpus venit. sc̄licet in morte vel in iudicio querens a te margaritā. quid dices. Logita quid tūc faciet xps dc te. faciet sicur mercator fecit de vxore sua stulta. idēz vult deus vt duremus t̄ p̄seueremus in bona vita. custodiēdo diligenter animaz no- strā. dicente xpo de quolibet quod dixit ie- sus de iohanne. Sic eum volo manere. s. i. bo- na vita. donec veniā zōb. vlti. qui existēs in gratia dei iohannes. i. cui data est grā. Ideo dicit xps de ipso. sic eum volo manere t̄c. be- atus qui tunc p̄t fidere xpo. Dñe ecce ani- mam meā quō custodiui vobis diligēt. hec est voluntas dei bñplacens. De qua David. Beneplacitū est dño sup timentes eum. Ps. cxlv. qm̄ timor custodit viruz. Dicito qm̄/ do mulier timeret adulterari cogitādo q̄ vir eius respiceret eam p̄ fenestrā. sic nihil possu- imus facere in hoc mūdo quin totum videat deus p̄ fenestrā sue scientie. Ideo timere de- bemus ad instar mulieris que non audet lo- qui cum amasio suo respiciente viro. Quia timor dñi expellit peccatū. t̄ qui sine timore ē non poterit iustificari. Eccl. j. et Eccl. xxvij. Si nō in timore dñi tenueris te instanter. ci- to subuertetur domus tua. Tercio vult a nobis dñs saluatōem celestialem. Post cō- uersionem penitentialē t̄ duratōem virtua- lem vult de nob̄ de⁹ saluatōez celestiale. Rō. q̄ quilibet psona prudēs t̄ discreta vult du- cere opus suū ad finem. ppter quē fit illud op- gis effet defect⁹. vel potentie. vel sapiētie. v̄l iusticie. Abō videam⁹. ppter quē finem fecit nos de⁹. nō vt habitem⁹ in hoc mūdo finalit̄ qm̄ mundus iste nō est nisi via quā intramus p̄ portā natūritatis t̄ exim⁹ p̄ portaz mortis. xbi grā. vbi sunt illi qui erant modo sunt tot anni: nec fecit nos de⁹ isto fine vt p̄gregemus pecunias nec redditus t̄c. q̄r oia sunt dimi- tenda in morte. q̄r tā reges dñi. q̄ etiā pape t̄ plati dimittit suas dignitates t̄c. Nec fecit nos deus vt demus nos delectatiōnibz carna- libus t̄c. ad instar aialuz brutoz. q̄ etiā h̄sit

Dñica infra octauas Epiphanie.

Sermo. ii.

Eformamini ino
uitate sensus vestri t̄c. ad Rom. ii.

z in epistola dominice currentis. Pro decla- ratōne t̄c. Sciendum q̄ inter omnes creatu- ras quas deus fecit singulariter quid fecit in homine. Qm̄ alie creature aut sunt pure spi- rituales vt angeli. aut pure corpales vt iumē- ta: sed hō habet utrumq; habet autē animā spiritualem per quā p̄cipiat cū angelis. cor- pus cuz animalib⁹. Deus fecit vt doctor qui facit aliquē libū. t̄ post in fine libri totū epy- logat in vno capitulo. Ita fecit de⁹ qui fecit vnu magnū libū. s. istū mundū: in q̄ qui vult legere p̄t ibi legere diuinā potentia in crea- tione. dei sapientia in ornatōne. dei misericor- diam in seruatōne. Fecit omnes creature corpales t̄ spirituales. t̄ ultimo hominē qui p̄cipiat cum omnibus creaturis tam spiritu- alibus q̄ corporibus. cum lapidib⁹ in esse. cū plantis in esse t̄ viuere. cum angelis in esse viuere et sentire. cum iumentis in esse viuere et sentire t̄ intelligere. Illud videt dicere scri- ptura sacra Gen. ii. Formauit de⁹ hoiez de li- mo terre. q̄tum ad corpus. Et factus ē hō in animā viuentē. Ex hoc sequit p̄tradictio in hoie: quia hō est ex duabus naturis p̄trarijs sc̄licet corpali t̄ spirituali. Corp⁹ naturaliter vult descendere ad delectatiōnes t̄c. Anima aut̄ vult ascendere p̄ p̄templatōnem t̄c. Ec- ce p̄tradictio. Aut̄cas. ad Gal. v. Caro cōcu- p̄scit aduersus spirituz: et spiritus aduersus carnem t̄c. Angelo nihil p̄tradicit: nec iumē- tis: sed homini. quia q̄n vult facere aliqđ bo- num. statim sequit p̄tradictio. hoc bellū p̄z- tam⁹ nobiscum. Et quia ex hoc sunt multi in ordinati in hoc mūdo: ppter hoc dicit nobis apl̄us in themate. Reformamini in nouita- te t̄c. Dico p̄imo q̄ p̄ma virtus qua hō p̄t reformari est vera humilitas que odiat hominem erga deum. Mota quia quasi totus mundus securus est doctrinā illius mali ma- gistrī. sc̄licet luciferi qui docuit supbiaz. Dic quō in serpente venit ad mulierem ad p̄tem debiliorē vīle. t̄ legit sibi lectōnez supbie. q̄n dixit q̄ essent sicut dī sc̄ientes bonū t̄ malū. que statim supbiuit. Sicut enim habemus car- nem nostram ab Eua. sic etiam inclinamur ad superbiam. Sed vide qualiter de⁹ refor- z. iii

Dñica infra octa.ephie.

uit mundū cū tanta humilitate. et q̄ nō potuit esse melior docens et p̄dicans q̄ q̄ nō sequitur doctrinaz illius falsi. mḡi luciferi. f̄ q̄ difſcant ab ipso di. Discite a me qz miti ſum et humiliis corde: et inuenietis requie a iabuſ yſis. Abath. xj. Scutifer vel miles nō velleſ ire eſquitando ſi rex ſuus iret peditado. nec ſedeſ in ſcamino ſi rex ſederet in terra. Ideo xp̄s qui eſt forma humiliatis dedit nobis exemplum humilitatis. De quo apls ad Phil. ii. Qui cum in forma dei eſſet ſemeti p̄m expinauiuit. formā hui occipiens humiliauit ſemet ipsum. Ergo reformati iuxta formā et exemplū a xpo vobis datum. Nota ad ppo ſitum experimentū quod dicūt naturales de aquila. Quando ex antiquitate ppter nimiam curuitate roſtri nō potest cibū capere alliendo roſtri ad petram renouat. De hoc dicit David ps. cij. Qui replet in bonis deſide riū tuū: renouabit ut aquile iuuentus tua. Aquila antiqua pſona eſt superba. curuitas roſtri eſt quedā pſideratio p̄prie excellentie vel generis. Qui miles vel nobilis zc. qz magiſter vel doctor in ſcia. vel qz diuites et poſtent emere oīns iſtos. vel quia iuuenis vſorū. et ſic despiciat alios. ex tali pſideratione ve nit ſupbia. Idez de mulieribus q̄i mulier cogitat: ego ſum pulchrior de villa. ſcio tripu diare. cantare zc. venit ſupbia in corde. Idē etiā de excellentijs spiritualibus de quibz de beret deum laudare. curuant roſtrum ad propria excellentiā. Nota ad hoc exemplū quod habet Luce. xviii. de phariseo qui dicebat. Deus gratias ago tibi. quia nō ſum ſicut ceteri hominū raptoreſ. inuicti. adulteri. Jeiuno bis in ſabbato: decimas do omnium que poſſideo. Ecce quō curuabat roſtrū ad ſeipſum. Ex quo ſequuntur duo mala. Primum q̄ nō poſt ſumere cibū. ſ. ſpiritualē. quia ex illa ſupbia p̄dit pſolatiōnes et dulcedinez anime. et clauſa eſt ianua per ſuperbiaz. Ideo ſ. Petri. v. In uiniliamini ſub potenti manu dei ſubdit. quia. Superbiis deus reſiſtit. humili bus autē dat gratiā. Secundū malū quod ſequitur: quia persona ſuperba ad instar aquile tota eſt pompoſa. primo in magnis mani cis. ſecundo in caudis. ecce aquila. Iſtis clauſa eſt ianua padifi. roſtrum habent curuum. dicendo. ego ſum in magno genere. ego por tui tantum. Salomon. Vanitas vanitatuſ et omnia vanitas. Ecce ſ. Remedium quod habemus ad instar aquile queramus lapidē fortem. Iſte lapis eſt xp̄s: de quo David La pidem quē reprobauerunt edificantes hic ſatus eſt in caput anguli. ps. cxvii. In iſto la-

pide pcutiam roſtri pſiderando humilitatē xpi. Practice. Si quis habet deſideriū ascendi ad dignitatē. regimen zc. Logita ſi xp̄s voluit habere regimē. dignitatē. bonores. et inuenies q̄ non. Idem de deſiderio or nandi. Respice ſi xp̄s voluit omari et vestiri. et inuenies q̄ tringa trib⁹ annis portauit eā dem uestem pauperrimā. Idem de ſuperbia in equis. mulis zc. percutere roſtri tuū ad pe tram que nunq̄ voluit equitare niſi p̄ neceſſitate in azjno. Zach. ix. Et Math. xxi. Idez de ſuperbia recipiendī vindictā. Xpm respi ce et videbis q̄ noluit ſe vindicare de inimici licet eſſet magn⁹: imo dixit. pater dimittit ill⁹ quia neſciūt quid faciūt. De h⁹ auctas dauid ps. cxxxvi. Bear⁹ qui tenet. ſ. humilitatem et alludet puiulos ſuos. ſ. mor⁹ ſuperbie ad pe tram. i. ad xpm. Tūc poterit recipere cibū aie. Scđa virt⁹ neceſſaria ad reformatōez vteſt liberalis pietas. que ordinat hominez cir ca p̄prium q̄i de grātia ſibi a deo faciſ ſacit p̄tem p̄prio. verbi gra. Si deus facit tibi gra tiam de intellectu. iuua ignorante ne erret v̄l decipiat. Si es deuotus et timens deū. et p̄tius eſt peccator. dulciter corrige ipsum. Si habes bonam eloquentiā. loquere de p̄prio qui neſciit loqui zc. Si facis p̄tem ſibi de bonis ſpiritualibus. Idem facies de bonis tem p̄alibus et corporalibus. Si tu es fortis. et p̄tius fit violentia: defende. Si es nobilis vel miles potens in villa defende viduas et pupilos qui perſecutiōez patiunt. Idem de pe cunq̄ ſi pauperibus. Ecce quid eſt liberal pietas bñdict⁹ q̄ ſic reformat. Auctas. Unus quiſq̄ ſi accepit gra in alterutrū illā mūni ſtrantes ſicut boni diſpēſatores multiformiſ gra dei. i. Petri. iiiij. Nota de h⁹ experimen tum in natura de ſerpente pbatū a phis. Hā q̄i ſerpens ppter auritiā pellis nō p̄t ſe be ne mouere abſtinet p̄ multos dies. tandem ad strictū foramen dimittit pellem durā. Hic ſerpens ſignificat pſonam auarā dupli ci ratōe. Prima quia deus dedit ſerpenti terrā ad co medēdū. Ait domin⁹ deus ad ſerpentē. Ter ram comedes oībus diebus vite tue. ſen. iij. Sic auar⁹ comedit terzā. qz ſemp habz fa ri nam vel terzena in ore ſuo loquendo de nū dinis foris zc. Scđa ratō. qz ſerpentes ſi in cedūt recte ſed ſerpendo tortuose. Idē d̄ di uite auaro. q̄i pauper hō venit ad eū vt mu tuet ſibi amore dei decē florenos. Si reſpon det certe libenter amore vſi. mō incedit recte. Sed q̄i dicit. Ecce q̄i veniet notari⁹ dicetis q̄ ſunt duodecim. et ita ponet in carta. Ecce tortuofus. vel q̄ndo recipit poſſeſſioneſ i pi

porcorū. Sed q̄i venit eſtas. ſ. calor amoris dei pſona mundat et fructificat. Auctoritas. Emittit ſp̄m tuū et crebunt. et renouab facie terre. p̄s. cij. Deo gratias.

De eadem dñica infra octauas Ephie. Sermo. iij.

Eus diuifit mē

furā fidei ad Rom. xij. Sciendus q̄ apls Paulus volens nobis declarare dignitatē et excellentiam fidei christiane ſup omnes alias doctrinas dicit. Lantaz nos habentes imposſitam nubez testiū: depo nentes omne pondus et circumſtant nos pec catum et patientiā curramus ad ppoſitū no bis certamen: aſpicientes in autorem fidei et pſummatore ih̄m ad Heb. xij. Nota nubē te ſtium. i. multitudinem testium. Ex hac auto ritate habet q̄ licet ſint multi teſtes fidei ca tholice. tñ vñus eſt magiſter ſol⁹ et doctor p̄ncipal. ſ. xps. Sicut in ſchola vñ eſt magiſter p̄ncipalis et doctor. et ali⁹ baccalarij et repetitoēs. Sic in ſcola xpianitatis vñus eſt doctor et ma gister p̄ncipalis. ſ. xps. Ideo dicit ip̄e. No lite vocari rabbi. i. mḡi. ſc̄i in ſide catholicā. vñus eſt em̄ mḡi vñ. Math. xxij. Ap̄li autē ſolum fuerūt baccalarij et repetitoēs fidei. Ideo dicit aſpicientes in autoře fidei. i. inue torem et pſummatore q̄ xp̄s declarando fidē ip̄am pſummat ſeu pſecit. et pſfirmavit p̄ mi racula que a ſolo deo p̄nt ſicer et nō p̄ creatu ram. omnis alie ſcie ſeu doctrine machanice ha bent inuentorem purū hoicem. vt ſunt ſeptem liberales artes. Idem de medicina et de cete ris legibz. Idem de arte politica et ſeconomica. Sed fides catholicā eſt a ſolo xpo p̄mo in uentore, et p̄ncipalior eſt fides catholicat ſa cra doctrina et theologia oīnibus alijs ſcien tijſ humanitatis inuentis. vt dicit sanct⁹ Tho. i. pte. q. j. ar. v. qd. pbat et de ſpeculatiuſ et p̄cticis. De ſpeculatiuſ pbat. tum ppter certitudinem tuū ppter materie dignitatē. De p̄a criticis hō pbat ex pte ſinus. vñus ocludit do crinā ſacrā fm omnē modū digniore eē alijs ſcientijſ ſupple humanitatis inuentis. Qd cōfir mat argumento in oppoſitū. q̄ alie ſcie dicunt ancille hui⁹. Prover. ix. Abiſit ancillas ſuas vocare ad arcem. Mleſ incongrue vel irratabiliter. quia oīcs alie ſcie et doctrine ſunt ſub intellectu humano. ſed fides catholicā et eius veritates ſunt ſupra oīnem intellectum hu manum. Ideo oportebat q̄ a deo qui menti ſi nō p̄t nec falli reuelaret. Ideo ſecure et firmitē poſſum⁹ credē. pp̄ h̄ ſcriptura ſacra dicit. i. iij

Dñica infra octa.epiphanie

Quae s. fides catholica. cum initium accepis set enarrari p dñm ab eis qui audierunt i nos p̄firma est. p̄testante deo s̄gnis et pdigis. et varijs virtutibus et sp̄ssanci distributio/ nibus fm suā voluntatē ad h̄eo. i. patet ergo quō fuit a xp̄o inuenta tenq; ab autore et doctore et magro p̄cipali et p ap̄los fuit repe/ tita in pdicatōnib;. Ideo dicit thema. Deus diuīst mensurā fidei. Nota deus nō patri archa: nec ppheta. nec apls. nec p̄hs. nec ali/ qua pura creatura: s̄ deus diuīst tē. p̄t̄ the/ ma. Inuenio in sacra scriptura q̄ q̄tuor sunt q̄ de' diuīst t̄ dat nobis ad mensuram. s.

Credentiam euangelicalem.

Gratiā spiritualem.

Penam infernalem.

Gloriam celestialem.

De primo dicit the. De' diuīst mensurā fidī. De scđo posset dici. De' diuīst mensuraz grē spūalis. Idem de tercio et de quarto. Di/ co primo q̄ de' diuīst t̄ dat nob ad mensurā credentia euangelicalē. s. fidē catholicam. q̄ nō plus nec min. Qm̄ veritates fidei sup̄ in tellectū nālem sunt. Ideo si hoies mensuras/ sent fidē multū errassent. Ubi antiq̄ p̄hi mul/ tas veritates cognoverūt de deo et habuerūt sed cū multis errorib;. Dicebāt q̄ erat vñ so/ lus deus: et verū dicebāt. s̄ errabant. q̄ dice/ bant q̄ erāt tria principia. s. materia. forma et priuatio in primo physicoꝝ. Itē dicebāt ve/ rum q̄ de' est etern: s̄ errabāt cum dicebant q̄ etiam yle. s. materia p̄ma ē eterna. Idē di/ xit plato de ydeis. Itē dicebāt verū q̄ mōus gubnaf a deo: s̄ errabāt dicēdo. q̄ mōd̄ non hūt principiū nec hēbit finē. Sc̄ies q̄ xp̄s q̄ intellect̄ hoīm nō est sufficiēs ad h̄fidum ple/ nam cognitōe de deo. noluit dimitte iudicō hoīm mensurā fidi: s̄ eā reuelavit apls. quā exp̄esserūt apli. in. xij. articulis fidei sic ipam audiuerant a xp̄o. Sunt em. xij. articuli fidei si eoꝝ accipiaꝝ numerus ex pte aploꝝ qui ip/ sos articulos posuerūt. q̄uis sint q̄tuordecī si eoꝝ sumat numerus ex pte credibilium. vt dicit sanct Tho. iij. scriptio di. xxv. art. i. Et hi. xij. articuli ab aplis expressi in Lredo i de um sive in simbolo aploꝝ sunt p̄tent. Dicat semel. Lredo in deum. Ecce hic mensuraz fidei in. xij. p̄clusionib;. Om̄is libri sanctorū doctoꝝ sunt ad declarandū haas duodecim p̄clusiones. et ad istam mensuram oportet nos venire. nec aliquis quātumcunq; subtilis de bet aliquid addere. nec quātumcunq; rūdis debet aliquid diminuere. Aboraliter nota hic p̄tra subtile p̄sumptores qui hanc men/ surā volūt transcendere dicentes. quoꝝ ē xp̄s

in hostia. Si frangit: si diuiditur xp̄us. Hec sunt questiones dyaboli loquentis imagina/ tionis. vt nescias respondere et dubites et dam/ naberis. Ideo in talibus questōnibus diabo/ licis debet homo respondere p̄ illum articu/ lum fidei. Lredo in sanctā ecclēsiā catholicā. et id est credo determinatōnes ecclēsie q̄ er/ rare nō potest in his que fidei sunt. Ideo nō plus sapere q̄ oportet sapere. De hoc dīc apls Lchorinthijs disputantibus. q̄ locus et loca/ tum debent p̄portionari tē. di. Timeo ne si/ cut serpens Euam seduxit astutia sua. ita cor/ rumpans sensus vestri et excedant a simplici/ tate. scilicet fidei que est in christo. iij. Cozint. xj. Nota practice quomodo Euam fuit de/ cepta a dyabolo questionando sive querēdo. Cur precipit de' vt non comedenteris ex omni ligno paradisi. Genes. iij. Ecce hic prima questio mundi. Euam autem que debuit virli/ ter respondere. et dyabolum expellere dicen/ do. et tu vis tecum disputare de voluntate dei tē. non fecit: sed voluit disputare cū dyabolo vicens. Ne forte moriamur. id est dubi/ tando. quia deus non dixit forte moriemini. sed moriemini. Ideo nolite disputare cū dyabolo. Deus fecisset gratiā multis si fuissent rudes. qui confidentes de ingenio et subtilita/ te intellectus intra se disputabant d̄ fide. Iō dixit christus iudeis disputantibus. Ego in iudicium veni: vt qui non vident videant. et qui vident ceci fiant Johannis. ix. Nota in iudicium scilicet discretōnis: vt qui non vi/ dent scilicet per scientiam videant. et qui vi/ dent ceci fiant. Qui respondentes dixerunt xp̄o. M̄uquid et nos ceci sumus: dixit eis xp̄s. Si ceci essetis. id est ignorantes. peccatum vestrum ma/ net. Qui vident supple p̄ p̄sumptōe et sci/ entiam acquistam: ceci fiant p̄ minus credenti/ am. Dic etiam p̄tra simplices et rudes ne de/ ficiant minuēdo fidem catholicam. quia ne/ sciunt. Lredo in deum: nec excusant. quia bñ addiscunt et scūt cantilenas sive carmia hui/ mundi tē. Dic quō xp̄s in iudicio interrogat quemlibet cui' p̄t̄ ditōnis est. put fuit reuelatū beato Hieronymo. Si aliquis dicit se esse cri/ stianum si nescit Lredo in deum. est ridiculū sicut si ego dicerem. ego suꝝ frater: sed nescio cuius ordinis. Ideo apls. Dico em per gra/ tiā q̄ data est mihi omnib; qui sūt intervios non plus sapere q̄ oportet sapere: s̄ sapere ad so/ brietatem. et vnicuiq; sicut deus diuīst men/ suram fidei ad Rom. xij. Nota dico p̄ gra/ tiā. sc̄i apostolicam. et loquit̄ subtilibus. no

Bermō III

plus sapere q̄ oportet sapere. q̄ caderetis in er/ ore. Deinde dicit simplicib;. Unicuiq; sīc deus diuīst mensurā fidei. illam. s. vclitis te/ nere: nibil minuere. Ideo est optimū p̄fliuz. bis in die. s. mane et sero actualiter mensura/ re mensurā fidei genib; flexis. dicēdo. s. Lre/ do. ad instar militis homagū facien̄ is regi. et attendatis bñ si coꝝ vñ adheret culib; ar/ ticulo: et sic salvi critis ad Ro. x. Si p̄fitearis in ore tuo dñm iesum xp̄m: et in corde tuo cre/ dideris q̄ de' illū suscitauit a mortuis: saluus eris tē. Quia om̄is scientia acquista obliui/ scatur nūl̄ repeatat actuali p̄fideratōne et etiā verbali. Quāto magis clāta infusa. Ideo apls Cloſmetiplos temptate si esti in fide. ipsi vos p̄bate. iij. Lox. vli. Scđo deus dat ad mē/ surā suā grām spūalem: quia quidā hāt plus quidā min. Ro. q̄ dāt fm dispositōnes cre/ aturaz. Nota exemplū de duob; pannis vel vītris. sc̄i quoꝝ vñ est bñ mundus. ali? imū/ dus. qm̄ mundū recipit maiore claritatē et ful/ gorem a sole q̄ immūdus. licet ambo equali/ ter sint ad solem. Idem si vultis in vobis re/ cipe claritatem grē spūalis attendatis q̄ cor/ vñ sit bene mundū et purū ab innidia. odio/ rancore. et mala voluntate. a malis desideriis et cogitationibus immūdis. Sic em̄ illumina/ bitur a sole iusticie dñs nfo iesu xp̄o. qui qn/ tum in eo est equaliter illuminat om̄ē homi/ nem. Si aut̄ cor vestrū sit rubiginatum rubi/ gine odij. inuidie. rancoris tē. nō illuminabi/ tur. Patet ratio ergo quō dispositio est cau/ sa materialis. Eadem ratio p̄t̄ dare de cole/ ricis et flegmatiis ad solem equaliter existē/ tibus. qm̄ colericī magis sentiat calorez solis et flegmatiē. Idem de sole iusticie xp̄o q̄ ma/ gis calefacit colericos. i. siccōs a deliciis et de/ lectatōnibus mūdanis et flegmaticos vicio/ sos et deliciosos. Ideo dicit sc̄ptura ad ephe. iij. Unicuiq; nēm data est grā fm̄ mensuraz id est fm̄ dispositōez cuiuslib; p̄sonae: De ista materia dicit xp̄s. Math. xxv. p̄ modū para/ bolc. Hō quidā pegre p̄fīscens vocavit ser/ uos suos et tradidit illis bona sua. Et vni de/ dit quinq; talenta. alij aut̄ duo. alij vñ vnuꝝ vnicuiq; fm̄ p̄priā virtutē. Exponūt docto/ res. fm̄ p̄priā dispositōez. In q̄ p̄bola xp̄s comp̄rehendit om̄s status. qui sunt tres com/ uniter. s.

Religiosorum.
Lericorum.
Laycorum.

Religiosi recipiūt a xp̄o qnq; in qb; p̄sūt̄ di/ positio ipsoꝝ p̄habēdo grām dci in h̄ mō. et gloriā in alio. Prīmū est paup̄tas apostoli.

calis. De q̄ xp̄s Abath. x. Molite possidere aurū neq; argentū. neq; pecunia in zonis ve/ stris. Hō perā in via neq; duas tunicas. neq; calciamenta neq; v̄gaz. Dignū est em̄ ope/ rarius cibo suo tē. Ecce hic regula paup̄tā/ aplice. Scđm est castitas anglicalis. nō curā/ do d̄ illa materiā. nec corde cogitādo. nec ore/ loquendo. nec oculis inspiciendo. nec mani/ bus tangendo. nec opa faciendo tē. Tertia ē/ obedientia generalis fm̄ regulā et nō contra/ flora hic differentiā inter dispensatōez et dis/ sipatōem tē. Quartū est afflictio p̄nialis seu/ corporalis. q̄ als nō possum̄ viuere caste et ho/ neste. Quintū est deuotio diuinalis in ce/ rimonijs seruandis. In his quinq; p̄sūt̄ di/ spositio seu mensura grē diuinalis. Star/ aut̄ sacerdotum recipit a xp̄o duo. prīmū de/ uote officiare. Scđm digne celebrare. De p̄t̄o/ nota quō septē hore canonice dicunt̄ in mēo/ riā passionis xp̄i quā rep̄tant. primo matu/ tine in memoria captōnis tē. Quantū ad se/ cundū digne celebrare est primo p̄fiteri sa/ cramentaliter cum p̄posito nō redundi ad/ peccata tē. Status aut̄ secularis recipit a/ xp̄o vñm tñm. sc̄i obedientiam ad decem p̄/ cepta legis. Dic historiam Abath. xix. de la/ co a xp̄o querente. Abagister bone quid bo/ ni faciam vt habeam vitā eternā. Lui respō/ dit xp̄s. Si vis ad vitam ingredi: serua mā/ data dei: taliter q̄ nullo lucro vel periculo vi/ tando homo faciat p̄tra mandatum dei. vñt/ cuiq; ergo deus diuīst gratiā fm̄ mensuraz tē. Tercio dat deus penaz infernalem ad/ mensurā. Non creditis q̄ in inferno om̄s dā/ nati habeāt penā equalē. Imo fm̄ mensurā culpar̄ est mensura penaz. Deutr. xxv. Pro/ mēnsura p̄cti erit et plagaz mod̄. Qd̄ vñbus vt dicit sanct Tho. in. iij. di. xlvi. q. i. ar. iij. nō est intelligendū de q̄ntitate duratōnis pe/ ne. p̄ culpa inflete. q̄ iusto dei iudicio p̄spali/ imo momentaneo mortali p̄ctō pena infligit̄ eterna. Lui q̄druplicē vbi s. sanct Thom. reddit rōnem. S̄ hoc verbū p̄missum de q̄u/ titate pene fm̄ intensiōnē acerbatis intel/ ligendum est et verificatur. Duplex em̄ quan/ titas pene existit. sc̄i fm̄ intensiōnē acerb/ atis. et fm̄ duratōnē tp̄is. Quantitas pe/ ne respōdet q̄ntitatē culpe fm̄ intensiōnē acer/ bitatis. et fm̄ q̄ grauī peccauit fm̄ h̄ ei gra/ uior pena infligit̄. Ubi apoc. xviiij. Quantuꝝ glo/ rificavit se et in deliciis fuit. tantū date illi/ tormentis et luctū. Non aut̄ rñdet duratio pe/ ne durationi culpe. vt dicit Augusti. xxi. de/ ciuitate dei. Hec sanct Tho. ibi s. Item idez/ sanctus Thomas dicit vbi s. in solutione ad

Domica infra octa.epiph.

secundū argumentū quo arguit. duoz peccatorū mortalium. vñū est graui' r̄ maius altero. q̄ vñū debet maiori pena q̄ alterū puniri r̄c. Soluit q̄ quantitatē pctō r̄fiderat quātitas pene fm intensionē. Et ideo pctō mortalium inequaliū erūt pene ineqles intensionē. equales aut̄ duratōne. Idem dicit. iij. lib. 5 genniles ca. ciij. vel fm alia q̄rationē. cxiij. Dic q̄ mō fm Aug. in q̄libet pctō sunt duo. s. auerſio ab incōmutabili bono. r̄ puerſio ad bonū pmutabile sc̄ ad tpalia r̄ terrena. Ideo sunt in inferno due pene corſidentes. I. pena damni. r̄ pena sensus. vt dicit sanctus Tho. iij. contra genti. ca. xc. vbi sic dicit. Pctō qđ in deuz pmissis nō solū pena damni. b̄ etiā pena sensus debet. pena em̄ sensus r̄fiderat culpe q̄stuz ad puerſionē inordinatā ad pmutabile bonū ſicut pena damni r̄fiderat culpe q̄tum ad auerſionem ab incōmutabili bono. Hec ille in forma. Prima. s. damni eft nunq̄ videre deū. se cunda eft torqueri r̄ pati a creaturis. sibi gra de pctō ſupbreybi eft auerſio r̄ puerſio. q̄ de us p̄cepit nob̄ r̄ ostendit in ſe humilitatem. r̄ ſupbus auertit ſe nolens deo obedire. r̄ puer tit ſe ad ſupbiam. pompa r̄c. Ideo ſuperbus in inferno nunq̄ videbit deū nec habebit ho nores padifi. b̄ erit in inferno i cacabis d̄ plū bo liquefacto. Rō. q̄ ſuperb' eft omnib' oncrosus. Ideo r̄c. Item de p̄cepit ne homo faciat auariciā. Lu. xij. Cidete r̄ caute ab omni auaricia. O dicit auar'. nō curo de precepto dei r̄c. ego nō eſſem diues. Ideo in inferno hēbit pena dāni r̄ nihil poterit h̄fe de his q̄ desiderat. vt patet de diuite epulone r̄c. Et pena sensus. q̄ erit in auro r̄ argēto liqfacto. Ideo q̄ ppter aux̄ r̄ argētū ſecit ū deum. idem de pctō luxurie. de p̄cipit ne illud ſiat niſi inter virū r̄ vxorē. b̄ luxuriosus nō curat de p̄cepto dei. ideo puniet pena dāni. q̄ non hēbit delectatiōes padifi r̄c. r̄ pena sensus in veru ad instar cyrogrilli r̄c. q̄ hic voluit ita caleſieri p luxuriā. Idem de pctō inuidie: deus p̄cipit vt diligam' inuidē r̄c. b̄ inuidē ſi curat imo inuidet. pxio. ideo puniet pena dāni. q̄ nō ſentier delectatiōes nec amoze padifi. Et pena sensus in feruēti pice: q̄ hūt cor ni grum p inuidiā. Idem de pctō gule dicens. Attendeſte ne grauenſt corda veftra in crapa la r̄ ebrietate. Lu. xxij. b̄ gulosis nō curat ido puniet pena dāni. q̄ nō gustabit de eſcis pa radifi. Et pena sensus in calce vbi ſemp elu riet r̄ ſtiet. Idem de pctō ire de vindicatiuis r̄ iracundis. q̄ nolūt remittere iniurias r̄c. pu niens pena damni. q̄ nunq̄ habebit pacem padifi. Et pena sensus: q̄ ſp erunt in guera

in inferno. Idem de accidiosis q̄ nunq̄ habe būt quietē ḡle. De q̄lo. Amodo iam dīc ſpiritus vt requiescat a laborib' ſuis. opa em̄ il ſorum ſequunt illos Apoc. xiij. Et habebūt pena ſenſus: q̄ ſp laborebūt inter ſerpentes q̄ nō pmutent ipſos quiescere. Ecce quō p me ſura peccati erit r̄ plagaz modus. Ideo vſa. xxvij. In mensura ptra mensuram. cum abie cta fuerit iudicabit ea. Nota in mensura ſclz culpe cum abiecta fuerit. s. alia a corpe de hoc mūdo iudicabit ea. De iſta pōt dīc thema. Deus diuifit mensurā ſclz pene. Quarto dat deus ad mensurā glōnā celestem: q̄ non oīns beati qui ſunt in padifo hñt equalez glo riam: b̄ quidā maiorem quidā minorē fm mē ſurā bonoꝝ operum que fecerūt in hoc mō. Auctas. Abdensurā bonā r̄ pfectā et coagita tam r̄ ſupfluēt dabūt in ſinū veftri. Eadē quippe mensura qua mensi fueritis remetiet vob. Lu. vi. De hoc sanctus Thom. tractat in iij. di. xlxi. q. 1. ar. viij. q. ii. vtꝝ btitudo ab oī bus equaliter picipabit. Et r̄fiderat q̄ nō eq̄li ter beatitudi picipabit ab oīb' beatis ex pte ſubiecti ſiue opantis. q̄ vñ' beatus erit ma gis pfectus lumine glorie fm gradū charita tis ſue. r̄ ſic erit potentior ad illā viſionē diui ne eſſentie q̄ ali'. r̄ ſic opatio in vno peccato erit pfectio r̄ delectatio maior. r̄ b̄ pfirmat p illud qđ dicit. i. ad Lox. xv. Stella differt a ſtella in claritate. ſic erit resurrectio mortuoꝝ ḡ vñ' resurgentū maiore gloria hēbit q̄ ali'. Item ad idem. Premiuꝝ dz r̄fiderat merito: b̄ quidam ſunt excellentiores meriti alijs. ḡ cū beatitudi ſiue gloria celeſtis ſit ſtutis pmiū vñ' pōt h̄fe maiore gliaꝝ r̄ btitudinē r̄ hēbit ſi fuerit pfect' maiora lumine glc q̄ ali'. Idez dicit eadē di. q. ii. q̄ eft de viſione diuile eentie ar. viij. Et p̄ma pte. q. xij. ar. vi. Sz ex pte ob iecti erit eq̄lis gliaꝝ r̄ btitudo i oīb' btis. quia obiectū opatiois in q̄ btitudo pſiſit eft omni vñ' r̄ id. s. diuina eſſentia ex cui' viſione oīns erūt bt. Et ex hac pte nō erit aliq̄ ſgra dus in btitudine. q̄ de oīb' btis ſe vt obiectū beatificā ſiſit. Et ſic p̄ intellect' dicte au toritatis. Eadē quippe mēſura q̄ mēſi fuerit remetiet vobis. Lu. vi. In dicta auctoritate ponunt quatuor p̄dōrōe fm q̄dupliciter meremur in hoc mūdo. s.

Bene cogitando.
Bene loquendo.
Bene operando.
Et aduersa patienter tolerando.
Logitando meremur expellēdo ſtatim malas cogitatiōes de corde tanq̄ pnuas ignitas de manu. q̄ lic̄ imaginatio ſensualis ſit aperta

Sermo III

diabolo q̄ pōtib̄ ponere pnuas ardētes ma lax cogitationū. m̄ in librate nfa ē p̄buri de lectabilitate. vel nō p̄buri virili expellēdo. verbi gratia. ſi dyabol' ponit in nfa sensualitate malā cogitatiōe de ſupbia r̄c. vos poteſt ip ſam expellere cogitādo xp̄i humilitatē. Idē pōt dīc de alijs pctis. Iſto mō meremur mē ſurā bonā. q̄ bone pſone iam in b̄ mō cōſolalans. Berū. Adulti vidēt crucis nfas q̄ non vidēt cōſolatiōnes nfas. Sc̄do meremur ore cauēdo a falsis r̄ enormib' iuramentiſ a mendacijs et diffamatiōib': b̄ affirmare debem̄ p̄ aduerbia. dicendo ita. nō r̄c. Hoc mō meremur mensurā pfectā. plenam in fine q̄i an gelus a dextris r̄ diaboli a ſinistris expectat aie exituꝝ de corpe. que ſi bona fecerit recipit a bono angelo. Ecce mensurā pfectā. Tercio meremur bñ opando in opib' mīſcōdie pñſe et iuſticię. a pctis cauendo. feſte deuote ſeruando. Iſto mō meremur mensurā coagitatā. i. calcataz. r̄ b̄ q̄i aia intrat padifum r̄ ſalutat cum gaudio ab aiabus btis r̄c. Quarto meremur patienter aduersa et mala tolerando. Iſto mō meremur mensurā ſupfluētē. i. ſu peri' effluentē. b̄ erit p̄ diē iudicij q̄i glia aie redūdabit in corp'. Ecce q̄re dīc. Eadē q̄p e mēſura q̄ mensi fuerit remetiet vob. De iſta pōt dīc. Deus diuifit mensurā. s. ḡle. Dñica infra octa. ephie. Sermo. iij.

Roficiebat ſapi

p euatia etate r̄ gra. Lu. ij. Sanctum euangeliū p̄tinet in effectu tria ſingularia dē dño ihu xp̄o. q̄ ſunt magne diſſicultatis. Primū eft clementū corpale. ſecundū documentū ſp̄iale. tertīū exemplū virtuale. que oſidunſ clare in themate ppoſito. Primū eft cū dī ſp̄iciebat etate. Sc̄om cū dī ſp̄iciebat ſapia. Terciū cū dī ſp̄iciebat ḡtia. Primū qđ oſidūt in ſancto euāgelio de domi no ihu xp̄o eft augmentū corpale. ibi. ſp̄icie bat etate. Sciendū q̄ dī ſp̄iciebat etate. Cetū ſp̄iciebat ſapia. Terciū ſp̄iciebat ḡtia. Primū qđ oſidūt in ſancto euāgelio de domi no ihu xp̄o eft magnū apparere cū potuſſet ita magnū nasci. vt ſit de Adā in pincipio mūdi q̄ epiuit de vtero matris ſue. ſ. terze lam magnū r̄ hō pfecte etatis. xxx. ānorū. Hoc tangit text' dī. Formauit de hoiem. non dicit puerū vel infantē. b̄ hoiem delimo terē. r̄ inspirauit i facie ei' ſpirac̄m vite. r̄ ſa ct' eft hō. nō ſt infans. i. aiaꝝ viuentē ſefi. ii. Cetū ſp̄iciebat ſapia. Terciū ſp̄iciebat ḡtia. noluit. imo voluit vt ceteri paulatim crescē. Primo voluit eē infans vt ceteri. nō loquens nec ambulās. Sc̄do voluit eſſe puer. Tercio adoleſcēs. Quarto iuuenis. r̄ landē vir pſe

ctus. vñ debuit p omnia fratrib' assimilari. ad Heb. ii. Rō ad oſidēndū q̄ veniebat p ſolu tionē omniū. Venit eft ſaluare primo iuuenis. q̄ innocentia. Sc̄do adoleſcentes p gene ralem obedientiā. Tercio iuuenes p ſacramētalem pniā. Idco debuit p omnia fratribus assimilari qui vult omnes hoies ſaluos fieri. j. ad Thi. ii. Si dīc nō vidēt venire ſaluare ſenes. q̄ noluit eſſe ſenex: b̄ voluit mori in flo re iuuentiſ. r̄ dare vitā ſuā in etate in q̄ ma gis vita diligif. Juxta pp̄betia Hiere. xij. in pſona xp̄i di. Reliq domū meā. dedi dilecta aiam meā. ſez vitam. in ma. inimicoꝝ m. Re ſpondeo q̄ imo venit etiā ſaluare ſenes. Li certiſe nō fuerit ſenex tñ a ſenibus voluit bñ dici. s. a symone r̄ anna. Ideo poſtq̄ ſancta mater ecclēſia ſeuauit de iuuentia ſaluato riſ in festiuitatib' traſacti. mō incipit facere officiū de ei' puericia q̄i fuit. xij. annoꝝ. De b̄ dīc principiū euāgelij. Cum fac' eē ihu annoꝝ. xij. r̄c. ascendentib' illis hieroſo. fm ſue. diei festi. ſummatiſ q̄ die. cum redi. re man. puaſhs in hier. r̄ non cog. parē. Existi. aut̄ illum eſſe in comitatu ve. iter diei r̄c. Mo ta poſt tridū inuenerit eum in templo i me dio doctoz. Dic quō virgo maria ibat ad te plū dñi in hierlm in festiuitatib' ordinatis ſuſtige. q̄ in tota iudea nō erat niss vñ ſu pluz. ſ. in ciuitate hierlm. in q̄ poſſent oſſerre ſacrificiū. ppter qđ iudei ter in āno teneban tur venire ad templū in hierlm. ſ. in feſto pa ſchati. penthecoſteſ. r̄ zenophegie. i. tabna/ culoꝝ ſixionis. ex p̄cepto legi. Virgo maria ſi dīc ſeſtuitatib' etiā voletabat veire de nazareth. q̄ diſtabat a hierlm. p. xl. miliaria. Et ex maḡ dilectione nolebat dimittē ſiliū ſuū i bñm. ſ. ipm portabat i brachis q̄i crat iuſans. ſ. q̄i fuit puer deuicebat ipm p manum. Nota b̄ ſemplādo quō virgo maria ibat cū filio. ali q̄i cū calore. aliqui cū frigore. pluua. nūe. vēto ad templū. Si fuſſet ſibi dictū. xgo bñdītā ſuo vadatis mō cum tali tpe. Reſpōdīſet virgo Abaria. vado ad templū domini in hierusalē. O virgo benedicta. e nunq̄d vos eſtis templū dei magis ſanctū q̄ illud. de quo dīc ecclesia. Templū repente fit di in tacta nesciens virum verbo cōcepit ſiliū. Et nunquid filius vefter eft templū diuinitatis. Hoc autem dicebat de templo corporis ſuī Joha. ii. Sed respondiſſet virgo finaliter. hoc facio in exemplū christianoꝝ. vt quan do audierint hoc null' ſtūmunḡ delicatus excuſet ſe ne vadat ad ecclias rōne calorū. ſeu pluie frigoris r̄c. Hoc dīc exp̄ſe Beda in omel. bodierna. q̄ xgo Abaria vt daret exē

Domīca infra octa. epiphā.

plum ibat templum. Ideo memento. vt diez sabbati. i. quietis sanctifices. Exod. xx. A negocīs temporalibus quiescendo. et in spirituā libus se occupando. Mota memento. in nullo alio precepto dicit memento nisi in isto: vt postq̄ laborasti in negocīs temporalibus feria secunda tercia r̄c. De dominica dicit. memento et cetera. Exemplo etiam virginis parentes debent ducere filios et filias ad ecclesiam. Mota p̄tra malā p̄suetudinem de pueris que nō vadūt ad missam. ideo sunt tot male quia tūc habent oportunitatem faciendi malum. quod nō possunt infra hebdomadā. q̄ parentes sunt in domo. Inde veniūt aliquae grauide ad nuptias vel iam pepercit bis v̄ter. Ideo ducende sunt ad ecclesiam vt habeant devotōes. quia nisi deuotio retineat mulierem r̄c. Item filij sunt ducendi ad ecclesiam p̄ patrem vel matrē r̄c. Completo autē festo septem diebus. p̄summatiōs dieb̄ cum redirent remansit puer iesus in hierlm. Nō p̄ parentum negligentia. s̄ p̄ diuinā p̄udentiam. Et nō cognouerūt parentes eius. Ratio. q̄a erat p̄suetudo iudeor̄ ex honestate: vt homines. hoc est viri p̄ vñā viam. mulieres autē p̄ alia: vel hoies p̄cedebāt. et mulieres sequebāt. Puer ḡ poterant ire cū p̄fē vel matre. Q̄ si ḡ virgo maria recessit de templo et nō vidit iuxta se filij suū ihm. credidit q̄ eēt cū ioseph et veniret cū eo. Idē credidit ioseph q̄ nō vidit ihm. cogitauit q̄ eēt cū m̄re. Igitur euangelista breuiteſ di. Logitantes eū in comitatu esse. venerunt iter diei. Credo. q̄ ioseph alijs viciis fuit p̄i in Nazareth. quia hoies vadūt velocius. et vt pararet cenā. Et q̄n̄ virgo intrabat domū fili⁹ occurrebat sibi q̄m̄ veniebat prius cum ioseph. et faciebat sibi magnū festū. Sz nūc q̄n̄ v̄go intravit et nō vidit filium suū dixit ioseph v̄bi est fili⁹ me⁹. R̄fudit ioseph: et nō erat yobiscum. O miser. ego credeba ipsum eē vobiscuz. Tunc virgo plangēs dixit. O misera qd̄ est de filio meo. et statim magnus claū intravit i corde. quia diligebat ipm̄ plus q̄ om̄is m̄res. R̄o: q̄ alie matres diligūt filios suos tanq̄ creaturas suas: s̄ virgo diligebat ipm̄ etiā tanq̄ suū creator. Item alie m̄res p̄dūt v̄ginitatē p̄p̄t filios: s̄ ipsa nō. Itē alie m̄res dolēt in p̄t. s̄ virgo nihil. Et virgo plorādo intravit cameraz dices. O fili mi v̄bi estis vos mō. v̄tū non in manibus archelai filij herodis. O fili v̄bi cunḡ sitis. vos scitis mō bñ dolorē meum et timore. Tūc cor virginis erat inter duas mō las. Ex vna p̄te cogitabat vtrū ascenderit in celū ad patrē. Est alia p̄te dicebat. Quō re-

cessisset q̄ nil sibi dixisset. nec p̄dicasset euangelium. nec iſtituit sacramenta. Ex alia parte cogitabat. ne ipsum teneret filius herodis qui tūc regnabat. Joseph autē ex alia parte plorabat dicens. O miser quid dicet mihi deus pater. quia tam male custodiū filiū suum. O miser quid dicam de tanta mea negligētia. Secus de multis infimō p̄iuncti. Nō nunq̄ dum quid aduersitatis turbatōs q̄ occurrit in domo. stendunt vir et uxor dicētes. Elos fecistis: uno vos fecistis: s̄ virgo et ioseph mutuo se p̄solabant. Dicebat virgo ioseph. Pater cenebas. quia ego nō possum comedere nisi vos comedatis. Dixit virgo ioseph. Pater perquiramns filiū meum inter vicinos et apud notos et amicos. Dic quomō ibant de nocte cum laterna plorantes et ipsiū querentes: et om̄is mirabant. Et multe mulieres associabant eis per nazareth. et ipso non inuenito redierunt ad domū. Et virgo intrauit camerā suam et flexis genuib⁹ lachrymādo dicebat. O deus pater vos scitis v̄bi est fili⁹ vester et meus virtute cui⁹ cōcepi velitis me cōsolari. O fili v̄bi estis mō iam amplius nō possum pati. Idem faciebat ioseph ex alia p̄te. nec de tota nocte dormierūt. in crastinum bono mane redierunt in hierusalē. et fuerunt ibi in sero. Logitate quō in nocte circuibāt p̄ ciuitatem cum laterna. s̄ p̄ ciuitatem hierusalem querentes ipsum inter cognatos et notos de quo gentes mirabant et tali hora ier per villam cum esset famosa de maxima honestate et sanctitāte vite. Logitate q̄n̄ inueniebat p̄vigiles quō dicebant. O quis vadit ibi r̄c. Transactis tribus diebus dixit virgo vadam ad templū domini. et oremus ut ipsum inueniamus. Dicit euāgelīū. Et factū ē post triduū inuenierūt illū in templo in medio doctoror̄. Statim virgo ascendēs ad eum dixit. Fili qd̄ fecisti nobis sic. s̄. nob̄ ignorantibus. Sz nō fuit increpatiō s̄ questio. Ecce pāt̄ tuus sc̄z putatiūs et ego dolentes q̄rebam̄ te. Logitate quō xps p̄solabat matrem suaz dicens. Quid ē q̄ me q̄rebatis. nescitis q̄ i his q̄ patris mei sunt oꝝ me esse. De tota ista materia vel speculatione ecce pp̄bia loquens ipsa v̄ginis marie. Adiuro vos filie ierlm̄. inueni quē diligit aia mea. quesui illū et non inueni. surgā et circubō ciuitatē per vicos et plateas. querā quē diligit aia mea. tenui eūz nec dimittam. L. etiā. iij. Aboraliter notaq̄n tum dolere debem⁹ cuz ihm p̄dimus. Virgo maria in festiuitate p̄didit filiū suum. m̄ sine peccato p̄didit. Et nos in festiuitatibus p̄dimus xpm̄ p̄p̄t p̄ctā. Quia in dieb̄ festiuitis

Bermō III

nōdum ortus erat sup terrā et iam dabat ali/ quos radios claritas. s̄. v̄gini marie ioseph et elizabeth. Sed maiores dedit hora prima. sc̄z in natuitate p̄ tot mirabilia. Sed adhuc maiores dedit hora tercia. sc̄z q̄ fuit duodecim annorū disputando cū doctoribus. Sed multo maiores emisit adhuc in meridie. s̄. q̄n̄ fuit. xxx. annorū in p̄dicatione euāgelica et miraculorū opatione. Ecce quō xps proficiebat sapientia effectuali. De hoc p̄pheta in p̄sona dei patris loquētis de xpo homie dicēs. Ecce intelliget seruus meus et exaltabit et eleuabit et sublimis erit valde. Psal. lij. Elbi po nunt quattuor gradus exaltationis effectualis. Pr̄m̄ ibi. Ecce intelliget seruus meus. s̄. statim in instanti cōceptionis et exaltabit. sc̄z hora tercia et p̄ma in natuitate. et eleuabit. s̄. disputando cum doctoribus. et sublimis erit valde. s̄. in p̄dicatione euāgelica. Abodo vi deam̄ de radib⁹ sapientie quos emisit q̄n̄ fuit duodecim annorū. De hoc dicit euāgelista. Inuenierūt eum in templo sedente in medio doctorū audientē illos et interrogantē. Stupebat autē oēs q̄ cum audiebat sup prudētia et risus eius. Ego amore v̄tī quesui de modo sedendi quō xps sedebat in medio doctorum et de materia de q̄disputabat. Abodo sedendi declarat Beda in omelia hodierna dicēs: q̄ xps tenuit formam discipuli qd̄ fuit magne humilitatis indicium. imo eximū discendi humiliatis exemplū. Quidā dicūt q̄ xps sedebat in cathedra in medio doctorum. et ita pingunt pictores: et male. Dic quō in angulo tēpli doctores habebāt scamina circulariter posita p̄cōsilis et disputatiōibus: vbi erat rota tota libris plena. et q̄i doctores disputabant pueri maxime ingeniosi ponebant se in medio doctorū in terra sedendo et doctores audiēdo: et de dubiis ipsos interrogando. sed non cōtra doctores arguēdo. Hunc modū aliorū pueror̄ voluit tenere xps. Ideo dicit: inuenierūt eum in medio doctorū audientē illos et interrogantē. non dicit arguentem. Abateria autē de qua tunc doctores et rabini disputabant inueni i epistola gloriōsi heronymi ad Paulinū ca. iij. vbi dicit: duodecim annos saluator impluerat et in templo sedens de questiōibus legis interrogās: nō dicit dispu tans vel arguens. magis docet dum prudēter interrogat. Mota de q̄stionib⁹ legis. Dic practice quō fuerat rōnabiliter questiōes legis. et q̄ tūc mātie disputationē erat de adūtu. Abesse: q̄ oēs doctores nullo discepāre sciebat xpus adūetus messie et cōpletū: tā ex p̄pheta iacob Gen. xl. Nō auferet sceptrū k

P̄t̄t̄ et mel comedet quō
Intellegi.

Sermo III

Dominica infra octa. epiphanie

de iuda nec dux de semore eius: donec veniat q̄ mittendus est. Quia tūc regnabat herodes Iterū ex hebdomadib⁹ Daniell. Abō ponam⁹ disputationes ī forma. Lū essent ibi doctores multi & magis & rabini sedētes in scannis & pueri in medio eoz vt dictū est. int̄ q̄s erat xp̄s. vn⁹ doctor pposuit questionē di. Quid vobis videſ de adūetu messie. Rñderūt alij. Pro certo ip̄s aduetus messie est completū tñ si habetis aliquā rōnem vel pphetia ī op/ positiū dicatis. Rñdit alius doctor di. Bene videſ mibi & aduetus sit cōpler⁹ fm pphe/ nias. s̄ tñ dubito ex quadā pphetia Aggei.ij. dicēs in psona dei. Hec dicit dñs de⁹. Adhuc vnū modicū & ego mouebo celū & terrā & ma/ re. & aridam. & mouebo oēs gentes. & tūc ve/ niet desiderat⁹ cūctis gentib⁹ Aggei.ij. Abō dñi mei reuerēdi nōdum vidim⁹ ista signa. q̄ no vidim⁹ nouum motū in celo nec in terra. Clerū dicit⁹ dicebat alij. Ideo cogitem⁹ sup hoc & nesciebat aliud dicē. Tūc surrexit xp̄s ī forma discipuli manib⁹ plicatis. & obtenta li/ centia loquēdi dixit: Dñi si recordam⁹ modo sunt duodecim anni & celū fuit motū p nouā stellā: que duxit tres reges orientis fm & ego audiui a parētibus meis. Si videſ vobis & iste motus fuerit nouus. Item terra fuit tunc mota & mare. q̄ ex pcepto impatoris quilibz ibat vt profiteret in ciuitate suam. si forte ess̄ hoc. Ecce interrogans. Sed verba iua veni/ ebant ad cor cum lumine: put sibi placebat. O dixerunt ip̄i. verū dicit p certo. ego reco/ dor & tūc fuit magnus motus in celo & in ter/ ra. Dixit xp̄s. Domini parcatis si pueri que/ runt. Ecce quō de questionib⁹ legis interro/ gans magis docet dum prudēter interrogat. Deinde alius dixit: Domini aliud signū de/ dit y salas dicens: Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucē magna. habitantib⁹ in regione vmbre mortis lux orta ē eis t̄c. Par/ uulus natus est nobis: & filius datus ē nobis & factus est p̄cipitus sup humerū eius t̄c. y saie. ix. Hoc signum debuit esse in nativitate regis Abessye. Sed hoc signū no vidim⁹. Dicebant alij. verum dicatis. & voluebant et reuoluebant libros. Dixerunt xp̄s: quid dice/ tis vos hic fili dubitatis ī aliquo. Et surrexit humiliiter & loquēdo cū magna reverentia di/ xit: Audiui & in ciuitate bethleem in media nocte mō sunt. ij. anni. apparuit magna cla/ ritas. instantū & nox videbat meridies. si iūj illud psalmi. Non sicut dies illuminabit. Et audiui & angeli apparuerūt pastoriibus cum magna claritate. inter quos loquebat yn⁹ di/ cens: Euāgelizo vobis gaudiū magnū: quia

de disputaōe y ū
doctorib⁹.

natus est vobis hodie salvator t̄c. Dicebant doctores. Rñdit bñ. Recordor & talis fama fuit publica. Nūquid recordam⁹ quō fuit scri/ ptum nobis de hoc. Abi fili bonas gr̄as dici/ mus. vobis: q̄ ita clarificatis intellege⁹ nos. Ecce quō de questionib⁹ legis interrogas magis docet t̄c. Alius doctor dixit suspiras. O dñi dubito & totum nos gaudiū & spes sit perdita. Et nūquid dicit ppheta: q̄ statim veniet ad templū dñiator: que vos queritis. & angelus testamēti quē vos vultis Abalach. iij. sed nōdum venit. O satui & insciū cun. ha/ bebant ipm p̄sentem. ppter hoc dixit eis Jo/ hannes. Abedius vestrū stetit quē vos nesci/ tis Jo. j. Et interrogauerūt eū quid diceret qui respōdit: O dñi quid possunt dicere pue/ ri inter vos. Audiui a parētibus meis & post miraculū de lumine in media nocte in ciuita/ te bethleem apparēte. & in. xl. die vna mulier iuuenis cum puerō in brachijs eum baualans venit ad templū. & sanct⁹ Symeon et Anna pphetissa p̄dicauerūt eum dicētes: q̄ ille erat verus messias & salvator mūdi. Dixerūt ip̄i Per deū verū dicit. Symeon erat cōsanguineus meus & amicus me⁹ a quo ego audiui. Dixit ali⁹: & ego audiui ab anna p̄sanguinea mea. O bñdicaris fili: & addiscas bñ. Deinde rabbi Samuel suspirans & q̄sl flens dixit. Et nūquid recordam⁹ quō Herodes rex occidit omnes pueros. ergo & illū. ergo dñi detis ra/ tiones: & erant tristes & nō poterant respōde/ re. Qui dixerunt xp̄o: Quid dicitis vos hic fili: qui cū magna hūilitate r̄sidit ne notare⁹ de p̄sumptioē. Dñi reuerendi ego legi Exo. xxij. Non coques hedum in lacte matris sue. Abō dñi. pueri possent hic dubitare. nō dixit & ip̄e dubitaret: an deus vellet ostēdere quō esset decoquēdus hedus: vel an eēt pphetia de messia ne in lacte matris morerer⁹ dum eēt puer. Moyses in tribus locis dicit. Non co/ ques hedum t̄c. q̄ tripliſter fuerūt innocen/ tes ab Herode occisi. quidā gladijs. quidam lanceis. alij balistis: ne paretes t̄c. vel dicas. sic. quidā gladijs. quidā suffocati siue strāgu/ lati. quidā fuerunt p̄cussi ad parietes. Cet q̄ Herodes voluit occidere xp̄m ter. s. in natui/ tate. in aduentu regum. & in purificatione t̄c. Sed xp̄s nec sic. nec sic fuit ab herode inter/ sectus. Ideo dicit sibi moyses. Non coques hedum. i. xp̄m t̄c. Hoc intellecerūt doctores & magistri. dum xp̄s loqueret virtute diuina dicētes. Clerū dicit. q̄ p certo illud fuit pphetia de messia. Ibo sine dubio non fuit ab Herode occisus. Et dum essent sic consolati venit xgo Maria di. Sili quid fecisti nobis

sic t̄c. Lui dixerūt rabini: est fili⁹ vester iste. Rñdit xgo Maria. Ita domini. O tam bo/ num & tam gratū filiū habetis. Addiscat: q̄ adhuc erit magn⁹ rabinus. Nō ostendatis ei officiū viri vestri. O quales stulti habebant ipm p̄sentem & nō cognoscabant. De ista sapi/ entia xp̄i pphetia fuit tūc cōpleta. Ego sapi/ entia habuto. Mōsilio. & eruditis intersum co/ gitatiōibus p̄duer. viij. Ecce quō pficiebat sapientia effectualiter. Tercius punctus est de exemplo virtuali. Lū dicas pficiebat gra/ tia. Similis difficultas est de profectu gratie sicut de pfectu sapientie. & similiter respondeſ quoniā xp̄s in instanti sue cōceptiōis habuit tantā gratiā habitualiter quātam habet nūc in celo. Sed sicut dixi de claritate solis q̄ ma/ gis oīatur hora tercia & prima t̄c. Ita etiam potest dici de claritate gratie. quoniā sol ha/ bitualiter habet tantā claritatē hora prima quātam habet hora tercia t̄c. Sed effectua/ liter sol magis ostendit claritatē suam hora tercia & hora prima. & magis hora meridiei & tercia: quia dicit ph̄bus & lux est vehiculuz caloriz. Idem de xp̄o sole iusticie. Ideo apo/ stol⁹. Aparuit gratia dei & salvatois nostri omnib⁹ homib⁹ erudiens nos. ad Tyū.ij. Nota aparuit gratia. nō dicit crevit gratia. sed aparuit gratia. sc̄ effectualiter erudiens nos. Ics dando exemplū virtuale nobis. de q̄ dicit euāgelistā in tercia pte. descendit cum illis in nazareth & erat subditus illis usq̄ in finem. Aboraliter super hoc quod dicit: et erat subditus illis. Non legit q̄ in domo vir/ giniis. Mōarie esset aliquis nisi ipsa cū ioseph iponsi. & ch̄risto eius filio. quis faciebat serui/ tum domus: quia vbi sunt tres psonae multis seruitijs indigent. Dicit Lucas de ch̄risto & erat subditus illis. Ideo ip̄emēt ch̄rist⁹ dicit: Filius homis nō venit ministrari sed misstra/ re. Abath. ex. Ecce quō pficiebat gratia ser/ uiendo parētibus. Dicē vobis vnū seruitijs vt magister historiar̄ exp̄sse dicit: q̄ xp̄s cum alijs pueris ibat ad portandū aquā de fonte Dic practice quō virgo de mane volebat reci/ pere amphora⁹ vt portaret aquam. Nota hic cōtra mulieres que dicunt: ego portauī bona/ dorem. ideo nō intrabo coquinā nec portabo aquā. Habeat vir meus ancillā vel captiuā. Et vos quid facietis. Evidens ioseph & xgo volebat portare aquam & recipere amphora⁹ dixit: ego Ibo t̄c. Cum autē sic pie contendē/ rent xgo & ioseph veniebat xp̄s & recipiebat amphoram dicēs: Ego Ibo. Dicebat ioseph. O domine. Glos nō ibitis. Dicebat ch̄ristus Ibo: vt dem exemplum alijs filijs. O si quis

de honore p̄etus.

Sermo in octaua Epiphanie.

Go a te debeo ba

e p̄tizari Abath.ij. & in euāgelio ho/ dierno. Sancta mater ecclesia hodie facit festum & officiū de baptismo ch̄risti de q̄ loquī euāgeliū hodiernū quō ch̄ristus fuit baptizatus a beato Johanne. Et de hoc erit sermo n̄. & habem⁹ multas bonas doctrinas speculatiuas ad illustrationē intellect⁹ & mo/ rales ad correctionē vite. Sz p̄mo salutē x. Mōaria t̄c. In p̄stī cogitauī tenere modū iu/ ristari: q̄ in suis scholis q̄si volunt legere vel disputare. p̄mo ponunt casum legis. Deinde qdūtris. Sic p̄mo recitabo casum legis diui/ ne historiā euāgeliū sancti. Deinde mouebo aliquas questiones speculatiuas & morales. Dic historiam euāgeliū: quō xp̄s de ciuitate nazareth venit ad Johanne ad iordanem vt baptizaret ab eo. Et sp̄ūfanc⁹ reuelauit io/ hahni: q̄ ille homo erat salvator mōi. verus deus & verus homo. Propt̄ qd̄ iohes admis/ tens dixit reuerenter thema. Ego a te debeo baptizari & tu venis ad me. Lui dixit ch̄rist⁹ Sine modo. Sic enim decet nos implere om̄ne iusticiā. Non loquebas ch̄rist⁹ pompatice k. ii

Sermo III

*...p̄t p̄m p̄tale
nō reperit p̄t
p̄t ab boī.*

In octauia epiphanie.

ut isti domini. sed loquebas de te et de Johā: ne dices. Sic sc̄z p̄ hūilitatē decet nos imple: re omnē iusticiā. Christus aut̄ humiliavit se/ metiōm. factus obediens v̄sq ad mortē. ad Phil. ii. Ecce hic ois impletio iusticie redem: ptōis humāne. Greg. Nihil em̄ nobis nasci profluit nisi redimi p̄fussit. Ecce Johannes etiam humiliatus est ad implendū preceptū christi inūctionis baptis̄mi. et totus tremens baptizauit ch̄stum. Ecclesia. Baptista con: tremuit et non audet tangere sanctū dei ver: tīcē. sed clamat cum tremore. sanctifica me saluator. Hanc formam tenuit Johannes ba: p̄tizando ch̄stum. Aboraliter instruimur hic in hoc q̄ Johannes tam sanctus (de quo dicit christus. Inter natos mulierū non sur: rexit maior. Johanne baptista) non audebat tangere ch̄stum. Rota hic quāta debet esse puritas et bona vita sacerdotum. qui habent tangere ch̄stū in sacramento altaris. Ideo dicit scripture sancta. Sacerdotes qui acce: dunt ad deum sanctificent ne percutiam eos Exod. xix. Item ne laici appropinquent alta: ribus et c. Numeri p̄mo et tertio. Homo q̄ nō est de genere Aaron. id est sacerdos et accesse: rit occidet. Si dicat lex est antiqua. verū est sed dignus et sanctius est altare noue legis q̄ veteris. Quāto magis efi christus est ma: ioris dignitatis qui imolatur in altari noui testamenti q̄ agnus qui immolebat in alta: ri veteris testamenti. tanto magis altare no: ui testamenti est maioris dignitatis. Abodo arguo per locum a minori. Si tunc erat pena mortis qui accederet ad altare apodiantē se ibi vel cōfitendo et c. Si dicatur. Numquid hō potest osculari altare et c. Respondeo. q̄ uno ruerenter. sed melius esset osculari terram iuxta altare ubi steterū pedes sacerdotis. i. Petri. v. Humiliāmī sub potenti manu dei ut vos exalaret in tempore visitationis. Dic quomō manus diuine p̄sonē seu potentie hu: miliat et depunit supbos et exaltat humiles. Abodo posito casu legis euangelice. mouen: de sunt aliq̄e questiones quid iuri. Et po: nam quiq̄ questioēs quas declarabo. Pri: ma sup hoc quod dicit euangeliū. Cenit ie: sus a gallilea ad Johannē ut baptizaret ab eo. Queris quare christus voluit baptizari. Ratio huius questionis est. quia baptismus datur contra peccatum originale p̄mordialiter et cūa cōtra alia peccata actualia si sint. Sed cum christus non haberet peccatum nec origi: nāle nec actuāle. i. Petri. ii. Peccatum nō fecit. ergo videt q̄ non debuit baptizari. Respon: deo q̄ christus voluit baptizari non ut aliqd

reciperet a baptismo. Sicut nos qui recipi: mus a baptismo dona spiritualia. sc̄z remissi: onē peccatorū. sanctificationē. virtutes et gra: tias et dona sp̄ssanc̄ti. et virtutes morales in: fusas. sed christus nihil hoꝝ recepit a baptis: mo. Sed voluit recipere baptis̄mū ut daret baptismo vim regeneratiā. Et dicit Beda in omelias hodierna. Cenit f̄r̄s dei baptisa: ri ab homine in aquis iordanis qui mundus erat a sordibus cunctis ut abluiens nostruū sordes sclerum omniū fluenta sanctificaret aquarū. Rota p̄p̄iam similitudinē et experi: mentū de vñucorno qui tactu sui cornu puri: ficas aquā. Deinde bibunt animalia expectā: tia et c. Hoc p̄p̄ie significat baptis̄mū christi. Unde in sacra scripture dic̄t christ̄ vñicor: nis. p̄s. xci. Et exaltabis sicut vñicornis cor: nu meū. et senectus mea misericordia vberi. et loquit̄ p̄pheta in p̄sonā eccl̄ie dic̄s: Exal: tabis sc̄z christus sicut vñicornis. Quia diu: nitas et humanitas in christo non faciūt niss vñum cornu. id est vñā p̄sonam. Et senectus mea. Rota sicut etates homis sunt septem. Ita etiā sunt septem etates nature humāne. Infans fuit ab Adam v̄sq ad Noe. Pue: ricia a Noe v̄sq ad Abraam. Adolescentia ab Abraā v̄sq ad Abos̄en. Juuēt a Adoy se v̄sq ad David. Virilitas a David v̄sq ad transmigrationē babylonis. Senectus et transmigrationē babylonis v̄sq ad ch̄stū. Decreputus a ch̄sto v̄sq ad finem mundi. Ecce quare dicit: senectus mea in misericor: dia vberi. id est abundantia: quia modo abun: dat dei misericordia: q̄ iudeo remittunt oia peccata cōstum ad culpam et cōstum ad penam in baptismo. Item alia autoitas. Lūc. i. Et erexit cornu salutis nobis. Cornu salutis no: stre est corpus christi. Hodie iste vñicornis tetigit aquas: ut tactu sue irūdissime carnis vim regeneratiā cōferret omnib̄ alijs. Dic quomō christus terminauit et finiuit purifica: tionē veteris legis: que siebat per circūcisso: nem. et inchoauit purificationē noue legis q̄ fit per baptis̄mū. Ideo christus dic̄t alpha et o initium et finis Apoc. xxii. sc̄z p̄ncipium noue legis: et finis veteri. ppter hoc nos xp̄iani so: lum recipimus baptis̄mū et non circūcisso: nem. quia in christo sacramēta legalia habent suū finē et terminū. Gen. xvii. Dixit deus abrae. Abraam ambula corā me et esto p̄fectus. po: namq̄ sedus meū inter me et te: q̄ inter istos duos terminos seu moles sc̄z abraam et xp̄m debuit durare pactū circūcisso: nem. quod du: rauit p̄ duo milia annoū. Apostolus. Ecce ego paulus dico: qm̄ si circūdamini. christus

nihil p̄derit vobis. ad Gal. v. Qui ergo ex: emplo xp̄i veller circūcidū iudaizaret: et peccā: ret grauitate. Sc̄da q̄stio est sup h̄ q̄ dicit thema. qm̄ Iohes dicit xp̄: Ego a te debeo baptizari. Queris quare beat̄ Iohes dicit h̄ cum esset in vtero matris sanctificari? Lūc. i. Sp̄ssanc̄to p̄lebit adhuc ex vtero matris sue. dicit ang. Zacharie p̄r̄ iohis. Quare ergo dicit xp̄: Ego a te debeo baptizari. Re: sp̄deo fm determinationē sc̄tōx doctorū et baptis̄mus dat coractarē in aia. s. quoddā si: gnū pulchru ad instar corone regalis: quod signū null̄ p̄t h̄re in padiso nisi fuerit bapti: zatus. Tū nec abraā nec ysaac nec iacob nec dāvid. nec aliqui veteris testamēti habēt illū signū. Nec etiā illi rethores. i. beate Katheri: ne. qui mortui fuerūt sine baptismo aque. lic̄z sunt baptismo sanguis saluati. De isto signo dicit apl̄s. Credētes signati estis sp̄u. pm̄is: sionis sancte q̄ est pignus hereditatis nostre ad Ephe. i. Pign̄ ē arra hereditatis vt dāt mercatores. Lic̄z ḡ bear̄ Iohes fūisset san: ctificatus in vtero matris. tamē nō habebat characterē. ppter h̄ ut ipm̄ haberet dixit xp̄. Ego a te debeo baptizari. p̄isto signo habē: do. Et q̄ dicit debeo: habem̄ p̄ certo q̄ xp̄s baptizauit beatū Iohem: et etiā aplos et disci: pulos. De apl̄s auctas. Cenit ihs et discipu: li eius in iudeā terrā. et illuc morabas cum eis et baptizabat Ioh. iiij. Et dicit Ioh. iiiij. quasi p̄trariū. q̄p̄s xp̄s nō baptizaret: sed discipuli eius. Aug. et glosa sup illud cōcordant. Lūz dicit Iohes: et baptizabat. dicit glo. sc̄z disci: pulos et aplos. q̄p̄s xp̄s non baptizaret. glo. sc̄z alios. sed discipuli baptizabat alios. Ea: dem ratiōe credit et ch̄stus baptizauit x̄ḡ: nem mariā ut haber illud signū corone. Dic differētiā que est inter coronā et crinale. Sic signum characteris est ut corona: et ante habet monile. s. in hoc nomē ihs. Apoc. xiiij. Ecce agnus stabat supra montē syon et cū eo ceneū quadraginta quattuor milia habētes nomē eius et nomē patris eius scriptū in frontibus suis. Aboraliter exquo nos christiani por: manus nomē ihs scriptū in frontib̄ n̄fis: ca: uere debem̄ ne portem̄ nomē dyaboli i ore: dicēdo. In nomē dyaboli quare fecisti sic v̄l sic. Rota de latrone clamante ihs. et de dyabo: lo clamante latrones latrones. Rota contra illos qui nesciūt aliud dicere nisi dyaboli no: minādo. David p̄s. xxix. Beatus vir cuī ē nomē dñi sp̄s eius et c. non dicit nomē dyaboli. Tercia questio sup hoc. Sp̄ssanc̄to descēdit sicut colubā in ipm̄. Quare hoc cum certū est q̄ xp̄s in cōtuz hō ab instati sue cōte: p̄t baptis̄ant. jo. bap̄t p̄ apl̄os: et vñp̄ies mājaz. k iij

*F̄p̄t baptis̄ant. jo. bap̄t p̄ apl̄os:
et vñp̄ies mājaz.*

Dñica prima post octa. epiphanie.

pm̄serit s̄ fide et dilectionē et sanctificatiōe. Jō
Joh. Tidete q̄lē charitatē dedit nobis deus
p̄r vi filij dei nominemur et simus. i. Joh. iii.

Ahoraliter instruimur et sic filij regis nō va-
dūt ad lupanār. nec ad tabernas. nec ad loca
vbi ludūt ad torillos et c. sic nec xp̄iani. als de
generat nec sequuntur hereditatē padisi et c.

Quita q̄stio sup hoc q̄d dicis? Et apti sūt
celi. Queris q̄re hoc: q̄ xpo semp fuerūt celi
apti. Qia nuda et apta sūt oculis ei. ad Heb.
iiij. R̄fisio q̄ nō pp̄ter ipm̄ fuerūt celi apti. Et
ad oñdendū et celi apiuñ illis q̄ nouit bapti-
zan̄. secus ab aduentū xpi: q̄ v̄tra qnq̄ mi-
lia annos celi fuerunt clausi generi humano. Ecclesia. Paradisi porta p̄ euā cūctis clausa
est: et q̄ mariā virginē iterūz patefacta est et c. Idem pueri q̄ decedūt post baptismū ante q̄
peccēt mortaliter. statim euolāt via recta ad
padisum. et statim inueniēt celū aptū. de qb̄
dic xps̄ portariū padisi. Sinite paruulos ve-
nire ad me. taliū em̄ est regnū celozū. Abatb.
ix. Dic p̄tra errore mulierū dicentiū: q̄ p̄mo
trāleunt purgatoriū pp̄ter dolores m̄ris et c. Ezech. j. Lū eet i medio captiuoz iuf̄ suiuū
cobar apti sunt celi. Cobar dicis baptismus.

Ahoraliter instruimur ne plorētis p̄ talib̄
filij q̄i decedūt. Et debetis gaudere ac si rex
saceret filij vestrū de curia sua et c. sed flendi
sunt filij adulū ribaldi et c. Ap̄lus. j. ad Thes.
iiij. Nolum̄ vos ignorare de dormientib̄. i.
innocēter q̄escētib̄ vt nō p̄tristem̄. sic ceteri
qui spēm nō habēt. s. resurrectiōis et c.

Dñica p̄ma post octauas Epiphanie.

Sermo primus.

Rediderūt in eū

discipuli eius Joh. ii. et in euāgelio
hodierno sancta mf ecclia facit mē
tionē de illis nuptiis in qb̄ fuit dñs nf iesus
xps̄ et eius bñdicta mf xgo maria. et aliq̄ apli
et discipuli. In sancto euāgelio oñdunt et de-
clarant nobis tria. de qb̄ poterim̄ recipie. p
nobis materiā bone instructiōis. Primo oñdit
in xgine maria misericordia maternalis. secūdo i
xpo potētia diuinalis. tertio i aplis credētia
x̄tualis. De tertio dic the. Rediderūt in et c.

Dico p̄mo q̄ i scō euāgelio oñdit de xgine
maria et misericordia maternalis. Jā vides quō ma-
tres sūt misericordes erga filios: q̄ cū filij ali-
q̄i nō petāt ea qb̄ indigēt. bona mf dat. Ta-
lis ē xgo maria erga suos deuotos filios q̄s
semp oculis aptis respicit. et si indigēt aliquo
dat. Jō ecclia dic: Maria mf gfe: mf misericordie. s. p̄ctōibus. tu
nos ab hoste ptege i hora mortis suscipe. Hec

misericordia m̄nalis xginiis marie oñdit in
euāgelio cū dic: Nuptie facte sūt i chana ga-
lilee. et erat mf ihu ibi. Tlocat̄ est aut et l̄bs et
discipuli ei ad nuptias. Et deficiētē vino dic
mf iesu ad eū. Unū nō hñt. Nō chana est q̄:
dā villa pua sita i puincia galilee. Et sp̄sus
cū parētib̄ venit ad xgine maria q̄ tūc erat
xlv. annoz et ab oib̄ reputab̄. sc̄. Jō spon-
sus et amici ei reputab̄ se deuotos si ipa eēt i
nuptiis eoz et ierūt ad eā q̄ pm̄lit eis yen-
tre. Et nō essent ibi dissolutioes nec supfluita-
tes et c. Et de p̄silio xginiis iuitab̄ xpm̄ qui
p̄dicabat ibi p̄pe. q̄ fuit etiā ibi cū discipulis
ei. Et bñdicte nuptie et nobiliores m̄di. q̄ nū
q̄ in m̄do fuerūt silcs. Ahoraliter dic quō in
nuptiis q̄ sūt m̄o in m̄do nō est xps̄ nec xgo
maria. nec discipuli xpi: s̄ demones pp̄t p̄ctā
q̄ ibi cōcurrūt. s. septē p̄ctā mortalia. Primo
i nuptiis cōcurrīt p̄ctm̄ supbie i ornamenti et
vanitati et c. Jō nō venit ibi xps̄. Et uiat̄a
qui est rex superboz Job. xlj. Uiat̄a ipse
est rex sup oinnes filios supbie. Sc̄do cocur-
rit peccatū auaricie: q̄ pp̄ter exp̄les q̄s fa-
ciūt excessiuas expendūt dotē et c. Jō oportet
vos facere ysuras. furta. retētōes et c. pp̄ter
hoc nō venit xps̄ s̄ māmons. Abatb. vi. Ter-
ciū p̄ctm̄ ē luxurie. q̄ intrat p̄ oēs sensus cor-
porales. p̄ oculos respiciēdo mulieres pictas
et c. p̄ aures audiēdo cantatiōes in honestas.
p̄ nares sentiēdo odores de musco et c. Jō nō
venit xps̄: sed demon nomie almodeus. qui
occiderat septem viros sancte sare. de quo
Thob. iiij. Quarto peccatū inuidie q̄i vidēt
alios melius indutos. et mulieres ineli orna-
tas. Item inuidia de loco sedendi honorabi-
lionis. Ideo nō est ibi xps̄ s̄ demon qui vocat̄
beelzebub. Lu. xj. Quinto p̄ctm̄ gule et c. Jō
venit ibi beelphegor et c. Psal. cv. Iniciati
sunt beelphegor et c. Sexto peccatū ire. quia
veniūt et cōsurgūt ibi rixe et indignatiōes de
nihilo. Dic exemplū de sancto homine q̄ vidit
luciferū sedentē in cathedra. ad quem venie-
bant demones. dando cōputū de malis q̄ fe-
cerūt et c. Ideo nō venit ibi xps̄ s̄ baalberith.
Iudič. ix. Septimo peccatū accidie. q̄ dimit-
tunt opa sp̄ulalia. Ideo non est ibi xps̄ s̄ asta-
roth. j. Re. viij. Et ideo q̄ nuptie v̄c hñt ma-
lū initiū. pp̄ter hoc dyabol̄ ponit ibi distur-
biū. guerram. diuisionē et c. Si vultis ḡ vt in
v̄fis nuptiis sit xps̄ faciat̄ sic fecit ille sancto
Thobias. de q̄ dicit scriptura sc̄. Accesserūt
ad cōuiuiū s̄ cū timore dñi nuptiarū cōuiuiū
exercebant. Thob. ix. Et q̄ tales fuerunt iste
nuptie in chana galilee. ideo fuit ibi xps̄ vir-
go maria et discipuli ei. Et iñ medio prandij

Et nuptie nuptie. N.
ȳta mortalia.

vñd̄ eis defecit. Q̄d sentiēs v̄go maria dixit
intra se. O isti cofundens in p̄ntia filij mei. et
sciens v̄go q̄ filij eius erat verus deus et hō.
sciensq̄ eius potentia. q̄ cōuerterat v̄to rem
loch in statuā salis. et aquas egyp̄ti in sanguine.
et virgā in serpētē. sciensq̄ p̄tterat cōuer-
tere aquā in v̄nu. dixit tanq̄ vero deo filio
suo corā quā p̄tbat in mensa. Unū nō ha-
bent. Rñdit. Quid nibi et tibi mulier. q̄
si diceret. quid ad nos. q̄ hoc p̄tner ad spon-
sum. tñ expectetis. q̄ noduz venit hora mea.
Flota diversitatē voluntatū xgo maria des-
iderabat vt faceret miraculū ante q̄ defectus
vini cognoscere. ne sponsus p̄fundere. per
oppōitū xps̄ volebat vt ante defectus ab om-
nib̄ cognoscere. vt in b̄ miraculo honor dei
manifestaret. q̄libet ipoz̄ habebat sanctā in-
tentionē. Tunc virgo vocatis ministris dixit
eis. Quodcūq̄ dixerit vobis. s. filius meus.
facite. s. sine p̄dictōe. Ahoraliter p̄z b̄ miseri-
cordia maternalis xginiis marie. q̄ nō legit̄
q̄ aliquis ipaz̄ rogasset q̄ rogaret filij vt p̄i-
deret de vino. s̄ ipa habuit cor̄ piū et dulce. et
bene expediet nobis. Quāto ergo magis sub-
ueniet nobis si ipam inuocauerim̄ deuote et
veniat ad nos et domos n̄as si ipam deuote
salutauerim̄ dicētes sibi. Ave maria. bñli-
ter genib̄ flexis. Flota miraculū de illo pessi-
mo peccatore qui nullū bonum faciebat nisi
q̄ deuote virginē Mariā salutabat. Accidit
q̄ cito obiret sine cōfessione. et statim fuerunt
ibi demones vt acciperet eius animā. sed an-
gelus bonus ipam defendit. eo q̄ erat deuo-
tus virginī marie. Dic quō iuerūt ad iudiciū
et positus fuit in statera. et cū peccata magis
ponderarēt q̄ bona. virgo maria posuit ma-
num in statera. et omnes demones ex alia pte
Sed virgo maria obtinuit vt aia rediret ad
suum corpus et c. Ideo dicit ecclia. Adonstra-
te esse matrē sumat p̄ te precē et c. Secūdo
in sancto euāgelio oñdit de xpo potētia diu-
inalis que ostēdit opibus miraculosis. Vide
bant em̄ corpus sicut et in eius natuitate. sed
nō videbāt diuinitatē quā debebant credere
q̄ miracula que faciebat. que nō poterant fie-
ri nisi a deo. Ideo dicebat ipē iudeis. Si mi-
hi nō vultis credere opibus credite. Opera
eīi que facio testimonū phibent de me. Joh.
v. Hec potētia diuinalis ostēdit in euāgelio
hodierno ybi dicis: q̄ erāt ibi. s. in nuptiis ill̄
lapidee ydrie sex posse fm̄ purificationē iu-
deorū. Et vocat̄ l̄bs ministris dixit eis. Im-
plete ydrias aqua. Et impleuerunt eas v̄sq̄
ad summū. Et steterūt coram iesu sicut filius
corā p̄fe: q̄ nō dīc ego peto carnē. sed iaz̄ ba-
eo panē. Ita illi expectabāt corā xpo vt fa-
ceret miraculū. Quibus dixit xps̄: Iaurite
nūc et ferite architriclinō: et tulerūt amphoras
plenas optimo vino ex aqua facto. Mūc
tale vinum natura pduxit: q̄ illud q̄d facie-
bat xps̄ p̄ miraculū erat melius q̄d fecit na-
tura. Tūc aut̄ gustauit architriclinō aquā vi-
nū factū et nesciebat vnde esset. Flota archi-
triclinō erat maior domus: et vocauit sp̄sum
dicens ei. Dis homo p̄mo bonū vinū ponit:
et cum inebriati fuerint tūc illud q̄d deterīt̄ ē.
tu autez seruasti vinū bonū v̄sq̄ adhuc. Dic
quō miraculū fuit diuulgatū testimonio mi-
nistros. Ahoraliter sex ydrie significant
sex opera que christus ordinavit ad lauatio-
nem animaz̄: vt purificate possint intrare ad
nuptias paradisi. Prima ydria ē ablutio ba-
ptismalis. Ezech. xxvij. Effundam sup vos
aquam mūdam et mūdabim̄ ab oī: ib̄ inqui-
namētis v̄fis et c. Secūda est confessio sacra-
mētalis. j. Joh. j. Si cōsiteamur peccata n̄a
fidelis et iustus est de: vt remittat nobis pec-
cata n̄a et emūdet nos ab om̄i iniqtate. Ter-
tia est afflictio penitētialis. ps. cxvij. Feci iu-
dicū et iusticiā nō tradas me calūniantibus
me. Quarta est oratio sp̄ialis. Dic exemplū
q̄d habet Luc. xvij. de illo publicano dices
Deus pp̄cius esto mihi p̄ctō et c. Quia est
donatio misericordialis. Abatb. v. Beati mi-
sericordes: qm̄ ipi misericordia sequent. Sexta
est remissio iniuriālis. Abatb. vi. Si em̄ dimi-
seritis hominib̄ peccata eorū: dimittet et vo-
bis pater vester celestis delicta et peccata v̄fa
Si aut̄ nō dimiseritis hominibus. nec pater v̄f
dimittet vobis peccata v̄fa. Et Ysa. j. Laua-
minū. mūdi estote. auferite malū cogitationū
vestrarū ab oculis meis. Subdit. Si fuerint
peccata v̄fa vt cocciū: q̄si n̄x dealbabunt.
et si fuerint rubra q̄si vermicul̄: velut lana al-
ba erūt. Tercio ostēdit in sancto euāgelio
de sanctis aplis credētia x̄tualis. De hoc dic
thema. Rediderūt in eum discipuli eius. q̄si
viso miraculo adorauerūt eū tanq̄ v̄crū sal-
uatōrē. Jō dicit: Hoc fecit l̄bs initū signorū
in chana galilee. et manifestauit gloriā suam
et crediderunt in eum discipuli eius. Flota
xps̄ cepit facere miracula in nuptiis. nō p̄us
ne hūanitas fantastica videre: vt dicit san-
ctus Tho. iiij. pte. q̄. xxxvij. iij. iiiij. Crisostom̄
em̄ dicit sup Johem. q̄ xps̄ nō fecit miracula
ante q̄ aquā cōvertit in vinū. fm̄ quod dicit
Joh. iiij. et habet in p̄sentī euāgelio. Hoc fecit
initū signorū l̄bs. Si enim fm̄ primā etatē
miracula fecisset non indiguisserint israhelite
alio manifestante eū. cum in Johes baptista
k iij

Dñica prima post octa epiphanie.

dicat Job. i. ut manifestet in israel: ppter ea ego veni in aqua baptizans. subdit sanctus Tho. vbi s. Deceter autē nō incepit facere signa in pma erat. Extimassent em̄ fantasma esse incarnationē et ante oportūnū tpus crucis tradidissent luore liquefacti. Nec obstat q̄ in libro de infantia saluatoris legis. q̄ xps in sua pueritia multa miracula fecerūt. Quia vt dicit sanctus Tho. ibi supra. liber de infanta saluatoris est apocrifus. Nota quō deus antiquitus nullis scrutorib⁹ suis manifestauit gloriam suam. sed omnes quātūc⁹ sancti ibant ad infernum. Sed mō hanc frigiditatem conuerut in vinū in cruce. que aperuit ianuā celi merito sue passionis. Ideo mō boni servitores statim quando moriuntur. hīchabent gloriam.

Sermo secundus de eadem dñica.

Anifestauit glo-

riā suam Job. ii. Thema dat mihi motiuū declarandi. quot sint cōdi-
tiōes psonar⁹ bonaꝝ in hoc mūdo quib⁹ de-
manifestar gloriā suam in alio mūdo. sed pmo
salutet xgo maria r̄c. Manifestauit glo-
riā suā. Doctrina est cōmuniſ ſ certa in san-
cta theologia. q̄ a pncipio mūdi vsc⁹ ad ad-
uētū xpi deus nunq̄ vlli homi manifestauit
gloriā suā. et tamē transuerūt de mūdo ultra
v. millia anni. in quo tēpore fuerūt multi fan-
ci amici dei quib⁹ dabat et manifestabat mul-
ta alia bona. sicut suam potentia. dando le-
gem i multis miraculis. Et suā sapientiā dā-
do suam misericordiā. et clementiā dando eis
plures gratias. ſ nunq̄ eis manifestauit suā
gloriā. Autotitas. Legit Exodi. xxxvii. de
Abyses qui loquebat cū deo. tñ non videbat
deū. uno petiit a deo p̄ gratiā ſpecialē vt ostē-
deret ſibi suā gloriā dicēs: Dñe ſi inueui gra-
tiā in cōſpectu tuo oſtēde mihi gloriā tuam.
Reſpōdit ſibi deus. Pōſteriora mea videbis
faciē aut̄ meā videre nō poteris. Nota q̄
dictū est q̄ null⁹ v̄dit ante xpi aduentū glo-
riā dei ſue diuinā eſſentiā. pie in relligendū
est. ſ. pmanenter et plene beatifice. Dicit san-
ctus Tho. in pleris q̄ passibus: ſc̄ in. iii. dist.
xli. et in. q. de veritate. q. xiij. de raptu. et etiā
in ſecunda ſecunde. q̄ Paul⁹ et Abyses vide-
runt in raptu diuinā eſſentiā. ſed tranſeunter
q̄ in eis fuit lumē glorie collatū. nō p̄ modū
habitū pmanentis. ſed per modū passionis
trāſcuntis. Tñ nec ſimpliſt fuerūt beati ſed
potius rapti. et h̄ fuit eis ex ſpeciali p̄uilegio
eḡa p̄ceſſum. Mō quō de h̄z quedā pnci-
pia. ſ. beatitudines padifi. et quedā media. ſ.

gratias euāgelicās et quedā posteriōra ſigna
cula et grās q̄ fecit tpe moysi. Sed q̄i moris/
bank oēs decēdebāt ad lymbū inferni. ſ. adā
Thoe Abraam Abyses. nulli eorū de⁹ dedit
gloriā p illo tēpore. Hec etiā sanctis innocē-
tibus. nec Johāni baptiste. imo decēderunt
oēs ad infernum: q̄i huana redēptio nōdūm
erat cōpleta. De hoc auto. p̄. vii. viii. Quis
et homo qui viuet et nō videt mortē: eruet
animā ſuam de manu inferi. q. d. null⁹. Sed
ex quo venit dñs noster ih̄s chrl̄ſ et cōplete
opus misericordie noſtre redēptiōis dīc thema. q̄
manifestauit gloriā ſuā quā tenuerat abſcon-
ditā ultra. v. millia annos. pat̄ thema. Amo-
re vestri q̄ſlui in ſacra ſcriptura qb⁹ et q̄t cōdi-
tionib⁹ psonar⁹ deus manifestat gloriā ſuam
q̄i decēdūt. Et inueni in quadā autoritate et
ſolū trib⁹ cōditionib⁹ psonar⁹ manifestat glo-
riā ſuā dī. Gloriā lybani data est ei. decor car-
meli et zaron. Ipi videbūt gloriā dñi et deco-
rem dei noſtri. Psal. xxxv. Nota gloriā lyba-
ni. i. cādonis ſue albedinis ſignificat psonas
innocentes. Decor carmeli. i. tenelli. Ecce p/
ſone pure obedientes. zaron. id est pncipes
merentū. Ecce pſone penitentes. his tribus
cōditionib⁹ psonarū deus manifestat gloriā ſuā
quā decēdūt. ſc̄

Innocentibus pure.
Obedientibus plene.
Penitentibus cōdigne.

De quolibet istorū dīc thema. Manifesta-
uit r̄c. Dico pmo q̄ deus manifestat glo-
riā ſuā infantibus innocentib⁹ pure. ſicut ſunt
pueri post baptismū qui ſunt ab originali pa-
rifaci. tales aut̄ ſunt innocentēs. i. nō nocen-
tes: quia nunq̄ nocuerūt alicui. Dicunt pue-
ri. quia ſunt totaliter ab originali peccato pa-
rifaci. Dic quō peccatū originale est quedā
macula eſſtis in aia ad inſtar mape que ca-
deret in peluum plenā incauſto r̄c. Dicit em̄
ſanc̄ Tho. i. q. lxxij. arti. i. q̄ peccatū origi-
nale eſt habitus. ſc̄ languor nature. i. inordi-
nata diſpoſitio ex diſſolutiōe armonie origi-
nali iuſticie. Et eſt peccatū originale habitus
corruptus nō pura p̄uatio. q̄t dicit p̄uati-
onē originalis iuſticie. et inordinata diſpoſi-
tionē partū anime. Ita q̄ formale ei⁹ vt dīc
ſanc̄ Tho. ii. dist. xxx. q. i. arti. ii. et etiā dist.
xxx. et etiā prima. ii. q. lxxij. arti. ii. et p̄ua-
tio originalis iuſticie. matereale xgo eſt concur-
pſentia. i. inordinatio partū anime: vñ ſcri-
ptura. Quid est homo vt imaculatus ſit: et
vt iuſtus appareat natus de muliere Job. xv.
Nullus nū ſit in vtero ſanctificat⁹. Sed pu-
rificat et mundat in lipino baptismi. nec eſt

alius mod⁹ mūdandi. et hoc dīc glia libani. i.
cādonis ſue albedinis. ſi tales decēdūt ante-
q̄ peccat ſtatiū euolāt. et deus manifestat eis
ſuam gloriā. Dic cōtra vetulas que dicunt q̄
imo trāſeunt purgatorū propter dolorē ma-
tris r̄c. De his dīc thema. Manifestauit glo-
riā ſuā. ſ. innocētibus. de hoc auto. Gratia et
gloriā dabit r̄c. Quia pmo iam daf gratia
in hoc mundo et in baptismō. qm̄ maximā
gratiā faceret rex ſi filios rustici adoptaret in
filios ut poſſent obtinere hereditatē regni.
Hanc gratiā facit deus qui filios illi⁹ rustici
Ade in baptismō adoptauit in filios ut cōſe-
quunt hereditatē paradiſi. Ideo baptismus
vocat regeneratio i ſcriptura ſancta: q̄ ſicut
vir et vxor ſua generant filios legitimos r̄c.
ita xps de ſponsa ſua. ſ. ecclēſia regenerat fili-
os. Et baptiſtus eſt effectus filius regis xpi
Alietas. Cidete quamē charitatē dedit no-
bis deus p̄t vi filiū dei nomiēmū ſi ſamus. i.
Job. iii. Ideo dīc pmo. gratiā dabit dñs. Se-
cūdo dīc. gratiā dabit de⁹. q̄ ſi filiū ergo et he-
redes. Primo q̄ dat gratiā baptismalē p̄dicti.
et ſecundo. nō p̄uabit bonis. ſ. gratie et ḡle frui-
tionis. qui ambulāt i innocentia. Job ad Lytū
iii. aplus in pſona illoꝝ innocentū dīc. Non
ex opibus iuſticie que fecim⁹ nos. ſed fm ſuā
miſericordiā ſaluos nos fecit. Quæſtio ē hic.
Quid eſt de pueris absq̄ baptismō deceden-
tibus. nū quid habebūt gloriā. Reſponſio q̄
non. Si dicat quare. quia nunq̄ peccauerūt
nec corde. nec oxe r̄c. Personis ſimplicibus
videt cōcludere hec ratio. que tamē nihil ya-
let. imo eſſet ſiliſt ſtūticia querere a rege. q̄re
non bat regnū ſuum filio rustici qui nunq̄ fe-
cit aliqd cōtra cum r̄c. Quia regnū non daf
extraneis. ſed ſilihs legitimis. Job. iii. Amen
amen dico vobis nū q̄ ſenatus fuerit ex aq̄
et ſpūſanto non poſteſt introire in regnū dei.
Sed q̄ nihil fecit cōtra deū iodo nō habet pe-
nā ſenſus ſed ſoliꝝ penā dāmni. nec diſplicet
eis quia nō habent gloriā nec habebūt. ſcien-
tes et non p̄uinet eis. ſicut nō diſplicet rustico
et nō habet regnū Francie. quia ſibi nō com-
petit. ſed diſpliceret filio regis ſi non habet
regnū. Itē q̄ non diſplicet tibi et non habes
alas q̄ nō cōpenit tibi. ſed diſpliceret aquile
et falconi qb⁹ cōpetit h̄re alas. Idē de illis
pueris q̄ gaudet et diſputat inter ſe. Abo-
raliter habetis hic duas doctrinas. Prima q̄
illi pueri qui decēdūt ſtatiū poſt baptismū
non ſunt flendi. quia certi ſumus q̄ ſunt i pa-
radiso. Nullus vestrū ſleret de filio quez rex
reciperet de curia et iuſtum faceret magnū do-
minū. imo gaudeſtis. Idem de regina. ſi re-

ciperet filia vestrā r̄c. Ideo aplus. i. ad Thes.
iij. Nolum⁹ vos ignorare de dormientibus.
id eſt innocentia in xpo quiescētib⁹. ſed flendi
ſunt filii adulti. ſupbi. auari. luxuriosi. ribaldi
et r̄c. Sed filius innocentis q̄ ſedecedit p̄t dicē
parentibus. Nolite ſtere ſup me. ſed ſup vos.
Ipsos ſlete et ſuper filios vestrōs Luce. xxij.

Secūda doctrina eſt q̄ auſetis vos et nō
ex culpa v̄ta pueri moriantib⁹ absq̄ baptismō.
qm̄ in die iudicij resurgēt in etate. xxi. anno-
tū petendo iuſticiā r̄c. Dic quō masculus in
xi. die a cōceptiōe habet animā. femina xgo in
lxix. die. vt dicit glosa ordinaria ſug Leuit.
xiij. Ideo auſeūt mulieres ne q̄ ſunt graui/
de ſalent vel currat. equitē vel tripudiant.
Ideo christus. Cidete ne ptemnatis vñ ex
hiſ pſillis. Dico eis vobis: q̄ angeli eoꝝ in
celis ſemp vidēt faciē patriſ mei q̄ in celis ē.
Math. xvij. Dico ſecundo q̄ deus manife-
ſtat gloriā ſuā pſonis obedientibus plene. De
pueris innocentibus nō vult deus nū ſi purifi-
cationē baptismalē. ſed de adultis vult deus
obedientiā generalē. Hoc oſidit nobis xps
qm̄ poſt ſermonē quē fecit de gloria paradiſi
venit ad eum quidā doctor di. Abagister qd
boni faciaz ut vitā habeā eternā Math. xix.
Respondit ſibi xps. Si vis ad vitā ingredi
ſerua mādata dei. At ille. Que? Tunc xps fe-
cit mentionē de decem p̄ceptis. in quib⁹ redu-
ctiue ſtant et includunt omnia p̄cepta. De his
decem p̄ceptis dedit deus decē digitos i ma-
nibus qui p̄maxime vident ad memorandū
ſicut ſunt decem digiti quib⁹ opemur. ita ſunt
decem p̄cepta quib⁹ meremur. Primi p̄ceptū
ordinat cor. quia primū et pncipale quod
requirit a nobis deus ſicut dñs a ſubditis cō-
fidelitas cordis ne recurram⁹ ad ſuos inimi-
cos p̄ aliqua re mūdi. Secūdum ordinat os
vt cum reverentia loquamur de dño. non iu-
rare false pro aliqua re mūdi. nec enormitter.
Non assumes nomen domini
dei tui inuām etiā dīcēdō veritatē absq̄ vti-
litate vel necessitate. multo minus in fallsum
r̄c. Terciū ordinat opus circa diligentiā ha-
bendā in ſervitio diuino ſiendo. q̄t ipē dat no-
bis p̄uifionē r̄c. Dic quō dñica eſt ſeruanda
quiſcēdo ab omī ope. et miſſam audiēdo ſer-
uatis q̄ttuoꝝ p̄ditiōib⁹. Alia tria ordinat p̄ſo-
nam circa p̄mimos quoꝝ p̄mi et pncipales ſūt
parētē. Ideo dicit: Honora patrem tuū r̄c.
Et vt ad hoc magis filiū inclinenſ facit p̄mis-
ſionem dicens: et eris longeius ſup terram.
Et apostolus ad Ephe. vij. Filii ſoberite pa-
rentibus vestrīs in dño. qđ eſt p̄mū mādatū
in p̄miffione et eris longeius ſup terram.
k v

Bermon III

Dñica prima post octa. epiphanie.

Nota in dño nō ptra dñm. Proximū min' p̄n cipales sunt inimici. Enā velut deus & circa inimicos habeam' patientiā ne sumam' vīn dicti. Jō p̄cepit de'. Nō occides. s. cō vīndictē. q̄ mibi vindictā. s. reseruauit. & ego retrībuā. Deut. xxxii. et ad Ro. xii. De alijs p̄mis di. Nō furaberis. nec p̄ rapinā. nec p̄ vīram. nec p̄ retentiōes: & sic de alijs. Alijs quatuor p̄cepta ordinat hōicem circa scīpm. P̄mū ordinant p̄pnū corpus vt sit castū. Sic quilibet vult vt equū suū caste viuat. Iō dicit: Nō mechaberis. Nota quō ppter mīfūniū totū est luxuria & p̄tū tē. Secūdū ordi- nat animā. q̄ modicū valeret corpus castū. & alia putana p̄ mala desideriar cōcupisētias. Jō dicit: Nō cōcupisces vīxōrē p̄imi tui. Ter ciū ordinat os nō metiri maxie i damnū pri mi iudicio nec extra. Jō dicit: Nō falsū testi moniū dices. imo oportet restituere famam. Quartū ordinat cor di. Nō cōcupisces rē pri mi tui. i. ad Lbi. vi. Radix oīm maloz est cu piditas. Seneca. Si ista duo p̄nomia meū et tuū tē. Ecce hōordinatio totius bone vite erga dñi p̄ximū & scīpm. Auētas. Si audierint & obseruauerint cōplebūt dies suos i bo nīs & annos suos in gloria Job. xxxvi. ergo manifestauit gloriā suā p̄sonis plene obedie tib'. Dico tercio q̄ de' manifestat gīlā suā p̄ctōrib' digne penitētib'. q̄ bñ expedit nobis q̄ totiens peccam' faciēdo p̄ dei p̄cepta. Jō dixit xps in p̄mo sermone quē fecit. Penitētiā agite Abath. iii. Exinde. s. post ieiuniū cepit p̄dicare & dicere: penitentialia agite. Ecce primū thema xpi. Itēz Abath. iiij. Inq̄t iobes. Facite dignū fructū p̄nic. Digna p̄nia in. iij. cōsistit q̄ possunt iterari. s. toties quēsa. P̄mū est cordis cōtritio respectu mūdi vīfame vel honoris siue piculi. Recogitabo tibi oēs annos meos: in ama. a.m. Y sa. xxvij. Se cundū est emēdādi p̄positū: q̄ null' rediret libēter ad emendū cibū potionatū siue vene natū si euaderet semel. Sic oia p̄ctā mortalia sunt potiōes aie. Jō. vii. Glade & iā ampl' noli peccare. Terciū ē oris p̄fessio: q̄si ad vomitū se puocando: vt ejiciat extra cib' po tionat' dc stomacho aie. p̄fitedo p̄ctā sua tē. Proverb. xxvij. Qui abscondit p̄ctā sua nō dirige. q̄ aut' p̄fitef & reliq̄rit ea misericordiā dei p̄sequēt. Quartū penitētie inūcte obserua tio. als nihil valer p̄fessio. Jō scriptura sancta. Qui hūiliar' fuerit tē. sc̄z ad faciendū peni tentiā erit in gīla Job. xxij. Cor hūiliar' p̄cō tritionē: os p̄ p̄fessionē: bursa p̄ restitutiōne. corpus p̄ penitentialē afflictionē. Lalib' deus manifestat gloriā suā. Deo gratias.

De eadem dhica. Sermo tercius.

Drie sex posite

fm purificationē Job. iiij. Hoc the ma dat mihi motū et rōnem de clarādī q̄ sunt illa q̄ deus ordinavit ad purifi candū alias nīas vt possint intrare padisum. sed p̄mo salutē xgo marie. drie sex posse tē. fū. i. ppter purificationē. Juxta intel lectū spūalē quē volo p̄tractare. sciendū q̄ in incarnationē dñi nīi ieu xpi fuit factū infimo niū inter filiū dei & nostrā hūanitatis. Quia sc̄ vir & vīxōrē nō sunt duo s̄ vna caro Abath. xvij. Ita xps deus & hō nō sunt due p̄sonē s̄ vna. Itaq̄ iam non sunt duo. s. supposita sed vñi tm̄. Sponsalia fuerūt facta in aula veteri virginalis. Ideo dāvid loquēs de xpi diuinitate dicit: Ip̄e autē tanq̄ sponlus p̄cedens de thalamo suo. ps. xvij. Sed nuptic fūt nō in hoc mūdo: q̄ nō est locus aptus nec sufficiēt p̄ tantis nuptijs. s̄ fūt in celo empireo. Au toritas. Simile est regnū celoū homini regi qui fecit nuptias filio suo Abath. xxij. Sicut em̄ in nuptijs arbitriū null' intrabat nisi p̄pus lauaret. et ppter hoc erant ibi sex ydrias: vt dicit thema ad literā. sic nec in nuptijs paradiſi potest aliquis intrare nisi p̄pus mundet & purificet in hoc mūdo: quia non intrabit in eam. sc̄z gloriā aliquid coinqnatū. aut ab omni nationē faciens. Apoc. xxi. ppter quod xps spōlus posuit in hoc mūdo sex ydrias. id est sex opera penitentialia ad lauandū & puri candū animas nostras.

Prima est cōtritio cordialis.

Secūda cōfessio sacramentalis.

Tertia afflictio penitentialis.

Quarta oratio spiritualis.

Quinta donatio misericordialis.

Sexta remissio inūrialis.

Prima ydria est p̄mū opus penitētie. que est contritio cordialis q̄i p̄sona cogitat sua p̄ctā & vīcia et mala que fecit content di. O miser q̄d erit de me q̄ tot feci peccata. verbi gratia de quolibet statu. Primo de religioso qui nō seruauit regulā nec p̄stitutiōes nec ordinatiōes sui ordinis. s̄ vīxit ad libitū: q̄si reduciāt ad se cōterit dicēdo: o miser q̄d erit de me tē. In ista ydria mūdat & purificat alia maxime q̄i est ibi aqua lachrymaz. de hoc in planctu regis Ezechie. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Y sa. xxvij. Dic quō peccator ē sp̄ in guerris cū deo. sed contritio p̄ctōp facit pacē int̄ deū & p̄ctōrē. iō diē. Ecce i pace amaritudo mea amarissima. Pax em̄ cāf ex amaritudine. i. p̄tritōe. Ut q̄ ex pace. s. mūdana

amaritudo causat. Hec enim pax est amara. amarioz. amarissima. ex amaritudine. i. cōtri tūe. Amara q̄ p̄didit gratiā dei. Amarioz q̄ p̄didit hereditatē paradisi. Amarissima quia est ser. initatus ad damnationē infernalem.

Secūda ydria est confessio sacramentalis. Nota q̄ cōfessor debet sedere tanq̄ iudex et peccator ad ei p̄pedes dī cōfiteri oia p̄ctā sua accusando se tē. Et i fine p̄fessiōis q̄i p̄fessor abluit alia purificat ab oībus culpis mortalibus. De hoc figura. iij. Re. v. Ubi habet & quidā nobilis hō q̄ erat leprosus venit ad he līseū vt purificaret ab eo a maculis lepie. Lui dixit pp̄ha. Glade lauare septies in iordanē & recipiet sanitatē caro tua atq̄ mūdaberis. Et sic fuit factū. Hic fuit figurata cōfessio. vñi flumē iordanis idē est q̄d flumē iudicij. Ecce hic p̄fessio. in q̄ p̄fessio. est iudex. ideo dī sedē peccator ē reus q̄ debet lauari ibi septies. i. cōfiteri de septē peccati mortalib' ad q̄ oia alia p̄ctā reducunt. Primo p̄fiteri de p̄ctō supbie nō solū i genere: q̄ nō sufficit s̄ in specie. Idē de alijs peccati. & sic alia purificat. O magna grā est ista q̄ ex cōfessiōe p̄ctōrē absoluīt. Op̄positū fit in iudicio hūano. in q̄ facta p̄fessiōe criminū p̄ctōrē sententiaē & cōdemnat tē. Jō est maxia culpa illoz q̄ nolūt p̄fiteri. imo sta bunt p̄ tres vel q̄ttuo annos tē. Si confitea mur p̄ctā nīra fidelis & iustus est de' vt remittat nobis peccata nīa. s. virtute p̄fessiōis. & emūdet nos ab dī iniqtate. i. Job. i. Propter hoc est ordinatū ab ecclā vt q̄libet ad minus semel i anno p̄fiteat. s. i. q̄dragesima. & cōcet in pasca. als debz p̄uari ecclastica sepultura. Juxta decretalez. Dis vītūq̄ sexus. extra de pe. & re. Tercia ydria ē afflictio p̄nialis. Rō est q̄ occasiōe carnis nīre facim' oia p̄ctā q̄i alia ex sua p̄pria p̄ditiōe semp vellet p̄templari vt angeli. s̄ caro trahit ipaz. mō ad sup biā. mō ad auariciā. mō ad luxuriā. & sic de alijs. Laro cōcupiscit adūlū sp̄m tē. ad Gal. v. Jō caro ē coripiēda & castigāda afflictio nib' & ieiunij s̄ tē. qm̄ meli' est q̄ p̄ corrigat filiū vel filiā q̄ vadat ad furcā. Sic corp' est filius. caro est filia: meli' est vt corrigat a te q̄s a sagionib' inūfernī. i. a demonib'. Auto. Si nosmetipos iudicaremus nō vītū a dñi iudicaremur. i. ad Corint. xi. Sed defectus est nī qui p̄ sanitate corporis abstinem' libēter & p̄ sanitate aie nolum' aliqd facē. Homies armoz p̄ nihil sustinēt tot labores. esuriūt. sitiūt. portant arma ferrea tē. sed p̄ anima nihil. Ideo faciet deus iusticiā & punitionē i inūferno. Auto. Dico yobis q̄ nī penitentiā habueritis oēs simul p̄būtis sc̄ illi. xvij. sup

quos cecidit turris floe & occidit eos. Rota decimūoctauū peccatū. s. impenitētia finalis damnat hōiem Lu. xij. Quarta ydria ē oratio spūalis. Quidā faciunt solū orationē corpale. qui soluz ore dicūt xba: s̄ cor cogitat aliud. siue d̄ coq̄na. siue de foro. siue d̄ taberna. Sc̄ oratio spūalis est q̄i q̄s cogitat corde q̄d loquit ore. Aug' in regula. Psalmis & hymnis cū oratis dēcū hōrē in corde q̄d p̄fert in ore. Sic ad hō innuendū p̄iugunt due manus. q̄ significant p̄iunctiones oris & cordis. tunc est oratio spūalis. verbi grā. q̄i hō dicit Pater nī. vel Ave maria. cor debet tūc cogi tare cū quo loquit: q̄i cū papa vel cū rege loquit cū magna reverētia loquit nō se agitando vel induēdo. Sic hō in ofōne loquit cū summo p̄nific et rege xpo q̄re cū magna reverētia. als tē. Jō aplus. Si ore lingua. sc̄z tm̄ spūs me' orat. mens aut̄ mea sine fructu est. Quid ergo. Drabo spū orabo & mēte Psallā spū psallā & mēte. i. ad Cor. xij. La lis oīo spūalis purificat animā s̄m q̄d declarat xps Lu. xvij. de illo publicano q̄ ascēdit ad templū vt oraret dices: Deus pp̄ci' esto mihi p̄ctōrē. nesciebat alia orōnem. de q̄ dicit ibidē xps. Amē dico yobis: descēdit hō iustificat in domū suā. Ideo oportet sp̄ orare Lu. xvij. sc̄z mane & sero nō dessistere. Quinta ydria ē donatio misericordialis: q̄i de' cō liberas & maxie liberalis. Jō dicit ip̄e. Qd sup̄ est date elemosynā. & ecce oia mūda sūt vob. Lu. xi. Nota q̄d sup̄est. sc̄z facta restitutiōe date elemosynā de bono iusto. & ecce oia. sc̄z peccata sunt vobis munda. Si dicāt. Quid faciā: q̄i multa furat' sum & nihil habeo. Re sp̄deo s̄m ius. q̄ nō p̄t soluere cedat bonis & est liberat'. Quia dicit regula iuris. xij. q. vi. Si res aliena ppter quā peccatū ē possit reddere & nō reddit. p̄nia nō agit: s̄ simulat. Si aut̄ veraciē agit nō remittet p̄ctōm nisi restituat ablatuz. si restitui p̄t. plerūq; em̄ q̄d auferit smittit nec aliud habz ynde restituit. huic certe nō possim' dicere: Redde q̄d ab stulisti. Hec Aug'. Sic sedere potestis & seruire deo i aliquo bono statu & orare p̄ illis q̄bus tenem̄: & sic null' p̄t excusari a restitutiōe vel corpori vel spūali. Thobie. iij. Ex suba tua. nō ex aliena fac elemosynā. quō poteris ita esto misericors. si multa tibi fuerit abundans tribue. si exigūt tibi fuerit. ctiā exigūt iūrialis. si vis vt de' tibi remittat iūrias q̄s tu fecisti hō deū remitte inūicē iūrias q̄s tibi fecerūt. In p̄ctō deū tibi remittis inūicō tu. in eodē p̄ctō deū tibi remittit: q̄d deū

Tonare q̄iugūt ma
tē & orātōe.

Fōrātōe. f̄ma
nē p̄fō.

Fōrātōe. f̄ma
nē p̄fō.

Dñica prima post octa.epiphanie.

quare si remittet
deo: deo remittet
tibi.

nō pōt supari a creatura in bonitate.qd tamē fieret si tu remitteres et ipē nō remitteret tibi. Dic quō in iudicio particulari vel vniuersali deus offidet aie plaqas suas dicēs. Ecce ego quid sustinui p te. videam? quid fecisti p me. Benedictus qui tūc poterit dicere cum veritate. Et si ego non tantū feci p vobis quātum vos fecisti p me. tamen amore vestri remisi talē iniuriā tē. deus ē cōtent. Ido dicit ipē. met. Si dimiseritis homib⁹ pccātōeoz. dimis̄et et vobis p̄t yester celestis delicta vfa. Si aut̄ nō dimiseritis oībus. neqz pf v̄f dimis̄et vobis pccātā vfa Abath. vi. Ecce q̄re dicit thema. Ydrie lex posite fm. i. ppter purificatio nem. Deo gratias.

De eadem dominica.
Sermo quartus.

Modicūqz dix̄e

rit vobis facite Job. ii. Pro intro ductōe sciendū q̄ inter oīa opa et utiliora q̄ possim⁹ facere p nr̄a salute. pncipalium et maius ē obedire mādatis dei. et non existimet aliqz hoīm q̄ aliter possit intrare in padisum nec p dominiū vel potestatē seculare. nec spūalē. nec p pulchritudinē corporalē. sed p humilē obedientiā. Et ideo ptra sens⁹ corporis et inclinatiōes carnis. et temptatiōes demoniū req̄ris q̄ teneā mādata dei. Et constat clare q̄ experientiā quotidiana q̄ persona q̄ vult psequi aliqd bonū finale qd p sc̄ipam h̄fe nō pōt. oportet q̄ sit placida et pformis voluntati illi⁹ a quo illud bonū h̄z psequi. et q̄ fm volūtate illi⁹ se regat. Et h̄z apparet i tripli bono. sc̄z in bonis corporis. in bonis aie. et in bonis vi te. Primo in bono aie certū est q̄ si hō deside rat h̄fe scientiā. qd ē vnū magnū bonū et pfectio aie quā p suū ingenii h̄fe nō pōt oport̄ q̄ h̄eat mḡm et stet ad regimē voluntatis illi⁹. Un p̄bus dic̄. Oportet addiscentē credere. H̄az si magister diceret discipulo dicas A. si diceret discipul⁹ mḡfo p̄ pbo q̄ est B. bñ ēt malign⁹ nec esset in ḡfa mḡfi. Secundo apparet in corpe. Si est aliqz habēs infirmitatē et nescit quō curabif̄. oportet q̄ teneat ordinem medici et cōsiliū ad hoc vt sanitatē cōsequaf̄. Un Aug⁹. Semetipm interficie q̄ pcepta medi ci seruare ptenit. H̄az si medic⁹ diceret vob⁹ q̄ comedeteris caponē et comedeteris bouē nō psequerem̄ sanitatē. Tercio apparet in vita nostra. Unde figurā et exemplū habemus Gen. xl. vbi leḡ. Transactis septem annis vbertatis qui fuerūt in egypto. ceperūt veni te septē anni inopic. quos p̄dixerat Joseph.

et in vniuerso orbe pualuit famēs. Illi cuncta etiā terra egypti famēs erat. Sed ioseph fil⁹ Jacob p̄sciebat istā aduersitatē et carissimā futurā. et factus fuit gubernator p Pharaonē i toto suo regno. qui fecit in septē annis vber tatis p̄cedentibus magnā puisionem. et cum populus egypti veniret ad regē dicens. Domine et nos et filii nr̄i morimur fame. Respondebat rex. Ite ad ioseph. et quodcumqz dixerit vobis facite. q. d. si vultus liberari ab hac famē nō regatis vos fm volūtate vestrā. Et fm regimē ioseph. Nūc ergo gloriā paradisi nō possum⁹ cōsequi p nosipso. Nūquid ē aliqz ita leuis qui possit ascēdere ad celū. certe nō. sed si habet ascēdere oportet q̄ ascēdat p manū xp̄i saluatoris. Nam esse nature p nos nō habem⁹. q̄ tu non fecisti te q̄tum ad corpus. nec te creasti q̄tū ad animā. Unde ps. xcix. Scitote qm̄ dñs ipē est deus. ipē fecit nos. et nō ip̄i nos. Similiter esse gratię non possum⁹ h̄fe nisi a dñō ihu xp̄o. ad Ephe. ii. Gratia. n. estis saluati p fidē. et hoc nō ex vobis. Dei. n. donū est. nō ex oīibus. ne quis gloriā. Sūr esse glorię nō possum⁹ habere nisi a deo. Us p̄. lxxxvij. Gratia et gloriā dabit dñs. Oportet ergo q̄ postqz desideram⁹ habere gratiā et gloriā a deo q̄ simus ei obedientes in mandatis et q̄ regamus nos fm voluntatē eius. Sic em̄ exemplū habemus Luce. x. H̄az cum quadam dic̄ christus p̄dicaret multas excellētias glorię paradise. Q̄uomodo sciebat illas perfecte. Quidam legidoctor in amore illius glorię fuit inflamatus dicens xp̄o. Ab agister quid faciendo vitam eternā possidebo. Lui christus. In lege quid scriptū est: quō legis. Qui ait. Diliges dominū deum tuū ex toto corde tuo. et tota anima tua. et ex totis viribus tuis. et ex omni mente tua. et primū tuum sicut teipsum. Dixit illi. recte respondisti. Hoc fac et viues. Et ideo virgo abaria mater gratic sciens q̄ qui vult salutem conse qui oportet q̄ se regat fm volūtatem filij sui. Dixit nobis thema. Quodcumqz dixerit vobis facite. Abodo sum i materia quam intendo predicare. Sciendum et inter omnia. alia que christus mādauit christianis ad gloriam habendam est q̄ suam sanctam et bene dictam vitam imitemur. que representat in missa. Autoritas. i. Lorinth. xi. et Lue. xxij. Hoc facite in meam cōmemorationem. non dicit in memoria passionis. sed simpliciter in meā cōmemorationē. quia nō solū passio. sed tota vita christi a die nativitatis usqz ad diē ascensiōis ibidē rep̄sentat. Sed diceret aliqz q̄ hoc mandatū fuerit solum datū p̄sbyteris.

Sermo III

Sed dico q̄ hoc mandatū a p̄sbyteris ad laicos dirigitur. p̄sbyteris vt memoren̄ vitam christi celebrādo: laicis vt memoren̄ deuote audiēdo. Et ppter hoc dicit thema. Quod cūqz dixerit vobis facite. sc̄z hoc memorādo vitam christi. p̄sbyteri deuote celebrando: et laici deuote audiendo. Hunc sum in materia. Et sciatis q̄ reperio q̄ a die qua christus descendit d̄ celo p̄ incarnationē usqz ad diem q̄ ascendit in celum tota vita ipsius repellata est in missa solēni p̄ triginta opera p̄ncipalia. Unde credo q̄ sunt multa alia opa que nesci mus. Ideo Job: penultimo et vlti. Multa q̄ dē et alia opa fecit ih̄s q̄ nō sunt sc̄ptā in libro hoc. q̄ si scriban⁹ p̄ singula nec ipsuz arbitror mundū cape posse eos q̄ scribēdi sunt libros. Ita q̄ mūdus ea nō posset cape vel cōprehēd̄re. aut lingua homis dicere quātū est de se c̄retis. H̄az ita sunt sparsa ac multiplicata secreta in missa sicut athomi i radio solis. et nō possunt exprimi. nec sciri nec dici. Nam nō se mouet p̄sbyter in missa qm̄ ibi sit secretū. Sed nūc dicam vobis p̄ncipalia et sunt triginta. Ideo attendite cū attentione. Primū incar natio. secundū nativitas. tertium circūcisio. quartū apparitio. quintū in templū p̄sentatio. sextum in egyptū descensio. septimū de egypto recessio. octauū inuentio in templo. nonnum baptis̄sus suscep̄tio. decimum ieunū inchoetio. undecimū vera p̄dicatio. duodecimū miraculū ostensio. tredecimū cūm apōstolis cenatio. decimūquartū in ore oratio. decimūquintū sua captio. decimūsextū sua crucifixio. decimūseptimū in cruce oratio. decimūoctauū lateris p̄foratio. decimūnonū septem verborū locutio. vicesimū humanitatis dimissio. vicesimūprimū p̄p̄l illuminatio. vicesimūsecundū ad inferna descensio. vicesimūterciū de cruce depositio. vicesimūquarū sindonis suolatio. vicesimūquintū resurrectio. vicesimūsextū apparitio. vicesimūseptimū panis comedatio. vicesimūoctauū ad p̄dicandū missio. vicesimūnonū papatus institutio. tricesimum et ultimū in celum ascensio. Primū opus christi fuit eius incarnationis. qm̄ descēdens de celo se posuit in ventrē virginis induens humanitatē. et dico p̄ tanto q̄ induit humanitatē: q̄ diuinitas erat secrete occultata sub humanitatē. Et debetis scire q̄ incarnation fuit facta per totā trinitatē. q̄ opa trin itatis ad extra vt est magistralis regulā sunt indiuisa. sed m̄ solus filius remāsit indutus humanitate. Siē p̄ operationē triū hominū q̄ vestiū vnā tunicā alicui co. certum est q̄ oēs induūt: s̄ vnā remānet indut et nō

Dñica prima post octa. epiphanie.

Nā p̄sbyter rep̄nitat xp̄m. diacon⁹ beat⁹ vir/ gine⁹. subdiacon⁹ ioseph q̄ erat collateralis xp̄o. Duo aut̄ acoliti rep̄nitat bouē t̄ asinū. Lux quaz portat acoliti i cādelabris rep̄nitat illā claritatē q̄ resplēdit in nocte illa. L̄bor⁹ canēs. gl̄i i patri. rep̄nitat choz⁹ angeloz ca/ nētiū. In exitu p̄bri d̄ sacrificia cantaf introi/ tus. p̄ que rep̄nitat gaudiū pastorū sonantū fistulas. Itē sacerdos exit de sacrificia bñ ab/ latus facit manib⁹ cum casula aurea. t̄ to/ tus mūdus sine macula cum leticia magna. Hoc fit ad designanduz q̄ ita xp̄s fuit natus absq̄ macula d̄ virgine. Cū dāuid in spiritu sc̄ies natuitatē xp̄i esse īmaculatā dixit. ps. xviii. In sole posuit tabernaculū suum: t̄ ipē tanq̄ sponsus pcedens de thalamo suo: q̄a exiuit totus formosus tanq̄ sponsus qui exiuit cuz anulo. t̄ hoc rep̄nitat ep̄us q̄ induit anu/ los. Terciū opus fu: t̄ qñ octaua die voluit circūcidi: t̄ qui diligēter meditaret quare da/ bas circūcisso videret excellentiā huius opis quō xp̄us se humiliavit. Nā sicut latroni da/ cauteriū igneū vel scindit in aure in signum furti ut cognoscas. Sic de⁹ in signū illū fur/ tu qđ fecit adam: faciebat homines circūcidi in illa pte verecūdosa. Et tñ lic̄ xp̄s nō teneret ad circūcisionē nec ad incisionē. cū nō venissz p̄ illam generationē corruptā. s. ade. sed erat purus sine macula. voluit tamē circūcidi. Et hoc rep̄sentat p̄sbyter qñ inclinat corā altari. dicit: Confiteor t̄c. Nam lic̄ p̄sbyter fuit con/ fessus sacramētāliter. als in damnationē sua accedit ad altare si habet conscientiā peccati mortalis t̄ copia affl̄i cōfessoris. t̄ facta con/ fessione q̄uis non habeat peccatum mortale tñ tenet se dicere peccatorē: etiam si esset ita sanctus sicut Johānes baptista. t̄ hoc ad ostendenduz t̄ significandū q̄ christus qui est ini/ tiūm t̄ plenitudo totius sanctitatis ostendit se peccatorem subiectens se legi circūcisionis. Autoritas. Adhuc deus filium suum factū ex muliere factum sub lege. vt eos qui sub lege erāt redimeret. ad Gal. iiiij. Quartū opus fuit apparitio. quādo de fine mūdi a pte orīē/ tali duxit reges per signū stelle: t̄ ibi in p̄sepe inter bestias iacentem eum adorauerūt. t̄ ob/ tulerūt ei aurū. thus. t̄ myrrhā. Hoc rep̄nitat p̄sbyter quādo post confessionem inclinat se pfunde: t̄ sic capite inclinato adorat t̄ dicit: Aufer a nobis domine t̄c. Et sicut reges ob/ tulerunt tria. sc̄z aurū. thus. t̄ myrrhā. sic pre/ sbyter inclinatus offert thus p̄ deuotam ora/ tionē dices: Aufer a nobis. Offert aurū cum adorat altare cū reuerenti adoratiōe. Offert myrrhā amarā qñ facit signū crucis ad abslo

lutionē t̄ remissionē t̄c. t̄ etiā signādo se me/ morando dolorose amarā passionē xp̄i: quass dicens illud Trenorū. iij. Ad memora memor ero t̄ tabescet in me anima mea. Et h̄ memo/ ria dolorosa rep̄sentat amaritudinē myrrhe. Quintū opus qđ fecit salvator noster fuit q̄ voluit p̄nitari in templo. t̄ beata virgo int̄ brachia sua portauit eum ad templū. t̄ obru/ lit eū sacerdoti. t̄ erat ibi Symeon. t̄ illa san/ cta Anna p̄phetissa laudantes deuz. Et hoc rep̄sentat p̄sbyter qñ vadit ad cornu altaris ante librū dicens introitum misse. Diaconus t̄ subdiacon⁹ existentes ad latera rep̄sentant Symone⁹ t̄ Annā. t̄ acoliti t̄ alij qui audiūt officiū qui non debent accedere ad altare re/ presentant quō virgo Maria t̄ Joseph stabat alonge humiliū audiendo. Et lic̄ potuissent accedere ad altare virgo Maria cū esset san/ ctissima. tamē voluit nobis relinquere exem/ plū q̄ nō debem⁹ accedere ad altare Numeri s. et. iij. Quisq̄s extēnorū accesserit occidet. Et qñ Symeon accepit xp̄m in vlnis su. s. cā/ tauit: Nūc dimittis t̄c. In quo sunt quatuor versus. Ido p̄bri in representatione hui⁹ facit q̄/ tuor opa. p̄mo cantat introitū. secūdo kyneſ. tercio gloria in excelsis. quarto orationem. Sextū opus xp̄i est qñ ausugit de terra pa/ missionis in terrā egypti dans locū furor he/ rodis. t̄ Iherit ibi t̄ sua mater sanctissima t̄ io/ seph septē annis. quib⁹ trāsaltis redierūt t̄ e/ xules. Et hoc rep̄sentat in missa qñ sub/ diacon⁹ padis ad dicendū ep̄istolā. t̄ p̄bri re/ manet q̄ diacono t̄ fugit t̄ separās se ab alto/ ri t̄ sedet i cathedra. t̄ ibi sedendo facit septē opa rep̄sententia illos septē annos quib⁹ xp̄s cum matre t̄ Joseph fuit ep̄ular. p̄mo em̄ legit ep̄istolā. secūdo resp̄sorū. tertio alla. quarto prosam. quinto administrat sacrificiū corā co. sc̄y aqua t̄ vinū. sexto būdicit incen/ sum. septimo dat būdictionē diacono. hec se/ ptem rep̄sentat q̄ salvator fuit septē annis i egypto. Septimū opus fuit de egypto re/ cessus. s. qñ postea redierūt de egypto in ter/ ram. pmmissionis post mortem herodis regis. Et post eoz rediūt mater ei⁹ t̄ ioseph duxerūt cū ad templū in hierlm. t̄ ibi fuit amissus. t̄ post tridiū fuit reptus inter doctores dere/ bus legis interrogās: vt dīc Hiero. in plogo biblie. Hoc rep̄nitat p̄bri qñ surgit de fede es/ venit ad altare: t̄ ibi cū magna diligētia con/ siderat t̄ audit euāgelīū. t̄ magi docet dū cō/ siderat. q. d. xp̄s in templo audiebat iudeos t̄ interrogabat: sicut dicit Luc. iiij. t̄ sic illa cō/ templatio quā facit p̄bri audiendo euāgelīū. nō est nūl quēdā interrogatio. ad ostendendū q̄

Bermō III

christus prudēter interrogās instruebat do/ ctores in fide. in fine euāgelij cantat. Credo i/ vnū dñi t̄c. vbi sunt p̄ncipia fidei catholice. de quibus xp̄s instruxit iudeos. Octauū opus fuit inuenitio dñi nři ihu xp̄i in templo. s. qñ beata ḥgo Maria inuenit eū in templo. t̄ tale gaudiū habuit q̄ nō poterat lachrymas continere. Tideatis quid fecit xp̄s statim vt vidi matrē suā ad eam recurrit cōfortando t̄ osculando. t̄ tūc regressus est cū illis in nazareth. t̄ quis esset dñs mundi tñ voluit esse subditus illis vt dicit Lu. iiij. t̄ has p̄solatio/ nes rep̄sentat p̄sbyter qñ dicto. Credo vērit/ se ad p̄lin t̄ dicit. dñs vobiscum. t̄ osculat li/ brū euāgelij. Et post hoc admistratio quā fa/ cit in altari parādo corporalia t̄ calicē t̄ ea que ad sacrificiū p̄tinēt rep̄sentat illud misteriū t̄ seruitiū quod dñs nō faciebat sue sanctissime matri. et iō ipē dicebat Math. xx. Filius ho/ minis nō venit mīstrari. s. mīstrare. Iuuabat em̄ ioseph patrē suū putatiū i officio corpē/ tarij. Rō. q̄ ppter senectutē non poterat du/ cere ferrā nec secare ligna grossa. iō iuuabat eū. Et ideo dīc magister Nicola⁹ de lyra sup illo passu. Nonē h̄ est faber fili⁹ marie. Mar. vi. q̄ ioseph cū xp̄o vtebat suo officio. t̄ ideo dicebat. Nonē h̄ est fili⁹ fabrl: q̄ xp̄s iuuabat ioseph credebāt unde q̄ esset fili⁹ ei⁹. o q̄ stul/ ti. Nonū opus fuit baptismi suscepitio qñ fuit in etate. xxx. annoz venit ad baptismū. t̄ lic̄ nō fuit ei necessari⁹: tñ h̄ fecit vt sanctifica/ ret aquas in nostrā saluationē. Et h̄ rep̄sat in missa qñ p̄sbyter abluit man⁹. Nūc interro/ go quare p̄sbyter abluit manus. nōne iam ab/ luit cōscientiā p̄ cōfessionē sacramētāliter. t̄ ma/ nus ante missā. certe sīc. s. ideo p̄sbyter lauat man⁹. nō vt lotione indigeat. s. ad rep̄sentā/ dū q̄ xp̄s nō indigebat baptismō. cū esset in eo plenitudo sanctitatis. tñ ppter hūilitatē t̄ nostrā vtilitatē voluit baptisari vt daret vir/ tutē aquis ad ablūndū nos. Et p̄bri nō ob/ stante q̄ sit cōfessus sacramētāliter. etiā quā/ tūc q̄ sit sanct⁹ sine aliqua macula peccati debet tñ lauare man⁹ suas. Ido dīc p̄bri. La/ uabo int̄ innocētes man⁹ meas. q̄si vellit di/ cere. q̄uis sim̄ purus t̄ mūdus a macula pec/ cati. ppter qđ sum cōputat̄ inter innocētes. tñ dñe p̄ representatiōe illi⁹ ablūtionis lauabo/ sic vos q̄uis essetis plenitudo sanctitatis tñ voluistis lauari. Decimū opus ē q̄ postq̄ baptisat̄ fuit intravit desertū et ibi ieuauit xl. dieb⁹ et. xl. noctub⁹ Math. iiiij. In qđ nūl / refectionē corporē lūp̄s. s. stetit semp in/ ofone. nō p̄ seip̄o cum nō indigeret. sed. p̄ no/ bis p̄tōibus. Et hoc rep̄nitat in missa qñ sa/

square sacerdos lauat manus t̄ myrrā/ / fa nō fit q̄fessio, f.

j p̄fārō d̄ sacerdos
tenē māng altas.

Dñica prima post octa.epiphanie.

Decimūterciū opus fuit cū aplis cenatio. Xps em̄ postq̄ pdicabat pdicatorez cōfirma bat p̄ ope v̄tuosa z miraculosa. z cū aprop̄ quaret t̄pus sue passiōis venit ad cenā faciē dam cū discipulis suis. ibiq̄ secrete fecit eis magnū sermonē. quē nullus euāgelistaꝝ n̄l sanct⁹ iohānes scripsit: z hoc rep̄sentat i mis sa qn̄ sacerdos canonem secrete dicit q̄ null⁹ audiat n̄l qui sunt ppe eū. Sic illū sermonē quē fecit ihs null⁹ audiuit n̄l apli. Decimūquartū opus fuit in orto ofo. Xps. n. post dictū sermonē exiuit in ortu gethsemani ad orandū. z ibi trib⁹ vicib⁹ orauit deū patrē di. Pater si possibile est transeat a me calix iste. Adath. xxvi. Nā spūs pmptus ē: caro aut̄ in firma. ppter amaritudinē passiōis q̄tum ad sensualitatē. In tercia vice qn̄ orauit. fact⁹ ē in agonīa. z gutte sudoris fante sunt q̄si gutte sanguis decurrentis ad terrā. z tūc venit ange lus cōfortās eū. non q̄ indigeret sed sic seru confortat dñm suū q̄uis sit robust⁹ dans sibi bonū cor dicens. cōfortamī. q̄ mō habebitis victoriā de inimicis. sic angel⁹ dñs n̄rō dice bat. Dñe mō aie sanctor⁹ patrū que expectāt vos in sinu Abrahe. iam sentiūt redemptorez suā esse paratā. z sic cōfortamini in vestra hu manitate. Tūc clementissim⁹ dñs fecit oratio nē p̄ sc̄ipo z p̄ nobis. p̄ seipso rogans deum patrē de sua resurrectio. nō q̄ esset de ea incertus vel impotens ad resurgendū. tñ h̄ fa ciebat in q̄tū homo. Item orauit p̄ nobis vt sicut ip̄e cōstante z volūtarie recipiebat mor te p̄ nobis. sic nos ardētes z fortes essem⁹ ad sustinendū morē z labores p̄ ip̄o z q̄ resur geremus glorioſi. Et hoc rep̄sentat in missa qn̄ psbyter facit sup̄ calicē tres crucē dicens Benedictā. ascriptam. ratam z̄. signando illas tres ofones quas fecit in orto. Postea facit duas sup̄ hostiā z calicē p̄ticulariter ad ostendendū q̄ pro dilobus rogabat. s. pro se ip̄o z p̄ nobis. Quintūdecimū opus fuit sua captio. Postq̄ em̄ orauit. ecce venit magna multitudo iudeor⁹ cū gladiis z fustibus. z xps benignissim⁹ voluit capi ab eis z ligari z duxerūt ip̄m ligatū cum magno vituperio z magnis iniuriis ad Annā. Deinde ad Lay phā. ad Pylatū. ad Herodem. z finaliter ad Pylatum qui dedit sententiā vt crucifigerez a qua sententiā noluit appellare. sed baiulans sibi crucem in qua debuit crucifi. duxerunt eum ad montē caluarie. Et hoc rep̄sentat in missa qn̄ sacerdos tener hostiā in manib⁹ vo lens p̄scrare dicens. bñdixit fregit z̄. signū crucis quod facit sacerdos significat senten tiā mortis dñs a Pylato suū christo. De-

cimūsextū opus fuit sua crucifixio. quia post latam sententiā mortis ductus fuit ad montē caluarie. z ibi inter duos latrones suspensus fuit. ita alte q̄ totū corpus pēdebat in duob⁹ clavis fixis in manibus. Et hoc rep̄sentat qn̄ sacerdos leuat hostiā inter manus suas. per dexterā intelligif bonus latro a dextris. et p̄ sinistrā malus latro a sinistris. z hostia i me dio duay manuū rep̄sentat xpm pendentē in medio duoy latronū. Albedo hostie signifi cat corpus xpi albū z disoloratū ppter emis sionē z effusionē sanguis. Post hoc eleuat sa cerdos calicē quasi diceret. p̄ om̄potēs offe rum⁹ tibi p̄cium n̄re redemptiōis. Et h̄ signifi cat q̄ xps in cruce obtulit sanguinem suū deo patri in redēptionē hūani generis. Decimūseptimū opus fuit i cruce oratio. q̄ q̄diu fuit viuens in cruce nō cessauit orare. Elī dixit: Hely hely lamazabatani. q̄ est dictū latine. Deus me⁹ deus me⁹ vt quid dereliquisti me. Dicit bear⁹ Hieronym⁹ q̄ ofo quā dixit cōtinet centū z q̄nquaaginta x̄sus psalterij. q̄ incipit ab illo psal. Deus deus me⁹ respice in me. vsq̄ ad x̄sum. In man⁹ tuas dñe cōmen do sp̄m meū. Ita q̄ x̄sus quoꝝ xps dixit exp stens in cruce fuerūt tot in numero quot sunt psalmi in psalterio. Et maledicti iudei q̄diu stetit in cruce nō cessauerūt ei facere iniurias z vituperia di. O tu maledicte qui decepisti mundū. O tu incantator qui alios saluos fas cis. salua te ipsum. Alij dixerunt. O proditor qui dixisti q̄ destrueres templū dei z reedificares illud in triduo z̄. z xps benignissimus nihil rñdebat eis. sed p̄tinuabat suā ofonez. Et hoc rep̄sentat psbyter qn̄ extēdit brachia sua dicens: Unde z memores z̄. tenēdo bra chia sua ad modū christi in cruce pendentis. Decimūoctauū opus fuit lateris pforatio quia licet sic esset totus vulneratus z haberet illas quatuor plagaſ terribiles in manib⁹ et pedibus. tamē etiā amore nostri sustinuit q̄ corpus suū aperire lancea. vnde exiuit san guis z aqua. magnū miraculū fuit quia iam languis lius dispersus fuerat in sudore. fla gellatione. spinarū coronatione. z manuū et pedū pforatiōe. Et hoc rep̄sentat qn̄ psbyter cū hostia facit qn̄q̄ crucē dicens: p̄ ip̄m z̄. que signāt qn̄q̄ plagaſ xpi p̄ncipales. De cimūnonū opus fuit verboꝝ platio. quoniam sic pendens xps in cruce dixit septem verba p̄ncipalia. primum qn̄ orauit p̄ suis crucifixori bus. Pater ignolce illis q̄ nesciūt qd fa. z̄. crediderūt em̄ se suspendere vñū peccatorē. z suspenderunt xpm. Secundū fuit qn̄ latroni dixit: Amē dico tibi quia hodie meū eris in

Tosūtū est. s. op̄z uad⁹ Bermo IIII

paradiso. Tercio qn̄ respergit matrē in angu stia et dolore ad pedes crucis. ita mirū erat q̄ nō scandebat cor ci⁹ p̄ dolore q̄ sibi dicebat O fili dilectissime loq̄mini latroni et non ma tri z̄. Lunc ait. Abulier. ecce fili⁹ tuus. et ad Iohannē. ecce m̄f tua. Quartum dicit. Heli heli lamazabatani. h̄ est de⁹ meus vt qd de reliquisti me. Nō fuit derelict⁹ a deitate s̄ ab amicis et aplis. Quintū. s̄tio. Sextū. cōsum matū est. s. opus n̄re redēptionis. Septimū. p̄ in man⁹ tuas cōmodo sp̄m meū. z inclina to capite emisit sp̄m. Et hoc rep̄sentat in missa qn̄ psbyter dicit alta voce. Nam n̄ z̄. In qua septē lunt petitiones fm̄ septē verba q̄ xps dixit in cruce. et ppter h̄ sacerdos dicit illud alta voce. Ticesimū opus fuit humanita tis diuīsio. Postq̄ em̄ mortu⁹ z̄ plagat⁹ fuit voluit in tres ptes partiti. Ps̄ia ps fuit corp̄ sc̄issimū. quod remālit i cruce. Sc̄da ps fuit sanguis q̄ fuit effusus in terra ad pedes cru cis. Tercia ps fuit aia q̄ descendit ad inferos et h̄ mō xpi humanitas fuit diuisa. Et h̄ rep̄sentat ps̄b: qn̄ frangit hostiā in tres ptes. nō tñ diuinitas ab aliq̄ earū p̄tū fuit separata. sed tota cū co: p̄tē et etiā cū aia. sicut si pomū diuidat in plures ptes. tñ in oī parte erit odo. sic licet humanitas xpi fuit diuisa. tñ tota in q̄libet pte eius psonalitē et sup̄positaliter erit plena. sicut q̄libet ps̄ vñtr̄ est plena sole. h̄ est lumine solis. Ticesimūprīmū opus fuit p̄pli illuminatio qn̄ cōuertit multas cōdītōes psonarū. Colebat em̄ q̄ iā appareret fructus sue passionis. id p̄mo cōuertit latronē q̄ freat male vite. sc̄do cōuertit centurionē q̄ dixit Etere fili⁹ dei erat iste. et vere hic hō iust⁹ est. tercio cōuertit p̄lm inimicū. quia vt d̄ Luce xxiiij. Qis turba eoꝝ q̄ simul aderant ad spectaculū istud et videbāt q̄ siebant p̄cutientes pectora sua reuertebant. Mota q̄ nō oī tur ba cōuertebat. quia malicia scribarū z phari seoꝝ nō cōuertebat. s̄ gētes simplices z igno rantes reuertēdo dicebat. O miseri credo q̄ redēptor n̄f crucifixus ē. Et q̄ xps in passio ne cōuertit has trcs cōditiones psonarū. id ō psbyter dicit ter Agn⁹ dei z̄. Nā primo dici mus agn⁹ dei p̄ q̄libet peccatore. vt sicut de⁹ pepercit latroni. sic et nobis p̄tōib⁹. Sc̄do dicim⁹ agn⁹ dei petendo sicut dñe pepercisti centurioni et eum illuminasti. sic illumines z parcas cuilibet hñti regimen p̄pli vel aiaꝝ vt salutē cōsequat̄. Tercio dicim⁹ agn⁹ dei petē do ō dñe sicut p̄lm inimicū cōuertisti. ita con uertas p̄lm coēm xpiānū. et illū cōseruare di gneris in pace. z̄ miserere p̄ctis eoꝝ. Tice simūsecundū opus fuit q̄ noluit ascendere

Pr̄p̄be z̄ p̄ḡaysei nō gñfi fuit
z̄ p̄pane: ḡgentes simplices.

qd debet rogitarē
p̄b̄t̄ tenēdo z̄.
z̄ i mālō aterō
n̄z.

Sermo .I.

Ecute sunt eu*n* tir

be multe. *A*bat. viii. In p*ri*mo t*em*one intendo declarare modos q*u*bus possim*us* ire ad glori*a*. *R*edo q*u*erit materia deo acceptabilis et g*o*iosa. nobis v*it* et p*re*cua. S*z* p*ri*mo salut*e* v*ir*go maria g*o*iosa r*c*. Secute s*e*t e*u*r*c*. Pro h*u*i^o x*b*i declarat*e* sciend*u* q*u* e*u*na au*to*ritas q*u* videt esse o*the*. Quis e*h*o vt seq*u* possit reg*e* factor*e* su*u*. Eccl. ii. Ita q*u* videt i*po*ssibile ip*m* seq*u*. Et dicit*the*. Secute sunt e*u*t*r*. Et p*co*rdaf*sic*. Q*u*m seq*u* x*p*m p*ot* intelligi dup*l*. s*l* p*eq*uipant*ia* et s*ili*tudin*em*. Primo m*o* i*mp*ossible e*u* ipsum seq*u*. Q*u*m s*ic* stelle dicunt sequ*u* sol*e* non p*eq*uipant*ia*. s*l* p*eq*uipant*ia* ab oriente in occidentem. ita de x*p*o q*u* d*icitur* sol*e* i*sc*ptura. *A*balach. v*it*. dicit*de* p*f*. Globis tim*et*ib*n* nom*e* me*u* on*e*ek sol*e* i*ust*icie. Sol*e* i*ust*icie can*it* eccl*a* x*p*s de*n*. Et nos x*p*iani dicim*ur* s*ic*le. Da*n*. xii. Qui ad i*ust*ici*a* erudi*u*t multos er*u*t q*u*stelle in p*pe*tu*as* e*h*it*ates*. Sicut em*u* stelle sequunt*u* sole*n*o p*eq*uipant*ia*. q*u* i*po*ssibile e*u*. s*l* p*ili*tudin*em*. Sic x*p*iani dicunt sequ*u* x*p*m. n*o* p*eq*uipant*ia* q*u* illud e*u* impossible. et sic intelligit illa auto*rit*as. Quis e*h*o r*c*. s*l* p*ili*tudin*em* seruando do*ctr*inas suas et fid*e* catholic*a*. tenendo ei*o* m*ad*ata et cauendo a p*ct*is. Hoc m*o* e*u* necessari*u* sequ*u* x*p*m. et i*ux*ta h*u*c mod*u* dicit*the*. Secute sunt e*u* turbe multe. Et ideo i*ux*ta motuum thematis o*po*ter declarare. q*u* mo*dis* et qu*ib* debem*u* et possum*u* sequ*u* x*p*m p*o* militudin*em*. Et inuen*u* in sacra sc*pt*ura q*u*uo*d* modos qu*o* debem*u* sequ*u* x*p*m.

P*ri*mo sicut lumen resplendens.

Sc*do* sicut ductor*e* p*re*cedent*e*.

Tercio sicut pat*e* reuerendum.

Quarto tan*g* princip*e* excellent*em*.

Pro q*u*libet ho*x* dicit*the*. Secute sunt e*u* r*c*.

Dico p*ri*mo q*u* debem*u* sequ*u* x*p*m s*ic* lumen resplend*es*. q*u*m ill*u* q*u*vult de nocte b*h* inced*e* o*po*ter lum*e* p*re*cedere ne h*o* cadat. Sic qui vult b*h* et recte ambulare in nocte h*u*i*vite* d*z* sequ*u* x*p*m q*u* est lux vera. q*u* s*ic* in lucerna s*u*t*ria*. s*l* cera mollis et fragil*e* bombix et lux. sic in x*p*o sunt tria. s*l* caro mollis et fragil*e* s*ili*s in sp*e*c*ie* carn*a* n*r*e. Et sicut cera sine masculo p*re*cedit ab ape. sic caro x*p*i a v*ir*gine maria. q*u* n*o* ex virili semine s*l* mistico spiramine v*ib*uz dei fact*u* e*u* caro. Sc*dm* e*u* bombix. s*l* ei*o*ia sc*ta*ss*ma*. albissima p*re* puritat*e*. Terciu*u* est lumen. s*l* diuinitas sc*ta*. et ista tria n*o* sunt nisi v*na* lucerna. i*l* v*na* p*ro*sona x*p*i. Q*u*si i*l* lucerna humana*ti*s e*u* lumen diuinitatis ad illuminanduz*se* et o*es* alios. q*u*d non posset nisi esset deus.

*Surat p*ro* mane
p*ro* sezo.*

*Fena perauit am*re*.
ad*ag**

D*omi*ca p*ri*ma post octa epiphanie.

done*munda*. sic corp*o* p*re*b*yer*teri d*z* e*u* mund*u* q*u* calitate*e*. q*u* int*er* h*u*z repon*u* corp*o* x*p*i. Et sic co*p* x*p*i fuit balsamatu*m*. sic corp*o* p*re*b*yer*teri d*z* e*u* plen*u* virtut*ib*. vi*u* i*ust*icia p*ri*nia r*c*. It*e* credere possum*u* pie. Licet text*e* biblie n*o* dic*at* q*u* b*ta* virgo. maria magdalena. et alij fideles credetes q*u* x*p*s resurg*e*t tercia die col*le*ge*nt* sanguin*e* qui sparsus fuerat ad pedes crucis et c*u* magno honore fuit pos*it* in ali*q* vase m*udo*. et reposit*u* in sepulcro c*u* corpore. Ma*sc*ebat b*ta* virgo maria q*u* c*u* corpore ter*ci*a die resurgeret. Jo*b* p*re*b*yer*teri tan*g* sepulcr*u* x*p*i accip*it* sanguin*e*. Co*z* p*re*b*yer*teri tu*es* sepulcr*u* x*p*i sanct*u* et p*co*s*ci*lius q*u* sepulcr*u* hier*u*lm. Ma*sc* illud e*u* lapide*u* et tu*cs* ad imagin*e* dei et similitudin*e*. It*e* corp*o* p*re*b*yer*teri vel sacerdot*is* est v*nc*tu*u* et c*o*se*cr*at*u*. et i*o* magis sanct*u*z r*c*. It*e* in sepulcro fuit corp*o* x*p*i mortu*u* s*l* in corpore sacerdot*is* vi*u*u*u*. It*e* ibi fuit semel pos*it*u*m*. hic aut*ton*ies qu*en*s sum*u*u*u*. It*e* corp*o* x*p*i n*o* tet*ig* sepulcr*u* lapide*u* co*z* fuit in uolu*ltu* lintheam*u*u*u*. et t*n* d*icitur* s*ctm*. Quato magis corp*o* p*re*b*yer*teri d*z* dici s*ctm*. q*u* corp*o* x*p*i n*o* in eo pon*it* in uolu*ltu*. s*l* r*c*. Q*u* p*re*b*yer* cogita bene*de* ist*is*. Tricesimu*u* quintu*m* op*us* fuit q*u* re*surrexit* de vita mortali ad vit*a* imm*ortal*e*u*. t*u*c rep*ert*u*m* fuit monument*u* ap*ert*u*m*. Et rep*ert*at*u* in missa q*u* p*re*b*yer* v*ad* de medio altar*is* ad cornu. et significat q*u* illud corp*o* fuit mutat*u* devita mortali ad imortal*e*. It*e* in altari o*ni*dit publice calic*e* vacu*u*. ad o*nd*end*u* q*u* monument*u* fuerit rep*ert*u*m* vacu*u* et ap*ert*u*m*. It*e* diacon*o* p*lic*at corporalia. ad denotand*u* q*u* in sepulcro fuerit rep*ert*u*m* re*pta* lintheamina p*lic*ata et in uolu*ltu*. Tricesimu*u* sextu*m* op*us* fuit app*ar*tu*m* q*u* p*g*losam resurrecion*e* apparuit maria magdalene et discipulis. En*pi* pie creden*du* est q*u* p*ri*mo apparuit b*ta* virgin*e* c*u* sc*ti*s et angelis. Q*u* cogitate q*u*nt*a* isolation*e* habuit b*ta* v*ir*go maria q*u* vidit fil*u* su*u* c*u* t*at*a mul*titudin*e*u* sc*ti*o*p*. et sc*ti* pat*re* reuer*et*er e*u* salu*entes* dixer*it*. Regina celi letare. dec*ter*o cessa flere. q*u* qu*em*eru*isti* p*o*rtare resurrexit sicut dixer*it*. Et b*h* rep*ert*at*u* p*re*b*yer* in missa q*u* dicit c*o*lon*e* q*u* significat verba c*o*solatoria. q*u* beata virgo habuit c*u* filio suo. Tricesimu*u* septi*m* op*us* fuit q*u* apparuit discipul*is* stans i*me* dio co*z* dicens. p*ax* v*ob*is. Et rep*ert*at*u* b*h* p*re*b*yer* q*u* vertit*se* ad p*pl*m. dicens. d*ns* v*ob*iscum. Tricesimu*u* octu*m* op*us* fuit ad p*di*can*du* missio. Q*u*n*o* voluit asc*ced*ere in celum vocau*it* ap*los* dicens. Eun*tes* in mund*u* v*ni*u*l*um p*di*cate cu*ag*eli*u* o*cre*ature. q*u* credider*it* et baptisatus fuerit salu*ius* erit. Ab*aci*. xv*j*. et Ab*at*. xxv*ij*. Eun*tes* in mund*u* v*ni*u*l*er*u*sum

D*omi*ca. ii. post octa epiphanie. *S*ermon*u* p*ri*mus.

Dñica secūda post octa.epiphanie.

Deinde deus dedit multos ductores alios. s. patriarchas. prophetas. et ciuias oes errauerunt. Unus dicit Aug. in li. de natura et gfa. Si oes scii et scit ohi hic viueret interrogati fuisset utrū sine pecto essent. omnes una voce clamassent. si dixerim⁹ q; pecto nō habem⁹. ipsi nos seducimus. et veritas in nobis nō ē. excepta hac virgine maria. de q; ppter honore dñi cū de pectis agit nullā volo proorsus qōnē hfe. Itē Isiae lūj. Oes qsi oues errauim⁹. et vnuſqſqſ i viā suā declinavit r̄c. ppter h̄c p̄t misit nob̄ aliū ductore. s. filiū suū bñdictū. q; vt esset vissibilis recepit humanitatē. q; sequendus ē nō solum tanq; lumē. s. etiā tanq; ductor. q; nunq; erravit viā. i. Pet. ii. Dicit scriptura. Seq̄mini vestigia ei⁹ q; pecto nō fecit. Necessestas sequēdi huc ductore pōt declarari fm plura biuia et pacula q; sunt in via ab hinc vsc⁹ ad celū. in q; sunt septē biuia. s. septē pecta mortalia et septē v̄tutes opposite. Qui ḡ vult ire ad padisum sequat̄ ductore xp̄m attendēdo p̄ quā viam iuit ipse. Clerbi gfa. Primiū biuū est de supbia et vanitate ad sinistrā. p̄ quā vadūt plures. vt dñi et plati ad infernum. et de mansuetudine et humilitate ad dextrā. p̄ quā iuit xp̄s ductor n̄. et ip̄m sequunt̄ humiles et mansueti. Ideo dicit Abath. xj. Discite a me. qz misericordia et humilis corde. et inuenietis requie etiab⁹ vestris r̄c. Scđm biuū est de auaricia et cupiditate. p̄ quā vadūt auariciad infernum. s. v̄surarij r̄c. cū iuda. Et de misericordia et liberalitate ad dexterā. p̄ quā iuit xp̄s et oes qui ip̄m sequunt̄. s. misericordes. Ideo Luce xij. Tidete et caute ab oī auaricia. Terciū est de luxuria et carnalitate. p̄ quā vadūt ad infernum luxuriosi cōcubinarij r̄c. Et de mendacia et puritate. per quā iuit xp̄s. virgo maria r̄c. et virgines et casti qui ip̄m sequunt̄. de quib⁹ dicit ipse. Sunt eunuchi qui seipso castrauerūt ppter regnū celoz. Abath. xix. Castratur hō vitando occasiones. oportunitates. et malas societas. et non scindendo aliquod membra corpore. Quartū est inuidia et malignitas. q; est via tenebrosa. p̄ quā vadūt ad infernum inuidi. et de amore et charitate p̄ quā iuit ductor n̄ xp̄s. qz quicqđ fecit p̄ nobis totū fecit amore. quē sequunt̄ caritati. Jō dicit ipse. In h̄ cognoscēt oes quis mei estis discipuli. si dilectionē habuerit ad inuidē. Jō. xij. Quintū est de gula et voracitate. via ē aquosa. p̄ quā vadūt ad infernum oes gulosi r̄c. Alia ē de abstinentia et parcitate. p̄ quā xp̄s iuit tota vita sua. et ip̄m sequuntur abstinentes. Luce. xxij. Attende ne grauent corda vestra crapula et ebrietate et chris

huius vite r̄c. Sextū est de ira et iniquitate. via est petrosa. p̄ quā vadūt ad infernum oes iracundi et vindicatiui. Alia est de patientia et benignitate. p̄ quā iuit ductor n̄ ih̄s xp̄s. Flota eius patientiam circa cui⁹ crucifixores di. P̄t dimittit illis q; nesciunt qd faciunt r̄c. Luce. xxij. Et ip̄m sequunt̄ pacifici quib⁹ dicit. Hacē relinquō vobis. pacē meā do vob. Jō. xij. Septimū est de accidia et ociositate. p̄ quā vadunt ad infernum omnes accidiosi. Alia est de diligētia et opposititate. p̄ quā iuit xp̄s q; fuit diligentissim⁹ in omnibus et ip̄m sequunt̄ diligentes di. Dū xp̄s habem⁹ opere mur bonum ad oēv. ad Gal. vi. Ecce quō sequendus est xp̄s tanq; ductor. Precedat domin⁹ meus ante seruū suū. et ego paulatim sequar vestigia eius. Gen. xxxij. Bñdictus qui pōt dicere cū lctō Jō. xij. Vestigia ei⁹ secutus est pes me⁹. viā ciuius custodiui et nō declinavi ex ea. Dico tertio q; debem⁹ sequi xp̄m tanq; patrē reuerendū. Dic quō boni fili⁹ sequunt̄ corpus patris qn̄ dicit ad sepeliendū plorando r̄c. p̄t om̄ xp̄ianoy est vn⁹. s. xp̄s Aut̄as. Om̄is vos fratres estis. Dicit xp̄s xp̄ianis. Et patrē nolite vocare sup terrā. Jō illi qui leuant infantē dicunt̄ patrini diminutio. vnus est em̄ p̄t vester q; in celis est. Abath. xij. Flota. Patrē nolite vocare sup terrā. s. in hac generatione spūali ecclesia est mater. xp̄s aut̄ est pater qui in cruce p̄ nobis mortuus est. cui⁹ mōris et passio debe esse nobis recens et qlibet die p̄nis in memoria ip̄m sequendo p̄ pniam vt boni fili⁹. Jō dicit ipse. Si q̄s vult me sequi abneget semetip̄m et tollat crucē suā et sequat̄ me. Abath. viij. Flota abneget semetip̄m. i. sensualitatē qm̄ oes sensus corporales et mēbra inclinat̄ ad malum. Gen. viij. Sensus et cogitatio humani cor dis ab adolescentia pna sunt ad malū. Jō oportet abnegare seip̄m. i. sensualitatē et tollere crucē pnie. q; ad instar crucis xp̄i h̄z quā tuor brachia. i. quātuor opa pnialia. Brachiū inferius qd figit in terra significat cordis contritionē que est secreta int̄ in corde. Brachiū superius est emendandi ppositū iuxta volūtatem dei vivendo. alte ad dñi respiciendo. Dextrū significat confessionē ois. qz ad dexteram confessoris se ponere debet ne videat a cōfessore et verecundef. vel si est mulier ne cōfessor temptef. Brachiū sinistrū significat iniuncte pnie obseruationē. Si q̄s vult post me sequi abneget semetip̄m. s. pprias inclinationes et sensualitates. et tollat crucez suā et sequat̄ me. R̄h. ix. Quarto sequi debem⁹

¶ tollat crucez suā.

Sermo .II.

xpm tanq; p̄cipē excellentē q; suis multibus ipm sequunt̄ dat maḡ p̄mia et salaria. s. glaz celi. Jō Eccl. xxij. H̄lia maḡ est sequi dñm. lōgitudo em̄ dierū assumet ab eo. Si hoies armoz̄ modico salario sequunt̄ ad bellū p̄ncipem cū tot piculis et laborib⁹. q̄nto magis nos xp̄iani debem⁹ seq̄ p̄cipē n̄m ih̄m xp̄m qui dat nobis magnū salariū. s. regnū celoz̄ sine tātis piculis. Jō p̄seuerādo in bona vita sequamur ip̄m in p̄nī per grām et in futuro per gloriam. Deo grās.

Sermo. ii. de eadē dominica.

Lc̄e leprosus ve

e niens adorabat eum. Abath. viij. Pro hui⁹ verbi declaratione iuxta intellectū spūale quē volo p̄tractare sciendū q; xp̄s in sacra scriptura noīat multipli. fm diversas excellentias. In cetera df medicus. Rō. q; sicut bon⁹ medic⁹ p̄mo studuit theoriam. deinde practicā. Sic xp̄s studuit theoriam medicine i studio trinitatis p̄ eternā generationē de p̄fe int̄m q; df sōs sapie. Eccl. i. Fons sapie verbū dei in excelsis. Et qn̄ voluit practicare venit in hūc mundū. qz in celo nō est aliq; infirmitas pcti. q; ibi null⁹ peccat nec corde. nec ore r̄c. S̄ in h̄ mundo sunt infirmi. quia nullus sine crimine viuit. Jō xp̄s motus pietate venit ad curandum infirmos Augustinus. Abagnus de celo ad nos venit medicus. q; magn⁹ p̄ totū mundū vbiq; iacebat egrot⁹. Et p̄t rō sue benedictie incarnationis. De ista materia bf Abath. ix. Marti. i. Lūc. v. Flota q; semel quidā scūs hō invitavit xp̄m ad prandiu. Et dicit text⁹ euangelij q; accesserūt publicani et pctōres et discūbebant cū Iesu et discipul⁹ suis. Qd videntes pharisei inimici xp̄i. murmurauerūt et dixerūt discipul⁹ xp̄i. Quare cū publicanis et peccatorib⁹ manducat maḡ vester. R̄dit xp̄s dicit opus valentib⁹ medic⁹ s. male habentibus. Paret q; quō xp̄s dicit se esse medic⁹ q; venit ad curandum infirmos. Jō dicit euangelium hodiernū. q; quidā hō infirm⁹ leprosus venit ad eū. vt sanaret ab eō. dicit thema. Ecce leprosus veniēs. s. ad xp̄m medicū r̄c. Parat trem. In q; the. oīdūt nobis duo. P̄monia malitia criminal. ibi. Ecce leprosus. Scđo vera medicina virtualis. ibi. veniens adorauit eū. Quantū ad p̄m nota q; leprosus est terribilis et horribil infirmitas. secū affrenis septē defect⁹ magnos. Jō s̄git. vij. pecta mortalia. ido pctō df leprosus. Prim⁹ defec̄tus est q; inflat hoīem. Ideo s̄git pecto morale superbie. qd nō est nisi inflatio cordis. qn̄

redē regnō.
in iudicio.

anazia.

¶ tē sybria.

psona cogitat gen⁹suū honores vel dignitas. officiū vel scientiā. cor inflat ad superbiā ad intra. et statim sequit̄ pompa et vanitas ad extra. Contra tales dicit scriptura. p̄mo ad Lox. v. Et vos inflati estis et non magis lutum habuistis. Humiles aut̄ et simplices et pauperes gaudere p̄st. quia in iudicio strūtum cōputabunt cū xp̄o. Sed inflati sunt magna dñi et p̄clati qui habet magnū cōputum dare. Sapie. vi. Judicium durissimum in his q; p̄lunt s̄it. Exiguo em̄ concedit misericordia. Potentes aut̄ potenter tormenta patienti. Flota quō cuiilibet qn̄ moris sit iudicium durū. qn̄ dicit xp̄s. Redde rationē vilificationis tue. Luce. xvij. Primo de cogitationibus cordis. de omnibus malis desiderijs. inuidijs. odjūs r̄c. Idē de oīb⁹ verbis oīos̄s horis. de cibis. et idē de oībus opib⁹. Sed iudicium duri⁹ fit qn̄ nō solū de psona sua s. de domo et familia h̄z dare rōnē si sustinuit ribaldos. si fecit sup̄sluitates. qualit̄ nutriuit filios et filias. Flota. i. Regū. iiij. de heli sacerdote. q; non corripuit filios suos fuit plagat⁹ cū filijs et plo. et fuit interfici. r̄x. milia et ultra. archa dei fuit capta. filij hely in plio occisi. ipse xō morte prevent⁹. Exhortare p̄ correctōe pueror̄. Sed iudicium durissimum fit qn̄ nō solū h̄z dare rōes de psona sua dñ. s. de oībus vosallis et subditis. de aliabus sibi cōmissis. Ido dñi et magna plati magis deberent flere q; gaudere et sup̄bire. ido dicit. et vos inflati estis. Scđo defect⁹ lepre ē q; puocat sitim. Jō s̄git pecto auaricie. qn̄ auarus semp sitit nec p̄t satiari pecunia. Declare iuxta silitudine esurientis q; videt mensam abundantē et nō pōt comedere. q; nō satiat̄ ex solo yisu. qz esca non intrat int̄ vbi ē clūries. Idē de esuriēdūtia rū q; est in corde vbi nō intrat pecunia. s. pōnitur in bursa vel tacea q; satiat̄. s. non satiat̄ cor auari. s. si auarus biberet yia grandē mē surā de auro vel de argento liquefacto tunc satiare. nec amplius sitiret. Jō dicit scriptura Eccl. v. Auarus nō implebit pecunia. licet impleat bursa vel tacea auari. Et q; amat pecunia. fructū sc̄z satietatis nō capiet ex eis quia nō intrat int̄ vbi ē sitio. Ista ē ratio quare maiores dñi sunt etiā maiores raptores et p̄doneis. s. si paup̄ hō recipit aliquod df latro et punif. Dic historiāz de pirata capto ab Alexandro. Lui dixit. Ego qui paruo nauijō victū quero voco latro. s. tu qui cū magna clās capis totū mundū vocaris impator. Qui cum fuisset dñs totius mundi et audisset opinionē democriti philosophi q; erat Ab. milia mūdi. dixit alexander. Heu miser

Dñica secunda post octa. epiphanie.

ro abstrama nbi pote.

et adhuc nō acquisiui nec possedi nisi vnu. h
dixit: qz nō dū erat satiat. Sed illi latians q
nolit aliquid de mūdo nūl deū. Ido Job. uij.
dixit xps. Qui aut biberit ex qz hac. s. frenal
sbe sinet iteruz. Ido de avaro pōt dici thema.
Ecce leprosus rē. Tercius defectus lepre est
qz inficit cohabitantes. qz morb' est cōtagio/
lus iō leprosi separant. Ido sigt pctm luxurie.
qz vna gloria luxuriosa ficit & corrūpit alias
qm̄ vna mala mulier vellet & oēs eent tales
Idē de ribaldo religioso pibro vel laico. Idē
de meretrice secreta qf sustinef in vico. Ho/
ta de illo qui infra annū septuaginta mulies
bonas fecit putas. Questio ē vtrū sine
pctō possint sustineri a rectorib' cōitātu lupa/
naria. Rñder Aug'. qz sic di. Aufer meretri/
ces de mundo & totū turbabis libidinib'. qd
intelligit de lupanarib' cōibus. Secus de lu/
panarib' ptcularib'. qz nō sunt in remediu s
in laqueū. Ideo pcpit flumeri. v. cuilibet
dño et rectori. Locut' est dñis ad moyen di.
Prcipe filijs isti vt eiciant de castris oēm le/
presum et qui semine fluit. pollutusqz est sup
mortuo. tā masculū & feminū eicite & castris
nē cōtaminēt ea cū habitauerint vobiscūp.
Mota quō pcpit separati tres cōditōes psona/
rum. s. leprosum. et qui semine fluit vt mete/
trix. & polluti sup mortuū sicut sunt lenones
russiani. Om̄is isti sunt eiciendi. xciij. q. iii.
Resecande. Alias rectores punient cū ipſis.
xvij. q. iii. Om̄is. vbi dñ & parī pena sunt pu/
niendi facientes et cōsentientes. et pma alle/
gata cā et qdne. refeclande sunt carnes putri/
de et scabiosa ouis a caulis. ne. s. alie iſſifician/
tur et intereant rē. Quartus defectus lepre
qz cōsumit humidū radicale in qz consitit vi/
ta hūana. s. in humido et calido vt dicit pbs.
Sicut in lampade lumen durat qdū durat
oleū. qd paulatim cōsumitur a lumine. s. le/
psum inuidie paulatim cōsumit humidū radis/
cale. s. caritatem in qua cōsistit vita gfe. inu/
dendo pimo de honore. dignitate et officio
Ideo. i. Job. iii. Nos scim̄ qm̄ trāstati sum/
de morte ad vitā qm̄ diligim̄ frēs. Qui non
diligit manet i morte. Hoc pctm ē valde ma/
gnū int̄ qz solū b pctm ē in demonib'. Non
est in eis supbia pti ē ambitio honoris mun/
dani. nec auaricia. nec luxuria. & sic de alijs.
S; inuidēt nobis et tristant & nos possede/
dimus illas cathedras ḡle qz ipſi amiserit.
hac sola de cā ſeptant nos vt cū ipſis damne/
mū. Eſi ſicut xps de virtute caritatis dicit
xpians. In h̄ cognoscet oēs quia diſcipuli
mei eſtis. & dilectionē habuerit ad inuicem.
Job. xij. Sic diabol' pōt dice. In h̄ cognos/
tione et fundamēto ſmonis recitabo vob mi/
raculū ad ifram qd recitat euā gelista Abath.
in euā gelio. Dicat historia breuit. Abodo in
hoc miraculo oñduntur nobis qz tuo: v̄tutes
necessarie ad ſciendū. Prima ē afflictio pen/
itentialis. Scda eſt tēptatio diabolical. Ter/
cias eſt subuētio misericordial. Quarta ē do/
minatio vñiversalis. De ultima dicit thema
Qualis ē hic q: venti rē. Dico pmo qz in
iſto euā gelio ostendit afflictio phialis ibi:
Ascendente iſeu in nauicula ſecuti ſunt eum
diſcipuli eius. Hec nauicula vt dicū ſci do/
ctores eſt pnia tripli rōne. Prima eſt qz pe/
nitentia ad iſtar nauis in pncipio eſt ſtricta.
nō affuetis ieunare. nec orare. nec cilicū por/
tare rē. ſtricta eſt ſed paulatim dilataſ. qz qm̄
hō eſt iā affuet nō tm̄ grauat. ſi fine reſtrit
gitur. ſi in ſenectute ppter tediū ſi non tantū
qz in pncipio. Scda rō eſt ppter officiū na/
uis. ſi traſfretandi et portandi merces deyna/
patria ad aliā. ſic nos pctōes cum nauis pnie
oportet nos traſfretare de iſta tra ad patriā
padidi et portare ibi merces meritoꝝ virtutē
et bonoꝝ operū. Ideo de pnia dicit ſcriptura
ſcta. Facta eſt quāl nauis iſtitutoris. ſi merca/
toris. qz in ſormā q ad primū. De longe
portantes panē ſuū qz ad ſcdm. Proli. vii.
Panes quib' viuem̄ in alio mundo ſunt me/
rita v̄tutes et opa ſpūalia h̄ p nos facta. Ter/
cias rō pculi. qz nauis qz diu eſt in mari ē in
piculo magno. Eccl. xliij. Qui nauigat ma/
re enarrat pcula eius. Ita de nauis pnie. qm̄
hoc magnū mare hui' mundi totū eſt plenū
piculis. qz ad Lox. xi. Periculis ſluminū.
piculis latronū. piculis ex genere. piculis ex
gentib'. piculis in ciuitate. piculis in ſolitu/
dine. piculis in mari. periculis in fallis ſratū/
bus rē. In hanc nauim pnie aſcendit xps in
ſua natuitate. qz nō in palacio. domo ſue ca/
mera voluit naſci. ſi in ſtabulo vbi nō habuit
lectum niſi pſepe bouis et alini. In qua nau/
igauit. xxvij. annis ſemp cū ſorma et ma/
lo tpe qz puenit ad portū glorioſe reſurre/
ctionis in die paſce. Et ſecutis ſum eū diſcipu/
li cius. qz oēs cū nauis pnie traſfretauit vſqz
ad portū glie. Ecce quare dicit euā gelista.
Ascendente iſeu in nauicula diminutu. qz
pnia nra modica eſt respectu pctōꝝ q ſecim'
et penarū q meruim'. et pmiꝝ q expectam'.
Idō dicit ſcriptura sancta. Exiguo ligno cre/
dunt hoſes alia ſuas. et tranſeunteſ mare p
rate liberati ſunt. Sap. xiiij. In iſta pna na/
uicula pnie oportet nos ſeq xpm. qm̄ alio nul/
lus pctō p ſaluari. q ſigurata ſuit in archa
Hoc. in q inuenti fuerit liberati ſuerit ab

orare mane pſero. Sermo I

rum. ſ. ad īfernū. qz bonis tpalibus depdan/
tur om̄is in morte. pmo ab xro. ſcda a ſilijs
tercio a ſcutiferis rē. S; ille qui fuit diligens
in opibus ſpūalibus dicet ſibi xps in iudicio
Euge ſerue bone & fideliſ. qz ſup rē. Abath.
xxv. Si dicat. ḡ dimittam' opa tpalia. dico
qz neceſſario non ſunt dimittenda ſi ſunt talis
facienda qz etiā qlibet die faciam' aliquid p
aia. ſ. orare mane et ſero. pmo ſignando ſetē.
oportet ſemp orare et nō deficere. Luc. xviii.
Mota ſemp. i. mane et ſero. distractōes et ea
qz ei materiā p̄bent remouēdo. nō ſe induēdo
nec calciando rē. Mota etiam diligenciaz in
hebdomada mense et anno. Dico ſcda qz
oñditur vera medicina v̄tualis. qz veniens
adorauit eū. Iſte ē modus curādi a lep̄ pec/
atoꝝ venire ad xpm. qm̄ pctōꝝ ex qlibet pec/
ato mortal elongat a deo p vnaꝝ magnam
dieta ſi pōt redire et venire ad deū in tribus
paſſibus qz xps fecit ſanando illū leproſum.
pmo terigit eum manu ſua. ſcda dixit. Glade
oñde te ſacerdotib'. tercio. Offer mun' tuū.
Primus ḡ paſſus eſt cordis cōtritio. qz oñdif
in tactu man' xpi. qz nullus pōt hſe verā con/
tritionē niſi tangat a manu xpi. Ido Ezech.
iii. Abi amar' in indignatione ſpūis mei. ma/
nus em̄ dñi erat mecum pforans me. Quinqz
digiti hui' man' ſunt. v. motua qz inducunt
pctōꝝ ad cōtritionē. Scda paſſus eſt oris cō/
felliō. qz oñditur ibi. Glade oñde te ſacerdoti.
Ondū pctōꝝ ſe ſacerdoti cui debet fieri con/
felliō qz reuelat ſibi pctā ſua accuſando ſe. et
diſcooperit pctā ſua. ppter h̄ dixit xps lepro/
ſis. Ite oñde vos ſacerdotib'. Lucc. xvij.
Tercius eſt opis ſatisfactio. que oñditur ibi.
Offer mun' tuū. Mota quō p ſatisfaciendo
p pctis debem' offerre tria munera. ſ. tria bo/
na que habem'. ſ. bona tpalia. animā rōnalē
et corpus matere. De pmo debem' offerre
deo munus elemolynari. Deſcdo mun' de/
uotionis orationis et deſideri⁹ paradifi. De
tercio munus iſiunioꝝ. abſtinenſe et afflictio
mu. Iſto modo ſanabitur a lepra peccato/
rum mortalium. Ecce leproſus veniens adora/
bat eum. Deo grās.
Dñica. iij. post octa. ephie. Sermo p̄mus.
Balis ē hic quia
q v̄tū et mare obediuit ei. Abat. viij.
Sermo n̄ erit de ſctō euā gelio &
cōtinet vnu magnū miraculū qd ſecit xps in
mari. ad pfirmationē ſuoy diſcipuloꝝ vt oſte
decrit ſe no ſolū dñm terre in q iā ſecerat plu/
ra miracula ſi etiā mari. S; pmo ſalutef xpo
maria rē. Qualis ē hic rē. Pao bui' declarat

ſta debet offere
& ſatisfaciendo p̄t.

|| de pniſia diabolū
yo quā ſerat nos
ut nū ipſo dargne
muz.

Bermon I

Dñica tercia post octa.epiphanie.

aquis diluuij.alij aut̄ oēs pierūt.Sic q̄ exemplū p̄cipit discipuloz suoꝝ porūt se i nauicula pnie saluabunt.alis vndis infernaliꝝ inuoluunt.Lu.xii.Dico vobis q̄ nisi pniā seferit oēs sili ꝑibitus.Mota sil̄ sic illi q̄ nō fuerunt i archa Noe. Et illi q̄ nauigāt cū nauicula pnie nō p̄uan̄ bonis glie paradisi.Bern. Nō p̄uabis illos q̄ ambulat̄ in innocētia.sed nec eos q̄ ambulat̄ in pniā.s.i. in padiso. Dico sc̄do q̄ oñdīf in euāgeliō tēpestatiō diabolicalis cū dicit. Ecce mor̄ magn̄ fact̄ ē in marī. ita vt nauicula opiret fluctib̄. ipse x̄o dormiebat. Abund̄ iste dī mare in q̄ nauigat nauicula pnie. Iūc illud p̄.cij. Hoc mare magnum et spaciōsū manub̄: illic reptilia.i. spirit̄ maligni. q̄rū nō ē numer̄. s. diuersarū tēpestationū. Tripli rōne inūdus dī mare. Prima ppter crudelē deuorationē. q̄ sicut in mari p̄sces maiores comedunt et deuorāt minores. sic in h̄ mūdo maiores crudelit̄ deuorāt et destruunt minores. Mota q̄ dicit b. Tho. in postilla sup̄ Job de illo magno p̄sce q̄ vocatur cetus. q̄ q̄ vult comedē aperit os suū et emit̄ tit anhelitū odo:serū. et p̄sces sequunt̄ odo rem. et sic absorbet eos. Sic iste mund̄ spirat odoꝝ delectabilē honor̄ dignitātū. delicioꝝ r̄. Et multi sentiētcs. hūc odoꝝ sequunt̄ q̄ usq̄ absorbunt a mūdo et diabolo. Q̄les et q̄t fuerūt deuorati et p̄sumpti h̄ odoꝝ decepti. Aug. Alma seculū et absorbebit te. amatores eū suos vorare nouit nō portare. Isto mō magni p̄sce. i. magni hoies aperiūt ost̄ emittūt anhelitū odo:serū verboꝝ et rōnum coloratoꝝ vt ip̄s sequunt̄: et ab ipsiſ deuoret. Cōtra tales dicit x̄ps. Nōne cognoscēt om̄s q̄ opant̄ iniquitatē. q̄ deuorāt plebez meā vt escā panis. p̄.xii. Mota nōne. i. imo certe cognoscēt in die iudicij oēs q̄ opant̄ iniquitatē. q̄ x̄ps et dñs iudex dānabit eos eternalit̄ qui deuorāt plebē meā ipsam destruēdo et comedendo sicut escā panis. q̄ sicut panis ē cibus quotidianus. sic illi quidē opprimit̄ et deuorāt plebē meā. Sc̄do rō est. ppter inquietudinē quia mare nūq̄ descat. sic iste mund̄ inq̄et̄ et yndosus est. mō mūdanū sunt alti p̄ p̄spēritatē. mō bassi per aduersitatē. mō sani. mō infirmi. mō leti. mō tristes. mō diuites. mō pauperes r̄. Mirabiles elatōis maris. p̄.xcij. Tercia rō est. ppter p̄cilitationē. q̄ sic nauis i mari. sic aie in h̄ mundo p̄cilitant̄. imo p̄cilosior est mūd̄ aiab̄ q̄ sit mare nauib̄. Bern. In mari marſilie de. x. nauib̄ vix vna perit. Et in mari huiꝝ mūdi de centū vix vna saluaf. De mari ḡ mundi dicit cuāgelist̄. Abot̄ magn̄ fac̄t̄ ē in mari. i. in mundo. Per hūc motū in

Filius reptilia/i. sp̄ ma
līgīm. quoꝝ nō est mīg
· s. dīp̄laꝝ tēstānūz.

II nota de rete.

Fione coſtent om̄s q̄
opant̄ p̄mītatez.

telligim̄ tēpestatiō tēptionū. q̄m sicut tēpestas q̄ic̄ venit a cā supiori. s. a stellis. maxie erraticis vt dicit Aug. q̄ic̄ a cā inferiori. q̄ pcedit a p̄fundō maris q̄ seruet sc̄u bullit. q̄ic̄ a cā media. s. a ventis. Ita tēpestas tēptionū venit illi q̄ in nauī est pnie. q̄ic̄ a supiori. s. a deo p̄mittente ad ipsoꝝ humiliationē et ḡfe cōseruationē. sicut dicit paul̄ de se. Ne magnitudo reuelationū extollat me: dar̄ ē mihi stimul̄ carnis mee. angel̄ satha/ne q̄ me colaphiset. iij. ad Lox. xij. q̄ic̄ a cā inferiori. s. a carne inualescente vel timēte. sic de petro q̄ peccauit abnegādo x̄pm cā timoris. s. mortis. q̄ic̄ a diabolo instigāte. sic de Job. ij. Sathan a facie dñi egressus percussit Jobylcere pessimo. Et dū penitēs sic tēptat x̄ps dormit. Mota q̄ x̄ps in celo semp̄ vigilat q̄ semp̄ h̄toꝝ recordat et eos sp̄ docet. In inferno aut̄ semp̄ dormit. q̄ eoz obliuiscitur et punit. In nauicula at̄ pnie q̄ic̄ dormit q̄ic̄ vigilat. Eligilat aut̄ q̄i in tribulationib̄ adiuuat. Sed dī dormire q̄i penitēt exponit tribulationib̄ et interim nauicula pnie iactat fluctib̄. q̄ vent̄ tēptatōis diabolice ē ei contrarius. et x̄ps expectat vt ip̄m excitet dī. Exurge q̄re obdormis dī. Tercio oñdit in sc̄to euāgeliō subuētō misericordial. ibi. et accesserūt et excitauerūt eū dicentes. Dñe salutē nos pimus. Hoc est p̄ncipiale remediu in mari in piculo existentiu in tēpcstate et aduersitate valida recurrere ad dñi orationib̄ deuotis. sicut legitur Zōne p̄mo q̄ naute p̄mo clamauerūt ad dñm et dñm suū. secundo piece, runt vasa in mari. tertio piecerūt Zōnam p̄phcam in mari. quarto voverūt vota dño. Clamare ad dñū est deuotis orōnibus ipsum excitare dicendo. Exurge dñe adiuua nos et libera nos ppter nomen tuū. Sc̄do vasoꝝ p̄cictio est elemosinārū largitio et tpaliū abiectio. Projectio Zōne in mari est filiū dei nobis in mari tribulationis associare dicendo. Dñe ppter nos ora est hec tribulatio tempestatis. q̄ ppter odiū diaboli h̄ deus insurgit h̄ nos. Mota facere vt cōpleant̄. alis melius esset nō voverē. Ita debem̄ nos facere q̄i in mari huiꝝ mundi insurgit aliqua tēpestas siue generalis siue p̄icularis debem̄ facere vt discipuli fecerunt. s. recurrere ad x̄pm p̄ bona opa. et ip̄m excitare dulciter deuotis orōnib̄ dicētes. Salua nos perim̄. Quarto ostē ditur de dñi iesu x̄po dominatio vniuersalib̄ ibi. surgēs imperauit ventis et mari. et facta est tranquillitas magna. Ecce dominatio vniuersalis. de qua Dāuid p̄.lxxvij. Tu dominaris p̄tū maris: motū aut̄ fluctuū eius

tu mitigas. s. impando vt cessaret. et statī cesauerūt sibi obedieōdo tāq̄ dño vniuersali. Porro hoies illi. s. q̄ erāt i nauī mirati sūt dicētes. Qual̄ est b̄ q̄ mare et vēti obedieōt ei. s. tanq̄ dño et creatori. Placeat igit̄ sibi remouere a nobis tēpestates tribulatiōnes p̄icula tā aie q̄ corpis. et det nob̄ tranquillitatē q̄et et pacis hic p̄ grām. et in futuro p̄ gloriā. Amen.

Dñica.ij. post octa.epiphanie. Sermo p̄mus

¶ tēpore messis

dicā messoribus. Colligite p̄mū zīzania. et alligate ea in fasciculos ad cōburendū. triticū aut̄ p̄gregate in horreum meū. Abath. xij. Sermo n̄ erit de sc̄to euāgeliō huiꝝ dñice. et hēbim̄ multas bonas doctrinas et instructōes morales. s. p̄mo salutē x̄go maria. In tēpore messis r̄. Pro ieructōne materie r̄. dicas p̄bola euāgeliō ad l̄az. In q̄ p̄bola x̄ps oñdit tria de se. sc̄z. Humilitatem p̄fundissimā.

Benignitatem dulcissimam.

Equitatem rectissimam.

De tercia dicit thema. In tēpore messis dicam messorab̄. s. equitatē iusticie mee. Dico pri mo q̄ in dicta p̄bola x̄ps oñdit de se humiliatē gratissimā. q̄i cū x̄ps sit rex regū et dominus dñiantū voluit assumere formā et officium servilis cōditionis. s. seminatoris. put oñditur in principio p̄bole cū dicit. Simile factū est regnū celoz. Glo. ecclia militās. homini qui seminavit bonū semen in agro suo. Cū aut̄ dormirent hoies venit inūmī eius et susp̄leminauit zīzania i medio tritici et abyte q̄o exposuit x̄ps ad supplicationē aplōz dicētū. Edissere nobis p̄bolas zīzaniōz agri. qui r̄idens aut̄. Qui seminat bonū semen est filius hoies. ager est mūdus. bonū vero semē boni filiū sunt regnū. zīzania aut̄ sunt filiū neq̄. Inūmīus aut̄ qui susp̄leminauit est dyabol̄. patet ḡ humilitas x̄pi q̄ dicit se esse seminatorem. qui in agro huiꝝ mundi seminavit bonū semen sc̄tarū p̄sonarū. s. aplōz. martirū. confessoz. doctoz. dḡinū. innocentū. penitētū. de q̄b̄ dicit. Iūi sunt filiū regni. Sc̄do seminavit semen sc̄tarū doctrinārū sc̄te fidei catholice. q̄ cōsistit in. xij. articul. q̄sl. xij. granis. Sūt em̄. xij. articuli. si numer̄ articuloꝝ sumat ex pte credibiliū. vt dicit b̄lūs Tho.ij. dis.ij. q.ij. ar.ij. Tercio seminavit semē vtrū sc̄z humilitatis misericordie. et castitatis. caritatis. abstinentie. patientie. et diligētē. Iō de ip̄so dicit Lucas. Exiit q̄ seminat seminare semen suū. Lu. viii. Ecce b̄ ḡtissima humilitas x̄pi de qua dicit aplōz. Qui cū in forma dei esset

semetipsum exprimauit formā serui accipiens et habitu inuētus est vt hō. ad Phil. ii. Cum aut̄ dormirent hoies r̄. Mota quō dormiūt hoies tripl̄. s. p̄ ignorantiā intellectualē. per negligentiā spūalem. p̄ abundantia criminalem. Cū sic dormirent hoies venit inūmī. i. dyabolus et susp̄leminauit zīzania malaz doctinariū. s. erroꝝ falsarū opinionū. deliciarū terrenarū sup̄bie. auaricie. luxurie r̄. Di/ eo sc̄do q̄ in sc̄to euāgeliō oñdit in x̄po sua benignitas dulcissima. q̄ nō statim venit punire nec occidere p̄tōres. nec dānare. s. vult eos ad penitētā benignissime expectare. ad Roma.ij. Ignoras q̄m benignitas dei ad penitētā adducit. Hec benignitas ostēditur in sancto euāgeliō. ibi. Cum aut̄ creuisset herba. tunc apparuerunt et zīzania. Accedentes aut̄ serui patris familias dixerunt ei Domine: nōne bonū semen seminasti i agro tuo. vnde ḡ habet zīzania. Et dixit illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui aut̄ dixerūt ei. Elis imus et colligim̄ ea. Et aii. non. Ne forte colligentes zīzania eradicetis sumul et triticum. Sinute vtrāz crescere ad messem. Serui patris familias intelligunt̄ boni angeli qui de bonis operib̄ nostris gaudent in celis vt dixit x̄ps. Dico vobis q̄m gaudisi erit coram angelis dei in celo sup̄ uno peccatore r̄. Lu. ce. xv. Per oñpositū de malis operib̄ nostris tristant̄. Auctoritas. Isa. xxxij. Ecce videntes clamabunt foris. Angelī pacis amare s̄ebunt. Mota videntes. s. mala opa nostra clamabunt foris. s. mala detestando. que quidē detestatio angeloz dī fletus ipsoꝝ. qui dicit x̄po. Domine: nōne bonū semen seminasti i agro tuo r̄. Hic patet benignitas x̄pi dulcissima. in hoc q̄ nō concedit seruis suis eradicatōne zīzania. ne triticū etiā eradicet̄ et perdatur. Q̄m forte illi q̄ mō sunt zīzania per p̄tm et maliciāz. aliqui erunt triticū p̄ p̄fam. Sicut patet de paulo q̄ aliqui fuit zīzania p̄ superbiā. in fortē. aliq̄i erunt triticū contra eccliam x̄pi. q̄ postmodū fuit optimū triticum. Idē de mattheo p̄ auariciāz. Idē de magdalena p̄ luxuriam. et de multis alijs possit dici. Ecce benignitas dei dulcissima. Ideo dicit ip̄se. Numquid voluntatis mee est mors imp̄i et nō vt cōuertas et vinat̄. Ezech. xvij. Ecce b̄ patet n̄ta crudelitas q̄ vellem̄ q̄ inūmī n̄fi p̄ire statim. Dico tēcio q̄ oñdit x̄ps in isto euāgeliō suā equitatē rectissimā. q̄i iuste et recte iudicabit in die iudicij. De hoc dicit tercia ps̄ euāgeliō. In tempore messis dicam messoribus. Colligite p̄mū zīzania. et alligate ea in fasciculos ad cōburandū. Triticū aut̄

agel̄ luxuriam p̄ficit.

mō fuit zīzania
p̄ p̄fam: q̄ postea fu
erit b̄ r̄p̄tū p̄ p̄fētū.

Notabile de propinquitate temporis antixpi.

cōgregate in horreū meū. Tps messis vt ip̄e met xps exponit ē p̄suminatio sc̄lī. Adcessores sunt angeli. qbus dicet xps in die iudicij. Colligite prūmū zizania. qz tā boni qz mali portabunt ad iudicij p̄ angelos bonos. Auctas. Abath. xiiij. Abiuit fili homis angelos suos glo. bonos. et colligeret de regno ei oia scanda la. et eos q̄ faciūt iniquitatē. qbus collectis. et a trito. i. a bonus separatis. dicet xps. Collige ea in fasciculos ad cōburendū. et licet p̄ctā pp̄t q̄ gentes dānānt s̄nt diuersa. tñ oēs qui fuerūt p̄cipes i eodē p̄ctō erūt etiā p̄cipes in eadē pena. Idē de oib̄ p̄cipiantib̄ i eodē criminē fiet vñ fasciculus. verbi gfa. Primo de oib̄ malis impatorib̄. regib̄. et p̄ncipib̄. gubernatorib̄. et rectorib̄ fiet vñ fasciculus. Imo erit magnus fascis et grossus. Scđo de oib̄ malis platis q̄ nō intrauerunt p̄ portā. s̄ p̄ manū regiā vel p̄ simoniā. et male vixerūt. Tercio de oib̄ religiosis qui nihil tenēt qd̄ voverūt. nec de ceremoniis. Imo fuerūt inobedientes. p̄prietarij. luxuriosi. Quarto de monialib̄ fiet aliis fascis. Quinto de malis p̄sbyteris et in honestis. qui nec dixerūt horas studiūt ad tapilos. tenuerūt cōcubinas. fecerunt mercancias z̄. Sextū erit de malis iudicibus. aduocatis. iuristis. notariis. qui dilatant litigia. devorant viduas et paupes. consumūt gentes. Septimū erit de auarīs. usura rīs. latronib̄. falsis mercatorib̄. Octau de illis q̄ viuūt in bannositatib̄. Non de oib̄ luxuriosi. lenonib̄. meretricib̄. Dicimū de oib̄ mulierib̄ vanis. p̄positis. q̄ licet faciunt caste et honeste. ex illis picturis et vanis ornamētis dānabunt. Ecce q̄re xps dixit. In tpe messis. i. in die iudicij. dicā messorib̄. i. angelis. Colligite p̄mū zi. z̄. Et cōcordat p̄p̄ha Ilaia di. Et cōgregabūt in cōgregatōe vñ fascis in lacū vñ et claudent ibi in carcere. Ilaie. xxvij. Tūc facta executoē de malis. boni intrabunt in possessionē regni celestis. cūz dī. Triticū aut cōgregate in horreū meū. i. in celeste gaudiū. Boni dicunt triticū q̄ ad instar tritici h̄sit interius candore puritatis. exterius rubedinē caritatis. De q̄ dicit xps. Di lectus me candidus et rubicundus. Lant. v. Triticū aut cōgregate in horreū meū. i. gloriam. Ad quā z̄.

Notabile de propinquitate tpis antixpi.

Nota propinquita

tēm tpis antixpi et p̄bola zizaniorū agri. Abath. xij. in b̄ q̄ xps dixit. Lū dormirent hoies venit inimicus z̄. Nota q̄ dormirent cōtingit tripli. Per ignorantias intelle

ctualē. Per negligentia spūale. Per abundantiā criminalem. Quantū ad p̄mū. p̄sonis rudib̄ rōnem seu narrationē aliquā non intelligentib̄ solem dicere dormitis. quia ad modū dormientiū h̄nt oculos clausos intellectus. q̄ qd̄ perebat David ps. xij. Illumina oculos meos ne vñq̄ obdormia in morte: ne qñ dicat inimicus meus p̄xualui aduersus eū. Dabat ḡ xps intelligere q̄ cū hoies intellectualiter ignorarent: singularit̄ ecclēsiarum magistri fm Hiero. tunc veniret antichristus. Sicut dormientib̄ turnū speculatoribus venit inimico p̄ exercitus Ilaie. l. vj. Omnes bestie agri venite ad deuorandum. vniuersit̄ bestie saltus. Speculatores eius ceci oēs. nescierunt vniuersi. canes muti nō valentes latrare videntes vana. dormientes et amantes somnia. et canes impudentissimi nescierunt saturitatem. ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam. Scđo dicunt hoies dormire p̄ negligētiā spūalem. De negligentib̄ et tepide operantibus solet dici q̄ dormiunt. q̄ ad modū dormientiū agendo p̄ curā postponunt. Contra quod dicit ps. cxv. Non dormitabit neq̄ dormierit qui custodit israel. Dabat ergo xps intelligere q̄ cū hoies circa spūalia negligenter se haberet tūc veniret antixps. Sicut dormientib̄ custodientib̄ domo p̄ veniunt latrones. Ezech. xxvlij. Hec dicit dñs. s. ad gog. i. antixpm. ad Iam. In die illa ascendēt sermones sup̄ cor tuū. et cogitabis cogitationē pessimā. et dices. Ascendā ad terrā absq̄ muro. veniā ad quiescentes habitatesq̄ secure. H̄i oēs habitat sine muro. vectes et porte nō sunt eis. Hic oñdūt signa evidētia tpis antixpi. Abiuit p̄t intelligi clerūs. Et huius muri turres sunt prelati. Porte sunt religiosi. Electes aut sunt clerici. et ecōverso. Quādo ergo xp̄ianitas habitabit quiete i p̄ctis absq̄ muro. i. custodia prelatorū signū est antixpi. Ezech. xxij. Quasiū de eis virū q̄ interpone ret sep̄m. et staret op̄positus p̄ me p̄ terra ne dissipare eā. et non inueni. Et effudi sup̄ eos indignationē meam. Et sic erunt tpe antixpi absq̄ portis et vectib̄. i. sine docimēt euangelicis et cōsilijs apl̄cis. Lreno. ij. Defixi sunt in terra porte eius. p̄didit et cōtrivit vectes eius. Tercio dicunt hoies dormire per abundantia criminalē. Existentes em in peccato mortali vel in statu peccati mortalē discuntur dormire. quia ad modū dormientiū nō negociant. sc̄z per meritū vite eterne. Iō quilibet talis excitetur. ad Ephe. v. Surge qui dormis et exurge a mortuis. Dabat ergo christus intelligere q̄ cum homines peccatis

Bermo .I.

gravissimis abundaret tunc veniret antixps sicut si r̄tus regimē medici nō tenētib̄ aduenire mox. Abath. xxvij. Qm̄ abundabit iniq̄itas. refrigescit caritas multoz. Et subdit Tunc veniet cōsummatio z̄.

Dñica in. lxx. Sermo p̄mus.

Mlti sunt vocati

m̄ paucivero electi. Abath. xx. Scđi euāgelij hodiernū in summa contineat tres altas et subtiles materias theologie sc̄z vocationē ḡf. donationē glie. distinctoz vīte. De his trib̄ dicit fm nf. et de tertio loquitur thema. Abiuit sunt vocati pauci vero electi. Abiuit est terrible s̄ verū. Dico primo q̄ in scđo euāgeliō hodierno oñdūt vocatio ḡf. s. qñ deus sua bonitate vocat p̄sonas ad bonā vitā et ad suā grām sinē p̄cedentib̄ me/ritis creature. De b̄ dicit petr̄ ap̄ls. De ois ḡf. s. dator. q̄ vocavit nos i eternā suā glām i. p̄ct. v. Abiuit hui⁹ vocatōnis et diuersitatū dñi declarat euāgelij i p̄bola. d. Sile est regnū celo p̄ hoī p̄familias z̄. vbi ponit qñq̄ dñias hui⁹ vocatōis ad bonā vitā et p̄nitentiā ad suā grām. s̄c̄ sunt. v. etates p̄ncipales hoies s̄ue mulieris. et qdā vocat hora p̄ma. quidā hora t̄cia. hora p̄ma est puericia. q̄ tūc incipit claritas diei. s̄c̄ i puericia incipit claritas discretōis ad discernēdū int̄ bo num et malū. et hō incipit h̄fe verecundiā et deuotionē. et cauere a p̄ctis. Tales vocant a deo hora p̄ma. Hora t̄cia dī adolescentia a. xv anū vñq̄ ad. xxv. qz tūc in star sol̄ maḡ ostēdunt claritatē discretōis et deuotōis. qñ in tali etate recedunt a p̄ctis et incipiunt bonā vitā. vocat a deo hora t̄cia. Alij vocat a deo hora sej̄ z̄. s̄c̄ iuuenes q̄ ad instar sol̄ i flore iuētūtū et i feruore iuētū corporal. qñ tales p̄tūtū ad dñū vocat a deo hora. vj. Hora nona est senect̄ qñ hō ad instar sol̄ iā inclinat versus terrā. qñ tales in illa etate vocat vel p̄uertūtū ad dñū et ad pñia z̄ vocat hora nona. Hora xi. vocat hora vesperaz. et hora. xi. est decrepit̄. qñ in tali etate p̄uertūtū ad dñū dicunt vocari ad deū hora. xi. qñ p̄uertūtū dc̄ p̄ctis restituunt. remittūt iurias. cōfitemt z̄. Ecce vocatio ḡf in qlibet etate. s̄ p̄ma est melior. de q̄ h̄iere. Bonū ē viro cū postauerit iugū dñi. iugū sc̄z obediē ad p̄ceptū dei. ab adolescentia sua. Lreno. ij. Rō. qñ qui i adolescentia se dāt p̄ctis et in ale vite. postea cū magna difficultate p̄nt p̄uerti et redire ad dñū. q̄ cōfuetudo est altera natura. Iō h̄iere. xij. Si mutare p̄t ethiops pellē suā aut pard̄ varietates suas. et yos poteris bñ facē cū didicē

tis malū z̄. Et cōcordat vñs p̄fic di. Qui nō assuevit vñtib̄ dum iuuenescit. A vñch̄ desinere nescit qñ senescit. Ideo dicit scđura scđā. Adolescēs iuxta viā suā: etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Proū. xxij. Aboraliter. Dic quō est magnū p̄ctū p̄fis et infis si filij sunt male nutriti. qñ vñga tenera leui p̄ dirigit̄. Juxta similitudinē boni ortulanī q̄ nutrit et ordinat arbores bene. als si sunt curuer male ordinate. ē culpa sua. Iō vos de infimōto estis ortulanī q̄ plantat arboreis i orto cōcie. Iō z̄. Dic quō filij sunt nutriti ne iuuent p̄ deū. nec p̄ scđōs. s̄ vt affirmet p̄ aduerbla. et qñ erūt magni tūc nō crunt iuratores nec bla sphēmi z̄. Nota h̄ viciū. et dic exēplū scđi lo douici regis frācie. Hic eī qdā die quēdam quē blasphemantē audierat i labijs ferro calido cauterizari p̄cepit. Uelle inquens in labijs meis hanc indecentiā sustinere dūmō h̄ vītuī blasphemie pessimū de regno meo penitus tolleret z̄. Digni sunt morte. non solū q̄ ea faciūt. s̄ etiā q̄ cōsentīt facientib̄ ad Rō. i. glo. Aug. Cōsentīt facientib̄ q̄ debarent corrigē et nō faciūt. p̄mū p̄tinet ad parentes scđom ad scđpm. terciū ad dños et rectores cōmunitatū. Nota tres cōditiones gentiū q̄ nō deberet iurare. s̄ semp̄ deberet esse parati ad mortē. s. clerici. marinarij. et hoies armis qui q̄tidic sunt in piculo mortis. et tū isti sunt cōiter peiores. Iō dicit ap̄ls pentib̄ ad Eph. vij. Patres nolite a dī iracundiā. s. dei. puocare filios vestros s̄ educate illos i disciplina et correctione dñi. Dico scđo q̄ in scđo euāge lio oñdūt donatio glie. quia iō de⁹ dat alicui suā grām. vt det sibi finalis suā gloriā. quia gloriā ē dispositio ad gloriā habēdā. dauid ps. lxxij. q̄ misericōdī et veritatē diligēt de⁹. gratia ē dī misericōdia. idco p̄ctōri penitēti dat grām. Et q̄ veritatē diligēt de⁹ iō gloriā dabit dñs. q̄ ipse p̄misit dare gloriā penitētibus. Abiuit donatōnis ḡf declarat euāgelij hodiernū di. Cum sero aut faciūt esset. dixit dñs vinee procuratori suo. Uoca operarios et redde illis mercedē. incipiens a novissimis vñq̄ ad p̄mos z̄. vbi fuit ordo p̄ posterus vnde dicit. Erunt nouissimi p̄ni et primi nouissimi. Nota tres declarations huius verbi. Erunt nouissimi. Prima fm dura tionē temporalē. Secunda fm conditionē mundanalē. Tercia fm affectionē cordiale. De p̄ma sciendū q̄ de⁹ diuīst t̄ps. q̄ est t̄ps

de blasphemia.

qñ p̄ḡ nō debet p̄uare.

finis p̄tate dili git de⁹. ḡtaz reglo z̄a dabit dñg.

est nouissim p̄m̄.

z̄t̄.

Dñica in.lxx.

laborandi in isto mundo in bonis opibus. s. pnie. misericordie. iusticie tē. In alio mūdo est tps qui escendi illis q hic laborauerūt. Auctoritas. Dia tēpus hūt et suis spacijs transiunt viuera sub celo. Tēpus nascendi et tēpus moriendi. Tēpus plantandi et tps euelendi qd plantatū est. Tēpus flendi et tēpus ridendi. Tēpus plangendi et tps saltanditē. Eccl. viii. Ideo xp̄us. Beati qui nūc fletis. s. q pniā. q ridebitis q gloriā. Luce. vi. Abō in hoc mundo sunt quidā primi. s. ad gratiā dei habendā. Quidā vero nouissimi. qui tñ nouissimi erunt priui in glia. sicut p̄ de btō Petro. q p̄us in tpe fuit vocat' ad grām dei et ad apostolatū q Stephan'. et tñ Stephan' fuit p̄ius in glia. bene p. xxx. annos ante qd petr'. Ecce quō fī durationē tēporalē sunt primi nouissimi et nouissimi p̄mi. Idē potest dici de sc̄to Andrea et latrone. Moraliter habet hic doctrina de filijs vestris prius post baptismū decedentibus qui fuerūt nouissimi ad grām q̄ pentes. Ideo illi nō sunt flendi. s. adulti. ribaldi tē. Jo apls. i. ad Thessal. viii. Nolum' vos ignorare de dormientib' et inno centibus quiescentib' vt nō cōtristemini tē. Sc̄da declaratio est fīm cōditōnē mūdanalē. Conditio hui' mūdi est q illi q̄ sunt diuites honorati et in p̄spēritate cōstituti elongant a deo. q̄ nimis diligūt diuitias. honores tē. Ideo q̄ si plangendo dicit de'. Dilect' me'. i. xp̄ianus incrassat' impinguat' dilatat'. dēre liquit deū factorē suū et recessit a deo salutari suo. Deut. xxxij. Sed aduersitas facit opositum q̄ facit cōuerti gentes ad deū q̄i tribulati et afflicti sunt. Auctoritas. Grego. Abala q̄ nos hic sumunt ad deū ire cōpellunt. Abodo iuxta tēditionē hui' mundi p̄sonē diuites magis honorant' et sunt p̄mi in oī loco tā in ecclia q̄ in platea. tā in mensa q̄ in via. paupes vero sunt nouissimi q̄ modica mentio fit de ipsis. S̄z in alio mūdo fit totū opositū. quia paupes q̄ sunt nouissimi i isto mūdo i alio mūdo erunt primi. s. in padiso. Diuites vero qui in hoc mundo sunt p̄mi in alio erunt nouissimi. s. in inferno. sicut p̄z de diuite epulone et de paupere lazaro. Luce. xvii. Tercio de clarat verbū p̄dictū fīm affectionē cordialeū. Mā doctrina est theologie q̄ meriti essentia le et gloria essentialis magis r̄ndet habitui caritatis ad intra q̄ opibus ad extra. verbi grā. Sit vñus qui fecit multa bona opa et aliis q̄ nō fecit tot bona opera sed h̄z maiorē charitatem q̄ alter. et est magis seruens in corde. talis habebit maiorē gloriam celestem vel esen tialē q̄ alter qui facit multa bona opa. Vñ

maiorem gloriā essentialē habet būs mar tinus de martyrio desiderato q̄ vñus martir de martirio cōsummato. licet ille habeat au reolam. et nō beatus martinus. Augustin'. Non numerositas operū. nō diuturnitas tē porum sed maior caritas meliorq̄ voluntas auget meritū. Hoc mō sunt multi nouissimi primi. et ecōuerso. Qm̄ sunt multi religiosi q̄ in nouiciatu seruant regulā tē. et q̄i sunt professi totū dimittunt. Idē de sacerdotibus nō uis qui sunt deuoti tē. sed paulatim efficiuntur indeuoti et mali. et sic efficiunt nouissimi. Sunt alij qui incipiunt simpliciter bonā vitā et deuotā et cōtinue augmentant. et sic isti qui erāt nouissimi augmentando erūt primi. Ideo apls ad Phil. i. Oro. vt charitas vestra magis ac magis abundet in oī scia et in oī sensu vt p̄betis potiora. vt sitis sinceres sine offesa. Nota sinceres in charitate tē. Dico tercio q̄ in sc̄to euāgeliō oīdīc distinctio vite cū dicitur. Multū sunt vocati pauci vero electi. Sed auētas in opositū de btō Johāne euā gelista cui deus revelauit gloriam qui dicit. Eidi turbā magnaz quā dinumerare nemo poterat ex omnib' gentibus et populis et linguis stantes ante thronū dei tē. Apocal. vii. Lū ergo dicit xp̄s. Multū sunt vocati tē. cū sint innumerabiles fīm Joh. Hoc concordat sic per distinctionē. Quoniam. de electi possimus loqui duplicitate. s. absolute vel cōparatiue. Si volum' loqui absolute. sic sunt multi sicut dicit Johānes. Si aut̄ volumus loqui de electis cōparando ipsos ad dānatos. sic pauci sunt electi respectu dānator̄. Sicut dē manu plena arena in qua sunt multa grana absolute. et pauca cōpatiue respectu illoꝝ q̄ sunt in litorē. Sic gen̄ humānū ppter multitudinē cōparat arene. vt patet in pmissione facta Abrae. cui dixit dñs. Multiplicabo semen tuū sicut stellas celi. et sicut arenā que est in litorē maris. Gen. xxv. De qua deus acceptit manū plenā. quia iustor̄ anime in manu dīc sunt Sapie. iij. qui absolute sunt innumerabiles. vt dicit sanct' Johānes. sed respectu damnator̄ quasi nihil sunt. Nota q̄ antiquitus multi damnabank et solū iudei salabantur. et nō oēs. sicut modo saluans solum xp̄iani. et non oēs. hoc maxime apparet in die iudicij. q̄i oēs erimus in illa magna platea. electi ad dextrā. damnati ad sinistrā. De hoc ppheta Isaias ponit duas cōpationes dicens. Quō si paucē oīlue q̄ remanserūt. excutiantur ex oleo. et racemi cum fuerit finita vindemia. h̄i leuabunt vocem suam atq̄ laudabunt. cum glorificatus fuerit dominus

Fūt q̄ plures dāynt q̄ saluent
Fūt dāynt q̄ saluent
Fūt dāynt q̄ saluent
Fūt dāynt q̄ saluent

Sermo II

Qui facis angelos tuos sp̄is et ministros tuos ignē vrentē tē. Apls aut̄ dicit. Qui facit angelos suos flamaz ignis ad Heb. i. Quia ad instar flame angeli semp tendūt sursum ad deum. quia nullū habent retractorū sive retardatiū sicut nos retrahit corpus. Sap. ix. Corpus qd corrumpif aggrauat aīaz. Ideo xp̄s Luce. vi. Sp̄is carnē et ossa non habet. In angelis em̄ nō est materia p̄prie. vt dicit sanct' Tho. i. pte. q. l. ar. ii. et primo sc̄p. dis. viii. z. ii. di. iii. et in multis alijs locis idem dicit. vt inde potentia. et in quolibetis quolibet. idem dicit Dyonisius. iij. ca. de diuinis nob̄is. q̄ prime creature sicut incorpales ita et materialis intelligunt. Hui' veritatis p̄tra nūm Auicebron autor libri fontis vite assertus et irratiōabiliter. Cui' errore sanct' Tho. ibi s. efficaciter p̄fut. s. in prima pte. q. l. ar. ii. in corpe articuli. Sc̄ds gradus creaturā est oīno corpaliū vt sunt aīalia irratiōbilia que sunt corruptibilia. nō solū q̄tuz ad corp̄ sed etiam q̄tuz ad animos eoꝝ que educunt de potentia materie. Gen. i. Producat terra animā videntē. dixit deus q̄i voluit facē anima. Ideo totum mōritur. Pro dicti intel ligentia nota q̄ anima brutorū sive sensitua non est subsistens. vt dicit sanctus Tho. i. parte. q. lxxv. art. ii. per totum. et nullo modo est hoc aliquid. ac nullā habet p̄ se operationem. et traducit cum semine. et nō est p̄ creationem. qua etiā ex causa anime brutor̄ dessunt esse corpe corruptio. Auētas. Luncta. aīalia subiacet vanitati et omnia p̄gūt ad vñū locū. de terra facta sunt et in terram p̄ter reūtent. Eccl. iij. Et sicut angeli oīo tendūt sursum ad deū. p̄ opositum aīalia tendūt deo r̄sum ad terrā. quia nihil h̄is sp̄uale. Tercius gradus creaturā q̄st epilogando est homo. qui est p̄positus de materia corpali q̄tuz ad corporis. in quo est similis uimenti. et spiritu ali q̄tuz ad animaz. in q̄ est similis angelis. Qm̄ aīa rōnalis nō educit de potentia materie. Ideo est immortalis vt angeli. Q̄ aīa rati onalis sit incorruptibilis. p̄bat sanct' Tho. i. parte. q. lxxv. ar. vij. z. ii. di. xix. ar. i. z. ii. contra gentiles. clxxvij. z. lxix. Gen. ii. Formauit deus hominem delimo terre. q̄tuz ad corpus. et inspirauit in facie eius spiraculū vite q̄tuz ad alam. ac si angelus a deo mutetur in corpore deluto. formatū vt ipsum regeret et gubernaret. Ideo q̄m̄ ad corp̄ morib' hō vt iumentū. Eccl. iij. En̄ est interit homin' et iumentū q̄tuz ad corp̄. vt dicit s. Tho. i. pte. q. lxxv. ar. vij. in solutōe ad primū. f̄gia est im m

Dñica in.lxx.

mortalis, et qui corpus mortis anima vadit ad deum reddere rationem. Reuertat puluis ad terram suam unde erat: et spuma redeat ad deum qui dedit illum Eccl. viii. Sic miles cui rex commisit castrum in medio inimicorum, qui sibi bene custodierit castrum premiabili a rege: alio puniatur. Sic corpus ad instar castrorum consistit in medio inimicorum in quo deus mittit spiritum tanquam militem ad custodiendum ne per portas sensuum corporalium intrent inimici. Quod si bene custodit promittitur in morte: alio puniatur tanquam peccator. Apol. Statutum est omnibus hominibus semel mori: quod ad corpus, et post hoc iudicium estum ad aliam ad Hebrews. ix. In quo iudicatur rationem de gubernatione corporis. De qua iudicio dicit Christus in the. Quod iustum fuerit dabo vobis. scilicet in illo iudicio. propter thema fuit Augustinus in libro de cura pro mortuis agenda tres sunt gradus decedentium sive morientium.

Quidam sunt boni perfecti.

Quidam sunt mali pueri.

Quidam sunt boni mediocriter.

Qui libet isto dicit Christus in the. Quod iustum fuerit dabo vobis. Dico primo quod de mortibus quidam sunt boni perfecti sicut sunt persone qui licet peccauerint aliqui tamen per Christum redierunt ad deum: qui tamen de peccatis. Poterint non soli in anno sed in hebdomada regnare. Et sic de aliis bonis. Item quod si eorum mala et peccata ponerentur in statuta diuina iusticie: et bona in alia. multo plus ponderarent bona quam mala. Tales dicuntur boni perfecti. Quibus dicit Christus. Quod iustum fuerit dabo vobis. Quia quoniam tales decedunt statim dat illis Christus gloriam paradisi sine purgatorio. quod iam habuerunt hic purgatorium. Auctoritas. Si impius egredi periret ab omnibus peccatis suis quod opatus est. et fecerit iudicium et iusticiam vita viuet et non morietur Ezech. xviii. Nota. si impius. id est abominabilis peccator periret egredi de omnibus peccatis suis. saltet mortibus separatis: sed de angelis imperfectis et deficientibus. ut dicit sanctus Thomas in prima scda. q. lxxxviii. art. i. Et. iiii. di. xvi. q. ii. art. i. q. ii. Et custodierit oia precepta mea hec in voluntate proponendo custodiare. Quia dicit philosophus et recessus a termino a quo. scilicet a peccatis est accessus ad terminum ad quem. scilicet bona opera. Et fecerit iudicium scilicet in possessione. Ideo confessio debet sedere. reus est peccator ideo debet se accusare seruata veritate. Et si fecerit iusticiam scilicet seruando peritam iniunctam. vita viuet et omni iniurianti ei quod operari est non recordabor scilicet ad puniendum. Ezech. xxviii. Dia peccata eius quod fecit non imputabuntur. scilicet vt puniatur iterum: quod iustum fuerit dabo vobis. quod

ad gloriam. Qualiter autem dat gloria personis perfectis et bonus hoc declarat per quandam autoritatem allegorice sumptu Exo. xxvii. Ecce ego mittam angelum meum qui procedebat te et custodiat in via et introducat in locum quem preparauit. Doctrina est theologie quod angelus malus venit in morte cuiuslibet. etiam in morte Christi venit lucifer quod velens caput alam Christi posuit se in brachio crucis. Sed a Christo captus fuit et ligatus in inferno usque in finem mundi. Hoc dicit expresso Beda super Thobiam cap. vi. vbi dicitur quod Thobias exiuit ut lauaret pedes suos. Et ecce pescimanus exiuit ad deuorandum eum. Sed apprehendit brachia eius et attraxit eum in siccum regnum. Et exponit ipse de morte Christi. quia tunc cristus lauavit pedes peccatorum et exiuit pescimanus secundum dyabolus. Sed apprehendit brachia eius. proutem pastinam diripiendum. De hoc dicit Christus. Tenuit enim princeps mundi huius. et in me non habet quisquam. Joh. xxi. Ex hoc habetur doctrina clara quod dyabolus venit in morte cuiuslibet. Ab hoc fuit exempta sola virgo Maria de gratia spalma. Ideo Christus mittit in morte angelum bonum. Ideo dicit. Ecce ego mittam angelum meum qui procedat te. scilicet egredientes de corpore. qui ponit se ad dextram. Persona autem si sit bona et perfecta statim sentit ibi presentiam boni angelorum. licet ipsum non videat. quia caro impedit sed alia a carne separata statim videt ipsum et cognoscit. Et angelus malus stat ad sinistrum. qui reprehendit a bono deo. Quid vis tu hic. Rendet spero regnum. Ideo do vobis optimum consilium faciendo orationes angelorum custodienti quolibet die. Pro dicti intelligentia nota quod dicit sanctus Thomas prima parte. q. lxxxviii. art. ii. quod anime separate cognoscunt se mutuo et angelos. Diues enim in inferno positus videt Lazarum et Abram. Et loquamus de naturali cognitione aie separatae tamen his perfectam cognitionem de aliis animabus separatis: sed de angelis imperfectis et deficientibus. Lui rationem sanctus Thomas ibi assignat. quod modus aie separata est infra modum substantiae angelicæ: est per formis modo alias animas separatarum. modo sic aliquid intelligit fuit et in intelligentia est autem aliquid in altero per modum eius in quo est igitur anima separata habet perfectam notitiam de aliis animabus separatis. et imperfectam et deficientem de angelis. loquendo de cognitione naturali aie separata. De cognitione autem glorie est alia ratio. Et dicit sanctus Thomas in solutione ad prius quod aia separata quodammodo est liberior ad intelligentem quam iuncta. in quantum per gravitudinem et occupationem corporis a puritate ipsa.

Sicut separata non sicut se ma
tua.
Sicut separata non sicut se
aeglo separata.

Berimo II

elligentie impeditur: et ideo separata cognoscit angelos: sed non iuncta. Secundo dicitur et custodiat te in via. scilicet ab hinc usque ad celum que est via longissima. Et fuit doctrinam communem. demones sunt in media regione qui erunt ibi usque ad iudicium. custodientes passum. qui sunt ut athomi in radio solis. Ideo anima indiget custodia et securitate angelorum. De hoc David. Angelis suis deus mandauit de te: ut custodias te in omnibus viis tuis. ne forte offendas ad lapidem. id est duritiam malorum spirituum. psalm. xc. Pro dicti intelligentia nota fuit sanctus Thomas. i. parte. q. lxxxviii. art. iii. quo querit. utrum aer iste sit locus penalis demonum. quod demonibus duplex locus penal is debetur. scilicet aer caliginosus causa exercitandi homines usque ad diem iudicij. Et in infernum ratione culpe et pene. verum etiam eorum aliqui nunc in inferno sunt ad torquendum eos quos ad malum induxerunt. sicut et alii qui boni angelorum sunt cum animabus sanctis in celo. Sed post diem iudicij omnes mali tam homines quam angelorum in inferno erunt: boni reverti in celo. Hec sanctus Thomas ubi supra.

Tercio dicitur et introducat ad locum quem preparauit. De quo dicit Christus apostolis. Tunc parare vobis locum. John. xiii. Portarius qui custodiunt portas sunt Michael pro angelis: et beatus Petrus pro hominibus. et angelus introducit animam sanctam. Cui fit magnum gaudium in qualibet platea angelorum. Ideo Christus dicit. Factum est ut moreretur mendicus et portaretur ab angelis in sinum abrahe Luce. xvii. Mota ut portaretur ab angelis. Qualis honor est anima ita coronari a papa Iohannes. Auctoritas. Sapiens. v. Justi in perpetuum viuent et apud dominum est merces eorum. Ideo accipiet regnum decoris et diadema speciei de manu domini. ergo quod iustum fuerit ego dabo vobis. quoniam iustitia magna est quod ex quo homo se dat ad seruendum deo et ipse det homini suam gloriam. Dico secundo: quod quidam sunt maliti peruersi. sicut illi qui scunt se tenere malas vitas. pleni superbiam pompa et vanitate. Ideo de aliis peccatis qui oculis apertos vadunt ad infernum: et nolunt conuerti nec credere ad deum. Tales quando moriuntur in punto descendunt ad infernum: tam graue est onus peccatorum quibus grauantur Job. xxii. Ducuntur in bonis dies suos et in punto ad infernum descendunt. Ecce quare dicit: quod iustum fuerit dabo regnum. Greg. Ad magnam iusticiam omnipotenti dei pertinet. ut nunquam in alia vita careat supplicio quod in hac vita noluit carere peccato.

square et profipo
zali dnt ped et
ma.

Mota quod peccatum angelorum est irremediabile. ut dicit sanctus Thomas. i. parte. q. lxxxviii. art. iii. in corpe. Et. ii. distin. viii. q. i. scd. Itz. iii. dis. i. q. i. art. ii. secundum. Item de veritate. q. xxviii. art. x. et de malo. q. xvii. quinta. Similiter et peccatum damnata et animarum est irremediabile. Tres enim causas obstinationis demonum. ubi s. in de veritate assignat. Motatio super sanctus Thomas in de veritate. q. xxviii. art. viii. in solutone ad sextum. quod duplex est obstinatio. scilicet fuit quid et simpliciter. Prima est in hac vita. Secunda vero in damnatis ratione. Idem dicit ibi s. q. xxviii. art. xi. Item. Damnati non penitent de malis quod fecerunt ratione culpe sed ratione pene. ut dicit sanctus Thomas. ubi distin. viii. q. i. art. ii. Et ideo etiam iusto dei iudicio pena damnatorum erit eterna siue perpetua. Mota ad hoc similitudinem de m. ii.

square ped dap
nato et eterna.

Dominica in. lxx. *non de cor*m*issione.*

duobus raptoribus quos dñs vult corrigerē tē. Idem de aia qñ sentit pāmū iictum pene: obſtinat in malicia tē. Apoca. xvij. Et iauerunt homines estu magno t blasphemauerit nomen dei habentis potestatem ſug has plagaſ. neq; egerūt penitentiā vi dare illi glo- riā. Ideo xp̄s Abath. xxv. Ibūt hi ſcilicet mali t pueri in ignem eternā. Iuſti autē in vitam eternā. De quib; dicit scriptura Eccl̄s. xj. Si ceciderit lignum ad austrū aut ad aquilonem: in quocunq; loco ceciderit ibi erit. Li- gnum ſiue arbor. id eſt homo Abaci. viij. Tl̄ deo hoies velut arbores ambulātes. ppter di- ca eſt floxere per bonas cogitatōnes. ſecondo ſolia facere per bona verba. tercio fructus p- ducere. De quib; Luce. iiij. Xp̄s dicit. Facite fructus dignos penitentię. Hec arbor ſcindit i morte ſecuri mortis Abathci. iiij. Jam em se- curis ad radicem arboris poſta eſt. Si ceci- derit ad austrū: qđ ſignificat ſtatū gratie ppter caliditatem deuotōnis t humilitatez di- lune gratie. ibi eſt ſcilicet eternaliter. Si aut ceciderit ad aquilonem. qđ ſignificat ſtatū culpe et peccati mortalis ppter frigiditatem ibi eſt ſcilicet eternaliter. ergo qđ iustum fue- rit dabo vobis. Tercio dico qđ quidā ſunt boni mediocriter: quia nō eſt homo qđ nō pec- ter. Eccl̄s. viij. Sed p tempe redeunt ad de- um pterunt de peccatis: ſed nō tantū quātūz Abagdalena tñ ex quo fit pteritio non eſt ſine grā gratum faciente: ſed penitentiā eſt parua respectu peccatorum que fecerūt. Tales qñ- do decedūt nō vadunt ſtatū ad padifuz. qđ nō ſunt boni perfecte: nec vadūt ad iñfernū qđ nō ſunt peruersi: ſed descendūt ad purga- toriuſ. quod eſt in corde terre. Ideo quod iu- ſtum fuerit dabo vobis dicit xp̄s: qđ ibi com- plent penitentiā. De hoc inquit dauid p̄s. x. Qđ iustus dñs t iuſticias dilexit: equitatez vidit uultus eius. Nō equitarem ſcilicet cul- pe t pene: t econuerso. Et cōplete ibi penitentiā ascendūt ad celum. Nō ſimilitudinem de argento. qui nunq; ponit in opere aurum t argento niſi fuerit primo purificatū: in fur- nello. Sic deus optimus argentiā niſi po- nit in opere padifuz aurum nec argento. ſcilicet xpianos. qui dicunt aurū. ppter grām chari- tatis quam habent. et argento ppter clarita- tem fidei: niſi purificent primo in camio pur- gatorij. Eccl̄i. li. Igne purgatur. i. purificatū aurū t argento. homines vero receptibiles in camino humiliatōnis. Nota receptibiles. ſcilicet paſſiue. vi recipiant in celo exq; in grā decesserunt. Aplus. Gratia dei vita eterna. Et receptibiles actiue. qđ ſunt apti recipere

v Doca operarios

et redde illis mercedē. Abath. xx. Inter omes dñicas toti anni iſta eſt de maiori: t sensibili noſe vocat septua- gesima. Rō quia mō appropinquat temp⁹ penitentię. s. quadragesima. qđ pſiſtit i ſep̄te hebdomadis. In qđ peccatores faciūt pñiam p ſeptem ope penitentialia. de ſeptē peccatis mortalib;. p obtinēdis ſeptē donis ſpūſſci. t ſeptē beatitudinib; padifuz. Ecce qđe dicitur

Sermo III

septuagesima. Et de euangelio huius eſt sermo: Sed primo ſalutef virgo Maria. Goca operarios tē. In iſto euangelio hodierno co- unentur multa t magna ſecreta t difficulta- tes que nō poſſunt in uno ſermone declarari. Ideo modo ſolum volo declarare pūcia pñ- capalia que ſunt duo. s.

Primus de vocatōne tpali.

Scdō de tribulatōne eternali.

De ſcdō dicit the. t eſt verbū dei p̄fis ad filiū ei⁹ ihm xp̄m loquens de iudicio generali dices. Goca oparios t redde illis mercedeſ.

Dico primo qđ p̄m⁹ punct⁹ eſt de vocati- one tempali quō de⁹ vocat aliq; ad ſe p bo- nam vitā t pñiam in h̄ mūdo ſcdō qđ ipemēt declarat in euangelio hodierno p talē ſimi- tudinē dices. qđ erat quidā pñfamilias q̄ ha- bebat quandā notabilē vineā. ppter quā vo- lens pducere oparios ſur:exit māe t hora p- ma exiuit in platea t pduxit oparios. quibus pñmisit ſingulos denarios argēti. t miſit eos in vineā ſuam. Egressus circa horā terciā vi- dit alios ſtantes in platea vel foro oiosos. t illis dixit. Ite t vos in vineā meā: t quod iu- ſtum fuerit dabo vobis. Item exiuit circa ſex- ta; t nonā horas. t fecit ſimiliter. Circa vero horā vndecimā exiuit: que eſt inter vſperaz pplerorū t inuenit alios ſtantes quib; dixit. Quid hic ſtatis tota die oiosi. Dixerunt ei. Quia nemo nos pduxit. dixit. Ite et vos in vineā meā. Hic oſtendit vocatio tem- pali. Sed oportet paus tria declarare anteq; intramus materiā.

Primo quis eſt iſte pñfamilias.

Scdō que eſt iſta vinea.

Tercio qđ ſunt iſte hore. pñia. tercia tē.

Nota qđ hec nomen pñfamilias eſt ḡi casus ſm declaratōnez grecā: t numeri ſingularis. Iſte ḡ pater familie. s. xpiane ē ſol⁹ de⁹ qui ſolum xpianis dat hereditatē padifuz. Iſto mo- do nō dicit pater iudeoz agarenoz nec alio- rum infidelium. Ideo nō dicit pñfamilias in plurali: ſed pñfamilie. s. xpiane. quā ge- nuit in baptiſmo in vtero ſponse ſue ſcilicet ec- clesie. Et xpianis tanq; filiis dat ſuam bere- ditatem. quibus dicit ipſemēt. Omnes vos fratres eſtis: vnuſ eſt em̄ pater vester qui in celis eſt Abathci. xxij. Vinea hui⁹ patris fa- milie eſt vita spiritualis ſancta t deuota p ip- ſum valde dilecta que habet tot vites qđ reli- giosos. qui tenent vineam t non agrum. du- plici differentia que eſt inter agrum t vineaz. Prima. quia vinea indiget maiorī cultura t cura qđ ager. Secunda qđ vinea indiget clau- ſura ſiue bardica. et ager non. Sic etiam vi-

ad qđ obligat̄ reg

Dominica in. lxx.

corda ut perturbiatur ad seruandum que voulimus. De illis autem qui iam seruat: dicit. et perfice ea quam plantauit dextera tua. Quia que liber profana spiritualis vite plantat a deo in vita nea vite spiritualis. Secunda differentia que est inter agrum et vineam est quoniam vinea indiget clausura parvus ager non. Sic etiam vinea spiritualis vite clausa debet esse. non curare de negotiis secularibus. nec de amministrantibus vel familiis bus. alios tamen vindemiaz. id est mortis non inuenient racemi bonorum operum sive meritorum. Ideo Christus loquens de se dicit. Non quidam erat pater familias qui plantauit vineam et sepe. id est bardicam circuitedit ei. A. Math. xxii. quia alii vita spiritualis sine clausura non potest seruari. Ideo David loquens de illis qui nimis curant de negotiis mundi dicit. Ut quid destruxisti maternam ei? i. bardicam. et vindemiam eam omnes qui per grediuntur viam. ps. lxix. Ad videovidendum est que hore sunt iste in quibus patrem familias vocat gentes ad vineam spiritualis vite. ad quas vocantur ad quinque horas. s. prima. tercua. sexta. et. in quinque etatis. Hora prima hois est infans sive pueritia. Quia ergo iam in puericia incipiunt seruire deo orari. patentes et. tales vocantur hora prima ad vineam spiritualis vite. Hora tercia est secunda etas scilicet adolescentia a quod decim annis usque ad vicecumquintum. Hac hora vocantur qui in ista etate incipiunt bonam vitam. Hora sexta qui in iuventute. Hora nona qui in senectute. Hora undecima qui in etate decrepita. Dicunt. Omiserit senex sum et nullum bonum feci et. adhuc recipi a domino. quasi diceret de malis solitoribus oportet recipere et. Ecce quod in quinque horis sive etatis homini deus vocat gentes ad vineas spiritualis vite. Auctas. Deus omnis gratia scilicet dator qui vocavit nos in eternam suam gloriam in Christo. i. pe. v. Si queratur in quod istarum etatum est melius vocari et pertiri ad deum et incipere vitam spiritualis. Ad hanc questionem respondet Hieremias dicens. Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua. Trenor. iiij. Non quod parentes debent nutritre filios. Dixi secundo quod secundus punctus esset de retributione eternali quod deus dabit vincitum sive meritis et iusticiam dicente deo prece ad filium. Voca operarios et redde illis mercedem. quod ostendit in euangelio cum dicit. Tu sero autem factum esset dixit dominus vinee procurato suo. Seruo intelligit dies iudicij. Ratio. quod sicut sero est finis diei: sic dies iudicij erit in fine mundi cito et breuiter. Tunc nullus viues remanebit in mundo. quod omnes morientur et per ignem purgationem. et statim post erit iudicium. ad Heb. ix. Statutum est omnibus

hois semel mori. et post hunc iudicium. In isto seculo diei iudicij dominus vinee. scilicet Christus versus deo et homo vocabit procuratores suos scilicet angelos. qui ex precepto Christi procurat hanc vineam et custodit. Ecce michael unus de principib; primus venit in adiutorium meum. Ora. x. Tunc dicit Ihesus sibi. Voca operarios: et redde illis mercedem. scilicet nunciatiue. quod deus reddet mercede pmiariue. Hec vocatio erit vniuersalis citatio que fiet per michaalem quoniam voce terroribili clamabit. Surgite mortui venite ad iudicium. Que vocatio dicit tuba propter terribilitatem vocis. que audiatur in celo. in inferno. in purgatorio. et in limbo puerorum. Et statim omnes anime tam bonorum et malorum venient et quelibet resumeretur corpus virtute diuina. licet fuerit robustum vel a bestiis devoratum. Boni autem cum magno gaudio assumunt corpora sua. sicut sponsa accipit vestem preciosam a suo sposo sibi missam. et cantando dicent. Gaudens gaudebo in domino. et exultabit anima mea in deo meo. Quia induit me vestimentis salutis. et indumento iusticie circumdedit me. quasi sponsa ornatam monilib; suis pectoribus. Ix. Damnati etiam tunc exirent de inferno. licet magis vellent ibi remanere. quod modo habent captionem latam: sed anima restinguatur in corpe fetido et ignito. ac si aliquis indulueretur tunica ferrea ignita. Elencti etiam omnes pueri qui sunt in limbo et suscitabuntur in etate. xxx. annorum et omnes cognoscimus nos. Ecce hec est vocatio vniuersal ad eternam retributionem. Autoritas. Tunc mittet filius hominis angelos suos cum tuba et voce magna. et congregabunt electos suos a quatuor ventis. a summis celorum usque ad terminos eorum. A. Math. xxiiij. Nota cum tuba et voce magna a quatuor ventis celi. quia tunc resurgent qui ex parte defunctorum. scilicet beati de paradyso. et damnati de inferno. illi de purgatorio. et pueri de limbo. Quantus ad secundum. Retributio mercedis erit quoniam christus dicit bonis qui erunt a dextris seu ad dextram. Elencti bimaculi patris mei percipite paratus vobis regnum a retributione mundi. Et surui et dedicatis mihi manducare. Surui et dedicatis mihi bibere et. A. Math. xxv. Tunc boni flexis genibus Christus regnatio dicet. Gloria tibi dicitur. et. Qui vultus glorie vel divisa ascendet cum Christo et virginem marie et osculantes manus Christi et virginis marie. Ecce mercede quoniam expectamus si tenemus bonam vitam. et eternaliter erimus in illo honore et gloria sine alicui defectu. Deinde dabit salariu sive penam dolorosam magis quam salarium

Sermo III

malis qui erunt a sinistris cum vultu et facie terribili deo. Discedite a me maledicti in ignem eternum. qui paratus est dyabolo et angelis eius et. A. Math. xxv. Quia noluitis vivere in meas ordinaciones: sed finis vestras inclinationes. Ecce precepit humilitatem et vos fuist superbi. et sic de aliis. Ideo inferne aperi os tuum et deglutire omnes impios istos. Dic quomodo infernus absorbebit eos illa pena. Ideo aviso quia non dico centesimam partem penae. Ideo perturbamini et faciatis penitencias operamini opus vestrum ante tempus et datum vobis mercedem in tempore suo. Eccl. vii. Deo gratias.

Sermo. iiiij.

Runt nouissimi

e primi et primi nouissimi. A. Math. xx. Verbum est Christi et habet magnam difficultatem in theologia. Ideo volo modo ipsum declarare: sed primo salute virga maria et. Verbum propositum declarat primo litteraliter narrando primo historiam brevem euangelium. Et quando in sero dominis vinee dixit procuratori suo quod in solutone seruare talem modum et primo daret salariu illis qui venerunt hora undecima. Deinde illis qui venerunt hora nona. Deinde illis qui venerunt hora sexta. et sic de aliis. Sic quod illi qui venerunt primi fuerunt in solutone ultimi. Occasione huius parabolae Christus dicit verbum propositum. Erunt nouissimi primi et primi nouissimi. Adhuc restat difficultas ad declarandum quoniam intelligitur verbum predictum. Erunt nouissimi primi et. Pro cuius declaracione sciendum quod hoc verbum erit primi nouissimi et. habet virtutes finis intellectus.

Primo finis duracionem tempalem.

Secundo finis probacionem mundiale.

Tertio finis affectionem cordialem.

Quantus ad primus predictum verbum est verum finis duracionem tempalem. per quo secundum quod deus diuisit totum tempus in duas partes. s. in tempore merendi et in tempore premiandi. Tempus merendi est in hac vita. et durat quodlibet duabus presens vita in quo meremur per opera misericordie. patientie. iusticie et. Tempus premiandi est in alio mundo. quia ibi non est tempus lucrandi aliquid. Qui licet sancti qui sunt in paradyso faciant multa bona opera et virtuosa. tamen illa non sunt ad meritum gratiae sed sunt in premium et salariu glorie. De his duabus partibus tempis auctoritas. Tempus fiendi tempus ridendi. Tempus plangendi

Et pauperes spiritu.

Bro. Vz q. Miseritatem
ratiōē et pietatis
fuit. s. patiens.

Major regnos au-
get mīnū p. pīm.
et nō numerofitas
opus.

Jah. i pīm. P. Deuotio
cer. n: qm i se
nestre. s. p. pītio
Deuotio.

Ideo dicit scriptura. Glorietur humilis i exaltatione sua. diues autem in humilitate sua quia sicut flos seni transibit. Exortus est enim sol cum ardore et arefecit fenum. et flos eius decidit et decor vultus eius deperit. Ita et diues in itinerib⁹ suis marcescit. Beatus vir qui suffert temptationem. quoniam cum probatus fuerit. supple. patiens accipiet coronas vite. Jacobi. i. Dico tertio q. verbum propositum est verum fm affectōem cordiales. Doctrina est cōmuniſ ſanctorum doctorum in theologia q. meriti gratie in hoc mundo premium glorio in alio. magis venit ex affectione cordis et feruore spiritus q. ex multiplicazione bonorum operum. Quanto enī homo plus habet vel minus de charitate. tanto est primus vel nouissimus siue maior vel minor apud deum. Clerbi gratia. Sint duo q. vniuersit facit magna opera penitentialia. ieunando. orando. magnas elemosynas dando. et tamen nō facit ista cum magna affectione cordis et feruore spiritus. licet sit in gratia dei tamen nō est ita inflamatus charitate ut operetur. Alter autē nō facit tot bona opera: s. solum seruat ieunia ecclesiā p̄ficitur et p̄municat semel in anno in pasca. audit missas i officina solus. facit aliquas elemosynas; s. ista opera facit cu magna affectione cordis et feruore spiritus et cu magna charitate. ita q. totus videtur ignitus. De his duob⁹ quis habebit maius meritū gratie hider in alio mundo majori glorio. Dico q. iste scđs. q. meriti essenti ale seu principale non p̄putatur fm multiplicazione siue multitudine operum vel duracionis temporis: sed maiorē vel minorē charitatem. Augustinus. Non numerofitas operum. non diuturnitas temporis: sed maior caritas melioris voluntas auger premiū. Ex h. patet quō sunt multi nouissimi pauci et paucissimi fm affectōem cordiale. Et multo incipiunt seruire cum magno feruore ut beatus Antonius qui isto respectu dicunt pri mi. qui paulatim dimittit. ut religiosi in noviciatu. et p̄bysteri et layci iuvenes: sed qm sunt antiqui et senes nullā habent deuotōez. O in ueterate dierum. Dñi. xij. Sunt aliq. qui te pide et frigide incipiunt fuire deo: s. paulatim. ascendit et augmentans in fuitio dei et in feruore sp̄us. hi q. sūt nouissimi fm affectiones cordiale efficacit primi p sp̄uale diligentias et feruore. Et illi qui erant primi efficiunt nouissimi p negligentiam et indeuotōne. Ideo apls ad Phil. i. Oro ut caritas vfa magis et magis abundet in scientia et in omni sensu.

apud deum sunt primi. quia aduersitas facit ipos ire ad deū. Et primi fm mūdū sunt nouissimi apud deū. quia p̄spēitas elongat ipsos a deo. Ecce quō sunt nouissimi primi. et econuerso. fm mundi p̄ditionem. De b̄ dabo vob⁹ miraculū et exempluz sacre scripture qd̄ xps p̄dicauit de divite epulone et paupe lazaro Lu. xvij. Qm paup mendicus lazarus q. fm mundū erat nouissim⁹: apud deū fuit prim⁹. De divite q. fm mundū erat primus: s. fm de um fuit nouissim⁹ in inferno. factū est autē ut moreret mēdicus et portaret ab angelis in sinū abzabe. Abortu est autē et diues et sepultur⁹ est in inferno. Exemplū autē fuit de David et fratribus suis. i. Reg. xvij. Si de voluit dare regē p̄lo israel. dixit deus Samueli pphe te q. iret in ciuitatez bethleem ad ysai qui habebat multos filios dices q. vngret in regez vnū de filijs suis. s. illum quē sibi ostenderet. Tō ysai vocavit aminadab et alios sex et successione. ultimo vō ex iussu samuel dāuid. Et tūc autē dñs. Surge et vngre eum ipse est enim Nota historiā quia pulcra. Saul fuit electus de regno. coram dñs vltimus. corā mūdo p̄mus. David p̄ prim⁹ coram dñs. abiect⁹ mūdo. Et dic quō primi erunt nouissimi. et econuerso fm conditōem mundi. Super hoc sciūti doctores dant vnū similitudinem talē. scilicet de falcone et gallina. quia falco q̄diu vivit seruat diligenter. Nota practice et p̄positum est de gallina et. que nō p̄mittit intrare camerā dñi. Sed post mortem mutatur formis. quia gallia est prima et portat cum magnō honore inter duas scutellas argēteas coram dñs. Falco autē nouissimus q. p̄icū in sterquilinio. Idem in p̄posito de diuite et paupe et. Moralē nota hic p diuitib⁹ ut custodiāt se et caueant a peccatis. taliter q. sic diutes plenus recedit a dñi suo: sed qm esurit statim venit ad manū qm vocatur a dñi. sic diutes plenus recedit a dñi: sed pauper ad primā vocē qm vocat a dñi sc̄i p̄dicatione. vel als statim venit p̄terit p̄fite et. Simplices statim querunt ad deū: s. diutes minime. Bene potestis predicare et dicere Ecce q̄lez h̄z aduersitas p̄ditōez et efficaciā q. facit venire homē ad deū. qd̄ p̄t ad oculum Erit vñ scūfer iuuenis fortis et robust⁹ qui totū t̄ps suū expendit eq̄tando. rapiendo. surando et. s. qm capit et sententiat tūc cōficit et petit veniam. penitet et dolet. Greg. Abala q. nos hic p̄munt ad deū ire p̄pellūt. Adō fm p̄ditionē mūdanale in mūndo sūt primi reges p̄ncipes. duces. comites. barones. papa. cardinales. prelati et. Notissimi autē sunt pauperes simplices p̄sonae in omni loco tam in ecclesia q̄ in platea et in via et in mēla et. Sed

Fno dī dīp̄p̄.

Sq̄nd sonat trassato.
p̄p̄ngato. delatato.

Beati mites. Ecce meritum qm̄ ipsi possibunt terzā. s. viuentū. Ecce premium. Abites sunt qui nolūt facere pompā in ornatu. vestitu nec scutiferis. nec equis. sed in corde et in ore et gestu sunt simplices. Tercio. Beati qui occideret: sed qm̄ vident illū suspensus ppter furtū. et illū ppter homicidiū et. dicunt. cauebo a talib⁹. ppter hoc dñi tpales qui faciunt iusticiā h̄t hic magnū meritū. et in celo h̄t magnū p̄mū. qm̄ ip̄ saturabunt. Quarto. Beati q̄ lugēt: s. p̄ctā. Ecce meritū. qm̄ ip̄ si p̄solabunt. Ecce premium. Quinto. Bti misericordes. q. ad instar seminarioris in tempe messis. s. die iudicij meret. qm̄ ip̄ misericordia cōsequens. Sexto. Beati mōdo cordes. s. ab odio rancore. a nūdīa. mala voluntate. a malis deſiderijs. qm̄ ip̄ deū videbūt. Septimo. Beati pacifici. i. pacē facientes cuz inimicis. dicit Aug. i libro de sermone dñi in monte. q. hoc meritū est malus. ideo premiū correspondēt est mai. qm̄ filij dei vocabunt. Octaua. Beati qui p̄secutōez patiunt. ppter iusticiā. Ecce meritū. qm̄ ip̄oz est regnū celoz. Hono. Bti estis cū maledixerit vob⁹ hoies. et dixerit omne malū aduersum vos mentiētes ppter me. Gaudete et exultate. qm̄ merces vfa copiosa est in celis. Abath. v. Scđm ḡ duratōem tpalem qui in hoc mūdo nouissime incipiunt mereri: in alio mūdo p̄miant primi. si p̄mi ex hac vita deceđūt. Ideo dicit. Erunt nouissimi primi. s. in glia. et primi in merito nouissimi in premio. Clerbi gratia. Quis primo incepit mereri et cē in seruicio xp̄i. Pet̄ apls vel latro. Cetū est q. petrus: q̄ iam incepit i principio p̄dicatōnis xp̄i. latro autē in fine. tñ latro fuit p̄m⁹ in glia. q. eadem die fuit i p̄so et habuit padisum. et Pet̄ stetit adhuc p̄ xxx. annos. Idem de virgine maria et beato Stephano. cū stephanus fuit prius in glia q̄ xgo maria. Idem de Iohē cuāgelista q̄ fuit de p̄amis discipulis xp̄i. et de paulo q̄ fuit de vltimis. q. p̄ ascēsionē xp̄i adhuc p̄sequebatur xp̄ianos. et tñ paul⁹ fuit prior iohē in glia. bñ p. xx. annos. Idem de nobis. vñus religiosus erit q̄ seruuit xp̄o. xl. annos: vel. l. seruando regulā. vota. ceremonias. et vñ. hodie p̄ficit et morit in scūitate. Ille qui fuit nouissimus in merito erit tñ prim⁹ in p̄mio in gloria. Idē de p̄bris et laycis. Quot sūt in mūdo q̄ tenet sanctā vitā. amore q̄z de sustinet munidū. q. als diu fuisse p̄sumpt̄ forte. pp̄l p̄ctā in habitantium. patet hoc pulcre. Gen. xviii. q. s. x. iusti fuisse inveni in sodonis et gomora. p̄p̄asset orb⁹. Aut em̄. propriez deces

grace deo fūisti
nē mūndū.

xpo. si habent minorē vel maiorē gloriaz in paradiso. Sol em̄ iusticie xp̄s deus n̄f. equaliter tangit om̄s; sed ipsi n̄ sunt equaliter beatati. Sicut luna et om̄es stelle recipiunt claritem a sole. Sed ut clare patet ad oculum n̄ om̄s equaliter illuminantur. Quia plus recipit luna de claritate solis q̄ alie stelle: et sic de alijs. fm q̄ diuerse p̄ditōes et p̄prietates stellarum sunt. Ita de sole iusticie et de sancti. q̄a n̄ sunt om̄es equalles in meritis. ideo nec in gloria. Ideo dicit apls. Strella differt a stella in claritate. Sic et resurrectio mortuorum. i. ad Corinθ. xv. Mota aliam similitudinez de rege plures filios habente. quoz vnum est parvus quinq̄ annoz. alijs decim. alijs duodecim. Alij sunt magni quos rex induit om̄nes de eodem panno p̄cioso te auro. Certuz est q̄ plus ponit de panno in veste filij maioris q̄ minoris. tamē om̄es sunt p̄tenti de suis vestibus neccyent permutare. licet plus de panno sit in vna q̄ in alia. Idez de veste glez Quidā sancti sunt minores: quidā maiores. quos om̄s deus induit de eadez pecia panni p̄ciosissimi glez. sed vnum h̄z plus q̄ alij fm q̄ habuit hic maiorē charitatē meliorēq; voluntatem. Non credatis q̄ qui est maior i genere vel scia vel diuitijs vel potentia sit maior in glia: sed qui fuerit maior in charitate et p̄ximi. Aug. Ab maior charitas meliorēq; voluntas auget meritum. Quantū ad tertiam difficultatem cum dicit. Et murmurabunt. An in celo vnum murmuret p̄tra aliū. Respondeo. q̄ nō. q̄ inter eos nulla ē inuidia s̄ amor et p̄solatio: quare ergo dicit thema. Singulos denarios accipientes murmurabāt. Pro circius declaratōne sciendū q̄ murmuratio est secreta locutio que fit p̄tra aliquē duplicitate. vel ex indignatione. vel ex admiratione. Ex indignatione murmurat aliquis quādō. q̄ q̄ p̄cipit alicui aliquid. de q̄ reputā se iniuriatū murmurat. vel ex admiratione. sicut q̄ dicit de aliq. Obnūdicit de. et quō ascendiit iste in magno honore vel dignitate v̄l diuitijs: nō est diu q̄ erat paup. Prima murmuratio est p̄tū. Secunda nō. De ista murmuris distinctione auētas de iudeis p̄tra xp̄m murmurantibus. Quidā ex admiratōne dixerūt pro certo h̄bō bon̄ est. multa bōa opa facit et multa mirabilia. p̄ certo sanct̄ h̄bō debet. Et alijs ut pharisei murmurabāt ex indignatione di. q̄ habebat spiritū familiarem. virtute cui exercebat demonia et c. Auētas. Abitur multus de eo erat in populo. Et distinguunt. Quidam enim dicebant: quia bonus est. Alij autem dicebant non: sed seducit turbas.

Ideo dicam vobis miraculū de sophia. Qui tradebant clauem ecclie Constantinopoli. et bobus deficientibus dedit herbam cum magna affectione cordis et seruore spiritus. Ideo plena ecclesia fuit inuenta scriptura in liminari dicte ecclie de līris aureis. Sophia me fecit. Ecce quō totū op̄ fuit sibi attributū zp̄o illis q̄ dederūt tot milia floz. sed sine magno seruore. Patet q̄ quō intelligit. Erūt nouissimi mi p̄mi et p̄mi nouissimi.

Sermo. v.

Ingulos denarii

Os accipientes murmurabāt abha thei. xx. Sermo noster erit de difficultate et subtilitate verbi p̄positi. Abateria p̄templatōnis et devotōnis p̄ personis deuotis et bone instructōnis p̄ omnibus: sed primo salutē virgo Maria et. Singulos denarios et. Pro declaratōne difficultis theologie/ce tace in verbo p̄posito oportet dicere parabolam euangeli breuiter. q̄ intellectus litteralis sive histrioalis est fundamenā intellectus sp̄ualis. Dicaf historia ad litterā de illis qui murmurabāt dicit the. Singulos denarios accipientes murmurabāt. Abō veniam ad difficultatem theologie. Hec similitudo christi ostendit quō xp̄s dat salariū glorie bonis p̄ sonis et deuotis que laborat diligenter in vinea ecclesie militantis p̄ bonā vitā. Abodo ē difficultas in hoc q̄ dicit singulos et. In quo apparet q̄ nō dat nisi vnu denariū cuilibet. et nunquid p̄ tanto et tam longo seruitō nō dat plus. Scđa difficultas q̄ videt q̄ om̄es sint equalis in premio glorie. Tercia difficultas est in hoc q̄ dicit murmurabant. sc̄z vnum de alio. et nundū in padiso est murmur vel inuidia. Has tres difficultates volo nūc declarare. Quantū ad primū cū dicit singulos denarios accipientes. sciendum est q̄ iste denarius quez deus dat bonis oparijs in fine diei mundi. scilicet vite tempis est paradisus sive gloria eterna. Hunc denariū dat deus bonis oparijs religiosis qui diligenter laborauerūt in vinea religionis ecclie. et presbris q̄ fideliter laborauerūt in vinea ecclie. et bonis laycis q̄ fideliter laborauerūt in vinea xp̄ianitatis p̄ bonā vitā. Ita padisi dicit denarius. Propter quoz q̄ sunt in denario q̄ illā gloriam significant. Num̄ est scriptura. scđm est figura. tertium est circulatura. quartū est sonus. Quantū ad primū scriptura q̄ est in denario significat gloriaz anime beate q̄ statim q̄ in trāt padisum h̄z noticiā et sciam clarā de omnibz scripturis mūdi. etiā si in bō mūdo fuerit

rūsticus sive pastor: rūdis. Et sicut scriptura est in vtraq̄ pte denariū sic statim aīa bā habet vtrāq̄ sciam. s. de deo et de creaturis. q̄ subito aīa h̄z sciam de sciam trinitate de pte et filio et sp̄u sancto. Item ex alia pte videt statim p̄iunctōes humanitas xp̄i cū diuinitate. Tūc dicit aīa. Nunq̄ potui istud intelligē v̄loq̄ modo. Tidet etiā xp̄m in hostia p̄secrata. sicut nos videmus imaginē nfam in speculo. quā nos nō videm⁹ mō nisi p̄ fidem. Tūc dicit aīe bē. Sicut audiuim⁹. s. p̄dicare in mūdo. sic vidimus in ciuitate dñi. Ecce scriptura vnius partis denarii. Ex alia pte aīa h̄z sciam creaturaq̄ oīm artū et sciam mūdi. etiā si sit aīa vni⁹ pueri vni⁹ diei statim sc̄t totam grāmaticā et logicā et. plus q̄ aliquis p̄sbrorum sciam vnuq̄. Sicut om̄s naturas et p̄prietates aīalium aīium p̄sciu lapidū herbarū fructū et elementoz stellaz. cognoscit om̄s angelos et noīa eoq̄ et sanctoz. Steg. Quid est q̄d nō videt q̄ vidēt om̄ia videt. Ergo benedictus est ille qui studet in libro bone vite. Abulti vadūt ad studia diuersa. x. xij. vel. x. iij. annis et tñ parū acquirūt de scia. sed in paradiso subito habet. Patet ergo quō denarius significat illaz gloriaz ppter scripturā vtrā usq̄ partis. Auctoritas. Cincenzi dabo māna abscon. et dabo illi calculi. candi. et in calculo nomen nouū scriptum. q̄d nemo sc̄t nisi q̄ accipit. Apoca. ii. Mota vincenti. s. occasiōes mundi. inclinatiōes carnis. et temptatiōes dyaboli. Dabo māna absconditum. et signifi car delectatiōes glez q̄ nunc nob̄ absconde sunt. s̄ dāvid sensit q̄n dixit. Quā maḡ multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timentibz te. loquit̄ de timore filiali et. et dabo illi calculū. s. margaritā sive glam p̄ciosam lucem. i. sciam claram absq̄ obscuritate aliqua. Et in calculo nomē nouū scriptū. s. sciam om̄niū sciaz. Scđa q̄stū ad figuram imaginis que est in denario significat gloriam corporis quam habebit in die iudicii. Quia sic corpora laborauerunt simul cum animabus in vinea christi in bonis operibz. Ita non solum anime sed etiā corpori vult dare gliam. ppter hoc in iudicio generali resurgent om̄nia corpora ut recipiat claritatē. O qualis gloria erit et qualis delectatio quando glia anime reducabit in corpus. Itē imago regi que est in denario h̄z coronam in capite cū quatuor lilijs. que significant quatuor dotes corporis gloriōsi. sed prima erit impossibilitas. Abodo modica spina sive lapis nō cruciat. s̄ tūc corpus erit impassibile sine aliquā passione. q̄a nec ignis nec aqua et. Secunda erit claritas

Fro. no.

Dominica in. lxx.

Nemo tamen palam loquebas de illo propter metu iudeorum Iohann. vii. Abodo respondeo ad difficultatem. In hoc modo est murmur ex indignatione propter inuidiam. Hec murmuratio est mala contra quam dicit scriptura. Omnes facite sine murmuratioibꝫ ad Phil. ii. et Sapien. i. Lustodite vos a murmuratione que nihil prodest. In paradiso autem non est murmur ex indignatione sed ex admirazione quādō beati vident aliquem qui modo incepit scriuire deo et moritur in gratia. et xps dat sibi gloriam: dicunt sancti. O benedictus deus iste virgit in peccatis magnis. xxx. vel. xl. vel. l. annis. et modo nouiter cōuersus habet tantam gloriam. Credatis q̄ isto modo sancti loquebanꝫ de Paulo aplo admirates cū fuisse tam magnus p̄secutor xpianorū et modo sit tam magnus in paradiso. Idem de beato matheo p̄ius ysurario et. Idez de magdalena cum sint q̄splices virgines in padiso que nō habent tantā gloriam. que admirantes dicunt. O benedictus deus q̄ fecit istā pueri et exaltavit. Hec murmuratio sc̄tā et bona. sic intelligif. Singulos denarios accipiebat murmurabat. s. ex admiratione et nō ex indignatione. Deo grās.

Sermo. vi.

Mlti sunt vocati
m pauci vero electi. Abath. xx. Inter alias magnas difficultates et subtilitates sancti euangeliū ista thematis est de maioribus scilicet de multoz̄ vocatōne et paucoz̄ electōne. Tria sunt que dant magnā difficultatem verbo thematis p̄posito. scilicet reuelatio diuinā, augmentatio naturalis, predestinationis eternalis. De primo q̄ abū p̄positū habet difficultatez̄ ex reuelatione diuinā. Qm̄ ex diuina reuelatione facta beato Johanni euāgeliste inuenitur in sacra scriptura q̄ tot sunt electi in gloria q̄ sunt innumerabiles. Apoc. vii. Tidi turbā magnam quā dinuincere nemo poterat. ex omnibus gentibus tribubus et plis stantes ante thronum dei. Ergo multi sunt electi et. Gen. xv. legit q̄ Abrahā complāgens se cum deo. q̄ nō habebat heredē cum tot bona h̄bet. quem deus eduxit extra dicens. Suspice celum et numerā stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuū. Ecce hic reuelatio diuina multoz̄ electoruū in dicta reprobatione de q̄ dicit ecclia. Signifer sanctus Michael representet cas i lucem sc̄tām. quā olim Abrahe pmisi et semini eius. Quare ergo dicit the. Mlti sunt vocati. R̄iſio. p̄mo q̄ abū xpi est verum et re

uelatōnes Abrahe et iohānis sunt vere et cōcordant: per distinctōnem sic. Qm̄ de electis possumus loqui dupliciter. vel absolute vel compatitive. Primo modo electi sunt multi sicut dicit Johannes in dicta reuelatione sibi facta a deo. Secundo sunt pauci respectu multitudinis damnatorꝫ. Et sic loquit̄ xps compative. sicut in manu plena arena sunt grana innumerabilia absolute: sed sunt pauca respectu illoꝫ que sunt in littore maris. Et de recipit manum plenam. Et omnes electi in manu dei sunt. Item Sapien. iij. Justorum anime in manu dei sunt et non tangunt illos tormentum mortis. vissi sunt oculis insipientium morti: illi autem sunt in pace et. Sed absolute quando sunt tot q̄ sunt innumerabiles. quot innocentes. quot martyres. Dicit sanctus hieronymus q̄ si quolibet die fieret festum quin et milium martyrum dies anni nō sufficerent. Quot doctores. quot p̄fessores. quot virgines. quot sancti cōtrientes. quot sancti religioi. clerici. layci. de matrimonio innumerabiles sunt absolute. Sed compatitive respectu damnatorum pauci sunt electi. Qm̄ ante xps veniret in hunc mundū in carne humana trāsuerunt de hoc mundo ultra quinqꝫ. Ad. annorum. et totus mundus damnabat. excepti paucis de iplo israel qui ibāt ad lymbū sanctoꝫ patrum. Item tpe legis moysi cogitate q̄ infantes mortui fuerūt absq̄ circūcisione. Sic mō tpe legis xpi. q̄t moriunt̄ absq̄ bap̄tismo et de his null̄ saluat̄. Jo. iij. Amē amē dico vob̄ nisi q̄s renar̄ fuerit ex aqua et sp̄sancto non intrabit in regnū celorum et. Item q̄t iudei. q̄t agareni. quot pagani et infideles. Item q̄t mali xpiani. q̄a fides et baptismus cuius bona vita salvant hominem xpianum. als non. Quot xpiani sūt qui licet h̄cā fidē. tñ sūt superbi. auari. luxuriosi. et sic de alijs peccatis. Quot xpiani q̄ nō cōfident̄ q̄libet anno in q̄dragesima. nec cōmunicant. nec seruant precepta. nec dominicā. nec festa sanctoꝫ. omnes tales damnant̄. Isto mō comparative pauci sunt electi. Mō hic de archidiacono lugdūnī. q̄ p. xl. annos fuit in heremo in magna pnia postq̄ resignauit suis beneficiis. qui post mortem apparuit archiep̄o lugduncensi. Qui q̄s̄ uit ab eo ut diceret sibi aliquid de alio mundo. Qui r̄ndit q̄ in die qua ipse obiit mortui fuerūt in mundo. xxx. milia de qb̄ solū q̄nos fuerunt saluati. s. ipse et beatus Berū. qui illa die obierat. qui statim sine purgatorio ascenderat ad padisum. et tres descēderāt ad purgatorium. ali⁹ quidē descēderāt ad infernum. Propter hoc dicit christus Abathel septimo

Sermo VI

Intrate p̄ angustā portam: quia lata est porta et sp̄ciosa via que ducit ad padisum. Arta autem et stricta que ducit ad vitā: et pauci inueniūt eom. Pauciores qui inuentar̄ teneant. Paucissimi qui eam p̄ficiāt: quilibet vult ire ad libitum. Angusta porta padisū voluntas dei est. Ad istaz optet se restringere q̄ padisum vult intrare. Lata porta est voluntas propria. Alta via que ducit ad vitā est afflictō penitentialis. Alta sp̄ciosa inferni p̄versatō mundanalis. bene comedere. bene bibere. luxuriari. delectari. vindicare se de iniuriis et. pauci sunt electi. Hec p̄patio maxime apparebit in die iudicij q̄n electi videbunt ad dexteram xpi iudicis pauci. De h. pp̄ha ysa. ponit duas similitudines di. Quō si paucē oliue q̄ remanserūt excutiant̄ ex olea et racemi cū hue/ris finita vindemia. Hi leuabūt vocē suam. atq̄ laudabūt nomen dñi ysa. xxvij. Dic hic L̄ya. post excursionē oliuaz et vindemiatōnum paucē remanēt oliue: pauci racemi. Sic in iudicio pauci erūt electi in p̄patōne. Ecce quō intelligitur: multi sunt vocati. pauci vero electi. Dico sc̄do q̄ verbū thematis habet difficultatē p̄ argumentatōez naturalez dicit thema multi sunt et. mō est ratō naturalis difficultatis que declarat̄ p̄ regulam p̄bie dicēs. Quelibet res opak̄ nāliter p̄ suā virtutem et pfectōnem. Et licet regula sit clara. tñ ad magis declarandū do duas similitudines. p̄ma in sole qui h̄z plus de claritate ideo plus illuminat. sc̄da in igne qui h̄z virtutē calefactiū et illuminatiū. q̄r quanto maior est ignis tanto magis calefacit et illuminat. mō cum deus sit infinite potentie et virtutis et misericors. Dauid. apud dñm misericordia: et copiosa apud eum redemptio ps. cxix. Item. Abiferator et misericors dñs: patiens et multū misericors ps. cxlii. Cum q̄ quelibet res opetur naturalit: fm suam virtutem et. Cum q̄ deus sit infinite misericordie debet saluare animas infinitas. Quō ergo sunt multi vocati pauci vero electi cum deberent esse infiniti. Pro ratione notandum q̄ deus est infinite misericordie. pietatis et bonitatis. vt om̄s saluarent se. quid debuit facere et potuit etiā infinite. quare q̄ nō om̄s saluantur. quia nō om̄s volunt saluari: uno pauci sunt qui volūt recipere suaz saluatōez. Nō similitudinē de rege q̄ absidātissime soluit p̄cium redēptōnis p̄ captiuis q̄ erāt i barbaria. et parauit naues et galeas vt possint ad patriam suam redire. qui tamē nō lebant inde exire. Sic in p̄posito domin⁹ hiesus xps abundatissime soluit p̄cium redēptōnis p̄ omnibꝫ hominibꝫ. etiā si essent in-

for p̄destinare.

hendo eos: et hos p̄destinavit. Si dicatur: et quare nō elegit alios. iniuriaz fecit illis vt vi detur. Responsio. Non est verū. sicut nec rex fecit iniuriā latronibus q̄s nō recepit ad se: immo fecit eis gratias solucendo vincula vt fu gerent si vellent. Ita deus de multitūdie hominū et mulierū humāne nature elegit illos sicut sibi placuit. et soluit vincula alioz per liberum arbitriū. quia si volunt fugere. vicia et peccata possunt fugere. Ideo si damnant̄ est ex culpa eoz. Ideo multi sūt vocati pauci dō electi. Sed quilibet bon⁹ xpian⁹ dō facē p̄putum q̄ sit de electis. et facē suū conatū vt saluetur. Ideo dicit Petrus apls. Fr̄es satagit te vt p̄ bona opa certā vestrā vocatōez et cōtōem faciat̄. iij. De.j.

Sermo.vij.

Bid hic statis

qtota die ociosi. Abath. xx. Thēma dat mihi motiuū p̄dicandi contra vnum defectū seu viciū: qd nō cognoscit. tamen est cā multo z.s. viciū et ociositas: s p̄mo salutē vir. Ad. Quid hic statis. Thēma ē bū xp̄i reprehensiū dicens. Quid h̄ statis z̄. Abulte psone sūt in h̄ decepte ex īgnorā. q̄ nesciūt quid est ociositas. ppter qd multotens illi q̄ laborat iudicant̄ ociosi: et illi q̄ sunt ociosi iudicant̄ diligentes. Berñ. Ociosus ē nō tm̄ qui operaet nihil: sed ociosus est qui cōtinue laborando nihil tandem inde lucratur. Ex quo verbo patet q̄ nō solum qui nihil facit est ociosus: s etiā qui inutiliter opaet et in sero nullū lucrū portat ad domū iudicat̄ ociosus. Unū fm̄ lucrū qd h̄ facit ociosus vt diligens iudicat̄. verbi ḡra. Si quis laborauit tota die inutiliter nullū lucrū portat de sero ad domū. talis iudicat̄. ociosus ab vxore et ab omnibus de domo. Alius q̄ tota die sedit vt sutor vel scriptor tñ in sero portat lucrum. talis nō iudicat̄. ociosus sed diligēs. Sic etiam spiritualiter. qm̄ ille qui p̄ lucro tempora li acquirendo laborat p̄ terram et p̄ inaze tam de die q̄ de nocte et cōgregat multa bona. tal̄ dicitur diligens. Sed in sero mortis quando veniet ad iudicium et ch̄rist̄ sibi dicet. Quid es lucratus et nihil portabit. quia omnes labores temporales hic manebunt. De quo ergo viues dicit xp̄s quia nullum bonum meritorium nec bonoz operū portas. Ideo remittitur vt paup ad hospitale miseroz. s. ad infernum. Illi aut̄ q̄ laborant in opib⁹ spūalib⁹ ie iunando. orando. missas audiendo. ecclesiastis visitando. p̄fitem̄. cōmunicant. tales iudicātur ociosi a p̄sonis carnalibus et mundanis

"de p̄fessione m̄t."

dientes. Abelius esset q̄ iretis fodere vel filare. et h̄mōi. Decepit̄ estis: qm̄ tales in sero mortis qn̄ venient ad domū paradisi portabunt manus et bursas p̄scientie plenas the sauro meritorum. et poterunt dicere xp̄o. Domine quinq̄ talenta tradidisti mihi. ecce alia quinq̄ superlucratus sum z̄. Abath. xxv. Quinq̄ talenta id est qui q̄ sensus corporales. ex quibus lucrantur alia quinq̄ sc̄z oculis peccata flendo. auribus missas audiēdo et sermones. adoratu delicias despiciendo. gustu ieiuniando. tactu corpus affligēdo. Cui dicit ch̄ristus. Euge serue bonez fidelis quia in pauca fuisti fidelis. supra multa te cōstutam. intra in gaudium domini tui. Abat. xxv. De psone autem que fideliter laborat in operibus spiritualibus. dicit scripture sc̄tā. Considerauit semitas domus sue: et panem ocio nō comedit. Protervioz vlti. Sed illi q̄ sūt negligentes in operibus spūalibus et ociosi dure reprehendunt a ch̄risto di. Quid hic statis z̄. Est autē ocium reprehensibile. quia ē cōtra virtualem operatōem. Ideo dic̄. Quid statis ociosi. cōtra terrenalem habitatōem. Ideo dicit. Quid hic statis z̄. De primo q̄ peccatū ociositatis est p̄tra virtualem operationem. Ideo reprehendendo dicit. Quid hic statis ociosi cum deberetis opari virtualiter et meritorie. In sacra scripture qn̄ aliquis reprehendit q̄ facit p̄tra virtualē opatōem cōmuniter reprehendit p̄ quid. vt p̄z. put legitur Abath. xxvij. qn̄ magdalena vidit xp̄m fatigatū ex labore. et ipsa ad ip̄m p̄sortandū et refrigerandū vñxit eū vnguento. De q̄ iudas et aliū discipuli murmurauerūt p̄tra illō opus dñtuois magdalene. qd xp̄s reprehendit di. Quid molestu estis huic mulieri. Abat. xxvij. Ita etiam hic xp̄s reprehendit ociosos dices. Quid hic statis ociosi. Qm̄ deus dedit nob̄ corpus locum tps vt opemur meritorie hic d̄ q̄ viuamus in alio mūdo. Mots hic secretum theologie. Angeli mali statim post peccatuū fuerūt a deo p̄demnati irreuocabiliter et sine reparatōne. instantū q̄ passio xp̄i nihil p̄fecit eis. Sed nos expectat misericorditer per annum vel per. x. vel. xij. vel. xx. et vltra ad penitentiam. Sed quare facit nobis istam gratiam et non angelis creaturis tam excellētissimis. quia nos habemus in quo possim⁹ penitentiam facere. scilicet corpus siue carnē quod non habent angelii. nec anime separate a corporibus. Ideo multum sumus reprehēsibiles si non facimus fruct⁹ penitētie i agro corporis seminando. Primo cōtemplationes deuotas in capite. sicut in oculis p̄ peccatis

in ore orationes deuotas seu humiles. in manus largatōes elynarum. in pedibus p̄grinatōes. in toto corpe p̄niales afflictōes ppter qd oculos dicit xp̄s. Quid hic statis ociosi: patet q̄ quō h̄ viciū ociositatis est cōtra virtualē opatiōez. Nō hic similitudinem de illo qui nō b̄z agrū neq̄ vineaz in quibus possit laborare vt p̄uideat vxori et filiis. Qd attendēs h̄ diues p̄mittit sibi possēsōes cū agrī et vineis oliveti et arborib⁹ vt opetur et viuat inde. Si forte ille est ociosus q̄ nō curat laborare in p̄dictis: s vadit p̄ tabnas. ludos. lupanaria. et nihil facit nunq̄ talis ē dignus reprehēsione di. Quid hic statis ociosus. In bac reprehēsione sum⁹ om̄is nos q̄ nihil habem⁹. Quib⁹ dedit de⁹ agrū p̄p̄ri corpis ad laborondū meritorie. Gen. iij. Formauit de⁹ bo. de li. ter. z̄. Dedit nobis vineas. s. ecclēsias. in quib⁹ s̄t vñū p̄ciosum. de q̄ dānatū si possent h̄fe vñā gūtā cū vera p̄tritōe saluarent. Isto vino inebriat̄ aia de gilla dei p̄ auditū v̄bi dei. S̄t sūt multi mulcri q̄ nō curant p̄parare agrū corporis. imo est ad instar tē inculte. ideo fiunt ibi multe male herbe et spine p̄cōz. v̄bi abscondunt̄ bestie vēne/ no luxurie gule z̄. Nō curant de vineis ecclēsiaz. q̄ nolūt audire missas nec sermones z̄. ppter b̄ dicit scripture Proter. xij. Qui opat̄ terā suā saturab̄ panib⁹. Qui autē sectat̄ ocū stultissim⁹. Et loquit̄ de diligēti et ocioso. De diligēti aut̄ dicit. Qui opat̄ terā saturab̄ panib⁹. s. angeloz. de q̄ Luce. xij. Beat⁹ q̄ māducabit panē in regno dei. de q̄ si possem⁹ nos h̄fe mō vñā mīcā sufficēt nobis p̄ centū annis vel mille ad vitam. De ocioso dō dicit. Qui sectat̄ ocū stultissim⁹ ē Flora tres gradus stulticie. Prim⁹ grad⁹ est. Stultus q̄ p̄mittit p̄dere p̄ciosum thesaurū meritoroz. Secund⁹ stultior q̄ p̄dit p̄miuz glie. Tercius stultissim⁹ ē q̄ si videt penas in inferno sibi patas et nō curat ip̄las vitare vt fure. cū eas p̄t p̄ pñiam euadere. q̄ p̄tō: q̄ sine pñia inuenit̄ qn̄ moris statū in inferno p̄tūcitur. Dico sc̄da q̄ viciū viciositas ē p̄terrenalem habitatōez. Ideo dicit. Quid statis hic ociosi. s. in loco hui⁹ mūdi. Qn̄ sit aliqd p̄ cōitatē loci solet h̄ rephendi p̄ hic. dicendo. hic h̄ facit z̄. Ut si aliqd vellet facē aliquā imundiciā i camera regis vel in eccia rephendere p̄ hic. Et nunq̄d hic z̄. Isto mō ysa. pp̄ba rephendit vñuz di. Quid tu h̄. aut q̄si q̄s hic. Sbdif. Expellā te de statōne tua et d̄ ministerio tuo deponaz te ysa. xxij. Hoc mō xp̄s rephēdit ociosos di. Quid hic statis ociosi. In q̄ osdūt q̄ viciū ociositas ē p̄terrenale

Dominica in.lxx. sermo primus.

Emen est verbū

dei. Clerbum istud habet textualiter Luce. viij. et officiatur in euangelio cūrentis dominice. In presenti sermo/ ne intendo vobis declarare virtutes edifica/ tiās quās habet verbū dei: Sed primo sa/ luetur virgo Abheria z̄. Ex p̄uidentia et or/ dinatōne spirituſanci est talis ordinatio. q̄ res diuīe ponunt̄ in sacra scripture sub figu/ ris parabolis et similitudinibus. Et hoc du/ plici ratōne. Prima ratio sum̄t ex augmen/ tatōne meritoroz. Secunda ex multiplicatōne secretorum. De prima quia si veritates diuīe clare ponerent̄ in scripture nō esset tantus labor in studendo et inquirendo veritates: s̄ quis ponunt̄ in figuris. idco oportet nos la/ borare vt inueniam⁹ thesaurū sapie quasi fo/ diēdo. Ideo inter alia magna merita ē merita/ tum magnū scrutari scripturas. Ideo dauid in Ps. cxvij. Beati qui scruntant̄ testimonias eius: in toto corde exquirūt eū. Beati. s. hic p̄ grām. et in futuro p̄ gliam. Qui scruntantur testimonias eius q̄ in figuris ponuntur sint abscondita indignis et indeuotis et negligētib⁹. q̄ si clare ponerent̄ nō esset ibi meritum Sc̄da ratio est ex multiplicatōne secretorum. Ideo q̄ sunt figure pabole et s̄tudines tot sunt secreta. Ideo Dauid in psona dei dicit. Attende p̄le me⁹ legē meā; inclinate auroz vñam in v̄ba oris mei. Aperiāt̄ in parabolis os meū: loquar p̄positōes ab initio psalmo lxxvij. Nō attendite. i. intēdite p̄le meus le/ gem meā indi. aur. ve. in v̄ba oris mei. Ecce prima rō. Sc̄da. Aperiāt̄ in pabolis os. s. scri/ ptura sc̄tā. Ideo ex dicti rōnib⁹ virt⁹ verbi dei dicit in themate p̄ similitudinē semis. De semie em̄ verbi dei inuenit̄ clare in sacra scri/ ptura q̄ verbū dei habet septem virtutes seu efficacias. que om̄is ponunt̄ sub aliqua figura vel similitudine. Et

Dominica in. Ix.

Primo est semen in baptismali generatōne.
Secundo est gladiū in pñiali absolutōne.
Tercio est clavis in sacrā pñecratōne.
Quarto est tyriaca in corporali refectione.
Quinto ē vnguentū in fraterna correctōne.
Sexto ē lumen in doctrinali pñdicatōne.
Septimo est cibū in spūali oratōne.

Et de prima virtute loquīs the. Semen ē verbum dei. Dico q̄ primo q̄ verbū dei est semen in baptismali generatōne. Nam tāta est virt̄ et efficacia vbi dei q̄ de filio hoīs facit filiū dei. Adhagnā virtutē h̄bet verbū qd̄ lapi- dcm vel lignū pueret in aurum. vel aquā in oleum. Adhagor est virt̄ vbi qd̄ de filio hominis et dyaboli facit filium dei. et h̄ sit in baptis- mo qn̄ sacerdos infundēdo aquā dicit. Ego te baptiso in nomine pñris et filiū et spūsc̄i amen. tūc creatura efficit filiū v̄l filia dei. Baptism⁹ em̄ om̄ia pñctā tollit ut dicit s. Tho. iij. pte. q̄ lxix. ar. j. f̄m illud Ezechi. xxvij. Effundam sup vos aquā mūdā et mūdabim̄ ab om̄ib⁹ inqñnamēt v̄ris. Unde Aug. dicit in lib. de baptismo pñulor̄. Generante carne tātūmō trahitur peccatū originale. regenerante autē spiritu nō solum originalium sed etiam volūtariorum fit remissio peccator̄. Sic igitur in baptismo fit quis filius dei. qd̄ est maior dignitatis q̄ si efficacē filius regis vel imperatoris. Sic em̄ verbum dei est semen. Nam si- cut vir de vtero v̄xoris generat filios. ita cri- stus de sponsa sua. s. ecclesia. qui per os sacer- dotis immittit semen suum. s. verbū formale in fontem quasi in ventrem virginis sponse. et sic gererant hoīes in filios dei. Dicit enim Aug. Accedit verbū ad elementū et fit sacra- mentū. Ideo Aug. sup Joh. dicit. Que tan- ta vis aque vt corpus tangat et cor abluit. et Beda dicit. q̄ dominus tactu sue mūdissime carnis vim regeneratiā pñculit aquis. Et iō dicitur. Voluntarie genuit nos verbo veri- tatis vt simus initii aliquod creature ei. Ja- cobi. j. Pro dictorū intelligentia. nota q̄ ml̄ti sunt baptisimi effectus. vt dicit sanct⁹ Tho- mas. iij. parte. q̄. lxix. in multis articulis. per baptisimū enī aliquis pñsequit̄ gratiam et virtutes. quia vt dicit Aug. in libro de ba- ptismo pñulorum. et habet de pñecratōne di. iij. Ad hoc baptisimus valet vt baptizati cri- sto incorporentur vt membra eius. A capite au- tem xpo in om̄ia membra eius gratic et virtu- tes plenitudo deriuat. f̄m illud Johan. j. De plenitudo eius nos om̄is accepimus. igit̄ p̄ baptisimū quis pñsequit̄ (nisi v̄cr̄ accedat) g- ratiā et virtutes. Item vt dicit ibi s. arti. v. In- corporatio illuminatio et fecundatio sunt effect⁹

baptisimi. Itēz ar. vii. dīc q̄ apti ianue regni celestis ē etiā effect⁹ baptisimi. q̄ p̄ eum impedi- mēta introitus regni celestis. s. culpa et rea- pene remouent̄. Idem dicit sanct⁹ Thos. in iij. di. iij. q. ij. Nota. Voluntarie genuit nos nō merito. quia ante baptismū persona nullum habet meritum. Sed q̄ persona illu- minetur et veniat ad baptismū h̄t̄ ratio ex parte dei est. quia voluntarie genuit. Idem de pueris q̄ potuissent nasci filij iudeonij vel saracenoꝝ sicut xpianoz. sed sola voluntate sine merito precedente fecit me vel te nasid de parentib⁹ xpianis. Ideo in oratōnib⁹ de h̄ sin- gulariter debemus deo regratiari. dicēdo c̄ David. Saluum me fac qm̄ voluit me s. psal- mo. xvij. Diligam te domine virtus mea. no- ta genuit nos. ideo ipse solus est pater. Nam patrini nō dicuntur patres temporalit̄ et cor- poraliter. sed patrini diminutiae. Ideo dicit christus nobis. Nolite vocare vobis patrem super terram. Abath. xxiij. Nota verbo veri- tatis. Que est ista veritas. Illa que dicit. ego sum via veritatis et vita. Job. xijj. Verbo hu- ius veritatis est forma baptismi. Ostendatur mulieribus que in piculo possunt baptizare et nō mutant verbū veritatis. q̄ als nō sal- uareſ creature. Itēz vt sim⁹ initii aliquod crea- ture eius sc̄z dei. Hec filiatio incipit in h̄ mun- do p̄ gratiam in baptismo. et p̄pletur qn̄ intra- mus paradisum vt filij in domo parentum. Ideo dicit Johānes. Carissimi nūc filij di su- mus. et nōdum apparuit quid erim⁹. quia cuꝝ apparuerit filies ei erim⁹. qm̄ videbim⁹ euꝝ si- cuti est. j. Job. iij. Abodo h̄ filiatio nō appa- ret. quia solū est in aia: sed in gloria apparebit manifeste. Patet q̄ et verbū dei habet virtutē hanc q̄ de filiis hoīm facit filios dei in baptis- malī generatōne. Ideo dicebat Petrus apl̄. Renati estis nō ex semine corruptibili s̄ inco- ruptibili p̄ verbū dei v̄vi et p̄manenti ineter- num. j. Petri. i. Nota renati. i. iterum nati de- vtero. q̄ semen est verbū dei. qd̄ fuit thema. Dico secundo q̄ verbū dei dīc gladiū i p- nitentiali absolutōne. Et si aliquid haberent- aiam ligatā mille milib⁹ ligaminib⁹ seu cathe- nis. virtute absolutōis. s. dicendo. ego te ab- soluo omnia vincula rumperent. Nota quō- quot peccata mortalia facit h̄o tortuincis seu cathe- nis ligat̄ anima. Et in mēbris qb⁹ pec- cat sic ligat̄ et aia. Quia sicut corpus h̄z mē- bra carnalia sic aia membra spūalia. verbi g- ratiā. Nam qn̄ homo peccat per gulā. mentien- do vel diffamando. blasphemando vel iurā- do. vel facit excessum in comedendo. ieiunia frangendo. ligat̄ cathe- nis collo ambe. qd̄

per gulā peccauit. Idem si homo peccat cor- de dubitando in fide vel false opinādo v̄l p̄ ximū odiendo nūc aia ligat̄ p̄ cor. Itēz si ho- mo peccat manib⁹ p̄cutiendo vel furando v̄l tangendo. Idem si renib⁹ vbi est fons luxu- rie. Idem si tibi⁹ v̄l pedib⁹: et idco dīc. In- quirantes sue capiūt impiū et funib⁹ peccator̄ suoz quisq̄ p̄stringit. Prover. v. Constrin- git̄ in anima et corpe vt dixi. Abodo cogita- te q̄t cathe- nis ligant̄ hoīes q̄ peccat̄ p̄ totum mundū. et caput est in inferno. et sunt cathe- nes infrangibiles virtute creature. q̄ om̄is homi- nes mūdi cū p̄cibus nō possent minimā rum- pere. Sed qn̄ peccator̄ humiliter venit ad cōfessionē cum p̄posito nō redeūdi ad peccata. et absoluīt a p̄fessore. subito virtute vbi abso- lutōis et diuina virtute om̄ia vincula et ca- thene rumpunt. Ecce quō verbū dei est gla- dius. Aut̄as. Cuius est sermo dei et efficax et penetrabilior om̄i gladio ancipi. et pertin- gens v̄sc̄ ad diuisionē anime et spūs ad Ihe- bre. iij. Nota v̄sc̄ ad diuisionē aie et spūs. s. dyabolici. Et nota hic miraculū de illo ligato quē sanctus h̄o vidit eunē ad p̄fitendum quē demones p̄ cathe- nes trahentes retrahē- bant ne iret et. Ideo solue p̄fitendo peccata. Nam si aliquis vestruꝝ esset ab inimicis vin- culatus et cathe- natus libenter iret ad libera- torem si repiret. Dico tercio q̄ verbū sacer- dotis est tante virtutis q̄ aperit celus. et facit venire xpm̄ in hostia cum multitudine ange- loꝝ ipsum associant̄. quia rex nō radit so- lus. Non intelligat q̄ in illa aptione celi rū- pan. s̄ dīc aperiri sicut apertur cor amico re- uelando sibi secretū. Talis em̄ cordis p̄muni- catio dīc aperitio. sicut dīc de Dalida et de Samsone postq̄ sibi revelauit secretū cordis Hūc apuit mihi cor suū. Judi. xvij. Tali mō intelligenda est aperitio celi. Nam deus q̄ se- cretus est in celo cuꝝ angelis et sanctis subito ad verbū sacerdotis descendit. Auctoritas Gregorij in quarto dyalogoꝝ. et de pñse. di. ij. Quis fidelū. sic dicit. Quis fidelū dubiuꝝ h̄re posuit in ipsa imolatōis hora ad sacerdo- tus vocē celos apiri et in illo ihesu xpi myste- rio angeloz choros adesse et summa imis so- ciari et. Nota celos apiri nō corporaliter. s̄ spi- ritualiter. vt dictū est. et xps descendit et d̄ ce- lo nō recedit et tñ descendit in manib⁹ om̄is sa- cerdotū pñscrantū. et h̄ virtute verbor̄ dei q̄ loquīs sacerdos. Abodo cogitate h̄ quō q̄li- bet sacerdos debet esse sanctus. Primo i ore ne mētiaſ. Nam dicit Amb. q̄ verbum sacer- dotis aut est verū aut sacrilegiū. Itēz nō de- bz blasphemare nec iurare. Itēz p̄seruare ma-

gabriel adram
v̄to v̄ḡis exptez.

Jam cibus orationis est patus. non optet posse nisi in ore ad comedendū. et sic aīa impinguat. Ideo dāuid. Si ē adipe t pinguis dñe repleat aīa mea; t labus exultatōis laudabit os meū. in ps. lxij. Deo grās.

Sermo. ii.

Ecclit cecidit ce

cidit cecidit. Verbi istud colligit ex euangelio currentis dominice.

t Luce. viii. Sermo noster erit de defunctis. Sed vt materia sit deo acceptabilis t gratia t nobis meritoria t p̄ficua. ante omnia salutetur virgo Maria. Multi vestrum miratur forte vnde habet hoc thema. Dico q̄ coligitur ex euangelio dominice currentis. in q̄ quadrupliciter dicitur cecidit. Et primo cum dicitur cecidit secus viam. Secundo cecidit sup petram. Tercio cecidit int̄ spinas. Quartο cecidit in terra bonam. Ecce tota parabola euangelij vbi quater dicitur cecidit. Unde debetis scire q̄ in sacra scriptura mors hominis dicitur cadere: quia qui morit̄ cadit. s. de honore. amicis q̄tumcunq̄ sit magnus dñs. Item cedit de pulchritudine in turpitudinem quia licet viuus fuerit pulcher. mortuus efficitur turpis: int̄ q̄ est terror: ipsum vidē. Itē cedit de magnis diuitiis in magnas miseras t paupertates: quia secum solū trahit lintheū. Tercio cedit de amore in odium quia statim p̄scitur dc domo t ponitur sub terra. Quartο cedit de vita in mortem. Ideo mors ē cadere: sicut arbor nucis ieu alia plena fructib⁹ t om̄is volūt de ei⁹ fructib⁹. S̄ q̄ securi scandit t cadit despiciſ: qz cadit de magna altitudine t pdit fruct⁹ t folia. Sic est de hoīe diuite seu honorabili qui viu⁹ honoraſ: ppt fructus diuitiay: b̄ q̄ securi mortis scandit t cadit ad terrā statim despiciatur. Ideo de h̄ ē auctoritas q̄ loquitur in persona morienti. Si cederit lignū ad austrū aut ad aquilonē in q̄cū q̄ loco cecidit ibi erit. Eccl. xi. Sed est hic q̄stio quare persona p̄ pctō vniuers hore vel diei puniatur eternaliter pena infinita si dānatur. Nam boni iudei fm culpā debet dare penā. Et p̄cordat sacra scriptura dicens: p̄ mēsura peccati erit t plagaz modus. Deut. xxv. Itē alia de novo testamento. Quantū glorificauit se t in deliciis fuit: tantū date ei tormentuz t luctum Apoc. xvij. Bona est questio t ml̄ti erauerūt in ea. vt Origenes fm q̄ dīc hieonymus. t ratio est. quia credūt q̄ sicut finitur vita hoīis: finiat etiam pctm. Ecce fundamenū errori. t h̄ venit ex igrātia. qz imo magis tū est obstinata in illo peccato voluntas

de magenby aōs.

Si ergo vides amicū tuū vel vicinū tuū volentem peccare. vel si iam peccauit. voca eū ad p̄tem dulciter dicendo sibi. Talis fama est de vobis: ideo amore dei corrigatis vos. Ecce hic vnguentū sanatiū. Auctoritas. Abiit verbū suū et sanavit eos: t eripuit eos de interitiōibus eoꝝ. p̄s. cxv. Mota. Abiit abuz suū: quia quodlibet verbū correctū mittit a deo p̄ illum ministrū p̄ quē dicis. Abiit ḡbū. s. p̄os corrigentis. t sanavit eos dc interitiōibus. i. de piculis mortis. Auisent hic correctores q̄ hoc vnguentū ponaf ad instar vnguenti corporalis qd̄ ponit dupl. s. calidum et suauiter t̄c. Sic etiā qn̄ aliquis est vulnerat̄ ab aliquo peccato qd̄ credit esse occultū. t tamē om̄is loquunt̄: dicendo. O ille ribaldus vel illa mercetrix. Tu qui vis apontere vnguentum correctōnis calefacias igne charitatis. nō enim supbia dicendo venite qz ego cognosco vos. qz frigide poneref nec pficeret. Ideo iesus xp̄s dicit ei. Si peccauerit in te. i. te vide: frater tuus. corripe eū inter te t ijm̄ solum si te audierit lucratuſ eris fratrem tuū. Abath. xvij. Isto mō vir debet corrigerē vxorē t̄c. Scđo q̄ ponaf suauiter t̄ dulciter. qz als nō haberet patientiā defect⁹ vxoris. nō cū baculo nec aspere: dicendo. tu putana t̄c. Idez facit vxor de viro q̄i ipsum videbit letus. Idez facit pater corrighendo filios. et amicus amicum. Ido apostolus. Fratres si p̄occupatus fuerit hō in aliquo delicto. vos q̄ sp̄iales eſtis h̄mōi instruite: in spiritu lenitatis. ad gal. vi. Sed sunt aliq̄ vulnera q̄ vnguento n̄ posunt saluari. ideo scindunt̄ a barbitōs oribus. Sic etiā est de peccatis publicis t notoriis. Ideo rectores debent abscondere p̄ ordinaciones t̄c. Ideo apls. Utinaz t̄ abscondant̄ q̄ vos p̄turbant. ad Gal. v. Q̄m̄ ex peccatis notoriis tota p̄munitas p̄turbatur destituitur. Dico sexto q̄ verbū dei dicit lumen in doctrinali p̄dicatōne. Rō. qui in factis dei tō mundus est tenebrosus d̄ se. P̄hi cīn̄ qui tm̄ credebant scire de deo solum sciuerūt vñā colūssionez. s. q̄ vñus est deus. vna prima causa. vñā primū principiū seu motoz. Adō plus scit de deo vna vetula sciens credo in deum in q̄ sunt duodecim cōclusiones fidei catholice. Et ista scientia vnde habetur a verbo p̄dicatōnis. Iō. verbum dei dicitur lumen. quia nullus intellectus creatus poterit p̄ se scire se crea fidei nisi p̄ revelatōnem. Ideo apls. Si des est ex auditu. auditus aūt p̄ verbum dei ad Roma. x. Multi aūt ambulabāt i tenetis q̄ nō audiuerunt verbū dei. v̄l qz nō p̄dicat̄ eis verbum dei: sed ouidiū vrgiliū t̄c. Iō. ḡc,

tes sunt in errore circa agenda et credenda. Verbi ḡra. Quot homines sunt qui credūt q̄ in utuare ad vñrā nō sit peccatū mortale. faciētes rationē. Nūquid de mea pecunia de q̄ ille seruit sibi t̄c. Sed fundamētū est falsum. Et qd̄ peccatū esset si thesaurari⁹ regis cōtra voluntatē regis disp̄saret pecunias. Sic xp̄s est rex t̄ dñs oīm bonoz cui habem⁹ reddere rōnem. Iōpe em̄ p̄cipit ne mutuem⁹ ad vñrā t̄ ne res vendat̄ plus rōne dilatōis solutōis. nec min⁹. p̄ denarijs. pmptis. Sil̄ etiā phibet ne mutuem⁹ sup possēsiōes t̄ interim recipiam⁹ fructus. Item phibet obligationē voluntatis ppter mutuū: qz vñra ē. Ecce lumen verbi dei. Itē quot sunt q̄ credūt q̄ simplex fornicatio nō sit peccatū: dicendo: cui facio iniuriā t̄c. Sed cui fit iniuria q̄ cū filia regis t̄c. etiā dato q̄ sibi placeat t̄ tibi. iniuria fit regi nisi det tibi in vxore. Ecce quō verbū euangelice p̄dicationis ad modū lumen viaz agendoz ostendit: t̄ in semitis credendoz dirigit. Iō ip̄e Dāuid. Lucerna pedib⁹ meis verbum tuum: et lumen semitis meis. Psal. cxvij. Dico septimo q̄ verbū dei est cibus in spirituali oratione. Et nota hic pulchram declarationē cōmūnē. Videſ q̄ de⁹ sup oēm creaturā dilexit hominē. A principio em̄ de⁹ fecit maximā multitudinē angelorū qui sunt substātie sp̄iales. Deinde fecit maximā multitudinē creaturarū corporaliū. Et dcndē fit hominē in quo vniuit totū. sc̄z creaturam spiritualez vt animā: t̄ corporalē vt corpus. Angelis aut̄ solū dedit cibum sp̄ualē. aiab⁹ corporalē. Homi aut̄ dedit cibū duplē: corporalē ad sustinendū corpus. s. panē. vinum. carnes. t̄ fructus t̄c. Et spiritualē ad sustinendum animā. s. verbū dei quo aīa reficiſ. quia nō in solo pane viuit homo. de hoc viuit corpus: sed in omni verbo qd̄ p̄cedit de ore dei. Abath. iiiij. Et ideo sicut ordinate bis i die reficiſ corp⁹ cibo corporali. ita bis in die reficiēda est aīa. s. de mane orādo: dicat̄ modus. Ecce prandiuſ aīe. Idem in sero. Et sicut non tradit̄ obliuioni prandiuſ vel cenā corporis. ita nec etiā debetis tradere obliuioni prandiuſ vel cēnam anime: dicēdo. pater nf. i. quo sunt septē petitōes quasi septem vñcie panis regis. sc̄z xp̄i: quia ip̄e pensauit cum t̄ fecit. Potus est: Ave Maria. Bona societas: pater nf. Ave maria. Herculū est: Credo in deū. in quo sunt duodecim articuli quasi duodecim frusta carnis. Ideo dicit̄: Inueniunt̄ sunt sermones tui t̄ comedī eos. et factum est mihi verbum tuum in gaudium et leticiam cordis mei. Hieremie xv. Mota inueniunt̄ sunt sermones. sc̄z oratiois

Dominica in sexagesima

secundi et tertii argumentorum. Item ibi supra. er. ii. dicit et probat quod nullus potest saluari sine baptismo in actu vel proposito. Dicatur quod sunt quantum domini in corde terre. Prima est inferus. et ista est infernus damnatorum. Secunda est locus purgandorum. Tercia est limbus puerorum. Quarta est sinus patrum sanctorum. In limbo hic cadunt pueri qui moriuntur cum peccato originali solum. siue sunt filii christianorum. siue infidelium. et non habent ibi nisi solam penam damnationis. De hoc sanctus Tho. ii. scripsit. dis. xxxiiij. q. ii. ar. ii. di. xlviij. q. ii. ar. iij. di. xvij. q. i. ar. ii. q. ii. tercia parte. q. i. ar. iij. ad secundum. Et dicit sanctus Thomas in. ii. sententiarum et disputat inter se et sancte letete. Aie separe cu[m] solo p[ro]p[ter]o originali cognoscunt omnia natura littera cognoscibilia a ratione: et multa alia. Dicit sanctus Thomas. ii. di. xxxiiij. q. ii. arti. ii. iij. di. l. q. i. art. i. ad. vij. Item in de malo. q. v. ar. iiij. Habent enim claritatem intellectus sed non glorie. nec displicet eis. nec tristatur. Sicut nec tu habes tristiam. quia non es rex aragonum. quia non debetur tibi. vel quia non habes alas ad volandum. Idem est de illis pueris. Ideo dicitur. Audite verbum istud et ego leuo super vos planctum. Ecidit et non adiiciet ut resurgat virgo israel. peccata est in terram. non est qui suscitet eam. Amos. v. Mota planctum quia mortua est creatura sine baptismo. Mota ergo quod est magnus peccatum quoniam mulieres cuiusvis sunt status occidunt p[ro]les ne peccatum sciat. et contra apothecarios qui dant medicinas ut moriantur. Ideo dicit virgo israel. Illam animam vocat virginem. co quia non est sensit in aliquo p[ro]p[ter]o: et peccata est in terra. s. in limbo. Ecce primum cecidit. Dico scd[ic]o quod aliquis moriuntur in peccato mortali qui dure puniuntur. ut religiosus qui non tenet suam regulam nec vota quia iuravit vel presbyter qui non vivit caste. vel laycus qui non est obediens deo nec preceptis eius vel qui non seruat castitatem: nam tales moriuntur in p[ro]p[ter]o mortali et vadunt ad infernum damnatio: et ad centum milia dyabolos. Ideo de talibus dicit. An ignoras quoniam benignitas dei ad patrem tuum te adducit. Secundum duritiam autem tuorum et cor impenitentis thesauris tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicis dei. qui reddet ynicius p[ro]p[ter]o opera eius ad Ro. ii. Mota omnis peccator an ignoras te esse in peccato. et benignitas dei ad penitentiam te adducit. quia tamen ad penitentiam noluit adducere angelos peccates. Sed immedie contra eos facta fuit execratio: et h[ab]ebat spacium p[ro]p[ter]e. Sed quoniam noluit queri quoniam moriuntur cadunt in inferno. Autem cum secretis. Qui ceciderit super me: quod cecidi

de p[ro]p[ter]o purgatorio.

*Fide pueris sic bar
mo r[ati]onib[us].*

sugile in purgatorio. quia consurgam. supple completa penitentia. Ab his. vii. Ecce tertium cecidit. Dico quartum quod aliqui moriuntur in gratia spirituali pure. sicut sunt homines vel mulieres. qui tenent vitam apostolicam seu spiritualem. qui licet fecerint peccata mortalia tamen fecerint condignam penitentiam. confitentur sepe et communicaunt et plorant sua peccata. et faciunt magnas penitentias. et lucratur magnas indulgentias tecum. instantum quod si posserent in statu divina iusticie omnia bona que fecerint et bona opera in una parte et mala in alia plus ponderarent bona quam mala. tales quando moriuntur via recta vadunt ad paradisum et ascendunt ad gloriam celestem. Et de istis dicit apostolus. Scimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitatiois dissoluitur et edificacionem ex deo habemus non manufactam: sed eternam in celis. ii. ad Cor. v. De qualibet tali anima beata dicit in euangelio. cecidit in terram bonam Luce. viij. De qua David. Redeo videre bona domini in terra viuentium. Lauete ne cadatis de padiso. dicit David. Impulsus eversus sum ut caderem et dominus suscepit me. Fortitudo mea et laus mea dominus. et factus est mihi in salute. In p[ro]p[ter]o. cxvij. Mota impulsus scilicet in morte per dyaboli temptationes: sed dominus suscepit me. Qui mittit angelos suos tecum. Laus mea scilicet in aere contra demones quando dixi. Deo gratias qui liberavit me de tali peccato de quo ille p[ro]p[ter]o me temptauit tecum. dominus factus est mihi in salute. quoniam dat mihi gloriam celestem.

Sermo. iij.

Actus est mihi sti

mulus carnis mee. ii. ad Corinth. xij. Pro h[ab]ebi declaracione est scientia. quod inter multa et magna mala et miseras huius mundi sunt duo scilicet promptuositas ad malum. et difficultas ad bonum. Ad malum autem inclinamur naturaliter. Et ideo dicitur. Sensus enim et cogitatio humani cordis in malum propria sunt ab adolescentia sua. Genes. viij. Sed difficultas est qui vult vivere sancte et ordinate scilicet iuxta dei voluntatem. impedit et retrahitur ab extra. s. carne. Sic enim equus qui de se est levius impeditum a curru quem trahit. ita etiam anima quod de se est levius ad currendum ad padisum. retrahitur onere carnis. quod trahit et contradicit. Ideo apostolus. Caro concupiscit aduersus spiritum. spiritus aduersus carnem ad Gal. v. Multi vellent vivere in humilitate et castitate. et sic de aliis. sed impediunt a carne. De hoc

*non sunt finies
et regentes.*

complagendo se apostolus dicit. Condelecto: enim legi dei sum interior homo. Videamus autem alia legem in membris meis repugnat legi mens mea et captivante me in lege peccati. quod est in membris meis. Infelix ego homo quod me liberabit de corpore mortis huius. ad Roma. vii. Ideo ex hac difficultate aliquis dimittit bonam vitam. sed sum interior hominem instigat ad vitam virtuosam. quemadmodum stimulat asinus ut vadat. Ideo aplaus de stimulo suo dicebat thema. Datus est mihi tecum. Dat etiam thema. Et inuenio in sacra scriptura quod Christus habet quattuor stimulos quibus diuinatus excitamus ut vadamus ad padisum.

Primus est dolor corporalis affligens.

Secundus est doctor cordialis compungens.

Tertius est timor iudicialis configens.

Quartus est amor spiritualis purgans.

De primo singulariter loquitur thema. Datus est tecum. Dico primo quod deus habet stimulum de dolore corporali affligente. ne scilicet pigritemur in bona vita. Sicut sunt infirmitates. dolores. paupertates. fames. siccitates. mortalitates. tecum. Non creditis quod deus delectet in nostris malis. sed ratio principalis nostrorum afflictionum ex parte dei est reducitur exercitatio et promotio ad bonum. et tandem introductio ad gloriam. Mota ad hoc similitudinem de iumento quod portat onus: quod non delectabiliter vobis a domino suo: sed se deuiat a recta via tunc percutit et ad viam reducit per flagellum. Si vero non deuiauit adhuc cum flagello percutit non delectabiliter sed ut citius vadat. et ulterius percutit ut currat et tandem ad dominum veniat. Sic etiam via ad padisum est bona vita. Hec via ambulate in ea neque ad dexteram neque ad sinistram declinabis. Psal. xxx. Sed aliquotiens homines deuiant ad dextram amorem prosperitatis dimittentes bonam vitam: et faciunt contra dei mandata. vel ad sinistram timorem aduersitatis ut fugiant mala dimittunt bonam vitam. Cuidens ergo deus qui iumentum suum deuiat a via recta stimulat ipsum flagello infirmitatis vel famis. doloris vel mortalitatis que tangunt carnem: ut dicat homo. Si ego essem in via bone vite non stimularet me. et sic reducitur ad viam conterendo confitendo et remittendo tecum. Si forte sit in via: sed vadit tarde tepide et spaciose. stimulat etiam a deo ut citius ambulet per bona opera accelerando festinando ad bonam vitam meliorando se. sed cum maiori seruore spiritus ut diligentius faciat bona opera. Hac stimulatione et similem tangit David qui de se dicebat deo. Et iumentum factus sum apud te: et ego semper

Domínica in sexagesima

teum. Tenuisti manū dextram meā: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria suscepisti me. p. ps. lxxij. Nam David optime sentebat stimulum dei: ideo si erat extra viam statim reducebat se ad viam dicendo. Misericordia mei deus tē. Sed si iam in via seruentius operabatur: ideo dicit. ut iumentum facit sū. Hic apparet defectus noster. quia non possumus dicere. ut iumentū factus sum: sed minus q̄ iumentū. qm̄ iumentū si est extra viam et flagellatur a domino suo: statum reducit se ad viam. Nam videt habere rationem et cognoscere. quia ideo percutit a dō. quia est extra viam. et tu qui per p̄tā es extra viam bone vite. et deus flagellat te. et tu nō cognoscet. nec ppter hoc redit ad viam: imo multi ex h̄c efficiunt peiores. ideo nō potes dicere cum David. ut iumentū factus sum: sed min⁹ q̄ iumentū. Item si iumentū sit in via et percutitur a dō statim meliorat passum accelerando. q̄ si cognoscat q̄ dō ideo percutit ipsum. Et qui tu homo vel mulier a dō flagellaris. fac op̄positum: nō solum nō melioras te. imo in cor de tuo recipis indignationem cōtra deum dīcendo malas grates tē. Nonne videt vobis q̄ sumus minus q̄ iumentū. De hoc stimulo dicit Ap̄lus. Ne magnitudo reuelationū extollat me. i.e. extra viam tollat. datus est mihi stimulus carnis mee: angelus sathanus qui me colaphizet. q. ad L. of. xij. Paulus est super om̄s morales. et habuit donū reuelationum. quia sicut amicus oñdit amico totā dominū suā. ita xp̄s oñdit Paulo padisum et ordinē angelorū et om̄ia edificia padisi plusq̄ Johanni. Intantū q̄ dicit Aug. q̄ oñdit sibi diuinā essentiā: ut dicit sanctus Thomā. prima pte. q. xij. ar. xj. in solutoe ad scdm. vbi sic dicit. q̄ sicut deo aliquid miraculose ac supernaturaliter in rebus corporis operatur. ita etiam et supernaturaliter et p̄ter munē ordinē metea aliquorū in hac carne uiuentū: sed non sensibus carnis uiuentū vñq̄ ad visionē sue essentie eleuauit: ut dicit Aug. xij. super Gen. ad litterā. et in libro de videndo deum de Moyse qui fuit magister iudeorū. et Paulo qui fuit magister gentiū. Hec sanctus Thomas ibi supra. Idez dicit in. iiiij. di. xlip. et in de veritate. q. xij. et scđa scđe in materia de raptu. Iō ne magnitudo reuelationū eū extolleret datus fuit sibi stimulus carnis. glosa vero dicit: q̄ iste stimulus fuit dolor lateris. s. p̄ctō. Si dicas hoc impedibat eū ne ita cito ambularet sibi auferēdo ieiunia p̄dicationes tē. Respōdeo q̄ ap̄ls p̄ficibat ex pati illa et hūi/

*Fuit iumentus factus
per apud te.*

De raptu pauli

De stimulus pauli.

*De ludo taxillorū.
De p̄dicatorē sacre
scriptae.*

Sermo III

quis facit: facit ex charitate dei et p̄ximi. solo puro amore facit. dato q̄ nō esset infernū nec aliq̄ alia pena. s. sic philocapti q̄ stulto amore pdunt somnū et potū et cibū. Sic etiā de illis qui sunt ita philocapti de deo et amore eius pdunt somnū vigilando in oībus pdūt cibū et potū ieiunando. et laborat p̄ bona opera. Isto stimulus purgeban̄ ap̄lis et xp̄i discipuli quia nō timore. Hā pfecta charitas mutuit soris timore. imo exponebat se pīculis et aduersitatibus pdicando fidē xp̄i in honorē dei et saluationē animarū dicētes. Charitas dei v̄get nos. q. ad L. v. De isto stimulus dicit auctoritas sacre scripture. Qui tenet aratrum. et qui gloriat in iaculo. stimulus boues agitat. et cōuersat in operib⁹ cor. Eccl. xxxvii. Flota qui tenet aratrum. Aratrum est lingua pdicatores orans terrā cōscientia p̄t faciat fructū p̄uocando superbū ad humilitatē. quarū ad misericordiā et liberalitatē. et xp̄s tenet eam in manu sua quia als nullus posset fructuose pdicare. Hominis est animū p̄parare. s. le/ gendo. studendo. contēplando. et dñi est gubernare linguam. Prover. xvij. s. pdicando. Itē qui gloriat in iaculo. s. virga q̄ est sceptra. Et iūni p̄ auctoritate seu potestate rega. li. et ideo dicit. Consurget virga de israel et p̄cutiet duces moab. Numeri. xxvij. Nullus rex potest gloriari iaculo. quia vicē gerentes et officiales xp̄i soli sunt: nisi solū dñs Jesus xp̄s qui habet auctoritatē et potestatē regalem. Qui stimulus sui amoris boues agitat. scilicet potentes in potētia et scientia pfectos. quia oues. id est simplices tribus primis stimulus agitantur.

*Dominica in sexagesima.
Sermo. iiiij.*

xij qui seminat se

minare semen suū. Luce. viij. In presenti sermone cogitavi tenere modū quem teneant isti magistri domorum (notabilis sermo) quādo volunt edificare vñā magnā domum seu turrim. primo ponunt fundamentū fortaliter et edificiū nō potest cadere vento vel pluia nec terremotū. deinde edificant came ras ad habitanduz. Sic volo facere nunc in isto sermone. primo ponā fundamentū. et forte plus q̄ celum nec terrā. s. verbū dei. id est hystoriā euangelij. de quo dicit xp̄s. celum et terra trāsibunt. verba aut̄ mea nō transibunt Lue. xxij. Et posito isto fundamento edifica bo plures cameras. s. intelligentias sp̄iales in quib⁹ habitent aīe nostre contemplando. Dicat breuiter hystoria euangelij ad literam

*De timore iudicij.
Paulus et sua quis
videt se corporalitatem.*

*De amore fidei
uz erga deus.*

De p̄dicatorē.

Dñica in sexagesima

Ecce fundamento positus de quo apostolus pma Lox. iii. Fundamentum aliud nemo potest ponere ppter id quod positiū est. quod est Christus iesus xpi. Super isto fundamento edificabo tres cameras. i. tres intelligentias spirituales pro animabus nostris que est de mundiali creatione.

Secunda vocatur allegoria vel figuralis que est de humana redemptione.

Tertia vocatur tropologia vel moralis quod est de euāgelica predicatione.

Dico primo quod prima camera vocatur analogia. ab ana quod est sursum. et goge ductio. i. sursum ducens. quod est quando facta vel dicta in sacra scriptura exponuntur de his qui speramus in celesti gloria. Dicit autem prima pars euāgeliū. Exiit qui et ceterum. Nota exiit de in mundo creatione. Et reare potest dici seminare. Ratio. quoniam sicut agricola seminans semina per diuersos sulcos vel agros siue arēas: mittit semen suum. sic et deus. Logita quod totus mundus sit quasi unus campus quem deus seminavit proprio sanguine non de alieno. Et primo seminavit in celo nouem sulcos. id est. nouem ordines angelorum de pure semine. scilicet substantiis spiritualibus. primus fulcus qui est in ingressu celi empirebatur angelorum. secundus archangelorum. tercetus principatum. quartus potestatum. quintus virtutū. sextus dominationū. septimus thronorū. octauus cherubin. nonus seraphin. Et in quolibet sunt tot milia milium. Deinde descendendo seminavit celum cristallinum. quod alias dicit aqueum. a philosophis verovocatur primum mobile. in quo non sunt stelle. Deinde descendendo in sulco firmamēti seminavit stellas. scilicet solem lunā et ceterum. descendendo seminavit elementa pura. scilicet signem cum suis qualitatibꝫ. acrem cum aquibus. aquā cum piscibꝫ. terrā cum animalibus. plantis. et hoībꝫ. fontibꝫ. metallis. Ecce quod creare dicit seminare. Et possumus dicere. Domine. nōne. i. imo. certe. bonū semē seminasti in agro tuo. Abbathei. viii. De hoc dicit thema. Exiit quod seminat seminare semē suum nō semē alienū. Et iste est intellectus anagogicus. id est. supnaturalis. Nota cum dicit. Exiit seminare. suple deus creator. Sed unde exiuit. Querunt alii ubi habitabat de ante mundi creationē. Responsio. quod ante mundi creationē habitabat de in secretissima camera eternitatis sive in qua etiā habitat modo. ubi sunt pater filius et spūs sanctus. que est cāmara maior celo et terra et toto mundo. nec p se creauit mundum sed p nobis ad habitandum. De habitatione aut dei dicit ppheta Isa. lvii. Dominus excelsus et sublimis habitās eternitatem. ubi erat secreta et inuisibilis et incognit⁹ ab omni creatura. Ideo ppheta. Tunc tu es de abscondit⁹. deus israel saluator. Isa. xl. Exiuit autem de camera eternitatis in creatione mundiali. nō dimittendo eternitatem. sed dicit exire manifestando se. faciendo se cognoscibile p creatures. sicut dicit pbs qd virt⁹ exit ad extra p operationē. vt patet in ferro ignito si tangas. et radix dicit exire extra per germinationē qd in tpe veris exirent flores et ceterum. si nō radix nec arbor mouet se de eodem loco. Sic radix diuinitatis exit ad extra ad ramos. s. ad creatures per quas cognoscitur et manifestat̄ tanq; p effectus et ceterum. Auctoritas. Inuisibilita dei a creatura mundi per ea que facta sunt intellecta cōspicunt̄ semiperna qd eius virtus. ita ut sint inexhaustibles. ad Rōma. i. Nota inuisibilita dei. scilicet potentia. sapientia. diuinitas. maiestas et ceterum. Ecce quare dicit Exiit et ceterum. Sed nota cu dicit quod quatuor partes facie sunt de semine. quia alius cecidit secus viā et cōculcatū est. et volueres celi comedenter illud. Hoc semen fuit lucifer cu suis sequacibꝫ. s. malis angelis. quod cecidit secus viā. i. deū qui dicit. ego sum viā Joh. xiii. Dic practice casum suum. Qui cu videret se super oēs creatures excellentiores pīm Gregorii voluit se deo parificari et suum pīm reuelauit oībus angel. et multi sibi consenserunt de quilibet ordine. bonū autem. s. michael gabriel et ceterum. cu aliis cōtradixerūt ppter quod lucifer cum suis cecidit de celo in infernum. Ut dixit ppheta. Quo cecidisti de celo lucifer quamne oriebaris. corruisti in terram. Isa. xiii. Et sequit̄ in euāgeliū. Et cōculcatū est scilicet a bonis angelis cōtradicentibꝫ. ipm cu suis sequacibꝫ de celo cīciendo. Et volucres celi id est superbe elationes cordis comedenter illud id est destruxerūt irrepabiliter. int̄m qd passio xpi nihil eis pfectit. Aliud cecidit supra petram et ortū aruit quia nō habebat humorē. Hec pars fuerū pīm pentes. s. adā et eua. Hoc semen cecidit supra petrā. s. obedientie comedentes de fructu vīcto. Et natū aruit. quia dicunt doctores quod adā ea die qua natus est de matre virgine. s. terra. que nōdū fuerat corrupta alii peccato aruit. i. peccauit. quod nō habebat humorē. scilicet grē dei nec charitatis nec devotionis que vivificant animam rationalem. Aliud cecidit inter spinas et simul exorto spine suffocabunt illud. Hoc semen fuit totū genitus humanū ab adā descendētū. quod cecidit in spīngs. s. penarū penalitātē et multarū

Sed ad die quātū ē. perant.
De quilibet ordī mīlī qdēnt̄
lūperō. qm fil nō eo rēndēt̄.
quibꝫ pāt̄ et māt̄ pīt̄.

Vt gītabat deo ate mū
di caroz.

Bērmo III

Secunda lūperō.

tibulationū miseriariū necessitatū et infirmatū. et simul exorte spine suffocauerūt illud. scilicet per mortē corporalem. que totū suffocat. Secus si adā non peccasset. Aliud cecidit in terram bonā et ortū fecit fructū centuplum. scilicet angeli boni qui steterūt sortiter. Qui post casū malorum angelorum ceciderunt coram deo per verā obedientiā dicentes. Non est equū pī creature equiparetur creator. Et ortū fecit fructū centuplū. s. glorie confirmate. qdā sicut mali angeli fuerunt humiliati. ita boni fuerunt exaltati et pī gratiam confirmati. Autem flores. Superbū sequit̄ humilitas et humilem spiritu suscipiet gloria. Propterea. xxix. Motu superbū. s. luciferum sequit̄ humilitas et delectio. et humilem spiritu suscipiet gloria. scilicet Michael. Ecce hic prima camera pī pīsonis speculatiū et contemplatiū. Secunda camera vocatur allegoria seu figuralis. que est de humana redemptione. Dicit allegoria ab aleon quod est alienus. et gogē sententia. quasi aliena sententia. quando vñ factum significat aliud credendū in sancta fide catholica. et exponit de deo. Cum ergo dicit. Exiit qui seminat et ceterum. allegorice potest exponi de incarnatione filii dei que potest dici seminare. Nota sicut ille qui seminat ingredi multiplicare et fructū habere. ppter quod eligit terrā bonaz non spinosam vel arenosam nec petrosam. Sic fecit deus pater in filiū sui incarnatione quia licet in mundo fuissent multe mulieres sancte. tamen ultra quinq; milia annorum spectauit terrā bonā dignā et sanctā. s. virginem Mariam optime cultā. in qua nunq; fuit mala herba peccati in qua seminavit illud superbum semin. de quo Luce. viii. Semen est verbū dei quod vñ caro factū est. Joh. i. vt multiplicaret et fructū faceret inestimabilem sanctarū pīsonarū. quot apostoli. discipuli. in numerabiles martyres. doctores. cōfessores. virgines. innocentes. penitentes et cōtinentes. Ecce ratio quare filii dei incarnatione dicitur seminare. Auctoritas. Simile est regnum celorum homini qui seminavit bonū semen in agro suo. Abbathei. viii. Hoc in agro suo. scilicet virgine maria. que semp fuit ager dei. Ideo dicit spiritus sanctus. Tota pulchra es amica mea. tota pulchra es. et macula non est in te. Cantico. viii. Dicit ergo euāgeliū. Exiit scilicet deus pater. Pro quo sciendū et deus pater a principio mundi vñ ad filiū sui incarnationē habitauit in domo rigoris iusticie clausus. in qua habitauit ultra quinq; milia annos seruans iusticiam rigorosam. instantū et furto illius fructus quod fecit Adam fuit ita

Sefmo .I.

centes q̄ deberēt facere bonas ordinatōes p̄
cōseruatōe cōitatis et corrigerē pctā notoria
cū gaudio suscipiunt illud. Et natū aruit quia
non habebat humorē. s. amoris. cōitatis. nec
timoris dei. ideo nihil execunf. ideo aruit ex
timore et misericordia malarū psonarū. Sed mori
p̄ honore dei et rei publice ad beatitudinem
inducit. iuxta verbū xp̄i dicentis. Beati qui
psecutionē patiunt̄. ppter iusticiam. quoniam
ipsoꝝ est regnum celorū. Matth. v. Aliud ceci-
dit inter spinas. Xps exponit q̄ iste spine sūt
solicitudes auaricie. q̄ nimis pungunt men-
tes auarosꝝ quō congregabunt ut ditentur.
Mota quō diuitie acquirunt̄ cū labore. possi-
dentur cū timore. amittunt̄ cum dolore. Iste
sunt spine que suffocant verbū dei. nō solum
in laicis. sed etiā in ecclesiasticis facientibus
symonias. Mota contra defectus qui sunt in
missis sc̄i amatoris. aliud cecidit in terrā bo-
nam. s. in corde bono et optimo sc̄i humili et
deuoto. Et facit fructum centuplū seruando
decē precepta. quia decies decē sunt centum.
et q̄n tales trāseunt de hoc mundo ascendunt
ysq̄ ad decimū celū in glā. Ad qd̄ tē.

Dominica in quinque Germi

o **B**nis plebs vt vi
dit dedit laudē deo. Luc. xviiiij. Tria
sunt opa dei ppter que deus est maxime lau-
dandus ab omnibz nobis. et de his tribus et
de quolibet ipsoz loquif thema. **O**is plebs
vt vidit zc. Loco et capitulo vbi supra dixi.
Ethe nec tangunt p ordinē in enāgelio ho-
dierno s. laudare et bñdicere zc.

Primum est mundanalis redemptio.

Scđm est humanalis coluerio.
Terciū est celestialis saluatio.

Dico pmo q psone mundane in t

debent deū glorificare rōne humāne redēptionis quā fecit de humano genere. Et bene dicitur redēptio vniuersalis sc̄i munda nalis. Nam omnes vniuersaliter redēmit. et p omnibus abundantissime soluit p̄cium. Et oēs illi qui ista redēptione volunt vti. h̄ ē credendo et obediēdo possunt saluari. Et de ista vniuersali redēptione loquit̄ apostol⁹ dicens. Unus est mediator dei et hominū. homo xps iesus. qui dedit redēptionē se metipsum p omnibus. s. ad Thimo. ii. Et ex isto opere deus est laudandus benedicēdus et glorificandus. Nam tu yehemēter laudas q̄ te captū et vinculatū liberaret de posse infidelium. soluens p te t̄c. et ratio eset z laudis cōgruentia. Ita est de dño Iesu chāsto.

Domiica in sexagesima

Tulerunt lapides r̄c. Et natū sc̄z in cordib⁹
iudeoꝝ quando incepit p̄dicare crediderunt
in eum: dicentes. Hic est heres. Abathēi. xxii.
Sed eruit. quia nō habuerūt humorē deuo/
tionis quia non fecit ipsos magnos dños et
magistros ut ipſi false expectabāt de messia.
Zercio cecidit inter spinas. s. in sua passione
quando fuit coronatus corona spinarū in do-
mo pilati et in cruce iuxta p̄phetiam salomo-
nis que fuit tunc completa. Ego sicut liliū
inter spinas. Et sic tandem spinosis doloribus
suffocat⁹ est. s. per mortē. Quarto cecidit in
terraꝝ bonā. s. in sua tumulatione qn̄ corpus
fuit positū in sancto sepulcro. anima vero in
lymbo sanctoꝝ patrū. Et ortū. s. in resurgen-
do fecit fructū centuplū. s. sanctoꝝ patrū libe-
rationem et nostrā redēptionē. Et fuit cō/
pletum verbū qd̄ xp̄us dixerat. Amen amen
dico vobis. nīsi granū frumenti cadens in ter-
ram mortuum fuerit. ipsum solum manet. Si
autē mortuū fuerit multū fructū affert. Joh.
xii. Rota q̄ xp̄s se comparat grano frumenti.
ideo dicunt doctores q̄ corpus xp̄i nō potest
confici nīsi de pane frumenti. Rota ipsum so-
lum manet. i. ipse solus fuisset saluus. Si autē
mortuū fuerit multū fructū affert. quia om̄s
credentes per mortem eius si voluerint salui-
fient. Et hec est secunda camera p̄ ysonis de
uotis que possunt in hac habitare contēplan-
do quomodo deus exiuit de domo iusticie in
plateam misericordie et seminauit filium r̄c.

Tertia camera vocat tropologia vel moralis. que est euangelicalis predicatione. Pre dicare est recte seminarie. Mota iam videtis quo vita humana conservatur ex semine labora torum quia alio non possemus vivere. Sic etiam predicare est seminarie tritici de grano noui testamenti. vel ordei asperii de grano veteris testamenti in agris conscientiarum nostrarum. Sic enim conservatur vita spiritualis et fides catholica. quia alio iam vita spiritualis et fides essent desperte et perdite. Auctoritas. Nisi dominus exercitu reliquisset nobis semine quasi sodoma fuissimus. et quasi gomorra similes essemus Isaie primo. Et ad istum intellectum dicit textus euangeli. Exiit qui seminarat per predictorum. Mota et unde exiit. Responsio. de studio seu cella. ubi debet esse clausus. studendo. pensando et ruminando. perquiriendo semen in granariis domini. scilicet auctoritates. figuratas. similitudines et parabolas. Quoniam predictor qui vult predicare fructuose non debet ire visitando illum vel illum nec ponere se in negotiis. alio non poterit predicare nisi fabulas nec facit fructum immo dicitur vos. O iste tu bene dicit. et ma

facit. ideo hodie pueruntur pauci nostris
educationib^z. Ecce quare dixit exiit scz pre-
icator de studio. seminare semen suū. scilicet
christi. nō alienū. scz Quidū vel Clirgilij. nec
omnīu damnatorū. Semen christi est biblia
et fructū deuotiōis. amoris. charitatis. pe-
nitentie et saluatoris. Iō dicit christus. Qui
abebit sermonē mēū: loquatur sermonem me-
m vere. quid paleis ad triticum. dicit dñs.
Hunquid nō verba mea sunt quasi ignis ar-
dens et quasi malleus pterens petram. Hiere-
nie. xxiiij. Mota quid paleis. id est. dicta poe-
tarū ad triticum scripture sacre cōmīscendo.
acet qñq raro possit allegari aliqua auctorit
as poetarū ad ppositū. Sz facere totū ser-
monem de dictis vel factis poetarum hoc est
malū. Apostolus paulus p̄dicauit trīginta
septē annis. et nō legitur allegasse auctorita-
tes poetarū nisi tcr. Ecce quare dicit semē su-
um. De hac dabo vobis ynam accordantiam
ad ppositū loquēs de p̄dicatorib^z dicens.
Euntes ibant et flebāt mittentes semina sua.
Elenientes aut̄ venient cum exultatiōe portā-
tes manipulos suos. ps. cxxy. Mota euntes
ibant quia p̄dicator duob^z modis debet ire
ad p̄dicandū. scz spiritualiter corporaliter
Primo spiritualiter crescendo in deuotione.
p̄templatione. p̄dicationē et feruore spiritus
de die in diē. de mense in mensem. de anno in
annum. semper augmentando et meliorando
Ideo dicit euntes. scilicet spiritualiter ibant.
Secundo corporaliter de loco ad locum. de
villa ad villā et non stare in uno loco. Ideo
dixit christus p̄mis p̄dicationibus. Euntes in
mundum vniuersum predicate euāngelium
omi creature. M̄arcī vlt. Mota p̄dicate euā-
ngelium. non dicit Quidū nec Clirgilium.
Apostolus assignat rationē dicens. Non eru-
besco euāngelium. virtus enim dei est in salu-
tem omni credenti. Rōz. i. Mota et flebant. qz
p̄dicator debet flere rigando agrum semia-
rum ut faciat fructum. sicut vos facitis de a-
gris irriguis orando pro eis deuote cum la-
chrymis. Mota mittentes semina sua. scilz au-
ctoritates figurās similitudines de veteri et
nouo testamētis. Mota venientes. scz ad glo-
riā aie in die obit^z veniet supple ad gliam cor-
poris i die iudiciū cū exultatiōe. qm sc̄ti p̄dica-
tores veniūt ad diē iudiciū cū magno gaudio
et cū magno honore ducentes sc̄ti sub bāne/
rio suo om̄s illos q̄s puerterūt ad xp̄z cū suis
p̄dicatorib^z. Dic Gre. i omel. q̄ tūc veniet pe-
tr^z cū iudea. Iohes cū asia. M̄atthe^z cū ethi-
opia et sic de alijs sc̄ti aplis et p̄dicatoribus

Paulo poterant:
tyranno. am. 3.

Dñica in quīquagesima

Nam ex p̄tō p̄imi hois et p̄sequenter ppter p̄tā n̄ra oēs eram⁹ captiuū catenati et ligati in carcere culpe. et ad eternā mortē sntētiati et b̄ exp̄sse dicit Ysa. in psōna dei. Propterea duc⁹ est p̄ls me⁹ captiu⁹ q̄ nō habuit scientiam. et nobiles ei⁹ interierūt fame et multitudi cius siti exaruit. Propterea dilatauit infern⁹ animā suā et aperuit os suū absq; vlo termio id est sine exceptione cuiuscunq;. Et descen dent fortes ei⁹ et sublimes ei⁹ glorioſiq; ei⁹ ad eū. Ysa. v. Sz venit dñs. s. ielus xp̄s ver⁹ de⁹ et verus hō. dñs celi et terre et vniuersorum et redemit om̄s p̄cio sui sanguis. Nōne videſ ḡ vobis bñ si. p̄ q̄ est a nobis laudād⁹ benedic⁹ et gloriſcad⁹. Imo etiā non sufficiūt laudes. Propter h̄ dixit David sp̄u p̄phetico lo quens de ista redēpiōe ptunc adhuc futura ac si iā facta esset. et h̄ ppter certitudinē p̄phie et dixit. Dirupisti vincula mea. Ecce redemptio ppter qđ tibi sacrificabo hostiā laudis. et nomen dñi inuocabo in. ps. cxv. Et de ista redēptiōe vniuersali loqui p̄cipiū euangelij hodierni cuz dicit. Assumpsit ielus. xij. discipulos suos secrete et ait illis. Ecce ascendi h̄ierosolimā et p̄sumabunt oia q̄ scripta sunt per p̄phetas de filio homis. Tradet em̄ gentibus et illudeſ et flagellabif et p̄spucturz postq; flagellauerint occident eū. et tercia die resurget. et ipsi nihil hoꝝ intellexerūt. Abodo veniunt hic due q̄stiones. Et p̄ma est q̄re euāgelista dicit q̄ apostoli non intellexerunt hoc. cum xp̄s tam clare eis loqueretur. Et p̄ma questio est l̄ralis. Secunda est moralis. Nam certū est q̄ tūc apostoli non dormiebat imo crant vigilates. nec de alijs cogitabat nisi de his q̄ de xp̄o dicebat. Sed nota hic duas r̄fūsiones. Et p̄ma est theological. quā ponit glo. di. et Chrust⁹ quasi semp loquebat parabolice seu in figuris. et apli qui non poterat cogitare q̄ de⁹ incarnat⁹ patereſ tanta mala credebāt ipm̄ loqui parabolice seu figuratiue cum tamen loqueretur clare. Sed ex hoc ipz non intelligebant fundantes eoz corz credētiā in illo verbo. Nos audiūm⁹ ex lege q̄ xp̄s manet in eternū. Ioh. xij. ideo qñ xp̄s eis loquebat de passione exponebant et credebat q̄ eis loquebat figuratiue. Ideo dic euāgelista. Ipsi hoc non intellexerūt. Scda r̄fūsio est phie. Diē phie q̄ sciētia et intelligētia rei est p̄ cause cognitionē. Itē alibi dicit. Tūc vñqdq; sc̄r̄ et intelligere arbitramur cum causas eius cognoscimus. et ideo licet aliq; effecus oculariter videatur: dicitur tamen ne sc̄ri si cius causa ignoratur. vt patet de ecl̄y p̄fi solis et lune. de qua rusticus habet cogni

tionē. q̄ videt ocularit b̄ non sciam. q̄ ignora et ei⁹ cām. b̄ sc̄itur ab astrologis. Nesciētib⁹ ergo cām cclypsis p̄t̄ dici. non intelligitib⁹ q̄ cām ignoratis. Ita est in p̄posito licet apli a xp̄o audireſ q̄ ipse h̄ierosolymis debebat tradi et illudi flagellari et finaliter in cruce mori et tercia die resurgere. ipsi nihil hoꝝ intellexerunt. quia fm cām patiendi rudes adhuc discipuli nō intellexerunt. Nesciebant em̄ et ipse veller ligari. vt ligatos vinculis peccatorum sibi credentes et obediētes liberaret. credentes vt modo credunt infideles q̄ cū esset deus poterat eos liberare absq; h̄ et ipse ligatur. Itē nesciebant q̄ xp̄s vellet illudi et vsuperari vt hoies sibi credentes et obediētes honorarent ab angelis. Item nesciebant q̄ veller flagellari crudeliter vt credētes sibi et obediētes possent corona glorie coronari. Itē nesciebant q̄ veller in cruce suspensi ne sui suspenderent in furca inferni. Itē nesciebant q̄ veller mori tam dolorose vt aie credētum et obediētum viuerent in celo glorioſe. Itē nesciebant q̄ veller resurgere cū corpore glorioſo. vt daret suis spem resurrectiōis glorioſe in die iudicij. Cum ergo apli istas causas nescirent. et scientia sit per causas. vt probatū est supra. ideo dicit euāgelista. Ipsi vero nil hoꝝ intellexerūt. Ideo dicit sanc⁹ Lu cas qui erat magnus ph̄s. Erat verbū istud absconditū ab eis et nō intelligebant q̄ dicebant. Luce. xviii. Scda questio est moralis. Quare hodie sc̄ta mater ecclia facit mentionē de xp̄i passione cū dicat sapiēs. Dia tps hñt tēpus flendi et tēpus ridendi. Tempus plangendi et tēpus saltandi. Omne negocium tps et oportunitatē habet. Eccl̄s. iij. Lū ergo hodie sit tēpus leticie et exultatiōis. q̄ dies carnis p̄spciū. quare ergo hodie fit mentio de xp̄i passione. q̄ est flebilis et tristis. Rūdeo. quia sc̄ta mater ecclia sp̄u sancto gubernata et recta sciens excessum et gulositytē filiorū suorū qua faciūt his trib⁹ dieb⁹ in comedendo et bibēdo ideo cogitauit ponere corā filiū xp̄i passionē vt fideles restrinquant a gulositytē. cōſiderātes quantū cōſtitet p̄ctū gule p̄moꝝ pentū. nō gallinarū et pdicū. b̄ vni⁹ pom⁹ fructus. q̄ filius dei habuit suspēndi in patibulo crucis. Ideo apli. Recogitate eū qui talē sustinuit a peccatoribus aduersus senetipm̄ cōtradicitionem. vt nō fatigemini aīs vestris deficiētes. s. excessiue comedendo. Ad Iheb. xii. Nota hic parabolā de trib⁹ latronib⁹ euntib⁹ cū saccis suis ad furandū ad quandā ciuitatem cū p̄posito implēdi saccos de auro et argēto et de lapidib⁹ p̄ciosis. Qui cum fuissent ad

Sermo .I.

portā ciuitatis viderūt ibi nobilē hoiem recēter suspensū. qui querentes de causa suspēsionis illi⁹. fuit eis dictū q̄ fuerat suspensus pro quodā furto fruct⁹. qđ eius fuit fecerat. q̄ non fuit potēs satisfacere. Ideo dñs eius fuit suspensus. Quo auditō latrones ad inuicē se respicentes dixerūt. Si tan⁹ rigor iusticie hic seruaf p̄tam modico quid fieret de nob. Qui redierūt ad pp̄ia cū saccis suis vacuis Bona gens. isti tres latrones sunt tres stat⁹ huius mūdi. sc̄z religioſoz. clericoz. et laicoz. Et dicunt latrones. q̄ om̄s excessus q̄s faciunt in cibo potu et vestitu punient vt latrocina in iudicio diuino. Nam si vñus vel plures dimittunt manumissiores vel testamentoſi alit⁹ diuitis mortui. et ipsi expendūt bona et pecunias diuitis comedendo et bibēdo etē. nec distribuūt ut ipse mādauit. nūquid tq; les dicerent latrones. Imo. Adodo p̄platiz clerici qđ sunt nisi testamentoſi dispensatores et manumissiores diuitis xp̄i. qui mādauit dare pauperib⁹ etē. et ipsi non curant imo p̄mitūt paupes mori famerēt. Nec iam hereditas xp̄i sufficit p̄p̄is eoꝝ et vanitatib⁹. Scđs est stat⁹ religioſoz. q̄ religiosus puerſus etiā p̄t̄ dici latro. Rō. q̄ si quis sp̄ote dimisit oia bona. et vult post furtive bona sua recuperare. hmōi latro dicereſ. Tales sūt q̄plures religiosi qui oia bona sua dimiserūt per votū paupertatis. et post furtive volūt h̄fe audiēdo cōfessiones et faciēdo p̄dicationes et efficiuntur p̄paetarij. et iō tanq; latrones punient in iudicio diuino. Tercius status est laicoz. quia laicus etiā potest dici latro. Ratio. q̄ theſaurari⁹ vel dispensatoř regis vel alicui⁹ dñi qui p̄tra voluntatē et ordinationē dñi expēdit pecunias comedēdo bibēdo vel luxuriādo etē. talis vt latro punief. Sic est de diuitibus. nā diuites sunt theſaurari⁹ et dispensatores diuitis. sc̄z dñi nostri Jesu xp̄i. et ideo dicit. Sic nos existimet ho vt ministros xp̄i et dispensatores. s. ad Lox. iij. q̄ vt latrones punientur si male vtūnq; et p̄tra dñi voluntatē. Ideo iam possum⁹ dicere. Om̄s quotq; venerūt fures sunt et latrones Ioh. x. Isti veniūt modo tuata ciuitatē. s. quadrageſimā. et q̄libet vult imploreſ saccū vētris de pdicib⁹. gallinis. et dō ceponib⁹ etē. Hoc mō q̄ p̄quireret coqnas platorum. clericoz. et religioſoz. et laicoz. q̄t̄ inoccētes inuenirent stantes ad ignēz. Sz in porta ciuitatis. s. isti tps q̄drageſime ecclia ppo nit nobis honorabilē dñm suspensū. sc̄z dñm Iesum xp̄m p̄ vno furto serui sui. s. ade. Jō cogitate rigorē iusticie dicendo. Socie qđ tibi videſ. debem⁹ implere ventrē vel nō. Jō dīc scriptura. Attendeſt obis ne grauentur cor da vestrā in crapular̄ ebrietate. Luc. xxi. Ex numia enī comestioē multa mala sequunt nō solum in corpore sed etiā in ala. Nota hic de agarenis nūcū s visitatibus puentum. maioritātū in die carnispriū. d. Per decūm nō est hoies boni. Ecce q̄t̄ hoies bestiales q̄tū nocēt carnes. Ecce rō quare ecclia ctiā hodie facit mentionē de christi passionē. q̄ refrenetis vos. Et si abūdanter preparat̄is faciat̄ par tem pauperib⁹ viduis que gauderēt si possēt habere vñā scutellā caulinū. vt acquirat̄ pa disum de illo per quod acquirit̄ infernum.

de mltitudē et sequēte.

Secundū opus de quo de⁹ est laudandus est humanalis quersio. Adodicum em̄ valuiſ servniuersalis redēptio que infidelibus nūd valet q̄t̄ nolunt ea vti nū fuisseſ humana cōuersio. s. qñ deus trahit ad se psonam de culpa ad ḡfam deuotionē et bona vitā. Ideo de hoc laudandus est deus. Rō. Nam quilibet peregrin⁹ merito regratiando laudaret q̄t̄ puereret de via in qua errauit periculosa et mortifera per quā ignorās ibat. ita est de pectorate. Nam quilibet peccator errauit viam paradisi q̄si dimissa via hūilitatis q̄ ducit ad paradisum vadit per viam supbie mortifera q̄ ducit ad infernum. et sic de alijs. Sz venit ille bonus homo ielus xp̄s filius vñgis marie et querit peccatorez dando sibi compūctiones vt cogiteſ et respiciat quam viam tenet. et si tunc morereſ q̄t̄ iret. Et sic per semitā pnie re ducit ad viā padiſi ducēdo de supbie ad humiliatē. de luxuria ad castitatē. et sic de alijs. Et ideo sapies de hoc laudat deum: dicens. Laudabit vñſ ad mortē ala mea dominū et vita mea apropinquās erat ad infernum deorsum. et liberaſti me de perditione et eripuisti me de tēpore iniquo. ppter ea p̄fitebor et laudem dicam tibi et bñdicā noi tuo. Ecc. vltio hec humana quersio mystice ostēditur in secunda pte euāgelij cum dī. Factū est autē cū apropinquaret ielus hiericho. cecus quidaſ sedebat secus viam mendicans. Et cum au diret turbā ptereunteſ. iterrogauit qđ hoc cēt. Dixerūt autē ei q̄ ielus nazarenus transiret. Et clamauit dicens. Iesu fili dauid miserere mei. Nota de turba xp̄m sequente. Quidam eum sequebantur vt haberēt indulgētias a pena et a culpa a papa Iesu. Quidam autē iſirmiyt ab eo obtinerent sanitatē corporalē. q̄ vñt de illo exhibat sanabat om̄s. Luc. vij. Quidam sequāt̄ eū ex curiositate. Quidā ex malitia te. vt phanſei. vt ipm̄ possent in aliq; repenteſ o

Dñica in quinquagesima

dere. Et dum transirent cecus quidā sedebat secus viā mendicās. quesiuit que gētes esset ille q̄ transībat et fuit sibi dictū q̄ Iesu de nazareth transībat: qui statim cepit clamare dicens. Iesu fili dauid miserere mei. et dicit text⁹ q̄ qui preibant increpabant eum ut taceret.

Alystice iste cecus secus viam est xpianus existens in peccato mortali qui non est in via. quia deberet ire per viam humilitatis. et ipse vadit per viam supbie. et sic dc alijs. Infideles vero non sunt secus viam. s̄ longe et via. Qn aut̄ p̄tōr. i. cec⁹ reducit se ad vias. id est. ad xp̄m. qui dc se dic̄. Ego sum via vita tua. et incipit clamare dicens. Iesu fili dauid miserere mei. statim reprehendit. Iste defectus est hodie in mūdo. Quādiu hō est sec⁹ viā. s. in pctis mēdicas mūdanaz tpalia. nullus curat ip̄m reprehendere s̄ magis aplaudent sibi. Sz si dat se deuotioni et bone vite: factum est statim reprehendit et redarguit. Clerbi gra. si si aliqs religiosus bñ dissoluit iste talis a nullo reprehendit imo cōmendat. s̄ si cōuerit ad deū et vult tenere bonā vitā tunc dicit. moratur: int̄m q̄ nō p̄mittit eū vivere. vel dolēt de eius vita. Idem de clero existente secus viam mendicans bona tēporalia p̄bendas et alia bñficia. iste talis a nullo reprehendit. imo cōmendat. s̄ si vult redire ad vias. s. ad xp̄m factū est de illo. Idem de laico vslurario latrone homicida lenone. tales a nullo reprehēdūt. imo cōmendant. Sed si facit restitutionem et venit de mala vita ad viā bonā seu ad vitam bonā. factū est. talis non potest vivere. Et q̄d forti⁹ est dicit text⁹. Et q̄ p̄bant. nō dicit qui sequebant vel comitanbant. s̄ qui p̄bant. q̄ maiores in scia dignitate et officio sunt primi ad reprehēdēdū eos: q̄ vellet q̄ oēs irēt ad infernum cū eis. De h̄ beat⁹ Hieronym⁹ fē planctum dicēs in secūdo plogō Job vel in argumēto. Si aut̄ sūcillā iuco texerē aut palmarū folia cōplicarē vt in sudore vultus mei come derem panem. et vētris op̄ sollicita mēte tractarē. null⁹ morderet. nemo reprehēderet. Hūc aut̄ q̄ iuxta sūiam saluatoris volo operari cibum qui non perit. et sequitur. Falsari⁹ vocor scz a maioribus et doctoribus et mḡris. Ideo ch̄stus de talibus dicit. Si de mundo fuisse tis. mundus q̄d suum est diligenter. nunc vero q̄d de mundo nō es. s̄ ego elegi vos de mūdo ppter ea odit vos mundus. Job. xv. Sz exemplo ceci qui q̄to magis increpabatur tam̄o magis clamabat. ad iesum est clamandum. Ideo beatus petr⁹ apostolus dicit. Si exp̄ bramini in noīe xp̄i bñ eritis. i. Pe. viij. Ter cū op̄ de q̄ matie deus est. laudādus est ce-

lestialis saluatio. Rō. Nam precipue laudabilis est gubernator nauis cū p̄ maxia discrimina nauē ducit tandem ad portū salutis. Sic etiā de gubernatore et creatura cum est inter pericula hui⁹ mundi. scz inimicoꝝ demonum et malarū inclinationū. tandem p̄ducit eam ad portum paradisi. Lūc laudādus est proprie maxie. Jō Dauid fecit de h̄ vñū psalmū dicens. Laudate dñm de celis. nō dicit de terra q̄d adhuc sunt in periculo. s̄ d celis. quia sunt extra pīculū. Hec celestis saluatio oīditur in tertia pte euangeliū cum dñ. Stans aut̄ iesus iussit eum duci ad se et dixit. Quid tibi vis faciam. At ille ait. dñe vt videam. At illi. Respice. fides tua te saluū fecit. Et p̄festim vidi et sequebant illuz magnificās deum. Et om̄s plebs v̄tividit dedit laudē deo. Mota qd tibi vis faciā. q̄d multe sunt misericordie. R̄udit cecus. dñe v̄tvideā. Dicit illi iesus. Respice. fides tua saluum te fecit. et p̄festim vidi et sequebant eū. Mota q̄ iste fuit de societate christi. Mota etiā fides tua te saluū fecit p̄festim. vidi q̄d saluatio stat in visiōe xp̄i. Hec est vita eterna vt cognoscat te. scz esse solū verum deū et quē misit iesum xp̄m. Jo. xvij. Et vita eterna. scz saluatio nra p̄sistit in visione diuine essenti. in q̄plurimi tenet locis sanct⁹ Tho. vi p̄mo sc̄p. dis. j. q. j. ar. j. z. iiiij. dis. xlj. q. j. ar. j. q. j. z. ar. h. q. j. Itē. j. h. q. ij. ar. iiiij. et viij. et idex sentit in pleriqs alijs locis. Quēstio est hec et bona. Quare ch̄st⁹ attribuit saluationem virtuti fidei dicendo. Fides tua te saluum fecit. cum fides sine operibus non saluet hominem. Auctoritas. Quid p̄derit fratres mei si fidem dicat quis se habere. opera autem non habeat. Nūquid poterit fides salvare eum. Sicut em̄ corp⁹ sine spiritu mortuum est. ita et fides sine operibus mortua est. Jac. ij. Rūsio. q̄ fides est fundamētu oīm ali orū bonorū virtutū radix. Si corde et ore sim plicat et solicite teneat. Sicut arbor a te plantata in orto tuo facit truncū et post ramos flores et fruct⁹. et originalit oīa ista pcedūt de radice. sic etiā fides est vt radix plātata in orto cordis. deinde mitit truncū. s. charitati. faciens ramos. s. virtutū. et flores et folia bonorū operū. q̄d fides p̄ charitatē opaf. ad Gal. v. Et post facit fructus gl̄e in paradiſo. s̄ radix riganda est ne moriat. Et rigatur radix fidei mane et sero dicendo. Credo in deū. Et quē admodū ortus rigatur per. xij. tabulas. ita si des per. xij articulos dicēda est q̄tudie sero et mane cū p̄testatiōe. Et iō dñ. Si p̄fitearis in ore tuo dñm Iesu xp̄m. et in corde tuo credi peris saluus eris. ad Ro. x. Deo gratias.

Sermo II

Sermo. ii.

Vñc manent fi-

n des spes charitas tria h. i. ad Lox xij. Mōster sermo erit dc virtutib⁹ theologicis p̄ bona instructiōe nra et p̄ utilitate mortuorū p̄no salutē virgo maria. Verbū p̄positū est declarandū fm duplē intellectū. scz p̄pū et l̄alem. et appropriatū moralē et spūalē. Et p̄mus erit pro viuis. secūdus pro mortuis. Prīm⁹ erit pro introductiōe. secūd⁹ pro p̄secutiōe. Pro p̄mo sciendū q̄ in hac vita sume sunt necessarie iste tres xp̄tutes theologiæ. fides. spes. charitas p̄ eundo ad paradisū Ratio. quia cuilibet viatori ascensuro ad castrū alterū sitū tria sunt necessaria

Primo respectus visualis.

Secundo audacia cordialis

Tercio duratio fortitudinis.

Dico p̄mo r̄c. scz respectus visualis. Nam requirit si vis securi⁹ire vt locū ad quem tensis siue terminū cognoscas. Abodo clarum est q̄ totū tēpus vite nostre in hoc mundo nō est nisi vna via per quā vadim⁹ ascendendo ad castrū altissimū celi empirei. Iōo indiget his trib⁹. que sunt respect⁹ visualis. audacia cordialis. et duratio fortitudinis. que habef per tres virtutes. scz fidem spem et charitatē. Et ex hoc poteris cognoscere veritatē vel necessitatē istarū triū virtutū. Et per fidē videm⁹ finē seu terminū vie nostre. scz celū beatorū. Nunq̄ em̄ iste terminū fuit cognitus per intellectū naturalē p̄bōz. De hoc pulcre loquitur sanctus Tho. p̄ma pte. q. j. ar. j. ostēdens necessitatē doctrie sacre vltra philosophicas disciplinas. eo q̄ ordinati sum⁹ diuinir⁹ ad finē supnaturālē transcendentē naturalem nostrā apprehensionē. Licet em̄ per motum p̄hi habuerūt cognitionē de celo lune mercuriū venēris solis iouis saturni et celi stellarū. scz firmamenti et p̄mi mobilis. nō tñ potuerūt ascendere v̄sq; ad celū empireuz. qđ est imobile. et est locus iste beatorū ad quem ascēdimus. Et iste locus videt a nobis solū per fides. Et de isto loco loquit̄ apls dices. Ocul⁹ non vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascēdit que preparauit deus his qui diligūt illum. nobis autē reuelauit deus per sp̄m suū. j. ad L. o. ij. Mota cū dicit oculus. scz intellect⁹ p̄bōz non vidit. quia nolebat credere nisi illud qđ videbat oculo intellect⁹. scz p̄ certā demonstratiōe. Nec aūt audiuīt. scz uideoz. Aboyles em̄ et aliū pphebe mīla miracula audiebat a deo. s̄ nūq̄ audiebat q̄ de⁹ p̄mitteret eis illis locis. Hec in cor hominis. scz infidelis ascendit que de⁹

preparauit r̄c. Ecce quō fides est necessaria. scz ad videndū locū. Sz modicū esset scire locū beatitudinis nisi ciā scirem⁹ viā. iō nota/ te tres vias quas etiam scimus per fidez. Et p̄ma via est de innocentia baptinali. et istam scimus perfidē et verbū xp̄i dicendo. Amen amē dico vobis nisi quis renat⁹ fuerit denuo nō potest videre regnū dei. Jōb. iiiij. Affirmativa est et negativa. Secūda via est digna penitētia. per istā habet irē illi qui pdiderūt p̄mā viā. Digna p̄nia est dolere de peccatis et cōfiteri cum p̄posito non rediudi. Ista via scit per fidē et verbū xp̄i dicētis. P̄niam agite qm̄ apropinquat regnū celoz. Abath. viij. Tercia via est firma obediētia. hoc est viuere fm dei ordinationē et non fm p̄pria inclinatiōe. fm eius precepta et non fm sui p̄pria sentunēta. Hec etiā habet perfidē et verbū christi dicētis. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Abath. xix. Jō apls. Per fidē ambulam⁹. ij. ad L. qnto. Mota per fidē. scz videntē terminū. Dico secūdo necessariū est viatori audacia cordialis vltra respectum visualē. scz non timere. nec ppter altitudinez loci debet quis dubitare quin possit ascendē. s̄ recipere audaciā cordis. nec cōfidas de intellectu nec auxilio tuorū operū sed dei:dicēdo. Deus qui me de nihilo creauit. et redemit et nihil illū locū p̄cio sui sanguinis emit me per baptismū mūdauit et sacramētōz reme dia ordinauit. ideo nō dubito quin illuc ascēdam. q̄ non pro se. quia īcorporeus est. deus em̄ sp̄us est Jōb. viij. s̄ pro me illū locū creauit tam pulcre ornātū. Nam decor dat spem. Ideo dicit. Qui sperant in dño mutabūt fortitudinē. assumēt pēnas sicut aqle. currēt et non laborabūt. ambulabūt et non deficiēt. Ysaie. xl. Mota q̄ sperant i dño mutabūt fortitudinē. Quia si an in h̄ mūdo habuerūt fortitudinē corporalē ad ambulandū. saltandū et mutabunt fortitudinē corporis. scz in feruorem cordis. Si querat et quo fiet. R̄sider. assument pēnas r̄c. vbi ponit tres gradus bonarū personarū. Et p̄mus gradus est contemplatiōz. Nam isti assument pēnas aqle seu alas. Due ale sunt due spes vna de dei potētia. et alia de dei misericordia. Prīma assūmitur per p̄fidentiā de dei potentia. scz q̄ potest nos facere equales angelis in glia. Secūda assūmis p̄fidendo de dei misericordia qui non solum potest uno vult nos saluos facere. His duabus alis cōtemplatiui volat ad parāsum. Secundus gradus est actiuorū q̄ currendo per magna opa misericordie et penitētie. festināter cum magno ardore sp̄us currūt o ij

Sermo .II.

Dñica in quinquagesima

ad paradisum. Tercius gradus est obediens cum dicit. Ambulabūt et non deficiēt. scilicet faciēdo illa ad que tenentur diligēter. In omnibus istis necessaria est virtus spei que dat seruōrē cordialēm. Dico tertio q̄ necessariū est viatorū ascēdēti in altū duratio fortitudinis ne deficiat in medio. Hec autem duratio fortitū habet vītū charitatis. Mā charitas dat fortitudinē voluntati ne mutet p̄positum: s̄ q̄ persevereret. Dat etiam fortitudinem contra temptationes diaboli et contra occassiones mundi et inclinationes carnis. Et ideo dicebat apostol⁹. Det vobis deus ut in charitate radicati et fundati possitis comprehendere cum omnib⁹ sanctis. supple ḡliam dei. ad Eph. iij. Nota differentiam inter radicatu⁹ et fundatum. Sicut arbores quarum esse et vivere est in radice. Item fundati ut domus cuius esset permanere est a bono supposito et fundamento. Radix est vītū charitatis dans humiditatē deuotionis essendi et vivendi spūali ter. et fundamentū essendit permanēdi in eadē. Multi tamen sunt radicati per deuotionem. s̄ non sunt fundati. quia modico vento remptionis statim cadunt et eradicātur. sed si sunt fundati non timent. Ecce necessitas istarum virtutum in hoc mundo. Ideo dicit thema. Nunc scilicet in hoc mundo manēt fides spes charitatis tria hec. Nota dicuntur theologicales ppter obiectū et propter causam. De pmo obiectū aliarū virtutū est res creata. q̄ obiectum humiliat⁹ est despēctus honorum. Obiectū castitatis est despēct⁹ luxurie. Obiectū misericordie est despēctare bons i p̄ys causas. et sic de alijs. S̄ obiectū iistarū trū virtutū est deus. q̄ deus est obiectū fidei. Quia fides nihil aliud est q̄ credere. nam deus dixit Spes est sperare. quia de⁹ p̄misit. Charitas aut̄ est diligere deū ppter se et p̄ primū ppter deū. Iterū secūdo dicunt theologicales ppter causam. Nam alias vītutes potest homo accēdere p se vivēdo moraliter. s̄ he tres non possunt haberi nisi a deo sp̄cialiter infundant. Jō solū p istis orat ecclia dices. Omnipotēs semper iterne deus da nobis fidēl spēi et charitatis augmentū r̄t̄. Nota oportet aliquas vītutes esse theologicales ad acqrendū beatitudine⁹ supnaturale. vt dicit sanctus Thomas. p̄ma scđe. q. lxij. ar. j. z. iij. scripto. dis. xxij. q. j. ar. iij. q. iij. Et ideo dicit in q̄stionib⁹ deputatis de virtutib⁹. q. j. ca. xij. Et vt dicit san. Thomas. Virtutes theologice dicunt. q̄ habent deū p obiecto. et quia a deo infundunt. et tñ per reuelationē dei i sacra scriptura tradunt. vt dicit sanct⁹ Thomas ibi sup. p̄ma scđe. q.

Ixij. ar. j. z. iij. dis. xxij. q. j. ar. iij. q. iij. Hec enim virtutes habent idem pro obiecto et fine. scilicet deum vt dicit sanct⁹ Thomas quarto scđe. dis. xij. q. j. ar. j. q. iij. scđm. iij. dis. ix. Et sūt tantū tres. scilicet fides. spes. charitas. prima scđe. q. lxij. ar. iij. Secundo declarandū est verbum thematis iuxta intellectu⁹ appropiatum seu spiritualem. Pro quo sciendum q̄ in alio mundo secreta loca seu receptacula animarum ex hac vita decendentū sunt tria scilicet. Primus infern⁹ damnatorum. qui est locus inferior. vbi est fides solum sine charitate. Quomodo est fides in demonibus et quō non ostēdit sanct⁹ Thomas scđa scđe. q. v. ar. ij. z. q. xvij. ar. iij. ad scđm. et in tertio scripto. dis. xxij. q. iij. ar. iij. q. j. dis. xxvij. Secundus locus est purgandorum vbi est spes singulariter. Tercius locus est beatorū vbi est charitas excellenter. Dico primo r̄t̄. q̄ in inferno non sit spes. Auctoritas. Ab mortuo homine ipso nulla erit vītra spes. Proverb. xj. Impenitens dicitur impius et crudelis. quia noluit liberare filiam regis. scilicet animam propriam ab incendio cu⁹ posset r̄t̄. ipso mortuo nulla erit spes vītra. scilicet nec redēptionis. nec liberationis. nec etiam reuelationis. sic extirpatur error aliquorū theologorū antiquorū et glosarū aliquarū iuristarū dicentiū. q̄ licet in inferno nulla sit redēptio. tamen est ibi penarū alleuiatio. Dat exemplū de illo q̄ portat siue gerit aliquod onus graue. qui licet nō possit onus dimittere. tamē iuuat et reluat dādo sibi ad comedendū vel bibendum. Ita vt dicūt illi est de onere aie dānate. q̄ licet non possit deponere onus penarum. potest tamē habere reuelationē ex bonis que sūt hic a patētibus. r̄t̄. Hoc est falsū et erroneū et per ecclesiām reprobat⁹. Quia mortuo homine impio r̄t̄. immo dico vobis sōti⁹ q̄ quāto plura fiunt pro aliquā aia dānata. tanto magis pena augmentat⁹. Declaref hoc p̄ similitudinē de captiuo. q̄ portat onus durū captiuitatis. et patētes mīlitū sibi p̄ciū redēptionis s̄ perdit in mari vel als. Et quando captiu⁹ scit. ille non solū non reuelat⁹ immo magis dolor est sibi et tristitia augmentat⁹. nā sibi non pfuit illud p̄ciū. Id ē est de damnatis. Itē in inferno nō est nisi cōtrarietas et malignitas. quia pater odit filiū p̄ quo fuit dānnat⁹. et ecōuerso. vir contra virōrē et ecōuerso. et quāto hic fuerūt amores maiores. tanto magis est odiū inter eos dicendo. In malignitate nostra cōsumpti sumus r̄t̄. Talia dixerunt in inferno hi qui pecauerūt. quoniā spes impij tanq̄ lanugo est q̄ a vento tollit et tanq̄ spuma gracilis que a

vento diffusa est. et tanq̄ memoria hospitis vnius diei pretercūtis. Sap. v. Nota hic argumentū in oppositū. nam diceret aliquis. vt detur q̄ in inferno sit charitas. Nam dicit te- x̄tus Luce. xvi. de illo diuite qui licet nullam haberet spem liberationis nec reuelationis. quia nec guttam aque potuit obtinere. tamen orauit dices. Rogo te pater vt mittas lazaz in domum patris mei. habeo enim quīq̄ fratres. vt testetur illis ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorū. Luç. xvii. videtur ergo q̄ illa petitio sit charitatis. Rūsio. q̄ in inferno nō est charitas. s̄ tota malignitas. Ad auctoritatem dico q̄ sicut in hoc mundo sunt sociū in p̄tis. sic in alio mundo erunt sociū in penis. et sic peccando vnius animatur q̄b alio. quia multi cum multo timore peccat q̄b solusyn⁹. pena maior est quando sunt plures. et quāto magis crescit numerus sociorum tanto magis augmentatur pena. quia vnius cruciat⁹ gladium Sicut de igne in quo tāto magis ponitur de lignis tanto magis augmentatur flāma et vnu⁹ lignu⁹ incendit aliud. Ideo diues ille orauit nō ex charitate. s̄ timore ne sibi pena augmentaret in adūtu fratrū qui fuerunt sociū sui in peccatis. Non ergo habent spem nec charitatem de damnati sed habent fidem. Est enim fides in demonib⁹ coacta non laudabilis nec est donu⁹ gratie. Dicit enim sanct⁹ Thomas scđa scđe. q. v. ar. ij. in solutione ad tertium. Hoc ipsum demonib⁹ displiceret q̄ signa fidei sunt tam euidentia vt per ea credere compellātur. Et ideo in nullo minuitur eoz. malicia per hoc q̄ credūt. Item dicit sanct⁹ Thomas scđa scđe. q. xvij. ar. iij. in solutione ad scđm. q̄ magis potest esse informis fides in damnatis q̄ spes. Quia Augustinus dicit in encheridion. Fides est malarū rerū et bonarū et p̄teritū et p̄sentiū et futurarū et suarū et alienarū. S̄ spes non est nisi rerū bonarū futurarū ad se pertinentiū. Et ideo magis potest esse fides informis in dānatis q̄ spes. quia bona diuina non sunt eis futura possibilia sed sunt eis absentia. Non est q̄ spes in dānatis. s̄ suo modo vel aliquo modo vt patuit fides informis quia dicit sanct⁹ Tho. q̄ velint aut nolint habent credere ex euidentia facti quādo sentiunt penas et tormenta et vidēt ḡliam beatorū. tūc credūt fidē xp̄ianā esse verā. Et q̄ habet fides. auctoritas. Tu credis q̄m vñ⁹ est deus et bene facis. et demones credūt et cōtremiscunt Iac. ii. Nota cū dī. et cōtremiscunt. quoniā de mones et aie dānate timent diē iudicij. Ratio Nam sicut miles cap⁹ in lata captione. si sci- ret tali die se inclusurū in angusta captio⁹ ml̄ tum timeret illum diem. Sic enim demones faciunt et anime dānate. quia modo habet latam captionem: s̄ in die iudicij recludentur in corporibus ignitis et fetidis. ideo ista ratione contremiscunt. et tu luxuriose superbe et auare habes fidem et non contremiscis de iudicio. Et ideo de inferno nūc potest dici. At a net fides sola. Secundus est locus purgatorium. vbi habent spem singulariter. quia licet habeant fidem et charitatem. tamen singulariter habet spem. scilicet felicitatē certissimā habent enim spem impermutabilem. scientes q̄ anima nō potest peccare. quia anima separata a corpore se firmat in gratia v̄l in culpa iuxta statu⁹ in quo egreditur de corpore. Si in culpa egreditur tunc est impermutabilis. Jō semper durat pena. Declaratur per similitudinem de malo filio qui quando verberatur murmurat erigendo se. Sic et damnati quādo sentiunt flagella statim se erigunt contra deum. Sed illi de purgatorio decesserunt in gratia. ideo non possunt illam amittere. eo q̄ non possunt peccare. Et licet flagellentur. vt boni filii suscipiunt patienter. ita q̄ non possunt perdere gratiam. Auctoritas. Si cecidit lignū ad austri aut ad aquilonē. i quoq̄ loco ceciderit ibi erit. Eccl. xj. Et in persona cuiuslibet illo⁹ de purgatorio dicit dauid In pace in idipsum dormiam. scilicet per mortem et requiescam. s. fm corp⁹ in sepulcro. Quoniā tu dñe singulariter in spe constituiſt me. ps. iij. Anima em̄ existens in purgatorio p̄stituta est in spe tripli rōne. scilicet habēdi ḡliam p̄ radisi. exaudi de purgatorio. et de adiutorio amicorū q̄ sibi p̄derunt suffragia. De purgatorio ergo potest dici thema sic. Mūc. s. i. purgatorio: q̄ post diē iudicij non erit purgatoriū. manet singulariter hec. scilicet spes. Tercius loc⁹ est beatox. s. paradisus vbi non est fides. vt dicit sanct⁹ Thomas. prima scđe. q. lxvij. ar. ij. z. v. t scđa scđe. q. xvij. ar. ij. Similiter nec in beatis est spes. vt dicit in codez articulo. sed p̄fecta charitas solū et excellenter. Fides aut̄ habet defectū essentialiter sibi annexum. inquantū est de non visis. sed in celo vīdens oia clare. Sicut nūc videm⁹ per speculū in enigmate. tūc autē facie ad faciē. prima ad Lorinth. xij. Nota videm⁹ nūc. ecce fides. tūc autē facie ad faciē. Spes etiam habet de defectū essentialiter annexū. inquantū est de nō habitis. In celo aut̄ oia desiderata habētur. Nam dicit David. Satiasbor cum apparuerit gloria tua. ps. xvij. Ido in paradise fidei sicut miles cap⁹ in lata captione. si sci- ret tali die se inclusurū in angusta captio⁹ ml̄

Dñica in quinquagesima

desectum essentialiter annexum. ideo enim in patria non evacuabitur ut dicit sanc^t Tho/ mas prima secunde. q. lxvij. ar. viij. t. iij. dist. xxii. q. ii. ar. ii. Unde dicitur. i. ad Cor. xij. Charitas nunq^{ue} excidet. scz per mortem bo/ norum: sed perficietur. iuxta illud quod pos/ sunt dicere electi siue beati. De^r in nobis ma/ net et charitas eius in nobis perfecta est. i. Joh. iiiij. Mota cum dicitur. deus in nobis manet. scz per clarā visionem et possessionem. Ideo possumus sic intelligere thema. Nunc manet fides in inferno solum. spes in purgatorio sin/ gulariter. charitas in paradyso perfecte

Sermo. iiij.

Lce ascēdimus

e hierosolymā. Luce. xvij. Hoster sermo erit de ascensu ad paradisū. Materia erit utilis et bona: s̄ ante omnia sa/ luctetur virgo maria. Logitanti mihi tempus anni p̄m q̄ viuūt p̄sonē mūdane magnā inue/ nio differentiā inter tempus carnale. qd finit. hodie. et quadragesime. qd incipit cras. quia differunt sicut ascēsus et descensus volādi in altū et cadendi deorsum. Tempore em̄ carna/ li plures per malez vitam descendunt. et non cōvertunt de peccatis. nec p̄fiteant nec humi/ llant: s̄ faciunt supbias vanitates. et non cu/ rant de operibus misericordie. s̄ de auaricia. vsura. et de furtis. non curāt de castitate. sed bene de luxuria. nec curant de abstinētia. sed comedunt et bibunt gulose. Ideo est tempus descēdendi de peccato in peccatū: et per con/ sequēs ad infernū. Ideo dicit. Teneat tym/ panū et cytharā. et gaudent ad sonitū organi. Ducunt in bonis dies suos et in pūcto ad in/ ferna descendūt. Job. xxj. Mota cū dicit. Le/ nent. s. in tpe carnali tympanum t̄c. Et ponit quattuor peccata in qb̄ includunt omnia alia peccata. Tympanū signat peccatum luxurie et carnalitatis. Mā primo tympanū est figure rotūde. nō em̄ est longū. Galis est p̄ditio per sonē luxuriose. Rotūda est quia semp vadit in circuitu querēdo p̄sonā quā diligit. Ideo David in ps. xi. In circuitu impū ambulant Itē tympanū est depictū. Sic etiā est perso/ na luxuriosa. tota est ornata ad lasciviam t̄c. Itē tympanū habet quasdam p̄nas nolas q̄ faciūt sonū. sic est de p̄sonā luxuriosa. nā facit sonū loquēdo blande. Item tympanū q̄i tā/ gitur. in pelle tangit. Sic etiā p̄sonē luxurio/ se se mutuo tangere nitunt: sed in dānationē animarū suarū. Ecce primū p̄ctū qd tāgit in auctoritate. Secūdo dicit q̄ tenet cytharam. Hic tangit peccatū auaricie. Mota hic condi-

tiones cythare. Nam primo ipsa est de ligno sico. Ecce conditio auaricie. quia nullā dul/ cedine vel succū habet misericordie ad pau/ peres. Secunda conditio quia est vacua. et sic est auarus. Nam vacuus est meritis et vir/ tutibus. licet sit plenus diuitijs. Apoc. iij. Di/ cis quia diues sū et nescis quia miser es. Ter/ cia quia cythara habet quattuor paria corda/ rum quibus sonum facit. Sic sunt quattuor paria specierum peccati auaricie. Primū par est rapina dñorum et symonia clericorū. que simul faciunt sonum acutum. quia iam audi/ untur per totum mundum. Secundum par est vsura mercatorum et calumnia aduocato/ rum. Nam mercatores nihil sciunt facere sine vsura. p̄mo emendo minus. ppter solutiōis p̄ventionē. secundo vendendo plus. ppter solutionis dilationē. Item mutuando centū florenos recipiendo p̄ illo mutuo quinq^{ue} v/ decē florenos. est vsura. De quo sanc^t Tho/ mas pulcherrime determinat sc̄da sc̄de. in ma/ teria de vsura. Terciū par est fraus vel fictiū/ seruitū operario. Quartū est furtū occul/ tum latronū et detentio laborantū qui sibi re/ tinent decimas t̄c. Itē legata testamētorum. Adulti tangunt istam cordam. Ecce secundū peccatū. Tercio dicit q̄ gaudent ad sonitū organi. Ecce hic peccatū supbic. Organum enim duabus follibus sonatur. Sic etiam su/ perbus duabus follibus inflatur. Una de ex/ cellētia temporali. ppter potentiam vel scien/ tiā genus vel diuitias. Secunda est de ex/ cellētia spūali. et ista est deuotionis humiliū/ tatis t̄c. Et in pūcto ad inferna descēdūt. et b̄ p̄dere peccatorū. Ecce quō temp^r carnale est temp^r descēdendi: s̄ b̄ tps quadragesime est temp^r ascēdendi. q̄ in hoc tpe bon^r christia/ nus dimittit vanitates. humiliaf t̄c. restituit confiterit. facit p̄niam. ieiunat t̄c. Et incipit hoc tempus cras. Ideo de isto sancto tēpore p̄posui thema. Ecce ascēdimus hierosolimā id est vitā eternā. Itē ascensus est tā mirabil^r virtut^r q̄ de^r nō declarauit ipm siml: s̄ paula/ tim fuit manifestatus hominibus t̄c. Et

Primo in lege nature fuit figuraliter designat^r. Secundo in lege scripture fuit gradualiter numeratus.

Tercio in lege gratie virtualiter notatus

Dico primo q̄ in lege nature fuit figuralis/ ter designat^r. et hoc vſq; ad Abosyn. in qua/ gētes non habebant libros nec doctores seu magistros. sed solo intellectu naturali guber/ nabant se. et in tpe illo iste ascēsus virtutū sin/ gulariter fuit p̄signatus. vt patet Gen. xxvij ybi legit^r q̄ Jacob post solis accubitu^r vidit

Sermo III

divinā reuelationē. tandem vidit vnā magnā scalā tenentē caput ynū in terra. aliud in ce/ lo. et vidit angelos ascēdentes et descēdentes et vidit dñm tenente caput scale. Et dicit te/ xtus. Vidi Jacob scalā stantē super terram et cacumē eius tangens celū. angelos q̄ dei ascēdentes et descendentes per eam et dñm innixū scale. Gen. xxvij. De istavisione sunt quattuor puncta declaranda. Primū est que est ista scala. Secūdum quō stat super terrā. Tercium qui sunt angelos ascēdentes et descēdentes. Quartū de dñ oīnix scale. De pri/ mo. Ista scala est bona vita. scz cauere a pec/ catis et facere opera meritoria. Quālibet em̄ tenens bonā vitā stat in scala virtutum. et ea dem die qua incipit bona vitam incipit ascen/ dere. Per hanc em̄ scalam oportet nos ascen/ dere ad celū. et nullus credat se ascendere ex genere. sc̄ientia. diuitijs. potestate vel dignita/ te: sed solū ex bona vita. Unū David quesuit a suis doctorib^r. Et quis ascendet in monte dñi in. ps. xxij. Et null^r doctorū sciuit respo/ dere. sed spiritus sanctus respōdit ei dicendo. Innocens manibus et mundo corde. qui nō accepit in vano animam suam nec iuravit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionē a domino t̄c. Totū hoc est de bona vita nec alia scala est ascendendi in celum. Secundo dicit q̄ tenebat pedem in terra et cacumē ei^r tangebat celū. Scala bone vite habuit duas bonas dispositiones. Una q̄i aduētū christi quia tunc tenebat pedem in inferno. et cacu/ men eius tenebat in terra. quia tunc oēs quā tūcūq; fuissent sancti et bone vite omnes de/ scendebāt in infernum. capiendo nomē infer/ nū nō stricte: s̄ generaliter. Auctoritas. Quis est homo q̄ viuet et non videbit morte. eruet aiam suā de manu inferni. q. d. null^r. ps. lxxx viij. Sed venit xps et passus est p̄ saluationē credentiū et obedientiū. et resurgēt in celum ascēdēs erexit scalā tenēs pedē in terra et ca/ cumen tāgit celū. put de brō Dñico legitur: quō in hora mortis sue videbāt in celū ascē/ dere per scalā. put pleni^r in ei^r legēda habet. Ideo mō est hora ascēdendi si vult in celum ascēdere. iō cum maiori leticia et seruore debe/ rem modo seruire deo q̄ antiquitus patriar/ che et pphete quia nō oportet nos delēcēdē in infernū. s̄ ascēdere in celū. Itē xps. Qui facit voluntatē patris mei qui in celis est ipe intra/ bit in regnū celoz. Abath. viij. Voluntas dei est tenere bonā vitā. Tercio dicit q̄ angelī ascē/ debant et descendebāt per eā. Hoc figurabat q̄ p̄istā scallā bone vite ascendēt feruentes. et descendēt tepeſcētes. q̄ modo dimittit ynū aliud cras. et sic paulatim pdunt deuotiones. Ideo semper debem^r ascēdere et bonam vitā augmētare. Hoc nō debet intelligi per operū multiplicationē. s̄ per augmētū seruoris et cōtinuationem. Et isto modo homo ascēdit. Verbi gratia. Qui vult bonam vitam tenere fm suam qualitatē et complexiōne debet reci/ pere certas orationes et ieunia et ista conti/ nuare cu^r seruore spiritus. Logitate si homo sit hodie magis deuotus q̄ herivel ante heri qz si sic. signū est q̄ ascēdit. si non. signum est q̄ descendit. De isto ascensiū et descēsu. Ecce ppheta David. Ascendunt vſq; ad celos. et descendunt vſq; ad abyssos: aīa eoz in mas/ listabescebat. in. ps. cvj. Querit hic sc̄tūs Bernū. dicens. Jacob vidit angelos ascēdētes et descendentes et non vidit angelos stan/ tes. Quia in bona vita nullus potest in eodē loco stare. nam oportet ascendere vel descen/ dere. et null^r potest dicere ego seruui deo. l. annis. ideo sufficit. Deus dabit mihi paradi/ sum. tales statim descendunt. Jo Bernard^r respondendo ad questionē dicit. In via dei non progredi retrogredi est. Quarto dixit q̄ vidit dñm innixū in capite scale. nam ascē/ dentes cum magnis laboribus ascendūt. do/ loris. tempestatum. temptationū t̄c. et ne ergo deficiat in via stat dñs in capite scale vo/ cans et suscipiens nos suos fideles dicendo. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati/ estis: et ego reficiā vos. Abath. xi. Ecce quo/ iste ascēsus fuit in lege nature figuraliter pre/ signat^r. Dico secūdo q̄ iste ascensus fuit in lege scripture gradualiter numerat^r. et lex scri/ pture df eo q̄ de^r dedit legē in libro scriptam quia intellect^r naturalis nō sufficiebat. iō de^r dedit legē in scriptis mille et quīgentis annis scz a Abosyse vſq; ad xpm. Tūc em̄ iste ascen/ sus fuit gradualiter numerat^r. Licet em̄ Ja/ cob p̄uidaret ascensū bone vite in celū per si/ gurā scale. tūc nihil df de gradib^r huius scale. sed scripture in lege scripture. David p̄ spiri/ tuz dei p̄uidit nume p̄ graduū. s. xv. Unū le/ gitur. i. Paral. xxvij. q̄ reuelauit de^r sibi q̄ n̄ ipse sed fili^r suus salomon edificaret sibi do/ minū siue templū. et reuelauit sibi totaz disposi/ tionē templi. ppter q̄ David vocauit tūc fi/ lium suū salomonē q̄ erat nouē vel decem an/ noꝝ dicendo sibi. Ecce fili mi ego p̄posueraz edificare templū dei sc̄d de^r noluit. q̄ effudi sanguinem. sed dixit mihi q̄ tu edificabis sibi domū. Itē edificabis eā in tali loco. s. in mōte syon. tali mō. et facies. xv. grad^r. Mā templū figurabat glām padisi. iuxta illud ps. xxvij. In templo ci^r om̄s dicēt glām. Quindicim o uij

Sermo

Dñica in quadragesima

vero gradus figurabat quindecim gradus scale bone vite quibus in celum ascendimus propter quod dñus cōposuit quindecim psalmos qui dicuntur canticū quindecim graduū. quia in quolibet gradu cantabat vñ psalmus a leuitis ascēdendo in magnis festis et solēnitatibꝫ dū portaretur hostia in templū. In primo gradu cātabat psalmus Ad dñm cuius tribularer. et etiā e leuitis inchoantibꝫ. et sic de alijs. Nam figura fuit scale bone vite in quod sunt quindecim gradus et in quolibet angeli laudat deum. Ideo psalms. Eleite ascēdam ad morte dñi et ad dominū di iacob. et docebit nos vias suas. Psal. ii. Dico tertio quod in lege gratie hic ascensus fuit virtualiter nominatus. Tempore legis gratie est tempore presens in quo deus sua gratia voluit descendere ut nos ascēdamus. Quāuis enim David in lege scripture praeuideret numerus graduū in ascētu per bonā vitam ad celum, tamē non expresse eos nominauit. Ecce apostolus Paulus qui celum ascēderat eos expesse nominauit per virtutes charitati annexas dicēs in ep̄la dñs currit. Charitas patiēs ē benigna ē. Scala ē charitas quod id est quod bona vita. Et enumerat quindecim virtutes charitati annexas tanq; quindecim gradus bone vite. Et pmo dicit. Charitas patiēs ē. Ecce quod patientia est primus gradus scale charitatis seu bone vite. Ratio. quia statim mundus bellat contra illū qui incipit bonā vitā. sicut debet cōmendari et laudari deridetur dicēdo. Singularis est hypocrita. ad placitum. Mota hic de quolibet statu fm̄ et expediet. Iō necfaria est patientia exēplo christi cui a malis dicebatur. Samaritanus et demonius habes. et patiens sustinuit. Benedic est qui hanc virutē habet et non turbat de similibus verbis. Et iste talis potest tunc cantare primū psalmus dicēdo. Ad dominum cum tribularer clamaui et exaudiuit me. Dñe libera animam meam a labijs iniquis et a lingua dolosa. Secundo charitas benigna est. Et nota hic differētiā inter patientiam et benignitatē. Et multi sunt patientes qui non sunt benigni. Clerbi gratia. Qui non vult vindictam de inimicis. paciens est. sed nisi faciat bonum inimicis orando pro eis non est benignus. Abulti remittit iniurias dicendo. non nocerem inimico meo. Abodo habet patientiam. Sed nisi loquamini cum eo salutando ipsū. loquendo cuz eo. non est benigni. Iō oportet ascēdere secundū gradū. Et ita faciebant sancti qui non solum erant patientes sed et benigni. Iō quilibet eis similiter potest dicere secundū psalmum et cantare dicendo. Leuqui oculos meos in mōtes. i. in sc̄tōs. Vñ vñciet auxiliū mīhi r̄c. Tercio charitas non emulat. id est. nō inuidiosa. hoc est magis. Abulti sunt patientes et benigni. sed quādo audiūt alii laudari inuident et tristantur. Et propter hoc dicit. Charitas non emulat. Est alijs inuidēs. quia nō est iurat balū seu vicari vñ talis r̄c. Laue te alias cadetis de scala charitatis et bone vite. Item inuidus aliquis quandoque est de bonis spūlibꝫ. hec est maior inuidia. vt quia alter est sapientior. doctior. deuotior. sanctior. de quo non est inuidendū. sed gaudēdum. Et tunc in isto casu poterit cātare psalmum. sc̄lū Letat̄sum in his quod dicta sunt mihi r̄c. Quartū charitas nō agit perperā. i. puerse aduerbiū. perperā vult dicē quod in omnibꝫ dictis et factis hō habeat intentionē ad deū non ad lades. familiaritates. vñ ad bona temporalia. Et talis poterit cātare q̄rtū psalmū dicēdo. Ad te leuui oculos meos. i. intentiōes rectas. quod habitas in celis. Quinto. charitas nō inflat. sc̄lū per presumptionē vel supbia vel iactantiā et licet faciant multa bona ex hoc non inflant supbia. sed dicūt. Plura fecit de pro me. quod h̄c supbia et presumptionē de bonis operibꝫ stultitia est. ac si asin' onerat de auro supbiret. cū tñ sit magis timendū et suspirandū. Nam sic asin' oneratus auro magis suspirat quod ille qui est onerat stercore. Ita de illis quod porat op̄iosorū operū bonorū non presumere sed timere debent et suspirare. quod nisi de iuuaret nō possit portare. Et tales possunt cātare. Nisi quod dñs erat in nobis dicat nūc israel nisi quod dñs erat in nobis r̄c. Sexto. charitas non est ambitionis. sc̄lū temporalium honorū dignitatiū. plationum r̄c. Sunt multi qui faciūt multa bona opera. cogitando hoc scietur a rege. propterea ero p̄mot r̄c. propter hoc dicit charitas nō est ambitionis. Nullus debet sibi procurare officiū regimē. plationē. vel curam aīarū. uno debet appellare dicendo. O miser nescio quod cōputum dem de domo mea r̄c. Nam om̄s dignitatis huius mundi sunt nisi ventus. iō non debet fidere in dignitatibꝫ solū in deo. Et tunc poterit cātare sextū psalmū. Qui fidūt in dño sicut moysi syon r̄c. Septimo. charitas nō q̄rit que sua sit. glo. sed cōia. fm̄ glofam bñi Augustini dicētis. Charitas de quod scriptū est quod non q̄rit quod sua sunt. sic intelligit quod non p̄pā communibꝫ cōia. p̄pījs asponit. Clerbi gra. sicut in nauī vbi sunt camere. de quibꝫ est magis curandū de cameris vel de nauī. clarū est quod de nauī. de qua si amoueretur vna tabula om̄s sunt submersi. et non si amoueretur tres vel q̄ttuor camere. Sic est. nam vñlla sc̄u cuius-

cas est sicut vna nauis trium p̄ditionū hominū sc̄lū religiosorū clericorū et merces laicorū. Itē domus tua vel illius sunt ut camere. Iō magis curandū est de cōitate. sc̄lū corrigēdo peccata notoria quod destruit cōmunitatē. Secus de secretis que solū destruit cameras. id est. domū in qua sunt. sc̄lū peccata notoria. vt diuinorū. blasphematorū. et iuratorū. lusorū. merecīū secretarū destruit nauē charitatis. Ideo Augustinus. Quāto ampliū rem cōmune est. p̄ priam curauerit. tāto ampliū p̄ficere nouerit. vt patuit de nauī. Et tunc poterit cantare septimū psalmū. In suertendo dñs captiuitate syon r̄c. Octauo charitas non irritatur. Sunt alijs qui stati indignant et ad irā puocant. non est ibi charitas. sed illi qui dulciter recipiūt dicendo. Deus parcat vobis. int̄m quod ex illa dulcedine alijs corrigunt. et illa correcciónē non sibi sed deo attribuūt. Et tunc talis potest cantare octauū psalmū. qui incipit. Nisi dñs edificauerit domū. Mono. charitas non cogitat malū. Abulti sunt qui timore diffamatōis seu verecūdie non faciunt malum: sed in corde habent multas malas cogitationes. sed timore dñi expelli debent. et si hoc faciunt possunt tunc cātare nonū psalmū. Beati oēs qui timet dñm r̄c. Decimo charitas nō gaudet super iniquitate. Nam multi sunt qui non faceret malū nec peccatū. sed quā audiūt malū vel p̄tū de aliquo gaudēt et ridēt. Clerbi gra. Persona deuota non velle ebriari. sed quā videt ebriaū ridet. propter hoc dicit. Charitas nō gaudet super iniquitate. sed cōpatitur. quod p̄didit illud quod melius est. sc̄lū intellectum. Idem de alijs irritationibꝫ. Item sunt multi qui nolunt iurare sed ridēt de iuratore. Et isti possunt cātare decimū psalmū. Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea r̄c. Unde dicēdo. charitas cōgaudet veritati. Quidā tñ mentiuntur quod enī quā dicitur veritatem nō credi. eis. tales non habēt charitatē. quod charitas cōgaudet veritati. Iō p̄sone charitatis et bone vite citi p̄onerent sterco in ore suo quā mendaciū diceret nec p̄ excusatione alioꝫ nec sua q̄rtūcūng impugnent. Et quilibet talis potest cātare psalmū undecimū. De profundis r̄c. Duodecimo. charitas oīa suffert. Ecce patientia in aduersis. sc̄lū in infirmitatibus. paupertatibus. doloribus r̄c. Quia seruus humiliter portat onus tale. et hoc propter salariū et lucrum. sic tales humiliter portant onaduersitatē. Et quilibet talis potest cantare duodecimū psalmū. Dñe nō est exaltatus cor meū r̄c. Tredecimo charitas oīa credit. Motu oīa. sc̄lū determinata p̄ eccliam. p̄ xp̄m et per ap̄los p̄dicata credit. sc̄lū alij volunt disp̄-

In die cinerum Sermo

Vñ ieiunias vñ

cōge caput tuū et faciē tuā laua. Abathei. vi. Illud quod in hac mortalī vita est p̄cipue nobis necessariū in remissionem peccatorū et p̄secutionē regni celorum in alia est p̄nīa. Nec habem⁹ aliud remediu in p̄tis p̄ baptismū faci. Mota ad h̄ similitudinē de nauī naufragium faciēti. post quod nauigātes nō habēt aliud remediu vite nisi ponē se ad alijs quā tabulā. et ibi firmē se tenere. als r̄c. Ita est de nob̄. Nā dñs Jesus xps quod ē magnū magister fecit vñlā pulcrā nauē ad nauigādū ad padisum secure. sc̄lū innocentia baptismale. et qui cuz ista nauigat recte ut beatissima virgo vadit ad padisum et ad portum illi⁹. De ista nauī iuxta sensum spiritualeꝫ est auctoritas. Ascēdente ieu in nauiculā. s. baptismū. secuti sunt eū discipuli ei⁹. sc̄lū xp̄iani. Abatibꝫ. viij Hec nauis sc̄lū baptismal innocentie facit naufragia et rumpit impingendo in rupe p̄tōrū mortaliū. s. vento temptationū diabolicaliū vel vndis inclinationū carnaliū seu pīculōcōfessionū mūdanaliū int̄m quod tot sunt pīcula in

In die cinerum

mari huius mundi quod de decem milibus animarum non transserat una cum ista naui innocenter baptisinalis quin peccet mortaliter et sic rupas. Ideo ad instar nauigantium si voluit se teneare ad tabulam penitentie fortiter adhuc pos sunt euadere. Hoc dicunt omnes doctores tam theologi quam iuristi et canonistae: dicentes quod penitentia est secunda tabula post naufragium. Sed quare dicit secunda tabula que est prima. Pro responsione nota duo naufragia in natura humana. Et primum est generale secundum particulare. Primum naufragium fuit iusticie originalis ex peccato Adae. Nam tuus nauis iusticie originalis fuit rupra et omnis in ea submersi sumus. Auctoritas. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit et per peccatum mors et ita in omniis hoiis mors pertransiit per adam in quo oes peccauerunt. ad Ro. v. Propter quod et ut omnes possent saluari deo ordinavit duas tabulas. et prima fuit baptismus. secunda pnia. Ideo pnia dicit secunda tabula. Si vero volimus loquendo de naufragio speali seu particulari quod sit quando tu vel ille peccas mortaliter. tunc penitentia dicit prima tabula et non secunda. quod non habemus aliud remedium ad saluandum. Ipse Christus dixit. Dico vobis quod nisi penitentia hebueritis omnes similiter peribitis Lu. xiiij. Ex quo ergo penitentia est nobis necessaria christus ostendit nobis in themate quomodo est fienda descendendo. Cum ieiunias vngue tecum. In quo christus ostendit nobis tria necessaria circa que isto tempore debemus occupari si cum tabula penitentie cupimus saluari que in themate subtiliter intelliguntur tecum.

Primum est afflictio penitentialis. ibi. cum ieiunis.

Secundum oratio spiritualis. ibi. vngue caput tuum.

Tercium est confessio sacramentalis. ibi. faciem tuam laua.

Dico primo tecum cum dicitur cum ieiunast. Sciobat autem Christus et sancta mater ecclesia que hoc ieiuniu ordinauit quod ieiuniu est afflictio illis qui non sunt affueti ieiunare. Dicit ergo. cum ieiunes presumendo quod omnes christiani ieiunent incipientes hodie ab hac die vestrum ad pasca exceptis sex dominicis. et sic sunt quadraginta dies ieiunales. et sic ieiunando coformemur Christo tanquam boni discipuli. et boni ministri nostro domino qui pro nobis quadraginta dieb ieiunavit. Ideo apostolus. Exibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia. in ieiuniis multis. iij. ad Corin. vi. Flora verbu cum dicit. In multa patientia. quia cum multiplici patientia seruanda est homini ieiuniorum afflictio

coformando nos domino nostro Iesu christo. Et prima est in se. secunda est in proximis. tercias est in domo propria. De prima quia non consueuistis ieiunare. Ideo in principio est vos bis tedium. quia statim in mane stomachus clamat. esurio. esurio. esurio. et sequitur dolor capitidis. Item quia non cenatis vix poteritis dormire. Ideo necessaria est patientia pro se quia in his consistit meritum: nec propter hoc dimittatur ieiunium cogitando et plura sustinuit christus pro te. et plura meretur peccata tua. Ideo quemadmodum diligenter observuares dietam a phisico pro sanitatem corporis. Seruia ergo potius dietam a christo ordinatam pro sanitatem anime ne contingat vobis sicut timidis militibus. qui in principio bellum quando sentiunt balistas tunc et retrocedunt cum tunc magis deberent animari et fortiter bellare. Secundo necessaria est patientia ad proximos. Nam aliqui clericis propter ieiuniis efficiuntur impatiences. nec potest homo eis loqui in bono tono ita accendantur in colera. Ideo necessaria est patientia. alias esset ieiunium diabolicum qui semper ieiunant sed cum impatiencias malicia. Tercio necessaria est patientia in domo propria. quia si forte quando tu venis hora prandij. prandium non est paratum. ne indignaberis contra proximum vel familiam. sed patienter expecta. et interim facorationem. et si sit coctum nimis vel minus bene paratum sustine patienter. et non proicias scutellam proximi ad caput. ut faciunt aliqui miseri qui perdunt totum meritum ieiuniu. Ecce quare in multa patientia concordat sacra scriptura. Patientia vobis. supple ieiunantibus necessaria est ut voluntate dei facientes. scilicet ieiunando. repetitis permissione. ad Heb. x. Mota in ieiuniis multis. s. xl. dieb ut dixi. Abodo veniunt tres questiones quas vos contigit facitis. Et prima est aliorum dicendum. Ego iam ieiunauit tribus vel quattuor quadragesimus vel decem. et vos quod dicitis quod quadragesima sit in exemplum quadragesime Ihesu Christi quod solus unus quadragesima ieiunauit. Quare ergo quolibet anno ieiunamus quadragesima cum Christus non ieiunauerit nisi semel tantum in vita sua. maxime quia ipse dicit non est discipulus supra magistrum. nec filius super dominum suum. Sufficit discipulo ut sit sicut magister eius. et suo sicut dominus eius. Matth. x. Pro solutione nota quod ista questione procedit ex ignorantia vobis inaduertentia non considerantes ieiuniis Iesu Christi. Quod vos creditis quod Christus illam quadragesimam ieiunauit. Dicunt aliqui simplices quod Christus ieiunauit sicut nos ieiunamus co-medendo semel in die tecum. Alij dicunt quod Christus tulit

Ex quo comedit razones in Bermo de hinc pascali.

secundum quadraginta panes in desertum et quolibet die comedit unum. Hoc est errorium. Alij dicunt quod comedebat herbas. et hoc est falsum. Ecce quid dicit textus euangelij. ieiunauit. xl. diebus in deserto et nihil manducauit in illis diebus. Lu. iiij. Abodo si tu vis ieiunare vna tali quadragesima et facere tale quadragesima do tibi licentia ne de cetero ieiunes aliam Nam totum tempus vite Christi fuit sicut. xl. quaz nos facimus. quod solus semel comedebat in die. Et non legitur quod unquam comedisset carnes nisi de agno pascali ut legem adimpleret. Quia ergo in modo ieiunandi nos non possumus sibi assimilari. quod non possumus esse quadraginta diebus sine cibo corporali. Ideo sancta mater ecclesia in ordinatione nostri ieiuniis recepit de. xl. Christi numerum dierum. scilicet xl. de coi. et de coi in modo suo viuedi sum magistrum historiarum recipit modum nostri ieiuniis annualiter. scilicet solus semel in die comedere. non carnes. sed cibum quadragesima lemm. quia omnis Christi actio nostra est illustratio. ut dicit Gregorius. Itē Jesus cepit facere et docere. Actu. j. Patet ergo prima ratio. Secunda questio est utrum aliqui sunt exempti ab ieiunio. Rideo quod multe personae excusantur quod nec deus nec sancta mater ecclesia intendunt alii quem obligare ad impossibile vel puerum personae. Et quoniam quod persone excipiuntur. Et epilogum a doctoribus theologie octo editiones consonarum quod ab hunc ieiunio excipiuntur. Et primo excipiunt mulieres pregnantes. Rom. est. quod tales habent puidere duabus ploris sibi ipsi et filio vel filie quod si ieiunarent creatura in utero existens nimis possit debilitari et non diu vivere. id possent cenare sicut petrus. Sed si mulier est bene complexionata et bene fortis potest aliqui ieiunare. Secundo excusant mulieres lactantes. eadem ratione quod super Tercio infirmi excusantur. non tamen de omni infirmitate. sed solus illi qui auferunt appetitus comedendi nec possunt semel recipere vnam bonam refecctionem. Nam podagra. vulnus. et homini infirmitates quod non perturbant appetitum. et de gutta quod venit propter excessum cibi et poterit. non excusant hominem. et id summae wilhelmi. in hunc standum est arbitrio boni viri. Quartu pauperes qui hora comedendi non possunt habere vnde sufficiunt refectiones. ut illi qui petunt hostiam. vel alii qui non possunt habere vel vix caules cum oleo. Si tales possent ieiunare magnum meritum haberent. alios non tenetur. De hoc vide Thos. scda scde. q. cxlvij. Divites autem quod possunt habere pisces et aliqua alia tenent ieiunare. Quinto itinerantes pedestres propter necessitatem. Equanties autem non excusant equum vel mula poterit cenare. sed vos non sine pietate recurritis ad platum. et si forte platus non est certus de vestra necessitate. posulet de hoc

In die cinerum

medicis. et si tunc medicus consulit non ieiunandum. de consilio et licentia medici et prelati potest permittari ieiunium in elemosynā alias non. Dico secundo tē. q̄ opus circa qd̄ debem⁹ nūc occupari t̄ opari est orō spiritualis cum dicit. vnḡ caput tuum. Et ad h̄ intelligendum sciendum q̄ in sacra scriptura inuenitur q̄ christ⁹ est caput ecclesie tam militantis q̄ triumphantis. Ratio. quia ad instar capitis est superius. et insuit communiter in membra. De hoc pulcre diffinit s̄ctus Thomas. iij. pte. q. viij. t̄ in. iij. scripto. dist. xiij. t̄ doctores eadē di. iij. Auctoritas. Omnia subiecit sub pedibus eius. et ipsum dedit caput super omnē ecclesiā que est corpus ei⁹. ad Ephes. primo. Nota omnia. scilicet vniuersalia t̄ particularia. Ideo dicit apostolus Volo autem vos scire q̄ oīnīsviri caput est christus. j. ad Corin. xi. Oratione autem spirituali hoc caput. scilicet christ⁹ vnḡgitur que ipsum mollificat t̄ suauez reddit peccatorib⁹ scatis q̄ vncio mollificat et suaem facit rem vnciam. licet ante esset aspera. sic christ⁹ quātūcunq; sit durus t̄ asper peccatorib⁹. tamen orationi spirituali efficitur eis suavis et molis. Bernardus. Oratio deum vnḡit. lachryma pungit. ideo domin⁹ iesus christ⁹ qui tempore carnali est durus et asper propter peccata nostra et per rigorēm sue iusticie. si modo isto sancto tempore vnḡatur deuotis orationib⁹ iste fit suavis et mollis. et isto oleo ipse vult vnḡi. quia multū sibi placet. Et nota ad hoc parabolā quā ipse loquēs de se dixit. Si mile est regnū celorū homini regi qui voluit rationē ponere cum seruis suis. Oblatus est ei⁹ nūs qui dīebat ei decē milia talenta. Lū aut̄ non haberet vnde redderet. iussit eūz dos minus eius venūdari tē. Abath. viij. Seruus ille nequā vngento orationis cepit vnḡ caput suis dicendo. Patientiā habe in me et omia reddā tibi. vñq. qm̄ rogasti me. In hac parabola christ⁹ loquebatur de se qui est dñs et rex nōst̄. nos vero sumus dispensatores et oportet sibi reddere rationē qualiter dispēsamus cogitationes locutiones operationes et omnes sibi tenemur decē milia. que decem sunt p̄cepta in qbus includunt om̄s p̄fctionēs hui⁹ vite q̄ peccando obligamur ad satisfactionē. Si ergo vis vt debitum tibi dimit̄at. vnḡ caput tuū. sc̄ xpm̄. Si aut̄vis scire modū vngendi respice mariā Abagdalēnam de qua dicit. Accessit ad eūz mulier h̄is alabastrū vnguentū p̄ciosi t̄ effudit super caput eius recubentis. Abath. xxvij. Et ostendunt hic tres modi. q̄ sunt servādi in deuota orō.

Primus modus est quādo dicit. Accessit ad eū mulier. id est. anima deuota cogitādo deuote cū quo loquitur. quando dicit Pater noster qui tē.

Secundus modus est quādo dicit. habēs alabastrū. id est. corp⁹ vngenti preciosi. sc̄l̄z reuerentialis timoris.

Tercius modus est ibi quando dicit. effudit super caput ipsi⁹. et hoc est quādo aperiatur os dicendo deuote verba orationis. Et sicut Maria magdalena bis vnit̄ christū. ita tu bis in die debes vngere christū. sc̄l̄z deuote orando manet sero. Ecce ergo q̄re dicit. vnḡ caput tuū tē. Et hoc de secunda pte.

Dico tertio q̄ tertium op⁹ in quo isto sancto tpe debem⁹ occupari est cōfessio sacramentalis. cum dicit. t̄ faciē tuam laua tē. Facies anime est p̄scientia. Ratio. quia sicut in facie cognoscit p̄sona. ita deus in facie cognoscit qui sunt discipuli. Et de ista facie loquit̄ dauid dicendo in psalmo. xxvi. Tibi dixit cor meū: exquisiuit te facies mea. sc̄l̄z conscientia. Hec facies est modo lauāda per cōfessionem sacramentalē. Q̄ qui faciē corporis non lauaret nisi semel in anno: quot maculas t̄ turpitudines haberet. Sic est de facie conscientie. Hec lauatio fuit p̄figurata. iij. Regū. v. vbi deus figurauit confessionē esse necessariaz in Maaman leproso. Et nota breuiter historiam cū dixit Helize⁹ propheta. Glade et lauare septics in iordanē. t̄ recipiet sanitatem caro tua atq; mundaberis. Nota q̄ lepra significat peccatum mortale. Et nota q̄ lepra habet p̄ditiones omnū peccatorū mortaliū. Et p̄imo q̄ lepra inflat hominem. Ecce hic conditio peccati superbie. Secundo inducit s̄tim magnā p̄ quā denotat p̄ctū avaricie. Tercio inficit cohabitantes cū ea. Ecce p̄ditio peccati luxurie. Quarto consumit humidū radicale. Ecce hic inuidia. Quinto facit anhelitū fetidū. Ecce hic p̄ditio peccati gule. Sexto facit vocē rauca. Ecce p̄ditio ire. Septima debilitat emia mēbra ad operandū. Ecce hic p̄ctū accidie. Remediu⁹ curādi ergo est ire ad Jordānē. t̄ dicit ior. id est flumen. t̄ dan. id est iudicū. Ecce hic p̄fessio q̄ non est nisi flumē iudicū. Nam ibi sit iudicū de p̄ctis. Ibi em̄ debet homo venudari offendendo om̄s suas vere cūdias. sc̄l̄z peccata nude id est clare confessari. Ideo dicit. Glade. s. ad cōfessore. lauare se p̄ties. id est. confitere de septē p̄ctis mortalibus. ad q̄ oīa alia p̄cta reducunt. In p̄la vice homo lauaf̄ de peccato supbie. In sc̄da de avaricia t̄ cetera. In septiā aut̄ hō est purus t̄ facies munda ab oīb⁹ mortalibus maculis

Sermo

ita q̄ nulla sibi remanet facta p̄fessione. Sit ergo bene miseri qui sua peccata nolunt confiteri. Si deus p̄cepisset nobis vt proīcere: mus nos in ignem pro remissione peccatorū: siendum esset. quanto magis debemus confiteri cum sit tam leue. Ideo dixerunt servi ad Maaman. Et si rem grande dixisset tibi propheta. certe facere debueras. quanto magis quia nunc dixit tibi: lauare et mundaberis. Si possibile esset iam om̄s deberetis hodie confiteri. vt haberetis partem de beneficiis ecclesiasticis. Ideo dixit Johannes cordans cum figura dicta. Si p̄siteamur peccata nostra. fidelis et iustus est deus vt remittat nobis peccata nostra. et emundet nos ab omni iniquitate. j. Johis. i. Modo sc̄t in q̄bus operibus debetis hoc tempus sancū extēdere. Deo gratias.

Feria quinta post cinerū Sermo.

Ho vniā t̄ sanā

e bo eu. Abath. viij. Cōclusio est et doctrina generalis in sancta theologia q̄ in qualibet conuersione peccatorū de maiā vita ad bonā. de culpa ad gratiam. de vicio ad virtutē. in tali conuersione si sit vera semper deus presentia literā venit per gratiam nec ad talem conuersionem sufficit posse aliqui cuius creature. scilicet hominis vel angeli. q̄ sine me nihil potestis facete. Joh. xv. Cōclusio est omnium theologorum. Et hec conclusio potest declarari per regulam ad generalē conuersionem t̄ redēptionē mundi. ad quā ipse deus venit p̄cipaliter. quia nullus ali⁹ fuisset ad hoc potens vel sufficiens. Quēadmodum in magno hospitali in quo iacet multi infirmi de infirmitate incurabili oportet q̄ ad curandum eos veniat magnus medicus. Sic omnes eramus decumbētes in hoc hospitali huius mundi magnis infirmitatibus peccatorum. p̄ opter quod de studio paradi si venit ille in agn̄ medicus practicare t̄ infirmos curare. Ido Augustinus sup illo verbo Abath. ix. Non veni vocare iustos. s. peccatores. d. De celo venit ad nos medicus magnus. q̄ p̄ totum mundum iacebat egrotus. Patet ergo q̄ ad redēptionē vniuersalem necessarius fuit eius adūetus. Sic dico q̄ in conuersione peccatoris oportet ipsum venire p̄cipaliter. quia nullus ali⁹ efficit sufficiēs. Ideo David in spiritu prophetie intelliges istā p̄clusionē t̄ doctrinā de adūetu ei⁹ regula. deo dicit aie sue in. ps. cij. Benedic aia mea dñs. t̄ oīa q̄ intrā me sunt noi sc̄t̄ eius. Benedic aia mea dñs t̄ noli obliuisci om̄s re

tributiōes ei⁹. Qui pp̄cialē oīb⁹ iniqtatibus tuis q̄ sanat om̄s infirmitates tuas. Jō q̄n ille cētūrio de q̄ loquī euāgeliū hodiernū sup plicabat xpo vt veniret ad curandum fuitōē suū. Rūdit xps. Ego veniā t̄ curabo eū. S̄ q̄re dixit veniā. q̄ non iuit nec ire intēdcat: nunqd̄ dixit mēdaciū. Rūdeo q̄ fm doctores q̄ de curabat aliquē in corpe etiā curabat in aia. q̄ dei p̄fecta sunt opa. Jō dicebat ip̄e. totū hoīem sanū feci. Jō. viij. Lotū. i. in corpore t̄ aia. Et nisi ip̄eveniat p̄ grām nulla aia p̄t curari. Jō. ppter b̄ dixit. Ego veniāz non p̄ p̄ntū corpālē. s. p̄ grām spūalē. t̄ curabo eu. Lū ḡ xps sit medic⁹ pp̄ci⁹ t̄ imēdiatus ip̄si⁹ aie peccatricis videam⁹ quō curat anīmā infirmā. Ista materia est multū subtilis. Ido declarabo vobis ea z p̄ similitudinē mēdici corporis. q̄ in curatōe corporis facit septē. Hā bon⁹ medic⁹ primo vult videre infirmū q̄ cōiter iacet in camera clausaz obscura. Sc̄do medicus accedit lucernā t̄ respicit eius faciē in qua cognoscit interiorē dispositionē.

Primo facies inspicitur

Secundo pulsus tangitur

Tercio vna attēditur

Quarto dieta p̄cipitur

Quinto syropus immittitur

Sexto purgatio tribuitur

Septimo refectio cōceditur

Omnia ista p̄ ordinē seruat xps medicus

nota p̄ totuz.

celestis in curatōe aie peccatricis. Et primo vult vidē faciē. i. dispositionē p̄ctōris q̄ iact in camera obscura culpe in lecto p̄cti: nec videri p̄cūlū demonioz q̄ eū obseruat. Quia si p̄ctōr videret clare bona q̄ p̄ p̄ctū amittit. t̄ mala q̄ incurrit et p̄cūlū in q̄ est. statim exiret de peccato. Ideo dixit David loquendo de peccatorib⁹ in ps. lxxxi. Nescierūt neq; in tellexerūt: in tenebris ambulāt tē. Nota cūs dicit. nescierūt bona. s. que p̄diderūt. neq; in tellexerūt. s. mala q̄ incurrit. in tenebris ambulant. s. nō vidētes periculū in quo sunt. sc̄l̄z cadendi in infernum si tunc morerent. Sed q̄n venit xps accēdit lucernā sue misericordie quā ponit corā faciē. id est. conscientia p̄ctōris ip̄am illustrando vt sua p̄ctā cognoscat: Q̄n religiosus dī. Q̄ miser tot anni sunt tē. Idēz de clericis t̄ laicis. tunc illustrat radio diuīne misericordie q̄n cognoscit suā malā vitā t̄ peccata q̄ fecit. Jō scripture dicit. Lucerna domini spiraculū hoīis. q̄ inuestigat oīa secreta vētris. i. metis. Prover. xx. Hāc practicā seruat xps t̄ suavit in curatione beati petri q̄ in nocte sue passiōis cū abnegauit xps i p̄ia ab negatōe nō coguit p̄ctū q̄ iacebat i obscura.

Feria quinta post diem cinerum

*Famam altius
in qua est
genua.*

camera. nec in scda nec in tercia. s dicit text. q gallus cataruit. Et quersus dñs respexit pe tru. Et recordar est petr verbi qd dixerat ei Iesus. Pruisq gallus cantet ter me negab. Et egressus foras fleuit amare. Lu. xxij. No ta q xps non respexit petru in prima negotio ne nec in scda. s post tertiam postq gallus can tauit. Sz quare tuc magis ipstu respexit qd an dicit beat Greg. in moral. q gallus cantans signat predicatori dupli rōe. Prima qd gal lus anteq cantet excitat se cu alis seipstu per cutiendo. Sic predicator debet seipstu excita re duabus aliis seipstu excutendo et pcutiendo. pmo debet a peccato cauere. secundo debet bo nam vitā continuare. Quia si vult alijs pdicare humilitatē videat q ipē non sit superb. et sic de alijs. Ideo dicit apls. Non em audio loq aliquid eorum que per me non efficit xps. ad Ro. xv. Idem castigo corpus meū et in seruitutem redigo: ne forte cuz alijs predicauerim ipē reprobus efficiat. i. ad Lox. ix. Secunda ratio est. quis gallus fortiusq sepi catar in si ne noctis apropinquate die. Ita predicator forti et sepi debet pdicare mo in fine noctis huius vite apropinquante die iudicij. Et no ta hic quō deus fecit multas questioes Job inter quas fuit ista dicens: Quis posuit in vi scrib homis sapientiā. vel quis dedit gallo intelligentiā. Job. xxviii. Hō loquit de gallo aīali. s de pdicatore spūli qui debet habē sapientiā cauedi a peccatis. et tenēdi bonā vi tam et intelligentiā pdicādi. maxie mō. scz in fine noctis. vt gētes surgant de pctis. Qn ergo gallus catar pdicando. scz pdicator. tuc xps respicit nos illuminādo. Tunc em habeatis cognitionē et recordationē de pctis. Ecce ergo pm̄ opus medicinalis cure dñi nři ielu xpi. Scđm op̄ medici corporalis est pul sus tac̄. sic et xps. et hoc in cordis cōtritione. Nā cōtritio est quidā medicinalis tactus manus xpi in vena cordis. Et sicut medicus tan git pulsū cum tota manu. s vno digito singulariter sentit. sic etiam xps cu manu sue misericordie. q man h̄z qndq digitos. i. quinq motuā p̄tritiois tāgit pulsū. Et pm̄ est u mor dānatiois eterne q est qsi pollex. q̄ cōit pctores ab isto incipiūt p̄tritionē. scz timore. Secundus est dolor pditiois. q̄ ex pctis pdi dit totū mentuz int̄m q̄ si tunc moreret nihil sibi valeret bona q̄ fecit. Hō plorat sicut mercator q̄ pdidit. Terci⁹ est dominū. q̄ perdidit hereditatē padisi. q̄liter tristaret. et quō eēt regis p̄unogenito dolor. s culpa sua perderet hereditatē regni. Quart⁹ est principaliter q̄ cogitas q̄ peccando offendisti creatorē tuu⁹

*Fono dī frā p̄lator.
ad m̄ gallū.*

*Prūz loq hōt de
uota orōne.*

Sermo

Quarto dieta p̄cipit. cognita infirmitate hoc fit in vite restrictionē et abstinentia a pctō et occasione. verbi grā. Haec dieta quā dat xps mediāte p̄fessore supbo vano et p̄pōso est q̄ humiliet. Idē de muliere vana. et sic de alijs pctis luxurie. auaricie. Rota p̄tra aliquos p̄fessores qui nesciūt dare nisi dictam missar. cuilibet morbo aponunt ynam medicinam. Rota etiā p̄tra illos qui nolūt tenere dietam dataā a p̄fessore pro salute ale. s bñ seruāt dietam a medico p̄ sanitatem corporis. Hō apls Charissimi obsecro vos abstinere a carnalib⁹ desiderijs que militat aduersus aīaz. j. P̄.j. Quinto syrop immittit. hoc fit in gratia deuota orōne. Syropus est dulcis. sic dulcis est et oratio. Numquid videt tibi dulce si om̄i hora posses loqui cu rege vel papa. Lū xpo rege et papa loquitur hō in deuota orōne. Et ipse r̄ndet iuxta modū dādo consolationem. illuminationes. bonū propositū. et istis similia Sed multi sunt surdi qui non audiūt. Sz dauid ppheta audiuit. ideo dicit in oratione in ps. cxviij. Q̄ dulcis fauibus meis eloquia tua super mel ori meo. Secundo syropus recipitur de manez de sero in certa mensura. sic debet fieri oratio. Rota mane et sero. et in certio numero. scz tot pater noster et tot ave maria. Tercio syropus recipitur cum aqua calida mixta. Sic etiā quādo in oratione deus dat alias lachrymas. De q̄ dicit. Potū dabis nob̄ in lachrymis in mēsura. ps. lxix. De isto dicit chāstus. Oportet semper orare id est om̄i die. scz mane et sero et non defice. Lu. xvij. Sexto purgatio tribuitur. Hoc fit in ablatoꝝ restitutio et iniuriarum remissio. Purgatio enim amara expellit humores corruptos superfluous emittit eos. Purgatio datur contra coleras. et significat q̄ de bēm remittere iniurias ppter dñi. claudere oculos. Dicant gentes quicqd voluerint necessarium est restituere iniustiz. tu latro si habes aliquid de furto in domo. vel tu usurarie vel tu monumissor. tu iudex. tu adiuvate. tu mercator. vel tu clericus si cum symonia obtinisti beneficiū. necessaria est vobis purgatio restitutio. si vultis saluari. et iō df. Hō enim dimittit peccatū nisi restituatur ablātu Regula est tam theo. q̄ iuristarū. xiiij. q. vij. Si res. Certe diceret aliquis. Ista purgatio amara est. alie medicine sat̄ placet mihi. Remedium p̄tra istam amaritudinem est gustare siue mordere in vna parte malipunici amiari. quod fit cogitando acerbitatē eterne dānationis. et mortem per quam vi vel gratis se oportet dimittere oīa que habes. Abilius

est modo dimittere meritorie restituēdo. Un̄ hieronymus ad paulinā vle. c. Facile tempi nit omnia qui semper cogitat se esse mortuꝝ.

Lum remedio huius cogitationis leuiter re capitur purgatio restitutio. Unde apls.

Reddite osbus debita. et nemini quicq̄ debeatis. ad Ro. xij.

Septimo refectio pcedit quā pro confortatōe dantur carnes non de bo

ue vle de vacca. s de pullo. et hoc fit in eucha risticē cōtione. q̄ facta restitutio homo potest

cōmunicare et comedere agnū filium illi be nedictē ouis virginis Marie. Laro est delica tissima. et bibitur vinum. scz eius sanguis. q̄ infra hostiā cōtinentur. Unde ipsem dicit.

Laro mea vere est cibus. et sanguis me vere est potus. Qui manducat meam carnem et bi bit meū sanguinem in me manet et ego in illo Joh. vij. Sicut enim corpus infirmi confortatur in refectio. sic anima in digna cōtione.

Sed sicut infirmo effet mōs an purgationē comedē carnes. ita peccatori an restitutioē cōmunicare. Ecce ergo dicit. Ego veniā et cu rabo eum qd est thema. Deo gratias.

Feria sexta post cinerum Sermo.

Attēdite ne iusti

a ciām vestram faciatō coram homi nibus. Matth. vij. Thēma est verbum christi ausando nos. dicendo Attēdite ne. T. Dominus Iesus chāst⁹ in hoc thēma te vocat penitentiam iusticiā. Est etiam cōsuetudo in sacra pagina tā in veteri q̄ in nō uō testamento. q̄ vera penitētia dicit iusticia. Ratio. quia per penitentiaz homo facit verā iusticiā de se et de omnibus bonis ex quib⁹ cōmuniter peccauim⁹. que sunt tria. scz cor pus materiale. anima rationalis. substantia tēporalis. Penitentia enī si vera est debet face re iusticiā et punitiō de his trib⁹. Et primo facit iusticiā de corpore p̄ ieiunia. vigiliā. disciplinas. pegratiōes. t. ipsum affligendo quia eius inclinatōe multa pctā cōmittimus. Et ideo ne de faciat iusticiā de corpore in in ferno p̄ illos malos ministros. homo p̄ penitentiā debet hic facere iusticiā. Hoc priuilegium facit de singulatē humane nature. q̄ quēlibet fecit iudicē in causa ppria. Et si ho mo facit iusticiā de seipso est p̄tentus. Ecce p̄ uilegiū. Si nosmetipſos dijudicarem⁹: non vtrq̄ a dño iudicaremur in corpore nfo. i. ad Corint. xi. Ideo quādo aīa penitētis q̄ fecit iusticiā venit corā xpo ad iudicū et accusatur a demonib⁹. tunc anima respōdet dictū Dauid in psal. cxviij. Feci iudicū et iusticiā. si tra das me caluniātib⁹ me. Itē p̄nia de anima

*Fante restitutioē
no dī hō rōtare.*

*q̄ debet p̄fessorē iūtare p̄tē
penitētis et fīc̄ p̄fētis.
q̄ debet p̄fessorē fāre p̄fētis
tū p̄fessorātōe ordīnātō.*

Feria sesta post diem cinerū

Amulta peccata sunt intra animam per cognitio-
nes malas, p̄ odiū. rancorē. maliciā. per malā
voluntatē. vel per errores et falsas opinio-
nes. S̄z p̄nia facit iusticiā per deuotas orationes.
q̄si anima suspendendo vinculo orōis deuote
q̄ per collū trāsit ḥbaliter. cui⁹ caput ligat in
pede cathedre xp̄i. q̄si dicendo. Dñe exq̄ ego
sum iudex in causa pp̄ria suspēdendo animam
meā z̄c. ne vos c̄a suspēdatis in furca inferni
z̄c. Tercio p̄nia facit iusticiā de bonis tp̄ali/
bus q̄ fuerunt tibi occasio peccandi. faciendo
fura secreta. rapinā. v̄surā. exactioes supflu/
as recipēdo. p̄ciū laboꝝ seruoꝝ retinēdo. v̄l
bona ecclesie vel defūctorū. non soluēdo deci-
mas. p̄mitias z̄c. P̄nia aut̄ facit iusticiā. sc̄z
restituēdo. Patet q̄ vera p̄nia non est nisi
iusticia. Iō dī. Si impius egerit p̄niam ab
oibus peccatis suis q̄ operat̄ est. et fecerit iu-
dicū iusticiā vita viuet et non moriet. oīm
iniqtatū eius quas operatus est non recorda-
bor. in iusticia quaz operat̄ est viuet. Ezech.
xviiij. De ista iusticia. sc̄z vera p̄nia loquitur
thema cū dicit. Attēdite ne iusticiā vestrā. i.
p̄niam faciat̄ corā hoib⁹. Patet q̄ thema
Quō sit aut̄ cauendū ne iusticia penitentialis
fiat corā hoib⁹ oīdit ip̄e xp̄s et declarat in sa-
cro euāgelio hodierno. in quo sunt tres pres
in quib⁹ oīdit quō iusticia penitentialis nō est
fienda coram hominib⁹.

Et primo de corporalī materiali.
Secundo de abundantia temporali.

Tercio de anima rationali.

Dico p̄mo z̄c. et hec cum dicit in p̄ma pte
euāgelij. Attēdite ne iusticiā vestrā z̄c. q̄ fit
de corpore per leunia. vigilias. abstinentias.
faciat̄ corā hoib⁹. sc̄z ad eoz cognitionez s̄
dei. Mota hic differentiā inter cognitionē ho-
minū et dei. Nam cognition hoīm solū se extē-
dit ad opera exteriora et non interiora. S̄z co-
gnitio de se extendit ad v̄traz opera. q̄ vi-
det oīa clare. Nec iuxta intiuītū hoib⁹ ego iu-
dico. Homo enī videt ea q̄ apparet. de autem
intueſt cor. i. Re. xvij. Mota fm̄ sanctū Tho. i
pte. q. lvij. a. r. iiiij. quo q̄rit. Ulrum angeli co-
gnoscit cognitiones cordiū. Rālio. q̄ cogita-
tio cordis p̄t̄ dupliciter cognosci. Uno mō
in suo effectu. et sic non solū ab angelo. b̄ etiā
ab hoīe cognosci p̄t̄. et tanto subtili⁹ quanto
effect⁹ hm̄oi fuerit magis occult⁹. Cognoscit
enī cogitatio interdū. nō solū per actū exteri-
orem. b̄ etiā per imputationē vult⁹. Et etiā me-
dici aliq̄s affectioes animi per pulsū cognos-
cere possunt. et multo magis angeli etiā de-
mones. quād subtili⁹ hm̄oi imputationes oc-
cultas corporales perpendunt. Alio modo

possunt cognosci cognitiones. put̄ sunt in in-
tellectu. et affectioes. put̄ sunt in voluntate. Et
sic solus deus cogitationes cordiū et affectioes
voluntatuꝝ cognoscere p̄t̄. Luius rō est. q̄r
voluntas rōnalis creature soli deo subiacet.
et ip̄e in ea solus operari p̄t̄ qui est p̄ncipale
obiectū ei⁹ et vltim⁹ finis. Ex ideo ea q̄ ex vo-
luntate sola dependet. vel q̄ in voluntate sola
sunt soli deo nota sunt. Abanistū est autē q̄
ex voluntate sola depēdet q̄ aliquis actu ali-
qua p̄sideret. quia cū aliquis habet habitum
sciētē vel sp̄s. intelligibiles in eo existentes
vnt̄ eis cum vult. Et iō dicit apls. i. Lox. ii.
q̄ que sunt homis nemo nouit nisi sp̄s hois
qui in ipso est. Hec sanct⁹ Tho. ibi sup̄. Idem
dicit. i. scrip. dis. vij. v. qntū. Itē in q̄to. dis
xlv. q. iij. i. qntū. Ab̄o igitur ad p̄positum
redeundo videamus quid est ieunare corā
hoib⁹. et quid est ieunare coram deo. Ieu-
nare corā homib⁹ est a cibis carnalib⁹ absti-
nere et precipue semel in die comedere. Item
ab alijs delectatiōibus corp̄is abstinenere. Hoc
p̄n est ieunū q̄d cadit in cognitionē hoīum.
S̄z ieunare corā deo est q̄n nō solū corp̄. b̄
etiā cor̄ abstinet a cibis potionatis siue vene-
natis malarū cognitionū. prauoꝝ desiderio
rum. rancorū. malarū voluntatū. et cum des-
perio vindicē. Et q̄ sunt multi qui ieunant
corā homib⁹ et nō corā deo. iō dicit. Atten-
dite ne iusticiā vestram faciat̄. supple. solum
corā homib⁹. b̄ etiā corā deo. q̄. d. sicut ieu-
natis a cibis carnalibus abstineudo. ieuna-
re etiā a cibis mortisens et indigestibilib⁹ cor-
dis z̄c. Hoc ieunū precipit xp̄s in euāgelio
Abath. v. in p̄ma pte euāgelij. dī. Audistis
quia dictū est antiquis. Diliges primū tuū
et odio habebis inimicū tuū. Ego autem
dico vobis. diligite inimicos vestros. benefa-
cite his qui oderunt vos. Orate p̄ perseque-
tibus et calūniantibus vos ut sis filiū patris
vestri qui in celis est z̄c. v̄scib⁹. elote p̄fecti
sicut pater vester celestis perfectus est. Mota
cum dicit estoꝝ p̄fecti. sc̄z ieunando. nō solū
corā hoib⁹. b̄ etiā corā deo. sicut pater vester
celestis p̄fect⁹ est qui in b̄ mūdom lites habuit
inimicos. sc̄z om̄s p̄tōres et infideles. tamē
diligit eos et dat eis b̄fisia solia. lune. pluiae
et puisiones. Iō vt boni filiū assimilemur pa-
triō celesti. Itē quia pl̄nos tenemur face-
re p̄ deo q̄ infideles. qui solū diligunt se dilige-
tētes. b̄ etiā faciūt canes. S̄z q̄ creatura dilig-
it amōre dei non solū qui eam diligunt. sed
etiā inimicum: ibi est meritum. Item si resalta-
tetis q̄ vos salutat nullas grates habebitis.
sed multi sunt q̄ dicunt se non odire aliquē. b̄

E ieunare corā hoib⁹.

E ieunare corā deo.

Fq̄d jejunū p̄laret deo. Hermo I

nō loquereſ cū eis nisi p̄us alter eis loque-
retur. Et dico vobis q̄ ille qui p̄us loquit̄ et
salutat alii. ille lucrat̄ tunc meriti siue coro-
nam. Iō ieunemus nō solū corā hoib⁹ sed
corā deo. tūc erimus p̄fecti in nro ieunijo. Et
cū isto ieunijo concordat ep̄la hodierna cum
euāgelio. Dicaf quō iudei tpe Isiae pp̄he-
te vt habeſ Isla. lvij. c. habebat magnas tri-
bulationes siccitatū famis locuste et hm̄oi in
hierusalē. et p̄ rectores ciuitatis fuit ordinatū
vt om̄s ieunarent certis dieb⁹. et quāto
plus ieunabāt. tāto magis augmentabatur
tribulatio p̄pter quod venerūt ad templū et
orando dicebant. Quare ieunauim⁹ et non
aspesti. humiliauim⁹ aīas nr̄as et nescisti.
sc̄z acceptando. Et r̄ndit eis de⁹ per Isaiam
pp̄phetā. Ecce in die ieunij vestri inueniſt vo-
luntas vestra. Mota nō dicit dei qui precipit
remittere et diligere inimicos. Et om̄s debi-
tores vestros repetiſt. Ecce ad lites et ad cō-
tentiones ieunatis et p̄cutiſt pugno impie.
Molite ieunare sicut v̄scib⁹ ad hanc diē vt au-
diatur in excelsō clamor vester. Numquid ta-
le est ieunū q̄d elegi. per diē affligere homi-
nē animā suā. Numquid istud vocabis ieunū
et diēm acceptabiliē dñi. Mota debitores di-
cunt̄ inimici. Patet cū dī. Dimitte nobis de-
bita nr̄a sicut et nos dimittim⁹ debitorib⁹ no-
stris. i. inimicis. Repetunt eis debita p̄ des-
teriū vindicē. Sed ieunū q̄d vult et elegit
est b̄ q̄d sequit̄. Dissolute colligationes impie-
tatis. q̄ fiunt dupl̄. vel p̄ pentes vel per va-
lenta siue adiutoriū. Et q̄n dī eis q̄ faciat̄ pa-
cem dicunt̄. Non facerē nī amici mei vel illē
de mea valenta siue adiutorio facerēt. Bonū
est req̄rere eos q̄ faciant pacē. als colliga te
cū deo. Et si eis fecisti iuramentū de valenta
seu adiutorio nō est feruandū. q̄r̄ est b̄ chari-
tatem. Iō dicit in plurali. q̄s dissolute colligatio-
nes. Sc̄do solue fasciculos deprimentes. sc̄z
odiū q̄d quilibet tenet in corde. Et b̄ est ieu-
nū q̄d elegit. Patet q̄ prima ps. Ecce quare
dicit. Attēdite. Dico sc̄do q̄ xp̄s ostēdit
ne iusticia p̄nialis fiat corā hoib⁹ de abun-
dantia tp̄ali. q̄ fit p̄ restitutions et elemosy-
nas. Et hoc oīdit xp̄s in sc̄da parte euā-
gelij. Abath. vi. cū dicit. Lūz facis elemosynas
noli ante te tuba cenere sicut hypocrite faci-
unt. et cetera que sequunt̄ vide in euāgelio
z̄c. Usq̄ ibi. reddet tibi. P̄o declaratiōe hu-
ius textus nota quō antiquitus iu dei rabini
et pharisei qui non curabant de glia celesti
et gloria tp̄ali et terrestri. iō quicquid facie-
bant totū faciebant soluz̄ corā hominib⁹. Et
q̄n debebant dare elemosynas p̄mo p̄coniza

q̄s nō ē tenebroī
facto elemosy.

fr frātē elemosy:
nestiat sinistra tua
quid facit de p̄tā ma.

Feria sexta post cinerū

tione. Tercia expositio. mod' vandi elemo/ synā q̄ pōt̄ esse bon' vel malus. dīr̄ esse man' dextera vel sinistra. Bon' mod' dādi elemo synā est q̄i clemosynā q̄ est op' pietatis dāc cuz pietate. benignitate et ex pura charitate. tūc em̄ dāc cū dextra. Qñ vero malo modo sicut panis cani. vel quia fingūt se nō audire pauperē. vel cū indignatione ex importuni- tate petentis. tūc dāc cū sinistra. Jō dicit tex- tus. Te aūt̄ faciente elemosynā r̄c. Ideo ser- uandū est cōsiliū apli dicentis. Unusquisq̄ put̄ destinavit i corde suo. s. dare elemosynā nō ex tristitia vel necessitate. hilare cīn dato rem diligit de'. ii. Lox. ix. Mota practica q̄i vadit aliquis ad ecclesia vt portet in manu qd̄ pposuit dare amore dei. Ecce q̄re dicit. Te aūt̄ faciente elemosynam: nesciat sinistra tua quid faciat dextra tua. Et seruat cōsiliū thematis. s. Attendite ne iusticiā vestram fa- ciatis corā homib⁹ r̄c. Dico tertio q̄ in parte t̄cia euangelij xp̄s dñs n̄f osidit facere iusticiā penitentiale de aia rōnali nō corā ho- minibus s̄ secrete. Cum oratis nō eritis sicut hypocrite. v̄loz reddet tibi. Dicatur modus orandi antiquoz hypocritarū in synagogis vicis. et in angulis platearū vbi gentes con-ueniebant. vt viderēt qui cum magnis suspi- rijs et gestibus orabant vt laudarent. O de istis benedicis. De quib⁹ dicit xp̄s in euan- gelio. Amen dico vobis receperūt mercedē suā. O stulti q̄ tam p̄ciosum iocale vt est ora- tu dabant. p̄ tā modico et vili p̄cio. Jō xp̄s oñdit modū orandi: dices. Tu aūt̄ cū orau- ris intra in cubiculū tuū. et clauso hostio ora- patrez in abscondito. et p̄ tuus qui videt in abscōdito reddet tibi. Mota in cubiculū tuū. Sed circa hoc posset alijs dicere. ergo non est oranduz in tēplo vel in ecclesijs. Rñsio q̄ hoc intelligit dupliciter. Primo mō consīa dicis cubiculū secretū. et ita oratio fiat in ec- clesijs. s. nō clamando. nec magnos faciendo gest' vt videamini ne alij perturbent. s̄ claudē do ostiū. s. secrete orando. Et h̄ debet intelli- gi de orōnibus q̄ fiunt in publico seu cōmuni. De alijs orōnibus p̄ticularib⁹ et ceteris debz se hō claudere in camera sic intelligit textus. Sed posset hic alijs arguere dicēs. Tidēf q̄ dñs n̄r̄ in doctrina sua sit sibyp̄s cōtrari'. Quia dicit in euangelio hodierno. Attendi te ne iusticiā vestrā faciatis corā hoib⁹ r̄c. et in alio loco dicit. Sic luceat lux vestra co- ram hominib⁹ vt videat opa vestra bona et glorificet patrē vestrū q̄ in celis ē. Aþath. v. videt hic p̄netas. Rñsio q̄ nō est ibi cōtrarie- tas. s̄ gaudi declarationē. Xp̄s cū sit domin⁹

et magister vniuersalis dabat doctrinā oib⁹ tā pfectis psonis q̄ etiā impfectis. Quia ha- bebat alios instruere et informare in vita spi- rituali et doctrina dicebat. Glos est lux mū- di. Et loquebat aplis et alijs pfectis psonis quib⁹ vent' adulatioñis nō nocuit. Ideo ait Sic luceat lux vestra (sc̄ opa vestra et catho- lica doctrina) corā hominib⁹ vt videant r̄c. Ac si dixisset. Portate l̄fam regiā. s. doctrinā euangelicā sub sigillo bone vite. vt quilibet dicat p certo. iste seruat qd̄ pdicat. q̄r̄ als nō creditur sibi. Sz impfectis et inchoantib⁹ bo- na vitā quib⁹ vent' laudis posset nocere di- cit. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis corā hominib⁹ r̄c. Hec questio fuit semel facta bea- to Anthōnō. qui ea declarauit isto mō. Si- cut magn' ignis nō extinguiſ vento: uno po- tius accendit. sed modicū lumē modico ven- to extinguitur. Sic etiā magnus ignis ardē- tis deuotionis et charitatis est in corpore p- fectoz. s̄ modicus in impfectis. ideo statim extinguitur modico vento laudis. s̄ in pfe- cts magis accendit et augmentat. Et nota de magno honore facto beato petro cū veni- ret anthiochiā. et de beato Johāne de exilio redeunte. et de beato Paulo in galacia. vt pa- tet ad Galathas. iiiij.

Feria sexta post cinerū.

Sermo. ii.

Rnuncia populo

meo scelera eoꝝ. Isaie. liij. In ep̄la hodierna. In p̄fati sermone volo vobis oste- dere et declarare aliq̄ grauia p̄ctā ppter que deus ē iratus 3 nos. Jō mittit istas tribula- tiones pestilentiarū mortalitatū p mundum. Ut ergo ista p̄ctā corrigant et cesset ista pla- ga volo nunc ista p̄ctā declarare. Sed p̄mo salutē virgo maria. Aniunctia p̄plo meo r̄c. Pro huius verbi declaratione et materie p- dicande introductione sciendū q̄ defectus et vicia et p̄ctā nostra in sacra scriptura nomi- nantur diuersimode. Ubi defectus qui fiunt cōtra p̄ximū immediate et de directo. vt fu- rari. ipsum diffamare. vulnerare seu occidere dicunt iniquitates. i. nō equitates. q̄r̄ ibi nō seruat equitas a deo nobis data dicēte. Dili- ges p̄ximū tuū sicut teipm. Aþath. xxij. Alij defectus fiunt immediate et de directo cōtra cor- pus. sicut nimis comedere et bibere inebriari et hmōi. Jō dicit scripture. Propter crapulā multi perierunt. qui abstineris est adūcet vi- tam. Eccl. xxxvij. Itē luxuria est 3 corpus. Apls. Omne p̄ctū qd̄cungz fecerit hō extra corp' est. q̄ aūt̄ fornicat in corp' suū peccat-

Sermo .II.

pma Lox. vi. Itē p̄ctū accidie est 3 corp' ad instar ensis gladij seu ferri qd̄ rubiginas q̄n nō seruit. idē est de corpore. Jō laboratē mō ordinato r̄c. Iſti defectū dicunt p̄prie pecca- ta. i. pecoz acta fm ethymologā. q̄r̄ comedere rebibere luxuriari oīcari sunt acta pecudum. Alij defectū sunt q̄ fiunt immedie de directo 3 animā. qui nō tangūt p̄ximū nec corpus vt p̄sumptio. supbia. q̄ solum tangūt animā. Et etiā vanā gloria. hypocrisis. ira. iuidia. oīdiū malicia. mala desideria. male cogitationes de- siderioz vindictie. nō sunt nisi venenū q̄ occi- dunt animā. expellunt grām dei q̄ est aie vita Ezech. xvij. Alia q̄ peccauerit ipsa morietur. Iſta p̄prie dicunt delicta. q̄si derelicta. quia aia debet diligēt custodiri et cōseruari qua- si reliquia p̄ciosissima. Alia sunt q̄ immedie et de directo fiunt 3 deuz q̄ sunt alijs maiora et guiora. sicut iurare. renegare. blasphemare et hmōi. Et iſta dicunt p̄prie scelera. Patet ergo differentia q̄ est inf' defectū viciat pecata stricte loquēdo. Auctoritas. Job petēs veniā a deo dicebat. Quantas habeo iniqui- tates et p̄ctā. scelera mea atq̄ delicta ostende mihi. Job. xij. Abodo oīnde mihi q̄ ad pecca- torum correctionē necessaria sunt. q̄r̄ ipsorum cognitio. et tunc sequit̄ correctio. De peccatis autē q̄ fiunt singularit̄ 3 deum. loquit̄ thema p̄dicatori dicens. Annūcia p̄plo meo. supple tu p̄dicator. scelera eoꝝ. nō dicit iniquitates nec p̄ctā nec delicta licet sint etiā annūcianda et corrīgenda. s̄ scelera. Jō iuxta preceptū dei mō volovobis declarare et nūciare p̄ctā que fiunt 3 deū ex quib⁹ veniūt iste tribulatōnes. Quā onnūciationē faciā p̄ quandā figuraz q̄ habet Ezech. viij. vbi legit̄ q̄ in terra iuda et in ciuitate hieros̄lē venit magna tribulatio mortalitatis et pestilentie et ip̄los orabat deū vt ip̄los iuaret. Et tribulatio augmētabat. De quo p̄pheta dolens et admirās plangēs p̄plm orādo dicebat. O dñe et quare datis tot mala p̄plo vestro. Tunc de' volens revelare p̄phete rōnez et cām subito portauit eum in hierusalē vt videret p̄ctā q̄ ibi siebant contra deū. Et posuit ipsum in porta ciuitatis dices. Respic. Et p̄pheta resperxit. et vidit ibi ido- lum zeli ad p̄uocandū irā dei. Et oīns gētes recurrebant ad idolū. Ubi dixit de'. Fili ho- minis vides qd̄ faciunt isti. Et propheta. O dñe quale p̄ctū istud sufficit vt veniāt tot ma- la. Hā dixit deus. q̄r̄ adhuc ostendā tibi alia Et duxit eū ad vñaz magnā plateā ciuitatis muratā in circuitu. Et dixit sibi. Fode parie- tem et vide abominationes quas isti faciunt Qui sodit et yidit ibi diuersas imagines be- stiarum pictas qbus senes ciuitatis dabant incensum. Et dixit p̄pheta. O dñe nō mirū si mittitis mala r̄c. Postea duxit eū ad alias plateā. et ibi vidit mulieres plorantes et plan- gentes adonydē. fm poetas deū amozis. O dñe dicit p̄pheta quale p̄ctū. neq̄ mirū r̄c. Adhuc dixit deus ostendā ubi amplius. Et duxit eū ad plateā tēplo dicens. Respic. Et vidit ibi gentes vertentes do:sum tēplo dei. adorantes ad orientem. Et dixit p̄pheta. O dñe tam magnū p̄ctū. Tunc dixit sibi deus. Ex his peccatis ego faciā. supple. vindictam in furore meo. nec parcer oculus meo nec mi- serebor. cū clamauerint ad aures meas voce magna nō exaudiā eos. Ezech. viij. In qua figura deus ostendit p̄phete quatuor scelera seu peccata que siebant contra deū. Que significant et figurant quatuor p̄ctā grauia que fiunt mō in mundo contra deū immedie et de directo. Ex quib⁹ veniūt ista mala. Et nos clamam̄ ad deū et ip̄se claudit. s. aures. Ideo dicit. Annūcia populo meo r̄c. Hec ci- uitatis est xp̄ianitas a dño Jesu xp̄o fundata et edificata magnis laboribus et multis priuile- gijs et gratijs dotata. de qua Dauid in p̄s. lxxvj. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Porta huius est baptism⁹. nec aliquis potest esse ciuitis seu habitato: huius ciuitatis nisi in- tret per portā hui⁹ baptis̄mi. Hec porta domi- ni sez actiue et passiue. iusti intrabunt in eam. Et ibi datur fides xp̄o et abrenūciā diabo- lo et pompis eius. Dic modum baptizandi. Sed hic ponit idolū zeli q̄n contra fidez xp̄i p̄missam in nostris necessitatib⁹ recurrimus ad diabolū vel. p̄ sanitate habenda vel p̄ re- perdita ad inueiendū. vel p̄ filijs habēdis. vel si elis maleficiati statim vaditis ad ido- lum. s. dwiñū in quo est diabolus. cū quo di- uinus facit opa sua. Ecce idolum zeli ad p̄uo- candū irā dei. quia rex indignareſ si aliquis iret p̄ ciuitatē subtrahendo sibi p̄plm et trahē- do ad suū inimicū. Quid faceret rex contra illū et contra villā hoc faciente et iōpm sustine- tem tanq̄ p̄ditorē. daret ipsum ad furcā. Ita facit diuin⁹ contra regē xp̄m. cui subtrahit po- pulū et trahit iōpm ad diabolū. Ideo coripi- antur r̄c. Dic quō in omnib⁹ suis necessitatib⁹ q̄libet bon⁹ xp̄ian⁹ debet recurre ad xp̄m q̄ sanat oēs infirmitates. q̄r̄ diabolus nō po- test aliquem curare veraciter sanando. s̄ a le- sione cessando. vt legit̄ in historia beati Bar- tholomei. Ideo in sacra scripture p̄cipit de' dicens. Vir siue mulier in quib⁹ diuinatōnis fuerit spiritus. morte moriaſ lapidibus obru- ent eum. Leui. xx. Et quarc omnis populus p̄ ij

Feria sexta post cinerū

Lapidabit. nunqd sufficeret ut cōbureret vel suspēderet r̄. R̄hdeo. qr diuinus obibus nocet qr puocat irā dei. iō voluit deus qnō ab uno solo hoic. si a toto splo occidref. Ideo qnī in vna villa vel patria sustinef yn' diuinus. ex illo peccato deus mittit tribulatōes vel inundatōes aquaz. vt pro pre abysso diluuū r̄. ver mortalitas. vt de rege Saul qui recurrit ad phytonissam in endo. propter qd mortuus fuit ipse et pdidit regnū. prole et suis. promo paral. ix. Abortuns ē Saul. propter iniquitates suas eo qr paruaricatur sit mandatū dñi qd preceperatt nō custodierit illud. sed insup etiā phytonissam cōsulerit. nec sperauerit in dño. propter qd interfecit eū. et transtulit regnum eius ad dauid filiuus yslai. Uel si sit diuīsio. propter regimē. Dic quō illud idolus significat domū consiliū. Flota quia deus precipit antiquitmoysi qr dominus cōsiliū esset in porta ciuitatis vt forenses possent eam statim inuenire. Que quidē dominus est idolus zeli ad puocandū emulatōnes sequinuidias. O quot inuidie et emulationes et zelotipie sunt in hac villa ex illo idolo qd omnis adorant. Dicit vnus. O ille fuit cōsiliarius et ego nō fui. qui sum de meliori genēr. Omnes laborant vt habeant regimen. Et qr sequunt multa mala. inuidie. destructiones cōunitatis. et rancores. Ecce damnatio animarū. propter multa pctm qr ibi cōcurrunt. Priimum est periurium. qd est maius pctm qr homicidū. vt dicunt theologi. Et qnī intrant in regimē iurant qr precurabunt bonū cōunitatis fideliter. et qr corrigent pctm notoria. et nihil faciunt iō sunt periuri. Scdm pctm est furtum. quia multa ex ambitione regiminis expendunt. et qnī sunt intus volunt recuperare ideo furant a cōunitate quicqd par. qd est maius pctm et maius furtum qr si reciperent furtive a persona priculari. quia magis tenent diligere bonū cōunitatis qr pricularis prospone. Tercium pctm est damnū et restitutio cōunitatis. Flota similitudinem de nauī qr debet ire ultra mare. Et profane teneat prosiliū qr sent patronum nautis. et qr nauta. et qr marinarij r̄. Sic in proposito magna nauis triū cooptarum est cōitas. Prima cooptura secreta sunt religiosi in monasterijs absconditi. Scda est clericorum vbi sunt merces sacramentorum. Tercia vero vbi fit exercitum ē laicorum. In qr opozet ponere patronū. si. vicariū seu nautā subuicariū. et marinarios. si. maguros. Iō in consilio qr libet debet attendere et respicere cōitatem et nō consanguinitatem nec amiciciā vel partē si vnitatem ville. alias adorant idolum. Ideo neqm si deus mittit ista et ducit secū filios

vestros. Idē faciet de vobis nisi vos corrigitis r̄. Scdm pctm qd ostendit deus propter in platea ciuitatis fuit de imaginibus. et de ilis qr dabant eis incensum. Hoc pctm significat ludū taxilloz. Quid sunt aliud taxilli qr imagines bestiarū depicte. quibus maiores et seniores dant incensum. Antiquitus solū ludebant ribaldi et lenones r̄. Sed mō maiores ville sine alique vrecundia ponūt se ad ludendum ibi cū ribaldis. et emittunt incensum versus celū. si. blasphemiarū pro deū et virginē mariam r̄. Et qr peccato veniunt multa mala et plaga mortalitatum. Auctas. Cir multū iurans implebit inuidate. et nō discedet a domo illi plaga. Eccli. xxiiij. Idez de villa in qr deus notorie blasphemata qr nō recedit plaga. Flota etiā hystoria de illo scđo qui iuxta altare dei vidit altare diaboli. vbi gentes cōfluebant r̄. Dicunt quidā si amouet ludus perdemus impositionē sive lucrum r̄. Sed melius est pdere impositiones qr corpus et animā. et bona tpalia pro tēpestates. Iō prouideatise r̄. Tercium pctm qd deus ostendit propter fuit de mulieribus plangentibus adonydē r̄. hoc significat pctm mulierum que mō plangunt et plorant qr perdunt filiuus vel filiam dilectā. dicentes multa verba stulta cōtra deū. cum tamē deberent letari. Nunqd gauderetur si rex transiens per istā villam reciperet in curiam suā filiuus vestrū. et faceret ipsum magnū dñm. Idem de regina qr reciperet filiuus vestram r̄. Sic mō rex props seu papa Iesus transit pro viliam et recipit in curia suā filiuus vestry innocentem et bonū. vt ipm faciat magnū dñm maiorem qr sit hic rex vel papa. De hoc gra ploratis vos. Ideo apls. Molunus vos ignorare de dormientibus vt nō cōtristemini sicut ceteri qr spem nō habent. proma Thessal. iiiij. Sed non ploratis nec plāgiūt mortē aiarū filiorum adultero. qr dant se pctm. blasphemie. luxurie. qr recta via vadūt ad infernum et non curatis. Iō prot vobis dicē filius vester qnī moritur. Nolite fieri sup me. sed sup vos fletē et sup filios vestros. si. adultos. Lu. xxiiij. Quartū pecatū fuit illoz qr verterūt dorsum ad tēplū et adorabāt ad orientē. Ecce hab pctm de fractio ne festiuitatū. qnī gentes despiciunt precepta et ordinationes ecclie tūc vertut dorsum ad tēplū dei. et adorauerunt ad orientē prom qr dicit dauid. Ortus ē sol. et exhibit hab ad opationem suā. Quā gra gētes nō seruat festa si faciūt negocia in foris et ferijs r̄. tūc vertut dorsum tēplō et adorat ad orientē. cū tū deus optime diuisiū tēpus qr totū currit in septē diebus et

Sermo I

redit nobis sex dies ad laborādū. et vos veritatis vos ad orientem. si. orto sole vaditis ad agrum vestrū. vineā. for. seu feriā. Septimū diē deus retinuit sibi. si. dñicā. Et vult qr illa die vrtam faciem ad templū et dorsum ad orientē. Et vos facitis oppositū. quia qnī dfissa in qua om̄s tenemur esse quidā stant in platea r̄. quidā in vineis. quidā in lupanari. quidā in taberna r̄. O dicit deus et vos auferitis mihi tēpus meū. ido ego auferā vobis tēpus vestrū. Ista rōne veniūt mortalitates quia ille qui debebat viucre. xl. vel. lxx. anis moris cras. Ideo dicit ipse. Lū accepero tēps ego iusticias iudicabo. ps. lxxiiij. Ecce hab pecata que fiunt cōtra deū. propter que veniunt iste tribulationes et mala. Ideo corrigant pro bonas ordinatōnes. et deus iuuabit. als ecce quid dicit. Lū multiplicaueritis orationē vestram nō exaudiā vos. Isaie. j. Sabbato post cinerū. Sermo. j.

Scendit ad illos in nauim et cessauit ventus. Abarci. vi.
Postquod xpus multa mirabilia fecerat in terra. fecit in mari qd recitatur ab obibus euangelisti. vt osideret se esse dñm nō solū terre si etiā maris. Dicat breuier hystoria euangelij. Abodo vt intremer secreta operet loqui de tribus. Et promo de ista nauī posita in tam magna et valida fortuna. Scdo de hora qr venit illa fortuna. Tercio de bono adueutu et trāquillitate ex prostia qnī ipse intravit nauē. Et de isto tercio loquē thema. Quantū ad promū scien dum qr fm obes doctores et glosas nauis illa in tā magno picculo posita signat ecclēsia militante dupli rōne. Prima rō ex officio. Rō quia sicut nauis portat psonas et merces de vno loco ad aliū. sic etiā ecclēsia. Et qui non nauigant cū ista nauī obes prereunt. Sicut tēpore Iose perierūt obes qui extra archā inuesti fuerunt. Ecce officiū huius nauis. Iō Salomon ad Iram de ecclēsia dicit. Facta ē quasi nauis institoris delonge portans panē suū. Prouer. xl. Ecce qr propter officiū ecclēsia. dicitur uauis vt cōiter dicunt doctores. Scda ratio (et est subtilior qr nauis significat ecclēsia) est si volumus attendere ad fortunā seu figurā nauis qr est in principio. hoc est in prora angusta. in medio est lata. et in fine scz in pupi angusta. Recte nauis significat ecclēsia militante qr est hmoi forme. et dñs noster Iesus xpus est quasi prora sive anterior pars nauis vbi coniunguntur due tabule. si. duo apli vt Petrus et Andreas qui fuerunt primi apli xppi. Deinde undecim apli. j. ad Co. xv. Deinde crevit p

Babbato post cinerum

fœ p̄biterus.

laboratores triplici rōne. Primo q: sicut torrentes sunt asperi et petrosi. Sic etiā vita laboratorum aspera ē et dura et petrosa. Secunda rō est q: torrentes aliquāt̄ abundant aquis. aliquāt̄ nō. Sic laboratores aliquāt̄ abundat bonis t̄p̄alib⁹ aliquāt̄ nō. ex siccitate vel alio. Tercia rō est. q: sicut torrentes sunt inferiores p̄tes terre. Sic rustici et laboratores sunt deicti et ab oībus alijs inferiores. int̄m q: p̄t dici dictū Danielis. Imminuti sumus plus q: oēs gentes. sumusq: humiles in vniuersa terra. Daniel. iij. Sed mō iā torrentes et laboratores nō irradiantur solec Iesu xp̄i. Antiquit̄ tñ irradabantur. q: erant deuoti. Nā q̄libet mane et sero orabant vir in uno angulo. et mulier i alio. Nota quō p̄mo se signabat. Deinde dicebat Credo in dñū. sciebant bene p̄f nf. Ave maria et decē p̄cepta legis. Nā ista est scia laboratorum. Abodo aut̄ nesciūt se signare nec sciūt Credo in dñū nec p̄f n̄ nec Ave maria. nec etiā aliquāt̄ bonū. s̄ bene sciunt sortilegia cōiurationes et vanitates. Sciunt etiā q: denarij sunt in uno floreno. Ideo iam sol iusticie ab istis torrentib⁹ retraxit radios suos. Itē antiquitus q̄libet die audiebant missam in aurora. Deinde ibant ad sua negotia. Sed modo nec in dñica nec in alijs dieb⁹ volunt audire missam. et si forte veniūt iā prænsi et tarde veniunt. et qn̄ sunt in ecclesia nō faciunt nisi loqui. Itē antiquit̄ cōicabant q̄libet die dñico deuote et p̄cessionalit̄. mō aut̄ nisi semel i anno. Ideo dauid. P̄ficerat neq: intellexerūt in tenebris ambulant. mouebunt oīa fundamenta terre. in ps. lxxxij. Hō videam si radij solis iusticie illuminēt valles. Valles dicuntur oēs hoīes diuites. id q: vallis ē terra deliciosa et abundāt̄. Nā talis ē vita diuitiū pinguis et deliciosa et abundāt̄. Jō dauid in ps. Clalles. i. diuites abundabunt frumento. ps. lxiij. Sed iā ab istis recessit radius solis sc̄ gfa dei misericordie et veritatis. Nā antiquitus diuites q̄rebant si erat aliquis qui venisset ad paupertatē vi possent euīz muare in aliq. Sed mō yellent s̄binuicem auferre oculos. Antiquit̄ si diues videbant agrū vel vienā alicui⁹ in cultū. vel filiā alicui⁹ adultā. immedicte dicebat sibi q̄re nō seminas aḡ t̄c. de q̄ viuetis t̄c. et statim mutuabat semen. pecunias. maritabat puellas v̄gines. Sed mō si pauper laborator qui habet domū plenam filiis indiget pecunia. pane vino t̄c. et venit ad dñitē vt recipiat t̄c. Nota v̄suras q̄s faciunt. Itē q̄h vident viduā vel puellam pauperem labozat q̄ fiat meretrix. Ecce quō sol iusticie recessit. et verificat verbum xp̄i dicen-

fœ p̄biterus.

Sermo II

quos etiā diuidebāt. s. p̄ scip̄sis. p̄ deor pau perib⁹. Sed mō nota de iniusticiis et cracticib⁹ q̄s faciūt. Nā em̄ verificat illud dictū p̄pheticū: dicēs. Principes tui infideles socii furū. om̄s diligunt munera. sequunt̄ retributio nes. pupillo nō iudicāt. et cā vidue nō ingredit̄ ad illos. Isiae. i. Nunq̄ ḡ videt vo bis si sumus in fine diei. et in occasione solis. Ecce q̄liter illa fortuna nauis in sero figura bat fortunā finis mundi q̄ dicit sero. Et ideo dicit. Cum aut̄ sero esset dicit dñs procuratori suo. Elocia oparios et redde illis mercedē suā. Abath. xx. Quantū ad tertium t̄c. vidēda est trāquilitas ventura ex xp̄i p̄stia cū dicit thema. Ascendit ad illos in nauim et facta est trāquilitas maḡ. et cessavit vent̄. Et nota hic historialit̄ quo xp̄s in q̄rta vigilia noctis descendit de mote ad discipulos q̄ erāt in mari. Ita mō in isto sero. s. in fine mūdi vt ex p̄di ctis p̄z qn̄ nauis ecclesie p̄clitatur. dñs iesus descendit de mote altissimo celi empirei vbi mō interpellat. p̄ nobis apud patrē osidens patri lat⁹ et vulnera. et v̄go mariarē. De isto monte ex alia pte dicit dauid. Quis ascēdet in monte dñi t̄c. ps. xxiij. De isto mote desce det in die iudicij sup̄ mare hui⁹ mundi. q̄ nō descendet in terra. s̄ in aere. Auctas. Hic Je sus q̄ assumpt⁹ est a vobis in celuz. sic veniet quēadmodū vidistis eūz euntē in celum t̄c. Actuū. i. Dicat q̄lis timor et tremor erit tūc peccatorib⁹ in ei⁹ aduētu. int̄m q̄ dicit p̄pha. Ecce venit dicit dñs exercitū. et q̄s poterit cogitare dñē aduen̄ ei⁹. et q̄s stabit ad vidē dum cū. Ipse em̄ q̄ll ignis cōflans et q̄s herba fullonū. Et sedebit cōflans et emūdās ar gentū. et purgabit filios leui. Subdit. Ego accedaz ad vos in iudicio. et ero testis velox maleficis et adulteris. et piuris. et q̄ calūnian tur mercedē mercenarij. et humiliat̄ viduas et pupillos et opprimūt̄ pegrinū. nec timuerūt me. Abalach. iij. Q̄ q̄lis timor erit illis. Sed bonis dicit. Ego sum nolite timere: cōfidite Si mali timēt nō erit mirū. q̄ videbunt eoꝝ dānationē paratā. q̄s dabit mīnam dīcēdo. Discedite a me t̄c. Deinde data mīna ascēdet in nauicula. i. totā ecclesiā xp̄ianā et secuti sūt cū ei⁹ discipuli. i. boni. et statim fuerūt ad alia terrā. vt dī Joh. vij. sic erūt boni xp̄iani p̄tin gentes ad terrā illā: de q̄ dicit Dauid. Por tio mea dñe sic in terra viuentū. et tūc cessa bit vent̄ tribulationū. infirmitat̄. et erit tran quillitas eterna. Ideo dī. Absterget de oēm lachrymā ab oculis sanctoꝝ. Apo. vij.

Sermo. ij.

Ratnauis in me

e dio mari. Abaci. vi. Nota mysti ce q̄ p̄nia dicif nauis ppter q̄tuor que habet ad instar nauis. s.

Diversam figuram.
Grandem mensuram.
Altam staturam.

Incertam venturam.

De hoc q̄rto mō dicit p̄positū thema. Erat nauis t̄c. Quantum ad p̄mū nauis nō h̄z vñā figurā vñiformē. sicut alia edificia q̄dra ta vel rotunda. et h̄mōi. s̄ in principio ē stricta in fine etiā strīngit. licet nō tñm q̄tū in principio. Et in medio ē lata. Sie p̄nia in principio inchoandi ē stricta Lu. c. xij. Cōtēdite intrare p̄ angustā portā. q̄ dico vobis. multi q̄ret intrare et nō poterit. postea ppter assuetudinē et adiutoriū ḡre dei sit spacioſio. Prouer. iii. Eliā sapie mōstrabo tibi et ducā te p̄ semi tas eq̄tatis. q̄s cū ingressus fueris nō artabū tur gressus tui. et currēs nō habebis offendi culū. Tandē ppter debilitatē carnis incipit artari aliquātū. Jō Prou. v. l. Facta ē q̄si nauis institors de lōge portans panē suum.

Quātū ad scdm p̄nia est q̄si maḡ nauis. s. triū coopturaru. Prima inferior et secretior ē cordis contritio. Hiere. xv. A facie man⁹ tue solus sedebam. qm̄ amaritudine replesti me. Secunda est oris confessio. Prouer. xvij. Qui abscondit sclera sua nō dirigeat. qui aut̄ confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam dei cōsequet̄ t̄c. Tercia ē opis satisfactio. Lucc. iiij. Facite dignos fruct⁹ p̄nic. Jō p̄nia est illa maxima nauis noe. de q̄ Gen. vi. Lenacul et tristega facies in ea. Quantū ad tertium. altitudo hui⁹ nauis ē maxia ppter malū crue cis q̄ velum extensum ē caro xp̄i mūdissima. Absq: hoc malo nō naungaf. Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Sabia q̄ p̄cipue defendit̄ nauis est titulus triūphal cruci sup̄positus. Iuxta illud Prouer. xvij. Turris for tissima nomen dñi ad ipsum currit iust⁹ et sal uabitur vel exaltabit̄. Ideo canticoꝝ. statu ra tua assimilata ē palme. Quātū ad q̄rtū q̄diu nauis est in medio mari. ppter innumera picula incert⁹ est cōuentus ei⁹ donec puenit ad portū. Eccl. ix. sunt iusti atq: sapientes. et opa eoꝝ in manu dei. et tamē nescit hō v̄rū amore an odio dign⁹ sit. s̄ oīa in futurū fuan tur incerta. s̄ optimū remediū secure gubernationis osidit in euangelio. s. assumere secū p̄pm. Nota hystorū brevīt̄. xp̄s aut̄ assumit̄ in eucharistia. Joh. vij. Qui manducat meā carnē et bibit meū sanguinē: h̄z vitā eternam.

p. iij

Dñica prima in quadragesima.

Ideo hic in euāgeliō. Confidite. q̄ ego sum. nolite timere. et ascendit ad illos in nauī. et cessauit vēne. Tū dicere pōt fidelis penitēs a q̄ xp̄s sumū p̄ eucharistie cōionē. Si ambu lauero in medio vmbre morti nō tumebo mazla: qñ tu mecum es. ps. xxii.

Dominica prima in quadragesima.

Sermo. i.

a. Lcesserunt angelī
et ministrabant ei. Abath. iii. Scđm euāgeliū hodiernū declarat nobis de sancto ieunio Iesu xp̄i p̄ quatuor puncta vt sequitur.

Primo locum continentē.

Scđo tps sufficiens p̄ qđ iciunauit.

Tercio modū expedientē quō iciunauit.

Quarto fructū puenientē ex ieunio.

Et de isto quarto loquif thcma. Accesserunt angeli r̄c. Fruct̄ em̄ qui sequit ex ieunio. qđ angeli accesserūt r̄c. Dico p̄no qđ euāgeliū hodiernū declarat nobis de scđo ieunio Iesu xp̄i locuz continentē vbi iciunauit. Tñ sciendū qđ qñ xp̄s voluit quadragesimā ieunare noluit eā ieunare i ciuitate bethleē vbi fuit nat̄. nec in tēplo vbi fuit p̄ntar̄. nec in nazareth vbi fuit nutrit̄. nec inter hoies. s̄ in deserto q̄ est habitatō bestiarū. Et h̄ dicit principiū euāgeliū. Duct̄ est iesus in desertū a sp̄u. volens suple ieunare. et iste locus fuit valde cōueniens. Nō ppter puenientā quā h̄z locus desertū cū fine ieunij. nā ieunij or/ dinatur ad triplicē finem. s. ad

Refrenationem.

Liberationem.

Aheritum.

Primo ad refrendū sc̄z vicia et pctā que p̄ maiori parte accidunt ex carnis inclinatio ne. ppter hoc ordinata fuerūt ieunia. s. ad refrenandū. Mā sicut hoī stulto et armato ause runtur arma cū quib̄ multis nocuit. Sic etiā corp̄ hoī stultū armatū cibo et potu et alijs delectationib̄ q̄ nobis deus dedit ad necessitatē nature indiscrete sumptis. multoties occidit animā. Jō sibi subtrahi debent prudentē et amoueri. Scđo ordinat̄ ieunū ad librandū. s. animā. q̄ qđiu ē vñita corpori multum a corpore impedit. in bonis sc̄z sp̄ualib̄. Et ideo df. Corpus qđ cerrumpit aggrauat animā. Sapie. ix. Idō vt anima sit libera ad operandū sp̄ualiter deprimit caro. s. per ieunia. et sic anima eleuat̄ libere in deuz. Sicut de statera. nā qñ vna pars deprimit alia eleuatur. et econuerso. Tercio ad merendum et acquirendū thesaurū spiritualez. qñ sicut per totum annū homo laborat p̄ necessitate corporis. sic ieunando ad min⁹ isto scđo tpe laboretis p̄ aia. Tñ apl̄s. Unusquisq; p̄p̄ā mercede accipiet fm suū labore. s. ad Co. iii. De omnib̄ istis r̄onib̄ vide auctoritatē beati Gregorij dicētis. Qui corporali ieunio vi cōparumis. Ecce primū. s. refrenare. mente cleuas. Ecce scđm. s. animā liberare. Virtutem largiris et p̄mia. Ecce tertium. s. mereri. Huic triclini ieunij valde cōuenit locus desertus vbi vicia cōparumunt. qđ nō habetis occasiones peccandi. nec oculis videndorē. et sic de alijs sensib̄. Paret ergo qđ desertū est locus cōueniens ieunio. Ideo sup illo verbo Ductus est iesus in desertū a sp̄u. dicit beatus Gregorius in omelia hodierna. Dubitari em̄ solet a quibusdaz a quo sp̄u ductus est iesus in desertū vere et absq; vlla questione cōuenientē accipit vt a sp̄u sancto in desertum ductus credat. Sed diceret aliquis. Iste rationes nō sunt ad p̄positū de xp̄o qui in suo corpore nunq; habuit malas inclinationes. Itē nec ex carne impeditiebat eius anima qñ haberet pfectissime suas fruitiones. Itē quia iam meruit inquantū deus et inquantum hō. Kñdeo qđ quantū ad p̄sonā xp̄i bona est rō. sed ipse hoc fecit vt daret nobis exemplū. sc̄z vt tpe ieunij vadam̄ ad desertū dimittētes ciuitates villas et cōmunitates. qđ sic intelligendū est. vt in scđo tpe dimittam̄ negocia temporalia questiones et discordias r̄c. Des tur hic modus omnibus. Et primo religiosi et clerici in scđo tpe sati sunt occupati circa horas et officium. Laboratores vero in hoc sancto tempore debent summo mane audire missam et sermonē. si predictā in aliquo loco et post negocient̄ vt possint puidere filiū et domibus suis. Diuites autē surgent in aurora ad orandum. Deinde audiant missam maiorem et sermonē. et post dicant psalteriū post missam orando et hora prandij erit pfectum. Illi diuites qui nesciunt psalteriū p̄ missam orando p̄quirant ecclesias. monasteria hospitalia vbi cōiter sunt magne indulgētie. Post prandium vero possunt dormire. Deinde ire ad cōpletoriū. et post dicere vespertas vel se ptem psalmos p̄niales. vel p̄f n̄ r̄c. Et isto mō homo vadit ad desertū. Et istū modum tenuit David rex ille magnus. dicens de se. Ecce elongai fugiens et mansi in solitudine Expectabā eū qui saluū me fecit a pusillanimitate sp̄us et tempestate. ps. liij. Nō legit̄ qđ David ex quo fuit coronat̄ fuerit in delerio. sed mansit in solitudine camere sui palatiū elongatus a negocib̄. et ad quē finē ostendit Expectabā eū qui saluū me fecit. Et fructus

meritor̄. a pusillanimitate sp̄us. Ecce liber tas aie. et tempestate. supple malarū inclinatio nū carnis. Paret ḡ loc̄ cōueniens p̄ ieunio.

Dico scđo r̄c. qđ tps sufficiens fuit. s. xl. die rum. Mā dicit text̄. qđ cū ieunasset. xl. dieb̄ et. xl. noctibus. Et qđre dixit. xl. noctib̄. Respondeo qđ h̄ df ad differētā ieunij iudeoz qđ antiquit̄ p̄ diē ieunabāt et de nocte come debant ad sufficiētā. sicut mō faciūt agareni. Non creditis qđ tale fuit ieunij xp̄i i illis xl. diebus et. xl. noctib̄. quia nihil gustauit. Tēpus tñ quadraginta dierū et noctium fuit sufficiens Ratio. quia iā sc̄tis qđ oīa p̄cepta dei sunt decē. in quib̄ oīa alia includuntur fundamentaliter. Sicut em̄ deus dedit decē digitos corpori ad operandū oīa. ita dedit aie decē p̄cepta quasi decē digitos ad operandū ineritō. Ista autē p̄cepta frangim̄ quadrapliciter. s. cogitatione. locutōe. opere et omis sione. Logitatione em̄ frangim̄ duo p̄cepta singulariter. s. illud. Non concupisces v̄xore primi tui. quia nō sufficit seruare corp̄ mun dum ab illa opatione. s̄ etiā animā a cogita tionē. Secūdo illud. Non concupisces domū p̄ximi tui nec aliqua q̄ illius sunt. Ex concupiscentia em̄ orūuntur diuisiones et guerre. et ideo df. Radix omniū maloz est cupiditas. s. ad Thymo. vi. Locutione autē frangimus alia duo p̄cepta. sc̄z illud. Nō assumas nomē dei tui inuanū. quia nunq; est urandū nisi ex necessitate vel utilitate. Itē illud. Nō fal sum testimonium dices. sc̄z q̄cunq; causa. nec in iudicio nec extra. Opatione frangim̄ qua tuor̄. s. Non adorabis deos alienos. Non oc cides. Non mechaferis. Non furtum facies. Omissione autē frangim̄ duo. s. festa nō san ctificando. et parentes nō honorando. Ecce ergo qđ istis quatuor modis frangim̄ decē pre cepta. et q̄ter decies surgit in numerū qđ quadraginta. ppter hoc facim̄ quadraginta dies de p̄nia. quia quater decies occasio carnis pec canus. Et idō Gregorius p̄ voluptates mor tales corporis p̄ceptis dñicis cōtraim̄ que p̄ decalogū sunt accepta. quia ergo p̄ carnis de sideria decalogi mādata cōtempsim̄: dignū est vt eandē carnē quater decies affligamus. Ecce ergo tempus sufficiens quo tps ieuna uit dando nobis exemplū. Abodo est h̄ questio tripartita de xp̄o. cum tps in deserto ieunauit quadraginta dieb̄. Et prima questio ē vbi dormiebat. Scđa quid faciebat. Tercia quā societate habebat. Abodo audite deuo te. nam euāgelistē nō dicunt expresse vbi tūc dormiebat. sed multotiens de figura elicitur veritas. sicut de spica excutitur granū. Hec

Dñica prima in quadragesima

Operamini nō cibū qui perit. s. negotia huius mudi. s. qui pīnanet in vitā eternā. s. opa meritaria. Joh. vi. Tercia questio. quā societate habebat. Et dico q̄ ferarū bestiarū et latronū. De bestiis dī Abbarci. i. q̄ in illo deferto frondoso erāt leones vīsi lupi. t multa alia aialia. Ait em̄ textus. Erat in deserto. xl. dicib̄ et. xi. noctib̄. et temptabat a lathana erat q̄ cū bestiis. Abbar. i. Telenio ad practicā et potestis p̄ vos cogitare q̄ pdicta aialia de die latitant in antris et de nocte vadunt paſcendo. Et q̄ videbant xp̄m possum dicere sicut de boue et asino qui ip̄m adorauerunt. sic etiā r̄c. Ecce societas xp̄i de nocte. De die habebat societate latronū et maloꝝ hominū. Nā istud desertū est int̄ hierlm̄ t hiericho de quo Luce. x. Homo quidaz descendebat ab hierusalē in hiericho t incidunt in latrones r̄c. Hic locus hebraice dī adomin. et interpretabatur rubra flue ascensus rusox. Iste locus ē ille cruentus t sanguinarius quo deuenit homo ille qui iudit in latrones. Et dī sanguinariꝝ q̄ ibi multi viatores occidebant a latronib̄. Logitate q̄n latrones videbant ip̄m a longe veniebant ad eum si fore haberet pecunias. Sed iesus xp̄s mirabat eoꝝ corda t voluntates. et exhibebant xp̄o magnā reuerentiaz. Sic nos moraliter debem̄ stare inter bestias feras. s. peccatorꝝ. cogitando quō vixisti vt bestia peccandorū. Inter latrones: cogitando quō peccando furati fuerim̄ deo honore et reuerentia et timore. t nobis attribuendo honore et gratiā. Propter hoc dicebat Dauid. Non nobis dñe nō nobis. sed nomi tuo da gloriā. in ps. cxiiij. Tercio videndus ē modus expediens quō ieiunauit xp̄s qui vidit temptationē diaboli. Dicunt doctores singularit̄ magister historiarū (q̄n in baptismo xp̄i vox patris intonuit dicendo. Hic est fili⁹ meus dilectus Luce. ii. Tu es fili⁹ meus dilectus in te cōplacuit mihi r̄c.) dicit q̄ diabol⁹ audiuit istiā vocē. et quia iā videbat diabol⁹ tēpus messye completū. Et ideo q̄n videbat xp̄i mirabilia concepit ipsum esse filium dei. Sed q̄n vidit ipsum esurire credidit opositum: ppter quod voluit ipsum temptare. Et assumpta forma humana et habitu viri deuoti salutauit xp̄m. Lui respōdens xp̄s dixit Bene veneritis. Non creditis q̄ ita truncare dixerit xp̄o. Si filius dei es r̄c. Sed cuan gelista dimittit nobis vt ponam⁹ digituz ibi et practicā. Ideo notate eam. Et potestis cogitare q̄ q̄n diabolus venit ad xp̄m ipsum salutando: dixit aliqui opinant q̄ tu sis filius dei. Nam filius dei antiquitus mutauit virgā

moysi in serpentē. aquā egypti in sanguinem Exod. vii. vro:ez Loth in statuā salis Gen. xix. Ideo si filius dei es dic vt lapides isti panes fiant. Non intelligatis q̄ diabolus subito dixit. Si filius dei es r̄c. Sed posuit se in verbis cū eo primo in fine concludendo. q̄ si filius dei es r̄c. Et tridens iesus dixit. Scptū est de sc. s. nō in solo pane viuit hō s. in oī vero qd̄ pcedit de ore dei. Deut. viij. Ecce hic modus expediens. s. p nobis. quia modo q̄ ieiunam⁹ diabolus temptat nos dicens. Dic vt lapides isti panes. i. verba dura et aspera comedamus per impatientiā si prandiu non sit paratu vel aliter r̄c. Secunda temptation. Vicit diabolo in p̄ma temptatione per xp̄m ex auctoritate. non in solo pane r̄c. diabolus sumpta occasione a dicta auctoritate. q̄ verba dei preponunt in tēplo; pcessit ad secundā temptationē dicens. Uis vt vadam⁹ ad ciuitatem ad templū. xp̄s autē vt bonus miles voleans se exhibere suo inimico i omni platea selectus est eū v̄sq ad templū vbi erat magn⁹ p̄pls congregat⁹. et tunc dixit diabolus xp̄o. Uis vt ascendam⁹ supra pinnaculū. quia ibi magis secrete poterimus orare. et q̄n fuerunt superius dixit diabolus xp̄o. Et quot gentes sunt hic. et multi sunt hic qui non eredunt te esse filiū dei. Ideo mitte te deorsum. quia de te scribit. Angelis suis mandauit de te vt custodiant te in vīs tuis. in ps. xc. Ad quē xp̄s dixit. Scriptū est. Non temptabis dominū tuum. Hic xp̄s dat exemplū psonis spiritualibus et deuotis q̄n diabolus temptat de vana gloria ne cadat sed stent fortis. Videat autē diabolus q̄ xp̄s excusavit se ne incurret vanaz gloriā. diabolus voluit eum aliter temptare: et dixit ei. s. xp̄o. Uis vt vadamus ad desertū ad vnu montem satis altum. vbi erimus solitarii et orabimus. Et q̄n fuerūt in monte diabolus ostendit xp̄o om̄s partes mundi dicens oia esse sua et posse dare cui vult. s. mentitur. Et dixit. Hec om̄ia tibi dabo: si cādens adoraueris me. xp̄s autē q̄ in alijs temptationib̄ habuerat patientiā. auctoritatib̄ excusando se: in ista indignat⁹ est. t clamauit dices. Glade lathana. Scriptū est. Dominū deū tuū adorabis et illi soli seruies. Deut. vij. Sed q̄re hoc dicit Lhry. q̄ alie temptationes tangebat hūanitatē s. adorare tangit diuinitatē et ad coronā dei r̄c. Dicit be. hiero. q̄ xp̄s dat hō nobis exemplū q̄ iniurias pprias debem⁹ patient tolerare s. illas q̄ tangit deū cū indignatōe increpare. Lhry. In pprijs in iurys quēq̄ eē patientē laudabile ē. iniurias aut̄ dei v̄sq ad auditū sufferere nimis ē ipiū.

Sermo I

Latuet oues qui
dē a dextris abath. xxv. Pro declaratiōe hui⁹ verbi t veniendo ad materiā p̄dicandā est sciendū q̄ xp̄s loquēs de suo aduentu ad iudiciū dicit. Lū venerit filius hois in maiestate sua t oēs angeli eius cū eo. tūc sedebit sup sedē maiestatis sue. tūc cōgregabunt ad eū oēs gentes t separabit eas ab inuicē sicut pastor separat oues ab hedis. Et statuet oues quidē a dextris. hedos autē a sinistris. Abath. xxv. Nota in maiestate. Nā in p̄mo aduentu. s. p redēptione fienda nō venit in maiestate s. in humiliatē t paupertate. S; in sc̄o aductu q̄i veniet ad faciēdū remunerationē. nō veniet in humiliatē t paupartate s. in tanta maiestate et p̄tate q̄ totus mund⁹ tremet. Scitis q̄liter. Nota p̄ similitudinē de arbore in q̄ sunt volucres siue mulie aues cantantes t saltantes r̄c. sed q̄n falco venit tremunt t timet. Ita iste mundus est si cut arbor faciens fruct⁹ malos. s. vanitatum pomparū et deliciarū. t q̄libet vult colligere s̄lnū vel capucū plenū. quilibet tū perquirit ista mundana. In hac arboare oīs creature ad instar auī sunt ludentes. vt patet in sole et luna et planetis. Dic de motu eoꝝ. eclypsit r̄c. Itē de elemētis. terra autē in uno tpe producit herbas. plantas. flores. et fructus. t in alio tpe totū dimitit. s. in autūno. Aqua aliis quando fluctuat r̄c. aliq̄i non. Idē de aere. Itē modo volucres in vere cantat et faciunt matrimoniu. nā quelibet vult suā. ita q̄ oīs creature mundi videntur ludere. Sed q̄n veniet t euolabit falco seu aquila grandis. s. dominus Iesus xp̄s tot⁹ mund⁹ timebit. Nam sol stabit in oriente et luna in occidente. ita q̄ nō mouebit se nec etiam stelle et omnes mon tes liquefiant r̄c. ppter hoc ecclesia in psona cuiuslibet christiani dicit. Libera me de morte eterna r̄c. Si ergo celum t terra et alie creature impeccabiles que nunq̄ p̄tererūt dei preceptum timebunt. dic quid facies tu qui rotiens peccasti. quot iuramenta quot coruptiones fecisti r̄c. Tunc peccatores vellent magis esse in inferno q̄ videre iudicē iratū. Unde dicit Job in psona peccatoris. quis mihi hoc tribuat vt in inferno p̄tegas me et abscondas me donec pertransfeat furoꝝ tuus Job. xiiij. Tunc dicent montib⁹ et petris. cādite sup nos et abscondite nos a facie sedentis sup thronū t ab ira agni. Apoc. vij. Sed illi de bona vita qui in hō mundo vixerūt fm̄ diuinā ordinationē et nō fm̄ ppriaz inclinationē. tūc nō timebūt s. gaudebūt: dicendo.

Fota hic de Lodouico rege francie. qui consuevit cauterizare blasphemantes deū. Sed mō verificatū est illud p̄pheticū Isa. liij. Dominiatores populi mei inq̄ agunt dicit dñs t iugil tota die nomē meū blasphemant̄. Quar to ostendit fruct⁹ pueniens ex ieiunio in the mate cū df. Ecce angeli accesserunt. Et nota similitudinez t poteritis intelligere qualiter fuit. Qn̄ duo magni dñi seu p̄ncipes faciunt duellum in campo clauso vbi rex tenet campum securū. t amici et exercitus virtuūs expectant finē hincinde. et facto prelio vīt̄ cū suis fugit. et seruitores et amici victoris cum gaudio ad cū accedunt sibi necessaria ministrando. Sic xp̄s et lucifer maiores p̄ncipes mundi. vt dicit magister historiarū. s. diversi mode. Nā xp̄s est p̄nceps sanctitatis. et lucifer iniquitatis. hodie fecerunt duellū. t deus pater tenuit campū securū. xp̄us autē vt dicit Chrysostom⁹ p̄cepit angelis vt ab eo elongarentur ne a lucifero viderent. Idē fecit lucifer de suis et soli ipsi duo intrauerūt campū. Et arma diaboli fuerūt tria. s. lancea. ensis t diga. Num lancea superbie et vane glorie. cū ense gule. et cū gladio auaricie xp̄m tēptauit et accessit. Nam ipse lucifer cum istis armis plures occiderat. sed xp̄o in nullo nocuerunt sed vīt̄ fugit. Et tūc dicit thema de xp̄o. Accesserūt angeli ad cū t ministrabant eīt̄. Sed in quo ministrauerunt ei. Nota illud q̄ xp̄s magis indigebat erat cibus. ideo ei in hō angeli ministrauerunt. Dicunt hic aliqui deuoti contēplatiū: q̄ sancti angeli iuerūt subito ad virginē mariā q̄ nesciebat aliquid de filio suo nec vbi esset. qui sibi dicebant p̄lū et victoriaz. que auditis rumoribus victorie per dictos angelos misit sibi prandiu quod per se parauerat. vt caules vel brodium vel spinargia et forte sardineta. rogans angelos vt qd̄ sibi supererat vel superesset ad ipsam reducerent ad prandium. Ecce quomodo accesserunt angeli t ministrabant ei. Ita erit de nobis. Nam modo sumus in prelio cum dialobo in campo clauso. s. in quadragesima si sumus vītores de gula. vana gloria. t auaricia. factio prelio sc̄z in die pasce. accedent angelī. i. sacerdotes. et ministrabūt cibū quem virgo maria parauit scilicet materialiter. effectue autem spiritus sanctus in coquina vte ri. virginalis. sc̄z corpus xp̄i infra cortinaz. i. in hostia cōsecrata. Ideo dicit xp̄s. Cincenzi dabo manna absconditū. quod nemo sat nisi qui accipit. Apoc. iiij. Feria sc̄da post dpmicā p̄mā in quadragesima. Sermo p̄mus.

Feria secunda post inuocauit

Hie ista dicem desiderauit. ego mō ero glorio sus in corpore et aia. iō dicēt. gla tibi dñerē. Ideo xps. Qū videquis hec fieri respicere et leuate capita vestra. Glo. exhilarate corda qm̄ ap̄opinqt redēptio vestra. Lu. xxj. Secundo dicit. tunc sedebit sup sedē maiestatis sue. qz iudex sedendo dat s̄niam. Iō ipse vt iudex vniuersalis oīm sedebit iudicando. nō in terra s̄ in aere. vt ab oībus videat. Ab ali videbunt suā humanitatē. boni aut̄ humanitatē et diuinitatē. Et sedebit cū eo virgo maria et apostoli. et oēs illi q̄ tenuerūt vītā apostolicā. Auctas. Ecce nos q̄ reliq̄mus oia et secuti sum̄ te. qd̄ ḡ erit nobis. Amen amē dico vobis. q̄ vos q̄ secut̄ estis me et reliquistis oia. in regeneratione cū sederit fili⁹ hoīs in se de maiestatis sue. sedebitis et vos sup sedes duodecim iudicantes duodecim trib⁹ israel. Abath. xix. Q̄ quantū deberem⁹ laborare p̄ isto honore obtinendo. Itē cōgregabunt ante eū om̄s gentes et separabit eas. s. per angelos. sicut pastor segregat oves ab hedis et statuet oves quidē a dextris. hedes vero a sinistris. Dat ergo thema. Et sum in materia morali. Ergo illa die solū oves erunt a dextris. cū dicit. Statuet rē. ergo illa die melius erit esse ouem Iesu xpi q̄ fuisse papā vel regem vel imperatorē. Abodo ego video in sacra scriptura q̄ ex quinq̄ virtutib⁹ hoīho efficitur et ostendit ouis Iesu xpi. etiā si an̄ fuit capra diabolis. s. per

Simplicem innocentia.
Amplam misericordia.
Firmam patientiam.
Cleram obedientiam.
Dignam penitentiam.

Dico p̄mo q̄ pama vītus rē. et h̄ est qn̄ hō viuit simpl̄r. nec nocet alicui corde odiendo nec ore diffamando. manibus p̄cutiendo vel furando et ideo talis vita dī simplex innocencia q̄ facit hoīez xpi ouē. Ratio. nā sicut ouis nō ferit cornib⁹ vr thaurus. nec mordet dentibus sicut lupus nec p̄cutit calcib⁹ vt equus s̄ simpl̄r viuit. sc̄ etiā si vultis esse oves xpi nemine p̄cutiatis cornib⁹. s. sc̄ie vel potentie. Nam cornu sc̄ie feriunt notariū. iuriste. aduocati. vel hoīes qui habet magnā sciā. Item mercatores alios decipiendo. Comu aut̄ potenter feriunt dñi et potentiores faciendo rapinas vel iniurias et exactiones calūrias et oppressiones. et ideo auisa. quia ecce qd̄ dicit dñs ore dauid. Q̄ia cornua p̄ctōz cōfringā. et exultabunt cornua iusti. in p̄s. lxxiiij. Itē nō mordere dentib⁹ vt faciūt lupi. diffamando mordent famā p̄ximi dicendo. talis fuit

hic. Ita q̄ diffamare nō est nill mordere. Iō diffamatores nō sunt oves xpi. s̄ lupi inferni Iō apls. Q̄is lex uno sermone implet. Dileges p̄ximū tuū sicut te ipsum. Q̄ si inuicem mordetis et comeditis videte ne ab inuicem cōsummamini. ad Gal. v. Nota differentiaz inter mordere et comedere q̄ mordere ē morsum dare. et comedere est totū transglutire. Mordent illi q̄ ad vñā partē laudāt hominē vel mulierē. et ex alia diffamāt: dicendo. cognoscitis talē. O bon⁹ hō est. et bona mulier. s̄ habet talē defectuz. Ecce morsus de fama. Illi aut̄ comedūt qn̄ nō dicunt aliquō bonum aliū laudando s̄ totū malū. Ecce quare dicit apls. Si inuicē mordetis. Itē nō p̄cutere p̄dibus vt faciunt equi. Hā tunc calcant pedibus qn̄ aliquis despiciſ. iō fili⁹ nō despiciant parentes. nec gentes filios. nec iuuenes despiciant senes. nec sani infirmos. nec diuites pauperes. nec dñi vasallos. nec prelati clericos. et econtra. Sed tanq̄ ouis innocēter se habere ad oēs. Un̄ xps. Tlde te ne contēnas vñū ex his pusilli. Abath. xvij. Dat et q̄ qd̄ sit simplex innocētia. Innocēs qsn̄ nō nocens. Hā tales erūt oves ieu xpi. et erunt ad dextrā cū angelis dei. Nota hic historiā David. qui licet fuerit sc̄issimus. tñ peccauit in numeratione p̄pli. ppter qd̄ deus misit mortalitatem in p̄plo. ita q̄ infra tres dies mortui fuerunt. lxx. milia hoīes. a viginti ānis et sup vītra pūulos et mulieres. qui forte fuerūt totidem. Tlde nō dñi mortalitatē p̄pli in q̄ ipse puniebat. ipse magis volēs mori dixit Ego sum qui peccavi et inique egi. Isti qui oves sunt qd̄ fecerunt. Tltafs obsecro manus tua cōtra me et p̄ domā pris mei. ij. Regum vīl. Ecce hic simplex innocentia. Secunda vītus rē. Et h̄ qn̄ de bonus tā tpalibus q̄ spūlibus sibi a deo cōmissis largit distribuit indigentibus. et ex hoc efficiſ quis ouis xpi. Ratio. quia inter oia aialia ouis est aial magis beneficū. Hā ouis exuendo se lanā facit nobis misericordiā et beneficium miscōdie. quia q̄t pauperes induit ouis. Hā nullus nostrum fuisse induit de lana nisi ouis dedisset nobis. Itē dat nobis lac ad comedendum et agnos etiā rē. Item si vultis ei assimilari eritis ouis xpi dando lanā. s. bona exteriora et temporalia. s. panē et vñū pecunias et vestes et hmōi. Si habetis pauperes in vestra villa seu vīco detis eis de ista lana. Sc̄do dando lac sc̄z bona interiora et spūlia dando bōnam doctrinam ignorantī. sicut ego do vobis modo. Si habetis lac scientie deuotioñis seu eloquentie detis non habentī. Nota

p̄ hoc historiā euangelij. dicit em̄: Esuriui et dedistis mihi māducare. sitiui et dedistis mihi bibere. nudus fui et cooperiūtis me. Nota etiā in legēda beati Abartuni legit̄ et semel in via admirās dc̄ oue attonsa. discipuli quesie rūt. pater quid mirari. Qui rñdens dixit. Hec ouis cōp̄leuit p̄ceptū euangelij di. Qui habet duas tunicas det vñā nō habenti. et q̄ habet escas similiter faciat. Luc. iiij. Tercia virtus est firma patientia et hoc q̄t de iniurijs sibi factis vel dictis nō curat. nec vult recipere vindictā imo oēs diligat generaliter et p̄ om̄ibus orat. hec virtus facit holc̄m ouē xpi. Rō q̄ ouis est aīl multū patiens. q̄t comedēs si p̄lequit vel p̄titif non se defendit. sed vadit alūde: nec vindicat se sicut canis vel capra. sed humiliter cedit. Obn̄dicta p̄sona vir vel mulier qui talē habet patientiā. et de nulla iniuria recipit vindictā sed parcit vt deus sibi parcat. Iō apls. Si fieri pōt qd̄ ex vobis ē cū omnib⁹ homib⁹ pacē habētes. nō vosmet ipsos defendētes. Glo. i. vindictātes. charissimi sed date locū ire. scriptū est em̄: Abihi vindictā et ego retribuā dī dñs. Si esurierit inimicus tuus ciba illū. si sitit potū da illi ad instar ouis. Ro. xij. Nota mibi vindictā. Et iō nō debet homo sibi vīsurpare regalia dei: als rē. dñi temporales et iudices possunt facere et debēt facere vindictā iūridice cum p̄cessu: q̄t iūsticia fit sine peccato. Item remissio iniuriarum est meritoria. Nam patientes assimulant christo. de quo Ysa. liij. dicit: Sicut ouis ad occasionē ducit: et quasi agnus corā tondēte se obmutescet et nō aperiet os suū. Iō apls Sequamini vestigia eius qui peccatū nō fecit nec inuētus est dolus in ore ip̄si⁹. qui cum malediceret nō maledicebat: cū pateret non cōminabat. p̄ma Pe. ij. Quarta virtus ē obedientia. Icz quādo hō in vita sua nō facit aliqd̄ nec cogitando nec loquēdo nec operādo fm̄ voluntatē et inclinationē suam. sed fm̄ voluntatē et ordinationē diuinā. talis ē ouis christi. Ratio. nā iam videtis qualiter oues sunt obediētes pastori. Nam vñus puer vel puella faciliter cum modica vīrga gubernat xxx. vcl. lx. oues. secus est de capris seu hedis q̄t quelibet indigeret vno pastore. Si ergo in die iudiciū vultis esse oues xpi sitis obediētes pastori. s. illi qui dicit: Ego sum pastor bon⁹ et cognosco oues meas et cognoscūt me mee. Joh. x. Tldeam⁹ nūc quid p̄cipit iste pastor. Primo q̄ vīam⁹ humiliter Abath. xij. Discrete a me q̄t mītis sum et humilis corde. s. Pe. tri. v. Humiliāmini sub potenti manu dei. sc̄z pastoris vestri rē. Qui ergo vult ire p̄ viam.

Feria secunda post Inuocauit.

vivet et non morietur. Omnia iniquitatū eius quas operat̄ est nō recordabor; supple ad punitendum. Ezech. xviiij. Ideo dicit David in ps. xxx. Beati quorū remisae sunt iniquitates; et quoz tecta sunt peccata. sc̄. cauda penitentie. Et aperte autem que totū ostendit significat personā inuerecūdam dissimilatā: qz omnes sciunt suā malā vitam et peccata; vt sunt mali clerici et alij notorij cōcubinarij, nec volunt ea cooptari cum cauda penitentie, sunt enim impenitentes. Ideo faciamus penitentiā. Ecce ergo quare dicit thema. Statuet oves a sinistris. Deo gratias.

Feria secunda post dominicam Inuocauit.

Sermo. ii.

Bunt hi i suppli

cū eternū: iusti autē in vita eternā.

Abat. xxv. Sermo noster erit de sancto euāgelio qd̄ loquī de iudicio generali. Sed pmo salutē xgo Maria. Ibūt hi. sc̄. mali in suppliciū eternū. iusti autē in vita eternā. Est hic qstio p̄ introductiōe materie pdicande, ppter qd̄ oportet esse iudiciū i fine mudi. cū iam sancte aie habeat retributionē eterne glorie i celo, et mali in inferno: quia dicit scriptura. Statutū est omib⁹ homib⁹ semel mori. qstū ad corpus, et post hoc iudiciū. qstū ad animā immortale. Heb. ix. Ad quid ergo erit aliud iudiciū. Responsio q̄ tota ratio illi finalis iudiciū et generalis erit ad ostē dendū iusticiā et equitatē iusti iudicis, qui nō solum in suo iudicio vult facere equitate sed etiā conformitatē: qz fm modū q̄ quem facta sunt bona opera, boni habebunt retributiōnem, et fm modū q̄ quem facta sunt mala opera mali habebunt punitionē. Auto. ps. lxi. Si mel locutus est deus duo. hec audiui. qz portas dei est et tibi domine misericordia, quia tu reddis vnicuiq̄ iuxta opa sua. Mota portas deci. sc̄. ad puniendū quoscūq̄ siue magnos siue paruos. Et tibi domine misericordia. sc̄. ad remunerādū bonos: quia tu reddis vnicuiq̄ iuxta opera sua. Abodo videamus qualiter fuit bona opera siue mala: et sic videbam rōnem iudiciū generalis. Bona siue mala p̄mo fuit ab aia cogitādo deliberādo ordinando. Deinde in executiōe corpus associat anime ad faciēdū opus bonū siue malū. Ideo aia prius mereb⁹ vel demeret. Clerbi gra. In quolibet statu de bonis opib⁹. deinde de malis practice. Ideo cōformitas diuine iusticie primo dat retributionē anime. Clerbi gratia. Ebi sunt aie sanctoz. Rñdeo sunt i ḡla. sed corpora p̄manet adhuc corrupta. Sed in iudi-

cio generali suscitabunt̄ corpora vt simul cum anima habeat gloriam. Ideo dicit: Tu reddis vnicuiq̄ iuxta opa sua. Idē p̄ oia dicat de malis operibus. De his omnib⁹ autoritas. Omnes nos manifestari oportet. sc̄. ex dicta rōne, ante tribunal xp̄i: vt referat. i. reportet unusquisq̄ ppria corporis. nō dicit anime: sed corporis. simul cū anima: put gessit siue bonum siue malum. iij. Corint. v. Qm̄ boni iudices nō solum puniūt latronem vel homicidā sed etiā illū qui ipm̄ associauit. Patet ratio iudiciū generalis. Lui cōclusio est thema. Ibunt hi tē. De illo iudicio euāgeliū hodiernū ponit tria puncta. sc̄.

Ordinatio iudicialis.
Diffinitio sententialis.
Executio ppterualis.

De isto dicit thema. Ibunt hi tē. Dico p̄mū qd̄ erit in iudicio erit ordinatio iudicialis: qz que a dño sūt: ordinata sunt. Ro. xiij. De ista ordinatiōe dicit euāgeliū. Cum venerit filius homis in maiestate sua tē. vīs ad hedos a sinistris. Vide de hoc in p̄cedenti sermone. in pmo adūtū: quādo venit p̄ redēptiōe nō venit in maiestate sed in hūilitate et paupertate ppter hoc iudei nolebant ipm̄ recipe. Imo qn̄ bear. Jobes ipm̄ osdit dices: Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit peccata mudi Job. j. dixerūt nolum̄ hūc regnare sup nos. Unde de tota illa multitudine nō nisi duo secuti sunt xp̄m. sc̄ beatus Andreas et quidā ali⁹. Ideo ysa. liij. In humiliāte iudiciū eius sublatū est. sc̄ qn̄ veniet ad iudiciū cum tanta maiestate tē. Mota errore dicētū q̄ tunc virgo Maria orabit p̄ peccatorib⁹: qz imo erit cōiudex euz filio sedens tē. omnes apli et de illa vita apli: vt dicit glosa super illud: Ecce reliquim̄ omnia. Abat. xix. Tūc omnes oves. i. boni erūt ad dextrā. Ratio. ppter tres cōditiōes quas habuerūt ad instar ouī que sunt. i. misericordia. obediētia. penitētia. Vide in p̄cedenti sermone. Secundū qd̄ erit in iudicio erit diffinitio sententialis. Dic practice quo xp̄s iudicabit ppria autoritate. Et licet nō indigeat cōsilio matris nec aploꝝ. volens ipos honorare dicit christus matri. que sedebit ad dextram eius iuxta figurā. iij. Regū. iij. Post nūtis est thronus matris regis que sedet ad dextrā eius. Abater mea quid videbūt vobis. quid debeam facere his qui sunt ad dextrā. Dicūt aliqui q̄ hec locutio erit mētalis tē. sc̄. opozet q̄ ego dicam vobis vocalis. Respōdebit xgo Maria. Fili mi videbūt mihi ex quo isti si vixerūt iuxta suā inclinatiōes sed iuxta vīas ordinationem. nec fm̄ suos sensus: sed iuxta

Sermo

vestras monitiōes. ideo videbūt mihi q̄ debeant hic esse nobiscū in gloria. Idē dicent apostoli. Tūc xp̄s vt iudex impatiue dicet leta facie. Venite bñdicti patris mei possidete patrū vobis regnū a p̄stitutiōe mudi. Abat. xxv. Tūc boni p̄strati dicēt. Gloria tibi domine tē. Tūc virtute glorie ascendēt in altū. Autoritas. i. Thef. viij. Hoc em̄ vobis dicimus in verbo domini. quia nos qui viuim̄ simul rapiemur cū illis obviā xpo in aera. et sic semp cū domino erim̄. Deinde dabit sententiā contra malos de cōsilio matris et apostolorū. dicens. Et ego vt iudex vniuersalis et dñs diffinitive et irreuocabiliter vīcovt fiat sicut dicas. Tūc dicet. Discedite a me maledicti. vbi sunt septē clausule. pma. Discede. Tūc illi maledicti facient planctū. Hie remie. xx. Abaledicta dies in qua natus sum. Dies in qua peperit me mater mea nō sit bñdicta. Abaledictus vir qui annūciāuit patri meo dicens. natus est tibi puer masculus. et quasi gaudio letificauit eum. Tercium erit executio ppterualis que statim fieri. nō sicut in mudi de aliquibus sententijs que nunq̄ executioni mandant̄. Nota quomō in executiōe est ordo cōtrarius diffinitioni sententiāl. Qm̄ pmo fieri executio de malis. quia dicit thema. Ibunt hi in suppliciū eternū. Dic quomō xp̄s clamabit. Inferte aperi os tuum et deglutire impios istos. Tūc terra se aperiet et absorbēbit omnes malos. Juxta illud Abat. xiij. In tempore messis dicam messoribus. Colligite primū zizania. et alligate ea in fasciculos ad comburendū. Nota practice quomō fuerit fasculi. Quoniam sicut fuerunt hic similes in culpa. sic erunt similes in pena. Unus fasculus fiet de malis dominis temporalibus tē. Alius de malis platis. Alius de malis religiosis tē. Cōgregabunt̄ in cōgregatione vniū fascis in lacum et claudent̄ ibi in carcere ysa. xiij. et erunt ibi in secula seculorum. Abelius eis fuisset nunq̄ fuisse. Dixit christus de iudeis Bonum erat ei si natus nō fuisset homo ille. Abat. xxvij. Dicit glosa. Abelius fuisset iudeo omnino nō fuisse. Postmodū fieri executio de bonis introducendo eos in celum p̄cedentibus angelis cantando. sequētibus omnib⁹ sanctis. christus xgo cum virginie matre ī meo. et sic ascendet. et quādo transibunt̄ videbūt celū lune et solis. et videbūt oculis carna libus. Idē de pulchritudine celi empirei. vbi inueniēt suas cathedras cū nominib⁹ suis. et ibi collocabunt̄. quidā in ordinib⁹ angelorū quidā archangelorū tē. Sup oēs erit virgo Maria. Juxta illud. Exaltata es dei genia.

trix super chōdos angelorū ad celestia regna. Si em̄ quotidie oportet nos tornēta p̄ferre si ipsam gehennā paruo tpe tolerare vt xp̄m̄ videre possem̄ in gloria veniente et sanctōn̄ eius numero sociari. nōne dignum erat pati omne qd̄ triste est: vt tanti boni tanteq̄ glo/rie p̄ticipes haberemur.

Feria tercia post Inuocauit.

Dicebat eos de

regno dei Abat. xxi. Tota diffi/ cultas hui⁹ thematis est scire qd̄ p̄ regnū dei intelligaf. Pro quo sciendū q̄ ī sa/cra scriptura maxie in nouo testamēto regnū dei dicit xp̄s: et hoc triplici rōne.

Prima possessiōe.

Secunda causatiōe.

Tertia obiectiōe.

De pma: qz sicut rex potens pacifice possidet regnū sibi fidele. ita pater possidet filium suū christū in sua humanitate pacifice: quia nūc in suo corpore nec ī anima habuit rebellionē nec inobedientiā seu peccatu. Dicit em̄ sanctus Thomas. iij. scrip. dist. xij. q. ii. arti. i. q̄ simpliciter loquēdo christus nullo modo pecare potuit. Unde Damascen⁹ dicit in tertio libro. q̄ impeccabilis ē domin⁹ iesus. Potest em̄ christus: vt dicit sanctus Thomas vbi s. tripliciter cōsiderari. sc̄ vt viator: vt cōpre/bensor: et vt deus. Et omnib⁹ istis trib⁹ modis xp̄m̄ cōsiderando christus est impeccabi/lis. Qd̄ sanct⁹ Thomas vbi supra inductive et pulchre probat et declarat. Secundo causa/tiōe. quia xp̄s ex sua euāgeliā p̄dicatione et exemplo virtutū et cōuersatōne erat causa vt gentes cōuerterent̄. Et ideo qz deus pater regnat sup gentes sup quas ante tyrannice regnabat lucifer. ante. s. p̄ quinq̄ milia annos. Tercio obiectiōe: quia totū obiectū glorie in regno celesti vel celo empireo est christus. vnde dendo xp̄i diuinitatē. que est caderē in tribus p̄sonis. et eius humanitatē. homo est glorio/sus et beat⁹. Dicit em̄ sanct⁹ Thomas q̄ beatiudo vt finis quo ē aliquid creatū. Hō autē vt qd̄ siue obiectiōe. sic em̄ est quid increatū. pma sc̄de. q. iiij. arti. i. Idez pma pte. q. xxvj. ar. iii. Ecce ratio quare xp̄s dicit regnū dei. et de hoc ē autoritas Lu. xvij. q̄ rabini et pharisei inimici christi fecerūt christo questionem dicendo. Quādo veniet regnū dei. s. homini in iuuentute aut in senectute. ex elemosyna aut ex ieiunio. in templo vel extra. Respondebit eis christus et dixit. Non veniet regnū dei cum obseruatione. Neq̄ dicent. Ecce hic aut illuc Ecce enim regnū dei intra vos est Lu. xvij. q. iiij

Feria tercia post Inuocauit.

Mota cum dicit: Non veniet cum obseruatiōne operis vel loci. Et docebat eos de regno dei. id est de se. quomō erat vna psona in trinitate. Item quō erat vnuus deus et homo et messias: et sic de alijs veritatibus fidei. Patet ergo thema. In sancto euangelio hodierno xps ostendit nobis triplicē veritatē de regno dei. i. de se triplici testimonio. s. p testimoniuū humanale. et hoc in pncipio euāgelij. Per testimoniū scripturale. et hoc in fine euāgelij. Et primo dico q̄ christus r̄t. Quia homines spūsancto illuminati cōfitebant veritatē in pncipio euāgelij cū dicit: Lū intrascat iesus hierosolymā cōmota est yniuersa ciuitatis dices: Quis est hic. Populi aut̄ dicebāt: Ilic est iesus propheta a nazareth galilee r̄t. Ecce testimoniuū hominū. Mota cū dicit: cōmota est yniuersa ciuitas. s. ad honorifice recipiendū christū veniente. ppter qđ rabini et pharisei quib⁹ summe displicebat talis recepcionē ex inuidia et malicia dicebat iplo. Quis est hic. Filio ynius carpētarij paupis facitis lū debet fieri regibus et pncipibus. Ideo de speciūe dicabant. Et quis est hic. quēadmodum dicit in pslis qñ paup loquit. Et quis est hic. Et ideo Eccl. xiiij. Dives locutus est et oēs tacuerunt. et verbū illi⁹ vlḡ ad nubes pducet. paup locutus est et dicit. Quis ē hic. Sed ecce testimoniuū ip̄l. s. hominū simpliciū nō aut̄ sup̄boꝝ. Ilic est iesus ppheta a nazareth galilee. q̄ si dicer̄t. talis honor sibi cōuenit. Et nota hic quinqꝝ excellentias q̄s attribuebāt xpo illuminati spūsancto. ex qb⁹ dign⁹ erat illo honor. Et pma excellentia erat vel est: q̄ dicebāt cū esse deū creatorē qñ dicebāt Ilic est. q̄ esse ē ppaū nomē dei. q̄ esse significat diuinitatē. Et si dicaf. Et nūquid nos habem⁹ eē. Rūlio. q̄ esse nostrū ppxie loquēdo nō debet dici esse. Sicut null⁹ ppxie dicit diues: nec dicaf dñs ex pecunia quā accepit mutuo: q̄ nō est sua. imo oportet cā reddere cū vslris sub magna pena. Sic etiā deus qui ppxie habet esse. mutuauit nobis esse. q̄ esse essentialit̄ soli deo cōpetit. Esse xpo nřm mutuo acccpim⁹ a deo: et oportet nos reddere in mo:te. q̄ oportet nos mori. et tunc reddit cū vslris. meritorū et bonorū operum. Als. r̄t. Ideo quando deus voluit mittere Abosē ad liberandū populū israel de manu pharonis. Abosē voluit scire nomē. Lui respōdit deus dicens. Ego sum qui sum. Sic dicens filijs israel. Qui ē misit me ad vos. Exd. iiiij. Quādo ergo populus dicebat. hic est. cōfitebant ppi diuinitatē ppter quā meref istū honorem. Secūda excellentia est sua humanaitas et incarnatio. quā confitebant cum dicebant. Jesus. quia sicut esse est nomen diuinitatis. ita Jesus est nōmē humilitatis. Et id vocatū est nōmē eius Jesus Luce. ii. qđ idez est qđ saluator. Ideo dixit angelus Gabriel ad Joseph. Vocabis nōmē eius Jesum. Ratio. Ip̄e em̄ saluū faciet populuū suū a peccatis eoz Abath. i. Tercia excellentia est ppheta. Nam ppheta fm ethimologiā dicitur. id est pcul fans. scz a cognitiōe humana naturali. Et hoc dicit ppter eius pdcationē in qua loquebat. s. de mysterio trinitatis. de gloria paradisi. de ordinibus angeloz. de pennis inferni. et de purgatorio. et de lymbo. et de generali iudicio. Ita em̄ pcul sūt a cognitiōe humana. Secus est de Aboyse qui locutus ē de deo. solū dicendo illa que possunt scriari naturaliter. scz q̄ est vnuus deus. vnuus pncipiū. hoc etiā sciunt philosophi. Ideo Aboyse debet dici ppheta. id est ppe fans. et non pcul. Sed Jesus christus debet dici ppheta. id est pcul fans. Ideo dixit populus de eo. ppheta magn⁹ surrexit in nobis Luc. viij. Quaranta excellētia est vita xp̄i virtuosa quā cōmenabat et sibi attribuebant quādo dixerūt: a nazareth. qđ interptat̄ flos vel campus floridus. Ecce hic vitā christi floridā et odoraferā dans odorem virtutū et cōsolationis animabus deuotis. Ideo Salomon. Hyems abiit et recessit. s. tempus Abys. flores appauerūt in terra nostra Lant. ii. Sibi ergo cōpetebat iste honor. Quia dicit phus q̄ honor est reuerentia alicui exhibita in testimoniuū virtutis. primo Ethicoru. Quinta excellentia est sua passio quā testificabant hebraice quādo dixerunt: a galilea. que fin hebraicā interptatōez quadrupliciter interpretat̄. scz rota. volubilis. transmeans. transfiguratio. Quādo ergo popul⁹ dicebat. a galilea. dabat testimoniuū sue passionis. in qua Jesus christus pmo fuit in rota quādo ducebat rotando de uno iudece ad alium. Secūdo fuit volubilis quando data sententia vt crucifigeret. impetuosc fuit ductus ad montē caluarie. Tercio fuit transmeans. s. mortē. scz quando fuit corpus possum in monumēto. et anima descendit ad lymbum. Quarto transfiguratus in die resurrectionis quādo anima rediit ad corpus et surrexit gloriosus. Fiat ḡ ratio quādo iudei presumptuosi ex inuidia dicebant: quis est h. testimoniū humano fuit a spūsancto testificatū Ilic est Jesus prophetā r̄t. De hoc ergo xps

Berimo

regratiando patri in oratiōe sua dicebat. Lō fiteor tibi pater domine celi et terre. qui abscō disti hec. scz supradicta secreta. a sapientibus et reuelasti ea parvulis. quoniam sic fuit placitum ante te. Abath. xi. Secūda virt̄ fuit ostensa de christo p testimoniuū diuinale sive diuinum. quia tale signū nō poterat dari nisi a deo immediate. Dicif enim in medio euāgelij. Intravit Jesus in templū et ciecit omnes vendētes et ementes in templo et mēsam nūmulariorū euerit. et dicit eis. scriptū est. Domus mea domus oratiōis vocabit. vos aut̄ fecistis illam speluncā latronum. Et accesserunt ad eum ceci et claudi in templo et sanauit eos. Et si dicatur. quomō ipsi pmittebant ut ita eos expelleret de templo. quare nō defenserunt debant se. Dicit beatus Hieronymus q̄ a facie Jesu christi pcedebat quidā radius splēdoris qui terrebant eos. Ecce testimoniuū diuinale. nam talia nō possunt nec poterant fieri nisi a deo. Ideo christ⁹ dicit. Opera q̄ ego facio testimoniuū phibent de me. quia pater misit me Joh. v. Abodo notate hic tria mortalia secreta. Nam Jesus christus inuenit in templo tres cōditiones gentium quas eiecit de templo. vt patet in euāgelio. Primo mercatores ementes et vendentes. Abodo videmus si sunt adhuc mercatores in ecclesia. Et nota de symonia p̄latorū. si modo exigant ementes etiā et vendentes ecclesiastica beneficia. Item si aliquis vult facere capellanias. modo nō possunt fieri nisi emendo et vendēdo. Dicatur modus symoniacus quē tenent. et detur eis bonus modus qualiter debent facere. Item de sepulturis. quia modo emunt et vendunt omnes. nūquid sumus mercatores plani. Item dicendo. quā crucem vultis quia promaiorū dabitis m̄n. De sacramentis baptisimi. cōfessionis. cōmunionis. matrimoniū. extreme yncisionis. oportet aliquo modo totū emere. Ecce quare christ⁹ ejcicbat emētes et vendentes de templo. quia ista peccata ejciēda sunt de ecclesia. als sic emētes et vendentes ejciēnt de paradiſo et recipient in inferno. Ideo ppheta. Nō erit in mercatorū ultra in domo domini exercituū in die illa. Zach. xiiij. Secūdo in templo erant campores. quia mensas nūmulariorū euerit. Abodo videamus si in ecclesia dei sint mense nūmulariorū. Dico q̄ sic. altera ratione: quia sicut in mensis nūmulariorū fit pmutatio pecuniarū p pecunia. Ita modo in altari. Nam christ⁹ dicit denarius. Abath. xx. Coha oparios et redde illis mercedem. Ibidez cum venissent acceperunt singulos denarios. Omnes glo-

se dicunt q̄ iste denarius est christus. Rimis est auarus qui isto denario nō est contentus. Ideo quādo beat⁹ Thomas de Aquino fuit interrogatus a xpo: dicens. bene scripsisti de me Thoma. Quā ergo mercedem accipies. Respōdit beatus Thomas dicens: Dñe non aliam mercedē recipiā nisi te ipsum. Sed mō fit cambiū in altari: q̄ sunt mali clerici qui nō dicerent missam nīl p pecunij faciendo pacū et precū: vt in missis sancti amatoris. Nō defectus q̄ p pecunij corruptibilibus primitant dcnariū incorruptibile. s. christuz. Ideo christus subuertit mēlas nūmulariorū. innuens q̄ tales clerici sicut debet ire ad padisum vadunt ad infernum. Ideo dicit: fiat mēla eorum corā ip̄sis in laqueū et in retributiones et in scandalū. Mota in laqueū. s. culpe mortalis. s. symonie. Et in retributōes. s. pene tcm: poralis. s. paupertatis et in scandalū. s. damnatiōis infernalis. Tercio cathedras vendēti columbas subuertit. Quā intelligif hoc. Nūquid vendētes columbas sedent in cethedris. clarū est q̄ non. Ideo hoc sic intelligif. Nam scitis q̄ spūsanctus descendit sup̄ xp̄m baptizatū in forma columbe. Luc. iij. Ex ista rōne gratic spūiales vendunt modo in templo a sedentibus in cathedris. s. iudicibus platis et cōfessoribus. Nam gratia spūialis est abolutio a peccatis dare penitentiā vel datā cōmutare vel in votis dispēsare. Nam iste gratie vendunt i ecclesia dei quādo petūt tantū vel tantū p absolutiōe vel dispēsatiōe v̄l mutatione nesciunt dare alias penitētias nīl de missis r̄t. Sicut si vna medicina esset bona omnib⁹ plagis. Ecce quā columbe hodie vendunt. Et nota de illo homie pau pere qui de tota quadragesima nō potuit inuenire cōfesorem quousq; portauit florenū in manu ostēdens illum. Ideo beatus ille qui istas columbas nō vendit. Et ideo David in psalmo dicit: Beatus vir qui nō abiit in consilio impiorū: et in via peccatorū nō stetit: et in cathedra pestilentie nō sedit. Dicit aut̄ cathedra pestilentie quia damnat se et alios p̄s. i. Terciū testimoniuū est scripturale. quia christus per sanctā scripturā manifestauit veritatem de se in fine euāgelij. vbi dicit: Videntes autem principes sacerdotum et scribe. vlḡ ibi. docebant eos de regno dei. Mota hic quomodo antiquitus mulieres lacrabant filios suos per tres annos. et cōmiserer in tertio anno pueri incipiūt loqui. id co christus dixit. Non legistis. Ex ore infantū. id est non fantiū et lactentū perfecisti laudem r̄t. Mota destruas inimicū et vltorem. inimicū. id est collegium

Feria tercia post Inuocavit.

phariseorū: et vltorē. s. scribarū iracūdorū seu vindicatiōnū.

Sermo de eadem feria tercia dñice p̄ime quadagesime.

P̄travit iesus in templū dei.

*s. vir oīmōtō dīfīadā
al mētib⁹ missāz.*

Abat. xxi. Pro decla-
ratiōe hui⁹ vbi et introductiōe ma-
terie sciendū est q̄ cōsuetudo fuit vt veniens
hierusalē p̄mo intrabat templū dei ad oran-
dum. Nota historiā euangelij breuiter quali-
ter ipsum populus recepit honorifice et p̄c-
fessionaliter. qđ videntes sc̄z pharisei indignati
dicebant populo. et quis est hic. Nota vt ha-
bes in alio sermone p̄cedenti de quinque excel-
lentijs. et de isto ingressu dicit thema. Intra-
uit Iesu in templū dei. dando exemplū p̄di-
catoribus q̄ quādo veniunt ad villas pum⁹
introitus templū dei debet esse. Pater ergo
thema. Abodo iuxta hoc thema volo vobis
declarare quomō exemplo xp̄i debetis intra-
re templū dei in die dominico vel i die festo.
Ego amore vestri modum in sacra scriptura
inueni in quāda autoritate in ps. dauid. xcix.
Jubilate deo t̄c. Popul⁹ eius et oues pascue
eius introite portas eius in confessione; atria
eius in hymnis cōfitemini illi. Ibi ponit septē
cōditiones a laicis obseruandas in audiendo
missam in diebus officiis et festiuis. Prima cō-
ditio est vt sit populus eius. s. dei q̄ sit de po-
pulo xp̄iano. Secūda vt sint oues pascue ei⁹.
Tertia q̄ intrēt portas. Quarta q̄ sint in cō-
fessione. Quinta q̄ visitabūt atria eius. Sex-
ta q̄ occupent in hymnis. Septima ne ante
finē recessant. ibi. cōfitemini illi. Prima cō-
ditio ergo volentib⁹ intrare ecclesiā et missam
audire est q̄ sint de templo dei. sc̄z de ipso xp̄i
ano. Diceretis vos iam: omnes sumus chris-
tiani p̄ gratiā dei. ideo omnes possimus di-
ci populus dei. Dico q̄ excommunicatus non
est de populo dei. Sicut em̄ exul et bannitus
de aliqua villa. non est de populo illius ville
licet fuerit: quia non auderet venire eo: quia ē
exul ab ipso populo. Ita etiam de christianis
omnes sumus de populo dei per baptismum
sed per excommunicationē effici. quis exul et
bannitus a villa ecclesiē et populo christiano
et non haber partē in bonis que sūt in christi-
anitate. nec q̄dū est excommunicat⁹ debet ve-
nire ad ecclesiā. nec est cum talibus p̄cipian-
dum. xj. q. iij. Omnis xp̄ianus. dilectissimi q̄
a sacerdote excommunicat sathanē tradit⁹. quō
sc̄z extra ecclesiā est dyabolus sicut in ecclesia
christus. ac per hoc dyabolo tradi dicit⁹: quia
ab ecclesiē cōmuniōe remouef. Ecce quomō

excommunicatio nō est nisi p̄scriptio vel ban-
nitio. Ideo valde timere debemus sententiā
excommunicatiōis. Si dicereſ mihi quid vel-
letis amplius p̄dere. digitū vel auricula aut
esse per annū excommunicatus. Dico vobis q̄
magis velle p̄dere digitū et manus et etiam
caput q̄ per horaz esse excommunicatus: quia
excommunicatio includit peccatū mortale. xj.
q. iij. nihil debet timere christianus q̄ separari
a corpore christi. Si em̄ separatur a corpore xp̄i
non est membrū eius nec vegetaſ spiritu ei⁹.
Quisquis autē inquit apostol⁹ spiritū christi
nō habet: hic non est eius. Nota. attendatis
ergo vt stis d̄ populo dei. De hoc autoritas
Oze. j. legif q̄ p̄pheta Ozeas habuit vnu
filium quem vocauit Israel: quod interptat⁹
semen dei. Deinde habuit filiam quaz voca-
uit absq̄ misericordia. Deinde terciū quē vo-
cauit nō populus meus. Quia vos non po-
pulus meus. et ego nō ero vester deus Oze
p̄mo. Isti tres filii significant tres cōditōnes
xp̄ianorū. Et prima est obedientiū et decuoto-
rū qui dicunt ſemen dei. Secūda est non ex-
communicatorū sed peccatoſ qui viuūt in pec-
catis. sc̄z qui viuūt in supbia aut avaricia vel
luxuria t̄c. Hec conditio gentiū dicitur filia
absq̄ misericordia: quia q̄dū sunt in pecca-
to mortali non cōsequunt⁹ misericordia. Ter-
cīa cōditio est excommunicatorū qui nolunt fa-
cere de se rationē. Et de istis dicit deus. non
popul⁹ meus. ideo quis etis vos ne intretis
ecclesiā dum sit officiū q̄dū eritis banniti: q̄r
ibi est pena suspensiōis in furca inferni. Sed
si queras quid ergo faciā in die festo. Respo-
flo. oretis deū in domo vestrā dum dicit missa
et laboretis vt habeatis absolutionē faciē-
do de vobis rationē. Secūda conditio est
et necessaria q̄ sint oues pascue christi. Nam
oues non comedūt nec bibunt quoq̄ sunt
in ouili vel in pascua. Sic vos nō debetis co-
medere nec bibere. sed ieūni debetis missam
audire. et isto modo eritis oues christi pascue.
Pascua autē est sacramentū altaris. Sed si
dicat nullus comedit de eo nisi sacerdos. Di-
co q̄ imo omnes comedūt. sicut quādo vos
prandetis solum os comedit et nō manus nec
pes. tamē ex isto cibo omnia membra fortifi-
cant. Ita de corpore mystico. Nam sacerdos
est os. oculi sunt cōtemplatiū. aures sunt iu-
dices. brachia milites. venter mercatores. pe-
des sunt laboratores. Sacerdos autē come-
dit: sed omnia alia membra fortificant. ideo
dicit sacerdos in fine misse. Refecti cibo po-
tuq̄ celesti t̄c. non dicit refect⁹. Qui ergo ve-
nuunt ieūni ad missam oues sunt pascue xp̄i.

Bernio

Hullus vestrū q̄ haberet loqui pape vel regi
vellet comedere ante vel bibere. Et qđ sunt
pape vel reges nisi vermes respectu illi⁹ ma-
iestatis pape et regis ielu xp̄i cum quo loqui-
mini in ecclesia orando qui est ibi cū suis ba-
ronibus et angelis. Logitate ergo qđ debent
dicere quādo sentiūt anhelitū fetidū de cibo
vel potu. ideo nō debetis comedere nec bibe-
re in talibus diebus ante missam etiā si inui-
tarent vos. Nam debetis dicere et responde-
re. Nam bibam quia habeo loqui cum papa
vel rege. Multi excusant̄ a ieūniūs ecclesie.
sed ab isto nullus excusat̄. Ques dyaboli pa-
scunt in prato eius. sc̄z in taberna. et tandem in
inferno. De qbus loquif David in ps. xlviij.
Sicut oues i inferno positi sunt: mors depa-
scet eos. nō dicit destruet. Abors corporalis de-
struit corpus: sed mors infernalis nō: sed de-
pascet eos: q̄ semp viuēt cū dolore et miseria.
Secus de ouibus christi. de quib⁹ dicit ipse
christ⁹. Ego pascā oucs meas et eas accuba-
re faciā. Ezechielis. xxxvij. Nota cum dicit:
Ego pascā oues meas. put supra declarauit.
ego accubare eas faciā. q̄ ista pascua venie-
mus ad pascuam paradisi. Tercia condi-
tio est necessaria ne extra ecclesiā maneat. ideo
dicit. Introite portas eius. sc̄z ecclesie.
Hoc dicit contra vnum magnū defectū illo-
rum sc̄z qui quādo dicitur missa stant in pla-
tea vel cimiterio loquētes. sed in eleuatione
corpis christi quādo pulsaf campana veniūt
tanq̄ porci ad escam. et nunquid est ista vita
christianorū. Et nūquid illi qui inueniunt̄ ex-
tra castrū obfessum capiunt̄ ab inimicis. Ca-
strū in quo populus christian⁹ se recipit et for-
tificat̄ i diebus festiuis est ecclesia. et obſideſ
ab inimicis. id est demonibus. qui quādo di-
citur missa non audent ecclesiā intrare. sed
obſident et peccatoribus insidiant̄. ideo mi-
rum est q̄ non ducunt secum illos quos inue-
niunt̄. Et nota ad hoc figurā. Danus est mi-
hi calam⁹ similis virge. et dictū est mihi. Sur-
ge et metire templū dei et altare et adorantes i
eo. atrium dō quod est foris templū ejus fo-
ras et ne metiaris illud quoniā datū est gen-
tibus. suple infernalibus. Apo. xj. Templū
est ecclesia in qua mensurant̄ deuotio et ora-
tio et alia opera bona christianorū. vt de istis
reddat̄ eis premiū. Opera autē illorum qui
sunt extra nō mensurant̄ a christo sed a dy-
abolo. ideo dicit. Introite portas eius. No-
ta miraculum de isto sancto rectore. qui sepe
corrigebat populu quia nolebant ecclesiā in-
trare. et semel venerunt demones visibiliter et
secū duxerunt illos quos inueniunt̄ in plates

de missa audieſ
t die dñis.

Feria quarta post Inuocauit.

temporalia. nec debetis loqui etiam si pater vel
fuerit venire de longinquorum regnum. sed cum signis
facere sibi reverentiam et loqui. et dicta missa ex-
tra ecclesiam faciat sibi bonum festum. sed duos
dicti missa debetis vos occupare in hymnis
id est laudibus diuinis. Pater noster. Ave ma-
ria. et in psalmis. scilicet silencio ne alij turbent.
Sunt multi miseri qui dum dicit missa non fa-
ciunt nisi loqui de factis et negotiis mundanis
Idem de mulieribus que ibi disputat de pan-
no tunice et mantelli. et de vanitatibus. et si
esset possibile quod in introitu ecclesie sueret os
bonum esset. Ideo dicit euangelium hodiernum quod
Jesus christus inuenit in ecclesia negociantes
et hoc dicit principium euangeli: Accesserunt ad
Iesum dicentes: Abagister volumus a te signum
videre. Quibus respondit. Generatio
prava signum querit: et non dabitis ei nisi signum
Ione prophete. Sicut enim Jonas regnum. usque ibi
noctibus. Et dicunt scribe non ab officio scri-
bendi sed a noticia scripture. Dicat historia.
Abodo in isto textu nota stulticiam illorum qui
petebant a christo signum. cum christus innu-
meris miraculis confirmasset suam doctrinam.
curando cecos. surdos. leprosos. adhuc pete-
bant signum. Pater ergo eorum stulticia. Itet
faciebat alia signa maiora in animabus: que
valent plus quam corpora: quia quoniam dimis-
sis peccatis et mala vita conuertebat. et agebat
penitentiam regnum. Ideo Augustinus ait: Abagis est
de impio iustus facere quam celum et terram creare.
Sed ipsi ut stulti petebant alia signa: ut face-
ret descendere igne de celo. Ipse faciebat signa
divina: et ipsi petebant signa que possunt fieri per
creaturas: ut patet de igne qui descendit
ministerio dyaboli super oves Job. Et id respon-
dit eis Christus reprehendendo eos dicens: Ge-
neratio mala. id est male vivendo moraliter.
et adultera. scilicet ex infidelitate. quia sicut mulier
que se dat adulterio dicit adultera. ita iudei
recedentes a christo dicunt adulteri. Et iste de-
fectus secundus sequitur ex primo. quia mala vi-
ta et peccata faciunt creaturam adulterare. Ideo
dicit Christus. Generatio mala. scilicet a deo recedens.
et adultera quamcum ad infidelitatem. Quoniam
excecauit eos malitia eorum. Sapientia. Et dicunt
eis ex superabundantia pietatis dedit eis signum
Ione prophete. Mota hic historiaz breviter de-
sententia data per dominum propter ciuitatem niniue
ad quam ibat Jonas. Et in primo sermone Jo-
nas predicauit dicens. Adhuc quadraginta
dies sunt et niniue subuertetur. Et crediderunt
viri niniuite domino. et fecerunt penitentiam. Ione
iij. Et facta penitentia per tres dies. fuit eis signi-
ficatum quod deus eis pepercit. Tale signum dixit

Vicimus fecerit

voluntatem patris mei qui in celis
est. et soror et mater est. Matth. xii.
In isto euangelio hodierno habemus qua-
tuor doctrinas multum utilles et preciuas quas
christus dedit iudeis et per eos venerunt ad
nos. scilicet

Prima doctrina rephensua.

Secunda est doctrina cominativa.

Tertia est doctrina auisatua.

Quarta est doctrina informatua.

Dico quod prima est rephensua quia reprehende-
bat iudeos qui dubitabant ipsum esse messiam
et hoc dicit principium euangeli: Accesserunt ad
Iesum dicentes: Abagister volumus a te signum
videre. Quibus respondit. Generatio
prava signum querit: et non dabitis ei nisi signum
Ione prophete. Sicut enim Jonas regnum. usque ibi
noctibus. Et dicunt scribe non ab officio scri-
bendi sed a noticia scripture. Dicat historia.
Abodo in isto textu nota stulticiam illorum qui
petebant a christo signum. cum christus innu-
meris miraculis confirmasset suam doctrinam.
curando cecos. surdos. leprosos. adhuc pete-
bant signum. Pater ergo eorum stulticia. Itet
faciebat alia signa maiora in animabus: que
valent plus quam corpora: quia quoniam dimis-
sis peccatis et mala vita conuertebat. et agebat
penitentiam regnum. Ideo Augustinus ait: Abagis est
de impio iustus facere quam celum et terram creare.
Sed ipsi ut stulti petebant alia signa: ut face-
ret descendere igne de celo. Ipse faciebat signa
divina: et ipsi petebant signa que possunt fieri per
creaturas: ut patet de igne qui descendit
ministerio dyaboli super oves Job. Et id respon-
dit eis Christus reprehendendo eos dicens: Ge-
neratio mala. id est male vivendo moraliter.
et adultera. scilicet ex infidelitate. quia sicut mulier
que se dat adulterio dicit adultera. ita iudei
recedentes a christo dicunt adulteri. Et iste de-
fectus secundus sequitur ex primo. quia mala vi-
ta et peccata faciunt creaturam adulterare. Ideo
dicit Christus. Generatio mala. scilicet a deo recedens.
et adultera quamcum ad infidelitatem. Quoniam
excecauit eos malitia eorum. Sapientia. Et dicunt
eis ex superabundantia pietatis dedit eis signum
Ione prophete. Mota hic historiaz breviter de-
sententia data per dominum propter ciuitatem niniue
ad quam ibat Jonas. Et in primo sermone Jo-
nas predicauit dicens. Adhuc quadraginta
dies sunt et niniue subuertetur. Et crediderunt
viri niniuite domino. et fecerunt penitentiam. Ione
iij. Et facta penitentia per tres dies. fuit eis signi-
ficatum quod deus eis pepercit. Tale signum dixit

christus. dabo vobis et filio hominis tribus diebus erit in corde terre. scilicet in lymbo. et dic tercia resurget: quod ex parte de corde belue ut ionas. Et prima dies est recipe fidem christianam. secunda dies recipe sanctam baptismam. tercias dies recipe obedientiam ad dei mandata. Istud eciam signum datus nobis christianis: quod postquam homo peccat mortaliter statim datus a deo sententia protra taliter. Autoritas. Hinc que peccauerit ipsa mortis Ezech. xviii. Ideo recipiam signum Ione ut simus in angustia penitentie que quasi belua dicitur. Prima dies est cordis contritus. Secunda oris confessio. Tercia opis satisfactio. Dicunt enim dies. quia non sunt sine claritate diei gratiae.

Secunda doctrina est cominativa. scilicet eterne damnationis: dices. Tunc niniuite surgere in iudicio cum generatione ista. et permanebut eam: quia penitentia egerit in predicione Ione. Et ecce plus quam Iona hic. Et regina austri surget in iudicio cum generatione ista. et cōdenabit eam: quia venit a finibus terre audire sapientiam Salomonis. Et ecce plus quam Salomon hic. Et hoc in aliis intelligatur dicit quod viri niniuite in primo sermone Ione se quererunt et fecerunt penitentiam. et iudei noluerunt credere Christum nec se quererunt. Ideo dicebat eis Christus. Tunc niniuite regnum. Homo est difficultas quod permanet intelligitur. Rursum et intelligit compatiens. quemadmodum pannus albus a nive permanet: quia nihil est panni albedo respectu albedinis nivis. Sic in iudicio modicat parva erit permanentia niniuite respectu iudeorum. sic etiam de nobis christianis. Aboralius. Sunt quoniam phantes qui diversis excusationibus excusant se ab iudicio quadragesime. Prosternuntur beatus Nicolaus. qui puer ieiunavit. Ista permanentia est compatiens. Idee de aliis peccatis ad libitos. et ecce autoritas. Codemnat autem iustus mortuus vinos impios et inuictus celeri consummata longa vita iusti Sap. iij. Secundo Christus fuit cominatus iudeis per reginam Sabam. Regum x. Mota historiaz qualiter venit de finibus terre hierusalensis: ut videat et audiret sapientiam Salomonis. Et soror venit de centum dieris. Et iudei nolebant Christum audire immo dicebant: Demonum habet et insanit. quid cum auditus. Ideo et Christus cōminando dicit Christus iudeis. Regina austri regnum. et permanebat compatiens: ut dixi. Aboralius ex istis compatiensibus Jesus christus ostendit quod gentes damnantur ex negligencia: ut sunt illi qui libenter audiunt sermones. sed sunt negligentes: quia nesciunt audire exequi: ac si thesaurum acquisitum nescirent in tertia bursa vel capsula congregare. Ita de verbo dei. Ideo dicit Luce. xi. Beatus qui audiunt verbum dei et custodiunt illud.

Tercia doctrina est auisatua. scilicet de piculo quod iudeis iminebat dicens. Cum immundus spiritus exierit ab homine ambulat per loca arida querens requiem et non inueniens. Tunc dicit: recuerter in domum meam unde exiui. Et cum videat inueniet eam vacuam scopis mundata et ornata. tunc vadit et assumit septem alios spiritus se nequiores. et intrat in habitaculum ibi. et fuit nouissima hominis illius peccora proxibus. Sic et erit generatio huic peccamine. Jesus christus auisando eos. scilicet iudeos declarat eis conditiones dyabolicae. Cum immundus spiritus regnum. Loca arida sunt corda et corpora penitentium. qui non habent humiditatem luxurie. carnalitatis nec delectationis. nec avaricie aut gule regnum. Nam istos temeritatem dyabolus et non suos. Ideo beatus Gregorius. Illos temptare negligit quos quieto iure possidere se sentit. Et quoniam non potest castrum novum acquirere. reuertit ad domum unde exiuit. quia iam scit eius introitum. et venit cum aliis septem et hunc nouissima hominis illius peccora proxibus. Quia dicit medici quod per regnum est reciduum quam infirmitas. Quare et Christus dicebat ista. propter hoc quod iudei a principio predicationis Christi cognoverunt ipsum esse verum messiah. ut dicit textus euangelium Abath. xxij. Dixerunt coloni. Hunc est heres. veniente occidamus eum. et habebimus hereditatem eius regnum. Dicitur hoc gloste quod iudei cognoverunt Christum esse messiah. Ideo magnus rabbi Nicodemus dicit Christus. quod a deo venisti magister Ioseph. iii. Sed quod Christus corrigebat eos de peccatis publicis dyabolus rediit ad eos. propter quod Christus predicta dicebat. Ideo beatus Petrus qui optime intellexit sermones Christi dices. Si enim refugietes coniunctiones mundi in cognitione domini nostri et salvatoris Iesu Christi. his rursus implicati superaretur. facta sunt eis posteriora deteriora portibus. Abelius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae quam post agnitionem retrosum conuertit ab eo quod illis traditur est sancto mandato. iiij. Petri. iiij. Aboralius si a nobis evictus dyabolus per penitentiam. caueamus ne reuertatur propter reciduum. als dicit Christus. Nemo mittet manum ad aratrum et respiciens retro aptus est regno dei regnum. Luce. ix. Aratrum est penitentia. Quarta doctrina est informatua. de qua dicit thema. Quicunque fecerit voluntate patris mei qui in celis est. ipse est meus frater soror et mater. Dicatur tota virtus per euangelium historiaz. qualiter venit de finibus terre hierusalensis: ut videat et audiret sapientiam Salomonis. Et facta sunt eis posteriora deteriora portibus. Abelius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae quam post agnitionem retrosum conuertit ab eo quod illis traditur est sancto mandato. iiij. Petri. iiij. Aboralius si a nobis evictus dyabolus per penitentiam. caueamus ne reuertatur propter reciduum. als dicit Christus. Nemo mittet manum ad aratrum et respiciens retro aptus est regno dei regnum. Luce. ix. Aratrum est penitentia.

Feria quarta post Inuocavit.

Secunda est spūalis opatōnis q̄ opus spūale nō est dimittendū p̄ parētibus seu amicis: vt ieiunare aut religione intrare: t̄ h̄mōi. Item iudices habent hic exemplū ne in iudicio cognoscant parētes seu amicos sed puram justiciā. Et ideo dicit: Qui dixerit patri suo vel matri sue nescio vos. et fratribus suis ignoro illos et nescierunt filios suos. bi custodierunt eloquiuū tuum et pactum tuū seruauerūt: iudicia tua o Jacob: t̄ legē tuā o israel z̄c. Deut. xxxii. Et nota cuz dicit thema. Quicq̄ se- cent voluntatē. videſ ergo q̄ faciēdō volun- tatez dei homo efficiat mater christi. Dico q̄ sic. Nota gradus spūales. Nam magna gra- tia creature fit quādo efficiat filia christi i bap- tismo. sed maior quādo fit frater xp̄i. sed mul- to maior quādo efficiat mater: vt patet de vir- gine abaria. Filius efficiatur homo in baptis- mo. Ideo dicit: Dedit eis potestatem filios dei fieri. Job. pmo. Frater autē christi efficiat homo q̄ penitentia. quando de peccatis post baptismū facit penitentia. Ex hoc em- xp̄s t̄ homo efficiunt filij eiusdē patris p̄ gra- tiā penitentiale. Sed mater xp̄i efficiat homo audiendo verbū dei: quia sicut mater christi cōcepit christū in vtero: ita homo in sermoni- bus cōcipit christū i vtero cōscientie. q̄i ppo- nit facere eius voluntatē. Parit autē christū quādo cōceptū p̄positū exequit. Et de hoc ē autoritas. A facie tua dñe concepim⁹ t̄ quasi parturiūm⁹ t̄ peperim⁹ spiritū salutis. Ps. xxvi. Nota a facie tua. s. in p̄dicatiōe. in qua deus cognoscit vt homo in facie. de qua da- uid in ps. Faciem tuā dominic requirāt z̄c. et quasi parturiūm⁹. Ecce generatio spūalis. de qua David. Hec est generatio querentissim⁹ dominū: querentū facie dei iacob. ps. xxvii.

De eadē feria q̄rta post dñicā Inuocavit.
Sermo. ii.

Suumit alios spi-

ritus septē neq̄ores se. Abath. xij. Sermo erit de magna auisatione: vt caueatis a temptatione demonū t̄ peccatis. quia demones vellēt q̄ omnes essent dānati cu eis. Ideo ne eoz temptationib⁹ dānemini: volo vos auisare in p̄fenti sermone. Sed pri- mo salutes virgo abaria. Assumit z̄c. Pro- hui⁹ ybi declaratiōne t̄ materie p̄dicande in- troductione sciendū q̄ doctrina est cōmuniis in sancta theologia. q̄ ex peccato p̄morū pa- rentū totū gen⁹ humānū fuit captiu⁹ dyabo- li. Si dicat t̄ quare filij sunt captiu⁹ qui non- dum erant natū. Dico ei respōdeo q̄ similitu-

dinem. Si enim in domo vestra vos habetis virum t̄ vxorē captiuos. si illi generat filios vel filias. nūquid erunt captiu⁹ vestri vt pa- rentes: imo. Sic Adam t̄ Eua vir t̄ vxor t̄ q̄ captiuos vendiderūt se dyabolo p̄cio yni⁹ pom̄i. nescit tamē cuius speciei erant illi fru- ctus. Illi mali mercatores fuerunt. nam mo- dico p̄recio se vendiderūt. et captiu⁹ fuerunt dyaboli. ergo rationabiliter et filij fuerūt ca- ptiu⁹ consequēter. Pater ratio. Sed de hoc etiā est autotitas dicens: Propterea ductus est popul⁹ meus captiu⁹. quia non habuit scientiā. t̄ nobiles eius Adam et Eua. sc̄z in- tenerunt fame. t̄ multitudō eius siti exaruit. Propterea dilatauit infernus animā sua. et aperuit os suum absq̄ villo termino ysa. v. Nota cum dicit: Propterea ductus est popu- lis. id est totū genus humānū captiu⁹. Ra- tio. quia nō habuit scientiā. Hic tangit ratios nem quare primi parentes peccauerūt. sc̄z q̄ nō habuerūt dei scientiā. Propterea dilata- uit infernus. id est dyabol⁹. animā suā absq̄ villo termino. id est exceptiōe. quia quātu⁹ cūq̄ essent boni. t̄ sancti ad infernū descende- bant imortaliter. Pater ergo doctrina theo- logie. Sed habuimus remediū p̄ aduentum christi quādo dignatus est venire ad liberā- dum populū suū de captiuitate dyaboli. Si dicatur. si vendiderunt se dyabolo. nūquid ergo christus fecit iniuriam dyaboli sibi ca- ptiui⁹ dei. ideo non potuerunt se dyabolo vendere. nec dyabolus ipsoſ iuridice pote- rat possidere. sic nec captiu⁹ vestri. Ideo ve- nit filius dei dicēs patri compatiōe captiu⁹. ideo pater ego soluam residuū pro ipsoſ. Et in die veneris sancto ſoluit. t̄ ſic redemit t̄ li- berauit nos a dyaboli captiuitate: et modo ſumus captiu⁹ christi excluso demone. Ideo christus in paſſione ſua dixit: Nūc iudicium est mūdi. nunc princeps huic mūdi ejcet foras. Et ego ſi exaltar⁹ fuero a terra omnia traham ad meipsum Job. xij. Et nota cu dicitur: nunc princeps huic mūdi sc̄z dyabol⁹ qui tyronnice huic mūdi dominabit ex pre- dicta ratione. Sed venit domin⁹ noster ih̄s christus qui p̄ ſuam paſſionē abſtulit ſibi p̄in- cipatum. t̄ ligauit ipſum in inferno. Ideo dicit: Nūc princeps huic mūdi z̄c. Omnis sc̄z genera hominū trahaz ad meipsum. Sed ſi dicat. ſi lucifer ergo eſt a mūdi expulſus. t̄ in inferno ligatus. quomō ergo temptat nos Ecce huic questioni thema responder. Aliu- mit septem alios spirit⁹. quia ipſe p̄sonaliter non p̄t exire temptare viq̄ ad ipſum. antiqui

Sermo II

t̄ſc etiā ſoluc̄. Ido assumit alios ſeptē ſpūs. qui tanq̄ capitaneos ſeptē capitaliū p̄tōp̄: t̄ cum infinita multitudine minorū demonū ei ſubiectoꝝ mittit eos p̄ mūdum in odiū ihu christi t̄ inuidiā noſtri. Et nota cu dicit neq̄- ores ſe. ſi in effectu tēptandi ſed nō in affectu. q̄ in affectu nullus eſt nequior lucifero. Ido dicit thema. Assumit z̄c. Ac ſi magn⁹ rex de- cūbens in lecto t̄ non potens ire ad bellū vo- caret capitaneos dicens eis. Jam vides z̄c. Ideo vos de quibus ego cōfido vadatis cū veſtris gentibus armox t̄ faciatis bellū. Sic etiā lucifer iacet in lecto durifimo inferni vi- cens: Jam videtis quomō ille christus me li- gauit hic: t̄ ſibi nō poſſumus nocere. ad min⁹ contra ſuas gentes z̄c. Ideo vadatis. Ecce qualiter assumit ſeptē alios ſpiritus z̄c. Et p̄m̄ ſpiritus capitaneus eſt Leuiathan. Ita noiaſ Job. xlj. dicens: Leuiathan ipſe eſt rex ſuper omnes filios ſupbia. et hic temptat de primo peccato mortali. ſ. de ſupbia. Et vocat a luci- fero dicens: Leuiathan ſi yelles facere vnuſ ſeruitū mihi. Respondet. domine libeter fa- ciām. Et cum verillo ſuo. ſ. circulo ſupbia et vanitatis cum infinita multitudine demonū iſpm̄ ſequentiū diſcurrit p̄ mūdum. qui tantū ſciuit facere cū ſuo exercitu q̄ iam totus mū- dus eſt ſupbus t̄ vanus. Nam tantā ſupbia ſu- posuit in dñis tp̄alib⁹ t̄ in plānis ecclesiasticis. q̄ iam non ſufficiunt redditus ad vanitates. Ideo habet facere exactionem. ſymonias z̄c. Nota differentiā inter vanitatē et ſupbia. quiavanitas oſtentat ad extra in excessu ve- ſtū t̄ ornamentorū. Superbia autē ad intra in corde conſtitit. quādo pſona nō vult ſe re- gere fm̄ dei ordinationē. ſed fm̄ pp̄ia incli- nationē. ſic q̄ deus precipit vnuſ. t̄ ip̄e facit totū contrariū: dicendo. quid ad me: nolo h̄. Ecce quid eſt ſupbia: quia vanitas ſolum eſt effectus ſupbia. Clerbi gratia. Si fili⁹ vester infirmat t̄ non habetis medicū: ad quem re- curritis. Non ad diuinos ſeu ſorilegos z̄c. Et quādo dicit vobis q̄ hoc eſt magnū pec- catum. vos dicitis: Nūquid p̄mittam filium meū mori. Ecce ſuperbia nolle obedire pre- ceptis dei: dicētis. Non habebis deos alienos. Idem ſi p̄didistiſ aliquid. Idem ſi eſtiſ vo- cati a iudice in testē mediante iuramento. et quando dicit vobis. magnū peccatum eſt fal- ſum iuramentū: dicitis. O ille amicus meus eſt punitus. Idem nolendo ſeruare ſesta. cuz tamē nullus domin⁹ det puſionem alicui ni- ſi faciat ſibi aliquod ſeruitū. Sicut ergo per totam hebdomadā ſeruuiſtis mūdo. in do- minica ſeruatis deo audiēdo missam. ſermo- nes z̄c. Ex iſta ſuperbia Leuiathan infinitos ſecum dueit ad infernum. ppter qđ christus ſci- ens hoc auſiando nos clamat: dicens. Tollite iugū meū ſuper vos: t̄ diſcite a me quia mi- tis ſum t̄ humiliſ corde. et inuenietis requie- animabus veſtris. Iugū em̄ meū ſuave eſt. t̄ onus meuz leue Abath. xj. Nota cum dicit: Tollite iugum meū ſuper vos. Domine nū- quid nos ſumus boues. Nota qualiter bos ſuponit collum iugum: cum tamē poſſit ſe co- nibus defendere. ſed non facit ſciens natura- lii iſtinctu q̄ domin⁹ nō daret ſibi puſionez. Sicutiam erit de nobis niſi portemus iugū. id eſt onus p̄ceptoz. Si dicit: Domine dece- tero volo humiliari ad portandū iugum. ſed quomō eſt portanduz. Respondet. Diſcite a me quia mutis ſum t̄ humiliſ corde: quaſi di- ceret. Ego qui ſum domin⁹ t̄ leo de tribu iu- da t̄ portau iugum patris. ſciſ mandatorū. Si dicit: Domine rex t̄ quid ex hoc habebi- mus. Respondet. inuenietis requie animab⁹ veſtris. nō ſolu corporib⁹ puſionē ſed etiam requie poſt hanc vitā aīab⁹ veſtris. Ecce ſa- lariū. Si dicit: Dñe onus veſtrū ponderat multū. R̄ndet. Iugū em̄ meū ſuave eſt. t̄ on⁹ meū leue. Secūdus capitaneus dicit mā- mona. q̄ temptat de auaricia. De quo Abat. vi. Non poſteſis deo ſeruire t̄ māmone. Diſ- catur vt de primo quō vocat a lucifero. Mā iſte cum bannerio t̄ cum titulo auaricie t̄ cu- piditatis et cum exercitu ſuo deſtruxit quaſi vniuersum mūdum. Hic etiam tantū fecit q̄ mūdus eſt auaricia plenus. Quia iaz hodie religiosi clerici prelati ſeu domini omnes ſūt auari. non reſpiciunt vnde vel quomō pecu- nie veniūt ſed habeamus. Omnes in viam ſuam declinauerūt vnuſquisq̄ ad auariciam ſuam a ſummo vſq̄ ad nouillimum. Psalme. I. vij. Item. Omnes ſtudent auarie. a minore vſq̄ ad maioz. a ppheta vſq̄ ad ſacerdotē cūc ſaciunt dolum. Hieremie. vi. Antiquit⁹ nul- lus erat vſurarius niſi iudei. modo etiā chri- ſtiani ſaciunt vſuras mutuādo. Nota modū t̄ quomō poſteſis aliquid. Idem ſi eſtiſ vo- cati a iudice in testē mediante iuramento. et quando dicit vobis. magnū peccatum eſt fal- ſum iuramentū: dicitis. O ille amicus meus eſt punitus. Idem nolendo ſeruare ſesta. cuz tamē nullus domin⁹ det puſionem alicui ni- ſi faciat ſibi aliquod ſeruitū. Sicut ergo per totam hebdomadā ſeruuiſtis mūdo. in do- minica ſeruatis deo audiēdo missam. ſermo-

neſtē ſeruare ſe p̄ p̄m̄.

Feria quarta post Inuocauit.

Principes eius in medio ipsius quasi lupi rapientes predā. *Ezech. xxiiij.* Alia est symonis. et illa est in clericis vendētib⁹ sacramēta. *L⁹* / tra quos christ⁹. Gratis accepistis gratis da- te. Alia est calūnia. et illa est in aduocatis iu- dicibus vel procuratorib⁹ et notariis. qui con- trariā sciētie p̄trahūt sententiā. vel op̄imūt viduas et pupillos. *L⁹* tra quos *Exod. xxiiij.* Clidue et pupillo non nocebūt. Si leseritis eos vociferabūt ad me et ego exaudiam cla- morē eorū t̄c. Alia est sacrilegiūz. et illa est in rusticis. retinendo decimas et bona ecclesie. Contra quos *Abalach. iii.* Et. *xvij. q. vi.* Si homo affigit deū quia vos configit me. Et dixistis. In quo configim⁹ te. In decimis et p̄mitijs. et in penuria vos maledicti estis. Se quid: Inferte omnē decimationem in horrea meā. vt sit cibus in domo mīca. et probate me si nō effudero sup vos catharactas celi. Alia est furtum secretū in paupibus. Contra quos *Eccl. v.* Sup furem erit opprobriū et confusio. Item Qui furabāt iam nō furef. magis aut laboret vt habeat vnde tribuat necessitatem patienti. *Ephes. iiiij.* Item fraus in mercato- ribus q̄ defraudat vel in qualitate vel quā- titate p̄ximū. De primo ait p̄pheta. Argen- tum tuū et aurum versum est in scoriam. et vi- num tuū mixtū est aqua. *Ysa. i.* De secundo p̄cipit deūs. nō habebis in sacculo tuo diuer- sa pondera. maius et minus. nec erit in domo tua modius maior et minor t̄c. *Deutro. xxv.* Alia est retentio de mortuis vel retērio mer- cedis seruorū suorū vel negando debitū. *L⁹* / tra p̄mos. *xij. q. ij.* Qui oblatiōes defuncto- rū aut negant aut difficulter reddunt tanq̄ egentū necatores excōmunicenf. Et. *xij. q. ii.* q̄ abstulerit. Et *Luç. xvij.* Deus faciet vi- dictam electorū suorum clamantiū ad se. *L⁹* / tra secūdos. Qui effundit sanguinē et q̄fraudem facit mercenariō: fratres sūt. Ecclesiasti- ci. *xxvij.* Quare precipit *Leuit. xix.* Opus mercenarij tui nō remaneat apud te vñq̄ ma- ne. O iste magnus capitaneus q̄ magnam predam secū trahit ad infernū. Ideo christ⁹ dicit: Clidet et cauete ab omni auaricia. Ra- tio cst. quia nō in abundātia cuiusq̄ vita ei⁹ est ex his que possidet. *Luce. xij.* Tercius capitaneus dicit asmodeus qui temptat de luxuria. de quo *Thobie. iii.* Demon nomine asmodeus occidebat eos. mox vt ingressi fu- issent ad eam. s. luxuriam et carnalitatē. et cir- cuit modo inundū. et fecit tñ opus q̄ iam cō- plera est p̄pheta *David* qui plangēdo dice- bat. Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus suis. Non est qui faciat bo-

num. supple castitatis. non est vñq̄ ad vnum supple de adultis. in p̄s. *xij. et. liij.* Iā iste pdi- tor fecit tantū q̄ hodie fere nullus homo po- test dicere cū veritate. nūq̄ cognoui nisi vro- rem meā. iam nō seruant multi matrimoniu. compatres iam faciūt ipsam abominationē. Item feci q̄ clerici tenet cōcubinas. et religi- osi beginas seu filias spūales. ita q̄ totus mū- dus est corruptus. Mota hic de illo demone i corpore obſessi qui dixit se inde nō expire quo/ usq̄ dicerent tres misse ab aliquo clericō qui esset virgo. Quia ergo iste dyabol⁹ fecit tot mala christus ausiando nos dicit p̄ os apli. Hec est voluntas dei. sanctificatio vestra: vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat vñl. quisq̄ vas suū possidere in sanctificatione. i. ad *Theb. iiiij.* Laueatis ergo ne fornicationē faciatis. Nam q̄uis minimū peccatū sit pec- catū luxurie inter peccata. est tamen peccatū mortale. Hic etiā cōdemnat error dientiū cō- fessori disputando. Pater et qđ peccatū est: cū meretricib⁹. ego nō decepi eam t̄c. Si em cū filia regis ageres. dices tu: cui facio iniuriā certe regi. Nam i suo palatio comedēdo suū panem et suū vinum bibendo tu facis pditi- onem. Sed si rex dat tibi filiā suam in uxore habeas cum ipa placitū. als debes abstinere. Mota vt sciat: vñusquisq̄ vas. id est corpus qđ est vas anime. Sicut em esset magnū pec- catū p̄ūcere vas reliquiarū in lutū. nobilior reliquia est anima. Quart⁹ capitaneus est beelzebub. qui temptat de inuidia. De quo *Luce. xi.* In beelzebub principe demoniorū eiecit demonia. Et iste cum suo exercitu et bā- nero cum titulo de inuidia et malignitate in- tantū vexauit totum mūdum et totus mun- dus est infectus inuidia et malignitate de bo- no alterius. primo inter fratres et inter sacer- dotes de sepulturis et p̄ beneficijs. Inter lai- cos pro officijs vel regumine. Intantū q̄ ex ista inuidia totus mūdus destruīt. Ideo sa- piens dicit: Lōtemplatus sum omnes labo- res hominū: et industrias animaduerti pate- re inuidie p̄ximi. *Eccl. iiiij.* Que ē hodie ra- tio quare destruunt cōmunitates castra ville et ciuitates ex inuidia: dicendo. O ille fuit iu- ratus vel cōsul. et ego nō qui sum melior. Iaz modo nō curant quis erit vtilior cōmunitati sed q̄s erit amicus. Itē est alia inuidia spūa- lis que est peccatū in spiritū sanctū. s. inuidia fraterne gratie. inuidendo deuotioni scientie deridendo et p̄lequēdo. O iste pditor capita- ne⁹ quot ducit secū ad infernū. Ido xps au- sando nos dicebat. Hoc ē p̄ceptū meū vt di- ligatis inuicē sic dilexi vos. *Job. xv.* Dñe. nō

Berino

datis nobis nīs vñs p̄ceptū. Respōdeo ita. quia illud principale est: et sufficit. Mota. sicut dilexi vos. nam sola dilectio fecit ipsuz incar- nari. nasci. pati t̄c. Ideo legi⁹ de beato Jo- banne euāgelista q̄ quando debuit mori vo- cato populo p̄dicauit eis dicens: Filioli dili- git inuicem. et nihil aliud dicebat: et fuit sibi dictum. O qualis sermo est iste. et tradidisti obliuioni illas altas speculatiōes et declara- tiones theologie. Respondit non. sed istud sufficit. quia dilectio p̄ximi mali nō operat. Ideo remediuū optimū h̄ inuidia est orare p̄ ipso. sc̄z vt deus sibi cōseruet illud bonū offi- cium et dignitatē. et merito hui⁹ oratiōis abū- dabis dilectionē. Nam cōtraria contrarijs cu- ranf. Plaga em inuidie medicina charitatis curat. Quicq̄us capitaneus ē beelphegor. Iste temptat d̄ peccato gule. De quo *David* in p̄s. *cvi.* Initiat. id est dediti sunt beelphe- gor. et comederūt sacrificia mortuorū. Hic cū suo exercitu et bannerio extenso et cum tytulo gule et vanitatis tantū fecit q̄ iam non seruāt ieunia eccleſie gentes. nec quadragesimam. vñus se facit infirmū. alius dicit: O non pos- sum dormire. et sic comedēt carnes: et vadunt sic ad infernum. Jeunia em ordinata sunt vt cum labore fiant: quia ibi est meritum. Mota hic qui excusant b̄c uiter a ieunio t̄c. Et q̄a iste proditor magnā predam ducit ad infer- num. Ideo christus ausiando nos dicit: At- tendite ne grauentur corda vestra crapula et ebrietate *Luce. xxij.* Sextus capitancus ē baalberith. qui ad irā inflamat. De quo *Ju- dicij. ix.* De phano baalberith conduit sibi viros. Et subdit. Abiit dominus spiritum pessimum inter Amalech et habitatores siche- hic cum exercitu suo et bannerio cum tytulo de ira et iniquitate discurrat per mūdum. et fa- cit multas divisiones et discordias inter chri- stianos. Iste diuinit̄ et procurauit olim scisma in ecclesia. Diuinit̄ regna et reges. príncipes et barones. dominos et vasallos. O quot ducit iste pditor secum ad infernū. Ideo christ⁹ nō cogendo liberū arbitriū sed dando cōſilium dicit: Pacem relinquo vobis: pacem meā do vobis. nō quomō mūdus dat. *Job. xij.* Et ideo in natuitate domini Jesu christi angeli cantauerūt. Gloria in excelsis deo: et in terra Pax hominib⁹ bone voluntatis. *Luce. ii.* Et in sua cōuersatione salutabat dicendo semper. Pax vobis. Et sequitur. Non turbet cor ve- strum. s. vñus cōtra alium t̄c. Septimus capitaneus dicit astaroth. qui temptat de ac- cidia. de quo. *j. Regū. viij.* Auscrite deos alie- nos de medio vestrū baalim et astaroth. Iste

cum exercitu suo et bannerio cum tytulo de ac- cidia et ociositate discurrat per mūdum. Et iste proditor tantā accidiam posuit in mundo q̄ pauci sunt qui de his que ad animā p̄nent curant. imo minus appreſant animā q̄ pale- am. Per totū annū laboratis p̄ corpe. et mos- do in isto sancto tempore quadragesime ne- scitis modicū laborare p̄ anima. confitendo. penitentiā faciendo. sed quilibet expectat cō- fiteri ultima die. cum tamē in p̄ma esset confi- tendū. et hoc de cōſilio et cōgruo. Itē accidaz circa cōmunionē cōmittit a nō nullis. que debet fieri in paschate. tūc recipiēdo xp̄m vt in celo cōmunicātes recipiant̄ a xp̄o: sed si xp̄s p̄cepisset nobis recipere venenū amore sui fa- cere debemus. et p̄cipit recipere corpus suum infra hostiā. et nō faciamus. nōne magna est negligētia. Et ideo dicit scriptura. Quod- cū q̄ potest facere manus tua: instāter opera- re: quia nec opus nec ratio nec scientia nec sa- plentia erūt apud infernos. quo tu. supple. acci- diose. p̄peras. *Eccl. ix.* Ecce quare dicit the- ma. Assumit septem alios spiritus nequiores se. Deo gratias.

Feria quinta post dñicā Inuocauit. Sermo

Icebāt iefus ad

eos q̄ crediderūt iudeos *Job. viij.* Sanctū euāgelū hodiernū conti- net vnam magnā et solennē disputationē que fuit iter xp̄m ex vna pte: et iudeos et alia. Et ratio disputationis fuit: q̄ iudei habebāt tan- ta supbia et maliciā et indignatiōes et obſulta- bant intellectū intīm q̄ non credebant xp̄o de veritatib⁹. et si aliquādo credebant ei. subito nō durabat. Ideo xp̄s voluit disputatione cum eis vt remoueret eis illā supbia. In q̄ dispu- tatiōe xp̄s fuit arguēs: et iudei r̄ndentes. et fe- cit quattuor argumēta. Et p̄mo arguit cōtra eos ppter supbia quā habebāt.

P̄mo ppter libertatem maternalē.

Secūdo ppter nobilitatē paternā.

Tercio ppter altitudinē diuinalem.

Quarto ppter maliciā criminalem.

De qua disputationē dicit thema. Dicebat ad eos. s. arguendo. qui crediderūt ei iudeos. sc̄z leuiter mobiles. Quātum ad p̄mū argu- mentū qđ fecit xp̄s cōtra iudeos sciendū et arguit cōtra eos ppter eoꝝ supbia quā habe- bant ppter libertatem maternalē. Dicatur quomō omnes iudei fuerūt filij Abrae. q̄ ha- buit duas uxores ex diuina dispēlatiōe. vñā liberam. s. Sarā: et alia ancillā. s. agar. Judei aut̄ venerūt de libera p̄ *Ysaac.* Ecce libertas

Feria quinta post Inuocauit.

maternalis. de qua se extollebat nō modicus int̄n q̄ dimittebat facere bona opa: dicētes. q̄ sine bonis opibus cōsequerent bñdictionē eis. pmissam per Psac: vt patet Gen. xvij. et xxij.ca. vbi dixit dñs ad Abraā. Sara vxor tua pariet tibi filiū vocabisq̄ nomē eius Psac. Et cōstituā pactū meū illū in fedus semper in eternū et semē eius post eū. Ista supbia captabat corda cox q̄ radi⁹ veritatis xp̄i nō poterat introire. Ideo xp̄s arguēs contra illos q̄ leuiter crediderāt et leuiter credentiā amitterant: dixit. Si vos māseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis. et cognoscetis veritatem. et veritas liberabit vos. Ecce qualit tangentebat eos in fine. Qui statim surrexerunt superbe respōdendo. Semē abrae sumus et nemini seruū vñq̄. Quō tu dicis liberi eritis. Et xp̄s volens eos expellere ab illa supbia replicando dixit eis. Amen amen dico vobis. quia omnis qui facit peccatūz seruus est peccati. Seruus autē nō manet i domo ineter nū. filius autē manet in eternū. Si ergo vos filius liberauerit. vere liberi eritis. Ecce vna ratio quare dicit cathene culpe tenent vos alligatos. Nota hic qualiter scdm membrū p qd homo peccat in illo anima ligatur. que habet omnia membra spiritualia que habet corpus corpore. Verbi gratia. Persona peccat etiāz iurando vel dissamando eo quia ista verba transiunt p collum. anima ligat cum cathe na per collū habens caput in inferno. Idem si homo peccat manibus. et sic de alijs membris. Ido quādo anima impenitēs exīt a corpore cathenis cōstringit. et demones trahunt p cathenas impenitentū animas. De his autem auctoritas. Iniquitates sue capiunt impūlū. et funib⁹ peccatorū suorū constringit. Proverb. v. Ideo dicebat christus in maiori ppositione. Amen amen dico vobis: quia omnis qui facit peccatū seruus ē peccati. Cum ergo iudei fuissent in magnis peccatis. ideo erant serui captivi. et licet caro esset libera tamē non ex hoc dicendi sunt liberi. Sicut ille qui patitur in capite et in toto corpore patit sive infirmit. si habet pedem sanū non ex hoc dicendus est sanus. Sic etiā si anima que est pncipalior. p corpore sit captiva. et corpus liberū. nō ex hoc dicendus est homo liber. Nam sp̄lis viuiscat caro autē non pdest q̄c̄. Joh. vi. ca. Secūda ratio xp̄i fuit ista. Seruus autē non manet in domo in eternū. filius manet in eternū. q.d. vos scitis que differēcia est inter filiū et seruū. Nā seru⁹ vadit ad labores extra fili⁹ autē lib⁹ manet in domo. Judei pp̄t genrationē carnalē nō habebat stare nisi i agris.

sc̄ in hoc mūdo ex lege Abos. & fili⁹ dei stabant in domo dei in eternū. Ideo dixit xp̄s. Si autē fili⁹ vos liberauerit. s. cathenis culpe et miseriū hui⁹ mūdi. vere liberi eritis. At illi tacuerūt. Aboraliter nota hic pro nobis q̄ bus de⁹ fecit gratiā dando remedia vt frāḡas cathenas peccatoz que frangunt in confessione sacramētali. Qñ em̄ cōfesso: absolvit tūc anima est libera a culpis mortalib⁹. et qñ intrat padisum est libera ab omnib⁹ miserijs ergo. laboreis p liberatione anime quātum laboraret q̄s p liberatione filie sue si eēt captiuā. vel p liberatione corporis sui. v̄l fili⁹ sui et c. Secundū argumentū xp̄i fuit ptra supbia quā iudei habebant ppter nobilitatē pater nalem. Dicaf quō iudei sicut erant fili⁹ sare vxoris libere. ita erāt fili⁹ Abrae nobilis hominis. qui fuit initū virtutū et cognitionis dei. Lui dixit deus. Benedic tibi et magnificabo nomē tuū et eris bñdictus. Benedicā benedicēbus tibi. et maledicēbus maledicētib⁹. atq̄ in te benedicēt vniuerse cognationes terre. Gen. xij. Judei autē non modicam habebant supbiā: q̄r erant generis Abrae. et despiciēbat penitentiā dicēdo. q̄ sine penitentiā haberēt bñdictionē Abrae. pmissam et seminī eius. Qd̄ xp̄s arguendo contra eos dixit: Scio q̄ semen Abrae estis sed queretis me interficere. et sermo meus non capit in vobis. Ego qd̄ vidi apud patrez hoc loquo. et vos que vidistis apud patrez vestrū faciūt. Rñderūt: Pater noster Abraā est. Dixit eis iesus. Si fili⁹ abrae estis opera Abrae facite. Nota. Sermo meus nō capit in vobis. quia vas plenū nō pōt aliquid recipere nisi euacueris iudei qui erāt pleni supbia nō poterāt recipere verba xp̄i. despiciēdo penitentiā quā ip̄e pdicabat. Ideo Johes baptista dicebat eis. Facite ergo fruct⁹ dignos penitētie Luç. iij. Elos que vidistis apud patré vestrū faciūt. quasi xp̄s innuat in his verbis q̄ pater eorū fuisse malus hō. Ipi autē iudei rñderūt xp̄o dicētes: Pater nr̄ Abraā est. Tūc xp̄s arguens dixit: Si fili⁹ abrae estis: opa abrae facite. Hūc autē queritis me interficere. hojem q̄ veritatem vobis locut⁹ sum. quā audiui a deo. Hoc abraā nō fecit. Ideo vos degeneratis: q̄ abraā erat nobilis hō. nō ex pte carnis q̄ de genere idolatrū. sed ex pte aic erat nobilis et virtuosus. nec vos estis ei similes. Aboraliter i isto defectu iudeoꝝ sūt mō multi xp̄ianī q̄ se apprecait de nobilitate generis. q̄ de antiquo genere taliū et c. tales sunt similes iudeis. Nota nobilitas quasi notabilitas. Dicēcat qd̄ est nobilitas. et q̄liter incepit nobilitas.

Bermō I

Qui aliq̄s faciebat aliquā rem notabilē i servitio regis vel impatoris ex hoc rex vel impe ratōr faciebat ipm nobilē. Qui ergo appre ciāt se de nobilitate. et nō tenent vitā nobilem et nobiliū viroꝝ. sed ribaldoꝝ et lenonum. nō debēt dici nobiles: quia degenerāt. Nobilis est ille q̄ vivit nobiliter. apprecait se. ne men tiatur. ne inferat damnū alicui. qui defendit veritatē. cōmunitatē. pupilos. viduas et miserabiles psonas. Et nota quid accedit rome de duobus hominib⁹. quoꝝ vñus erat nobilis antiquus de troia. sed erat ribaldus et male vite. Alius ex quadā victoria quā habuit fact⁹ fuit nobilis nouiter ab impatore. Et cū semel ambo ppterenderent. dixit nouus nobilis antiquo. In me incepit nobilitas. et in te finit⁹. Dicatur hic de effraym qui fuit nobilis filius Joseph et domin⁹ egypti. de quo filius eius effraym habebat superbiā. De quo dicit do min⁹. Disperdā effraym: qm̄ deus ego et non homo. Et auolabūt quasi auis ex egypto: et quasi columba de terra assyrioz. et collocabo eos i domib⁹ suis. Ozee. xi. Lōcordat scrip tura noui testamēti. Deus supbia resistit humilibus autē dat gratiā. Iaco. iij. Terciū argumentū xp̄i fuit cōtra superbiā quā habebant de altitudine diuinali. Dicaf quō omnes gentes et natiōes mūdi erāt idolatre ppter iudeos qui soli adorabāt deū altissimū. non factum manib⁹ sed factorē omniū rerū. Ex altitudine ista iudei credebāt nullū aliū saluum fieri posse nisi ip̄os ppter fidem quā habebāt de deo. ppter qd̄ dicebant nō esse necessariū facere bona. quia fides sufficiebat. sed contra eos dicit beatus Jacob⁹. Quid ppter fratreis mei si fidem dicat quis se habere. opera autē non habeat. nūquid fides saluabit eum. quasi dicit nō. Iac. iij. Ideo xp̄s arguēdo cōtra eos dixit. Elos faciūt opa patris vestrī. q.d. ip̄os habere aliquē patrē cui assimilant⁹. Respōderūt iudei. Unū patrē habem⁹ deū. Ecce supbia de altitudine diuinali. Eps autē volens eos educere de hac supbia dixit eis. Si deus pater vester ec̄t diligenter̄ me vñq̄. Ego em̄ ex deo processi et veni. neq̄ em̄ a me ip̄o veni: sed ille me misit. quare loquela meā nō cognoscit. q̄ nō potestis audire sermonem meū. Nota q̄re loquela meā nō cognoscit. Nam scitis q̄ psona maxime cognoscit in loquela cui⁹ patris sit. Nam si loquit⁹ gallice gallicus dī et c. Ita fuit cognit⁹ bear⁹. Petrus in nocte passionis xp̄i q̄ ec̄t galileus. Qui dictum est. Etere tu ex illis es. nam et loquela tua manifestuz te facit Abrah. xxvj. Abodo videamus loquela xp̄i et Abos. Nam mores loquebab linguagū terrenū pmittēs eis solū terrena. Ideo dicit: Qui de terra est de terra loquit⁹ Joh. iij. Christus vñ loquebat linguagū celeste: quia nihil pmittēbat i hoc mundo terrenū. nō pdcabat q̄ despicērent terrena. Nam soluz pdcabat de celo. de gloria angeloz. solū pmittens celestia. Ideo dicebat quare loquela meā nō cognoscit. Jo beatus Johes postq̄ fuit locutus de Abos. dices: Qui de terra est de terra loquit⁹. Et loquēs de xp̄o dixit: Qui de celo venit sup oēs est Joh. iii. Et sic vicit eos xp̄s rōne. Aboraliter si vultis cognoscere psonā cui⁹ patrie sit. attēdatās ad loquela eius. Nam tres patres sunt. s. celi. terre. et inferni. Linguagū celi est laudare deū et ipsum bñdicere. Ideo dauid in ps. Beati q̄ habitant in domo tua dñe i secula seculoꝝ laudabūt te. ps. lxxvij. Qui ergo laudant deū ut bonus religiosus clericus vel laicus possimus dicere: Etere tu ex illis es. s. de paradiſo. Nam loquela tua et c. Linguagū hui⁹ mūdi terrenū est. Hoc ē loqui de terrenis negocij⁹ et temporalibus. Nam qui de terra est et c. Linguagū inferni est renegare maledicēre et blasphemare. Ido dicit Estuquerū homines estu magno et blasphemauerūt nomē dei. Apoc. xvij. Qñ ḡ vos maledicētis iuratis et blasphematis. clare ostendit⁹ q̄ estis patris inferni. Et quia xp̄s nō loquebat loquela inferni blasphemādo. nec terre. sed loquela padisi. ideo dicebat: quare loquela meā et c. Quartū argumentū Ihu xp̄i cantra iudeos fuit de malitia criminali: dicēdo. Elos ex patre dyabolo estis. et desideria patris vestri vultis facē. Ille homicida erat ab initio: et in veritate nō stetit: q̄ nō est veritas in co. Cum loquit⁹ mendaciū ex ppteris loquit⁹: q̄ mendax est et pater eius. Ego autē si veritatē dico quare nō creditis mihi. hic ihs christus ponit tria peccata dyaboli: in quib⁹ videt⁹ q̄ iudei assimilabāt ip̄si dyabolo. Et primū peccatum est inuidia. ex qua temptauit adam. et ex isto peccato secuta est necessitas moriendi in genere humano. Et ideo dicitur Per vñu hominē peccatum in mundū intravit et p peccatum mōs. ad Roma. v. Ideo dixit d̄ dyabolo xp̄us. Ille homicida erat ab initio. Secundū peccatum dyaboli est mēdaciū. Terciū quia est pscutor veritatis. Dicit ḡ iesus christ⁹ iudeis. Elos ex patre dyabolo estis. quia sicut ille ex inuidia procurauit mōrem ade. idem vos ex sola inuidia procuratis mōbi mortē. Secūdo quia sicut dyabolus cum loquili mēdaciū: ex ppteris loquit⁹. sic et vos me dissamādo: quia iudei dicebant de Ihu xp̄o.

Feria quinta post Inuocavit.

medanū

Ecce homo vorax est et potator vini. publi/ canorū et peccatorum amicus *Ahatb. xi.* Item nos scim⁹ qđ hic homo peccator est t̄c. Ter- cito qđ dyabolus est p̄secutor veritatis. de ipo dicēte xp̄o. in veritate nō stent. Augustinus. bñ fuit in veritate. Flota qualiter de⁹ posuit luciferū sup omnes creatureas. et ip̄e voluit se parificari deo p̄ suam supbia. et sic nō stent in veritate. sed apostatus fuerat. Sic et vos dixit xp̄o iudicis. nō statis in veritate a me au- dira. Aboraliter habemus hic doctrinā vt fugiamus nō solum mendaciū p̄niciosum qđ est peccatū mortale. sed etiā iocosum qđ etiā est peccatū. quia p̄ nullā causam et p̄ nulla re est dicendū mendaciū. Unde David in ps. Perdes omnes q̄ loquūtur mendaciū. in ps. v. Item Sap. i. Os qđ mentis occidit animam. De istis argumentis loquitur thema. Dicebat iesus ad eos qui crediderunt ei iudeos. Deo gratias.

Feria quinta post dñicā primā Inuocavit.

Sermo. ii.

Māseritis i ser

mone meovere discipuli mei eritis.

Joh. viij. Abateria p̄ntis p̄monis erit quomodo poterim⁹ esse boni discipuli xp̄i. Abagnū quid est esse magistrū in theologia: vel episcopū vel archiep̄m vel cardinalē vel papam. sed multo magis est esse discipulum christi. Credo qđ erit materia utilis et p̄ficua. Sed vt deo sit placabilis et gratiofa salu- te virgo gloriofa t̄c. Si māseritis. Semel fuit questio facta iudicis p̄ vnu bonū hominē de materia quā volo vobis p̄dicare. Numqđ vos vultis discipuli cuius fieri *Joh. ix.* Judei autē indignati maledixerūt ei dicentes. Tu discipulus eius sis. nos aboysi discipuli su- mus. O stulti. Super hoc dicit Augustinus. In me sit domine ista maledictio vt scilicet discipulus tuus. Credo qđ quilibet vestrū re- sponderet. O vtinā essem discipul⁹ suus. p̄ pterea volo vobis nūc ostēdere quot modis et quib⁹ poteritis fieri discipuli eius si vultis. Et inueni octo virtutes seu cōditōnes huius nobilissimi discipular⁹. scz

Credentia p̄ncipalis.

Obedientia generalis.

Penitentia sacramentalis.

Patientia virtualis.

Beniuolentia cordialis.

Beneficentia liberalis.

Diligentia spiritualis.

Perseuerantia finalis.

Si vultis esse discipuli xp̄i habeatis aliquas

istarū virtutū. De ultima dicit thema. si mā- scritis t̄c. Prima virtus qđ facit hominē esse discipulū xp̄i est credentia p̄ncipalis. scz credē firmiter articulos fidici. et non dubitare in ali- quo. sic est homo discipul⁹ xp̄i. Flota quoniā in omni schola cuiuscunq; facultatis oportet discipulū simpliciter credere magistro. maxi- me in primis p̄ncipijs. Clerbi gratia. Prima p̄ncipa līraz sunt. xxiiij. Ideo qñ magister di- cit discipulo. Ista līra est a. Ista līra est b. disci- pulus debet sibi credere: qđ si vellit dicere: qđ re ista littera a est magis a qđ ista b. vel econ- uero vapularef a magro. Ideo p̄hus. Opor- tet addiscentē credere. Ita etiā de schola xp̄i scz ecclēsia: quā scholā intrant xpianī in bap- tismo. que habet. xij. p̄ncipia. scz. xij. articu- los fidei cōtentos in credo maiorī quoq; aliq- priment ad xp̄i diuinitatē. aliqui ad xp̄i hūa- nitatē: et quia sunt multi infideles qui nolunt ea credere. ideo nō sunt discipuli xp̄i. si ergo vultis esse discipuli xp̄i credatis ista. xij. p̄nci- pia fidei simpliciter sine p̄tradictiōe. disputa- tionē. dubitatiōe. Autoritas. Abanifestauit gloriā suā. et crediderūt i eū discipuli ei⁹ *Joh. iiij.* Flota manifestauit gloriā suā. s. in his. xij. articulis. Scda virt⁹ qđ facit hominem eē disci- pulū xp̄i est obedientia generalis. s. obediēre et seruare oia qđ xp̄s mādat et p̄cipit: et p̄cipit ge- neraliter sine p̄tradictiōe et nō facere p̄tra ei⁹ p̄ceptū p̄ aliquo lucro habēdo vel bono vel officio vel dignitate. Talis est discipulus xp̄i verus. Ratio. qñ tanta ē dignitas hui⁹ ma- gistrī qđ oportet sibi obediēre in omnib⁹ etiā p̄ oēs p̄sonas mōi. Ita qđ pater vel mī vel oēs parētes vel amici. Imo etiā papa vel rex cēnt ad vna partē. mādantes facere aliqd qđ c̄ p̄ceptū magistrī xp̄i. magis ē obediēndū soli xp̄o qđ his omnibus. Autoritas. Legit *Luce. xij.* qđ cū xp̄s iret p̄dicando de loco ad locū magna turba hoīū et mulierū sequebāt ipm neq; mirū. Et conuersus ihs dixit eis. Quid vultis. Logitare quō respōderūt. Dñe volu- mus esse discipuli vestri. Et dixit ad illos. si q̄s venit ad me et nō odit patrē suū aut matrē et vxorē et filios et fratres aut sorores. adhuc aut et animā suā. nō p̄t esse meus discipulus sed cū deus p̄cipiat honorare parētes et dili- gere vxores et filios et animā suā. quare ergo christus dicit: si quis vult t̄c. Respondeo. qđ hoc intelligit sic: quia si pater mater v̄l vxor aut sensualitas p̄sonā volunt et tu facias ali- quid contra p̄ceptū christi tuūc odire patrē matrē t̄c. Et dicere nescio vos. deſicū est. Clerbi grā. Si pater tuus dicat tibi. Fili fac vindictam de tali iniuria mīhi facta a tali t̄c.

Sermo II

Debet dicere filius. Pater nō faciam. qđ ma- gister me xp̄s p̄cepit opositū. Ecce quō itel- ligunt verba xp̄i odire patrē isto mō. Idem de matre et vxore de filiis fratre et amico. etiā de p̄pria sensualitate que inclinat ad delecta- tionem. ne p̄ ea faciat aliquid p̄tra p̄ceptū xp̄i. Ecce quid est obedientia generalis. ideo auferis. Tercia est penitentia sacramenta- lis. Tanta est virtus penitentie qđ de discipu- lo dyaboli facit discipulum xp̄i. Quādiū hō est in peccato mortali et mala vita: homo ē di- scipulus dyaboli et paratus intrare scholam inferni. Sed si homovult facere penitentiam sacramentalē. s. p̄terendo de peccatis dicēdo. O miser ego sum religiosus et nō seruauī re- gulam t̄c. Idem de laycis et clericis p̄fitēdo peccata. faciendo penitentia datā a p̄fessore. Talis penitentia sacramentalis facit hominē discipulū xp̄i. Ecce quanta virtus penitentie. Autoritas. Qui nō baīulat crucem suā et ve- nit post mē. nō potest meus esse discipul⁹. Lu- ce. xij. Flota crucē suā: nō dicit crucē meam quilibet xpianus portat crucē xp̄i signando se: sed nō saluaretur nisi portaret crucem pro- priam scilicet penitentie. Crux dicit a cruciā- do. ideo significat crucē penitentie que cruci- at penitentē: de qua dicit xp̄s. Qui nō baīulat crucem suā t̄c. Et sicut crux xp̄i habuit qđ tuor brachia tanq; quatuor partes principa- les. sic crux christiane penitentie habet qua- tuor brachia. Primum sursum est cōtritio. que debet esse sursum per respectum ad deū quez peccando offendit. als dolere pro peccatis p̄pter periculum vel verecundiā vel perditio- nem bonorū vel fame nihil valet. quia nō est cōtritio. Brachiū dextrū est bonū p̄positum viuendi decetero fm diuinam ordinationem et nō fm suā inclinatōnem. Brachiū sinistrū est oris cōfessio. Sic em̄ mundā camera pe- nitentie a stercore peccatorū. Brachiū inferi⁹ quod sustinet totū pondus est satisfactō. que portat totū onus. Ieiunior. orationū. vigili- arum. elemosynar⁹ t̄c. Ista est crux nostra de qua dicit apls ad Gal. v. Qui xp̄i sunt supple discipuli. carnē suā crucifixerunt. supple i cru- ce penitentie. Ecce quare dicit xp̄s. Qui nō baīulat. i. accipit crucē suā t̄c. Quarta est pa- tia virtualis. s. patienter sustinere aduersi- tates. dolores. infirmitates. paupertatē. et mi- serias. nō recipere amaritudinem cordis nec murmurare p̄tra deū. s. remittē se deo. qđ ipse scit quid idigem⁹. et qđ nob̄ expedit. et sic hō sit discipul⁹ xp̄i. Rō. qñ mīgr et dñs n̄f hiesus xp̄s patienter sustinuit aduersitates. tribula- tiones. p̄secutōnes. ideo vult vt sui discipuli assimilens sibi. Dicit xp̄m tenere modū quo- rūdam antiquorū phorū qđ p̄ patientiā volebāt illos pbare qđ volebāt esse discipuli. Signan- ter legit de pictagora pho qđ qñ aliquis vole- bat esse discipul⁹ suus. p̄mo faciebat ipm ad portā schole expectare. deinde faciebat ipsuz ab alijs vituperare di. Et q̄s es tu. Respon- debat. Velle esse discipulus hui⁹ magistri et p̄hi. Et ille. Vade ad trahendū aratrū rusti- ce: et hmōi. Si erat patiens recipiebat ipm in discipulū. als non. hunc modū seruat ille ma- gnus magister et doctor xp̄s i sua schola. Qđ si aliqua p̄sona p̄ponit in corde suo tenere bo- nam vitā et sanctā. signū est qđ vult esse disci- pulus xp̄i. O dicit xp̄s. specta modicū. opor- tet vt p̄beris de patientia. statim alij vitupe- rant eum di. O qualis ypocrita. fantasticus. fatuus t̄c. Si in his verbis iniuriosis habet patientiā. bñ stat. ideo vult adhuc vt probet magis p̄ictus siue verbera. s. infirmitatū. do- loū t̄c. Sed vos murmurati dicēdo. O mi- ser qđ est hoc. ante hō sentiebā ista. ideo tene- atis fortiter. qđ tunc xp̄s recipiet vos in disci- pulū suū. Hoc etiā modo deus pat̄ pbauit si- liū suū xp̄m. licet iam sciret qđ erat in eo: sed vt nob̄ ipm daret in exemplū patientie. Ido dicit xp̄s *Ahatb. x.* Non est discipul⁹ sup ma- gistrū: nec seruus sup dñm suū. Sufficit disci- pulo si sit sicut magister eius. et si sit sicut dñs eius. Si patrē familias beelzebub vocauerūt quanto magis domesticos eius. scz discipu- los. Quinta veritas est beniuolētia cordi- alis. vult magister noster iesus christus qđ sui discipuli non habeant discordias. diuīstōnes vel rixas. sed qđ cōcorditer viuant. Ratio: qđ magister pacis et charitatis et dilectionis non vult i schola sua discipulos maluolos et dis- cordes. Ideo ois villa seu cōmunitas pacis- ca est schola christi. Et omnis cōmunitas di- uisa est schola dyaboli. Ideo dicit xp̄s *Joh. xij.* In hoc cognoscēt omnes quia mei estis discipuli si dilectionē habueritis ad iniurias et quāto maior est iniuria que remittit tāto ma- gis placet deo. als schola inferni est parata. vbi cōtinue et semp se iniuriant. Sexta est beniuolētia liberalis. scz se mutuo iuuando tam in bonis tpalibus qđ spūlibus. Rō. qñ sc̄ magister schole hō mītos seruitorēs capti- uos et liberos. nō dēctē discipulos nobiles eē tenaces et auaros. cū ignobiles liberales sint. Totus mūdus est schola mīgr xp̄i. cui⁹ seru- tores et ancille sunt oēs creature insensibiles. David. Ordinatione tua p̄seuerat dies. qñ oīa seruūt tibi. ps. cxvij. Sol ad instar capti-

Bermo

Feria sesta post primā dñicā. xl.

ui quia nihil poterit facere nisi quantus de' vult
quod iussu domini portat nobis lumen de die, et luna de
nocte, quod dat nobis quicquid de' dedit eis. Ideo de
alijs planetis et elementis quod liberaliter coicant et
ministrant quicquid habent. Quarto ergo magis disci-
puli qui sunt creature nobiles et rationales debet
esse liberales amore magis dabo vel mutuando
sine usurpa. vel emendo non minus propter dena/
rios promptos nec vendendo plus propter spem.
etc. Ex his efficit hoc discipulus Christi. Autem.
Omnes ex vobis qui non renunciat omnibus quod pos-
sident non potest esse discipulus. Luc. xiiij. Nec
autem huius duos intellectus quod nisi bene intelligat
daret occasionem errandi. Duo modi sunt di-
scipulorum Christi. Namque est apostolorum et tenentium vitam
aplicam, et isti renunciati et dimitti oia Ad-
hei. xix. Ecce nos reliquim omnia et se. su. te.
Hoc modo intellectus predicte auctoritatis. omnis
ex robustis claris est. Secundus modus discipulorum est bo-
norum Christi quod non obligans dimittere omnia
primum modo est volunt dimittere omnia quantum ad
singularitatem. licet non quantum ad proprietatem: quod
potest habere proprietatem non habere singularitatem. s.
et illud quod habet solus suavitatem singularitatem. imo
volunt dare aliis propter deum. Ecce quid est beni-
ficiencia cordialis. Septima est diligentia spi-
ritualis. s. quod sumus diligentes in opibus spirituali-
bus: quod non sufficit facere opus spirituale: sed fiat cura
diligentia. Religiosus non solum tenet facere id
quod dicit regula et constitutio: sed et faciat illa di-
ligenter. Idem de presbris et laycis qui non tan-
tum in dominica die tenent audire missam: sed etiam
cum diligentia. ut sint in principio misse. Item
non sufficit postea sed cum diligentia iam in prin-
cipio. xl. Item non sufficit dicere pnum: sed quod
dicat cum diligentia genibus flexis. quia suplicat
regi vel pape Christi. Item cum diligentia coicare.
Item cum diligentia elynam dare. Talis diligen-
tia facit hominem discipulum Christi. Ror. quod magis
diligens et nobilis non vult discipulos somno-
lentos vel negligentes: sed vult quod sint dilige-
tes. Auctoritas. Ibi hoc clarificatur est patet meus
ut fructus plurimi afferatis et efficiamini mei
discipuli. Joh. xv. Octaua virtus est perseveran-
tia finalis de qua loquimur thema. Si manseris
et ceterum quod necessaria perseverantia finalis. In stu-
diis generalibus quam magis et doctores incipiunt
legere. s. in festo sancti Luce tota schola est ple-
na discipulorum: sed in medio anni sunt valde pau-
ci. in fine autem quasi nullus remanet: ideo sunt
multi inutiles discipuli. solum scimus principium
libri. modicum de medio. et de fine nihil la-
ment. nisi illi qui perseverant. Sic de libro vite quae
sancta vita bona et deuota multi incipiunt et
scimus principium bone vite: sed paulatum defi-

ciūt, et nesciūt finē libri bone vite. Ideo tales nō intrant scholā padisi. Et illi q̄ bñ incipiunt meli⁹ p̄tinuāt et optimē finiūt: sunt boni discipuli et vere discipuli xp̄i. ppter hoc dicit xp̄s. Si manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis. Et qn̄ bon⁹ discipul⁹ xp̄i intrat aulam paradisi: statim deus dat sibi duas caras. s. diuinitatis et hūanitatis. in quo hō reci- pit maiorē scientiā q̄ habuerūt in hoc mūdo pphē vel doctores. Aug⁹. Hec sciētia habet ex studio libri bone vite. iō est necessaria pse- uerantia finalis. De hoc dicit euangeliū ho- diernū. Dicebat christus ad eos qui credide- rūt ei iudeos. scz fidei catholice in hoc zc. Si māseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis. et cognoscetis veritatē.

Feria sexta post dominicā p̄mā
quadragesime.

Ece san⁹ fact⁹ es

iam noli peccare. Habet textuali-
ter Joh. v. et officiaſ in euangelio
hodierno. Sanctū hodiernū euangeliū con-
tinet viii miraculū et grande et excellens. Nā
quidā paralitic⁹ sanus factus fuit p ih̄m chri-
stū qui. xxxvii. annis tenebat in infirmitate:
et hoc solo ipsius precepto. sicut et solo verbo
mūdus factus est. et continet tria miraculosa
secreta. et est

Primū locus ybi factum est.
Secundū quō factum est.
Terciū ad quē finem factū est.
Et de isto ultimo loquit̄ nostrū thema. s. vt
anima isti⁹ infirmi curata caueret se a pecca-
to. et ido dixit: Ecce san⁹ factus es zc. qđ fuit
thema: in quib⁹ quidē verbis erit noster ser-
mo. Et primo vidcam⁹ de loco. Dicit igū
in euangelio. Est autē hierosolymis pbatica
piscina. Appellat piscina et hoc latine. pbati-
ca grece. hebraice bethsaida. Et dicit piscina
a pisce. sed p atrariū: quia nō erant ibi pisces
sicut dicit i ecclesijs piscina ybi aqua lauaci
mitur. et tñ nō sunt ibi pisces. Grece dicit p/
batica. nam pbaton grece dicit ouis latine.
qñ in illa lauabant oues que in templo offe-
reban̄. vnde pbatica. i. ouina. hebraice dicit
bethsaida. a beth qđ est dom⁹: et sayda qđ est
gregis siue pecudis. yñ bethsaida dicit. i. do-
mus pecudū. Et ista piscina nomiari. ido me-
ruit ppter virtutē ipsius: quia s certō tēpore
anni angel⁹ descēdebat ad reuoluendū aquā
vt habetur in textu. Et qui prim⁹ attingebat
aquā post descensionē angeli et reuolutionē
aque ille curvabat tñ. de quacūq̄ spem insir-

**ia sexta post dominica pma
dragesime.**

Ecce san' fact' es
am noli peccare. Habet textualis/
er Job. v. et officialis in euangelio
Sanctū hodiernū euangeliū con/
miraculū et grande et excellens. Hā
saliticus sanus factus fuit p ihm chri/
stvij. annis tenebat in infirmitate:
ipius precepto. sicut et solo verbo
tus est. et continet tria miraculosa
est
locus ubi factum est.
dū quō factum est.
ad quē finem factū est.
ultimo loquit̄ nostrū thema. s. vt
infirmi curata caueret se a pecca/
xit: Ecce san' factus es tc. qđ fuit
quib⁹ quidē verbis erit noster ser/
pamo videam⁹ de loco. Dicit igit̄
lio. Est autē hierosolymis pbatica
appellat piscina et hoc latine. pbati/
hebraice bethsaida. Et dicit piscina
et p atriarū: quia nō erant ibi pisces
i ecclesijs pūicina ubi aqua lauaerī
nō sunt ibi pisces. Grece dicit p/
am pbaton grece dicit ouis latine.
laubanit oues que in templo offe/
nde pbatica. i. ouina. hebraice dicit̄
a. a beth qđ est dom⁹: et sayda qđ est
pecudis. vñ bethsaida dicit. i. do/
udū. Et ista piscina nomiari. idō me/
er virtutē ipius: quia s certo tēpore
gel⁹ descēdebat ad reuoluendū aquā
ur in textu. Et qui prim⁹ attungebat
est descensionē angelī et reuolutionē
e curabat tñ, de quacūq⁹ spem infir-

mitatis detentus esset. et id co qz xps ignora-
bat. rectores ciuitatis hierlm fecerunt ibi fieri
quinqz porticus in quibz infirmi habitarent.
In uno leprosi. in alio scabiosi. in alio febrici
tantes. in alio paralitici. in alio xpo vniuersi
aliy infirmi. Et illi qui no poterant ire ducebantur
ab aliquibz alijs ad piscinam ut quilibet ci-
tius posset sanari. Et hec historia pnter secre-
ta et p questione pot declarari. Queris er-
g p vnde tantam virtutem ista piscina habebat q
totiens quotiens angelus descendebat ad mo-
uendam aquam q hret illam virtutem. Dico q hic
sunt tria secreta. Et primu est ut ondak virtu-
tate crucis et passionis ihu xpi. Scdm e est vtoste-
dak virtus baptisini. Terciu exst passiois. Pri-
mu g secretum ut ondak virtus crucis et passionis
Nam circa h di. mgist histo. scho. q in illa pi-
scina erat illud signum qd in posteru seruunt li-
gno crucis. Nam etiam in biblia inueni q re-
gina saba venit hierlm audire sapiam Salo-
monis. Et cum transiret p torrentem erat ibi
quoddam lignum qd seruiebat ad transeundum
ut moris erat. Dicit iij. Reg. x. Et fuit sibi re-
uelatum q in illo ligno deberet xps suspendi
et mori p totum mudi redemptonem. et ista ratiōne
noluit lignum calcare. sed transiuit subtus torren-
tem. Et ad patriā reuersa ipsa sepsit salomo-
ni reuelatoez suā quā viderat. Et rex Salo-
mon sciens xpm crucifigendū ppberauit di.
Sub arboze mali suscitaui te: ibi corrupta est
mater tua. ibi violata est genitrix tua. Lanti.
viiij. quasi di. plo xpm. Ego sub arboze po-
mi suscitaui te. sed mater tua. s. gens iudaica
ibi corrupta est in sua credulitate. Illud ergo
sciebat salomon illud lignum fore. Et id sa-
lomon ligno accepto abscondit illud subtus
terraz bene. xx. passibus. Et ibi facta fuit ista
piscina de qua loquit euangeliū. Et ista rati-
one ibi erat tanta virtus q ibi erat homī lig-
num. et recipiebant infirmi sanitates. quia li-
gnificabat passionem xpi. Nec obstat q illud li-
gnum anteqz portasset xpm et an suspensionem
xpi nullam habebat virtutem. Dico tibi q verū ē
q no habebat virtutes: si iam illud significa-
bat. km q habet Hum. xxi. Fac serpentem
eneū et ponc euz p signo. q pcussus aspererit
eū viuet et c. Nam an morte xpi signum crucis
magnum virtute habebat ut ibi hr. Ideo ad illū
locum accedebant infirmi vbi crux erat ut sa-
nari possent. Ista ratōne iudei ut sanari pos-
sent aspiciebant illud signum et h erat iam. d. an-
nis an salomonē: et an passionem xpi. Ab. quin-
gentis anis. Si g sola ligni sig illi loci habe-
bant illam virtutem. quanto plū lignū vbi suspēdi
debebat. Unū cū de morte xpi tractabatur dei

Feria quinta post primā dñicā. xl.

aquilonem et meridiē. quintus est puerorum qui solū hūt infirmitatē pcti originalis. et ibi sanātur omnes a quocunq; infirmitate detineant pcti Ideo paulus. Dns om̄is diuīs est in om̄is qui inuocat illū: oīs em̄ quicunq; iuocauerit nōm̄ dñi saluērit ad Ro. x. Sanabat autē vñ sc̄ ille q; paus descendebat p̄ motōez aq. Figura fuit q; baptism⁹ solū semel et vna vice h̄z vtu tem et efficaciā sanādi aias. sic solū semel p̄ pro pctis nr̄is moru⁹ est. Sc̄do sanabat tñvnu⁹ q; q̄libet h̄z duas subas. s. s̄bam corporalē et incorporelē. i. corp⁹ et anima. Nam quis anima laueatur: adhuc corp⁹ viciōsum ē: et iō vñ tñ curatur. Et ideo paul⁹ ait. Lōdelectoꝝ em̄ legi dici fūm interiorē hoīem. Video autē aliaꝝ legē in mēbris meis repugnanteꝝ legi mētis mea ad Ro. vii. Curat cū sola aia. Cidete igit̄ terciam rōneꝝ qd̄ piscina significet. i. ille loc⁹. et qd̄ aq̄ q̄ est tāta vi ut corp⁹ sanet et aiaꝝ. Lercia rō spūalis q̄re piscina hēbat pdictā virtutē. q; figurabat p̄fessionē sacramētum. Rō. q; sic ibi lauabant oues offerende in templo. sic oues lauari et purificari i piscina p̄fessionis ab oib⁹ culpis et maculis pctōz si i templo padiſi volum⁹ offerti. Et iō dī. Si p̄fiteamur pctā nostra. fidelis ē de⁹ et iustus ut remittat nobis pctā nfa. et emūdet nos ab om̄i iniqtate tē. i. Jo. i. Non em̄ est verendū nec debeo vereri: s̄ om̄ia reuelare pctā. nullū omittendo. et isto modo purificaf. s. ex ista piscina. Et h̄z ista piscina. v. portic⁹ i. qnq; p̄ditioꝝ pctōz. Et primus ē cogitatio. vbi sūt om̄is q̄ intrinfec̄tenēt pctā. s. supbiā. auoriciā tē. In his sunt multi infirmi et sine nūero. Sc̄os est locutio: et hic sunt om̄is q̄ loquunt̄ in deū et h̄z pximuz peccātes. s. dissimantes. blasphemantes tē. Terci⁹ ē opatio. h̄ sunt om̄is q̄ ope peccat. ut luxuriosi tanq; leprosi. latrones. vslurari. gułosi. Quart⁹ ē obmissio. et hic oēs religiosi cōcuriūt. suū ordinē nō seruādo. oēs mali p̄brihoras nō dicēdo. aut inordiūate viuēdo. et h̄z ceteri. s. layci missaz nō audiēdo vel alios p̄turbādo. et h̄z iacēt nō p̄fitētes. nec cōcantes. Quint⁹ ē obstinatio. h̄ iacēt obstinati et iudicati i pctā. ut lenones. meretrices. inpenitētes. Om̄is hi iacēt in circuitu piscine cōfessionis spectantes motū aq̄ p̄ angelū. Angel⁹ est infusio gr̄e q̄ de celo h̄z descendere. q̄ mouet aquaz in p̄tritōne. q; als sine motu p̄tritōnis nullū sanat in piscina. Auētas. Siē pturienti cor tuū fantasias parifnisi ab altissimo fuerit emissa visitatio Eccl. xxviiij. Mota fantasiās dicendo. Abiser quō p̄fitebor dissimando tē. om̄ia h̄ sunt fantasie. Ergo optet ut ange lus descendat. s. infusio gr̄e. ut moueat aquaz p̄ cōtritionē. Mota sanabat tñvnu⁹: q; p̄fessio fiēda ē secrete. ita q̄ vñ post alterū cōfiteat. q; p̄fessio duox̄ s̄lñhil valeret. ctiā si i pecca tis fuerūt socii. oþo: ac q̄ solū vñ p̄fiteat. rationē assiḡt Tho. in. iiij. dic̄. q; p̄fessioē illud qd̄ gerit exteri⁹ dz̄ significare illud qd̄ fit interi⁹. Et q̄ interi⁹ celans pctā. diuinis p̄re missionē virtute p̄fessiois iuē illud: Beati q; remisse sunt iniqtates: et quoꝝ tecta sūt pctā. ideo secrete fieri dz̄ p̄fessio exterius. Sc̄do sanabat vñ⁹: q; vñ⁹ oīa pctā sua vñi p̄fiteri dz̄ et nō diuidē: q; nihil valet talis p̄fessio. Aug⁹ Laureas ne v̄erēcūdia duct⁹ diuidas p̄fessio nē: q; hoc ē semp̄ venia carere ad quā putas p̄ frusta puenire. Sc̄do vidēdus est mod⁹ quo factū est: et sc̄da ps̄ et breui⁹ dī in textu. Erat ibi hō quidā. xxvij. om̄is infirm⁹. H̄i iste dixit: hoīem n̄ habeo: cū paup̄ eēt et seruū nō h̄bet. et q̄ seipm̄ portare nō poterat. iō ali⁹ pueniebat eū. Et iō tot annis fuit ip̄e infirm⁹ cui xp̄s dixit surge. Adō intrem⁹ nūc secretat q̄ram⁹ cur cū illi qnq; porticus eēt infirmis pleni vñi tñ curauit: et de alij nullā fecit mētionē. cū ip̄e dñs sit v̄liter liberalis. Rñsio. q̄ xp̄s in isto maiorē v̄dit deuotioꝝ q̄ in alij. Rec creditis q̄ xp̄s curabat oēs infirmos q̄ recurrebat ad eū. nō qn̄ posset oēs curare q̄tum ad suū potentia. s̄ ex indispositioꝝ ip̄oꝝ. q; nō habebat deuotioꝝ. v̄l q̄ sanitas corporis nocuisseſt aic. Sile p̄t videri i sole qui liberalit mittit radios suos. et quātū est ex pte solis totū mūdū saltē illuminabilit̄ illuſt̄at. n̄ oēs illuminat: q; non oēs aperiūt sibi feneſtras tē. ut patet de incarceratis i obſcurō loco. Sed q̄ illos nō illuminat nō est ex culpati defectu solis tē. Ita de xp̄o q̄ dī esse sol iusticie. iuēt dictū Jo. i. Erat lux vera q̄ illu. oēm̄ ho. ve. in hūc mōdū tē. Ecce q̄ est rō q̄. e non illuminat iudeos vel alios infideles. q; nō ē ex defectu solis. q̄ v̄l oēs illuminat. imo ex defectu ip̄oꝝ iudeoz. qui sunt et volūt eē in carcere moyſi. vel saracenoꝝ. q̄ volūt eē in carcē machometi. et sic de alij. Ergo dicendū ē q̄ de oib⁹ illis infirmis nullū erat tantū deuot⁹ ihu xp̄o. nec tantū affect⁹. Qm̄ alii forte cōfidebāt vñ i bonis cibis. alii i seruitoꝝ. alii in diuitijs. Sz̄ iste erat paup̄ et paliticus. idō nō poterat ire. s̄ duc̄t deuotioꝝ inq̄ebat iuē verbū dauid. Dñe an̄ te om̄e desideriū meū. et ge. m. a te nō ē abscō: ps̄. xxvij. Et iō nō erat defect⁹ libertat̄ ihu xp̄i. Iō habeſt Lu. vij. Ois q̄ venit ad me et audit sermones meos et facit eos. ostēdā vobis cui filis sūt. Silis est homi cōdificati domū qui fodit in altum et posuit fundamētū supra petrā. Inundatōne

aut̄ facta illisum est flumen domui illi et p̄tuit eam inouere. Fundata cū erat supra fir̄mam petram. Adulti em̄ osculabāt ei man⁹ tamē nō om̄es sanabāt. eo q; nō habebāt rectā mentē et intentionē. et q; forte sanitatem nō petebāt bono fine vel intentōne. et iō dicitur. Non poterat ibi virtutē vllam facere nisi paucos infirmos unipositi manib⁹ curauit. Marci. vij. tñ bene poterat de potestate absoluta. Sed nō poterat: q; non cōdecebat. nec p̄gruebat eis. neq; erant digni: q; xp̄m negligeabant. Ideo nō om̄is tangētes curabat: sed credētes et p̄fidentes: sed istū curauit q; credidit i eū. et ista ē ratio litteralis. Sed alie sunt ratōnes meliores quare ibi curabant. et h̄ du pliciter. Primo ad ostendendū virtutem bapt̄mi. quia in illa piscina nullus curabat nisi qui ibat per se vel portabat per alium i p̄scinā. ad innuendū q̄ nullus p̄t saluari n̄ illi vadat ad fontē bapt̄mi. si adultus sit: ut iudeus. agarenus vel portet ut pueri infantes Jo. iii. H̄i quis renatus fuerit ex aq̄ et spū sancto tē. Sed quid de infideli qui vult omnino baptizari. et h̄ desiderat et affectat: s̄ non p̄t ire. q; forte occidit vel morit̄. Idex de infirmo qui nō p̄t ire: q; vel claudus vel iacet in lecto: et nemo vult eū baptizare. Dicendū q̄ in tali casu talis sanatur a xp̄o sicut iste fuit sanatus a xp̄o. et baptizatur baptismo flamnis. id est spiritusflamnis. et ideo xp̄s. Ego sūti dabo de fonte aque viue gratis. Qui vice rit possidebit hec: Apoc. xxij. Et iste solū sine absolūtōne aque curatus est et saluatus. Qn̄ ditur ergo cum alios curare noluit q̄ qui potest baptizari et nō facit nō est saluus. Ad oñdendum virtutem p̄tritōnis: si volumus loqui de illa piscina inquantum significat confessionem. in illa quis potest saluari sine confessione sacramentali. Si h̄z oportunitatē cōfidei et nō vult: nō saluabit̄. Auētas Pro. xxvij. Qui abscondit scelera sua nō dirigeat. Qui autē p̄fessus fuerit et dereliquerit ea misericordiam dei p̄sequet̄. Sed si est aliqs i tali casu q̄ nō p̄t ire ad cōfessionē. ncc p̄t ip̄sum p̄fessore vocare. q; occidit vel morit̄ sibi: s̄ desiderat et affectat animo p̄fiteri. et habet p̄tritōnes de peccatis suis. talis seruatur a cristo sup̄nāliter: et ex sola p̄tritōne. et iuxta istā materiā dico vobis vñi miraculum. In qua dam ciuitate erat quedā mulier peccatrix. q̄ fecit multos homines peccare et occidere. et mel ipsa venit ad audiendū rarū. et ita venit multū bene ornata: ideo v̄tvidere ab oib⁹ gentib⁹. et posuit i loco vbi posset videri. Lōtiḡt q̄ p̄dicator tetigit de pctō luxurie. et quō erat magnū peccatum. et illa habuit cōtritionē. et incepit flere acriter cū magno dolore instantū q̄ ipsa cecidit in terrā et mortua est. et gentes hoc videntes dolbāt q̄ sine cōfessio ne deceſſisset. Et p̄dicator dixit: Bona gens orate deū pro ea. Nam cōtritionem habuit. et immediatē fuit audita vox de celo di. Frater nō oretis deū p̄ ista: sed oretis eam vt oret p̄ vobis. qm̄ ip̄a est i paradise. Gloriat̄ ergo q̄ ista nō venit ad piscinā cōfessionis. s̄ fides et cōtritio sufficiūt. Unde Dauid. Sacrificiū deo spū cōtribulatus cor contritū et humiliatū deus nō despicies ps̄. l. Sed illis qui habent tempus et spaciū penitendi. nō valet sola cōtritio sine cōfessione sacramentali. Ideo modo vadatis ad piscinā cōfessionis et lauetis vos ibi. Ps̄. i. Lauam̄ mūdi estote. Tercio vidēdus est finis quare miraculū fuit factū: q̄ ad sanandū non solū corpus sed etiā animā: vt viueret sine peccato. de h̄ dicit thema. Ecce sanus factus es: iam noli peccare. ne deterius tibi aliquid p̄tingat. Et circa hoc dicūt gloſe ordinarie. q̄ iste erat infirm⁹ propter peccatum. Et ideo dicūt medici q̄ infirmas q̄ venit p̄ renouationē sive recidiuātōnez est peior q̄ p̄ncipalis infirmitas. Et ideo ihs xp̄s curauit istū. et nō solū in corpe. imo in aia Juxta dictū Jo. his. quia totū hominē sanuz feci Jo. vij. Item dicit: Date magnificentiā deo nostro. dei p̄fecta sunt opera. Deut. xxxij. Ex quib⁹ autoritatib⁹ habef et regula theologie. q̄ de nō curabat vñq; corpus sine curatione anime. Inquit ergo. Glade iam noli peccare. Hā sicut medicus deserit infirmū recidiuātē. Ita xp̄s recidiuātē in peccatis. Nam etiā medicus dat infirmo regimē et dietam. et sic ihs xp̄s fecit. Et h̄ est q̄i post cōfessionē inūḡt penitētia. Et si dietā seruat p̄cator. bñ facit. sin autē recidiuāt. Et sic est. q; si centū curant de infirmitate. decē nō curant de recidiuātē: vt v̄detis de iuda quē xp̄s sanauit sibi oīa peccata dimittēdo q̄i misit se in cura xp̄i. sed postea recidiuāt. ideo xp̄s ip̄m deseruit. quia. xxx. denariis fuit a medio distempatus. merito ergo dīc the. Ecce san⁹ fact⁹ tē. noli peccare. i. recidiuātare. Iō Petrus. Si em̄ refugientes coquinationes mūdi in cognitione dñi nr̄i et saluatoris ihu xp̄i his rursus implicati sup̄ant̄ facta sunt eis posteriora deteriora priorib⁹. i. Petri. ii. Itē h̄bie remie. i. Luraūimus babylonē et non est curata. derelinquam⁹ ergo eam. Luraūim⁹ babylonē. i. psonā p̄fusam ex peccatis. et nō est curata. q̄ recidiuāt. ideo derelinquam⁹ eā Ecce san⁹ factus es tē. corporalit̄. i. noli pec-

Sabbato an Reminiscere

care. i. noli recidiuare. Itaq; bona gens omnes infirmi sumus: veniamus ergo ad piscinam ut mundemur per penitentiam. ut sanemur ab omnibus infirmitatibus et peccatis nostris et per sequentes veniamus ad gloriam.

Sabbato an Reminiscere.

Sermo primus.

Aliam? hic tria

tabernacula et. Abathel. xvij. Recitatue autem in euangelio hodierno sum factum ad declaracionem istius verbi et materie predicande est sciendum quod in sacra scriptura doctrine euangelice devote audire et auscultare tabernacula vocantur. Nam si bene inspiciantur utilitates tabernaculorum recte appropianter euangelicis doctrinis. Nam quando sunt ab aliquibus armigeris tentoria seu tabernacula: sunt triplici ratione. Et prima ratio est per ardorem solis. et hoc causa refrigerandi Secunda per venti impetu per securitate. Tercia per pluuiam protegendo. Omnis has utilitates dat doctrine euangelice diligenter auscultate. et hoc per tripli defectus. Et primo doctrina euangelica refrigerat et seruat hominem contra stimulum et ardorem carnis. Nam mouet multos et mouet in peccatis luxurie. alios in quaricia. alios in aliis peccatis. Sunt ergo iste doctrine dantes refrigerium contra ardorem carnis Secundo in hoc modo sunt magni venti et turbulentia et temptationes demonum: sed intra tabernaculum. i. orationes et temptationes. nam oratio et temptationis excludunt temptationes diaboli. Tercio sunt pluviae magne et diluvia. et iste sunt mundus quod multas occasiones dat peccandi. Sed ingredere tabernaculum doctrine euangelice et erit tuum remedium. et ideo ypsi. inquit de euangelica doctrina. Supponit omnem gloriam prectio et tabernaculum erit in umbraculus diei ab eis. et in securitate et absconditione a turbidine et a pluvia. ysa. iij. Itaque oportet vel temptationis dat refrigerium in die per carnis ardorem ecce prima utilitas. Itaque dat securitate per imputum ventorum. et hec est secunda vel utilitas. Itaque absconditione dat pluviam. ecce tercia virtus. et sic ratione et auctoritate haec doctrine apparuit tabernacula. et ideo tres doctrinas predicare intendimus quod erunt tria tabernacula. Faciamus ergo tria tabernacula. quod sunt thema nostrum. et summo coteplabimur circa haec transfigurationes gloriarum triplex seu erit triplex temptationis. Prima quod haec transfiguratio fuit gloriose celebrata. Secunda quod haec transfiguratio fuit placide accepta. Tercia quod haec transfiguratio fuit per obscuritatem. Ponamus ergo nos bona gressu his tribus tabernaculis vel in uno istorum

Dico primo quod fuit celebrata gloriose: quod in euangelio dicitur: Assumpsit Ihesus Petrum Jacobum et Iohannem fratrem eius et duxit illos in montem excelsum et transfiguratus est ante eos. et resplenduit facies eius sicut sol. vestimenta autem eius alba facta sunt sicut nix. Et apparuerunt illis Moyses et Iehoyah cum eis loquentes. Et dominus volo per ipsum tabernaculum edificare. Tres ergo eligit Ihesus ut sequeantur eum eis secretum ostensurum: quod duxit ad dominum modum. et dum ipse oraret transfiguratus est. non tamen quod mutassit figuram quam iam habebat sed quod resplenduit ut sol. non ut solebat. sed in corpore biliter plus quam sol. sed in euangelio dicitur ut sol. id quod in modo nihil lucidi inuenitur et non solum in vultu et manib; sed etiam et vestes erant ut nix. licet et plus in corpore. Et apparuerunt ibi duo viri sancti et antiqui. scilicet Moyses et Iehoyah. In telligatis animam Moysen. nam mortuus erat et aia ipsius erat in inferno sanctorum patrum. tamen Iehoyah non erat mortuus. immo vivus. nam adhuc vivit in paradiso terrestri. Et iste debet predicare tempore antichristi. et contra ipsum antichristum quod interficietur eum martyrisando. Et isti tres apostoli quis nunquam viderunt eos. illico cognoverunt eos. propter splendoris et videtur eos loquentes cum Ihesu. Sed quod loquebantur non de Iesu sed de Abathel: qui dicitur beatus Lucas quod loquebantur ad inuidem de excessu passionis Christi in hierusalem fierendo in illis diebus Luce. ix. Hunc bona gens videamus praeterea. Iusti sic stantes cum Iesu Moyses et Iehoyah adorauerunt eum. scientes eum esse deum et hominem. et mirabantur et plurimum quod ipse permisit se ita cathenari et a iudeis ligari. et hoc tamen per peccatorum. cum solo vero posset hoc facere. multi admirantes de hoc. cum ipse gloriam angelis et omnibus aliis dei et dicebat. Deus et quarta charitas est ista. Sigillatum tota eius passionem discurrendo et recitando excessum passionis quod passio de excessus. propter excessum doloris et amore quod in hoc nobis ostensurum erat: quod. scilicet deus diues est in misericordia. et propter nimiam charitatem et misericordiam dilexit nos. sumus quod habemus ad Ephesios. iiij. Deus autem quod diunes est in misericordia propter nimiam charitatem suam quod dilexit nos. Ecce ergo quod gloriose est celebrata ista transfiguratio. Et ecce primum tabernaculum. hic quiescamus per imputum et temptationem dyabolique et hec ad litteram. Intremus tamen secreta. Et quero primo quare Christus transfigurari voluit. Secundo de personis quas appellare voluit. Ad primam respondeo ut ostenderet intrinsecam gloriam et secretam. sicut dictum est per doctores. Declaramus ergo quod quando Christus assumpsit humanitatem quare illa assumpsit video mus. Dico quod duplice de causa. Nam anima

Berino .I.

illa ut fuit creata in utero virginis marie immediate tantam habuit gloriam quam habet modo in celo. et hoc propter eius divinitatem. quia erat substantia spiritualis. tamen erat abscondita in corpore. Et ideo dicimus. Unde dicitur gloria eius quasi virginis a patre et. Joh. j. Corpus assumpsit non gloriosum sed passibile et mortale sicut nos. et plus quam liber nostrum. et hoc nostra utilitate. Sed de anima est aliter. et hoc propter suam nobilitatem debuit per omnia fratribus assimilari. sum quod legitur ad Hebreos. iiij. Unde debuit per omnia fratribus assimilari: ut misericors fieret. In quo corpore anima gloriosa erat. non tam videtur a gentibus. Quo credebatur quod sicut corpus ita anima esset passibilis. quod Christus monstrare voluit non sic esse. Ex ista ratione voluit ostendere suam gloriam quod supra corpus exiuit et redundauit. Et audiatis parabolam. si forte est aliquis homo male vestitus et est ditissimus. gentes reputabunt illum pauperem. et ipse conuocat omnes amicos et parentes suos et ostendit eis divitias suas. et tunc illum sequuntur gentes dicentes. Licet ille male sit vestitus. diues est. sequamur ergo eum. Juxta vulgare quia denarii faciunt bonum socium. Ideo Christus voluit transfigurari. Nam iam ipse promiserat dum dixit. Sunt quidam de his affabribus qui non gustabunt mortem. donec videant filium hominis venientem in regno suo. Abathel. xvij. Et dicebat de istis quos accepit modo secundus. Moraliter pro vobis. Et primo Christus habuit gloriam. et corpus erat passibile. Sic de animabus sanctis que transeunt de ista vita ad aliam. Nam primum anime sunt in gloria. et corpora remanent hic in putredine. tamen transfigurabitur corpus nostrum in die. scilicet resurrectio. et anima glorificata resumet corpus et redundabit supra corpus. Et illud dicitur glorificatum corpus clarum et clarissimum sol erit in die iudicij. Et ideo dicitur Abathel. xij. Tunc fulgebit iusti sicut sol in regno patris eorum. Ad secundum questionem quare singulariter accepit tres apostolos et non plures. nec omnis sanctos. nisi istos duos tamen et veteris testamenti vocavit. et sic quoniam. Dicunt sancti doctores quod in ore duorum vel trium stat omne verbum. si de numero queratur. Sed et si de personis. dico de apostolis. quia hi erant Christi familiares. quia promissione divina beatus Petrus erat iam papa constitutus ut melius sciret. Secundo vocavit Jacobum maiorem. quia primus erat martyrum suscepitur. ut haberetur Actuum. xij. Occidit autem Jacobum fratrem Iohannis gladio et. Tercio vocavit

Sabbato ante Reminisceſe.

et auscultando ſicut moyses. ieunare debet ſicut helyas itinerando. hoc eſt viſitando ecclias. quia in omnibꝫ ſunt multe indulgen- tie. et poſt ire ad vespertas. et in posterū in paſcha eritis digni habere gloriā paradiſi. Debetis em̄ vos forenſes his tpibus veſtos li- bellos pponere. et exceptiones et allegationes facere. dicendo. Pater n̄f Ave maria r̄c. et poſt sermonem auscultando et orando itineretis. vt dixi vobis. vt lucremi ni aliquid p aia veſtra vos diuities. Et recor- damini qd̄ dixit xp̄us. Molite murmurare in inuicē. Job. vi. Antiquit̄ em̄ hiſ teſporibus nō aperiebat neq; foꝫ tenebat. tñ nunc ē ſic. Et hoc de pmo tabernaculo. Scđo pſ eſt in qua hec trāſfiguratio fuſt placide accepta ſc̄ ad aplis moyſe et helya. Itò patet. quia dixit sancr̄ petrus. Dñe bonū eſt nos hic eē. faciam ergo tria tabernacula. Fuſt ergo pla- cide accepta. q; cū xp̄s ſic ſtaret tranſfigura- tuſ ipſi ſentientes grām paradiſi. dixit petr̄. Bonū eſt nos hic eſſe. q; gauſauerat taberna- culuſ. quia credēdo q; iohānes ſtaret cū moyſe. et iacob̄ cū helia. et q; ipſe habitaret cum xp̄o. Sed circa hoc dicit sancr̄ Lucas. quia nesciebat quid diceret. S; venit nubis ſplen- dida et obumbravit eos. Circa hoc vide. Ma- licet nubes de ſe ſit clara. tamē ppter impedi- mentū videtur eſſe ſicut umbra. Et ſic ſtantibus venit vox de celo dicens. Hic eſt filius meus dilect̄. Et ceciderunt omnes in facies ſuas. Et aplis ſic iacentibꝫ venit Iesuſ et leua- uit eos. et ipſi erecti viderunt q; moyſe et he- lyas iam reſeruit. moyſe ad locū ſanctorū patrū. helyas ad paradiſum terreſtrē. Et cir- ca hoc potefis cogitare q; qñ aia moyſi ve- nit ad locum ſuum fuſt interrogata dicendo. Ende venis. quid vidisti. Qui r̄ndit. Ecli- mundi redemptorē qui habeſt tot annos. cito veniet ad liberandū nos. o magnū gaudiuſ ſuit eis. Idē dicim̄ de helya qñ ſocius ſuus enoch vidit eū. et dixit ei. o ſocie vnde venis in quo loco fuſti. Dicis mihi aliqua noua. vi- disti ſaluatorē. Lerte r̄ndens dixit. Ecli- ſuatořem. Nam ego ſui portatus p ſanctū mi- chaelē. et plene vidi dñm tranſfiguratiū. et ſibi totū recitauit. Considerate de dolore al- terius dicendo. O cur ego non iui. o cur ego nō fui. Tunc potuſſet r̄ndere. quia non iei- naſti. Ita de moyſe poterit quilibet cogitare quorū interrogations. facte fuerūt. et idō fuit accepta placide. Scđ quero que fuit ratio quare xp̄s nō respondit petitioni petri dicen- ti. faciam̄ hic tria tabernacula. ſ; fm glo-

de xp̄o ſi eis fuſſet dicta trāſfiguratio reuelata: poſteea viſa ignominia paſſionis xp̄i ma- gis fuſſent ſcādalizati. et pl̄ peccaffen pden- do fidē. Jō ipſi tres apli tacueſt et nemini di- xerunt in illis diebꝫ ex hiſ q; viderāt. Lu. ix. Credo tñ q; btūs Jobes de licentia xp̄i dixit ygini marie gl̄oriam xp̄i trāſfigurationē. Jō apparet q; xp̄s magis voluit noſtrā ſaluatōeſ q; ſuā gloriā cū dicat. Ego ſi qro gloriā meā eſt qui qrit et iudicet. Job. viii. Et ſic pie fuit abſcondita. q; nūc habenſ tria tabernacula h̄ quiescatiſ maxie his tpibus.

Sabbato ante Reminisceſe.

Sermo ſecundus.

Ranſfiguratus ē

ante eos. Adath. xvij. Sermo n̄ erit de ſcta et gloriola trāſfiguratiōe ielu xp̄i. quia h̄ requirit euangeliū et cōtinet magnas ſpecu- lationes et doctrinas notabiles. S; pmo ſa- luteſ r̄c. Trāſfiguratus eſt ante eos. In iſto ſermonc cogitauit tenere modū impatorꝫ r̄c.

Mota hystoriā euangeliū h̄ faliter dicit ma- theus ſup. q; vna die xp̄s dimiſſis alijs diſci- pulis et aplis recepit petruſ r̄c. Dicūt gloſe q; mons ille vocat thabor. q; dicit ſctū ex mul- tis et magnis miracula deo ſactis et trāſfigu- ratus ē ante eos. l. petruſ. iacobū. iohannē. et reſplenduit facies eiſ ſicut ſol. Non dicit q̄tū ſol. q; ſine cōparatione facies xp̄i pl̄ reſplen- duit. ſ; q; in h̄ mundo nihil eſt clarius ſole iō euangeliſta cōparauit eā luci ſolis. Idem de veſtimētiſ eiſ ſicut nix. ſimo ſine cōpatōc pl̄ q; nix. ſ; nihil in mūdo albiuſ nix. Et veſtit aia moyſi. q; fuerat mortuus p mille et. cccc. annos. Itē helyas venit q; fuerat aī mille an- nos trāſlat in padifum terreſtrē aī aduentū xp̄i ad oīdendū vt dicit gloſe. q; xp̄s ē dñs viuoꝫ. ppter helya. q; nūc mortuus eſt nec moriet donecveniat antixp̄s. et mortuox. p; pte moyſen q; mortuus ē ante vt dictū ē. Petrus aut̄ qui ibi erat videns illā claritatē et gloriā gauſius eſt inestimabilit̄. et tunc dixit xp̄o. O dñs nō recedam̄ de loco iſto. ſ; faciam̄ h̄c. Nō petuiſ p ſe et nō p iacobō et iohanne. q; faciebat cōpotū q; jobes q; ſuit ſpeculatiuſ valde eſſet in tabernaculo moyſi. q; etiā ſuit val de ſpeculatiuſ. et iacob̄ qui faciebat pniā ſuam et ipſe faciebat cōpotū ſuū q; eīt in ta- bernaculo xp̄i. et ſic bon̄ h̄o eligebat meliorē ptem eſſe cū xp̄o r̄c. Et poſt nubes obumbra- uit eos. et ceciderunt pre timore in facies ſuas et venit vox de nube. l. patris dicenſ. Hic eſt filius meus dilectus in quo mihi bene placui

iōm audite. i. eius doctrinā indubitāter ſine dubio recipiatis. q; non potest fallere nec fal- li. Logita hic quādo helyas reuersus fuſt ad padifum terreſtrē quales queſtiones fuerunt inter ipsum et Enoch ſuū ſociū. Quesuit eīn enoch. O ſocie bene veneſit. mirabar enim ybi eratis. R̄ndit helyas. O bona noua. Et que. ego venio de ſaluatorē et de filio dei. qui recepit carnē humānā ut ſaluet homines. et h̄ ſtot annos ut cito recipiet paſſionē. O mi mi- fer dicebat enoch non ſui dignus videre cum nec eſſe vobis ſc̄ ſc̄. Idez de anima moyſi qñ exiuit limbū. dixerunt alijs ſancti patres. o ybi eſſe moyſes. q; ibi oīns cognoscebat ſe. et qñ re- diſt dixerunt. o dñs bene veneſit. ybi fuſti. R̄ndit moyſes. Gaudete. ego poſto vob̄ me- lior. noua q; vñq; audiuiſtis. O illum quem ſperabā ydi. o dñs dicati pro certo. Ego vi- di ſaluatorē et locut̄ ſuū ſecū. et breuiter veniet ad redimendū nos. Et eſt iā trāſfiguratus anno rum vel circa. et prediſtabat eis quicq; audi- uerat et viderat a xp̄o. S; q̄r̄ eſti duo fuerūt in trāſfiguratiōe pl̄ q; alijs ſctōz declarabitur poſteea. dicit q; thema. Trāſfiguratus eſt aī cos dicit Lucas q; apli nemi q; q̄s dixerūt. Et qñ veneſit alijs apli ad petrum iacobū et job. O benc veneſit dicatis nob̄ r̄c. nō dixerit. ſecre- tum eſt. Abodo veſtiūt qſtiones primo de themate. Trāſfiguratus eſt aī eos. Queritur vñ venit tant̄ ſplēdor xp̄i in facie. et tāta albe- do in veſtimentis. Rūſio q; doctriña eſt theolo- gic. q; xp̄s in iſtā ſuacē ſeptōis habuit tan- tā gl̄iam et ſapiam in aia quātā habet mō in- celo. ſ; corp̄ in ſuā ſenſualitate fuſt paſſibile et mortale. Rō huiſ ſuit. q; xp̄i aia hab̄ maioꝫ et pformitātē cū filio dei q; corpus. q; eſt ſba ſpi- ritualis ſicut diuinitas. et decebat. vt eſſe glo- ſa ppter dignitatē diuine pſone cui imediate vniueſat plonalit̄. Ideo Johānc pmo dī in pſonā iſtoꝫ triū apolloꝫ. Cidim̄. nos ſc̄ per̄ iacob̄ et iohānes. gl̄iam eius q̄tū ad aiam. et corp̄ remāſit paſſibile. p n̄a neceſſi- tate. ſc̄ redemptione. Mōne ſic oportuit xp̄m pati. ſc̄ p nob̄ r̄c. Luz igif q̄r̄ vñ venit illa claritas. R̄ndet. q; claritas aīe redūdauit in corp̄. nō habitualit̄ ſ; actualit̄ ip̄z illuminās. De hoc vide. b. Tho. iij. diſtīc. xvij. q. iij. ar. iij. Itē. iij. pte. q. xl v. ar. iij. Ut cādela accēſa in- fra lucernā illuminat eam. ſic claritas aīe exi- ſtens interiōr illuminabit corp̄ exteriōr. ideo re- ſplenduit facies eiſ ſicut ſol. et veſtimenta eiſ ſicut nix. et tranſfiguratus eſt aī eos. De iſta tranſfiguratione chufi ſubtiliſſime determi- nat beatus Thomas. iij. ſcrip. diſtīc. xvij. q. iij. t. iij. parte. q. xl v. in pluribus articulis.

Babbato ante Reminiscere.

Secunda questio quando voluit transfigurari quare recessit ab aliis apostolis. et veit in altu monte et desertu et inhabitabili. et non in plano. et coram aliis apostolis et discipulis Rñsio. Bone g̃etes sciat q̃ pro nobis fecit et nostro exemplo. Unde et tēpus q̃ dragefina le est mōs alt⁹ et desert⁹. et t̃ps carnale est loc⁹ bassus et deliosus. Auctoritas. Abath. vij. Lata porta et spaciovia est q̃ dicit ad pditionē et m̃li sūt q̃ intrant per eā. Sz mō boni christiani ascēdūt monte pnie dimittēdo de licias. pompa. supbia. pctā. negocia. solacia t̃c. Iustia illud Ysa. iij. Tlenite ascēdam⁹ ad mōte dñi. s. mōte pnie. Hoc est dñi actue. q̃ ordinauit. et passiue q̃ ip̃e sustinuit. In mōte q̃ dragesimali xps trāfiguraf de figura iusticie rigorose in figura misericordie copiose ppter nostram pniam. Unī pp̃ha dicit ps. cij. Tu ex̃g̃es misereberis syon. q̃ veit t̃ps misereēdi. Motu. tu ex̃g̃es. s. in nobis in tpe misereberis syon. s. aie. q̃ veit t̃ps misereēdi. s. q̃ dragesimale. Et p̃cordas apostol⁹ dic. Mortamur vos ne in vacuū gr̃az dei recipiat. ait enī. Tpe accepto. s. q̃ dragesi mali exaudiui te. et in die salutis adiuui te t̃c iij. Lox. vi. Tercia q̃o quare xps q̃n voluit trāfigurari nō assūpsit nisi tres secū. s. petrū. iohem. et iacobū. Rñsio. q̃ singulari⁹ recepit istos tres ad denorandum q̃ tres p̃ditioes per sonarū sūt digne pre ceteris ad cognoscendū secreta dei. Primo plati et epi p̃ petrū desigti. quēia xps elegerat in platu. Dic beat⁹ Tho. in q̃libet. q̃ pre ceteri eps deb̃ scire sacram scripturā. Dicebat beat⁹ Thomas in q̃libet q̃libero p̃. q. viij. ar. iiij. q̃ epi et doctores theologie sūt sicut p̃ncipales artifices in edificio sp̃iali. Qui aut̃ vacat saluti alicui⁹ in picula ri sūt manuales. sic ig̃i⁹ eps pre ceteri deb̃ scire sacrā scripturā. s. simplicib⁹ sacerdotib⁹ sufficit intelligere gr̃amaticam. alias non deb̃ pinoueri ad sacerdotium nec ad ordines Lurati vero aiari tenent pl⁹ et vltra scire. scz forma sacramētoz. s. q̃ est forma absolucionis. baptismi. et silia. alias in piculo aie sue recipiunt curā. Deb̃ etiā ipsi scire ea q̃ faciūt diffi cultatē in sacra scripture. De b̃ auctoritas. j. Pe. iij. Dñm iesū sacrificare in cordib⁹ vestis parati sp ad satisfactionē omni poscētivos rō nem de ea que est in vobis fide et spe. Scdo Johānes erat virgo purus corpore et mente Ideo xps virginē matrē virgini comēdauit. quia christus dixerat Abath. v. Bea timun do corde q̃si ipsi deum videbunt. Et signifi cat q̃ mundi et puri corde videbunt deū. Ter cio Jacobus fuit assumptus. q̃ prim⁹ qui de-

buit per m̃artiriū paradisum intrare de apostolis extitit. ideo xps voluit cū cōsolari ostē dens sibi aliquo mō gloriā. Juxta illud. Vt qui p̃secutionez patiunt ppter iusticiam. q̃m ipsox est regnū dei. Abath. v. ad ostēdendū q̃ illi qui sustinent passiones et tribulationes p̃ salute animarū et pximi videbūt gloriam dei. Uel dic q̃ xps assumit ad gloriam suam primo innocentes figuratos p̃ Johannē. ps. xxiij. Innocentes et recti adheserunt mihi. Scdo obediens. quia assumpsit petrū. qui obediens intelligif. Abath. xix. Si vis ad vitam ingredi serua mandata. Tercio penitentes. quia assumpsit Jacobū qui supplantator intelligif. q̃ penitens supplantat diabolū per cōtritionē. mundū p̃ cōfessionē. corpus p̃ satisfactionē. et xps ip̃m assumit ad gloriam. Agi te pniā q̃m appropinquabit regnū celorum Abath. viij. Quarta q̃stio quare de sanctis veteris testamēti solū fuerūt ibi duo scz helyas et moyses. et quare pl⁹ illi q̃ alij. Dic quō alia moysi venit de lymbo q̃ est in medio tre. et helyas de paradiſo terrestri portat⁹ fuit p̃ angelū. Pro q̃ nota fm. btm. Tho. iij. pte. q. xl. v. ar. iiij. ad scdm. et. iij. scripto. dis. xvij. q. ii. ar. j. ad quintū. q̃ moyses tūc ibi nō sumpsit p̃priū corpus s̃ aliud. sicut angeli. Helyas aut̃ habuit p̃priū corp⁹. et venit illuc de paradiſo terrestri. nō aut̃ de celo empero. Hec ille. Sz quare plus alia moysi q̃ ade vel noe et quare pl⁹ helyas q̃ enoch. Rñsio q̃ causa fuit. q̃ de alijs oībus scris q̃ fuerunt ante aduentum xpi nullus ieunauit q̃ dragesimā nī. si isti duo. de moysē dicit textus Exod. xxiiij. Ingressusq̃ moyses mediū nebule ascendit in monte. et fuit ibi. xl. diebus et. xl. noctib⁹. Item Exodi. xxxiiij. Fuit cum dño moyses xl. dies et. xl. noctes panē ñ comedit et aquā nō hibit. De helya dicit text⁹. iij. Regū. ix. Surgens comedit et bibit. et ambulauit i fortitudine cibi illi⁹. xl. dieb⁹ et. xl. noctibus vsq̃ ad monte dei oreb. Ista est rō moralis. Ideo si vultis esse in sociitate xpi in transfiguratione in monte glorie: quadragesimā ieuncis. Quis vestrū poterit dicere q̃ de toto tēpore vite sue ieunauit vñā quadragesimam inter gram et pfecte. credo q̃ pauci sunt. q̃libet excusat se a ieunio aliquo mō. Aliqui dicūt habeo cordis dolorē ex ieunio. Aliqui. o ego ñ possum dormire. stomachus nocet mihi. Jō vt boni milites in bello armatis vos ieunare sine timore. Declaret p̃ casum. si sit hic alijs hō q̃ cōmiserit vñū magnū crimen contra regem. ppter illud crimen louicam ferream ignitam

Berino

vel camissa delicatā. nōne esset bene satu⁹ si indueret lorica ferrea ignitam. Sic om̃s nos bone gentes criminosi sum⁹ ex peccatis ñis et sententiati. Jō oportet recipere iuxta sentētiām dei. lorica ignitaz. vel vestiri habem⁹ camissa penitētie. ieunando. abstinendo. vel vestiri in alio mōdo in inferno lorica ignita. scz pena inferni. vbi est ieuniū ita strictum q̃ nec guttam aque potestis habere. Ex quo nouerūt hic ieunare: ieunabunt in inferno. vt patet de diuite epulone Luce. xvij. q̃ modo Ab. cccc. anni sūt et vltra q̃ ipse petiūt vnam guttam apue quotidie ieunādo. et nō potest obtinere. dicit textus. Cum esset in tormentis eleuauit oculos t̃c. Flota q̃ aia separata habet oculos. vt refrigeret linguā meā. Flota etiam q̃ habet linguam: s̃ est snia data a rege christo. Lu. xij. His penitētiā habuerit oēs simul peribitis. Nam videamus quō isti tres. scz christus helyas et moyses ieunauit orando. Luce. yj. Erat pnoctā in orōne dcl. Ab moyses ieunauit deū audiendo. Helyas ambulando. His triūmodis debem⁹ ieunare. audiēdo missas t̃mōes. diuina officia. scdo orādo. scz mane et sero. Motu modū orādi in ecclesiastico. Oō humiliati se penetrat nubes. Ecc. xxv. Terrio debem⁹ ieunare ambulādo. s. ecclias vissando. hospitalia. indulgentias t̃c. His modis erit istis trib⁹ siles. et de vobis verificabif illō dāuid. Ibunt de ḥtute in ḥtute. videbis deoꝝ in syon. ps. lxxij. Quinta q̃stio q̃ dīc euāgeliū q̃ apparuerūt illi moyses et helyas loquētes cū eo. De q̃ loqbaf cū xpo: qd dicebāt. et qd loqbant. Abathē nō dīc. s. Lucas declarat quid dicebant. Lu. ix. Ecce duo viri loqbant cū eo. Erat at moyses et helyas viss in maiestate. et dicebāt excessū ei⁹ quē cōpletur erat in hierusalē. Lucas declarat parlamētu⁹ dicēs. loqbant em̃ de passiōe quam debebat sustinere p̃ nobis xps in hierusalem. Flota excessum sue possidōis. Abagnus excessus pdere totū sanguinē p̃ nobis. Cōclusio ē theolo. q̃ minima gutta sanguis xpi erat sufficiēs ex valore diuitias. ex infinita charitate xpi ad redimendū mille milia mundos. De h̃ vide. b. Tho. iij. pte. q. vi. ar. v. terciū ar. vi. ad sextū. z. iij. sc̃p. di. xx. ar. iii. ad q̃rtū et sextū q̃ dīc q̃ vna mīma passio xpi sufficiisset. p̃ om̃i pctō. et ip̃e effudit totū sanguinē. et multoties effudit. Primo in circūcissōe. Scdo in orōne Lu. xxij. Fact⁹ est sudor ei⁹ sic gutte sanguis decurrēt in terrā. Tercio i flagellatōe. Quar to in cruce. Q̃līs excessus effundere totū sanguinē p̃ pditore hole. Ja videam⁹ practicā illius parlamenti. put rōnabiliter potestis cogitare fuisse factum moysi et helye in monte. Primo moyses incepit. Oō dñe saluator muñdi. ergo deliberasti ut suis capiend⁹. ligandus. male tractand⁹ p̃ hoīe. vt nos credētes et obediētes liberemur a potestate diaboli. Oō dñe q̃līs excessus et q̃ rex yellet acceptra re morte. p̃ famulo. p̃ latrone q̃ fecit crimen et cōmisit. Ab alia pre helyas clamādo dixit Et vultis flagellari et verberari p̃ hoīe vos q̃ creastis illū. et vultis tm̃ humiliari. Oō dñe q̃līs excessus caritatis erat iste. Et itex moy ses. Oō dñe q̃līs erit excessus iste. qz iā delibera rasti coronari corona de spinis. Et helyas. Oō dñe vultis despici et vituperari. Deinde moy ses. Oō dñe vultis in ligno. Oō qualis excessus. Deinde helyas. Oō dñe vultis morū vt peccatores virant vita eterna. Ecce quō discebant excessum passionis xp̃i et caritatis in misericordia. ppter numīā caritatē suā. s. excessum caritatē q̃ dilexit nos. et cū effemus mortui pctis conuiuiscerūt nos in xpo. Ep̃b. iij. Aboraliter habem⁹ hic exemplū si xps tantum fecit p̃ nobis. et nos debem⁹ facere aliquid p̃ ipso. saltē redimere pctā ñfa p̃ penitentiā. Unī apls ad Heb. xij. Recogitate eū qui tale sustinuit a peccatorib⁹ aduersum semetipsum contradictionem. vt nō fatigemini animis vestris deficiente. Mondū em̃ ṽlos ad sanguinem restiātis aduersus pctm̃ repugnantes. Abulti sunt qui nō timent leonem vel ṽsum aggredi. vel ire ad guerrā et exponere se mortui. et tamē timent vñā q̃ dragesimā ieunare. q̃ non est periculū mortis. s̃ salus corporis et anime. Sexta questio qd fuit motiuū p̃tri dicētis. Oō faciam⁹ hic tria tabernacula. Rñsio q̃ petrus sciebat ppheta dāuid de hmōi trāfiguratione dixisse. Emette lucē tuā scz xpm̃ q̃ est lux Job. viij. Ego sum lux mundi. et veritatē tuā. s. xpm̃ q̃ ē ṽitas Job. xij. Ego sum via veritas et vita. ip̃a me deduxerunt dicit propheta et adduxerunt in monte sanctū tuū. scilicet thabor. Oō dixit p̃trus. Ego habeo lucē et ṽitatē meū. s. xpm̃ et duxit me in monte scdm̃ suū. s. thabor. opto etiam terciū. s. et introduc me in tabernacula tua. et iō vt ppheta cōpleret petuit fieri tria tabernacula nesciēs qd dicēt. Flota dicit glosa sup̃ Luca q̃ illa tria tabernacula sunt in celo scz tres hierarchie angeloz. et in qualibet hie rarchia sunt tres ordines angeloz. In p̃ma hierarchia sunt angeli archangeli t̃c. dicant hic. Et de istis loquebas dāuid. et petrus cogitauit q̃ in monte thabor essent fienda.

Dñica Reminiscere.

Ideo dicit Lucas nesciens quid diceret. Et in primo tabernaculo. id est. in prima hierar/ cbia ibunt penitentes qui habent contritionem de peccatis suis. qui habent propositum emen/ dandi vita suam. et non redire ad peccata sua. et confiteri. et sic isti erunt in societate helye. Ideo christus abath. iiiij. Penitentiā agite appropinquabit enim regnū celorum. In secun/ do tabernaculo. scz secunda hierarchia ibunt presidentes. scz boni dñi temporales. qñ bo/ no titulo habent titulum dominij et seruant iusticiā r̄. Item predati qui bono iure non si/ monulace intrauerunt nō per litteras dñiorum nec manu armata. qui plus curāt de salute a/ nimarū q̄ de reddib⁹. ibunt cū moysē q̄ fuit platus populo dei. Ideo dicit. vnū helye et vnū aboyl. Ideo scriptura loquens de ihsis dominus dicit. Si delectamini in sedibus et sceptris o reges populi diligite sapiētiā ut in perpetuū regnetis. Diligite lumen sapien/ tie oīs qui p̄fessis populis. Sap. vi. Nota Diligite sapientiā ad bene gubernandū per/ sonā vestrā. et populū vobis cōmissū. In ter/ cio tabernaculo sive in tercia hierarchia ibūt persone excellētes in vita apostolica. fm ap/ stolum habentes alimēta et legumēta quib⁹ regunt contenti sunt r̄. De istis dicit christ⁹ Ego dispono vob̄ sicut mihi dispositus pater meus regnū vt edatis et bibatis super mensā meam in regno meo. Luce. xxij. Et isti erunt cū christo in tertio tabernaculo. Ideo dicit. Faciamus hic tria tabernacula r̄. id est. edi/ ficiemus mēritorie in p̄fā vita tria tabernacu/ la. et superi⁹ habebim⁹ possessionē in glā r̄.

Septima questio. quare christus p̄cepit il/ lis apostolis ne alicui diceret. scz tantā glāz. cū tamen fuisset magna p̄solatio et gaudium alijs si sciuisserint. Responsio. q̄ fecit ad utilita/ tem alioz apostoloz sciēs christus q̄ oēs de/ bebat perdere fidem. ideo magis peccasset si sciuisserint illam gloriaz. In quo videſ plus dilexisse bonū apostoloz q̄ suam glāz. Joh. viii. Ego glāz meam non quero. vbi mora/ liter ostendit nobis ne in bonis operib⁹ que/ ramus gloria. sed interrogate cor vestrum q̄ non mentiatur vobis. quare vultis hoc fa/ cere. si p̄d̄ vana gloria. O nō faciā. quia chri/ stus noluit gloriam temporalem. quanto ma/ gis nos non debem⁹ velle. Unde apostolus Roma. xii. et. iij. Corinθ. viii. Prudentes bona. non tñ corā deo sed etiā corā domini/ bus. Si vultis facere bonum opus ppter hoc vt de' dervobis remissionē peccatorū. et fina/ liter gloria. O nunc nō queratis vanā gloria. sed gloria dei r̄.

Dñica Reminiscere. Sermo.

Ece mulier cana

nea. Abath. xv. Et recitatue i euān/ gelio hodierno. Int̄tio est vniuer/ salis ecclesie fideles hoies ad orationē p̄uo/ care. Sicur in dñica p̄ime lapsa puocauit ad ieunium. Quia ieunū et oratio sunt duo opera necessaria ad veram penitentiā. Et est ista rō. Nam om̄s formati sumus de duab⁹ cōtrarijs substantijs. ex pte scz carnis ex sub/ stantia carnali. Et ista inclinat nos semp ad malū et ad terrena. et ex aia q̄ appetit spūalia et celestia nīl a carne impediāt. et sic sibi con/ trariantur. et nunq̄ est inter eas requies ve/ ra nisi in xp̄o et in virgine maria. Et ideo dñ/ ad Gal. v. Caro concupiscit aduersus sp̄m. sp̄s aut̄ aduersus carnē. Hec em̄ sibi inuicē aduersantur. vt non quecunq̄ vultis illa fa/ ciat. Sunt em̄ cōtraria et nunq̄ est pax int̄ eas. Et sancta mater ecclesia vidēs hanc cō/ trouerū sciens animā habere iusticiā. iuuat ipsam animā. et ordinat cōtra carnē afflictio/ nes et ieunia. et hoc dñica preterita. quo ieun/ io caro refrenat. Et hodie ordinat orationē qua aia eleuat̄ ad delū. et sic nō solū habes/ bitur victoria de carne. Et etiā de demonibus qui etiā laborant cōtinue vī p̄dam⁹ illā glo/ riā quā ip̄i p̄diderūt. Jō dicit xp̄s. et scri/ bitur Abaci. ix. Hoc gen⁹ demoniorū in nul/ lo expellitur nisi in orōne et ieunio. Et p̄uo/ capi fūm⁹ ad ieunū exēplo xp̄i nobis p̄posi/ ti. Nec est verū. vt quidā rudes et ignorātes dicunt. q̄ xp̄s. xl. panes assump̄t̄ secū i mon/ tem q̄ nullā refectionē carnalez suscepit. Jō/ dicit Abath. iiiij. Et cū ieunasset. xl. diebus et. xl. noctib⁹. postea esurit. Idē beatus Lu/ cas. iiiij. Et nihil māducauit in illis dieb⁹ r̄. Si ergo xp̄s qui nullā habebat cōtradictio/ nem carnis et sp̄s ieunauit. q̄nto plus nos. tum q̄ ip̄e q̄ est dñs et redemptor ieunauit. qd nos miseri facere debem⁹. quasi arguēdo. p̄ locū a minozi. Sic et hodie mater ecclesia prouocat nos ad orationē instruens nos ex/ emplo cuiusdā infidelis chananea p̄ nostra verecundia vt fortius orem⁹. Ideo dicit ec/ clesia. Ecce igit̄ mulier chananea. Ecce de/ monstratiū. et infidelē demonstrat. vt me/ lius puocemur ad orationē. Et ista mulier seruauit tres cōditiones orōni necessarias.

Primo seruauit verā fidelitatē.

Scdō firmā stabilitatē.

Tercio seruauit verā humilitatē.

Oia ista tangunt i themate. pm̄ quia ecce.

Bermo

scdm̄ q̄ mulier. terciū chananea. Sed de his intricatōnibus non curo. Sed ego volo ista tria trahere ex euāngelio et non ex themate. Primo ergo habuit. veraz fidelitatem nō ob/ stante q̄ esset genere infidelis: tamen habuit istam. Nam dicit in euāngelio. Egressus ie/ sus secessit in ptes tyri et sydonis. Et ecce mu/ lier chananea a sinibus illis egressa clamauit di. ci. Adiserere mei dñe fili Dauid. filia mea male a demonio vexat. vbi dicit q̄ xp̄s exi/ ens de nazareth venit in ptes sydonis: vt ap/ paret Abath. xiij. Et benedict⁹ dñis cepit ex/ equi officiū p̄dicatōnis: et noluit in aliqua ci/ uitate longe requiescere nec in castro: sed vt/ necesse erat expendebat t̄ps ad p̄dicandum. Sicur videm⁹ in sole qui cū oris nulli se que/ ti reponit s̄ facit suū cursum. q̄ als pfecte nō illuminaret. Ita xp̄s suū cursum fecit: amore et ardore dans gentib⁹. Et ideo dixit. Usta/ uit nos oris ex alto. illuminare his q̄ in tene/ bris r̄. Lu. i. In tenebris. i. in errorib⁹ existē/ tes illuminabat: et calesfaciebat eos q̄ erant in vmbra mortis. q̄ erant indurati et direxit pe/ des eoꝝ in viā pacis. Ideo dicit in euāngelio Egressus iesus r̄. Et nō dicit vnde: sed de/ claraui superi⁹. et sequit. Et ecce mulier cha/ nanea. Et dicit chananea: quia terra p̄missiōis erat habitatio chananeorū. quos tpe Iosue iudei expulerūt. et quia iudei nō oīs potue/ runt exterminare. ideo de generē chananeo/ rum qui remanserāt descēderat ista: ideo di/ citur chananea. Ista primo nō credebat deū nec sperabat resurrectōe. Et mortuo viro ip/ sa remansi cū vnicā filia: In cui⁹ corpe dy/ bolus intrauit et affligebat multū. vt poteris videre in omelia hodierna. semel p̄iūcēs illā in aquā: semel in ignē. Et ista chananea audi/ ens q̄ ih̄s transibat p̄ illas ptes tot miracula/ faciendo. et faciebat audire surdos. claudos ambulare. Hec ergo mulier accessit ad iesum vociferādo et multū acriter flendo et dicendo Adiserere mei domine fili dāuid. Hic nota si/ delitatem quā hec mulier incepit babere. q̄a cum esset infidelis pagana de genere cbana/ an: nihilominus maximā habuit fidem. quā oīdit facto et verbo. Primo facto: quia non duxit secū filiā suā. nō quefuit p̄ntiaz christi vt principes synagoge. Abath. ix. Et regul⁹ Jō. iiij. nec recurrit ad diuinos. Eugenes. Non accedit ad petrum: nō rogat iacobum. nec obsecrat iohannē. nō interpellat aplorūz choꝝ: sed p̄ omnibus illis accipit patientiā co/ mitē que aduocati locū adipleuit. et sic ad sū/ mum pietatis principem p̄redit. Hec ille. Se/ cundo oīdit suā fidelitatē in verbo di. Adise/ rere mei dñe fili dāuid. Non est in actib⁹ me/ is bonum. nō est mihi de p̄uersatione fiducia ad misericordiā tuā p̄fugio. miserere mei in/ quit spectatrix diurnox malorum quotidie cruciatus. quotidie gemit⁹ meos video. quo pergā. in beremū ire nō audeo: nec illā solam relinquerē. In domo sedere nō possum. quia intrinsecus est inimicus. Cerno enim oculos transuersos: aspectū sanguineum. manus in/ tortas. crūnē dissolutū. ora spumantia. inimi/ cum incendentē et nō apparentē. nemine inter/ rogantē. et illam cum clamore loquentē. mise/ rere mei dñe fili dāuid. Et hic habem⁹ duas doctinas: vna est moralis. alia est speculati/ ua. Et primo videamus speculatiuā. Et que/ ro que fuit ratio q̄re ista mulier vocauit ihm filium dāuid. et nō filiū dei. quia xp̄s fm hūa nitates erat filius seu de stirpe dāuid. sed fm diuinitatē filius dei. cum plus posset vt de⁹. Elideatis hic secretuz. Apparet q̄ ista mulier audierat ore humano aut sp̄fissancti. Hāz di/ cis q̄ rex dāuid tangebat bene cytharā. et q̄ rex saul detinebat multotiens p̄ demonez. et David tangendo cytharā expellebat demo/ niū a rege Saul. Elide textū de hoc. j. Reg. xvij. quō sp̄s malus arripiebat. Saul. et tūc dāuid tangebat cytharā. Iōo q̄scunq̄ sp̄s malus arripiebat saul tollebat David cytha/ ram et p̄cutiebat manu sua. et recedebat ab co/ sp̄s malus r̄. Tinebat q̄ demon sonū illi⁹ cythare. certe nō. vel timebat sanctitatē Da/ uid. non. quid ergo dicendum. Videete. Ista cythara fm q̄ dicit gloſe figurabat illā citha/ ram crucē dñi nostri ih̄u xp̄i. Hā sicut cytha/ ra fit de ligno arido. ita crux xp̄i: quia annis mille quingentis p̄teritis fuerat illud lignuz scissum vt pridie dixi in primo sermone cuius thema. Ecce san⁹ factus r̄. Itēz q̄ in cytha/ ra sunt q̄tuoz paria funiculorū magis tracta/ q̄ in alio instrumento. et h̄z clauellas aliquas. Et ista cythara significat crucez et funicula si/ gnificant membra xp̄i que fuerūt attracta in cruce et nerui cuꝝ clauis. Et clauelle ille signi/ ficat clauos cū quib⁹ ih̄s xp̄s fuit p̄clauatus. Itēz cythara facit sonū ralde acutū. Hāz benedict⁹ ih̄s fecit septez sonos in crucē. Et prius fuit q̄i dixit Pater dimitte illis quia nesciunt qd faciūt. Nam p̄ ip̄e paratus erat recipere vindictā et om̄is ulos dānare. Hā cre/ debat se crucifixisse peccatorē. et crucifixerūt dñm et salvatorē. Et iste sonus significat dñi n̄i ieū xp̄i clementiā. Scđus fuit q̄i dixit la/ tro. Dñe memento mei dū veneris in regnu/ tuū. et dixit illi. Amē dico tibi hodie mecum eris in paradiso. Luce. xxij. et iste significat

Dominica Reminiscere

sonum inestimabilis misericordie cum peccatore. Tercius fuit quoniam dixit matri sue flenti deo. Abiuer ecce filius tuus. signando Iesus iohannes. qui sonus significat incomparabilem sonum pietatis. Quartus fuit quoniam apostoli et amici recesserunt eum relinquentendo: et dixit alta voce. Hely hely lazazabatani tecum. Non tamen credatis quod ipse esset a dileitate derelictus. non sed ab apostolis et amicis et iste sonus erat passionis. et hoc propter amicitiam dilectorum. Quintus fuit quoniam dixit. Si. Nam ipse desiderabat infideliu[m] puerorum. et sic erat cantus incomparabilis charitatis. Sextus fuit quoniam dixit. Consummatum est. qui sonus incomparabilis et infinite erat constantie. Septimus fuit quoniam dixit. Pater in manus tuas commendabo spiritum meum. et ista cantilena fuit infinita fiducie dans exemplum cuilibet christi anno. Ecce ergo cythara dauid. et demon intelligens hoc secretum fugiebat. regem Saul relinquentem. et de hoc iam sperans ista chananea dixit. Absiderere mei dominus filii dauid. quia filia mea male a demonio vexatur. Loco iam allegato. Secunda doctrina est moralis. Pro quo notandum. quod predictam filiam demon interclusit. Interdum ut rabie detentam perturbabat. Interdum pugnabat illam in lutum. Interdum os versus ad aurem producebat. Interdum in puteum sive aquam pugnabat. Interdum in ignem: tollens ei virtutem. Sed mater illam non relinquebat. quod si dicitur qui erat figura poterat fugare demonium per sonum cythare. plus poterat ipsa veritas. id est Iesus Christus. Et hic est instructio bona moralis. sicut si nre anima vexantur a demonie. multis et diversis peccatis. allegemus ergo sonum ipsius cythare. Nam nostrae alicui diuturnitate pecti vexantur a demonie cu[m] demoni vexantur multos homines. et hoc propter superbia. sicut faciebat filia chananea sicut si esset vnu[m] magnu[m] vas inflatum vento. Alij vexantur per auaricia a demonie reuelanti. Alij per ciu[m] in lutu. s. luxuriose vivendo. Alij habent os retrosum versus ad aures. et isti sunt inuidi. Alij pugnant in aqua. s. gulosi vivendo. Alij in igne. et isti sunt qui desiderant vindictam inimicorum. Alij qui perdidit virtutem. propter pignoriam tui habemus remedium chananee dicendo. Domine fili dauid miserere mei. quia filia mea. id est alia mea vexatur a demonie. Et si dicitur dominus quod fuit vera figura: cythara figura crucis illud fecit: et vos facite dignemini quod est veritas. Et loqui si laboramus pro corpe et divinitate: quanto plus. pro alia. Nam dicitur. Custodi igit[ur] temetipm et aliam tuam sollicitate. Ne obliuiscaris vero quod viserunt oculi tui. et ne excedat de corde tuo cunctis diebus vita tua. Docebis ea filios ac nepotes tuos.

Bernino

dicitur quod non refudit ei Iesus verbū aliquod. Et ideo dicunt. et accedentes discipuli ad Ihesum. et rogabant eum dicit. Dimitte illā: quia clamat post nos Ipse autem respondens ait. Non sum missus nisi ad oues quod perficit dominus Israel. At illa venit adorauit eum dicit. Domine adiuua me. Qui respondens ait. Non est bonum sumere panem filiorum et mittere canib[us]. At illa. Ecce domine. Nam et Christus dicit terribili et firma. et primo fuit stabilis et firma quod non refudit sibi verbū. quod si sibi promeliat dicendo. quia habebat illa exco[m]unicatā et ab eo repellendā. denotando quod quis cum exco[m]unicato loqui non debet. et tunc ista replicando dicit. Si sum exco[m]unicata ad te solum recurso quod habes praeterea absoluendi. dicendo. Absiderere mei. Ideo apostoli motu misericordia rogabat eum dicentes. Dimitte illā. quia clamat pro nobis quod debet. Ecce domine. Nam dicit gentes te crudelē esse. Tunc Christus quis ex una parte durus videlicet est: tamen ex alia parte misericors dicit apostoli. Non sum missus nisi ad oues quod perficerunt dominus Israel. et non obstante hoc. Ita dicit. Adiuua me domine. Cuidete igit[ur] apostoli negauerat: et post dixit Christus. Non est bonum sumere panem filiorum et mittere canib[us]. et ista constans et stabilis dicit. Domine si tecum me p[ro]p[ter]e iusticiam. tamen miserere mei. et da mihi ut catule de misericordia tua. et miserere mei. Non obstante circa hoc firmā stabilitatē istius mulieris. Et forte homines dixerint. Et quanto tempore vado retro eum et possum aliquid ab eo consequi. nam sic ista: uno continuavit. Et circa h[ab]ent sunt due doctrine. Prima est speculativa. alia est moralis. Speculativa est eo quod dicitur Christus. non sum missus nisi ad oues que perficit dominus Israel. Hic notandum cum dicit. Non sum missus tecum. Quod de aduentu Christi possumus loqui dupliciter. Uno modo est ad redemptionem vel redimendum Christum ad remedium vestrum. et sic Christus universaliter ad omnes venit et missus est: quod secundum pro omnibus soluit. quod omnes sunt redempti: et non omnes saluati. quod non nulli ieiunare. Sicut si aliquis divisi[us] transiret ultra mare vel redimendum Christianos captiuos. omnes qui essent penes Saracenos in barbaria cum magnis pecuniis. dicendo pro quanto preocio dabitis mihi captiuos. et ipse soluisset precium. et si vnde diceret. nolo exire. uno modo volo remanere. quero cuius est culpa. non soluenter: nam secundum solutum est: sed noluit gaudere. Dicit iste dives erat Ihesus Christus qui dicit venientiam apud cenam suam. est latissimum pro omnibus captiuis. soluedo in arca crucis. et soluit libere perib[us] et alijs plagiis multis. et omnibus nuncias dico. ponatis vos in nauigio ecclie triu[m] cooperaturam. scilicet stamum. Et prima est propter sentinam quod dicit ecce secreta. et ista significat religiosos quod debet esse secreti et sine necessitate de ordine si exire. Secunda significat predicationem presbyterorum qui debent honeste vivere. Tertia est laicorum quod debent bene vivere: bene p[ro]versando. Ideo Salomon p[ro]ouerbius. vi. Facta est quasi nauis instrumentis de longe portas panem suum tecum. nam veniunt nunc domini et dixerunt Iudeis: venite ad nauem domini. Qui dixerunt nolumus. Sicut dicitur de tartaris et saracenis: quod dicitur quod non propheta permittit nobis in alio modo riu[m] mellis et lacis. Sed pro oibus venit: et habet in veteri testamento. Parvus est ut sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob. et feces Israel querentes. Ecce dedi te in lucem gentium ut sis salus mea versus ad extremum terre Syria. xlvi. In novo testamento. Hoc enim bonum est et acceptum coram salvatore nostro deo. quod omnes homines vult saluos fieri: et ad agnitionem veritatis peruenire. scilicet ad Thimo. iii. Evidem ergo quod pro omnibus missus est Alio modo loqui possumus de Christi aduentu quod ad visionem corporalem. scilicet ad predicandum et faciem dum miracula personaliter. et sic non venit nisi ad oues dominus Israel. Et quod ad h[ab]ent verificat auctoritas. scilicet quod ad visitationem corporalem. quod tamen in terra permissionis corporaliter erat ventus. Ideo beatus Paulus dicit: Dico enim Ihesum Christum ministerum crucifixionis propter veritatem dei. ad confirmationes permissiones patrum. gentes autem super misericordia honorare deum. scilicet scriptum est. Laudate dominum omnes genitores. tecum ad Rom. xv. Et ita intelligitur non sum missus. propter chananeam quia de illis non erat. Alia autem doctrina est moralis: et vide postulantem istius mulieris. quod pro nulla iniuria cessauit orare. Disce ergo tu ora re quotidie de marie facere certam orationem. namque quilibet facere et tenere certam orationem. Ita de sero anteponas te in lecto flexis genibus et deuote dicendo Pater noster. Ave maria. Credo in deum tecum. cum alijs multis fum tuus de uotacionem: et habebis prosperitatem in corpe et in anima. Et ideo dauid in psalmi. Jubilate. pro domino. Benedictus dominus qui non mouit orationem meam et misericordiam suam a me. et sic continuauit et non dimittas eam propter socium vel propter aliam causam. Et vide h[ab]ent exemplum. Quidam Lombardus voluit mundum videre et visitare singularem sepulturam Ihesus Christi cum uno scutifero. et accepit licentiam eorum. sive et propositum quotidie dicere prefecit non Ave maria. Et immedie incepit et continuauit quotidie suam orationem et fuerunt semper incolumes. Contigit quod reuertendo ad dominum suum cum esset iam propter castum non curauit ultra facere orationem. dicendo. Quod iam sum propter fratrem domum. non oponet modo facere orationem. In posterum scilicet accedendo Iesus dominum. ignis accessus est in castro. et castrum

sequit. ergo predestinationis potest falli aut scientia. Ratio quia scientia dei non fallit: sed tu potes deficere per malam vitam. Unde si de ore suo te invitaret supponitur per pares te: ne venias cum ueste veteri. scilicet cum peccato superbie tecum, quia antiquius peccatum mundi est superbia sed venires cum noua ueste humilitatis. Idem de aliis viciis et virtutibus. Sed si tu dicis postquam ego sum invitatus non oportet me parare. certe non intrabis. Pro illa veritate nota autoritatem Christi. Adath. xxv. Simile est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. ex parte pater eternaliter ordinavit illud coniugium. elegit invitandos tot imperatores. tot reges. tot duces tecum. quot veniuit ad istud coniugium. Ista electio dicit predestinationis: et illa invitatio dictum de se quod de electis dicit Ephes. i. Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem. Ecce sapientia vel scientia dei. ad Rom. viii. Quos predestinavit: hos et vocavit: et quos vocavit: hos et iustificavit. quos auctoritate iustificavit. Et hoc ostendit de pater Christo in Christum erat homo et sic habebat scientiam predestinatorum. Et quia sicut non est nullus unus esse trium personalium. sic est nisi una persona duarum substantiarum in Christo. Item ostendit de pater anime Christi librum vite. et in carta dextra legit quod patriarche et prophete tecum. debebat salvare sine intrare paradisum ex sua passione. In sinistra legit quod mali prelati damnabuntur: nec erunt digni ire ad illud coniugium. Hec sapientia ostendit in evangelio. Unde Christus disputando cum iudeis dixit. Ego vado et quereris me. et in peccato vero moriemini. Flota ego vado scilicet ad gloriam resurrectionis secundum passionis. et quereris me. vocalis. quia iudei querebant saluatorem. et non personaliter credendo per Christum sit saluator. Flota in peccato vestro moriemini. Nam sciebat ipse predestinatos. Idem dicebat semel de apostolis Joh. xiiij. Scio quos elegerim: non de omnibus vobis dico: hoc dicebat propter iudicandum damnandum. Sed hic est argumentum quod vos faciatis. Si deus habet certam scientiam damnando et salvandum. Nam scilicet quid oportet me bonum facere: nec est vis si faciam malum. quia scientia dei non potest falli. si sum de numero predestinatorum ibo cum predestinatis salvandis. siue faciam bonum siue faciam malum. Idem de personalis damnatione quare faciam bonum. quia scientia dei non potest falli. et sic ero damnatus. et ex hoc tenent malam vitam. Responsio per illud argumentum est cum magna stulticia. Patet si rex invitaret te ad nuptias filii sui. si super hoc tu dices sine dubio postquam rex invitaverat me ibi ero. et non oportet me parare. stulte et fatue dices: sed dices. Ex quo rex me invitauit: et fecit mihi honorem volo me parare. quia ibi erunt magni nobiles et persone honorabiles. expendat tantum in una ueste et equo tecum. Sic similiter est de predestinatis. quod includit per tuos pares te. nec

Feria secunda post Reminiscere de hislura te.

et filii per uxorem omnia probusta sunt. Ergo deatis quod ex omissione orationis omnia ista aduenierunt sibi. noli ergo orationes dimittere quod uis sit parua: continua illa. Et ideo dicitur. 1 Thess. v. Semper gaudete. s. in domino sine intermissione orate. in omnibus gratias agite. Hec est enim voluntas dei in Christo Ihesu in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere prophetias nolite spernere. Omnia autem probate. quod bonum est tenete. ab omni specie mala abstineatis. Ipse autem deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spiritus vester et anima et corpus sine querela in aduentu domini Iesu Christi seruet. Fidelis est qui vocavit vos qui etiam faciet. Fratres orate pro nobis. Sumamus ergo huius mulieris exemplum. Ecce enim secundum exemplum quod habuit firmam stabilitatem.

Tercio seruauit vera humilitatem. nam ista mulier seruauit istam humilitatem quod uis Christus canem eam appellauerit vel assimilauerit. et ista bona mulier dixit. Ecce domine et catelli comedunt de mensa dominoz suo rum. Tunc Iesus videt fidem istius mulieris et dixit. Magna est fides tua. Et ideo dicebat mulier. Non peto magnum miraculum. velut resurgere mortuos. nec solem retroire. mare rubrum dividere. sed ut liberes filiam meam uncam. Fac ergo domine mihi istam gratiam. et Christus denegare non potuit. Quero namque cur Christus dicit illam expectare quod petebat. videatur protra se esse et eius doctrinam. nam dicit Proverbio. ij. Ne dicas amico tuo vade et reuertere et cras dabo tibi cum statim possis dare. Item dicit. ij. ad Corin. ix. Unusquisque putest destinari in corde suo. non ex tristitia aut necessitate: sed supple ex hilaritate. Multum enim effidatorem diligit deus. Ratione per Christum hoc fecit dupli ratione. Primo ex parte mulieris. secundo ex parte nostra. Primo ex parte mulieris propter meritum augendum. Christus enim per istam dilationem fecit eam ascendere et crescere in ardenti deuotione et amore ad deum et spe. et sic Christus pie implere. petitores mulieris distulit ut mulier ista plus haberet quod si illico dedisset quod a principio non tam habuisset: sed postea dedit propter amorem et humilitatem. et circa hoc auditatis parabolam. Miles quidam erat qui multum diligebat ab imperatore. et iste miles petebat ab eo gratiam: et iste imperator noluit sibi dare pomum et dedit sibi primo castrum. adhuc petenti pomum dedit equum. Adhuc miles petebat pomum et dedit sibi uestem. demum iste importune dedit pomum. Ecce quod si cito dedisset pomum solum pomum habuisset et non alia. Ita dicamus de ista petenti pomum. Nam Christus dedit primo sibi castrum. quia ardorem. secundum

do patientiam. et ecce equum. tertio humiliatem. ecce uestem. quarto charitatem. et sic plus habuit. Secundum Christus hoc fecit dando nobis exemplum ut humiliem nos in deuota oratione. quia quanto plus nos humiliauerimus. tanto amplius ascendemus. Sunt duo homines equalis meriti: oratio magis humiliatus se virtute humiliatus plus ascendit puta si unus eorum se ponat in oratione iuxta altare. et alius a longe. plus exaudit ceteris paribus oratio illius quod stat a longe virtute humiliatus. Unus dicit in psalmi. canticis. Respernit in orationes huius. et non spreuit precium eorum. 10. dicit. Oto humilians se nubes penetrabitis: et donc appropinquet non consolabitur. et si discedet donec aspiciet altissimum. Eccl. xxv. Et ecce finis ponit. Dominus placet et tecum. Deo gratias.

Feria secunda in secunda dominica quadragesima.

Sermo primus.

Multa habeo de

vobis loqui et iudicare. Joh. viii. Sermo noster erit de sancto cuan-

gilio hodierno quod continet unum secretum parla-

mētum. quod fuit inter Christum et iudeos disputantes

cum Christo. Et hoc parlementum quātū est ex una pte-

scilicet Christi oīdū nobis tres magis dignitates. Primi

est sapientia diuinalis. Secunda excellē-

tia supernalis. Tertia eminentia principalis

quo modo est iudex principalis et universalis.

Dicit thema. Multa habeo de vobis loqui et

iudicare: sed quod me misit verax est. et ego quod audi-

ui ab eo loquor in mundo. et non cognoverunt

quod p̄fēc̄ ei dicens deū. Dicit ergo ei Ihesus. Cum

exalteaueritis filium hōis tūc cognoscetis quia

ego sum. et a meipso facio nihil: sed sic docuit

me p̄ hō loquor. Et qui me misit mecum est. et

non reliquit me solus. quod ego quod placida sūt ei fa-

cio sp̄. Hec illo loquente multi crediderunt ei iudeos.

Si vos tecum. Dico primo quod euāgeliū ostendit

de Christo sapientiam diuinalē. Proprium sapientie

diuine est scire quod sunt saluandi. et quod sūt dānamen-

ti. scire predestinatos saluandos. et prescelitos

damnados. propria em̄ scia dei est. Sicut rex

quod vult facere coniugium nuptiale de filio suo. pri-

mo in cedula scribit et eligit invitandos du-

ces. comites. et barones tecum. Secundum ordinat coniugium sūmum dignitatē coniugium. Sic de pater

voluit facere coniugium de filio suo assumendo

naturam humanam. quod sicut vir et uxor non sunt

duo sed una persona. ita deus et homo non sunt duo in

persona sed una persona. Spousalia facta sunt in

camera veteris virginis. et de hoc prophetauerat

David in psalmi. xviii. Tunc sponsus. id est dei

Feria secunda post Reminiscere

efficiunt ita p̄destinata sunt p̄ sc̄ibus obtineant. Nam ipsa eterni regni p̄destinatio ita est a deo disposita ut ad hoc clecti ex labore perueniant quibus postulando mereantur accipere qđ eis deus aī secula disposuit dare. Hec ille. Ignorantia ē ergo dicere: quid optet me facere bonum. quia h̄ est dicere: habeo ire ad talē locū. et quid optet me ire p̄ viam. qđ aliter nō ires illuc nisi p̄ viam. Idem de libro p̄scientie in q̄ nō scribit solum tales damnabū per bona opa certā v̄ram vocatōez et electio nem faciat. Ecce p̄uma ps̄ v̄bi oñdik sapientia dei de p̄destinatis et p̄scitatis. ideo xp̄s jo. x. Glos nō estis ex ouibus meis. Secundo ostendit de xp̄o sua excellentia supnalis. cuz dicit iudeis. Glos sc̄z iudei d̄ deoñl est. ego de supnis sum. Glos de mūdo hoc estis. ego nō sum de hoc mūdo. Nota quō deus qui a principio mundi fecit duas scalas creaturar̄. Primo vnam supra spūlalium cui gradū sūt decem. primus seraphin. secundus cherubin. tertius thronus. quartus dominatōtes. qn/ tus potestates. sextus virtutes. septim⁹ principatus. octauus archangeli. nonus angelii. decimus anime rōnales. Sc̄da scala corporalium creaturar̄ habet etiā decem gradū. celum empyreū prim⁹. secund⁹ celū crystallinū. de quo biblia dicit. Et aque que sup celos sunt: et a p̄bis vocal̄ primuz mobile. vbi nulla est stella. sed suo motu mouet totū mūdum. tertius gradus est celuz qđ dicit firmamentū. in quo includunt celi planetar̄ qui a p̄bis dividunt in septem. quartus ignis. qn/ tus aer. sextus aq. septimus terza. octauus creature que habent esse et vivere. vt plantae. nonus creature que habent esse vivere et sentire sicut animalia. decimus creature que habent esse tñ. sicut lapides. Homo est compitus de inferioribus gradibus creaturar̄ spūlalium et corporalium. Ideo dicit xp̄s. Glos de deorum estis. Auctas. Formavit igit deus hominem de luno terze: et inspiravit in faciem eius spiraculum vite. et factus est homo in animā viuentem. Gen. ii. Ecce insim⁹ grandis creaturar̄ corporalium. Ego sc̄licet persona diuina sum vna sup omes creaturas. vos deorum estis. qđ igitur humiliari debemus. Aboraliter si vultis cognoscē de vobis vel de alijs si estis de illis sursum vel deoñl. attendatis quomodo cognoscitur homo de qua patria est. Quia ydiomate cognoscitur. Auctas Iudic. xij. Vide historiam de Jepte qui fuit capitaneus galaaditarū et manus contra filios amon quos percussit et interfecit. tunc congregati sunt effrate indignati contra eum q̄ nō vocasset eos ad prelium cum eo. et voletabant incendere domum. Ipse autem Jepte vocatis cunctis viris Galaad

multos de ephrāym interfecit. et posuit se ad vada iordanis vbi reliqui transire debeat. et qn̄ veniebat aliqui effraym qui volebat trāslare dicebant ad vnuquēq. Nunqđ effrateus es. Quo dicente. nō sum. Interrogabat euz dic ḡ sebboleth. qđ interpretat spica. Ipsí autē respondebat chebboleth. nō valentes exprimere spicam eadem litera. et statim apprehensum iugulabāt. et interficerūt de effraym quadrigita duo milia r̄. Et nota quot milia fuerū occisi. Item etiā in nouo testamento habetur de Petro interrogato si erat discipulus xp̄i Abat. xxvij. Qui dixerūt. Tu ex illis es. nam et loqua tua manifestū te facit. Ita dico vobis. vultis cognoscere de aliq. si est de supernis. s. de predestinatis attendatis ydeo. ma qđ loquit. Ydeoma paradisi est illud de quo dicit ps̄. Beati qui habitat in domo tua dñe. in secula seculoz laudabūt te. Ps̄. lxxxvij. Laudare deū est linguegiūz paradisi. Jo qn̄ de te vel alio vides et placet tibi orare et deū laudare p̄t dici. tu ex illis es. Ide de sc̄erote vel religioso qui dicit deuote horas suas. Nota p̄ omnia de ceteris. Linguagium inferni est illud de quo Johannes apocalips xvij. Estuauerūt hoies estu magnor blasphemauerunt nomen dei habentis p̄tatem super has plagas. Si ergo vis scire de te vel alio si es p̄scitus vel reprobatus. respice qđ linguagium loquit. si iurat enormiter. blasphematur. Renegat r̄. et tu ex illis es. s. damnatis prescritis. Nam et loqua tua r̄. Cir multū iurās replebit iniqtate Eccl. xxvij. Ideo de querit de rectoribus et gubernatorib. Ps̄. lij. Diacones pl̄i mei inique agūt dicit dñs. et iugiter tota die nomen meū blasphemat. Si enim aliquis male loqueret de rege statim punieret: s̄ deo offis possunt male loqui et nullus corrigitur. Ideo et male eueneret rectoribus et gubernatoribus. ex eo quia sustinet r̄. Tercio in parlamento xp̄i cum iudeis ostenditur sua eminentia p̄ncipalis: de qua the. Abulta habeo r̄. Ista multa sumi possunt p̄ similitudinem boni iudicis qui anteç dat sententiam. multa facit. multa loquit. Primo facit pcessus. Secundo dat defensiones iuri. Tercio examinat pcessum. Quarto dat sententiam. Sic de vobis primo fit pcessus. quando aliquis facit aliquid bonū opus statim scribitur in libro pcessus pscientie. Clerbi gratia si quis orat opus transit. sed scriptura remanet. Idem de elemosyna et ieiunio Auctoritas. Cum gentes que legem p̄ habent naturaliter ea que legis sunt faciūt. eiusmodi legē non habentes ipsi sibi sunt lex. qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis. testionum reddente illis conscientia ipsorum. ad Romanū. Nota gentes sc̄licet ignorantes legem et scripturam. Idem de malis operib⁹ si male dixit alicui. opus transit. scriptura manet. Autoritas psalmo. cxixij. Imperfectum meū viderunt oculi tui: et in libro tuo omnes sc̄licet defectus scribent. Nota omnes et c. Ecce de primo. Abulta habeo de vobis loqui. faciendo pcessum. Secundo dat defensiones iuri. sc̄licet quatuor. quibus nos possumus defendere ptra omnes defectus et inimicos impugnantes nos. Prima est peccato rum p̄tritio. Autoritas. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. Ps̄. xxxvij. Secunda est ppositum emendandi. Johannis. viij. Glade sc̄licet ad paradiſuz: et iam amplius noli peccare. Tertia est oris p̄fessio. In iudicio humano cōfidenti datur p̄demnativa sententia: sed i iudicio diuinō datur sententia absolvatoria. Ideo dicit scriptura. Qui abscondit scelerā sua non dirigetur. Qui autem cōfessus fuerit et reliquerit ea: misericordiam psequetur. Proverbio. xxvij. Quarta defensio est penitentia. lis afflictio. sc̄licet seruare penitentiā a cōfessore. iniunctā. que p̄ debet dari cōtra voluntatem: et ratio quia ille qui dimittit damnabitur. Et in iudicio talis poterit dicere christo. Hec iudicium sc̄licet in p̄fessione: et in iusticiā p̄ penitentiam. Ideo nō tradas me calumniantibus me. ps̄. cxvij. Tercio tenet cōsilium et examinantur merita. sc̄licet quando anima egressa est a corpore statim venit angel⁹ ad cristum dicens. Domine quid fieri de anima ista. Et christus tenet consilium cum beata virginie Maria et sanctis r̄. De isto consilio christus ait. Qui dixerit fratri suo racha: re erit consilio. Mathei. v. Racha est dictio despiciētis. Ideo dicit. Abulta habeo de vobis dicere r̄. Quarto habet iudicare. Si hō moritur in peccato dicit christus angelus. Seruū inutilem non vestitum veste nuptiali. Ligatis manibus et pedibus r̄. Matth. xxv. Deinde dicit demonibus r̄. et vos mittite eum in tenebras exteriores. et ibi erit fletus et stridor dentium. Si vero decedat in gratia dicit dicit christus. Euge serue bone et fidelis r̄. Ecce quare dicit. Abulta habeo de vobis dicere r̄.

Feria secunda post officiam Reminiscere.
Sermo secundus.

Feria secunda post Reminiscere

Goque bñpla

cita sūt ei facio semp. Textualiter habet Jo. viij. Recitatue autem in euangeliō hodierno. Scīm euangeliū hodiernū p̄tinet pulcrū colloquiū inter ih̄m et iudeos in q̄ xp̄s declarat quatuor excellentias de seipso altissimas. et

Prima est humanitas temporalis.

Secunda diuinitas eternalis.

Tertia auctoritas iudicialis.

Quarta benignitas vniuersalis.

Et in his fundamentaliter cōsistit fides. De vltima quia se voluit humiliare in cōplendo patris voluntatē dicit thema. Ego que bene placita z̄c. Primo ḡ xp̄s docuit suā veraz humanitatē tempalē. quia verus hō erat. et hoc inquit. Ego vado: et quereris me: et i p̄cato v̄o moriemini. et q̄ ego vado vos n̄ potestis venire. Et ista est prima ps. Notate q̄ mō xp̄s oñdit suā humanitatē. Et nota h̄ se/ creta. Nota declaratōez. ego vado. Nam ire et mutare nō est diuinitatis. q̄ imutabilis et i/ uariabilis ē: vt dicit sanct⁹ Tho. i. pte. q. ix. ar. j. z. ii. Sz optebat humanitatē tpalē quaz accepit in vtero x̄gnis marie eundo de eta/ te in etatē de tpe in tps mutari. Et sic xp̄s ibi loquit de ei⁹ humanitate fm̄ quā ibat sequē/ do cursum tps. et istud ē humanitas vera q̄ semp hō vadit siue dormiat siue quiescat. et potes videre exemplū qn̄ aliq̄s ē in flumine: vel in mari quiescēs vadit in barcha seu na/ ui. sic ē bona gens de vita nostra. q̄ nō est ni/ si barcha. et flumen est tps qd̄ currit plus q̄ aliqd̄ flumen. Elideas nūc q̄tuz currit sol dū pdico in q̄ tps figurat. Et dico certe q̄ plus mille vicibus q̄ hinc vsc̄ romā et isto modo venienius ad mortez. ḡ n̄ status nō est sp. iō dicit. Hō natus de muliere: breui viuēs tēpe replet multis mi. z̄c. Job. xiiij. Nam si adam vsc̄ nūc vixisset parū plus vixisset vel mun/ septem milib⁹ annis. Nam tantū est q̄ mun/ dus creatus fuit. sed parū viuimus nō ho/ dieris tpsibus. Elide quid ibi dicit. Et qua/ si flos egredif et pterif. Statim qn̄ puer ē na/ tus incipit ire: siue dormiat. siue vigilat. come/ dat vel bibat. semp vadit. Elita em̄ ista non est nisi v̄a. Christus igif loquens de ei⁹ hu/ manitate dicit. Ego vado fm̄ quam ibat sequē/ do cursum tempis. Ecce ergo quō oñdit suā humanitatē: quia ego vado. Et circa h̄ pos/ sent dicere iudei. Elide quō pōt esse q̄ qui fir/ mus stat q̄ vadat. cum ḡ de⁹ sit immutabilis fm̄ illud Abalachie. iij. Ego de⁹ et nō mutor. quō ergo z̄c. Sz dic vt dixi. Et iō dī i passio

Bermō II

nō euadet. quasi imponētes ei vt vellet se in/ terficere. Sed circa h̄ vidcam⁹ hic moralit̄ sup h̄ qd̄ dicit. Nunq̄ interficiet semetipm. ecce p̄tū est seipm occidere. Mota quatu/ or gradus psonaz q̄ occidunt seiplas. Qui/ dam p discretōez. Quidā p dyabolicaz tem/ ptationem. Quidā p odī vcl inuidiā. Qui/ dam p finalē desperatōez. Quartum gra/ dum occidendi seipm iudei imponchāt xp̄o: dicentes. Nunq̄ interficiet seipm. s. desperādo vt effugiet man⁹ nostras. et si aliq̄s dicat aliquis interficiet mihi patrē parcā ci. Elide duplēciter parcif inimico. nam ex vna pte est necessaria mis̄dia. ex alia parte mis̄dia vo/ luntaria. Necessarium est q̄ odī p̄cias ex/ tra te. quia animā occidit habendo. p̄posituz q̄ nō nocres illi: si etiā reperires eum dormi/ entem. Voluntaria est dimittere pcessum et n̄ requirere iusticiā. Unde ista potes petere sc̄z p iusticiam. nō querendo vindictā q̄ deo de/ betur. Ideo dicit ad Ro. xij. Abi vindictā et ego retribuā dicit dñs. Sed si elurierit ini/ micus tuus ciba illū. si sit potū da illi. Hoc enī faciens carbones ignis p̄geres sup caput eius. Holi vinci a malo: s̄ vince in bono ma/ lum z̄c. Sed si remittis p misericordiā volu/ tariam eset maximū meritū. Ecce ḡ isto mo/ do intelligas cū dico q̄ quis dī in iuriā pxio suo relaxare et partere. s. quo ad vindictam. Ideo xp̄s ait Abathēi. xvij. Sic et pater me/ us celestis faciet vobis si nō remiseritis vnuſ quisq̄ fratri suo de cordibus vestris. Se/ cunda est diuinitas eternalis. Ista secunda pars est subtilior. Dixit enim. Vos deo:sum estis: et ego de supernis sum. quis loquor vo/ bis. et hoc de diuinitate. Et videatis hic sub/ tillia secreta. Nam vos hic dcberis cogitare de um trinitatem fore eternum sōntem ex q̄ ema/ nauerūt duo flumina. id est due species crea/ turaz corporaliū et incorporeiū. et qdlibet flumen h̄z dccez gradus. In spiritualibus gradib⁹. primus gradus est seraphinorum: et sunt plu/ res q̄ hoīes in vniuerso mundo. secundus est cherubinorū. iam non in tam magno nūero et p̄sequēs in qdlibet mun⁹ discurrendo. terci⁹ ḡ/ dus est thronoz. quartus est dominationum quint⁹ est virtutū. sext⁹ est potestatū. septim⁹ est principatiū. octau⁹ ē archangeloz. non⁹ angloz. decim⁹ et inferioz est aiaz rōnabiliz. Et iste sunt creature spūales et istud est vnuſ flumen. Aliud flumen etiā cōtinet alios decē gradus. Primus est celū empyreū. et istud ē superi⁹ et imobile. et iō de illo p̄bi non habue/ nit cognitōez. et illud pulcri⁹ ē oī creatura cor/ porali. Secundus ḡdus dicit celū crystallinū ybi aq̄ sunt p̄gelate. et istud coguerunt p̄bi. et istud appellas primū mobile. q̄r q̄tide moue/ tur. Terci⁹ dicit firmamentuž q̄ theologi sic appellant: s̄ p̄bi dicūt celū stellatū. Quartus dī ignis. Quint⁹ aer. Sextus aq̄. Septim⁹ terræ. Octau⁹ creaturaz sensibiliū: sic sunt pi/ scis et aialia. Non⁹ creaturaz vegetabiliū nō sensibiliū: sicut arboz. Decim⁹ est creaturaz nō vegetabiliū insensibiliū: sicut sunt lapi/ des. Modo est. videndū ex quib⁹ fuit ho/ mo formatus. Et dico vob⁹ q̄ ex inferiori sci/ licet ex luto. et aia. et iō deo:sum esis vos ego de supernis sum. et iō dicit Ben. iij. Forma/ nit deus hominem de limo terre: q̄stum ad cor/ pus. et inspirauit in faciem ei⁹ spiraculū vite. q̄stum ad animaz z̄c. Et limo igit nō de aliq̄ corpe celesti et aia: et sic de inferiorib⁹. Quid ḡ de pompis das q̄r de inferiorib⁹. Sed pos/ set queri quid de xp̄o. Elide in eo erat diuini/ tas. et sic de supernis. s̄ q̄ ad humanitatē etiā est differentia: quia etiā de hoc mūdo. iō dicitur. i. Jo. ii. Om̄e qd̄ est in mūdo p̄cupisen/ tia carnis est: aut p̄cupiscentia oculoz. aut fu/ pribia vite. Et ideo dicit. quia de hoc mun/ do estis nō differtis a xp̄o etiā in humanita/ te. et ideo dicit. Hsi credideritis q̄r ego sum/ moriemini. Elide ergo q̄r esse tm̄ cōpetit soli deo. Ponamus q̄r in aliquo castro sit aliquis homo dives: et om̄s alijs sint paupes. et q̄r iste diuines mutuet alijs ad senus diuinitas. quanti/ tates pecunie ad certū tps. ponamus q̄r etiā sub pena mortis mō p̄stat q̄r alijs qui lucratū se/ erūt diuines certe nō. q̄r forti obligatōnis vi/ culo quilibet est astrictus: s̄ solū dñs ē diuines. Sic esse est mihi p̄cessum a deo. et de isto ha/ beo reddere rationem sub pena mortis scilicet sub pena inferni. Certum est q̄r nō habeo esse sed est mihi p̄cessum a deo. et q̄r de isto habeo reddere rationem: ergo solus deus est. Et iō dicit. si nō credideritis quia ego sum: move/ mini in peccato v̄o. et ideo Exo. iij. df q̄r cuius deus mis̄seret moysen ad iudeos dixit ei. Ec/ ce ego vadā ad filios israel et dicā cīs: de⁹ pa/ triū v̄foz mis̄it me ad vos. Si dixerint mihi: qd̄ est nomē eius: quid dicam eis. Dixit dñs ad moysen. Ego sum qui suz. Sic dices filijs israhel. Qui est mis̄it me ad vos. Ecce hic ḡ/ quo docet diuinitatē. vide quō verba ligant/ vt cathena. Et dixit in plurali. in p̄cis. Sa/ plentie. iij. Excecauit enim illos malicia eoz. Sequitur. Dicebat ḡ ei. Tu quis es. Dicte/ els hiesus. Principium et qui loquor vobis. quasi di. nōne incipit testamentuž vetus. In

Feria secunda post Reminiscere

principio creauit deus celū et terram. q̄ si dicē do. ego sum illud principiū. vnde in psal. cix. Dixit dñs dño m̄co. in versu. Tercū principiū in die virtutis tue in splendorib⁹ sanctorū ex vicero ante luciferū genuit te. q. d. in die dñe surrectōnis t̄c. et tu es illud principiū. et vbi cognoscit̄ in splendorib⁹ sanctor̄. Ecce ergo speculando scđam ptem. Sea circa hoc vi dcndū est moraliter sup hoc qđ dicit. Nō suz de h̄ mūdo. et vide signum si hic est aliquis hō q̄ nō curet emere hospitiū vel ducere vxores s̄ qui alio loco mittit vel ad alia ciuitates sua bona. iste nō diceſ ciuiſ iſtius ciuitatis. sec̄ ē ſi facit p̄ trarium. Ita potestis cognoscē q̄ ſe de hoc mūdo vel de alio. Personae q̄ non curant de hoc mūdo ſed de meritis t̄c. et totum numularior̄. p̄ elemē ſynas. Tales ſunt ō alio mundo. Abſenſe numularior̄ ſunt man⁹ pauperum. et quicūq̄ talis eſt prudenter agit. et ideo dicit Abath. xix. Glade et vende omnia que habes. et da pauperibus. et habebis theſaurum in celo. Et ideo vos clerici qui p̄ben- dam habetis nō incarceretis pecunias vras ſed date pauperibus. et tūc diceſ tibi. nō eſt ō hoc mundo. Benedictus eſt qui retenta vite neceſſitate diſtribuit et transmittit ad aliu mūdum pecunias. Et nō ſolum clerici. imo et lay ci hoc practicare debent dando filijs bonam doctrinam. et cum apli diſixerūt. Ecce nos re- liquimus omnia t̄c. Abath. xix. dicit eis xp̄s. Non eſtis de hoc mundo Joh. xv. Sed illis qui totaliter curant de hoc mundo et nihil de alio dicit. Vlos de hoc mundo eſtis. ideo cū hoc mundo pibitis. Ideo beatus Johannes dans optimū p̄ſuum dicit. i. Joh. ii. Holite diligere mundū neq̄ ea que in mundo ſunt. Non ergo curetiſ de hoc mundo. nam dico q̄ cito et bene cito erit finis hui⁹ mundi q̄ ſb̄ dir Johannes. quia mundus transit et concupiſcentia eius. et ita p̄dico frangendo quoti- dic caput meū. et hec de ſcđa parte. Tercia excellentia eſt auctoritas iudicialis. naꝝ oſte- fa humanitate et diuinitate oſtentat auctor- itatem iudicij vniuersalis dicens. Abulta ha- beo de vobis loqui et iudicare. ſed qui me mi- sit verax eſt. et ego que audiui ab eo hec lo- quo in mundo. Et non cognouerunt t̄c. Eli- de hic ſecreto multum ſpeculatiuum et mo- rale in ſil. naꝝ primo dicit loqui. poſt dič iudi- care. Quia tenet modum iuſti iudicis q̄ non debet precipitare ſententiam. ſed prius deb̄ loqui et tenere colloquium. id eſt debet par-

tes audire et examinare. Et ideo p̄i eſt ſien- dus processus dando iuris defenſiones. Iste processus quotidie fit nobis. Nam quoniam quis bene operat vel male fit processus. Ex- plum. ſi aliquis eſt hodie q̄ de mane fecit ora- tionem et illud dulciter et deuote. Et ideo di- cit David in Psalmo. cxvii. Quām dulcia ſaucibus meis eloquia tua: ſup mel ori tuo. Ecce q̄ facta oratione iam clapsa eſt. ſed pro- cessus vel meritum remanent in ſcriptura vi- delicit libelli. Itē ſi aliquid pauperibus de- diſti. cogitando facto t̄c. Et ideo dicitur ad Romanos. iij. capitulo. Cum enim ḡetes que legem non habent naturaliter que legis ſunt faciunt. huiusmodi legem non habentes ipſi ſibi ſunt lex. qui ostendunt opus legis ſcrip- tum in cordis ſuis. testimonium reddente il- lis conscientia ipſorum. et inter ſe inuiceat co- gitatōnum accusantium aut etiam defenden- tium in die cum iudicabit deus occulta homi- num. Econtra de malis. nam ſi hodie pecca- ſti et non orasti scriptū eſt in processu. ſiue fa- cto ſiue ore peccasti. ſiue cogitatione. omnia ſcribunt. et ideo dicit David in psalmo. cxv/ xvii. Impfectū meum viderūt oc. tui. et in li- bro tuo omnes ſcribentur t̄c. Ergo videte p- cillum circa hoc quod dicit. Abulta habeo o- yobis loqui. Sed adhuc dantur nobis deſe- ſiones iuris que ſunt. ſc̄līcet tempus nobis datum ad penitentiā et ad consilia accipi- enda. Et durat hec deſenſio vſq; ad morte. et hec propter benignitatē dei. Nam cū pec- cauit maior angelorum et alii angeli. proce- ſus ſubito fuſt factus. ſine datis deſenſionib⁹ imimo ſine aliquo momento in continent. et ideo habetur Luce decimo. Videbaꝝ ſatha- nam ſicut fulgur de celo cadentem. Ecce de- di. vobis potestatem calcandi ſuper ſerpen- tes. intellige infernales. et ſuper omnem vir- tutem inimici. et nihil vobis nocebit. ecce q̄li- ter nobis deſenſiones et tempus dātur. quia quot annis viſiſti in peccato et audiſti ſermo- nes et conſilia. Et ideo ſcribitur Sapien. xij. Tu autem dominator virtutis cum tranqui- litate iudicas. et cum magna reverentia di- ponis nos in posterum poſtq; renunciamus deſenſionibus nostris nobis datis. et aia exit de corpe et nō ſecili p̄niam xp̄s dicit. videa- m⁹ p̄cessum. qm̄ anima ip̄amet portat p̄ſciaꝝ et culpā et nequitiam. et dicitur ab omnibus vadat ad inferos. tunc datur ſitia. et ideo di- cit. Abulta habeo t̄c. Suscipite q̄ iuris deſenſiones. nam d̄ ad Roma. ii. Ignoras qm̄ beni- ginitas dei ad penitentiā te adducit. fm autē loqui et tenere colloquium. id eſt debet par-

diā dei ut exhibeat corpora vfa hostiā viuētē ſtam deo placentē. ratonabile obſequiū ve- ſtrū. Ideo faciat p̄niam nō corp⁹ occidēdo ſi carnē mortificando. Et ideo placeat domi- no ielu xp̄o ut ſuā voluntatē implētes ad ce- lestem gloriā poffim⁹ puenire. Amen.

Feria tercia p̄ ſcđam vñicam q̄ drageſime
Sermo prim⁹.

Vrge et vade in
ſareptam sydonioꝝ. iij. Reg. xvij.
Tempus iſtud quadragēſimale. et thema dant mihi motiuū de quadā materia p̄dicandi multi utili et neceſſaria pſone q̄ ſtat in peccato mortali et in aila vita quiō poterit expire peccatum per gratiā dei. Sed primo ſa- luteſ vir. ma. t̄c. Surge t̄c. Hoc verbū ad li- terā eſt dictū helye. pphete ſub tali mō. Scie- dum q̄ ſemel in regno iſrael fuit tāto ſiccitas q̄ per tres annos cum dimidio nō pluit. Nō pluit annis tribus et mensibus ſex. Luce. iiij. et Jaco. v. in tantū q̄ aues et iumenta morie- bant fame. deus volēs puidēne helyas mo- reref dixit ſibi. Surge et vade in ſareptaz sy- donioꝝ. surge. ſi viſ viuere. et recede hinc. et vade t̄c. Sed hoc verbū volens ptracta- re iuxta intellectū tropologicū vel mortalem ſciendū q̄ terra iſrael vbi famē eſt ſignificat ſtatū pectati mortalitatis. in q̄ ſtatū aila moritur fame. q̄ q̄dū ſtat cum impenitenti nullū me- ritum habet de bonis q̄ facit licet hō ieunet. nam bona oga ſunt aie eſce. iuxta illud Joh. iiij. Deus cibis eſt ut faciā voluntatē patri- mei qui in celis eſt. Sed ne aliquis vestrū di- cat: ex quo nullū meriti ſhabemus de bonis ergo diuinitā t̄c. hoc nō valet. imo tūc arma- ri debet ad plura faciēdū. q̄ licet nō ſint me- ritōla glie. tñ nō ſunt ſine remuneratione i h̄ mundo. q̄ valent ad omnia pterq; ad gliam. vñ ex illis deus dabit tibi sanitatē. pſperita- tem t̄c. et qđ magis eſt. ſi p̄tinuaueris bonum opus retrahet te de peccato. nec permittet te mori in mortali. ſed illa opera diſponet te ad gloriam. Unde quando anima veniet ad ce- los: et dabitur ſibi gloria. ſi vellet remunera- tionem de operib⁹ factis in ſtatū p̄cti morta- nō obtineret. vt p̄z de paulo et maria magda- lena. et alijs q̄ in ſtatū p̄cti mortalitatis multa bo- na fecerūt. de quib⁹ nullā remuneratōe h̄ue- rut in gloria. Ideo in h̄ ſtatū anima morta ſa- me. Auctoritas. dicebat christus. Ego ſuꝝ vi- tis vera. vos palmites. qui monet i me et ego in eo hic fert fructum multum. quia ſine me.

Feria tercia p⁹ Reminiscere

nihil potestis facere Johānis decimoquinto. Si ergo volūt⁹ viuere vadamus in sareptā sydoniorū. i. penitentiā. Sarepta interpretat tribulatio. sydoniorū venatio. q⁹ penitentes venāt⁹ merita gloriā et gratiā iuxta illō Ap̄. thei. xxv. Luce. xix. Qm̄ habentū. s. gratias et penitentiā dabit sc̄z occasio merēdi. et abūdabū. Qm̄s aut qui nō bz. et qd̄ videb̄ habē sc̄z nālia auferet ab eo. Ergo surge peccator qui iaces in mala vita. et vade zc̄. Juxta itellectū spūalem modo videam⁹ quō surget per sona q̄ diu dormiuit in peccato mortali. Hoc dicit ap̄ls sic breuiter ad Eph. v. dices. Surge qui dormis. i. tot anni sunt zc̄. a mortuis. et illuminabit te xp̄s. Glidete itaq fr̄atres q̄ modo caute ambuletis: nō quasi insipientes sed vt sapientes. redimētes tps qm̄ dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudētes: s intelligentes que sit voluntas dei. Et nolite inebriari vino: in quo est luxuria. Abultū dormit homo qui per vnuz diem dormiū vel per duos vel per tres: sed multis annis dormis i peccatis: ideo surge zc̄. Abodus surgendi a peccatis declarabo vobis p̄ simile de persona solenni. surgens de dormitione facit octo. Primo aperit oculos. sc̄do sedet in lecto. tercio incipit se vestire. quarto exīt de lecto. quinto ex motu expuit. sexto calciat se. septimo cīgit se. octauo lavat manus. Sic ergo surgere a pctō est surgere a dormitione. Et ista octo debet facere peccator. Primo aperit oculos: dicens. Hora est iam nos de somno surgere. Si quis vult surgere a peccatis debet aperi re oculos anime et cognoscere pctā. beu quot sunt qui viuūt in peccatis et non cognoscunt tales dormiūt. Sed quādo clāritas dei grātie ipsum incipit illuminare tūc sc̄t sua:z malam vitā et dicit. O miser sic sum plagatus. et nisi cognoscat infirmus vulnera nō curat de medicina sed quādo cognoscit tūc querit me dicinam. Idem de peccatore. Clerbi gratia. de aliquo religioso qui diu vixit. vt ceteri p̄ prietariis: sc̄d quādo radio diuine ḡfē illuia tur cogitando pctā. et dicit O miser quid erit de me. tot anni sunt q̄ portau habitum religionis et adhuc nō seruauī vota zc̄. Idē de sacerdotibus laycis et mulieribus. laborau i hoc mundo pro temporalibus per tot annos et nihil p̄ spiritualibus: O miser. Ideo dō qui dormiuit p̄ annū in pctō adulterij et homicidij. nechēbat cogitationem de pctis: sed quādo incepit cognoscere vt h̄f. i. Reg. xii. cepit clamare. peccauī dñs. Amplius i. largiter la ua me dñe ab iniqitate mea. et a peccato meo mūda me. Qm̄ iniqitatem meam ego cognoscō et pctis meū p̄tra me ē semp. Tibi soli per cuius et malum corā te feci vt iustificeris in scri monibus tuis et vincas cum iudicaris Psal. l. Unde Seneca. Logitio morbi est initius sanitatis. Sic ergo quilibet vestrū aperiat oculos. quia hora est nos iam de somno sur gere. cogitet quilibz. Nam videamus ḡ iuxta statum an viuo ego bene vel male. Ego sum religiosus et sacerdos. aperi ergo oculos meos zc̄. Secūdo qui surgit sedet in lecto habens vna ptem corporis superius rectā et ali am curuā inferius sedēdo. Hoc significat cō tritōnem que in duobus p̄sistit. Unū est versus inferius. scilicet dolor de peccatis in hoc mundo: sed nō est p̄tritio sed materia p̄tritio nis. Nam aliud est forma que dat esse rei sci licet p̄tritio. i. dolor ille qui est de peccatis respectu dei que offendit. Als si homo habet tantū dolorē de peccatis q̄ fieret: sed nō propter deū. attritio est sed nō p̄tritio: q̄ nō sufficit ad saluationem. Clerbi grā. Si quis dolet de peccatis p̄pter periculuz corporis vel fame vel bonoz qd̄ sibi imminet et plorat nihil vallet. quia torū iacet inferius. Clerbi grā. si reli giosus dolet q̄ nō seruauit regulā. quia p̄laus vult eum incarcere. non valet: s respe ctiu dei. O miser tantā gratiā fecit mihi deus q̄ elegit me in suo seruicio in ista sancta religione extrahens me de mundo. et de saucibus mundi. vbi sunt tot male bestie: et posuit me in viridario religionis. et ego non seruauī zc̄ Hec ē contritio. Idē de sacerdote. Item siq̄ sit sententiatus et cogitat vpoz et filiū sunt cōfusi et plorat et petit veniam. non valet. quia soluz est attritio. Sed si dolet respectu dei dicens. Domine tu creasti me vt seruirem tibi. et ego seruui dyabolo. Redemisti me vt cētuus. et ego dedi me dyabolo. Lauasti me in baptismo. et ego sordidaui me. Dedisti precepta que seruarem. vt seruando possim salua ri. et ego non seruauī precepta tua sed dyaboli. et ecce quid ego feci offendens te zc̄. vera ē contritio habens materiā scilicet dolorem de peccatis et formā scilicet respectu dei. De hoc auctoritas Psal. xxxvii. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. Dñe si sic viuūt et i talib⁹ vita spūs mei. Lor tipies me et viuiscabis me zc̄. Ad. tibi. non misero. nō vpoz. nō filio zc̄. Dñe si sic viuūt et in talib⁹ vita mea. Nota adiectiuū sine fōstā. tūo in talib⁹. i. respectibus. s. dolore et pecca tis et respectibus dei. Tercio surgit de lecto nō nudus sed vestit camisia sua v̄l diploide Ecce emendandi p̄posituz. q̄ in puncto quo recepit voluntate emēdandi vitam suā iam

Berimo I

incipit indui. Auctoritas. Si enim voluntas p̄mp̄ta est fm id qd̄ habet accepta est nō fm id qd̄ non habet. i. Lox. viij. Clerbi grā. Si alq̄s perdidit virginitatem. impossibile est q̄ sit virgo. Hieronimus. Audacter loquor zc̄. q̄ includit cōtraditionē. De hoc sanct⁹ Tho. j. parte. q. xxv. ar. v. qui dicit. q̄ p̄terita nō fuisse non subiacet diuine potentie. Hoc idem dicit sanctus Aug⁹. p̄tra faustū. Et phus. vi. Ethic cox dicit q̄ hoc solo deus p̄uat ingenita factē q̄ sunt facta. Clerū vt dicit sanct⁹ Tho. vbi s in solutione ad tertium q̄ omnē corruptionem mētis et corporis deus auferre potest a multe re corrupta. Hoc tñ ab ea remoueri non poterit q̄ corrupta nō fuerit. Et sic qd̄ dictū est in telligit et verbuz sancti Hieronimi cum dicit. Cum deus omnia possit. non potest facere de corrupta incorrupta. licet habeat voluntatez magnā et affectionē virginitatis. et displicet ei q̄ non est virgo: s q̄ talis habet voluntatē p̄mp̄tam accepta est fm illud qd̄ non habet. Idem de desiderio martirij vt legis de beato dominico et francisco. voluntas erat p̄mp̄ta in his fm desideriū. et accepta fm illud qd̄ nō habet. q̄ licet nō habeat aureolā martyrij tñ habet meritū martyrij. Sic qm̄ psona supba pponit emēdare. sc̄z hūiliari. iam talis volūtas p̄mp̄ta est et accepta deo fm illud qd̄ nō habet. Idē de auaro. v̄furario. luxurio. ac cido. gulosu. iracudo. sive furibudo. zc̄. Iā volūtas est prompta fm illud qd̄ nō habet zc̄. Ideo phus vocat habitus virtutes in libris ethicoz q̄r induunt animā. Ideo apostol ad Colof. iii. Indumentes nouū hoīem q̄ renouatur in agnitionē dei fm ymaginē eius qui creauit eum. Quarto persona surgēs recedit a lecto. Lect⁹ peccatorū est mala societas. recedit ergo ab illa. q̄r poeta dicit. Que nocitura tenes q̄uis sint cara relinque. nocitura sc̄z aie. Sed xp̄s declarat hoc meli⁹ q̄liter debe mus recedere a mala societate dices. Si manus tua vel pes tuus scandalizat te absconde cum et p̄jice abs te. meli⁹ est tibi debilem vel claudum ingredi ad vitam q̄ duos pedes v̄l duas manus habentē mitti in gehēnā ignis. Abath. xvij. Mota proīce. id est. p̄cul eiūce Clerba sunt figuratiua. q̄r non est intētio xp̄i et aliquis debeat sibi scindere aliquod mem brum corporale vt viuat caste. q̄r peccaret ab scindendo. sed vult dicere similitudinarie. et ecce quō. Officium enim manus est operari. Unde dicit philosophus q̄ manus est organū organoz. Eult ergo dicere. si habes ali quē vel aliquā qui facit opera tua. s. iam sc̄a dalizat te. ejce a te. Clerbi gratia. si alq̄s ve strum habet ancillam q̄ seruit fibit faciat sibi opera sua. De tali dicit q̄ est man⁹ sua. s. scādalizat te. q̄r iam cogitas de ea corrupta intētione. foras p̄jice abs te. Idem de vidua vel moniali que habet procuratōrē qui facit oīa negocia sed incipit scādalizari. p̄jice zc̄. Officium pedis est ambulare et sustinere corpus. Sic si alq̄s p̄uidet vobis vidue vel monias li talis sustinet vos. sed si talis scandalizat te p̄jice zc̄. Officium oculi est ostēdere res: sic confessor. aduocatus. magister. pueri ē oculū si scandalizat te zc̄. erue gladio discretionis p̄jice. Abclius est cum uno oculo. i. scia suā p̄naturali intrare padisuz q̄ duos oculos habentem. sc̄z scientiam naturalem et acquisitaz mitti in gehēnā ignis. Quinto ille qui iam surgit spūi. non solum materialē paruā sed grossam. Ecce oris p̄fessio. vbi grossa p̄cata sunt spuenda. non solum venialia. vt faciūt multi. Sic purificatur stomachus anime a malis cibis et indigestionibus peccatorum mortalium. que infra annum comedim⁹. Jō scriptura. i. Jōb. i. Si p̄fiteamur p̄ctā nostra fidelis et iustus est de⁹ vt remittat nobis p̄cata nostra et emēdet nos ab omni iniqitate. Sexto talis calceat se. ecce iniuriarum res missio. vnde incedens discalciatus statim senit spinas. sic impatiens et vindicatiuns statī sentit de iniuria sibi facta. s. patiēs non curat talis est calciatus vt chāst⁹. qui patienter sus tiniuit iniurias. qui cum pateref zc̄. i. Pē. i. qui cum malediceref nō meledicebat. et cum pateretur non cōminabat. Sic nos calciare debem⁹ et non curare devicta. Beatus qui potest dicere. non habeo odiuz in corde. Unū ad Ephe. vij. Accipite armaturā. s. patientiā dei. vt possitis resistere in die malo. et in oīb perfecti stare. State ergo succinti lumbos vestros in veritate. induit loricam iusticie. et calciati pedes in preparationē euāgelij pacis. Septimo cingit se. ecce debitorum restitu tio. Quidam volunt viuere ample et de bo nis alterius. de rapina. v̄sura. de salarijs. de bonis ecclesie. mortuorū. hospitalium zc̄. Jō cingatis vos cingendo zona iusticie. et mutatis statim quem tenetis. minuendo excessuz et ornamenti vana. Ideo scriptura ad Ro. xij Reddite oīb⁹ debita. cui tributū tributū. cui vectigal vectigal. cui timorem timorem. cui honorem honorē. Memini quicq̄ debeat is nisi vt inuicem diligatis. Qui em̄ diligit p̄xi mū legem impleuit. Nam nō adulterabis nō occides. nō furaberis. non falsū testimonium dices. non cōcupisces. et si qd̄ est aliud. in illo t

Feria tertia post Reminiscere

verbo iſtruatur. diliges proximū sicut teipm
z̄c. Sint lumbi vestri precincti. i. valde cincti
et lucerne ardentes. i. bona opera. in manib⁹

Octauo pſona honesta lauat man⁹. Ecce
elemosinarum largitio. qz elemosina lauat fa
ciem anime. qñ fit de bone iusto. L. v. x. Qd
superest date elemosinam et ecce omnia munda
sunt yobis. Mora quō xp̄s postq; predicaue
rat respiciebat si alijs inuitaret ad prandiuſ
Et circūspectis omib⁹. Glosa. si aliquis cuj⁹
inuitaret quia voluit esse pauper. Et semel qz
dam malus homo ipm inuitauit. et multos a
lios phariseos inimicos xp̄i. cogitās q come
dendo christus diceret aliquid malū verbū
vt accusaret. sed non est p̄silium p̄tra dñm. q
voles eum corrigerē dixit. Tlos pharisei qd
de foris est calicis et catini mundatis. qd autē
intus est yestrum: plenum est rapina et iniq/
tate. Stulti. nōne qui fecit qd de foris est: etiā
qd de intus est fecit. Ut rūtamen qd superest
date elemosinā et omnia munda sunt yobis.
Luce. xj. Mora. vos pharisei. vt cognoscerēt
qz ip̄e sciebat corda et cognosceret. et hoc dicit
quia in corde odiebant christū. et ad extra oī
debāt sibi amiciciā. Mora. qd superest dupli
citer. primo. qd superest. facta refectione. Ihic
habetis bonum consilium. Si tenetis vel ac
quisiuitis aliquid de bonis iniuste. facite me
dium in capsa. et illud de bono iusto ponatis
in dextera. aliud vero ad sinistram. quia licet
modo statim non habeatis propositum emē
dandi. vel restituendi paulatim tamen quan
do videbitis distinctionem pecuniarum com
pungentium in corde vt restituatis z̄c. Item
quando volueritis facere elemosynam. nō fa
ciat de sinistra iniusta. que est in capsa. quia
nullum haberetus meritum sed peccatum. xiiij.
q. v. Forte. sed de illo qd est in dextra. Et h
dicit christus ĀBath. vi. Nesciat sinistra tua
quid faciat dextra tua. Non loquitur de ma
nu. quia nullam habet scientiā. Ideo Thob.
iiij. Ex substantia tua fac elemosynam. nō de
aliena. Secundo qd superest. scilicet recepta
necessitate et retenta. qd superest. devino. pa
ne z̄c. non reseruate in capsa. nec date canib⁹
sed date pauperib⁹. Idem de indumentis.
qd superest. retenta necessitate date elemosy
nam. et omnia munda sunt yobis. scilicet ma
nus et facies anime. Ergo surge vade in sa
reptam z̄c.

Feria tercia post dominicam secundā qua
dragēsime. Sermo secundus.

**Qui maior est ve
ſtri erit minister yest. Originaliter**

ĀBath. xxij. et recitatue in euangelio hodi
ero. Sicut est totum quod est in euangelio
est morale. Ita christus intendit a nobis ex
tirpare et reprobare.

Primo reprobat inobedientiam.

Secundo vanam gloriam.

Tercio arrogātiā.

Quarto extollentiam.

Hec magna sunt et offensiua diuine mai
statis. Et de quarto et ultimo: qd est quando
creatura se extollit propter bona temporalia.
loquitur nostrū thema. scz. Qui maior est ve
strum. scz in bonis a deo sibi datis. erit mini
ster yester. Gleniamus ergo ad pumam par
tem in qua christus reprobat et vituperat pec
catum inobedientie. qd est quando minores
maioribus non obediant. nec filii parentib⁹.
nec vassali dominis. nec populus prelatis ec
clesie. Contra istos dicit christus in principio
euangelij loquens populo et discipulis dicēs
Isto modo locutus est iesus ad turbas et ad
discipulos suos dicens. Super cathedram
Ābosi sedebant scribe et pharisei. Omnia ergo
quecunq; dixerint yobis. seruate et facite.
Secundum vero opera eorum nolite facre.
Dicunt enim et non faciūt. Allegant autem
onera importabilia et imponunt in humeros
hominiū digito autem suo nolunt ea mouere.
Et pro declaratione istorum sciat. qz popu
lus cōmunitatis et rectores cōmunitati
s et sacerdotes erāt male vite notorie. retrah
ebant se ab eorum obedientia. et negligebāt
eorum mandata et ordinatiōes. propter hoc
primo ostendit qz licet dñi et prelati sint mali.
tamen subditū tenentur eis obedire. nisi preci
peretur aliquid qd esset contra deum. et ideo
dicit. super cathedram z̄c. Elideatis. scribe
posunt dici. et hoc propter officium scriben
di. nam scribunt isti tales. Sed non sicut ac
cipitur. sed dicitur scriba a noticia scripture.
qz isti tales habent noticiā scripturar̄ diuinā
um. veluti sunt doctores. Pharisei erant re
ctores. Et dī a phares qd est diuissio. et in ve
stitu et in victu. et isti regebant. p̄lm q ecclesia
stic appellabant. quia curam habebāt de ec
clesiis. Et isti tales erant viciōsi et malevite.
Ideo negligebant subditū. Et iesus christus
istos reprobat. Nam postq; isti federāt in ca
thēdra moysi. id est in officio regimini secu
laris vel prelationis ecclesiastice quam habe
bat moyses negligebant gregem sibi commis
sum. Et de istis dicit xp̄s qz cōstumū qz ma
li sint eis obediendū est. Elidete quia duas
doctrinas posuit. prima. quia omnia quecunq;
dixerint yob suate et facite. Non ppter in

Fœr retributio.

Sermo II

telligatis qz eoz factis vos assimileatis. et ido
additur scđa doctrina. cujz dicitur. fm opera
vero eorum nolite facere. Dicunt enim non fa
ciunt. allegant autem onera grauiā. magnas
tallias. et magnas collectas populo. et ipsi no
lunt illas portare nec digito mouere. sed hoc
non obstante eis obedit. Sz circa hoc qz
duas questiones. Prima ex parte populi di
ceret popul⁹. Nunq; nos erimus sic oppresi
z onerati. quia rectores nos ita cōprimunt et
ipsi nihil faciunt. Rñsio. qz maius onus por
tant ipsi qz vos. Elidete quia magnū est eoz
pondus. In principio regimini eoz ipsi iu
rant bene regere et administrare rem publicā
si forte faciunt p̄trarium plus peccant qz si fa
cerent homicidium. Et ista opinionem tenet
sanctus Tho. Nam fortius est frangere iura
mentum qz facere homicidium. Periuriū em
vt dicit sanctus Tho. in q̄libet. i. q. ix. arti.
ij. est grauius qz homicidiū et tenet locum se
cundū peccator̄ post idolatriā. Quis ratio
nem beatus Tho. ibi sup̄ oñdit. Nec iūmerito
qz piūrare nōmē dei videt quedā diuini no
minis denegatio. Elī et apud gentiles ius iu
randū erat honoratissimum. vt dī in p̄cipio
methaphisice. Et lic̄ in h̄ mūdo duri p̄nū
tur homicidiū piūrō. securis tñ in alio seculo.
vt dicit sc̄tus Tho. ibi s. in solutōe argumēti
in oppositiū. Nam acrius punies quis frange
do iuramentū qz cōmittēdo homicidiū. Et vi
de. qz si faciens p̄tra simplex iuramentū plus
peccat qz si occidat. qzto plus si h̄ solēne iu
mentum qd faciūt ipsi rectores. Et ita si post
iuramentū faciūt ōpositū. scz cōitātē defrau
dando. pecunias recipiēdo. vel indignos p
mouendo. semper peccant mortalit̄. Et pro
mitto yob. qz si scirent onera qf eligunt fugi
rent de villa vel ciuitate. Ideo bear⁹ Aug⁹.
dicit qz qzto in gradu superiori tāto versat in
maiō periculō. Et dico yobis qz sancti p̄fes
tremebant et timebant de sua sola anima de
dando cōputuz deo in die iudicij. Ideo dici
tur Sap. yj. Horrēde et cito apparet yobis
qm̄ iudicium durissimum his qui presūt fiet.
Exiguo em̄ p̄cedit misericordia. potētes autē
potenter tormenta patiēt. Non em̄ subtra
het p̄sonam. citius qz deus q est omniū domi
nator. nec verebis magnitudinē cuiusqz. qm̄
pusillū et magnum ip̄e fecit. et equaliter est illi
cura de omnibus. Fortiorib⁹ autem fortior in
stat cruciatio. Idem ad Heb. x. Horrendum
est incidere in manus dei viventis. Rememo
ramini autē pristinos dies in quib⁹ illuminati
magnum certamē sustinuisti passionum. et in
altero quidem oprobrijs et tribulationib⁹ spe
ctaculum facti. in altero autē socij taliter puer
santum effecti. Nam et vincit compassi est
et rapinam bonorum vestrorum cum gladio
suscepistiſ. cognoscentes vos habere melio
rem et manentem substantiam. Nolite itaq;
ainittere confidentiam vestram. que magnā
habet remunerationem. Patientia enim vob
necessaria est. vt voluntatem dei facientes re
portetis promissionem z̄c. Dicitur enim iudi
cium durissimum im gradu superlativo. Nā
creature iudicium dei est durum. quia ibi de
operationibus et cogitationibus habem⁹ red
dere computum et rationem. Ideo dicitur
ĀMathei. xij. Dico autem vobis quoniā om
ne verbum ociosum quod locuti fuerint ho
mines reddent rationē in die nouissimo. Et
verbum ociosum fm Gregorius est quod aut
ratione iuste necessitatis aut intentione pie vi
litatis caret. de quo reddetur ratio. Sed du
rius iudicium erit verbum ociosum cui libet
qui habet regimen. vt mulieris quomodo il
lam dilexit. quomodo filios iſtruxit et seruos
qualiter soluit salarium sibi seruentibus. du
rum est dc se solo deo reddere rationē. et quā
to sunt potētiores tāto durissimum est illud iu
dicium. Nam ergo dixit. Licet mali sint. sitis
eis obedientes. et ideo dicitur. Omnis ani
ma potestatibus sublimiorib⁹ subdita sit. ad
Roma. xij. Dicit potestatibus. intelligat ec
clesiasticis vel etiam secularibus. Nam dei
ordinationi resistit qui potestati resistit. Sit
ergo obedientes. Diceret aliquis. Forte loq
tur de bonis. Responsio qz non est verū. Nā
dicitur et hoc. i. P̄e. ij. vbi textus. Subiecti
igitur estote omni humane creature propter
deum. siue regi quasi precellenti. siue ducib⁹
tanq; ab eo missis: ad vindictam malorum. lau
dem vero bonorum. quia sic est voluntas dei
Ibidem. Serui subditū estote in omni timore
dominis. non tantum bonis. sed etiam disco
lis. Et ideo quanto magis debet reueren
tiam populus melioribus et bonis impende
re prelatis et rectoriſbus. si etiam infidelibus
et discolis impendere tenetur vt Petrus ibi
sup̄a dicit. et populus quando ista videt nō
debet murmurare: Ne eorū laboribus misereri.
Sco qzro. si hi prelati suis ordinatiōibus
me vellēt remouere a deo aut a gratia dei an
sit faciendum vel ab officio diuino. Nūquid
teneor̄ obediēre. Solutio. In primo casu non
est obediēdum eis. qz obediēre oportet magis
deo qz hōib⁹. Actuū. v. ppter h̄ fuerū sancti
martyres occisi. qz nolebat obediēre qz p̄cepta
dei. Secundo dico. qz si ecclasiastici vel officia
les volunt te elongare a diuinis officijs. sic q
t ij

Feria tercia post Reminiscere

non inter sis diuinis officijs. et hoc faciat propter sñiam excoicationis nominati vel gene-
raliter tunc obedire debes. qd illus est in pena.
et non seruantes sunt dñat. et peccat qd mor-
taler. eo quia non est separans a gratia dei:
s ab officio. imo peccat mortalit etiā generali-
ter excoicatus si missa audit. quia iam elect
est ab ecclesia p sñiam excoicationis. xi. q. iij.
Omis. vbi dicit. Omnis christianus qui a sa-
cerdotibus excoicatur satane traditur et ce-
tera qd sequunt. Plus etiā dic qd si p̄sbiter por-
tat custodiā per ciuitatē ad cōmunicādum
aliquē. debes stare flexis genibus et plorādo
et non debes custodiā respicere. Evidete ergo
et fuate qd yobis p̄cipiūt. s̄ debes laborare vt
absoluari. Evidete hic qdā miraculū et
p̄git in delphinate. Erat ibi qdam latro. et
vna die intravit eccliam quādam p̄textus cō
templatio faciēti orationē. et respergit hinc et
inde si posset aliqd surari. et nō vedit nisi ynu
breuiariū sup altare. et vidēs qd ibi nō erat ali
quis. illud secū asportauit. Elicari. vidēs qd
breuiariū sibi deficiebat p̄qsiuit cum alijs fu-
re illū. et fur qd erat p̄cul vidēs illos venientes
posuit breuiariū in foramē cuiusdā arboris. et
postea negauit se libū accepisse. Tūc reuersi
ad locum. vicari. habuit lram et sñiam excoi
cationis et dixit. qd qui teneret breuiariū infra
spacium triū dierum redderet suo dño. alias
incurreret sñiam excoicationis. Et post elap-
sis illis tribus diebus p̄git qd arbor illa mo-
tu fuit. gentes autē vidētes hoc fuerunt mira-
te valde. et querentes vñ illud venerat. inue-
nerūt ibi breuiarium: Evidete quomō potest
vivere creatura si arbor nō potuit vivere. La-
uete ergo. Sz circa hoc dicunt aliq qd excoica-
tio non comedit panē nec bibit vinum. Et iō
dī p̄tra tales. Si ecclesiā non audierit sit tibi
sicut ethnic et publican. Abath. xviiij. Flota
etiā hic p̄tra illos qd excoicant in vna ecclia et
vadunt audire in alia vel in monasterio. hū
enim peccant et inobedientiam incurront.

Elenio ad scđam partē in qd xp̄s reprobat
vanā glam. b̄ est p̄ctū vane gl̄e. Hā vermis
est et vent. et ponit se ibi. sic in pomō vel i ma-
lopunico. Hā extra apparet bonuz. int̄ vero
nihil valet. qd a verme comedū est. Sic est de
illo qd bon̄ apparet. s̄ int̄ h̄z vanā glam. nihil
valet. Et p̄tra illā dixit xp̄s. Dia opa sua fa-
ciūt vt videant ab hoib̄. Dilatant em̄ phila-
teria sua. et magnificat simbrias. Amāt autē
p̄mos recubitus in cenis. et p̄mas cathedras
in synagogi. et salutatiōes in foro. et vocari ab
hoib̄ rabbi. Ubi ponit xp̄s septē grad̄ vane
gl̄e. in qd erat inuoluti. Primo in corde. qd si

fecerūt aliqd opus de genere donoz. t̄ si inten-
tio eoz fuit mala. qd fecerūt hoc vt viderent
ab hoib̄. Jō dī puerb. iij. Omni custodia
serua cor tuū. qd ex ipo vita p̄cedit. si bene cu-
stodif. alias mors. Sz illi non custodiebant
cor. imo vbi cōsluebat popul̄ ibi orabāt cum
sūpirijs vt viderent et laudarentur ab homi-
bus. Lōtra h̄ xp̄s christianis. Tu cum oraue-
ris intra cubiculum tuum. Abath. vi. Idem
faciebant de elemosyna. Hā illi ambulabāt p̄
ciuitatē p̄cone precedente cum tuba dicend̄.
Talis dñs vult facere elemosynā vadat̄ ad
domū suam. et sic de alijs bonis operib̄. Lō-
tra hoc ch̄rist. Lum fac̄ elemosynā noli ante
te tuba canere. Abath. vi. Secundus pun-
ctus est qd dilatant philateria sua. quia exam-
plant se. Unde dixit dñs moysi dans sibi pre-
ceptū Deut. xi. Ponite hec ḥba mea ī cordi-
bus et in aīs vestris. et suspēdite ea p̄ signo in
manibus. et inter oculos vestros collocate. s.
contēr! ando. Ita intendebat de. Sicut de
dedit manibus. p̄ digitos ad apandū. ita de/
dit decē precepta ad meritorie operandū. Sz
illi iudei scribebant illa in qlibet digitovnum
vt gētes illos laudarēt. et gētes illos oscula/
bant eis manus. Flota in auctoritate predi/
cta dī. Inter oculos vestros collocate. h̄ intel-
ligebat deus de oculis aīe. quib̄ cōtemplan-
da sunt diuina precepta. Sz ipsi scribebāt ea
in cartis de lfa grossa. qd dicuntur philateria.
Et iō dī philateria a philaxe qd est seruare. et
isto mō laudabant. et sic dicūt illa dilatare. et
sic nō solū int̄ hēbaor vanā glam s̄ etiā extra
Terci p̄uct̄ est. qd magnificabāt simbrias
vñ dixit de moysi. Flueri. xv. circa finē. Lo-
qre filijs isrl̄ et dices ad eos vt faciāt sibi sim-
brias p̄ angulos qttuoz pallioz. ponentes in
eis vitas iacintinas. ad qttuoz p̄tes vestium.
et h̄ ex p̄cepto legis. Has simbrias etiā porta-
bat xp̄s. Et ideo dicebat mulier. Si tetigero
simbriā vestimenti sui salua ero. Abath. ix.
Judei vero dilatabāt philateria pp̄ter vanā
glam. et magnificabāt simbrias suas. Flota
deus voluit illas apponi et fecit apponi vt de/
notarēt decē p̄cepta in quib̄ alia oīa p̄tinēt
Ecolebat etiā deus qd iudei portarēt illas qd
tuoz simbrias ad innuendū qd oīa p̄cepta dei
et ordinatiōes p̄sistit in qttuoz. Sz circa deū p̄
deuotionē et fidelitatē. circa p̄ximū p̄ dilectio-
nē et caritatē. circa p̄speritatē p̄ temperantias
circa aduersitatē p̄ patientiā. Illi autē hypo-
crite magnificabant simbrias suas latas siue
numis amplias faciēdo. Quart⁹ punct⁹ est
qd amabāt p̄mos recubitus in cenis et. sicut
quando fūnt nuptie. dupli ratione. Primo

Ifi fare bona opa ad busiz
Rognuz sit p̄fīt. Bermo II.

ratione superbie. quia est locus honorabilior
Scđo ratione gule. quia ibi ponebanſ feru/
la meliora et ita amabāt p̄mos recubit. Di/
centes etiā qd in cōuuijs non debebat respicē
gen. s̄ deuotionē ad dandū honorabiliorē
locū. Quint⁹ punctus est h̄fe p̄mas cathe-
dras in synagogis dicēdo. Ibi dñt sedē diui-
ni seu sanctiores vt ip̄is illū p̄tigeret. Sex-
tus punct⁹ est salutatiōes in foro. p̄mo incipi-
entes salutare vt salutent. Septim⁹ est vo-
cari ab hoib̄ rabbi. vt non nominētur noīe
suo. pp̄rio. s̄ noīe rabbi. i. magistri. Contra h̄
auisat nos xp̄s di. Flota at nolite vocari rab-
bi. Un⁹ est em̄ mḡ vester. Abath. xxij. Desi-
derare sñiam ad actū docēdi nō ē p̄ctū. s̄ me-
ritozū. s̄ desiderare nomē tñ est p̄ctū. Ecce
septē vanas glorias. Abō est quō sup h̄ qd
dicit. Dia opa sua faciūt vt videant. Ut rūz
facere bona opera ad visū hoīm siue publice
qd possent secrete fieri sit p̄ctū. videſ qd sic vt
hic dicit. Flota pro r̄fisione qd psone sūt in du-
plici gradu siue discrētia. Aliq sūt psone sim-
plici vite et qd sibi solū habēt puidere et nō est
necessariū vt publicēt. Et de his h̄iero. in p-
logo biblical dicit. qd sc̄tā rusticitas solū sibi p-
dest z̄c. Scđo aliq sūt psone qd a deo sūt trās-
missa non solū sua purgantes p̄ctā. s̄ alijs dā-
tes doctrinā. qd habat alios iſtruere ḥbor ex-
emplo. tales non debēt abscondere bona opa.
s̄ publicare et manifestare in exemplū aliorūz
Flota cito et bñ cito erit plūm antīxp̄i. et sunt
anni quīdecim quib̄ sum missus dando do-
ctrinā in publicū. et nunq̄ dixi alicui sequere
me. et mult̄ volentib̄ me sequi obīciebā. et fi-
naliter vidēs ordinationē et qd faciebāt p̄niaz
sustineo et sustinui. Sz etiā aliqui faciūt qd ſti-
cione dicētes. qd revadūt mulieres. qd deus dat
exemplū alijs mulierib̄. Ita de pueri. Hā
legitur Zone. iij. Infantes lactētes et omnes
alijs ieiunabāt. Non cognoscit̄ ergo dei my-
sterium. Ecce ergo publicare bona opera est
meritorū. Jō dī Abath. v. Sic luceat lux ve-
stra coram hoib̄. vt videat opa vestra bo-
na et glorificent patrem vestrū qui in celis est.
Evidete secretū. Flota nūq̄ xp̄s phibuit. nec
reperies auctatein qd phibeat bona opa ma-
nifestari. s̄ phibet qd faciēs nō qrat videri ab
hoib̄. Et ideo dī in alio loco circa finē illius
capituli. Attēdite ne iusticiā vestrā faciat̄
corā hoib̄ vt videam̄ ab eis. alioq̄n merce-
dem nō habebit̄ apud p̄fēm̄ vñm qd in celis est.
Evidete bñ vt opa videant̄ non vos. Ideo in
euangeliō hodierno dī. vt ip̄i videant̄ ab ho-
minibus. Sed isti nostre societatis non vidē-
tur nec cognoscuntur. benevidens bona opa

in dīs rūzat. f̄no
sanat.

Feria tertia post Reminiscere

non serra nec axa facit tecum. et sic deus facit immediate et non natura. quia improprie dicetur securis vel serra facit capsam. sed faber lignari facit ipsam. Et sic natura non est nisi instrumentum. sed deus est ille qui totum facit. Et licet moriatur de parua statuta: resurget tamen tante stature sicut virg. magnus homo. Et ideo Job. Abanu tu fecerunt me: et plasmauerunt me. Et Job. x. Idem Iesaias. Domine tu es pater noster. et Abraham ne sciuit nos. et israel ignorauit nos. Tu domine pater noster redemptor noster. Ps. lxvij. Videlicet contra vos qui nos appellatis magistros in theologia et in legibus. erit male factum. quero et dico. quod solus deus proprius est pater et magister et docto: ex omnibus predictis: sed consuetudinarie et iustamentaliter non reprobatur. quin iuxta modum loquendi confluunt etiam alii preter deum possint vocari et dici patres et doctores et magistri ministerialiter et denominative. et ita vocavit se apostolus. ij. ad Thimo. i. Positum sum ego predictor et apostolus et magister genitum. etiam. j. ad Corinth. iiiij. Ut filios carissimos moneo. Nam si decem milia pedagogorum habeatis in christo: sed non milles patres. Nam in christo iesu per euangelium ego vos gerui. Rogo ergo vos imitatores mei estote sicut et ego christi regnus. Non enim faciebat contra christum. quia fui consuetudine. Sed esset arrogantia si effectum scientie attriverent magistro. Nam in psalmo. lxxxi. Descripsit in synagoga deorum regnum. Ego dixi dij est: et filii excelsi omnes. Videlicet denominatorem dij dicuntur boni viri. Ita hoc modo dicuntur magister. et ecce tertium. non enim vos estis qui loquimini: sed spiritus sanctus qui loquitur in vobis. Matth. x. Sequitur quarta pars in qua christus reprobatur et vetat excellentiam. Nam excellencia est glorificari et superbi de eo quod quis habet. et hoc reprobatur in textu. ubi dicit. Qui maior est vestrum erit minister vester. et quod se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur. et circa hoc videte. Nemo debet se in altum extollere. neque de scientia. neque de divinitate. neque genero. neque aliqua gratia temporali. et quare data est tibi gratia talis. non ut te extollas in altum: sed ut aliis ostendas. non propter vanitatem. sed propter utilitatem proximorum. Sed que est ratio quare multi magistri et doctores efficiuntur ignorantibus. quia proponunt in eorum animo postquam habent gradum quiescere et nichil laborare. Nam postquam habes gradum et scientiam debes alios docere. Qui est ergo

maior inter vos fiat minor. Idem dicendum est de similibus. et id dicit Matth. xx. Qui cunq; inter vos voluerit maior fieri sit vester minister. et quicunq; voluerit inter vos primus esse erit vester seruus. exemplo iesu qui maior est venit ministrare et non ministrari. nam qui se humiliat exaltabitur. et vide hic secretum in quo misericordia divina constituit maius: itatem celi. dic in re. quam quilibet potest habere. scilicet in humilitate. Nam si es in divinitate noli vituperare pauperes. Si in dominio. non seruos. Nam maiores plus se debent humiliare. Si enim quis portat pescem potest non humiliatur vel curuatur: sed qui portat preciosam tecum gradem auro ornatum et magnum pondus. Abagni ergo maiorem humilitatem debent habere. et videte historiam que recitat a tribus euangelistis. Primo Matth. xvij. Secundo Marci. ix. Tercio Luce. xij. Isti tres dicunt quod semel Jesus christus ambulans cum suis apostolis per viam ipse primus. postveniebant apostoli. et ceperunt contendere. et hoc fin Lucam qui dicitur supra. quia non concordant. Marcus dicit quod disputabant. et sic contendebant quia non conueniebant. Si vero disputabat faciebant rationes. Dicit enim Marcus. ix. e. quod in via inter se disputauerunt quis eorum maior esset. Isti ergo mouerunt questionem. Primo Petrus dixit. Quid contenditis inter vos iam conclusum et decisum est quod ego. quia iam christus mihi promisit maiestate. vicarius et quod sim caput. cum dixit. Tu vobis caaberis cephas. quod interpretatur caput. Secundo dicebat beatus Andreas apostolus. Quid dicas Petre quod tu eris maior: immo ego ero maior. et ratio est. quia Jesus christus saluator mundi et totius generis humani primo vocavit me. ergo non sicut ratio. Tertio dicebat sanctus Johannes euangelista. Quid dicitis vos quod vos eritis maiores. immo certe ego ero maior. nam ego sum virgo et vos habuistis uxores. et estis carnales. et virginitas placet multum deo. Item venit alius. scilicet sanctus Jacobus maior et dixit. Quid dicitis tu Johannes quod eris maior. certe non ero maior. nam ego sum primogenitus ergo ego ero primus in paradyso. Item dixerunt Jacobus minor. Thadeus et Symon. Quid dicitis vos quod eritis maiores. certe non erit verum. immo nos. nam sumus nepotes ex prima sorore Marie virginis. Ideo erimus maiores. Item venit sanctus Mattheus aples dicens. Quid dicitis vos omnes quod eritis maiores. non credatis. Et quid fecisti vos pro christo

disputa aptoz quips eoz et
maior.

Sermo I

tu Petre dimisisti nauem torquatam et retia fracta. et ego dimisi plures pecunias. et multa alia bona temporalia. Non est ergo sienda questio ultra. ergo ego ero maior. Nam venit sanctus Philipus dicens. Ego ero maior. Nam ego fui primus apostolus quem christus ope proprio vocavit dicens. Veni sequere me. Iohann. j. Ergo non est questio fienda vterius. Venit sanctus Bartholomeus a taecatis. nam sum ego de genere regio. ego ero ergo primus qui sum magis generosus. Deinde venit sanctus thomas dicens. Quid dicitis vos. et non sum ego doctor. et iam vocor Thomas. id est. abyssus scientie et vos estis omnes rudes et grossi. nunquam didicistis litteras. tacete. In posterum venit Judas scariotus dicens. Et nonne ego sum procurator omnium. et ex manibus meis habetis viure. Nam estis mihi subditi. certe ego ero maior. ita in inferno. Christus tacebat singulis se non audire eorum disputationem. Et postve nientes ad dominum dicit Marcus quod Jesus interrogauit illos dicens. Et quid tractabatis in via. venientes autem tacebant quia ave recundabantur dicere christo stulticias eorum. Dicit Mattheus. Accederunt discipuli dicentes. Quis putas erit maior in regno celorum regnum. Matth. xvij. O dicit christus bona questio est ista melior quam illa. Quis erit maior in ista vita siue societate vel ciuitate. Et dixit iesus. Quid ergo fuit conclusum. et quilibet habebat verecundiam et tacebant. Et dixit primo petro. Dicis quod tu eris maior. quia prelates et caput. et nunquid lucifer fuit prelates et caput aliorum. et est damnatus. et tu Andrea dicens. quia primus. et nunquid audiisti a me. Erunt primi nouissimi. et nouissimi primi regnum. Mathei. xx. et tu Johannes dicens. ego ero maior propter virginitatem. vide quod Adam erat virgo quando fuit expulsus de paradiso terrestri. et sic de aliis. Dicit ergo Mattheus. Aduocans iesum parvulum. Determinans iesum christus dominus noster questionem statuit parvulum in medio. Dicunt aliqui quod fuit sanctus Marcialis. tam non bene scitur. et dicit Jesus eis. Quicunq; se humiliaverit sicut iste parvulus. quia de se nullum habebat presumptionem. hic maior est in regno celorum. nam iste parvulus non se extollebat. ergo exaltabitur. Beatus Petrus audiens hanc determinationem ait. Humiliamini sub potenti manu dei ut vos exalte. j. Pe. v.

Sermo primus feria quarta post dominicam secundam quadagesimum

Vicunq; volue

rit inter vos maior fieri sit vester minister. Matth. xx. Sermo erit de sancto euangelio quod continet multa secreta speculativa pro intellectus illuminatione. et moralia pro vite reformatio. Sed primo salutate virginem mariam regnum. Quicunq; regnum. Pro introductione sciendum quod ad salutem hominis tria currunt necessaria. scilicet ordinatio dei eternalis. passio iesu christi temporalis. subiectio creature virtualis. Hoc protest declarari per temporalem similitudinem communiter in quolibet ope tria necessaria sunt scilicet causa agens. secundo instrumentum. tertio materia siue subiectum. Verbi gratia. In scriptura scriptor est causa agens siue notarius. instrumentum est calamus. materia est pagina vel papirum. Sic in saluatione nostra causa agens est ordinatio divina sine qua nihil fieret. David in ps. xvij. Eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me. Homo eduxit me in latitudinem. scilicet intellectus ad credendum omnis fidei virtutes catholice. et voluntatis ad diligendum omnes generaliter. non solum amicos. sed etiam inimicos. Item in latitudinem oris meam regnum. Instrumentum nostra salutis est passio Christi. sine quod instrumento non est aliquis fuisse saluare homines. non voluit habere instrumentum. Ideo Christus. Amen amen dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solus manet. Si autem mortuum fuerit multum fructum affert. Job. xij. Tertio regit dispensatio materialis. scilicet quod homo se subiectat divinis preceptis obediendo. Et si homo fecerit haec divina precepta regit et homo subiectat se operibus proprie. sic enim subiectus homo voluntati dei virtualiter. Hec tria ostenduntur in euangelio hodierno. in quod primo ponit instrumentum. scilicet passionem Christi. Secundo ordinationem. Tertio creature subiectione tantum materiali vel subiectu. Et de ista subiectione virtuali dicit thema. Quicunq;. Dico primo quod secundum euangelium hodiernum loquitur de causa instrumentali nostra salutis. scilicet de Christi passione in principio dicitur. Ascendens Ihesus hierosolimam assumpsit duodecim discipulos suos secreto et ait illis. Ecce ascendim hierosolimam. et filii hominis tradec principib; sacerdotum et scribis. et condemnabunt eum morte. et tradent eum gentibus ad illudendum et flagellandum et terciam die resurget. ubi ponit octo de passione Christi ad litteram quod ad alias die pertinet. sed intrem secreta. In his octo quod Christus dicit secrete discipulis suis ostenduntur octo opera proprie. Primus ibi. et iij

quare non magis effundit ignorata regis.

Feria quarta post Reminiscere

fnoꝝ totū dī p̄ma.

Assumpsit duodecim discipulos suos tē. Ecce hic peccatorū tristio. Sdū homo viuit in peccatis est discipulus dyaboli. quidam in scola supbia viuit. quidam in scola avaricie. quidā luxurie. Sz qñ homo pterif de peccatis efficitur discipulus christi in scola penitentie. in qua legit christus. talis dicitur venire de scola dyaboli ad scolā christi. qđ sit secrete quia contritio p̄sistit secrete in corde. Jō dicit ipse. Efficiamini mei discipuli. scz p̄ pniam. Joh. xv. Scdm ibi. Ecce ascēdim h̄ierosolimā. que interpretatur pacifica. Ecce hic emendandi p̄positū. Peccato; semper est in guerra cum deo. ipsū impugnando et sibi rebellando. Sz qñ conuenit et propone non redire ad peccata tunc ascēdit in h̄ierusalem. pacificam. David ps. lxxiiij. Beatus vir cui⁹ est auxilium abs te. ascensiones disposuit in corde suo in valle lacrimarū tē. quia cordis contritio et emendandi p̄positū non sunt sine diuino auxilio et infusione gr̄e. Tercium ibi. Fili⁹ hois tradetur p̄cipibus sacerdotiū et scribis. Ecce hic oris confessio q̄ fiēda est sacerdotib⁹. tñ non credo hoc q̄ omnes sacerdotes habent potestatē absoluendi in peccatis. licet radicaliter habent officium tamen non habent executionē quoq̄ traditur eis materia subiecta. et tūc sacerdotes sūt p̄ncipes animarū. Jō dicit fili⁹ hois. scz ade. tradet p̄ncipib⁹ sacerdotiū. Mota q̄ sunt due claves penitentie. clavis pn̄ie. et clavis sapientie. scz scientie. quas christus promisit petro di. Tibi dabo claves regiū celoz̄. Abath. xvi. Necessariū est ergo sacerdotibus q̄ habeant istas claves. scz potentie et scientie. i. auctoritatē et scientiam. Ideo qñ christus cōmisit has claves apostol⁹ dixit eis. Accipite spiritū sanctū. quorū remiseris peccata remittuntur eis. et quorū retinueritis retenta sūt. Joh. xx. Jam ante. scz in die cene ordinauerat ipos sacerdotes. post resurrectionē tradidit eis potestatē absoluendi. Quartū est ibi. et condemnabunt eū morte. scz in penitentie iunctiōne per quā. scz pn̄iam p̄ctā moriūtur in p̄ctōre. et ista est bona mors de q̄ dicit apls L olocē. iij. Ab̄o: tui estis. scz peccati. et vitia abscondita est cū xp̄o. Clerbi gr̄a. Si prudens p̄fessor videt q̄ in peccatore viuit supbia. Dicat moriatur in vobis supbia et viuat in vobis humilitas. et sic de alijs. Qui ei mortu⁹ est p̄ctō: iustificat⁹ est a peccato. Roma. vi. Quintum. Et gradent eū gentib⁹ ad illudendum. Ecce

hic iniuriant⁹ remissio. q̄ tūc penitens tradit⁹ gennib⁹ mūdanis ad illudendum et deridendū. Qui p̄t dicere p̄fessor. O pater vos ponit⁹ me in op̄probriū omnī amicorum meo: um et auxiliantiū me in armis. s̄ oportet. alias non est absoluend⁹. De illis qui deridēt tales qui remittūt ppter deū dicit p̄rouer. iij. Ipse. s̄ de⁹ deluder illusores. et mansuet⁹ dabit gr̄az. Sextū est flagellandū. Ecce hic impositio aflictive penitentie ieiuniorū ciliic⁹ vel disciplinarū. vnde penitēs flagellat truffis et op̄probrijs impenitentū. Jō sustineat patiēter. Dauid ps. xxxvij. Ego autē in flagella paratus sum. Septimū ad crucifigendū. Ecce hic debitorum restitutio. Qm̄ sicut xp̄s crucifigebatur tribus clavis. s̄c restitutio est fiēda de tribus. scz de bonis temporalibus. de fama psonarum. de dāno fraternali. Ap̄lus Ro. xiiij. Reddite omnib⁹ debita. cui tributū tributuz tē. Remini q̄c̄ debet. nisi vt in iūcē diligatis. Octauum. Et tercia die resurget. ecce hic eucharistie cōmunio. Quia s̄c in resurrectionē anima xp̄i intravit in corpore. Ita in die resurrectionis corp⁹ christi debet intrare in corde vfo per deuotā cōmunionez. Auctoritas. Si p̄surrexit⁹ cum christo q̄ surū sunt querite. ad L olocē. iij. Scdm q̄ p̄currit necessario ad nr̄am saluationē est ordinatio dei eternalis. q̄ de⁹ eternaliter ordinauit saluationē et modū saluandi. Et de hoc loquitur subtiliter scda pars euāgelij. Tunc accessit ad eum mater filiorū zebedei. adorāt̄ petes aliquid ab eo. qui dixit ei. Quid vis. At illi. Dic vt sedeant hi duo. unus ad dextram tuā et ali⁹ ad sinistrā tuā in regno tuo. R̄ndens aut̄ ib̄s dixit. Mescitis quid petatis. Potestis bibere calicē q̄c̄ ego bibitur⁹ sum. Dicūt̄ ei. Possimus. At illis. Lalicem quidem meū bibetis. sedere autē ad dexterā meā et ad sinistrā. nō est meū dare vob⁹. s̄ quib⁹ paratū est a p̄tre meo. Pro cuius declaratione dicit beatus h̄ieronim⁹ in omelia beati Jacobi. q̄ quādo christus dixit apls secrete. Ecce ascendimus h̄ierosolimā. et fili⁹ hois tradet̄. intravit op̄io in cordib⁹ ap̄loꝝ. q̄ xp̄s statī p̄ resurrectionē regnaret. pp̄t qđ Jacob⁹ et Iohes dixerūt mīrūt̄ vt peteret a xp̄o di. Dicūt̄ hi duo fili⁹ tē. Adorāliter cū df. Tunc accessit ad eū mater filioꝝ zebedei adorans et petens. Ecce hic modus adorādi. Primo accedere ad deū d̄z adorās. q̄q vult suplicare pape vel regi oportet p̄mo accedere. Ita in deuota orōne p̄mo hō d̄z accedere ad deū. cū aia deuote cōtemplando q̄ corp⁹ nō p̄t accedere. Ideo dō ps. xxxij. Accedite ad eū et illumiamini. et facies vestre

Sermo I

non confundent̄. Scdō adorare eūz debet. q̄ adoratio multū iuuat ad orationē. Qui adorat deum in oblectatiōe fuscipief. et depcatiō illi⁹ vſq; ad nubes pp̄inqbit. Oratio humiliantis se nubes penetrabit. Eccl. xxv. Tercio petere debet ab eo. scilz dando verba orōnis. Idem in orōne ad virginē mariam. Hec tria seruauit maria salome mater iacobi et ioh̄is. Sz penit̄ indiscrete. cū df. petēs aliquid ab eo. Ad quā xp̄s. Quid vis. dando exemplū in h̄. q̄ psona discreta nō debet se obligare ad dānū aliquid. sicut fecit ille stult⁹ herodes puelle saltati⁹ tē. Abath. vi. H̄si prius sciat qđ vult petere. Tūc illa dixit. Dicūt̄ sedeant hi duo fili⁹ mei tē. Respōdit̄ xp̄s. Mescit̄ quid petatis. Elbi xp̄s tangit duo subtiliter. p̄mo q̄ ip̄i petebant glam sine meritis. et sūm⁹ ḡdus gle haberi nō p̄t sine sūmō ḡdu meritoꝝ. passio d̄f calix. Rō. q̄ passio martyꝝ mēsurata est a doq̄ ictus q̄ flagella tē. totum est mensuratuꝝ. Abath. x. Nonne duo passeres asse. i. obulo venēt̄. i. vēdunf. t̄vn⁹ ex illis nō cadit in terram sine patre meo. vestri aut̄ et capilli capitl̄ om̄s numerati sūt tē. Scdō petebat p̄tra ordinationē dei eternaz. Jō r̄ndit xp̄s. Sedere aut̄ tē. non est meū dare vob⁹. s̄ quib⁹ paratū est a p̄fe meo. Mota decē grad⁹ creaturarum spūaliū q̄s de⁹ ordiauit ab etno. et q̄ decim⁹ grad⁹. s̄. aiarū sciax̄ adequal̄ alijs p̄cedēnib⁹. Quedā aie adeqñt̄ angel⁹. vt penitētes. qdā archangel⁹ tē. Dic p̄ctice q̄o aie collocañt̄. qdā in ordie angelox tē. Et hāc ordiatio- nē deus p̄stituit ab initio. Aūtas Abathē. xxv. Cenite b̄fidici p̄tis mei possidete para- tū vobis regnū a cōstitutione mūdi. Hiero. Mō est phas credere aliquē sc̄tōx v̄lra merita angelox trascendere. excepta b̄tā v̄gic. cui sup̄ om̄s ordies angelox ad dextrā xp̄i possi- tū est thron⁹ m̄fis regi. q̄ sedet ad dexteram ei⁹. iij. Re. iij. Si dicat. sedet aliq̄s ad sinistrā xp̄i. Respōdeo q̄ ido xp̄s r̄ndendo dixit. Se- vere at ad dex. mēa tē. Mō cū df. s̄ qb⁹ para- tū est. videat aut̄ q̄ plures sunt ibi ad dexterā xp̄i. R̄nsio q̄ solū virgo maria sedet ad dexterā xp̄i. Sz ponit̄ ibi p̄le p̄ singlari. Ter- ciū necessariū ad nr̄am saluationē est subiectio virtualis. de q̄ ditit thema. Quicq̄ volue- rit tē. Hoc dicit sc̄tī euāgelij ibi. et audiētes decē indignati sūt de duob⁹ fratrib⁹. Ihs aut̄ vocauit eos ad sēt̄ ait. Scitis q̄ p̄ncipes gentiū dīsanf eoꝝ. et q̄ maiores sūt p̄tēte exer- cēt̄ i eos. n̄ erit ita utervos. s̄ q̄c̄q̄ voluerit i- tervol fieri maior sitv̄ mīster. Et q̄c̄q̄ volu- erit int̄ vos p̄m⁹ cē. erit v̄f fw⁹. Sic fili⁹ hois nō venit mātrari. s̄ ministrare. et dare animā suam in redēptionē pro multis. Qm̄ quili- bet ipsoꝝ credebat eē maior. Pet̄ ex papa/ tu. Andreas ex prioratu discipular⁹. et sic de alijs. vide sup̄ in precedēni fmone. Ido indi- gnati sūt. et n̄iſi fuſſz xp̄s ibi. veniſſet ad inui- cem cum pugnis. Christ⁹ vero vt pat̄ pi⁹ om̄ia supportās vocauit Jacobū et Johannē. et dixit eis. Elos sc̄tī q̄ p̄ncipes tē. Elos at nō sic. Sz qui voluerit iter vos maior fieri sit ve- ster mīster. Non recipiat̄ maioritatē ex san- guine vt Jacobus et Johānes. neq̄ ex digni- tate vt Petrus. et sic de alijs. s̄ exemplo mei qui non veni ministrari s̄ ministrare. et dare ani- mam meam in redēptionē pro multis. Co- gitate quomō petierunt veniam ab inuicem. Questio est sup̄ hoc. Filius homis venit da- re animā suam pro multis in redēptionem nūquid nō pro oībus. Theologi distinguit̄ hic et dicit̄. q̄ passio xp̄i potest p̄siderari vel fm sufficiantiam. et sic filius homis venit da- re animā suā pro om̄ibus sufficienter. Imo et superabundanter. Aūtas. El̄nus est media- tor dei et homi. hō xp̄s ielus. q̄ dedit semetip- sum in redēptionē pro oībus. i. Thimo. ii. El̄l potest passio xp̄i p̄siderari fm efficaciā fm quā ipsa passio xp̄i non habet efficaciā in oībus. et sic filius hois venit dare animā suāz pro multis in redēptionē. scilic̄z efficaciter. Mota ad hoc similitudinez de mercatore sol- uente sufficienter et abundāter preciū pro oī/ bus captiuis. s̄ non om̄s volunt exire de cap- titiate ex malicia. Ille magn⁹ mercator et rex glie xp̄s. soluit preciū redēptōis pro oībus sufficienter tē. s̄ non habet efficaciā in infide- libus. scz iudeis. paganis tē. q̄z nolūt̄ v̄ti. nec in mult̄ xp̄iauis. q̄z aliqui sunt in carcere su- perbie. avaricie. luxurie tē. nolunt exire. Itē dicit̄ pro multis. scilic̄z efficaciter. Ideo opor- tet subīci virtualiter.

Sermo secundus pro quarta feria post do- minicam secuādā quadragesime.

Raudi orationēz

meā dñe. h̄ester. xiij. In psona ec- clesie pponit verbū istud. et nō di- cit depcationē simpliciter vel petitionem sed depcationē. i. diversimodam p̄cationem seu petitionē. Qm̄ multipliciter p̄t hō p̄cari seu petere in orōne. s̄. octo modis. Desiderādo ardenter. Lacrimādo plangens. Explicādo patēt. Suplicādo reuerēter. Allegādo p̄u- dentē. Appellādo p̄fident. Abendicādo dili- genter. Abolestādo indeſinēter. Qui in suis petitionib⁹ suat istos modos sine dubio obti- nebit qđ petit. q̄ om̄is qui petit accipit tē.

Feria quarta post Reminiscere

Dico primo q̄ est vnius mod⁹ petendi gratias a christo dño. scz desiderādo ardēter qn̄ cor desiderat illam gratiā ardentē et inflammatū. liceat os nihil dicat. quass ex verecūdia quia non se reputat dignum illud petere ore. sed corde desiderat illud. desiderium illud est lacrimosa petitio in auribus domini. Nō sic de alijs dominis quib⁹ oportet ore vel signo vel scriptura suuz cordis desiderium aperire siue ostendere. Sz deus clarus videt corda homī q̄ tu vides facie tuaz. Homo em̄ videt que patent deus autem intuet cor. i. Re. xvii. Illud desiderium mouet et inclinat deum ad dandam gratiā. Mota similitudinem affectu osus respectus filij in patrem sedētem ad mē sam est clamorosa petitio in auribus patris: prouocans patrem ad dandum filio carnes vel pisces tē. Ita deus pater cum regina matre sedet in mensa glorie. Nos vero in oratione stam cū eo q̄sl dicēdo. Dñe nō audeo petere sed vos scis desideriū meū. q̄sl dicēdo cum David. Dñe ante te omne desideriū meum. et gemit⁹ me⁹ a te non est abscondit⁹. ps. xxxvij Mota ad h̄istoriā de filiis isrl̄ exēuntib⁹ de egypto q̄ ab egyptiis insequebant⁹ et non poterāt fugere. q̄ ad vñā ptem erat mons altissim⁹. ad aliā mare rubruz. et incepérunt murmurare cōtra moysen dicendo. Forstian non erāt sep̄cta in egypto. ideo tulisti nos vt moreremur in solitudine tē. Ab moyses vidēs necessitatē stetit coram dño. Non legit⁹ q̄ dice ret aliquid. sed desiderabat in corde auxiliū diuinū. Qui dixit de⁹. Quid clamas ad me. Exo. xiiiij. Dicunt glose q̄ desiderium moysi clamor erat in aurib⁹ dñi. Et obtinuit q̄ mare dividere. Dixit em̄ domin⁹ ad eum. Tu aut̄ eleua virgā tuā et extē de manū tuā sup̄ mare et diuide illud vt gradiant̄ filij israel ī medio mari per siccū. Ecce quō iste est bon⁹ modus

Dico scđo tē. scz lacrimando plangenter. Q̄ si em̄ persona est in aliq̄ tribulatiōe angustia vel tēptatione et cor restrigitur et cerebū vel spongia distillat lacrimas. Iste mod⁹ est melior. q̄ non soluz ibi est desideriū cordis. Et lacrime q̄ deū pungunt. Bern. Ōro dñm vngit. Et lacrima deū pungit. Res aspera dura et rigida si vngas efficitur mollis et suavis. Sic pp̄t pctā nr̄a de⁹ est nob̄ rigid⁹ asper⁹ dur⁹. Et orō deuota ipm vngit et efficitur suavis et mollis et benign⁹. Mota exēplū de euangelio vbi loquēs de se dicit. In persona cuiusdā regi q̄ q̄ dā rex q̄sui a suo thesaurario et facta adeq̄tione inuenit q̄ thesaurari⁹ tenebat reddere regi decē milia florenoz. Qui dixit. dñe non habeo vñū denariū. Et rex q̄ tu vane expen-

disti pecuniam mēam cum vxore et filijs tuis Ideo precepit vt capere ipse et filij et vxor et venderent. Ecce hic duricia et asperitas in rege. Sz dicit textus q̄ ille thesaurari⁹ p̄cidēs ad peuos regis orans humiliiter di. Dñe patientiā habe in me. et miser⁹ est eius Abath. xvij. Et dimisit ei totum debitu. Ecce oratio q̄d deū vngit. Et lacrima deum pungit. Et est plus. Sicut em̄ oratio deū vngit ad remittēdum pctā: sic lacrima eum pungit ad dandum gratiā. Iō est bon⁹ mod⁹ pro personis bonis et deuotis et tribulatis. vt viduis. pupillis. et orphanis q̄ non habēt aliud remediu⁹ nisi recurrere ad deum et flere coram eo. et ille lacrime pungit deum ad dandum eis cōsolatiōnes. ḡfas. et faciendū iusticiā de p̄secutorib⁹. Auctoritas. Non despiciet deus p̄ces populi nec viduā si effūdat loquelā gemit⁹. Nonne lacrime vidue descendūt ad maxillā. a maxilla aut̄ ascendūt vsq̄ ad celos. et dñs exaudiitor non delectabili in illis. Ecc. xxxv. Om̄is qui petit. scilz lacrimando plangēter accipit.

Dico tertio explicando patenter. scz ore dicendo deo suas miseras. necessitates. tribulationes. et tēptationes. Isto mō. Ego dñe sū in tali tribulatiōe. tēptatione. miseria. vel infirmitate. Dñe velut me adiuuare. Nō itelli gati q̄ talia sūt deo explicāda q̄sl ipse nesciat q̄ meli⁹ sc̄t q̄ vos met orātes tribulations: Et dicit ad humiliandū cor. q̄ q̄n tales tribulations dicunt̄ ore. cor. humiliat⁹ et deuotio augmentat⁹. Istū modū oñdit dō di. Reuela dño vñā tuā. scz necessitatē. et spera ī eo et ip̄e faciet ps. xxxvi. Legit in vñis patrū q̄ qdā sanct⁹ heremita mirabilē hēbat grām orādi. Et ali qui quesierūt ab eo vt doceret eos orare. qui r̄ndit eis. Illi q̄ docuerūt me docebūt vos orādi modū sī vñl̄. Et q̄s docuit vos. R̄ndit. paupes. q̄ oñdunt plegas suas dicēdo. respi ce tē. mouēt pias psonas ad dandum. Ita ego ostendo deo plegas pctōrū meorū vilitates. miseras meas et necessitatē dicendo. Dñe totū sū corrupt⁹ de luxuria q̄ cor os et per ocus. id dñe iuuetis me dando virtutē castitatis. et sic de alijs. Iste mō omnis q̄ petit accipit. Dico q̄rto supplicādo humiliiter. Qui enim vult obtinere grāz a rege seu a papa nū qd supplicat humiliiter genib⁹ flexis capite dis cooperito imo. Ita q̄n homo facit orationes tūc supplicat regi xpo vel pape ieu. Quādo dicas dñe maria. supplicatur regina celi. ideo humiliiter et flexis genibus debent fieri orationes. que non sunt nisi supplications. Sed in hoc multi deficiunt. quia quādo surgūt et induunt se dicūt ofones. pp̄ie nō sūt ofones.

Sermo II

Idem de mulierib⁹ q̄ si pingūt se dicūt Ave maria. Dicat quō debent orare cogitando et vident christū iratū ex peccati. tunc incipias orationem deuote. Talis supplicatio est humiliis. Tunc papa ieu signat supplicationes dicens fiat. Mota hystoriā de rege Achab iniquo et malo et ydolatra et diuinoū inuocatore et innocentū occisore et sine iusticia. ad quē venit helyas ppheta ex parte dñi dices. Tu fecisti hoc et hoc. Ideo dicit hec dñs de⁹ si mortuus fueris in ciuitate canes comedent carnes tuas. Si in cāpo aues celi. nec remanebit de Achab. vsq̄ ad mingente ad partē. Achab vero timēs humiliavit se sc̄issis vestibus regalib⁹: indur⁹ est cilicio. et in tra come debat panē et aquam. et depositis ornamenti lecti regalib⁹ fecit ornamenta de saccis. et ibat humiliiter. Statim dixit deus pphete. Nonne vidisti Achab humiliatū corā me. Respōdit. imo dñe. Glade ḡ ad eum et dic ei. Quia humiliatus est mei causa non inducam malū in diebus eius sed in diebus filij eius. iii. Regū. xxij. Et illa humilitate deus pepercit sibi cum esset ita malus. Ideo in vestris orationibus humiliet⁹ vos. Logitate em̄ cum quo loquimini. De tali oratione dicit scriptura sancta. Oratio humiliantis se nubes penetrabit et non discedet donec altissim⁹ aspiciat. Ecc. xxxv. Dico quinto allegando prudenter scz leges. canones. et priuilegia. vt faciunt iuriste coram iudice et p̄scipe. Abulti taliter allegant in oratione qui tamen condēnat⁹. vt legitur de quodam Lu. xvij. Qui ascēdit in templum vt oraret et petens a deo grām. Et incepit allegare. Dñe non sum sicut ceteri homines. raptiores iniusti. adulteri. velut etiam hic publican⁹. Ieiuno bis in sabbato. decias do oīm q̄ possideo. Et publican⁹ alonge stās nolebat nec oculos ad celū leuare. Et ait. Deppicius esto mihi peccatori tē. Iste allegantes fuerunt sue condēnatōis. Ro. quia allegabat sibi mīta bona pro parte sua. et irrationabiliter. quia creatura in omnib⁹ operib⁹ nō est nisi instrumentū. et deus est operari⁹. Et si cut non est regratianduz calamo de bona l̄ra sc̄criptori. ita nec nobis de bonis operibus. sc̄ deo. Ido prudenter allegandū est dupliciter scz p̄ credentiā obscrādo. allegādo et homo credat de deo. tali vel sīl̄ mō. Dñe vos estis p̄uisor oīm. p̄uideatis mihi. et cetera q̄ credimus de deo. Per sanctā vitā quā tenuisti de tūc mihi grām. vt teneā bona vitā. Scđo per obedientiā p̄ gratiā et actionē. allegādo ex p̄te dñi et non tui dicēdo. Dñe exq̄ tot gratias fecistis mihi. q̄ redemp̄t⁹. baptizat⁹ tē. Pla-

ceat vobis etiam facere mihi hanc gratias. q̄ ego inclinatus sum ad supbia. detis mihi cor humile. et sic de alijs. De istis duobus modis allegandi auctoritas. In omni oratione et obsecratione cum gratiarū actione petitiōes vēstre innotescant apud deum. Phil. iiiij. Isto modo omnis qui petit accipit. Dico sexto appellando confidenter. Et nunq̄d homo potest appellare a rege ad imperatorem. ab imperatore ad papam tē. Dico q̄ sic. non tamē de vna persona vnius curie ad alteram. sed de vna curia ad aliam. vt fit sepe. quia de curia officialis appellatur ad curiam episcopi. et ab illa ad curiam archiepiscopi. et ab illa ad curiam rape. Idem de curijs regis. Deus etiam habet duas curias in quibus dantur sententie. Prima est curia iusticie. Secunda misericordie. De quibus David. Abisericordiā et iudicium cātabo tibi domine. Ps. c. Et q̄ diu sumus in hac vita curia misericordie est maior. Auctoritas. Abisericordia superexaltat iudicium. Iaco. iiij. Idem David. Abisericordiā et iudicium cātabo tibi domine. Ps. cxliij. Post mortem autem regula iusticie est maior. Quādiu ergo viuimus si datur sententia contra nos in curia iusticie confidenter appellare debem⁹ ad curiā misericordie debito mō. q̄ maiore nunc obtinebam⁹ reuocationē sententie. Mota ad hoc duo exempla devteri testamento. Primū de dauid. q̄ licet sanct⁹. tū graz uiter peccauit. Lū em̄ semel respiceret de patatio vt videret vxorē vñc pulchrā valde. nō auertebat sicut debuit statim auertere oclōs suos: sc̄t steris aspiciendo. statim alijs sc̄uit fer dixit sibi. Talis mulier est. et vir non est in patria. Iō etiā peccauit cum ea et grauidauit eam. Et ad cooperiendū pctm interfecit vñā virū ei⁹. q̄ vñā pctm trahit aliud secū. statim in curia iusticie fuit data snia p̄tra eum. Et ppheta nunciauit sibi iusticiam di. Cuius dñs q̄ fili⁹ mortis es tu. iiij. Re. xij. David autē sic ille q̄ intelligebat factum appellauit statim ad curiam misericordie. Forma appellationis sue fuit hec. Abisericere mei deus fm magnam misericordiā tuā. Statim xph̄a redijt ex pte dñi dices. Non morieris. Patet ergo q̄ sententia data in curia iusticie reuocari potest in curia misericordie. Scđm exēpluz de ezechia rege p̄tra quem fuit data snia iusticie vt more retur. Ysalas pph̄a legit sibi sniam ex pte domini. Hec dicit dñs de⁹. Dispone domui tuc. morieris em̄ tu et non viues. iiiij. Re. xx. Qui eouertit sacē suaz ad parietē et appellauit ad curiā mie dicens. Obsecro domine memēto mei q̄slo ambulaueri coraz te in corde pfecto.

Feria quinta post Reminiscere

et quod bonum est in oculis tuis fecerim. fleuitque Ezechias fletu magno. statim dixit dominus propterea recedent. Rueuntur et dic Ezechie. Hec dicit dominus deus. Audiui orationem tuam et vidi lacrimas tuas. reuocauit sententiam. et addidit sibi annos. xv. vita sue. Pax ergo et sententia reuocatur in curia misericordie quodatur in curia iusticie. si ad eam appelletur confidenter. Auctoritas. Si dixerim impio morte morieris. et egerit penitentiam a peccato suo. feceritque iudicium et iusticiam. vita viuet et non morietur. Auctoritas aurea Ezech. xxxiiij. Mota tria de primo que faciat pnam. ecce tertio. secundo iudicium. ecce confessio. in quo sacerdos est iudex. ideo debet sedere. tertio iusticiam. scilicet satisfactionem vel punitionem de peccatis. item iunando et cetero. Isto modo omnes qui perirent accipiuntur et cetero. Dico septimum mendicando. diligenter siue alte. scilicet petere hostiam. Istum modum suam in tribus diebus rogationum in ecclesia. In processione enim transsumus per vicos ciuitatis padisi mendicando hostiam sanctorum deprecando. Primo vadimus ad palatium sancte trinitatis. Istum modum debent tenere persone litterate. dicere letaniam quilibet sero. quod illa oratio est multum bona. in qua inuocant omnes sancti et cetero. Ideo amici Job qui fuit tribulatus dederunt sibi consilium ut teneret modum istum dei. Tunc ergo si est quod tibi respondeat. et ad aliquem sanctorum conuertere. Job. v. Omnis qui petit accipit. scilicet isto modo. Dico octauo molestando indecenter. scilicet perseverando in oratione. Qualiter homini importunitas vel molestia sit scienda declaratur Lucc. xi. Quis enim habebit amicum et ibit ad illum meam nocte. et dic illi. amicus comoda mihi tres panes. quoniam amicus meus venit ad me de via. et non habeo quod ponam ante illum. et ille deinceps respondens dicat. Non mihi molestus esse. iam enim hostium clausum est. et pueri mei cum sunt in cubili. non possum surgere et dare tibi. Et ille si perseverauerit pulsans dico vobis et si non dabit illi surgens quod amicus eius sit. propter improbitatem tui ei surgit et dabit illi quantoque habet necessarios. quod continuat omni die orationem ad bonum finem peruenient. Mota hic miraculum de illo milite capitaneo latronum. in cuius domo stetit ab aliis quatuordecim annis in forma humana. et erat coquinarius. ubi venit ille sanctus religiosus et cetero.

Feria quinta post Reminiscere

Abent moisen et prophetas. audiuit illos. Luce. xvij.

b

et in euangelio. ser. e. de sa. euangelio. et cetero. habent moy sen et cetero. Sanctum euangelium hodiernum declarat nobis quatuor multum necessaria ad sciendum pro nostro auisamento. scilicet mundiale conuersationem. diuinalem retributio nes. infernalem dispositionem. scripturalē confirmationē. Hec quatuor sunt nobis multum necessaria ad sciendum.

Primo mundiale conuersationem ut ca ueamus.

Secundo diuinalem retributionem ut ipsam spectemus.

Tercio infernalem dispositionem ut ipam vitemus.

Quarto spiritualem et scripturalem confirmationem ut per ipsam reformemur.

Et de isto quarto. scilicet de confirmatione sancta dicit thema. Habet moysen. id est. scripturas. et prophetas. audiuit illos. Dico primo que in euangelio hodierno declarat nobis mundialis conuersatio ut caueamus. Mundialis conuersatio est de seipso nimis curare carnaliter. Primo in novo ornatu vestiu et cetero. Secundo in deliciis corporis. scilicet comedendo. bibendo et cetero. non curare de necessitatibus propriis. quod ostenduntur in principio euangeli. Homo quidam erat dives et cetero. Et induebatur purpura et bisso. et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus et cupiens saturari de misericordia que cadebant de mensa diuitis et nemo illi dabant. Sed et canes veniebant et lingebant ulceram eius et cetero. Hic induebatur ad carnem de camisis de bisso. desuper de purpura et cetero. Concedebat quotidie splendide de optimo. et multum assatu et coctu. et non habebat et de pauperibus non curabat. Et erat quidam mendicus nomine Lazarus qui iacebat ad ianuam et cetero. Ecce conuersatio mundialis contra quam scriptura sacra. Nemo quod suum est querat sed quod alterius. j. Lox. x. Sed notanda sunt hic duo de quibus se pauci auiserunt. Quando Christus in euangelio loquitur de diuite. non nominat eum sed dicit. Homo quidam erat dives et cetero. Et quando loquitur de paupre nostrarum dicens. Erat quidam mendicus nomine Lazarus. Quare hoc certum est quod diues nomen habebat. et Christus ipsum sciebat. et tamen dicit homo quidam. ac si nesciret nomen eius. maxime quod vos videtis quod in modo diuites sunt multum nominati et famosi. quoniam moritur dominus in quietate omnis sciunt nomen eius. secundus de pauperibus hominibus. Diuites faciunt tamen siue bene siue male quod faciant se cognoscere et non minare. Ideo de diuitibus dicit David. Tamen acuila eorum in pgenie et pgenie. vocauerunt

noia sua in terris suis. sed non in celis. ps. xlviij. Quare ergo Christus non nos auerit ipsum. sed pauperem. Promissione sciendi quod quidam homo tenet vitam bonam et sanctam et est in gratia dei nomine eius scriptum est in celo. in cathedra quod sibi correspondet secundum prophetam iusticiam. Alietas Christi loquens de his qui sunt in gratia. Gaudete et exultate quoniam noia vestra scripta sunt in celis. Luce. x. Scripta sunt in celis. id est in cathedris celestibus. Per oppositum persona quod tenet vitam virtutem et vivit in pectore mortalium scilicet supbia. avaricie. luxurie et cetero. nomine eius radice in celo de illa cathedra. quod de libro diuine pdestinationis nullus scribit de nouo nec raditur sed radice de libro secundum pfectum iusticiam. Ideo quoniam moyses orauit per prophetam de vitulo auro. dicit. Oblecer o bone. peccauit populus iste peccatum maximum. feceritque sibi deos aureos. Aut dimittit eis haec noxia. aut si non facis dele me de libro tuo quem scriptisti. Lui respondit dominus. Qui peccauerit mihi delebo cum de libro meo Exodi. xxvij. Ita dauid loquens de pectoribus dicit. Deleantur de libro viventium et cum iustis non scribanet. ps. lxxvij. Et scribit nomine peccatoris in inferno. Quod quis confusus et verecundus est sibi. Ac si papa haberet nomine alicuius sacerdotis in rotula ut pmoneret eum ad episcopum vel cardinalatum. et propter suam culpam papa deleret non men eius. et ipse scriberet in infernum. Idem de rege hunc nomine alicuius scriptum in barones et comites. si ex culpa sua ipsum deleret. et scriberet in truphatores. maior est confusio. Et incomparabilis maior est verecundia. quoniam nomine alicuius delect de libro dei. et scribit in rotula inferni. Auctoritas. Hunc omnis qui te derelinquist. sicut peccando confundens. recedentes a te in terra scribenet. Hiere. xvij. s. in illa de quod iob dicit ca. x. Terram misericordiam et tenebrarum. ubi umbra mortis. et nullus ordo sed semper terminus horror inhabitat. Quia ergo diunes iste de quo loquitur euangelium erat pectorum et male vita. et Christus non inuenit nomine suum in libro pdestinationis. id est noluit ipsum noicare nomine suo. Et quod ista sit ratio per dauid in psalmo dei dei de diuitibus malis. Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus. id est pectoris. iuxta illud. Libera me de sanguinibus. nec memor ero nominis eorum per labia mea. ps. xv. Esse diuite de bono iusto non est malum nec pectoris. sed esse diuite impium et peccatorum hoc est pectoris. Et de talibus dicit. Non congregabo et cetero. Mota quod unum conuenticulum est diuitum superborum voluntum hinc regimur ciuitatis et cetero. non attendentes ad onus quod recipiunt. Aliud conuenticulum est auarorum. s. visuriorum. ut habeant oves pecunias. Aliud luxuriosorum signant illos qui ducunt uxores sola causa explende libidinis. Aliud gulosorum magna concupiscentia facientium. isto respectu ut habent amicos. Aliud iracundorum facientium obligaciones et iuramenta sibi quod se mutuo iuuabunt et qui tangent vos tangent me et cetero. De his dicit. Non congregabo et cetero. s. in celo cum angelis et sanctis ait. nec memorer nominis coram eis. Sed quia nominis pauperis Lazarus erat scriptum in dei libro. eo quod cum bona patientia receperat paupertatem sperans in celo ditari. id est ipsum non minuit. Et fuit completa prophetia dauid dicentis. Animas pauperum saluas faciet. Et visuris et iniuriae redimet alias eorum. et honorabilem nomine eorum coram illo. ps. lxxxi. et loquens de pauperibus. Mota alias pauperum. s. illos qui patient sustinent paupertatem qui non indignantur contra deum. nec furantur aliquid. sed sperant in paradyso ditari. saluas faciet. Ex visuris quod non possunt habere a diuitibus nisi cum visuris. Si petunt ab eis mutuum non obtinet nisi cum visuris. Si volunt emere bladum vel panum coguntur emere cum visuris plus dando propter solutionis dilationem. Si pauperes volunt vendere bladum vel aliud cum visura. s. minus propter denarios. promptos. et iniuriae. s. quoniam eis faciunt liberabit eos. quod pauperes non possunt obtinere iusticiam. quidam aduocati et procuratores sentiunt eorum pecunias omnes sicut ex eis. Postea dicunt eis. conueniatis cum pectori. quod non multum ius habet. Sed quare non dixistis sibi ante ne dissiparet bona sua. ideo et cetero. Et honorabilem nomine eorum coram illo. Qualis honor si rex vel papa nominaret et peteret de aliquo paupere. Secundum dicit quod canes veniebant et lingebant ulceram eius. Quid signat isti canes. Et dicit Gregorius in omelia super illo euangelio. quod canes sunt predicatorum. s. omnes illi qui habent officium predicandi. Ror. quia nullus praefamilias mittit oves suas in desertum locum nisi cum custodibus et canibus. qui ipsas custodiunt a lupis. Ita et iste dominus qui dicit. Ego sum pastor bonus. Ioh. x. non dimittit oves in nemore huius mundi. nisi cum custodibus et canibus. Lances sunt predicatorum. pmi optime latrantes fuerunt apuli. deinde martyres. doctores. confessores. Homo omnes illi sunt canes qui predicant et latrantes contra lupos inferni ne approximarent ouibus Christi. Ecce quid dicit Job in psalmo Christi. et ita expone Gregorius in moralibus. Hunc autem derident me iuniores tamen. quoniam patres non dignabar ponere cum canibus gregis mei. Ioh. xxx. Homo nunc in tempore passionis derident me iuniores tempore. s. iudei dicentis. Vach qui destruit templum deo. et in triduo illud reedificas. Ita

Feria quinta post Reminiscere

*f de falcone.
et gallina.*

Alios saluos fecit: scipsum nō potest saluum facere. quoꝝ patres. s. patriarchas et pp̄bas nō dignabar ponere cū canibꝫ gregis mei. qꝫ maior est dignitas pdicatoꝫ qꝫ patriarchaꝫ qꝫ pphctarū. Iſti canes hñt lingua medicinalē qii lingent vlcera peccatorꝫ. Lingit a pdicatore plaga supbie qꝫ conslit in capite qñ laudat et comedat virtutez humilitatis. et quō xp̄s et virgo maria fuerūt humiles. et q̄tum eis placet virt̄ humilitatis et psone humiles. et quō supbia fuit initiu ois mali et pditionis et aperuit ianuā inferni et clausit ianuā para diſ. Idē pōt dici de alijs pctis et vitijs et vir turibus opositis. Ecce quō lingua canuꝫ est medicinalis. Sed dentes sunt venenosī mor dendo. si in pdicatione mordēt famā alicuiꝫ. vel in p̄fessione qñ perunt pecunias. tūc mor dent bursam vel bona r̄c. Ecce qd ſigt. La nes lingebat lingua vlcera eiꝫ. q curant vlcera pctoris. David. Lingua canuꝫ tuoꝫ ex ini micis ab ipso. ps. lxxvij. Hic eſt figura e clypti ca qꝫ deficit verbū. ibi. Lingua canuꝫ tuoꝫ. s. pdicatoꝫ ex inimicis. i. pctis sanat. siue demonibꝫ liberat. ab ipso. s. dñi p̄ncipalit agen te. qꝫ pdicatores ſolū ſunt instrumenta. Grego rius. In ianuā exterius laborat lingua pdicatoꝫ. niſi fuerit int̄gra ſaluatoris. Dico ſe cundo qꝫ in cuangello hodierno oſidit diuina retributio vt ipſam ſpectem. cū dñ. factū eſt vt moreref mendicus. et portareſ ab angelis in ſinū Abrahe. Abortiuſ eāt et diues et ſe pultus ē in inferno. Ecce hic retributio diuinalis. Dicit mſt ſen. in. iij. et oēs etiā alij do ctores. et doctrina ē cōis qꝫ in corde terre ſunt q̄tuoꝫ dom̄ in feru. Dom̄ in feru. dñ loc̄ dā natorū. Scđa dñ lymbꝫ puerorꝫ. in q̄ ſunt demones. nec ignis. ſolū ſunt ibi tenebre. i. ca rentia viſionis dei. Hō eſt ibi ignis material ſed ira dei dñ ignis. Juxta illud Deut. xxxij. Ignis ſuccensus ē in furore meo. Augustin̄ vocat illā irā dei ignē in q̄ ſunt pueri non ba ptizati. qꝫ nunq̄ videbunt dñ. Tercia eſt lo cus purgandorū. in q̄ eſt ignis material. qui viſtute diuina torquet cruciat et purgat alios xp̄ianorū. Sed nō ſunt ibi demones. quia in purgatorio nō ſunt niſi illi q̄ ſunt in grā dei. Quart: dcm̄ ſuperior: eſt ſynus pfectoruꝫ in q̄ erāt sancti patres. qꝫ dicebat ſynus abrahe ppter ſecuritatē quā habebat de glia. Sicut illud qđ habet in ſynu in ſecuro ē. Etiā para diſus dicit ſynus abrahe. iuxta illud ecclie. Exaudi me vt animā meā in ſynu abrahe pa triarche tui iubeas collocaſi. Dicit glo. ſuper illud. factū eſt vt moreref mendicus et por taretur ab angelis in ſynu abrahe. quia ſicut

nunc qñ moriuntur cōdigne penitentes statū anime ipſorū portant in celuꝫ. ſic tunc porta bantur in ſynu abrahe. Diues vero ſepultus eſt in inferno. Ecce hic ad literā diuina retri butio. Auctas. Ego dñs ſcrutans corda et p bians renes. qui do vnicuiꝫ iuxta viā ſuam. et iuxta fructū adiumentū ſuarum. Hiere. xvij. Mota h̄ duo ſecreta moralia. Primū cum dicif. Factū eſt vt moreref mendicus. Si attenditſ ad verba xp̄i. qñ voluit loqui de mundana cōuerſatione primo fuit locut̄ de diuine q̄ de paupere dicens. Homo quidā erat diues. Sed qñ voluit loqui de alio mun do de diuina retributione pmo fuit locut̄ de paupere dicens. Factū eſt vt moreref mendicus. Hoc facit xp̄s ad ostendendā contrariā conditionē diuinitū et pauperū q̄tū ad vitam et q̄tum ad mortē. In hoc mundo in vita pre ſenti diuites ſunt pmi in honořb. dignitatib us et officijs. qꝫ ſemp ſunt in pmo loco. pau peres aut̄ p opositū ſemp ſunt vltimi. Sed in alio mundo vertiſ iſte ordo. quia paupes erunt pmi in honořb et dignitatib paradisi diuites vero vltimi. Recte de diuinitib ē ſicut de falcone et gallina. Falco aut̄ q̄diu viuit multū honorab. A dñ ſuo in manu portatur etiā in ecclie qui nollet portare filiū ſuum. et diligenter ſeruit ei. et carnē crudā mordendo dentib. et in estate cum aqua frigida refri gando. et in hyeme dormit in camera dñi etiā in loco altiori. Et ſi misera gallina approximat modicū ad comedendū micas ſtatū expelli tur. nec audet intrare camera. Sed in morte totū vertitur. qñ gallina cū magno honore portatur corā dñ ſuo inter duas ſcutellas. et fal co p̄iicitur in ſterquiliniū. Qñ dicit dñ. fal co eſt mortuus. Rñdet dñ ſ. p̄icite in ſterqui linū. Ita recte in hoc mundo. diues vt falco viuit multū delicioſe. honorifice r̄c. Et misera paup vt gallina nō audet appropinquare domui diuinit̄. imo dicit diues. Quid vult ille hō. o latro debet eſſe foras. Ecce q̄re xp̄s pri mo noiauit pauperē qñ loquebat de alia vi ta. Et verificat illud qđ xp̄s dicit Abath. xx. Erunt nouiſimi. s. paupes qui in h̄ mundo ſunt nouiſimi. pmi ſcz in padifo. et pmi. s. di uites. qui in h̄ mundo ſunt pmi in omnib. in alio mundo erūt nouiſimi. s. in inferno. Iđo qñ paup morte aia eius portat corā dñ ſuo inter duas ſcutellas. s. gloria aic quā habebit ſtatū et gloria corporis quā habebit poſt iudiciuz generale. Due ſcutelle ſunt immunitas pene hic in feru. et abundantia glorie ſuperius. Secundum ſecretum eſt ibi. Abortiuſ eſt di uites. et ſepultus ē in inferno. Certe ē q̄ cor

f de ſepultura dñnnatorꝫ. Sermo

pus nō ſuit ſepultū in inferno ſaia. In q̄ vi detur q̄ in inferno ſunt ſepulture et cimiteriū. Dico q̄ ſic. s. auſletis vos ne eligat. ibi ſepul turā. Hia ſepelit in inferno ſm q̄ corp̄ hono rabile ſepelit in h̄ mundo. In cui ſepultura ſeruant tres ceremonie p̄ncipales. Prima eſt q̄ mortuo honorabili hoīe aliquis de amicis ſuis vadit ad ecclie ad curatū p ſepultura appetenda. et ſacerdotes ſe p̄parant q̄ cū magna cōmōtione disponūt ſe dicētes vadam? Idez de ſepultura aie. Qñ malus diues vel alia pſona eſt in extremis. dyabol̄ qui ipſum temptauit. qui naturali cognoscit horā ſue mortē. vadit ſubito ad inferno ad curatū. s. luciferū. di. quō talis religiosus clericus vel diues qui tenuit malā vitā eſt i articulo mor tis. ido paretiſ vos et mittatis. Et fit vna ma gna cōmōtio. qꝫ quilibet vultuſenire. Aut̄as de quodā malo diuine. Infern̄ ſubtus cōtur batus ē in occurſum aduentus tui. fuficit tibi gigantes. Et tūc dicent. Culnerat̄ es ſicut et nos. nostri ſimilis eſſet̄ es. Detracta eſt ad inferos ſupbia tua. qꝫ noluisti obedire pceptis dñi tui r̄c. Iſa. xiiij. Scđa ceremonia ſeu ſimilitudo q̄ ſeruat in ſepultura corporis eſt. qñ ſacerdotes cantando portant corpus ad ſepulturā ſigno crucis p̄cedente. pentes et amici ſequuntſ flentes. Sift̄ aia dānotata que portat a demonib. ad ſepulturā in feru non cantando ſe cōfusibili vociferando ac ſi eſſet caterua porcoꝫ p̄cedente ſigno luciferi. s. cir culu. David. In circuitu imp̄i ambulant. Sicut a paſſione xp̄s accepit ſignum crucis. ſic demon accepit ſignum circuli. Sicut pſone deuote inuocando deū faciūt ſignum ſtē crucis di. Deus in adiutoriū r̄c. Ita diuini inuocando demonē faciūt ſignum circuli. Et ſicut portat crux in ſepultura anime bone. ſic cir culus portat in ſepultura aie male a dyabolo. Ideo dicit ſcriptura. Ut̄ qui errauerit a via doctrine in cetu gigantiū cōmorabitur. Drouer. xxi. Mota qui errauerit ſe via doctrine. quilibet male viuēs errat a via doctrine. Nullus credat poſſe ſaluari ex ſola credētia. quia imo eſt necessaria obedientia. Iaco. iiij. Quid pderit fr̄es mei ſi fidē quis dicat ſe ha bere opera autē nō habeat. Nunq̄ poterit fi des ſaluare eū. Si autem frater et ſoror nudi ſint et indigeant victu quotidiano. dicat aut̄ aliquis ex vobis illis. ite in pacce calefaciamini et ſaturamini. nō dederit ſi eis que ne cellaria ſunt corporis. quid pderit. Sic et fi des ſi non habeat opera mortua eſt in ſemet ipsa r̄c. Talis pſona male vite in morte in ce tu gigantiū cōmorabit. idco cauete ne eret̄

ſerua h̄ oculos.

*darnati obiectaliter
transfert ad beatos.*

*darnati modo ſi
dent beatos.*

Feria quinta post Reminiscere

cet. O miser iste fuit magis superbus & ego. et tñ est conuersus. qz fecit pñiam. ita fuisset de me si penitussem. Itē de auaro qñ videt beatum matheū. de qz dicit Beda & fuit raptor. Idē de luxuriosis qñ videt beatā maria magdalena. maria egyptiacā. et sic de alijs. Aut̄oritas. Evidentes turbabunt timore horribili. et mirabunt in subitatem insperate salutis gemētes p̄ angustia sp̄us di. intra se pñiaz agentes. et p̄ angustia sp̄us gemētes. Hi sūt qz aliquā habuim̄ in derisum t̄c. sequit. Ecce quō cōputati sunt int̄ filios dei. Sāp. v. et loquit ad l̄ram de dānatis. Dānati penitēt de p̄ctis. nō rōne culpe sed rōne pene in. iiiij. dis. xiij. q. i. art. iiij. q. iiiij. Scđm secretū est de gutta aque quā petebat q̄ fuit sibi denegata Ad. et. cccc. āni sunt & plus q̄ petiū illā dictā gutta aq. & q̄libet die & hora petit eā & nunq̄ obtinebit. Si custodiūset sibi vñū barile dē vino greco mō seruiret sibi. Hec gutta aque significat refrigeriū aliquid qd̄ dānati non pñt habere t̄c. Dixi quarto q̄ scđm euangeliū declarat scripturalē cōfirmationē. cum dicit thema. Habent moysen & p̄phetas. qd̄ ostendit cū dī. Rogo ḡ te p̄r̄ v̄ mittas cū in dominum patris mei. Habeo em̄ qnq̄ frēs vt testetur illis. ne & ipsi vñiat in hūc locū tornētorum. Et aut illi abrahā. Habent moysen & p̄phetas audiāt illos. At ille dixit. Non p̄ abrahā. & si quis ex mortuis ierit ad eos. penitētā agent. At aut illi. Si moysen & p̄phetas no audiunt. neq̄ si q̄ ex mortuis resurrexit credēt. Vide q̄ ex caritate loquere tur ne frēs sui dānarent sicut ipse. Rūslo q̄ si loquebas ex caritate. & ne pena ei magis augmentaret. qz q̄to plures sunt dānati tanto magis augmentat eis pena. sicut pluribz beatis saluatis augmentat glā accidētalis beator. Uerbi gra. si titioni ignito addant alijs titulos magis ardebunt. & si plures plus ardebit. Rūdit abrahā. Habent moysen & prophetas audiāt illos. Mota q̄ maior ē auētas sacre scđture & esset testimoniu cuiuscumq̄ resurgentis. Ido apli. Vicer angelus de celo euāgelizet vobis p̄ter̄s cuāgelizātum: ana thema sit. Sal. i. Tū apli q̄ suscitabant mortuos cū testimonio sacrā scđture tanq̄ firmiori cōfirmabant dicta eoz et doctrinā. s. L. o. p. xv. Tradidi vobis in p̄mis qd̄ et accepi. qm̄ xps mortuus est p̄ p̄ctis nfis fm̄ scđtures. & qz sepulcrus & resurrexit tercia die. fm̄ scđtures. Ido sequit. Si moysen & p̄phetas no audiunt. neq̄ si quis ex mortuis resurrexit credent ei. Nunq̄ xps suscitauit lazaru qui multū harajit de alio mundo. vt dicit Aug⁹. & tñ sibi

*Ferpnal pñpt̄s
p̄t̄s.*

nō credebat a iudeis. Itē xps surrexit in quē nō crediderūt iudei. Ido dicit the. q̄ iudei cogitauerūt occidere eū. Itē apli suscitabat mulatos mortuos q̄ dicebat de alia vita. Ido indubitanter & firmiter credendū ē testimonio sanctarū scđtarū et determinationi vñis ecclesie. Et esset bonū studē bibliā. qz cū alijs scđtūs nō poterim̄ arguere ḥ antixpm̄. nec rñdere. Et mō pauci curāt de biblia imo iā verificat illud hiero. ad paulinū. c. vi. Quicq̄ dixerint. hoc legē dei putat. Nec scire dignantur qd̄ p̄phete. qd̄ apli senserūt. & ad sensum suū incōgrua aptant testimonia. q̄si grande sit et nō viciōsissimū dicēdi gen̄ depūare sñias et ad voluntatē suā sacrā scđtūs trahere repugnantē. Ideo dicebat xps iudeis. Scrutamini scđtūs in quibz putatis vos vitā eternam h̄re. & ille sunt que testimoniu p̄hibet de me. Ido. v.

Feria sexta post dominicā scđam quadragesime. Sermo.

Egnūm dei dabi

tur genti faciēti fructū. Ābat. xpi. & in euāgeliō the. dat m̄bi motiū p̄dicandi & declarandi q̄t modis p̄t h̄ri a nob̄ regnū dei. Et p̄mo salutē. v. ma. t̄c. Regnū dei dabit t̄c. Pro cui verbi declaratōe & materie p̄dicande introductōe sciendū & q̄libet de arboribz sui viridarij vult fructū. nec ē cōtent⁹ de folijs & floribz & vult fruct⁹. Sic de deo orto xp̄ianitatis cui arbores sunt xp̄iani ibi plantati in baptismo. De quibz deus vult fructū bonoz operū. s. pñie. mie t̄c. Nō solū vult flores bonarū cogitationū. nec folia bonarū locutionū. & vult fruct⁹ bonoz operum auētas. Ego posui vos vt eatis & fructū afferatis. & fruct⁹ vester maneat. Ido. xv. Mota vt eatis. s. pñie. & apli. p̄hibebat. q̄bus dixit. Sinite puulos venire ad me. & nō lite phibere eos. talū est em̄ regnū celoz. In q̄ auētate sunt tres clausulc q̄ pñt applicari & tres difficultates siue impedimenta intrandi regnū celoz. Dicat hic & illos qui nimis plotant p̄ pueris q̄si moriunt̄. cū tñ deberēt gaudere. qz recipiunt̄ a rege xpd̄. Dico scđo & deus dat regnū celoz p̄ violentā importunitatē. Isto mō dat psonis penitentibz. q̄ ex p̄ctis p̄diderūt innocentia baptismale et dei filiationē. et facti sunt inimici dei. sicut filij regis qui inimicant̄ patri. ex hereditatē a p̄re. Item de nobis qui ex p̄ctis inimicant̄ xpo ielu p̄fī n̄o. id nō possum̄ h̄re regnū dei p̄ directā hereditatē. & possum̄ ipsam h̄re p̄ violentā importunitatē. Q̄ aut̄ violentē possit haberi ego nō auderē dicē nisi qz xps b̄ dicit A dieb⁹ iohannis baptiste regnū celoz vim patif. et violenti rapiūt illud. Ābat. xi. Hec violentia sit p̄ pñiam q̄ a xpo violentia vocat. Nō quia oia opa pñialia req̄unt violentia. verbi gra. Primo de cōtritione. Contem̄t̄ his de quibz h̄o delectat̄ et naturalē inclinat̄

Damo per directā hereditatē.
Scđo p̄ violentā importunitatē.
Tercio per deuotū seruium.
Quarto per fidele cambium.
Quinto ppter continuā petitionē.

Sermo

Sexto ppter iustum emptionē.

Quilibz vestz cogitet quē istoz sex modoꝝ tenet & quē fructū facit. qz de his dicit thema Regnū dei dabit gen̄ faciēti fructū. Dico p̄mo & deus dat regnū suū psonis humanis p̄ directā hereditatē. sicut reges et pñicipes & dñi suis filijs legitimis dant hereditatē. sic deo dat. cui filij sunt nouit baptizati. si decedant ante h̄o peccat̄. statim euolāt. et das eis hereditas regni dei. Mota h̄ errorē vetularū dicentū & ppter dolores matris trāseunt p̄ purgatoriū t̄c. fassum ē. Et qz sunt filii regis xpi et regine. s. ecclesie ideo mox celū intrāt. Mota modū hui generatōnis in baptismo. id Joh. i. Dedit eis p̄tētē filios dei fieri: his qui credūt in noīe ei⁹. qui nō ex sanguinibus & seminibz. & ex deo n̄t̄ sunt. Si ḡ iure hereditario filijs legitimis debet hereditas patris. cū ḡ pueri nouit baptisati sint filii legitimi. ḡ t̄c. Ido dicit scđtūa scđtā. Ipse sp̄ullanctus testimoniu reddit sp̄u n̄o & sum filij dei. Si aut̄ filij & heredes. heredes quidē dei coheredes aut̄ xpi. Ro. viij. Si dicat quō habent regnū dei illi pueri q̄ nullū fecerūt bonū q̄re p̄mittunt intrare t̄c. Rūdeo q̄ filijs non sit q̄o q̄re intrāt domū patris. imo si portarij padisi dicerēt eis. q̄re vos vultis hic intrare q̄ iure. Rūderēt pueri. qz sum filij dei. videotis in fronte nomē patris. Apoc. xiij. Et nō men p̄pis sui scđtū in frontibz suis. Mota hy storā quō pueri portabant ad xpm̄ vt benediceret eos. Ābat. xix. qz apli. p̄hibebat. q̄bus dixit. Sinite puulos venire ad me. & nō lite phibere eos. talū est em̄ regnū celoz. In q̄ auētate sunt tres clausulc q̄ pñt applicari & tres difficultates siue impedimenta intrandi regnū celoz. Dicat hic & illos qui nimis plotant p̄ pueris q̄si moriunt̄. cū tñ deberēt gaudere. qz recipiunt̄ a rege xpd̄. Dico scđo & deus dat regnū celoz p̄ violentā importunitatē. Isto mō dat psonis penitentibz. q̄ ex p̄ctis p̄diderūt innocentia baptismale et dei filiationē. et facti sunt inimici dei. sicut filij regis qui inimicant̄ patri. ex hereditatē a p̄re. Item de nobis qui ex p̄ctis inimicant̄ xpo ielu p̄fī n̄o. id nō possum̄ h̄re regnū dei p̄ directā hereditatē. & possum̄ ipsam h̄re p̄ violentā importunitatē. Q̄ aut̄ violentē possit haberi ego nō auderē dicē nisi qz xps b̄ dicit A dieb⁹ iohannis baptiste regnū celoz vim patif. et violenti rapiūt illud. Ābat. xi. Hec violentia sit p̄ pñiam q̄ a xpo violentia vocat. Nō quia oia opa pñialia req̄unt violentia. verbi gra. Primo de cōtritione. Contem̄t̄ his de quibz h̄o delectat̄ et naturalē inclinat̄

Feria sexta post Reminiscere

dei zc. Quarto regnū celorū datur ppter fidele cambiū. Isto mō maxie hētū a religio sis q dant xp̄o qd h̄st. et xp̄s dat eis pncipale qd h̄z. s. regnū celoz. Mos religiosi qtuor ha bēm̄ pncipalit. s. animā rōhalē ad imaginez dei creatā. Jō est pulcior: sole nisi deturpef macula pcti. Hāc dat religiosus dho p votū obcdie. qz liberū arbitriū qd est essentialē aic religiosi submittit ad voluntatē plati. Ideo xp̄s dicit. Abalozē hac dilectionē nemo h̄zvit animā suā ponat qz p amicis suis Joh. xv. Pro ista de° dat humili religioso et obedienti gloriā suā cū angelis suis. Ecce cambiū. Se cūdō habem̄ corp̄ de terra. Joh. vi. Spūs est qui viuificat. caro nō pdest quicqz. Ip̄m dat religiosus dno p votū castitatis. qsi dicē do cū aplo. i. Lox. ix. Lastigo corpus meū et in seruitutē. s. dei redigo. Pro isto de° dat religioso casto et honesto resurrectionē incorruptiblē. Tercio hēm̄ bona tpalia. q religiosus dat deo p votuz paupertatis. qsi dicendo. Ecce nos reliquim̄ oia zc. Abath. xix. ppter qd deus dat religioso pauperi thesauros paradisi. et h̄z quicqd vult. qd non h̄z hic alijs cōtūcunqz magn̄. Quarto habem̄ modos viuendi diuersos. hos dat religiosus dno seruando ceremonias sui ordinis. ppter quod deus dat religioso regnū celorū. Ecce cambiū ac si tu pro manu plena gariofilis haberet cophinū plenū florēnis. Jō xp̄s Abath. v. Beati paupes spū. qui dant dno corporis animā et bona. qm̄ ipsoz est regnū celorum. Aug. O felix pmutatio dare terram et accipere celū. dare lutū et accipere aurū. dare transitoria et accipere eterna. Quinto regnū celorū datur p cōtinuā petitionē. Autocitas. Querite pmo regnū dei et iusticiā eius. et hec ola adiūcentur vobis Abath. vi. Dñe et nunquid pmo petere debem̄ victū et vestītū et alia nobis necessaria. Rfis q non smo pmo qrite regnū dei et iusticiā ei. et h̄c oia. s. vicius et vestitus zc. adiūcent vobis. Mota pmo dicaf quō deus vult principium tpis totū. Principiū diei est mane. illud vult deus p deuotā orationē. Dic modū orāndi duonū. Primo se signādo zc. Raban. Crux xp̄i clavis ē paradisi. et sic aperta porta intre: tis spū. cogitando cuz quo loquimini in oratione. Principiū noctis est sero. Illud etiam vult deus vt orētis ante qz ponatis vos in lectum. Principiū hebdomade est dñica q fuit puma dies mundi. Hoc principiū vult deus cessando ab oīni ope zc. audiendo missam. sermones. seruando qtuor conditions zc. Hoc modo obtinent regnū dei oīs qui orant

deū deuote. Jō dicit thema. Regnū dei zc. Sexto datur regnū dei per iustā empionem. Hoc mō habuerūt ip̄m sancti martires dando preciū iustū. Augustin. Venale inquit dñs habeo. Et quid dñe. Regnū celoz. Quantū valet. tantū valet quantū habes. s. de meritis. Preciū nullū est dare p ipso vitā et sanguinē et omnes labores. nō q sit preciū iustū per equalitatē. quia nō sunt condigne passiones hui tpis ad futurā gloriā que reue labitur in nobis. Roma. viij. Sed est preciū iustū per pportionē. exq hō dat deo qd habet. s. vitā ppia per martyriū: deus dat etiā homini quicqd habz. s. seipm. gloriā et regnū suū. ideo dicit. Quantū valet. Tantū valet quātū habes. Jō xp̄s. Beati qui psecutionē patiunt ppter iusticiā qm̄ ipsoz est regnum celorū. Abath. v. Mota ppter iusticiā. nō dicit ppter fidem. quia iusticia est vniuersalior ad omne opus vtitis. Unū Jōhes baptista martire est ppotens heremiqz cultor. vt dicit ecclesia. th̄ nō p side sed p iusticia. qz corrigebat pctā notoria. fuit ab herode decapitatus Abaci. vj. Si xp̄s dixisset. Beati qui psecutionē patiunt ppter fidē solū iohes nō fuissz martir. Idē de illis qui patiunt ppter cōmunitatē manu tenendā. Idē de scutiferis. Idē de vtoz q non vult consentire viro qui vult plus de vtoz q de° ordinavit. Qz martires essent in mundo si vellent. i. Pet. iii. Si quid patimini ppter iusticiā. beati. Ecce qre dicit thema. Regnum dei dabatur genti facienti fructum.

Sabbato post dominicā Reminiscere.

Sicut prophetā

Iē habebant. Abath. xxi. Sermo n̄ erit de sc̄to euangelio in q xp̄s oñdit nobis tria mala de iudeis. scz.

Eorum iustā reprobationē.

Duram condemnationē.

Stultam execrationē.

De tercio dicit thema. Sicut pphetā zc. cū tamē esset et creator. omniū pphetarū. Ecce quō erant ceci q nō cognoscabant ipsum esse saluatorē et regem messyam. Sicut pphetam ipsum habebat. Dico pmo q sanctū euangelium ostendit de iudeis eoz iustā reprobationem fm q xp̄s eis ostendit et ipsi habuerunt concedere. Quoniā xp̄s dixit eis talem parabolā. Homo erat paterfamilias q planzauit vineā. et sepem circūdedit ei. et fodit in ea torcular. et edificauit turrim in medio ei. et locauit eam agricolis. et peregre pfectus est. Cum autē tempus fructū appropinqset

Sermo

misiſ seruos suos ad agricolas vt acciperent fructus eius. Agricole autē apprehensis fuis eis. aliū ceciderunt. aliū occiderūt. aliū vero lapidauerunt. Iterum misit alios seruos plures prioribz. et fecerunt illis simile. Moū uissime autē misit ad eos filiū suū dicens. rebuntur forſitan filiū meū. Agricole autē vi dentes filiū dixerunt intra se. Hic est heres: venite occidam̄ eis. et habebim̄ hereditatem eius. Et apprehensuz eū eicerūt extra vineā. et occiderunt. Cum autē venerit dñs vinee quid faciet agricolis illis. Auūt illi. Abalos male pder. et vineā suam locabit alij agricoli qui reddent ei fructū tpibus suis. Ex qua parabola xp̄s fecit eos cōcedere ore pprio q iuste erant a domino reprobati et cōdemnati. Abodo declaram̄ parabolā. Homo iste paterfamilias est deus p. qui licet nō sit homo tamē ppter similitudinē quā habet cuz deo. deus rōnabilitē dicit se hominē. Adā autē nō debet dici pf vniuersalis. quia pater carinalis modicū facit zc. Sed deus facit totum et corpus et animā zc. ideo dicit xp̄s. Patrem scz vniuersalē nolite vocare vobis sup terrā. Abath. xxiiij. Vineā ista ē gens iudaica quā de° pf transplantauit de egypto vbi erāt captiu. in terrā pmissionis. David. Vineā de egypto trāstulisti. eieciſti gentes. s. infideles de terra pmissionis. et plantasti eaz. Et sepē circūdedit ei. s. vt custodiref ptegref et defenderef. Hec seps est lex divina. voluit de° vt vinea. i. gens iudaica esset clausa. ne male bestie illuc intrarent. Itē ne pl's saltaret vtra sepem peccando mortaliter. quia ppter pctm veniale nō saltat hō vltra sepē. Amb. in li. de paradiſo diffiniens pctm dicit. Pctm est transgressio diuine legis et celestū inobedientia mandatorū. Torcular hui vinee gentis iudaice est altare sacrificiorū vbi sanguis animaliū fundebat. Turris alta erat tēplum edificatū h̄ns in altitudine centū viginti cubitos. et habebat tria salario. i. Para. iij. Et locauit vineā ifaz agricolis. i. platis. mgfis. doctoribz et rabīnis. qui habebant viuere de decimis et pāmītis et oblationibz iuxta ordinationē dei. et qdip̄si darent sibi fructū meritorum virtutū et operū spūaliū. quia iō ip̄az edificauit eis. et ipsi nō receperunt fructū de vinea. plō scz. Aut̄as. Dedit illis regiones gentium vt custodiant iustificationes eius. i. opera spūalia et virtutū. Et peregre pfectus est. Non intelligit ex hoc q de° sit mutabilē reliquit hominē in libertate arbitrij. Dedit sibi precepta affirmativa et negatiua. inducēdo ipsum ad bonū sed nō cogendo Eccl. xv.

Feria sexta post Reminiscere.

dixit eis xps. Jo dico vobis q: auferet a vobis regnum dei. et dabis genti faceti fructu. sc: obedic pnie et bone vite. Aborali auferet vos ne accidat vobis vi iudeis. Un ex predicta declarato p: q: de: vult de ipso suo fructum. non enim cōtentaf de florib: et folijs. Id oportet fructu habedo. misit et mittit q: tidie seruos suos. s: pdicatores. Mota sex fructu q: s vult de: ex quib: dat regnum dei faceti. Primi illi fructu innocentia baptismalis. Qm si infans morit et portat secū fructu inoccē baptismalis. ibi statim dāt sibi regnum celoz. Id oportet. Molti timere pusillus grec. q: cōplacuit patre vestro dare vobis regnum. Lu. xij. Scds ē obediētia general ad sua pcepta. Abath. vij. non ois q: dicit mihi dñe dñe intrabit in regnum celoz. s: q: facit voluntatē pris mei q: in celis ē ipse intrabit in regnum celoz. Terci ē pniavtualis. q: pdita innocentia et obediā oportet facere fructu pnie. Lu. xij. Facite g: fructu dignos pnie. qm appropinquabit regnum celoz. Quart ē patientia martirij. Abath. v. Beati qui psecutionē patiunt ppi iusticiā qm ipoz est regnum dei. Quint ē indigentia aplicalis. Abath. v. Beati pauperes spū qm ipsoz est regnum celoz. Sext diligētia spūalis i his q: teneat facere finū suū statū. si ē religiosus vel clericus. Abath. vi. Primi q: rite regnum dei et iusticiā eius et hec oia adiicient vobis. Ecce fructu q: dcs vult de vince pli sui. non cōtentatur de folijs que iudei sibi dabat cantando psalmos et pphetas distincēt et spaciose. sed non dabant sibi fructu deuotionis nec bono operū. Jo ipse Abath. xv. Popul hic me laudes honorat. cor aut longe est a me. Sine cā colunt me. Sic multi clerici mō dant deo folia. s: nullum fructu meritoz nec virtutū. nec bonorū operū. nec pnie. nec deuotōis. Idem de religiosis q: sibi dant folia pmissionis votoz. s: nō dant sibi fructu. q: ope nihil seruat. Idē de pdicatorib: qui dāt deo folia pulcrorum verboz. s: non dāt sibi fructu bone vite. Idē dñi et rectores cōitatū qui dāt deo folia iuramentoz q: seruabut iusticie fructu s: non dāt sibi fructu opis. imo faciūt totū opositū. Idē de illis q: in m̄rimonio pmittūt sibi mutuā fidē zc. Ecce pulra folia s: nō dāt fructu obscurādo. imo ducut cōcubinas. Idē de ilis qui qn̄ sunt in piculo dāt deo folia votoz s: postq: sunt extra picula nō dant sibi fructu opis. cōplendo vota. Idē de iuristis qui presentant pulra folia verboz s: nō dant fructu iusticie. Idē pōt dici de qlibet statu. Signuz est reprobationis et cōdenationis sicut de iudeis. Jo legit Abath. xxij. q: cū xps semel ve

niret in hierlin q: siuit fructu in fculnea et non inuenit nisi folia. et maledixit ei di. Nunq: naescatur ex te fructu in sempiternū. et aresfacta ē cōtinuo fculnea. Figura fuit q: nō vult de: vi nos faciam solum folia s: fructu. Jo dixit Ab. xv. Ego posui vos. s: i vince xpi. vt eatis et fructu afferatis zc. Dico scdō q: scdm euangeliū declarat de iudeis durā condēnationē. s: q: mitteret eos in infernū cōdēnatos Postq: xps fecit eos cōcedere q: erūt iuste re probati dixit cis. Nunq: legistis in scpturis ps. cxvij. Lapidē quē reprobauerūt edificantes h: factē in caput anguli. A dño factū est istud. et est mirabile in oculis nostris. Ideo dico vobis. quia auferetur a vobis regnum dei. et dabitur genti facienti fructus eius. Et qui ceciderit super lapidem istū: cōfringetur. Sup quē vero ceciderit: cōteret eū. Pro cui declarato liali sciendum fin q: dicit glo. q: qn̄ tēplū salomonis edificabat. lapides parabanc extra ciuitatē hierlm. int̄m q: in ciuitate hierlin non fuit sentit' ictus axe vel martelli. Et dū edificaret pietes tēpli inuenit' ē vnu pulcer lapis. et qn̄ volebant ipm ponere vel erat nimis altus vel nimis bassus. ppter qd fuit a mgis reprobata. s: finalit' dicti mgri indiguerūt vno lapide in angulo ad liganduz opus. tūc ille lapis fuit ad h: optimus. De q: mgri admirātes dixerūt. A dño factū ē istud. Dictus lapis figurabat xpm. de q: dawid prophetando dixit. Lapidē quē reprobauerunt edificantes. h: zc. ps. cxvij. Abodo videam quis sit ille lapis. Sciendū q: in sacra scptura xps dicitur lapis angularis. Isaie. xxvij. Et loquit ppheta in psona dei patris. Ecce ego mittā in fundamētis syon lapidē: lapidē pbatū angularē. preciosum. Qui crediderit nō festinet. sed. i. Petri. ij. habet nō pfundet. Itē Da. ij. Abscisus est de monte lapis sine manib:. Mota de monte. i. de dignitate xpi. seu virginitate viginis marie. sine manib:. i. sine hole. Itē. i. Petri. ij. Xps dī lapis viuus ab hoib: quidē reprobata. a deo aut elect et honorat. Reprobata aut a mgis et edificatorib: tēpli. i. a pncipib: iudeoz. qui debent edificare p̄lm verbo doctrine et exēplo vite. Qui multoēs reprobauerūt xpm. Primo reprobauerūt ei: vīta sc̄līmā. Dicendo Ecce hō vorax et potator vini. publicanorū et peccatorū amic. Abath. xij. Scdō eius miracula. dicendo. Hic non ejcit demonia nisi in noī beelzebub principe demonioz. Abath. xij. Tercio ei: genus. dicendo. Un huic sapia hec et virtutes. nōne hic ē fabri filius. nonne mater eius dicit maria. et fratres eius

Sermo

Jacob: et ioseph et symon et iudas. et sorores ei: nōne oēs apō nos sunt. vñ g: huic oia ista. Abath. xij. Quarto ei: doctrinā dicēdo. De moniū hz et insanit. quid eū auditis Jo. x. Quinto ei: sc̄tātē. dicēdo. Nos scdm. q: hō pctōr est. Jo. ix. Sexto ei: samā di. Non bene dicim' nos q: samaritan' es tu. Jo. viij. Septimo ei: dominiū corā pylato dicēs Non habem' regē nisi cesare. Jo. xix. Ecce hic lapis a mgis reprobata. s: finalit' in angulo venit. optime duos pietes cōiungēs. s: iu deo: g: gentilū ibi p̄sistebat tot' mund'. q: hi duo coniuncti sunt et piungent aī diē iudicij ad lapidē angularē xpm. qn̄ receperūt et recipiēt fidē catholica. Ecce q: dicit xps eis. Nunq: legistis zc. Qui ceciderit sup lapidē istū: cōfringe. sup quē vero lapis ceciderit: cōteret eū. Sup lapidē. i. xpm cadi hō qn̄ peccat mortalit. et p̄fringit nr̄ saluatio. que p̄sistit in duob: finaliter et pncipalr. s: in vera credētia et deuota obediā. et vñū sine alio nō saluat hoīem. Bitumē cōiungēs ē grā dei. s: Lox. xv. Grā dei sum id qd suz. Qui peccat aut mortal grām dei pdet sic bitumē. et dividit et p̄fringit hō. s: adhuc p̄t p̄solidari ut ciphus argēti. Jo dawid. Lū ceciderit nō collidet. i. non teref. Rō. q: dñs supponit manū suā. ps. xxxvij. s: ipm suscipiendo in fide et obedientia. Cedit xps sup hoīem i iudicio pondere rigoris iusticie. Lūc pctōr teref ad instar pulueri zc. s: in opib: in psona. In opib: qn̄ pctōr cadi sup lapidē. peccādo mortalit. tūc ei: merita et bona opa mortificant. Sz qn̄ reintegraf et solidat p̄ pniam. bona opa metrita reuiuiscunt. Sz in iudicio qn̄ lapis cadi sup pctōr. totū cōteret. etiā si h̄fet tot merita q: hz virgo maria oia pdet et nullū refrigeriū habebit ex ipmis. imo magis cruciabil. qn̄ videt q: illa bona nō p̄nt sibi valere. et q: tunc sunt sibi pdita tūc tot' conteret in dolorib: et penis. Secundo conteret qstum ad psona et in potentij anime. quia intellectus est plenus ignorantia et non scit aliquid nisi penas. Abemoria ē plena dolorib: et voluntas ē plena obstinatione. Sensus etiā corporal vīsus vidēdo formas horribiles demonū. Audit blasphemiarū clamores. Olfact' seborib: plenus. Tact' penaz. De ista p̄tritione auētas. Cōfundant q: me psequūt et nō pfundar ego pauēat illi et nō pauēa ego. Induc super eos dīc afflictōis. et dupli cōtritōe contere eos dñe de: nf. Abiere. xvij. Tercio scdm euangeliū declarat iudeis eoz stulta exēcatōez. q: cū esset deus et creator pphaz et angeloz. ipsi habebat ipm solū sicut ppheta. cu: tñ vi derent q: tidie signa magna et mirabilia q: fa ciebat. et p̄fectionē vite sue. et excellētia doctrinā celestū. nec volebat aliqd hui: mun di. nec honores. nec dignitates. nōne honores dei et saluationē aīarū. et ipsi vt ceci reputabant ipm ppheta. vñ Abath. xvi. q: siuit xps a discipul' di. Quē dicit hoīes esse filiū hoīis At illi dixerūt. Alij iohannē baptistā. alij aut helyā. alij dō hieremīā. aut vñū ex ppheta. De hō dicit tercia ps euangeliū hodierni. Lūz audissent pncipes sacerdotū et pharisei para bolas istas. cognoverūt q: de ipmis dicēt. Et q: rentes eum tenere timuerūt turbas. q: sicut ppheta eū habebat. id Lucc. vij. Prophe ta magn' surrexit in nobis zc. Sabbato post secundā dominicā in qua dragisima. Sermo.

Alter illius mise

P: ricordia morē. Lu. xv. In nulla sacra scptura veteris et noui testa menti ostendit ita clare dulcedo diuine mie. et ga pctōres q: reuertunt ad deū p̄ pniam sicut in euāgelio hodierno. De q: erit sermo nr̄. sed pmo salutē h. ma. zc. P̄ illi: zc. In h: fmōne volo tenere modū iuristarū qui qn̄ volunt legere vel disputare. pmo ponūt legē in t̄mis. Deinde determinat difficultates et subtilitates fin q: requirit materia. Sic faciā in pre senti sermone. Primo ponā in t̄minis casum legis impatoris iefu xpi. Scdō ponā detinūtationes pape iefu. Casus ē iste. volens xps declarare et ostendere nobis dulcedine infinitē mie dei. erga peccatores penitētes dixit. q: erat quidā hō qui h̄bāt duos filios zc. Dicatur historia sc̄ti euangeliū. Ecce h: casus in summa. Ex q: sequit ista p̄clusio q: deus cum magno gaudio recipit peccatoře qn̄ redit ad ipm p̄ pniam. Abodo punctem subtilitates. et tria possunt hic punctari.

Primi ē de auētione pctōris criminosa. Scdm ē de cōuersione penitentis v̄tuosa. Terciū est de miseratōe creatoris copiosa. De scio p̄ūtamēto dicit thema. P̄ illi: mia mor. Primi g: cōpūtamētū ē de auētione pctōris criminosa. qn̄ hō peccādo auertitur et recedit a deo. in q: p̄ūtamento sunt qn̄q: nō tāda. Primi q: p̄ dedit filio sbam q: ad eum p̄tinebat. Scdm q: fili: adoleſcētior p̄gre pfectus ē. Terciū q: dissipauit sbam suā viuendo luxuriose. Quartū quia abiit et adhessit vñi ciuitū regionis illius. Quintū cepit ege re et moriebas fame. Primo ergo dī q: p̄ter diuisit duob: filijs substantias suam adolescentiori dans suā partē ad ei: petitionem.

Babbato post Reminiscere

Sic xp̄s p̄ omnib̄ hōibus dat liberū arbitriū faciēdī bonū et malū. Nullus dicat. si ē malus q̄ sciebat deo. q̄ suū scire nō cogit ali q̄ sicut nec inē videre cogit aliquē esse hic sic scire dei nō cogit aliquē ad faciēdī bonū vel malū. nec hoc vel illud. imo quēlibet dimitit in libertate arbitriū. Primo ī intellectu ad credēdū vel discredēdū illud quod sibi placet. Scđo in memoria ad memorandum dei beneficia ad sibi regratiandū vel ad memorandū iniurias receptas ad vindicandū. Tercio in voluntate ad desiderandū bonuz vel malū. Itē in corde ad cogitandū bonavt mala. ad diligendū p̄mū vel odiendū. Itē in ore ad deū laudandū vel blasphemandū. ad dicendū verū vel falsum. Itē in aurib̄ ad audiēdū diuina vel vana vel inūdāna. In oculis ad vidēdū bonavt vana et ad malū inclinantia. In gutture ad comedēdū vel ie iunandū. In manib̄ ad dandū vel furandū. Omnia mēbra dimittit in libertate arbitriū. Et totū corpus ad faciēdū bonū vel malū. p̄niam vel delectationes r̄c. Ecce q̄re diuīs illis bona. s. potentias. et intellectuales aie. et potentias sensitivas corporis. q̄ oia dimittit in libertate arbitriū. Auctas. Eccl. xv. Deus ab initio cōstituit hominem. et reliquit eū in manu cōsiliū sui adiecit mādata et p̄cepta. Si vñ lueris mādata cōseruare cōserubunt te. Flo ta in manu cōsiliū sui. glo. interli. in libertate arbitriū. Adiecit mandata et p̄cepta. q̄ stricte loquēdo differūt. q̄r mādata sunt instructio nes q̄s deus dat nobis ad faciēdū bona. s. cur sunt p̄cepta affirmativa vt abamento vt diē sabbati sanctifices. Honora patrē tuū et matrē. P̄cepta aut̄ sunt fortiora sicut sunt p̄cepta negatiua. q̄ obligāt ad semp r̄p semp q̄ in nullo casu licet facere opositū. sicut re currere ad diuinos. nec falso iurare r̄c. in nulo casu est licitū. Ab mādata aut̄ affirmativa obligant ad semp s. nō p̄ semp. q̄r licitū est in die dñico pugnare r̄ inimicos. et hōmōi. Item si parentes apostatauerint a fide: filius nō te netur honorare pentes ipsos. Scđo punctus dicit q̄ fili⁹ adolescentior pegre p̄fectus est in regionē longinquā. Ecce hic mala vita et puerla peccatoris. q̄n male vtitur bonis s. bi datis a deo recedit a deo. corde male cogi tando. et p̄ctis cōsentiendo. ore male loquendo. et ope male viuendo. Sic est hō elongatur a deo et a celesti ciuitate. Si dicatur quo p̄t hō elongari a deo: cum sit vbiq̄ et replet omnia. sicut claritas solis implet totū aerem et ferrum ignitū est plenum igne. et pannus tintus colore. Rūsio q̄ nō intelligatis q̄ pec

cator elongatur a deo per distantiā localē. quia hoc est impossibile alioquin annihilare tur cū deus sit causa omnīū rerū in fieri et in cōseruari. s. elongat a deo p̄ distantiā vel dis ferentiā formalē. sicut ille qui cuz sole esset et cooperaret se elongaret a sole non localiter: s p̄nuaref solis illuminatione. Ita ille qui p̄ec cat mortalē ponit supra se vñū impedimentū qđ impedit ne claritas diuine ḡfē tangat ip̄m ita qđ p̄ctm est quoddaz obſtaculū r̄c. Ideo dicit de Augustino. Inuenit se augustin⁹ longe esse a deo. nō per distantiā localē vel coporalem. s. in regione dissimilitudinis. Et sic illud intelligit P̄rouer. xv. Longe est deus ab impijs. Idē illud p̄s. Longe a peccatori bus salus. Tercius punc⁹ dicit q̄ dissipavit bona sua siue substantiā suā viuendo luxuriose. Ex isto textu habet q̄ quilibet q̄ pec cat mortaliter p̄det oia bona et merita q̄ con gregauit. Unū si quis h̄ret oia merita pphe tarū. aploz r̄c. et si peccaret mortalit statim p̄det omnia illa et nihil remaneat sibi. Ex pec cato aut̄ veniali nō pdunf merita s. perditur seruo deuotionis. Sed p̄ctm mortale ad instar mortis oia mortificat. q̄ nihil dimittit. s. in morte hō omnia dimittit etiā si esset dñs totius mundi. sic p̄ctm mortale aufert hōi omnia merita. Eccl. ix. Qui in vno peccauerit multa bona perdet quia nō soluz pdunf vir tutes cōtrarie s. etiam oia alia. verbi grā. Si peccas per superbiā. nō credas solū perdere merita que acquisiuiti per humilitatē. s. etiā alia. Rō. quia omnia merita in grā dei fundantur. qua pdita oia merita perdunt. quia deuictio fundamēto cadit totū edificiū. idō Jaco. ii. Quicūq̄ totā legē seruauerit. offendat aut̄ in vno. factus est oīm reus. q̄r scissa radice arbor morit. Idem de radice gratie. Quartus punc⁹ dicit. Et abiit et adhesit vñi ciuiū regionis illius. et misit illū in villā suam vt paſceret porcos. hic ciuis est dyabolius qui est ciuis ciuitatis inferni. et mittit pec catorē custodire porcos. id est vicia et pec cata. que fetida sunt et immunda vt porcus. quia qui peccat mortaliter: recipit dyaboluz in dominum. si non expresse tamen de facto. Si dicatur. Si seruus est dyaboli. ergo per dit librum arbitrium r̄c. Responsio q̄ non perdit ipsum sed tenet ligatū in se. verbi grā fīm finem quam homo peccando intendit homo peccat de necessitate. non de necessitate absoluta. sed conditionata. vt si homo ponat in corde suo q̄ habeat honores temporales. nesse ē vt faciat plura p̄ctā. s. necessita te cōditionata. Et sic intelligit verbū christi

Bermo

Ele mūdo ab scandalis. nesse ē vt veniant scandalā. Abath. xviii. Isto mō p̄ctōr df ser uus dyaboli nō necessitate absoluta s. volun taria. ad Rom. vi. Mescit qm̄ cui exhibuisti vos fuos ad obedēdū fui estis ci⁹. Quin tus dicit. t̄ cepit egere. s. spūalib⁹ bonis s. mo riebas fame. Si dicat ego video q̄ p̄ctōres n̄ egent. imo magis abundant r̄c. Dico. immo egent et moriunt fame. q̄r honores hui⁹ mūdi nō satiant esurientē smo faciūt magis esurire Idē de diuītūs. qm̄ esuriens non latiat ēstū. cunctq̄ aperit os ad ventū. Itē qd sunt hono res papales vel regales. et sic de alijs nisi ven tūs. De vento null⁹ pōt satiari. Jo illi q̄ sitūt dignitatē qm̄ h̄nt illā quā desiderat statim de siderat alia. q̄r nō est illi saturitas. Idē de esu rie diuītārū. q̄r nō trāseunt ibi vbi ē famēs. s. in corde s. in bursa. Itē gulosus sp̄ famescit. anteq̄ comedit famescit escas p̄ prādiū. fa mescit an p̄adiū r̄c. Itē luxuriosus famescit q̄r delectatōes carnales nō satiant. Sola grā satiat hōsem. q̄ h̄z grām dei nō esurit nec fitit honores nec diuītās nec delicias porcoz. Jo xp̄s. Dis q̄ biberit ex aq̄ quā ego dabo ei nō sitiet in eternū. Job. iiij. p̄t̄ auersio p̄ctōris. Scđo q̄ difficultas calus legis xp̄i ē de cō uersione penitētis vñtosa in q̄ sunt alia qnq̄ notāda necessaria in cōuersione p̄ctōris. Pri mū ibi. In se reūsus. Scđm. Quantū mercēnā rū. tercio. Surgāt ibo ad patrē. q̄rto. Pater peccauit. q̄nto. Fac me sīc vñtūrē. Quātū ad p̄mū ibi. Ille aut̄ in se reūsus. ecce h̄ p̄cti co gnitio. h̄ est p̄mū op̄rē necessariū volēti redire ad deū vt cognoscat p̄ctā sua. vbi grā. qm̄ re ligiosus ad se cōuersus di. O miser tot anni sunt q̄ sum s. religione et nō fuauī regulā. hoc dicit postq̄ in se ē reuersus cognoscēdo p̄ctā sua. qm̄ at̄ cogitat de mūdo d̄ delectatōib̄ r̄c. Idē de clericō ad se reūsu dicitē. O miser tot anni sunt q̄ sum sacerdos et vixi vt layc⁹. Idē de layco dicitē. O miser solo noīe sū xp̄ian⁹. Ecce q̄re dicit. In se reuersus. q̄r h̄ incipit bo na vita. Idē dauid postq̄ peccauit cū bersa bea p̄ luxuriā et occidit vñā. in se reūsus dixit Abūlerere mei de fīm magnā misericōdā tuā. Et int̄ alias rōnes q̄s allegauit dixit. Amplius leua me ab iniqtate mea et a p̄ctō meo mūda me. Qm̄ iniqtatem r̄c. p̄s. l. Scđm ibi. Quātū mercēnāj in domo p̄ris mei abūdat panib⁹: ego aut̄ hic fame p̄ereo. Ecce h̄ p̄ctōris cōtritio. Quid valeret p̄ctōris cognitio. sine cōtritione. nihil. s. postq̄ p̄ctōr cognoscit p̄ctā. et cogitat q̄ ē fili⁹ tā boni p̄ris. s. xp̄i. et tā bone matris. s. ecclesie. Et q̄r seruiores sunt in domo p̄ris. qbus ip̄se p̄uidet de grā sua.

Ex illumiat aliquos: s.
Ex illumiat eis.

De p̄mā q̄hō sit
tingēta p̄tōr.

quid sonat p̄tōrē elong aq̄ adeo!

Sabbato post Reminiscere

regis et peccaret cum regina. sed per recognoscens culpam suam veniret ad regem et peteret veniam. si rex perceret sibi et amplexaret eum et osculareret eum reputaret satius. Adhuc pecta remittit Christus rex glorie penitentia. qui dicit misericors. quia qui videt venire ad se peccatorum penitentem de pectis statim occurrit ei amplexans et osculans eum oculis culpas sibi remittendo. Ezechiel. xviiij. Si impius egerit priam ab omnibus pectis suis qui operatus est. feceritque iudicium et iusticiam. vita viuet et non morietur. Omnia iniquitatibus quas operatus est non recordabor. Secundum dicit. Profer te stola propria et induire illum. Ecce hic prole restitutio. Ecce magna misericordia Christi qui non solus remittit culpas. sed etiam restituit sibi gloriam propria. vestiendo animam vestem gratiae qua fuerat nudata. Ideo dicit ipse Ihesus. Vulpus dicit. i. vulgariter dicit de meretrice. Si dimiserit uxori suam. et recedens ab eo duxerit virum alterum. nunquam reuertetur ad eam ultra. Nunquam non polluta et contaminata erit mulier illa. Tu autem fornicata es cum amatoribus multis. tamen revertere ad me dicit dominus et suscipiat te. Lupanaria sunt pecta mortalia. et quae aia est induita veste gratiae potest cantare et dicere. Gaudes gaudi debo in domino. et exultabit anima in deo meo. Quia induit me vestimentis salutis. et induimento iusticie circumdedit me. quasi sponsum decoratum corona. Isa. lxij. Mota vestimentis salutis videtur. Haec vestimenta salutis sunt habitus virtutum theologiae et moralium sive cardinalium. et septem dona spiritus sancti ola ista restituit dominus penitenti. Indumentum iusticie est gratia divina sive caritas habitualis. Tercio dicit. Date annulum in manib[us] ciuis. Ecce hic precedentium meritorum restitutio. quod modicorum esset restituere habitum virtutum. nisi etiam restitueret et merita quod perdidit ex pectis. que quidem merita sunt in duplice differencia. scilicet operationum exteriorum. quod per annulum signant et affectionum interiorum quod per calciamenta intelliguntur. Dicuntur hinc doctores theologiae. quod bona opera facta in gratia sunt viua. Sed quoniam hoc peccat mortaliter. illa bona perdunt peccantibus et reseruantur in thesaurum dei. et dicuntur mortificata. Sed quoniam peccatorum reddit ad gloriam sibi restituentur. bona opera bona de generatione facta in statu pecti mortalis. mortua sunt. et illa non restituentur. quod non fuerunt in territorio. Tamen in statu pecti mortalis non sunt dimittenda bona opera. quia licet non sunt meritoria glorie. tamen valent ad omnia alia bona habenda. Adath. xxv. Omnes habentes. scilicet gloriam dabit. scilicet abundantia meritorum precedentium et abundantia. Et autem qui non habent gloriam. et quod videatur habere. bona opera de generis. auferent ab eo.

Et secundum. omnes fratres et abridantur
per nos.

¶ opa dñi mortifica
ta et q[uod] mortua.

¶ opa dñi mortifica
ta et q[uod] mortua.

¶ opa dñi mortifica
ta et q[uod] mortua.

Quarto. Adducite vitulum saginatum. Ecce enim eucharistie communio. ex quo de remisit culpas penitenti. et restituit sibi gratiam et meritam. restat comedere vitulum saginatum. scilicet corpus Christi. Adath. xxvi. Accipite et manducate. hoc est corpus meum. Quinto. Epulare et gaudere oportebat. Ecce hic celestis curie congratulationis. quia magnus festus fit in celo de uno peccatore ad dominum per penitentiam redeunte. quia angelus et sancti tripudiant et gaudent. Michael dicit uera choro. aliam Gabriel. alias Abramam cum patriarchis tecum. Luce. xv. Gaudium est angelis dei in celo super uno peccatore penitentiam agentem. Ideo dicit. Gaudere et letari oportet et filius meus frater tuus hic mortuus fuerat et requiescerat et inuenient est tecum. Patet ergo misericordia creatoris copiosa. qui pater illius misericordia motus est.

Domica. iij. in quadragesima. Sermo. s.

Fortis armatus

Festum custodit atrium suum. Luce. xi. Iurata motuum thematis in primi sermo: ne intendo predicare de bello campali et generali quod plus habet cum demonibus in isto sacro tempore quadragesime. Sed primo salutem virginis marie. Secundo fortis armatus. Pro cuius verbi declaracione et materie predicande introductione. vos debetis cogitare quod hoc secundum Christum quod dragestine est quod quedam platea sive caput bellum in quod fideles christiani faciunt bellum generale cum demones et temptationes eorum. Et dico bellum generale. quia licet psalme deuote omni Christo vite sue sint in bello cum demones. contradicendo eorum temptationibus et pectis. tam illud bellum est singulare sive particolare. Sed modo est bellum generale totius populi christiani. Ideo sicut milites qui intrant bellum animant et confortantur dicendo. Sitis fortes tecum. Sic sacra scriptura confortans nos dicit. Confortamini in domino. et in potentia virtutis eius et induite vos armatura dei. ut possitis stare aduersus insidias diaboli. quoniam non est vobis collectatio aduersus carnem et sanguinem. sed aduersus principes et potestates. aduersus mundi rectores teneros. brarum harum. contra spiritalia nequicie in cestibus. Propterea accipite armaturam dei ut possitis resistere in die malo et in omnibus persecuti stare. Ephes. vij. Mota quoniam principes tenebrarum sunt potentes maliciosi et deceptivi. Ideo sancta mater ecclesia armat nos de tribus armis valde nobis necessariis in hoc pecto. Primo de scuto ad custodiendum corpus. quod in hoc pecto sagitte currunt hincinde. hoc scutum est ieiunium corporale quod custodit

Sermo I

totum corpus. Hoc scuto armavit nos sancta missa ecclesia dominica prima. xl. exemplo Christi qui ieunavit tecum. Auto. Scuto circundabit te veritas eius in pecto. Secundum armavit nos in capite pileo serreto sive galea. quod est oratio spiritualis. quod sustinet in capite principaliter. dominica secunda. xl. exemplo orationis chananee. In scuto euangelio hodie armat nos de armis. scilicet in ieiunio. s. lancea quod est professione sacramentalis quod demones vulnererent. Hac lancea nos armat exemplo huiusmodi de quod loquitur euangelium. cuius lingua tenebatur a demone ligata. sed Christus soluit eam. Erat iesus eiusdem demonum. et illud erat mutum. s. effectu. et cum eiecisset demonum locutus est murus. ecce ordinatio matris ecclesie facta. s. armus de ieiunio corporali. de oratione spirituali. de professione sacramentali. Hoc modo plus christianus optime armatus intrat plenum campale. et post bellum custodire suam plateam. s. sanctam quadragesimam. Hoc dicit thesma. ppositum. Fortis armatus. s. plus christianus custodit atrium suum. Logitatem mihi quod posse vobis hoc bellum declarare: occurrunt mihi motuum dilectionis de re militari. quod dicitur quod in bello regali sunt ordinato et regulato sunt septem differentie pugnatorum scilicet exploratores. balistarii. tubicines. vexilliferi. equestres. pedestres et vectores. Omnes istas septem differentias pugnatores inuenientur in bello pluri christiani. Luius caput est rex Christus contra demones. quoniam rex est lucifer. Ideo modo quoniam declarabo dictas septem differentias. quilibet videat de se in quod gradu seu differentia est. quia nullus sit in aliqua ista septem differentia non est de parte regis Christi: sed est de parte regis demonum scilicet luciferi. Ideo ausitatis tecum dicit: ambulabunt et non deficiant. secus de multis qui ambulant per mundum corporaliter peregrinando. qui deficiunt graviter peccando. Sed qui ambulant spiritu non deficiant. Mota et homines aliqui vadunt ad peregrinationes boni et redeunt mali. et multe negligentes vadunt ad sanctum Jacobum quod redunt meretrices: ut patuit in anno jubilei de cunctis romani et dormientibus in paleis. Ita de duabus viduis valentie euntibus ad sanctum Jacobum. Sed qui ambulat spiritu eundo in bethleem ceteroplano partum virginis. deinde hierusalem. non deficiet peccando. Isto modo. eadem die ire potestis romam hierusalem et ad sanctum Jacobum. Ite aplius concordans cum prophetam dicit: Spiritu ambulate. non corpe et desideria carnis non perficiatis. ad Gal. v. Abiuntur noceret personis deuotis ire corporaliter. Secundus gradus vel differentia pugnatorum in bello regis sunt balistarii. qui sunt necessarii ad damnificandos inimicos ut ait dilectionis de re militari. antequam se miscerant. Sic in bello Christi et pluri christiani balistarii sagittantes sunt actu in opibus misericordie. Nam quilibet opus misericordie est sagitta venenata qua vulnerat hostis crudeliter. Ideo quoniam facit elemosynas sagittas dyabolus crudeliter. Mota quoniam in balista sunt tria. scilicet arcus et corda. Sic hec tria sunt necessaria in elemosyna si debeat esse meritoria. Primum lignum rectum. id est intentio recta: ut scilicet elemosyna fiat propter honorem dei et consolationem

j de pugna.

de elemosina.

Dominica Oculi

proximi et 150 ppter vanâ gloriam. Ideo xpus dicit. Te aut faciente elemosynâ nesciat sinistra manus tua. s. intentio mala vane glorie hypocrisis. quid faciat dextera tua. s. intentio recta. Math. vi. Scđo necessari' est arc' curuus. i. passio cordis erga proximâ pauperem sic cogitando. Iste est paup: ego sum diues. ego sum indutus. iste nud'. ego sum sanus. iste infirm'. ego habeo domum. iste nō habz. et sic cogitando miserias pauperum. et dicendo. ita posset mihi accidere. cor inclinat ad paticem. dum et ad dandu. Unū in elyra nō requiritur solū recta intentio: s. enâ cordis passio. Ita faciebat ille sanct'. Job. Job. xxx. Flebâ qndâ sup eo q affl' erat. et paticebat anima mea pauperi. Lorda dō q sagitta impellit ē pce/ ptum dei de miscdia dicens. Abiscdiam volo et nō sacrificiū. Math. ix. et Osee. vi. Contra hoc faciuit multi plurarū q magis voluit scili et sacrificiū capellaz r̄c. q miscdiaz scilz re/ stitutonis et elemosynarū. Deus tamen dicit opositu. Abiscdiam volo et nō sacrificium. et tu balistarie vide cui das elemosyns. non ri/ baldie. non hystrionibus: sed indigentibus. Talis sagitta elemosyne vulnerat dyaboluz David. Sagitte potentis. i. diuitis acute. da penetrat omnia arma dyaboli. cuz carbonib' desolatorib'. id ē ardentibus. dando elemosynas. et dyabolus clamat dicēs. Hec mihi ps. cxix. Tercia differentia pugnatorū in bello regis sunt tubicines. Mume. x. Legitur q deus pcepit aboyſi q q̄ ip̄s intraret belluz q sacret duas tubas argenteas ductiles. q bus provocare posset multitudinem. que necessarie sunt in bello. Ratō. quia multū mouet cor ad plūm. Sic in bello regis xp̄i et pl̄i xp̄iani tubicines sunt pdcatores. sc̄z om̄s illi qui habent officiū pdicandi. Mota quō tpe aboyſi hoīcs armoz erant. vii. c. milia. et de' fecit solum facere duas tubas. quia pdcatores debent solū habere duas tubas. s. nouū et vetus testimoni. et argenteas ppter puritatē pdicatois. q nō dñ fieri intentione prava. David. Elo/ quia dñia eloqua casta. argentū igne examinatū r̄c. Hō quō tuba ē diuisa p ptes diuer/ sas vel distinctioes. et etiā ptes sunt diuincte et colligate diuersimode. sic pdicatio dñ esse nō omclia. q nō faceret ita gratū sonū. s. esse dñ diuisa p ptes distinctiois. p̄uictas et colliga/ tas s bona ordinatio. Jō dō. ps. lxxv. an pfo/ na pdicatois dicebat deo. Reddā ubi vota mea q distinxerūt labia mea. Gloria s studia facta: q grati debet redi. Scđo tuba in princi/ pio est stricta in ore et in fine lata seu ampla.

// de ornatu metr̄o.

// dextera simbra. et elemosyna.

Sic pdicatoz debet se restringere q̄tū ad ma/ teria: vt sit oibus utilis. dimissis his que im/ pediunt pdicationē. s. ampla et lata debet esse pdicatio: qz toti plo est fiēda. Jō dicit scri/ ptura sacra pdicatoi. Bibc aquā de cisterna tua: et flēta putei tui. Deriuuent fontes tui fo/ ras: et in platicis aquas tuas diuide. Prover. v. Cisterna dicit scriptura veteris testamēti cō/ tinens in se aquā mortuā: qz nō dat vitā. Flu/ enta putei sunt scriptura noui testamēti. Ter/ cio tuba nō dñ tangi solo ore: s. et manib'. Sic pdicatoz qz alijs pdicat ore ip̄e manib' r̄gat id est ope faciat. Si pdicat alijs x̄tutē hūilita/ tis q ip̄e nō sit supbus. Si miscdiaz et libertate/ q ip̄e nō sit auar'. Si castitatem q ip̄e nō sit lu/ xuriosus r̄c. Ita faciebat ille magn' pdicatoz aplus Paul' q̄ dixit: Non audeo aliqd loq/ eoz que p me nō efficit xps in verbo et factis. ad Roma. xv. Quilibet ḡ pdicatoz dicit dñs. Clama ne cesses. q̄si tuba exalta vocē tuā. an/ nūcia populo meo scelera eoz. et domui Ja/ cob peccata eoz. Psal. lvii. Quarta diffe/ rentia pugnatorū sunt vexilliferi qui sunt ne/ cessarii vt qlibet sciat vbi sit capitaneus suus. Ideo Faumeri. ij. pcepit de' q̄ essent tot vexil/ la quot erāt capitanei q̄i ibat ad bellū. Sic i/ bello regis xp̄i et pl̄i xp̄iani vexilliferi sunt pe/ nitentes et abstinentia facientes. Texillū christi. est penitētia. qd habuit in tota vita sua intan/ tū q̄ reputabat a iudeis. l. anno p̄ cum nō ha/ beret nisi. xxiiij. ppter penitentiā Job. viij. Ideo qui mō dimittūt vanitates ornamentoz caudarū maiicarū. qd est vexillū dyaboli. et vadūt humiliter. tales portat vexillū christi. Quilibet talis p̄t dicere cum aplo. Ego si/ gmatu dñi ihu xp̄i in corpe meo porto. Gal. viij. Hoc signum petebat David dicens: Fac/ meū signū in bono vt videāt qui oderūt me et cōfundant̄: qm̄ tu dñe adiūisti me et cōso/ latus es me. ps. lxxv. r̄c. Mota signū. s. hu/ militatis. q̄ ego fui supbus. et sic de alijs. Hō/ ptra mlleres ornates q̄ ponūt sibi signū dy/ aboli. David. Posuerūt signa sua. sc̄z dyabo/ li. signa. et nō cognoverūt. i. nūc q̄ eēt signa dyaboli. sicut i exitu. supple cognoscet. q̄i alia exhibet de corpe: qz tūc oēs ille vanitates appa/ rebūt in facie aie. Ideo dimittatis ipsas mōt̄ tenete p̄sliū aplo. ij. Corinth. viij. Semp mor/ tificationē ihu xp̄i in corpe nostro cūciferen/ tes: vt et vita ihu manifestet in corib' nfis. Quarta differētia pugnatorū sunt equestres. sc̄z boim eq̄rū p̄ trāsuerū ad dissipandū plūm inimicoz venientū totaliter cōpacte. Sic in bello xp̄i in inuicē cōpacti milites sunt virgi/ nes. Rō. q̄ sc̄z se h̄z miles ad equū. sic se h̄z

// de virginitate.

Berimo I

spūs vel anima erga corpus. quia spūs ē mi/ les: cui' corpus est equus. Auctas. Equi eo/ rum. i. hoim caro: et nō spūs. Psal. xxxi. Siē ḡ militibus qui bene volūt regere equū suū sunt duo necessaria. scilicet frenū et calcaria. Ita hō qui bene vult regere corpus suū indi/ get freno. scilicet abstinentie cibi et potus p/ pterea ad hoc abstinemus mō ieunando r̄c. Equis frena in ora mittim⁹ ad p̄sentendum nobis. et om̄e corpus illoz circūferim⁹. Jac. iii. et loquit̄ de corpib': qz apli nō ibat eq̄tando. Calcaria sunt amor saluatōis de pede de/ xtro: et timor damnationis de pede sinistro. Ideo si equus. id ē corp⁹: sit numis piger ad bene operandū: debet pungi calcaribus dex/ tro dicēdo. Si modo facies et cetera: quiesces in glia. vel de sinistro dicens. Si nō facis pe/ nitentiam in hoc mundo: facies in inferno. Qui timetis dñm credite illi et nō euacuabit̄ merces vestra. Ecce de sinistro pede. Ibidez Qui timetis dñm diligite illū. Ecce de pede dextro. Eccl. ij. Perone ḡ virgines vadūt equitando. quia nunq̄ ceciderūt de eq̄ cor/ poris per luxuriā in umundiciā voluntariam. Sed paucas virgines habet xps in suo bel/ lo. Ebi est religiosus virgo vel sacerdos r̄c. Mota de dyabolo dicente se nō extre de cor/ pore cuiusdā nū dicerent̄ tres misse a tribus p̄sbyteris virginibus. Apoc. viij. Habes pau/ ca nomina in sardis: qd interpretat̄ pulcritu/ do principatus. Mota tres sunt gradus pul/ critudinis. Prim' est castitas p̄iugalis. Se/ cundus p̄tinentia vidualis. Tercius puritas virginalis. Beda. Bona est castitas cōiuga/ lis. melior cōtinentia vidualis. optima puri/ tas virginalis. Ideo xps plangendo dicit. Habes pauca nomina in sardis. i. in pulchri/ tudine principat̄. Apoc. xix. Ecli celū aper/ tū: et ecce equ' alb'. et qui sedebat sup eum vo/ cabat fidelis et verax. et cū iusticia iudicat et pugnat. Oculi aut ei' sic flama ignis: et in ca/ pite ei' diademata multa. habens nomē scri/ ptum: qd nemo nouit nisi ipse. et vestir' erat veste alp̄a sanguine. et vocabat nomē ei' dñ/ bum dei. Et exercit̄ q̄ sup̄ in celo seqbantur eū in eq̄s albis. vestiti bissino albo et mudo et de ore ei' pcedebat gladi' ab vtracq̄ pte acu/ tus vt in ipso pcutiat gētes r̄c. Tpe carnali ē celū clausum. ppter pctā. s. mō aperit. ppter pniam. Et ecce equ' albus. i. corpus christi. Mota fideks. s. p̄plens qd pmittit: et verax at/ tendens qd mynat: et exercitus ecclia seque/ bat eū. Sexta dñia pugnatorū sunt pede/ stres. q̄ vadūt cū magno labore cum scuto et lancea. Sic etiā in bello xp̄i et pl̄i xp̄iani pe/ destres sunt p̄sone cōtinentes que ceciderunt de equo: quia pdita virginitate nō potest re/ cuperari. Ideo oportet ire pedestre. Secus de bello regali quādo miles cedit d̄ equo po/ test iterum equitare r̄c. Sed christus nunq̄ fecit nec faciet imo nec potest facere: quia im/ plicat contradictionem. s. q̄ gustauerit r̄c. et q̄ virgo que fuit corrupta nō fuerit corrupta vt dicit sanctus Thomas. i. pte. q. xxv. arti. iii. Addit tamē idem sanctus Thomas in eodē articulo in solutione ad tertium. q̄ omnē cor/ ruptionē mentis et corporis deus auferre po/ test a muliere corrupta. hoc tamē ab ea remo/ ueri non poterit q̄ corrupta nō fuerit. Quod p̄ beatū Hieronymū cōfirmat qui dicit: q̄ cū deus omnia possit. non potest facere de cor/ rupta non corrupta. id est q̄ corrupta nō fue/ rit. quare etiā ignoscat penitentiā: tamen non vult coronare corruptam. ergo qui cedit de/ equo faciat bellum pedestre: faciendo penitētiam. Juxta illud ad Ephe. vi. Accipite ar/ maturam dei. sc̄z penitentiā. vt possitis resi/ stere in die malo: et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veri/ tate. et induit̄ loriam iusticie. et calciati pedes in p̄paratione euangelij pacis. In omnibus sumentes scutum fidei: in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere r̄c. Mota h̄ quomō cōiugati debent viuere faciendo sibi fidelitatem. nutriendo proles. et quomō vi/ due que nullū habet impedimentū quin pos/ sent facere penitentiā. Septima differētia pugnatorū est illorum qui sunt vectores qui portant victualia arma et medicinas. Sic in bello christi vectores sunt plati ecclesie et eccl/ esiastici qui habent curam animarū. qui por/ tant arma. Ideo si aliquis in bello perdit scu/ tum ieunij. ecclesiastici debent sibi dare scu/ tum animando ipsum ad ieunandū verbo et exemplo. Idem de pileo ferreo oratōnis et de lancea cōfessionis. Item portant medicinas sacramentorū vnde vulnerato ex supbia ap/ ponant stupam humilitatis. Idem de alijs. reuertamini ad p̄liū. Item portant victua/ lia. sc̄z cibum et potum. sc̄z corpus et sanguinē christi. et dant debilibus et fessis. Quib' dicit christus. Pascite eum qui in vobis est gregē christi dei. i. Petri. v. Ecce quare dicit thema fortis armatus. sc̄z populus christianus. cu/ stodit atrium suum. sc̄z bonā vitam et peniten/ tiā. Et isto modo faciendo habebitis coronā in paradiſo. Ecce ergo bellum nostrū ordina/ tum. et quomodo poterimus confidere de vi/ toria. Deo gratias.

x. ij.

// de lectione.

cōmūnē opinionē xp̄s fuit crucifixus in terra plana. Mota in magnificētia. quia licet fuerit magnificētia in incarnationē ad verbū virginis qā dixit: Ecce ancilla dñi t̄c. filius dei descendit in vterū suum. maius tamē qd̄ deus fecit siue qd̄ faciet est qd̄ deus homo fact⁹ c̄: pfectio nē dans suis opibus. Dic similitudinē de forma sperica. que nō est pfecta quoq; finis iū gat pncipio. sic cū homo fuit vnitus deo suo pncipio. tūc homo fuit deus. t deus homo. t tūc ibi pfecta sunt opa. Sic imo excellentio ē magnificētia in cōfēratione in pluribus q̄ in incarnationē. Primo. quia sicut ad verbū virginis celum se aperuit t fili⁹ dei descendit in virginis ventrem. sic ad voce sacerdotis aperitur celum et filius dei venit in hostiam. Unde Gregorius in quarto dyalogorum. et habet de pfecta. dist. ij. Quis. vbi sic dicit. Quis fideliū dubiū habere possit. i ipa uno/lationis hora celos aperiri ad vocē sacerdo/ris. atq; illo ihu xp̄i mysterio angelicos cho/ros adesse. t summa imis sociari. t terrena ce/lestibus iungi. Sed qz habem⁹ lipos oculos ex peccatis non videm⁹ angelos cum christo existentes in altari. licet multi sancti eos vide/runt. Dic: cui⁹ vīte debet esse sacerdos. vt ha/bet extra de vi. t ho. clericoz. in multis capi/tulis. Secunda excellētia qd̄ filius dei descendit in vtero virginis solus sed in altari nō. Item virgo semel aperuit celū clave lingue. sed sa/cerdos in qualibet missa. Item lingua virgi/nis ad instar clavis fecit octo reuolutiones. s. dicendo octo verba anteq; deus descendit in vtero suo. sed sacerdos facit tm̄ quinq;. Itē in vtero virginis descendit mortalis t passi/bilis. sed in hostia per opositū. De ista excel/lentia dicit David. Confessio et magnificētia opus eius. iusticia eius manet t̄c. Ademo/ris fecit mirabilū suo:ū misericors t misera/to: domin⁹: escam dedit timētibus se. ps. cr. Mota ad litterā loquit̄ d̄ isto sacramēto. Nō cōfessio. s. sacramētalis debet p̄ire magnificētiam. id ē hoc sacramētū. vel i damnationē anime sue celebrat si est sibi pfectus alicui⁹ pec/cati mortaliz: t copia assit pfectoz. de quo vi/de sanctū Tho. t alios doctores in q̄rto dist. xvij. Mota escam dedit dominus timētibus se. sc̄z nomen suum. Mota memorā fecit mi/rabilium suorū. quia est mirabile quod fecit deus t quod faciet t̄c. Quarta c̄. Tlor do/mini cōfringētis cedros. Ecce sacramētū pe/nitentie de monte altissimo libani. quia cedri sunt peccata facta in altissimo monte supbie. quia oīa peccata reducunt ad montē supbie. Unde auraria est superbia. sc̄z nolle obedire

Dominica Oculi

Dominica tercia quadragesime.
Sermo. ij.

xtollēs vocē que

dam mulier de turba. Lu. xi. Cler/bum istud ad literam intelligit de quadam muliere deuota christi ieu. Sz ego volo aliter declarare verbum istud: t faciam duos tractatus. Primus scilicet que est vox ista quam mulier leuauit. Secundus quō leuauit vocem istam. Ista mulier est ecclesia t probo per rationem. qz omnia naturalia q̄ h̄z mulier habet ecclesia. videlicet p̄cipere. pare/pueros de sposo suo qui est iesus xp̄s. et q̄s est venter ecclesie: est fons baptisatis. et sic p̄cipit i vtero t ex eo nascit. Secundū officiū est nutritre. ecclesia nutrit om̄s xp̄ianos. Un de Paulus in persona eccliesie. Tantq; puulis i xp̄o lac yobis potū dedi. nō escam. i. Lozin. iii. Sancta mater eccliesia habet duas māmillas. Dextra ē nouū testamentū: sinistra ē antiquum. t cum istis nutrit xp̄ianos bonis doctrinis. Secundus tractat̄ quō hec mulier leuauit vocem. Dico q̄ hoc fecit in collatione eccliesiasticoz sacramentoz. nam in quolibz sacra/mento eccliesie est necessaria vox verbalis. als nō esset sacramētū. De h̄ habemus prophetiam. ps. xxvij. Tlor dñi sup aquas t̄c. vbi ponit septem vicib⁹ vox dñi. Ubi notat septem sacramenta eccliesiastica. Primi⁹ est baptismus: vox dñi sup aq̄s. Scđm est cōfir/matio: vox dñi in virtute. Terciū est eucharistiā: vox dñi in magnificētia. Quartum est p̄nia: vox dñi p̄stringētis cedros. Quintū est matrimoniu: vox dñi intercidētis flamā t̄c. Sextū est extrema vñctio: vox dñi p̄cutientis desertū t̄c. Septimū est ordo: vox dñi p̄panis ceruos t̄c. Ecce sacramenta septem. Siē em̄ in christo sunt verbum patris eternum t materia corporis. sic in quolibet sacra/mento sunt duo. verbum scilicet t materia. Eh Au/gusti. Accedit verbum ad elementuz t̄ sū/cramētū. Unde David dicebat q̄ vox dñi dñ venire sup aquas: t itē in magnificētia t̄c. Prima vox est. Tlor dñi sup aq̄s. ecce baptismus. Tlor dñi est forma. sc̄z ego bapti/so te in noīe p̄fis t̄ fili⁹ t̄c. Nec aliquid dimi/nuendū neq; addendū nec mutandū est ver/bis que de celo t̄ a xp̄o portata est. Ergo mu/lieres q̄ baptizant bñ attendē debent: qz peri culū est. Mota exemplū de quadam mḡo in theologia. q̄ cum p̄dicasset et descendisset de cathedra. venit qdaz vctula ad eū et accepit manū illius t osculando dicbat. Benedicta

menti est qñ ep̄s dicit. Consigno te signo san/cte crucis. p̄firmo te crismate salutis. in noīe patris t̄ fili⁹ t̄ sp̄issanci amen. Ideo dīc vor/dñi in virtue. quia istud sacramētū p̄firma/tionis cōtinet quinq; virtutes. Prima est q̄ p̄firmatus sit fortis in fide. Tñ tpe anticristi simpliciter baptizati t̄ nō p̄firmati cadēt ab/negando fidē xp̄i. p̄firmati v̄o stabū firmi t̄ stabiles p̄tra antixpm pugnando: dicēdo an/tixp̄o. Glade ribalde volo tenere firmā fidez xp̄i. Istam p̄stantiā nō habent nō confirma/ti. Scđa virtus hui⁹ sacri est q̄ dat grām dei nō sicut venientib⁹ t̄ non obstinatis. t̄ si recipiat hoc sacramētū in grā augmentat recipiendo: t̄ si nō habet nouiter sibi dat̄ i remis/sionē p̄ctōz. Tercia virtus dat vñū signū qd̄ est indelibile: t̄ vocat̄ caracter: q̄ indelibiliter in aīa manet. Quarta virtus est: quia confir/matus erit in altiori honore in padiso q̄ non p̄firmatus. Sicut in curia regis magi hono/rant milites q̄ rutherfordi: sic in curia regis chri/sti magis honorant p̄firmati q̄ alijs. Et ideo ex̄tates in padiso dicent. O ille est p̄firmatus t̄ nō ille: t̄ b̄ cognoscēt in signo. Sicut enī miles cognosc̄t p̄ aliquo signū ab alijs n̄ mili/tibus sic p̄firmati a nō p̄firmatis. Quīta vir/tus: quia habent duas coronas: baptizative rōm vñā. Ecce vox dñi in virtue. et de ista virtue dicit sapiens. Hec ē virtus dei q̄ vocat̄ magna. Ideo si nō estis p̄firmati facia/tis vos p̄firmari t̄ habebitis sup̄dictos qui/q̄ effectus. Et de isto loquit̄ Joh. Apoc. vij. Vidi alterum angelū ascendentē ab ortu so/lis habentē signum dei viui: t̄ clamauit voce magna quatuor angelis quib⁹ datū est noce/re terze t mari di. Nolite nocere terze et mari/nez arborib⁹: quousq; signemus seruos dei nostri in frontib⁹ suis t̄c. Mota alterū angeli nō simpliciter dicit angelū. t̄ hic ep̄us dei an/gelus dicit̄ alter: qz notat similitudinē v̄bo/nus frater p̄dicator dicit̄ alter Dominic⁹. sic bonus ep̄s tenēs vitā angelicā dicit̄ alter an/gelus. Et sequit̄. hñtē signū dei viui. qz c̄pi debent signare pl̄m dei p̄ loca vbi transiunt sed signanter porr̄at signū dei viui in p̄firma/tione. Ido dicit. signem⁹ seruos dei in frontibus coz. Mota in frontib⁹ in plurali: qz ep̄s signat extra. et sp̄issanci signat intra in aīa. Iō nō dicit: sigbo s̄ signem⁹. Tercia vox est. Tlor dñi in magnificētia. Ecce sacramētū altaris. vox dñi est forma cōfērationis. Mota modū quez dñ tenere sacerdos q̄i vult p̄scrare. debet em̄ tenere hostiā bassam. du/plici rōne. Prima ne gentes adorēt aīi cōse/cratōnem: qz sic essent ydolatre. Scđa qā fm

pharnaū. i. in terra iudeorū. facit hic in patria tua. scilicet in christianitate per imitationē. Hoc ta septem opera p̄cipalia que fecit christus in patria aliena. scilicet in patria iudeorum. Primum fuit. scilicet humilis incarnatio. pauper cōuersatio. certa predicatione. dura passio. pia desponsatio. vera resurrectio. alta ascensio. De his possum dicere christo. Quanta audiuium? r̄c. Iō dñe. fac et hic in patria tua. per moralem imitationē. Primum opus notabile et mirabile quod fecit christus in terra iudeorum pro nostra redemptione fuit humilis incarnatio. Ab initio si vultis attendere ad istam speculationem. deus fecit decem gradus creaturarum spiritualium r̄c. Quando ergo dicitur. filius dei fuit incarnatus. sic intelligitur quod descendit et humiliavit se infra decem gradus creaturarum spiritualium et corporalium. Ideo maius opus quod deus vñq fecit vel faciet fuit. quod deus fieret homo. et homo fieret deus. De isto opere dicit apostolus. Qui cum in forma dei esset: non rapinam arbitratus est esse se equalem deo. sed semetipsū exinanivit formam serui accipiens. et habitu inuentus ut homo. Phil. secundo. Mota. rapinam. id est usurpationem. Ecce hic humilis incarnatio. Ideo domine. Quanta audiuium facta r̄c. fac et hic. scilicet in nobis. ut des in cordibus nostris. scilicet humilitatis virtutem ut humilietur a pompis vanitatis r̄c. exemplo christi. Quando ergo aliquis dominus prelatus vel domina humiliatur dimittendo pompa vel vanum ornatum r̄c. Ecce hic opus incarnationis christi moraliter quod facit inter nos iuxta suam doctrinam dicens. Abrah. xij. Discite a me. Domine. et quam lectionem. Respondit. quia misericordia sum et humilis corde. Domine. et quid habebimus ex hoc. Ideo dicit. inuenietis requiem animabus vestris. Mota quod in paradyso nullus inueniet domum ad qui-escendum nisi in hoc mundo ipsam edificet.

Mota contra illos qui in hoc mundo edificant magna edificia et possessiones r̄c. et non curant edificare in celo nec vnam paruam cellam. Quidam in partibus moxille qui plures viuens edificauerat domos. in agone suo statim moriturus cōquestus est dices. O inquit plures edificauit domos. vnam paruulam vel vnam cellulam edificassem in celis. Abodus edificandi in celo est non expēdere in mundo omnia in vanitatibus. sed expendere vnam partem in operibus misericordie. Uerbi gratia. Si habetis quinq̄ florenos in redditibus. Expendite quattuor in necessitatibus vestris. et vnum in operibus misericordie.

Dominica Octuli

ordinatiōni dei et ecclesie. nō cōfiteri nec satisfacere. et sic de alijs. Item dedit et ordinavit regulā quō debem⁹ nos regere in diuitijs. de bono iure recipere necessitatē et nō supfluitatē: iniusta restituere: sed avarus nō vult se hūlliare et transformare huic ordinatiōni. Sed dicit o ego essem pauper si darem amore dei et restituere iniuste acquista vel detenta. ego nō faciam. Ecce quō resistit ordinatiōni diuine. Ideo avaricia radicata est in monte libani. superbie. quia supbia est nō velle se humiliare ad faciendū voluntatē dei. Idez de luxuria. Nam de⁹ dedit regulā quō gētes debent vti illo op̄s. in m̄fimoniō tm̄. s̄ dī luxuriosus. q̄re etiā nō extra m̄fimoniū possim vti actu illo. Ecce quō nō vult subiici voluntati diuic. Iō luxuria ē radicata in mōte supbie. Idē de alijs pctis. Un. In iūiū oīs pcti ē supbia. Eccl. x. sequit. q̄ tenuerit illā adimplebitur maledictis. q̄ maledicti sunt a deo: et subuertet eū in fine. De isto sacro p̄se dīc. Vox dñi p̄frigentis cedros pctōz mortaliū q̄tum ad culpas q̄n p̄fessor absoluit dī. Absoluo te a peccatis. tūc p̄fringit cedros peccatoz. n̄lī malitia peccatoris obstat. et cōcordat aplūs hebreo. iiiij. dīces. Cuius est sermo dei et efficax: et penetrabilior om̄i gladio ancipiti. p̄tingens v̄sq ad diuisionē anime et sp̄us: nullus homo cum omnibus gladijs mundi possit scindere vnum cedrum peccati mortalis: sed verbum dei scilicet absolutio sacramētalis: ego te absoluo a peccatis tuis. Quinta vox est. Vox dñi intercidētis flamam ignis. ecce sacramētū matrimonij. Nō quō exq̄ Adam peccauit quilibet habet int̄ vñaz bursam ignitam. que dicit̄ p̄cupiscibilitas vñl̄ mala inclinatio que est ignis luxurie. iste ignis nō flammescit quo usq̄ hō fuerit p̄fectus: et tūc temptat de luxuria. Abiū q̄ aq̄ baptis̄ mi extinguit ignē inferni: sed nō p̄t extingue re ignē luxurie in homie. Tam fortis ignis nec vñq̄ extinct⁹ fuit nisi in xp̄o et in btā vñgine totaliter. De q̄ dī sc̄ptura Job. xxxi. ignis est v̄sq ad p̄ditōem deuorans et om̄ia eradicās genima vñl̄ germina. Mota eradicans om̄ia germina meritoz q̄n flammescit. sed p̄ sacramētū infionij vñl̄ flama intercidit. Dic quō infionis sit p̄ vocē dñi sc̄z p̄ vñba de p̄nti. Un p̄ matrimonij interdicit flama luxurie: nō tñ extinguit. Dic q̄re matrimonij dicitur sacram̄. quia rep̄fitat xp̄i incarnationēz. Un si cōdiuitas et humanitas in vñitate p̄sonae: sic etiā vir et v̄por in vna carne p̄iugunt̄ r̄c. Nō q̄ nō sunt iam duo: s̄ vna caro. s̄ in p̄creatiōe pl̄s. Un iste ignis p̄t facere flamam in vi-

Sermo II

Feria secunda post Octuli.

Hoc modo edificab domū in gadio ad qui/ escendū post hanc vitam. Dic quō a deo om/ nibus hoībus statū est semel mori. q̄tū ad/ corpus. et post h̄ iudiciū. q̄tū ad aiām heb. tr. Et q̄ ille qui nihil edificat in alio mundo/ moritur. misera illa aiā dure repellit a xp̄o. et/ mitit ad hospitū miseroꝝ. scz ad infernum. S̄ illi qui edificauerunt cum gaudio recipi/ untur a xp̄o leta facie. Ecce quare dicit. et in/ uenietis requiem animabus vestris. scz post/ mortem corporis. Et recordat apls di. in per/ sona bonorū. Scim̄ qm̄ si terrestris demus/ nra huius habitatioꝝ dissoluat. q̄ edificatio/ nem ex deo habem̄ domū non manufactā. s̄/ eternam in cel. ii. ad Lox. v. Scdm̄ opus/ mirabile a xp̄o factū in iudea fuit pauper con/ uersatio. int̄ q̄ nunq̄ fuit aliquis ita paup. q̄ fm̄ q̄ dicunt euāgeliste nunq̄ portabat pe/ cunias vel escas. S̄ ibat predicādo de villa/ in villā. Et post sermonē si aliquis inuitau/ rat eum ad prandiuꝝ dices. Ab agister exq̄ de/ disti nobis bonū prandiuꝝ spirituale z̄c. Als/ habebat duo remedia. Unū tēpe messis de q̄/ ponit abath. xij. vbi dicit Abūt iesus p sata/ sabbato. discipuli aut̄ eī esurientes ceperunt/ vellere spicas. Aliud quia ibat bethaniā ad/ domum marthe. Idem si suitabatur ad do/ mīndū. als ibat cum discipulis suis in deser/ tum. Ecce hic pauprīma pueratio. de h̄ dīc/ ip̄met. Abat. viij. Glupes soueas habent. et/ volucres celi nidos. filīt̄ at hoīs nō h̄erib⁹ ca/ put suū reclinet. Jō dñe. quāta audiūm̄ z̄c. fac/ et h̄c in patria tua. Quia nō possum̄ tua/ re tantā paupertate vt nos audiūm̄. expellat/ a nob̄ pctm̄ auaricie vt sim̄ paupes de pecu/ nia de malo iniusto. et nihil habeam̄ per rapi/ nā vñrā vel furtū vel simonīa. nec p calūnīa. tūc xp̄s similitudinare et moralit̄ paup conuer/ sal inter nos. Juxta illd. ii. ad Lox. viij. Sci/ tis ḡfam̄ dñi n̄f̄ iesu xp̄i. qm̄ pp̄ nos egen/ fac̄ est cū esset diues. vt eī inopia vos diui/ tes essetis. z̄os ditaret. S̄ singularit̄ cauea/ tis a diuitijs de bonis iniuste acq̄sitis. q̄ nū/ q̄ habēt bonū finē. imo ad instar pom̄ cor/ rupti se habēt. qd̄ corūpit alia poma. Ido q̄/ vult p̄scrūare pccunias respiciat album. flore/ nū. vel denariū. s̄ est ibi vermis rapine. vñ/ re z̄c. Dicat. nolo aiā meā xp̄i sanguine re/ demptā et sanctissime trinitatis increate yma/ gine insignitam p̄ trāitoris diuitijs eternis/ obligare incēdūs. Bñdīc̄ q̄ pōt dicere. deo/ gr̄as. q̄ nihil habeo male iniuste acquisitum/ sic erit diuites. Jō dīc xp̄s. Tidete et caute/ ab oī auaricia. Luc. xij. Tercū opus fuit/ certa p̄dicatio. q̄ ip̄met de° incarnat° ore p̄/

prio reuelauit et p̄dicauit secreta fidei ad co/ gnosendū illā magnā xp̄i humilitatē. Nota/ similitudinē de rege qui p̄conisaret ordinatio/ nes sui cōfiliū vt maior fides adhiberet. Idē/ de xp̄o in consilio secreto sancte trinitatis fue/ runt ordinata secreta fidei catholice. Et licet/ haberet angelos et prophetas quos poterat/ mittere ad p̄conisandū. tñ ipse equitauit. s. in/ equo correctionis sue. et cū tuba p̄dicationis/ publicauit secrets fidei. s. doctrinā euangeli/ cam. vt gentes melī crederent et veritatem fi/ dei sine dubio tenerent. Quia oēs aliū fuerūt/ peccatoꝝ. i. Jōb. i. Si dixerimus qm̄ pctm̄/ non habem̄. ipsi nos seducim̄. et veritas in/ nobis nō est. Solus xp̄s fuit sine pctō. qui/ nec falli nec fallere nec peccare nec errare po/ tuit. Ideo absq̄ omni dubio tenēde sunt ve/ ritates fidei catholice. Secus si aliquis alias/ a xp̄o publicasset possit aliquis dubitare. q̄a/ teste iohāne Jōb. i. et i. Jōb. viij. Deū nemo/ vidi vñq̄. vñigenit⁹ filius ei⁹ qui est in sinu/ patris ipse enarravit illum nobis. Ideo dicit/ apls. ii. Thimo. i. Scio cui credidi et certus/ sum. Ideo dñe. Quanta audiuimus z̄c. Fac/ etiā hic in patria tua. Nota optimū cōfiliū/ beati hieronimi dicentis. q̄ q̄libet die debe/ mus dicere Credo. scz mane et sero. et isto mō/ cor confirmat in fide catholica. als perditur/ paulatim. Ideo nos ecclesiastici mane et sero/ dicim̄. s. in matutinis. prima. et completorio/ Credo. iuxta ordinationē ecclesie. Ido apls/ Roma. x. Si confitearis in ore tuo dñm ih̄m/ et in corde tuo credideris q̄ deus suscitauit il/ lum a mortuis. saluus eris. Quartū opus/ mirabile a xp̄o factū in iudea fuit dure pas/ sionis scz in cruce. Nota quia sciebat et vide/ bat q̄ totū genus humānū erat condemnatū/ et sententiatiū ad furcā inferni. Lui xp̄s com/ patiens dixit deo patri. Ego solus suspēdar/ in lignum crucis. ne aliquis mihi credens et/ obediens de cetero suspendat̄ in furca infer/ ni. Ecce ratio sue dure passionis. Auctoritas/ xp̄s semel p̄ peccatis n̄fis mortuus ē. iustus/ pro iniustis. vt nos offerret deo. i. Petri. iij. Ac si filius regis vellet suspenſi p̄ latronib⁹/ liberandis. O inestimabilis amor. si fili⁹ dei/ iustus et sine peccato p̄ iniustis et peccatorib⁹/ ergo dñe fac et hic in patria tua. vt. s. nos cru/ cifigam̄ nō realiter vt xp̄s sed moralit. s. cla/ uo confessionis in manu dextra. Quia con/ fessio duci hominē de sinistra. s. culpe ad dex/ teram gratie. Clauo penitentie in sinistra. et/ clauo bonoz operum in pedibus. Ideo scri/ ptura. Qui xp̄i sunt carnem suam crucifice/ runt cum vicis et concupiscentijs. ad Gal. v.

Quintū opus fuit pia sue sancta descen/ sio. s. aie ad lymbū sc̄tōꝝ patrū. ac si rex iret/ psonalit̄ ad captionē p̄ liberatione captiuor̄/ quib⁹ ipse misericordiū p̄ceret. cū tñ poss̄ mit/ tere michaelē vel aliū. Ecce opus singulare. de q̄ Zach. ix. Tu vero in sanguine testamē/ tiū emisisti vincos tuos de lacu in quo nō/ erat aq̄. Dñe fac etiā hic in patria tua. Nota/ quod xp̄s voluit descendē ad sc̄tōs qui erāt in/ lymbo. Qui erāt patres xp̄i fm̄ humanitatē/ iplos honorando. et exemplū nobis dando/ honorādi pentes in h̄ mūdo. et descendēdī ad/ eos si sunt in purgatorio p̄ suffragia. p̄plēdo/ testimēta. qui statim sentiunt refrigeriū. Au/ toritas. Qui fm̄ sp̄m̄ sunt que sunt sp̄s sen/ tient. Ro. viij. Als conqrunt̄ et petunt iusti/ ciam. Ido dicit scripture. ij. Abac̄. xij. Sc̄tā/ ergo et salubris ē cogitatio p̄ defunctis exo/ rare. vt z̄c. Sextū opus mirabile fuit vera/ resurrectio. s. in die pasce. qm̄ aia de limbo re/ dīt ad corp̄ et surrexit de sepulcro. Dic quō/ in passione humanitas fuit diuisa. s̄ nō diu/ nitas. Ad hoc declarandū nota similitudinē/ de pomo. q̄ diuiso in duas ptes. nō diuidit/ ur odor. Vel nota similitudinē in splendore de/ cristallo. Sic cogitate q̄ xp̄i humanitas sit vt/ petia de cristallo plena diuinitate ex coniun/ ctione psonali. qua diuisa splendor diuinita/ tis remansit cū vtraq̄ pte. s. cū corpore in se/ pulcro. et cū aia in lymbo. ppter qd̄ vtrūq̄/ habebat posse in infinitū resurgendi. Jō xp̄s/ Jōb. x. Nemo tollit animā meam a me. s. me/ inur̄o. s̄ ego pono eā. et potestate habeo po/ nendi animā meā. et potestate habeo iterum/ sumēdi eā. Ideo dñe. qnta audiūm̄ z̄c. Fac/ etiā hic in patria tua. vt scz corpus nostrū et/ aia resurgent moralit. Corpus autē pctōris/ iacet mortuū in sepulcro pcti mortalis. et aia in/ inferno sepulta. i. condēnata. s̄ resurgent/ virtute diuina: qm̄ aia dimittit pctm̄ superbie/ vel auaricie vel luxurie z̄c. Tūc corpus reci/ pit animaz qm̄ eius imperio humiliat̄ et facit/ opa misericordie. Auctas. Quō xp̄s surrexit/ a mortuis p̄ gloriam patris. ita et nos in noui/ tate vite ambulem̄. ad Ro. vi. Septimū/ opus et cōpletuꝝ alioꝝ fuit alta ascensio. qm̄/ corā x̄gine matre apls et discipul̄ ascēdit in/ celū. Jō. xij. Exiui a patre et veni in mun/ dum. et iterū relinq̄ mundū et vado ad p̄f̄z. Dñe fac et hic in patria tua. Dic q̄ dñs in/ die debem̄ ascendere in celū. non corpore. q̄/ vñq̄ ad dies iudiciū corpus nō pōt ascendere/ in celū. sed sp̄. s. mane et sero orando q̄r̄ ora/ tio est ascensus mentis in deum. vt dicit Da/ masenus. Dic modū orandi ad instar illius/ qui vult supplicare pape vel regi cui sunt tria/ necessaria. Primo vt camera sibi aperiatur. Se/ cundo est sibi necessarium vt exhibeat re/ uerentiam regi. Tercio dicat suam supplicati/ onem. Sic crux christi clavis est paradisi. vt/ dicit Rabanus. que aperit portā camere chri/ sti. Ostende modum significandi. vel exten/ de manus in modum crucis vt moyses facie/ bat et sacerdos in missa. Deinde ingresso spi/ ritu capite discooperto etiam genibus flexis/ ponat se ad pedes iesu christi. scilicet cogitan/ do cum quo loquitur homo. Deinde presen/ ta tuam supplicationem. scilicet orationem. Idem dicendū cum quis orat deum aut vir/ ginem z̄c. Dic contra illos qui orant se indu/ endo et calciando. Ideo apostolus. i. Corin. xiiij. Si orem lingua spiritus meus orat. mēs/ autes mea sine fructu est: Qui subdit. Quid/ ergo est. Orabo spiritu. orabor̄ mēte. Psallā/ sp̄. psallā et mēte. Exemplū pulcrū vide de ora/ tione. p̄mo libro apli. xij. cap. de comite cam/ panie qui dispositus pro se oraturum.

Ransies per me

dium illorum ibat. Luce. iiiij. Sā/ cum euāgelium hodiernum de/ clarat nobis vñam pulcram defensionēz quā/ fecit christus contra vñam malam conclusio/ nem vel reprehensionem quam fecerunt sibi/ iudei ciuitatis nazareth. Pro quo sciendum/ q̄ christus in sua puericia fuit nutritus in ci/ uitate nazareth quousq̄ habuerit. xxx. ànos/ ybi non predicauit nec miracula fecit. s̄ viue/ bat inter eos multū dcuote vt dicit/ doctores litterales. arte seu officio ioseph. Et/ quia in nazareth fuit nutrit̄ et tantū morar̄. ideo vocatur Jesus de nazareth. Abath. ii. Elenēs. scilicet de egypto habitabat in ciuit/ ate nazareth. Post baptismū quem a Johā/ ne suscepit. et quadragesimā quam ieunauit/ iuit capharnaum. ibi incepit predicare. et mi/ racula facere. Abath. iiiij. Relicto ciuitate na/ zareth. venit et habitauit in ciuitate caphar/ naum maritima. Erinde incepit predicare. Pre/ dicatio enim christi et miracula diuulge/ bantur per totam terram et fama venit in na/ zareth. propter quod illi de nazareth erāt in/ dignati p̄ eū. q̄ ibi n̄ fecerat miracula illa. dein/ de xp̄s venit i ciuitatē nazareth. Rectoris at/ ciuitatis et etiā alij de ciuitate idignati contra/ xp̄m̄. dixerunt sibi: Quare in alijs ciuitatib⁹/ faciebat miracula et non in ciuitate sua na/ zareth ybi erant tot infirmi. Christus autem de/ fendit se tripliciter. scilicet

Sermo

Feria tercia post Oculi. Sermo.

On dico tibi se/

n ptes. sed vloq; septuages septies.

Mat. xvij. Sermo n̄ erit de sctō

euāgeliō hodierno. Et p̄tinet multas bonas doctrinas morales ab ore xp̄i platas. Sz p̄mo salutē x̄.ma. Sc̄m euāgeliū cōtinet in summa qnq; doctrinas morales salvationi n̄e multū necessarias et p̄ficias.

Prima est de fraternali correctione.

Sc̄da de sp̄uali iurisdictione.

Tertia de exaudibili oratione.

Quarta de acceptabili cōventione.

Quinta de amicibili remissione.

De qnta loq; the. p̄positū. Nō dico tibi z̄c.

Prima doctrina ē fraternalis correctio quō quilibz tenet et obligat corrigere p̄ximū suū qn̄ videt ipm errante et deficientē vel in pucto errandi. hō tenet ipm corrigere dulciter et fraternaliter si credat vel sperat q̄ p̄ suam fraternalē correctionē corrigēt et emendabit al's melius esst tacere. Rō hui' correctionis est. qm̄ deus nō est cōtent⁹ q̄ quilibet p̄curet sibi soli saluationē. Sz etiaz p̄ximo suo. Null' dicat. quid ad me de tali. sufficit m̄bi q̄ ego nō faciā malū. qm̄ deus dedit p̄ceptū de dilectione p̄ximi dicens. Diliges p̄ximū tuū si/ cut te ipsum. et deus mādauit oībus. et vni/ cuiq; de p̄ximo suo. Et sic quilibet curā h̄fe debet p̄seruandi nō solū bonū p̄priū. Sz etiaz bonū p̄ximi. et non solum corpus p̄prium. Sz etiam animā p̄ximi. et nō solū animā p̄pria. Sz etiam animā p̄ximi et plus q̄ corpus p̄prium. Nullus igit dicat. qd ad me. Jō dicit sc̄ptura sa/ cra. Deus mādauit vnicuiq; de p̄ximo suo. Sz corrigendo. Eccl. xvij. De hac fraternali correctione dicit xp̄us in p̄ncipio euāgeliū. Si peccauerit in te frater tuus. vade et corri/ pe cū inter te et ipsum solū. Si te audierit lu/ cratus es fratre tuum. Si aut̄ te nō audierit adhibe tecū vnu vel duos. vt in ore duorum vel trium stet omne verbū. Q̄ si nō audierit eos dic ecclesie. Si aut̄ ecclesiā non audierit sit tibi sicut ethnicus et publican⁹. Nota quō sunt q̄tuor cōditiones gentiū siue gradus de quib⁹ deus dat doctrinā qualiter sunt corri/ gendi in suo gradu. Quidam sunt simpli/ ces et corrigibiles. quidā sunt elati et p̄sum/ ptuosi. quidā sunt duri et p̄terui. quidā sunt iniqui et maliciosi. p̄mi libens suscipiunt corri/ gitionē. dicendo correctori. grās ago. Ego cognosco q̄ me maxime diligitis. Et de istis dat nobis xp̄s doctrinā correctionis dicens. Si peccauerit in te z̄c. id est. p̄tra te vel intra

Feria secunda post Oculi.

Per veram sapientiam.
Per certam experientiam.
Per firmam patientiam.

De tertio dicit thema. Transiēs z̄c. Dico p̄mo q̄ ch̄rist⁹ r̄ndit excusans se per veram sapientiā de maliciose reprehensione iudeoz̄. De hoc in p̄ncipio euāgeliū. Dixerunt pharisei ad iesum. Quanta audiūmus facta in ca/ pharmaz. fac z̄ hic in patria tua. Dic q̄uo q̄ii venit iesus in nazareth intravit synagogam vbi pharisei p̄gregati dixerunt sibi. Quanta z̄c. R̄ndit ch̄rist⁹ p̄verā sapientiā sapienter dans rationem dicens. Amen dico vobis. q̄ nemo p̄pheta est accept⁹ in patria sua. Que quidē respōsio est magne sapientie. Declarat per regulā philosophie. Qm̄ in oī actione na/ turali non soluz̄ requiri vlt̄ seu potētia agē/ tis. Sz etiam requiri dispositio materie. Itaz actus actiūoz̄ sunt in patiente p̄disposito: vt patet de igne. cuius virt⁹ est cōburere. sed nō nisi in materia disposita. q̄ non cōbureret la/ pidēs. Ita in miracul⁹ nō solū req̄rit potētia seu virt⁹ p̄sonē deuote. Sz etiā req̄rit dispositio in illo qui debet recipere sanitatē. vt sit bon⁹ et fidelis. et non maliciosus. Lum ergo ch̄ri/ stus haberet infinitam potentiam et virtutez ad faciendū miracula. Adhuc tamen volebat dispositionem in materia. Et quia illi de ciui/ tate nazareth non erant dispositi. quia nō ha/ bebant deuotionem ad christum. imo deride/ bant eum dicentes. Non hic est fili⁹ Joseph et vnde huic hec omnia. Et non credebat in eum. Ratio. quia vixerat inter eos et cognoscebat eum a puericia. et patrē eius putatiūz et matrē eius. ideo nō erat dispositi. Unde lic̄z xp̄s h̄bet potentiam et virtutē infinitaz. nō sequebat effect⁹ ex indispositiōe materie. Sed illi de ciuitate capharnaum habebat ad ipm magnam deuotionē et reuerentiā et ho/ norem di. Propheta magn⁹ surrexit in nobis et q̄ de vistravit plebem suā. Lu. vij. Et p̄pter fidē eoz et deuotionem xp̄s curabat eos Et ppter h̄ q̄i dixerūt sibi. Quāta. l. multa audiūm⁹. R̄ndit. Amen dico vob. quasi di. alia est rō illoz̄ et alia hic. q̄ hic non creditis sed ibi credunt. Abaci. vi. Abiit iesus in pa/ triam suam et sequebantur eum discipuli eius et nō poterat ibi virtutem vllam facere. niss q̄ paucos infirmos impositis manib⁹ curauit. et mirabatur ppter incredulitatē eoꝝ. Nota non poterat. Icz de potestate ordinata. q̄ req̄rif dispositio. patet xp̄i responsio ad litteram Abocliter sup h̄. Quāta audiūm⁹ factar̄. Idem possum⁹ nos dicere xp̄o. Quanta au/ diūm⁹ facit z̄c. in terra iudeorum infidelium

figuratū fuit in curatiōe haamā leprosi. iuxta qđ precepit christus decē leprosis di. Ite oñ/ dite vos sacer. z̄c. Lu. xvij. Hec ostēsio fit in p̄fessione sacramentali. Dico tertio q̄ xp̄s respondit per firmam patientiā. Postq; xp̄s responderat iudeis per veram sapientiam et per certā experientiā indignati iudei surrexe runt contra xp̄m et ciecerūt eum extra ciuita/ tem et duxerūt illū vloq; ad supciliū mōtis vt precipitarēt eum. Ipse aut̄ transiēs per mediū illorū ibat. Patientia est necessaria vbi iā verba nihil valent. Hic ostendit xp̄s excellē/ tiam corporis glorificati. sc̄z subtilitātē trāsi/ ens per mediū illorū ibat. et non videbas. In quo patet patientia de iniuris sibi factis. q̄ nōnuit se vindicare. Sz patiēter recessit ab eis.

Questio. cun ch̄rist⁹ venisset ad saluandū sibi credētes et obediētes per mortem. quare noluit mori illa morte. Quia si ipse voluisse ita bene fuisse saluati et redēpti. Ratio pro nostra instructiōe noluit mori illa morte. dā/ do nobis exemplū ne moriamur precipitati. Dicatur quomō dyabolus facit homies ascē/ dere in altum montē supbie per honores et di/ gnitates z̄c. De q̄ dauid loquēs dyabolo. dic̄ Propter dolos. s. tuos posuistis eis. s. i yma/ ginationē ascēdere. deieciſti eos dū alleuarē tur. ps. lxxij. Dic p̄ctice. Religiosus qui stat simpliciter in suo monasterio fuādo regulas obediētia paupertatē et castitatē. et ceremonias sui ordinis. dyabol⁹ nū hil p̄t h̄ eī. uno p̄vī am planā vadit ad padisū. Si dyabol⁹ ponit in corde suo q̄ ascendat als nihil apprecaib⁹ z̄c. et paulatim dimittit ceremonias z̄c. Ecce q̄re dicit p̄p̄ dolos. Idem de simplici sacer/ dote dicente officium suum deuote. nō curat de cōcubina. q̄ nō sufficiūt reddit⁹. Si dyab/ olus ponit in corde suo vt ascendat et fuiat tūis z̄c. Idem de scolarib⁹ simpliciter viuēti bus cum suis officijs qui via recta vadit ad padisū. Jō dicit dyabol⁹. Ego faciā eū ascē/ dere z̄c. Nota de vanitate. q̄ null' est contē/ tus. vt fili⁹ sit sicut pater. Sz q̄ ascēdat. q̄ nota rūis nō est cōtent⁹ q̄ fili⁹ suis sit notari⁹. Sz iu/ rista. Sz q̄ sit miles. Dic cōtra patres dā/ natos qui dimittūt filijs z̄c. deieciſti eos. Idē de mulieribus que q̄i stant in domo simplici/ ter nutriunt filias. et seruiunt et obediunt vi/ ris suis. Sz dyabol⁹ ponit in corde vt ascen/ dāt̄ dominēt z̄c. Jō xp̄s sciēs modū dyabo/ li noluit mori p̄cipitare vt daret nob̄ exēplum cauēdi a tali morte. et si sum̄ iā altevit xp̄s. de/ scēdam⁹ vt ipe hūiliādo nos Job. xxi. Ele/ uastū met q̄s supvētū ponēt elūisti me valde

Feria tertia post Oculi.

te. qd in exponit p̄ v̄litra. Itē qn̄ scis q̄ ille fecit hoc p̄ctm et credis q̄ ex tua fraterna correcione corriget. tūc vade et corige eū dulciter. sc̄z caritatuer et reuerenter. h̄ mō persona simplex et corrigibilis optime et gratāter recipit correctionē. et sic lucrat̄ eris animā ei⁹ secrete inter te et ip̄m solū. Et cōcordat apl̄s dī. Fratres si p̄occupat̄ fuerit homo in aliq̄ delicto. vos qui spiritales estis hm̄oi instruite in sp̄u lenitatis. Gal. vi. Secūdū sunt elati et p̄sumptuosí qui nimis presumūt de se. De q̄bus dicit xp̄s. q̄ ad tales corrigēdos deb̄z h̄ venire cū testib⁹. dicēdo. Si mihi non credit̄ petatis a tali et tali qui sūt bōe p̄scie. Si autē p̄sumptuosus dicit. Ego intelligo et scio ita bñ sicut vos et ip̄i. et vult se excusare. Tūc adhibe vñū testē vel duos. sc̄z. auctoritates noui et veteri testamēti. dicēdo. Quō potest̄ excusare vos. Ecce qd dīc scriptura sc̄c. et h̄ est qd xp̄s dicit ibi. Si aut̄ te nō audierit ex sua p̄suptiōe. adhibe tecū adhuc vñū vel duos tē. vñq̄ om̄edib⁹. Tercū sunt adhuc p̄teriuores. q̄ peiores. q̄ sūt duri et p̄terui h̄fites spiritu p̄tradictiōis. et statim exponūt aūctates dicētes. Abeli⁹ intelligo ego q̄̄ vos. Talibus est ali⁹ mod⁹ suānd⁹. sc̄z allegādo determinatiōem ecclesie. vel alicuius sancti doctoris. et sic intelligitur illud verbum christi. Dic eccl̄ sic. quia alias peccatum occultum non posset probare. Ideo dicit. Si non audierit eos dic ecclesie. Allega determinationem ecclesie.

Quarta conditio personarum est iniquorum et malicioz̄. qui dicūt malum de determinatōe ecclie. et de doctorib⁹ sanctis. de qb⁹ dicit xp̄s. Sit tibi sic ethnicus et publicanus. Cōtra tales dīc btūs iohes. Si quis veit ad vos. et hāc doctrinā. sc̄z eccl̄astica non offert nolite eū recipere in domo nec aue ei dixeritis. Qui em̄ dicit illi aue cōmunicat opib⁹ eis malignis. i. Joh. d. Mota de operibus malignis. s. despectiue loquēdo. dices. qd ad me de determinatione eccl̄. vel pape. vel doctor. ecce opera maligna. Sc̄da doctrina est sp̄ritualis iurisdictiōis. quā habent plati. eccl̄astici. et p̄sbr̄i ibi. Amē dico vob. q̄cūq̄ ligauerit sup terrā erunt ligata et in celis. et q̄cūq̄ soluerit sup terrā erunt solutaz̄ in cel. Mota amen. i. certe. et loq̄batur xp̄s apl̄s et discipulis tanq̄ plati et p̄sbris. et in psona ip̄o et nobis ecclesiasticis. Hec iurisdictio sp̄ualis singulariū oñdit et fuit in p̄fessione sacramenta li. in q̄ p̄fessor soluit et ligat. Soluit autē cum absoluit a vinculis p̄cto et peccatorē. quia q̄ p̄ctā h̄et oia. tot vinculis est ligata in illo mēbro p̄ qd peccauit. Dic quō oia h̄et oia mem-

bra vt corpus. s̄ sunt sp̄ualia. Et si hō peccat iurando tē. vel p̄ximū diffamādo. aia ligat̄ in gutture. Idē de alijs aūctas. Iniquitates sue capiūt impiū et funib⁹ p̄cto et suorū quisq̄ p̄stringit. Prouer. v. Itē. Funes p̄cto et cūplexi sunt me. p̄s. cxvii. Sz qn̄ p̄ctā p̄fit̄ cū p̄posito nō redeudi ad p̄ctā. et absoluīt a p̄fessore solut̄ est etiā in celo apud dñm. Deinde ligat̄. pniam iniūgendo. Sicut bonus medicus soluit ligamenta infirmis et impossita sibi medicina ligat̄ iterū. Ita facit cōfessor qui soluit ligamēta p̄cto. Deinde ligat p̄nitentiā. Hec corda p̄nse debet esse de tribus filiis. s. ieunij. orōnis. et elemosyne. dicēdo p̄nitentiā. faciat̄ h̄ et hoc. Ista sunt q̄ ligant et obligant ip̄m in terra et in celo corā deo ad sciendū p̄niam iniūctā. als damnabif. Ecce q̄re dicit. Amen dico vobis. q̄cūq̄ ligaueris sup terrā. s. in penitētiis iniūctis. erūt ligata et in celis. Hec sp̄ualis iurisdictio fuit p̄mo commissa beato Petro apl̄o. qn̄ dixit sibi xp̄s. dabo tibi claves regni celorū. Abat. xvij. Deinde cōmisit cā omnibus apl̄is dī. Amen dico tē. Que est isti⁹ rō. dicendū. ad oñdendum q̄ ista p̄tās eccl̄astica est in papa fons taliter in facto iurisdictionis sp̄ualis. Tantū posse h̄z papa q̄tū habuit btūs petrus apl̄s licet nō in miraculis faciendis. Et a papa def̄cedit p̄tās in alios. sicut sentimēta sunt fons taliter in capite. Et ab ipso descendūt et deriuantur in alia mēbra. Questio h̄. Ex quo deus cōmisit suā p̄tāc p̄bysteris. qd in isto casu ē faciendū qn̄ p̄cto nō p̄ponit abstinerē a p̄ctis vel q̄r non vult restituere vel remittē iniūriā. vel pet̄e veniā ab offenso. vel si vult recedē a mala societate. et p̄fessor ex ignoran̄ia vel verecundia vel fauore. ne dñs quia ē magn⁹ hō indigneſ ſ̄ ip̄m. absoluīt eū. De facto est q̄stio. si ē absoluīt vel nō. et videſ q̄ sic ex q̄ xp̄s vñuersal̄ dixit. Quęcūq̄ soluerit̄ sup trā tē. Aliq̄ doctores tā theologi q̄̄ iuriste expediūt se de r̄fissioue aliqd addendo. q̄ hoc intelligit̄ clave nō errante. i. p̄fessor. Sz alit̄ est r̄fidendū et subtiliſ ſeruata vñuersalitate. q̄cūq̄ soluerit̄ tē. Mota sup terram. q̄re dicit sup terrā magis q̄̄ in terra vel infra terrā. Solutio. ppter h̄ qm̄ q̄ soluit ex ignorantia verecūdia timore vel amore nō soluit sup terrā. q̄ affectionē terrenā ponit sup se. et soluit infra terrā. Sz si p̄fessor soluit sup trā. Vlt̄ verū est qd dicit xp̄s. Quęcūq̄ tē. Q̄ aut̄ sic sup capiaſ insacra scriptura. Aūctas Eccl̄. i. Exaltasti super terrā. i. sup terrenas affectiones habitationem meā. Ideo quādo deus cōmisit apostol̄ executionē. et post suā

resurrectionē declarās eis suā intētionē et qd voluit dicere sup terrā dixit. Accipite spiritū sanctū. q̄rū remiseritis peccata. Joh. xx. Hō accipite sp̄m̄ sanctū. q̄. dān̄ absoluīdo nō moueamini amore vel timore terrenali. s̄ affectiōne sp̄uſsancti. Sz multi miseri p̄fessores ponūt se infra terrā. q̄ nō respiciūt nisi amorem carnalē. vel vt habeāt pecunias tē. Hāc p̄testatē nō cōmisit de homib⁹ an̄ suam incarnationē. imo dicebat iudei et bñ. Quis potest peccata dimittere nisi sol⁹ de⁹. Abaci. ii. Sz ex quo de⁹ fecit se hoīem et assūp̄it sororē nostrā. s. h̄umanitatē in tanta p̄iūctiōe q̄ iā nō sūt duo sed vna psona. voluit exaltare homines cōmittens eis posse diuinū. s. remittere p̄ctā. Ecce rō q̄re sacerdotes habēt tantā p̄testatē. Patet etiā r̄fissio ad illos q̄ dicūt. O bñdi. cū t̄pus erat antiquit̄. q̄ nō oportebat cōferti peccata. uno erat maledictū t̄pus. q̄ de⁹ nō fecerat m̄gros rōnales. q̄ ip̄e erat ita terribilis et durus. q̄ neminē absoluībat vt habeat gloriā. Tercia doctrina est de exaudibili oratiōib⁹ vt exaudiamur. ibi. Iterū dico vobis. q̄ si duo ex vobis p̄senserint sup terrā de omni re quācūq̄ petierint fiet illis a p̄fe meo qui in celis est. Hic dant̄ multe expositiōes s̄ accipiā illam que magis facit intellectū et cōcordat̄ cum textu. In dicta autoritate ponūtur tres p̄ditiones. p̄ma ibi. Si duo ex vobis p̄senserint. Ibi duo sunt cor et lingua. que debent p̄sentire. id est cōcordare in orōne. si debet exaudiri. q̄ nō est dāda lingua deo et cor mādo de mādanis cogitādo. Quia talibus p̄plis dicit xp̄s. Hic p̄plus labijs me honorat̄. cor aut̄ eoꝝ longe est a me. Sine causa. i. sine utilitate colūt me. Abath. xv. Hō apl̄s. Si orē lingua. suple tē. mēs mea sine fructu est i. Corint. xiij. Cyprian⁹. Quō de⁹ exaudiēt orationē tuam. quā tu nō vis audire. Hec est causa q̄re multoties nō exaudimur i nostris oratiōib⁹: q̄r̄ ista duo. s. lingua et cor non cōcordant̄. Petitis et nō accipietis. eo q̄ male petatis. Iac. iij. Ideo Aug⁹. Psalmis et hymnis cū oratis deū. hoc verset̄. i. corde qd p̄fert̄ in ore. Tel s̄c. Si duo ex vobis p̄senserint. s. in iuriat̄ et iniūriās. q̄r̄ licet p̄te sint alij p̄plures. t̄n̄ ad istos duos p̄tot̄ totū reduci. et n̄iſt̄ iſt̄ duo cōlenserint in bona pace: als oñ eoꝝ non exaudiēt a deo. Imo qn̄ orat̄ de⁹ claudit̄ sibi aures. Autoritas p̄saie. i. Cum extēderitis manus vestras auertas oculos meos a vobis. Et cum multiplicaueritis orationēs non exaudiāt̄. Abanus enim vestre sanguine plene sunt. Non solū ille qui de facto occidit:

*Propterea et quia debet grise
cor et ligna.*

*magister p̄f
mebat i rōz.*

Feria quarta post Oculi.

contra dissolutiones que fiuntur in choro. Quarto congregantur enim domini et rectores ciuitatis vel ville in nomine Iesu. quando pro bono et utilitate communis conueniunt. ibi est Christus in medio. Hora si est ibi aliquis rector sive consiliarius non recte incedens. sed respicit carnem vel sanguinem vel munera et non decum. angelis chasto poterint dicere. Domine occidamus istum peccatorem. Sed quando videtur ipse incedentem recta intentione per utilitatem civitatis comedant ipsum chasteo. Idem qui congregantur per pace vel causa matrimoniali. ibi est Christus in medio si non medosus ibi dicantur. Veritas tamen quicunque poterit rater. quod non omnis veritas est dicenda in omni loco. Et possunt dicere qui non mentiuntur. Tu autem in nobis es domine. et nomine sancti tuum invocatum est super nos. Huiusmodi. xiiij. Quinta doctrina est de amicibili remissione. scilicet remittendo iniurias sibi ad iniucitatem. Hoc ostendit ibi accedes ad cum Petrus dixit. Domine quoties peccabim in me frater meus et dimittat ei visus septies. Dixit ei Iesus. Non dico tibi usque septies sed usque septuagies septies. Matth. xviii. Omnes glossae ordinarie et expositores dicunt quod septuagies septies. id est totiens quoties. Secunda tangit modum non tangendo corpus. Tertia tangit causam. quod nos exemplo Christi debemus remittere et amore sui ut cleuemur expositi in gaudium semper. Amen.

Feria quarta post dominica Oculi Sermo.

Sermo discipuli
qui transgrediunt traditiones seniorum
Abath. xv. Sermo erit de sancto euangelio et ceteris. Sanctum euangelium continet tres magnas questiones quod fuerunt per Christum disputatae et determinatae. Prima fuit phariseorum contra Christum. et ista fuit infectiosa et maliciosa. Secunda fuit inter iudeos. et ista fuit instructiva et virtuosa. Tercia fuit discipulorum cum Christo. et ista fuit dubitativa et timorosa. De prima questione quam fecerunt iudei contra Christum dicit thema. Quare discipuli tui et ceteri. Prima conclusio fuit phariseorum. et Christi. Pro cuius declaracione sciendum. quod iudei seruabant antiquus magnam misericordiam exteriorum lauando sepe manus. facie. pedes. vestimenta et totum corpus et vasa. et in hoc faciebat magna vim ut extra essent mundi. Autoritas phariseorum iudei nisi crebro lauarent manus non manducarent. tenentes traditiones seniorum scilicet ordinaciones et consuetudines eis traditas ab antiquis Abath. vii. Sed intus de misericordia aie non curabant. immo aie erat immunda et plena maculis supbia. auaricie. luxurie. iracundie. et alius peccatis. Ideo dicitur eis. Ne vobis scribetur et pharisei hypocrite qui mundatis quod de foris est calicis et parapsidis. intus autem estis pleni rapinae et immundiciae. Pharisee ecce munda prius quod intus est calicis et parapsidis. ut fiat et id quod de foris est mundum. Abath. xxiiij. Ultinam hec Christi maledictionem non tangat vos. Ideo teneatis consilium prophetie quod de misericordia spirituali in persona dei dices Lanamini et mundi estote. Psal. i. Secunda questione fuit contra iudeos dices. Quare et vos transgredimini mandata dei. per traditionem vestram. Hec questione fuit instructiva et virtuosa. Pro cuius declaracione sciendum. quod iudei illi cum quibus disputabant erant maiores et rectores populi et sacerdotes. Et erant ita auaricos faciebant taliter quod tota pecunia populi venit ad manus eorum. Faciebant ordinaciones et leges contra precepta dei taliter quod omnia vota. oblationes. sacrificia. diuincie. pimicie veneruntur ad manus eorum. perpter hoc dicebant populo quod sicut deus valeret plus quam oia alia. ita etiam

Sermo

qd sibi offeret est melius. Ideo si aliquis vestrum tenet aliqd de malo iniusto offerat illud deo in templo. et non oportet facere alia restitutionem. quod totum dei est. Quoniam dñi est terra et plenitudo eius orbis terrarum et universi et ceterum. Ideo offerendo sibi illud dat dñs principali. Quoniam si aliqd recipiatur a servitore alicuius dabo illud domino suo excusat et ceterum. Ecce qualis modus dandi pecunias. qui quidem est contra preceptum dei. quod precepit expresse restitutionem. Item si filii habebant parentes indigentes. si offerebant deo in templo illud quod debebant dare subuenientibus parentibus: exceptus abbas. etiam si morerentur famelice: quod deus est principalis patrem. Ecce leges et ordinaciones ipsorum malas. propter quod multi non curabant restituere nec parentibus succurrere. et sic frangebatur precepta dei. propter quod dixit eis dices: Quare vos transgredimini mandatum dei. propter traditionem vestram. nam deus dixit: Honora patrem et matrem. Et quod in aledixerit patri vel matri morte morietur. Vos autem dicitis. id est ad dicendum alios inducunt. Quicunq; dixerit patri aut matre. O pater o mater. munus quodcumque est oblatum in templo ex me. id est ex mea deuotione. tibi pederit ad utilitatem aie magis quam si dare tibi. quod tunc pederet soli corpori. vel tibi pederit. quod non. immo sacrilegus esses si acciperes quod deo deuoui. ut videt intelligere Hieronymus. Et sic non honoratis patrem et matrem. et irritum fecisti mandatum dei. propter traditionem vestram hypo crite bene. prophetauit de vobis prophetas dices. Populus hic labitur me honorat. cor autem eorum longe est a me. Sine causa colunt me docentes doctrinas et maledicta hominum. Et dixit audite. Non quod in os intrat coquinq; hominem. Ecce hic questione correctiva et virtuosa. Illi autem non poterant respondere. Aboraliter habemus hic duas instructiones. Prima tangit aliquos ecclesiasticos qui volunt omnia hinc ut illi perficiunt iudei sive per capellanias sive per anniversariam sive missas et ceterum. querentes et tenentes varios modos ut habeant pecuntas a gentibus dicentes. Date hic elemosynas ex quibus remittuntur vobis quadragesime fracte et vota et precussions parentum et hominum. quod papam non possit absoluere sine contritione. Quibus potest dici. Quare vos transgredimini. Secunda instructio quam tangit deus est questione. quare Christus dicitur missis aliis peccatis in quibus erat nimis culpabilis iudei cum quod disputabat singlariter. ipsos reprehendit de peccato et honore parentum. Responsio. quod hoc fecit Christus ad exemplum nostrum. ad ostendendum quantum vim facit deus in his. quod si non esset preceptum diuinum de honore parentum. tunc natura et ceterum

Feria quarta post Oculi.

docet q̄ tenemur honorare parentes et eis subuenire. Qui cogita quod mala sustinuit mater portando i vtero. pariēdo. nutritio. masticādo. mūdando r̄c. ido dicit scriptura sancta. I honorā patrē tuu⁹ et gemitus matris tue ne obliuiscaris. Abhēmēto qm̄ nisi p illos natus nō fuisses. et retribue illis quō et illi tibi. Eccl. viiij. Mota hic de romanis gentib⁹ quō antiquitatem adorabant diuersas imagines tam hominēs iūmētorū sed nō adorabat imagines autū nisi solum de cyconia. et hoc ppter honorem quē faciunt parentibus. q̄ pudent eis in senectute. Propter h̄dixerunt romani q̄ aliqd haberet diuinitatis. et ideo adorabant imaginē cyconie. Nō hic q̄ legis i factis notabilib⁹ romanoꝝ de illa muliere ad mortē sententiata ut i captiōe moreret fame. Ad quā veniebat filia dādo sibi lac r̄c. Hoc narrat valer⁹ magnum. Id de honore parentū habem⁹ Ephe. vij. Filii obediunt parentib⁹ v̄ris in dño. Mota in dño. non dicit contra dominū. Hoc iussum est p Abōysen. I honorā patrem tuū et matrē tuam vt bene sit tibi. s. i diuinitis temporalib⁹. et sis longeuus sup terram. s. in bona et longa vita. Exod. xx. Tercia questio fuit aploꝝ cum xpo q̄ fuit questio dubitativa et timorosa dicens: Scis q̄ pharisei auditō hoc xbo scandalizati sunt. Pro cui⁹ declaratiōe scien. dū. q̄ vidēs xps q̄ pharisei ex suis xbis non fuerūt correcti nec emendati dixit cis. Hypocrate ab ypo q̄ est sub. et crisis q̄ est aurū. i. supra desaurā. bñ pphetauit de vobis ysa. dicens: Popul⁹ h̄ labijs me honorat r̄c. q̄ ore deū laudabat. sed opere cōtra deū facabant. Idō xpa. Sine causa colūt me. i. sine vtilitate. Postq̄ aut̄ vocauit eos hypocritas indignati sunt cōtra xpm munādo sibi ad mortē. ppter q̄ apostoli dixerunt xpo cum timore. Scis q̄ iudei auditō hoc verbo r̄c. Quibus respōdit xps. Q̄is plantatio quā nō plantauit pater incus eradicabif. Sinite illos. ceci sunt et duces cecoz. Cucus aut̄ si ceco ducatū p̄stet ambo in foueam cadunt. Tūc dixit Petrus. Edissere nobis pabolā istā. At ille. Nō intelligitis: omne q̄d intrat in os. in ventrē vadit et in secessum emittit. Que aut̄ pcedūt de ore de corde exēt. et ea coquinat hominē. De corde exēt cogitationes male. homicidia. furta. adulteria. falsa testimoniā. blasphemie. hec sunt que coquinat hominem. Nō lotis alit manib⁹ māducere nō coinqnāt hominē. Nō ois plantatio. Antiquit⁹ synagoga dicebat vinea dñi ysa. v. sive ortus dñi sic mō ecclesia. Prelati erant arbores magne. Populus xpo plāte. Tēpore aut̄ xpi plati erāt plātati in

synagoga et nō a deo vt Aarōn. s. a symonii vel a genere. et nō p electionē vel specialē p. uisionē sed p intrusionē et p ingressione sua. Ideo dixit xps. Q̄is plātatio r̄c. eradicabit r̄c. radicis flatu venti. s. xbi xpi dicētis i die iudicij. Discedite a me maledicti r̄c. Abath. xv. ideo nō timeatis eos. sinite illos. s. scan- dalizent nō curetis. Quilibet q̄ respiciat quō est plātatus in regimine si p canonica electio nem vel specialē. p̄missionē: q̄i quib⁹ papa misit bullas nobis penit⁹ ignorātibus. tales nō eradicabunt in die iudicij. q̄i paf. celestis plātavit eos et in morte trāsplātabit eos in padiso. Hiere. xvij. Et crit tanq̄ lignū qđ plātāt sup aquas. qđ ad humorē mittit radices suas et nō timebit cū venerit estus. Sed de illis q̄ sunt plātati p symoniā sive rōne generis sive p̄cibus armati. Dicit xps. Q̄is plātatio quā nō plātavit pater incus r̄c. Idez est dicendū de dñis tpalibus et rectorib⁹ cōmunitatū. vil- larū. ciuitatū r̄c. Ideo q̄libet respiciat a quo est plātatus: q̄i ois plantatio r̄c. Et cōcoedat scriptura sacra Sap. iiiij. Adulterina planta- tiones nō dabūt radices altas: et a vento cō- mouebunt. Adulterina plantatio est quādo vxor dat filium alterius viro suo. Ita sancta mater ecclesia q̄ habet xpm in spōlūm facit p̄ p̄ces et symoniā platos qui dicunt adulterina plantatiōes qui eradicabunt finaliter. Mota Leci sūt r̄c. Quare vocat eos cecos. Respo- det q̄ nō ex ignorātia litteraz: q̄i apti erant et speculatori. sed vocat eos cecos ppter maliciā quā habebant practice cognoscēdo pecca- ta aliorū et nō sua. Sap. iiij. Excecauit enim illos malicia illorū. Mota questionē sup hoc. Si cecus cecū ducat. Est hic questio. Si ego cōfiteor alicui ceco ignorāti qui nescit discer- nere inter lepram et nō lepram. vel non habet potestatē absoluendi. nūquid ex hoc ego ero in piculo cadendi in foueam inferni. R̄sio q̄ cōfiteri ignorāti p̄t cōtingere dupliciter. vel scienter vel ignorāter. Si homo p̄fitek cōfesi- ori ignorāti ignorāter: q̄i homo p̄sumit q̄ est aptus q̄ est magister in theologia. vel lector vel platus vel p̄sidens ipm abilitat et forte est ignorās. Dico q̄ in tali casu vos estis excusa- tus. Sed ip̄c solus damnabif: q̄i nō debebat assumere gradū sine scītā. Q̄ze. iiij. Quia tu scītā repulisti. repellam te ne sacerdotio fungaris mibi. Mota. q̄i tu scītā repulisti. nō dicit: q̄i scītā non habuisti. sed q̄i scītā repulisti. q̄i multi sūt ignorātes. sed petūt consilium. Isti nō repellunt scītā. sed illi qui sunt ignorātes et nō petūt consilium. tales repel- lunt scītā et damnant. Sed q̄i hō eligit

q̄m q̄fite⁹ ignorāti: et
q̄m̄ rādet⁹ i fone⁹.

de gesyng.

Sermo I

sc̄eter cōfessorē ignorantē. bestiā et cecū. sicut v̄lurāj qui dicūt intra se. Si cōfiteor tali n̄mis stricte se haberet. ideo vadam ad talem. Si ergo electiue cecus cecum ducit: ambo ca- dunt in foueā inferni. Mota hic de illo capita ne armoū infirmo: cui scūfer adduxit bo- num cōfessorem. Qui cōfitebas solum de ve- nialib⁹: et de vna huic baliste quā inuenit se- mel r̄c. sed frater qui sciebat suam maliciā et malā vitā dixit sibi. Audiui q̄ semel cōbussi- fti tale villā. tunc emisit illū cōfessorē: et fecit vocari aliū cōfessorem simplicē et ignorantē sc̄i de illis cōmunitib⁹ quib⁹ oēs volūt cōfiteri et inuitant ad prandiu. et cōfessor ille excusauit peccata illū infirmi. De talib⁹ intelligit. Si cecus cecū ducat. Utinā inter vos nō sīt ali qui qui sc̄eter eligūt cōfessorē ignorantē: vt sunt v̄lurāj. cōcubināj r̄c. Eligatis bonos et prudētes cōfessores. q̄a melius est hic pur- gare peccata q̄i i inferno v̄bi nulla est redemp- tio r̄c.

Feria quinta post dñicam Oculi Sermo. i.

Rat predicas in

synagogis galilee. Luce. iiiij. Ser- mo n̄f erit de sancto euangelio r̄c. Sanctū euāgelij hodiernū declarat nobis dñs n̄f Iesu christo q̄tuor magnas et altas excellētias. p̄ma diuina potentia. secūda hu- mana clemētia. tercia pfecta sanctitas: quar- ta extensa charitas. De quarta. s. extēsa cha- ritate xpi. q̄i exhibat p̄dicando non solū in ma- gnis villis. sed etiā in paruis et synagogi. de hoc loquit thema dicens: Erat p̄dicans i sy- nagogis galilee. Prima excellētia xpi quā nobis declarat sanctū euāgelij est diuina po- tentia. que est facere de creaturis vt sibi pla- cet. Iuxta suū imperiū statim fit vt ip̄e p̄cepit. Q̄m si deus diceret monti. transi hinc statim esset factū r̄c. Secus de nobis. q̄i si volum⁹ aliquid facere oportet nos laborare et in tpe et cū instrumētis necessarijs. et cū auxilio opari sed deus dixit et facta sunt. ps. xxxij. nec indi- get instrumētis nec auxilio alicui⁹. Imo q̄cqd facit p̄ creaturas p̄t p̄ seipm facere imēdiate. Hec diuina potentia ostendit in p̄ncipio euā- gelij v̄bi legis q̄ christus imērando curauit mulierē a febris. Surgēs iesu s de synago- ga intrauit in domū Symonis leprosi. So- crus autē Symonis leprosi tenebaſ magnis febrib⁹. et rogauerūt illū p ea. stans aut̄ impe- rauit febrib⁹ et dimisit illā. Et cōtinuo surgēs ministrauit illis. In q̄ ostēdīt potētia in xpo faciēs de creaturis. s. de infirmitate et sanita- te sicut vult solo impio voluntatis. Mota hic duo secretā moralia. Primi cogitādo condi- tionē infirmitatis. ibi. tenebaſ magnis febri- bus. Secundū cogitādo modū curatiōis im- perauit febris. Pro primo nota q̄ hec se- bris vt dicit glosa moralis significat peccatū mortale. Ratio. q̄i peccatū mortale h̄z p̄ditio- nes febris. Ratio. qm̄ sic morib⁹ sive infirmi- tas febris p̄mitit initū. s. frigus ante q̄ veni- at. ita peccatū mortale p̄mitit initū. s. frigus negligētie honorū operū. Item auscrt appeti- tum comedendi et deordinat gustū corporis. Hoc idē facit peccatū mortale. Quādui pso- na est diligens in bonis opibus iuxta suū sta- tum et conditionē: deus p̄seruat ipsam a febre peccati mortalis. sed statim q̄i psona dimit- tit diligentia et deuotionē. q̄i iam nō dicit ho- ras distincte. nec facit orationē vt cōsuevit. s. sic paulatim in frigidis statim sequit̄ peccatū mortale. Q̄d p̄t practice declarari tā in reli- giosis q̄i clericis. q̄i etiā laicis. Quādui em̄ religiosus seruat cum diligētia regulā et ceri- monias in cibo. potu r̄c. deus cōleruat ipsū a febre peccati mortalis. sed quādo miser reli- giosus mō dimitit vnam ceremoniā. modo aliā: dicendo. Cleres sufficit mihi seruare vota essentialia et p̄cepta q̄i ceremonie nō obligant ad peccatū. ergo non tenebo. statim cader in peccatū: q̄i q̄uis nō obligāt tamē p̄seruant a pctō ceremonie. et q̄ istā negligit statim in pctō cōdūt. Q̄m si religiosus nō sit ceremoniosus erit criminōs. viciōs. luxuriosus r̄c. Idē de p̄sbytero q̄i dicit officiū suū cum diligētia surgit d̄ nocte ad matutinas. dicit missam cū deuotione. et nō pro pecunia r̄c. deus custo- dit ipsum a febre peccati mortalē. sed quādo incipit in frigidis et negligētia et indeuotio- nē statim sequit̄ febris peccati mortalē. Idē de laicis. q̄diū sunt diligētes in aliquo bono modo viuendi recepto. s. orandi. confitendi. cōicandi. deus cōseruat ip̄os a febre peccati. sed postq̄ incipiūt frigescere p̄ negligētia di- cendo. nunq̄ oportet facere tanta r̄c. statim sequit̄ febris peccati mortalē. Autoritas. Ad numū caloē trāsiet ab aquis niuiū. et v̄sq̄ ad inferos pctō illi⁹. Job. xxvij. Mota ab aquis niuiū. i. a negligētis honorū operū transiet. supple pctō. ad calorē niuiū. s. peccati morta- lis. qđ vult corpus et animā. Item alia auto- ritas. Unusquisq̄ temptat a sua p̄cupiscētia abstract⁹. i. sepatu. s. a spūalib⁹ et bonis ope- rib⁹. et illectus. i. impulsus. s. ad tpalia. Jac. i. Ergo custodite vos a frigore negligētia et in- deuotiōis. et cōtinuate bonā vitā incepit. Quātū ad secundū cogitādo modū cōsiderationis. p̄mo rogauerūt illū p ea. secūdo

Feria quinta post Oculti.

stetit. tertio imperauit febri. Hunc modū te-
net deus sanādo asas nostras a febrib⁹ pecca-
tor⁹ mortaliū p̄ pdicationē. in q̄ fit p̄mo roga-
tio siue ořo. p̄mo dicēdo: Ave maria. secūdo
stat p̄dicator⁹ altius: qz tener locū xp̄i: qz non
debet sedere. tertio impat: qz loquī in psona
christi. Abath. x. Nō em̄ vos estis qui loqui-
mini: s̄ spūs patris vestri qz loquī in vobis.
Iđo hſt autoritatē imperandi: vt gentes di-
mittant peccata et p̄fiteant zc. Et qn̄ p̄tō: qz
audit sermonē recipit bonū p̄positū cauēdi
a peccatis. tūc infirm⁹ curat a febre p̄t. vn⁹
a febre supbie. alius a febre augacie. alius a fe-
bre luxurie zc. Autēas. Incēsa igni et suffossa
ab increpatione vultus tui pibunt. ps. lxxix.
Pro cui⁹ intellectu sciendū. qz oia p̄tā mor-
talia sunt septē. que cōmutunt dupliciter. vel
ex cōcupiscēta mali. vel ex negligētia boni.
Et p̄mo veniūt septē peccata mortalia quasi
incēsa igni. s. ex cōcupiscēta ignita. De q̄ dīc
scriptura. Iđus est vſqz ad assumptionē de-
uorās. Job. xxxi. Enī supbie. auaricia. luxu-
ria. gula. ira. non sunt nisi ignis et inflamatio.
Alia duo peccata. s. inuidia et accidia dicunt
suffossa. i. suffossa. quia veniūt ex negligētia.
Qui aut̄ vult diruere aliquā domū. subr⁹ ca-
uat primo ip̄m fundamēta. Sic fundamēta
xp̄iani sunt lapides bonoř operū. vnitā et so-
lidara bitumie charitatis siue dilectionis. S̄z
peccatū iuidie suffodit et expellit bitumē cha-
ritatis. et peccatū accidie diruit lapides bonoř
operū. Ecce quare dīciū incēsa igni et suf-
fossa. Remediū est. ab increpatiō vult⁹ tui.
s̄z pdicationis. peribūt. sup̄ole peccata et seq/
tur sanitas. Predicatio vici⁹ vultus dei. Nō
quoniam sicut in facie cognoscit⁹ psona. ita de/
cognoscitur a nobis in pdicatione quomō est
vnus deus in essentia. et trin⁹ in psonis. Da-
uid ps. xxvi. Faciem tuā dīe requirā. s̄z pre-
dicationē. Secūda virtus xp̄i quā declarat
nobis euangeliū est humana clemētia. Pro
cui⁹ intellectu sciendū qz christus erat verus
deus et verus homo. Ideo nō semp faciebat
opa diuina. ne dicereſ solum deus. nec facie-
bat semp opera humana. ne diceretur solum
homo. Sed aliquādo simul faciebat opa soli
deo ppria: vt curare infirmos. etiam aliqua
humanitatis: vt infirmos manibus tangēdo
vt medicus. Ideo dīcit secūda pars euāgeliū
Cum sol occidisset omnes qui habebant infir-
mos varijs languorib⁹ ducebant illos ad eū.
At ille singulis man⁹ imponēs curabat eos.
Mota hic duo secreta. Primū cogitando mo-
dum curationis istorū infirmorū diuersum.
primo dīcit: Omnes qui habebant infirmos.

Et quilibet infirmus dicebat suam infirmi-
tem. Et christus singulis manus imponēs. qz
solo verbo poterat simul omnes sanare. tamē
singulis man⁹ imponēbat: dicendo. Enī fidez
et deuotionez tua⁹ in fiat tibi. In hoc ostendit
christus curationē nostrā quā ip̄e facit de pec-
catis in sacramētali p̄fessione ad quā oportet
venire vñs post aliū. quia si omnes simul cō-
fiterent: nihil valeret cōfessio talis. Sed qui-
libet homo debet dicere suam infirmitatē. id
est suū peccatū quātum scit et p̄t. Mota p̄tra
illos qui dicūt cōfessori. interrogate me: quia
nō recordor de aliquo peccato. Sed si cōfes-
sor esset auisatus: dicēdo. Quid mihi dicitis
de tali vicina vestra. respōderet sibi non solū
peccata mortalia sed etiā venialia. Et de suis
dicit. qz nō recordat. oportet ergo qz vosmet
dicatis peccata put scitis et poteritis recorda-
ri peccata p̄terita. cogitando mēbra p̄ que hō
p̄t peccare. s. p̄ cor. os. man⁹. oculos. aures.
zc. lic⁹ cōfessor sciāt. tamē oportet dicere cōfi-
tentē psonaliter totū: quia christus iam scie-
bat infirmitates illoř. tamē ip̄e volebat qz ip̄i
met diceret. Sic cōfiteri nihil aliud est qz di-
cere suam infirmitatē. scz dicendo: ego sum
supbus. id est ventus supbie intravit animaz
meā. Ideo pater curetis me. Idē de alijs pec-
catis. Tunc cōfessor imponēs manū suař (qd
est d̄ bene esse et nō de necessitate absolutois)
dicit in effectu. Enī tuā fidem et deuotionē sis
absolutus de peccatis tuis. Iđo dīcit christ⁹
cōfessoribus. In nomine meo sup egros man⁹
imponēt: et bene habebunt Abaci ultimo.
Mota in nomine meo: quia auctoritate christi
possunt absoluere et nō aliter. Mota qz triplex
est gradus penitētie p̄tra alijs cōfessores di-
cētes: qz p̄nīe sunt arbitrarie. Quedā sunt ex
lege dei mādate. quedā sunt p̄ ecclēsiā ordi-
nate. quedā sunt p̄ p̄fessorē imposite. Penitē-
tie ex lege dei mādate sunt: vt q̄ fecit furtū et
restituat. ista penitētie non est arbitrarie: sed
de lege dei. Redde quod debes. nec cōfessor
siue papa potest dispēſare. Item si iniuriasti
aliquē oportet petere iuriā: qz de lege dei est
Secūdo quedā penitētie sunt ab ecclēsiā or-
dinate. Dicunt aliqui iuriā: etiā theologi.
qz p̄ quolibet peccato mortali debet septem
annis de penitētie. als complebi⁹ in purga-
torio. Sed per penitētie et indulgentias re-
secant. Sed qualitas penitētie est arbitra/
ria. Secunda moralitas cogitando tempus
in quo christ⁹ curabat infirmos. ibi. Cum sol
occidisset. In sacra scriptura christ⁹ dīcit sol.
Ideo dīcit ecclēſia viginī Marie. Felix nāqz
es sacra vgo zc. Occasus solis iusticie fuit in

Secunda pars.

Bermō I

cruce in die passionis: qz tunc terra fuit inter-
posta inter ip̄m et nos. qn̄ aia eius fuit in in-
ferno et corpus in sepulcro. Lū ergo sol occi-
disset: quia est conclusio omniū doctoz. qz sa-
cramētū penitētie sicut cetera habz virtutē a
passiōe xp̄i. Ideo qn̄ absoluis peccator⁹ debet
cogitare qz omnia vulnera xp̄i sunt aperta. et
sanguis effundit sup eū. Ideo aplūs Hebre.
ix. Sanguis xp̄i emūdavit cōscientiā nostrā
ab opibus mortuis ad seruendū deo viuēti.
Gen. xxvii. Post solis occubitū vidi Jacob
in somnis scalam. cacumē tangebat celū. pes
terrā. angeli ascendebat et descendebat. et dñm
vidit ibi innixū scale. Hec scala est penitētie:
que tot habet gradus quot sunt opa peniten-
tialia. Hec scala ante occubitū solis iusticie
stabat sub terra: quia habebat pedē in infer-
no. et caput hic in terra p̄ quā descendebat ad
infernū omnes qui faciebat penitētie. Ideo
Dauid. Quis est I. s̄ qui videt et non videbit
mortē. eruet animā luā de manu inferi zc. ps
lxxvii. Sed post solis occubitū. scz die ascē-
sionis. christus crexit hanc scalā sup terrā te/
nens pedē et caput in celū. et in ascensiōe ascē-
dit p̄ ipsam ip̄e xp̄s cū suis patrib⁹. Ideo illi
qui mō faciūt penitētie ascendūt in celū p̄
ipsam. Ideo xp̄s. Penitētie agite apropin
quabit em̄ regnū celoz. Abath. iii. Et dīcit qz
angeli ascendebat et descendebat p̄ eaž ad in-
nuendū qz penitēties p̄ templatiū ascēdūt ad
deū p̄ templando deū et orando. Actui autēz
ascēdūt p̄ opera misericordie ad deum. et de-
scēdūt ad subueniendū p̄ primo p̄ opera mi-
sericordie. Et dīſis qui stat in capite scale in-
uitat eos dicens: Venite ad me omnes qz la-
boratis et onerati estis: et ego reficiam vos zc.
Abath. xj. Ecce quare dīcit. Lū sol occidisset
qn̄ ante null⁹ potuit intrare celū p̄ penitētie.
Tercia virtus quā ostēdit sanctū euāgelij
liū de christo. est pfecta sanctitas que cōsistit
in vitando et extirpādo opa dyaboli. Quāto
em̄ psona est sanctior et pfectior: tanto magis
sibi displicēt opa dyaboli et vitat illa. De vir-
tute dīcit euāgeliū. Exhibant autēz a multis
demonia clamātia et dicentia. quia tu es fili⁹
dei. Et increpans nō sinebat ea loqui. quoniam
sciebat ipsum esse christū. Ecce hic perfecta
sanctitas. Est hic questio. Quare nō sinebat
ea loqui cum dicerent veritatē: qz forte iudei
credidissent ipsuz esse christū et saluatorē mū-
di testimonio demouū. Respōdef tripli ra-
tione. Prima ratio: ne veris falsa miscerent.
Secūda rō. ne videref ab ip̄is testimoniuū qz
rere: qz pharisei iā dicebant ip̄m in beelzebub
ēcere demonia. Tercia dando nobis exēplū
ne queramus ab eis auxiliū in aliquo. Mota
hic duas alias r̄siōes. R̄sio p̄ma l̄ralis q̄re
nō sinebat ea loqui. qz dītio est demonis nō
dicere veritatē. nō duplicit. vel coact⁹ p̄ ali-
quā sanctā psonā. vel vt decipiat. Dicit p̄mo
aliquā veritatē quā p̄testat vt leui⁹ credat
post mēdacio vel diffamatiōe cōplet. Mota h̄
de corona regis frācie. ne qz dyabol⁹ diffama-
vit militē mēdose. qz ip̄e destructur⁹ est re/
gnū eius. Ideo de dyabolo dicitur Joh. vii.
In veritate nō scribit. glosa Augi. Bñ fuit in
veritate. qz bonus et sanct⁹ a deo creatus. sed
nō stetit. Qn̄ aut̄ demones dixerūt xp̄o. Tu
es fili⁹ dei zc. xp̄s nō sinebat ea loqui ampli⁹
ne forte diceret aliqđ mendacū. qz forte dixiſ-
sent. Tu es fili⁹ dei. sed nō potes mutare legē
Abys. vel illia. ergo nō sinebat ea loq. Se-
cūda r̄sio est moralis: vt xp̄s daret nobis ex
emplū. qz pro nullo bono quātūcūs magno
debem⁹ qz rere cōfiliū demonū. nec p̄ sanitate
nec p̄ fili⁹ habēdie. nec p̄ re p̄dita ē recurrē
ad ip̄os. ideo xp̄s nō sinebat ea loq. etiā p̄ tā-
to bono. s. p̄ p̄uerſiōe iudeoz. Mota h̄ quō de-
mones nesciāt oia: vt p̄z de nouē electoribus
regis existētib⁹ i castro. quō dyabol⁹ nūc p̄
tuit scire qd ibi tractarēt. lic⁹ a mult⁹ inuoca-
ref. Hō quō in veteri lege puniebanſ recurrē
tes ad demones. Levit. xx. Ita q̄ declinaue-
rit ad magos et ariolos. et fornicata fuerit cuž
eis. ponā faciē meā p̄tra eam et interficiā eā d
medio pli mei. Mota fornicata fuerit. qm sic
mulier qz dimisso vīro adheret ribaldo forni-
caf et adultera. ita xp̄ianus qz dimisso xp̄o
recurredit ad diuinos. Itē nota quō puniebat
etiā diuin⁹ Levit. xx. Vir siue mulier in qb⁹
phytonic⁹ siue diuinatiōis furit spūs. morte
moriantib⁹. lapidib⁹ obruent eos. sanguis eorū
fit sup illos. Quarta virtus ē extēla chari-
tas. de q̄ dīcit thema. Erat pdicās in synago-
gis galylec. De hac virtute dīc euāgeliū. Fa-
cta aut̄ die egressus ibat in desertū locū. et tur-
be reqrebant eū. et venerūt vſqz ad ip̄m. et de-
tinebāt illū ne discederet ab eis. Quibus ille
ait: qz et alijs ciuitatib⁹ oportet me euāgeliā-
re regnū dei. qz ideo missus sum. Et erat pdic-
ans in synagogis galylee. Aboralis habēt h̄
doctrinā pdicatores vbi dei in h̄ qz dīcit xp̄s.
alijs ciuitatib⁹ oportet me euāgeliāre. Dicit
decretalis. Lū ex iniūcio. qz tm̄ ē officiū pdica-
toris qz filius dei nō verecūdareſ dicere qz ad
hoc erat missus. Jam dicta decretalis vocat
officiū pdicatiōis p̄cipū officiū i ecclēſia dei
Ideo amore dei vadat ad pdicandū diligē-
ter. Sed mō iam videſ comp̄ctū illud quod
plangendo dicebat Hieremias Trenoz. iii.
y iii

Feria quinta post Oculi

definitio

Partuli petierunt panem, et non erat quod frangeret eis. Panis aliaz est verbum dei. *A. Matth. viii.* Non in solo pane vivit homo; sed in omni verbo quod procedit de ore dei. Pauperes Christi petunt panes et non est quod det eis, non faciebat sic antiqui sancti. Imo legimus de beato Augustino quod verbum dei predicit ut quis ad suam erudititudinem. Non etiam de Beda ceco ex antiquitate, quod non ex seruore volebat predicare et semel decepit a ductore suo puerum predictum cauit lapidibus tecum. Sed mox dicunt magister in theologia, volo quiescere, et male faciunt: quod viatores non debent quiescere quousque sunt in termino. Iudeus isti quod mox descendit laborabunt in inferno. Iudeus predicatoribus dicitur. Ecce in mundo vniuersu[m] predicatur euangelium. *A. Marci. xvij.*

Feria quinta post Oculi.
Sermo. ii.

Ocr^o Symonis

tenebat magnis febribus. *Luc. iiiij.*

In isto tempore volo declarare oes spirituales infirmitates anime peccatorum. Et abo medicinas curatiuas fum regulas medicinae illius magni hypocratis. s. christi. *A. Matthei.* Tertia erit utilis et proficua. Sed ut sit deo appetibilis et gratiosa salutetur virgo gloria. Socrus Symonis tenebat tecum. Hoc verbum ad litteram habebat de quodam miraculo quod fecit chrysostomus quod recitat beatus Lucas in euangelio hodierno. Dic breuiter historiam euangelij. Questio litteralis qua christus voluit curare illam mulierem imperatorem. cum dicit scriptura et stans super illam impauit febri tecum. Alias enim curauit tangendo: quia singularis manu imponens curauit illos. Respondeamus quod per imperium curando ostendit nobis suam diuinitatem. Et per tactum sanando ostendit suam veram humanitatem. Secunda questio quare non sinebat longi demonia cum tamem dicerent veritatem. Responsio. quod propter nostrum exemplum. ne per quo quis bono queram auxiliu demonum. etiam per restauracionem totius mundi. De infirmitate dicit thema. Socrus autem Symonis tecum. patet thema latenter. Abodo iuxta intellectum allegoricum seu morale videnda sunt tria. scilicet quis sit iste socrus Symonis. secundo quis est iste Symon. tertio que febres sunt iste. Quatum ad prius sciendum et socrus significat carnem aut corpus. Ratio. quod sicut socrus et nurus male communiter conueniunt: sed bene discordant. Sic inter carnem et animam est continuo discordia. quod semper unum opponit alteri: et semper riscent. quia si anima vellet ieiunare et abstinere. et caro vellet comedere. anima vellet orare: caro dormire. et sic de aliis. Ideo apostolus. Caro concupiscit aduersus spiritum et spiritus aduersus carnem. hec non sibi inuidit aduersantur. Gal. v. Quantum ad secundum Symon significat spiritum. Symon autem inter praetextum obediens. sic spiritus rationalis in quantum est ad imaginem dei deo obediens est: quod secundum suam naturam et operationem spiritus semper vellet complacere suo creatori. Unus apostolus. Ideo dilector legi dei secundum interiorum hominem. s. spiritum. Roma. viij. Sed aliquis est inobediens deo. hoc est propter carnem. Ideo apostolus. Unus aliud legem in membris meis repugnante legi mentis mee. et captiuam in lege peccati. quod est in membris meis. Ibidem. Quantum ad tertium febribus in sacra scriptura significat peccatum mortale. Ratio. quod peccatum mortale habet conditiones febribus. Quoniam sicut febris austert appetit comedendi et deordinat gustum corporis. quia cibis dulcis videatur et ecouerso. et infirmus appetit contraria et nociva. hoc id est facit peccatum mortale. Quandiu enim persona est sancta. que scilicet est in gratia dei et in bona vita: sentit magnam saporem et dulcedinem in cibis anime. quod sunt orationes. lectiones. contemplationes. missae. sermones et homines. quibus anima vivit et impinguatur. Autoritas. Non in solo pane vivit homo tecum. *A. Matth. viii.* Sed quoniam venit febris peccati mortalium seu per consensum sive per opus: factum est. statim perdit gustum. nec sentit saporem nec dulcedinem: immo si vult orare statim attendat. et sic de aliis. Augustinus. In pious non sentit dulcedinem dei: quod de febre iniquitatis palatum cordis amissit. Cum ergo dicit thema. socrus symonis. id est caro a qua sunt peccata initia: sed sunt in anima subiecta: tenebat magnis febribus. Mota magnis non loquitur de peccatis venialibus. sed de mortalibus. nec de febre in singulari: sed de febribus in plurali. Dicunt autores medicine quod septem sunt species febrium corporis. s. continua. quotidiana. terciana. quartana. effimera. erratica. ethyca. Sic spiritus aliter sunt septem febres anime significatae per has septem febres corporis. propter quod dicit thema. Socrus symonis tecum. Prima dicit continua: quia continua affigit tam de die quam de nocte. Hec significat febrem continua anime que est peccatum avaricie: quia continua affigit avarum. instantem quod non sentit ciborum dulcedinem nec saporem. immo quoniam avarus est in mensa et videt uxorem filias et familiam bene comedere dicit intra se. O miser iam destructus sum. ecce iam uxor mea comedit unum panem. Idem de aliis. Et sic allegat per oppositum liberalis. et gaudet et letat. Ideo comedamus et bibamus: quod dominus prouidebit nobis. Ita et avarus qui est in ecclesia ubi orare debet et cogitare de alio mundo. tunc ipse cogitat

spiritum. et spiritus aduersus carnem. hec non sibi inuidit aduersantur. Gal. v. Quantum ad secundum Symon significat spiritum. Symon autem inter praetextum obediens. sic spiritus rationalis in quantum est ad imaginem dei deo obediens est: quod secundum suam naturam et operationem spiritus semper vellet complacere suo creatori. Unus apostolus. Ideo dilector legi dei secundum interiorum hominem. s. spiritum. Roma. viij. Sed aliquis est inobediens deo. hoc est propter carnem. Ideo apostolus. Unus aliud legem in membris meis repugnante legi mentis mee. et captiuam in lege peccati. quod est in membris meis. Ibidem. Quantum ad tertium febribus in sacra scriptura significat peccatum mortale. Ratio. quod peccatum mortale habet conditiones febribus. Quoniam sicut febris austert appetit comedendi et deordinat gustum corporis. quia cibis dulcis videatur et ecouerso. et infirmus appetit contraria et nociva. hoc id est facit peccatum mortale. Quandiu enim persona est sancta. que scilicet est in gratia dei et in bona vita: sentit magnam saporem et dulcedinem in cibis anime. quod sunt orationes. lectiones. contemplationes. missae. sermones et homines. quibus anima vivit et impinguatur. Autoritas. Non in solo pane vivit homo tecum. *A. Matth. viii.* Sed quoniam venit febris peccati mortalium seu per consensum sive per opus: factum est. statim perdit gustum. nec sentit saporem nec dulcedinem: immo si vult orare statim attendat. et sic de aliis. Augustinus. In pious non sentit dulcedinem dei: quod de febre iniquitatis palatum cordis amissit. Cum ergo dicit thema. socrus symonis. id est caro a qua sunt peccata initia: sed sunt in anima subiecta: tenebat magnis febribus. Mota magnis non loquitur de peccatis venialibus. sed de mortalibus. nec de febre in singulari: sed de febribus in plurali. Dicunt autores medicine quod septem sunt species febrium corporis. s. continua. quotidiana. terciana. quartana. effimera. erratica. ethyca. Sic spiritus aliter sunt septem febres anime significatae per has septem febres corporis. propter quod dicit thema. Socrus symonis tecum. Prima dicit continua: quia continua affigit tam de die quam de nocte. Hec significat febrem continua anime que est peccatum avaricie: quia continua affigit avarum. instantem quod non sentit ciborum dulcedinem nec saporem. immo quoniam avarus est in mensa et videt uxorem filias et familiam bene comedere dicit intra se. O miser iam destructus sum. ecce iam uxor mea comedit unum panem. Idem de aliis. Et sic allegat per oppositum liberalis. et gaudet et letat. Ideo comedamus et bibamus: quod dominus prouidebit nobis. Ita et avarus qui est in ecclesia ubi orare debet et cogitare de alio mundo. tunc ipse cogitat

Sermo II

de foris et foro tecum. Ita de nocte quoniam est in lecto et debet dormire et quiescere semper somniat latrones. Si sentit mures dicit quod sunt latrones. Si videt filium currere dicit: O miser iam perdimus. ecce sotulares sunt iam rupti. Ecce quoniam avarus continua affigit et quod avaricia est spiritus continua. nullus enim est qui aliquis non quiescit nisi avarus. Christiani quiescunt in die dominica. iudei in sabbato. agareni in die veneris. Avarus autem nunquam quiescit. Lunctus dies eius doloribus et eruntis pleni sunt. nec per noctem mente quiescit. Eccl. iiij. Contra hanc febrem ille Magnus Iopas ordinauit unum amphorismum dicens. Tidete et cautele ab omni avaricia. quod non in abundantia cuiuslibet vita eius est ex his quod possidet. *Luc. xij.* Mota ab omni avaricia ostendit quod sunt plures species avaricie. Prima est rapina domino. secunda simonia ecclesiastica. tercya usura laicorum. quarta fraus venditorum. quinta calunia adiutorum. sexta furtus occulorum. septima detinatio inuenientrum seruum vel bonorum defunctorum. Dic de qualibet puter est expediens. Ideo Christus optimus medicus dat medicina curatiuam: dicens. Tidete et assignat rationem dicens: quod non in abundantia. De supradictis vide autoritates in sermone ferme quarte post primam dominicam quadragesime. Assumit Secunda dicit quotidiana: quod non affigit continua ut prima sed quotidie. dimittit infirmum et post redit. Hec significat aliam febrem que est peccatum gule. quod quotidie infestat hominem. licet non continua. quod non post prandium nec etiam quando homo dormit. sed quolibet die de mane stomachus clamat. fames fames. Mota quod quidam plus volens ostendere quod esset peccatum gule intravit per ciuitatem clamando. iustitia. iustitia. Et autem fuisse coram iudice. quod pater suis dimisit sibi unum creditorem quem soluit statim eadem die quod pater mortuus est. quod in crastinum inter pater debitus et iterum sibi soluit. adhuc petet debitum. abs ministris mihi ad mortem. Et quis est ille dixit iudex. quod ego faciam tibi iusticiam. Philosophus ostendens sibi ventre dixit: Ecce creditor a patre mihi dimissum cui causam solui millesies et adhuc petet. Respondebit iudex. Amice in eadem damnatione ego sum. Ecce hic febris quotidiana. Dicunt gulosi. Venite sumamus unum et impleamur ebrietatem: et erit sicut hodie sic et cras. et multo amplius. *Psa. lvi. Sap. ii.* Unus etiam falso et vnguento nos impleamus. Contra ille Magnus Galienus christus ordinavit amphorismum dicens: Attende domine ne forte grauenus corda vestra in crapula et ebrietate. *Luce. xxij.* De cibis solum recipere necessitatem et cauere a superfluitate. Unde sicut homo bone conscientie quando sibi soluit ultra debitum restituit. ita ventre restituit vomitando. igit videlicet habere conscientiam. Sunt aliqui miseri qui continua sunt in tabernaculo tecum. tales miseri sunt quod bestie. Ratio. quia ex quo bestia bibit tecum. non biberet si rex vel papa invitaret ipsam. et tu bestialis homo per necessitatem summis. et sic non solus aia sed etiam corpus destruit quod vinum percutit venas et sequitur tremor membrorum et oculi lachrymantur. et non propter christi passionem. Ideo dicit Christus. Attende tecum. Tercia febris dicit terciana quia venit die tercii. Hec significat febrez anime que dicitur accidia seu negligentia de opibus penitentie. que vie tercia maxime affigit. id est tercia propter penitentie. Dic quod prima consistit in tribus pribus. s. contritione confessione. et satisfactione. Hec tercias persummis affigit. Dic quod satisfactione debet fieri deo de peccatis: ut si peccasti per superbia. pompa. vanitatem. satisfactione deo per humilitatem: et sic de aliis. Satisfactione etiam debet fieri primo de ablatis et dannis restituendo. Responde deinde si est aliquid de malo nostro. si retinuisti aliquid de ecclesia. de defunctis. de scrivitoribus. de usura. et sic de aliis. Hec tria opera penitentialia dicuntur tres dies. Autoritas. Ibimus viam tristis dierum in solitudine ut in molemus deo nostro. *Exod. iiiij.* Et in die tercii scilicet satisfactionis febribus affigit. Ecce die tercii quando grauissimus dolor vulnerum erat Ben. xxxvij. Mota huius de magno domino in Lombardia: cui unus sanctus homo reuelauit quod demones sibi faciebat palacium in inferno. Contra istam Christus ordinavit incardinam dicens: Redde omnibus debita. nemini quicquam debecatis nisi ut inuidem diligatis. Roma. xij. Ex ista febre terciana multi moriuntur de morte eterna. quod nolunt restituere. et tam non dimittunt peccatum nisi restituant ablatum. regula est theologorum et iuristarum. xij. q. vi. Si res. Dicunt aliqui. dimittit in testamento. et heres meus restituet. Sed hoc nihil vallet. Ratio. quia vos in vita vestra estis in peccato mortali. quia nolueritis restituere. ideo in alia vita eritis eternaliter in pena. Gregorius. Ad magnam iustitiam dei pertinet ut in alio mundo non careat supplicio qui in hoc mundo noluit ea rere peccato. Quarta dicitur quartana. hec significat febrez anime quod dicitur superbia. triplici ratione. Prima ratio est. quod est leonina. Leo autem est animal superbum. et significat personam superbam. que affigitur ad instar leonis de febre superbie. Secunda ratio. Quartana multum durat ut patet de lucifero: qui adhuc hodie affigitur de febre superbie cupiens deo parificari.

de gula

fratris fratris febribus.

Feria quinta post Oculi

*de prona
pura.*

Sed qd nō potest de facto, tñ in figuris et sanguinis vult ei equari. Itē est incurabilis. Avaricia curat p paupertate, luxuria p infirmitate, sed superbia minime. Tercia ratio, quia sicut quartana venit quarta die, sic superbia venit ex quattuor. s. ppter bona corporalia, et ppter bona spūalia, et ppter diuitias terrenas, et ppter honores mundanos. Quātū ad primū. Juuenis pulcher et fortis rē. magnā supbiā habet de se. Sed optima medicina ē hoc est cogitare morē, quō tūc vermes comedēt carnes. Quātū ad secundū. quidā supbiūt de bonis spūalibus, qz orant, ieunāt, de quibus volūt habere vanā gloriā. Remediū cōtra h est, quō sanctiores nobis peccauerūt et damnati fuerūt. Ideo augetis, qz nō est vestrū sed dei, qui nobis imposuit iocale deuotōnis: vt ipm portetis, ideo videatis ne ipm perdatis. Quātū ad tertiu. quidā supbiunt de diuitiis terrenis. Remediū cōtra hoc est cogitare quō hodie vel cras amittent oīs. Quātū ad quartū. quidā supbiunt de honore mūdano dicendo. Ego sum miles, papa, episcopu, vel rex rē. Remediū cōtra hoc est quō hodie vel cras et cito te oportet reddere computū q̄liter dignitatem habuisti. qualiter in ea vixisti, et qualiter peccata notoria corexisti. Et Beda Quattuor sunt species quibus omnis tumor arrogantū declarat. Cōtra hanc dicit medicus noster xps. Supbiam nunq̄ in tuo sensu aut in verbo dñi pmittas. in ipsa em̄ initū sumpsit omnis pditio. Thobie, iiiij. Mota oīs pditio. s. angelorū et hominū. Quinta febris dicit effimera, qz eadē die qua venit reddit. Dic̄t aut̄ effimera a pīse sic dico, q̄ moritur illa eadē die qua nascit. Hec significat feb̄ē anime, q̄ dicit ira, que eadē die q̄ nascit debet mori. Clerbi gratia. Si fit tibi aliq̄ iniuria verbo vel facto subito venit ira ī corde, sed eadem die debet mori. s. recipiendo ppōstum non se vindicare, quia vindicta est dei. Da mihi vindictam et ego retribuā dicit dñs. Cōtra istam christus ordinavit optimā mediciā dicens: Irascimini et nolite peccare. Sol nō occidat super iracundia vestrā, nolite locum dare dyabolo Ephes, iiiij. Mota irascimini sed nolite peccare, suple recipiēd̄ vindictā. Sol non occidat rē. Pater quomō ira debet mori eadem die. Dic̄t exemplū quod legit in vita patrū de illo sancto episcopo qui invitauit ad prandiu illum heremita, qui ex aliq̄ necessitate venit ad suā ciuitatē. Episcopus aut̄ cogitans magnā afflictionē et abstinentiā quam heremita fecit in heremo: fecit bonum prandiu. Quod cum coram heremita pone-

Sermo

Feria sexta post dñicam Oculi. Sermo.

Limus qz hic est

ppheta saluator m̄di. Jo. iiii. Istud sancti euangeliū cōtinet vnā pulcrām historiā in qua continent magne disputationes inter xp̄m et alias p̄sonas. Prima fuit inter christū et mulierē samaritanā. Secunda fuit samaritane cōtra christo. Tercia fuit cōtra christū et discipulis. Et quelibet disputatione habet op̄imā questionē. Et disputationis p̄me disputationis fuit. Dic̄r video q̄ ppheta es tu. Et disputationis secundae disputationis ē q̄ xps est messias. Conclusionis tertie disputationis ē thema: q̄ saluator mundi. Quantū ad priam disputationē q̄ fuit cōtra samaritana sciendū, hec fuit benigna. q̄ christus incepit. Vnde dū xps iret de villa in villam p̄sonaliter p̄dicando venit iuxta sa- maritā magnā ciuitatē plus q̄ parisi. et iuxta illas ciuitatē erat fons altus. et dicebat fons: q̄ aqua viua scaturiebat, et puteus. q̄ p̄fun- da, et xps fessus et totus fatigatus ex itinere po- fuit se sup fontē ī ore: vt facies sua bñdicta respiceret sup fontem: vt aere recēti refrigera- ret. Discipuli aut̄ apostoli interim veniūt ad ciuitatē ad emendū panē et cibū. Et cum xps sic esset solus ad fontē, et hora erat sexta venit mulier de ciuitate samaria baurire aquā et in- venit ibi christū. quē nō salutauit cognoscēs ē vestib⁹ q̄ iude⁹ ēct. nō em̄ loqueban̄ iudei samaritanis, sicut nec nos xpi cum infidelib⁹ saracenis rē. Et xps incepit disputationē di- cens: O mulier da mihi bibere. Que respic̄t̄ eum curuo oculo: dixit et incepit arguere con- tra christū dicens: Quo tu iudeus cum sis bi- bere a me poscas: que sum mulier samaritana bene scis q̄ iudei nō eoutum̄ samaritanis. cer- te non dabo tibi bibere. Et xps replicauit di- cens: O mulier si scires domū dei, et quis est qui dicit da mihi bibere tu forsitan peties ab eo, et dedisset tibi aquā viuam. Mota donum dei datū humano generi. Hoc donū est filius dei datū in incarnationē, de quo psa. ix. Per- nūlū datus est nobis. Ecce donū dñi ī no- strā redēptionē, et mulier arguens christus dicebat: Dñe nec in quo haurias aquam ha- bes, et puteus altus est. vñ ergo habes aquaz viuam. Et nūquid tu maior es patre nostro Jacob qui dedit nobis puteū, et ip̄e ex eo bi- bat et filii eius et pecora eius. Respōdit christus: Mulier nō intelligi de qua aqua ego loquor q̄ nō est d̄ ista. Quia omnis qui bibit ex hac aqua sicut iterum. Qui autē biberit ex aqua quā ego dabo ei fieri in eo fons aque silenter ī vitā eternā; et vitā eternā habebit. Tanta

sunt virtus verborū xpi q̄ mulier inclinata et iam cōpuncta in corde cuius humilitate et reue- rentia dixit: Dñe da mihi banc aquā vt nō si- tam neq̄ veniā huc baurire. Tūc christus re- spondit. Tu vīs de ista aqua. R̄sūt mulier. ita dñe. Vade ergo ad ciuitatē et voca virū tuū. Que respondit. Virū nō habeo. Et xps bene dixisti: quia virū nō habes. Quinq̄ em̄ viros habuisti: et hūc quē iam habes non est vir tuus: sed vīus ruffianus et ribaldus est et cōcubina sua es. Et dixit sibi omnia nomina viroꝝ suorꝝ et genꝝ, et cuius officiū erant. Talis vocabat sic: et habebat tale officiū, et mortu⁹ est tali morte: et sic de alijs. sed iste quem nūc habes nō est vir tuus sed vīus ribaldus: et ri- balda sua tu es. Et tunc illa incepit clamare. O domine domine: clare video q̄ propheta es tu, et scis omnia que feci. quasi dicit. Par- ce mihi quia prius vocauit te iudeum. Conclu- sione p̄me disputationis. Mota p̄us vocauit eum iudeū et post dñm et ppheta. Ecce prima disputationē r̄pi ī muliere ad litterā. Abodo moraliter intrem̄ secreta moralia pro nobis. In ista disputationē sunt sex secreta mora- lia: que p̄ questiones intrabo. Prima ē: q̄ est hec mulier samaritana: et quid significat. Re- spōsso. q̄ q̄libet p̄sona xpians peccatrix: signi- ficat p̄ ista samaritana duplicitate et ponun- tur in euāglio. Primo q̄: quolibet die pluries veniebat ad aquam nec satiebatur. Talia est condiō peccatricis: quia quotidie vadit ad aquam, p̄spertitam tempore alii. nec saturat, tanta est cupiditas. Clerbi gratia. Si sa- cerdos habet simplex beneficium: conatur vt possit habere maius, nec satiat. Ecce condiō aque bonozū temporalium que nō satiant: quia non intrant illuc ubi est situs. Nam sitis habendi bona temporalia. s. terras, possessio- nes, aurū, argentū rē. ista bona p̄palia nō in- trant intus ī corde. Si em̄ posses bibere vīus plaustrū aut̄ liquefactū nō satiarē te. Sed si- cut famelicus non satiat ex aspectu escariū que sunt ī mensa: quia esuries est ī stoma/cho, et ideo nū intrent non auferent esuriem neq̄ situm. Sic est de esurie bonozū temporalium. Ideo quāto homo plus habet, plus sitit et cu- pit: quia nō intrat in corde. Autoritas Eccle- siastes. v. Buarus nō implebit pecunia: et q̄ amat pecuniam fructum. sed satietatis nūq̄ capiet ex ea rē. Et sic directe placita et deli- cie huius mundi sunt ad instar febricitantis. qui vitur siti, et datur sibi gutta aque ī lingua cum pluma. Idem de deliciis luxurie, avaricie rē. Ideo vīcunaz caro ī tempora- libus querit refectionē inuenit defectionem,

Sermo

et sic intelligitur autoritas ista. Quartum secretum siue quarta questio in hoc ostendit cum mulier dicit. Quo tu iudeus cuz sis zc. In quo cognovit mulier xpm esse deum. Rn slo q similiter cognovit eum in loquela: sicut fuit cognitus beatus Petrus in nocte passionis. Ctere tu ex illis es: na z loquela tua manifestum te facit: quia galileus es. Abat. xxv. Moraliter. sic cognoscit quilibet de q patra est. Sunt enim due patrie contrarie. s. padis et inferni: et in qua quilibet loquunt diversimode. Linguagii padisi est illud. de q ps. Beati qui habitant in domo tua domine in secula seculorum laudabunt te. ps. lxxixij. Quando ergo religiosus vel sacerdos vel secularis libenter laudat deum signum est q est de illis de padiso. Nam et loquela tua manifestum te facit. Secus qm cum tedium pmissibili et irreuerenter et indeuote induendo se dicit officium vel orationes. Est enim magnum signum predestinationis deus delectabiliter laudare. Linguagii inferni est illud de q Job. Apoc. xvij. Estiuauerunt hoies estu magno. s. cum ardore et blasphemauerunt nomine domini habentis potestatem super has plagas. neq; egerunt penitentiam ut darent illi gloriam. Quidam aliquis iurat renegat. blasphematur zc. signum est q est burgensis ciuis inferni. vñ tu ex illis es zc. Unde manifestum signum est pscientie et damnationis iurare. renegare zc. Quintum secretum q est a illa de q xps dicit: omnis q biberit zc. hec est gratia spiritus q extinguit ardorem superbie in superbis. auaricie in auaritis. luxurie in luxuriosis zc. sicut aqua naturalis extinguit ardorem corporis. et talis non vult aliquid inordinate. nec querit ardenter dignitates. officia zc. sic faciunt illi q adhuc hunc superbem auaricie zc. q munda aq gressus dei extinguit in illis ardorem: uno dicunt tales qui hunc gressum cum apostolo. j. Th. vi. Habentes alimenta et vestes quibus regamur his preteri sum. Non dicit delectamenta et quibus ornamus zc. Et hoc facit gratia dei: siue aq gressus salientis in vita eterna. Quidam saltus. Ecce qre dicit. Qui biberit ex aq qua ego dabo non sicut in eternum. scilicet ista temporalia: cum ardore peccati. De ista gratia Rom. vij. Gratia dei vita eterna. i. p gressum dei habens quis vitam eternam. Sextum secretum siue sexta questio. Cum xps dicit. Glade voca virum tuum. quare xps dicit: vade voca zc. cum xps sciret q non haberet virum. Rnlo q xpc tecum istum modum loquendi: ut sic illa mulier dicaret veritatem ore proprio: q non habebat virum. Moraliter. Quinq; viros habuisti: et ille quem iam habes: non est tuus vir. Sic quelibet

Feria sexta post Octuli.

Nam cor hominis est plus quam celum, et non potest sustinari nisi a deo. quem celi capere non poterat. sed tamen cum cor hominis semper retinet gratiam et tunc satiat homo. Ideo Christus. Qui biberit ex hac aqua sicut iterum. Qui autem biderit ex aqua quam ego dabo ei. fieri in eo sicut aque salientis in vita eterna. Ex aqua scilicet gratiae et sua propria. Unde conclusio est theologie. quod gratia gratum facies secum habet et assertum presentiam dei. Et isto signo potest cognosci si homo est in gratia dei quod aliquis non desiderat inducitur ad peccatum. Nota salientis in vita eterna. qualis saltus est ille quam facit anima quando de ore saltat in celum subito. Logita si homo saltaret de terra ad celum. Qualis saltus est si ultra altius non plus quam pro aliis adhuc usque ad celum. Secundum secretum Iesu factum ex itinere sedebat sic supra fontem hora autem erat quasi sexta. Quare Iesus fuit magister illa hora ex itinere quam aliquis apostolorum: cum tam sustineat totum mundum et omnes creaturas. Ratio. scilicet bone gentes quod nunc fuit aliquis homo ita delicatus in sua complexione sicut Christus in quantum homo. Ratio. quod nos sumus concepti et geniti de vilissima materia et corrupta. ideo habemus complexione rudem ad sustinendum labores. sed corpus Christi a spiritu sancto formatum fuit non de vilissima materia: sed de purissimis guttis sanguinis virginis Marie. ideo erat magis delicatus: vel quod ieiunabat quotidie et vigilabat noctis in ofone. Luc. vij. et laborabat predicando quilibet die. Et de ista delicatura dicitur Prosa. liij. Brachium domini cui reuelatum est. et auctoritate sicut virgultum coram eo. et sicut radix de terra sitiens. Non est species ei neque decor. Et vidimus eum: et non erat aspectus. Et desiderauimus eum respectum et non vidimus virorum virum dolorem et scientem infirmitatem. Et quod ab initio vultus eius et respectus. Unde nec reputauimus eum. Cetero langores nostros ipse tulit. et dolores nostros ipse portauit et nos putauimus eum quasi leporum et peccatum a deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. attritus est propter scelerata nostra. Disciplina pacis noster super eum. et luxurie eius sanatus sumus. Omnes nos quasi oves errauimus. et unusquisque in viam. s. declinauit. et posuit dominum in eo iniquitatem omnium nostrorum. Brachium domini quod olla opatus est deus pater. est Christus in quantum deus. Job. i. Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso facta est nihil. Et loquens de humanitate dixit. Ascendet sicut virgultum et sicut radix de terra sitiens. Virgultum dicitur parva et delicata que nascitur in pede aliorum arborum magnorum. vel quod nascitur in terra sitiens ubi non est aqua. quod est valde delicata et tenuis. Patet ratio igitur quare Christus ibi fuit fessus magis quam apostoli. Si dicatur nūquid potest se sustinere. Rnlo quod imo. sed non dedisset nobis exemplum laborandi in bonis opibus. ut habeam patientiam quam fatigamur et lassemur ut Christus. et quod ex predicatione vel ieiunio. vel alias lassemur exemplo Christi consolamur et recipiamus patientiam. Ideo apostoli. Exhibemus in oibus nosmetipsum sicut dei ministros in omni patientia. in tribulationibus. in angustiis. in plagiis. in carceribus. in seditionibus. in laboribus. in vigiliis. in ieiuniis. in castitate. in scientia. in longanimitate. in suavitate. in sparsionis. in charitate non ficta. in verbo veritatis. in virtute dei et ceterum. Corint. vij. Tercium secretum est quare apostoli ipse dimiserunt solum quod nullum remansit cum eo dicitur textus. Discipuli eius abierunt in civitate ut cibos emerent et dimiserunt eis solum in deserto. quod poteus ille erat longe a civitate Samarie. Rnlo quare dimiserunt eum solum quod fuit ordinatio Christi ut oes abirent. id est ut salvaret illam mulierem. quia si aliquis discipulus ibi fuisset mulier fuisset impedita nec potuisset loqui cum Christo. Ideo ordinauit ut omnes irent ad civitatem ut emerent necessaria. In quo moraliter instruimur et habemus exemplum. quod fuit Christus in incarnatione dimisit societatem angelorum milia milium. Job. xxv. Numquid est numerus militum eius. et per salutem nostra dimisit illos. idem per salutem illius mulieris Samaritanae dimisit societatem apostolorum. sic nos societas amicorum filiorum proxorum et ceterum. Id est ipse metuit. Omnis quod reliquerit dominum aut fratrem aut sororem aut patrem aut matrem aut proxem aut filios aut agros propter nomen meum censetur accipere et vitam eternam possidebit. Mathei. xix. Nota propter nomen meum. quod est Ihesus quod interpretatur saluator. propter nomen meum scilicet per salutem alicuius anime. ut religiosus dimittens patriam ratione predicationis. Idem de sacerdote vel seculari a mundo recessente. censetur accipere et aut proxem aut filios. Questionis est numquid vir potest dimittere proxem propter Christum et salutem alicuius anime vel sue vel suorum. Responsio quod vir non potest dimittere proxem quam iam habet nisi conueniat ambo ingressum religionis. et si alter remaneat in mundo tenet vivere continenter. Ita pater non debet dimittere filios nisi sint bene proficiunt in necessariis. et sint bene instructi edocti et satis annos. Idem de filiis qui non debent dimittere parentes pauperes senes. secus qui non indigent. Secundo dimittit proxem. non quam quis habet sed quam possit habere. et filios quos possit habere. sed amore Christi dimittit torum.

Feria sexta post Oculti.

bene gentes venite et videte hominem qui dixit mihi omnia quecumque feci: nunquid ipse est christus. Exierunt ergo de ciuitate et venerunt ad christum. In hac questione sunt tria secreta. Primum est. Spus est deus: quid est adorare in spu et veritate. Ad hoc intelligendum nota quod est regula phie et veritas est adequatio rei ad intellectum. Clerbi gratia, quoniam spus cogitat infinitam christi sanctitatem et puritatem, et ex alia parte cogitat grauissima pietatis quod ipsi homo fecit. tunc quoniam gestus corporis ad extra contundet cum spiritu dicens. Domine non sum dignus te respicere: vnde tot peccata feci protra voluntate vestram et sanctitatem tecum. Et ab extra inclinat humilitatem ostendendo ab extra. tunc recordat cui spu in corde. Sed quoniam cor est in tabernaculo: et corpus inclinat non est veritas. Ista modo publicanus oravit deum in spiritu et veritate. dicit. Deus pater esto mihi peccatori tecum. Ista ratione dicit modo. Humiliate capita vestra deo. q.d. ecclesia non est digna ipsum respicere. Ista etiam ratione teguntur in quadraginta imagines. q.d. non sumus digni respiceremus istas imagines. Secundo adorat deum in spiritu et veritate: primo spu cogitando sua dominationem. quod creauit corpore etiam et omnia sunt sua secus de alijs dominis. Secundo adorandum est in veritate: duo genua flectendo sibi dominus tempibus soli sinistri: et platis dextrorum. Isto modo dicimus flectamur genua: et non dicit genu. levante. s.l. spm i altius. Ideo quoniam vultus facies orationem prius debetis orare in spu cogitando cum quo debetis loqui. deinde in veritate per reverentiam corporis ab extra. Ecce quare dic chris tui. Pater querit tales qui adorant eum in spu et veritate. Et recordat scriptura dicens. Tu ergo dicit dominus: quoniam mihi flectebitis omne genus Roma. xiiij. Tercio adorat deum in spiritu et veritate. Primo spu cogitando sua eternitatem. et ex alia parte principium nostrum vilissimum. quia de terza factum: et finem quod moriemur. et veritate persistendo se in terra. q.d. in terris reuersus sum et moriar. et deus est in sua eternitate. Hoc significatur in sua passione quoniam dicit. emisit spm. Ibi quilibet christianus prostratur. id est David dicit. Tenuite adoremus et precidam amorem domini. proloremus coram domino qui fecit nos. Ps. xcij. Quarto adorat deus in spu cogitando dei liberalitatem qui dat omnia bona temporalia et spualia. et ab alia parte nras immundicias et necessitates et veritate. Ideo levamus manus. dextram per bonis temporalibus. sinistram per bonis temporalibus. Quintus modus orandi deum in spu cogitando misericordiam dei. quod essem sententiati ad furca inferni. filius dei fuit ita misericors quod dicit patri. Propterea benedicte ego

volo solus suspendi per toto populo. Et ex alia parte cogitando pietatis per quibus data est sententia et veritate quoniam crux sit in pectore dicens. Abside recordia domini plena est terrena ex passionem vestram. Ideo paulus. Absit mihi glorari nisi in cruce dominum nostri ihu christi. Gal. v.17. Sextus modus. Ideo est facere voluntatem dei patris. Ideo faciamus voluntatem et dabimur ei comedere. quia multum placet sibi iste cibus: vult ciborum a platis et intrente per portam non per symoniam. Secundo postquam erunt intus plus curerunt de aliis quod de redditibus. Hinc de viuatur de redditibus et diuidant pauperibus et dent bonum exemplum et bona doctrinam. De isto cibo satias deus. De dominis etiam tempalibus vult ciborum. s.l. qui ministerium iustitiae tam paruo quod magno: tam paupibus quod diuinis. et non differre iustitiae propter pecuniam. fauorem. non facere rapinas sed pertinari de redditibus propriis. seruare ipsum in pace. In religiosis vult quatuor cibos: et de illis vult refici christum. s.l. paupertate apostolicam. castitatem angelicam. obedientiam generalem. obseruantiam ceremonialis. Et de sacerdotibus vult tres cibos. scilicet deuote officia. digne celebrare. honeste pueri. i. Thimo. iii. Oportet illum te stimoniū habere bonum ab his qui foris sunt: ut non in obprobrium incidat. De laicos vult duos cibos. et sufficit. s.l. articulos fidei. et obseruantiam preceptorum dei. Et finaliter dicit vobis in iudicio illud. Amare, xxv. Tenuite benedicti patris mei. scilicet de cibis superdictis. et sic semper eritis cum christo in mensa glorie. de qua ipse dicit. Ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnum: ut edatis et bibatis super mensam meam. in regno meo. hic per gratiam et in futuro per gloriam. Lu. xxij.

Sabbato post Oculi sermo.

Aderit iam anni

plus noli peccare. Scribitur originaliter Job. viij. Recitatue si euangelio hodierno. Unde istud sanctum euangelium pertinet determinatorem vni maliciose questionis et calumniose que facta fuit per iudeos christum ut possent ipsum capere in verbis et accusare eum tanquam fractorem legis. Dic euangelium de iuuene muliere inarata quam commisit adulterium credens peccatum esse occultum: sed diabolus qui fecit peccare discooperuit et fuit sueta in adulterio. et statim iudei et pharisei inimici christi duxerunt eam ad christum actu in populo predicantem. Qui dixerunt coram populo. Absit mulier hec modo defensio est in adulterio. In lege autem moyses mandauit homini lapidari. Tu ergo quid dicas. Ecce quoniam maliciosa. Ad quam christus quod est sapientia eterna respondit tripli. **Prama responsio fuit realis.**

Sermo

Secunda realis et vocalis.
Tertia fuit vocalis tamen.
Et de tercia loquitur nostrum thema cum dicit.
Glade et amplius tecum. Et in his tribus persistit totum euangelium et noster sermo.
Primo ergo Christus dedit eis responsionem reales factum non verbis. Nam sciens Christus quod maliciose dixerunt sibi. Tu ergo quid dicas cogitationes ex una parte christi pietate et misericordiam et quod non daret suam mortis protra mulierem ex dulcedine cordis. licet placeat sibi quoniam dominus et iudices faciunt iustitiam.
tamen ipse in primo aduentu non venit iudicare nec condemnare: sed peccatores saluare. Job. iij. Absit deus filius suus in mundo: non ut iudicet mundum sed ut saluere mundum per ipsum.
Et ex alia parte dicebat. Si ipse defendit mulieres. plus qui audiit ipsum habebit odio. quod sunt zelotae de suis proximis. et nos habebimus occasionem contra ipsum. quod facit contra legem. Ecce questio yenneola. Ad quam Christus respondit facto non verbo. quod iesus inclinans se deorsum dixit in terra. Et in his verbis sex comprehenduntur responsiones.
Prima duabus dicitur iesus est verbum eternum dei prioris. et non est verbum transitorium. sicut nunc quod pertinet in ore. et illud verbum deus pater scripsit in pogrameno virginem. s.l. in ventre virginis marie. quod verbum caro factum est tecum. Job. i. et ideo dicit. Dixit dominus ad me: sume tibi liberum gradus et scribe in eo tecum. psalm. viij. Liber est virgo maria maior celo et terra: de quod dicit beatum Bernum. Venter capacior celo: quod quoniam celi caput non poterant tuo gremio protrahisti. Et in hoc libro scripsit deus pater verbum eternum quoniam vero conseruit angelo dicens. Ecce ancilla domini. quoniam verbum assumptum humanitate ut nos saluaret: et non ut condemnaret. et ideo filius dei non venit arias perdere sed saluare: ut dicitur Lu. xix. Secunda ratio est dum dicit inclinans se: in quibus reprehendit eos. Nam quilibet iudex in condamnando se debet inclinare. s.l. habendo compassionem de condemnatis. Nam enim debet velle aliorum condemnatorum beneplacitum salvationem: et ideo debet inclinare corpus suum per passionem. Sicut ille qui vult leuare illum quod cecidit. inclinat se als non bene posset leuare. Ratio est beati gregorii. Ideo Christus inclinavit. q.d. sic vos qui estis predicatores et supiores debetis inclinari et patiens de huic mulieri quam accusatis et funditis.

Tertia ratio est in verbo deorum. quod iudicantes habent duo. Quia de sursum habet diuinam potestatem ut condemnare. alios iudicare. absoluere. Sed deorum habet peccata et vicia prompti tundentes ad mala. quoniam illa eos ponunt deorum. Si tu ergo condemnas aliquem de adulterio

Sabbato post Oculti

cogita si tu idem fecisti et sic de oculum respice ad propria peccata: et tunc patiaris illi qui condemnat. Idem dicimus de furto et homicidio quod illi iudei erant multū in illo pectō involuti. et ideo voluit Christus quod ipsi cogitarent de peccatis suis: ergo inclinavit deossum et ceterum. Quareta rōsso est in digito. quod scribēbat cum dīgito sordiendo in puluere. et fecit sulcos cum indicē ad demonstrandū quod damnatio non debet sic fieri summarie sed cuī bono pcessu et quod bñ inquirat. si verū est crimen de quod accusatur. et vīsis et examinati bñ testibꝫ et fīm acta et pba/ra. Item de psonis testū de tpe et loco et die iuxta verbū dñi ad Aboulen dicens. Quare sollicite et diligenter veritate pspecta si inuenis certū esse quod dicitur et abominatōez ope/re ppetratā statim pcuties. Deut. xij. Et isti non tenebāt modū istum. Ideo Christus in hī ipos reprehendit. Quinta rōsso. quod scribēbat ī terra ad significandū quod snia mortis non debet da ri sic summarie: sed in scriptis et cum debito pcessu. Et ideo pcordat sacerdōt̄ Job dices. Scribis ēm in me amaritudines et consumere me vis pteris adolescentie mee. Job. xij. quod ī terra. Nam hieremias etiā vult illud reducere ad memoriam dicens. Dñe om̄s quod te dereliquerunt pfundens recedentes a te in terra scribētur. Hier. xvij. Sexta rōsso. scribēbat ergo in terra non ī celo. nam ibi nomina iustorum scribunt. et ideo dicitur. Gaudete et exultate quod noīa vestra scripta sunt in celis. Luce. x. Sed peccatores scripti sunt in inferno. ergo scripsit in terram volens eis reducere ad memoriam verbum Hieremie. Dñe omnes qui te dereliquerunt in terra scribent. Ratio. quia de reliquerunt venam aquarum viuentium dominū. quia sicut p aqueductū aq̄ venit de fonte: sic p p̄m p aqueductū venit aq̄ gratie dī. De illo fonte dī Eccl. j. Fons sapientiae verbū dī in excelsis. Pater ergo rōsso prima quod fuit solūm factō. Sed moraliter videamus. nam dicitur in euāgelio quod in aurora Christus venit ī mō tem oliuēti et p̄dicavit p̄plo. sic faciamus nos quod tide dū sum p̄cō in ista vita. nam venimus ad montem oliuēti. H̄ est ad missam. quod mons ē. Hā missa ē alii op̄ templatōis quod possit ē et ideo p̄sbyter tenet manū eleuatas quasi ad modū volandi. et iō dīc. Sursum corda. dīc p̄plo iam. habemus ad dīm. Quare dī oliuēti. eo quod ibi est multū oleū. et iō in missa abundātia Christi magis in nos influit et abūdat. et sicut Christus de manē ibat illuc: sic nos et totus p̄plus. Et sicut nos primo dicimus missam. sic ipse dicebat missam et p̄missam p̄dicabat. Et ideo iste est nō modū vi videris quod tide. quoniam p̄lī va-

let vñus sermo post missam quod tres ante mis-
sam. Et ideo apli tenuerūt istū modū. Nam
ista est vita et p̄līca. et talem vitam tenebat dī-
go Maria. et sancta maria Magdalena cum
alijs sororibus. et ista tenebatur. Ideo sanctus
Paulus dicit. An experimentū queritis eius
quod in me loquī Christus. quod in vobis non infirmatur
sed potens est in vobis. ad Cor. xij. Ecce ergo
prīma mortalitatē: quod habetis p̄solatōez vos
et ego tenendo et seruādo modū et vitam Christi.
Scđa questio moralis est: quare hec mulier
debebat lapidari. et quid ista mulier significat.
Et dico quod ista mulier significat animam pec-
catricem humanā quod dereliquit maritū suum
Christum. et accessit p̄ p̄ctū ad aliū non maritū. sc̄. di-
abolū. quod quelibet aia in baptismo est despō-
sata Christo. et quod sicut si vñus rex cui multe muli-
eres magni generis offerrent. et tñ ipse duce-
ret filiā alicui agricultore paupiſ et illā despon-
saret magnū honorē ei facheret. Ita est ī no-
bis. quod rex celi Ihsus Christus ē amatoriae cuiuslibz
Christiani que est filia agricultore. quod om̄s sum filiū
ade qui erat agricultura. et hoc ppter pulcritudī
nē ei. quod si tu videres vñā aiā sine turpiti-
tine et macula peccati. trāstres sic mille ānis
quod nunq̄ velles comedere nec bibere. et ideo
dicitur. Si ignoras te o pulcra inter mulieres.
egredere et abi post vestigia gregum tuoꝫ. et
pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum
tuorum. Lash. j. et hāc aiā Christiani cuiuslibz sibi
Christus despōsauit in baptismo. Oze. ij. dicitur.
Sponsabo te mihi ī sempiternum et sponsa-
bo te mihi ī iudicio et iusticia et misericordia
et miseratōibꝫ. et sponsabo te mihi ī fide. et
scies quod ego dominus. et dicit ter sponsabo: quod
tria sunt in baptismo. Catechismus quod signi-
ficat instructōhem. Scđo sit exorcismus. Ter-
cio baptismus qui significat misericordia. quod
voluit despōnsari aie. Nam dicitur. Nusq̄ ēm
angelos apprehendit sed semen abrahæ appre-
hendit ad Heb. ij. Et ideo bñ debet esse fide-
lis talis aia sicut filia talis agricultore multum
peccaret si esset infidelis suo marito acceden-
do hincide p̄ lupanaria. sic etiam quod hō pec-
cat dimittit sponsū suū et adulterat cū dy-
abolo. Verbi grā. si tu te das peccato supbie-
vadis ad īfernū cū vno dyabolo quod vocat le-
uiathan. quod temptat de pectō supbie. et dimittit
tus Christus qui est humilis et fuit. Item si tendit
aia ad lupanar avaricie. si est hō avarus facie-
do vñuras tūc vadit cū vno demone. sc̄. man-
mon. quod temptat de pectō avaricie. Itē si de pectō
luxurie. tūc vadit cū vno demone qui vocat
asmodeus. quod temptat de pectō luxurie. Itē si de
iudicio. et vocat iste beelzebub. Nam iste temptat

Bermo

de peccato iudicū. Et inter hos duos aduentū ē ma-
gna differentia. in primo nō reuelabat homi-
nibus nisi peccata notoria: et illa reprehende-
bat dicens. Vobis hypocrite tristes. Aha
thei. xxij. Et de ista p̄ia inclinatōe dī in ps.
xvj. Inclinauit celos et descendit et caligo sub
pedibus ei. Et isti celi quos inclinauit signi-
ficas altitudines celestes. et prima fuit incli-
nando se de eternitate ad incarnationē assu-
mendo temporalitatem. quā accipit initū vñ-
us ad īmīnū sue passiōis. sc̄. spacio. xxxij. an-
noz. Item inclinauit suā infinitatē. quod ī uno
ventre vni puerelle fuit p̄clusus et hoc in die i-
carnationis quā virgo Maria dixit. Ecce an-
cilla dñi: fiat mihi fīm verbū tuū Lu. j. Item
alia sua altitudo ē impassibilitas quā incli-
nauit. nam habebat frigus. calorem. et sentie-
bat dolores et multa alia. Item inclinauit ha-
bitationē celestem ad īfīma scīz ad p̄spe. et
sic de multis alijs. et isto mō inclinauit celos
et ideo dicitur. Et caligo sub pedibus ei. Cali-
go significat peccata hominū. et ita sicut in
secunda inclinatōe nulli iudeoz reuelauit sua
peccata. ita etiam nec in primo aduentū. Sed
in secunda inclinatōe reuelauit eis peccata
et significat secundū aduentū sc̄ilicet dī iu-
diciū. quia tūc nō occultabit sed manifestabi-
om̄ia peccata. Ad modū illius qui ponitur ī
scala ad portā ecclēsie cum carta in fronte. et
quilibet potest legere crimina que fecit. Sic
tūc in iudicio vñus hō videbit bona et mala
om̄niū que fecerūt et hoc vt ab om̄ibus appro-
betur sententia iudicis p̄nitentias vel puniti-
onis. vt dicit doctor sacerdōt̄ in quarto scripto.
di. xliij. ar. v. q. ij. z. iij. vide ibidem m̄la pul-
cra de hoc. quia nō īsc̄at merita vñdemē-
rita nō potest approbare sniam iudicis Apo-
ca. xx. Judicū sedūt et libri aperti sunt. et iudi-
cati sunt mortui fīm ea que scripta sunt in libris
fīm opera eoz. et tūc multi qui apparent boni
apparebunt tunc mali. Dic de quilibet statu.
Nam tūc qn̄ boni respicient malos dicitur. Il-
le videbat bonus homo et misericors et secre-
te faciebat vñuras. Apparebat castus et hone-
stus. et erat luxuriosus et in honestus. Itē faci-
ebat tanta bona et ossua ista faciebat p̄ hypo-
critism et vanā gloriā: et sic de alijs. Nam ibi ap-
parebūt om̄ia. Lash. j. Lc. iij. Tleniet dñs q̄
illuminabit abscondita tenebraꝫ et manifesta-
bit p̄filia cordū. et de ista inclinatōe loquitur
in ps. cxliij. Dñe inclina celos tuos et descen-
de: tāge mōtes et sumugabūt. Fulgura coru-
scationē et dissipabis eos. emitte sagittas tu-
as et turbabis eos et ceterum. dicit celos. et hō ppter
coelestes quod om̄is descendunt in iudicio cū Christo.

Dominica Letare

Et dicit tange montes. Quia in die iudicij non solum ciuitates ville castra et domus. immo etiam montes videntur. Et ideo noiat montes. quod sunt fortiores in hoc mundo. et ita sumigabunt sicut stupra ppc igne recte. et significat noticiaz quae quis habebit de pcto altero. Emitte sagittas. i. reprehensiones. et perturbabis eos quia profundentur. ecce ergo hic duos aduentus ihu christi. Et si forte aliquis vellet dicere: et non erit aliquid remedium quod petra sic non videantur. Dico quod sic. Et dabo tibi unum velut quod habet angulos. et si illud vis accipe omnia pccata tua erunt tecta et secreta. instantemque nullum pctum apparebit in profusione tua. et non iudicabit pnia. Et pminus angulus est ut habeat pertinaces et dolorosum de pccatis. Secunda ut habeat voluntatem non redeundi. Tercius est professio. ut quod magis turpe est pctum melius dicatur. Quartus est ut teneat penitentiam professoris. et qui istud velut habebunt eorum petra non apparebit nec videbuntur in vere cuncta illa die. ppter in ps. Beati quorū remissione sunt iniquitates et quorum tecta sunt pccata Remisste. s. in confessione et erunt tecta. et si istud velut hic in isto mundo non habetis: in alio seculo non est remedium. quod in ablatis tenet quod restituere. et in hoc professor non potest dispensare ut in factis. Est autem furtum ut dicit sanctus Tho. ii. ii. quod lxxvij. ar. iii. usurpatio bonorum alteri vel ptransactio ptra voluntatem domini. et ergo non solum accipere est furtum sed etiam ptractare. Et ergo primus accepisti furtum fecisti. et quod secundo ptractas iterum furtum committis. Restitue ergo rem furtata et tunc remittet tibi peccatum. Nam non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum de re. i. i. vi. Et si forte non habeas unde restituas: sufficiat tibi quod habeas voluntatem restituendi: sed in hunc est pecatum mortale. Vtendas itaque de bonis tuis etiam si habes diminuere de honore tuo. alios si haberet tota mundi pertinaces et non restitueres veniam non haberet. nisi dominus rem tibi plongaret vel remitteret ad tui petitores vel reuelationem. et si non fuerit reuelatum: vadat professor ad illud petendum. Dico ergo quod iste fructus pnie iam est pceptum a lege nec papa potest in hoc dispense. Alius est fructus pccataz ordinatus. s. quod quod annuatim servit pfectio in quadragesima. Si autem non pfectio peccas. Et ideo si dispergunt tibi peccata pponit pfectio suo ipso. s. quadragesime. extra pctum es. et lucraris indulgentias. et est stilus curie quod quis non sis professus. si infra. ix. dies pfectio lucraz indulgentias. et ideo est pfectio et bonum ut pfectio frequenter. licet non tenearis nisi in quadragesima. Quartus fructus est quod dat professor. et iste est arbitrarius quod ad qualitatem quod potest esse vel teiunium vel ofo vel aliquod hinc. s.

Berno

cite ergo fructus dignos pnie. Et vade et amplius noli peccare. quod fuit thema

Dominica quarta quadragesime Letare.

Sermo

Olligite que su-

pauerant fragmenta. Joh. vi. Et

officialiter in euangelio hodiernō

Est hoc scđm euangelium hodiernum de quod pđicitur sum facit mentes cuiusdam solēnis qui uij quod in deserto fecit ppter ihesus xps. et dicit magnus respectu faciens. s. xpi. secundum respectu inuitatum. quod apostoli et multi alii. tertio etiam respectu ei de quod comedetur. quanto respectu multitudinis nos non sumus digni esse in illo qui uito ut comedemus de illis magnis panib⁹ et integris. quod licet diu sit quod illud qui uito est celebatur. tñad huc remaneant fragmenta in historia euangelij. quod dicit ihesus. Colligitur recte. Ita dicunt magni donis servitorib⁹ ppter prandium. Et hunc dicit thema. Olligite que recte. Nam postquam non fuistis in prandio illo pquiringe p mensam. Et ista mensa est historia euangelij sive euangelialis. Colligamus ergo et incipiamus ab uno capite mensa ad aliud et reperiemus sex fragmenta.

Primum est obseruantia penitentialis.

Secundum est prudentia intellectualis.

Tertium est ordinatio regularis.

Quartum est pfectio diuinalis.

Quintum est misericordia liberalis.

Sextum est benivolentia virtualis.

Primum ergo obseruantia penitentialis. s. face pniā pro pccatis in capite mensa. i. historia euangelij. ibi cū dicit. Abiit ihesus trans mare galilee quod est tiberiadis. et sequebatur eum multitudine magna. quod videbat signa super his qui interficebantur. Abiit ergo ihesus in monte et sedebat ibi cū discipulis suis. Erat autem ppter pascua dies festus iudeorum. Gloriam si reperiemus aliquod frustum panis bonum. Nam dicit ergo tempore quod ihesus predicabat in terza pmissione iuit de ciuitate in ciuitate. de villa in villā et per castra et loca et etiam interduo per mare. et plena turba sequebatur eum. et hunc pluribus rationib⁹. Et prima ratio est ppter charitatē spūalem et hec est melior. Secunda ppter deuotōes iesi xpi et eius verborum et non est mirum. Nam illa vox exhibet de ore dei incarnati cum magno sapore in corda hominum. Alii sequebantur eum ppter necessitatē corporalem ut infirmi. quod curabat eos vox et tactu sicut si de placebo. et ista tercia rationem tenet textus ibi. Sequebatur eis et. Alii sequebantur eum ppter curiositatē mūdanā solū. ut videret miracula que faciebatur. Alii ppter malignitatem dyabolus.

Bermon

Lertia vero ordinatio sunt agricole. Piscis omnes christiani qui de aquis baptismi sunt educati. Et ideo quinque reuelas dicta tua propter humilitatem alicui homini. tunc deus te illuminabit et scies illud de quo dubitabas. ecce ergo hic secundum frustum secundum prudentia intellectus. Sequitur tertium frustum in qua stat ordinatio regularis: ut secundum quilibet seruit regulas et ordinem vivendi: et hoc ostendit in tercia parte euangelio cum dicit. Tertius ex discipulis eius Andreas frater Symonis dixit. Esi puer unus hic qui habet quinque panes oderaceos et duos pisces: sed hec quod sunt in tantos. Dicit ergo Ihesus. Facite hoies discubere. erat autem senus multus in loco: et discubuerunt viri numeri quinq[ue] milia. Eli de cuius Philippus respondit. Andreas dixit. Hic in societate est puer qui h[ab]et quinque panes oderaceos et duos pisces. Sed quod habet in tantos. quod dimittam pro nobis. Sed Ihesus vocavit ut omnes discubarent. et fuerunt b[ea]ti quinq[ue] milia qui sederunt: et hoc declarat sanctus Marcus. vi. capitulo. q[ui] dicit quod sederunt per centenos et quinquageneres secundum quod ad unam partem hoies maiores: et ad alias partem minores et fuerunt ordinati per centenos in longum et sedebant super senum ut possent transire modum sulcorum. et per transuersum erat quinquaginta. et ita de mulieribus et minoribus. et isto modo fuerunt ordinati iuxta illud. Quae a deo sunt ordinata sunt. Itaque quod resistit priuati: dei ordinatimi resistit. Qui autem resistit: ipsi sibi damnationem acquirit ad Romanos. xiiij. Sed queritur quare Ihesus non iuravit concederet donec fuerunt ordinati cum tamen in ordinatione multa mora secerunt. Risi. quod habet frustum absconsu[m] infra manus: et est ordinatio regularis. Quia si volumus quod deus per uideat coitari optet quod sit ordinata. Et ita de omni monasterio religiosorum: de omnibus capitulo et collegio. etiam quilibet in domo sua sit dei ordinatus. Exempli. si rectores aliquorum universitatis teneant siccitat volunt quod deus de eis pluviis suo loco et teneat ordinem civitatem loci vel villae. et nescient leprosi cum aliis sanis. nec meretrices stent cum bonis mulieribus: nec iudei cum christianis. Itē quod nemo audeat diebus dominicis festiuis laborare: et sic postquam habet ordinatum tunc debet p[ro]p[ter]e. Item que est ratio quare plures conuentus religiosorum moriuntur et percutiuntur fame. quod inter eos non est ordinatio que persistit in paupertate. castitate. obedientia. et in aliis ceremoniis. Ita dicamus de capellaniis: quod ordine suo dicere deberent matutinas et alias horas canonicas et deuote orare. Nam quilibet scit suum ordinem. non quod semel oret in aurore et semel genibus flexis. et semel non. sed accipiendo horas per ordinem. non accipiendo interuersum. nec induens.

Dominica Letare

Ridet. Innocens manib[us] et mundo corde regnatur. Stud ipse David querebat a suis doctorib[us] et rabinis. sed fidere nescierunt sed spissi sanctus ridit: dicens. Innocens. Et dicit alius innocens tribus modis. Primum modus est per elynas. Secundus per restituções acceptoz. Tercius per petitionem venie. et isti qui sic faciunt sunt innocentes manib[us] et mundo corde. Et etiam propter alias tres causas dicunt innocentes. Prima est per remissionem. Secunda est per satisfactóem. Tercia est per remissionem. Ecce hoc est primus fragmentum. s. penitentialis obseruatio. Et de ista locutus fuit dominus Ihesus Christus dices. Domine agite apropinquabit enim regnum celorum. Abihei uim. Et stud frustum reseruetis. quod alia vias non habebitis ad montem ascendendi. Tenuio ad secundum partem in qua respicit secundum frustum. s. intellectualis prudéntia. et hoc cum dicit. Lumen subleuassit oculos Ihesus et vidisset quod multitudo maxima venit ad eum: dixit ad philippum. Unum ememus panes ut māducemus hi. Hoc autem dicebat tempore philippi. Ducentorum denarioz panes non sufficiunt eis ut unusquisque modicum quod accipiat. Cum eos Ihesus terrena. Et dicit circa h[ab]itum glo. quod tenere oculos sic humiles est signum sapientie. et non habebat illos volantes misericordia sua sumēdo exemplum. De qua scriptura. Lan. iii. loquuntur dices. quod pulchra es amica mea quod pulchra es. oculi tui colubrum. absque eo quod intrinsecus latet. Et dicitur bis pulchra. quia non est vana cogitauit. nec etiam in corpore peccauit. et in hoc simpliciter erat laudabilis quod habebat oculos colubrum quod semper habet depresso. Nam aliae aues multe habent oculos ad rapinam inclinatos. et isti sunt qui respiciunt hinc et inde et ad fenestras: et hoc est signum rapinae. Teneat et oculos colubrum. et de hoc spissi sanctus laudat virginem mariam di. Absque eo quod intus lateri. humilitatem. et subleuavit oculos Ihesus et vidit maximam multitudinem. Et primo dixit magnam: ideo quod quinque milia. sed numerando a. xx. annis et s. est maria. et dixit philippo. Unum ememus panes regnatur. Quare ergo plus quam sicut a philippo quod ab altero. dicunt circa h[ab]itum doctores et iohannes. quod ille iterum alios apostolos erat simplicior. et bene patuerit in eiusmissione grossa. quod dixit. Ducentorum regnatur. quod non est remedium. quod si dixisset. Dñe vos quod creastis sidera: et universa vos potestis adhibere remedium: tunc fuisset utilis. Et circa h[ab]itum aliud frustum panis. quod de prudéntia intellectuali. Nam Ihesus Christus quod est eterna sapientia quamlibet secundum a philippo cum tamen ille esset simplex et ebies. ut per locum a maiori argueremus. quod si Christus petebat consilium ab

de g[ener]is p[ro]fesso.

Dominica Letare

Thos denid decipitis nos: quia datis nobis dum tageat corpus xp̄i: s̄ nō datis nob̄ de sangue. S̄z nō est verum: imo dam̄ vobis de sanguine. q̄ in hostia secrata est ibi totū corpus ex vi verboꝝ: et totus sanguis ex p̄comititia reali. Tñ antiquitus dabat etiam de sanguine. Et q̄ ex hoc sequebant̄ multa pericula. Nam multi rustici cum magnis barbis cōcantes faciebat q̄ aliquid in barba remanebat. et p̄ sequēs plura alia pericula. Ideo fuit mutatū. Nam in corpe est sanguis. Ido dic̄t Job. vi. Qui manducat meā carnem et bibit meū sanguinē t̄c. accipiendo et petiam. Nam viua caro est et corp̄ viuu: et ideo nō si ne sanguine. Et h̄ frustū est p̄fidentia diuina. S̄tūc apl̄ q̄si desperabat: eo q̄ nō poterat hominibꝫ p̄uidere. Si xp̄s voluit ait̄r̄ p̄ui d̄re. s. modo inusitato. ad dandū intelligere q̄ in nullo casu siccitatis nec alio mō despere mus de deo. s̄ q̄ habeam̄ bonā p̄fidentiam. et nō teneamus modū aliorū rusticorū q̄ dicit̄ si nō pluit nō habebim̄ isto anno blada. S̄z s̄ti nō habent bonā intentōe nec p̄fidentiaz de deo. Nam de p̄t̄ dare nō solū frumenta in campis. imo etiā in horreis. Idē de vino. Idē de alijs. et sic interduz nō cōcedit. ppter dissidentia nostrā. Et circa istā materiam audiatis gabolam. Nam semel p̄t̄git q̄ in ciuitate valentie blada erāt duabꝫ palmis supra terrā. et siccitas nimia et crudelis. et nō crecebant. et siebāt incessanter pcessiones cū mulis letanij: et nunq̄ pluit. Et tpe messiū gen̄tes collegerūt blada ita parua. et nunq̄ rātuz frumentū habuerūt. Nam sp̄ice erāt melius granate q̄ vñq̄ p̄uiss: licet habuerūt parum de palea. Et ideo si nos sequeremur xp̄m vt ille p̄uidet nobis sicut et illis. Petatus ergo pluuiam vt sibi placer: quia aliter p̄t̄ prouideret abiq̄ pluuta: prouidet semp animalibꝫ. Et placaret d̄c q̄ nos diceremus de eo sicut dicit filius p̄uulus de patre suo. Nam si inriegas puerum. Quid comedes hodie. dicer ipse. Pater meus habet curā. Et si dicas sibi Post istā vestem quis dabit tibi aliā. Respo det. Pater meus p̄uidet. Istum modū vellet deus habere de nobis q̄ haberem̄ de eo talem p̄fidentia sicut filius habet de p̄fē naturali. Sed nos min̄ p̄fidimus deo q̄ de vno iudeo vel sarraceno. quia si tu habes ali q̄d instīm manu alicuī notariū scriptum in q̄ p̄tneat q̄ talis iudeus sit tibi obligat̄ in. xx. vel. xxx. florenis. et dic̄t tibi. vñ habens frumentū isto anno r̄detis. Ecce talis est mihi obligatus: de illo emo. et non confidis deo iniuriam facis ei. quia cartam fecit tibi deus

p̄ notarium fide dignū sanctum Lucam. cuius dicit. Namū querite regnū dei: et hec omnia adiūcēt vobis. et nolite solliciti esse t̄c. Adha thei. vi. Confidatis ḡ deo sicut de patre. et queratis honorē suū et iusticiā. s. penitentis am et p̄fidentiā. ecce ḡ frustū pañis. s. diuina: lis p̄fidentia. Et ideo voluit mō insolito xp̄s p̄uidere. Quintū frustū est liberalis misericordia: erga pauperes largiter se habere: et hoc tangit̄ cum dicit̄. Et autē impleti sunt: vñq̄ ibi. manducauerūt. Nam videns iesus q̄ iam comedebant: dixit a pl̄is q̄ querent̄ fa sa aliq̄ cum quibꝫ colligerent fragmēta. dās diuīribꝫ exemplū q̄ nullū panis frustum ponat in armario s̄ q̄ def paupibus. et nō debet canibꝫ nec gallinis nec alijs animalibꝫ. et apl̄is inquirendo inuenierunt duodecim cophinos. et quilibet ex apl̄is habuit vñū. et college rūt panes. et alijs de comedentibꝫ abscondeſt panem. et hoc ppter bonū saporem viatici. et nolebant deponere. s̄ apl̄i querebant et petebant cum magna diligētia. Deinde dico vobis q̄ si ego essem in illo cōiuio q̄ penes me retinuisse etiam vñū frustum: et collegērunt. xii. cophinos. Et hic demonstrat̄ misericordia ielu xp̄i liberalis. Et ideo dic̄t Luce. xj. Clerūt̄ q̄d sup̄est date elemosynā: et ecce oia mūda sunt vobis. Semel iesus xp̄s fuit inuitatus in domo cuiusdaz diuitis: et ipse diues amore xp̄i inuitauit alios diuitis: et xp̄s dixit illis. Date q̄d sup̄est: et om̄ia munda sunt vobis. Nam tante vñtis est elemosyna q̄ mun dat peccata. Et dixit q̄d sup̄est: et nō dixit q̄d necesse est. Sed quero q̄d significant quinq̄ panes. R̄ndet Beda q̄ quinq̄ panes significant quinq̄ libros moysi. s. in quibꝫ erat tota p̄uissio iudeoꝫ sicut in quinq̄ panibꝫ illi turbe. Et dicunt̄ ordeacei. Nam ordeū extra est asperū. intus est albū et dulce. Ita erat in illis. Et ideo dixit iesus xp̄s. Scrutamini scripturas in quibꝫ vos putatis vitā eternā habere. Et ille sunt q̄ testimoniu phibent de me Jo. v. Queratis ḡ bene: et nō solū corticem. quis asper est: s̄ etiā ad farinā. i. medullā intrate. Et isti duo pisces significant duo. s. doctrinas pphayꝫ et psalmoꝫ: et ideo xp̄s dicit̄. Qm̄ necesse ē impleri oia q̄ sc̄pta sunt in lege aboys et pphayꝫ et psalmis de me. Lue. xl. et isti panes et pisces erāt integri quo usq̄ veuit xp̄s q̄ fregit et dedit apl̄is q̄i aperuit illis sensum vt intelligeret sc̄pturas Luce. xl. Sup̄unt xii. cophini. p nob. q̄ articuli fidei. xii. et q̄libet apl̄is sumpsit suū cophinū. Hā q̄libet fecit vñū articulū in symbolo. Nam articulus Credo in deū patrē omnipotētē creatorē

Sermo II

celi et terre t̄c. Sed ibi q̄si dicit sanctoꝫ p̄mu/ nionem intelligatis. i. sacramentoꝫ: et isti ar/ ticuli nō pereūt simpliciter. dicunt̄ tamen pe/ nire q̄n xp̄ianus habet bene in corde sed non in ore. quia tūc modico ad modicū peribunt. Et si vult̄ hoc melius videre: ponam vñas candelā accensam in aliqua lucerna in q̄ non sit aliquod spiramē: clarū est q̄ modico ad mo/ dicū extingueſt. Ita est de fide. Nam cor ho/ minis est lucerna: et fides est candelā. Quia in p̄s. dicit̄. Illuminās lucernā meā dñe t̄c. et q̄n venis ad demonstratōeꝫ et titubationez incidis in heresim. Quid ḡ fēndū. Dicovo/ bis q̄ in quolibet mane cū es indutus et cali/ gatus flexis genibꝫ dicas semel credo in deū et ibidem de sero ante q̄s sis in lecto: et cum p/ testatōe dicendo: tūc respirat cedula et lu/ men p̄seruat̄. Et cum venerit p̄ditor ille anti/ xp̄s tūc stabis firm̄. et an p̄mittes te frustari ante q̄s sibi p̄sentires. Ita ḡ misericordia liberalis est necessaria et alijs et nobis. qm̄ aie sue debet quilibet misereri. et hoc est verū frustum. s̄z mi/ sericordia liberalis. Sextū frustum est beni/ uolentia virtualis cū dicit̄ ibi. Illi ḡ hoies cū vidissent signū q̄d fecerat dicebat q̄ h̄ est ve/ re pphā q̄ ventur̄ est in mundū. s. facere gra/ tias: recognoscēdo bñficia. Ita sp̄ p̄comesti/ onē t̄c. et an prandū debet̄ ḡras agē deo. Et ideo ipse an acipiēs panes bñdixit. nā xp̄us an introuit̄ mēle sp̄ faciebat xl̄um ex psalmi/ sta. Oculi oīm in te sperat̄ dñe: et tu das escā illoꝫ in tpe oportuno. Aperis tu manū tuam t̄c. Quia esca corporalis fuit venenata p̄ dyab/ olū. et ideo d̄z poni medicina seu tyriaca cō/ tra venenū. saltē ad min̄ dicendo ih̄s. si alia oratōeꝫ ppter tuā gulositatē nō potes facere nec dicere. et in fine s̄l̄ deum laudare debes. Tidi in ptibus lombardie q̄ in quodā hoie erāt bñ quingēti dyaboli et q̄stū cur intraue/ rut. et plures r̄ndebāt dicentes. q̄ comedēdo vel bibendo et nō faciēdo oratōeꝫ vel signū sācte cruci. Et circa h̄ refert bear̄. Et in prio dialogoꝫ. q̄ in quodā monasterio monacha rum in oīto erāt lactuce multe. et vñha ipsarūz monachaz desiderio momordit in vñha illaz et nō dixit ih̄s. et sic comedēdo intrauit dīabo/ lus in corpe ipsi. Et diabol̄ iste piurabat p̄ vñū sanctum hoīem: et dicebat. Dimittas me ego nō habeo culpā. q̄ erā sup̄ lactucā. et ipa comedēdo posuit me intra suū corpus. Et iō p̄uidit nob̄ xp̄s dando nob̄ exemplū q̄i ele/ uauit oculos ad celuz: et dixit. Oculi oīm i te sperat̄ dñe t̄c. in p̄s. cxliiij. Exaltabo. Ideo in fine prandū vel cene. Nam dicit sanctoꝫ ma/ thaeus q̄ in die cene hymno dicto exierūt ipsi

in montem olivarum et tūc dixerūt. Abemo/ ria facit mirabilū suoꝫ misericors et misera/ tor dñs: escam dedit timentibꝫ t̄c. Et ideo teneatis istam regulam ut recognoscatis dei beneficia. Et ideo dicit̄. i. ad Thimo. iii. Li/ bos deos creauit ad p̄cipiendū cum gratia/ rūactōne fidelibus et his qui cognoverūt ve/ ritatem. quia om̄is creatura dei bona. et nihil abiiciendū qđ cum grātūactōne p̄cipit. Sā/ ctificat̄ em̄ p̄ verbū dei et oratōeꝫ. ecce ergo b/ lectum frustum. et ideo colligite post q̄ nō fu/ istis in illo prandio.

Dominica quarta in quadragesima.

Sermo. ii.

Abet quinq̄ pa/

nes ordeaceos et duos pisces Jo. vi. Quilibet dñs siue paterfamilia/ as tenet de iure naturali pontificali et etiā im/ periali suis servitoribus et domesticis sufficiē/ ter p̄uidere. i. Thimo. v. Si quis suoꝫ et ma/ xime domesticorū curam nō habet: fidem ne/ gauit et est infideli deterior t̄c. Summ̄ itaq̄ paterfamilias dñs iesus qui nō venit legem soluere sed adimplere. sufficientē imo reuera/ supabundante fecit p̄uistoneꝫ p̄ suis seruitoribꝫ et domesticis. Nam h̄z quinq̄ panes or/ deaceos et duos pisces. q̄ sufficiunt abundan/ tissime ut si euā hōdierno mystice desiguntur.

Primus est corporalis.

Secundus penitentialis

Tercius sacramentalis

Quartus doctrinalis

Quintus celestialis

De quibꝫ dicit̄ thema. H̄z q̄nq̄ panes et t̄c. i. ut/ pta intellectū allegoricū. De primo pane co/ poralis q̄ intelligit om̄is humanū vīcī ordea/ ceus ē ppter asperitatē exterioꝫ. s. in acqren/ do Gen. iij. In sudore vult̄ tui vescerī pane tuo. donec reuertaris in terrā de q̄ sumptus es h̄tū merent̄ veri seruitorēs dei. qui sc̄l̄z faci/ unt voluntatē dei obediētes mandatis eius. Quare petim̄ in ofōne dñica. fiat volūtas tua sīc in celo et in terra. panē t̄c. Dic exēplū de sutorē et p̄patre. De sc̄do. Panis penit/ entialis est q̄d exvili materia. s. ex pctōꝫ recorda/ tione p̄scit̄. Ordeaceꝫ quidē et asp̄ ē ppter do/ lorē p̄tritōnis Ordeaceꝫ et asper ex rubore cō/ fessionis. ex labore satisfactōis. Dic exēplū d̄ muliere dānata ex rubore cōfessionis ps. xli. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte Ezecl. iiiij. Quasi sc̄inericū et ordeacei panē comedes. De tco panis sacralis qđē ex pu/ riſſima mā p̄fec̄t̄ fuit in vtero vñginali p̄ sp̄m̄. i. mō fm̄ theologiā i. celo genit̄. i. vtero

Feria secunda post Letare

virginis fermentatus, in patibulo crucis excoctus, in mensa altaris apositus: in speciebus recordatus. Ordeatus dicit ppter aspernram passionis memoriae. i. Coz. xi. Quotiescunq; manducabis panem huc et calicem beatitatis: morte domini annuntiabitis. i. representabis donec veniat. Joh. vi. Hic est panis qui d'ce lo descendit: qui manducat hunc panem vivet in eternum. De quarto. Panis doctrinalis confessus ex autoritatibus divine scripture. Ordeatus ppter auctoritate correctionis et dure reprehensionis in predictores. Eccl. xxii. Clericus sapiens qd'c' audierit scius laudabit. et ad se adiiciet. audiuit luxuriosus et displicebit illi. et p'ciet illud post deorum suu. Similiter de alijs vicioss. Sz tñ dicit Barth. iii. Non in solo pane vivit homo: s' in omni verbo qd' p'cedit de ore dei. De quinto. Panis celestis hic est ex beatitudinibus et donibus glie confessus. Ordeatus dicit ppter tribulationes. qm' p' multas tribulaciones oportet nos intrare in regnum dei. Actu. xiiii. Sed tñ best' qui manducat panem in regno dei. Lu. xiiii. Duo pisces sunt exempla sanctoꝝ martyre et fessorum. quib'q' s' dimento pdicti panes ordeaci comedibilis redundat. Nota de illo viro nobilissimo qui fact' religiosus dicebat q' iuuencale mulieres no sinebat ipm dormire horas matutinaꝝ. Ideo Heb. vii. Abentore p'positoꝝ vestroꝝ qui vobis locuti sunt abu dei: quoꝝ intuentes exitum pueratoniis imitamini fidem Greg. Si exempla sanctoꝝ recolim' nihil tam que est qd' n e q' aio sustineamus. Et p'cipue cuꝝ qs recordaf de passione xpi. Non exemplu de illo q' voluit expire ordinem ppter panis asperitate. Lui xpc apares intinxit vulnerib'. et sic renouatus ex memoria passionis xpi mansit.

Feria scda post letare.

Pse sciebat quid

ess' in hoie. Textualiter Joh. ii. Et recitatue in euagelio isto monstratur nob' tres excellentie ihu xpi. Et prima est posse copiosum. Secunda est velle piu. Tercia est scire luminosum. Ideo loquit' the. Ipse sciebat zc. De tercia dicit the. q' xps h'z clare scientia om' creaturaz et eti' cogscit secretia cordiu. De prima g' pte est dicendum q' est in xpo iesu posse copiosum et incoprehensibile. cui respectu nullu' est posse hoim pape nec regis nec imperatoris. Nam hoꝝ posse i uno pucto indubibili p'stit. qm' istoꝝ posse aut est pteritum aut futurum aut p'nis. Si forte loqris de pte rito. iam nihil e' de futuro. q' regnabo tot an-

nis. vel ero papa. q' nō pot' gaudere. q' non dum est et p'sisti i fortuna. Veniam ergo ad mediū qd' est p'nis. Nam dicit p'bs q' de tempore nō habem' nisi nūc. et sic est in pucto indubibili p'stit. Sz posse dei e' copiosu sine principio et sine fine et totu simul in sua eternitate cōsistens est. Ideo dicit. P'as ei' p'as eterna q' nō auferet: et regnū ei' qd' nō corrumpetur. Dan. vii. Istud g' posse o'f'f' in euangelio hodierno in principio d' dicit. Prope crat pasca iudeoꝝ. et ihu ascēdit hierosolimā et inuenit in templo vendētes oves et boues et colubas et nūmularioꝝ sedētes. Et cum secesserat quasi flagellū de funiculis: omnes eiecit de templo. Ques q' et boues et nūmulariorū euerit es: et mensas subuertit. Et istis q' vendebant colubas dixit. Auserte ista hinc: et nō lice facere domū p'ris mei domū negociau. Recordati nō sunt discipuli eius. q' scriputum est. Zelus dom' tue comedit me. Nota dicit sanctus Jobes q' q' appropinqua bit pasca iudeoꝝ ihu xps ascendebat de galilea in h'crlm: et introiuit in templū. id est atrium templi. et ibi quidā tenebant boues ad vendendum. alij oves. alij qui vēdeabant alia animalia. et tertia erant ibi nūmulari' q' mutuabat pecunias indigentib' et ideo ibi tenebant ut possent emi ppter oblatōe' fiendā in festo ut possent cambire vel mutuo accipe. ne aliqui possent se excusare de sacrificio fiendo. et credabant de ih seruire deo. Et ihu intrans illud atrium et videns illud q'li persona aliquantulū turbata se mouit et sumpsit funiculos. et hinc et inde p'cussit. Et mirum est q' sibi nō resistebant: sed dicit h'ero. q' de vultu ihu xpi. p'cedebat choruscans radius q' omnis timore magno fugerūt. et q' xps omnia piecat in terza. instantu' q' discipuli de hoc mirabantur. q' ipse sp' fuit passus iniurias et nunq' aliquē p'cuserat. Sed fuerūt recordati verbi dauid in ps. lxv iij. Salu' me fac. Extrane' fac' suz fratrib' meis: et pegrinus filius matris mee. Et sequitur. Qm' zelus dom' tue comedit me. Et concordat ad hoc sanctus Paulus ad Hebre. ii. Nam iudei dicebant fratres xpi: licet euagelistae nō alleget nisi illa verba quia omnis veniebant de abraā. et ad Heb. ii. Non p'funditur eos vocare fes dicens. N'c' i'c' abo nomē tuū fratrib' meis. Et ex eadem matre: nō ex maria s' ex ecclia. i. synagoga: et iō dicit ps. Extrane' factus sum fratrib' meis: q' illos p'curi'ebat. Nam zel' dom' zc. Et dixit comedit. sic cōiter dicit. tristitia comedit me. et ille zel' q' si mouit et turbauit xpm. Et in h' ostenditur posse copiosum. Hoc patet p' questione istaz

de entia honoranda.

Hermo

vel presentationibus dantur aliquibus et nō propter deum pure. Ques autem significant beneficia simplicia. que venduntur cum dantur pecunijs. vt s. vel aliter. Columbe in qui bus plus est. nam ad similitudinem illius apparuit spiritus sanctus. significant sacramenta. cum dantur pecunijs acceptis. tunc dicuntur vendi columbe in templo. vt si vicari' v' curatus non vult dare baptismū nisi dentur pecunie. vel si non aponant tot candelas cū denarijs. Item in confessionibus quō dantur denarij. Item in sacramento coionis si vult ali quis cōicare. et dicit vicarius ob reuerentiam dei ponatis denarios in candelis. etiam venduntur columbe. Item in missa et in omnibus sacramentis. Ecce q' re de his fit mentio. Num mulari' qui sunt mercatores denarioꝝ. hi sūt in ecclia dei usurarij. scz ecclasticci qui dāt pecunias iudeis vt r'sideant de illis. et istorū es xps effudit. et subuertit mensas. q' bona istorum cum veniet christus ad iudicium omnes isti predicti et nūmulari' ejcent foris. Et iō dicit. non erit mercator v'ltra in domo dei exercitu in die illa. Zach. xiiii. in fine. Ecclesia questio est si teneri hec aialia et pecunias in templo est tam magnū p'cm. quid tūc si aliquis eligit sepulturam intus eccliam vt corpus suu mortuū sit in ecclesia sepultuz. est ne peccatū vel meritū. vel si iuuat aiam vel non bona est questio. R' video. q' quedā sunt persone sancte et pfecte que non intrat purgatoriū. s' recta via vadunt ad padisum. Alii sunt p'sone que recte vadunt ad infernum. Alii me die q' vadunt ad purgatoriū. De primis dico q' sepultura intus ecclesia multū eis p'dest. n' vt crescat eis glia essentialis. s' accidentalis. nam cum alia videt sic honorari corp' ei' gaudet. q' p'cordat cum glia aie iam corp' in presenti aliquo mō. Et videte magnū miraculū. nam erat quidā in paradiſo et apparuit cui dā amico suo. et dixit sibi. Facias mihi t'm placitum vt q'libet hebdomada scobes meum monumentū. et orabo p' te. Ecce g' pl' gaudet si est in ecclia. Et sile legit de sancto Bartolomeo qui apparuit cuidam rogās vt colligeret ossa sua. Si vero loqmur de dānatis. dico q' est eis magna pena. et hoc duplicit. Uno mō ppter psumptionē quā habuerūt. cum essent male vite et elegerūt ibi sepulturā. Alio modo q' iam videt se esse in carcere inferui et corpus ita honorari. dicit dānatus. Omiser corpus putridū s' honorat et gloria. et aia tam acriter torquet. Si aut loqmur de his q' sunt medij. i. de his q' sūt in purgatorio p'dest. no' cet diuersimode. q' si eligat intentiōe vanita

de se p'li' et ecclia. s' h'ret.

z. g'lepros.

Feria secunda post Letare

tis multū nocet eis. et torquent multū in purgatorio. Sed multū pdest si faciunt ppter deuotionē. vt parētes et amici eorū dum eorū se pulcrū videbūt recordent de eis et rogant p eis. Et isto mō pdest int̄m q̄ si duo ist̄x sūt q̄ boni mai⁹ comodū h̄z q̄ est sepult⁹ in eccia bona intentione. nam dīc sc̄tūs Aug⁹. Septētura h̄ est monitoria orādi p eo. et iō dīf monūmentū. i. monēs mentē. Et iō dīf in persona defūctoz in purgatorio existētū. Abhemo: esto iudicū mci sic erit et tuuz. mihi heri et tibi ho die Ecci. xxxvii. Iheri appellat totū tps pterum. Et ecce p̄mā ptez pmonis. Elenio ad sc̄dam pte q̄ est. velle piū iesu xp̄i. q̄ de se nō vult dānationē aīaz. b̄ puerionē p̄tōris. et q̄ infideles veniant ad verā nōticia fidei. et ḡ voluit mori vt nos saluaret. et iō dīf. Hoc em̄ bonū est et acceptū corā saluatorē nō deo q̄ om̄is hoies vult saluos fieri. et ad cognitionē veritatis puenire. En̄ em̄ de⁹ et vn⁹ media tor deit hoān hō xp̄s ihs q̄ dedit redēptionē semetipm. p̄ oib⁹. i. ad Th̄y. ii. Est ḡ p̄u velle et oñditur in sc̄da pte euāgelij. ibi cū dīf. R̄ndērūt ḡ iudei⁹ dixerūt. Qd signū oñdis nob̄ q̄ h̄ facis. R̄ndit Ibs et dixit eis. Soluite tēplū q̄ ambulabat in tenebris vidit lucem magnā: habitatib⁹ in regiō vmbre mortis lux orta ē eis. Seq̄tur. Parauil⁹ nar⁹ ē nob̄is. et fili⁹ dat⁹ est nob̄. Ysa. ix. Tertiū signū sūt q̄i v̄go Abharia abscōdit filiū suū in p̄sepio. et videntib⁹ illis bos et asin⁹ adorauerūt eū. Juxta v̄bū. Lognouit bos possessorē suū et alin⁹ presepe dñi sui. israel autē me non cognouit. Ysa. j. et Abac. ii. fm. lxx. inter̄p̄tes. In medio duū aialiu cognoscet. Quartum signū sūt q̄i angel⁹ eadē nocte apparuit pastorib⁹ dicens. Annūcio vob̄ gaudiū magnū qd erit oī p̄lo. q̄ nar⁹ est hodie saluator mūdi. Lu. ii. Quintū signū sūt. q̄i eadez nocte multitudo celestis exercit⁹ pastori⁹ annūciantor et cātando dixit. Elia in excel. deo. et inter. et c. Istud signū sūt manifestū oib⁹. Sextū signū sūt. q̄i venerunt reges magi. et apparuit eis stella. q̄i non solū isti. uno oēsvidērent eā verā stellā p̄prijs oculis. Septimū signū sūt q̄i v̄go Abharia iesu in tēplo presen tauit symeonī. et loq̄batur oib⁹ ibi existenti bus: dicendo. Munc dimitt⁹ seruū tuū dñe et c. Luce. ii. Octauū signū sūt. q̄i Jesus christ⁹ in etate. xii. annoz disputabat cum doctoribus et seniorib⁹ templi. et fuit oib⁹ notoriū. Nonū signū sūt baptism⁹ Jesu christi. nam apertis celis venit vox de celo dices. hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹. Lu. iii. et c. Decimū signū sūt q̄i beatus Joh. baptista dixit. Non sum ego messias. b̄ dixit d̄ xp̄o. Ecce agn⁹ dei. ecce qui tollit p̄tā mundi. Joh. j. Undecimū signū sūt. q̄i ipse incepit predicare celestes doctrinas. Nam Aboyes pdicauit solū terrena ip̄e vero celestia. Duodecimū signū sūt. quādo

Ab. signa. q̄ p̄e xp̄o
messias.

Berimo

ipse dedit exemplū sancte vite sue irreprehensibilis. Redecimū signū sūt q̄i ipse fecit miraculū tam magnū in nuptijs architclini. Quartūdecimū signū sūt q̄i in tali die fecit ipse tam magnum miraculū. nam omnes fugiebant et nō audiebant eum respicere. Qui decimū et vltimū sūt q̄i videbāt om̄is pphe tias in hoc esse cōpletas. Erat ergo stultum querere signū. et iō dixit alibi christ⁹. Genēratio prava et adultera signū q̄rit. et signū nō dabat ei nisi signū Ione pp̄he. Si c̄ em̄ ionas sūt in vētre ceti trib⁹ dieb⁹. ita erit fili⁹ hois i corde terre trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹ et c. Abh̄thei. xii. et iō r̄ndit. Soluite templū h̄. Ecce ḡ quo fuerūt stulti. q̄i non dixit diruite. b̄ soluite. et dixit excitabor nō dixit edificabo. Et clārū ē q̄i tēplo corporali v̄l materiali nō agruit excitare nec soluere. S̄ aia ligat̄ corpori magis q̄i aī vino. et qd mixtū ē nō est aī neq̄ vi nū. q̄i fm̄ p̄m̄ mixtū neutrū ē miscibiliū. b̄ in hoic aia et corp⁹ ligant̄ essētialiter vt nū q̄i an̄ mortez possint diligari nūc si essent ceci. Vi dīssent q̄re dicebat et dixit: soluite. nō imperādo. licet v̄bū sit impatiū modi: b̄ q̄i p̄mittendo vt daret licentia et posse. nā als non potuissent. et iō q̄i ip̄e erat impator: iō dixit impatiue. Et iō dicit Jo. x. Nemo tollet aiam meaz a me: b̄ ego pono eā a meip̄o. Potestatem habeo ponēdi eā et p̄tātē habeo iterū sumēdi eā. Et iō dixit excitabo. et non dixit edificabo. m̄ q̄i ceci erāt iuxta dictū sapiēt. Sap. ii. et exce cauit illos molicia eorū. iō dixerūt. qd signū. et c. Aliud secretū est h̄ i eo q̄i dixest iudei pl⁹ q̄i. xlvi. annis illud tēplū sūt edificatū. vt habef. j. Esdre. vij. q̄i p̄mo fuit positū. b̄ postea fuit prohibitū v̄sq̄ ad regē dariū. et fuit. xlvi. anni. Et sic volebant facere argumēta q̄i non posset reedificare illud templū in taz breui tpe Ipi loq̄bank de tēplo materiali. et verum fuit q̄i illud. xlvi. annis fuit edificatū. p̄t m̄ illud dictū etiā verificari de corpore xp̄i cui⁹ fundamentū fuit corp⁹ virgis Abharia. qd fuit possitū in die cōceptionis sue. q̄i stetit. ix. mētibus in vtero matris. qd tps p̄t cōputari p vno anno. Et q̄i fuit in. xiiij. anno q̄i p̄cepit chūstum. et in. xv. peperit. ita q̄i a positione hui⁹ fundamenti v̄sq̄ ad natūritatē xp̄i sunt. xvij. anni. Et ab illis. xvij. annis v̄sq̄ ad illud tps quo christ⁹ incepit p̄dicare fluxerūt. xxx. anni. q̄i xp̄s fuit. xxx. annoz. q̄i incepit p̄dicare. mō. xxx. anni et. xvij. faciunt. xlvi. et sic verificat illud dictū de xp̄o. Aboraliter m̄ etiā am̄ est notandū q̄i h̄v̄bū soluite est h̄v̄bū xp̄i. et istud dī p̄fessorib⁹. Ubi sciēdū est q̄i q̄libz hōq̄diū stat in p̄tō mortali est habitatio demo nis si nō vult penitere. Un̄ dī de maria mag dalena Abhā. vi. q̄i eiecit ab ea dīs septē demones. non q̄i p̄a eset demoniaca. b̄ q̄i habeat septem p̄tā mortalia. b̄ q̄i q̄libet demon correspōdet vni p̄tō. iō habitabāt in ea septē demones. Habet ḡ hic regulam. q̄i p̄tō est habitatio demonis. b̄ q̄i hō h̄z p̄tritionē p̄o p̄tōs. et p̄positū nō redēdūt ad vicia. demon fugit. et tūc hō efficāt tēplū et habitatio dei. Juxta verbū apli. H̄scit̄ q̄m̄ tēplū dei estis vos. et sp̄uſsanc⁹ habitat in vob̄. j. Lox. iij. Q̄i ḡ p̄tō est cū p̄tritionē et p̄posito non redēdūt ad p̄tō. tūc est tēplū dei. et iō dī xp̄s p̄fessorib⁹. Soluite tēplū h̄. q̄i q̄d cū q̄ soluerit̄ sup terrā: erit solutū et in celis. et cū soluerit̄ post triduū edificabo illō. i. trib⁹ opib⁹ p̄nīc. Et p̄m̄ dies est afflictio corporis. sc̄ds est oratio sp̄ualis tercū est elemosyna frater nalis. Et ecce h̄ tres quib⁹ excitat̄ iuxta v̄buz pp̄he. Elenite et reuertamur ad dñm. q̄i ip̄e cepit et saluabit nos. percutiet et curabit nos viuiscabit nos post duos dies. et tercia suscitabit nos: et viuem⁹ in p̄spectu ei⁹. Oze. vi. Percutiet nos. s. p̄ p̄tritionē. et ecce hic sc̄da p̄tem. Eleniam⁹ ad terciam p̄tem in q̄ ostē dī sc̄re lum̄solūm iesu xp̄i cū dī in themate. Ip̄se sc̄iebat quid eset in hoie. Un̄ vos sc̄re potestis faciē hois. b̄ co: hois sol⁹ deus sc̄it. et iō dī p̄ pp̄ham. Prauū est co: hois et inscrutable. Quis cognoscet illud. Ego dīs scrutans corda et pbans renes. qui do vnicuiq̄ iuxta viā suā. H̄iere. xvij. et hoc ostendit in euāgelio. ibi cum dicit. Cum eset hierosolim⁹ in die festo in pasca. multi crediderūt in noīe ei⁹ vidētes signa q̄i fiebat. Ip̄e aut̄ iesus nō credebat semetipm̄ eis. eo q̄i ip̄e noscet oēs et q̄i op̄i nō erat vt q̄s testimoniu phiberet de hoie. Ip̄e em̄ sc̄iebat quid eset in homine Jo. ii. et dicit ibi euāgelista. q̄i multi crediderūt in noīe ei⁹ nō di. q̄i crediderūt ei. b̄ i noīe eius. qd est iesus. i. saluator. Ip̄e tū nō credebat se eis. q̄i sc̄iebat quid eset in hoie. Et hic sunt notāde due doctrine. Prima est realis q̄ tangit nos religiosos et ecclesiasticos q̄i diciunt q̄i xp̄s nolebat se credere illis. id est cōicāre. et causa fuit. ne despiceret ab eis. nam ip̄e si habebat passiōes corporales sicut nos habem⁹. et q̄i forte dixisset. Ille bibit et comedit sicut nos. et despiceret eum. iō se noluit ip̄is cōicare. et iam alij iudei dixerūt. ecce hō vorax et potator vini Abat. xj. et istos defectus sumpsit amore nři. et iō nolebat credere sc̄ip̄z eis. ecce ḡ hic nobis clericis exēplū q̄i ne sc̄andalizem⁹ laicos debem⁹ nos ab eis subtrahere ut nō cōicem⁹ nos multū laicis. Debemus A ij

Feria tercia post Letare

ergo esse sicut imagines. nam si tu stas pcul apparent pulcre imagines. s si appropinquas videntur aliisque virgulez macule. et tunc despiciuntur. Et ita cautele vos clerici ne multū cōcetis cum laicis. ne videat maculas in vobis. qz nimia familiaritas parit ptemptū. Et audiatis parabolā ad hoc. In auinione erat quidā religiosus et bñ deuotus. p̄tigat qz ipse erat inuitat ad p̄zrandiū per quandā burgen sem bñ amicū suū multis precibz. et cuz nollet acceprare. rogauit p̄zem vt sibi cōcederet licentia et cōcessit. et ali⁹ burgensis ibidē fuit invitatus. et religiosus qui forte ieiunauerat ad triduū in pane et aqua. comedebat fortiter et impleuit benc ventrez de gallinis et de bono vino albo et rubeo. Itē in cena postea dixit burgensis alter cōuincino suo qn̄ f̄es recesserat quid faciet isti fratres nūc. qz rego si nō habem rem vxore meam ad lat⁹: raperēt eam. et fuit scādalisat⁹ in comestione illi⁹ religiosi. et forte frater ille nec venialit peccauerat. Sitis ḡ ut imagines. qz Jesus non credebat seipsum iudeis. Et iō dī. iij. Coz. vij. Exite de medio illorū et separamini. dicit dñs. Et in mundū ne tetigerit. et ego recipiaz vos. et ero vobis in patrem. et vos eritis mibi in filios. Scđa doctrina tangit laicos. Hā scđa dixit euangeli sta. qz non credebat se illis qui credebāt in nomine eius et non dixit qui credebāt ei. qz tal credēta pōt esse sine ḡfa. S xps se cōicat illis qui credūt in ipsum. sc̄z per fidē formata p̄ bona vitam p̄ ḡram qn̄ cōicant in festo pasce tūc illis qz bñ credūt illis dī tradi xps. als meli⁹ eis sc̄z comedere ferrū igniū. Jō apostol⁹ dicit. Probet aut̄ seipsum hō. et sic de pane illo edat et dc calice bibat. Qui enim māducat indigni: iudiciū sibi māducat et bibit. i. Co. xj. vbi glosa Amb. dīc. Ita punies indigni cōmunicās ac si p̄prijs manibz xpm occidisset. Si vos ergo eis bene parati cōicabūt se vobis hic per gratiam. et in futuro per gloriam.

Feria tercia post Letare.

Et turbā multi crederūt in eum. Jō. vij. Sermo nō ster erit de sancto euanglio. qz in h scđo tpe nō inuenio meliores materias ad honorem deit edificationē populi. Sz p̄mo salutetur virgo maria. Totū scđi euāgelij est qdā excusatio quā fecit xps de aliquibz crimibz et pctis sibi a iudeis false ipositi et maliciose obiecti. Qui se excusat. Primum crimen erat de infidelitate Secundū crimen erat de vanitate. Terciū erat de fractiōe sabbati. Quartū fuit de falsitate. De qbz se xps humiliē excusauit p̄ n̄fa instru-

ctione. Ex qua excusatione multi crediderūt in cū. Primum crimen et qz p̄ctm qd iudei maliciose iposuerit erat infidelitat. Dicebat em qz xps erat infidel deo. Rō. qz miles qui cum inimico sui regis et dñi hēt sua colloqa et secreta. et sibi fuerit multuz. talis est infidelis regi suo et dño suo. Sic dicebat iudei de christo dicentes. qz loqbaſ cū diabolo inimico dei. qui oñdebat sibi oia qz pdicabat et docebat. qz sciebant qz christus non didicerat in aliquo studio hui⁹ mūdi. Imo semp fuit ī domo ioseph. quē putabāt eē patrē suū. quē iuuabat de arte carpētaria. Jō qn̄ audiebat sua miraculat altissimas predicationes et disputationes qbz non poterāt h̄dicere nec r̄ndere dicebat. pro certo ipse habet diaboluz familiarē. cū tñ deberent dicere. p certo ille hō est illuminatus a deo. et sp̄sctus loquif in ore ei⁹. Abellus cognoscet ipsū ylalias qz dicebat. Requeset super eū sp̄s dñi. Y saie. xi. Et pditores iudei scribe et pharisei attribuebat diabolo. dicentes. Demoniū hz et insanit. qd eū vultis audire. Jo. x. Sz ab isto falso criminez infamia se excusauit humiliter et benigniter oñdū in pncipio euāgelij. Idē die festo mediāte ascendit ihs in templū et docebat. et mirabāt iudei dicens. Quō hic lras scit cum nūqz didicerit h̄dit iesus. Ahea doctrina nō est mea. S ei⁹ qz misit me. Si qz voluerit voluntatē ei⁹ face re cognoscet ex doctrīa vtr̄ ex deo sit an ego a meipso loqz. Mota sexto mediāte. Hoc festū erat tabernaculoz qd in mēse septēbri siebat et durabat septē diebus. Lū ergo dicit. die festo mediāte. loqbtur de q̄rta die qz est in medio septē dierū. qz noluit ascēdere in pma die. qz illa die dabāt se gule ad comedendū et bibendū. Idem in septima. et tūc nō erant apti nec dispositi ad recipiendū doctrinaz christi. S in medio. sc̄z in quarta die ascēdit et incepit predicare. de qz iudei mirabant. sicut vos mō miraremini si aliqz faber lignarius velleryobis predicare dicētes. Quō hic lras scit cū nō dicerit. s̄ne dubio ipse hz diabolū familiarē. Christ⁹ aut̄ humilit se excusando dixit. Ahea doctrina nō est mea. S ei⁹ qz misit me. Videat qz hic sit h̄dictio. cū dīc. Ahea doctrina nō est mea. S sic intelligit. mea doctrina. sc̄z misteri aliter. nō est mea. sc̄z originaliter s̄ne pncipaliter. S patris. ac si fistula diceret. son⁹ me⁹ nō est me⁹ S sonātis mḡfi. Jō dīc christ⁹ pdicato rib⁹. Hō enī vos eis qz loqmini et. Abath. x. Hoc mō xps dicebat de se. Ahea doctrina. sc̄z misterialit. nō est mea. S. pncipalit. S ei⁹ qz misit me. S. dei pfis. Jō vos multū errat et guit peccatis ipam doctrinā diabolo attribuēdo.

Sermo

Si quis voluerit voluntatē dei facere hic cognoscet an doctrina mea ex deo sit. nam qui venuit moralit bñ stati cognoscit veritatem Secus de pctōrib⁹. Qm̄ sicut febricitati dulcia sibi vident̄ amara. sic etiā pctōrib⁹. Un̄ aug⁹. Impi⁹ non sentit dulcedinem dei. qz de febre iniquitas palatū cordis amisit. Omnis peccator est febricitans. Jō xpi doctrīa dulcissima videſ sibi amara. Qm̄ supb⁹ nō inuenit saporē in doctrīa xpi qz inducit et p̄cipit hū militatē et māsuetudinē. Idē de auaro et luxurioso. Sz qui viuūt moraliter bñ. inueniūt in ea magnū sapores dulcedis et p̄solutionis. qz p̄fortat cor et illuminat mentē. Jō dicebat dō. qz dulcia fauicib⁹ meis eloquia tua dñe super mel ori meo. ps. cxvij. Ecce quō xps excusat se humilit benigne. Mota hic moralit quō hichabef r̄fisio ad qſtione quā faciūt mlti infideles dicētes. Si nos essemus certi qz fides xp̄iana esset bona: libēter eā recipem⁹. Si deus nobis revelaret. qz als non tenemur credēvo bis. Quare ergo dānabitur. R̄fisio. Qm̄ si vellēt bene viuere moralit qz non esset supbi. auari. luxuriosi et. S orat̄ deuote dicentes. Illumina oclōs meos et. statī deus ip̄os illūminaret. qm̄ tāta est cōuenientia fidei xp̄iane cū intellectu. qz si istellect⁹ nō sit ip̄edit p̄ malam vitā adheret fidei xp̄iane. Un̄ in va lentia fuit vn̄ magn⁹ rabī qz bñ vixerat et qn̄ audierat quiqz fm̄ones statū illumiat⁹ fuit⁹ baptizat⁹ cū multī et. Idē esset de oib⁹ infidel⁹. Ecce q̄re dīc xps. Si quis voluerit voluntatē dei facere. s. cauedo a pctis. viuere bñ: b cognoscet veritatē. Sz qz iudei erāt pctōres et male vite. iō nō erāt dispositi. Sz heu quo infideles pctōres et malevite et idispositi venient ad fidē xp̄i. cū xp̄iani pctōres mali et vici osi. ppter pctiā pdāt fidē. qz qn̄ xp̄ian⁹ dat se vicijs et pctis statī pdit fidē formata. et infideles sc̄d allzan̄. ppter eorū malā vitā. Et qui sc̄dalisauerit vn̄ ex his pusillis expedit vt suspendatur mola asinaria in collo eius. et demergat in p̄fundō maris. Abat. xvii. Ideo v̄lurāt̄ in illo pctō inuerterat non hñt fidem imo dicūt intra se et qd sc̄t hō de alio mūdo. Idē dicūt vindicatiū et luxuriosi. qz abūciūt bonā p̄sciam. v̄t dicit ap̄ls. Hñs fidē et bona p̄sciam. quā quidā abūciētes circa fidē naufragarūt. i. negauit. i. Th. y. i. Mō silitudinē de illa naue qz trahit puam barchā quaz si hō repellit cadit in marez submergit. Sic nauis magna ad nauigādum ad celū est fides christiana que trahit paruam barcham. id est. cōscientiam bonam. Sicut illi qui nauigāt mare non possūt exire mare nec accipe terrā nisi cum parua barcha. sic et christian⁹ cum naue fidei nō pōt intrare nec cape celū nisi cū barcha bone p̄scie. Quā si repellit p̄ pctm bñmergit in inferno. Ideo apl̄s. Lurēt bonis opib⁹ p̄esse qz credūt deo. Hec sūt bona et utilia hoib⁹. ad Lvtū. iij. Sdm crūm a iudeis xpo ip̄ositu false et maliciose erat vanitati: dicetes qz qcquid xps faciebat. totum faciebat ppter vanam gliam videntes ei⁹ vitā singularē. qz nolebat h̄fe p̄pia domū. nec aliquid mundi. s̄ ibat p̄dicādo de villa in villam. nec ducebat vxorem. cum tñ scđi patriarche habuerūt vrores et filios. Itē qz ducebat secū magnā multi tudinē hominū. et videbat qz p̄l̄s sibi faciebat magnū honorē. et qz qlibet die p̄dicabat qd nullus vñqz fecerat. Ideo dicebat pharisei qz hoc totū factū suū esset ex vana glia. dicēdo. nunquid tu maior es p̄re n̄ro abraā. quem te ip̄m facis Jōb. viij. tū abraā non tenuit istos modos quos tu tenes ex tua vanitate et vana glia. Kudit xps excusando se hūiliter et benigne dices. Qui a semetipso loqbtur: gliam p̄pia qrit. qui aut̄ qrit gliam ei⁹ qui misit illuz h̄cverax est. et iniusticia in eo nō est. q. d. vos iudicati fm̄ faciē qd facere nō debetis. s̄ iustū iudiciū iudicate. Mota qui a semetipso loquif sc̄z non missus a deo. s̄ ip̄semet iuenit nouum modū viuendi in cōsuetū. ille non qrit gliam dei. s̄ gliam p̄pia. qz qn̄ quis sine dei reuelatione exp̄ssa vult iuenire nouū medū viuēdivt videat et appareat. H̄ est vanitas et vana glia. nec pōt diu durare. Juxta illō Jōb. xx. Hau diū hypocrite ad instar pūcti. Sz illud qd est a deo durat. ḡ subiūxit xps. nonne Abyscs dedit vobis legē qz non est ab hoic. s̄ a deo. et nūquid moyses ducebat in societate sexcēta milia hoim et tū nō ppter vanā glia. et dicitis qz ego facio ex vana glia. Idē de alūs opib⁹ qz fecit moyses qz vellet xps dicere. Si opera moysi non attribuūt vanē glie: nec vanitati. eo qz erat nūcūs dei. qzre attributis opera meavanitati. nolite iudicare fm̄ facē. id est. fm̄ apparentiā exteriorē. Aboraliter hic nota qz de opib⁹ dubijs qz p̄nt fieri bona intētiōe vel mala qn̄ interpretant̄ in malū h̄ est iudicare fm̄ faciē. Sicut si sacerdos sol⁹ cum sola in ecclia loqretur. iam h̄ iudicare in malū pecatū esset. eo qz bñ et male fieri possit. De hoc vide lat⁹ in scđa scđe scđi Tho. q. ix. ar. iij. et iij. Et. xj. q. iij. Absit. Sz qn̄ op⁹ est de se mālū oīno. nec potest fieri bona intētiōe. vt futūn. homicidiū. adulteriū. h̄ potest hemo iudicare. et in malū interpretari. Mota hic exēplum in vita patrū de illo scđo heremita qz iudicauit in corde et condēnauit hoic de mane

Feria tercia post Letare

comedentē in die ieiunij. et post angelū dñi cū gladio euaginato phibuit eū nc posset ingredi cellā sua donec pniām egisset sup suo pccato. Jō apłs. j. Lox. iii. Molite ante tēpus iudicere quousq; veniat dñs q; illumiaabit ab scondita tenebrarū t manifestabit cōsilia cor- dium. Tercium crimē fuit de fractione sab- bati. eo q; in sabbato curabat iffirmos. illumi- nabat cecos. t sic de alijs. Dicēbat ergo. Hic homo non est a deo q; sabbatū non custodit. Jō. ix. De q; ch̄ristus excusando se dulciter reprehēdit eos dicens. Quid me q̄ritis inter- ficeret. Rñdit turba. Demonū habes. quis te querit interficere. Rñdit Jesus et dixit cis- tui opus feci et om̄is miramini. Propterea dedit vobis moyses circūcisionem. non q; ex moysē est. Et ex p̄ibus. Et in sabbato circūci- dius hōlem. Si circūcisionē accipit homo in sabbato vt non soluatur lex moysi. mihi indi- gnaminī q; totum hōiem sanū feci in sabba- to. q. d. magis laboriosum opus est circūcis- sō infirmorū curatio. Et tñ circūcisio nō fran- git sabbatū. Et mihi indignamini q; totum hōiem sanū feci in sabbato. Ex isto textu tra- hitur regla theologie. q; q̄nctūq; curabat ch̄ri- stus aliquē in corpore. etiā curabat ipsum in aia. scz a pctis. Jō totū hōiem sanū feci. sciz in corpore et in aia. que sunt p̄tes p̄ncipales. Jō Deut. xxxij. H̄i p̄fecta sunt oga. Abora- liter. Sabbatū. i. quies. Ideo sabbatum ex- piationis vel requietōis est dies dñica. t etiā aliud festū celebre. In quib; debem⁹ quiescē ab omni negocio rēporali. Ratio. q; ch̄ristus tali die quieuit in corpore et aia glōiosa. post ne- gocia laboris operū nostre redēptionis. Jō dixit sibi ḡgo Abaria in die resurrectiois. si- li vñq; hodie ego quieui in die sabbato. q; fi- gurabat quietē dei a cessō operū creatiois. Et decētro quiescam in dñica in memoriaz et representationē quietis vestre glōiose resurrec- tionis. Jō qui in die dñica nō quiescit in hō- mūdo. nec quiesceret vñq; in paradiſo. Idē de festis sanctoꝝ. q; quiescūt in glōia in quorum fe- stiuitatib; debem⁹ q̄descere. vt de⁹ orōnib; san- ctoꝝ det nob̄ quietē guerray mortalitatū sic- citatū. sterilitatū. terremor⁹ tē. et glōie eterne in corpore et aia. De hoc auctoritas. Si auer- teris a sabbato pedē tuū. facē voluntatē tuā in dicēto meo. t vocaueris sabbatū deliciatum et sc̄tū dñi glōiosum. t glōificaberis eū dū non facis vias tuas. et non inuenis volūtas tua: vt loq̄ris sermonē. tunc delectaberis sup do- mino. et sustollā te sup altitudines terre et ci- babo te hereditate Jacob p̄fis tui. Os enim vñ locutū est Ysa. lviij. In q; auctoritate po-

Fœfestis custodidis.

nuntur quinq; modi quiescēdi ad bene seruā dum quietē festi. Primū ibi. Si auerteris a sabbato pedē tuū. scz non ambulare in die se- sto pro aliq; re tpali. Et bñ licet ambulare p̄ re spūali. s. pro missā vel fmone audiēdo. Scz ibi. facē voluntatē tuā in dicēto meo. Si auerteris facē voluntatē tuā. scz ne pecces in die sc̄tō meo. q; volūtas inclinat ad malū t ad pctm. q; maxime fit in die festo. qm̄ sūt multi qui per totā hebdomadā sunt occupa- ni t viuunt bñ t sine pctō. Et in die festo quidā vadūt ad ludū peccare. quidā ad tabernam. quidam ad lupanar. et tamē minus peccaret arando agrū. Idē de mulierib; que ifra heb- domadā curat de domo de familia de filiis et sic de alijs. Sz in die festo tunc peccant or- nando se tē. Terciū ibi. Et vocaberis sabba- tum deliciatum et sc̄tū dñi glōiosum. Non em suffi- cit abstinere se a labore et a peccatis. Et debet diē festū sc̄tificare. scz dare elemosynā. veni- re ad missā. et fmone audire. orare tē. Quar- tum est glōificaberis eum dum non facis vias tuas. i. oga tua fm officium q; habes. Si es sutor non facias sotulares. Quintū ibi. t nō loq̄ris sermonē tē. Qd duplicit intelligitur. Primo q; nullus debet loq; in ecclia dum fit officiū tē. Ideo est bonū suere os in ingressu ecclie. Etiam mulieres que de tota hebdoma- da se non vidēt qñ p̄ueniunt tunc in ecclia se interrogāt. Quō valetis. quid facit tē. Itē de veste vel pāno tē. vnde melius esset dor- mire in domo. Sc̄do intelligit. ne loq̄ris ser- monē tuū. scz iudicando p̄ximū. Sunt mul- ti qui in die festo nesciūt se occupare in opib; spūlib; post prandiu. Et stant in porta aut se- dent iudicando et obloquēdo de trāscuntib; de religiosis. de clericis. de mulieribus. dice- do. Jam cognoscitur in pede q̄lis est mulier ista. De his dicit David. Aduersum me loq̄- bantur qui sedebant in porta. Sz possēt que- rere illi qui seruant bene festa quid sint habi- turi. Rñdet p̄pheta. Tunc delectaberis sup dño. quia qui bene custodit festa viuit letc. et sustollā te tē. dando vitam eternā. et cibabo te hereditate iacob dando bona temporalia. Quartum crimē fuit falsitatis dicendo q; non esset rex messias. t q; ipse false faciebat se regem messiam. Jōhā. viij. Quidā dicebāt quia bonus est q; predicabat bona. Alij: non seducit turbas cum sua eloquentia. Unde cum ch̄ristus se excusabat de tertio crimine. q; dñm dicebant ad inuicem. Numquid iste est quem iudei volunt occidere. ecce palam loq̄tur. et nihil ei dicūt. Numquid vere cognouēt. p̄ncipes. q; hic est xp̄s. Sz scimus hunc vñ

Sermo

fit. ch̄ristus autē cum venerit. nemo scit vñ sit ch̄ristus autē excusando se clamauit dicens. Et me scitis t vnde sum scis. Et a me ipso nō veni. Et est verus qui misit me. quem vos ne- scitis s̄ ego scio eum. Et si dixeris. nescio cum ero similis vobis in endax. Et ego scio eum. quia ab ipso sum. et ipse me misit. Querebāt ergo ipsum comprehendere. et nemo misit in illum manus. quia nōdum venerat hora ei⁹. Mota me scitis. scilicet in quantū homo. quia in quantū homo sciebāt vñ erat. quia de beth leem natus. et mater eius Abaria. Sz inquā- tum deus nesciebant vnde esset. Et hec ver- ba dicens de turba multi crediderunt in eum non de maiorib;. s̄ de simplicib;. Aborali- ter qñ dicitur q; de turba multi crediderūt in eum. diceret aliquis. et nunq; maiores erāt aptiores ex scientia acquisita vt crederent iu- ch̄ristum. Responsio. Quidaz illuminant a sole. quidam non illuminantur. quia tenent fe- neficas clausas. Sic quād̄ maiores sunt in- deuoti tenent portam clausam. ideo radi⁹ di- uine gratie non intrat. quia instantur ex scien- tia. Un. i. Lox. viij. sc̄tia inflat. Et simplices qui sine presumptione audiunt verbum dei. et tenent portam intellect⁹ apertā. sunt aptio- res ad illuminationem. Jō radius diuine gra- tie intrat in eos et illuminat eos. Jō ch̄rist⁹ dicit Jō. ix. In iudicium ego in hunc mun- dum veni. vt qui non vident videant. et qui vident ceci siant. Lui dixerunt pharisei. nū/ quid et nos ceci sumus. Dicit Jesus. Si ceci essetis. peccatum non haberetis. nunc vero q; vicitis. videmus. peccatum vestrum manet. Mota non videntes. scilicet ignorantes et sim- plices videant. et qui vident. scilicet per intel- lectum naturalem et scientiam acquisitam ce- ci siant. Oremus ergo nos deu⁹ vt talēm cre- dulitatem nobis concedat per quā ad regnū celorum possimus peruenire. Amen.

Feria quarta post letare Sermo.

Rocidens ado-

p rauit eum Jō. ix. Sermo nō erit de sancto euangelio hodierno. qd contineat vnum magnum et pulcrum miracu- lum qd fecit ch̄ristus de illuminatione cuiusdā ceci a natuitate. Et primo salutetur ḡgo Ab- aria tē. Totum sanctum euangelium consistit in tribus punctis.

Primum est operatio miraculosa.

Secundum est impugnatio maliciosa.

Tercium est approbatio gratiola.

Et de isto tercio qñ cecus a ch̄risto illumina- tus approbavit miraculū adorando xp̄m: di-

cit thema. Procides adorauit eum. Ecce ap- probatio gratiola. Primum qd ostēditur in sancto euangelio est opatio miraculosa. de q; dicit euangelium. Preteriens Jesus. scz exiēs de templo vidit hominez cecum a natuitate. Qui stabat ibi mendicans. et cognoscēbatur ab omnib;. quē ch̄ristus vidit. glosa Ch̄rist⁹ stomi. attēte respexit. Ex cuius respectu apli sumpserunt occasiōē t motiū interrogādi xp̄m dicētes. Rabi q̄s peccauit. hic aut parē- tes eius: vt cecus nasceref. non querebāt an illa pena veniret ex peccato. quia hoc suppo- nebant. s̄ querebānt pro q; peccato. Tidetur q; apli essent de opinione amicorū Job. qui dicebāt q; oīa mala t infirmitates eueniunt homini ex peccatis. cuius opositum dicebat Job. Non peccauit et in amaritudinibus mo- ratur oculus meus. Job. xvij. Christ⁹ volēs apostolos extrahere de illa opinōē rñdit di- cens. neq; hic peccauit neq; parentes eius. s̄ vt manifesten opera dei in illo. Mota q; ch̄ri- stus non negat simpliciter qñ filiū patiant̄ ali- qñ ex peccatis parentum. maxime in corpore qd habent a parentib;. Imo dīc beat⁹ Hiero. q; peccata secreta parentū q; cōmittunt in ca- meris: manifestant multotiens in punitio- bus filioꝝ. Exo. xx. Ego sum dñs deus tuus fortis t zelotes. vñstās iniqtatē patrū i filios in terciā t quartā generationē. Itē Ysaic. xij. Prepare filios ei⁹ occisioni in iniqtatē patrū eoz. Ezech. xvij. Fili⁹ non portabit iniqtatē patris. t bñ quātū ad aiam. Et bñ quātū ad cor- pus. q; nunq; de⁹ punit animā filiū directe ex pctō p̄fis tñ. Un. dič ibidem. Ecce om̄es aie mee sunt. vt aia p̄fis ita filiū mea est. Aia que peccauerit ipsa moriet. Ezech. xvij. s̄ iste ce- cus nō ex pctō pentū nec suis cec⁹ nātē. s̄ vt manifestēt oga dei in illo. Mota oga in plura li nūero. nā qñ infans innocens patit q̄ttuor oga dei manifestant. Primo manifestat op̄iu- stice. Dicunt doctores theologie q; p̄mi pen- tes fuerū formati in iusticia originali. et licet corp⁹ sit passibile naturalit. tñ de⁹ dederat istā grāz ade. q; q̄diu ipē fuiſſ̄ obedieſ deo. et cor- pus obediſt etiā aie. et q; corp⁹ non patereſ aliqd malū. sed q; Adaz fuit inobedienſ deo ppter bñ corp⁹ p̄didit grāz et remāſt i sua mi- seria t passibilitate. Quādo q; videntis infan- tē aliqd malū patientē. ibi manifestat dilūia iu- sticia. q; ex pctō ade corpora patiunt̄ iuste. Jō dauid. Et iusticia illi⁹ in filios filioꝝ tē. Jō in isto ceco fuit defecr⁹ alciū p̄ncipiū nature. vt opus diuīe iusticie in ipo māifestaret. Sc̄do in infante patiente manifestat op̄diuile mie- q; vīat peccata. vñ q̄diu hic cec⁹ caruit vīsu

Feria quarta post Letare

multa peccata vitavit q̄ cōmittunt oculis. et erat humilis. et merebat ex patientia. Ideo Abac. iij. Cū iratus fueris mihi recordaberis. Tercio manifestas opus p̄nne q̄ p̄tōr videt q̄ ille qui est innocēs patitur dicit intra se. O miser quid erit de me. Quarto manifestatur opus ḡre dei q̄n deus vult illū curare miraculose. Sicut xps curauit hūc cecum miraculose. Iō dixit. Abe oportet opari opa eius qui misit me donec dies est. Hic xps vocat suam p̄ntiam solē qui facit diē clarā. et suā absētiā p̄ mortē corporalē vocat noctē. dicit glo. Abe oportet opari. sc̄z miraculose opa ei⁹ q̄ misit me. sc̄z p̄tis donec dies est. i. q̄dī sū p̄ns. Venit nox. s. morti et passionis mee q̄n nemo p̄t opari. s. miraculose. Et post mortē xpi p̄cib⁹ sc̄tōz et aploz xps faciebat miracula. Ideo dō. Lōfitemi dño dñoq̄ q̄m in seculū mia ei⁹. Mota quo xps curādo illū cecū fuabat septē ceremonias. p̄ma q̄ respexit eum attēte. Sc̄da fuit aploz interrogatio. tercia xps expuit in terrā. q̄ta fecit lūrū ex sputo. q̄ta liniuit sup oculos ei⁹. sexta misit ip̄sū ad natatoria siloe. septima fuit lauatio in dicta natatoria. Quare tot ceremonias et circūstātias voluit fūare cū solo impio potuisse illū illuminare. sīc legitur de quodaz ceco. Luç. xvij. cui dixit xps. Quid tibi vis faciā. Rñdit cecus. Hne vt vi deaz. Dixit illi iesus. respice. et statū vidit. q̄re ergo ī isto tenuit tot ceremonias tē. Rñsio q̄ xps talit voluit cecū illuminare vt daret exemplū culibet p̄tōr ceco q̄lī dō illuminari. Mota quo quilibz in p̄tō mortalē existēs est tec⁹. q̄ non vidit piculum in q̄ est cadendi subito in fouēa inferni. Itē q̄r mō cadit h̄ de p̄tō in p̄tīm. Unī de p̄tōr dicit p̄pheta. Ambulabūt vt ceci q̄r dño peccauerit. Sophonie. j. Ideo ad illuminādum peccatorēz necesse fūt predicē ceremonia e xpo fūate in illuminatiōe illī ceci. Prima vidit iesus. i. attente respexit Ecce hic peccatorū cognitio q̄ venit ex christi aspectu. vt patuit in petro qui in nocte passiōnis negauit xpm ter. nec recognoscēbat peccatū suū q̄loz christēū respexit. Luç. xxij. Lōuersus iesus respexit petrū et recordarē est p̄tōr verbi dñi sicut dixerat. Prīusq̄ gallus bis cātet ter me es negaturus. Et egressus fūis fleuit amare. Ecce quo aspectus christi est necessari⁹ ad cognitionē p̄tōr. Ideo petebat dāvid. Respice in me et miserere mei. q̄r vnic⁹ et p̄ay sū ego. ps. xxiij. Motavnic⁹. i. solus a q̄ recessit de⁹ qui ante p̄tīm fuit cuž eo. Sc̄da circūstātia fuit aploz interrogatio. Rabi tē. In quo ostenditur peccatorū cōtritio. que non est nisi cordis interrogatio sīue disputa-

tio. quare peccator ex p̄nititione dicit intra se. O miser quid feci tot p̄tā cōmisi. q̄d erit de aia mea. tot bona amissi et. Mota hic sūtūdine de illo mercatore qui in nūdinis emit vasa del auro pro auro. et oculos p̄isciū p̄ māgāritis. pro quib⁹ dedit totū q̄d habebat. Qui oñdit merces suas amicis suis. qui dicebat it q̄uo fuit decept⁹. et q̄ illud nihil valebat. qui non desperauit. q̄ sperabat de p̄re suo diuite et reprehendebat se dicēs. O miser q̄r nō p̄tebā consiliū. ita stulte feci facta mea. Sic sūt etiā multi hodie stulti mercatores in mundo qui credunt emere vasa aurea. s. honores. dignitates. q̄ tū nihil valent. Itē delectationes carnales creditū esse margaritas. s. q̄n illuminantur a dño et vident se deceptos tūc sperat in xpo sicut in p̄re diuite. Pat̄z ḡ q̄o p̄tritio non est nisi q̄stio increpatua suupsius. Ideo Job. xij. in p̄sona peccatoris dicit. Quātas habeo iniqtates et peccata. scelera mea atq̄ delicta ostende mihi. Elbi ponit q̄ttuor diffrenrias p̄tōr. P̄ria iniqitas. i. non eq̄tas. q̄ sūt p̄tā q̄ sunt p̄tra p̄ximū. et tū de⁹ vult q̄ sum eq̄les in dilectionē. Sc̄da est ibi. et p̄tā. q̄ sunt de factis. q̄ sunt p̄tra p̄ximū corp⁹ et luxuria. gula. accidia. Iō p̄tā dicūtur quasi pecudum acta. Tercia ibi. scelera. que sunt criminis que sunt directe contra deū. vt blasphemia. Quarta ibi. et delicta. q̄ sunt de factis q̄ sunt p̄tra aiam. vt supbia. auaricia. ira. iuidia. Iō delicta q̄sl̄ derelicta q̄ his defectib⁹ aia mīsera derelinquif. Ecce quare dicit quātas tē. Tercia circūstātia q̄re christ⁹ expuit in terrā. Ecce h̄oris cōfessio q̄ non est nisi p̄tā abūcere et stomachū aic a p̄tis purgare. Et iu hoc osidī modus p̄fitendi q̄o p̄tōr debet dicere et p̄lexis genib⁹ corā cōfessore. et ibi expuere et p̄jcerē istas immūdicias de p̄tis fetidis faciēdo sibi vim ad expellendū p̄tā. Ecce q̄re christ⁹ expuit in terrā. Dic contra illos q̄ expūit sup altare qui apodiati p̄fiter. ibi confessio cum sit iudex debet sedere. Quidā aut expūit nec in terrā nec in altaria. s. in faciē confessoris ip̄z respiciēdo q̄d malū est p̄pter duo p̄tōo p̄pter verecundiā p̄tōris. Sc̄do p̄tē piculū confessoris respicientes in facie pulcre mulier̄ tē. Iō dō p̄tōribus. Si confiteamur p̄tā n̄ra fidelis et iustus est de⁹ vt remittat nobis p̄tā n̄ra et emundet nos ab omni iniqitate. i. Job. j. Quarta fecit lutū ex sputo. Ecce hic penitētē in iunctio. q̄r prudēs confessio debet miscere sputum p̄tōris cum terra. i. cognoscere grauitatem peccatorū. vt iuxta cōditionem et qualitatē persone et quantitatē peccatorū sciat proporcionare p̄niam quaz

Berimo

peccator posset facere. Deut. xxv. Pro mēsu ra p̄tī dō esce plagarū mod⁹. Item dicit p̄catoribus q̄tūm glorificauit se peccator et in delicijs fuit. tū date illi tormentū et luctum. Apo. xvij. Quāta liniuit oculos eius. non dicit punit: s. liniuit. sc̄z dupliciter. in quo ostendit dulcis ammonitio q̄a debet facere cōfessor. sc̄z liniendo oculos anime p̄tōris. ipsū ad p̄niam inducēdo. q̄ meli⁹ est hic facere p̄nitentiā q̄ in alio mūdo. Iō dō dicere p̄fessor p̄tōri. Qdūc p̄tōr man⁹ tua facere instāter opare. q̄ nec op⁹ nec rō nec sapia nec scientia erūt apō inferos. Ecēs. ix. Sexta est. Glade et lauare in natatoria siloe. Ecce h̄ p̄niam assumpte p̄tinatio. s. de die in diē. de hebdomada in hebdomadā tē. q̄sōs mutet sibi p̄ aliū cōfessorez. Alīs nisi p̄nia teneat p̄tōr dānatur. Iō dō. In p̄tes vade seculi sc̄tū cū viuīs et dātib⁹ p̄fessionē deo. Hō demoreri in errore sp̄ori. anī mortē cōfitere. A mortuo q̄sī nihil p̄nit p̄fessio. Lōfiteberi viuīs: viuī et san⁹ cōfiteberi. et laudab deū et glorificaberis in miserationib⁹ ei⁹. Ecēi. xvij. secūlī sc̄tū. s. penitētiales p̄tes seculi damnati sunt p̄tā. Septima ceremonia est. Abūt et lauit et vidit. Siloe interp̄tatur missus. Ecce hic eucharistie cōio. Exq̄ p̄tōr fecit sex opa predicta debet ire ad natatoria siloe. i. ad eccliam christi. qui est missus a p̄re. iō a christo missō dō missa in q̄ lauātur aie et natāt contemplando p̄funditatē sacri. Iō mō p̄tōr cecus illuminatur. iuxta illud. j. Re. xij. Cideri et oculi mei illuminati sūt de melle isto. sc̄z de corpore christi dulcissimo. Sc̄ds punct⁹ euāgelij est de maliciose impugnatiōe. Quattuor ipugnatiōes seu examinatiōes fecerit iudei de illuminatiōe ceci. p̄ma fuit vicnoz. sc̄da phariseoz. tercia fuit pentū q̄ta fuit p̄ncipum. Quantū ad p̄mū notandum q̄ postq̄ vicini viderūt ipsū qui fuerat ecus veniente sine ductore et sine baculo. et q̄ videbat clare. dixerūt ad inuitē. Hōne h̄ est qui sedebat et mēdicabat. Alij dicebat. q̄r hic est. Alij q̄r nō. s. filis eius est. Ipse āt dicebat. q̄r ego sum tē. Quantū ad sc̄dm q̄ fuit phariseoz qui audito facto interrogauerūt ipsum quō vidiss. Qui narrauit eis totū modū dīcens. Ille hō q̄ dō iesus fecit lutū ex sputo et vñxit oculos meos et dixit mihi. vade ad natatoria siloe et lauā. et abūt et lauit et vidi. iō dure runt eū ad phariseos. Erat āt sabbatū. Qui bus dixit sūt. Tūc pharisei dixerunt de xpo. Hō est hic hō a deo qui sabbatū nō custodit. Alij dicebat. Quō p̄tōr hō p̄tōr h̄ signa facē. et sc̄sma erat int̄ eos. Tercia examinatio fuit pentū. quib⁹ dixerūt pharisei. Est h̄ fili⁹ yesler quē dicit. q̄r cecus est natus. Quō ergo nūc vider. Qui rñderūt. Sc̄m⁹ q̄r h̄ est fili⁹ n̄f. et q̄r cecus nāt̄ est. quō aut̄ videat nescim⁹: ip̄z interrogate. etatē h̄. ip̄e de se loqtur. Hoc āt dicebat q̄r sumebat iudeos. q̄r pentes. p̄p̄l sententiā excōicatōis quā posuerūt iudei nō furent ausi dicere q̄s eū illumiauerat. et fuit cōpletū signum q̄d dederat Ps. xxxv. Veniet de⁹ et tūc apienſ ocli cecoz. Quarta ipugnatio fuit p̄ncipū legi ad q̄s fuit duc⁹ cecus illūminatus. Qui dixerūt sibi. Da glām deo. i. nō dicas q̄ ille hō te illuminauit. q̄r p̄tōr est. Qui rñdit. Si p̄tōr est nescio. Unū sc̄io q̄r cum cecus essem video. Dixerūt ḡ quid fecit tibi. Rñdit. dixi vobis tē. Nūqd vultis discipuli eius fieri. maledixerunt ei et dixerūt. Tu discipul⁹ ei⁹ sīs: nos aut̄ moysi discipuli sumus nos sc̄m⁹ q̄r moysi locut⁹ est de⁹. hūc aut̄ ne sc̄m⁹ vñ sit. Quib⁹ ille. In h̄ emī mirabile est q̄r nescitus vnde sit. et aguit oculos meos. Sc̄m⁹ aut̄ q̄r p̄tōres deus nō exaudit: s. si q̄s dei cultor est. et volūtatem ei⁹ facit hūc ex audit. Rñderunt. In peccatis natus es totus et tu doces nos. et ceterū eum foras excōicādo ipsum. Hic cecus illuminat⁹ fuit sc̄tū hō vocat⁹ sanctus cedoni⁹ qui cum maria magdalena martha et lazaro venit ad provinciam marisilie tē. Abrahāt. hic cecus a xpo illuminat⁹ significat p̄tōrē a xpo illuminat⁹ reducēdo ip̄z p̄ p̄nīaz de tenebris p̄tōrū ad clāritatē et lumē ḡre. Qui ipugnat⁹ et examinatur a q̄ttuor. p̄mo a vicinis. Dic q̄n religiosus yl̄ sacerdos vir sīue mulier queritur ad deū. statim vicini et ali⁹ ip̄sū ipugnat⁹ truffando deridendo int̄m q̄r iam cōpletū est dictū ip̄sī dō. Facti sum⁹ opprobriū vicis n̄fis. ps. lxxvij. Sunt iam multi qui isto tpe nō audēt incipe bonā vitā. quibus dicit christ⁹ solando. Vt eritis cū vos oderūt hoies. Abat. v. Sc̄do im pugnatur a phariseis. i. ab inclinationib⁹ carnis q̄ diuidunt nos a deo. Gal. v. Laro sc̄u. aduer. sp̄m. Tel a phariseis. i. a demonibus q̄r diuīs a deo. a padiso. a nob. q̄r nos ipu gnant tēptando. mō de fide. mō de auaricia. luxuria tē. vt retrahāt hoiem a bona vita in cepta. s. p̄tōr dō se fortiter tenere et gaudēter recipere tales tēptatiōes. Jac. j. Om̄e gaudiū existimare frēs mei cū in tēptationes varias iciderit. sciētes q̄r p̄batio fidei vñe patientia opatur. patientia āt op⁹ p̄fectū habet. vt sitis p̄fecti et regni in nullo deficiētes. Gregorius Illos tēptare negligit q̄s quieto iure se possidere sentit. Augl. Molli existimare te absq̄ tēptari

Feria quinta post Letare

Tercia tēptatio a parentibus. i. ab infirmitatibus dolorib⁹ r̄c. q̄s habent⁹ a parentib⁹ nos tristis. scz ad am et eua. qz q̄ hō non vincit de r̄sionib⁹. tēptationib⁹ demonū. post veniunt infirmitates. dolores. et h̄mōi. quib⁹ cōpellimur ire ad d̄cū. Jō dauid. Ab̄lultiplicate sūt infirmitates corū: postea accelerauerūt. s. ire ad d̄cū. ps. xv. Tñ Gregi. Ab̄ala q̄ hic nos p̄munt ad d̄cū ire compellūt. ij. Lox. xij. Libet gl̄abor in infirmitatib⁹ meis vt inhabitet in me v̄t xp̄i. Quarta impugnatio est a p̄cipib⁹. i. a dñis tp̄alib⁹ qui volūt h̄fe bona tp̄alia deuotarū p̄sonarū. Prima ep̄ugnatio tangit famā. dicēdo hypocrita r̄c. sc̄da tāgit aiam. tercia corp⁹. q̄rta bona tp̄alia. qz q̄ p̄sona vult bene viuere et fuire deo statū veniunt q̄stiones litigia p̄tra bona q̄s q̄ repellit ab eis. Jō est necessaria patientia. ij. Th̄y. iii. Om̄s qui pie volūt viuere in xp̄o p̄secutionē patient. Uel dic q̄ q̄rta ip̄ugnatio ē a p̄ncipi bus. i. demonib⁹. qui tēptāt r̄c. vt s. Jō ap̄ls Eph. vi. Cōfōrtaini in dño et in potētia xt̄us ei⁹. induite armaturā dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli. qm̄ non est nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinē. s. ad uersus p̄ncipes p̄tates r̄c. Terci⁹ p̄ctus est de approbatōe miraculi ḡtiosi. de q̄ dicit the. Procidens ado. eii. Post q̄ aut p̄dictus cecus illuminat⁹ fuit a iudeis elect⁹ et excōicatus null⁹ audebat eii recipe in domo. nec etiā parētes. nec loq̄ cum ip̄o. nec dare sibi lumen nec aliud. qui intra se dixit. O miser si possez inuenire illū sc̄m pp̄b̄am ihm qui me illumina uit. ad min⁹ effem de societate sua. Xp̄s autē sc̄ns suā tribulationē et suū bonū desideriū venit obuiam ei: dicens. Tu credis in filium dei. Qui r̄fidit d. Quis est dñs et credā i. eii. Dixit ei ih̄s. Et vidisti eii. et qui loqū tecuz ip̄e est. At ille. Credo dñc. et p̄cident adora uit cu. Quē xp̄s recepit i. suā societate. Qui potuit dicere cum dauid. Pater me⁹ et mater mea dercliquerūt me: dñs autē assūpsit me. Ab̄oraliter habem⁹ h̄ doctrinā q̄ sic iste non dubitauit recedere ab infidelib⁹ vt esset de societate xp̄i. sic nec nos. Mota hic h̄ mercatores. qui faciūt societate cū infidelib⁹. q̄s dīc sc̄ptura st̄a. Holite iugū. i. Societate ducere cū infidelib⁹. ij. L. vi. Questio quā faciunt hic agareni. qz ip̄i tenent et possidēt terrā sc̄z iō nō sunt extirpādi r̄c. R̄fisi. v̄x est. qz de vult q̄ illa terra poti⁹ possideat ab agarenis q̄s a xp̄ianis. R̄o. ad maioriē p̄fusionē agarenox et excōsationē xp̄ianox. qz antiq̄r̄ agareni erāt xp̄iani. q̄ fueit decepti a sergio et magameto. q̄ tenet q̄ xp̄s nō fuit de⁹. et q̄ xp̄ia

ni ex deuotione vadunt illuc ip̄i osidunt xp̄ia nis locum in q̄ xp̄s illumiauit cecū. suscitauit mortuū r̄c. q̄ quidē miracula non posuit fieri nisi a solo deo. Item dicūt q̄ non dñt baptizari in noīe trinitatis. tñ ibi oñdunt locū vbi xp̄s fuit baptizat⁹ et tota trinitas fuit ostensa quā ip̄i negat. Item non credūt sac̄m altari cum ibi oñdunt locū vbi xp̄s fecit cenā et instituit hoc sac̄m. Item non credunt christus passū fuisse mortuū nec sepultū. tñ ip̄i oñdūt xp̄ianis locū passiōis. et sc̄m sepulcrū ad eoꝝ p̄fusionem. qz oñdunt qd̄ ip̄i nō credūt. Jō dicit David in p̄sona sp̄li christiani. Fac me cū signū in bonū vt videat qui me oderūt. s. agareni. et p̄fundanf r̄c. Sc̄do agareni tenet illā patriā ad excōsationē christianoꝝ. Qm̄ nullus p̄rest se excusare de pctis. Ec̄cs. vij. Non est homo iust⁹ sup̄ terrā qui faciat bonū et non peccet. Et christus nō vult q̄ christia ni faciat pctā mala in illa st̄a terra. Si dicaf q̄re ḡ susinet q̄ agareni faciat ibi pctā. R̄fisi qz non tñ sibi dupliz sc̄ut de christianis. Sic cut rex. qui sustinet q̄ canes in camera sua faciant aliquē immūdiciam. qd̄ non sustineret de filiis vel militib⁹. Sic illa terra st̄a est camera dei vbi pm̄ittit q̄ canes faciat imūdicias pctōꝝ. s. non pm̄ittit dc̄ filiis. sc̄z christia nis illa tota patria fuit iā christianoꝝ. s. qz ibi faciebat pctā. iō dixit dc̄. foras: foras. Item dixit christ⁹ Lu. xxij. Hierlm calcabis a gentibus. Tercio agareni tenent illam terrā ad cō solationem christianoꝝ. qm̄ per hoc innuitur q̄ illa patria nō ē finis christianoꝝ: sc̄ut fuit iudeorū. Sz patria celestis est finis christia nosi nobis acquisita merito passionis christi Jō ap̄ls Heb. vi. Non habemus hic manen tem ciuitatem s. futura inquirimus. Ad quā nos p̄ducat Jesus r̄c.

Feria quinta post Letare. Sermo.

Eius visitavit ple
bem suam. Lu. vij. Sermo erit de sa
cto euangelio. Et habebimus multas bonas
doctrinas r̄c. Sz p̄mo salutetur virgo Ab
ria. Deus visitavit r̄c. In p̄senti p̄moneolo
seruare modum iuristarū. qui p̄mo ponūt ca
sum legis. Deinde mouent q̄stiones et faciūt
determinationes. Et hunc modum tenet gra
cian⁹ in sc̄da pte decreti. sic faciā modo i. scola
xp̄i. P̄mo ponā casū legis diuine siue decretal
euāgelice. Dicatur historia euāgelij ad Iram.
Sz in isto casu legis notaui tres q̄stiones. p̄
ma in principio. sc̄da in medio. tercia in fine.
p̄ nostra bona informatione et instructione.

P̄imo q̄re xp̄s voluit suscitare illuz iuue

... quāze agareni possidēt fr̄as
fr̄as.

Sermo

nē publice coram omni populo. Ratio huius questiōis est. qz legif Abat. ix. q̄ voluit su
scitare puellā mortuā filiā p̄ncipis synagoge
eiecit om̄s de camera et suscitauit ip̄am secre
te r̄c. R̄o. qz dicit Gregi. q̄ ois xp̄i actio fuit
nra instructio. Tñ suscitatio corporal quam
fecit in mortuā figurabat suscitationē spiritu
alem quā facit xp̄s de pctōibus per pniam.
vñ puella q̄ secrete et in camera iacebat ino
rūta. secrete ipsam suscitauit ad oñdendū no
bis q̄ peccata secreta non dñt publicari. s. se
crete p̄nte p̄fe. scz cōfessore et matre. scz aucto
ritate ecclie. Puella. id est. aia q̄ secrete iacet
mortua in camera p̄scie secrete est suscitanda
Auctoritas. Sedebit solitarius et tacebit qz
leuauit se sup̄ se. Tren. iiij. Mota sedebit. scz
quiescēdo a pctis cessādo. qz leuabit se sup̄ se
et non supra alios publice et notorio peccādo
nec alios scandalizādo. Clerbi gratia. Si q̄s
in corde suo est secrete superbus presumptuo
sus elatus r̄c. s. extra nihil ostēdit. tunc puel
la. id ē. anima secrete iacet mortua. Abodus
resurgendi est secrete humiliari per p̄tritionē
cōfessionē et orationē. Idē de auaro qui secre
te facit furtum. v̄slurā r̄c. sufficit secrete pnia.
scz cōteri et cōfiteri et restituere secrete. Idē
de luxuria q̄ secrete peccat. s. ad extra nū sc̄it
imo reputat bon⁹ r̄c. tali sufficit secrete pnia
cōteri cōfiteri recedē a mala societate sic susci
tat secrete de morte culpe ad vitā ḡfe. Idē de
iuidia quā tenent secrete in corde. de odio. de
mala volūtate. de rācore. de desiderio vindic
tie. nō tenetur petere veniā nīl a deo secrete.
exq̄ nō cōstat de mala volūtate. Ecce q̄re dīc
sedebit so. r̄c. Sz qz xp̄s inuenit istū iuuenez
mortuū publice et notorio. iō publice corā om
nib⁹ ip̄su suscitauit. in q̄ oñdūt christ⁹ et pctō
res publici et notoriū per publicā et notoriā pe
nitentiā sūt suscitādi de morte culpe ad vitaz
ḡfe. qz talib⁹ notorio pctōrib⁹ nō sufficit secrete
ta pnia. imo dīc scriptura scā. q̄ bonū est cor
repto manifestare pniam. sic cīm effugies vo
lūtariū pctm̄. E cī. xx. q̄ bonū imo ē necessa
riū manifestare pniaz. qz nō sufficit sup̄bo vano
et p̄pōso notorio et publico q̄ faciunt secrete
pniam. s. notoriā q̄ deponat ornamēta vana
cornua. manicas. caudas. vt illi q̄ de h̄ fuerit
sc̄dalizati bñ edificent. d. O bñdīcī de⁹ et q̄
mō est bñ reduc̄t tal h̄o. Idē de v̄slurā no
tocio q̄ publice mutuat. x. p. xij. vel v̄edit mi
nus p̄pō denarios p̄mptos. v̄l v̄edit pl⁹ p̄pō
denarios shatos. et sic de alijs sp̄ebus v̄lure.
tali q̄ sufficit secrete pnia. s. publicavt satissa
ciat oib⁹ publice. Idē de publicis raptoribus
de notoriis luxuriosis et cōcubinaris nō suffi
cit secrete cōfiteri. s. publice expellere malam
societate de domo. nec sufficit dicere cōfessori
de cetero cauebo r̄c. nollo ip̄am expellere de
domo. qz iret ad lupanar. qz tūc ipsa se dāna
ret et vos non. Jō oportet expellere vt scāda
lizati dc mala v̄ra vita edificetur. Idē de ma
la volūtate et inimicicia notoria et publica q̄
totā patriā cōmouit. qz nō sufficit secrete pe
nitentiā. s. q̄ faciat pacē publice cū laude dei et
edificatiōe p̄pli. Regula est generalis in oib⁹
pctis. q̄ in secrete sufficit pnia secrete. s. in no
torio requirit pnia notoria. Sc̄da q̄stio est
sup h̄ q̄ dīc. Accessit et tetigit loculū. hi autē
q̄ portabāt st̄erūt. Lertū est q̄ xp̄s solo xbo.
impando poterat istū suscitare. q̄re ḡ accessit
et tetigit di. r̄c. Illis qui ip̄su portabāt vt eū
deponeret. qz absq̄ h̄ poterat ip̄su suscitare.
R̄ndio. q̄ xp̄s fecit h̄ ad oñdēdum q̄ si pctō
mortuū debet suscitari de morte culpe advitā
ḡre oportet q̄ portatores q̄ portāt ei⁹ aiam in
inferno ip̄m deponāt. Mota q̄ q̄tuor portāt
pctōrem ad sepulturā inferni. duo aī. et duo
retro. p̄m⁹ est mala cōsuetudo. sc̄ds est mala
societas. terci⁹ est vana gl̄a siue confidentia.
q̄rtus est falsa spes. Prim⁹ portator a pte aī
dī mala p̄suetudo q̄ mītas aīas portat ad in
fernū. Clerbi ḡfa. q̄n alijs infirmat vel si per
dit aliqd. vel si sint malefacti p̄o filijs h̄nids
statim recurrūt ad diuinos. et q̄n de h̄ repre
hendūt a cōfessore vel ab alijs. r̄ndent. con
suetudo est q̄ est magi p̄cm̄ q̄ homicidiū. qz
est cōtra p̄ceptū p̄me tabule. Idē q̄n rep̄hē
dūt de iuramēto. blasphemia. et sic de alijs:
di. cōsuetudo est. Mota modū corrigēdi h̄vi
ciū. p̄m⁹ cōuenit parentib⁹ nutriēdo filios bñ
r̄c. sc̄ds cuiilibet imponēdo sibi aliquā penaz
pro tali pctō r̄c. terci⁹ cōuenit dñis et recto
bus faciēdo ordinationē cū pena r̄c. Idē de
fractiōe festiuitatū tenēdo ferias. forū. p̄ctus
r̄c. d. cōsuetudo est. s. imo h̄ leges. Sz p̄tra le
gē dei. q̄to p̄suetudo est lōgior. tāto peccare
est graui⁹. Idē q̄n rep̄hēdūt de v̄slura. r̄n/
dēt. cōsuetudo est. mutuare. x. p. xij. r̄c. Idē
dicūt illi q̄ vadūt ad lupanaria. cōsuetudo ē.
Idē dicūt mīles q̄n rep̄hēdūt de vanita
tibus ornamētoꝝ. caudarū. manicarū r̄c. di.
p̄suetudo est q̄ mīles ornēt se. Idē dicūt re
ligiosi q̄n rep̄hēdūt de esu carniū de vestib⁹
camisia. p̄suetudo ē. O iste portator duē aīas
ad infernum cū q̄drigī. q̄ mala cōsuetudo v̄tit
in naturā. Dicūt p̄hi qz cōsuetudo ē alta nā
r̄c. qz difficile ēalluta relinqre. iō de malas
suet dīc sc̄ptura. Si mutare p̄t ethyops pel
lē suā aut pard⁹ varietates suas. et vos pote
ritis bñ facere cū didicerit malū. Hiere. xij.

Feria quinta post Letare

Feria quinta post Letare

Secundus portator est mala societas. Qd qd
sic damnant ex mala societate. qm poma cor-
rupta et putrida co:rūpunt oia alia. sic etiam
corrūpuit mala societas omnes alios de socie-
tate et omes simul boni non possunt corruptū
fanare. Et sicut leprosus corrumpit alium. sic
mala mulier corrūpuit plures alias mulieres.
io foras p̄fiantur. Idem de mala persona lu-
xuria qd est in parochia vel in collegio vel
monasterio vel ecclesia. qm luxuria est mo-
bus contagiosus. Mota hic de illa meretrice se-
creta que infra annuz fecit. lxx. meretrices in
quadam ciuitate. io rectores debēr sup h pro-
uidere et lupanaria particularia extirpare. In
libro de ordine querit Aug. vtrū lupanaria
possint sustineri a dñis et rectoribz sine pecca-
to. dico qd sic. qd sunt in remediu. d. Ausser me-
retrices de mundo et totū turbabis libidini-
bus. Quot sunt lenones et meretrices qui di-
mitterent peccata. s non permittunt lenones
Id dānantur ex mala societate. Itē qd concu-
binarij dicētes. qud dimittaz istam quā plus
diligo qd me zc. ad infernū om̄s. Contra hāc
malā societate deus precepit. Moysi dicens.
Precepi filiis israel vt ejciant de castris oēm
leprosum. et qui semine fluit. pollutusqz est sup
mortuo. tam masculū qd feminaz ejcide de ca-
stris ne contaminēt ea cum habitauerint vo-
biscū flume. v. ybi p̄cepit tres p̄ditiones gē-
tium separari a societate. scz leprosum. et qui
semine fluit. scz meretrix. et pollutū sup mor-
tu. scz lenonē. Tercius est vana p̄fidentia. s.
de longa vita. Sed stulticia est p̄fidere in in-
certo. Mota quō iuuenes de quocunqz statu
tam religiosorū qd clericorū qd etiā laicorū vi-
rorum siue mulierū si sunt dissoluti. et d̄ eis.
qre non seruatis ordinē. vel qre non facit pe-
nitentiam zc. r̄sident. bene qm ero senex faciā.
et interim moriunt. et ducunt ad infernū. p̄p̄
vanam p̄fidentiā. O iste portator quo iuu-
enes dicit ad infernū. Talibz p̄tingit vt mulē-
tario qui habebat qttuor mulos bonos quos
vēdit. p̄fidens de quinto debiliori. cui im-
posuit totū on. s non potuit portare et morie-
batur zc. Sic qlibet n̄m habet qttuor mulos
bonos. scz infanta. pueritia. adolescētia et iu-
uentus. qd vendim' diabolo p̄fidentes de se-
nectute peccādo. ad quā si aliq. attingūt hūt
satis agere qd p̄nt viuere. et quomō tunc face-
rent p̄niam. Id quisets iuuenes nō spectet sa-
nus infirmitatē. s statim incipe et bene facere.
Id dicit scripture sancta. non tardes cōuerti
ad dñm et non differas de die in diem subito
veniet ira illi et in tpe vindicte disperdet te.
Ecclia. v. Mota crastinantes quibus accidit

vt falconi impinguato. qui non vult venire
ad dominum ipsum vocantē. et domin⁹ mit-
tit lapidem post eum. et cum occidit et p̄cūt
in sterquilino. Sic domin⁹ noster Iesus vo-
cat nos dicens. Celenite ad me omnes p̄viā
penitētie. et crastinās dicit. cras vadam. et sic
de alijs. De quo iratus dominus mittit lapi-
dem mortis. et p̄cūt in sterquilino inferni.
Ideo dicit. non tardas cōuerti zc. Quartus
portator est falsa spes quā habēt peccatores
de misericordia dei dicentes. qd deus est misi-
ricors qd pepercit latroni. magdalene zc. Ita
qd de mia dei faciunt instrumentū ad peccan-
dum libere. Dicunt sancti doctores qd hec nō
est spes. s p̄sumptio vana et falsa. et est p̄ctm
spiritus sanctū. Peccator qui penitet de pecca-
tis p̄terit. p̄fitc pponit non redire. talis p̄t
sperare et p̄fidere de misericordia dei qd dimit-
tat sibi sua p̄ctā. qd multū est misericors erga
penitēties. s impenitēties qui quotidie addūt
mala malis et peccata peccatis. nec dolēt de
peccatis. nec volunt restituere. nec remittere
iniurias. nō oportet ip̄s p̄fidere nec sperare
de dei mia. qm sicut est misericors penitenti-
bus. ita est rigorosus impenitentibus. Int̄m
qd si vgo Maria. om̄s angelī et oēs sc̄i ozarēt
p̄ uno p̄ctōre impenitente nihil a xpo obtine-
rent. O iste portator qd aias dicit ad infernū
sepeliendas. Id dicit scripture. ne dicas mi-
seratio dñi magna est. multitudinis peccato-
rum meoz miserebis. Misericordia em et ira
cito ab illo approximant. et in p̄ctōres respicit
ira illi. Eccl. v. Et io dicit papa in bullis in-
dulgētiarū qd p̄nt absoluī a p̄ctis zc. nisi de il-
lis qd cōmiserunt ex p̄fētia illi' bulle. Idē de
alijs qd peccāt sub spe diuīe mie. Ecce qre pre-
cepit xps portatoribz vt ip̄m deponerēt ante
qd lūscitare. Eph. v. Surge qd dormis. et ex-
urge a mortuis. et illuminabit te xps. Tercia
qstio est sup h qd dicit the. Deus visitauit ple-
bē suā. Querit de qd visitatiōe loquit̄ thema
Qm in sacra scripture iuueniunt tres notablēs
visitationes dei in h mūdo. p̄ma est p̄teri-
ta. Scda p̄ns. tercia futura. Prima fuit de mi-
sericordia copiosa. Scda fuit de gfa virtuosa.
tercia fiet de iusticia rigorosa. Prima fuit in
xpi incarnationē. tūc venit et visitauit istū mū-
dū illuminādo ip̄m fructificando in opibz spi-
ritualibz ad instar solis qd illuminet. calefacit
et fructificat. Sic de xpo qui dicit sol iusticie.
Abrahach. iiiij. Vob̄ timentibz nomē meū orie-
tur sol iusticie. Unū ecclia dicit virginī Marie
Felix nāqz es sacra zc. Hic sol iustificavit et il-
luminauit mundum radio siue p̄dicationis in
fide catholica calefacit in charitate. Et fecit

Berimo

fructificaē meritorie. De ista visitatiōe auētas
Visitauit nos ouēs ex alto. Illuminare his
qd in tenebris et in ymbra mortis sedēt. Lu. i.
De ista dicit thema. De visitaū plebē suā.
Scda visitaū ē p̄ns qlibet die in sacro alta-
ris in qd venit ita realit sicut venit i vtero ma-
tris. Hec visitaū ē ad instar medici. qd venit
ad visitandū hospitale infirmoz ad curādū
eos. sic xps i hospitale hui mūdi in quo sunt
multi infirmi venit. Quidā infirmāt in capi-
te p̄ supbia zc. Io venit xps medic de studio
padisi ad visitandū. practicandū et ad sanā-
dum alias infirmas. Hāc visitationē petebat
david dicēs. Abamento nři dñe in bñplacito
pli tui. visita nos in salutari tuo. ps. cv. De
ista p̄t dici thema de p̄nti de visitaū plebem
suā. Tertia visitaū erit de iusticia rigorosa.
scz in die iudicij ad instar regis qd venit ad vi-
sitandū pli luū in ciuitatē inordinatā rebel-
lem cū magno exercitu gētū armoz. ad exal-
tandū bonos. et ad humiliandū et puniendū
malos. De ista visitationē dicit p̄pheta. In
die illa visitabit dñs in gladio suo duro gran-
di et forti. Isa. xxvij. Mota in die illa. s. audi-
ciū vlys visitabit dñs in gladio suo quē porta-
bit. nō in manu s in ore. Gli. De ore eius p̄ce
debat gladi ab vtrāqz p̄te acut. vt in iplo p̄
cutiat gentes Apoc. xix. Mota ex vtrāqz p̄te
acutus. qd scindet corp⁹ et animā. Abō qd hō
moris in iudicio p̄ticulari solū pdit animā. s
tūc scindet vtrāqz p̄te hois tā animā qd corp⁹
Ad dextrā scindet qd dabit sniaz p̄ bonis di-
cens. Celenite zc. Abath. xxv. Ad sinistrā qd
dicet malis. Discedite zc. Mota i gladio suo
duro quantū ad sniam maloz. grandi qntuz
ad sententiā bonoz. et forti qntū ad duratio-
nem glie siue pene. Tel duro. s scz iudeos qd
h̄nt p̄fetias et nō credūt. et grandi. s. s aga-
renos qd sunt in magna multitudine. et forti s
malos xpianos. De ista visitationē p̄t dici
de futuro. Deus visitabit.

Feria sexta post Letare.

**Oce magna cla-
mauit Lazare veni foras. Joh. xi.**

Hodie legiſ euangeliū de lūscita-
tione lazari a xpo facta de h erit p̄mo nr. S
z p̄mo salutē vgo maria zc. Cloce magna zc.
Sanctū euangeliū hodiernū breui contineat
tres causas mirabiles de lūscitatione lazari.
Prima causa humanit̄ retractiua. Scda cau-
la meritalis induictiua. tercia cā principaliter
effectiua. Et de ista tercia dicit thema. Cloce
magna clamauit. s. hiesus impando dicens.
Lazare veni foras. Prima cā humanitus

retractiua. ne scz xps faceret istā lūscitationē
lazari. fuit timor aploz. qd timebat ne lapida-
renz in hierlin. et dissuadebat xpo ne iret be-
thaniā vbi lazarus erat mortu⁹ qd est p̄pe hie-
rusalē. Dic quō terra p̄missionis erat diuisa
in tres puincias. s. in puinciā iudee. galilee.
et samarie. Et in puincia iudee xps habebat
multos inimicos. et multotiens voluerūt eū
interficere. eo qd reprehendebat p̄cā notoria. et
vicia phariseoz et principū sacerdotū. et qd
p̄babat suā diuinitatē. Sed qd nondū vene-
rat hora passionis sue nec erat tali morte mor-
tuus. io recessit de puincia iudee et venit ad
puincia galilee vbi diligebat. Et interim la-
zarus obiit in puincia iudee. ppter qd dicit
xps aplis. Eam̄ iterū in iudeā. de qd apli ti-
mentes dixerūt xpo. Rabbi nūc iudei qrebāt
te lapidare et iterū vadis illuc. Ecce h̄ causa
humanit̄ retractiua s indirekte. qd humanuz
est timere mortē carnalē. Tunc xps dixit eis
quō lazarus eoz amic⁹ erat moru⁹. io vole-
bat illuc ire. Et p̄ timore illorū dixit eis. Nō/
ne duodecim hore sunt diei. Si dicat. et quō
est hoc ad p̄positū. dico qd multū bene et fm
q̄tuor intellect̄ sacre scripture. Primo fm in
tellectū s̄fale. qd dixit xps ista verba erat eqd
noctiū vernalē. qd fuit passus. xxv. marciū. et
eadē die fuerat cōcept⁹. qntadecima die ante
suā passionē xps dixit ista verba. Mōne. xij.
hore zc. et tunc ad līam dies habebat. xij. ho-
ras. qd velle dicere xps aplis. vos debetis
cogitare qd rancor siue mala voluntas iudeoz
s me iā est mutata. qd sicut dies et tēpus mu-
tant de hora in hora. ita etiā cor hois mutat.
qm ḡ iā trāsuerūt nō solū. xij. hore. s plures
dies. io zc. Hoc dixit xps reprehendēdo malā
opinionē quā habebat de iudeis. qm de p̄ri-
mo semp debet hō p̄sumere in meliorē partē.
iuxta illud Luce. vi. Molite iudicare et non
iudicabimini. Scda expositiō. nōne. xij. ho-
re zc. est allegoricalis. qd dictū vel factum ex-
ponit de h qd debet hō credere. fm istā expo-
sitionē xps d̄f dies. Mota qm sicut mane et
vespere faciūt vna diē iuxta illud Gen. i. Fa-
ctum ē vespere et mane dies vñ. sic de et hō
faciunt vna psonā xpi. Abane qd est principū
sic etiā diuinitas ē principū oīm reruz. Ego
sum principū qd loquor vobis. Joh. viij. xps
aut vespere et finis oīm fuit in qntuz hō. Qm
de fecit p̄ma die lumē. Scda firmamentū. Ecclia
planetas. qrla solē et stellas. qnta aues et pi-
ses. sexta iūmēta. septima fecit homē. Qm
ḡ fili⁹ dei recepit hūanitatē tūc factū ē vespe
et mane dies vñ. i. de et hō facta est vna p̄so-
na. Elī cātēt ecclia. Qui mane iūctū vespere

Feria sexta post Letare

dī vocari p̄cipis. De isto die dicebat dauid deo p̄rī. Ordinatione tua p̄fuerat dīc. Hec dīc h̄z. xii. horas. s. ap̄los. Lūc. vi. Cū dīc fac̄t̄ es̄t̄. s. xp̄us vocauit discipulos suos. et elegit. xii. ex ip̄sis. q̄s ap̄los noīauit. hora pri ma fuit. s. petrus. t̄ sic de alijs. vt ibidē p̄t̄ in textu. Qñ ḡ dixit. Mōne. xii. hora. i. xii. apl̄i sunt dīci. i. xp̄i. q. d. Sicut hora nō dimittunt diem. s. naturalē. nec dīes horas. imo hora se quunq̄ dīez inscp̄abiliter. sic nec vos debetis me dimittere. nec ego vos qn̄ vos defendaz. sicut fecit in nocte passionis qn̄ dixit iudeis. Si me q̄ritis: finite hos abire. Job. xvii. Ec ce dīes. i. xp̄s quō defendit horas. Job dixit p̄t̄ p̄dāter q̄s dedisti mībi nō p̄didi ex eis quēq̄ Job. xvii. Tercia expositiō ē tropologica. i. moralis. Fm istā expositionē dies clara ē pe nitentia. Rō. q̄r̄ sicut culpa dīf̄ noī obscura. ita ḡfa ad quā venit hō p̄ pn̄iam dīf̄ dies. De hoc auētas. Mor̄ p̄cessit. dies aut̄ appropinq̄ bit. ad Rom. xii. Hec dīes h̄z. xii. horas. s. xii op̄a p̄nīalia. p̄ma hora ē peccator̄ cognitio. q̄s hora. i. q̄r̄ tunc incipit claritas diei. et gen tes se mutuo cognoscit. sic in p̄ctōr̄ cognitio ne hō sc̄iptum cognoscit. Sc̄da ē cordis contri tio. tercia emēdādi. p̄positio. q̄r̄ta occasionū vitatio. q̄r̄ta oris confessio. sexta corporis af flatio. septima sp̄ūalis oratio. octaua elemo synarū largitio. nona debitor̄ restitutio. deci ma iniuriarū remissio. vndēcima famē repa ratio. duodecima eucharistie cōio. De ista ḡ die t̄ horis dīxit xp̄s apl̄is in cuangelio. Mōne. xii. hora sunt in die. s. p̄nie. q̄s vos tenetis seruatis et facitis. Job nō oportet vos timere de morte. q̄r̄ subdit. Si quis ambulauerit in die nō offendit. q̄r̄ lucē mundi videt. Si autē ambulauerit in nocte offendit. q̄r̄ lux. s. ḡf̄ nō ē in eo t̄c. Quarta expositiō ē anagogica lis. ab ana qd̄ ē sursum. et goge ductio. quasi sursum ductio. qn̄ dictū vel factū exponit de sperando. Et fm istā expositionē dies clara est glā celestis. Rō. q̄r̄ ibi nō ē noī nec tene bre nec obscuritas ignorantie. imo qn̄ sia in trāt̄ paradisum. statim de oīd̄ sibyñ libz in quo clare sc̄it et videt oīa. Hic liber vite est xp̄s qui h̄z duas cartas. s. diuinitati et huma nitatis. De isto die glā auētas in ps. lxxiiij. Adelioz est dīc vna in atrīs tuis super mi lia. Ex q̄ sequeit talis cōclusio et null' sanc̄ pot̄ stare in padiso nisi p̄ vna diem. Hec vita nra h̄z multos dies ppter interpositionē no ctis. s̄ in padiso nulla noī ē s̄ sp̄ est dies cla rissima illuminata sole iusticie. Hec dīes h̄z. xii horas. i. xii. beatitudines. s. q̄tuor aīc et qua tuor corporis et q̄tuor cōpositi. p̄ma bītudo

anime est sapia diuinoz. sc̄da sc̄la creaturaz. tercia memoria p̄teritor̄. q̄r̄ta leticia vniuersoꝝ. Prima bītudo ē corporis ip̄ossibilitas. sc̄da claritas. tercia subtilitas. q̄r̄ta agilitas. Prima bītudo cōpositi siue vite bītē est con cordia general. sc̄da abundātia vniuersalis. tercia plena satietas. q̄r̄ta certa perpetuitas. Erit dīes vna q̄ nota ē dīo. Zach. xiiij. Vel si vis iuxta sc̄dam expositionez allegorīcam. Dic q̄r̄ dies clara ē fides catholica. qn̄ est sine errore. dubitatione. et falla opinione. De quo apl̄is ad Rom. xii. Mor̄ p̄cessit. s. erroris te nebrarū. et fallarū opinionū. dies aut̄ appropin quabit. s. fidei catholice. Hec dīes h̄z. xii. horas. s. xii. articulos fidei fm numerum. xii. apl̄oꝝ. qui cēs sunt in credo in deuz. Prama hora est de mūdi creatione. ibi. Credo in dīū patrē oīpotentē t̄c. Istā horā nesciuerūt p̄hi qui posuerūt mundū ab eterno. Sc̄da de filiū dei eterna generatōe. ibi. et in ih̄m xp̄m filiū eius vnicū dīm n̄m. qui generat̄ a p̄fe ut radiis a sole t̄c. Tercia de filiū dei incarnatōe. ibi. qui p̄cepit̄ est de sp̄ūsancto. nat̄ ex maria ḡgine. ad instar radij solis p̄ fenestrā vitreā trāssiens quā nō rūpit. Quarta de xp̄i passio ne. ibi. passus sub pontio pylato. crucifixus. mortuus et sepult̄. ne aliqui sibi credētes et obediētes paterent̄ in furca inferni. Quinta de sc̄toꝝ patrū liberatōe. ibi. Descēdit ad inferos. s. ad liberandū sc̄tōs patres. Sexta de xp̄i resurrectōe. ibi. tercia die resurrexit a mor tuis. Septima de eī mirabili ascensione. ibi. Ascendit ad celos. sedet ad dexterā dei p̄f̄ oīpotentis. Octaua de eī adūetu ad iudiciū. ibi. Inde vēt̄ ē iudicare viuos et mortuos .i. bonos et malos. Inde vēt̄. s. de dextera dei patris. Nonna de sp̄ūsc̄tō spiratōe qui p̄ cedit a patre et filio sicut calor a sole et radio. ibi. Credo in sp̄ūsc̄tō. Decima de vniuersali ecclēsiae auētate quā oportet credē. q̄r̄ eccīa. vniuersalis errare nō pot̄ in his q̄ fidēi sunt: dicente xp̄o petro. Ego rogaui p̄ te petre vt nō deficiat fides tua. Lu. xxij. Hoc non dīxit xp̄s petro inquantū psona p̄ticularis. sed in quantū erat papa psona cōis. ibi. Credo in sanctā ecclēsiā catholica. i. vniuersalē. Unde cīma est de sanctoz sanctificatōe quibz sacris anima sanctificat̄. ibi. sanctoz. s. sacramētōꝝ cōmunionē. remissionē peccator̄. Duodecima est de vniuersali omniū resurrectōe. ibi. Carnis resurrectionē et vitam eternē Amen. Qñ ergo xp̄s dīxit apl̄is. Mōne. xii. hora sūt diei. q. d. quid timetis vos morē tpalem cū suis fortis in fide. Secus de illis qui moriuntur sine fide et in errore. Ideo dīcit christus.

Sermo

Qui ambulat in die. s. fidei. nō offendit. s. ca dendo in infernū. Ecce quō fuit remediū con tra cām retractiū. Detur hoībus p̄silū q̄ di cant q̄libet die credo. et vos metip̄sos tēptate si estis in fide ipsi vos pbate. i. Lox. vlt̄. Sc̄da cā fuit meritalis et induictua. h̄ fuit charitas siue dilectio quā xp̄s habebat ad la zaru discipulū suū. et ad marthā so rores eī. et ecōuerso. Job traxerūt eū ad instar candele sumātis q̄ trahit ad se lumē alterius candele pp̄inque. et h̄ naturalē. q̄ corda eoz erāt vt lucerna sumā. iō traxerūt illud lumē de q̄ Job. i. Erat lux vera q̄ illu. om. ho. ve. in hūc mundū t̄c. Ecce hec cā induictua. de q̄ euāgelīū sic dicit. Venit itaq̄ ih̄s in betha niā. et inuenit eū q̄tuor dies iā in monumēto habentes. vſq̄. et turbavit seip̄m et infremuit sp̄ū. sic faciūt hoīes. et turbavit se. s. oīfendendo tristitia in facie. et fleuit. et nō solū ex cōpassio ne marie et marthe. s̄ etiā ex suscītatione ip̄i lazari quē eductur̄ erat de statu ipeccabilita tis in q̄ erat ad statu peccabilitatis. Qñ in xp̄i passione etiā peccauit. quia p̄didit fidem de xp̄o. Ecce cā induictua q̄ dīf̄ merital. q̄ dilectio lazari et soror̄ eius ad xp̄m erat merito ria. Aboralt. Hotandū est h̄ q̄ in istis ver bis cū dī. Diligebat ih̄s marthā et soror̄ eī et lazari: insinuat̄ q̄ tria genera psonarū diligunt a xp̄o p̄ istas significata. Primo psonas pure p̄tinentes. sc̄do psonas digne penitentes. tercio psonas iuste p̄sidentes. Primo xp̄s diligit psonas pure p̄tinentes. qd̄ oīdīf̄ ibi. diligebat iesus marthā q̄ semp fuit virgo pura et p̄tinens. Sunt tñ hic norādi tres gra dus p̄tinentie. Primi ē cōiugalis. qui est in virū et vxorē seruātes modū et fidelitatē sibi inuicē. Job dīcit paulus. honorabile cōnūbiū in oīb̄: seruando modū. et thorū imaculatus. s. seruando fidē. Fornicatorēs enī et adulteros iudicabit dīs. ad Heb. vlt̄. Sc̄os gradus ē p̄tinentie vidualis. et ista ē melior q̄i cauet vidua ab illo actu. q̄r̄ deus nō vult nisi in virū et vxorē. Unde apl̄is. Hec est voluntas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos a fornicatione. i. Thef. iiiij. Tercius gra dus est puritas ḡnginalis q̄ est melior alij. q̄ est nunq̄ sensisse illud op̄. nec corde desiderando. nec oīre loquēdo. nec oīre tangēdot̄. Et in isto gradu erat martha. ideo tm̄ diligebatur a xp̄o. De his trib̄ gradib̄ dīcit Beda Bona ē castitas cōiugalis. melior vidualis. s̄ optimā puritas ḡnginalis. Sc̄do dīs diligēgit personas penitentes. qd̄ oīdīf̄ ibi. Dilige bat iesus mariam magdalēnā que fuit penitens quā dīs xp̄s dīlexit magis post peni tentiam q̄ ante iuxta parabolam. Luce. xv. Quis ex vobis h̄z centū oues. et si p̄diderit vna ex illis. nōne dīmittit nonagintā nouem in deserto et vadit ad illā q̄ perierat donec in ueniat cā. Et cū inuenēt iponit in humeros suos gaudēs. et veniens domū p̄uocat amicos et vicinos suos dices illis. Longratula mini mīhi q̄ inueni ouē meā quā p̄dideram. Dico vobis. ita erit gaudiū sup vno peccato re p̄nīam agente t̄c. Mota ip̄sūt humeris. et hoc qn̄ in humeris portabat crucē. tunc factus ē p̄ncipiat̄ eius sup humerū cī. Isaie ix. Tercio diligebat deus psonas iuste p̄sidentes. quod ostenditur ibi. Diligebat Ihesus lazari. qui fuit p̄sident et dīs tercie p̄tis ciuitatis hierlm̄. Dic quō dīi et prelati diligunt a dīo qn̄ intrant p̄ portā. Sc̄do quando viuunt honeste postq̄ sunt int̄ et curant plus de asibus q̄ de redditib̄. Tercio qn̄ diuidunt reddit̄ in tres p̄ses. p̄ se p̄ familia p̄egenis. tales sunt iuste p̄sidentes. Secus de illis qui nō intrant p̄ portā s̄ saltat p̄ rapinā et symonīā. Qñ aut̄ tpales solū p̄cipiendo iusticiā et dando elemosynā possunt saluari. Qñ iū iudicio nō queret xp̄s a dīs tpalib̄ si dixerunt horas. si ieūnaucrūt. s̄ queret ab eis si secerunt iusticiā de criminosis. si conseruauerūt populū in pace. si correxerunt p̄ctā notoria. S̄ multī dīs accidit vt stulto qui cooperuit se de scuto nō tñ ab illa parte vñ sagittabat s̄ ab alia. Sic multī dīi ponunt scūtū deuotionis sibi s̄ nō in illa parte vñ veniunt sagitte reprehensionis. Qui dicūt horas audiunt missas multas s̄ nō curant de iusticiā et pace nec de correctione peccator̄ a xp̄o cū tñ sint de hoc reprehēsūt. De dilectionē ad bonos dīos auctoritas. Lox meū diligēt p̄n cipes. Judic. v. Tercia cā suscītationis lazari p̄ncipalit̄ effectiū fuit xp̄i potestas et auctoritas. eius p̄ceptū et imperiū. de quo thema. Cloce magna clamauit. Lazare veni foras. Dic hystoriā euangelij ab illo. Ihesus venit ad monumentū qd̄ erat spelunca. et lapis suppositus erat t̄c. vſq̄ in finez. In hac suscītatione lazari xp̄s seruabat qn̄q̄ cerimonia. Prima fuit qn̄ se aperire sepulcrū dīcens. Tollite lapidē. Lui dīxit martha. Dñe iā setet: quadrūduan̄ est. totaliter scaturisat de vermb̄. Ad quā xp̄s dīxit. Mōne dīxi tñbi si credideris videbis mirabilia dei. Sc̄da cerimonia qn̄ ih̄s eleuauit oculos versus celum: et dīxit. Pater grās ago tibi qn̄ audisti me. Ego aut̄ sciebā quia semp me audis. sed ppter populū qui circūstat dīxi vt credant quia tu me misisti. inquantū hō est minor pa

Sabbato post Letare

tre. iō orabat. qz inquantū de' nō oportebat. Tercia ceremonia qz voce magna clamauit. Lazare veni foras. z nō loqbaſ corpori corupto. qz nihil audiebat. ſ loqbaſ aie in limbo ſc̄tōꝝ patꝝ exiſtent. vt credit qz ſc̄tū hō erat. z statim pdy foras. Quarta ceremonia qz dixit. Soluite eū. qz erat ligat in ſtis in manibꝝ z pedibꝝ fm moꝝ iudeoz. Quinta ceremonia dū dixit. Sinite eū abire. Multi g ex iudeis qz viderant qz fecit ihs crediderūt in eū. Quidā aūt ex ipſis abierūt ad phariseos et diixerūt eis qz fecit iſus. Aborali in his qnqz ceremonijs oñdit xps qliter fuscitādus est pctōꝝ de morte culpe ad vitā ḡe p pniam. Primo monumentū dī apiri. ibi. Tollite lapidē z dē pictū ad instar monumēti. ſ ad intra ē turpe z fetidū z plenū corruptōꝝ. in qz iacet mortua aia. iō dicit xps peccatoribus. Ne vobis qui filii eſtis ſepulcris dealbatis qz a foris apparent hoibꝝ ſpeciosa. int' aūt plena ſunt oſſibus mortuoꝝ et omni ſpurcicia. Abath. xxij. Dic h̄ pmo de religioſis. qui ad extra portat habitu honestati. ſ intr' pleni ſunt omni dolo. Idē de pſbyteris ad extra portat ſuppelliſū albū. ſ intra eſt corrputibilitas. Idē de laicis tā viris qz mulieribꝝ. Prmū g ſtendū ſi mortuus ſcz ſpūs dī ſuſcitari eſt apire ſepulcrum qd fit in ois confiſſione. ſ. tollere lapidē magnum et durū verecundie. Qz ſunt qui nolunt iſtuſ ſepulcrum amouere nec ſepulcrū apire ad clare ſtendū pctā ſ volunt palliare peccata ut mulieres. Jō plures dānāt ex hoc. Ecce qre xps dixi tollite lapidē. Rfidit martha. Dñe iā ſeret: qdriduan' eſt. i. peccauit cogitatione. locutione. ope. z obmiſſione. z tantuſ exhibat fetor qz oēs claudebant ſibi naſuz. niſi xps qui ſtabat ac ſi nihil ſentiret. In quo iſtriuuiſ cōfessores qz qn̄ audiunt pctā ſetiſta et grauia nō oñdant ſaſtidū. nec expuendo nec ſuſpirando ne pctōꝝ verecundef z nō audeat dicere pctā. dicēdo. quid faceret ſi dicere aliq pctā maiora ſ debet audire patient et cooperire faciē z ipm aiare ut dicat pctā z nō verecundef. Jō dicit ſcriptura cōfessori. Deut. xxiij. Non abominaberis ydumeū. i. peccatorē ſanguinolentū. qz frater tu' ē. nec egyptiū. i. peccatorē tenebroſum qz etiē ſuit pctō. Jō apls. Debein' uos firmiores imbecillitates infirmoz ſuſtinere. ad Roꝝ. xv. Et de illis qui ſtient pctā coꝝ clare potest dici illud. ſepulcrū patens eſt guttur coꝝ. ps. v. Sc̄da ceremonia ſuit qz xps poſt apitionem ſepulcri orauit. in qz oñdit qz facta cōfiffione

Emo apprehenſio

n dit eū qz nondū venerat hora eius. Jō. viij. Sanctū euangeliz̄ ho- diernū p̄tinet vna magnā diſputationē quā habuit xps cū iudeis in qz xps poſuit veram cōclusionē. Lōtra quā iudei arguūt p cōtra- diſctionē. replicant p inuasionē volc̄tes xp̄m capere. Sz dicit thema qz nemo apprehendit eū z. Dico pmo qz in dicta diſputatione xps poſuit verā p̄clusionē dicens coram plo. Ego ſum lux mundi. qui ſequit me nō ambulat in tenebris ſ habebit lumen vite. Hec conclusio habet tres p̄tes fm qz xps in dicta p̄clusionē

Bermō

ponit tres excellentias legis euāgelice ſupra legē moſaycā. ſ. in generalitate. in claritate. z in utilitate. Prima excellētia legis euāgelice eſt in generalitate ſue vniuersalitate. qm̄ lex moſyi p̄ticularis fuſt. qz ſolum fuſt da ta p̄ticulari et certo plo. ſ. filiū iſrael. qz alie gentes mundi nō obligabant ad dictā legez nec peccabant nō ſeruado illā legē. Nō quia illa lex fuſt ſolū data illi plo ex quo deus p̄misit Abrae Iſaac et Jacob qz mēſtias inqntum hō dēſcenderet ab eis. et ergo illā gene rationē voluit priuilegiare. ordinare. instruere. et informare. Ideo dedit eis precepta cerimonia, vt eēt bene ordinati erga. p̄mū. et iudiciale et moralia. vt eſſent bene diſpoſiti erga deum et ſeipſos. Ideo dauid dicit. Qui annunciat verbū ſuū iacob: iuſticias et iudicia ſua iſrael. Mota verbū illud p̄ quo. Jō. i. Verbū caro factū eſt: z iuſticias z iuſticia ſua iſrael. ſcz populo iudaico. Non ſe- cit taliter omni nationi: et iudicia ſua nō ma- nifestauit eis. alijs ſcz a iudeis. ps. cxlvij. Ec ce hec p̄ticularitas illi' plo. Sz lex euāgelica generalis ē et vniuersalis. quia omnibus po- pulis gentibꝝ z nationibꝝ data eſt. Nam licet xps inquantū hō eſſet nascitur de illo popu- lo iſrael. tamē veniebat ad ſaluandū non ſolum populum iudeoz ſ oīns ſibi obedien- tez credentes. int̄ ſz data lege euāgelica nullus potest ſaluus fieri niſi in iſta lege. cuſ ſamen multi ſinc lege moſayca ſaluarent. vt pater de Job et multis alijs. De hac genera- litate legis euāgelice dixit deus pater filio. Parū eſt vt ſis mihi ſeruus ad ſuſtitandum tribus Jacob: et ſeces iſrael cōuertendas. Ec ce dedi te in lucē gentiū vt ſis ſalus meaſqz ad extremitā terre. Isaie. xlj. Hanc excellētiam generalitatē tangit xps cū dicit. Ego ſum lux mundi nō ſolū vniuers populi z vniuers terre ſcz p̄missionis. ſ totius mundi. Jō. j. Erat lux vera que illuminat oēm hoīem z. Sz moſes poterat dicere. Ego ſum lux hu- ius plo. Sc̄da excellētia legis euāgelice ſuū legē moſyi eſt claritatē. lex moſyi ob- ſcura erat. quia nihil oñdebat clare de deo ni ſi qz erat vñ' deus. qz hoc etiā p̄hi oſtenderūt naturaliter. Sed de trinitate plo ſuū ſe in carnatione verbi et h̄mōi obſcure et figurati- ue loquebat. Idē de xp̄i paſſione et reſurre- ctione. quā obſcuritatē figurauit. Aboſyes Exod. xxxij. qz moſes deſcendit de monte portans duas tabulas p̄ceptoz. vbi dicit tex- tus qz facies ipſi' moſyi aſparuit cornuta ex duobꝝ radibꝝ lumenis ppter qd moſes ha- buit velare faciē ſuā. et facie cooperta moy-

Sabbato post Letare

et alioꝝ. Abath. xix. Octauo oibꝫ viuentibus iuste dices. Molite timere pusillus grec. qm̄ placuit p̄f̄ vestro dare vobis regnū. Lucc. xii. De hac utilitate dicit xp̄s in t̄cia parte p̄clusionis de illo q̄ seruat legē euangelicā q̄ habebit lumen vite. s. eterne glorie. De q̄ dauid. Qm̄ apud te est fons vite vt sc̄z essentia diuina q̄ est fons vite. et in lumine tuo. s. legis euāgelice videbun. s. gloriā. ps. xxxv. Populus aut̄ simplex gratiose audiebat et recipiebat doctrinā xp̄i. s. doctores et pharisei cū sp̄u ḥdictionis arguerūt p̄ contradictionē contra p̄clusionē xp̄i dicentes. Tu testimoniuū de teipso phibes: testimoniuū tuū nō est verum. Hoc argumentū fundat in iudicio humano in quo nō credit hōi loquenti p̄ se. s. bene loquenti contra se. vt q̄fi reus dicit. ego occidi eum. Et. Lunc iudex dicit. De ore tuo te iudico serue nequā. Luce. xix. De hoc habef. ij. Regū. j. vbi legif de morte saul qui impegit in ense. Et. Quod videns quidā volens cōplacere et adulorū dāuid. cui saul inimicabat vt haberet ab ip̄o aliquid: venit ad dāuid dicens sibi q̄ rex saul erat mortu. Lui dixit dāuid. Quō hoc scis. Rēdit ille. q̄ ego occidi eū. Ad quē dāuid. Quare nō timuisti mittere manū tuā in xp̄m dñi. Os em̄ tuū locutū ē aduersum te. et fecit illū occidere. quia ip̄o loquebat contra se: Ideo dāuid credidit et contra eū sententiā prulit. Sz in iudicio diuino sc̄z confessione iudex. s. cōfessor: tenet credere peccatorū loquenti p̄ se et contra se. q̄d nō sit in iudicio humano nisi solū loquentibꝫ cōtra se. Ideo doctores illi arguendo contra xp̄m dixerunt. Tu de teipso testimoniuū phibes. s. in iudicio humano. et hoc ideo dixerunt. q̄ ipsi erant iudices. q. d. Si dixisses contra te nos credidissenus tibi. sed quia dicis p̄ te in fauore tui. ideo testimoniuū tuū nō est verum. Ad istud argumentū xp̄s r̄sidit pbando tripliſter testimoniuū esse vez. Primo q̄ sibi soli et nulli alteri pertinebat dare testimonium de seipso. quia q̄i deus antiquit̄ mittebat aliquem p̄pheta. deus secrete apparebat sibi dicens q̄ iret ad talem locū. Quis ergo potest de hoc facere testimoniuū nisi ip̄sem̄ p̄pheta dicens. Ego sum nuncius dci. Sic si rex in camera sua secrete faceret aliquē gubernatorez hui' cluitatis dando sibi plenam potestate et literā. Qm̄ ergo gubernator̄ testificaret de se dicens. ego sum gubernator̄. ecce hec l̄ra regi suo sigillo signata: oportet sibi credere. Et ita fecit Ioh̄es baptista cui dñs secrete cōmisit officiū p̄dicationis et baptisimi regis messe. de quo ip̄sem̄ dābat testimoniuū de se dī-

Hermo

ego. iudiciū m̄cū verū est. Ego sum qui testimoniū phibeo de meipso. et testimoniuū perhibet de me q̄ misit me pater. Ideo aplūs. Eli dete vocationē vestrā. quia nō multi sapientes fm̄ carnē. nō multi potentes. nō multi nobiles. s. q̄ stulta sunt mundi elegit de. vt confundat sapientes. et infirma mūdi elegit de. vt confundat fortia. et ignobilia mundi et contemptibilia elegit de. et ea q̄ nō sunt. s. in reputatione. j. Lox. i. Moralit̄ hic h̄nt doctrinā iudices ne iudicent fm̄ carnē cogitantes q̄ ille est pf̄ vel m̄f̄ soz̄ vel frater. et q̄ in suis iudicij̄ dēū habeat obiectalit̄ p̄sentē. s. iudicando iustū iudicū et verū. Jō dāuid dicit. Si vere vtiq̄ iusticiā loquimini. s. legendō vel disputādo leges vel canones p̄suetudines et p̄ulegia. recte iudicate. s. in ope. vt si iusticia est p̄ iudeo vel agareno vel paupere non iudicetis p̄ matre vel patre. vel amico. Ideo de bono iudice d̄f̄ Isa. xi. Non fm̄ visionem oculoꝫ iudicabit. Jō dixit rex Josaphat suis iudicibꝫ. Elidete qd faciat. Non em̄ hois iudicium exercetis s̄ domini. Et quodcunq̄ iudicaueritis in vos redundabit. secūdo P̄alipomenon decimonono. optimam regulam dedit eis. Sc̄o nota moralit̄ cum dicūt. Si iudicō. i. quia iudico ego. iudicū m̄cū verū est. Si in aliq̄ iudicio pot̄ esse simul aliquis iudicetz testis. R̄silio. q̄ nō in iudicio humano. s. bene in iudicio diuino. qm̄ p̄p̄riū est dei q̄ sit iudex et testis q̄ sc̄it oia secrete et interiora cordiū q̄ in iudicio humano nō iudicant. H̄iere. xxix. Ego sum iudex et testis dic̄t dñs. Hodus ponit Abalach. ij. Ego accedā ad vos in iudicio. supple vt iudex. et testis velox maleficis. adulteris. p̄iuris. et q̄ caluniant̄ mercedez mercenarii. et humiliant viduas et pupillos. et op̄rimūt p̄egrinū. nec timuerūt me. dicit dñs exercitū. Elbi ponit septē p̄cā que cōiter sunt secrete. Primū est maleficorū. i. diuinorū qui singularit̄ dicunt̄ malefici. eo q̄ nocēt toti cōitati in q̄ sustinentur et nō corrigitur. s. cōiter tale p̄cā fit secrete quia timent inquisidores. Jō dicit deus q̄ ego qui totū sc̄io et vidi ero testis p̄torum quia nō oportebit facere magnum p̄cessum. Sc̄dū p̄cā est adulteriū. qd etiā fit secrete. q̄a nolunt h̄re testes. s. xp̄s erit iudex et testis Terciū est p̄iuriū. qd fit de negocio secreto. q̄fi alit̄ nō p̄ h̄f̄ veritas nisi p̄ iuramentū. s. tales xp̄s in iudicio erit testis. Quartū ē illorū qui caluniant̄ mercedē mercenarii. i. detinēt Quintū illoꝫ qui humiliat viduas et. quia ip̄se p̄ orphanoꝫ ē et viduarū. q̄ erit iudex. Sextum est illoꝫ qui op̄rimūt p̄egrinū. i. de uotū qui nō curat de mundo s̄ vt transeat. et totā suā affectionē h̄z in celo. Septimū est ilorum qui non timent dēū. Hoc p̄cā secrete in corde cōsistit. s̄ dēū erit iudex et testis qui faciet iusticiā de omnibus. Tercio pbauit xp̄s testimoniuū suū esse verū. et iudei tenebantur sibi credē fm̄ legē moyſi dicētis. q̄ in ore duoz̄ vel trinū stabit omne verbū vel testimoniuū. Si steterit testis mēdax s̄ hōiem accusans eum p̄uarationis strabunt ambo. quoꝫ causa est ante dñm in cōspectu sacerdotum et iudicū qui fuerūt in dieb̄ illis. Deut. xix. Cum ergo duo testimoniuū perhibent de me. s. ego et pater qui misit me. Ideo tenemini mihi credere indubitate. Testimoniuū dei patris patuit in matris sue desponsatione. in virga Joseph que floruit. Et i nativitate domini nři Iesu xp̄i de nocte que claruit. de angelō qui pastoꝫ apparuit. de stella que tres magos pdurit. De baptismo xp̄i in quo vox patris intonuit. Jō xp̄s dñs nōst̄ dixit iudeis. In lege vestra scriptum est q̄ duoz̄ hominū testimoniuū verū est. Ego sum qui testimoniū phibeo de me. et testimoniuū phibet de me qui misit me pater. Tercio iudei repli- can p̄ inuasionē dicentes sibi. Elbi est pater tuus. et hoc dixerunt p̄ tanto. quia xp̄s dixit q̄ nō erat solus. s. pater qui miserat ipsuz erat cū eo. Judei aut̄ credētes q̄ nō haberet alit̄ patrē nisi Joseph. inuadendo eum dixerunt sibi. Elbi est pater tuus. q. d. habes ip̄m sub clamide. Respōdit xp̄s dicens. Neq̄ me sc̄itis neq̄ patrem meū sc̄itis. Si me sc̄itis. forsitan et patrē meum sc̄iretis. Xp̄s inquantum deus nō cognoscebat a iudeis. q̄ nō credebant ip̄m esse dēū obliuioni tradētes p̄phetas qui dicūt ip̄m esse dēū Isa. ix. Fili'dat' ē nobis et factus ē principatus sup humerū ei' et vocabif nomē eius admirabilis p̄siliarius deus fortis. Itē Abacuc qui vocat ipsum ic̄sum. i. saluatorē. Ego autē in dño gaudebo. et exultabo in deo Iesu meo. Abacuc. iii. Si nō fuisset dēū nō potuiss̄ saluare nec sc̄ip̄m nec alios. Jō dixit. neq̄ me sc̄itis. nō solum inquantū deus. s̄ etiā inquantū hō. quia credebant ipsum esse genituz ex viro et muliere. Nota hic quatuor p̄pagationes. Prima fuit sine viro et muliere. vt Adam. Secunda fuit de viro sine muliere. vt Eva. Tertia de viro et muliere. vt cōmuniter fit. Quarta de muliere sine viro. vt generatio christi. de qua dicit Christus Abrahe. Generatione autem quarta reuertentur huc. scilicet in paradiſo. Gen. xv. Dicunt iudei ceci q̄ in quarta generatione debebant redire in terrā p̄missionis.

Dominica Judica

Ecce quare dicit. Si me sciretis forsitan et patrem meum sciretis. Sed quae dicit forsitan dubitatur. quia qui cognoscit Christum in hoc mundo per fidem etiam ex necessitate cognoscit patrem propter regulam correlatiorum. que posita se ponunt et. Et in celo qui cognoscit filium cognoscit et patrem. quare dicit forsitan. Unde quod cognitio dei est duplex. una per fidem. alia per gloriam. que si recipiant uniformiter non oportet dicere forsitan. quia qui cognoscit Christum per fidem etiam cognoscit patrem. Id est de cognitione glorie. Qui cognoscit filium in gloria etiam cognoscit patrem. sed intelligit. Si me sciretis. s. hic per fidem. forsitan et patrem meum sciretis. s. in alio mundo per gloriam. quia licet essent mali. ramen poterant perti. multi cognoscunt Christum in hunc mundo qui tamen nunquam cognoscent patrem in alio mundo per gloriam. propter vertibilitatem liberi arbitrij. quoniam fides sine operibus non saluat hominem. Iacob. iiij. Quid poterit frater mei si fidem quis dicat se habere. opera autem non habeat. nunquam poterit fides saluare eum. q. d. non et. Judei autem confusus non poterant amplius arguere nec respondere sed voluerunt ipsum capere. sed dicit thema quod nemo apprehendit eum. Non. quia nondum venierat hora eius. s. ordinata a sancta trinitate. sed in nocte passionis dixit. Surgite eam hinc quia venit hora Absinthii. xxvij. Ecce finis disputationis. Aboraliter in hoc quod Christus seruare voluit horam ordinata ostendit nobis Christus ut seruemus tempore et horam ordinata ad laborandum et quiescendum. Tempus et hora ordinata ad laborandum est feria. ij. iij. iii. et. Tempus et hora ordinata ad quiescendum est dominica. Abamento ut diez sabbati sanctifices. sex diebus operaberis et facies omnia opera tua. septimo autem die sabbatum domini dei tui est. Non facies in ea omne opus. Ex. xx. Mota sex diebus operaberis. Dic contra illos qui custodiunt dies egypcios sed preceptum dei. sed sex diebus operaberis. Mota si vis alius introitum sermonis dicendo sic. Sanctum euangelium continet tres doctrinas Christi excellentes. Prima est doctrina instructiva altera. Secunda est doctrina responsua apta. Tercia est doctrina reprehensiva iuste.

Dominica Judica Sermo.

Vis ex vobis ari-

q uiet me a peccato. Ioh. viij. Sermo noster erit de sancto euangelio hodierno huius dominice. et continet unam solennem et strictam disputationem quae fuit inter Christum et una pars et principes iudeorum et doctores legis ex alia. sed prior salutem Christi maria. Quis ex vobis et. Prima dominica in passione domini. non

qua sit die fuerit passus. sed quia hodie sancta ecclesia que per totam quadragesimam preteritam fecit officium proprie. hodie incipit officium de passione domini propter duas horas. prima ex parte Christi. secunda ex parte nostra. Quantum ad primum quia hodie iudei congregati in consilio generali in civitate Hierusalem determinauerunt diffinierunt et concluserunt quod Christus moreretur. quod totus mundus conuertebat ad Christum propter magnum miraculum quod fecerat de suscitatione Lazarus quadragesima. nisi fusti et corrupti. De quod dicit Augustinus. et narrabat que videbat in alio mundo dices. quod nullus poterat evadere de inferno. nec saluari nisi per Christum. et narrabat penas damnatorum et gloriam salvatorum et angelorum que videbat propter quod multi iudicii conuertebantur ad Christum. Iohannes principes doctores et maiores tenuerunt consilium et. De quod dicit Iohannes. Collegerunt pontifices et pharisei consilium aduersus Iesum et dicebant. Quid facis? quia hic homo multa signa facit. si dumitum est eum sic: omnes credent in eum. et venient romani et tollent locum nostrum et gentes. Tunc autem ex ipsis Layphas noise ait. Vos nescitis quicquid nec cogitatis. quia expedit vobis ut unus morias homo per populo. et non tota gens pereat et. Ab illo ergo die cogitauerunt ut interficerent eum. Iohannes. xi. Ideo ecclesia hodie incipit officium passionis Christi. Secunda ratio est ex parte nostri. Motandus quod sancta mater ecclesia seruat diuersos et varios modos ad prouocandum et quiescendum. Tempus et hora ordinata ad laborandum est feria. ij. iij. iii. et. Tempus et hora ordinata ad quiescendum est dominica. Abamento ut diez sabbati sanctifices. sex diebus operaberis et facies omnia opera tua. septimo autem die sabbatum domini dei tui est. Non facies in ea omne opus. Ex. xx. Mota sex diebus operaberis. Dic contra illos qui custodiunt dies egypcios sed preceptum dei. sed sex diebus operaberis. Mota si vis alius introitum sermonis dicendo sic. Sanctum euangelium continet tres doctrinas Christi excellentes. Prima est doctrina instructiva altera. Secunda est doctrina responsua apta. Tercia est doctrina reprehensiva iuste.

Dominica Judica Sermo.

Vis ex vobis ari-

guet me a peccato. Ioh. viij. Sermo noster erit de sancto euangelio hodierno huius dominice. et continet unam solennem et strictam disputationem quae fuit inter Christum et una pars et principes iudeorum et doctores legis ex alia. sed prior salutem Christi maria. Quis ex vobis et. Prima dominica in passione domini. non

Sermo

aperiri per confessionem. et resurgere per puram. Ecce horas quae ista dominica de passione domini. De ista benedicta passione Christi ponuntur et ostenduntur conclusiones in sancto euangelio hodierno que fuerint disputate in dicta disputatione inter Christum et principes et doctores. Prima conclusio quod benedicta passio fuit per Christum portata innocenter. Secunda conclusio quod haec benedicta passio Christi fuit per iudeos tractata malignitate. Tertia conclusio quod fuit despacta enormiter. Quarta conclusio quod fuit nobis ordinata perfectio. Quinta conclusio quod fuit patribus sanctis demonstrata figuraliter. Sexta conclusio quod fuit a sancta trinitate ordinata singulariter. In his stat totum euangelium. et de his erit sermo noster. Et de prima conclusione dicit thema. Quis ex vobis et. Prima conclusio dicitur. quod haec benedicta passio Christi fuit per Christum portata innocenter. quod sine culpa et sine peccato suo quoniam Christus semper fuit sine peccato aliquod. non solus in quantum deus in quantum homo etiam nunquam peccauit. nec corde cogitando. nec ore loquendo. nec opere. Isa. liij. Et. Per. iiij. Peccatum non fecit. nec inuenit in ore ei. De hoc dicit euangelium. Dixit Ihesus turbis iudeorum et. s. principibus. doctribus. et phariseis et populo. quod ex vobis arguet me de peccato. volebas eis ostendere eorum peccatum eo quod sine aliquo crimine et peccato dederat suam mortis per eum. q. d. videamus quod ex peccato per quod crimine. si inuenieris in vita mea aliquod peccatum vel in doctrina aliquod falsum dicatis. hoc modo nolo mortem recusare. sed volo vobis ostendere quod non morior per aliquo crimine. et respiciebat si surgeret aliquis qui eum reprehenderet de aliquo. et nullus surrexit. Et fuit completa prophetia Iherusalem. xl. Ego quasi agnus mansuerus qui portat ad victimam. s. innocentem. Et dauid. Captabatur in aiaz iusti et sanguinem innocentem condemnabatur. ps. xcij. Aboraliter thema. Quis ex vobis et. Sic potest dicere quilibet vere penitus principibus demonum. postquam habuit per tritionem de peccatis et fecit confessionem et satisfactionem potest dicere demonibus. Quis ex vobis et. Omnia magna solatio est Christiano penitentium. Confessio est tandem efficacie quod delet et aufert omnia peccata de libro et memoria dyaboli. Mota exemplum de dyabolo quod in corpore obsecro dicebat peccata gentibus. Qui dixit de scutifero militis quod peccabat cum uxore sua. hic scutifatus est in stabulo. propter hoc quod fuit confessus stabulario. quod si bito non poterat habere copiam confessorum. Si ergo confessio facta vni praeceps laico fuit tantum Christus quod dyabolus non potuit sibi impropereare peccatum. quanto magis confessio sacramentalis facta sacerdoti amouet et delet peccata de memoria dyaboli. immo etiam et dei. Non auderem dicere illam conclusionem

confessione.

Dominica Judica

Ceperunt pharisei et legisperiti grauitate insisterent ei. quentes capte aliquod ex ore ei? ut accusaret eum. Luce. xi. melius suiss? non audire. Scilicet modo audiuit verbum dei illi qui non ex deuotione sed ex verecudia recedendi de sermone audiuit verbum dei. sed non corrigunt se nec emendant. vel quoniam predicat ipsi cogitat de alio. Iudeo non illuminant in intellectu ad credendum. nec in voluntate ad seruandum. nec talis auditio est signum predestinationis sed maledictionis. Juxta illud abaledictus qui facit opus domini negligenter huius. xliiij. Tercio modo audiunt verbum dei illi qui cum deuotio et attentione audiunt ut illuminentur et corrigant etiam si sunt magni latrati. quod semper reducunt aliquod ad memoria. de quibus apostolus. Cum acceptissetis a nobis vestrum auditum dei. accepistis illud non ut verbum hominis. sed sicut est vere verbum dei. i. ad Thessalonici. xiiij. Talem modum audire verbum dei est signum predestinationis ad gloriam. Rom. q. qui est in terra aliena libenter audit noua quod dicuntur de sua persona ab illis qui veneruntur. Secundum de illis qui non curant audire. signum est quod non curant de illa persona. Sic plene bone et deuote sunt in hoc mundo tanquam peregrini et extranei. quod in celo habent totum bonum suum. gentes. amicos. s. priarchas et prophetas. apostolus tertius. Iudeo quiquis predicatorum qui venit inde ubi fuit studendo et contemplando. enarrat nouam de ciuitate et persona padisi signum est de illis qui libenter audiuntur et sunt illorum patre et ciuitatis amici. Secundum de illis qui non curant audiire et attendere. quibus dicitur Christus. Propterea vos non auditis quod ex deo non est. s. quod predestinationem. per amorem. per deuotionem et bona vitam. idcirco dicit scriptura cuiuslibet. Esto mansuetus et humilis ad audiendum verbum dei ut intelligas. Eccl. v. et Iacob. i. In mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest saluare animas vestras. Tercia conclusio dicitur quod habundantia passio Christi fuit desperata etenim. quoniam illi iudei ita despectuve loquuntur de Christo. ac si loquentes de uno ribaldo. s. vitupero. ut per ibi. Rudeerunt ergo iudei. s. indignati de hoc quod Christus eis dixerat: dicens. Non bene dicimus nos quod Samaritanus es et demonium habes. Rudevit. Ego demonium non habeo. sed honorifico patrem meum et vos non honorastis me. Ego autem gloriaria mea non quod. Est qui querat et iudicet Ecce quoniam Christus vituperabat. Mota quod Samaritanus dicit a ciuitate Samarie. sic fluenter a ciuitate peregrinatur. Et iudei et Samaritanus sumicabant. Et sic nos dicimus alicui despectuve: o iudee. ita ipse dicebat o Samaritanus. et ita fuit per eos dictum Christi. Non bene dicimus quod Samaritanus es. s. renegarum infidelis diabolicus. Mota Samaritanus es tu et demonium habes. duas iniurias dixerunt sibi. Rudevit Christus dulcis se excusando

dicens. Ego demonium non habeo. sed non excusat ut se eum non esse Samaritanum. immo videt percedere sicut si dicere mihi. Tunc estis homicida et latro. ego excusando me dicere. ego non sum homicida. Ideo de Christo dicuntur huius glosae et hoc nomine Samaritanus. huius malae significacione quod significat hominem infideli et hereticum. et secundum huius iudei dixerunt Christus. Samaritanus es tu. Sed huius bona interpretatione quod Samaritanus interpretatur custos. Et in sacra scriptura Christus dicit custos. Isa. xxii. Custos quid de nocte. custos quid de nocte. Dixit custos versus manum et noctem. Mota. custos quid de nocte scilicet culpe. custos quid de nocte. s. pene quod. liber nos. Dixit custos. venit mane. s. mane. versus noctem. custos nescit. Ipse enim Christus est custos vestris. qui custodit oiam. angelos. celos. elemos. hoies bonos et seruando. malos ad priam expectando damnatos ad iusticiam seruando. quod alii annihilarunt. Ideo David. Misericordia domini custodit ciuitatem frustula vigilat qui custodit eam. Ideo dixerunt sibi. Hunc cognovimus quod demonium habes. Abraham mortuus est et prophete. Cuidentes et prima iniuria sibi non displiceret. id illa dimissa: iterum improveraverunt sibi aliam de quod se excusauerat dicens. Hunc cognoscimus quod demonium habes. Questionis quoniam ex isto textu. Amen amen dico vobis. si quis sermones tenuit. habetur quod passio Christi fuit nobis applicata utiliter. Responsum quod passio Christi fecit nobis duo magna bona. Primum est. quod virtute passionis Christi remittuntur nobis peccata. Secundum quia virtute passionis Christi ianua paradisi fuit nobis aperta. Ideo non restat nisi quod ad gloriam vadamus per passus virtutum et bonorum operum. quod sit seruando doctrinam Christi. Ideo dicit. Si quis sermonem meum seruabit. patet conclusio et ratio illorum qui dicunt. Quid potest mihi passio Christi si ego habeo facere peccatum de peccatis meis. Ratio et prout non fit ad soluendum peccatum per peccata. nec ad aperiendum ianuam padisi. quia ita hoc facit passio Christi sed peccatum fit ad ambulandum illuc. Juxta illud David. Ibunt de virtute in virtute: videbit deus. i. angelorum in syoni. ps. lxxviii. Ideo dicit Christus. Nam agite quoniam apropinquabit vobis regnum celorum. Abath. iii. Mota si vis aliter dicere quoniam passio Christi est nobis utiliter applicata iuxta parabolam illorum duorum amicorum. quod versus comisit furtum propter quod fuit captus ad suspicium sententiarum. Alter vero ex magna dilectione quam ad illum habebat intravit carcere et recepit habitum amici sententiatum. cui tradidit vestes suas. et finaliter fuit per amicum suspensus ut ille euaderet. Quid vobis videtur de isto amico qui voluit mori per amicum. Hi duo amici sunt Christus et homo. homo vero propter furtum fuit positus in carcere huius mundi. sententiatum et condemnatus ad furcam inferni. Sed uenit ei amicus. s. Christus verus deus et homo induit vestem latronis. i. humanitatem. quod fuit in ligno crucis suspensus. ut latro euaderet a furca inferni. Patet ergo

Sermo

utilitas passionis Christi. quod dominus voluit mori per seruandum. innocens per peccatorem. i. Petri. iiij. Christus semel per peccatum nostrum mortuus est. iustus per innumeris res. Quinta conclusio quod hec benedicta passio Christi fuit antiquitatem scilicet patriae figurata demonstrata. ibi. Abraham per vestem exultauit ut videret diem meum. vidit et gauessem est tunc. Dixit ergo iudei. Quinq[ue]ginta annos nondum habes et abraham vidisti. Dic historiam quod legitur Genes. xxiiij. quoniam deus dixit abraham. Tollis filium tuum unigenitum quem diligis Isaac. Mota bene textum. quod Isaac figurabat Christum qui portabat lignum crucis tunc. Abraham vero pater Isaac qui portabat ignem et gladium figurat deum patrem. De quo dicit apostolus Roma. viij. Qui proprio filio non pepercit. sed per nos omnibus tradidit illum. qui in una manu portabat ignem charitatis. Unde Gregorius. Omnis inestimabilis dilectio charitatis ut seruum redimeres filium tradidisti. In alia vero manu portabat gladium. s. auctoritatis occidendi filium. quia alii nullus potuerunt ipsum occidere. Isaac. liij. Propter scelus populi mei percussi eum. et sicut non fuit mortuus Isaac sed aries. sic non fuit mortuus filius dei secundum divinitatem. sed aries. i. Christus secundum humanitatem. Ecce quare Christus dicit. Abraham per te tunc. scilicet propter revelationem ut videret dicere. vidit. i. intellexit in figura. quia intelligentia opus est in visione. Daniel. x. die scilicet passionis mee. et gauessem est. Judei autem hoc non intelligentes et verba Christi calumniantes dixerunt Christus. Quin quaginta annos nondum habes et Abraham vidisti. Sed cum Christus esset triginta: rursum annorum. quare dixerunt quinquaginta annorum. Ratio quia Christus ex magnis abstinentiis ieunij. vigilijs. et laborib[us] adiudicabat sexagesim. ut dicit glossa. et. anno propter licet esset soli xxiiij annorum. Moraliter habemus hic exemplum faciendi penitentiam et abstinentiam exemplum Christi. quia quando rex abstinet et laboret non debet seruus quiescere. Ideo apostolus. i. Cor. viii. Semp[er] mortificatione in corpore nostro circumferentes. ut et vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. Semp[er] enim nos qui vivimus in morte tradimur propter Iesum ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. ergo mors in nobis operatur tunc. Et ad Col. iiij. dicit apostolus. Mortificate membra vestra que sunt super terram. Sexta conclusio quod hec benedicta Christi passio fuit a sancta trinitate ordinata singulariter. s. ut Christus moretetur. sed non lapidatus nec gladiatus nec precipitatus. nec aliter nisi crucifixus in cruce. Hec conclusio patet ibi. Amen amen dico vobis. antequam Abraham fieret ego sum.

Sermo

omne genu flectat. celestium. terrestrium. et infernorum. et ois lingua contineat: quod Christus in gloria est dei patris tecum. ad Philippi. Et ista ipse tagit cum dicit: Queritis me et non inuenietis: quod ex quo Christus ascendit in celum iudei videtes Christum messie esse completum querebat. et adhuc querunt Christum. sed non inueniet nisi in iudicio: quod non credebatur Christum esse messiam. ergo nominaliter querebat et non realiter. Ideo Zec. v. dicit de iudeis. Facti sunt principes iuda quos assumet terminum: super eos effundam quasi aqua ira mea. Quarta exaltatio fuit spiritualis quo ad animam. quod non soli fuit in istis predictis tribus. uno etiam in sua incarnatione: quod tantum prudentiam et potentiam habuit anima eius illico sicut et nunc. Et ideo dicit spiritualis quod ad animam. Et de hac dicit Ysa. lvi. Ecce intelliget seruus meus et exaltabit et eleuabit et sublimis erit valde. Seruum appellat filium respectu humanitatis et eleuabit in intellectu. in prudentia. gloria. et fructu. Et ista in euangelio tangit cur dicit: Ebi ego sum vos non potestis venire. Cidete certum est quod per eum quantumcunq; malus quodcumque aia est in corpore habet liber arbitrii. quare quod dicebat: vos non potestis venire. Cidete. ire et veire ad gloriam fit per passus bonorum operum: sicut videmus in nostro ire. quia nunc cogitatibus bonis. tunc vero penitendo imus illuc ubi Christus est. Et de hoc David. Ibunt de virtute in virtute tecum. in psalmi. lxxviii. quod dilecta. Ideo ergo hoc dicebat: quod sciebat illos esse in mala voluntate puerorum. Ideo non poterat itinerare in bonis operibus. Et videte omnia bona opera facta in peccato mortali non possunt perdere. sed ad meritum vite eternae. placent tamen homini ut citius disponatur ad gratiam et etiam ad accumulationem temporum. Et ideo dicit: Ebi ego sum vos non potestis venire. scilicet in sensu corporis. scilicet mala vita retinendo: sed bene illam dimitendo. Ideo Christus dicit: Non potest arbor bona fructus malos facere. nec arbor mala fructus bonos facere. Adath. viii. Et hoc intelligatis in sensu composito. Arbor bona. scilicet stando in bonis operibus. tamquam creatura licet cadat in peccato mortali. a bonis operibus non desistat. quod ad omnia placent nisi ad illud unum. et plus quam cuius extrahitur homo de peccato. et hoc bene patet in euangelio hodierno: quod ministri qui veniebant ad capiendum christum. ex quo opus voluerunt audiire sermonem et bonum opus facere. ideo deus conuertit illos et redierunt ad phariseos: et quia illum non puderunt captiuum ad illos. dixerunt pharisei ministri. Quare non portastis talem. At illi dixerunt: Numquid sic locutus est homo. Et quod hic debet capi. Dixerunt illis principes. Numquid et vos seduci estis. numquid aliquis ex

L

Feria secunda post Iudica

Tulerunt ergo lapides iudei ut iaceret in eum. Iesus autem abscondit se et exiit de templo. Abscondit se scilicet. fecit se invisibiliter iudeis. sed non a multis nec beatissime regni quod erat in isto festo. quid debuit ipsa dicere quoniam reverenter iudei cum lapidis dicens. Ecce huius finis disputationis. Incepit per verba et paulatim venient ad verbora siue ad manus. quoniam audiuerunt Christum se facientem deum ibi. Amen amen dico vobis. antequam abraham fieret ego sum. vnde ego sum est. propter nomine divinitatis. quod nullus potest dicere ego sum nisi abusus. sicut nullus potest dici diues de pecunia quam mutuo accepit. quod non est sua. sic esse nostrum est nobis a deo mutuatum tecum. Solus deus potest dicere ego sum. quod solus haec est mutuabile. hoc intelligentes iudei tulerunt lapides.

Sed quod Christus noluit sic mori lapidari. quod ita bene fuisse redempti illa morte si volueret. Ressurreximus est duplex. prima est irrationalis. secunda moralis. Quantum ad primam rationem fuit. quod non erat ita ordinatus in consistorio trinitatis quod Christus moreretur lapidatus. sed crucifixus quod erat mortis imaginis respectus. Sapientia. Adorare turpissima condonem est. Quantum ad secundam rationem moralem. quod per mortem crucis non solus sumus redempti. sed etiam instruti et defensi. Unde in cruce quod haec fuerunt brachia instruimus facere proximam quod haec fuerunt opera penitentia. Iohannes apostolus. Qui Christi sunt carnem suam crucifixus cum vicissim et concupiscemus. Galatians. v. Item per crucem sumus defensi ab oibus piculis. Galatians. viii. Ab hi autem absit gloriarum nisi in cruce domini nostri Iesu Christi. Amen.

Feria secunda post Iudica.

Espiritu accepturi

Erant credentes in eum. Iohannes. viii. Et recitatim in euangelio hodierno. Unum sanctum euangelium hodiernum continet tres altissimas in Christo speculationes. et prima est exaltatio Christi humanis. Secunda est execratio iudeorum generalis. Tercia est illustrationis credentium spiritus. Et de hac tercia loquitur thema. De spiritu tecum. Et primo de exaltatione Christi humana. quod in quantum de non indigebat exaltatione. Iohannes dicit. exaltatio Christi humana quod nobis subtiliter ostendit et intricate in prima parte euangelij. cum dicit. Abscondit principes et pharisei ministros ut apprehenderent Iesum. Dixit ergo eis Iesus. Adhuc modicum Christus vobis sum. et vado ad patrem qui misit me. Queritis me et non inuenietis. et vobis ego sum: vos non potestis venire. Et per declaracionem istorum sciendum est quod iam iudei hodie et maiores simul cocluserunt ut Christus crucifigeret. et hec fuit tentatio hoc probilius. Iohannes dicit de passione.

ne seu passionis. Sed ideo adhuc ipsum non accipiebant. quod timebant ipsum quod ad Christum habebat magnam devotionem. et huius propter vitam sanctam et salutem quam eis dabant quotidie et propter miracula. Iohannes tenuerunt consilium quod Christus caperetur: dicentes. Adhuc hoies pauci valoris ut interficiantur. et miserunt ministros et legiones. et viderunt illum in templo predicantem. et ducti timore non audiebant eum capere. Et ideo fuit conclusum inter eos quod expectaret eum donec predicassem. Et Christus in sermone conuertit illos. et post haec in nichilo fecerunt. Et ideo dicit. Abscondit principes et pharisei ministros ut caperent Iesum. Et dum isti audiebant Christum: dixit illis. Adhuc modicum Christus vobis sum. Nam ista verba attulerunt lucem in cordibus ministrorum ut videbantur. Hic ergo subtiliter et intricate monstrat Christi exaltatio. Unde est sciendum. quod inuenit in novo testamento quod reperimus quatuor exaltationes Iesu Christi humanas. Et prima exaltatio est dolorosa. quod fuit eleuatus in cruce. Et quod debebat esse ille dolor. cum cibis corporis delicatiis attraheretur in cruce. Unde concludit haec doctor sanctus in tercia parte. q. xlvi. arti. vi. Nullum dolorem martyrum et etiam omnium sanctorum ventus. tamen forte quantus fuit ille dolor Iesu Christi in cruce. Quia ut dicit beatissimus Thos. in tercia parte. q. xlvi. arti. v. Christus passus est omnes passiones. non quidem secundum spiritum. quia ille sibi repugnat quoniam. ut combustio in igne et submersio in aqua. Sed secundum genus passus est omnem passionem humana. Et hoc considerari potest tripliciter. Uno modo ex parte hominum. Passus est enim aliquid a gentilibus iudeis. masculis et feminis. ut patet de ancillis accusantibus petrum. Passus est etiam a principibus et ministris eorum et popularibus secundum illud psalmi. Quare frequenter gentes. et populi meditati sunt inania. Absuterunt res terre et principes conuenerunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum eius. Passus est etiam a familiaribus et non suis. sicut per Iudeam cum predicto et petro ipsum negante. Alio modo per id est ex parte eorum in quibus homo potest pati. Passus est enim Christus in suis amicis eum deserentibus in fama per blasphemias et per umbras. In honore et gloria per irridences et contumelias ei illatas. In rebusque vestibus spoliatus est. In aia per tristitia tediis et timore. In corpore per vulnera et flagella. Tercio modo considerari est quod ad corporis membra. Passus est enim Christus in capite pungentium spinarum coronam. et in manibus et pedibus perfixionem clavorum. et facie alapans in corpore flagella. Fuit etiam passus secundum oculum sensum corporis. secundum tactum quod est flagellatus et clavis perfixus. secundum gustum selle et accepto potatus secundum olfactum in loco fetido cadauerum mortuorum.

Feria secunda post Iudica

principibus credit in ipsum: sed hec turba que ignorat legem maledicta credit in ipm. Abnormaliter nota simplices qui non potebat obicem: ex sermone xp̄i fuerūt illuminati: sed literati. qui obicem posuerūt. ideo in malicia sua permanserūt. quod ex supbia sua xp̄i audire noluerunt ut frequenter homines magne scientie se male scientifici. Ideo dicit Eccl. v. Esto manus tuus ad audiendū verbū dei ut intelligas. Credite nō omittatis orationes solitas nec bona opera. Ideo cuilibet df. Quidcumq; potest manus tua facere instanter opare. quod nec op̄ nec ratio nec sapia nec scia erūt apud inferos quod properas. Eccl. ix. Quidcumq; s. bonū. ecce & h̄ p̄ prima pte. Scđo p̄ euāgelij est de execratione iudeorū generali. et de hac quod fuerit videtur textū euāgelij stabiliter ibi. Dixerūt ergo iudei ad semetipos. Quo hic iturus est quod nō inueniēt eum. nunq; in dispersione gentium iturus est et docturū gentes. Quis est hic sermo quod dixit. Queretis me et nō inuenietis me. et ubi sum ego vos nō potestis venire. Hic videte cecitate eoz. nam ministri fuerūt illuminati ad intelligendū verba xp̄i: et nō doctores. et iō verificat hoc verbum xp̄i in oratione dicens. Lōfiteor tibi dñe p̄r celī et terre. quod abscondisti hec a sapientib; et prudentib; et reuelasti ea pūulis. Abath. xj. Siebat tunc ut hodie fit. quia cū veniūt literati ad sermonē. dicunt cū magna audacia et elatōne. Jam ego videbo quod dicit iste pdicator: et ibi veniūt iā obstinati. Sed simplices et ignorantes immediate credūt et illuminant. quod ex deuolōne veniūt. ecce quod ostendit cecitas iudeorū. Nam iudei verū dicebant: sed nō intelligebant. quod dicebant q̄ xp̄s dedebat ire ad terram promissionis et ad gentiles in terra promissionis et docere gentes. et hoc verū fuit. Nam xp̄s primo iudea pedester iuit de villa in villā pdicādo sed xp̄s post dispersionē ap̄loꝝ p̄ totū mundū iuit equiter. quod p̄ equos. i. ap̄los. et docebat ḡtēs. et hoc dixit xp̄s de paulo q̄ dicit. unde qm̄ vas electōis est mihi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis israel. Actuum. ix. et videatis ad hoc pulcrā figuram in libro Iudicuz. c. vi. Nam ibi legitur q̄ iudei erāt in magna p̄ssura ppter inimicos eoꝝ. et deꝝ apparuit Gedeon dicens q̄ ipse deberet liberare iudeos ab inimicis. et iō pertinet signū gedeon a deo. et dicit. Hic est yellane in hac area. sit h̄ signū q̄ reperiā lanā rotā planā de rōre cras de mane et arcā totā siccā. Ubi dixit deꝝ. placet mihi. et ita inuenit alia die sicut dictū fuit de mane. tūc dicit gedeon. pulcrū est signum. sed dñe peto scđo q̄ si

at p̄ traniū. ita q̄ cras reperiā lanā siccā et arcā rotā et rōre plenam: et sic habuit. Nota bñ ibidem historiā. q̄ q̄ro hic quod significat iste ros. Rūsto. Iste ros significat doctrinā Jesu xp̄i bona rōne: quia sicut terra de se nō potest fructificare sine rōre celi: sic nec mūdus posset fructificare in bonis operibus nisi descendēret ros. id est doctrina xp̄i. et h̄ probat autoritate in cātico. Deut. xxxii. Audite celi q̄ loquor. et in versu. Lōcrescat ut pluia doctrina mea: fluat ut ros eloquii meū. Lana autē est gens iudaica: q̄ sicut lana tonsa est a bestia et remota ab eo. sic gens iudaica fuit separata ab egyp̄ptiis q̄ adorabāt bestias. Et voluit Gedeon p̄ p̄mo signo ut ros ētū i vellere. i. doctrina christi tñ in p̄lo iudaico et tota area esset siccā. i. totus mūdus. Nam doctrina et ros xp̄i dabat iudeis tunc solum. et alie generatōnes mūdi erant siccæ. et ideo dicit in ps. lxxi. Declendet sicut pluia i vellus: et sicut stillicidia stillantia sup terram et. Voluit etiā Gedeon aliud signū. sc̄z ut lana siccaret et terra madidaret. et hoc figurabat doctrinā xp̄i post sua ascensionē. Nam post p̄s ascendit celos fuit portata eius doctrina p̄ totū mundū. Nam in omnē terrā exiuit sonus eoz. et remansit lana tota siccā. id est gens iudaica. et fuit adimpleta quedā ppheta dicens: Quia repleta est terra sciētia dñi sicut aque maris opericetes. Psal. xj. Aquo. i. doctrina euāgelica. et remansit iudea tota siccā. i. tecta doctrina veritatis. Et ideo dicebat ppheta. Et ambulabūt ut ceci: quod domino peccauerūt. Sopho. i. Abodo vidēamus hic moraliter circa illud: cū dicit: Queretis me et nō inuenietis. an forte sit aliquis querens xp̄m et nō inuenies. Rūdet certe q̄ sic. si deficit in aliquo triū que ad hoc requirunt. et hoc declarat Psal. cum dicit: Querite dominū dñū dum inueniri pot. inuocate eum dum p̄pe est. derelinquat impius viā suā et. Psal. lv. Et sunt ista. s. tpus. locus. et modus. q̄ requirunt. Debet q̄ p̄mo tpus obseruari. hoc ē tpus q̄dragesime: quod clerici toto tpe xp̄m querunt. sed vos mūdani saltim h̄ tpe q̄dragesime debetis q̄rere xp̄m penitēdo. et iniurias remittēdo. Forte dicit mulieres q̄n r̄phēdunt de eaz vanitatib;. si aliquis inciperet dimittere ornamenti ego dimittere. Vide tu quicunq; talis es. quod martyres oēs habēt coronā in padiſo. sed sup oēs sanctus Stephanus qui p̄mus fuit. Virgo maria int̄ virgines. Abagdalena inter penitētes. Et ecce nū saltim dimittatis isto tpe penitētie. Iō df. Mortamur vos ne iuvacū gratiā dei recipiat. Ait em. Tpe accepto exaudiui te. et i die salutis adiuiui te. q̄ ad

Belmo

Lorinthios. vi. Querite ergo dñm dum inueniri pot. q̄ iudici nō q̄rebant debito tempe xp̄m. ideo nō inuenierūt. Scđo in inueniendo xp̄m seruandus est locus. et iste locus est iste mundus. quia nū in h̄ mūdo inueniāt q̄ gratiam. nō poterit inueniri in alio p̄ gl̄iam. et iō dānati nō p̄nt xp̄m inuenire. q̄ longe a p̄tōrib; sal. Nos aut̄ sum p̄pe. Satis em̄ ē p̄pe aliū q̄ nō distat nū q̄ tres passus ab eo. et habet tres passus quib; potes ad xp̄m redire et ipm inuenire. Et primū ē p̄tritio. scđs ē cōfessio. tertius ē p̄plementū p̄nie. et ē satisfactio. Nū ergo est tps et locus. et ideo dauid i ps. cylui. ait. Prope ē dñs om̄ib; inuocatib; eū: om̄ib; inuocatib; eū in veritate. Cidete q̄ p̄cordēt oris platio et cordis p̄tritio et satisfactio. quia isti sunt tres passus. Lercio seruandus est modū q̄rendo xp̄m et ille modū est fcedere a p̄tis. q̄ dicit. Derelinquat impiū viā suā. et vir iniquus cogitationes suas. et reueratur ad dñm et miserebit̄ eius. Psal. lv. ibi tāgit ppheta modū querendi xp̄m. Qui ergo has tres p̄ditōnes seruauerit inueniet xp̄m. Cenitiam ad terciā ptem euāgelij q̄ est de illustratōne credentiū spūali. et de h̄ loquitur thema. et dicit in euāgelio. In die magno festiuitatis stabat iesus et clamabat dicens. Si quis sit veniat ad me et bibat. Qui credit in me. sicut dicit scripture. flumia de ventre ei fluent aque viue. Hoc aut̄ dicit de spūlancio quē accepturi erant credētes in eū. Declaramus illud magnū festū. q̄ ad lram festū tābernatulox q̄d incipiebat. xv. septēbris. et euām hodie seruāt iudei illud festū. et durabat illud festū. viii. diebus. et prima dies erat colenda: sed postea vsc̄z ad octauū diē poteraut laborare. sed octauū dies erat sanctissimus. et de h̄ est text⁹. Lcui. xxiij. vbi dicit. Dies octauū erit celeberim⁹ atq; sanctissim⁹. et offertis holocaustū dñi. et in isto ultimo die ihus clamabat. quia dicit euāgelium. In die magna. et ille erat octauū fm lram. Sz morali ter est hic notandum q̄ sicut sup̄ virtutes morales sunt theologicales. sic etiā sup̄ intellectus morales sunt theologicales. Nam allegoricus sensus exponit illud qd debem⁹ credere: et sic rūdet fidei. Tropologicus rūdet charitati. et anagogic⁹ spci. Abodo vidēte. In v̄bis istis euāgely facio istos tres intellectus. et primū erit principaliter allegoric⁹. Ubi quid ē istud festū septē dierū. et hic dies vltim⁹ q̄ xp̄s clamabat. Istud festū ē quadragesima. et habet septem septimanas q̄s illis septē dieb; comparare possūt. nouissimus dies ē festū pasche. Hec solētā q̄dragesima durat septē septu-

mas p̄cedētibus quēadmodū illud festū p̄cedebant septē dies. et in illo magno die clamat christus ad inuitandū nos ad cōmuniōne dicens illud Lant. v. Comedite amici et bibite et inebriamini charissimi. Nota amici. q̄ oportet q̄ sit amic⁹ ille q̄ debet comedere: vt sc̄z sit in gratia et tūc inebriāt. q̄n om̄ia t̄palia postponunt et totaliter quiescit i xp̄o. et istud est intellect⁹ allegoricus. Alius sensus est moralis et tropologic⁹. et p̄m istū intellectū istud festū est vita sancta quā debem⁹ h̄c. Septē dies sunt virtutes morales et theologicales septē. s. fides. spes. charitas. prudētia in pīculis. iustitia et temperantia in p̄spēris. et fortitudo in aduersis. Ultimus dies est dies mortis q̄n xp̄s vocat ad gloriam padisi. Et ideo dicit. Venite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis et ego reficiā vos. et inuenietis requiē aīabus v̄ris Abath. xj. Terciū intellect⁹ ē anagogic⁹ ut sic h̄ festū significat duratiōnē mūdi. et dies septē significat septē etates. Prima ab Adaz v̄is ad Noe. Secunda a noe v̄sq; ad abraā. Tercia ab abraā v̄sq; ad moysen. Quarta v̄sq; ad dō. Quintav̄sq; ad trālīmigratōez bābylonis. Sexta v̄sq; ad xp̄m. Septima v̄sq; ad finem mundi. Ultimus erit dies iudicii et erit magnū. et xp̄s stabit alte et clamabit esurientibus et fientib; iusticiā et his qui a dext̄ erūt dicens: Cenitiam bñdicti p̄ris mei Abath. xv. sed alīs dicer: Discedite a me maledicti et. Et ideo de bonis dicit. de spū accepturi erat et. Iste tales accipiēt in hoc mūdo p̄ gratiā: et in alio p̄ gloriā.

Feria tercia post Iudica.

Emo palā loque

baſ de illo ppter menū iudeorū originalit Joh. vii. recitatīve i euāgely hodierno. Und in isto euāgely hodierno ostēdū nobis tria de Jesu xp̄o q̄ habuit in iudeos tpe sue passionis. sc̄z

Stricta afflictio.

Discreta conditio.

Secreta defensio.

Et de vltimo loquit̄ thema. Quia alīs credentes in eum occulte defendebat. Quia neino. sup̄le credentiū palam loquerent̄ de illo. id est p̄ illo. licet alī loquerent̄ palā. nō tamē p̄ illo. sed bene contra illū. Primū qd tangit in euāgely de xp̄o. est stricta afflictio. habebat em̄ strictā afflictionē ex pte omniū. sc̄z amicoꝝ et alioꝝ. et de hoc sit metio in pncipio euāgely cum dicit: Ambulabat iesus in galilea. Mo em̄ volebat in iudeā ambulare: q̄ requebat eū iudei interficere. Erat aut̄ i primo

Feria tercia post Iudica

dies festus iudeorum scenophagia. Dixerunt autem ad eum frēs eius. Transi hinc et cē. Propter quod erat intellectu sciendū est quod terza pmissio ultra mare diuidebat in duas provincias. s. in iudeā et galyleā. et in iudea est ciuitas hirlem tanq; metropolitana. et ibi stabant doctores magistri. et studiū generale: et ibi morabantur inimici Christi. Sed gentes ei et amici stabat in galylea. q; Christus ibi fuerat nutriti ciuitate capharnaum. et ibi habebat amicos suos et sanguineos. et ibi non habebat inimicos totū sc̄ in iudea. Ideo ambulabat in galyleā: et ibi fuit tribulatus et afflictorum fratrib; i. sanguineis suis. et istos facta scriptura appellat frēs eius. Et iste est modus sacre scripture in veteri et in novo testamento. vñ Gen. xiiij. dicit abraam loth. Ne queso sit iurgiū inter me et te: frēs enim sumus. et tu erāt tñ sanguinei: et sile habet ex varijs passibus scripture quod sanguinei dicuntur frēs. Unū dicit. Optabā enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratrib; meis qui sunt cognati mei sūm carnē ad Ro. ix. Et ab illis consanguineis habuit Christus stricta afflictōes. Nam in iudea querebant eū occidere ex una pte. et ex alia pte fratres ei impellebāt ut iret in iudeā. non tñ quod haberet intentōes mali. et assigabant ei sanguinei et parentes quare deberet ire quatuor rōnes. Et prima rō fuit deuotio nis: q; erat festus dies p̄ximū scenophagia et dicit a scēnos qd est tabernaculum. et sagin qd est comedere grece. quia faciebant tabernacula et comedebant in tabernaculis: ut haberetur Leuiti. xxij. et erat p̄ceptum dei Exo. xxij. q; om̄s irent in hierusalē. Ideo cū om̄s iudei deberent ire: volebant secludere quod ipse etiam deberet illuc ire: sed ista non tangebat Christum. q; ipse erat impator. qui dedit legē mortali in similitudine hoīs: et ideo non erat ipse ligatus. Sc̄do etiā q; ipse erat exceptus. q; habebat ibi inimicos capitales. et ideo inq̄stum hoī erat excusandus: et ideo ista prima rō non cogebat. Sc̄do rō erat dilectionis et charitatis. sc̄z ppter discipulos quod ipm dimiserat rōne sermonis quez fecerat de sacro altaris qñ dixit. Laro mea de est cib; tē. Job. vi. Ibidem. Ali si manducauerit carne filii hoīs. et biberit ei sanguine non habebitis vitā in vob. Ex quod sermonis fuit inf̄ eos tñ scandalū quod dixerit illi de societate. Durū est hic fimo quis poterit cum audire. et lo abierūt retrosum et cū eo non ambulabat. q; reputabāt stultum quod de ei carne deberet comedere. De his ḡ dicebat sibi parentes et sanguinei. Transi hinc et vade in iude-

am ut et discipuli tui quod recesserūt a te videant opa tua quod facis. Job. vii. et cōuerterent a te: quod scandalizati recesserūt a te. Hoc non fuit dictum de aplis: quod illi non recesserūt ab eo: sed de alijs. Sed nihil valet ista secunda ratio. quod discipuli de quib; loquebāt iam multa mirabilia videbant ab eo. Tercia ratio est ambitiōis. et tangit ibi cū dicit: Transi hinc. Nam nemo quippe in occulto aliqd. s. notabile facit. vade in iudeā: quod ibi erāt gentes tonī mūdi. et faciet tibi et nobis magnū honore. Ecce in quo habebat cor ut haberet honorem et cōmodū. Nam ipi ideo volebant cū ipso ire: sed ista rō non valet. quod secū ducit vanā gloriam et auariciā credētes quod aliqui forte venirebāt ad rogandū eos ut faceret quod Ihs sanaret aliquos ipos: et quod ex hoc haberet pecunias. Quarta rō erat affectiōis cogitantes quod ex miraculis caperet Christus in regē. et tūc p̄cipiēt magni cū eo. Et ista rō tangit ibi cū dicit: Si h̄ facis manifesta teipm mūdo. si hoc facis. s. diuinis non ope dyabolico. manifesta te mūdo. Abūdū appellat hirlem duab; rōnibus. p̄ma q; ibi cōcurrebāt q̄si oēs gētes mūdi. secunda q; erāt mūdāni. et qui h̄ dixerūt ad xp̄m volebāt honores et vanitates. et forte volebāt etiā ab eo recedere: quod isti etiā non credebāt in eo. Imo etiā murmurabāt p̄tra illum q̄si diceret. et quod est h̄ quod nunq; studiū et p̄dicat. et hoc apparet stricta afflictio Iesu Christi. Nam ipē sterit et fuit p̄ssus donec expiūt oleū effundendo sanguinē. Et tūc fuit cōplēta una prophetia de David in ps. xxxvij. Amici mei et p̄ximi mei aduersus me appropinquauerūt et steterūt. Et qui iuxta me erant. p̄ genus et tribū: de longe steterūt. Et vīm faciebat quod querebant animā meā: sicut fit oliue. Hic fuit due moralitates. et prima tangit ecclesiasticos qui sunt inter duas molas. sc̄z amicorum et inimicorum. sc̄z dyabolorū: quia licet laici sunt inimici dyabolorū. tamē plus clerici et ecclesiastici: quod demones plus temptāt clericos de peccatis h̄ laicos: et sic ab una pte habent demones. et ex alia pte habent amicos consanguineos. q; postq; quis est clericus: amici non habent conscientiā accipiendi bona eoz. et isto modo est inter duas molas. Et vide circa ista materiā. qm sit tu non es pauper. tu non potes aliquid accipe a filio clericō. nec ipse potest tibi dare. Ideo Aug. dicit. Sic debet clericus de bonis ecclesiasticis dare paupibus et amicis: ut si indigeant: non indigeat. sed non ut diuites fiat: quod si clericus vult sibi retinere illa bona. qbus non indiget et non dat indigentib;: sacrilegiū cōmittit.

Berimo

et furtū facit. Ideo sanctus Berinus dicit. Quicquid clericus de bonis ecclasticis ppter necessariū victū et vestū sibi retinet. et paupib; indigenibus non tribuit furtū facit et sacrilegium. Et multo plus peccat dādo amicis diuitib;. sed bene dare debet paupib;. et id si aliquis aliquod accepit. nisi in viā elemosyne: restituat. Esset enim necessarium quod clericus h̄is. c. florenos in redditib;: quod distaret. c. leucis a pentib; suis. ecce quod stringuntur. p̄t enim clerici dicere illud met verbum. Amici mei. i. gentes et proximi mei. i. dyaboli et cē. De sup̄ dictis vide. xvi. q. i. ca. finali. et xij. q. ii. Et alia moralitas est humilitatis p̄ laicos. et ut intelligat dicem vobis p̄abolā. Si aliquis notabilis et potens est in aliquā ciuitate et aliquā agricole et paupes exuberant in eū: et potest iste miles posset eos occidere solo verbo. et diceret ne isti moriantur cū ista malitia. cedā et ibo ad aliam ciuitatē quod dicerem de isto. vere tñ eēt humilis et repudaret sibi in stulticiā. sic fuit humilitas h̄iesu Christi cui posse est tale et posset illico in momēto totū mūdū destruere et aliuj facere. et licet maiores ciuitatis hirlem exureret p̄tra eum. tñ agricultore sunt ei respectu. licet illos posset occidere: cedebat tñ et recedebat a hierusalem h̄is em exemplū morale: ut cedat in unico et non sumatis vindictam. iuxta illud. Si fieri potest quod ex vobis est cū omnib; hominib; pacē h̄ites. non volmetiplos defendentes charissimi: date locū ire. Scriptū est enim. Abihi vindictā et ego retribuam: vicit dñs ad Ro. xij. Mota defendētes. i. vindicāteq; nec ētibi decus cedere inimicis tuis: apud deū: quod honestus ēt homī quod separat se a p̄tentib;. om̄s autē stulti miscēt p̄tumelij. Prouerbi. xx. Sed apud stultos diceret illud ēēt dedecus: si iudicio dei ab omnib; laudabit. Date ḡ locū ire quod scriptū est. Abihi vindictā et cē. quod regulā est dei. nulli ḡ vindictā p̄petit ēt iusticia. et ad h̄ vide miraculū qd h̄. iij. dyalo. Erant duo viri potentes in eadem patria. et unus erat nobilis et multum famosus. alter tñ non erat ita famosus. et ille arebat inuidia p̄tra aliū adeo quod ppter inuidiam diffamabat aliū. et intantū crevit inuidia quod alteri munus venenosum p̄sentauit. et dixit aliū magnus. Ego cedam huic. et dimisit vicinū et mutauit locū. Ille in uidus dicebat exultans. et ego faciat illū etiā recedere ab illo loco. et subito dum hoc cogitaret. cecidit domus eius supra eū. ecce hic videt̄a dei. Ideo dixit Christus: dimitte mihi vindictā et ego retribuam. quia retribuit in corpe et anima. nam glōsū ēt expēlo dñs in iuriā et inimicū cū cedēdo vincē. quod resistēdo supare. ut inquit Gregorius. et hoc ē p̄filium dñi. Cū p̄sequēt vos in una ciuitate fugite in alia. Abath. x. Ecce h̄ p̄m pte. Secūdo tangit in euāgelio discreta cōditio. quod licet tantā potentia h̄ret. voluit tñ uti prudētia. Ideo rōnabilitet voluit parētib; r̄ndere quod non deberet ire in iudeā. Dixit ḡ eis Iesus. Tūpus meū nōdū aduenit. tūpus autē vīm semp̄ est patū. Non potest vos mūdū odisse me autē odit. quod ego testimoniu phibeo de illo quod opa eius mala sunt. Elos ascendite ad diē festū istū. quod meū tūpus nondū impletū est. Hec cujus dixisset. ip̄e māsit in galylea. Et hic Christus asservit quattuor cōditioēs prudētiae. quod requirunt in ope virtuoso et meritorio. s. qñ. vbi. quō. et q̄ re. quod quātūcūnq; bonū fiat: nisi discrete fiat non est meritoriu ut dicit sanctus Anselmus. Clīrus est quicquid boni cū discretiō feceris. Clīrus autē indiscreta p̄ vicio reputat. Prima ḡ rātio prudētiae est tūpus respicere. s. qñ. i. quod fiat debito tpe: quod dicere missam virginis Abarie bonū est. sed si diceret in die veneris sancta vel post prandiu peccatum esset. quod non est tūpus cōdecens. Et ideo dicit. Tūpus et rōnitione cor sapientis intelligit. Om̄i negocio tūpus ē et oportunitas. Eccl. viij. Hāc circūstantia seruauit Christus em exemplū morale: ut cedat in unico et non sumatis vindictam. iuxta illud. Si fieri potest quod ex vobis est cū omnib; hominib; pacē h̄ites. non volmetiplos defendentes charissimi: date locū ire. Scriptū est enim. Abihi vindictā et ego retribuam: vicit dñs ad Ro. xij. Mota defendētes. i. vindicāteq; nec ētibi decus cedere inimicis tuis: apud deū: quod honestus ēt homī quod separat se a p̄tentib;. om̄s autē stulti miscēt p̄tumelij. Prouerbi. xx. Sed apud stultos diceret illud ēēt dedecus: si iudicio dei ab omnib; laudabit. Date ḡ locū ire quod scriptū est. Abihi vindictā et cē. quod regulā est dei. nulli ḡ vindictā p̄petit ēt iusticia. et ad h̄ vide miraculū qd h̄. iij. dyalo. Erant duo viri potentes in eadem patria. et unus erat nobilis et multum famosus. alter tñ non erat ita famosus. et ille arebat inuidia p̄tra aliū adeo quod ppter inuidiam diffamabat aliū. et intantū crevit inuidia quod alteri munus venenosum p̄sentauit. et dixit aliū magnus. Ego cedam huic. et dimisit vicinū et mutauit locū. Ille in uidus dicebat exultans. et ego faciat illū etiā recedere ab illo loco. et subito dum hoc cogitaret. cecidit domus eius supra eū. ecce hic videt̄a dei. Ideo dixit Christus: dimitte mihi vindictā et ego retribuam. quia retribuit in corpe et anima. nam glōsū ēt expēlo dñs in iuriā et inimicū cū cedēdo vincē. quod resistēdo supare. ut inquit

Feria tercia post Iudicā

Dicendū ad hoc q̄ xps volebat dicē. q̄ tpus suū qd̄ clegerat p̄ redemptōne generis huma- ni nondū aduenit. Tps dō vīm vane glie et honoris semp a nob̄ desideratū est scip̄ pa- ratum. nō loquī de tpe mox eoz. Uel ex- pone sic. Tps vestrū scip̄ est patum. i. debz esse patum. q̄ nescitis tps neq; die neq; horā nec modū moriendi vīm. Ideo sp̄ debet esse parati. iuxta illud ph̄i. Abors vbiq; te expe- citat: tu si fueris sapiens vbiq; es expecta. Se cūda circūstantia est locus. q̄ locus debet in spici. q̄ bonū est dicere missam: s̄ nō in stabu- lo nec in coquina. Itē bonū est mfionū. s̄ nō vti in ecclesia. et ideo dicit Baruth. iij. Disce vbi sit prudentia. vbi sit virtus zc. quis iue- nit locū ei?. Hanc circūstantia xpus seruauit dicens. Non pōt vos mund' odiſſe. ecce lo- cus. me aut̄ odit. q̄ testimoniuꝝ phibeo de il- lo. q̄ oga eius mala sunt. Abund': vt dixi ci- uitas hierusalē est. q̄ odio habuit xpm̄ et apo- stolos. q̄ spūales erāt. nō autē sanguineos xpi. q̄ carnales erāt. vñ Job. xv. Si mundus vos odit: scitote qm̄ me priorē vob̄ odio ha- buit. Ideo locus nō p̄gruebat vt tūc ascēde- tet hierulm̄. Nec oportebat timere illos q̄ ha- bitabant capharnaū. quia nō habebant eum odio. Tercia circūstantia est modus. q̄ licet sit tps et locū requiriſ modus. et si quis hic sedens nſc vult dicere missaz. vel in camisia vel nudus. vel dando clemosynas ex ira. vñ etiam si vis hoc tempe p̄fiteri et tamen ire ad solarium nō est modus debitus. q̄ debet esse genuflexio. et p̄fessor debet sedere sicut iu- dex. Item si quis veniret et diceret confessori. Volo dicere corā testibus p̄ctā mea: nō esset me dūs. quia nō esset sacramentalis cōfessio. Imo dicere p̄trarium est hereticum. Licet qui- dam dicāt q̄ ppter humilitatē q̄s pōt publi- care. verū est p̄p̄fessionē. Idez facere elemo- synā et oratōez ad modū phariseoz. vñ Aha- thei. vi. nō est bon' modus. Ideo sanct' pau- lus. Edicte itaq; fratres quō caute ambule- tis nō q̄si insipietes s̄ quasi sapientes. redimē- tes tpus: qm̄ dies mali sunt. Epheſ. v. Ideo xps dixit. Glos ascēdite ad diē festuz. s. pom- pose. Nam illud festū dicit tabernaculoꝝ. vt iam dixi. et pl̄s erat tor̄ van' in p̄rio die et du- rabat octo dieb'. et sic n̄ erat mod'. et iō dixit. vos ascēdite. et noluit cū illis ire. q̄si dicēt il- lud Ysa. i. c. Sabbathā vestrā odiuit aia mea. Sz q̄rta die q̄si iam tpate comedebat et bibe- bat ptem ipse ascēdit. Nam die festo mediate ascēdit ih̄s i templū. Jo. vij. Quarta circum- stantia ē intentio. q̄re q̄ dī inspici intētio. rō et finis. hec tria pdicta sufficiunt. Jo dñi sp̄

interrogabat seipm̄: q̄re cū erat in tribulatiōe iii ps. xlj. et. xlij. Quare tristis es aia mea: et q̄re cōturbas me. Ergo respice intētione. qm̄ intentio dat p̄ncipalitatē et formalitatē openi virtuoso et meritorio. Hāc circūstantia christ̄ seruauit: q̄ intētio xpi erat q̄ p̄ passionē vo- luit venire ad gloria resurrectōnis. s̄ vt dicit Luc. vlti. Oportuit pati xpm̄ et ita intrare in glīa suā: et q̄ illō tpus nōdū fuerat ipletū. iō dicebat: Tpus meū nōdū venit. et ideo māsit in galylea vñq; ad diē martis. Aboralit sup eo q̄ dicit: māsit i galylea. Flota galylea int̄ p̄ta hebraice rota volubilis: cui? qn̄ vna ps dep̄m̄: alia exaltat̄ rotādo. s̄c et xps opera- tionē humāne statū adiūgebat opationē di- uinā: vt videref sua diuinitas et etiā humani- tas. Hoc patet i omib' opatiōib' discurrendo a sua nativitate vñq; ad resurrectionem. Pri- mo in nativitate fleuit vt ceteri infantes. sed mox diuinitas fuit eleuata i claritate noctis. q̄ pcessit de xpi corpē nouiter nato. Secūdo eluiuit vt ceteri. s̄ diuinitas statim dedit lac- mati. Tercio inquātū hō fuit in p̄sepio pos- tūs. sed vt de' a boue et asino adorat̄. Quar- to fuit humiliat̄ in circūcisione q̄ dñaf pec- catorib'. sed exaltat̄ i regū adoratiōe. Quis- to fuit p̄sentat̄ i tēplo vt peccator. sed ibi fuit exaltat̄ testimonio Symeonis et Anne. Sexto fuit humiliatus fugiendo in egyptū vt exula- tus. s̄ fuit exaltat̄ in medio doctoz i templo iterū fuit exaltat̄ in baptismo in manifestatiōne trinitatis. Septimo in deserto in ieunio et temptatione dyabolica. sed fuit exaltatus: q̄z acceſſerunt angeli et ministrabant ei. Octauo in p̄dicatione fuit humiliatus. ad instar regis si laboraret pro zc. sed fuit exaltatus in mira- culorū opatione. Mono fuit humiliat̄ i pas- sione: quia ad instar latronis fuit passus zc. Sed fuit exaltatus. q̄ sol se obscurauit. terra tremuit zc. Decimo in morte: quia ad inferos descendit: sed fuit exaltatus i resurrectōne glo- riola. Undecimo humiliauit se post resurrectōne. quia voluit esse cū apostolis. sed fuit ex- altatus in ascensiōe super omnes celos. Ecce quō Ic̄lus māsit in galylea. i. in rota volubi- li. Aboralit. si volum̄ in padiso exaltat̄: humiliem̄ nos in hoc mūdo. Ultia autē n̄a habet duas ptes. Prima est hic. vita tpalis. Secūda est in alio mūdo. vita eternalis. In p̄ma debemus humiliari si in secūda volum̄ exaltari. Humiliem̄ ergo nos i verbis. fact̄. et dictis et vestib'. Et si sic humiliamur: tūc ve- lut rota ascēdim̄ i alio mūdo. et ideo df: Q̄es inuicē humiliatē insinuate. Quia de' supbis resistit: humiliib' aut̄ dat gratia. humilimini

Sermo

sub potenti manu dei vt vos exaltet in die vi- sitationis. i. Pe. v. Et benedictus est ille qui primo incipiet. Et si nolumus humiliari. ipse manu sua humiliabit nos i iferno. et si tu te hu- milias ipse conuersa manu te leuat. Ecce hic christi discretam conditionem. Tercio offi- ditur in euangelio de xpo secreta defensio. q̄ nullus audebat ipsum reprehendere publice et secrete. Quidā dicebat. q̄ bonus est. s̄ pa- lam nemo loq̄batur de illo. i. pro illo. Uli sequitur in euangelio. Et aut̄ ascenderunt fra- tres eius. tunc et ipse ascēdit ad diē festū. nō manufeste. s̄ quasi i occulto. Judei ergo que rebāt eum in die festo et dicebat. Ubi est ille. Et murmur multus erat de eo in p̄plo. Qui- dam em̄ dicebant. q̄ bon' est est. aliū dicebat non. s̄ seducit turbas. nemo tñ palā loq̄batur de illo. i. pro illo. s̄ bñ p̄tra eum. Abō sequit̄ q̄stio moral. videlicet. An hi q̄ christo crede- bant: in hō q̄ timore non audebat dicere q̄ ille esset messias. vñrū peccarent. Et m̄deo p̄ q̄d- dam dictū Lhryso. q̄ dicit q̄ circa veritatē fi- dei peccat quis tripliciter. p̄mo veritatem in mendaciū trāsmutādo. scđo illam occultādo tercio illam non defendendo. et intelligit de veritate fidei. Exēplū p̄mi. Si qdā xpianus essz inter ifideles. et sub pena morti efficiſ sar- racen⁹: q̄uis nō corde dñat⁹ essz. q̄ veritatē fidei quā hz in corde mutat in mēdaciū. quia aliter dicit quā mēte habeat. et hō mō circa ve- ritatē peccauerūt antiq̄ p̄bi. q̄ sciuērūt vnum p̄ncipiū p̄mū. et tñ adorauerūt idola. De qb' dicit Hieronim⁹ q̄ sunt damnati. Un de illis dicit apl̄s. q̄ cōmutauerūt veritatē dei in mē- dacū. et seruierūt creature potius q̄ creatori. q̄ est bñdictus in secula seculoz. ad Ro. i. Se cūdo peccat̄ circa veritatē fidei: fidē tacendo q̄z cōfessio fidei p̄ loco et tpe est de necessitate salutis. vt dicit sanctus Tho. scđa scđe. q. iij. ar. ii. Et ponit ibi duos casus in qb' confessio fidei est de necessitate salutis. P̄m⁹ est q̄n p̄ dimissionē hui⁹ p̄fessionis subtraheretur deo bono: debit⁹. Secūdus casus est vtilitas p̄ xumi. puta si alijs interrogat̄ de fide taceret et ex hō credereſ vñq̄ fidē non haberet. vñq̄ fi- des nō esset vera. vel aliū p̄p̄ ei⁹ taciturnitatē auerterent̄ a fide. In hindī casib' confessio fidei est de necessitate salutis. Hec sanctus Tho mas ibidē. Tercio peccat̄ circa veritatē nō defēndo. nam si q̄s nō defēnderet suū regē iam esset ei infidelis. Sic etiā ois qui vidz pe- riclitare fidē et non defēdit. dñaf et infidelis est dño suo. Et mō est r̄sum q̄stioni. q̄ pec- cabant hō modo. q̄ nō defēndebat veritatē Et ideo df. Veritatē meditabiſ guttur mes- t labia mea detestabunt̄ impiuꝝ. Proū. viii. Et iō btū Hieronym⁹ in p̄logo biblic. caplo q̄rto dicit. Sancta quippe rusticitas solū sibi p̄dest. et q̄tū edificat ex vite mērito ecclēsiaz xpi. tm̄ nocet si destruentibus nō resistat zc. Non em̄ sufficit dicere hoc tpe antixpi stabo in camera mca. sed tanto amplius peccat qn̄ to nō resistit. Placeat xpo q̄ sic velit co: no- strū firmare in fide et eius operibus vt sim⁹ veri pugiles fidel. vt ad gloriaz perueniam⁹ eternam. Deo gratias.

Feria quarta post dominicam in passione Sermo.

Redatis q̄ p̄

c ter in me est. et ego in patre. Job. x. et in euangelio hodierno. Uli hoc factū euangelium cōtinet tres fortē pugnas factas a Jesu xpo et a iudeis.

Prima est p̄ deceptionē fraudulentā. Scđa est per inuasionē violentā.

Tercia per obiectōnē pestilentā.

De quib' xps se defendit mirabiliter. P̄io se defendit p̄ sagacitaz intellectualē. Scđo p̄ stabilitatē spūalē. Tercio p̄ benignitatē vni- versalē. et tenuit campū. q̄z dicit thema. Cre- dat̄ q̄ pater in me est zc. Gleniam⁹ ḡ ad pri- maiam que est de deceptione fraudulēta. et pri- mo de euassione xpi. et s̄c cōsequenter de alijs partibus. De p̄mo bello qd̄ fuit fraudulen- tum. dicit euangelium. Facta sunt encenia in hiersolymis. et hyems erat. et ambulabat ie- sus in poricu salomonis. Circūdederunt er- go eum iudei et dicebant ei. Quousq; animā nostrā tollis. Si tu es xps dic nobis palam. Ecce forte inuasionē. Et vt meli intelligatis est sciendū q̄ tempore quo xps p̄dicabat iu- deis iam romani illis dominabat. et ordina- uerunt romani q̄ nullus auderet sibi assumē nomē regis sub pena mortis sine licentia im- peratoris. et seruabant et tenebant in q̄libet re- gione armigeros qui hoc tuerēt. Ex alia pte- videntes iudei q̄ vulgus eoz credebat xpm̄ esse messiā q̄ oēs p̄phetie erat cōplete et ma- iores erant turbati ppter vulgus qd̄ illum se- quebāt. et ideo deliberauerūt facto cōſilio q̄ illum occiderent. et die festo venerunt ad cū. Et dicit̄ encenioꝝ. ab en qd̄ est in. et cenos qd̄ est nouum quasi innouatio. et siebat. xxv. die mensis quē mensem iudei appellabant cascu que est in fine nouembri. et in principio de- cembri. Et hoc habetur in libro p̄mo Aha- chabeorū. ca. iij. in fine. Elide ibidē quomo- do Judas machabeus illud festum instituit.

L iij

Feria quarta post Judica

et ad illud secundum christus venit. et transibat in porticu salomonis qd iam fuerat destructum s̄ postea fuerat renouatum et nibilomin' noia batur salomonis. et tūc iudei circūdederunt eum. sc̄z maiores ut deciperet eum. Abō potestis cogitare quō spectabat p̄ls quā disputationē faceret ad iuicē. Et dixit iudei maiores christo. Quousq; aiam nostram tollis. id est. intellectū quasi diceret. Tēpus messie cōpletū est. tu dicas te esse aliquā filiū dei. dic nobis ergo palam et clare si tu es messias. qz aliqui credūt te esse messiam. aliqui nō. qn̄q; etiam fac̄ opa diuina qn̄q; humana. vñ christo parabāt laqueū. vt si ipse se diceret regem & milites pilati ipsum cepissent & occidissent. Si vero diceret. non sum messias. p̄ls amo/ do nō crederet in eum. Ecce hic deceptionem fraudulentaz. De isto consilio prophetauit Dauid in psalmo. Deus deus me⁹ respice. et hebraice incipit. Hely hely. cum dicit. Circūde- derunt me canes multi. p̄sillum malignantū obsedit me. p̄s. xxij. appellat canes ipos iudeos ppter inuidia. qz eum mordebat in fama sua ex inuidia. Quia canes habēt illam pro- pritatē qz sunt rabidi & inuidi. & ppter hāc p̄ pietatē vocabat eos canes. Sumif tñ qn̄q; hoc nomen canis pro predicatorē. vt dixi su/ per euāgeliō. Canes veniebāt & lingebāt yl- cera eius. Luce. xvij. qz sicut canes custodiūt oves in deserto. ita predicatorēs homines cu- stodiūt in hoc mundo. Et hec est bona con- ditio canis. ¶ illa conditio iudeis non conue- niebat. ¶ pauia q̄ mala est. ergo vocabat eos canes propter eorum inuidiam: qz ex fraudu- lenta deceptiōe sibi loquebantur. Ecce ergo inuasionē fraudulentaz.

Munc videamus defensionē xp̄i per sagacitatem intellectualem. Quia prudēter eis r̄dit. ita vt veritatem sci- rent & tamē a nullo increpari nec deprehendi posset. dicens. Loquor vobis et non creditis. Q̄a que ego facio testimoniuū p̄hibet de me & vos non creditis. quia non estis ex ouibus meis &c. quasi diceret. ex quo non vultis ver- bis credere. opibus credite. Quia opa q̄ chri- stus fecit dabāt sibi testimoniū de duob;. Pri- mo dabāt sibi testimoniū q̄ erat verus deus. Secundo q̄ erat ver⁹ messias in lege. pmissus primū patet in modo faciendo miracula. qz non faciebāt miracula in orādo: sic alij sancti fecerūt. ¶ imperādo fecit omnia miracula. He- lyas em̄ suscitauit mortuū: ¶ orādo. similiter moyses curauit sororē suam mariā a lepra. ¶ orādo. S; xp̄s imperādo fecit miracula. quia ipse dixit & facta sunt. vt dīc Dauid. Ergo di- xit. Q̄a que ego facio testimoniuū perhibet

de me. s. q̄ sum deus. Sc̄o etiāz dabānt sibi testimoniuū q̄ esset messias: iuxta signa data p̄ Iſaiam de messia. Iſiae. xxxv. Ecce deus noster ipse veniet & saluabit nos. Tunc ap- rentur oculi cecoz. & aures surdoū patebūt & lingua mutoz erit aperta. Ista sunt clara signa ad cognoscendū messiam. Ideo dixit. Opera que ego facio testimoniuū p̄hibent de me &c. quasi diceret. Tlos videtis q̄ ceci vi- dent. surdi audiunt. Sed vos non creditis. nec verbis nec operibus. quia nō estis de ouibus meis. quia ille me sequuntur. Et hic fuit impletū verbū Salomonis. Non est sapien- tia. nō est prudentia. nō est consiliū cōtra do- minum. Proverb. xxj. Abodo moralit su- pereo quod dicitur. quia nō estis ex ouibus meis. Mota ergo & ex ista ratione apparet. q̄ si quis nō crederet nō esset ouis xp̄i quia qui vult catholicus esse debet esse ouis. Ergo ad hoc q̄ aliquis sit ouis xp̄i oportet & simplici- ter credat fidē christianam. & sc̄z credat & sit vñus deus in essentia. & trinus in p̄sonis. si- cut est vñus sol. tamen in sole tria est conside- rare. quia sol generat de se radium. & a sole et radio p̄cedit calor. Sic pater generat filium & spūsanctus p̄cedit a patre & filio per spir- ationem. & tamē est vñus deus. Quia ergo h̄ sunt super intellectū creatum: debet quis sim- pliciter & vt ouis esse. non vt capra que vult saltare. non ire vt pastor dicit. als caderes in errorem. Unde Paulus contra quosdam philosophos qui titubabant scribens illis di- xit. Tunc autem ne sicut serpens Euam se- duxit astutia sua. ita corrumpan̄ sensus ve- stri. & excidat a simplicitate que est in christo Jesu. Secunda ad Corinθ. xi. Mota quo- modo serpens seduxit Euam. sc̄z faciendo questiones. Nam Euam stans in paradiſo di- xit ei serpens. Cur p̄cepit vobis deus vt non comedeteris ex om̄i ligno paradisi &c. Gen. iij. Et ista fuit prima questio dyaboli. Et si euam respondisset. quia deo placuit. & illum sc̄z dyabolū vituperasset. & nō habuissimus qd̄ habemus. nec essem̄ in tanta miseria nec tri- bulatione vt modo sumus. Sed ista respon- dit. ne moriamur &c. ponendo se in disputa- tione cuz dyabolo. & sic fuit decepta. Sic etiā iudei deciperant. quia dicebānt messias de- bet venire & regnare. cū ergo iste sit pauper. ergo nō est messias &c. Ideo iudeis dī. Abul tos em̄ supplantauit suscipio illorū. & in vani- tate detinuit sensus illorum. Ecc. iij. Non em̄ in intellectu tuo p̄quiras vbi non sufficit. Nam stultus es̄ si digitō sidus velles tan- gere. Est ergo credendum nō disputandum.

et istud est meritorū. sc̄z dare honorē deo et credere. Bñ darentis mihi honorē s̄ vobis di- cerē difficultia & credere ī mihi ppter simplicē meam loquelā. Credatis q̄ illud stultū est & p̄iculum aie et corporis: circa ea que fidei sūt difficultate. nam iam articuli fidei fucrūt exa minati per apostolos. martyres. doctores &c. Sine ergo examinatōe depone in tuo marsu pio tue p̄scientie: et credas simpliciter. Et idco dicit. Beati em̄ qui non viderunt et credide- runt. Joh. xx. Et per cōtrariū qui non credit maledictus est. vt fuerūt illi iudei. q̄ dixit eis christus. non creditis q̄ non estis ex ouibus meis. Et ecce primū bellū. Secundū bellū fuit per inuasionē violentiā. q̄ ad man⁹. Et videte primo inuasionē quam fecerūt ex hoc quia christus dixit eis. pater et ego vñ sum⁹. Sustulerunt ergo lapides iudei vt lapidaret eum. Postq; christus habuit victoriā de pri- mo bello seu p̄lio. incepit iudeis loqui de sua diuinitate: dicens. Pater & ego vñ sum⁹. et qd̄ dedit mihi pater mai⁹ oib⁹ est. Et hoc po- test intelligi duplīciter. Uno modo īm generationē eternā. Alio modo īm passionē tēpo- ralem. Sc̄dm generationē eternā pater dedit filio diuinitatē. que est vna & eadē ī patre et filio et spūsancto. Unū Athanasius. Patris & filij & spūsanctivna est diuinitas. Non sic est ī patre humano qui generat filiū suū extra se. et dat sibi aliā ī numero humanitatē. S; deus pater generat filiū suū intra se eternali- ter. quia insuūtus est. et dat sibi non aliam diuinitatem. Seādem quā ipse habet. & de hac dicit xp̄s. Qd̄ dedit mihi pater: mag⁹ oib⁹ est vniuersaliter. īm passionē tēporalē īquātuū homo. cui merito passiōis pater dedit dñiū vniuersale. sc̄z supra infra et sup om̄is crea- turas. Unū ad Philippeū. iiij. Iuiliuāt semetip̄ factus obediens vñq; ad mortē: mortē autem crucis ppter qd̄ et deus exaltauit illum. & de- dit illi nomē qd̄ est sup om̄e nomen. vt in no- mine Jesu om̄e gnu flectatur celestū terre/ striū et infernorū. et omnis lingua cōfiteatur quia Jesus christus in gloria est dci patrī &c. Et Daf. viij. Dedit ei potestate et honorem & regnū et om̄is tribus et populi fuent'ei. Po- testes eius potestas eterna que non auferet & regnū ei" qd̄ nō corūpetur. Propter hoc di- xit xp̄s. Qd̄ dedit mihi pater. s. dñiū vniuer- sale. maius est oibus dñijs. et nemo potest ra- pere de manu patris mei. Ergo quātūtūq; seceritis vos iudei non poteritis a me aufer- re diuinitatē neq; vniuersale dominiuū. quia ego et pater vñ sumus. non dicit in masculi- no genere. quia vñus significat personalē vñ-

f. 2. m̄ retribuēd
ter bonos.

Feria tercia post Iudica

Christus enim licet esset crucifixus: ornabat tamen pro crucifigentibus: et sustinet adhuc illos rursum saluent. nec vult ut ledantur. Sed docet quid debet fieri contra eos in psalmis. lviij. Deus ostendit mihi super inimicos meos ne occidas eos nemquam obliuiscantur pluri mei. i. passio eius. quod nesciremus quid esset iudeus. Et quoniam vides iudeum et cogitas. iste est de genere illorum quod christum crucifixus. ne occidas eum nec damnifices eos. Sed quod fiendus sit legitur in psalmis. Disperde illos in virtute tua. et depone eos pectora meus domini. i. sepa illos a christianis. ut non interficiant suis fratris et solenitatibus. nec in comeditionibus. nec aliquid vendant christianis nec emant. nec sint nutrices filiorum christianorum mulieres nec ecclisia. In virtute. i. in potestate. hoc tamen principes et rectores. Quidam plures depone eos. i. quod non sint iudices nec notarii nec procuratores. et iudas scimus Thomas dixit ducisse de chorinthi quod prebeat an propter indigenam licet aliqd ab eis accipere. dixit quod sic. Et illud quidem lucratum sunt iudei. quod sunt fui principis. id acqrunt principi et potest sine pectore recipere. et ideo depone illos. Sed principes dant priuilegia iudeis male. Non est ergo illis malum pro malo reddendum. Unde tamen principes per eis auferre bona: solu dimittendo eis vitam et necessaria ne percant. et hoc propter iniuriam delitatem quam fecerunt occidendo christum ut dicit sanctus Thomas in quadam epistola. Tamque paucos iudeos non despiciat. immo illis vos associatis. Iudei non noceatis. sed rectores illos defendat. sed tamem separetur a christianis. Item nullus christianus christiano malum pro malo reddat. ad Roma. xiiij. Abihi vindictam et ego retribuam. Tercius modus est bonum pro malo. et hec est spurious pfectio. ut dicas. dominus deus ille occidit proximum vel fratrem meum. et non est ratione naturalis quod illi faciam bonum. sed honorare et amore vestri volo facere bonum. non quod non sim bene sufficiens. ille abstulit mihi salutationes. sed nihilominus volo salutare eum. Iudeus Christus dixit. Diligitte inimicos vestros et bene facite his qui oderunt vos. et orate pro persequentiibus vos. ut sitis filii patrum vestrum qui in celis est. Abihi. v. Facit enim deus bonum in inimicis quod eum blasphemant. quod facit sole suum oculi super iustum et iniustum. et ita pluit in agro illius sicut in agro iusti et amici. ergo sic faciat.

Quartus modus est reddere malum pro bono. et ista est ratio diaboli. quod quoniam aliquis facit sacrificium sibi et invocat illum: desiderat diabolus ei retribuere aliquem qui eum portet in infernum. et ille met cui fuit oblatum sacrificium erit tortor. Hoc modi conditionis sunt parientes in honoreates qui fecerunt multum bonum filiis. et tamem ples re-

tribuunt malum. Et ista est conditio diaboli. Sed si es obediens parentibus. plongas tibi vita et diuitiae. Ideo paulus dicit. Filii obedeite parentibus vestris in domino. ad Ephes. vi. In domino non contra dominum. ut si mater velit quod filius esset leno vel latro. vel si pater diceret filio quod percuteret aliquem non deberet obedire. Sed in domino. i. in his que non sunt contra deum. Et de isto precepto promittit deus primo hic longam vitam et diuitias. si non sicut diabolus malum pro bono reddit. In hoc gradu retributio non fuit Iudas. cui dominus multa bona fecerat remittendo mortem patris. incestum cum matre. accepit ipsum in discipulum et apostolum. fecit eum procuratorem et ceterum. sed retribuit malum traditionis. Item etiam iudei qui volebant christum lapidare retribuendo sibi malum pro tot bonis iam factis. Et fuit completa prophetia psalmi. cxvij. Posuerunt aduersum me mala pro bonis. et odium pro dilectione mea. Et ecce hic partem secundam. Tercium bellum fuit de oblatione pestilenta. quia imposuerunt ei crimen blasphemie. Nam sicut pestis corrupit totum aerem. ita blasphemia deuotionem. Et de hoc dicit euangelista. Responderunt iudei: christo obijciendo. De bono ope non lapidamus te sed de blasphemia. quia tu homo cum sis facis te ipsum deum. Videlice cecitate eorum. nam iudei non poterant negare bona opera christi. quia dicunt. de illis tegit lapidamus. ergo illa concedebant. sed de blasphemia voluerunt eum lapidare. Sed Jesus christus se defendit per benignitatem universalem. quia dixit eis. Thos doctores et rabini audite et respondete. Nonne in lege vestra scriptum est. Ego dixi vobis estis. Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est. et non potest pro vos solvi. i. negari scriptura. quia vestra biblia est. Quem pater misit in mundum et sanctificauit dicitis. quia blasphemas. quia dixi. filius dei sum. Si non facio opera patris mei nolite credere mihi. Si autem facio. et si non vultis credere mihi: operibus credite. ut cognoscatis et credatis: quia pater in me est. et ego in patre. Nota. Ego dixi vobis estis. Dicuntur enim homines deum participatiue. Christus vero esset materialiter. Arguebat christus ergo per locum a minori. Si illi scilicet possunt dicens appellari quoniam sunt deum participatiue. quanto plus filius dei qui est deus essentialiter. et isto modo fuerunt vici. Et ideo Jesus conclusit bellum dicens. Credatis quod in me est pater. ut in themate. et econtra pater in filio. quia Christus realiter erat in deo patre. Abodo habemus hic moralitatem bonam super illo verbo quando dicitur sed de blasphemia. Et debetis scire quod tres sunt

II. res ipsae blasphemie. Secundo

species blasphemie. nam quedam est affirmativa. quedam negativa. et quedam usurpativa. Affirmativa est. si affirmo de deo quod illi non genuit ut cum dicit lusor. maledictus est deus. quod ille grates non expedit deo. et sic de similibus potest dicere deus est mortalis in divinitate. et de hoc legitur in vita patrum quod quidam sanctus pater erat qui mortuo patre suo carnali audiuit sibi dicere a quodam. scilicet quod pater suus mortuus esset. nam dixit ei nunc. Abihi nouum tibi porto. quod pater mortuus est. Sed sanctus pater dixit. noli blasphemare quod pater immortalis est non reputas se alii proximi hunc nisi deum. Et ista blasphemia affirmativa est maius pectus quam occidere hominem. quod haec pceptum propter tabule. Iudeus dicitur rectores si volunt hunc pacem debent corrigere blasphematores. Nota de ludowico rege fratre blasphemauerunt christum dicentes. nonne bene dicimus nos. quod samaritanus es tu. et demoni habes. Iohannes. viij. Alia blasphemia est et peior negativa. ut negare illud quod illi contineat. ut est omnipotencia. ut cum dicit lusor. non potest hoc facere deus propter meum venientem tria quod septem. Et de hac blasphemia nota historia. iij. Regulus. ix. de Sennacherib. quod dixit quod deus non posset erigere israel de manu eius. Et illa nocte fuit punitus. quod de exercitu eius fuerunt interfecti centum octogintaquinq; milia bellatorum. Haec blasphemiam dixerunt iudei christi. quod dixerunt quod non esset deus. Et de ista dicit prophetus. Dereliquerunt dominum et blasphemauerunt sanctum israel. alienati sunt retrorsum. Psalms. i. et inde dicit David in psalmis. Dixit insipiens in corde suo non est deus. et ista est negativa. Alia blasphemia est usurpativa. et hec pessima est. scilicet attribuere alicui quod est dei et in hac peccabat symon magus Actuum. viij. quod dicebat se filium dei. et hoc imponebat iudei christi. iiij. cum dixit christus. Remittunt tibi peccata. Lui illi blasphemavit. Quis enim potest pater dimittere nisi solus deus. et etiam in hodierno euangelio. quod dicebat iudei. quia tu homo cum sis et ceterum. Ita blasphemia est iter nos hodie. nam fuit mihi presentata cedula que continebat. quod mulier quod vult recipere portet ista cedula ignorante viro hisiris. O usurpatio divina potentie quod litteris et rei insensibili datis illam potentiam. Ita est de his quod dicitur. si dicas taliter orationem scies die mortis. et si quis dixerit orationem unde cim miliu virginum et ceterum. stultus est credere. et quia si vni euueniat facis inde regulam. et ista blasphemia est hodie. quod diuini et magi et nigromantici hoc modo blasphemant deum. quod honorabilem faciunt diabolo. et ergo multa mala eveniunt in hoc mundo. Diligenter ergo rectores

*qui a improposito
expulsabit nos a pro-
prio.*

Id est tua saluam

f te facit vade in pace. Lu. viij. Sermones non erit de sancto euangelio hodierno. Aliqui mirantur de isto euangelio marie magdalene. quare modo legaliter tempore passionis. Sed huiusmodi est. ad ostendendum similem fructum passionis christi. Et isto habitu statim sequuntur alia bona. scilicet habere gratiam et gloriam. et multe aliae utilitates. Iohannes. xxvij. Super hoc supple fructu passionis. dimittitur iniquitas domini Jacob. i. ecclesie militanti. et iste est principalis fructus passionis christi. scilicet auferre peccata. et conferre remissionem peccatorum. Et quia in tota sacra scriptura non est euangelium in quo ita declaratur et expressetur remissio peccatorum sicut in hoc euangelio marie magdalene. Ideo est ordinatus ut legaliter tempore passionis. Abodo iuxta doctrinam phorum in operatione cocurrunt quatuor cause. scilicet effectua. materia formalis. et finalis. quod etiam cocurrunt in remissione peccatorum. Quaestio principalis effectuosa.

Feria quinta post Iudica

Causa materialis receptiva. Causa formalis perfectiva. Causa finalis completiva. De ultima dicit thema. Fides tua saluam te fecit.

Dico primo qd in remissione pccatorum concurredit causa principalis effectiva. qui est deus. qd nullus alius potest remittere pctō. Et rō est. qd in remissione peccatorum requiritur noua creatio quindecim nobilium creaturarum ad minus. Primo ergo creatur gratia gratū faciens. qd non est qditas qd ducatur de potentia materie. s. a deo creatur in aia. et illuminat et purificat ipsam animā et facit ipsā gratā deo quēadmodū in camera obscura introductio luminis et expulsio tenebrarū. Sic in camera conscientie creatio ḡf est expulsio pctō. et qd in iustificatiōe iūpij requirat ḡf infusio. patet p sanctū Tho. pma scđe. q. c. xiiij. art. ii. in corpore. vide ibidē. Secundo creaſ fides for/ mata. qd fides informis simul stat cum pctis. Jac. ii. Fides sine opib⁹ mortua est. Tercio creaſ spes certa. qd sperare gl̄iam cum pctō et sine meritis: magis est presumptionis spes. Quarto charitas qd ex pccato mortali totaliter anhilat. nec per generationē pducitur. s. a deo creaſ. Itē quattuor virtutes morales in fuse que distingunt ab alijs virtutib⁹ moralibus acquisitis specie. fm sanctū Tho. in pma scđe. q. lxiij. ar. iiiij. scz pudentia. que gubernat animā in eligendis fm deum. Justicia or dinat erga proximū. temperātia autē in prospe rit. fortitudo autē cōtra temptationē diaboli. Sexto creaſ a deo septem dona spirituſā. cti. scz sapientia diuinorū cum deuotionis sa pote. intellectus. scz credendorū cum intelli gentia. B. est qd in libro creaturarū legitur et cognoscit creato. Tercio donū cōſiliū qd inclinat creaturam ad suandū consilia cuāge lica. Quarto fortitudo ptra temptationes dia boli. Quinto scientia ad gubernandum se boneste. Sexto pictas erga proximū. Septimo timor. s. filialis. ne scz fili⁹. i. xpian⁹ faciat ali qd ptra p̄m suū deum. Ecce h̄ est doctrina theologie. qd iste virtutes crearent in remissione pctōrum. Auctoritas. Emitte spm tuū et creabūtur. et renouabis faciem terre. psal. cij. Nota. Emitte spm tuū. qd pctō non pot iustificari nisi mittas spūſſanc⁹ et crecentur scz qn decim iste virtutes. et renouabis faciem terre. Sicut i hieme ſcīcas facies terre. et nudas herbis virentib⁹. s. veniente calore veris et estatis terra renouat herbis virentib⁹. plātis et flori bus. Idē de pccatore. s. tpe hiemis. i. pecca ti mortalis om̄is virtutes anhilat. s. reno uat homo in remissione pctō. Ecce qd dicit dāuid. Emitte spm tuū et creabūt. s. virtutes in

terius. et renouabis facie terre. s. exteri⁹ p ho nestā puerationē. Fiat ḡ rō p probatione illi⁹ qd nullus pot remittere pctā nisi solus de⁹. cū in remissione pctō oēs iste virtutes habeat creari. et nullus possit creare nisi solus de⁹. ergo sequit⁹ qd nullus pot remittere pctā nisi solus de⁹. ḡ dixerūt iudei. Quis pot dimittē pctā. s. pncipaliter et effectiva nisi solus de⁹. Abaci. ii. Aboralit cogitate h̄ qntū dī hō cauere a petis mortalibus. quia non pot hō peccare mortalit⁹ qn occidat et annihilet. xv. creaturas nobiles. s. xv. virtutes pdictas. Cre do qd nullus quātūcunq; mal⁹ rabidus vellet facere furtū vel adulteriū. si primo oportet eū occidere qd quo vel quinq; hoses. Unū si dicere alicui. Tlos potestis furari centū flor. a tali. vel potestis h̄re v̄xore talis. s. pmo oportet occidere. xv. hoses non esset ita prauis qd hoc faceret cū tali conditione. Et tñ ita sit qd sur latro vel v̄lurari furat. qd nō pot h̄re de nariū de furto v̄lura tē. nisi p̄us occidat et an nihilat has. xv. virtutes. Qd ista cogitaēt quō caueret a pctō mortali. Idē dicerē de vindicatiōe qui nō posset se vindicare de inimico nisi p̄us anhilaret sole lunā et stellas. i. pncipales virtutes. qd amplius nō luceret in ce lo ante nisi de novo crearent a deo. Quia si cut sol est pulcrius lumē in celo. ita ḡf gratū faciens ē quoddā lumē pulcrius sole et luna et alie virtutes pulcriores stellis qd om̄es anhilant qd sumis vindictam de inimico. nec amplius illuminabūt celū aīe tue nisi de no uo a deo creent. Jō dicit scriptura. Qui i vno offendit: multa bona p̄det. Eccl. ix. Quasi a facie colubri fuge pctm. Quasi rūpheas acuta oīs iniqtas. Eccl. xxij. Rūpheas. i. gladius scindens et vtraq; pte dictas. xv. virtutes anhilando ad penā eternā obligando. Hec cā pncipalis ostendit in euangelio qd xps dixit marie magdalene. Remittunt tibi pctā tua. Et ceperit qd simul accūbebāt dicere intra se. Quis est hic qui etias pctā dimittit. Huic qdī dñit dāuid di. Hic ē deus de⁹ nr̄ in eternū et in seculū ſeculi. ipse reget nos i ſecula. p. xlviij. Ecce cā pncipalis effectiva remissionis. s. pctō qui ē deus. Lōfessor autē ē ſolū cā instrumetalis dispositiua. ſicut de in ſtrumento vel carta vel lcpitura p. de qd nota riū ē cā pncipalis effectiva. calam⁹ hō est cā instrumetalis dispositiua ſue opatiua. Idez in pfeſſione. de⁹ ē tanq; cā pncipal. et remittit pctā. Lōfessor autē tanq; cā instrumetalis. qd ita ordinavit de⁹ qd ſeffor ſit instrumentum eius. Secundū qd xps oñdit in euangelio bodierno est. quia qd voluit remittere pctā

Sei Mo

marie magdalene. pmo voluit qd pcedēt iudi ciū Symonis leprofi. Lui dixit xps. Symon habeo tibi aliquid dicere. s. vñū casum. Duo debitores erāt cuiq; ſeneratori. vñ deſebet denarios qngentos. et ali⁹ qnquaq; ginta. Hō habētib⁹ illis vñ reddeſerēt. qd pctōres nō poſſūt ſufficiēt ſatū facere deo. donauit. i. remisit v̄trisq;. Quis ḡ eū plus tenet diligere. Rñdit Symon. Eſhi mo qd is cui plus donauit. Rñdit ih̄s. Recite iudicasti. Ecce quō voluit qd cā instrumetalis cōcurreret in remissione pctō iudicado. innuenis qd iudicium cofefforis debet pcedere et licet de⁹ poſſet p ſeipm peccata remittere. vult tñ etiā qd currat in hac cā instrumetalis fm au toritatē p ipm pfeſſoribus cōcessā di. Quorū remiserit peccata remittunt eis Jōb. xx. Do muſtoniuij est ecclesia. in qd Symon. id eft pfeſſor pmo iudicat de peccatis an ſint ma gna vel parua. Deinde remittit i absolutiōe. Ideo xps poſt resurrectionē p̄mis ſacerdotibus inſuſſauit di. Accipite ſp̄m ſan. Jōb. xx. Hō hic tria. Primo inſuſſauit. ſez anteq; daret autoritatē remittiendi peccata. Rō. qd ſic anhe litus pcedit ab homine anhelate. cui eft pp̄m anhelare. ita deus ex quo facit ſuit hō voluit dare homib⁹ potestate remittiendi pctā hono rādo gen⁹ hūanū. ſicut ſaceret rex ſi diceret i v̄xore filiā rustici. honoraret oēs de illo gene tē. ſic xps dicit naturā humānā. Et glorifi cauerūt deū qui dedit talē potestate homib⁹. Abath. ix. ſecus aī ſpa. qd antiquus licet cōfir terent: vt patet Huile. v. Ut ſue mulier cū fecerint ex omib⁹ peccati qd ſolēt homib⁹ accēdere: et qd negligētia trāſgressi ſuerit mādatū dñi. atq; deliq̄runt pfeſſebunt pctm ſtu. nō tñ poterūt h̄re abſolutionē. qd illo tpe de⁹ nemine abſolutebat vt poſſet intrare padisum ſicut modo. Secundo nota qd dicit: Accipite ſp̄m ſanctū. Propri⁹ dicit waldēſes qd ſacerdos exiſtens in peccato mortali nō pot abſoluere. ex iſto fundamēto: qd xps dixit: Accipite ſp̄m ſanctū. qm ſacerdos exiſtēt i peccato mortali nō hab̄t gratiā ſp̄m ſancti. Sed errorē. qd nō eft de neceſſitate ſacramēti h̄re gratiā. ſeſt de de neceſſitate pcepti. ſ. qd ſacerdos ſit i grātia dicit xps Abath. viij. Lu. vij. Quō dicit fra tri tuo. i. primo. frater ſine ejciam festucā de oculo tuo. Et ecce trabs eft in oculo tuo. Hy pochta ejcē pmo trabem de oculo tuo. et tūc vade ejcē festucā de oculo fratris tui. Itē ad Roma. iiij. O homo oīs qui iudicas. in qd em iudicas alterz teipm pdemnas. eadē cīn agis qd iudicas. Patet qd qd de neceſſitate pcepti eft qd ſacerdos ſit extra pctā mortale. ſed nō de neceſſitate ſacramēti. Tercio cōcurrat in pec catorum remiſſione cā materialis receptiva. que eft ploña hūana peccatrix et mortalis. nec an

Feria quinta post Iudica.

geli nec iusti nec damnati. sed p̄tōr q̄ p̄t re-
cipere gratiā remissiōis p̄tōr. De ista causa
materiali dīc euāgeliū. Ecce mulier que erat
in cunctate peccatrix ut cognouit q̄ ih̄s accu-
buisset ī domo pharisci attulit alabastrū vng-
ueti. Et st̄as retro secus pedes eius: lachry-
mis cepit rigare pedes ei⁹. et capillis capitū
sui tergebat. et osculabat pedes eius: et vnguento
vngebat. Dicūt p̄hi q̄ i om̄i cā materiali req-
uit dispositio ad introducēdū formā. q̄ act⁹
actiuoꝝ sūt ī patiēte p̄disposito: vt dīc p̄bus
in. iij. de aia. sic p̄z de igne ī ligno formā intro-
ducēte. Sic etiā ī p̄sona peccatrice reqrunt
septē dispositōes ī remissiōe p̄tōr q̄s habuit
maria magdalena. P̄ria est p̄tōr cognitio.
q̄ op̄t̄et q̄ p̄tōr cognoscat se ē peccatorē.
q̄m cognitio morbi iniūtū est sanitati: vt dicit
Seneca. Et iō dīc dauid. Ampli⁹ laua me ab
iniqtate mea: et a peccato meo mōda me. Q̄m
iniqtatē meā ego coḡsco t̄c. Hāc dispositōes
habuit maria magdalena ibi. Loguit q̄ dīs
accubuisse ī domo Symonis leprosi. i. p̄tōr.
ris. Loguit etiā q̄ dīs non despicit p̄tōres.
Secūda ī p̄tōr tritio ibi. attulit alabastrū
vngueti. Alabastrū ē cor p̄tōris. in q̄ ē vng-
uetū p̄ciosum et medicinale p̄tritiōis ad cu-
randū peccata. Hāc gulta hui⁹ vngueti curat
oēs culpas p̄tōr mortaliū. Hāc cōclusio est
theologoꝝ. q̄ vera cōtritio quātūcōs mini-
ma. nō ē sine ḡfa. De isto vnguento dīc dauid
in p̄s. Qui sanat cōtritos corde. s. a plagi pec-
catōꝝ. et alligat oēs p̄tritiōes eoꝝ. Tercia est
male societas vitatio. Hāc habuit maria ma-
gdalena. et tangit ibi. venit retro secus t̄c. in
quo innuix q̄ retromittēda est mala societas
Flota q̄ dīc Ōrige. de magdalena. q̄ postq̄
fuit cōuersa nunq̄ voluit respicere hominē in
facie nisi xp̄m: q̄ occassione hoīm t̄m offendē-
rat deum. Ecce quō dimisit retro mala socie-
tate iuxta verbū xp̄i. Glade retro satanas.
id est aduersari⁹ Adar̄. viii. q̄ mala societas
aduersat et impedit bonum salutatiōis. Ideo
vade retro. Quarta dispositio est oris cōfes-
sio. ibi. Lachrymis cepit rigare pedes dñi. q̄
confessio debet esse lachrymosa ad pedes dñi
cōfessoris. Dicit p̄tra illos qui nō cōfident ad
pedes cōfessoris. s. aliquiliter sedendo cū cō-
fessore. vel extra spaciādo v̄l supra altare ap-
podiādo t̄c. p̄s. vi. Laborauit in gemitu meo
lauabo p̄ singulas noctes. i. p̄ singulas culpas
mortales: q̄ op̄t̄et cōfiteri quodlibet pecca-
tū in specie. Quita spūialis oro. ibi. Et capili-
lis suis tergebat. Siē c̄m capilli cōfūntū ī ca-
pite. ita et oro ī ore cū q̄ loquīs hō. Et sicut ca-
pilli sunt volatiles. ita et verba oris. volant in
aere. Qui diligit dēū exorabit p̄ peccatis ei-
cōtinebit se ab illis. et in ofone exaudiet. Ecce
iij. Sexta corporalis afflictio. Et tangit ibi. Et
osculabat pedes eius. sicut labia in osculādo
amittunt colorē. sic corporalis afflictio. sc̄
ieiunia cilicū facit amittere colorē. Itē sicut
in osculatiōe pedū oportet hūliari. sic in cor-
porali afflictōe corpus hūliaſ. Unō Dauid
p̄s. xxxiv. Ego aut cū mihi molesti essent in/
duebat cilicio. Humiliabā ī ieiunio aīaz meā.
Septima ī elemosynariū largitiō. ibi. Et vns
guento vngebat pedes eius. Pedes xp̄i tan-
gentes terrā sunt paupes q̄ debent vngi ele-
molytis. Istō mō xp̄s qui est rigidus ad pu-
niendū efficit suavis et mollis ad miserendū.
Beati misericordes: q̄m ip̄i misericordia con-
sequens Math. v. Tercia causa q̄ cōcurrat
in remissiōe peccatorōꝝ est causa formalis p̄fe-
ctiua q̄ est charitas sive dilectio: que dat p̄fe-
ctionē. Hoc ostendit ibi. Dimissa sunt ci pec-
cata multa. Rō. q̄m dilexit multū. Unō sicut
calore solis aer purgatur a nebulis. sic calore
charitatis anima purgat et purificat a nebu-
lis p̄tōr formaliter. Et b̄ dī Ysa. xlviij. Dele
ui vt nubē iniqtates tuas. et q̄si nebulā pecca-
ta tua. Hāc differēta īn̄ iniqtates et peccata.
Iniqtates dicunt̄ peccata q̄ sūt ī p̄ximū: v̄
dissimare vel male tractare cū. ḡ dicunt̄ iniqt-
ates. i. inēq̄litates. Peccata v̄o dicunt̄ pec-
cata. i. pecudū acta: vt p̄tm̄ gule. accidie. v̄l
dicte t̄c. Flora enī differētiā īn̄ nubē et nebu-
lā. Nubes dissoluunt̄ vento aq̄lo. nebulā autē
a calore solis. Sic peccata dissoluunt̄ p̄mo v̄e-
to aquilo. s. timore seruili q̄n timore damna-
tionis hō incipit facere penitētiā. Deinde ve-
nit calor charitatis et dilectionis dei q̄ dissoluit̄
peccata. Pater ergo q̄ est causa formalis p̄fe-
ctiua remissiōe p̄tōr. Dic de magdalena
quō venit in ipsa p̄mo ventus aquilo. Latuos
damnatiōis. Cum semel existēt peccatrix ad
inductionē sororis sue. s. Marthe veniret ad
audiendū sermonē christi. in quo sermone v̄e-
tus aquilo percussit ipsam in corde di. O mi-
sera ego sum damnata t̄c. Et inde recedens
cū lachrymis iuit ad domū suā. Et tūc venit
ventus australis. sc̄ dilectionis et amoris dei
et deuotionis. Et ideo cantat ecclesia. Flauia
auster et fugavit aquilonem quādo lauit cor
marie penitētiā ymber sanctispūs. et venit ad
xp̄m in domo Symonis. Chrust̄ aut̄ iō ordi-
nauerat vt comedet iux̄ porta. et q̄ porta esset
aperta. et maria mag. venit flens. stans retro
secus pedes dñi. et in corde suo petiuit miseri-
cordia dei et absolutionē a peccatis. quis ore
v̄o loq̄ret. et sp̄ ampli⁹ charitate inflampabat.

Berimo

Lunc xp̄s motus misericordia dixit sibi. Re-
mittunt ubi p̄tā tua. Patet q̄ et charitas est
cā formalis p̄fectiua remissiōe p̄tōr. Ideo
dīc deus. Ego suz ip̄e q̄ deleo iniqtates tuas
ppter me. et p̄tōr tuoꝝ nō recordabor. Ysa.
xlviij. Quarto est causa finalis cōpletua.
hec est fides de q̄ dīc thema. Fides tua saluā
te fecit: vade ī pace. Q̄m p̄tōr sp̄ est ī guerra
cum deo q̄diu est in statu peccati mortalis.
Questio est tamē hic q̄re xp̄s attribuit salua-
tionē celestē magis fidei di. Fides tua t̄c. q̄
penitētiā. penitētiā tua t̄c. v̄l remissiōi di.
remissiō p̄tōr te saluā fecit t̄c. R̄silio. q̄ nul-
la penitētiā p̄t remittere peccata nisi sit in fi-
de fundata. ideo penitētiā infidelū. i. iudeo-
rū vel alioꝝ non remittit peccata: q̄ sine fide
impossible est placere deo t̄c. Heb. xi. Flota
quō omnia opa penitētiā fundant̄ in fide.
vnde p̄tōr cognitio in fide fundat̄. q̄ dīc q̄
hoc et hoc est peccatum. Itē cōtritio ex fide est.
q̄ dicit q̄ ex peccato mortali pdit̄ ḡra et glo-
ria et incurrit pena. ideo dolet. cōtristat. et cō-
terit. Item p̄positū cauedi a peccatis ex fide
est. q̄ dicit q̄ caueam⁹ a peccatis. Itē oris cō-
fessio est ex fide. q̄ dicit q̄ in cōfessione remit-
tunt̄ peccata. Itē ieiunare est ex fide. q̄ dīc q̄
q̄ nō punif in hō mōdo punief in alio. Idē de
ofone. de elemosyna. de iniuriarū remissiōe
vt deus remittat. Itē restituere fidei est. que
dicit q̄ non dimittit p̄tm̄ nisi restituat abla-
tum. Itē cōmunicare fidei est. q̄ dīc. R̄si mā-
ducae: iū carnē filiū homis t̄c. Joh. vi. Ecce
q̄re dicit Ibsi: Fides tua t̄c. in qua fundat̄ pe-
nitētiā tua: te saluā fecit. Fide purificat̄ cor-
da eoꝝ. Act. xv. Fide purificans. suple deus
corda eoꝝ. s. p̄tōr. Ideo fundetis vos in fide
di. Lredo in dēū. mane et sero.
Feria sexta post Iudica.

Collegērūt p̄tifici

ces. i. plati. et pharisei. i. doctores et
rectores populi. i. vtriusq̄ brachiū
consiliū aduersus iesum. Joh. xj. Sicut san-
cta mater ecclesia ī die veneris sancta recitat
passionē xp̄i: put fuit executā et practicata. sic
hodie ip̄am recitat fin q̄ fuit ordinata tracta-
ta et diffinita p̄ p̄ncipes iudeoꝝ et phariseos ī
cōsilio generali. Et de hoc erit sermo nōster.
sed p̄mo salutef x̄go maria. De isto generali
cōsilio in quo mōs xp̄i fuit ordinata tractata
et diffinita p̄ p̄ncipes et phariseos ego nota-
ui tria pūcta in sancto euāgeliū. que sunt p̄po-
sitionē maligna. diffinitio indigna. p̄secutio be-
nigna. Primo notauit in sancto euāgelio
de isto cōsilio p̄positionē malignā. quā sece-
runt cōtra christū. De qua dicit p̄ma ps euā/
gelij. Collegērūt p̄tificcs. id est plati. et pha-
risei. id est doctores et rectores populi. et vtrūq̄
brachiū. p̄silium aduersus iesum. et dicebant.
Quid facim⁹? q̄: hic homo multa signa facit.
Si dimittim⁹ eū sic: omnes credent in eū. Et
veniēt romani et tollent locū nostrū et gentē.
Ecce hec p̄positio maligna in paucis verbis
aliquis ipsoꝝ p̄posuit di. Quid facim⁹. q. d.
quoniam tenem⁹ cōsilia et nihil facimus. Iste
homo destruit nos. Dēsignabat̄ cū noiare
nomine p̄prio. Iste homo multa signa facit.
illumiat cecos. sanat p̄tractos resuscitat inor-
tuos t̄c. Ideo erat ei magi credendū q̄ moy-
si qui nō fecit tot signa. potet Erod. iiiij. viij. et
viiij. Ideo si dimittim⁹ eūm sic. s. viuere. omnes
credent in eū: tanq̄ in regem messiā. Et ve-
nient romani. qui destrūt nos: et tollent no-
strū locū et gentē ciuitatē hierusalē: put dīc
Dñi. ix. Luitatē dissipabit plus cū duce vē-
turo. et finis ei⁹ vastitas. Hoc fuit a salvatore
predictū. Luce. xix. Cidens iesus ciuitatem
fleuit sup illam dicēs: Si cognouisse et tu. q̄
ecce venient dies in te t̄c. et non relinquet la-
pis sup lapidem t̄c. Ideo dimissis omnibus
gl̄is negocīs tractemus de isto homi quid
fiendum est. Ecce hic p̄positio maligna. De
isto maligno consilio p̄phetauit iam ante iste
sanctus patriarcha Jacob. Qui quādo de-
buit mori filiis suis cōgregatis dixit. Lōgre/
gemini et annūciem vobis que ventura sunt
vobis in diebus nouissimis. Gen. xliij. Flota
que ventura sunt vobis contra iudeos q̄ ali-
ter exponunt. In diebus nouissimis. s. regis
messie qui in vltima etate mōdi erat ventur⁹.
De quo Ysa. iij. Erit in nouissimis diebus p̄-
paratus mōs domus dñi in vertice montū
et eleuabit̄ super colles. et fluent ad eum gen-
tes. omnes iudei et expositores christiani ex-
ponūt hoc de christo. Et Jacob filiis suis nū
cīsūt sigillatim di. vni post alterū que ventu-
ra erat in sua tribu. sc̄illa maiora. Et voluit
q̄ symeon et leui venirent simul coram eo: q̄a
ambo simul essent participes in eodem crimi-
ne. Quibus dixit Symeon et leui fratres va-
sa iniquitatis bellantia. In consiliū eoz non
veniat anima mea: et in cetu eoz non sit glo-
ria mea: quia ī furore suo occiderūt virūt. i.
christū virtuosū. quē Dauid vocat dominū
virtutū. et in voluntate sua suffoderūt murū.
Aaledictus furoꝝ eoz q̄ dura. Diuidā eos in Jacob et dispe-
dam eos in israel. Gen. xliij. Flota Symeon
et leui fratres nō solū generatione: sed etiā
malicia et imitatione. Ideo dixit christus eis
D ii

Feria sexta post Iudica

<sup>Ha signa data
notis ag.</sup>

Io. viii. Glos. s. pharisei de tribu Symeon et p̄ncipes de tribu Leui: vt dicitur beatus Hieronymus. ex p̄te dyabolo estis. Jo dixit eis Jacob. Symeon et leui fr̄es. s. filii dyaboli homi cide. vasa iniqtatis bellatia. s. p̄tra xp̄m. i. cōsi liū eoꝝ r̄c. occiderūt virū. i. xp̄m. Et loquitur p̄terito de hoc qđ erat futurū ex certitudine p̄phetie. suffoderūt murū. i. fidem catholicā quā xp̄s fundauit. Et duodecim turres fecit. sc̄i duodecim articulos fidei. Hūc murū suffoderūt p̄ncipes et pharisei in sua voluntate et nō in rei veritate. qđ nō potuerūt destruere fidei cathelicā. Dividā eos in Jacob r̄c. qđ ex isto peccato iudei fuerūt diuīs et disp̄si p̄ yniuersum mūdū. Mota hic diuinā iusticiā. Isti iudei tractabāt mortē xp̄i ut cōplacèrent romānis. ne romani veniret cōtra eos. et nō timuerūt displicere deo occidendo filiū suum. Sed iuxta regulā theologie. Per que q̄s peccat p̄ hec et torqueſ. Sap̄. xj. Itē Auḡ. De pena tua peccati tuū accusa. qđ p̄ romanos deo de struxit eos. s. p̄ Zytū et Telspasiānū. Et sicut iudei vendiderūt christuz. xxx. argenteis. sic romani vendiderūt. xxx. iudeos. p̄ uno denario. Et tota ciuitas hierusalē fuit fundit per romanos destructa. et oēs iudei vel occisi vel vñnditi ppter mortē christi. Aboraliter habemus hic doctrinā. Si vultis qđ deo nō det punitionē vel destructionē. caueatis ne amo re vel timore alicui faciat aliquid p̄ deū. verbi gratia. Laueat seruitores vel famuli ut nō p̄tra deū cōplacēt suis dñis et m̄gris. als dñs p̄ uocabit eos p̄ cos. Ista est causa quare in curiis dñōz illi qui sunt ab eis magis dilecti veniunt ad malū finē et destructionē. Idē de dominis p̄ deū cōplacendo subdit nō puniēdo ipsos fm̄ qđ iusticia requirit. qđ surgūt cōtra eos et sunt eis p̄ditors. Juxta regulā. Per q̄s peccat r̄c. Idē de mulierib⁹. Laueat mulier ne amore vel timore cōsentiat viro de corpore suo aliquid p̄tra deū r̄c. qđ als deus pro uocabit sibi virū r̄c. Per oppositū. caueat viri ne ad cōplacendū vxorib⁹ in ornamētis et vanitatib⁹ faciat p̄ deū. s. l. visuras. furta r̄c. als deus. puocabit mulierē aduersus virū. qđ faciet aliquid p̄tra honorē viri. Idem dc filiis erga parētes et ecōuerso. Sc̄dm deū p̄t homo cōplacere osib⁹ sed nō p̄ deū. als r̄c. Auctas David p̄. l. H̄ deū nō inuocauerūt illi trepidauerūt timore ybi non fuit timor. qm̄ deus dissipabit ossa eoꝝ qui hominib⁹ placent. cōfusi sunt. qm̄ deus spr̄cuit eos. Mota ossa eoꝝ. i. bona sp̄alitia quib⁹ sustētamur: vt homo sustētat ossib⁹. qui hominib⁹ placet. s. p̄tra deū p̄pheta fuit dauid illoꝝ iudeoz de p̄silio di.

Sam̄re nō timo
re aliq̄ m̄gris
et farīdū ḡde
nō fm̄ p̄t.

*Aḡma
fuit baptiza
ta a xp̄.*

Berimo

cōfitendo etiā qm̄ p̄fessor absoluit tunc dat in aia quoddā signū qđ dic̄t ornatus ad iustar vnius pulchri crinalis qđ portat a nobili domicella in fronte. qđ signū qm̄ videat a demob⁹ qm̄ aia p̄ morē egredit̄ de corpe demones fugiūt: et in receptuē vni signi duo alia signa pulchrisans et decorant. Hoc signum p̄tebat dauid a deo di. Fac meū signū i bono ut videat q̄ me oderūt. s. demones. et confundant. qm̄ tu dñe adiuuisti me et cōsolatus es me. p̄. lxxxv. Dicas quō in more venuit demones ut tollat aia tuā. Sed xgo maria obtinuit p̄ gratia singulari q̄ i more sua nō videret demones. In hoc pūcto oportet nos venire et in isto cōflictu et nesciam⁹ si hodie vel cras. s. q̄ aia portat secū h̄ terciū signum. demones cōfusi fugiūt. et angeli boni ipam recipiūt et associāt. Ideo oīno habeam⁹ h̄ terciū signū. Ecce q̄re dicit hic hō. s. xp̄s verus deus et bō. multa signa facit i suis ouib⁹. i. electis. nō solū signa corporalia. s. etiā sp̄ualia. hec tria p̄dicta. Secūdo notaui in euāgelio de illo cōsilio diffinitionē indignā: qđ indigne et iniuste fuit ibi cōclusū et diffinitū p̄ xp̄s morereſ. De h̄ dicit secūda p̄ euāgelij. Unū aut̄ ex ipis Layphas noīe cu ēēt pontifex anni illi⁹ dicit. Glos nescitis quicq̄ nec cogitatis: qđ expedit vobis vt vñ h̄ moriat p̄ p̄lō: ne tota gens pereat. Hoc aut̄ a semetip̄o nō dicit: s. cu ēēt pontifex anni illi⁹ p̄phetauit. qđ ih̄s moritur erat p̄ gente. et nō tm̄ p̄ gente: s. vt filios dei qui erāt dispersi congregaret in vnu. Ab illo ergo die cogitauerūt ut interficeret̄ cu. Ecce diffinitio indignā et cōclusio illi⁹ cōsiliū. Mota practice quō p̄siliū currit de voce in vocē et q̄libet in loco suo dicebat votū suū. Et videat q̄ in isto p̄silio erant diuīs. Quidā dicebant p̄ xp̄s oīno morereſ. quoniā xp̄s cōfundebat eos corā populo. ideo r̄c. Quidā ad idem q̄ morereſ. Ratio est. qđ totus p̄plus sequit̄ euīz nobis dimissi et neglecti r̄c. Quidā autē q̄ erant p̄ xpo sed occulte. sicut Joseph ab ari/ mathia. de quo Luce penulti. qui nō p̄sensit p̄silio et actib⁹ eoy. et gamaliel. de quo Act. v. et Nicodem⁹ de quo Joh. iiij. q̄ dicebat: cu tēpus messie sit cōpletū attēdaris ad signa que facit. et ad testimoniū qđ Johānes sibi fecit. Hō audēbant dicere clare q̄ esset messias q̄a occidissent eos. libēter tamē cum saluassent. Item dixit Nicodemus de quo Joh. viij. vbi ait: Nūquid lex nra iudicat hominē: n̄ s̄ p̄s audierit abiō. et cognouerit qđ faciat. qm̄ di. fiat sibi processus fm̄ legem. nec moriatur sic subito. Hoc dicebat Nicodem⁹ ad hunc finē quia forte iterū cōuerterent̄ sicut mistri quos miserant ad capiendū christū querunt cōuer/ si dicentes: Numq̄ sic locut⁹ est homo. Alius dicebat q̄ sufficeret p̄ceptū penale ne de cete/ ro p̄dicaret. Alius dicebat q̄ tenereſ captus vel arrestat̄ in suo loco de nazareth et suffice/ ret. Alius q̄ p̄cipereſ p̄plo ne audireſ ipm̄ de cetero. et sic cessaret sua p̄dicatio paulatum. Alius dicebat q̄ mittereſ in carcere cuꝝ pane et aqua ut morereſ ibi. Alius dicebat q̄ exu/ larent̄ eu de patria. Alius dicebat q̄ captus et ligat̄ mitteret romano impatori cum p̄cessu quō faciebat ie regē iudeoz r̄c. Ali⁹ dicebat q̄ recurreret sup h̄ ad p̄ylatū qui erat ibi p̄ impatore: ita q̄ in dicto p̄silio nō erant cōco/ des. Tūc cayphas qui erat p̄tis annū illi⁹ qui p̄sidebat in p̄silio. audit⁹ votis et rōnib⁹ oīm̄ dicit: Glos nescitis qcq̄. i. ignorātes estis nec vos dñe Nicodeme datis bonū consiliū. nec vos dñe talis r̄c. Et cōclusit diffiniendo di. Expedit vobis vt vñ h̄ moriat p̄ p̄lō: nō tota gens pereat. Sup hoc dicit Joh. Hoc a semetip̄o noīa dicit: sed cu ēēt pontifex anni illi⁹ p̄phetauit q̄ iesus erat moritur p̄ gente quicq̄d ibi fuit malicie fuit a caypha. s. q̄ xp̄s morereſ vt saluaret sibi credētes et obediētes hoc fuit a sp̄us sancto qui p̄phetauit ore malī pontificis. quēadmodū fuit locutus ore ani/ malis: vt patet de asino Balaā. Tūc dederūt sententiā mortis cōtra xp̄m cu notario publi/ co mādantes q̄ capet vbiq̄s inuenireſ. De isto p̄silio p̄phetauit dauid di. Qm̄ declina/ uerūt in te. i. p̄te te mala. cogitauerūt cōsilia que nō potuerūt stabilire. i. refrenare. p̄. xx. Imo vñ dicitur vñ. ali⁹ aliud r̄c. Mota cu dicit. Declinauerūt et nō tenuerūt. Declinatō s. m̄grāmati. fit p̄ sex casus. s. nomiatiūnū. Sic iudei declinauerūt xp̄m p̄ sex casus. Pr̄m̄ ē nomiatiūnū a nominādo. qm̄ ipsi videbāt xp̄m nomiabant ipm̄ sic. Ecce homo vorax. pota/ tor vini. et amic⁹ publicanorū. Math. xj. Mā postq̄ christus fecit quadragesimā durā. dā/ do exemplū penitētie p̄sonis cōtemplatiis et sp̄ualibus postmodū incepit p̄dicare et tenuit vitā communē comedēdo et bibendo cōmunia exceptis carnibus. dando exemplū p̄dicato/ ribus qui h̄ abēt laborare ut caueant ne ex ni/ mia abstinentia habeat dimittere p̄dicationē. Ideo iudei dicebāt: Ecce hō vorax r̄c. Secūdus casus dīgtū a generando di. Mōne hic est fabri fili⁹. nōne inf̄ eius dī maria. et fratres eius iacob⁹ et ioseph. et symon et iudas. et so/ res ei⁹ nōne oēs apud nos sunt. Unde q̄ hec oīa huic Math. xj. Tercius casus dī dtūs a dāndo. q̄ oēs gr̄as q̄s xp̄s dabat interpre/ bant in malum di. Hic nō ejcit demona n̄lī

Feria sexta post Judica

in beelzebub p̄ncipe demonior̄ Luē. xj. Idē de gratiis spūalibus et remissiōe pctōr̄ dñi hic blasphemat Abar̄. ij. Quart̄ casus dñi accusati⁹ ab accusando: qz accusabāt ipm de criminibus lese maiestatis vi morere dicētes: Hūc inuenim⁹ subuententē plm nostrū et phi benter tributa dari ccelari, et dicētes se regem xp̄m esse. Luē. xxiij. Quitus casus dñi vocati⁹. a vocādo. dicētes veni demoniace. veni samaritane. nōne bene dicim⁹ nos: qz samari tanus es et demoniū habes. Jo. viij. Sext⁹ casus dñi ablati⁹. ab auferēdo. auferētes sibi sanctitatē nō realiter. & verbaliter di. Rosci mus qz hic homo pctōr̄ est. Jo. ix. Nō est hic hō a deo qz sabbattū nō custodit. Item auferēbant sibi plm di. Quid eū auditis insanit et demoniū habet. Jo. x. Ecce quō declinauerūt cū p̄ omnes casus. Et ido dixit pp̄ha. Dñs declinauerūt t̄c. Moralit̄ nota hic sup b: vt filios dei. i. p̄destinatos cōgregaret i vnū. id est in vnā ecclesiā ex iudeis et gentib⁹ con stitutā: vt esset vnū ouile sicut et vnus pastor. Et inuenio q̄ttuor cōgregatōnes sc̄tas a xp̄o ieu. Prima de misericordia diuina. secūda d̄ iusticia v̄l. tercia de saluatiōe celesti. q̄ria de damnatiōe eternali. Prima fuit qn̄ cōgregat infideles et paganos ad vnū fidē. baptismū. veritatē et pacē. ad Ephe. iiiij. Tln̄ dñs. vna fides. vnū baptisma. vnus deus et p̄ oīm t̄c. De ista cōgregatiōe dīc ip̄met. Hierlm̄ irlm̄ q̄ occidis pp̄hetas. quoties volui cōgregare te quēadmodū gallina cōgregat pullos sub alas: et noluiti t̄c. Abar̄. xxij. Mota quō ad instar galline q̄ h̄z pullos clamabat p̄dicādo vt cōgregaret gētes s̄b alas. s. credēte et obe diētie. De qb⁹ dauid dixit: Sub vmbra alar̄ tua. t̄c. Si ḡ volum⁹ euadere et fugere miliuū inferni ad instar pulloꝝ. ponam⁹ nos s̄b alas christi. Secūda cōgregatio est iusticie v̄lis. et erit in dic iudiciū mortuo antixp̄o: tūc oēs cōgregabunt̄ corā xp̄o. Rō. qz ip̄e dabit tūc re tributionē fm opa q̄ fecimus bona vel mala. De ista cōgregatiōe auētas. Abar̄. xxv. Lū venerit fili⁹ homis in sede maiestatis sue. cōgregabunt̄ ante cū oēs gentes. Tercia cōgregatio de saluatiōe celesti erit: qn̄ xp̄s dicet bonis q̄ erūt a dext̄. Elenite bñdici t̄c. Abar̄. xxv. qui statim virtute glie ascēdent i altū in societatē xp̄i angeloz et sanctoz. De quo dīc xp̄s Abar̄. xiij. In tpe messis dicā messorib⁹. Colligite primū zizania et alligate ea in fasci culos ad cōburendū. triticū aut̄ cōgregate in horreū meū. Quarta cōgregatio erit de damnatiōe eternali. quando data a xp̄o sententia damnatiōis contra malos di. Discedite a me maledicti t̄c. oēs simul in corpe et aia cadenti i iferno. De ista cōgregatiōe auētas p̄ sa. xxiiij. In die illa visitabit dñs sup militū celi in ex celso. et sup reges terre q̄ sunt sup terrā. Et cōgregabunt̄ in cōgregatiōe vni⁹ fascis in lacū et claudent̄ ibi in carcere. et post multos dies visitabunt̄. Tercio notaui i sancto euāgelio hodierno p̄secutiōe benignā. s. ex pte xp̄i. qz determinator cōcluso p̄silio. sc̄ies xp̄s q̄ nōdū venerat t̄pus et hora passiōis sue recessit et abscondit se. De h̄ dīc tercia ps euāgelij. Iesus aūt iam non palā ambulabat apud iudeos. s̄ abūt in regionē iuxta desertū in ciuitatē que dicīt Eſfrem. et ibi morabat cū discipulis suis Ecce hic cōsecutio benigna. qz dñs et creator voluit cedere iudeis malicioſis et fugere in ciuitatē Eſfrem̄ iuxta desertū postq̄ fuit data sententia mortis p̄tra eū. Moraliter dat in b̄ nobis xp̄s exemplū et instructionē fugiēdi morē spūale: qz mors corporalis nō p̄t vitari. nec p̄t qz eā fugere. Nā in p̄sistorio sc̄te trinitatis dat sententia mortis p̄ peccatorē. Auētas Ezech. xvij. Aia q̄ peccauerit ip̄ha moiet̄. nec aliq̄s p̄t se excusare de peccatis. Est ḡ nobis remediuū ad instar xp̄i fugere et ire in ciuitatē Eſfrem̄. que interptat fertilis et abūdans. que sīgt penitētiā. q̄ fertilis ē et abūdans i gratiis virtutib⁹ et meritis i remissionē pctōr̄ mortaliū q̄tū ad culpas: et etiā q̄tū ad penas. Autoritas. Om̄i habēti dabit. et abūdabit. ei aut̄ qui nō habet et qd̄ videtur h̄fe auferēt ab eo. Abar̄. xiij. Mota. Om̄i habēti. s. verā penitētiā dabit. s. remissio pctōr̄ et grā. ei aut̄ q̄ nō habet. s. pñtaz. bona tp̄alia. platio. dominiū. diuitie. amici t̄c. auferēt ab eo. s. p̄ mortē. Tel qd̄ videf h̄fe. s. de bonis spūalib⁹. auferēt ab eo. Et dicīt q̄ ciuitas Eſfrem̄ erat iuxta desertū et pua ciuitas depopulata. Quia ciuitas pñie q̄si deserta est. qz pauci habitāt in ea īmo a multis despiciēt et dimittit. Jō dīc xp̄s: q̄ angusta est porta et arta via q̄ ducit ad vitā. et pauci sunt q̄ inueniēt eā. Abar̄. viij. Jō de penitētiā dicit. In terra deserta inuia. i. si ne via. qz pauci inde trāseūt. et in aquosa. s. si ne aquis deliciaꝝ. Sed ecce bonū qd̄ p̄sequit ex penitētiā. sic in sancto apparui ubi: vt vide rem virtutē tuā et gloriā. ps. lxij. Ideo christ⁹ Abar̄. iiiij. Penitētiā agite. i. qd̄ ciuitatem Eſfrem̄ cōfigite. si sententia eterne mortis vulnus euadere. Deo gratias.

In vigilia palmarū. Sermo.

Bbleuat̄is ocu

lis ih̄s in celū dixit: venit hora clārifica filiū tuū. Jo. xvij. Totū salu

In vigilia palmarū. Sermo.
Abileuitis oculū

lis ih̄s in celū dixit: venit hora clas-
tifica filiū tuū. Jo. xvii. Totū san-

Snoepblaadje.

Bermuda

cū euāgeliū hodiernū est vna deuota & san-
cta orō quā xp̄s fecit corā discipulis suis ī no-
cte passiōis. Et cōtinēt̄ tria pūcta in euāge-
lio. s. dispositio puenīes. postulatio sufficiēs.
allegatio pficiēs. Primo xp̄s disposuit corp⁹
cū aia cōueniēter. Secūdo postulauit suffici-
enter. Tercio allegauit prudēter. Hec tria dī
quilibet obseruare in sua orōne si cupit a deo
exaudiri. Hec tria ostēdunt̄ subtilit̄ i thema/
te pposito. pmū ibi. Subleuatis oculis ih̄s.
secūdū ibi. Dixit. s. orōnem suā postulādo p̄fī
terciū ibi. Cenit hora clarifica filiū tuū. Ecce
hic petutio sufficiēs. Primo dico q̄ i sancto
euāgilio oñdīt̄ de deuota oratiōē xp̄i disposi-
tio puenīes necessaria oratiōi. s. gestus corporis
Abodus cōueniēs necessari⁹ oratiōi inf⁹ alias
est eleuare oculos versus celū. Rō. qz fm Da-
mascenū oratio est ascētus mētis in deū. Lō-
uenit ergo vt corpus cōcordet cuž aia. Quia
sicut aia elcuat oculos spūales in deū q̄ etiāz
corp⁹ eleuet oculos carnales xl̄s celū. De h̄
habem⁹ expīmentū in natura de brutis aialib-
us. que qn̄ sunt i magna necessitate eleuant
oculos xl̄s celū instinctu nature q̄si petētes
auxiliū creatoris. Hō de h̄ historiā Johel. j.
De magna siccitate et fame q̄ fuit i tra p̄mis-
sionis. Int̄m q̄ iumēta non inueniebat herbā
ad comedendū. nec aquā ad bibendū tanta
erat sterilitas & siccitas fontiū. int̄m q̄ aialia
ibant cōgregata q̄si homies faciētes pcessio-
nem mugīētes & xl̄s celū oculos leuātes q̄
si a deo auxiliū petētes. Dicit textus: Bestie
agri q̄si area sitiens ymbre suspererūt ad te.
qm̄ siccati sunt fontes aquarū. et ignis deuo-
rauit speciosa deserti. Johelis. j. Mota. suspe-
xerunt. id sursum aspexerūt. Ratio. qz qn̄ ille
qui habet claves ad panes v̄l vinū est crude-
lis filijs & seruitorib⁹ dñi: qz nō vult eis dare
panē nec potū. Remediū q̄b̄ habent filij & ser-
uatores est recurrere ad patrē. Sic totus mū-
dus est dom⁹ dci. Ancilla seu captiuā cui do-
min⁹ cōmisit claves panis vini et fructū est
natura. sic em̄ ordinavit deus q̄ p man⁹ suas
habeam⁹ oia necessaria vite hūane. Nos x̄o
sumus filij & seruatores dñi quib⁹ qn̄q̄ ancilla
illa. s. natura est aspera & dura & rūdis. qz nō
vult dare vinū. aquā. blada. Iōo recurrēdū
est ad patrē sicut fecerūt aialia. Idē & fecerūt
aues. Unde semel deus fecit Iōo questionē
di. Quis p̄parat coruo escam iūā quādo pul-
li eius clamāt ad deū vagiētes eo q̄ non ha-
beant cibos. Iōo. xxviiij. Mota sup hoc di-
cunt glose & postille q̄ coruus est multū zelo-
tipus de v̄toresa sua. & quādo filij incipiūt ha-
bere plumas tūc plume sūt q̄si albe ad modū
cinerū. tunc coruus dubit. Is an sint filij sui nō
vult eis p̄uidere. nec p̄mittit q̄ mf ministret
eis cibū quoq̄ mutāt̄ plumas & efficiunt̄ ni-
gri. & interim trāscunt̄ plures dies. de quo vi-
uūt tūc. dicūt̄ q̄ suspicīt̄ xl̄s celū clamāt̄
& deus mittit eis rore de quo viuūt. De h̄ in-
terrogauit deus Job di. Quis p̄parat coruo
&c. Et nesciuit r̄ndere. Sed huic questioni re-
spōdit̄ David di. Qui dat iumētis escā ipso-
rū & pullis coruorū inuocatībus cū. instinctu
naturali. Qui. s. deus dat. Mota etiāt̄ hic q̄
dicit beatus Hieronym⁹ sc inuenisse in anna-
libus hebreoꝝ de pīscībus maris. q̄ p decē
dies ante diem iudicū leuabunt se sup aquas
maris clamātes versus celū magnis clamo-
ribus. quos nemo intelliget nisi deus. Quā-
to ergo magis nos qui habem⁹ rōnem et in/
tellectū debem⁹ ad ipm recurrere in necessi-
tibus nostris & piculis leuantes oculos nros
versus celū orando &c. Autoritas. Lū igno-
remus quid agere debeant̄ hoc solū habem⁹
residui: vt oculos nostros dirigamus ad te.
Uerbū fuit illius sancti Josaphat. iij. Paral.
xx. Ideo David. Ad te leuavi oculos meos
&c. Hunc modū seruauit chris⁹ in nocte pas-
sionis quādo iam iudei veniebāt ad capien-
dū eū. ipse subleuatis oculis in celū dixit. s.
orationē suam. dans nobis exemplū vt i no-
stris necessitatib⁹ & piculis idem faciam⁹. ta-
mē nō sunt dimittēda oia remēdia naturalia
si haberī possunt. si x̄o haberī nō possunt de-
bem⁹ recurrere ad deū qui nunq̄ deficit. nisi
sit defectus noster: qz elcuam⁹ oculos co:po:
raliter versus ad celūn sed non cor. Imo sunt
multi qui dicunt: Pater noster. ore. vel Ave
maria. & in corde cogitant de coquina vel de
taberna. hic est vna de rōnibus quare deus
non exaudit oratōnes nostras. nec pcessiōces
quas facimus: quia nō dicim⁹ bene oratōnes
& letanias ore & corde. Oſtendo tibi dictū: q̄
distincte & reverenter supplicaf pape vel regi
als indignat vel nihil obtineſ. Imo sunt mul-
ti qui quādo habent dicere officiū querūt lo-
cum inquietum vt nō habeant occasiōne co-
gitandi que dicunt vt plateā. Secus fuit an-
tiquitus. Ideo tūc exaudiebāt statim a deo
& habebant remēdium & modo nihil. Imo ſma-
lum multiplicat̄. Ideo apostolus. j. Corinthi.
xiij. Si orem lingua. ſupple tñi. mens mea si-
ne fructu est. Propter hoc dixit iēsus iudeis
orantibus ſolum ore. Populus hic labijs meo
honorat. cor autēz corū longe eſt a me. Quia
vnuſ cogitabat de coquina: alius dc taber-
na: alius dc foro & cetera. Ideo ſine cauſa co-
lunt me. id eſt ſine utilitate. Abathei. xv.

In vigilia palmarum

Si ergo vultis exaudiri in vīnis orōnibꝫ. ele-
uate sif oculos corporis et aie ḥ̄s celū. Et hec
est dispositio cōueniens quā tenebat etiā rex
Dauid di. Ad te leuaui oculos meos q̄ h̄itas
i celis. Ecce sic oculi t̄c. Nō practice quō ser-
ui respiciūt man⁹ dñi. s. q̄ eis bñfaciet. Idez
de ancilla i manibꝫ dñi. Secūdū qđ requirit
deuota et pfecta ořo ē postulatio sufficiēs. q̄a
in oratiōe hō dō petere p se pmo. deinde pro
alij. Sic fecit xp̄s post̄s disposuit corpus in
gestu tūc perij sufficiēter et cōplete. Prio p se
di. Pater venit hora. s. passionis. clarifica filiū
tuū: vt fili⁹ tuus clarificet te. q̄ glia fili⁹ redū-
dat i glorīa p̄s. Clarificare idē est qđ ḡifica-
re: vt clare cognoscas. Mota. x. clarificatiōes
q̄s xp̄s petij inquāt hō et obtinuit iuſ. x. hu-
militates q̄s i passiōe habuit et sustinuit. Pra-
ma clarificatio q̄ exq̄ h̄iliabaf vt pateret in
cruce petebat vt exaltaret et clarificaret in ce-
lo p signa diuinitatis ostēsa. Qđ cōpletū fuit
q̄i in passiōe tenebre facte sunt sup vniuersā
terrā. et sol obscuravit se. Abath. xxvij. quasi
dolerent serui de morte dñi sui induētis se de-
nigro. Ecce p̄ma clarificatio ořidēs creature
q̄ ille q̄ patiebat erat creator. Secūdo petij
vt clarificaret i terra. Ex quo h̄iliabaf i ter-
ra p passiōne. Qđ cōpletū fuit q̄i terra mota
est. et petre scisse sunt. et monumēta apta sunt.
Abath. xxvij. Tercio vt clarificaret in infer-
no ad quem descendebat. Quod completuz
fuit q̄i anima xp̄i in lymbo dedit glorīa san-
ctis patribꝫ ibi existentibꝫ. Et multa corpora
sanctorꝫ qui dormiebat surrexerūt. sic Abraā
Isaac Jacob Dauid. et apparuerūt multis in
ciuitate reuelatēs glorīa quō habebat i lym-
bo. Quarto vt clarificaret in cordibꝫ roma-
norꝫ sub quibꝫ h̄iliabaf patiendo. Qđ com-
pletū fuit q̄i Centurio et alij viderūt q̄ siebat
Dixerūt. Etere fili⁹ dei erat hō iste. Abathei
xxvij. Quinto vt clarificaret in cordibꝫ iude-
orū. qui erāt ultra centū mille in illa pletea. s.
in mōte caluarie. qui venerant ppter festum
pasce in hierlm. Qđ cōpletū fuit q̄i ořis tur-
ba eorū q̄ simul aderant ad spectaculū illud.
et videbant q̄ siebant: pcutientes pectora sua
reuertebant. s. illuminati. Luc. xxiij. di. Mi-
seri qđ fecim⁹. Item latro fuit clarificatus in
suo intellectu di. Abemēto mei dñe dū ve. t̄c.
Sexto vt clarificaret in corpore qđ humilia-
baf ad sustinēdum flagella. claves. coronam
spinarū. Ideo pater clarifica filiū tuū. Qđ
cōpletū fuit in resurrectiōe q̄i surrexit glo-
riosus. impassibilis t̄c. Ro. vij. Christus re/
surgens ex mortuis. iam non morit. mors illi
vitra nō dñabit t̄c. Septimo vt clarificaret

Bermo

in masculino genere: q̄ vacce. i. psone spūa/
les et pfecte dāt de lacie vberū veteris et noui
testamēti p̄dicādo t̄c. Tertia ibi. insup et pe/
cosa campi. q̄ sunt infideles. q̄ subiūcunt xp̄o
sue velint sue nolint. licet mō ip̄m negēt dicē:
do: nolum⁹ cū. Quarta ibi. Golucres celi. s.
p̄templatiū. q̄ volant in altū ad instar auū.
Quinta ibi. Et pisces maris. s. negotiatores.
Qđs isti subiūcunt xp̄o dño. Ecce q̄re dicit:
Dedisti ei potestatē ořis carnis. Hec potestas
ei fuit data quā de⁹ p̄f in cōsistorio trinitatis
ordinauit q̄ ei⁹ fili⁹ incarnaret. tūc sif ordina-
vit curiā sui p̄mogeniti vt tales eēt p̄siliarij
sc̄ p̄iarche. pp̄he. apl̄. eius milites sūt. mar-
ties camerari et scutiferi: vt daret eis vitam
eternā. q̄ p̄ meritū passiōis habem⁹ introitū
ad glorīa quā amiseram⁹ p̄ Adā. Autoritas.
Quos p̄sciuit et p̄destiuit p̄formes fieri ima-
ginis fili⁹ sui vt sit ip̄e p̄mogenit⁹ i multi fra-
tribus. ad Roma. viij. Sicut ḡ xp̄s i sua ora-
tiōe petij. x. clarificatiōes. sic etiā postulauit
p̄ suis a p̄ se sibi creditis et ordinatis p̄desti-
nationē vt daret eis vitā eternā. Et declara-
uit qđ est vita eterna di. Hec ē vita eterna vt
cognoscat te solū verū deū et quē misisti ihm
xp̄i. Lōtra errores iudeoz qui ponūt suam
gloriā i ip̄m leuiathan et in abūdantia bono
rū tpaliū. Et agarenor q̄ ponunt eā in melle
lacte. et in mulieribꝫ ḥginibꝫ t̄c. Lōtra quos
dicit xp̄s. hec est vita eterna. Mota. solū verū
deū. Sup hō dīc Arrius heretic⁹ q̄ sol⁹ p̄ est
verus de⁹. cū dicit: solū verū deū. Sed nota
q̄ hec dictio exclusiva solū p̄t addi subiecto
vel p̄dicato. ita q̄ p̄t esse de subiecto vel p̄di-
cato excluso. Sic si ego dicerē vni iurato hu-
ius ville. vos sol⁹ estis iuratus. s. excludēdo
alios. et tūc esset falsa. Sed a pte p̄dicati esset
vera: dīcēdo. vos estis iurat⁹ sol⁹. s. excludēdo
coram iudice: allegant sua iura p̄uilegia et cō-
suetudines. Sic chāstus in sua orōne allega-
uit di. deo patri. Ego te clarificau i sup terrā.
sc̄ veritatē fidei hominibꝫ docendo. opus cō-
summaui qđ dedisti mihi vt faciam. sc̄ passi-
onis: q̄ eius passio iam incipiebat. qua p̄acta
dixit: Lōsummatū est. Joh. xix. Pro se alle-
gauit solum obedientiā di. Abanifestau i no-
men tuū hominibꝫ. quos dedisti mihi de mū-
do. Tui erant et mihi eos dedisti: et sermonē
tuū seruauerūt t̄c. Sequit. Uerba q̄ dedisti
mihi dedi eis. et ipsi accepérūt et cognouerūt
vere. quia a te exiui. et crediderūt quia tu me
misisti t̄c. vsq̄ in finem. vbi p nobis in ratio-
ne exauditionis allegat credentiā et obedien-
tiā. Mota. Ego te clarificau. quia deus pa-
ter ante aduentum chāsti non cognoscebat
ita distincēte sicut modo. nec etiam spirituſan-
ctus. Ideo petebat filius vt pater etiā ipsum

In vigilia palmarum

clarificaret p aliquia magna miracula sic fecit in dicas decē clarificatiōib⁹. q̄ clare ostēdūt ipm esse verū filiū dei. Et p se allegauit obediēti. q̄ fuit obediēs deo p̄ cōplēdo opus sibi c̄. iustū. et fundat i ista lege. S; q̄ peccatores nō audit de⁹. Jo. ix. p nobis allegauit duo. s. legē de obediēti. ibi. f̄monē meū fuauerūt. Et legē de credēti. ibi. Et crediderūt q̄ tu me missi. Si dicaf: Quare xp̄s nō allegauit credēti suā. Rūsio. q̄ xp̄s nō hēbat fidē. Rō. q̄ fides ē credere qd̄ nō vides. sed xp̄s videbat oīa clare iā ab instāti p̄ceptiōis. s̄ nos nō videm⁹ clare. ideo allegauit p nob credēti et obediēti. De his duob⁹ legibus dic̄ Jo. Si cor n̄m nō rep̄henderit nos: fiduciā hēm⁹ ad deū: vt qcqd̄ petierim⁹ accipiem⁹ ab eo. qm̄ mādata ei⁹ custodim⁹. et ea q̄ s̄ placita corā eo facim⁹. i. Jo. iij. Ex p̄dictis p̄ q̄ habem⁹ duos modos allegādi in orōne. s. p̄ obsecrātōez p̄ grānūactionē. Si aut̄ vult allegare p̄ legē credēti attēdati. vt alleget bñ p̄ modū obsecratiōis. fm̄ qd̄ dic̄ Grego. in letania. allegando illud qd̄ hō credit deo. ita dicendo. Dñe p̄ maiestatē vestrā triū p̄sonarū et vni⁹ dei detis mihi. b̄ vel illud. b̄ mō allegat illud qd̄ hō credit deo. Itē. Dñe p̄ hūilitatē vestrā sup̄b̄ndicte incarnatiōis dēris virtutē hūilitatis. Itē. Per ḥginitatē mātris vfe detis mihi virtutē castitatis. Itē. Per passionē vestrā detis mihi virtutē patientie. b̄ mō obsecrādo homo ailegat illa q̄ credit. t̄ ē bonus modus orādi. Non dicatis vos. Dñe ex quo credo trinitatē vestrā vel incarnatiōez vestrā: ideo faciat mihi hoc vel illud. q̄ non allegaretis bñ. Secūdus mod⁹ bonus est p̄ gratiāactionē allegādo illa q̄ fecistis p̄ dco fm̄ legē obediēti. S; in mō allegādi fin hāc legē req̄if magna cautela: q̄ taliter possitis allegare p̄ legē obediēti p̄ p̄deretis vñm p̄cessum vel taliter q̄ lucrabimi. Si aut̄ allegatis illa q̄ fecistis p̄ bono. et penit. vt p̄pterea faciat vobis grāz quā penit: q̄si teneat b̄ facere vobis ex his q̄ vos fecistis p̄ eo. male allegaretis p̄ p̄deretis placitatiōez vel p̄cessuz. sic fecit ille pharise⁹ de q̄ Luč. xviii. q̄ dixit: Dñe nō sum sic ceteri hoīm: ieiuno bis in sabato: decimas do oīm que possideo. bona legē allegauit. sed non bono mō. Ideo b̄ fuit reprobata p̄ didit placitatiōē vel p̄cessuz. Sed bon⁹ modus allegandi p̄ grānūactionē est dicere. Dñe vos mihi fecistis magna gratiā: q̄ posuistis me in sancta religione. Ideo dñe faciat mihi talē gratiā t̄c. Idē de alijs virtutiib⁹. Ideo dñe placeat vob facere mihi tale gratiā quā peto. Iste est bonus modus.

Dominica in ramis palmarum.

Sermo primus.

Scendā i palmā

et apprehendā fructus eius. Lanti. vii. In sacra scriptura aliquādo p̄ palmā intelligit crux. q̄nq̄ penitendo. q̄nq̄ cōtemplādo i palma crucis colligit fruct⁹ vīte. In palma penitēti colligunt. vii. fructus quattuor dabant corpi. et tres ale. Primus

Sermo I

fructus viri iusti s̄c sancta scripture dic̄: erit clantas. vñ. Fulgebūt iusti s̄c sol. Abat. xii. Secūd⁹ fruct⁹ erit agilas: q̄ ita agiles erūt s̄c iam cogitatio n̄a. Sic de dño dic̄: q̄ p̄ resurrectionē suā erat ita agilis q̄ mō apparebat discipulis eūtib⁹ i emaus. mō illis q̄ erāt in hierlī. Terci⁹ erit subtilitas: q̄ tūc nō erūt corpora ita turbida s̄c mō sunt. sed erūt valde subtilia. Sic de dño dic̄: q̄ intrauit ad suos discipulos ianuis clausis. qd̄ nō potuisset se cisse an̄ resurrectionē n̄l p̄ miraculū. s̄ tūc fe cit sine miraculo. Quartus impossibilitas. i. Sanitas: q̄ nec in corpe nec in aīa erit infirmi cas. Prim⁹ fructus aīe erit cognitio dei. Un̄ apls. Hic cognosco ex pte. tūc aut̄ cognoscā sicut et cognit⁹ sum. Ibidē. i. Lorinth. xiij. Evidemus nūc p̄ speculū in exigmate. tūc aut̄ facie ad faciem. Secūdus erit de hūanitate xp̄i in gloria: q̄ videbit iustus deū in natura humana. banc gloriā nō habebūt angeli. Ter cius erit amor: q̄ si aīa videret et cognosceret et nō diligenter nō esset totali⁹ beata. Amabilis et videbit et cognosceret. Efi dīcēdo de fructib⁹ corporis et aīe veniemus ad palmā cōtemplatiōis. Palma em̄ angusta est in feri⁹ et supius lata. sic anima q̄ vult ascēdere ad deū dī esse stricta et gracilis ab oēs voluptates terrenas et carnales affectus. et supius lata p̄ amore ce lestū. Quia aīa quāto magis se extēdit per amore tanto magis dilataf p̄ cōtemplationē aque. circa illos deb̄ ala cōpaties cōmorari. Hic florē desiderabat dauid cū dicebat. Eritis aquaz deduxerūt oculi mei. Hic etiā ha bebat Hieremias qui dicebat. Quis dabit copiū meo aquā. et oculis meis fontē lachryma rū: vt plorare valeam interfectos plū mei die ac nocte. Hiere. ix. Tales lachrymas debet habere ala que in cacumine palme cōtempla tionis desiderat ascēdere. Sup hunc paulus ascendit q̄ dicebat. Quis infirmat et ego non infirmor. quis scandalizat et ego nō vīor. Si glozari oponet in his que infirmitatis mec sunt gloriarō. iij. Lorinth. xij. Tercius ramus est ipsalis afflictio. q̄ qn̄ fidelis aīa i statu penitēti est cōstituta omnes afflictioē tē porales patienter tolerare conat. Sup hunc ramū n̄dificat olo: qui alio nomine cīgn̄ dis citur. qui talis nature est q̄ qn̄ morti appropriat fīrāe cantat. et signat in tribulatiōe seu afflictione gaudentē. Super hūc ramū cō scenderūt apostoli. de quibus dictū est. Ibāe apostoli gaudentes a cōpectu consiliū. quo niam digni habitū sunt p̄ nomine Jesu cōtu meliam pati. Actuū. v. Super hunc ramū crescit flos lilij. Unde sponsus i canticis. Si cut liliū inter spinas s̄c amica mea iter filia.

Dñica in Ramis palmarū.

Si enim hascas liliū inter spinas. spine pugnūt liliū. et nō remurmurat. sed quāto magis ipm pungūt tanto magis eis odorē suū effundit. Sic debet facere fideliſ aia nō dī reddere ad uersarijs malū p malo. sed p patientiā odorē suauitatis effundere vt possit dicere cū aplo. Chāst̄ odor bon⁹ sum⁹. Lox. ii. Quar- tate ebrius est. nec frangif aduersitate. nec p speritate eleuat. Quintus ramus est desi- deriū glorie qñ fidelis aia toto mētis affectu aduentū salvatoris desiderat. Super hunc ramū antiqui patres ascenderūt. qui dicebat Gleni dñe c noli tardare. Unde quidez dicit Abacuc. ii. Si moram fecerit expecta illū: qa veniens veniet et non tardabit. Super hunc cōscenderat David qui dicebat: Expectans expectauī dominū r̄c. Et alibi. Sicut deside rat ceruus ad fontes aquaz: ita desiderat aia mea ad te deus. Enā sup hunc cōscenderat q dicebat: Lupio dissolut et esse cum christo. ad Phil. i. et iterū. Inselix ego homo qd me libe rabit de corpore mortis hui⁹. ad Roma. vii. Sup hunc ramū n̄dificat quedā auis q dicit harpia que vultū h̄z homis et int̄ crudelis est q primū homē quē viderit interficit. post q̄ eū interficerit vadit sup aquam et in aqua speculat q similē suū interfecit. et magno do loze cruciā quotiēsc̄q̄ videt hominē. Et significat animā q̄ cōsiderare debet q̄ similiſ eius. s. deus iesus christus p peccatiſ nostris mortuus est in cruce. et hec cōsiderans debet magno dolore conteri. Sicut turtur qñ sociū suū p̄didit. et in loco ubi sociū suum p̄didit et mortuus fuit qñ plumā aut aliquod signū in uenerit mortis eius magis tūc dolore atterit. Et sicut inueniēt de quodā puella filia cuiusdā regis. que patre orbata est et expulsa. tūc cuiusdā regis filius sup eam pietate motus eā sibi ac cepit in uxorem. et p hereditate eius pugna uit. et reduxit eā ad p̄pria. et in p̄lio p̄ ipa mor tuus est. tūc puella militis arma suscipiēt cū magna diligentia custodiuit. et quotiēsc̄q̄ ea videba: numis affigebat. Spūalit loquēdo filia regis est humana natura in Adam. q̄ in magno honore in p̄diso extitit. Sed here ditate suam p̄didit quādo a padisi gaudijſ ppter peccatiſ inobedientie electa est. S̄z dei filius pietatis gratia motus sup eaz et animā hereditate priuata sibi desponsauit. s. quādo humanitatē nostrā diuinitati sue sociare dignatus est. Et triginta trib⁹ annis p̄tra hostē dimicauit. et opetus est salutē in medio terre. Ad ultimū crucis patibulū volūtarie subiit. Sic ergo nos facere debem⁹ sicut fecit p̄dicta puella. s. mortē defensoris nostri semp h̄c in memoria. reseruare crucē clausos et oia crucis instrumenta et sup ea quotidianiſ lachrymīs deploare. Sup hunc ramū oritur rosa. que spūaliter designat martyriū et animā que cū clas voluptates defacili obliuiscit. et p̄t dīcere cum sponsa in canticis. Vulnerata cha ritate ego sum r̄c. et etiā ebria. Qui ista chris

desug patefactū. et si aliquā gloria se ab eo sub traheret: dī cordis aditū p̄tra seculi delectationes et oblectamēta se cā delectationis claudere. et vt sit vere solsequiū debet solē iusticie sequi. Sup hūc ramū ezechias cōscenderat qñ dicebat. Sicut pullus hyrundinis sic clāmabo. p̄ sa. xxxvii. Talis erat Agdalena. que qñ venit ad monumentū et nō inuenit do minum qñ ab angelo sibi loquente respōsum accepit. quia dñs surrexit. tāto flagrabat de siderio cor eius et delectationis seruere q̄ nullū ab aliquo yellēt solatū suscipe. Angelus tamē ingenti lumine choruscabat. q̄ cor eius verū lumen vel solem requirens. quodcūq̄ aliud videbat inspicere vilipendebat. vñ cōtigit q̄ cum crebro inquireret in loco in q̄ nō erat quesitura eum ibi postremo quesitū inuenit. Quia p̄culdubio qui vera dilectionē et de uota oratōne p̄stiterit. et carnales delectatio nes postponens deum quereret inueniret sic cut ipse dicit. Ego diligentes me diligo: et q̄ mane vigilauerunt ad me inuenient me. Pro uerbi. vii. Sup hunc ramū p̄scenderat q̄ di cebat. Rēnuit p̄solari anima mea. p̄s. lxxvij. Septimus ramū est defec̄tio. s. quādo ani ma tantū diuini amoris vinculis p̄stringitur ut corpus oporteat deficere. Sup hūc ramū cōscenderat qui dicebat. Defecit in salutari tuo anima mea. p̄s. cxvij. Sup hūc ramū n̄dificat fenix. que vñica auis est in mundo. q̄ quam qui spūaliter in vinculis vñitatis cōiuncti sunt intelligunt. Fenix c̄m talis est natu re q̄ cum diem mortis imminere cognouerit: diuerſas species aromatum sibi multipli cat. in calidiori parte eas collocatas ex alarū collisione accedit. et intus insiliens se ipsam p̄cremat. et ex cineribus eius vermiculus p̄greditur. et de x̄mculō iteruz fenix renascit. Fenix etiam alio loco xp̄m signifiqt. et cui mul tus hominū coequari poterit. in quo omniz specierū virtutes requieuerūt. qui p̄ dilectionē nostra in altari crucis crematus ē. Per fe nicem etiā aia fidelis designat. q̄ virtutū spe cies p̄gregat. et eas in scruore charitatis dese ren̄s in altuz: se collocat in altari cordis. et se omnipotēti deo in odorez suauitatis libenter offerit. et h̄s sacrificiū pingue dicit. Unde p̄s. Holocasta medullata offerā tibi. Tunc re vera sacrificiū est pingue qñ aia p̄ sc̄tā deside ria subleuata: p̄ sc̄tā op̄a impinguata. p̄ h̄uilitatē aliquā deſtit̄ ex diuinoz operū largita le. et h̄s signat p̄ regina Sabda. q̄ ad audiendū sapientiā salomonis venit. et multo ma iorē q̄ audierat inuenit. et mira admiratione defecit. Flos et fructus h̄s ramū est p̄s q̄ dicit

Ego sum flos campi. De h̄ fructu dicit. et be nedictus fructus ventris tui. Folia huius ra mi sunt clamor. plancus. suspiria. et singult⁹. Sic ipse benedictus fructus benedicet popu lo suo in pace.

Dominica in ramis palmarum.
Scrimo. ii.

Lurima turba

strauēt vestimenta sua in via abraham. xxii. In sancto euangelio ho dierno in quo p̄tinetur tota materia hodier ne solennitatis ostenduntur tria magna fuitia que fuerūt hodic christo exhibita a tribus p̄ditōibus gentiū. s.

Prima p̄ suos discipulos deuote.

Scđa p̄ bestias simplices subiecte.

Tertia p̄ gentes mūdanās publice.

De tertio servitio dicit thema. plurima turba strauerūt r̄c. Primum servitū hodie factum fuit p̄ suos discipulos deuote. De quo dicit euan. Cum app̄cipi quare iesus biero solymis et venisset bethphage ad montē oliueti: mittens duos de discipulis suis ait illis Ite in castellum qd p̄tra vos est. et statim inuenietis azinam alligata et pulsum cū ca. soluite et adjudicite mihi r̄c. Euntes autem discipuli fecerūt sicut p̄ceperat illis iesus. et adduxerūt azinā et pullum. et impoluerūt sup eos vestimenta sua r̄c. In quo oīdīt xp̄s q̄ non coacte nec violenter. sed voluntarie et libere veniebat ad passionē. Sicut diues p̄patiens pauperib⁹ ad furcā sententiatū eo q̄ nō p̄nt debitū soluere et ipse libere soluit p̄ ipsis. Ita totū genus humāni fuit sententiatū ad furcam inferni eo q̄ nō poterat soluere deo debitū infinitū r̄c. p̄pter qd ille diues bō xp̄s. in q̄ sunt om̄s thesauri p̄patiens nobis misericordia paupib⁹ voluit susperdi in ligno crucis ne aliquis sibi credens et obediens suspende retur in furca inferni. i. P̄c. iii. Chāst̄ semel p̄ p̄ctis nostris mortuus est: iustus p̄ iniusti. vt nos offerret deo. Ideo vt dicit Beda. ap̄ propinquante hora passionis. ap̄ op̄inique re voluit loco passionis. Ideo hodie voluit venire in hierusalē. De h̄ p̄sa. liij. Chāst̄ est q̄ ipse voluit. Sicut ouis ad occasionem du cetur. et q̄si agn⁹ corā tondēt se obmutescat et nō aperiet os suū. s. p̄tradicendo. et venies h̄rlm fuit in quadam villa q̄ dī bethphage. q̄ distat a h̄rlm vnum miliare. que sūt mille passus. sabbati habet iter. q̄ est etiā in pede montis oliueti. et torfessus et lassus. tam ex laborevie q̄ ex labore p̄dicatiōnis et ieuniorū oportuit eu equitare. et ideo vt ascēderet ver

E

Dñica in Ramiis palmariū.

nicem montis oliueti vocatis duob^z discipul^z suis. *Slo.* dicit q^z erat petrus et philipp^z. dixit eis. Ite in castellum q^z ptra. i. an^z vos est zc. vsc^z festum dimittet eos. Ecce hic seruitum q^z hodie discipuli xpo fecerūt. Notanda sūt hic tria secreta. prīmū de azina et pullo. secundū de solutōne azine. tercio de vestimento rum impositōne. Quantū ad primū. Azina sūt alia peccatricē vinculis pctōz ligata. Pullū autē sūt corp^z qd^z nondū ligatū est. Sz alia in pctō mortali exīs est ligata: et quod habet pctā tot vinculis ligat. De q^z figuratiōne dicit xps. Inuenies azinā alligatā q^z nō pōt facere aliqd op^z meritorūz. et iuxta mēbz p qd peccat sic ligat alia. auctas. Iniquitates sue capiūt impiū: et funib^z pctōz suoz quisq^z pstrigis proter. v. Constringis q̄stum ad animā. Quantū ad scdm videndū est quō b^z azina. s. alia est soluenda a vinculis pctōz. Dico q^z o^z q^z solutio veniat sibi de bethphage. q^z interptatur domus oīs. Ecce hic oīs pfectio a q^z venit autoritas soluendi vīcula pctōz. Ideo optet pfecti. Juxta illud dauid. Confitebor dño nimis in ore meo. ps. cviij. Nota. Confitebor dño nimis in ore meo. Quidam pfectent de pctis in generē solū. et b^z nō sufficit. quidā autem in indīviduis. et male. q^z nō debet nominare aliquā psonā. Sz optet pfecti pctā i spe dicendo. ego sum supbus in corde. despe/ xi patrem vel matrē vel platum dominū vel magistrū. vel virū meū si est mulier. quia volūt esse dñia. Sed nō noīare patre^z nec matrem zc. Idem de pctō avaricie nō sufficit dicere peccauī in peccato avaricie. Imo oportet dicere speciē avaricie vel p rapinam vel furum vel vīsuram vel p symoniā vel retentōnem: sed nō oportet descendere ad indīvidua. Idem de luxuria: quia nō sufficit dicere. ego feci luxuriam. sed optet dicere in spē sicc. Ego sum de mfionio. ego peccauī cum alia marita ta vel vidua. sed nō optet ipam noīare. Idē de incestu raptu sacrilegio zc. Et dicit. Lō. rebor dño nimis zc. i. valde. et nō solū in gene re s in spē. Quare xps misit discipulos suos qui fuerūt sacerdotes. Rñdeo ad innuendū q^z nullus ali^z pōt soluere siam peccatricem a vinculis pctōz nisi sacerdotes. q^z solis sacerdotib^z dixit. Quo^z remiseritis pctā remittū turcē zc. *Joh.* xx. Als nec sanct^z iohes bap. nec beatus Laurenti^z possent soluere d^z uno pctō. q^z nō fuerūt sacerdotes. solum sacerdotes habent potestatē. etiam si sint mali et nō baldi et pctōres. Nota ad b^z similitudinez de vicario regis malo et pctōre a q^z malefactoēs

foe ofene.

Sermo III

id est iuuenē. et sup azinā. q^z etiam q^z sunt se/nes iuūt bñ et deuote. Ideo dō. Iuuuenes et virgines senes cū iunionib^z laudēt nomē dñi ps. cxlvij. Quantū ad tertium iuxta intelle/ctum anagogicū. pullus significat spm ratio/nalem qui a deo creat: et creando infunditur. semp iuuenis q^z nō senescit. Azina autē signi/ficat cornē corporis senem et antiquā ab adā zc. Xps autē primo equitat sup pullum. i. spm quia primo dat sibi glā. q^z q^z bō moritur. si fecerit p dignam pntam: xps dat spū glori/am. Deinde equitabit sup azinā. q^z in die iu/dicij xps equitabit p gloriā suā sup corp^z. q^z tñ electi et boni resurgent cum corpib^z glorio/sis. Autoritas. Omnes nos manifestari oplet ante tribunal xpi. vt referat vñusquisq^z pro/pria corporis put gessit sue bonū sue malū. ij. Lox. v. Terciū seruitū hodie xpo factum fuit p gentes mūdanās publice. De b^z in ter/cia parte euāgelij. Plurima autē turba straue/rūt vestimenta sua in via. Alij autē cedebāt rāmos de arboab^z et sternebāt in via. Et qui p/ibant et sequebātur clamabāt. Osanna filio dauid: benedict^z qui venit in nomine dñi. Dic p/ctice quō sp̄ls ex deuotōne ad xpm venientez ibat. Quidā nudabant se et sternebāt vñstel in via. p quam xps erat transitus ne azina tangeret terram. Alij scindebāt rāmos scilz olīnar^z palmar^z lauri. et sternebāt i via. Qui/dam ex ipsis cantabant dientes. Osanna fi/lio dauid. O fili dauid salua nos in glā. Alij cantabant. Benedict^z qui venit in nomine domini. Et cum isto honore et solennitate xpus hodie equitauit ciuitatem hierusalem. Notā da sunt hic tria secreta iūt tres honores xpo factos. Primum de vestibus in via stratis. Secundū de ramis arborum. Terciū de vo/cibus cantantiū. Sic debemus nos facere si volumus intrare cum societate christi in ciui/tatem hierusalem. de qua dicit aplus. Illa q^z sursum est hierusalem libera est. Gal. iij. Ho/ra libera est. scilicet doloribus inferni. miserijs tribulatiōibus. fletibus. Faciamus ergo xpo tres pdictos honores. Primo sternamus ve/stes nostras xpo vñstienti. In sacra scriptura corpa humana dicunt vñstes anime. quia ad instar vñstis cooperiūt animas. Ideo de cor/po xpi dicit apls. habitu scilicet humanita/tis inuentus vt hō. Phil. ij. Eccl^z g corporum in via pñtis vite sternunt xpo p abstine/tiam corpalem ieunādo. disciplinādo. vigi/lando. affligendo corp^z. Ideo aplus. Ode/cro vos frēs p miscdia^z dei. vt exhibeat^z cor/pora vña hostiā iuuent. sanctā. deo placētē rōnabile obsequiū vñm. Ro. xij. Item Loto.

In die palmar^z. Sermo tercius.

b Enedict^z qui ve/nit in nomine dñi. *Abat.* xxi. Hoc verbū sumptū p fundamento no/stri sermonis est vna parua et multū deudra cantilena a spū sancto hodie facta. et deuote xpo cantata. q^z cum solennitate ingressus ē ciuitatem hierusalē. quam etiā hodie nos cā tamus plures. rep̄sentantes illam solennitatē et aduentū xpi in ciuitate hierusalē. dice/do. Benedict^z qui venit in nomine dñi. Tota solennitas hodierna rainoz p̄sistit in tribus punctis. Primus est de honore et solennitate hodie xpo venienti in ciuitatem hierusalē ex hibita: in qua fuit receptus honorabilis. Se/condus est de solennitate quā nos hodie fa/cimus. illam rep̄sentando a pprietate. Terci us est de via quā xps fecit hodie veniendo in ciuitatem hierusalem virtuose. Et p quolib^z isto^z in speciali et p omnibus in generali debe/mus cantare et dicere deo. Benedict^z q^z veit zc. Prim^z punct^z ē hodie de honore et solenni/tate quā iudei fecerūt in templo laudaerūt et benedixerūt xpo venienti in ciuitates hie/rusalem in q^z fuit recept^z honorabiliter cū ma/gno gaudio et festo. quod fuit valde mirabi/le. Inuenio em^z q^z xps multotiens et multis ra/tionib^z venit in hirlin. et nunq^z fuit sibi factū festū nec honor nisi hodie. Primo xps venit in hirlin ad p̄sentandū. scz. l. die a sua nativitate. qñvirgo Maria ipm p̄ntauit in templo Et nō legit^z q^z tūc facta fuerit solennitas rece/ptionis. nisl q^z Symeon et anna ipm adora/uerūt. vt p^z Lu. ii. Paru^z tūc fuit et parua p/cessio: sed crescat corp^z: crescat et miseratio. vñuet xps q^z nō defersit manib^z vñinis dor/ij. E ij

Dominica in Ramis palmarum

so vilis aselli. nō redimeat quib⁹ s⁹ redemptu⁹
rus ē suo sanguine om̄is hoies. Scđo xp̄s ve-
nit in ciuitatē hierusalē ad disputandū. s. qđ
fuit. xij. annoz. nec tūc fuit sibi se ctū festum.
Tercio venit ad adorandū. qđ fm legē in qđli
bet festo veniebat in h̄rlm et intrabat tēpluz.
Quarto venit ad extirpandū. s. pctā et vicia
notoria. Qđ principes sacerdotū ex eoz au-
ricia de templo fecerāt domū negociatōnis.
Joh. ii. Recunc fuit sibi factū aliqud festum.
Quinto venit ad p̄dicandū. et h̄ pluries. qđ il
la ciuitas erat metropolis et caput puincie.
Sexto venit ad manifestandū suā diuinita-
tez. faciendo miracula. sonādo infirmos. su-
scitando mortuos. Nec etiaz tūc fuit sibi tēc.
Septio veit ad sacrificadū. s. sei⁹pm. s. hodie
voluit venire i h̄rlm i qđ debebat pati. p̄ redē
ptione generis h̄uani. Et tūc fuit sibi factum
magnū festū et solēitas. Quare ibi. Respon-
deo qđ licet xp̄s opatus fuerit p̄ nob̄ mīta bo-
na. tñ maḡ tenemur et obligamur sibi ex ope
passionis et mori qđ ex alijs. Nos tenemur ip-
sum laudare et bñdicere ex ope incarnatōnis
qua facit amore nostri. Item pueratōis. p̄di-
catōis. qđ ipsem ibat de villa in vīllā. Sz
sup om̄ia tenemur sibi ex ope passionis. quia
ipse dñs voluit mori p̄ vasallis. rex p̄ fidit
iustus p̄ iniustis. innocēs p̄ pctōibus. Tlnd
Berū. Sup oīa reddit te amabilē mihi bone
iesu calix passionis quē bibisti. op̄n̄fe redē-
ptōnis. Ecce tō qđ de posuit in cordib⁹ gen-
tiū et ipsum reciperent ita solenniter qđ ve-
nit h̄rlm ad sacrificandū. Que quidē solēni-
tas p̄sistit in sex circūstantijs suę ceremonijs
sibi factis. Prima qđ voluit intrare equitādo
nō leḡ qđ xp̄s als equitauerit vñq̄ nisi ho-
dierna die qđ intravit h̄rlm. Et tūc eq̄tauit
sup pullū filiū et azinā iuxta pphetā Zacha.
ix. Exulta satis filia syon. iubila filia h̄rlm.
Ecce rex tuus venit tibi iust⁹ et salvator. ipse
paup. sedens sup azinam et sup pullū filiū as-
ne. Tunc fuit completa illa pphetia. Dic pra-
ctice qđ de bethphage misit duos discipu-
los scilicet Petrum et Philippum. fm glosaz
p̄ azinā et pullo tēc. Azina ligata s̄igt gentem
iudaicā vel synagogā vinculo legis moyſi li-
gatā. qđ vinculū habebat tria fila. s. tria genera
p̄ceptoꝝ. s. p̄cepta ceremonialia. qđ ordinabat
p̄sonā erga deū. Scđo p̄cepta iudicialia. qđ
ordinabat erga p̄ximum. Tercio moralia p̄/
cepta: que ordinabat p̄sonam erga seipsum.
qđ quelibet debebat viuere. Pullus autem
qđ nondū fuerat ligatus nec vñq̄ portauerat
onus supra se s̄igt p̄lm gentilez qđ non habe-
bat vinculū legis in collo nec onus p̄ceptoꝝ

Sermo III

Juxta illud dauid. Ex ore infantū et lacten-
tū p̄fecisti laudē tēc. Ad oīdendū qđ virtute
sue passionis nō solū saluant adulti et magni
p̄ pniam: sed etiā pueri p̄ innocentia. Sapiē.
vi. Pusillū et magnū ipse fecit. et equalis cu-
ra est illi de osib⁹. Sexta qđ om̄is taz magni
qđ parui vna voce dicebant. Bñdictus qđ re-
nit in noīc dñi. In qđ oīdēbant qđ erat redem-
ptoꝝ vniuersalis om̄im. Auctas. Unus est me-
diator dei et hoīm: hō xp̄s hiesus. qđ dedit se-
metūp̄ redemptōez p̄ oībus. s. Thl. ii. Ecce
hic rō qđre et quo hec solennitas fuit hodie fa-
cta xp̄o et nō als. De h̄ pphetauerat Zacha-
rias pater ioh̄is bap. dicēs. Bñdictus dñs de-
us: qđ visitauit et fecit redemptōez plebis sue
Lu. i. Scđs punc⁹ qđ maḡ tangit nos ē tē
solennitatez hodie xp̄o factā appropriate. qđ sic
xp̄s hodie cū solennitate et p̄cessione veit ad
locum passionis sue. sic etiā nos hodie cū ma-
gna solennitate et p̄cessione venim⁹ ad passio-
nem qđ hodie legit̄ in missa. de qđ aliquis p̄t
mirari di. Quare passio xp̄i cū tanta solenni-
tate dic̄t hodie. qđ passio xp̄i tristitia et do-
lorem debet generare in cordib⁹ fidelium. et nō le-
ticia et gaudiū. Flota ad hoc quo passio et
mors xp̄i p̄t accipi et p̄siderari quadruplicis
fm qđ quantor vicibus legit̄ in ecclia iuxta qđ
tuor euangeliastas. Primo p̄t capi et cōsider-
ari fm p̄sonalem dignitatem p̄siderando p̄-
sonam qđ patif. qđ est xp̄s rex papa dñs et ino-
cens et purus. Et fm istam p̄siderationē pas-
sio xp̄i dat xp̄ianis tristiciam dolorem fletuz
gemutum. et isto respectu legit̄ passio christi
in die veneris sancta. in qua nō pulsant cam-
pane. et homines incedūt tristes dimisso capi-
te. Hoc respectu ppheta hiere considerabat
passionē xp̄i dicens. Ego quasi agnus man-
suetus qui portaf ad victimā. Hicre. vi. Se-
cundo mō. passio xp̄i p̄t accipi et considerari
fm humanae necessitate. quia om̄is eramus
infirmi et vulnerati plagi peccatoꝝ. nec po-
teramus curari nisi sanguine xp̄i. qui voluit
pati p̄ pctis nostris. Ysa. liij. Ipse vulnerar
est ppter iniquitates nr̄as: attritus est ppter
scelera nr̄a. Et iuxta hūc respectuꝝ passionis
xp̄i dat nobis tristiciam dolorē de pctis nr̄is
p̄ quib⁹ opozuit xp̄m pati et mori. Et isto re-
spectu legit̄ passio xp̄i in ecclesia feria quarta
fm Lucam. Tercio modo potest considera-
ri fm iudaicalem pueritatē. qđ iudei qui fu-
erūt a deo honorati. fili⁹ pphetaꝝ et patriar-
chaꝝ. p̄ls elect⁹ a deo. et qđ ita fortiter rebel-
lauerūt p̄tra deum suū. Isto respectu passio
xp̄i dat nob̄ occasionem p̄patiendi illi p̄lo re-
probato. et ex xp̄i passione destructo et pdito.
Et fm ista p̄siderationē leḡ passio xp̄i i ec-
clesia feria tercia. Et fm istū respectū cōsider-
rabat passionē xp̄i Zacha. ppheta di. Que
sunt iste plage in medio in manū tuarū. Et di-
cet. His plagatus sum in domo eoꝝ qui dili-
gebant me. Zach. viii. Quarto. passio chri-
sti p̄t accipi et p̄siderari fm finalē vtilitatem
quia ex passione xp̄i nos sum⁹ liberati a dam-
natōne inferni. a peccatis mortalib⁹. et habe-
mus grām in hoc mūdo et glām in alio. Ec-
ce finalis vtilitas passionis xp̄i. Et fm istum
respectū passio xp̄i generat in nobis gaudiū
leticiam et exultatōnem et p̄solatōnem. Et iu-
xta istam p̄siderationē passio xp̄i legit̄ ho-
die cum tali solennitate leticia et gaudio can-
tando. Gloria laus. Et fm hanc p̄siderationē
dicit Ysaías. Gaudete et laudate simul deser-
ta hierusalē. quia p̄solatus est dñs p̄lm suum.
redemit hierusalē. Ysa. lij. Mota. deserta
hierusalē. de qua apls ad Sal. iiiij. Illa qđ sur-
sum est hierusalē libera est. Et ab ista om̄es
hoīs mūdi erant deserti ex peccatis. sed mō
iam gaudendū est. qđ dñs p̄solatus est p̄lūz
suum. soluendo p̄ nobis p̄cium. Ecce ratōem
quare hodie cum gaudio legit̄ passio xp̄i.
Et hic nota sex differentias leticie hodie
contra sex tristicias diei veneris sancte. Pri-
ma tristicia. quia in die veneris sancta com-
page nō pulsant: immo cessant. Ratio est. qđ
in passione et morte christi campane. id ē apo-
stoli quoꝝ sonus p̄dicatōnis exiuit in om̄es
territorū iuxta pphetām dauid. pdiderunt so-
num. quia nullus fuit ausus nominare xp̄m.
imo maior campana. s. Petrus fuit fracta ne-
gando xp̄m. nec Johannes qui fuit iuxta cru-
cem fuit ausus dicere in fauorez christi aliquo
sed hodie considerando finalez vtilitatē pas-
sionis christi sit magna solennitas campana.
rum pulsando. Secunda tristicia. quia tunc
pulsantur tabule. que est sonus tristicie et do-
loris. et significat sonum derisionum et blas-
phemiarum quas fecerūt christo in passione
Sed hodie sacerdotes cantāt alia voce et cla-
ra. Et est ratio. qđ ex passione christi habe-
mus qđ anime beate cantabunt cum angelis
in gloria. Tercia tristicia. quia in die veneris
sanctā imagines cruces et tabule abscondun-
tur et coopiunt. quēadmodū in passione xp̄i
virgo maria: magdalenā ioh̄es et alij coope-
rabant sibi caput p̄ dolore et tristicia. non po-
terant respicere passionē xp̄i crudelē. Et hodie
ostendent cruces solempniter in signū vtilita-
tis passionis xp̄i. Quartā tristicia. qđ in die
veneris sancta cū fletib⁹ et dolorib⁹ memoriꝝ.

Dominicain Ramis palmarum

sur passio xp̄i ad ostendendū sicut et planctus
yginis Marie et aliorū. Sed hodie memoria
tum cum leticia et gaudio iuxta finalē utilita-
tem. Quinta tristitia. q̄ feria sexta gētes cū
tristitia incedūt discalciate. et multi iciunāti
pane et aqua. Et hodie gentes incedūt cū mag-
leticia. bñ induit. portatē ramos in manib⁹
suis. qd̄ sīgt victoria quā habem⁹ de inimicis
nris ex passione xp̄i. Sexta tristitia. q̄ tunc
passio cantat sine pcessione et ordine: uno ap̄li
fuerūt dispersi sepati et diuisi. Et hodie fuit so-
lennis pcessio et imus om̄is pgregati et ordia-
ti. q̄ ex passione xp̄i om̄is sum⁹ vñni et cōgre-
gati. Iuxta illud Job. xi. Xps moritur⁹ erat
ut filios dei qui erāt dispersi pgregaret i vñni
Ideo cantam⁹ cum leticia. Benedict⁹ qui ve-
nit in noīe dñi. Tercius punct⁹ est de via
quā tenuit xp̄us veniendi in hierusalē. Que
quidē via pprehendit in sex punctis. Primo
xp̄us hodie mane recessit de bethania et venit
bethphage. Scđo de bethphage in monte
oliueti. Tercio de monte oliueti descendit in
vallem iosaphat. Quarto de valle iosaphat
venit in hieralē. Quinto de hieralē iuit i tem-
plū dei. Sexto de templo iuit in bethaniā cū
xij. apl̄is. vt habeat Abarci. xj. In q̄ appar̄t q̄
fecit sex statōnes. et significat viā nřam quāz
facim⁹ peccando. et ad grām redeūdo p viaz
pn̄ie. Primo p peccatuñ nos recedim⁹ de be-
thania. que interpretat̄ dom⁹ obedientie. a q̄
recedimus q̄scunq̄ pcepta dei frangimus. p
aliquo bono lucro habendo. i quo recessu de-
bet esse fletus. Sic qñ xp̄s recelit de bethania
a magdalena martha et lazaro. faciendo eis g-
tias. quia multotiens receperāt ipsum in do-
mo sua. tunc maria magdalena incepit flere:
dicens christo. Dñe quo vultis ire. quoniam
iam pclusum est in hierusalē vt vos occidat̄.
Ideo tenetis hic festum pasce et mater vñ
veniat huc. Idem dicebant apl̄i martha et la-
zarus qui timebant. Redit eis xp̄s. Oportet
implere voluntatē ei⁹ qui me misit. Magda-
lena et om̄is ali⁹ flebant di. Forte nunq̄ amo/
do videbim⁹ cū. Ecce fletus in recessu de be-
thania. In q̄ ostendit q̄ qñ homo recedit a
domo obedientie dñi sc̄ere p p̄titionē iuxta p
phetiam hiere. ii. Sc̄ito et vide quia malū et
amarū est reliquiss te dñi dñi tuū et nō esse
timorē ei⁹ apud te. Ecce prima statio. Scđo
venit bethphage q̄ interpretat̄ dom⁹ bucce si-
ue dum⁹ oris. ecce hic oris pcessio. Postq̄ re-
cessisti de bethania. i. de domo obedientie cuñ
fletib⁹ p̄titōis. oportet te venire bethphage
id est ad domū oris p̄ctā dñi. Bethpha-
ge aut̄ erat villa sacerdotū. sic confessio h̄z fieri

Sermo

abundabūt. simo ersh̄t paupes. et terra erit ste-
rilis. Ideo apl̄s dicit. Hacc sequimini cū oī/
bus et sanctimoniam. sine qua nemo videbit
deū Heb. xij. Mota pacē et sanctimoniam simul
piungit. q̄ aliqui hñt pacem s̄ nō sanctimoniam.
sed maliciā et p̄ctā. sicut latrones inter se
lētones cum meretricib⁹. Item emptor ven-
ditor et curator habent pacem: sed nō sancti-
moniam quādō fraudant sciūicem. Sexto de
bierusalem intravit templū dñi. Ecce hic eu/
charistie p̄mūnio. postq̄ feceritis p̄dictas sta-
tiones vadatis ad templū dñi ad p̄mūnican-
dū. nec expectetis q̄ domin⁹ veniat ad vos
in infirmitate tc̄. Sefi. xxiiij. Ingredere be-
nedicte dñi. cur foris stas. et apositus ē in cō-
spectu eius panis. qd̄ allegorce dicit cuiq̄bz
xp̄iano. Ecce via padisi quā xp̄s veniēdo in
bierusalem nobis ostēdit. Ideo bñdictus q̄
venit in noīe dñi.

Feria secunda post palmarum.

Sermo.

Enit vor de celo

di. Et clarificauit iterū clarifica-
bo. Job. xij. In isto sancto euā-
gio breuiter p̄sentato inueni quatuor magnos
honores dñi ielu xp̄o factos ppter quatuor
rōnes. Nam p̄ dilectionē specialez. Scđs p̄
admirationē intellectualē. Tercius p̄ deuoti-
onem specialem. Quartus p̄ locutionem ce-
lestialez. De quarto honore dicit thema. Ce-
nit vox de celo di. Quantū ad primū ho-
norem xp̄o factum ex dñciōne speciale. scilicet
triū sc̄az et deuotaz psonaz. s. marie magda-
lene martha et lazari. De q̄ dñc principiū euā-
gelij. Ante sex dies pasce venit ihs bethaniā
vbi lazarus fuerat mortu⁹. q̄e suscitauit ie-
sus. Fecerūt aut̄ ei cenam ibi. et martha mini-
strabat: lazarus vero vñ erat ex discubentib⁹
cū eo. Maria aut̄ accepit librā vnguenti nar-
di p̄ltici p̄ciosi et vñxit pedes ielu. et extersit
capillis suis. et dom⁹ implcta est ex odore vñ-
gueti. Mota hic bona secreta. An sex dies pa-
sce. quia illo mō pasca iudeoz fuit in die ve-
neris sancto. Ideo hoc p̄uiū fuit sibi factū
die sabbati p̄teriti. qñ xp̄s exiuit ciuitatem ef-
frem. q̄ erat iuxta desertum. in qua xp̄s pas-
sus fuit multis miseras. et cum apostolis ve-
nit bethaniā. vbi erant maria magdalena
et martha et lazarus. et multe alie deuote pso-
ne p̄parauerūt xp̄o cenam. nō prandiuñ. Dic
practice qd̄ cum magna sollicitudine Mar-
tha ministrabat. licet eēt nobilis dñs. tñ repu-
tabat sibi ad magnū honorem q̄ possit fuire
xp̄o. Et iñ angeli reputant sibi ad gratiam et

Feria secunda palmarum

stetitis in temptatōnibus meis. Temptationes nostras dicit eē suas. quia eius effectiue sunt. quas ipse dat nob̄ ad augmentū meritor̄. s̄ n̄c sunt subiectiue et patiētcr. Quidā nec prandiū nec cenā dant xp̄o excusando se de pniā t̄c. Quibus dicit xp̄s. Ecce fui mei comedent: et vos esurietis. Ecce serui mei bibent: et vos sitietis. Ecce serui mei letabūtur: et vos p̄fundemini. Y sa. lxv. Ideo ad minus detis sibi cenā. i. finem quadragesime. Quidam dederūt sibi prandiū s̄ n̄ dant sibi cenan. q̄ modo deficit eis cor in fine q̄dragesime. Tales qui sic se excusant false: excluden̄t a cena xp̄i. De qua Lu. xiiij. Dico vob̄ q̄ nemiroꝝ illoꝝ gustabit cenā meam. De qua Apoc. xix. Beati qui ad cenā nuptiar̄ agnivocati sunt. Qui aut̄ n̄ dederūt xp̄o prādiū in principio q̄dragesime ad minus dēt sibi cenā. s. finē quadragesime: istam hebdomadā sanctā. Sed oportet q̄ sint ibi tres psonae. s. martha que interpretat̄ irritans seu p̄uocans. et significat p̄tritōneꝝ. q̄ n̄ est nisi irritatio et p̄uocatio doloris ppter p̄ctā. Sc̄do oportet q̄ sit ibi lazarus qui interpretat̄ adiur̄ a deo. Ecce oris p̄fessio. Kō est. q̄ sicut lazarus qui erat mortuus iuuante deo surrexit d̄ morte ad vitā. ita sp̄us qui iacet mortu⁹ ppter p̄ctm in inonumēto corporis iuuante deo susciatur a morte culpe ad vitā ḡre in confessiōe. Ideo dicit scripture sc̄t̄ de illis q̄ bñ p̄fitent et clare. Sepulcrū patēs est gutt̄ eorū. ps. v. Tercio or̄ sit ibi maria magdalena cū alabastro vngēti p̄ciosi. s. afflictio corporis mediocinalis. q̄ sanat om̄is plagas p̄cior̄ nostrorū q̄ isto vngēto p̄cioso vngain̄ pcdes iesu. La put ei⁹ est principiū q̄dragesime. Corp̄tūc se quēs: s̄ pedes sunt vltima hebdomada. Sic tota dom⁹ unplebit odore vngenti. Ut dicit ap̄ls. ii. Lox. ii. Deo grās qui sc̄mp triūphat nos in xp̄o iesu. et odorem notice sue manifestat p̄ nos in om̄i loco: q̄ xp̄i bon̄odo; sum⁹. Nota de murmuratōne iude dicētis. Ut qd p̄ditio h̄. potuit em̄ venundari multo et dari pauperib⁹ t̄c. Ultimā n̄ sit inter nos aliq̄s iudas qui de vngento p̄cioso afflictōnis corporis qui de vngento murinuret et dicat. Uel meli⁹ valeret facere elemosynaz q̄ ieiunare. Ilos vt iudas dicitis: vt quid p̄ditio hec t̄c. Bona est elemosyna: sed in suo casu melior est penitentia corporis. Ut sicut vulnerar̄ qui timet p̄ctiones et dicit medico. recedatis. n̄ sanaf. et male dicit. sic etiā p̄ctōr̄ q̄ dicit. et q̄ meli⁹ et faciat elemosynā. male dicit. Non curat vuln̄us luxurie a plaga luxurie p̄scopam de pane et aqua. Idem de guloso qui dimittit ie

iunia di. q̄ dabo elemosynā. Sc̄ds honor xp̄o hodie fact̄ venit p̄ admiratōne intellexualē. Sciendū q̄ om̄is iudei p̄gregabant̄ i hierlm rōne festiuitatis pasce. Et q̄n p̄pls audiuit tam magnū miraculū de suscitatōne lazari tam publicū et notorum et tanti baronis cui⁹ morē sciuit tota patria. ex admiratione tanti miraculi dicit ioh̄es q̄ veniebat ḡetes: n̄o ppter ih̄m tm̄. s̄ vt viderent lazaru quem suscitauit a mortuis. De q̄ dicit Aug. q̄ narrabat mirabilia q̄ viderat de alio mūdo sc̄l̄z quō damnati sunt om̄is q̄ sine fide xp̄i moriū tur. Narrabat etiā diuersitatē penar̄ inferni. Item de purgatorio. Item de pueris cū originali peccato decedentibus. Item de padiso: de ordinibus angelor̄. quia illi de inferno vident beatos. Item dicit glo. q̄ discipli xp̄i quesierūt multa ab eo de alio mundo. ppter: rea om̄is volebant Lazarum videre et ipsum audire. et ex verbis suis multi quererent ad xp̄m. ppter qd̄ principes iudeorū cogitaerunt etiam occidere Lazarum. Et ex isto miraculo p̄pls ciuitatis hierusalem recepit chris̄tum yeniētem in die ramor̄ cum tāto honore et solennitate dicēs. Benedict⁹ qui venit in nole t̄c. Nota hic secretū allegoricū. q̄ lazarus quadriduan⁹ fuit a xp̄o suscitar⁹. Ideo ex admiratōne popul⁹ fecit sibi istū honorē. Secundū. Nota hic q̄tuor dies a principio mūdi v̄sq̄ in finem. sc̄licet v̄sq̄ ad diem iudicii. Primus dies legis nature. Secundus legis scripture. Tercius legis gratia. Quartus legis ire. In quibus Lazarus. id est humanū genus iacet mortuum. Primus dies legi nature fuit ab Adam v̄sq̄ ad Adoysem. Dicit autem lex nature. quia tunc gentes se gubernabant intellectu naturali. quia tunc non habebant libros nec doctores nec magistros. et dicebatur dies propter claritatem intellect⁹. De isto die dicit apostolus Romanorum. ii. Num gentes que legem n̄ habent: naturaliter ea que legis sunt faciunt. ciusmodi legem n̄ habentes ipsi sibi sunt lex. qui cōndūt op̄ legis scriptum in cordibus suis. testimoniuꝝ reddente illis p̄scientia ipsorum. Ecce prima dies. Secunda dies sc̄licet scripture fuit a moyse v̄sq̄ ad xp̄m. et duravit ultra mille et quāgentos annos. Et tunc gentes gubernabant se. non solum intellectu naturali. sed etiam p̄ scripturas quas deus voluit dare. quia gentes male se gubernabant solo intellectu naturali. Ideo ista dies fuit clarius prima die. p̄ uerbio. vi. Abandatū lucerna est. et lex lux. et via vite increpatiō discipline. i. viceior̄. Ecce sc̄da dies in q̄ lazarus. id est humanū genus

Bermō

iacet mortuum. Tercia dies. s. legi ḡfe. est iste dies in q̄ sum̄mō a xp̄o citra. et ista dies erat necessaria qm̄ lex moysi n̄ loquebat de alio mūdo sic ista q̄ loquit̄ de padiso. de inferno. et purgatorio. Et sc̄m̄qd fuit. qd̄ erit. Ideo ista dies est clarius alijs predictis. De ista die dicit xp̄us. Si quis ambulat in die n̄ offensit. quia lucē hui⁹ mūdi vider̄. Jo. ix. In isto etiā die Lazarus. i. humanū gen̄ iacet mortuū in terra. q̄ nō venerat resurrectio generalis. Quarta dies post hūc diē ḡfe venit et cito et breuiter. sc̄z dics legis ire et corruptiōnis antīxp̄i qui corūpet et destruet totaz legēm xp̄i. de q̄ dicit dauid. Constitue dñe legis latorē. Blo. antīxp̄m. sup eos. i. pctōres. Tūn ecclesia. Dies illa dies ire dies calamitatis et misericordia. Etiā in isto quarto die lazarus. id est humanū genus iacet mortuū corruptum et fetidū. q̄ totus mundū sc̄aturiebat de pctis et molliciis. s̄ in fine hui⁹ diei veniet xp̄s in be thania. i. in h̄ mundo. in q̄ tunc seruab̄ sibi obedientia. q̄ mortuo antīxp̄o totū mūdū cōuerteret ad xp̄m. Et sicut i suscitatōe lazari clamauit dicens. Lazare veni foras: et statu surrexit. sic clamabit tūc dicēs. Surgite mortui: venite ad iudiciū. Tūc boni resurgent cū rāmis palmoꝝ in manib⁹ in signū victorie quā habuerūt de mūdo p̄ pauprātem. de dyabolo p̄ humilitatē. de corruptiōne pp̄zia p̄ castitatem. et veniet obuiā xp̄o cantando et dicendo. Bfidictus q̄ venit in noise dñi. De h̄ dicit Jo. Apoca. vij. Clidi turbam magnā quā nemo dinumerare poterat et om̄ib⁹ gentib⁹ et tribub⁹ et p̄plis et linguis stantes aīn thronū et in cōspectu agni. amicti stolis albis. et palme in manibus eoz. et clamabant sc̄licet benedictus qui venit t̄c. Tercius honor xp̄o factus venit p̄ deuotōnem specialez. de quo dicit euangeliū. Erāt gentiles quidē q̄ ascenderūt et adorarent in die festo. hi accesserūt ad philipū dicentes. Dic volum̄ ih̄m vide. Venit philip̄ et dicit andree. Andreas rursum et philip̄us dixerūt ih̄u. Ihus aut̄ dixit. Venit hora ut clarifice fili⁹ hois. Amē amē dico vobis. H̄i granum frumenti cadēs in terram mortuū fuerit: ipsum solum manet. si aut̄ mortuū fuerit multū fructū affert. Dic q̄m̄ gentiles (id est geniti tales. quia incircūcisi quales geniti erant) etiam ex deuotōe veniebant adorare in hierusalem. tanq̄ sapienes et discreti. vidētes et iudei adorabāt vñū deū. ideo secrete veniebāt in hierusalē adorare deū. Abulti etiā veniebāt ad vidēdū xp̄m ppter magnā famā miraculor̄. Et dixerunt philip̄o ap̄lo. quē inueniēt primo. Dñe vo-

lum⁹ ih̄m videre. Et nunq̄d videbant ipsum q̄n p̄dicabat. Imo: s̄ hoc dicebant q̄ volebāt loqui cuꝝ eo. q̄ n̄ loquebāt cum aliq̄ n̄ nisi ex magna necessitate. Ideo dixit. Ego palā locutus sum mundo. Ego semp̄ docui in synagoga et in templo in q̄ om̄is iudei p̄ueniūt. et in occulto locut̄ suz nihil. Joh. xvij. Philip̄us aut̄ dixit andree. et simul ambo dixerunt xp̄o: qui r̄ndit ei dicens. Venit hora ut clarifice fili⁹ hominis. i. cognoscet a gentilibus et paganis q̄ esset verus fili⁹ dei. Ap̄li aut̄ tunc intellexerūt q̄ tūc statim clarificaret. s̄ xp̄us declarauit eis temp̄ et modū dicens. Amen amen dico vobis. H̄i granum frumenti ca. in ter. t̄c. Tūc compauit se grano frumenti cādenti de celo in terra. s. yteri virginalis. in incarnationē. qd̄ si mortuū n̄ fuerit. s. p̄ passio nem. i. p̄m solū manet sc̄l̄z saluū. Si aut̄ moriūt. multū fructū affert. s. redemptōnis et salvatiōnis. Nota. Illi gentiles voientes videbāt ih̄m dixerūt philipo. et philip̄ dixit andree. et ambo simul dixerūt xp̄o. Quare philip̄us n̄ dixit xp̄o cum esset ita discipulus et familiaris xp̄o sicut andreas. Responsio. ad ostendendum tres gradus qui sunt in visione et cognitōne dei. sc̄licet primus per scientiam phisicalem. secundus p̄ scientiam theologicalem. tertius p̄ scientiam beatificā. Prīmū gradus visionis et cognitōnis dei est p̄ scientiam phisicalem signata per philipum. qui interpretat̄ os lampadis. Talis est scientia philosophie que habet magnū os ad instar lampadis. et infra habet paruū lumen. i. paruā cognitōnem de deo. quia solū cognoscit q̄ est vna prima causa et unus primū motor. Unde philosophi in scholis pbabāt vñū esse deū: et in templo adorabant ydola. Sed scientia philosophie habet magnum os ad dissipandū arguendū et respondendū. Iō gentiles veniūt ad philipū. i. ad philosophiā ut viderent xp̄m. Ideo parum sc̄uerūt de deo. plus sc̄it mō de deo vna vetula q̄ sc̄it Lredo in dcū t̄c. q̄ antiquitus sc̄uerunt c̄nes philosophi. Ideo oportet q̄ philip̄us. i. philosophus veniat ad andream. qui interpretat̄ decorus. qui significat theologiam sive theologum pulcrum et decorum. qui est sine macula et erroris. quia sapientia theologie est pura veritas sed nec ista sufficit quia modo in hoc mundo solum in figura et speculo videmus deum. i. Corinthioꝝ. xij. Videmus nunc p̄ speculum in enigmate. tunc autes facit ad faciem. Speculū sunt creature que representat creatorez. Uerbi gratia. Terra cuꝝ arboība rep̄itat potentiam dei. Aque que abluunt et

Feria tercia palmarum

mundat repitant misericordiam dei que lauat et mundat a peccatis: et sic de aliis, et in enigmate. id est per figuram. Ergo nec Philippus nec Andreas sufficiunt nec scie phe nec theologie sufficiunt ad videndum deum clare. Sed optet ire ad Christum per gloriam beatificam in padiso. Et tunc facie ad faciem videbimus eum sicuti est. Unde ergo dixerunt gentiles: volumus ibi videre scilicet tanquam librum glorie habentes duas cartas. scilicet diuinitatis et humanitatis. in quibus possunt tota gloria. Iohannes. iij. Scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus quoniam videbimus eum sicuti est ubi non est speculum nec figura aliquam: sed visio clara et aperta. Quartus honor maior alius fuit per locutionem celestiale. quod de patre fuit locutus Christus audiens propterea et hoc quoniam Christus eleuatus oculis in celum dixit. Pater clarifica filium tuum. Et venit vox de celo dicens. Clarificaui et iterum clarificabo. Nota clarificaui. et clare demonstrauit quod tu es filius meus. scilicet in miraculis per te factis. In quibus ostenditur diuinitas mea. Et iterum clarificabo scilicet in passione. resurrectione. ascensione et in generali iudicio. Turba autem que stabat et audiebat dicebat. to nimirum factum est. Alij dicabant non: sed angelus ei locutus est. Quibus dixit Christus. Non propter me sed propter vos hec vox venit. quod Christus iam sciebat voluntatem patris. Quia in omnium deus eadem est voluntas patris et filii. Etiam in omnium homo sciebat voluntatem patris. sed illa vox venit propter illos ut crederent in filium dei. De illa voce dixerat iam dauid quoniam. xvij. Vox domini super aquas deus maiestatis intonuit. Ibi septies dicit vox domini propter septem clarificaciones filii dei. Primo dicit. Vox domini super aquas scilicet lachrymam Christi. qui mortuus fuit lachrymando. Hebrews. v. Cum clamore valido et lachrymis se offerens exauditus est per sua reverentia. Supaque virginis Mariam et alias deuotarum personarum fuit clarificatus quia sol fuit obscuratus. Secundo. Vox domini in virtute: propter clarificationem quam habuit in inferno. quoniam dixit. Attollite portas. quia virtute divina statim porte fuerunt aperae. Ita fuit clarificatus in limbo in quo sancti patres ibi ipsum expectantes viderunt diuinitatem clarissimum. Tercio. Vox domini in magnificencia. Ecce clarificatio resurrectionis. quia magnifice surrexit: et sanctos patres liberauit. Quartu. vox domini perfringentis cedros. id est aplos omnibus aliis altiores sanctis et maiores. sed fuerunt tardi et duri ad credendum Christi resurrectionem. ut patet de Thoma. Sed hanc duritiam Christi perfrigit quoniam eius apparuit. et crediderunt firmi giles. tales indigent medicina amoris dei. ut suorum

ni intercedentis flamam ignis. scilicet imperatorum romanorum. qui faciebant edicta leges et ordinaciones contra christianos. Sed hec flama furoris fuit interclusa in queracione. Constantini imperatoris. Sexto. Vox domini percutientis desertum. scilicet in celum empyreum. quod dicitur desertum. scilicet in parabola ouium quoniam Christus dimisit in deserto. scilicet in celo. quia celum est desertum a malis angelis et hominibus. Sed quoniam Christus ascendit in celum totum per motum fuit in gaudiu et leticiam angelorum et hominum. Septimo. Vox domini preparantis ceteros. scilicet in die iudicii quoniam de celo et de inferno saltabunt anime ad recipiendum corpora sua in generali resurrectione. Deinde data sunt finalia a Christo. simul cum carne et aia saltabunt mali ad infernum. boni vero in celum empyreum. De hoc dicit dauid in persona cuiuslibet boni. Qui fecit pedes meos tanquam ceterorum et super excelsa statuens me. psalmus. xvij.

Feria tercia post palmarum. Sermo.

b. **Dominum erat ei si non**
erat natu homo ille. Abrahi. xij. et in passione dominum statim lecta scribitur verbum istud. Clericus. propositus habet magnam difficultatem in theologia. Ideo in primitu sermone volo ipsum declarare. Sed primo salutem Christi. Bonum erat ei. Proh Christi deinde clarato et materie predicande introductio scientia et diversitates et predicationes per Christum et vice Christi debet esse diversi modi correctionum. Sicut enim diversitatibus et predicationibus infirmitatus et plaga sunt diversae medicine. quod una medicina non esset bona omnes infirmitatibus. Ita nec unum modum correctionis omnes per Christum. Nota ergo tres modos per Christum seu plaga. Quidam enim peccatum ex ignorantia. credentes bene facientes. quia si sciret se male facere non faceret. tales indigent medicina scie. scilicet ut declararet eis malum quod faciunt ut corrigantur. viii. a plaga de ignorantia per propria medicina est scoba de scia. Et istud modum tenuit Christus erga apostolum paulum quod peccabat ex ignorantia persequendo Christum et Christianos. De quod dicit ipse. Propterea. an scilicet queracione fuit blasphemus et persecutor et tumultuoso: sed misericordiam dei consideratus sum. quia ignorans feci in incredulitate. Iohannes. i. Sed curatus fuit a Christo medicina scie. quoniam in terram pressatus circumfuisse eum lux et. Et sicut ab extra apparuit claritas ita etiam interior in aia fuit illius. Iohannes conuersus dixit. Domine quoniam me vis facere. Actus. ix. Quidam peccatum ex fragilitate seu impotentiis quod bene vellere caueat per Christum. sed hita occassione percat vel amore carnali vel timore corporei. quod si fragiles. tales indigent medicina amoris dei. ut suo

Sermo

amore corrigan ab illo per Christum. Hoc modo Christus correxit petrum apostolum quod peccauit negando christum non ex ignorantia. quod ipse dixerat. Tu es filius dei vivi. Matthaeus. xvi. sed ex fragilitate et impotentiis timore et timore mortis. Et Lucas quod peruersus ibi respexit petrum. et traxit ipsum ad proximam. quod egressus foras fleuit amare. Quidam autem peccatum non ex ignorantia nec ex fragilitate sed ex malitia propria et iniquitate cordis. Tales indigent alia medicina. scilicet timore damnationis et timoris iudicij. ad amorem malicie et iniquitate a corde timore eterne damnationis. ut correctio divine gratiae possit intrare in corde. Et istud modum tenuit Christus in correctione iudei scariorum quod peccabat non ex ignorantia. quod bene credebat Christum esse verum deum et hominem ex miraculis quod viderat. nec ex fragilitate. sed ex propria malitia et iniquitate et effusione vnguenti quam Christus sustinuit. quod non fuit venditum ut ipse fuisse furatus inde tercius pater. Christus ergo in correctione iudei accepit medicinam timoris damnationis ad sanandum cor iudei ut corrigeretur sed non nolebat corrigere liberum arbitrium. Sed dicit. Tunc ex te obis me tradet qui manducat mecum. At illi ceperunt perfracti et dicere ei singulariter. Nunquid ego. Qui ait illis. Tunc ex duodecim qui intingit mecum manum in cathino. Ne autem homini illi per quem filius hominis tradecet. Abrahi. xij. Ecce quo querat sanare cor iudei. Sed tanta erat malitia in corde eius quod non potuit intrare gratia propitiacionis. quod pauci queruntur illis quod sic peccatum per malitiam. Secundus de illis qui sic peccant ex ignorantia vel fragilitate. Tunc Christus ad terrendum iudicium ne peccaret dixit benevolentiam. Bonum erat ei et. pater pietatis thema. Nota ergo in sacra scriptura inueniuntur tres nativitates. Prima est nativitas de formatione interiori. Secunda nativitas de productione exteriori. Tertia nativitas de adoptione superiori. De quilibet istis potest verificari theologia. propositum. Bonum erat et. Prima nativitas est de formatione interiori quod a doctoribus vocatur nativitas in utero. Quoniam doctrina est theologia in glosa super Leuiticum. xij. capitulo. quod postea mulier concepit tunc corpus formatum in utero. Et si est masculum corpus est formatum in quadragesimo die. et tunc creat aia et creando infundit. si scias. lxx. die. quod est frigidioris et plementis. Talis formatio corporis et creatio et infusione aie in sacra scriptura de nativitatibus in utero. Dic ad hunc similitudinem de nucleo in terra plantato quoniam in terra tumescit sive inflatur de vulgariter. iam est natura. Ex terra tunc nihil appareat. Idem de pietate in utero matris quod quoniam veter ingrossat. tunc dicitur mulier guidata et illud vocatur nativitas interior. Auctas Abrahame. i. Joseph erat admirans et secum disputans de impugnatione virginis Marie sponse sue. Angelus autem domini aperuit ei dicens. Joseph filius dauid noli timere accipe mariam regem tuam. Quid enim in ea natura est: de spumato est. Ecce vero nativitas interioris formationis. Si de hac nativitate volum loqui. bene potest dici thema. Bonum erat ei scilicet iudei. si natu fuisse. et formatus in utero matris. scilicet nunquam corpus fuisse formatum nec aia creata. Et iuxta hunc intellectum dicit hic glosa. Abrahi fuisse iudeo oino nunquam fuisse quam damnatum esse. Sed posset aliquis arguere contra glosam. Abrahi est esse aliquod quam nihil. sed esse damnatum est esse aliquod. quod est bene vel esse hominem includit quod est aliquod bonum. et nihil esse nullum includit. sed male dicitur. Ita rationem faciunt multi: sed nihil valet. Pro ratiōne ponatur talis casus. Quid est melius: vel nihil habere in mundo. vel habere unum castrum quod valet quilibet anno mille florenos de redditibus. Sed optet soluere per illo castro centum milia florenorum quilibet anno de redditibus sed perna mortis. Simpler loquendo. Abrahi est haec causis quod nihil habet. sed multo melius est nihil habere quam habere castrum cum tali onere et obligatōe. Ita simplier loquendo aliquod esse melius est quam nihil esse sed esse cum tali onere et obligatōe. scilicet damnationis eterne spiritus esse in ira dei et in pena. melius est non esse. quod multo magis est malum esse damnatum eternaliter. quod istud est bene bonum sive solu. Et nihil est non est malum: sed damnatum est maius malum quod potest esse. propter hunc Christus dicit de iudeo damnatio. Bonum erat ei et. Nota bonum propter priuationem malorum culpe et pene. Et recordat scriptura: di. Abrahe est mors quam vita amara et requies eterna quam languor pueras. Eccl. xxx. Nota melior est mors quam sive dat non esse quam vita amara quam damnatorum et requies eterna. Non loquitur hunc de requie gaudi: sed loquitur iuxta pietatem qui dicit quod requies est cessatione vel quiete mortis. Iohannes reges eternam. scilicet non est mors. sed est cessatione penarum. Iohannes dicit beatior est iudeus quam danae desiderat mortem et appetit non esse sed non potest mori. In diebus illis qui erant hoies mones et non inueniunt eam. et desiderabunt mori et fugient mors ab eis. Apocalypsis. ix. Abrahe notate. ex qua tamquam dura et aspera pena inferni est causata per tempore ne vadat ibi. quod in voluntate vestra persistit propter libertatem arbitrii. quod non cogit a deo ad hunc vel ad illud. Eccl. xv. De ab initio constituit hominem et reliquit eum cum immanu consilium sui. Si dicas. Ergo omnes ad padisum ibi mus. quod omnes volunt ire igitur. Risi et mente mini per medium gule. quod licet dicas ore per vultus padisum. nisi ope aliud facitis et dicitis. Sic

Bermo

Feria tercia palmarum

viator qui dicit se ire argentinā vbo. tñ factio recipit viā colonie talis mentit̄ et trufat̄. Idē superbus dicit se ire ad padisum. tñ de facto recipit viā inferni. Idem pōt dici de alijs pctis. Ideo v. s. xxx. Hec via. s. padisi est humiliatis vel miseria tē. ambulate in ea. nec declibitis ad dexterā nec ad sinistrā. Judas autē ex pctō avaricie iuit ad infernum. qz ex avaricia vendidit xp̄um. vt auari. vslurari. synoniaci. fures tē. Dixit em iudas. Quid vultis mihi dare t ego vobis eū tradā. Scđa natuitas est dc. pductōne exteriori. et ista ē magis cōis t visitata. Et exemplū qz nucle⁹ extra terrā apparec̄ visibiliter. tūc dicit cē nat⁹. Idē de muliere postqz pepit dicit̄ nat⁹ est fili⁹ Jo. xvij. Abulier cum pepit puerū iam nō meminit p̄slure. ppter gaudiū. qz nat⁹ est hō in mūdum. Hō dicit in vterū. qz iam est extra. Si de hac natuitate volum⁹ loqui etiā versū est thema. Bonū erat ei. si iude si nat⁹ nō fuisset. scz in mundū. qz meli⁹ fuisset sibi si mortu⁹ fuisset in vtero matris. qz tūc solū habuissz pec̄atū originale. Et est doctrina theologie. in s. s. n. i. x. d. x. x. q. i. ar. j. q. p. pctō origina- li datur mitissima pena. quia solum habet pe- nam damni. s. nō videre deum. s. nō habet pe- nam sensus. imo dicit sanctus Tho. in. i. sen- tentiaz. dīst. x. x. q. i. ar. i. q. illi pueri qui deceđut solum cū peccato originali h̄nt ma- gnas p̄solatōnes ad inuicē. disputādo intra- le de philosophia quā sciūt magis qz ph̄i sci- uerūt in hoc mūdo. nec tristant̄. nec dissplicet eis quia nō h̄nt padisum. Sicut bubulc⁹ non tristatur. quia nō est rex romanor̄. quia bene scit qz sibi nō p̄petit. nec tu tristaris qz nō ha- bes alas ad volandū. quia nō p̄petit tibi vo- lare sicut aquile. Sic etiā illi pueri nō tristant̄. quia nō habent regnū dei. quia scāunt qz nō debet eis. quia si tristarent̄ iam haberent penā sensus. Ideo bonum fuisset iudec qz nū- qz fuissz natus in hoc mūdo. s. qz in vtero ma- tris fuisset mortuus. qz tūc solum cū pctō ori- ginali dcessisset. Ideo mō fuisset cū illis pu- eris filijs xp̄ianor̄ iudeoꝝ t agarenor̄ qz mo- riunt̄ cum solo pctō originali. Dic quō pctm̄ originale nō est pctm̄ factū a creatura sed re- ceptum. sicut de imagine auri vel argenti qz cadūt in luto. Ita aia ad imaginem dei facta vt imponat̄ in templo ḡle. sed cadit in luto carnalis generatōnis. qz si faceret dehoiem aliter. nō haberet pctm̄ originali. Et ideo qz nō est pctm̄ factū a creatura. ideo nō dat de- creature penā sensibilez ex illo pctō solo. Sz nunqz videbit deū exqz moris cū illa macula. licet posset venire vſqz ad portā padisi qz ren-

do ingressum. qz munqz fecit aliud pctm̄. Et r̄ndet xp̄s. Respicias maculam quā portas. R̄ndebit. Dñe. ego nō feci. Ad quam christ⁹ Ideo nō do tibi penā sensuale: s. quia habes inculā vades ad lymbū cū alijs. Vcl si vis dic similitudinē de rege qui p̄mittit militi ca- strum fortissimū inexpugnable qui tanqz p/ ditor tradidit castrū inimico regis. Pius au- tem rex nō vult occidere militē pditorē. licet possit. s. iurat qz nunqz alijs de suo genē in- trabit suā curiaz. Et ita seruat. Si dicat. In qz demeruerūt filiū militis nondū p̄cepti nati- nec geniti. R̄ndio. quia sunt filiū pditors. Sz qz nunqz fecerūt aliqd malii. idco rex nō facit aliquid penale: s. nō vult eos in curia sua. sic deus in principio mūdi castrū forte t inexpu- gnabile padisi terrestris. qz km Bedaz ascē- dit vſqz ad celū lune. militi Adez Eue vrox- sue p̄misit. vt custodiret illud. Gen. ii. Posu- it deus hoīem in paradiſo voluptati. vt ope- raret t custodiret illum. Et in illa eadem die tradiderūt ipsum dyabolo inimico dei p̄sen- tiendo peccato. ppter qz deus iurauit qz filiū ade nunqz intrarent curiam nec regnū. Un- de de h̄ autoitas. Ipsi xō nō cognouerunt vias meas: quib⁹ iurauit in ira mea. si introi- bunt in requie meā. ps. xciiij. Si dicatur. Et nunquid nos sum⁹ filiū Ade. Dico qz nō. Elī an baptismū suum⁹ filiū Ade. s. in baptismō fa- ci sumus filiū dei t matris ecclesie. Ideo iaz⁹ est mutata generatio in nobis. Job. i. Dedit eiſ p̄tatem filios dei fieri. Semē est verbum dei. Luc. viij. Item. Sp̄llanc⁹ inquit pau- lis reddit testimoniu spiritui nro qz filiū di su- mus. Si filiū ē heredes. heredes quidē di co- heredes aut̄ xp̄i. Ro. viij. Ideo qui moritur aī baptismū nō p̄t intrare padisum. quia ē filius ade t eue. quib⁹ iurauit in ira mea tē. s. quia nō fucriūt in pditorē ideo nō dat cis pe- ham sensus. Ideo Job in psona damnati di- cit. Quare nō in vulua mortuus sum. egr⁹ sus ex vtero nō statim perū. Quare except⁹ genibus: cur lactatus vberibus. Nūc ci dor- inīe sil. rem Job. iij. Nota silerem. s. cū alijs pueris in lymbo. quia in inferno damnatorū non est silentium sed tumultus t clamores ppter dolores. Aboraliter. nota illi pueri cū solo peccato originali decedentes t in limbo existentes. exyna parte regratianē deo. quia sunt liberau de peris inferni. et ex alia parte qz vidēt glaz bīor̄ p̄qrunt̄ deo et clamant. dicendo accusatōnes septē. Prima t p̄rezyl̄ matrē. si ex culpa eoz sūt mortui sine baptis- mo. qz aliqz male tractant suas v̄xores vel v̄- derāt. iō faciūt aboruū vel ples moriuntur

absqz baptismo. Ideo petunt iusticiā a deo. Secundo clamant cōtra matres stultas que qz sentiunt se grauidas. et bñ possunt cogno- scere infra mensē debet cum magna diligē- tia custodire thesaurū eis cōmissū ne pdatur saltando equitādo. t non currat tanqz stulte tē. Tercio clamāt p̄tra viduas vel moniales vel puellas seu etiā maritatas que cōcipiunt non de viris p̄prij ḡ interficiūt ples ne con- fundant̄. recipiendo medicinas vt occident proles tē. Quarto petunt iusticiā de oibus qz p̄senserunt in morte eorū. scz de medicis t apo- thecaris. Nota illud qz dixit medicus regis cūdā moniali petēti. qd faceret ne cōciperet R̄ndit qz nō cōiungeret se viro. Si sacerdos consentit in morte illoꝝ: est irregularis. Quin- to clamat contra mulieres matres qz post par- tum stant diu ad baptisandum t interim op- primūt vel suffocāt creaturā cūvbere grosso. Dic modum lactandi. Sexto accusant sacer- dotes vel laicos qz in piculo p̄it baptisare. si errāt vel mutāt baptismū. Ostende h̄ formas baptisandi. Septima accusatio est qz xp̄ian⁹ dormit cum iudea vel agarena et concipit et parit. et remanēt fili⁹ cum filia infideles. quia pater non curat. tales resurgent in die iudicij in etate trigita annoꝝ t nō cognoscēt paren- tēs. et petent iusticiā a deo. Jō caueatis. Lūc dānati faciūt planctum di. Quare de vulua egressus sū. Qui vtnā cōsunpt̄ essem ne o- cul⁹ me vi. Job. x. Tertia natuitas est de adoptione supiori. Et ista fit in baptismō in quo creatura adoptatur et legitimāt vt p̄se- quatur hereditatē padisi. quia non ex prima natuitate nec ex scđa acq̄rit ius habēdi para- disum. s. solū ex ista tercia natuitate. de qua dicit xp̄s. Amē amen dico vob. nisi qz renā- t̄ fuerit ex aqz et sp̄usciō nō p̄t utrare in regnū dei. Jo. iij. De ista natitate ē thēa. Bonū erat ei tē. i. nūqz fuissz baptisat̄ in qz a xp̄o fuit ad- optat̄ in filiū. Jō ppter i grātitudinē de tāta grā a xp̄o sibi facta bonū fuisset ei si nō fuisset a christo baptisat̄. qz ex h̄ bī maiorē penam qz qfī vita xp̄iani est mala maiorē penaz dam- natiōis h̄z qz infidelis qui non baptisat̄ fuit. Nota ad h̄ miraculū qz legēt in vitaspatriz et liber est aprobat̄ ex decreto Belasij pape de bīo machario. qz cundo p̄ desertuz inuenit antiquissimū caput cuiusdā mortui. t qz per- sonē sp̄iales statim cogitat sp̄ualia. secus de psonis carnalib⁹. sic ille cogitauit de aia illi⁹ capiſ di. Si scarem qz aia hui⁹ essem in paradiſo tenerē caput istud p̄ reliquijs. si in purga- torio orare p̄ ipa. si in inferno. vellez scire p̄ qz pctō est. Et dum ista cogitaret subito aia fuit in capite et locuta fuit sibi di. Queras quia ego respōdebo tibi. Tunc machari⁹ interro- gavit eam di. Cuius pditionis fuerat si chri- stian⁹ vel pagan⁹. R̄ndit qz fuit pagan⁹. In- terrogat̄. In quo loco erat. R̄ndit in inferno eternaliter damnat̄. Et erat p̄fundīt in infer- no qz a celo vſqz in terraz. Hoc non intelligit per distantia locale. s. per immēsibilitatē seu immensitatē penalē. Interrogat̄ si erant ali- qui p̄fundiores. R̄ndit qz ita. Judei. Rō. qz habuerūt scripturas et pphetas. et non cre- diderūt. Interrogat̄ si erat aliqz p̄fundiores iudeis. R̄ndit qz sic. Ab ali xp̄iani t reprobi. qz tātas receperūt a deo grās. et tñ deum malis operib⁹ negauerūt t blasphemauerūt. Jō ex ingratitudie sunt p̄fundiores. Notate hic bene ad ppositū quō pctm̄ i gratitudinis iu- de est magnū. Cum em iudas recepissz a deo grās. tñ eum vendidit. Primo qz sibi re- misit oia pctā a pena t culpa. remisit sibi mor- tē filiū regis scarior̄. et mortez pris sui quem occidit. et incestū mīris quā duxerat in vroxē vt habetur in historijs. Item declarauit sibi scientiam ad predicandū t potentia faciendi miracula. et fecit ipsum discipulū suū t aplm p̄curatorem societatis sue. baptisauerat cum et ipm cōcauit cum alijs. Omnes iste grē as- signāt sibi penam. Jō bonus erat ei si nat⁹. i. baptisat̄ non fuisset. Et cōcordat prophetia dauid in psona xp̄i di. Si inimic⁹ meus male dixisset mihi. sustinuissez vtiqz. Et si is qui o- derat me sug me magna locur⁹ fuisset: ab scō: dissim me forsitan ab eo. Tu vero homovna nīmis: dux meus et not⁹ meus. Qui mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambula- uim⁹ cum cōsensu. Ceniat mors sup illos: et descendat̄ in infernum viuentes tē. ps. liij. q. d. In hoc mūdo nō est aliqua pena sibi suf- ficiens. Aboraliter sup hoc. Abecum dul- ces capiebas cibos. Nota de cōione ad quaz om̄is tenentur. pueri etiā. xij. vel. xiiij. annoꝝ in die pasce. De quo die dicit apls. Pasca no- strum imolat̄ est christus. Ita qz epulemur. scz cōicando. Dicūt aliqui. Fluquid melius esset cōicare in die iouis sc̄tā. an qz h̄ sacramen- tum fuit institutū. t adhuc hō est in pnia. R̄n- deo qz decretalē dicit in pasca. qz tunc debem⁹ cōicare. licet non dicat in die pasce. Sz qz in- telligat̄ de die pasce pat̄z per euidentiā facti qz papa qui fecit decretalē de facto ope decla- rat qz illa decretalē intelligit de die pasce. qz in die pasce p̄secrat plures hostias i pelui de auro. Quoniam sicut vox mea intrat in om̄ibus auribus vestris. Ita verbum dei pris in qlibet hostia p̄secrata. Et illa die papa cō-

Feria quartapost palmarum

municat manibus suis omnes qui veniunt ad eum. Hoc opus declarat quoniam papa intellexit decretalem illam. Mota etiam de lata cardinalis missa inquisitorum. quod dicit hoc id est quod sicut intellegitur de die pasce. Item ad hunc est similitudo de rege qui in bello campali habet victoriam. quod illa die victorie vult intrare castrum vel ciuitatem quam tenebat obsecrata. Idem de rege christo qui in die pasce cum victoria suauit seu tenuit campum quem intrauerat in die paraseues. Iohannes illo die vult intrare castrum tuum. hunc est in anima tua. Honor est christi: sed virtus est tua. Iohannes in die pasce coicet nisi de pessimo confessoris sit abstinendum ex aliquo causa rationabili. Sed nullus propria auctoritate de hoc mutare nec dimittere quoniam coicet in die pasce. Ad rationes mulierum dicentium quod in die pasce habent orare tecum. Hec rovalet. nisi intelligatis quod in die pasce facietis ornamenta in pcto mortali. quod in tali casu nec in die iouis sancta. nec in die pasce debet coicare. quod est in pcto mortali ex quo habebitis voluntate peccandi. Sed si ornari sit absque pcto mortali. quod quibusdam statum suum post se ornare modeste. cogitando quoniam sicut sacerdotes ornant et preparant altaria. sic et vos isto respectu potestis ornare et parare corporeum vestrum tanquam altare christi. Illi autem quod indigna coicant ut iudas quod statim postquam coicauit christum tradidit. Ita ingrati cum iuda damnabuntur. Iohannes xij. Qui manducat et bibit indignus: iudicium sibi scilicet damnationis manducat et bibit. non diuidicans. i. discernens. corporeum vestrum ab alijs cibis.

Feria quarta post palmarum
Sermo primus.

Domine me men

Domine mei dum veneri regi. tu. tecum. Lu. xxiij. Sermo hesternus fuit de iusta vanariis iudee. hodie primo erit de iusta salutis latronis. Iheri fuit primo de causa instrumenali passionis Christi. quod fuit iudas proditor. hodie vero erit de causa finali passionis Christi. quod fuit et os homines qui erant in terra nati nutriti et colerunt haberent gloriam padisi. Sed primo salutem Christi maria. Domine memeto tecum. Verbi propositum per fundamento nostri monachorum est quodammodo quod fecit Iatro: sed est magne efficacie. Et ut videatis et intelligatis efficaciam huius monachorum. secundum quod oritur est deo magis placens et gratiosus et homini magis sueniens et propria est quod hoc petat regnum dei. Ror est duplex. Prima rora. quod talis petitio concordat cum ordinatione finali. propter quam deo creavit hominem. Causa finalis propter quam deo creavit hominem est. ut habeat gloriam paradisi.

et reparetur ruina angelorum. Tunc super hoc magistrum sententiaram in. viii. dis. i. Quare deus voluit formare hominem. non fecit nos ut remaneremus in hoc mundo finaliter. sed ut veniamus ad gloriam paradisi. nec aliquis potest homini auferre hunc finem nisi per mortale. non paupertas. non diuitie. nec dolor. nec miseria. nec sanitas. nec infirmitas. sed solus peratum mortale. Iohannes dicet Christus in die iudicij illis qui erunt sine peccato. Venite benedicti patris mei qui capite paratum vobis regnum a constitutiōne mundi. Abbat. xxv. Mota. benedicti. quod per mortale fecit hominem maledictum. a constitutione mundi. id est. creatione vel ordinazione. Et tunc intelligit sic. a constitutione. i. eternali ordinatione. Ecce hec est causa finalis quare deus fecit hominem. Iohannes petere regnum dei multum placet deo. quod concordat cum divina ordinatione. Secunda rora est. quod talis petitio includit et plus ponit omnem aliam petitionem. Bona petitio est petere humilitatem. castitatem. vel misericordiam dei. sed omnis iste includuntur in petitione regni dei. in quod non intrant supbitus. nec auari. nec peccatores tecum. nisi faciant penitentiam. nec infideles nisi querantur. Tercium. bonum est petere pseuerantiam finalis in bona vita. sed tamen illa includit in petitione regni dei. quod non datur nisi pseuerantibus in bona vita. Iohannes Christus. Lu. xxiij. et Abbat. vi. Primum quod inter regnum dei et iusticiam eius. Patet ergo dupli ratione quod propria petitio deo magis gratiosa et homini propria est petere regnum dei. Iohannes latro ille qui erat crucifixus ad dexteram Christi non petiit a Christo liberationem corporis. nec vindictam inimicorum. sed petiit regnum celorum dices. Domine memeto me tecum. Et illa pua oratio fuit tantum efficacie quod obtinuit regnum celorum. non legitur quod latro ille vnde fecit aliquod bonum. nec ieunia. nec elemosynas nec peregrinationes. nec orationes. nisi solus ista pia oratione ex qua obtinuit salvationem. Patet thema. Mota quod in sacra scriptura iuuenientur tres modi habendi regnum rerum. Quidam furantur secrete. Quidam iuueniunt a casu. Et tertio modo habuit ipsum latro. qui in via iuuenit regnum dei quod dixit Christus. Dico primo quodammodo emunt regnum dei rigorose. ut dando paciem iustum. Isto modo habuerunt regnum dei sancti martyres. quod propter hoc sustinuerunt persecutions. tribulationes. tormenta. et finaliter mortem. Iste dederunt precium iustum. Non tam intelligatis quod martyrum sit primum iustum per equalitatem vel equiparantiam. sed proportionem et suenientiam. quod nullum genus penarum martyrum esset iustum precium. nec per una sola hora effendi in

Funeris de martibus.

Sermo I

paradiso. tanta est excellentia huius glorie. Ideo apostolus qui illam gloriam vidit dicebat. non sunt dignae passiones huius temporis ad futuram gloriam quod revelabitur in nobis. Rom. viii. non sunt condigne. id est per equalitatem vel equiparantiam. sed sunt dignae per proportionem vel convenientiam. quoniam ex parte dona dat pro deo maiora bona mundi. scilicet bona temporalia et corporalia. corporeum et vitam. sic fecerit sancti martyres. ideo iterum est convenientia ut deus det illis maiora bona quod sunt in alio mundo. scilicet regnum celeste. Ista est proportionem et convenientiam. q. d. Christus. Da mihi illud quod habes summi potentiam tuam. et ego dabo tibi quod habeo summi meam magnificientiam. De hac proportione siue iusticia dicit Christus. Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam. quoniam ipsorum est regnum celorum. Abbatheil. v. Et ad fratrem locutus est de martyribus. et sub isto nomine persecutio nem comprehendit omnes tribulaciones et passiones martyrum. Mota propter iusticiam. Christus non restringit meritum summi soli veritati fidei. sed largo modo qui moritur pro quaquam virtute manu tenet: martyr efficitur. nam quilibet virtus de iusticia. Procurer. viii. Justi sunt omnes sermones mei. id est. omnes virtutes sunt iusticia. Unde beatus Johannes baptista martyr est. Unde ecclesia. prepotens martyr. et tamen non fuit mortuus pro fide manutenendus. sed per virtute castitatis et honestatis. Idem de sancta duilla ancilla cuiusdam militis. de qua tenetur in kalendario in vigilia nativitatis domini. Si Christus dixisset. Beati qui persecutionem patiuntur propter fidem. predicti non fuisse martyres. Idem de sancto thoma de cantuaria. qui non pro fide: sed pro libertate ecclesie manutenenda occisus fuit. et tamen est martyr. Idem de fratre beati Thome de aquino. qui in fauorem ecclesie reprehendit impatorum. propter quod fuit occisus et martyr effectus. summi quod revelatus fuit beato Thome. et sic de pluribus aliis. Ecce quare dicit propter iusticiam. et non propter fidem. et concordat alia auctoritas dicit. Si quod patimini propter iusticiam bene. i. Pe. iiij. O quoniam possunt habere multi bonorum forum de paradiso. manutenendo iusticiam siue virtutes. sed modo iam videtur completa prophetia Ysa. lix. Non est qui invocet iusticiam neque est qui iudicetur. sed confidunt in nihil et loquuntur vanitates. preperunt laborem et perseverunt iniquitatem. Quia aspidum ruperunt et telas aranee texerunt. non est qui invocet iusticiam. i. iusticia non habet adiutorum sed magnitudini qui in qualibet villa vel curia habent suum adiutorum et procuratores pensionatum. i. propter adiutorum. quod diligenter adiutorum et procurant pro ipsius. ex illa modica pensione. i. pro modico proposito. Sed deus non habet adiutorios nec procuratores in suis negotiis. quod non est qui invenit iusticiam. Ratio. quod non statim videt pensionem. i. propositum. O benedictus es tu ille qui vellet esse procurator et adiutor christi contra peccata notoria que tangunt honorem dei. sed nullus curat. omnis dormiunt in his quod dei sunt. Sed si aliquid fit contra aliquem dominum terrae. statim ille procurator se erigit et defendit dominum. O maledicti homines non paradisi gloria maius precium est quam totus mundus. et tamen si tangunt iura vel redditum domini vel possessio domini: statim adiutorum defendit. sed quoniam tanguntur iura divisa vel redditus. i. in festo tenetudo foris nullus curat nec defendit. Mota. oua aspidum que sunt mortifera significant peccata notoria. que sunt mortifera. infra que est venenous corruptores et destruens contumeliam. sed ista oua fragiliter faciendo ordinationes et exclamatones cum penitus contra peccata notoria. Sed dicit prophetam. quod telas aranee texerunt quod capiunt parvas muscas sed non magnas aves. Ita ordinationes quoniam modo faciunt soli capiunt et retinunt simplices et pauperes laboratores. sed non magnates ciues et milites. nec barones. imo dicunt rectores forte quoniam esse extra officium istud dare mihi unam bonam gladiatam. Dic quoniam ordinatio debet esse ad instar retis piscatoris. quod contrario modo se habet ad telam aranee. quod accipit et retinet magnos pisces. et parvi fugiunt. Idem debet esse de ordinationibus. quod debet corrigere maiores. et tunc minores retinuntur sub virga. Et si ex hoc aliquis de rectorebus sequitur occiditur. hoc est salariu a deo promissum ex hoc Sap. v. Justi autem imperpetuum vivent. et apud dominum est merces eorum. Ideo accipiunt regnum decoris et diadema speciei de manu domini dei sui. quoniam dextera sua teget eos. et in brachio sancto suo descendet illos. Ecce prius modus habendi paradisum. Secundus modus habendi regnum dei est furando secreto. quod prius fortius est benedictum. Unde sciendus quod fures siue latrones secrete vadunt ad domum diuitis ad furandum. Hoc modo habet regnum dei proprie que in hoc modo secrete faciunt prius. timetes ut latrones ne audiantur vel percipiatur nec etiam sint discopti. Iohannes secrete faciunt multa ieiunia. elemosynas. orationes. et multa alia bona. et extra nihil sentitur. Intus portant ciliis et extra ostendunt pulcras vestes. dormiunt in terra. surgunt in nocte ad orandum. Sic secrete furantur regnum dei. quod nullus scit bona opera ipsorum quoniam sunt in alio modo. et tunc dicit. Nunquid ille est talis religiosus.

Feria quarta post palmarum

O quātam pñiam fecit ille r̄c. Idē de presbyteris et laycis. De isti dicit Aug⁹. qđ audiuit famā sc̄itatis antbonū. Surgūt indocti celū rapiūt. et nos cū sc̄itatis nñis ad ifernū demergimur. Mota. celū rapiūt. i. secrete p̄ opa pñie et nos. qz qui dicim⁹ et nō facim⁹. Surgunt recte tangit modi quem tenent latrones qñ volunt rapere aliqđ castrū qui surgūt de nocte et secreto et obseruat custodes et secrete cum silentio scalat castrū quosq; sunt alti⁹. qz tunc clamant Ita pñone penitentes surgunt de nocte et secrete scalat castrū ascēdentes p̄ scalā pñie. cui⁹ gradus sunt opa penitentia. vel scala ē quedā vir⁹. cuius gradus sunt qđlibet opus illius virtutis. Clerbi ḡfa. deuotio est vna sca la. cui⁹ gradus sunt orare. p̄tēplari. audire mis sas. fmōes. et cōicore r̄c. Āb̄sercordia ē alia scala. cui⁹ gradus sunt septē opa mīe corpora lis et septē spūalis. Laſtitas est alia scala cui⁹ gradus sunt gubernatio qnq; sensuū. cauere a cōcupiscentijs oculoz. ab auditu aurū. de illa materia carnis r̄c. cauere a mala societa te. ab occasiōib⁹. Illi ḡ qui secrete faciūt ista opa virtutū scalant secrete. et cū filētio castrū regni celoz intrant. Iō dicit surgūt. de b̄ dō. Stūs vir cui⁹ est auxiliū abs te: ascensiōes in corde suo dispositi in valle lacrimarū in loco quē posuit. ps. lxxiiij. Mota exēplū in vitali patrum libro autētico de eucharisto et vtoze sua. qui cū qttuo: scalis. s. virginitati. pñie. de uotiois. et mīe. scalabat padisū. Iste modus est bon⁹ pro pñonis mūdanis q̄ secrete faciūt suas deuotōes et pñias. sicut sūt vidue. domi celle. Talib⁹ dicit xps. Mōlē timere pusill⁹ ḡex. qz cōplacuit p̄ri v̄o dare vob̄ regnū celoz. Lu. xij. Mota si placet b̄ dicere circa illō cū dī. nos cū sc̄itatis nñis ad ifernū demergimur. tres p̄ditioes sc̄ia. s. nigromātia iuri et theologie. Pr̄ia mala de se ē. et sūt excoicādi om̄is illi q̄ illā studēt et p̄ticāt. Scda ē iuri. s. canonū et legū. q̄ de se bone sūt. b̄ pñt eē male ex mala intentōe. qñ p̄ malavolūtate studēt et exercēt. tūc ei⁹ peccat mortalit. et totū ē i pecato. b̄ dīt orāti. re ūtentionē vt p̄ bono cōi. p̄ iusticia cōfūanda. Idē de iure canonico. Si studēt h̄eāt bñficia. p̄tm̄ ē. qz finis est maius. Ite si rōne studiū dimittit horas. Theologia de se est optia. b̄ si mala intentōe h̄et vt ascēdat p̄ b̄ studiū s̄ alios. nihil v̄z. quia de scia vite facit mortē eternā. qñ dīc. ego m̄gr̄ l̄tāgibil. b̄ qñ studet vt coḡscat suū creatorēm talē ducit tale studiū ad glam. Iō apls̄ heb. vi. Doctris varijs et pegrinis nolite abduci. Sbdit. Optimū ē ḡfa stabilitate cor. Terci⁹ mod⁹ h̄ndi regnum est a casu. quēadmodum

bursa cum pecunij iuenit a casu in via. quia non cogitauerūt de ipso nec petūt ipsum. nec forte ipm credūt. sicut sūt illi hoīes qui viuūt in pctis et vicijs in tota iuuētute et etiā in fene ctute. Et qñ sunt circa portam iferni de⁹ dat eis tantā cōtritionē et dolorē de pctis q̄ iueniunt padisū. Hoc mō ille latro iuenit padisū qui sp̄ tenuerat malā vitā. De q̄ dīc leo papa. q̄ nūq; fecerat aliqđ bonum. Sz qñ fuit circa portā iferni. q̄ iam erat crucifixus et debebat mori habuit tantā cōtritionē q̄ vix potuit for mare verba. Dñe memēto mei r̄c. Lui r̄dit xps. Amē dico tibi. hodie mecum eris in padiso. Ecce q̄o a casu iuenit padisū de q̄ nunq̄ curauerat nec crediderat. Mota b̄ humilitē latronis in pñia. et largitatē xpi in dādo. Latro nō petūt regnū celoz. q̄ se nō rep̄tabat dignum ex pctis. b̄ petūt. Dñe memento r̄c. vt sic sū soci⁹ tu⁹ hic in patiblo ita sim socius illoz qui erūt a dextera tua in iudicio. Mota dū veneri in regnū tuū. nō assignat certū t̄ps qñ q̄si di. In iudicio recipiat me in regnū ve strū. Sz ecce largitas xpi. Amen dico r̄c. Et dimisit sibi ola pctā. q̄stū ad culpas et q̄stū ad penā. Tūi nō intravit stat in padisū celestem nec terrestre. imo descēdit i lymbū. vbi vidit diuinā essentiā. et habuit padisū essentialiē. q̄ est videre dēu. Aborat̄. Lredo q̄ q̄libz vestrū isto mō vellz h̄fe padisū iuueniēdo ipm. nō curādo de bona vita nec de pñia b̄ viuere ad libitū dicēdo. Sicut deus pep̄cit latrōi sic et mihi. Mota q̄o in tota sc̄ptura nō legit de aliq̄ q̄ male vixerit et bonū finez habuerit nisi de latrone. Rō quā assignat doctores ali qui deuoti. q̄re latro qui erat suspēsus a dextris xpi fuit p̄uersus. et nō ille q̄ erat a sinistris fuit vmbra brachij xpi q̄ ipm tetigil. Dic q̄o crux xpi erat altior ac si xps fuisse capitane⁹ latronū. q̄ vmbra fuit tātē x̄tūl q̄ ipm illūia uit. Nec mirū si vmbra petri erat tātē x̄tūl et sanabat infirmos. vt legit Act. v. Iō p̄ locuz a mīo argēdo r̄c. Est tñ prophetia ad hoc. Osec. xij. Sedētes in vmbra ei⁹ viuēt. Sunus ḡ stulti q̄ b̄ miraculū solū semel fuit factū et nos cogitam⁹ et nob̄ iuuenire. multa alia miracula legūt de xpo. b̄ de ista materia nō le git nisi istud. Iō caveat vob̄ ne accidat vob̄ sicut militi stulto. Dic pabolā de rege qui edificauit nobilem ciuitatem quam voluit popu lare solū de pñonis generosis. q̄ fecit p̄coniza ri et ciuciūq; generolo veniēti. et in ciuitate habitare volēti. ip̄e daret sibi pulcrā domū et bonā pñissionē. Duo milites socij audita p̄coni zatiōe voluerūt ire ad dictā ciuitatē ad habi tandū. Un⁹ pauit se b̄i et om̄auit se et recepit

Sermo II

Mō necessaria pro itinere. Alius noluit aliqd recipere p̄ expensis. sperās et p̄siderans q̄ in via iuuenire bursam plenā pecunij. Lui dīxit alter. non p̄fidas de b̄. q̄ rarissime p̄tingit inuenire bursā cū pecunia in via. b̄ ille nō cu rabat verba isti⁹. vñ postea in via habuitvēdere equū et vestes r̄c. Nunq̄ iudicat̄ istuz fuisse stultū. vere sic stultus fuit. Hic rex potētissim⁹ est dñs n̄ iesus christ⁹. q̄ est rex regū et dñs dñan. Apo. xix. q̄ edificauit nobilē ciuitatē padisū. H̄lōsa dīcta sūt de te ciuitas dei. ps. lxxvij. quā vult popolare solū de pñonis nobilib⁹. Sz de sc̄ia iustis et bonis. De hac fecit legē et p̄econsultationem. P̄co nes fuerū apli et predicatorēs. Duo milites sūt star⁹ gentiū. s. ecclasticoz et laycoz. q̄ vadunt ad padisū. q̄z vñ portat secū et recipit expensas p̄via. Sz decē florenos. i. obseruan tiā decem preceptor̄. vel. xij. florenos. i. xij. opa pñialia. q̄ sufficiūt p̄ via. Primū est p̄ecatorū cognitio. sc̄dm cordis cōtrito. tertius emendandi p̄positū. q̄rtū male societatis vi tatio. q̄ntū oris cōfessio. sextū corporis afflictio septimū humiliis orō. octauū elemosynarū largitio. nonū debitorū restitutio. decimū iniuriā remissio. undecimū fame repatio. duodecimū eucharistie cōio. Qui has pecunias habet in bursa cōscie tali dicit rex in porta ciuitatis. Euge serue bone et fidelis. intra in gaudiū dñi tui. Ābat̄. xxv. Ali⁹ qui nō vult recipere pñiam dicendo. sicut deus pep̄cit latroni. ita mībi. q̄ et de⁹ misericors est nūc sic tūc r̄c. Hoc ē dīcē. nō curo de expēsis. q̄ ego iuueniā bursā r̄c. Sz mīam dīc. Sz non semp euenit ita. Lui dicit christ⁹ in porta ciuitatis. Serū inutilē ejscite in tenebras exteriores. ibi erit flet⁹ et stridor dentiū. Ābat̄. xxv. Si dī religioso iuueni q̄ itis. R̄sideret ad padisū. et q̄si q̄ritur. portatis expensas. statim r̄sideret q̄si ero senex iuueniā bursā plenā. Idē de presbytero et layco. Faciam⁹ ḡ opa bona christiani. als nō intrabim⁹. Ābat̄. vij. Mō ois q̄ dīc mihi dñe dñe iuabit in regnū celoz. Ergo dūz t̄ps habem⁹ operemur bonum. Gal. v. v.

Feria quarta. Sermo. ij.

Rop̄ter scelus po puli mei pcussi cū. Ps. liij. In pñti b̄ moneyolo declarare aliq̄s vtilitates passiōis xpi. q̄ b̄ regrit t̄ps et thēa p̄positū. Pro hui⁹ x̄bi declaratōe et materie p̄dicāde ītroducōe sciēdū et regla ē general et certa et vera i sc̄ia theologia. et oia mala pene sunt a deo. Sec⁹ de mala culpe. q̄ deus nec p̄t peccare et oia mala penalia facit de⁹. sic iñfirmates dolōres. tribulationes. mortalitates r̄c. Quicqd est ergo pene est a deo. et quicqd est ibi culpe est a creatura. Et rō q̄re mala pene sūt a deo p̄ n̄a vtilitate ad sanādum et curanduz aias n̄fas. nō credat̄ n̄ intelligat̄ et de⁹ letet̄ l̄ gau deat de nñis malis penalib⁹. Sicut nec medic⁹ letat̄ qñ dat purgationē amarā. sic nec deus q̄ dat dolorosas penas seu purgatiōes amaras infirmitatiū. Iō oportet sustinere patienter. q̄ sic sanant̄ vulnera peccator̄. Dic contra illos q̄ impatiēter suscipiūt mala penalia Iō non curant̄ b̄ damnant̄ a deo ppter eoz impatientiā et murinur cōtra dēu. De q̄ dicit Ps. in pñona dei. Ego dñs. et non est alter. formās lucē et creās tenebras. faciens pacē et creans malū. Ego dñs faciens oia hec. Ps. xlv. Item Amos. iiij. Si erit malū in ciuitate qđ non fecerit dñs. interrogatiue. q̄si dicat non. Itē Ecc. xij. Bona et mala. vita et mors paupertas et honestas a deo sunt. Ex ista respōsione sc̄te pñone q̄ b̄n̄t aliqđ malū pene. cōfor tando se totum deo attribuunt. vt p̄z Job. j. qui postq; om̄ia boha sua p̄didit: cōsolando seip̄su dixit. Dñs dedit: dñs abstulit. sicut domino placuit ita factū est. Cum tū dixit tēx⁹ q̄ illa mala fecerunt satanas et inimici Job. qđ totum attribuebat deo. sciens q̄ oia mala sunt a deo. q̄ dyabolus et inimici solum erāt cause instrumentales. Idē debetis vos facere in vñis tribulatiōibus. cogitando q̄o sunt a deo iste tribulatiōes. peccata vero et defecus sunt a nob̄. is de illis debem⁹ dolere et tristari Ad p̄positū de passiōe xpi cōsideranda sunt duo. Sz culpa et pena. Lulpa fuit iude p̄dito. x̄is. iudeozi et pilati. et pena fuit a deo p̄ medina p̄ctoz n̄froz. b̄ dīc de⁹ p̄f in thēate. Propter scel⁹ p̄li mei. s. sanādū. pcussi cū. p̄z thēa. Et q̄o passio xpi q̄stū ad penā fuit ordina ta a deo p̄f: iueni in sacra sc̄ptura et passio christi est optia medicina p̄tra pctā iuxta tres species medicine quas medici faciunt. Sz

Āedicina curatiua.

Āedicina confortatiua.

Āedicina p̄servesatiua.

Et p̄ q̄libet istarū dicit the. Propter scel⁹ p̄li. Quātam ad pñmū dico et passio xpi fuit medicina curatiua p̄ctō p̄n̄fōz. q̄ fm̄ doctri nā Augustini nūq; an̄ passionē xpi nec post fuit aliqđ curatus a pctis nisi ex passiōe xpi. Si dicat̄. et q̄o an̄. quia nōdūm erat facta. R̄ideo et sicut mō passio xpi sanat a peccatis ex fide quā habem⁹ d̄ passiōe xpi facta. sic antiq̄ saluabant̄ a peccatis ex fide passiōis xpi fienda. Qđ notaſ abat̄. xxij. vbi legit q̄ p̄ribat̄. Sz an̄ xpm̄. et q̄ seq̄ban̄. ofis clama ſ iij

Berimo

pio fuit strictū solū hñis duos postes. i. duas personas. scilicet adam et eum. Deinde cœluit paulatim et dilatatum fuit. Gal. viii. Venit plenitudo tuis. Si iam mō in fine mudi strigis ad instar pupis nauis. Iō de natura humana. dñ. Facta est quasi nauis istitorum. Pro. vi. Item. Hoc mare magnū et spacio manibꝫ illic reptilia quā non est numerus. Alia pusilla cū magnis: illic naucs ptransibunt. ps. ciij. Abūdus est mare magnū. in q̄ sunt cōplures fortune et p̄tates. Si ḡvult preseruari a morte p̄tū mortal' mittatur ionas in mare. Jonas interpretat̄ colubia. et significat chas̄tū hñitem simplicitat̄ colubinā qui mitif in mare animorum p̄ memoriam sue passionis cogitādo deus te quō ad instar ione in nocte passionis dixit Quem q̄ritis. si ḡ me q̄ritis. q. d. mittite me in mare amarū. s. amare passiois. et cessabit māre a vob. i. abstinebit a p̄tis. cogitātes quō et tanta passus sum ego. Isto mō hō refrena tur a peccatis et preseruat a morte culpe et gehenna. Ecce quō passio christi est medicina p̄ seruatia. Iō dicit leo pp̄. Agnosce o christiā dignitatē tuā. et diuine p̄tis factū nature: nō li in veterē vilitatē degeneri pueratiōe redire. Abhement quia p̄cium redemptiōis me sanguis christi est et.

Feria quinta in cena domini.

Sermo.

Dc facite in meā

b cōmemorationē. i. Lox. xi. In hoc p̄nti cōcurrūt tres magne solenitates. Prima est de cena quā christus voluit facere cū discipulis suis recipiēs valete ab eis. Secunda est de ablutōe pedū aploꝫ. q. christus qui erat dñs et rex et magis voluit lauare pedes aploꝫ hūilitate ut nob̄ daret exemplū hūilitatis. Ille due solenitates tāgunt in euāgelio. de quibꝫ fit fimo post prādiū. Tercia ē de sctō alarī. de q̄ loquit̄ ep̄la hodierna. De q̄ l̄z fiat fimo in die corporis christi de mirabilibꝫ tūtilitatibꝫ sacramenti. hodie tñ est pp̄pria materia de iustitiae h̄ sacramenti. s. q̄re et quō h̄ sacramentū a christo institutū est et ordinatū. Sed primo selutetur virgo maria. Hoc facite et. Ego quesui in sacra scriptura modū et rōem q̄re christus ver̄ deus et homo voluit iustitiae et ordinare hoc sanctum sacramentum. Et inueni quinq̄ rationes principales.

Prima propter ostensionem memorialem. Secunda propter oblationem perpetualem. Tercia propter refectionem spiritualem. Quarta propter curationem medicinalē. Quinta propter promotionē celestialem.

Feria quarta post palmiarum

bant. Osāna filio dñ. Qui preibāt. vt adam noe. abraā et qui sequebāt. vt nos. om̄is habem⁹ saluatōezz sanitatē a passiōe christi. De hac nota figurā Nūc. xxi. de sp̄ente eneo sc̄o a moysē de mācato dñi dei p̄ medicia curatiua a mōriss⁹. In q̄ patet q̄ iudei aīi passionē p̄ mille et quīc̄os ānos iā adorabāt crucem. Quia a sp̄ente qui tēptauit Euā p̄tā in hūc mundū intrauerūt. Et mōrsus illoꝫ sp̄entus in dēpto figurabat mōrsus tēptationū demōnū. Iō si aliq̄s sentit se morderi a sp̄ete leuianthan p̄ supbia. p̄pā et. si vult curari respiciat christū oculū mentis hūilitē in cruce pendentē. Isto mō curabif a plaga supbia. Juxta illud Phil. ii. Hoc sentire in vob qd et i christo ihu sc̄ fuit. Idē b̄ sp̄ete māmona p̄ auariciā sp̄i ce christū nudū et paupezi cruce pēdente. Iō dñ Michēe. i. Sup h̄ plāgā et vlulabo. vadā spoliat̄ et nud⁹. Sup h̄ factō. s. passiois christi plāgā. s. auariciā mēa. vlulabo. s. restituendo. et p̄ p̄seq̄ns icēdā spoliat̄ et nud⁹. Idē de mōrsu sp̄eti asmodei p̄ luxuriā. respiciat christū cruentatū in cruce pēdente. Ps. i. A plāta pedis v̄sc̄ ad x̄tice nō est in eo sanitas. Et vices. Dñe nolo delectatiōes in corpore meo q̄ vos dñe p̄ me tot dolores sustinuist̄ in corpore v̄ro. Idē de mōrsu serpentis beelphegor fuit passus sitim. et q̄lit fuit felle et aceto potatus. Idē de mōrsu sp̄eni baalberith per iraz respice christū in cruce pēdente quo orauit p̄ crucifixibꝫ di. P̄ ignoscē ill. q̄r nesciunt qd faciūt. Idē de sp̄ete astaroth p̄ accidiā. aspice christū in cruce q̄tā hūit diligētiā in orōne quā fec̄. q̄r decē ps. dixit. vt dic̄ btūshiero. sc̄ centū. l. xl. Ergo inspice serpente enēi id est. christū. Qm̄ sic sp̄es enē hēbat formā sp̄eni. et nullū hēbat venenū. Sic christus hō v̄cr̄s non hūit venenū p̄tī. q̄r venit i stitudine carnis nō in carne p̄tī. Idē de p̄tō in uide. respice christū in cruce pēdente p̄t caritatē et amore nrm̄. Iō dic̄ ipse. Hoc ē p̄ceptu mēū vt diligat̄ iniquē sic dilexi vos. Iō. xv. ecce quō passio christi ē medicia curatiua p̄catoꝫ n̄for. Auētas Job. iiij. Sic moyses exaltauit sp̄entē in dēpto. ita exaltari opt̄s filiū hois. vt ois q̄ viuit et credit in eū nō p̄eat: sed habet uirtutē eternā. Iō. i. Pe. iiij. Christus semel p̄ p̄tis n̄ris. s. curādis. mortu⁹ ē. Iō dic̄ de p̄ in themate. Prop̄ scel⁹ et. Dico sc̄o q̄ passio christi est medicia p̄fortatia. Qm̄ sicut boni medici dāt medicas ad p̄fortadū sanos. Sic passio christi nō solū est iſfirmis ex p̄tis medicina curatiua. s. etiam sanis. id est. iustis bonis et perfectis personis medicina confor-

tatiua. vt sint sores cōtra temptationes. De hac nota figurā Exo. xv. vbi legis de aquis marath de quibꝫ cum non possent bibere filii israel propter amaritudinem moyses orauit dominum. Qui ostendit sibi lignum dicens. q̄ ipsum mitteret in aquas. Quod cum misset in aquas. in dulcedinem verse sunt. dicit textus. Qd figura fuit passionis christi. quia aque marath. id est. amare. sunt tribulatiōes et. Lignum dulcorans istas aquas est lignū cruci. qd mittitur in aquas tribulatiōnū. per memoriam passiois christi cogitādo tribulatiōnes. dolores. et miserias quas christus sustinuit in sua passiōe. Isto mō sustinebitis dulciter amaritudines et tribulatiōnes. Unū dicit Gre. Si passionē dñi ad memoriam reuocem⁹ nihil est tam durū et amarū qd non eq̄ aio toleremus. Iō. sicut passio christi est medicina curatiua septē p̄tō mortaliū. ita est medicina confortatiua septē x̄tūtū. Primo virt̄ fidei cogitādo quo in christi passiōe sol obscurat̄ fuit. et terra tremuit. et petre scisse sūt. qualit creature sensibiles testate sūt christū esse rex deū et hoīem. Isto inō virtus fidei confortat̄ in corde. Hoc modo confortatus fuit Lentus qui dixit. C.ere hic hō fili⁹ dei erat. Abat. xv. Sc̄o virtus spei. isto mō. Si christus tñ fecit. tanta passus fuit vt saluaret nos. Iō possum secure sperare. q̄ si volo facere p̄niam de peccatis q̄ remittet mihi peccata. et dabit mihi gratia in presenti et glām in futuro. Ro. viii. Qui p̄prio filio suo non p̄cepit. s. p̄ nobis oibus tradidit illū. quo nō etiā cum illo oia nobis donauit. Sic p̄fortat̄ virtus spei. Tercio virt̄ caritatis. cogitādo q̄ christus a nobis debet amari qui tanta p̄ nobis voluit pati. Logitate si aliq̄s v̄m eset incarceraſt̄ et ad mortem iam sententiā ſi p̄c aliquē eset liberat̄ q̄tū illum ſemp̄ diliget q̄diu viueret. Sic om̄es nos eram⁹ in carcere p̄tī detenti. et ad mortē et furcā inferni ſententiati. S̄y enī amīcuſ n̄t̄ christus qui nos liberauit. quia ipse sol voluit ſuspēdi. ne aliquis ſibi credēs et obediens ſuspēdereſ in furca inferni. Iō Ber. Super oia reddet te mihi amabilē o christe calix passiois que bibisti. opus n̄re redēptionis. Quarto p̄fortant̄ quattuor x̄tutes cardinales. Primo prudentia cogitando quō christus prudēter voluit redimere mundū. q̄ licet effet aliū modi infiniti ad redimendū. tñ voluit ſeruare modū prudētie. vt sic totū malū generis humani venit a muliere v̄gine ſp̄osata. p̄ malū angelum informata. fructu ventito ſatiata. ſic voluit p̄ps q̄ totū bonū humani generis venit.

Berino

boues. oves. vitulos. agnos. turtures &c. et h̄ durabat usq; ad xp̄m qui debebat mutare sacrificiū. Et dimissis oībus alijs sacrificijs & modis sacrificiorū. sc̄z chayn. abel. aaron &c. elegit sacrificiū melchisedech qui obtulit pacem et vinum qui erat sacerdos dei altissimi. Juxta ppham. Iurauit dñs & non penitebit eū &c. ps. cix. Non dicit fīm ordinez aaron q; obtulit alia. Ecce hic oblatio ppetualis. Et est tante virtus q; in toto mūdo non remāsit aliud sacrificiū nisi isto. q; isto adueniente oīa alia sacrificia debebant cessare. Jo modo nec agareni nec iudei nec alijs infideles h̄ sit aliqd sacrificiū. q; tata est excellentia hui⁹ sacrificij & de⁹ nō pmitit q; fiat aliud sacrificiū in mūdo. Et est cōpleta pphetia Abrahā. i. Non est mihi volūtas in vob dicit dñs exercitū. & mun⁹ nō suscipiā de manu vīa. Ab ortu enim solis usq; ad occasū magnū est nomē meū in gentib⁹. & in oī loco sacrificabat et offert noī in eo oblatio mūda. Et loqbas sacerdotibus veteri legis. Hec auctoritas deberet scribi litteris aureis. Mota in oī loco. Judei vero nō audebat facere sacrificiū nisi in hierlm sub pena morti. Et dñ oblatio mūda. sec⁹ est de oblatione iudeorū mūda. Sacerdotes em̄ iudeorū carnifex &c. Et oblatio xp̄ianoꝝ est mūda. Auisent sacerdotes q; in ap̄a altari & corporalia sint mūda. & hostia sit mūda. & vinū calix &c. In hoc sc̄d sacrificio de⁹ descēdit qlibz die. et tñ non recedit de celo. quēadmodū radij solares descendunt et intrāt per om̄s fenes. stras aptas & tñ non recedunt a sole. nec a celo. De h̄ dixit christ⁹ aplis qñ debuit ascendere in celū. Ecce ego vobiscū sūi oīb⁹ diebus usq; ad psummatiōē sc̄l. Abat. vlt. Glo. in sacrificio altari. Hoc facite &c. Tercia rō institutionis h̄ fuit refectio spūalis. vñ certū sit vob & nulla creatura viuēs nec corporal nec spūal p̄t viuere nec durare inesse sine cibo. Qd de creaturis corporalib⁹ patet ad octm. De creaturis autem spūalib⁹ sc̄z angelis p̄. q; etiam indigēt cibo nō corporali sed spūali. Auctas. Dicit raphael thobie. Cum esse vobiscū per voluntatem dei era. Glidabar quidē vobiscuz ināducare et bibere. h̄ ego cibo inūsibilis & potu q; ab hoīb⁹ videri nō pōt vtor. Thobie. xij. Jo de tanq; bon⁹ p̄familias puidit de cibis corporalib⁹ corporib⁹ qñ dixit adei padiso exīti. Ex oī ligno paradisi comedetis &c. Ecce prius cib⁹. nō dedit licentiā comedēdi carnes et pisces. nec bibēdi vīnū usq; ad tps noc. et transferunt ultra mille quingenti anni. Si ali quis dicaret. modicā conformatiōē dabat fructus. Respōdeo. imo tunc maiorem cōfor-

Cenā domini

De prima loqu⁹ xp̄s in themate. p̄sbyteris & generalit oīb⁹ christiū dī. Hoc facite. sc̄z sacrificiū in meā cōmemorationē. sc̄z celebrādo offerēdo. sacrificādo in meā cōmemorationē nō in pecunie acquisitionē. nec ad vanā glām vel ypocrisis oīfīlōne. & vos layci h̄ facite. sc̄z audiēdo missā. assistēdo. p̄tēplādo & cōicōdo in meā cōmemorationē. Pria rō istitutois h̄ sacramēti est p̄pī oīfīlōne mēorialē. sc̄z ad oīfīndū qd sit adorādū ab hoīe. Hac rōem possū fūdare p̄ reglaꝝ p̄bie dicēte. nihil est in intellectu qn̄ p̄us fuerit in sēsu. sc̄z p̄tēplāfi- can de ecclia q; h̄z qn̄q̄ iānuas. de q̄ ē. veꝝ di- cere q; null⁹ est in ecclia qn̄ istret p̄ aliquā harū poray. & nihil est in intellectu qn̄ istret p̄ aliquā horū. s. sēsu corporalū. v̄l fm̄ p̄petatē. v̄l fm̄ diuītate rei. v̄l fm̄ p̄uenītē. v̄l differētā rei. v̄l fm̄ p̄titatē vel q̄litatē. vel fm̄ actionēvel passionē. Dēat in sua essētia est sba sp̄cepti bīl aliq̄ sēsu corporali. q; nō p̄t ocul⁹ corporib⁹ videri. nec aurib⁹ audiri. nec manib⁹ tāgi &c. Propri h̄ deus a p̄ncipio mūdi usq; mō sp̄ vo- luit adorari sub aliq̄ formā seu figurā visibili. Letū ei est q; de⁹ apparuit ade abrahe & alijs sc̄is p̄fīarchis. q; nō vidēt deū in sua essētia & vidēt formā vel figurā q; nō erat deus. Et adorabat nō formā ista v̄l figurā & deū in illa forma v̄l figura. Et sic de⁹ p̄ illā formā vel fi- gurā itrabat in intellectū illius cui apparebat. Deīn venit tps pp̄barū. int̄ q̄s moyles fuit p̄ mus. cui apparuit dñs in forma ignis. qn̄ cu- stodiebat oves ietro saceri sui. Et moyles a- dorauit non ignē nō rubū. & deū in illa figura & quā intrabat in intellectū moyssi. Item qn̄ de⁹ Exo. xx. dedit legē in mōte synai: ibi de⁹ apparuit in forma ignis. & moyles & p̄pls ado- rauit nō ignē. & deū in illa forma. in q̄ voluit adorari. ad oīfīndū suā actuūtate in punie- do vt ipso terneret. Jo dixit moyles p̄plo. no- lite tumere. vt ei p̄baretyos de⁹ venit. & vt ter- ror illi⁹ es̄ in vobis & nō peccaretis Exo. xx. Deīn p̄cepit moyssi vt saceret archā & t̄ extra deauratā d̄ auro purissimo. & desup erāt duo cherubin q̄ tenebat pp̄ciatoriū. i. mēsiā suri. & int̄ in archa erāt due table legis. Aga aarō & amphora māne. & tot⁹ p̄pls iudaic⁹ adora- bat nō lignū arche nec surū & deū. qn̄ in illa forma seu figura voluit adorari. Rō est. sc̄z ar- cha custodit illō qd atīneſ in ea. ita de⁹ custo diebat & p̄uabat illū p̄plū q̄diu sibi credidit et obediuit. Et qn̄ portabat p̄pls adorabat. et modo iudei derident nos qn̄ adoram⁹ deū in hostia. Deīnde tpe reguꝝ postq; rex salo- mon ex p̄cepto dei edificauit tēplū. & archa fuit posita in templo in sancta cōtorū. nec po-

In cena domini

remansit ibi substansia panis. q: cōuersa fuit in corpus christi: t: quia erat corpus viuuū ideo erat ibi sanguis t: aia et diuinitas. s: apli non videbant ibi corpus. Et cōicauit p̄mo seipm sicut sacerdos primo se cōicat. Deinde alios nec frangendo placentulā frangebat corpus christi. sicut non frangit ymagō in fractione speculi. Deinde cōmunicauit aplos dicens. Accipite et manducate. h̄ est corpus meum. Dñe dixit petrus. Iste panis est corpus v̄m Petre dixit xp̄s. Nō ē panis. h̄ est corp̄ meū Jō cōmunicā. Dicit petrus postq: cōicauit. O dñe iste cibus me confortauit totū et aliam meam illuminauit. Lunc dixit xp̄s sibi. Ego do vobis potestatē idem faciēdi. Cōmunicāuit em iudam qui indeuote t male parat accepit. et equaliter peccauit male cōmunicādo et xp̄m pdendo. Si dicatur quare ch̄rist̄ cōmunicabat eū quē sciebat esse in pctō. t male paratū. Nūdeo. q: nollebat ip̄m publicare. quia pctm suū erat occultū. Sic nec curatus deb̄ negare cōmunicationē illi quē scit secreta. sum pctōrem si ponit se cū alijs ad cōmunicādum. q: diffamaret ipsum. Dic quō qualibet christian⁹ debet cōicare in pasca t̄c. pueri. xij. vel. xiiij. annos. Jō dicit xp̄s. Hic est panis q: de celo descedit. Joh. vi. Nō de celo acreo s: empireo. Dic quō tpe aploz xp̄iani cōicabant omni die. Erat aut̄ pleuerātes in cōmunicatione fractiōis panis. Actuū. ii. Panis. glo. eucharistie. Deinde fuit ordinatū cōicare in qualibet dñica. Deinde in quattuor festi uitatiib⁹ p̄cipuis anni. Postmodū fuit ordi- tum q: semel in anno. scz in pasca qualibet cōmunicaret. S: de bono consilio bonū est cōicare in q̄tuor festi uitatiib⁹ p̄cipuis. Joh. vi. Amen amen dico vobis. nisi manducae ritus carnē filij hoīs t biberitis eius sanguinē nō habebit vitā in vobis. Quarta rō institutiōis sacramentū fuit ppter curationē me- dicinolē. ad curandū plagas m̄ras tam cor- poz̄ q̄ aiarū. Ubi oia mala tribulatiōes t ini- serie t finaliter mors habuerūt ortū t venient ex cibo et comedione ade cōtra precepta dei. Ex illo cibo porta fuit aperta omnibus malis. q: alias gētes habitassent in padiso terrestri sine miserijs t penis quibuscunq;. Et postq: ibi virissent iuxta diuinā ordinationē. deus dixit michaeli. Descende in paradisum terre- strez. t om̄s q̄ sūt ibi talis etas ascendat huc. t sine dolore t morte illuc ascēdissem⁹ ad glo- riā. s: ex pctō ade t̄c. Jō dicit grāmatic⁹. Ada la mali mala mala p̄tulit oia mali. Construc- tio. mala. i. maxilla mali. scz ade. mali. id est ppter pomū. oia mala p̄tulit mali. supple mū- do. Quia licet eua comedisset de illo cibo. si adam non comedisset non fuissimus obliga- ti ad ista mala. nec fuissimus concepti in pec- cato originali. sed sola eua fuisset punita. Vi- dens dominus deus q: dyabol⁹ ita ordinaue- rat q: ex fructu veniret omne malū. ipse opo- situm ordinavit. q: ex fructu. scilicet arboris marie cui dicimus. benedictus fructus ven- tris tui. veniret omne bonū toti mundo. Sic dyabolus arte sua tantum sciuit facere q: ex fructu omnes gentes plagauit et vulnerauit. per oppositum ego faciā medicinā viuuersale contra omnes infirmitates tam corporum q̄ animarū. Jō cantat ecclesia. Hoc opus nře salutis ordo depoposcerat t̄c. Questio est hic. q: multi infirmi et vulnerati in corpore cō- municāt qui tñ non curantur in anima a pec- catis. immo peccata augmentant. quo ergo est medicina curativa. Nūdeo q: medici dan- tes aliquā medicinā infirmo considerāt duo. scz dispositionē infirmi t vtilitatē eius. Pri- mo considerāt dispositionē infirmi. Jō aīq- dent purgationē forte infirmo miscent sibi si- ropū ad preparandū t disponendū. Itē attē- dunt et considerāt vtilitatē finalē. q: licet pos- sent curare infirmū s: nolunt. q: effet occasio mortis. vt patet de qđam rege. Requirit eti- am in patiēte dispositio et vtilitas finalis. Et si aliqd horū deficit. non est culpa medicine. Idē in pprosto. si aliquis indisposit⁹ t male paratus recipit istā medicinam seu purgatio- nem sine siropo p̄uo disponente. Quattuor coclearia siropi ad disponendum sunt cordis p̄tritio. onis p̄fessio. opis satissactio. et corporis afflictio cū aq̄ calida lacrimarū. sic aia curat a pctis. Idē de corpe. q: de scit q: infirmitas corporis est. p̄ficua aie. q: idco de dat infirmi- tate corpi. p̄ salute aie. q: ḡ sanitas t curatio illi. effet nocua aie. ideo nō dat sanitatē quā als daret infallibiliter si effet vtilis. Sine dui- bio ergo teneatis q: si homo sit bene disposi- tus et bene parat⁹ t recipiet istam medicinaz tam cor: q̄ anima recipient sanitates. Ideo dicit sacerdos. Ibec sacrosc̄a commixtio cor- poris et sanguinis dñi iostri. ielu xp̄i fiat mihi et omnibus sumentib⁹ salus mentis et cor- poris. Ecce rō quō fuit institutū pro medicia viuuersali. Auctoritas. Altissim⁹ de terra cre- auit medicinā. et vir prudēs non abhorrebit eam. Eccl. xxviiij. Mota creauit. videtur tñ q: ista auctoritas includit p̄tradictionem. qm̄ creare est de nihilo aliqd facere. fm p̄m. sed qm̄ de aliq̄ fit aliqd. illud nō df creare sed face. Lū ergo dicit. Altissim⁹ de terra creauit me- dicinā. non videt creare s: facere. Respōdeo

Sermo

q: in hoc sacramēto non est pprie generatio. nec alteratio. nec trāsmutatio. q: in alteratōe t trāsmutatione s̄balī subiectū manet. Idem etiā de illo qđ fit per generationē aliqd rema- net. vt patet in cinere. S: in creatiōe non est ita. qm̄ in re nouiter creatā nō est aliquid qđ prius fuerit. vt patet de aia a deo nouiter creata. Ita in hoc sacramēto infra illā albedinē est s̄ba seu materia panis. t qđ fit trāsubbatio. totū mutat. q: nihil remanet de materia v̄l s̄ba panis. Jō magi appropiq̄uat creatiōi. ppter h̄ qđ fit a sola potēta diuina. iō dicit. Altissi- mus de terra. i. de suba terrenali creauit. non dicit generauit fecit seu formuit. quia in istis semp remanet aliqd de termiō a q: in terminū ad quē. qđ non est in ista trāsubbatio. Et vir prudens nō abhorrebit eam. q: cōterfa- stiosi abhorrebat medicinas. scz purgatiōes seu pillulas. q: nolunt ipsas recipere. S: pri- dens medic⁹ coopit medicinaz cum melle vel aliq̄ bono nevideat nec sentiat. Ita fecit ch̄ri- stus optim⁹ medic⁹ qui in hostia coopit carnē suā q: non videat nec sentiat. Jō dicit. Vir pri- dens t̄c. Xps possit bñ facere q: videretur in hostia cōsecrata. sicut videt ymagō in specu- lo. S: talis hostia non debet sumi a sacerdo- te. vt dicūt doc. q: abominabile esset comedē v̄sibilit̄ carnes hoīs. Jō xp̄s non videat. smo stat coopert⁹ sub illo velo albedinis. sicut rex infra cortinas. Jō dixit Ysa. cui hoc sacramē- tum fuit reuelatū. Clere tu es deus abscondit⁹ deus israel saluator. Ysa. xly. Quinta rō institutōis fuit ppter pmotionē celestialem. vt scz possim⁹ ascendere in celū. qm̄ p̄ naturā nullus pōt ascendere in celū nisi de⁹. Celiū celi dño: terrā aut̄ dedit filijs hoīm. Mota. celuz id est glia celi. dño. supple. cōpetit. p̄ naturam Terrā aut̄ dedit filijs hoīm. Jō nos si volum⁹ ascendē in celū idigem⁹. pmotoze t adiutoze q: ascendam⁹. q: dicit xp̄s. Nemo ascendit in celū nisi qui descendit de celo. filius hoīs qui est in celo. Joh. iiij. Hoc verbū nisi bñ intelli- gatur esset occasio desperatiōis. Nemo ascē- dit in celum. ergo nec innocentes. nec penitē- tes. nec martyres. nec p̄fessores t̄c. quia null⁹ ipsoz̄ descendit de celo. Sed intelligitur sic. Nemo ascendit in celū. supple. virtute ppria. s: bene ascendit homo in celum virtute corpo- ris christi in hoc sacramento cōtentu. sicut ne- bula que iacet de mane sup̄ terram que de se non potest ascendere propter grauitatē quā habet. s: quando venit sol qui ip̄am calefacit tunc sol facit ipsam ascendere sursum. Idem de nobis qui sumus terrestres t graues. ideo virtute propria non possim⁹ ascēdere in celū

In die parasceues Sermo.

Os legem habe

n̄ mus t fm legem dēt mori. Habet verbum istud Iohann. xix. Et reci- tatum est in passione dñi hodierna. Quotis die p̄ totam septimanam fuit facta repenta- tio t memoria passionis iesu christi. s: multuz diuersimōde nunc q̄ alijs diebus. Represen- tabātur enim tunc vt res diu p̄terita. Et pro- pterea dicentes missam tunc dicabant. In il- lo tempore t̄c. Sed hodie recitatūr vt p̄sens et oculariter visa. Et ideo hodie non dicitur. In illo tempore. sed hodie dicitur. Egressus iesus in presenti. Et est ratio differentie. quia res p̄sens plus mouet corda hominum q̄ res p̄terita. et plus pungit nunc ictus musce q̄ olim v̄lnus datum. Et idcirco vt sentiamns dulcedinē t compatiamur animis nřis mor- ti christi. ipsa nobis representatur hodie vt de p̄nti. et ita fit officium t sermones sicut si nūc ch̄rist⁹ videretur esse in cruce. vt sc̄iam⁹. fm qđ dixit deus. Recordare paupertatis et trans- gressionis mee absinthij et fellis. Trenorum iij. Mota paupertatis. quia nudus crucifi- xus fuit. Et respondet propheta in persona populi christiani. Ab membra memor ero t tabescet in me anima mes. Ibidē. Ab membra scz p̄teritorū memor ero ac scz si esset de p̄senti

In die parafceues

¶ scut dixi loqmur vt si nunc viderem? Iesu xpm crucifixu. Ita et de dolore virgis marie. Sz scitis q; perdone dolore nō sit salutatio nec audet q; dicere verba gaudij psone cōstite tute in tristitia. Jo non salutabim? eam moze cōsuetudo. q; crescerēt sibi dolores. diceret q; dicas Ave. q; uno sum plena omni meroze et dolore amaritudine et miseria zc. Si dicemus. dñs tecū. diceret nec est dñs mecum. q; abstulerūt eum mihi. et crucifixus est. Si dicerem?. benedicta. diceret. et q; dicas tu mihi benedicta. q; oñis me maledicūt. et iō non salutabim? eam. Sz ne predicem? snc deuotio one revertamur ad deuz pendentem in cruce crucifixu dicendo. Adoram? te christe et bene dicim? tibi. quia per sanctam crucem tuam redemisti mundū zc. Nos legem habemus zc. vt s. Pro aliquali verbi ppositi declaratione et materie introductio sciendū est q; in sacra theologia est talis qstio. Utrum aliqd aliud op? christi sufficiet esset ad redimendū humānū gen? preter ei? mortem. et an esset de necestate moriturus. Et ista qstio decindit p sanctos doctores theologie p duas cōclusiones.

Prima pclusio est. si loquimur fm dignitatem sue diuine psone et fm sanctitatem sue diuinitatē et humanitatē dicimus q; quodlibet opus. qdlibet tediū. etiam sine morte sufficiens erat ad redimendū genus humanu. Et rō est. q; iesus christ? inquantū deus habebat in operib? virtutē infinitā. Idez etiam ppter sanctitatē humanitas int̄m q; vna orō vel lacrima vel gutta sanguis preter mortem erat sufficiens ad redimendū gen? hui. ianū habēdo respectū ad predicta. Et istam pclusionem intellexit David in ps. c. xxxvii. qui incipit. Dñe probasti me zc. ibi cum dixit. Cōfitebor tibi q; terribiliter magnificat? es. mirabilia opera tua. et aia mea cognoscet nimis. Loqbaratur David in spiritu prophetie regi messie. et dicit terribiliter. et h? ppter infinitū posse diuinitatis. et magnificat? propter humanitatem.

Secunda cōclusio est. q; si loqmur de iesu christo fm ordinationem dei insertam in lege Ab oñis et prophetis tunc erat necesse q; moreretur. vt mors morte redimeretur. q; postq; homo tradit? erat morti. ppter pcti hois. Sz Ad et postq; xps liberare volebat gen? humānū necesse erat vt moreret. Un christ? morte sua a duplii morte nos liberauit. Sz a morte aie spūali per baptismū. et a morte corporis in fine mundi post resurrectionē. h? reuelauit deus oñis in li. Mlume. xxxv. q; precepit q; si homicida a casu confugeret in ciuitatem refugij. que erāt sex. tres citra iordanem. et tres

ultra iordanem. et q; ibi expectaret quousq; moreretur summ? sacerdos. quo mortuo poterat redire libere. In quo videtur q; daba? occasio desiderandi mortem summi pōtificis. Dicit tñ textus. Abnebit? ibi donec sacerdos magnus qui oleo sancto vinctus est mortal. Mlume. xxxv. Sz querif quis est iste homicida. et que sunt iste ciuitates refugij. et quis est iste summus sacerdos. Dicendum q; homicida est quilibet peccator. In veteri testamento. De quo Ezech. xvii. dñ. Anima q; peccauerit ipsa morietur. et est peccator homicida a casu et non voluntari? nec a proposito quia ille qui facit superbiam vel alia peccata non intendit occidere animaz suam. q; nemo respiciens ad malū opatur. Sz peccator habet complacentiā in peccato. reputa supbia vel alio peccato. exq; peccato sequitur occisionaliter mors aie. Iste peccator est homicida q; pncipalem partem hominis interficit. scilz animā. Ergo non potest intrare ciuitatē hierusalem illam. scz que sursuz est mater nostra id est celum. sed oportet ipsum cōfugere ad ciuitatē refugij. Quia oīs iuerunt post pactā pñiam ad lymbū. et in ciuitatē hierusalem ire non poterant. q; tūcūq; iusti essent. donec summ? sacerdos q; est dñs noster Iesus christus moreretur. De q; David dicit. Tu es sacerdos in eternū fm ordinem melchisedech. Quia celum clausum fuit. q; Ben. iiij. dicitur q; post peccatū primi homis collocauit deus cherubin flāmē gladiū atq; versatilem ad custodiendā viam ligni vite. Un sanc? tho mas. iiij. pte. q. xlvi. arti. v. vbi hanc figurā psequit dīc ad pñm. q; pñs antiq; p bona oga meruerūt introitū regni celoz p fidem passio nis iesu christi. fm id ad Hebrewos. xj. Sancti per fidem vicerūt regna. opati sunt iusticiā. p quā etiā a pctō ppxio purgabat. qntum pñnebat ad emendationē ppxie persone. non tm alicui? fides vel iusticia sufficiebat. ad remouendū impedimentū. qd et lat per reatū toti? hūane nature. Qd qdem remotū est p effusione sanguis dñi nfi iesu xpi. Jo ante passionem xpi null? intrare vel ingredi poterat regnū celeste. adipiscendo. Sz beatitudinē eternam. q; pñsistit in plena dei fruitione. q; cōrīst? meruit nobis introitū regni celorum. Hec ille ibidē. Patet q; absolute non erat necessariū xpm mori vt dic pma cōclusio. quā etiam dat bear? Tho. in. iiij. pte. q. xlvi. arti. j. ponit. q; hois alio mō liberaset. Sz fm suam pōdinationē quā p prophetas exp̄lit. et in lege antiqua per figurā pñstrauerat. necesse erat xpm mou vt scripture implerent. Et h? est qd

Bermo

dicit Luce. xxij. c. Fili? hois fm q; diffinitū ē vadit. Et Lu. vte. Hec sunt verba q; locutus sum ad vos cū adhuc esse vobiscū. qm ne cessē ē impleri oia q; scpta sunt in lege oñsi et prophetis et psalmis de me. Et qm scptū est qm oporebat xpm patiz resurgē a mortuis. Hec Tho. ibidē. Et q; thema istud pponitur nō in psona iudeoz morte xpi pcurantiū in iuste. h? pponit in psona oīm ppheterū q; dicunt. Mos legē habem?. q; in lege eoz scpta serpēs eneus et agn? pascalis figure erāt mortis xpi. Ergo vt scripture impleat et regnum celoz aperiat xps fm illā legē dñ mori. Patz ergo thema. Ab oportet declarare qō pñslo xpi fuit p nra redēptione et recōciliatione. Pro q; sciendum q; sicut in pñaricatione ade fuerunt sex circūstantie seu cōditiones. sic in pñaricatione xpi fuerūt sex circūstantie vel conditio nes correspondētes pñaricationi.

Prima fuit refection corporalis.

Secunda ligatio personalis.

Tertia damnatio humanalis.

Quarta compassio socialis.

Quinta defunctio temporalis.

Sexta seplatio terrenalís.

Primum qd fuit i pñaricatione xpi fuit refection corporalis. q; xps ante suā passionē voluit cena re cū aplis. Rō. qm sicut pñaricatio ade incepit a refectione qñ adā comedit de fructu vrito. Sic xps ad oñdendū q; venerat ad reformandū malū ade voluit comedē cū aplis. Dic practice qō apli. s. petr? et iohes vt patz Lu. xxij. dixerūt sibi. Rabbi: vbi vis parem? ubi comedē pasca. q; illo āno pasca iudeoz fuit in die veneris sc̄tā et in nocte de sero incipiebat solēnitas. et comedēt agnū pascalē cū lactucis agrestib?. Jo dixerūt sibi. Rabbi vbi vis parem? ubi comedere pasca. Qui respondit eis dices. q; irēt ad ciuitatē. s. hierolin ad domū cuiusdā boni homis discipuli sui se crete. Et misit petrū et iohānē. Lu. xxij. Dic quō petr? et iohes dixerūt dño dom?. q; mḡ eoz xps mittebat iplos ad eū. Et ille rñdit. O benedicti vos qui estis discipuli saluator? et qd vult. Qui dixerūt. Iā scitis quō mḡ nř licet sit dñs oīm rerū tñ vult esse paup. et initit nos vt in domo vñ faciat pasca. Qui regratat? fuit deo de tanto honore q; saluator vellet facere pasca in domo sua. Et oñdit eis cenaculū magnū stratu? qd parauerat. p se dices q; ipse volebat soluere oia necessaria et parabo. et vos reuertimini ad eū. et auisets cū ne veniat de die q; principes dederūt sententiā mortis h? eū. et volūt ipm capere. Ido xps venit hora tarda. et secrete intrauit ciuita tem. Logitate quō ille bon? hō dñs dom? ora uit xpm in suo ingressu sibi regnando. q; placuit sibi venire ad domū suā. et volebat seruire xpo et dare aquā ad man?. h? xps noluit. Deinde xps dedit benedictionē mēse. Oculi oīm in te. Et posuit se ad mēsam cū aplis. Di cunt aliqui. s. deuoti pte platui. q; euāgeliste nō dicūt q; ipsa xgo fuerit in cena. h? benc dīcunt q; fuerit in passione. et q; virgo maria in die pasce fuit in hierlin. et etiā in passione xpi. q; hoc dicūt euāgeliste. Jo credit verisimilit etiā voluit esse in cena cū filio suo q; recesserat cū aplis in ciuitatē effrem iuxta desertū. Jo virgo cogitans q; filius suus esset in festo pasce in hierlin sicut pñsuerat. Jo nocte pterita cū gaudio venerat hierlin: sperans audiē sermonē filij sui in die pasce. Et statī iuit ad domū marie magdalene q; rens quid erat de filio suo. Que dixit quō erat in domo cuiusdā ciuitas cū discipulū suis. Dixit xgo maria Rogo q; vadām? ad eū. Magdalena autē q; sciebat totū negociū volebat ipsam retinere vñq; i crastinū. h? virgo oīno voluit ire. et magdalena martha lazarus zc. associauerūt eam vñq; ad dictam domū et magdalena pulsauit ad pouā. Logitate quō timere potuit ille ciuitis ne eēnt iudei venientes capere xpm. Qui dixit xpo quō mī sua volebat intrare. et placuit. Et ingressa xgine dixit filio. O fili multum desideravi videre vos. Et reprehendit iohannē nepotē suū q; non intimauit sibi noua de filio suo. Qui excusauit se dices. quō furent in loco sepato. Xps vero invitauit matrem vt comedeter sicut fecit. Sciens xps q; passio sua appropinquabat in fine cene dedit vale matri sue ne esset pñs. h? ipa volebat omnino remanere cū filio suo. h? xps nō sustinuit Tunc xgo uitauit ipm cū aplis ad prandiū in crastinū. q; ipa faciebat magnū festū. quia pasca. et q; tali die. s. veneris ipa conceperat eū. Xps autē sciens prandiū qd sibi pñbāt. nō luit dicere matri expresse ea q; erāt futura altera die h? benigne rñdens dixit. Abater vos et ego comedemus cras simul in eadē mensa. s. passionis xpi. et de istis eisdē cibis. s. doloris. Sz ipsa mī nō intelligēs h? tora cōsolata et leta recessit. Logitate quō magdalena q; totū sciebat dicebat. Dñe cras malū prandiū est. p nobis et vobis. h? si ab euāgelistis nō dicunt. quia tñ nō sunt contraria euāgeliō. et deuoti doctores et sc̄ti ista scribūt hoc mō facta. ideo pie credenda sunt. q; etiā verisimile est. q; itares fuerint geste. Post recessum mīris xps fecit qtuor. pmo dixit aplis suā passionē vt dicit Lu. dices. Desiderio desiderauit h? pasca

Bermo

oñdit q̄ nō potuerūt ip̄m capere nisi voluiss̄ capi. Logitate quō apli gaudebant q̄n iudei cecidebat. d. q̄ xp̄s nō caper. dicit Chrys. Con sidera xp̄iane q̄nta xtus ē in xp̄o iudicatu ro q̄ tantā habuit iudicād̄ solo xb̄o xtutē. Jō dicit. Nemo tollit animā mēcā a me. s. inuitō. Jō. xij. Et a xp̄o licentiatī surrexerūt. Qui bus dixit xp̄s iterū. Quē q̄ritis. R̄nderunt. Ihm nazarenū. Dixit eis Ihs. Duxi vobis. q̄ ego sum. Si ḡ me q̄ritis: sinite hos abire. At illi manūn̄iecerūt in cū: r̄ tenuerūt. Quibus dixit xp̄s. Tāq̄ ad latronē existis cū gladijs et fustib̄ cōprehendē me. q̄tidie erā in tēplo docens et nō me tenuistis b̄ h̄ est hora vestra et p̄tās tenebraz̄. Tūc petrus q̄si desperat̄ volens mori. p̄ xp̄o euaginato gladio voluit occidere vnū de illis ministris. qui auerit caput: et abscondit auriculā ei⁹ dexterā. Lui dixit xp̄s. Abite gladiū tuū i viginā. Calicē quē dedit mihi p̄r nō vis vt bibā illum. quō ḡ im plebunt scripture. Sz̄ restituit sibi aurē. Tūc apli videntes xp̄m captū et ligatū fugierunt timentes ne etiā caparent. Logitate quō dīcebat quilibet iploꝝ. O miser mō cōpletū est scandalū qđ dixerat. O miser sic diuinito magistrū meū: r̄ sine ictu ipsum defero. O miser dixit Jōbes qđ dicaz matri sue. Et redijt ad xp̄m. Glidens petr⁹ q̄ iohes redibat etiā redijt. r̄ seq̄baſ a longe vt videret finē. Dicunt aliqui. q̄ q̄n xp̄s capr⁹ intrauit p̄ portā ciuitatis hierlin imagines lapidec impatoꝝ romanoꝝ q̄ erat ibi sculpe iclinauerūt se xp̄o. q. d. Dñe hoices rōnales vos ligauerūt. et nos irōnales vos adoram⁹. Ecce hic ligatio psonae xp̄i. Et fuit cōpleta ppheta Thren. iii. in psona oim pphetarū. d. Spūs ois nr̄i xp̄us dñs capr⁹ ē in p̄ctis nr̄is. Lui dixim⁹. In vmbra tua viuem⁹ in gentibus. Tercio fuit in passione xp̄i dānatio humana. q̄ corā q̄tuor iudicib⁹ xp̄s fuit cōdēnat⁹. s. corā anna. caypha. herode r̄ pilato. Rō. qm̄ p̄pt p̄ctm ade humanū gen⁹ fuit cōdēnatū ad corrūpendū sub q̄tuor elemētis. q̄ si adā nō peccasset: nō ignis nobis nocuisset nec aer malas ipressio nes dedisset. nec fecisset tēpestates ē nos. nec aq̄ nos submersisset. nec tra nos lefisset opan do vel ambulādo in ea. Jō xp̄s ad satissaciē dum. p̄ nobis vt post diē iudicij sim⁹ liberi ab his corruptionib⁹ elementoz̄ voluit cōdēnari coram q̄tuor iudicib⁹ predictis. Dic practice quō xp̄s capr⁹ r̄ ligat⁹ fuit ducr⁹. p̄mo coram anna pōtifice q̄ erat socer caiphe. q̄ erat pontifex anni illi⁹. q̄ erat maxim⁹ inimic⁹ xp̄i. De quo gauislus fuit Jōbes q̄ erat sibi not⁹. quia portauerat sibi encenia pisciū q̄ p̄ iohannis

dixit. Tristis est tē. Ideo remediū est orare. Jō vigilate r̄ orate vt nō intretis in tēptatio nē q̄ idē faciā. Et elongauit se ab eis q̄tū iactus ē lapidis. r̄ orauit ter ppter tria q̄ pte bat. P̄t̄ oia possibilia sunt tibi: transfer calicē hūc a me. In hac orōe xp̄s oñdit se h̄re verā humanitatē q̄ naturalis refugit mortē. s. xp̄s p̄mp̄t̄ erat ad mortē dando nobis exēplūt̄ in tribulatōibus conformemus nos diuine voluntati. Secūdo petijt suā resurrectōez d. P̄f trāseat a me calix iste. s. passiōis mēsura te a deo p̄p̄. trāseat. i. solū duret p̄ tres dies r̄ veniet resurrectio gliosa. Jō dixit. P̄t̄ m̄seat a me. Sup h̄ dicit Hilari⁹. Nō petijt q̄ nō ve niat. s. q̄ trāseat ab ip̄o ad martyres. vt. s. fortitudo et patiētia sui martirij trāsiret ad martyres. r̄ essent fortes et patiētēs ad sustinēdū martyriū. ppter eū. et ex hac orōne sc̄i martyres: laurētius. vincenti⁹. katherina. agnes. r̄ ali⁹ fuerūt fortes ad sustinēdū martyriū patienter. Et dicit Lucas q̄ tūc fact⁹ ē i agonīa nō sensualitatis ē rōem. q̄ talis agonīa nūq̄ fuit i xp̄o. tal solū ē in nobis. Sz̄ agonīa fuit sensualitatis ē obiectū. s. passionis. q̄ xp̄s vidit p̄ncipalē oēs passiones. passionis sue q̄s sensualitas refugebat. Jō vene se strinxerūt r̄ inde sanguinē pruperūt ex memoria passio nis. Tūc venit angel⁹ ad p̄fortandū eū. nō q̄ ipse indigeret eo. q̄ fortior ē angel⁹. s. angel⁹ fecit oblequiuſ suuſ q̄ debuit facē erga dñm suū. siē facit scūtifer p̄fortans dñm suū multū forte plū intrantē. Qui dixit xp̄o s̄m mentē deuotoroz sc̄tōꝝ doctorz. Dñe hec passio nō est ē volūtātē vestrā: vos metipsam ordinasti cū p̄p̄ spūscō. p̄ saluatōe credentiū r̄ obediētū. Jō sc̄i p̄fē leti expectat̄ vos in lymbō. r̄ ex ista passione maḡ gilla ē vobis para. q̄ ppter ipsam eritis iudex v̄lis sup om̄es creaturas. Post recessū angeli venit xp̄s ad discipulos r̄ inuenit eos dormiētēs p̄ tristitia: r̄ dixit eis Surgite eam⁹. spūs p̄mp̄t̄ ē s̄ caro ē infirma. Et venerūt iudei cū gladijs r̄ fustib⁹. Tūc petrus dixit xp̄o. Dñe: si ȳcutim⁹ in gladio. R̄nidit xp̄s. q̄ nō debem⁹ nos defendē armis s̄ patiētia. Tūc traditor iudas q̄ dederat eis signū osculi nc caperēt loco xp̄i iacobū silem xp̄o: dixit xp̄o. Ave rabi. r̄ osculat⁹ ē eū. q̄ h̄ erat cōsuetudo xp̄i osculari discipulos nouīt̄ venientes. Xp̄s xō auerut facē suā r̄ dixit iude. Juda osculo filiū hois tradis. q. d. Abiser cogita dānationē tibi hodie pataz. Et venit obuiā iudeis. d. Quē q̄ritis. R̄nidet. Ihm nazarenū. qui volens ip̄los humiliare dixit. Ego sum. qđ est. p̄p̄uū nomē dei. Quo noīe audito oēs iudei ceciderūt in terrā. Jn q̄ xp̄s

In die parafceues

māducare vobiscum anteq̄ patiar. Dico eis vobis q̄ ex h̄ nō māducabo illō donec ip̄leat in regno dei. Et accepto calice grās egit r̄ dit. Accipiter comedite. h̄ est corp⁹ meū qđ p̄ vobis tradeſ. Lui dixit petr⁹. Dñe iste pa nis ē corpus vestrū. R̄nidit xp̄s. Petre nihil est ibi de pane. Imo est corpus meū: cōmede. Qui postq̄ cōicauit dixit. O dñe totū me cō fortuit nunq̄ aia mea inuenit tm̄ sapore in aliq̄ cibo. Cōicauit etiā oēs ap̄los etiā iudā. r̄ tūc diabolus intrauit in eū ad pleni⁹ possi dendū. q̄ qui indigne cōicat: diabolū recipit r̄ dixit iude. Qđ facis fac citi⁹. Et apli nō in tellexerūt credētēs q̄ de aliq̄ ope fiendo loq̄ retur sibi. Tūc xp̄s ordinauit ap̄los. et fecit eos p̄sbyteros: dicēs. Ih̄c q̄tienscunq̄ fecerit in mei memoriā facetus. Simult̄ et calicē postq̄ cenauit accipiēs grās egit. r̄ dedū illi dicens. Bibite ex h̄ oēs. h̄c ē sanguis me⁹ no ui testamēti qui p̄ vobis r̄ p̄ multis effundet. Quarto p̄cessit ad dandū aplis aliq̄s bonas doctrinas. qđ a iohāne vocat̄ testamētū. dicens eis. Abodici et iā nō videbitis me r̄t̄. Jō sustineatis patientē tribulatōes et p̄secu tōes. q̄ si me p̄secuti sunt et vos p̄sequen tur r̄t̄. Ego mitū vobis sp̄m veritatis. Et fa cto fmone orauit p̄ eis d. Ego p̄ his rogorū. et apli siebant semp. Ecce h̄ refectio corporal̄ p̄ n̄a reformatōe sicut fuerat in priuatōe. Et fuit cōpleta ppheta moyſi de ista cena dīcētis. Edēt carnes nocte illa ossas r̄t̄. Exo. xij. Edēt. sc̄i cuž aplis carnes r̄t̄. Sc̄o fuit in xp̄i passione ligatio psonalis. q̄ fuit capt̄ et ligat̄ in psona i orto. Rō. q̄ sicut in puari catione post refectionē adā fuit ligat̄ p̄ p̄ctm in orto padissi terrestris. cuž an fuisse liber in iusticia originali. Jō xp̄s ad ondendū q̄ ve nit ad reformationē puaricatois ade voluit capi et ligari. Dic practice quō hymno dicto i. p̄ grāriūactōes. s. memorīa fecit mirabiluz suoz r̄t̄. fecit etiā grās dñō dom⁹. q̄ xp̄s nō estingrat̄ dīcēs q̄ p̄seueraret in bona vita. r̄ q̄ ip̄m recipet in domo gl̄ie sue. Et egressus iesus cū discipul̄ suis trans torrentē cedron. sic dictū ab arborib⁹ cedrinis. Mota quo val lis iosaphat ē int̄ montē oliueti et hierlin. Et p̄ mediū vallis iosaphat trāsit torrēs cedron et introiuit in ortū in q̄ multotiens iuerat. Et luna erat plena iuxta legē. Exo. xij. q̄ semp erat pasca in plenilunio. Dicit inarc⁹. q̄ tunc xp̄s cepit pauere r̄ tedere. Et h̄ ad ondendū suā verā hūanitatē. q̄ naturalis refugit mor tein. Qđ est h̄. Xp̄s dixit. Tristis est aia mea v̄lq̄ ad mortē. et h̄ ppter fugā ap̄loꝝ. ppter do lores nr̄is r̄ destrucionē iudeoꝝ. ppter hoc

In die parafceues

sibi mittebat. qd tanq; malus iudex libenter recipiebat illa seruita. Iō ancilla ostiaria pmi/ sit iohes intrare. qd fecit cū ea vt pmittet perz intrare. Lui dixit ancilla ostiaria. Nuuqd tu ex discipul's homis illi'. Qui negauit cū tu mox captionis. et posuit se ad ignē cum alijs. Tūc annas interrogauit xp̄m de duob;. scz de doctrina z discipul' di. Et nunq; sufficit doctriua moysi. videf qd tu sis sapiētior deoꝝ. et facis te capitaneū gentiū. qd h̄. Xps rñdit ad p̄mā qōem de doctrina dicens. Ego palā locut'sum mūdo. ego docui in synagogaz in tēplo qd oēs iudeci inueniūt. et in occulto locut'sum nihil. quid me interrogas interrogas eos qui me audierūt qd locut'sum ego ip̄s. Etiam rñdisset ad scđam qōem. s̄ nō habuit locū. qd seruus pōficiis alapa ip̄m p̄cussit dicens. Sic rñdes pontifici. Et p̄stravit ip̄m ad terram. Qui dixit illi postq; surrexit. Si male locut'sum. testimoniu phibe de malo. s̄ āt bene qd me cedis. q.d. Tu nescis quē cedis. s̄ scies in iudicio. Clidēs petrus qd xps sic p̄cutiebatur flebat. Lui dixerūt. Nunq; et tu ex discipul' ci'es. qui negauit dicēs. Nō sum. Dixit vñ ex fuis pōficiis cognat' ci' cui' abscidit petrus auriculā. Nōne ego te vidi i orato cū illo. Tūc petr' nō solū negauit xp̄m s̄ etiā iurauit et anathematizauit dicens qd nō nouisset eum. Qd petre vbi sunt vba tua. pmissa. qd dicebas. Ego tecū patus sum icarcerari et in mortē ire et si oportuerit me inori tecū. nō te negaboz. Si oēs scandalizati fuerint. ego nō scandalizabo. O male fuasti pmissū. Et gallus can- rauit. Et p̄uersus xps resperpit petru. q.d. pe- tre tu me negasti. Tūc petrus egressus foras fleuit amare. Dicit hic mḡ historiaz qd petr' abscondit se in quoddā sepulcrū. et qñcunq; gallus catabat petr' semp flebat. iō portabat sudariū. Lū tñ solo tūmōe xp̄m negaret quid erit de te qui ip̄m negas et renegas ex malicia. Tūc annas viso qd gall' cantauerat p̄siderās qd erat alta nor dedit lñiamyt xps duceretur corā caipha sic factū fuit. Logitate quō xps fuit ibi recept' vbi erant p̄gregati xp̄i inimici di. Ribalde qtiens p̄fudisti nos in tuis fmo- nibus. et multi falsi testes surrexerūt p̄tra eū. Lui dixit iudex. Audi qnta adūsum te dicūt testimonia. Jhesus aut nihil ridebat. Nō. qd in iudicio calūnioso meli' ē tacere qd aliquid dicere. Iudex iterū dixit. Lur nō loqr̄is. Audi ro te. s.iuramēto. vt dicas nobis si tu es xps. Tūc xps nevideret despicer nomē dei dixit. Tu dixisti. supple verū. qd ego sum fili' dei et messias saluator mūdi. Et amodo videbitis filiū hois sedentē a dextris virtutis dei et ve-

nientē in nubib' celi. Dixerūt. tu ḡ es fili' dei. Qui ait. Glos dicitis. qd ego sum. Quo au- dito caiphas in signū blasphemie scidit vestimenta sua dicens. Blasphemauit. audiſlī bla- sphemā. quid vobis videf. et cōdēnauerūt eū esse reū mortis. Tūc expuerūt in faciē ei' et dabant sibi alapas. et sic tenuerūt ip̄m p̄ totā noctē. Et hodie mane hora p̄ma duxerūt eū ad pilatū tradentes ipsū curie sclari vt more retur. accusantes eū dicentes. Hūc inueniūt' subuentē gentē nostrā. et phibentē tributa dari cesari. et dicentē se xp̄m regez esse. Luce xxiiij. Pilatus interrogauit eū di. Tu es rex iudeoz. Xps rñdit. tu dicis. supple verū. Aut pi- latus ad p̄ncipes sacerdotū et turbas. Mihil inuenio cause in hoie h̄. At illi inualecebant dicentes. Lōmouit p̄plm docens p̄ vniuersaz iudeā. incipiens a galilea vñq; huc. Tūc pila- tus interrogauit. si hō galileus esset. et vt co- gnouit qd de herodis p̄tate esf. remisit eū ad herodē qd et ipse bicosolumis erat illis dieb'. qui diu desiderauerat xp̄m videre. ppter mi- racula. et gauisus ē valde. Nō ex deuotione s̄ sperabat ab eo aliquid signū videre vt iocu- latoꝝ. Et iuxta suū desideriū fecit xpo mul- tas qstiones. Primo dixit sibi. Audiui qd tu scis cōuertere aquā in vinū. iō facias coram me. et fecit portare magnū vas aque dicens. cōuertas. Sed xps sibi nihil dicebat s̄ tanq; stultum ipsum despiciebat. Deinde herodes dixit. Audiui qd scis multiplicare panes. fa- cias corā me z̄. et nihil fecit. Idem audiui qd ambulans sup aquas. facias coraz me. s̄ xps nihil dixit sibi. Dixit herodes ei. Flescis quia potestate habeo liberandi te. et xpus ei nihil rñdit. Spreuit aut illū herodes cum exercitu suo. et illusit indutū veste alba remisit eū ad pilatū. Et facti sunt amici herodes et pilatus in ipsa die. Nā antea erat inimici adiuvicem. Pilatus aut cōuocatis p̄ncipib' sacerdotū et magistratib' et plebe dixit ad illos. Obtuli- stis mihi hāc hominē qd autentē populū. et ecce ego corā vobis interrogās nullā cām inueni in isto ex his in quib' eū accusatis. sed neq; herodes. Nā remisit illū ad vos. et ecce nihil dignū morte actū est ci. Clidēs diabol' magnā xp̄i patientiā et sc̄toꝝ patrū in lymbo leticiā volens ip̄cide passionē xp̄i apparuit i somnis v̄xori pilati adhuc in lecto dormienti vt sic mediante muliere nostrā impediret re- dēptionē. et minat' ē ci nisi suaderet viro suo qd nullo mō occideret hoiez illū bonū et iustū. Tūc pilatus tā amore mulieris qd etiā quia sciebat qd ppter iuidiā ip̄m tradidissent labo- rauit vt xp̄m liberaret. salua tā beniuolentia.

Bermō

iudeoz. Tūc qdrupl' voluit eum liberare. Primo ppter xp̄i innocentia. qd ad p̄tē secrete xp̄m examinauit. si phibebat tributa dari ce- sari. xps rñdit qd nō: imo dixerat. Reddite qd sunt cesaris cesari. Itē si erat rex iudeoz. Re- spondit xps. Regnū meū nō ē de hō mūdoꝝ. imo iudei voluerūt me facē regē post p̄uiū qd ego eis feci s̄ ego fugi. Tūc dixit pilat' iudeis. Ego nullā cām mortis inuenio in hoie isto. At illi clamaueſt dicētes. Crucifige crucifige eū. Scđo pilat' voluit xp̄m liberare p̄ grām quā iudei habebāt et p̄uilegio impato- ris qd in pasca possent liberare vñū vinctum quēcūq; petiſſent. Rō. qd tali die p̄plm iſt' erat liberat' a captiuitate egypti. idō in memoria illi' liberatōis obtinucrūt illō p̄uilegiū. Iō pilat' tractabat de illo p̄uilegio vt xps libe- rareſ dicens. Et p̄suetudo vobis vt vñū vin- cūtum dimittā vobis in pasca. vultis ḡ dimit- tam vobis regē iudeoz. Clamauerūt rursuz om̄is dicētes. Non hūc s̄ barrabā qui erat la- tro et homicida. Tercio voluit xp̄m liberare ex cōpassione. cogitauit pilat' qd inuidia et ma- licia cordis vincit ex miseria illi' qd quē est in- uidia. Iō pilat' dixit xpo. Clideo totū p̄plm qd te motū ex inuidia. ideo flagellabo te vt sic trāseat malicia ipsoꝝ ne moriar. Rñdit xps. Facias qcqd voluer. Tūc pilat' apprehendit h̄m. et fecit ligari nudū ad colūnā: fm mḡ fm in historia: adeo spissam qd manus manū ad spaciū duarū palmarū nō tangēt. s̄ cū corri- gūs trahebanſ et ligabai. s̄. et ita miserabilē flagellabat. qd a planta pedis vñq; ad verti- cem nihil remanebat illeſum in suo bñdicto corpore nisi solū lingua. qd p̄ pctōribus et la- trone in cruce oxaret atq; testamētu facēt. Et impleta fuit sc̄ptura quā pdixerat. s. fili' hois trāfē gentib' et flagellabat et cōspueſ. Abi- lites aut qui flagellabat eū fm aliq; erant qd tuor. qd p̄uni duo fm h̄iero. in glosa vgas de spinis et vespib' acucissimis habuerūt cō- fectas quib' curc' aperuerūt. Illis vñ fatiga- tis alij duo flagella habuerūt. in qd summa- te erāt nodi aculeis acutissimis trāfxi carnē sanctā scindētes. Alij aut duo habuerunt ca- thenas hñtes vñcos in summitatib' et quasi carnē extrarerūt. Tūc Eusebi' et Chrys. sup illo verbo. Disciplina pacis nr̄e sup eu. dicūt qd ista disciplina fuit triple. s. dura. qd vgas et spinis. durior. qd flagellis nodatis. durissi- ma. qd cathenis ferreis xps fuit celus. Tūc cū fm medicos in humano corpore sint. cclxxvij ossa. ita xps fuit flagellar' qd libet os rece- pit triplicē iuctū. vñū de virgis. aliū de flagel- lis. scū de cathenis. Soluit' iugit xps pprias vestes induere voluit s̄ nō fuit pmissus. Nā milites suscipientes h̄m duxerūt eū de colū- na et loco flagellationis et introduxerunt in atrū et cōuocat totā cohorte. Et induerunt eū veste purpurea antiq; et aspera in signū re- gie maiestatis. Nā purpura reges vtebant. Et plectentes coronā de spinis marinis que acutiores et longiores spinas hñt ceteris spi- nis. et capiti ei' imposuerūt. qd eū in capite in lxxij. locis crudeliter vulnerauit. Nā erat ad modū pilei. ita qd vndiq; caput teget et tan- geret. ita qd aculei ossa penetrarent. isti iunci fm Isido. ab intra fuerūt cōcaui fugentes ad se sanguinē xpi. Arundinē vero dederunt in dexterā eius qd s̄ p̄cepto regali et illudebat ei et genuflexo ceperūt eū salutare derisorie- dicentes. Ave rex iudeoz. q.d. regē te dixisti iudeoz: iā coronar' es. et expuentes in eū de- derūt ei alapas tanq; fatuo. Propt' qd eccia p̄p̄sis orando nō flectit genua. sicut p̄ paga- nis et alijs. Et tūc exiuit iterū pilat' foras et dixit. Et cognoscatis qd nullā cām inuenio in eo. adduco eū foras. Exiuit ḡ J̄esus por- tans spineā coronā et purpureū vestimentū. Et dixit eis pilat'. Ecce hō. q.d. hic est hō qd se regē vestrū dixit vt asseritis. Sufficit ergo vobis p̄ illo verbo qd abominabilis sit sibi il- lata cōtumelia z̄. Lū ergo vidissent eū pon- tifices et ministri clamabant. Crucifige cruci- fige eū. q.d. illa pena nō sufficit. s̄ perimus vt crucifigat. et nō petebant alij mortē nisi cru- cifixionis. Quia fm Chrys. crucifixio tanta erat cōfusio vt nullus hoim ampl' de cruci- fixo memorat nisi in maledictione z̄. Et illō conqueris dawid dicens. Sicut aqua effusus sum. Quia in omni liquore odor remanet in vase. dempta aqua. Coluerūt eī nomē ei' delere. vt dicit sanct' Thomas sup dicto ver- bo. ergo petebant vt crucifigere. Dixit aut pilatus. Accipite eum vos et crucifigite. ego eī nō inuenio cām in eo. Rñderunt. Ilos le- gem habem'. Neuit. xxiiij. et fm legē hāc de- bet mori qd filiū dei se fecit. Lū pilat' audisset hunc sermonē magis timuit. nō legē. qd gen- tilis. s̄ ne forte fm h̄iero. vex esset qd originē diuinā haberet. et sic i eo crimē enorme cōni- siller. s. flagellando. et sic de alijs. Iō de hoc certius inquirere volens. Ingressus iterū in pretozū cum J̄esu. et dixit ad h̄m. Tūc es tu de diuina vel humana generatōne z̄. J̄esus nō rñdit ppter difficultatē qdōis. qd pilatus nō sufficiebat eā accipere. Dixit ad eū pilat'. Abihi nō loqueris. Flescis qd potestatem ha- beo crucifigendi te et dimittere te. Quibus verbis pilatus condēnauit scipm. Rñdit ih̄s

In die parafceues

Non haberes potestatē aduersus me ullam nisi tibi datum esset desup. ppter ea qui tradi dit me tibi maius pctm hz. Ubi dicit Aug. q̄ qui peccat ex avaricia plus peccat q̄ ille q̄ peccat ex timore humano. Exinde. i. ex hac cā q̄rebat pilar⁹ dimittē ihm. sicut astutus vi dens q̄ eū notasset de pctō si innocentē occideret. q̄rebat q̄ oportunitatē dimitti eū si/ cut antea fecerat. Judei q̄ hoc considerātes clauauerūt dicētes. Si hūc dimittis nō es amicus cesaria. Igit̄ cū pilatus audisset hos ser mones duxit foras ihm in loco publico. q̄ dico licostatos. Erat autē pasceue. i. pma dies so lennis in q̄ pparabant cibos p sabbato. in q̄ sabbato nō licuit pparare cibū ppter solennitatē. s̄ in pcedenti. l. sexta feria. iō oī sexta fe ria dicebat galceue. hora q̄s sexta q̄ dic se/ ta hō fact̄. Et dixit pilar⁹. Ecce rex vester. Illi autē quasi freneticī clamabant. Tolle tol le. crucifige eū tc. Dicit eis pilatus. Regem vestrū crucifigā. q. d. vtq̄ ex h̄ verecundia magna generabif q̄n audies de vobis dici q̄ rege vestrū crucifixisti. Considerūt pontifices Non habem⁹ regē nisi cesarē. Tūc pilar⁹ con siderans se incurtere indignationē pli ⁊ cesa ris cōlensit petitioni eoꝝ. Sedenti iḡt p tri bunalī. misit ad eū vtoꝝ ci⁊ dicens. Nihil tibi de iusto illo. Abulta em̄ perpessa sum hac no cte ppter hunc sanctū hoīem ⁊ iustuz. Tunc em̄ diabolus cognouit fructū passionis Jesu xp̄i ex leticia aiarū in limbo existentium. q̄ ex plurimis pphctiūs sperabant se redimi. Eli dens autē pilar⁹ q̄ nihil pfigceret. s̄ magis tu multus fieret. Accepta aqua lauit manū suas corā populo dices. Innoceus sum a sanguine iusti hui⁹ vos videritis. Et r̄ndit vniuer sa turba. Sanguis ei⁹ sup nosz sup filios no stros. q̄ horrendū testamentū fecit h̄ po pulus stult⁹. Manet em̄ hoc testamētu vscq̄ in hodiernū diem. Nam in signū hui⁹ vindi cte q̄n masculi iudeor⁹ de hoc genere q̄ sic cla mabant nascunt̄ habent manū dextrā plenā sanguine capiti innixā. Quare pilar⁹ timore concussus dimisit eis barrabā homicidā Je sum vero flagellatū tradidit voluntati eorū. vt crucifigeret contra legē iusticie. Et fuerūt hec verba quib⁹ pilatus xp̄m sententiauit ie sum seducentē populū. blasphemantē deum dicente se xp̄m regē esse iudeorū. cruci affigē dum condēno et adiudico. Et quia hodie est oblatus alpha et o. principiū et finis. idō his dieb⁹ ecclesia obmittit initia ⁊ fines horarum Quarta fuit in passione xp̄i cōpassio socia lis. Quia nō solum xp̄s sustinuit passionē et dolores cordis. s̄ etiā virgo maria mater sua

nota.

Bermo

bat ex plagiis flagelloꝝ et spinarū ⁊ magnitu dine crucis. q̄ in lōgitudine pedes. xv. ⁊ in la titudine. x. Ideo exentes in eū qui dicit cal uarie locus. ⁊ cū ducerent eū ⁊ ita repente p cedere nō posset: inuenierūt hominē cyreneū nomine Symonē venientez de villa patrem alexandri ⁊ rufi. hūc cōphenderūt ⁊ angaria uerunt vt tolleret crucē eius. Et imposuerūt illi crucem portare post xp̄m nō ex misericor dia moti. s̄ vt citius ad mortē puenirent. Nec quis estimare debet illud esse cōtra pfectionē xp̄i existentis verus deus ⁊ verus hō. Tradiderat em̄ diuinitas xp̄i humanitatem ex toto infirmitatib⁹ humānus ad patieudū. nolens sibi in aliquo suffragari. quo ad pene alleuia tionem. ⁊ ideo infirmitatis humane conditio exposcebat vt homo xp̄s sic tota nocte fatiga tus ⁊ crux effusione debilitatus: sub tanto pondere deficeret. Nec mirū cū in minore la bore als fatigatus: puta itineris sederit p re foscillatione viriū supra monte. Joh. viii. Hic primo nunciatiū fuit beate Marie vngini (que tūc fuit in domo marie magdalene vt volūt potiores doctores) xp̄m filiū suū esse cōdēnatū ad mortē. Cū quanto autē cordis dolore et animi pturbatione hūc nuncium receperit ppendere pōt quelibet fidelis mater. Nec tñ aliqd indecens sue pudicicie vel virginitati derogans cōmisit. Nec verū est illud fabulo sum (quo virginī gloriose iniuriari impie v̄dictur) virginē cucurrisse ad similitudinē insa nientis mulier̄ hincide de domo ad domū ad quas xp̄s ducebat ac in signū angustiarū suarū crincs euulisse. ac p rimas. pspexisse. ⁊ manibus depressoꝝ ⁊ cōplosis lamentabiliter plantisse. Et plura alia q̄ omnia falsa ⁊ fruo la sunt. Ratio. als multe mulieres pfectiores fuissent beate virginis. Sophia septē filiorū mater. ⁊ q̄plures alie multe. Sed cū tres sunt modi plangendi. Quidā nimis dolore exprimūt in opere exteriori. sicut hely. i. Regum. iii. qui audito captā archam dñi. ⁊ du os filios mortuos cecidit retrosum ⁊ confratris ceruicibus expiravit. Quidā nihil mole stum patiunt̄. tñ ppter quandā honestatem dolorē simulāt bestiali quodā clamore. vt iu uencule de morte viroꝝ deformū ⁊ vetulorū. Sed vterq; se frustra affligit. Namis absq; inordinato motu bene ab omnib⁹ sibi crede retur. Secūdis quāto magis insanierint: tan to minor fides adhibetur. Idcirco tertiu mo dum valde humanā mater virgo adinuenit que cū amarū dolore in corde gustauerit. ni hil tñ fedū aut indecens gessit. nequaq; obli uiscens fidei catholice ⁊ virginis pudicicie

In die parasceues

dicte sup nos. et collib^o.cooperite nos. Nam subdit cām. Quia si in viridi ligno h̄ faciunt i. in me. Dicis aut̄ xps viride lignū. quia vi-ridis in radice diuinitatis. in capite humanitatis. in ramis virtutū. in folijs sermonuz. in fructu bonoz operū. In arido. i. peccatore q̄ caret humore gracie fructu iusticie. vigoreq̄ p̄stantic. quid fiet. i. q̄nta p̄tatis pena digni sunt. Patet ergo cōpassio matris et mulieruz ex dictis. Quinto fuit in passione xpi defunctio tpalis. q̄ voluit mori in cruce. Licet alie passiones xpi fuissent sufficietes ad redi mendū gen̄ humanū. tñ adhuc voluit mori. Rō. qm̄ ex pctō ade nō solū habem̄ tribula-tiones. dolores. et passiones sed etiā mortem. Gen. ii. Quacunq̄ die comederas morte ho-reris. Et ille mod̄ est cōuenientior. Un̄ docto-res sancti. et p̄cipue sc̄tūs Tho. iij. pte. q. xlvi arti. iij. dicit. q̄ erat bene alī modus redēptio-nis deo possibilis. absolute loquēdo. q̄ dicit Luce. i. Non erit impossibile apud deū om̄e verbū. Et Isa. lix. dī. Ecce nō est abbreviata man^o dñi vt saluare nequeat. Et iō multi alī m̄odi erāt deo possibles. Un̄ vt dicit ibides ad terciuz argumentū. Si de^o hominē absq̄ om̄ni satisfactō a pctō liberasset h̄ iusticiā nō fecisset. q̄ culpa in eū cōmissa fuit. et sic miseri corditer egisset. Sed tñ nō erat modus cōue-nientior. vt dicit Tho. eadem pte eadē q̄one. arti. iij. q̄ dicit Aug^o in. xij. de trinitate. Sa-nande n̄re miserie cōuenientior modus nō fuit q̄ p̄ passionē xpi. Un̄ absolute nō fuit neces-sariū vt xps moreret. Et ex necessitate finis. vt dicit ibidē arti. j. eadem. q. Et h̄ p̄t dupl̄ in telligi. Primo quidē ex pte n̄ra qui p̄ cī p̄ pas-sionē liberari sum^o. fm illud Joh. iij. Opor-tet exaltari filiū hois. vt om̄nis qui credit in ip̄m nō percat s̄ habeat vitā eternā. Sc̄do ex pte ip̄s^o xpi. qui p̄ humilitatē passionis me-ruit gloriā exaltationis. et p̄ hoc p̄z qd̄ df̄ Lu-ce vltimo. Oportuit pati xpm̄ et sic intrare in gloriā suam. Un̄ ad hoc q̄ h̄ p̄ passionē xpi est liberat^o multa cōcurrunt ad salutē homis p̄tinentia; p̄ter liberationē a pctō. Primo em̄ p̄ hoc cognoscit h̄o quantū deus eū diligat. et puocat ad deū diligendū. in quo salutē hu-mane p̄fectio cōsistit. Un̄ apls dicit Rom. v. Cōmendat de^o charitatē suā in nobis. qm̄ si cū adhuc peccatores essemus. xps p̄ nobis mortuus est z̄c. Sc̄do quia per hoc dedit no-bis exemplū obedientie. humilitatis cōstan-tie. iusticie. et ceterarū virtutū in passione xpi ostensarū. que sunt necessarie ad humanā sa-lutem. Unde dicit. j. Petri. iij. Christ^o passus est p̄ nobis. vobis reliquens exemplū vt se-

quamini vestigia eius. Tercio quia xps per passionē suā nō solū hominē a pctō liberauit s̄ etiā gratiā iustificantē et gloriā beatitudis ei p̄meruit. Heb. x. Habem̄ fiduciā in introi-tu sanctoz. s. fideliū in sanguine xpi. Quar-to quia p̄ hoc est homini indita maior̄ necessi-tas se immunē a pctō cōseruandi: q̄ se sanguine xpi redemptum cogitat a pctō. fm illud. j. Lox. vij. Empti estis precio magno. glorifi-cate et portate deū in corpore vestro. Quin-to quia hoc ad maiorē dignitatē hois cessit. vt sicut h̄o victus et deceptus fuit a diabolo. ita etiā h̄o esset qui diabolū vinceret. et sicut homo mortē meruit. ita h̄o moriendo mortē superaret. vt dicit. j. Lox. xv. Deo grās qui dedit nobis victoriā p̄ Jesum xpm̄. Et ideo cōuenientius fuit q̄ per mortē xpi liberaremur q̄ per solā dei voluntatē. Hec sanctus Tho. arti. iij. q̄stionis p̄dicte. Dic practice quō du-xerunt xpm̄ cū cruce quam portabat in collo. Duceban̄ aut̄ alī duo nequā cū illo vt inter-ficerent ad montē caluarie. Et dū fuerūt ibi dixerūt sibi. Expolia te. et ita fecit. Et milites accepérunt vestimenta eius. et fecerūt quatuor ptes: vñicuoz militi partē et tunica. Erat aut̄ tunica inconsutilis desup contexta p̄ totū. et dixerunt ad iñuicē. Non scindamus eā. Et sor-tiamur de illa cuī sit. Ut scriptura impleref dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi. et in-vestē meā miserunt sortē. Et crucifixerunt eū et cū eo alias duos. Logitate qn̄ virgo ma-ria sentiebat ictus clavoz qn̄ crucifigebatur: quō p̄cutiebat cor eius. Et eleuato crucifiro: gentes se elongauerūt. Tunc virgo cum Jo-hanue et magdalena venit ad pedē crucis. et gutte sanguinis filij cau-bant sup caput vir-ginis. Logitate dolorē xpi et ex compassione matris. Tūc xps orauit p̄ crucifixorib^o dices Pater ignosce illis quia nesciunt quid faciūt. Virgo maria audito filio eleuauit oculos. et vidit filiuoz totū sanguinolentū a capite usq̄ ad pedes. Evidens latro q̄l pendebat in cru-ce a dextris. q̄ xps orauit p̄ crucifixorib^o. et cōsiderans xpi patientiā habuit fidē de xpo et cōtritionē de peccatis in corde: et dixit cuz lachrymis xpo. Domine memento mei dū ve-neris in regnū tuuz. quasi diceret. Non dico q̄ modo parcas mihi. quia non sum dignus. s̄ postq̄ in purgatorio fuero tunc memento mei. Lui respōdit xps. Amen dico tibi. hodie mecū eris in paradiso. Questio quare de-duobus latronibus cum xpo crucifixis vñus fuit cōuersus et aliū non. Rationē assignant quidā de vmbra brachij que ipsum tetigit et cōvertit. Auctoritas p̄ locū a minori de ym-

Berimo

bra petri que sanabat infirmos. vt p̄z Actuū v. Non mirū ergo si vmbra xpi saluauit ani-mam latronis. Evidens virgo q̄ fili^o locutus est latroni dixit. O fili latroni loqmuni. et mihi que morior hic vobiscū nihil dicitis. Tunc xps volens cōsolari matrē. capite signando Johannē dixit. Abulier ecce fili^o tuus. et Io-hanni. Ecce mater tua. honora eam et seruias sibi vt matri. Respōdere potuisset virgo. O fili et qualis cōsolatio. quale cambiū est istud dare filiū creatoris p̄ filio p̄scatoris. filiū dei p̄ filio zebedci. O fili mi mō est cōplera pphe-nia simeonis dicentis. Et tuā ipsius animam pertransibit gladius. Tunc xps cepit dicere. Hely hely. i. deus deus meus respice in me. quare me dereliquisti z̄c. vt me dimittūt ami-ci apostoli et discipuli. Et si quesuisset aliq̄s ab eo. O dñe vbi sunt ceci quos illuminasti. vbi infirmi quos curasti. vbi demoniaci. vbi leprosi quos mundasti. vbi mortui quos re-suscitasti. vbi apostoli quos honorasti. Re-spondisset. om̄is dereliquerūt me. Et cōpleta om̄i re fuit hora nona. et clamauit: dicens. Sitio. Respōdit virgo. O fili nō habeo nisi aquā lachrymarū. Tunc quidā cuz spongia in arundine posita dabat sibi acetū mixtū cū selle. Et cū gustasset dixit. Consummatū est sc̄z opus et mysteriū humanc redēptionis. R̄ndit virgo. O fili cōpleti sunt dolores mei. Tunc xps voce magna clamauit. Pater i ma-nus tuas cōmendo spiritū meū. Et inclinato capite quasi valediceret matrē. et sic emisit spi-ritum. Abiūt virgo. O fili cōpleti sunt dolores mei. Tunc vbi sunt cōsolationes remedia. et cōfortatiua. quia tenebre facte sūt sup vniuersam terrā. quia sol dumisit vestes suas albas claritatis sue et indutus fuit de ni-gro. et terra morta est. et petre scisse sunt. et mul-ta corpora sanctoz qui dormierūt surrexerūt. Itē Lenturio fuit cōuersus dicens. Etere filius dei erat iste. Et populus p̄cutiebat p̄cī suū dicens. Miseri quid fecim^o. Ibi fructus passionis quos virgo videbat cōsolabantur eam. Ecce hic defunctio tpalis. quia voluit mori vt liberaret nos de morte eterna. et da-ret nobis vitaz gloriā. Juxta p̄phetiam Isaie. liij. Tradidit in morte animā suā et cū sceleratis reputat^o est et ipse peccata multorū tulit. Sexto fuit i passione xpi sepelito ter-realis. Ratio. qm̄ ex pctō ade humanū ge-nus non solum fuit condēnatū ad mortē. sed etiā ad sepulturā et resolutionē et corruptio-nem. Gen. iij. Puluis es et in puluerē reuerte-ris. Ideo xps voluit sepeliri: sed nō corrūpi. Juxta illud dauid. Non dabis sanctū tuum

videre corruptionem. Judei aut̄ qm̄ parasce-ue erat vt nō remaneret in cruce corpora sab-bato. quia tunc festū erat. put habebant pre-ceptum dei. Levit. xxvij. ne igī eoz festū in-honoraref. in cui^o vespere eiusdē diei incipie-bant solennitatem. Erat em̄ magnus ille dies sabbati. rogauerūt pilatū vt frangerent eoz crura. et hoc vt citius morerent z̄c. Quonia solennitas ista azimorū tota erat gaudiosa. quia per hos septē dies viri et mulieres duce-bant choreas per circuitū hierusalē cū can-tico moysi. s. Cantemus dño: gloriose z̄c. In memorā q̄ illo tpe eos liberauit de seruitute egyptoz et pharaonis. exercitu eius in marī rubro submerso. Igī ne tanta solennitas ex aspectu cadaverū sedaref. qm̄ ppe ciuita-tem erant: petierunt ea deponi. Generūt aut̄ milites et primi quidē fregerūt crura et alte-rius qui crucifixus erat cū Iesu. Ad ih̄m aut̄ cū venissent et viderunt eū iam mortuū. non fregerūt eius crura. sed vñ militū z̄c. qui fm̄ Iis. dictus erat Longin^o. hic fm̄ magistrum historiarū videre nō poterat an mortu^o esset Iesus. quia caligatos habuit oculos. et acce-pit lanceā suā et infixit eā cordi xpi. et cōtinuo exiuit sanguis aqua miraculose. et per hastā decurrens peruenie ad man^o militis. et ex con-tactu visum recepit. qui cōuersus ad fidem. xxvij. annis monasticā vitā duxit. Et post hoc crescente xpianoz p̄secutione factus cōps glorioso martirio coronat^o est. et sic celū ascen-dit. Hoc miles iste simplici intentione et ex cō-passione fecit. vt citius moreret. Et ideo de^o eū interius et exterius cū erat cecus illuminauit. Hoc vulnus fm̄ Alexandru de ales non fuit xpo infixū in ea parte in q̄ pīngi solet. per ossa sc̄z pectoralia. Et fuit inferū inter mollicē carneā. et inter ossa pectoralia et femoralia. et sic sursum ascendit ad cor. Ratio. q̄ xpus in alto peperit et miles stans in terra z̄c. Pre-terea si circa pectorali a infixisset lanceā: fui-sent fracta ossa ppter magnitudinē lancee q̄ ostendit. Sed fm̄ Johannē qui vidit et testi-moniuū phibuit. et verū est testimoniuū ei^o. Facta sunt hec vt scriptura impleref. Os nō cō-minuetis ex eo. Exod. xij. Et iterū alia scriptu-ra dicit. Evidebūt in quē trāssixerūt. Quare vero sic depingit. dicendū q̄ pictura ē laico-rum scriptura. Iō vt exp̄issius laicus p̄tecat q̄ lancea cor xpi penetrauerit. in signū q̄ ex corde dimissa ē nobis culpa p̄ suā mortē. Hec duo miracula post mortē contigerunt. s. san-guinis emanatio. et ceci militis illuminatio. Sanguis em̄ in hoie mortuo coagulat. s̄ nō in xpo. vt ostenderet se habere potestatem in

In die parafceues

corpoere esse sine anima. Itē tres opinioneſ erāt de anima q̄ ſc̄z eſſet in ſanguine, in cerebro, et in corde. Nam ea occaſione moſti fuerūt q̄ cuſ ſanguis e corporo effundiſ animā euolare alſeruerūt. Sz ſc̄di ideo. q̄ animā maiorē vim in cerebro ſuorū potentiarū oñdere viderūt. Alii dō q̄ viderūt co: hois primū viuens et ultimū moriens. Et ſic in hiſ trib⁹ lociſ eſſe, ctauiſ queſterūt, licet xp̄s hoc vuln⁹ nō ſenſit, quia iam mortuus. Hec em̄ oia facta ſunt hora nona. Ideo ecclēſia p gratiarū actione cantant nonas. Post hec cū iā ſero factum eſſet. i. hora vespertina, ecce vir nobilis noſe Joseph ab arimathia ciuitate iudee qui erat decurio et diuies vir bon⁹ et iust⁹ eo q̄ eſſet diſcipulus dñi; occult⁹ aut ppter metu iudeoz. Hic nō coſenſerat cōſilio et actib⁹ eoꝝ, quia et ipſe expectabat regnū dei. Hic audacter in troiuit et accessit ad pilatū et petiuit corp⁹ ieluſ ut tolleret. Hec omnia ponūt euangeliste ad exprimēdū bonitatē et reuerentiā iſti⁹ ioseph. Letit⁹ em̄ puiſum eſſet vt eſſet diuies vt habe ret qđ in ſepulturam dñi expenderet, nobilis decurio, i. ſup decē milites, vt ad p̄ſidē ac cedre poſſet. Iuſt⁹ et bon⁹, vt xp̄i corpuſ accepere ineret. Diſcipulus: nō vniuſ ex duode cū. ſ quia in p̄mitiuſ ecclēſia oēs credentes dicebantur diſcipuli. Audacter, quia iudeos nō timuit. Et iſſi cū hoc facere nō cauſa diſcipulatus ſed pietatis putabant. Petiuit corp⁹ ieluſ, quia licitū non erat ſepelire corpora dñi natoꝝ ſine licencio preſidis. Pilatus aut mirabatur ſi iam obiſſet. Sz illa admiratio fm̄ Johanne p̄ceſſit ex leuitate et cordis vanitate. Nemo mireret cum pilato q̄ ihesu ſubito mortuus fuit adhuc viuentib⁹ latronibus, q̄ multa crudelia p totā noctē et diē pertulit q̄ latrones in quiete fuerūt. Et accerſto, i. vo cato centurione, interrogato ſi iam mortuus eſſet, et cuſ cognouifſet a centurione: donauit corpus ieluſ Joseph. Cenit ergo et tulit cor puſ ieluſ. Cenit aut et Nico dem⁹ qui venit ad ieluſ nocte priuū: ferens mirturā mirre et aloes quaſi libras centū. Acceperunt ergo corpus ieluſ et ligauerūt in lintheis mundis cū aromatiib⁹, et inuoluerunt illud in ſyndone munda, quā mercatus eſſet, ſicut moſ eſt iudei ſepelire. Iſtud vngentum amaritudine ſua coeret vermes a cadauerū corrortione et a corruptione et putredine. Ex quo patet fm̄ Chryſtoſtomū, q̄ iſti non habuerūt adhuc de xp̄o plenā et pſctā fidē, nō intelligentes illud p̄s. Non dabis sanctū tuū videre corruptio nem. Unde ſi corpus xp̄i iacuifſ in ſepulcro pſq̄ ad diē nouiſſimū nō fuifſet incineratum,

nec putrefactū, quia erat balsamatiū diuinitate. Hec deponitio fm̄ Bedā et Origene facta eſſet pſente matre maria que corpus filii ſui de poſitum ſuis brachijs (vt pie credit⁹) dulciſſi mis amplexata fuit, et ſacra vulnera cum in explicabili planctu inaterno affectu deoſculabatur. Jesus aut ad conſolationē matris ita glorificatus eſſet q̄ nulla plaga vel luor in ſuo corpoere appariuit preter quinque vulnera manuum ac pedū atq̄ lateris que reſeruauit, nō ex impotentia ſanandi, ſed vt oſideret apoftolis, et maxime thome, iudeis, et malis xp̄ianis in iudicio extremo. Ad interpellandū in conſpectu patris. Ad letificandū beatos ex intuītu ſue redēptionis. Non em̄ dedecorat corpus glorificatū ille cīatrices, quia clarius radiant q̄ ſol in firmamento celi. Et quia corpuſ lineis inuolutū fuit, ideo in ecclēſia moſ inoleuit vt in altari nō ſericiſ aut auro textis ſi in ſyndone munda cōſecraf. Item licet hec aromatizatio xp̄i fuit facta in honorē et reuerentiā et a deuotis et cū diligentib⁹, tamen factuſ in ſe valde miſerabile erat, q̄ ſc̄z tante nobilitatiſ dñi tractabat tanq̄ cadauer. li. 2 cet xp̄s, ppter diuinū ſupoſitū cadauer non fuit, et q̄ corona glorie ſic iacuit pſtrata. In ſignū hui⁹ p gratiarū actione ſtatuit ecclēſia dicere vefperas. Erat aut in loco vbi crucifixus erat ieluſ ortus, et in orto monumen tum nouū, in quo nondū quicq̄ poſitus fue rat, et exciſum in petra. Iſtud monumentuſ erat ioseph. In orto dñi fuit captus, in orto nūc ſepelitur, ad innuendū q̄ p virtutem ſue paſſionis liberamur a peccato quod adā comiſſe rat, in orto diſciplinarum. Sz cōm diuinā diſpenſationem in nouo monumento, in quo nondū quicq̄ poſitus fuerat ponitur, ne ſua reuertiō alteri qui ibi priuū poſitus fuifſet aſcribe retur. Sicut em̄ in ḥginis vtero nemo aī illū aut poſt illū cōceptus ē. Ita fm̄ Aug⁹, nemo ante vel poſt ibi ſepulcrū eſt rē. Ergo ppter paſſeſeu iudeoz, q̄ iuxta erat, nonumentū, poſuerūt xp̄m ihm. Hā feria ſexta declinabat ad occaſum et ſabbatum incipiebat, eo q̄ fm̄ Hiero, iudei incipiūt cōputare dies crastinoſ a ſero pcedenti. Unq̄ q̄ tarde erat nō poterat remoti⁹ ſepelire corp⁹ timētes pterire ſabbatum. Nō quidē deſpecte, ſi ſicut moſ erat honoriſſiliū corpora iudeoz ſepelire. Quia iuxta pphetaſ Ila. xj. Et erit ſepulcrū ei⁹ glorio ſum. Unq̄ ſcriuſ Tho. iij. pte. q. li. ar. j. Lōueniens ſuit xp̄m ſepeliri, pmo ad pbandū veritatem morti. Non em̄ aliqſ in ſepulcro poñet niſi iam de veritate mortis conſet. Igī ſi pilatus anteq̄ conſederet xp̄m ſepeliri, diligenter

Sermo

in iuſtitione cognouit eū iam mortuū eſſe, vt p̄z Abaci. xv. Sc̄do q̄ daf ſpes resurgendi hiſ qui in ſepulcro ſunt p ip̄m, eo q̄ de ſepulcro ipſe resurrexit, fm̄ illud Joh. v. Oēs qui in monumētis ſunt audiēt vocē ei⁹, et qui au dierint: viuēt. Tercio ad exēplū eoꝝ qui per mortē xp̄i ſpūaliter moriunt p̄tis, ſ. qui abſcondunt q̄ ſturbatōe hoīm. Unq̄ dñ ad Col. iij. Abortui eſtis: et vita veſtra abſcondita eſt cū xp̄o in deo. Elī et baptizati qui p morte xp̄i moriunt p̄tis q̄ ſi conſepeliunt xp̄o p im mersionē, fm̄ illud Ro. vi. Cōſepulti ſumus cū xp̄o p baptismū in morte. Hec Tho. Et io ſeph aduoluit lapidē magnū ad oſtū moru menti, et abiit. Subſecute ſunt mulieres que cū ipſo veſerāt de galilea veſtē monuſtū et alſipientes quēadmodū et vbi poſitum erat corpus Ieluſ. ſedentes p̄ ſepulcrū int̄ q̄ ſi maria magdalena et altera maria affectu dili genſ attēdebāt q̄liſ trāſacto ſabbato vngento pparato reuerentiē itare poſſent ad pun gendū iterato corp⁹ ieluſ. Exq̄ maniſte p̄tis q̄ in fide dubitabat, q̄ ip̄m reuertetur nouiſ crediderūt. Jō hā virgo maria in q̄ vera et certa fides fuit ad vngendū cū ipſis nō veſit ppter qđ dies ſabbati p anni circulum ad ſui reuerentiā ab ecclēſia ſpāliter veſerāt. Altera aut die q̄ eſt poſt paſſeſeu ſuenerūt pncipes ſacerdotū et pharisei ad pilatū dicētes. Dñe recordati ſum⁹. Et notable e q̄ iudei pilatū dñm ſuū agnoſcentes vt in ſeruūtē alienigenarū redacti etiā adulando vt facili⁹ ip̄petra rent dixerūt: dñe. Seductor ille dixit, miꝝ q̄ eorū inuidia adhuc non ceſſauit. Seductorē tñ fm̄ Hiero, recto eū noſe vocabāt: ſi nō talē qualē intēdebāt. Eſt em̄ ſeductio mala: a virute in errorē, hāc xp̄o ip̄ponebat. ſi falſe men tiebanſ. Alia a falſitate in veritate, a vicijs in vñtates. ſic xp̄s ſeductor erat fideliū. Poſt tres dies reuergā. Iube ḡ custodire ſepulcrū vſq̄ in diē terciū, ne forte veſiāt diſcipuli ei⁹ et ſurenf̄ eū: et dicāt plebi, ſurrexit a mortuis et erit nouiſſim⁹ error peior p̄ore. Ait illis pilatus. Habetis custodiā: ite custodite ſicut ſci tis. Illi aut abeunteſ inuincit ſepulcrū: ſi gnanteſ ſolidē cū custodib⁹. Quia nō ſufficiebat ipſis custodia militū gentiliū, ſi etiā cū hoc ſignauerūt ſolidē, qui erat in hoſtio mo numenſi cū ſigilliſ ſuis et anulis. In hui ſepulture memorā ecclēſia ſtatuit cōpletoriū. Unq̄ vero xp̄s animaz in cruce traſidiit patri mori veſit ad infernum, i. ad limbum patrū ad eorū pſolationē, et demonū pſuſionē. Et tūc die reuertitur de ſepulcro, et iō iudei militib⁹ ſumma pecunie dederūt vt diceret ip̄m fur;

Sabbato ſancto paſſe. Sermo.

Ita veſtra abſcō

v dita eſt cū xp̄o in deo. Lū aut xp̄s aſparebitis cum ipſo in gloria rē. ad Col. iij. Et in epla hodierna. Iheri ſmonis finis fuit ſepultra corporis xp̄i. ſi de aī q̄ iuit, vel qđ fecit: nihil fuit dictū. Ideo mō volo p̄dicare de iſta materiā. Sed p̄mo ſalutef virgo maria rē, quia iam poſſum ſi bi dare gaudiū et leticiam, quia de ppinquo inſtat reuertatio glorioſa filij ſui. Ideo poſſum ſi p̄lam ſalutare humiſt et deuote: dientes ſibi Aue maria rē. Utia veſtra rē. Pro hui⁹ verbi declaratōne et materiā predicande in tradiſōne ſciendū q̄ doctrina ſacra eſt generalē et certa fidei chriſtiane q̄ poſt morte corporalē xp̄i: anima ei⁹ deſcendit in infernum, et eſt articulus fidei di centis, mortuus et ſepultus, quantū ad corp⁹ deſcendit ad inferos, quantū ad animā. Li cct potuifſet ſtatiū deſcenſere in celum ſi vo luuſet tñ noluit, ino voluit tñ humiliari, q̄a voluit deſcenſere principaliter ad cōſorium ſanctos patres et ipſos liberandū. Si cut rex habita victoria campali vult intrare pſonaliter ciuitatē, ita et xp̄s. Et qđi corp⁹ ei⁹ fuif in ſepulcro, tādiu fuit aī ei⁹ in limbo, et crastina die aī xp̄i ſimul cū ſanctis patrib⁹ exiuit de limbo, et aſſumpto corpoere glo riſo reuertitur. Iſta eſt doctrina vera fidei, xp̄iane cōfirmata auctoritate xp̄i dicētis. Si cut fuit Jonas in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹, ſic erit fili⁹ hominis in corde terre trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹. Hic ſit ſanctus Gal. iij. Dic breuiter historiā Jone pphete, vt habe tur Jone, i. et. ii. ca. et quomodo fuit figura pſonae christi. Hauis in qua xp̄s nauigauit eſt natura humana. Ratiō, quia ad inſtar nauis facta, ſ. angusta in pncipio, lata in me dio rē, ſ. tempore chriſti, Gal. iij. At yhi vo

Sermo

a corpore: lucifer cognovit q̄ erat de^o. et voluit fugere b̄ nō potuit. q̄ xp̄s ip̄m cepit. q̄ cū vellet xp̄m capere: capt̄ fuit a xp̄o vt p̄scis a thobia. Q̄ diabolus venit ad xp̄m auētas. Venit em̄ p̄nceps mūdi hui^o. s. lucifer. q̄ ty/ rannice dn̄abat in mūdo. t̄ in me nō h̄z qc̄q. Joh. xiiij. Et q̄ a xp̄o fuit capt̄ auētas. Nūc iudiciū ē mūdi nūc p̄nceps mūdi hui^o eūcief foras. Joh. xij. Jō xp̄s ip̄sū cepit. t̄ ligauit in carcē dānator̄ v̄sq̄ ad tēp^o antixp̄i. tūc solue tur ad tēp^o. Et sic xp̄s oñdit se dñm inferni. cui^o portas ereas et vectes ferreos p̄fregit. et ligauit insatiabilē homicidā. Sc̄da rō. ppter quā aia xp̄i descēdit ad istos fuit p̄p̄t rigoro sam increpatiōne postq̄ ligauit ibi luciferūz increpauit t̄ reprehēdit dānatos. De b̄ vide tur loqui petr^o in sua epla dices. Xp̄s semel p̄ p̄ctis n̄ris mortu^o ē. Et sequit. In qno. s. tpe moris. t̄ his q̄ in carcere cōclusi erāt sp̄u veniens predicauit. s. Pet. iij. Dicit be. Tho. in t̄cia pte theologie. q. iij. ar. ij. ad tertiu q̄ ista predicatio nō fuit instructiua b̄ increpatiua. q̄ dicit Damas. in. iij. libro. q̄ s̄c̄ his q̄ in tra sunt euāgelizauit. ita et his qui ī inferno. nō quidē t̄ incredulos ad fidē puerteret: sed vt eoꝝ infidelitatē p̄futaret. Quia t̄ ipsa predicatio nihil aliud intelligi p̄t q̄ manifestatio diuinitatis q̄ manifestata ē infernalib^o in de scensu xp̄i ad infernos. Hec Tho. ibidem. Dic practice quō dicebat mal' impatorib^o. regib^o et dñis dānatis ex eoꝝ mala vita t̄ tyrānico regimine. vt nemroth q̄ fuit prim^o qui voluit h̄re dñm. t̄ alexādro t̄ alijs malestrubis. i. maledictis. Si dñio vestro postq̄ vob dedi: fuissestis b̄nī v̄l. mō fuissestis salui. Itē increpa uit magnos ph̄os. Platonein. Aristotele. et alios. de quib^o dicit expresse hieronymus q̄ sunt dānati. dicit xp̄s. O stulti oñdebatis et legebatis et disputabatis de vno p̄mo princi pio et p̄mo motore t̄ p̄ma cā in scolis vestris. et in tēplo adorabatis idola. habebatis maḡna sciām: et in illā p̄sciām. Itē increpauit superbos: dicens. O miseri si fuissestis humiles mō habuissetis gloriā. Itē auaros t̄c. secer dores. pph̄as falsos. symoniacos. Itē luxuriosos dices. O qui vixistis sicut porci. iō mō n̄ habetis delectatiōes glie t̄c. Itē gulosos. ira cundos. inuidos. vt Lagn. Itē blasphemos dices latroni dānato. Omiser. nūquid tu ho die me blasphemasti in cruce. Itē redarguit iudā dices. O pditor. Ecce quid vēdidiſti p̄ta modico precio. Logitate q̄t flet^o clamores v̄lular^o illoꝝ dānator̄ desperatoꝝ de salua tione. Ecce quō xp̄s manifestauit ibi suam diuinitatē iplos rigorose redarguedo. Se

Sabbato pasce

nit plenitudo temporis: misit de^o filiū suum. Munc aut̄ restringit ad instar puppis. Abal^o hui^o nauis in medio posit^o fuit crux xp̄i. Uel lum caro xp̄i. Facta est q̄si nauis iſtoris t̄c. Proū. vlt. Hcc nauis iactabat magnis flu cib^o t̄ piculis submergedi in iferno. nec erat aliud remediu euadendi. nisi q̄ Jonas. i. xp̄s iactare in mari. s. in amaritudinē passionis et mortis. Et cer^o i. ifern^o aperuit os suū et recepit ip̄m. t̄ tenuit eū trib^o dieb^o t̄ trib^o no cibus. s. crastina die cuomuit eū. Et licet cor pus xp̄i et aia in illo dic fuerūt diuisa t̄ separata. t̄n̄ diuinitas nunq̄ fuit separata nec diuisa. nec a corpore nec ab aia. s. tota fuit cū corpo re in sepulcro. et tota cū aia in limbo. vt dicit be. Tho. iij. pte. q. l. ar. ij. et. iij. Si dicaf quō fuit b̄ possibile. Dabo de b̄ vobis duas similitudines ad oculos ad p̄fortandū vestros in tellec^o. Primo de pomo ex vna pte albo. et ex alia pte rubeo. q̄d si gladio diuidis i. duas ptes odor ip̄sī remanet cū q̄libet pte diuisa. Idē de humanitate xp̄i. Logitate q̄ humanitas xp̄i sit vt pomū. cui^o ps alba sit aia xp̄i pu rissima sine om̄i defectu. ps rubea ei^o caro ex passione sanguinolēta. De q̄ Salomō Lant. v. in psona ḥginis marie dicentis. Dilectus me^o candid^o t̄ rubicund^o. Diuinitas eterna erat vnira corpori et aie xp̄i ante passionē et mortē sicut odor: p̄iunct^o pomo t̄ vnit^o. Sz humanitas xp̄i gladio mortis fuit diuisa t̄ se parata in duas ptes p̄ncipales. t̄n̄ odor. i. diuinitas eterna sp̄ remāsūt cū vtracq̄ pte inse parabilit. Sc̄da silūtudo pulcior t̄ clarior de pecia cristalli ad radiū solis q̄ tota repleſ lu minē t̄ claritate solis. Quare si diuidis in du as ptes tota claritas solis remanet cū q̄libet parte diuisa. Idē de humanitate xp̄i puriori cristallo: luminez claritate diuinitatis illumina ta. q̄ in morte diuisa: diuinitas tota reman sit inseparabilē cū q̄libet pte diuisa abscondita sc̄z cū corpore i. sepulcro. t̄ cū aia i. limbo slue in inferno. Auētas. Splendor ip̄sī vt lux erit cornua in manib^o ei^o. Ibi abscondita ē fortitu do ei^o aī faciē ei^o ibit mors. Abacuc. iij. In q̄ ponunt tria tpa xp̄i. s. tps sue p̄dicatōis. ibi. Splendor ei^o vt lux erit. Sc̄do ponit tps sue amare passionis. ibi. cornua in manib^o ei^o. s. clauoz in manib^o. Et tps mortis. ibi. Ibi abscondita ē fortitudo ei^o. i. diuinitas. q̄ abscondita fuit cū corpore i. sepulcro et cū aia in limbo. Mota. aī faciē ei^o ibit mors. Aī passionē xp̄i mo^s ip̄m seq̄bas ex p̄secutōe iudeoz. nō q̄ mors h̄set aliqd ius in xp̄o t̄ isecuta ē xp̄m q̄usq̄ ip̄m cepit. Sed p^o resurrectionē mors ip̄m p̄cedit. Ideo dicit. aī faciē ei^o ibit mors.

De hac absconditione dixit etiā Isa. Tere tu es de^o abscondit^o: de^o isrl̄ saluator. Isa. xl v. De hac absconditione dicit thema. Tela vfa. i. diuinitas abscondita ē cū xp̄o. Mota p. p̄secutione p̄monis. q̄ lic̄ diuinitas c̄na tūc fuissz abscondita illis q̄ fuerāt in b̄ mūdo. t̄n̄ tūc fuit oñla et manifestata illis de iferno. q̄ nō om̄is de iferno vidissent eā. s. oēs qui fuerūt in iferno cognoverūt xp̄m esse verū deū et verū hoīcm. Et diuinitas fuit eis oñla et manifestata q̄drupl̄ fm q̄ sunt q̄tuor loca i. inferno. Prim^o loc^o inferior^o ē carcer dānator̄. Sc̄ds est limb^o p̄ueroꝝ. Terci^o est loc^o p̄urgandoꝝ. Quart^o est sin^o patrū sctōꝝ. In q̄libet istoru q̄tuor fuit manifestata diuinitas xp̄i aliq̄ mō q̄ ad oēs descēdit. vt dicit articul^o fidei. mor tuus t̄ sepultus. descendit ad inferos. Mota pluraliter inferos. Sed nō viderūt diuinita tem nisi solū illi qui fuerūt in sinu patrū sanctorū: licet ad om̄is descendenter. Itē apostol^o Eph. iij. Descendit p̄mū. i. prim^o ante q̄ re surgeret ad inferiores ptes terre. Jō bonū est sc̄re quid ibi fecit. Prim^o est locus inferni et inferior^o est carcer dānator̄ p̄len^o igni inextinguibili. qui virtute diuina cruciat demones et aias dānatas. Ad istū locū descendit aia xp̄i et ibi manifestauit diuinitatē suā p̄ riv gorosam increpatiōne. non fm essentiā. s. fm effectū. vt dicit beat^o Thoma tercia pte. q. lv. arti. ij. Duplii aūt rōne aia xp̄i descendit ad istas. Prima ad ligandū luciferum. qui a principio mundi v̄sq̄ ad illud tps captiuauit aias in aliquo p̄dictoz q̄tuor locoz. Sz heri dū xp̄s esset in cruce cū passione tā dolorosa derelict^o ab aplis discipulis et amicis luciper qui primo dubitauerat an esset fili^o dei. dices intra se: quantūcunq̄ iste sit sanct^o ppheta. t̄n̄ ego ducā ipsum meū ad infernū. etiā venit ad xp̄m et posuit se in brachio crucis spec tans animā xp̄i. De b̄ figura quā Beda exponit ad istud p̄posuit. Et ejā tangit in glo sa. Dicat bruit historia de filio thobie eunte cū Raphaele. q̄ voluit lauare pedes in flumi ne. et ecce p̄scis imanis. i. maxim^o exiuit ad deuorandū eū. Ipse aūt apprehēdit branchiā ei^o. et duxit eū in siccū t̄c. Thobie. vj. Exp onit Beda. q̄ suui^o ille subit^o t̄ impetuosis fi gurabat morte xp̄i impetuosam et subitā. q̄a sine p̄cessu iuriis. Christus aūt voluit lauare pedes suos. q̄ sum^o nos qui tangim^o terrā et nos maculamur p̄ctis. Sz ecce p̄scis imanis scilicet luciper vt satanas venit t̄ posuit se in brachiorē. ad deuorandū xp̄m. et nō videba tur ab aliq̄ nisi a xp̄o q̄ dixit. O traditor i. ma la hora huc venisti. Sz in sepatione aia xp̄i

Sabbato pasce

Sed post diē iudicij ignis purgatoriū extinguit. Si dicat. et si sit aliq̄s qui in die iudicij nō cōp̄leuerit p̄niam suā. nec sit purgat⁹. qđ ficit de illo. R̄nsto. qđ dicitur auctorit̄ illi penā intensiue r̄c. De isto loco dicit scriptura sc̄tā. In igne p̄baꝝ aurū et argentū. hoies v̄o receptibiles in camino humilationis. Ecclī. ii. Ad istos xp̄s descendit et visitauit p̄ copiosaz liberationē. Questionē faciūt doctores. et beatūs Tho. in. iij. pte. q. lū. ar. viij. Utru xp̄s liberavit oēs aias q̄ erāt tunc in purgatorio. Ad q̄oēm illā oportet r̄sidere p̄ distinctionez fm̄ qđ de ista materia possum⁹ loqui dupl̄r. v̄l p̄ rigore iustific. vel p̄ dulcedine mie. Si loq̄ mur p̄mo mō. nō liberavit nisi illos solū qui cōp̄leuerūt xp̄s p̄nie. Et istā viā sequit brūs Tho. in. iij. pte. Si aut̄ loq̄mur de dulcedine mie. possum⁹ dic̄ q̄ oēs liberavit. Et ad hoc dabo vobis duas silitudines. Prima de rege nouit coronato intrāte ciuitatē q̄ liberat oēs captiōs nissi sint capti p̄ infesse p̄tis. Sic rex glie xp̄s nouit coronar corona spinarum intrante purgatoriū. Ad quē clamabāt om̄s aie in purgatorio. Dñe liberate nos. Et xp̄s interrogavit licet iā sciret de quanto tpe h̄ fuissent. R̄nidebat. Dñe fium⁹ h̄ iā p̄ mēsem. p̄ anū r̄c. Iō pie credit q̄ xp̄s liberavit om̄s. Auctas Isa. recitat̄s verbū dei p̄fis ad filiū dicētis. Dedi te in fedus. i. pacē p̄pli vt suscitares trā et possideres hereditates dissipatas vt dices his q̄ vinci sunt: exit. et his qui in tenebris sunt reuelamini Isa. xlīx. vbi ponunt̄ q̄tuor clausule. q̄trū due sunt de vita xp̄i. alie due de ei⁹ morte. Prima ibi. Dedi te in fedus p̄pli vt suscitares. qui. s. dormiebat in p̄ctis. q̄s xp̄s suscitauit p̄dicando. Sc̄da. vt possideres hereditates dissipatas. s. asas rōales. q̄ sunt hereditates dei. dissipatas. p̄ pctm̄. Tercia ibi. vt diceres his q̄ vinci sunt: exit. Nō ibi loqūs de illis qui sunt in inferno dānator. q̄a null⁹ inde exiit s̄ de illis d̄ purgatorio. Quarta. his qui in tenebris sunt reuelamini. Sc̄da silitudo ē de papa nouit creatō q̄ tunc p̄cedit largas indulgentias et grās cōplures. Quantu magis papa ilis qui est dñs grārū et indulgentiarū. q̄z papa ei⁹ vicari⁹ nō ē dñs ecclie. s̄ disp̄scator et p̄curator. Sū ḡ papa sit tā liberal. q̄to magis xp̄s. q̄ ē dñs. Auctas Isa. lxi. Sp̄us dñi sup me eo q̄ vnxerit me. ad annūciandū māluctis misit me. vt mederer contritos corde. et p̄dicare captiuis indulgentiā. et clausis optionē. Mota. Sp̄us dñi. s. sanct⁹ super me. loquit̄ xp̄s in cōtruz hō q̄ in q̄tū deus sp̄uſanc⁹ nō ē sup eū. s̄ eq̄lis et vñ⁹ de⁹. Ad annūciandū māluctis misit me. s. in h̄ mūdo

ad p̄dicandū. et post mortē dicit. vt p̄dicare captiuis indulgentiā. Dic quō an xp̄i passio nē pos̄t̄s aie cōp̄leuerāt suū purgatoriū exhibant inde et ibāt ad locū sc̄tōz patrū. q̄ dicit suū abrae. Auctas Lu. xvii. Factū ē vt more retur mēdicus. et portaret ab angelis in sinū abrac. q̄z in illū ibant p̄digne penitētes. s̄ mō ascēdūt in celū. et enī pos̄t̄s exēt de purgatorio. Dic quō xp̄s a deo taxatū ad standū in purgatorio p̄ redimi suffragijs viuoz. Iō heres cōp̄lere tenet testamēta et executiones vltimārū volūtātū defunctoz. als dicit xp̄s Lu. xviii. De faciet vindictā electoz suonū clamatiū ad se die ac nocte. Quart⁹ loc⁹ dñs sin⁹ abrae. in h̄ stabāt aie sc̄tōz patrū. q̄ ibi fue rūt a p̄ncipio mūdi v̄sq̄ ad resurrectionē xp̄i. Pr̄im⁹ q̄ vñq̄ ibi intravit fuit abel. et qñ xp̄s surrexit. oēs exiuit inde cū xp̄o. Ibi nullam hēbāt penā. s̄ nō hēbānt glāz. In ista domo intravit alia xp̄i. Dicit Aug⁹. q̄ sic alia xp̄i intravit p̄ istā domū. oēs illi sc̄ti p̄res vident̄ diuinitatē xp̄i. et habuerūt glāz et padiū. De q̄ dixerat xp̄s latroni. Hodie mecum eris in padi so. Dicit Aug⁹. q̄ oēs alie aie sc̄tōz patrū adorauerūt xp̄m di. Aduenisti redēptor. aduenisti quē q̄tide expectabam⁹. mō ē p̄pletū gau dū nūm. Xp̄s aut̄ salutauit eos di. Pax vob Adā cū oib⁹ filiis et filiab⁹ adorauerūt hūliter xp̄m cū oib⁹ priarchis. Deinde moyses cū p̄phctis. Deinde aaron cū oib⁹ sacerdotib⁹. David cū oib⁹ regib⁹. Iohes baptista cū omnibus innocentib⁹. Deinde euā cū oib⁹ sc̄tis mulierib⁹. Et xp̄s stetit cū ip̄sis v̄sq̄ ad resurrectionem. Auctas Math. xij. Sicut fuit iōnas in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹. sic erit fili⁹ hois in corde terre trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹ r̄c. Itē auctas sapientis dicentis in p̄sona xp̄i. Penetrabo oēs inferiores p̄tes terre et inspiciā oēs dormientes. et illuminabo oēs sperantes in dñi. Ecclī. xxiiij. Mota. inspiciā om̄s dormientes. i. om̄s mortuos. et illuminabo oēs sperantes in dñi. supple. lu. mine glorie diuine. Restat nunc cras resurre ctio dñi nostri Jesu xp̄i. Ad quā nos p̄ducat q̄ p̄ iminortalia regnat seculoz Amen.

Divini verbi p̄conis et p̄dicatozis sacre theologie p̄fessoris eximij sancti Climentij cōfessoris diui ordinis p̄dicatoz sermons validissimi tēpis hyemalis finiunt Impressi Flurenberge Anno dñi. Mccccxcij.

Tabula

Incipit tabula in ser mones sancti Climentij tēpis hyemalis alpha betico ordine singuloz in his contentoz demonstrativa et directiva.

De litera A

Et caliginosus an locus penalis de monum sit. sermone. ii. dominice in septuagesima.

Audiendi verbuz dei tres modos. Requiere sermone dominice Judica.

Augmentū corporale xp̄i. Requiere fmone. iij. dñice infra octauas epiphanie.

Auctoritatē p̄fendi p̄fessor habē debet. sermone q̄nte serie post Judica.

Avaricie sp̄es. Requiere sermone. ii. quarte serie post Inuocauit.

Avaricie septem sp̄es. Requiere fmone sc̄do quinte serie post Oculi.

Absoluit xp̄s mulierē in adulterio deprehensam. dicens sibi vade. nullā p̄niā sibi iniungendo. Requiere sermone sabbati post Oculi. Accepit iesus duos sanctos veteris testamēti moysem videlicet et helym in sua gloria transfiguratione. sermone. i. sabbati post Inuocauit.

Accepit xp̄s in sua gloria transfiguratione dūtārāt̄ tres discipulos. sermone. i. sabbati post inuocauit.

Accusationes q̄tuor quib⁹ iudei xp̄m accusauerūt. de quib⁹ se excusauit. ex q̄ excusatione multi in xp̄m crediderūt. sermone tercie serie post Letare.

Ausitationes septē q̄s pueri sine baptismo cedentes faciūt. sermone tercie serie post palmarum.

Ad habendū deū p̄pe: septē vie nob̄ necessarie sunt. ser. viij. sc̄de dñice aduentus.

Adoratur xp̄s in sp̄u sex modis. sermone sexte serie post Oculi.

Aduentus xp̄i triplex ad quēlibet p̄tōrē se cōuertere volentē. ser. viij. tercie dñice aduentus.

Ad adorationē perfectā duo requirunt. sermone primo epiphanie dñi.

Adoratio digna trium regū. sermone primo epiphania domini.

Adoratio gaudiosa q̄ xp̄m sc̄ti patres in lymbo adorauerūt qñ ad ipsos in morte sua sanctissima descendit. habēt sermone sabbati in vigilia pasce.

Altare cōsecratū laic⁹ accedē et tangere nō p̄sumat. sermone in octaua epiphanie.

Ambulatio fortis sanctoz triū regū. habēt sermone primo in epiphania dñi.

Angeli sancti vtrū aliquid cooperēt ad mortuoz resurrectionē. sermone primo prime dominice aduentus.

Anima triplici noīe nominat. sermone tertio prime dñice aduentus.

Anime a corpore recedētis triplex opus. Requiere fmone. iij. p̄me dñice aduentus.

Antixp̄i deceptiones p̄ xp̄ianos. fmone sc̄de dñice aduentus.

Angeli in nativitate xp̄i q̄re pastoribus missi sunt. fmone nativitatis xp̄i.

Angeli stelle dicunt. fmone p̄m o in epiphania domini.

Anime bone et p̄fecte post hominis mortē statim tria cōtingunt. fmone. iij. in epiphania domini.

Angeli quō ad purgatoriū portetur. fmone quarto epiphanie dñi.

Angela operib⁹ que ab homine fiunt per prius meret vel demereb. fmone. iij. epiphanie domini.

Animā xp̄i post mortez eius sanctissimā quo iuit aut quid fecit. ppulcre declarat. sermone in vigilia pasce.

Animē separate se mutuo cognoscūt. fmone sc̄do dñice in septuagesima.

Animā peccatricē xp̄us curare volens septē cōditiones seruat. vt habet sermone quinte serie post diē cinerū.

Animā ad xp̄m ascendē volens ad modum palme disposita esse d̄z que septē rāmos h̄z. et sup quēlibet auem vñā et flore. fmone p̄mo in die sancto palmarū.

Aperti sunt celi cum xp̄s baptisare cū tamē omnia xp̄o aperta sunt. fmone in octaua epiphanie.

Apostoli xp̄m clare ip̄is loquentem nō intellexerūt. cū tamē ip̄sis aperte loquerēt quare hoc auangelista dicat. fmone p̄mō dñice in quinquagesima.

Appreciantes se de generis nobilitate contra hos habet moralizatio quodaz. fmone q̄nte serie post Inuocauit.

Aquile natura ad p̄sonā superbā moralizata h̄f ser. ii. dñice in octaua epiphanie.

Articuli fidei quidā ad diuinitatē. quidā v̄o ad humanitatē xp̄i pertinet. fmone. iij. dñice tercie aduentus.

Arma quib⁹ demon erat armat cū xp̄m i de seruo tēp̄tavit. ser. dñice Inuocauit.

Argumenta quatuor que xp̄s cōtra iudeos ad eorum superbiam corrīgandam et extirpandam arguit. fmone quinte serie post Inuocauit.

Arbitrium liberum deus vnicuiq̄ dimitit.

Tabula

hoc declarat ser.ij.sabbati post Reminiscere.
Arma quibⁿos sc̄tā m̄ ecclia p̄ t̄ps q̄drage
simale armavit.ser.j.dñice Oculi.
Assumpit x̄ps humanitatē. Kōem hui^r q̄re
sermone.j.sabbati post Inuocauit.
Afinis q̄ x̄pi nativitati affuit quid significet
Require sermone nativitatis x̄pi.

De litera B

b Baptisari q̄re x̄ps voluit. Rō hui^r ha
betur sermone q̄ sit in octaua epiphā
nie domini.
Baptisari a te debeo dixit beatus Johānes
christo. quare hoc. quere sermone in octaua epi
phānie.
Baptisimi effect^o. Require sermone.j. domi
nica in sexagesima.
Baptisari oēs qui saluari voluerint tenent.
ser.ij. dominica in sexagesima.
Bellum intrantes quale intentionē si marti
res esse volunt habere debeant. sermone. vi.
secunde dñice aduentus dñi.
Biūia septē volentū ire ad regna paradisi.
sermone.j. in epiphānia dñi.
Biūia q̄neq; que x̄ps ambulauit. t̄ nos si be
ne ambulare volumus ambulare oportet. ser
mone. vii. in epiphānia dñi.
Blasphemie tres sp̄es. Require sermone q̄r
te ferie post Iudica.

De litera L

c Apitanci demones septem peccator^z
mortaliū suggestiū qui sīnt t̄ quō no
minent. Require sermone sc̄do quar
te ferie post Inuocauit.
Castitas vtrū sit virtus. hoc vide sermone
septimo p̄me dñice aduentus.
Castaste viuere volenti tria necessario sunt ser
uanda. sermone.j. dominice iſra octauas na
tiuitatis ch̄risti.
Casus quibⁿpsone a ieunio excusant. serma
ne p̄mo sabbati post Inuocauit.
Caritatis actus et conditiones. sermone.ij.
dominice in quinquagesima.
Celi empyrei cōditiones. Require sermone
quarto p̄me dñice aduentus.
Celebrazione sacerdotem liccat qu olibet die.
sermone.ij.tercie dñice aduentus.
Censualiū due cōditiones habent. sermone
ij. quarte ferie post Inuocauit.
Cerimonie que in sepultura honorabilis per
sonae cōtingunt quas etiā demoues i inferno
in morte hominis peccatoris habent. sermo
ne quinte ferie post Reminiscere.
Cerimonias septem ch̄ristus seruauit in ceci

illuminatione. de qua est sermo quarte ferie
Letare.

Cerimonias q̄nc x̄ps in Lazari resurrectio
ne seruabat. vt habet in sermone sexte ferie
post Letare.

Circumcisionis dies ppter tria in eo facta so
lennis dicitur. sermone in circumcisione do
mini.

Circūcidi quare x̄ps voluit. quere in fmone
de festo circumcisionis dñi.

Circūstantie que in circumcisione dñi seruata
fuerūt. sermone festi circumcisionis.

Circumstantie t̄ conditiones sex que in x̄pi
passione fuerunt sex conditionibus siue pre
varicationibus correspondētes. subtilissime
declarant. sermone qui sit in dic parasceues.
Cithara qua dauid demonē fugauit crucem
domini sanctissimā significat. sermone dñice
Reminiscere.

Cithara sonus qua demon fugatur septem
verba que Ch̄ristus in ara sancte crucis dixit
significat. Quere sermone dominice Remi
niscere.

Cithara cōditiones. require sermone.ij. do
minice in quinquagesima

Ciuitas vna in celo est t̄ nō plures. sermone
septimo tercie dñice aduentus.

Cognitio angeloz vtrū ad hominū cogita
tiones se extendat. sermone p̄mo sexte ferie
post diē cinerum.

Conditiones personarū paradisiū introeun
tium. Require sermone q̄nto tercie dominice
aduentus.

Conditiones angelo^z. Require sermone se
primo tercie dñice aduentus dñi.

Contra p̄cutiētes pauperes nō se defendere
valentes. Require sermone p̄mo quarte do
minice aduentus dñi.

Conditiones sex stulto^z. Require sermone
secundo dominice infra octauas nativitatis
x̄pi.

Communio duplex est spūalis sc̄z t̄ sacramē
talis. vt habetur sermone.ij. in epiphānia do
mini.

Conditiones tres defunctoz t̄ quale munus
quilibet defunctoz deo offerat. Require ser
mone.ij. in epiphānia dñi.

Conditiones animarū impfectarū q̄ sīnt. Re
quire sermone.ij. in epiphānia dñi.

Conditiones purgatoriz. Require q̄to ser
mone in epiphānia dñi.

Cōficit sacerdos malus sicut bon^r. sermone
sexta in epiphānia dñi.

Conditiones quattuor quibus seruatis ali
quid meremur in hoc seculo. Require sermo

ne.ij. dñice infra octauas epiphānie.

Confessoris actus in p̄fessione obseruandos
Require sermone.ij. p̄me dominice p̄ octa
uas epiphānie dñi.

Confiteantis actus in p̄fessione obseruandos
Require.ij. sermone prime dominice p̄ octa
uas epiphānie domini.

Condītōnes tres hominū quomodo sem
per ad mortem parati fore debent. sermone p̄
mo dñice in septuagesima.

Condītōnes lepre t̄ quō mortale peccatum le
pre adequet. sermone qui sit in die cinerum.
Confiteens suis criminibus se nō alium in cō
fessione accusare debet. Require sermone qn
te ferie post diem cinerū.

Condītōnes septem ab hominib; seruāde
in audiendo missam festiū diebus. Requi
re sermone.ij. tercie ferie post Inuocauit.

Contemplationis devote tres virtutes habē
tur sermone primo sabbati post Inuocauit.
Condītōnes tres vere oratōni maxime neces
sarias. Require sermone dominice Remini
scere.

Contritio vera quō esse debeat et quomodo
in duobus consistit. t̄ que sit materia. et que
sit forma contritionis. Hec omnia habentur
sermone primo tercie ferie post Reminiscere.
Contendebant apostoli dei inter se quis eoꝝ
maior esset sermone.ij. tercie ferie Reminisci
re.

Conuersio peccatoris ad deūz quinc̄ neces
saria. Require sermone secundo sabbati post
Reminiscere.

Confirmatōnis sacramentū quinc̄ virtutes
habet sermone secunde dominice Oculi.

Condītōnes quatuor gentium de quibus de
us dat doctrinam qualiter corrigendi sūt. ser
mone tercie ferie post Oculi.

Longregamur tribus modis in hiesu nomē
sermone tercie ferie post Oculi.

Confiteens qui confitetur alicui presbytero n̄
potenti discernere pericula peccatorum. vel
non habens potestatem absoluendi. an talis
sit absolutus. quere sermone tercie ferie post
Oculi.

Confessores quomodo christi exemplo La
zarum resuscitantis se habere debeat in p̄fes
sione. sermone sexte ferie post Letare.

Consortium non habeant clericū cum laycis
sermone.ij. ferie post Letare.

Conclusiones sex inter xp̄m ex vna pte t̄ p̄n
cipes iudeoz ex altera pte de x̄pi passione di
sputate. Ihabent sermone dñice Iudica.

Cōgregatōnes sanctas q̄tuor x̄pi ih̄u. Re
quire sermone sexte ferie post Iudica.

Tabula

Condītōnes quinq̄ gentium in hoc mundo
Require sermone in vigilia palmarū.

Concurrūt ex christi passiōe multa ad homi
nis saluationē p̄tinentia. Require sermone ī
die parasceues sancta.

Continentie tres gradus. Require sermone
sexta ferie post Letare.

Lolligent angeli in seculi cōsummatione bo
nos t̄ malos. Malos quidez ad cōburendū
in fasciculos colligent. Bonos ḥo ad eterna
gaudia. sermone p̄mo quarte dominice post
octauas Epiphanie.

Correctō instructoria p̄tra illos q̄ modico vē
moti a p̄posito bono ad malum recidiuant.
Require sermone primo tercie dominice ad
uentus.

Correctionis iurantiū tres modos. Require
sermone.ij. ferie dñice post Epiphanie.

Correctio blasphemie t̄ iuramento^z quibus
liceat. Require sermone quinte ferie post Le
tare.

Correctiones peccator^z fm peccator^z diuersi
tatem aplicande sunt. sermone secunde ferie
post palmarum.

Corpora sanctorū vtrū subtilia erunt post
resurrectionē. sermone primo p̄me dominice
aduentus domini.

Corpora sanctorū post resurrectionē. vtrū
erūt impassibilia. sermone primo p̄me domi
nicae aduentus.

Corpa glorioſa post resurrectionē. vtrū agi
lia erūt. sermone p̄mo p̄me dñice aduentus.

Corpis glorioſi dotes p̄ imaginē regis que ī
denario ip̄si corone q̄tuor lilioz significant
sermone. v. dñice in septuagesima.

Culpa passionis dñi que fuerit. Require ser
mone.ij. quarte ferie post festū palmarū.

Cursus xp̄iane ecclesie. Require sermone.ij.
secunde dominice aduentus.

Curie due ī quibⁿ deus omnipotens dat sen
tentiam. Require sermōc.ij. quarte ferie post
Reminiscere.

Claritas. vtrū corporib^r glorioſis p̄ueniat
Require sermone.ij. p̄me dñice aduentus.

Clarificatiōes septē ppter quas septē dicit^r
vox ī ps. xxviii. sermōe sc̄do ferie p̄ palmax.

Clarificatiōes decē quas x̄ps b̄sdictus quo
ad hūanitatē petiūt et a deo p̄fe obtinuit. ser
mone in vigilia palmarū.

Clausule quiq; in themate. Parate viā dñi.
tē. mystice fm ordinē exponūt. sermone ter
cio quarte dñice aduentus dñi.

Clausule quattuor vitā et mortē x̄pi sanctissi
mam declarantes t̄ significantes in quadam
autoritate Ps. xl. pulcherrime designant:
B

Tabula

vt habeat sermone sabbati in vigilia pasce.
Creaturæ. xv. nobiles creature in peccatorum remissione sermone. v. ferie post Judica.
Creationem vniuersi non propter se sed propter nos deus fecit. sermone tertio in epiphanie domini.
Creaturæ triplex differentia quas deus creavit. sermone. iij. in epiphania dñi.
Credere quid xpianum oporteat ut ouis xp̄i dicatur. sermone. iij. ferie post Judica.
Credentia virtualis apostolorum habet sermone prime dominice post octauas epiphanie domini.
Crescere xp̄s voluit ex puericia sic ceteri homines. quare hoc. Quere sermone. iij. dominice infra octauas epiphanie dñi.

De litera D

Damnam plures homines q̄ saluatūtur quare h̄. Requiere sermone primo dñice in septuagesima.
Damnam infideles dicentes. Si scirem⁹ q̄ fidē christiana esset vera. et deus nobis eā ruelaret. quare hoc fiat. Requiere sermone. iij. ferie post Letare.
Deus ignis dicitur tripliciter: vt habetur sermone. viij. prime dominice aduentus.
Deus quot modis dicitur esse ppe creaturis omnibus. sermone. viij. secūde dñice aduentus.
Declarant tres huius verbi euāgelici. sciūt. Erunt primi nouissimi tē. sermone primo dñice in septuagesima.
Deceptōnes quas dyabolus ad hominē decipiendum facit. Requiere sermone. iij. dominice in sexagesima.
Defensores fidei in aduentu antixp̄i cadent. Et quare deus hoc pmittet. sermone. iij. secūde dñice aduentus dñi.
Demonū septem nomina quoꝝ quilibet vnius peccati mortalis capitaneus est. sermone viij. tercie dñice aduentus.
Declinauerunt iudei xp̄m per omnes casus grāmaticales in sua sanctissima passiōe. Hoc pulcre declaratur sermonc sexte ferie post iudica.
Deposito xp̄o de cruce omnes plage et vulnera preter quinc⁹ principalia ob matris reuerentiam et solatōrem nō aperuerūt. fmo ne in die parascenes.
Differūt iniqūitas. petm. scelus. delictum. vt habet sermone. iij. ferie post Letare.
Dies quātuor sunt a principio mūdi vīc⁹ in finē mūdi. fm̄ quātuor leges. vt scđe ferie p̄ palmarum.
Differunt sensus allegoricus. tropologicus.

anagogicus. et quō quilibet istorū sensuū spēciali virtuti theologie correspondet: vt habet sermone. iiij. ferie post Judica.
Dispositōnes septē in peccatorum remissiōe p̄sona peccatrix habere debet: vt habet sermone quinte ferie post Judica.
Disputatiōes tres magne iter christū et alias p̄sonas. habent sermone. vij. ferie post Oculi.
Distinctionē et expositionē hui⁹ autoritatis. sc̄ Hec est vita eterna ut cognoscant te soluz verum deum. In qua Arius hereticus multum erronice locutus est. Quere sermone in vigilia palmarū.
Divinitas xp̄i sanctissima post q̄s alia xp̄i sanctissima et corpus eius sanctissimum diuisa fuerunt tota fuit cum anima in lymbo et cum corpore in sepulcro: vt habet sermone sabbati in vigilia pasce.
Divinitas chāstī ostēta et manifestata fuit q̄dupliciter fm̄ quattuor loca inferni quomodo et qualiter. Requiere sermone sabbati in vigilia pasce.
Die quolibet in principio creatiōis quid de⁹ fecit. Quere sermone. viij. secunde dominice aduentus.
Differentiam inter pphētam et plus q̄ pphētam. Requiere sermone. vij. tercie dominice aduentus domini.
Differētia vinee ab agro: habet sermone. iij. dñice in septuagesima.
Differentia est inter tempus carnale et quadragesimale: vt habet sermone. iij. dominice in quinquagesima.
Differt cognitio dei ab hominū cognitione. sermone sexte ferie post diē cinerū.
Differentia est inter comedere et mordere. sermone p̄mo secūde ferie post Inuocauit.
Differentia inter vanitatē et supbiā. Requiere sermone. iiij. quarte ferie post Inuocauit.
Differentia inter nativitatē et cōceptionē xp̄i. Requiere scđone in vigilia nativitatē xp̄i.
Dignitates tres magne xp̄i in euāgelio ostendunt. de quo ē sermo p̄mus secūde ferie post Reminiscere.
Dignitas in duo mēbra sectat: vt habet sermone. iiij. tercie dñice aduentus.
Diminutio star⁹ et vite hoīm: habet sermone iiij. secūde dñice post Epiphanie domini.
Dimitit angelus p̄p̄aus hominē quō et quāliter. Requiere sermone. viij. tercie dñice aduentus domini.
Disputatio quā scribe siue doctores iudeorū habuerūt cum christus in medio eoz in templo sedebat. habet sermone quarto dñice infra octauas Epiphanie domini.

Tabula

Doctrina quatuor putiles quas christus iudeis dedit. et per iudeos ad nos puenerūt habentur sermone primo quarte ferie post Iuocauit.
Doctrina quinq⁹ morales xp̄i saluationi nostrae multū p̄ficue. habentur sermone. iiij. ferie post dominicam Oculi.
Doctrina tres subtile p̄ccatozem respicientes ut a via puerse se diuertat. habentur sermone. iiij. sabbati post Reminiscere.
Doctrina quas beatus Johānes p̄dicauit. sermone primo quarte dñice aduentus.
Doctrinas quas beatūs Johānes his q̄ suo sermoni attenderūt dixit et tribuit. et quomođo vnicuiq̄ fm̄ statū luum. Requiere sermone. i. quarte dñice aduentus.
Dñica in septuagesima inter dominicas maiores anni p̄numeratur. Ratōnem hui⁹ quere ser. iij. dñice in septuagesima.
Dominica iudica in quadragesima. q̄re dñica in passione dñi intitulēt. cum tamen xp̄us in tali dñica passus nō fuerit. Requiere sermone dominice Judica.
Dormire hoīes tripl̄ dicunt. sermone p̄mo quarte dñice post octauas ephie.
Dormire cōtingit tripl̄. h̄ habet in notabili qđ ponit p̄ ser. p̄mū quarte dñice p̄r octa. epiphanie domini.
Ecclesiasticū dñium in decē ptes diuisum ē. vt habet ser. iiij. scđe dñice a duent⁹.
Ecclia scđā q̄re dñica in q̄nq̄gesima mentōez de xp̄i passione facit. Requiere ser. primo dñi/te in quinq̄gesima.
Ecclia modos mulieris h̄. quō h̄ q̄re sermone. iiij. dñice Oculi.
Efficit hō p̄. mf. fili⁹ et filia xp̄i p̄ voluntatis xp̄i factōez. ser. iiij. ferie p̄ Inuocauit.
Elemosyne quō sint dande iueniunt tres subtile expositōnes. ser. vi. ferie post diē cinerū.
Elynam te faciente nesciat sinistra tua qđ faciat dextra tua. Hoc verbū tres expositōnes h̄. ser. vij. ferie post diē cinerū.
Elongari quō homo a deo poterit cum deus sit vbiq̄. ser. secūdo sabbati post Remiscere.
Elemosyna si meritoria ēē debeat tria exigūtur. sermone p̄mo dñice Oculi.
Equitas culpe et pene et econtra. habet ser. iiij. dñice in septuagesima.
Error credentiū peccatiū finiri vita hominis finita. sermone. iiij. dñice in sexagesima.
Error dicentū virginē Abrahā et alios sanctos genūlectere vel stare i iudicio extrema/li. ser. secūde ferie post Iuocauit.
Etates mūdi septem sunt. Requiere sermone vigile nativitatē christi.
Etates humanae nature septem sunt. sermone in octaua epiphanie.
Examinatiōes quattuor iudei fecerūt de ceci illuminatiōe ut veritatē scrutarent. de quo ē sermo quarte ferie post Letare.
Exaltationes quattuor humanas christi in nouo testamēto repimus. sermone secūde ferie post Judica.
Excellentie quattuor beati Johannis super alios sanctos. Quere sermone quarte dñice aduentus domini.
Excellentie seu p̄uilegia beate virginis grauidis sup alias mulieres grauidas. Requiere sermone vigile nativitatē christi.
Excellentie homis sup omnes creaturas. Requiere sermone. iiij. dñice infra octa. ephie.
Excellentie qnq̄ quas p̄plus spūlancio illuminat̄ chāsto attribuebat. Requiere sermone p̄mo tercie ferie post Inuocauit.
Excellentias quattuor altissimas christus de seipso declarat: vt habet sermone secūdo. secūde ferie post Reminiscere.
Excellentio est magnificētia in p̄secratione in plurib⁹ q̄ in incarnationē christi: sicut habetur sermone. iiij. dñice Oculi.
Excellentias quattuor magnas et altas de xp̄o declarat euangeliū. de quo est sermo p̄mus quīte ferie post Oculi.
Excellentie tres xp̄i iesu habent sermone secūde ferie post Letare.
Excellentias tres euāgelica lex supra leg. in moylaicā h̄. vt habet ser. sabbati p̄ Letare.
Exire de inferno non potest Lucifer: nisi in adūtū antixp̄i. fm̄ interea ad nos mittit alios demones. ser. iiij. q̄re ferie post Inuocauit.
Exemplū cuiusdam p̄uincie in qua quolibet anno nouū ducem elegerūt. sermone p̄mo tercie dñice aduentus.
Exemplū x̄ginis gloriose q̄ filiū suū dīlectissimū ab infantis ecclēsij applicauit quō parētes pueros ecclēsij aptare debent. sermone quarte dñice infra octauā Epiphanie.

Tabula

Exemplū de quadam homine nequā qui in eodem loco in quo matre p̄cessit suspensus fuit. sermone. iij. dñice infra octauas epiphanie domini.

Exemplū quō beatissima virgo Maria p̄fumū peccatorē qui sine p̄fessione et cōtritione decessit a demonū impugnatōne redemit sermone primo dominice post octauas epiphanie domini.

Exemplū de archidiacono lugdunēsi. qui illo die q̄ moriebat mille hominē eodē die p̄ mūdum moriebant q̄ dūtaxat q̄ncip̄ saluabatur. ser. vi. dñice in septuagesima.

Exemplū de iuuene rapto ad iudiciū christi qui subito p̄ timore factus est canus. ser. iij. dñice in sexagesima.

Exemplū triū latronū qui cām furis receter suspenſi inquisierūt. sermone primo dñice in quinquagesima.

Exemplū qđ dicit sanctus hieronymus quo mō pisces maris se supra aquas ēte extremū iudiciū vociferando eleuabūt. Requie fmo ne in vigilis palmar̄.

Exemplū de quodā scutifero in stabulo p̄fesso quō p̄tē coopuit. habet sermone p̄mo scūde serie post Inuocavit.

Exemplū mulieris chanaeē orare nos doce mur in quadaz moralizatōne. sermone dñice Reminiscere.

Exemplū mulieris chanaeē qñ demonis sugestionē sentim ad dei filiū p̄fugere debem̄ ser. dñice Reminiscere.

Exemplū heremite q̄ se orandi modū a pauperib̄ didicisse asserebat. vt habet ser. iij. q̄rte serie post Reminiscere.

Exemplū de dauid cū vixore vrie quō postea enī virū eiusdē interfecit. vt habet ser. iij. q̄rte serie post Reminiscere.

Exemplū de ezechia rege q̄ quē data fuit sententia iusticie dei vi moreret. q̄ historia quarto Regū. xx. habet et recitat ser. iij. quarte serie post Reminiscere.

Exemplū et silitudo declarās diuinitatē non dereliquisse aliaz nec corp̄ in sua sanctissima morte. ser. in sabbato sc̄to pasce.

Exemplū cuiusdā p̄bi q̄ se qndā debitore habere asserebat quez indies p̄soluisset. q̄ m̄i minime p̄tentaret. quē debitore ventrē p̄prium existimauerat. vt habet sermone. iij. quinte serie post Oculi.

Exemplū cuiusdā heremite inuitato a quadaz epo q̄ comedē noluit aliquō mortuū. vt habet ser. iij. quinte serie p̄ Oculi.

Exemplū de qdā religioso q̄ in p̄dicādo de sc̄ et individua trinitate p̄fusus fuit. qđ sibi con-

tigerat propter nō petere cōsiliū et informacionem ab exptioib⁹ se: vt habet dominica Letare.

Exemplū de regis filia que parentibus orbata expulsa per quēdam de regno p̄prio fuit. Et tandem p̄ alium filium regis ad propriā possessionē reducta: quomō de christo et humana natura moralizet. sermone primo i die palmarū.

Exemplū de quodā magno mīgrō qui p̄ aliquos dies ad scrutadū quoddā notabile duibū ieiunabat: et angelus dñi sibi postea apparen̄s eū de dubio certificauit: vt habet fmo ne dominice Letare.

Exemplū de pompeyo q̄ in omib⁹ bellis vicitōia habuit: p̄ postq̄ templū dñi dehonorable postea in singulis bellis vincebat: vt habet sermone. iij. serie post Letare.

Exemplū cuiusdā lūbardi ad quotidie aliquā orōnem dicendā nos incitans. habet sermone dominice Reminiscere.

Exemplū de dyabolo q̄ in corpe obſesso hominū peccata diuersa p̄debat. Et quō p̄ctū vni scutifero p̄didit. qui tandem in stabulo stabulario cōfessus damnationē euasit. habet in sermone dominice Judica.

Exemplū de quodā inuido sup quem ex solo cogitatu domus sua corruir: vt habet fmo tercie serie post Judica.

Exemplū de quodā hoīe q̄ habuit tres amicos: q̄ p̄mū dilexit pl̄ q̄ le. secūdū si c̄leip̄m terciū parū dilexit: et quō ille quē parū dilexit in necessitatib⁹ sibi astitit: vt habet sermone quarte serie post Judica.

Excoicationē quō q̄s cauere debeat ne ip̄am incurrit: exemplo cuiusdā qui breuiariū de ecclesia abstulit et in quadaz arborē posuit. q̄ ppter excoicationē factā p̄tra quēlibet habetē breuiariū arescebat et perīt: vt habet fmo. iij. tercie dñice aduentus.

Figura q̄ habet Leuitici. iij. ex qua declaratur q̄ in principio in medio et vsq̄ ad finē misse hoīes p̄seuerent. sermone. iij. tercie serie p̄ Inuocavit.

Filios tres habuit Ozeas p̄pheta. Homen p̄ mi erat Iesrael. Homen secūdū absq̄ misericordia. Homen terciū. nō populus me⁹. quōmodo isti tres filii tres p̄ditōnes christianorum significant. sermone sc̄do tercie serie p̄ Inuocavit.

Fur vel raptor q̄ plura furatus ē. et p̄uenitur infirmitate vel paupertate sic q̄ restituere non potest quō satisfaciet. Requie ser. iij. p̄me dñice post octauas Ephie.

Fractio decem preceptorum quot modis cōtingat. Quere sermone dñice Inuocavit.

Fragmenta sex que in mensa reperimus subtiliter moralizata. Requie sermone domini/ce Letare.

Fructus sex q̄s de vult ex q̄b⁹ dat regnū celeste. ser. i. sabbati p̄ Reminiscere.

Fructus septē penitentie in palma colliguntur. quōz quatuor corpori dabunt. reliqui dō tres anime. vt habetur sermone primo in die palmar̄.

Expositio subtilis hui⁹ verbi qđ xps dixit. s. Pater et ego vnu sumus: et quod dedit mihi pater: maius omnib⁹ est. habet sermone q̄rte serie post Judica.

Expositio subtilis hui⁹ autoritatis. Ezechiel.

Tabula

xvij. sc̄. Si impi⁹ egerit p̄niam et c̄. habet f̄. monē dñice Judica.

Expositio subtilis hui⁹ auctatis Math. xij. sc̄. Om̄i habent̄ dabit. ser. sexte serie p̄ Ju- dica in fine.

De littera F

Acta nra siue bona fuerint siue mala om̄ia a deo notant. et tpe deo placente remunerant. habent̄ ser. iij. sc̄de serie post Reminiscere.

Facta tria de xpo ieu q̄ habuit inter iudeos tempore sue amarissime et imp̄ciabilis sanctissime p̄passiōis declarant. sermone. iij. serie p̄ Judica.

Febres septem ale que p̄ febres septes corporis significant. ser. iij. quinte serie p̄ Oculi. Fenicis natura. et quō xps fenici assimiletur. ser. primo in die palmar̄.

Ferrum q̄tuor p̄ditōnes ab igne si igni fu- erit recipit. vt habet sermone. vij. prime dñice aduentus.

Festa quib⁹ iudei templū in hierlem visitare tenebant. habent̄ sermone. iij. dñice infra octauas epiphanie.

Fidem solus de ouisit. vt habet. iij. dñice i- fra octauas Ephie.

Fides arūdinis p̄ditōnes b̄z. vt habet fmo. iij. tercie dñice aduentus.

Figura q̄ habet Leuitici. iij. ex qua declaratur q̄ in principio in medio et usq̄ ad finē misse hoīes p̄seuerent. sermone. iij. tercie serie p̄ Inuocavit.

Filius tres habuit Ozeas p̄pheta. Homen p̄ mi erat Iesrael. Homen secūdū absq̄ misericordia. Homen terciū. nō populus me⁹. quōmodo isti tres filii tres p̄ditōnes christianorum significant. sermone sc̄do tercie serie p̄ Inuocavit.

Fur vel raptor q̄ plura furatus ē. et p̄uenitur infirmitate vel paupertate sic q̄ restituere non potest quō satisfaciet. Requie ser. iij. p̄me dñice post octauas Ephie.

Gradus tornētoz inferni inequales sunt ser. in Epiphania dñi.

Gradus saluatōnis i celis inequales sunt: vt habet. iij. ser. in Epiphania dñi.

Gratiā spūalem deus diuisit. ser. iij. dñice infra octa. Ephie dñi.

Gradus tres volūtarie paupertatis. ser. i. dñice infra octa. Ephie.

Gradus tres creaturaz. sermone. iij. domini- ce in septuagesima.

Gradus tres decedentū siue morientū. Re-

quie ser. iij. dñice in septuagesima.

Gradus q̄tuor p̄sonaz q̄ seip̄os occidūt. ser- mone. iij. secūde serie post Reminiscere.

Gradus decem spūaliū creaturāt ab eterno

De littera G

Allus caritās p̄dicatorem quēlibet si- gnificat. probat̄ duab⁹ rōnibus. ser/ mone quite serie post diē cinerū.

Gentū tres cōditiones quas christus de tem- ple ciecit: vt habet sermone p̄mo quarte serie post Inuocavit.

Genus humanū ex peccato primo p̄ parentū captiuū dybolo fuit. sermone. iij. quarte serie post Inuocavit.

Gloria celestis dicit̄ castrū siue ciuitas ppter tria: vt habet sermone quarto p̄me domini- ce aduentus.

Gloria celi quō modis obſideat. f̄mone. iij. p̄me dñice aduentus.

Gloria celi quōmodo differenter deo et nobis debeat̄: vt habet sermone. iij. in Epiphania domini.

Gentes duplices asina et pullus in quib⁹ xps in die palmarū equitauit sign. sermone secūdo in die palmarū.

Gloria celestem deus diuisit: vt habet ser. iij. dñice infra octa. Epiphania.

Gloriam equalē vtrum habeant sancti in pa- radiso. sermone. iij. dñice infra octa. Ephie.

Gloria paradisi dicit̄ denari⁹ ppter quatuor denari⁹ similitudines et p̄ditōnes. sermone. v. dñice in septuagesima.

Gloria padis ab omnib⁹ in ea existētibus nō equaliter sed f̄m magis et min⁹ p̄cipiat. ser/ mone q̄nto dñice in septuagesima.

Glorie yane quō septē modis cōtingūt. pul/ cherrine habet sermone secundo. tercie serie post Reminiscere.

Glosa et expositio sup hoc verbo. Si duo ex yobis p̄fenserint super terrā de omni re quā/ cūq̄ petierint fiet illis a patre meo. subtilissi. me habet ser. iij. serie post Oculi.

Gradus tornētoz inferni inequales sunt ser. in Epiphania dñi.

Gradus saluatōnis i celis inequales sunt: vt habet. iij. ser. in Epiphania dñi.

Gratiā spūalem deus diuisit. ser. iij. dñice infra octa. Ephie dñi.

Gradus tres volūtarie paupertatis. ser. i. dñice infra octa. Ephie.

Gradus tres creaturaz. sermone. iij. domini- ce in septuagesima.

Gradus tres decedentū siue morientū. Re-

quie ser. iij. dñice in septuagesima.

Gradus q̄tuor p̄sonaz q̄ seip̄os occidūt. ser- mone. iij. secūde serie post Reminiscere.

Gradus decem spūaliū creaturāt ab eterno

Tabula

sonte sanctissime trinitatis fluentiū. Require ser. ii. scđe serie post Reminiscere.
Gradus corporiū creaturaz ab eterno fonte scđe trinitatis manantiū. Require ser. ii. scđe serie post Reminiscere.
Gradus tres psonaz bonaz. Require ser. ii. dñice in quinquagesima.
Gradus tres visionis et cognitōnis dei. que re ser. scđe serie post palmax.

De litera H

b Abitus electiūs quid sit. Require i sermone quarto quarte dominice ad uentus dñi.

Habitatōes tres quas deus a principio cre atōnis suis diversis creaturis ordinauit. ser mon secundo quarte dominice aduentus do mini.

Historia quomodo deus totam hierusalem et totam terram pmissionis destruere voluit. et quō ppheta Ezechiel iram domini mitiga uit. sermons primo infra octauas nativitatis Christi.

Historia omnī actuum trium regum in epiphania dñi factoz. habet sermone. pamo i epiphania domini.

Historia barcosnan illi falsi incantatoris habetur ser. scđo in ep̄bia dñi.

Historia destructōnis hierusalem post christi ascensionem post certos annos pulcherrime describitur ser. in die parascueus scđa.

Historia religiosi cogitatiū h verbū. Dirige te vīa dñi. quid sibi p̄tigerat. sermone. ii. q̄r. et dñice aduentus.

Historia alexandri monache medicinā q̄re sis vt diu uiueret. Quere sermone. ii. i ep̄bia domini.

Historia moralizata mercatoris q̄ emit magaricam quam vpon custodiendaz tradidit sermone. i. dominice infra octauas epiphanie domini.

Historia visionis Jacob que habet Scn. xx viii. quō scalam vidit et omnia que in scala cōtigerant declarant sermone. ii. dñice in quin quagesima.

Historia de nobili ribaldo et hoīe nouiter nobilitato. quoꝝ secundus dicebat. Nobilitas in me incepit in te finiet sermone. v. serie p. Inuocauit.

Historia siue exempli quō quedā mulier nobilis in p̄fessione ex magna cōtritōne obiit et saluata statim fuit sermone sexte serie p. Inuocauit.

Historia cuiusdā nigromātici. qui se dixit eē messiam. qui gentibꝫ quendam monte depu-

tavit vbi in nube ad terram pmissionis ipos portaret. sermone secundo secunde serie post Reminiscere.

Historia quō in tribus annis cuꝫ dimidio nō pluit in regno israel: sic q̄ aues et iumenta fa me moriebant. sermone pmo tercie serie post Reminiscere.

Historia que habet Exod. xiiii. quō moyses desiderādo et nō vociferādo ad dominū orauit: vt habet sermōe secundo quarte serie post Reminiscere.

Historia de rege Achab ydolatra et demonū inuocatore quomodo domin⁹ ipsuz p helyā corripuit. habet sermone. ii. quarte serie post Reminiscere.

Historia edificationis templi hierusalē et lapidis quem edificantes reprobauerūt. qui factus est in caput anguli. quomodo christum q̄z lapis dicit significat. sermone pmo sabbati Reminiscere.

Historia que Iohelis. i. habet quō iumenta ad implorandum suum creatorē pcessionaliter ibant et ad celum suspererūt. Quere sermone in vigilia palmax.

Ihomini sex iudicia. Require sermone. iii. pme dominice aduentus.

Ihōores magnos christo iesu factos. Requiere sermone. ii. serie post palmax.

Ihoram qua gentes templum domini intrare debent. Require sermone secundo tercie serie onst Inuocauit.

Ihumilitas vera i quibꝫ cōsistit. Require ser. iii. in Epiphania domini.

De littera I

i Ieiuniorū afflictio quomodo seruanda sit habet sermone in die cinerū.

Ieiunauit christus ynam quadragesimā. Questio ex hinc quoxūdam fatue dicentiuꝫ. quare ergo ego qualibet quadragesima ad iejunandum costringor. sermone in die cinerū.

Ieiunis quadragesime plures psonae subiacent: sed multe debito iure excusat. que et quales vide sermone in die cinerū.

Ieiunia an de elemosynis vel aliter redimi possint. ser. in die cinerū.

Ieiunare coram hominibꝫ quid sit. sermone vi. serie post cinerū.

Ieiunare corā deo quid sit. Require sermone sexte serie post cinerū.

Ieiunabant iudei certis diebꝫ ex supiorꝫ p̄ceptis. Et quāto magis iejunabāt tanto magis tribulatio eoz augmētabat. Rōnez huiꝫ q̄re

Tabula

ser. vi. serie post cinerū.

Ieiunioꝫ xp̄i quere q̄tuꝫ modos. ser. domi nōce Inuocauit.

Ieiuniū ad triplices finem ordinat. sermone dñice Inuocauit.

Ieiunare debem⁹ more xp̄i. helye. et moyſi. q̄mō habet sermone secundo sabbati post Inuocauit.

Iherachie tres sunt in celo. et qui ad ipas de putent habet sermone secundo sabbati post Inuocauit.

Iordais fluuiꝫ vñ pponat et qd signet. pmo. tercie serie dñice aduentus.

Judicium quodlibet sex p̄ditōnes h̄z in se. ser. i. scđe dñice aduentus.

Judicium generali si om̄is sancti. p indeuoto et impenitenti intercederēt nihil. obtinerēt. ser. v. tercie dñice aduentus.

Judicium durissimus cuilibet statim q̄n mā fit. ser. ii. scđe dñice post ep̄bia dñi.

Judicium extremo quid fieri quō xp̄s cum ele ctis suis sedebit. sermone. i. secunde serie p. Inuocauit.

Judicium q̄re in fine mūdi fiat. cum tū quilibz hoīm mox ipso mortuo sententiabit. ser. ii. secunde serie p. Inuocauit.

Judicium in extremo tria que a xp̄o iudice fieri habent. ser. ii. scđe serie p. Inuocauit.

Judicium in extremo sua primo malis. poste a bonis datur. sermone secundo scđe serie post Inuocauit.

Juramentū falsum magis peccatum est q̄ ho micidium. vt habet sermone. ii. tercie serie p. Reminiscere.

Jus habendi gloriā est obedientia. vt habet ser. vi. tercie dñice aduentus.

Ibat ih̄s xp̄s p̄ humaritatē sequendo tōs. Et nos mox nati īre dicimur. ser. ii. scđe serie post Reminiscere.

Ignis finalis p̄flagratōnis in bonos et ī malos ouersimode ager. sermone. iii. secunde do minice aduentus.

Ignorantes et errantes interrogare non for mident exemplo xp̄i cui nihil absconditū est. nec vñq̄ fuit. tamen a simplici apostolo phi lipo interrogabat. vnde ememus panes et c. ser. dñice Letare.

Iesus hoc nomen modū nostre p̄edemptiōis tripliciter representat. vt habet in sermone de circūcione.

Intentio dantum pueros ad religionē quālis esse debeat. Require sermone. vi. scđe do minice aduentus.

Impugnatio dura fidei. habet ser. iii. tercie dñice aduentus.

Impugnatio articuloꝫ fidei. habet sermone iiii. tercie dominice aduentus.

Intellectū triplices hoc verbū habet. s. Erūt primi nouissimi t̄c. vt habet sermone. iiii. do minice in septuagesima.

Instructiōes duas pulcherrimas et correctio nes p̄tra ecclesiasticos et parentū offensores. inuenies ser. iii. serie post Oculi.

Inuenire xp̄m possim⁹ trib⁹ seruatis cōditi onibꝫ. vt habet ser. ii. serie post Judica.

Inclinauit se ih̄s bis cū iudei mulierē depre hēsam i adulterio accusabāt. qd ille due iudei nationes signit: habet ser. sabb. post Oculi.

Impedimenta phibentia introitū celi. habent ser. iii. p̄me dñice aduentus dñi.

Impositio vestimentoz sup asinā ī die palmarū quō iniunctionē penitēti significat. habet ser. ii. in die palmarū.

De littera R

Atholica fides a solo deo est. habet sermōe tercie dominice infra octauas epiphanie domini.

De littera L

Aborū quē debent habere clerici et laici ad possidēdū gaudia eterna et regna celestia. sermone. ii. dominice in septuagesima.

Laboratores siue rustici dicunt torētes triplices rōne. ser. sabb. post cinerū.

Latrones religiosi clerici et laici mali dicunt. ser. i. dñice in quīquagesima.

Lectus p̄tō est mala societas: vt habet ser. tercie serie post Reminiscere.

Legē aliquā p̄bare volens quot habere de beat. Require sermone quarto tercie dominice aduentus.

Lepre defectus habent ser. ii. secunde dominice post Epiphanie domini.

Leticie sex in die palmarū xp̄o facte sex tristis in die veneris sancta oposite. habet ser. ii. in die sancto palmarū.

Lex nature. gratie. et scripture quid sit: et quō iste leges differunt. Require sermone. ii. do minice in quīquagesima.

Liberat homo a peccatis mortalibꝫ quō. Re quire sermone in die cinerū.

Liberare voluit et laborauit p̄ xp̄i redēptiōe pyiat: vt habet ser. in die parascueus.

Linguagiū celi q̄le sit. ex quo q̄s celestis esse noscit. sermone. v. serie post Inuocauit.

Linguagiū terrenū qđ sit. Require sermone pmo quāte serie post Inuocauit.

h iiii

Tabula

Linguagiu*m* inferni quid sit. habet ser. s. qui/te ferie p*r* Inuocauit.
Lingua p*o*licator*z* aratro assimilat*s*. ser. iij. in sexagesima.
Loca q*t*uo*r* in corde terre sunt. et quid in q*l*i/bet sit et p*o*tingat. Require sermone quinte ferie post Reminiscere.
Loca animaz ex hac vita decedentium tria sunt. vt habetur fmone sc*o* dominice in q*n* quagesima.
Loca inferni q*t*uo*r* et q*d* x*p*s mo*r* p*r* su*a* san*c*ussum morte*m* in quolibet p*o*petravit ser. sab*b*ati in vigilia pasce.
Loquebant*m* moryles et helyas c*u* x*p*o. quid et de q*d* cum x*p*s ip*s*is apparuit. sermone sabbati p*r* Inuocauit.
Lumina q*t*uo*r* nob*e* necessaria p*c*udo ad pa*r*adisum ser. vi. in ep*h*ie d*n*i.
Lupanaria v*t*ru*m* sine pct*o* a rectorib*z* co*t*itatu*m* sustineri possint ser. ij. sc*o* d*n*ice p*r* ep*h*ie et fmone ferie. v. p*r* Letare.
Luxuriosi homines exemplu*m* ab angelis capere debent. sermone septimo tercie domini/*n*ice aduentus d*n*i.

De litera R

Ala tria iudeoz in eu*g*elio ostendunt*m* de quib*e* est ser. prim*s*abbati p*r* Reminiscere.
Aala pene a deo. mala vero culpe a creatura sunt ser. ij. q*r*te ferie p*r* palmar*z*.
Aala mag*is* int*o*nia mala h*m*udi q*s*int sermone. ij. d*n*ice in sexagesima.
Abanifestauit se de*p*aulat*m* ho*b* fm tres leges. ser. ij. d*n*ice in quiquesima.
Abanifestatio gle dei quib*e* p*o*sonis fiat. ser. ij. prime d*n*ice p*r* octa. epiphanie.
Amembra ad modu*m* corporis sed sp*u*al*s*ia aia h*z* ser. ij. tercie d*n*ice aduent*s*.
Apedicina optima p*r* pct*o* passio x*p*i amara et lamentabilis est. iuxta tres sp*es* medicine sermone. ij. q*r*te ferie post palmar*z*.
Amentio b*t*i Joh*an*is q*r*re tam sepe et attente fiat in aduent*s* p*o*ce. c*u* aliud de eo p*r* anni cul*u* sp*u*alia festa habeant*s*. ser. primo q*r*te d*n*ii ce*ad*uentus.
Abendacisi q*l*itercu*z* fiat e*p*ct*m*. si p*n*iciose mortale est. si iocoseveniale est. ser. v. ferie p*r* Inuocauit.
Amembrum hominc*m* scandalizans quom*o* abi*ci* debet. Et quid per membrum tale itel*ligatur*. sermone primo tercie ferie post Reminiscere.
Amiracula tria (in curat*o*ne infirmi qui. xxx/ viij. annis infirmitate affligebatur) a christo

facta. Require sermone. vi. ferie post Inuoc*s*cauit.
Amiracul*u* quod i*v*itas pat*r* legit de sancto machario quo*r* p*r*aseundo nemus quoddaz inuenit caput cuiusd*a* homis in quo sibi anima loquebat*s* quo*r* et qualiter. Require sermone tercie ferie post palmar*u*.
Amissio sancti amatoris quomodo cum illis agendum sit. Quere sermone. iij. quarte do*m*inice aduent*s*.
Anysteru*m* dei ex i*m*era dei voluntate depen*d*ens no*n* nisi per dei revelati*n*e scri*m* p*o*t*s*. sermone vigilie nativitatis christi.
Absercordia maternalis beate Marie virginis. sermone p*mo* p*me* dominice post octa. Epiphanie d*n*i.
Absercordia d*n*i qui*q* digitos habet q*b*us peccator*e* curat. vt a peccatis caueat. sermone quida ferie post cineru*m*.
Ahodi quibus renouari nos oportet ad celeste regnum possidend*u*. sermone. vi. sec*u*de do*m*inice aduent*s*.
Ahodi tres habendi regnum dei in sacra scriptura inueniunt*s*. sermone primo quarte ferie post palmar*u*.
Ahollibus vestimentis q*s* vestiunt*s* reprehend*u* tur. ser. v. tercie d*n*ice aduent*s*.
Ahortalibus in peccatis homo dormire dicit sermone quito prime dominice aduentus domini.
Ahor*s* damnator*u* est amara. est amarior. est eti*az* amarissima. sermone. iij. in Epiphania domini.
Ahor*s* homis cadere dicit. sermone. ij. domi*n*ice in sexagesima.
Ahor*s* orienti*m* quattuor conditiones. Quere sermone. ij. d*n*ice in sexagesima.
Abor*s* christus voluit in cruce: cum tam*e* alie passiones quas i*p*e sustinuit sufficietes fuissent p*t*otius generis humani red*e*pt*o*ne. sermone in die sancta parascue*m*.
Ahortiu*m* sancti Petri x*p*m o*r*nt*is*: vt tria in m*o*te thabor tabernacula faceret. sermone sec*u*do sabbati post Inuocauit.
Ahortus celi empyrei qualiter a deo patre factus sit. sermone nativitatis x*p*i.
Abulier chananea de qua Abath. xv. mentio*s* fit i*es*um filiu*m* dauid et non dei vocauit dicendo: fili dauid miserere mei. sermone domini/ce Reminiscere.
Abulier in adulterio dephen*s*a de qua Job. viij. loquit*s* q*d* significet: et quare lapidari debuit. Quere ser. sabbati post Oculi.
Abulti sunt vocati et*z* hoc verb*u* difficultate ex trib*o* habet. ser. vi. d*n*ice in septuagesima.

Tabula

Aundi vita respectu vite paradisi no*x* dici*m* tur tribus rationibus. sermone sexto prime do*m*inice aduentus domini.
Aundus quare solitudo fm David prop*o*tam dicatur. sermone primo dominice infra octauas nativitatis christi.
Aundus dicitur mare triplici ratio*m*e. sermone p*mo* tercie dominice post octauas epiphanie domini.
Aundus arbori comparatur. sermone do*m*inice Inuocauit.

De littera R

Atuuitas x*p*i glorio*s* q*n*q*s* pulcer*u*/mis conclusionibus declarat et ostendit sermone nativitatis christi.
Atuuitate x*p*i sc*t*i p*f*es et pp*h*e qualiter a deo patre desiderab*u*. sermone nativitatis christi.
Atuuitates tres in sacra scriptura inueniunt*s*. sermone tercie ferie post palmarum.
Atuuitate qua bon*u* fuisset iude natum non fuisse. Rebre fmone. iij. ferie post palmarum.
Atuuis ad quam asc*ed*it saluator noster christ*u* in t*e*pestatibus positam. vt dicit Abaci. vi. quo*r* ecclesiam et statum ecclesie significat. sermone sabbati post cinerum.
Atufragia duo in natura humana habetur. sermone in die cinerum.
Atuicula ad quam x*p*s ad p*o*dicand*u* asc*ed*ebat p*n*iam triplici ratione significat. sermone tercio tercie dominice post epiphanie d*n*i.
Amobilitas vnde o*t*um habeat. sermone quide ferie post Inuocauit.
Amobilis quis dicitur. sermone q*nt*e ferie post Inuocauit.
Amonia bonorum in cathedrali*m* celestibus. et nomina malorum in inferno scribuntur. sermone quinte ferie post Reminiscere.
Anumerus iste. s. septuagesi*m* tripliciter exponitur. sermone tercie ferie post Oculi.
Aunc*u* Johanni in vinculis per x*p*m missi q*s*int. sermone. iij. tercie d*n*ice aduentus d*n*i.
Aruptie que iam in mundo fiunt septem pct*o* mortalia claudunt*s* in se. habetur sermone p*mo* primo d*n*ice post octauas epiphanie d*n*i.

De littera D

Bedi*re* viam christi sex conditio*n*ibus ho*b*im tribuit. sicut habetur sermone tercio in epiphania domini.
Obedire dei mandatis est maximu*m* operu*m* q*d* p*n*ia salute facere possum*s*. h*o* declaratur in triplici bono. sermone quarto prime domini/ce post octauas epiphanie domini.
Obediend*u* est rectoribus q*l*icunq*s* mal*p*.

pter doctrinas q*s* x*p*s posuit. fmone. ij. tercie ferie post Reminiscere.
O*c*iosus q*s* dicatur. Require sermone d*n*ice in septuagesima.
Offerre debem*s* deo cu*r* trib*o* regib*u* tria mune*r*a q*s*unt. q*r*re ser. s. in epiphania d*n*i.
Oper*s* viuo*p* mortuo*p* mortificato*p* differ*e*ti*m*. Require sermone. v. p*me* d*n*ice aduentus d*n*i.
Opera x*p*i q*s* Johanni vinculato p*n*uncios significauit. q*s* fuerunt. fmone. iij. tercie d*n*ice aduentus.
Opera q*s* de*a* nob*e* vult fieri. fmone. s. d*n*ice infra octauas epiphanie d*n*i.
Opera tria peccato*p* x*p*m perdenti*u* vt ip*m* rchabeant. sermone. iij. d*n*ice infra octauas epiphanie.
Opera x*p*i principalia q*s* x*p*s a die q*s* de celo descendit p*r* incarnatione usq*s* ad die sue glorio*s* ascensionis. Et quod q*l*libet eo*p* in missa representatur. fmone. iij. p*me* d*n*ice post octauas epiphanie d*n*i.
Opera p*p*pter q*s* x*p*s maxime laud*u*dus e*s* sunt tria. fmone. s. in quingesima.
Opera in pct*o* mortali facta aie ad g*l*iam non plunt. s. t*u* ad o*ia* alia plunt. vt h*o* ser. s. ecce ferie post Reminiscere.
Opera bona q*s* si ad visum ho*b*im fiant. cu*r* posse sent secrete fieri. an sit pct*m*. Require fmone sc*o* tercie ferie post Reminiscere.
Opera dei q*t*uo*r* manifestant*s*. q*s* infans innocens pat*f*. ser. iij. ferie post Letare.
Opera p*n*ialia duodecim q*s* p*r* via eundi ad paradise sufficiunt. sermone. s. quarte ferie post palmar*u*.
Opera p*n*cialia q*s* de*a* in terra aliena. s. iu*de*o*p* fecit. Require fmone p*mo* sec*u*de ferie post Oculi.
Opera que x*p*s fecit sibi testimoniu*m* dabant de duob*z*. vt habetur sermone. iij. ferie post Judica.
Originale pct*m* quid sit. Quere sermone. ij. d*n*ice in sexagesima.
Orationis deuote tres modi seruandi. fmone in die cinerum.
O*ro* et ie*ni* sunt marie necessaria ad ver*u* p*n*iam. fmone d*n*ice post Reminiscere.
Oratio deuota quod fieri debeat. Quere sermone. s. q*r*te ferie post Reminiscere.
Oratio deuota q*d* sit. fmone. ij. sabbati post Reminiscere.
Oratio peccato*p* si a x*p*o exaudi*r* debeat exemplo x*p*i tria debet h*o*fe in se req*s*ita sicut declaratur in eu*g*elio. de quo est sermo in vigilia palmarum.

Tabula

Tabula

Oratio bone et exaudibilis a deo duos modos. Quere sermone in vigilia palmarum. Oratio imperatiua deo quod accepta rei penite correspondat. sermone septimo secunde dominice aduentus domini. Ostio clauso orandum est quomodo hoc intelligatur. Quere sermone sexto serie post cinerum. Quis christi homo ex quinque virtutibus efficitur. sermone primo secunde serie post Inuocavit.

De littera P

Arcedi inimicis duos modos. Que p re sermone secundo secunde serie post Reminiscere.

Participatio christi cum septem statibus hominum. in sermone quinto tercie dominice aduentus. Passio et mors christi quadrupliciter accipi potest fm q̄ quater passio christi temporis passionis christi in ecclesia fm quattuor euangelistas legitur. sermone tertio in die palmarum. Passio christi amara comparatur tribus nauibus quibus diuersarum conditionum homines nauigare debet. sermone dñice Reminiscere. Passio christi est medicina confortativa septem virtutum. sermone.ij. q̄rtie serie post palmarum. Pax dei seruat tribus primis preceptis domini suatis. sermone.ij. in epiphania dñi. Peccans mortaliter perdit omnia bona et merita que congregauit. sermone secundo sabbati post Reminiscere. Peccatum ingritudinis Iudeus magnus sit. et quot enormia peccata fecerit. sermone tercie serie post palmarum. Peccator obligatur primo christo. secundo beate virginis. tertio omnibus sanctis paradisi. quarto sanctis angelis. deinde animabus purgatoriij. ex hinc viuis. deinde proximo. vt habetur sermone vigilie epiphanie. Peccata septem que coiter sunt secreta. habentur sermone sabbati Letare. Peccata mortalia dupliciter committuntur. sermone p̄m. o quinte serie post Oculi. Peccata clericorum quattuor sunt in templo que sunt deo maxime odibilia. sermone secunde serie post Letare. Peccatum angelorum et damnatarum animarum irrenocabile est. sermone.ij. dominice in. lxx. Peccata tria dyaboli. ex quibz iudei dyabolo assimilantur. ratione quoniam deus ipsi dixit. vos ex patre dyabolo estis. sermone q̄ntie serie post Inuocavit. Peccatum mortale febris conditionem habet sermone quinte serie post Oculi.

Peccator in pctō mortali existens p iohannē incarcerauit declarat. fmone.iiij. tercie dñice aduentus dñi. Pnū quō sit virtus vel passio. habet ser. pmo quarte dominice aduentus. Penitens cuibz psone in diuinis obligat dare rōnem p peccatis. sermone vigilie epiphanie dñi. Pena passionis dñi a q̄ fuerit. ser. ij. quarte serie post palmarū. Pnū tres gradus cōtra cōfessores dicentes penitentiā esse arbitrariā. fmone. i. q̄ntie serie post Oculi. Pnū mari assimilat ppter quedā q̄ in pniā fiunt et fieri debet. ser. dñice Letare. Pena inferni de diuīst. fmone.iiij. dñice in frā octa. epiphanie dñi. Pnū digua in quatuor pñstis. ser. ii. pme dñice post oīa. epiphanie dñi. Pena eterna data p pctō tpali vel momentanea q̄ h̄ fiat. et nō tantū p tanto. fmone.ij. dñice in septuagesima. Pnū est dñus moral. ser. iiij. dñice in. lx. Pena dñatorū hñq̄ relevabit. ser. ij. dñice in quinquagesima. Pnū p cōsecutione regni celestis p lapsum peti mortalis necessaria ē. In die cinerū. Pnū vera iusticia dicit. fmone sexte serie p̄ cinerum. Penitentiā vera tria cōcertunt. fmone sexte serie post cinerum. Personarum tria genera a xp̄o maxime diligunt. fmone sabbati post Letare. Personarū quatuor cōditiones. Require fmone dñice Letare. Pericula mundi aliq̄ signa celestia pcedunt. ser. iiij. scđe dñice aduentus. Personae q̄ certā spem hereditatis vite eterne h̄re possunt q̄ sunt. Patet sermone vigilie epiphanie dñi. Petitionis duplex Joseph p suspicione impregnationis virginis marie factū. fmone vigilie nativitatis xp̄i. Petendo grās a dñi. viij. modos. Require fmone.ij. q̄rtie serie post Reminiscere. Petere regnum dei est oratio deo permaxime placens. fmone primo quarte serie post palmarum. Piscina pbatica quō est hierosolimis. in qua omniū languorū genera curabant certis āni temporibus. Et vnde illā virtutē talis piscina habuit. Quere in sermone. vij. serie post Inuocavit. Piscina pbatica et qd ei aq̄ significet. habet in ser. vij. serie post Inuocavit.

Piscina probatica in qua natabat pars ligni que postea fuit facta pars sancte crucis. talis piscina habet quinq̄ porticus. sermone sexto serie post Inuocavit.

Pons per quem ad gaudia celestia itur decē habet arcus. sermone vigilie epiphanie.

Positus quare salvator noster in sua nativitate inter animalia. fmone nativitatis christi. Pueri sine baptismo decadentes quid cum illos fieri et fit. Quere ser. iiij. serie post palmarū. Hugnas tres fortes Iesu christo a iudeis factas declarat euangelium. de quo est sermōe quarto serie post Judica.

Puncta tria que indei in consilio de passione domini sienda habuerūt. fmōe. vij. serie post Judica.

Purgatorium duplex est. vt habetur sermōe sexto tercie dominice aduentus domini.

Plage decem egyp̄ti que figura christiarū tis fuerunt. sermōe sexto prime dominice aduentus domini.

Preeminentiā an habeat angeli in celis supias. sermone. vij. tercie dñice aduentus dñi.

Predestinationē et p̄ficiam christi. et quedā subtilia. de his quere sermone primo secunde serie post Reminiscere.

Preparatio apta trium sanctorum regum ad offrendum regi nouiter nato. habetur sermone primo in epiphania domini.

Preparationis modus quo christum venturū nouum natum recipere debemus. sermōe. iiij. quarte serie dominice aduentus.

Principes septem pctō p̄ mortalium qui sunt Requirere sermone primo in epiphania dñi.

Prodictiones quas facient homines christiani cōtra christū. sermōe. v. scđe dñice aduentus.

Probatio certe fidei. sermone. iiij. tercie dominice aduentus dñi.

Probatio fidei q̄uo per deū fiat. sermone. iiij. tercie dñice aduentus dñi.

Promissio duplex stelle a deo in lege veteri et noua. habetur. sermōe. i. in epiphania dñi.

Processionem lāmetabilem exitus christi ad caluarie locum sanctus Bernhardus subtiliter describit. sermone in die parascue.

De littera Q

Clare christus salvator nō pmittit opa dyaboli in christianitatis destructiōnem. fmone. iiij. scđe dñice aduentus.

Quare deus aliam eternitatem damnat. fmone. iiij. prime dominice aduentus.

Quattro sunt quibus nos optime defendimus p̄tra om̄is impugnationes dyabolicas coram xp̄o. fmone pmo. ij. serie post Reminiscē.

Que et quot sibi hanc dū sancti Johannis saluatorē nostrū baptisaret. sermone pmo tercie dñice aduentus.

Questio est. quare christus tñ fecit mulierē chananē expectare quod petebat. due rationes ad hoc habent. sermone dominice Reminiscere.

Questio est populi communis. vtrū hoc oporteat q̄ a rectoribz oprimant. vide ibidē quo modo rectores maius onus portant. sermone secundo tercie serie post Reminiscere.

Questio est. an aliquis q̄ est factus seruus dñaboli p pctō an p̄diderit liberū arbitriū. fmone. ij. labbati post Reminiscere.

Questio est. q̄ ū xps nomē diuītis epulonis scuerat. de q̄ Luce. xv. habet. q̄re ipm p̄prio noī noīauerat. sermone. v. serie post Reminiscere.

Questio est quare in simbolo canit vel legit. Confitor vñ baptismā. sermone. ij. dominice Oculi.

Questiones tres magne quas xps disputauit et determinauit. habent. sermone. iiij. serie post Oculi.

Questio est. quare xps demonia que expulit ab obcessis nō sinebat loqui. huius rōes quere fmone pmo q̄ntie serie post Oculi.

Questio est. xps in couiuio qd in deserto p̄parauerat qnq̄ milibz hoīm. quare noluit ne comederet nisi p̄s ordinati fuerint. fmone dñice Letare.

Questio est quare christus vendentes et numerarios de templo expulit. et quare id pēcatū grandi ceteris corrigit. ser. ij. serie post Letare.

Questio est an poti in die Iouis sc̄ta vel in die pasce cōmunicandū sit. sermone. iiij. serie post palmarū.

Questio est. xpus tpe q̄ erat apud inferos in sua sanctissima morte. vtrū oēs animas q̄ tunc erant in purgatorio liberauit. fmone sabbati in vigilia pasce.

Questio discreta sancto p̄ triū regū. fmone primo epiphania dñi.

Questio qd in isto casu faciendū sit a cōfesso re q̄ p̄tō nō pponit abstinere a p̄cis. sermone. ij. serie post Oculi.

Questio est q̄re xps sanauit a febre sociū symonis. cū tūlū alios infirmos p̄ manū impositiōnem sanauerat. ser. v. serie post Oculi.

Questio est vtrū vir posset dimittē vxorem. ppter xp̄m. ser. vij. serie post Oculi.

Questio est an in aliquo iudicio alijs posset esse simul testis et iudex. fmone sabbati post Letare.

Tabula

Questio est. Illi iudei et ceteri homines qui scierunt christum esse verum messiam. utrum ex hoc peccauerunt quod christum verum messiam esse non dicebant. aut defensauerunt. sermone. iij. serie post Iudica.

Questio est cum predestinati sint de numero saluandorum quare christus pro ipsis oravit. Et valde subtilia inuenies dicta. Et quarundam questionum solutiones. sermone in vigilia palmarum.

Questio est. quare christus in tam parua via ad hierusalem in duobus animalibus equauit. sermone secundo in die palmarum.

Questio est. quia multi infirmi et vulnerati in corpore coicant qui tam in animo non curantur. immo peccata in talibus magis augmentantur. sermone in cena domini.

Questio est. utrum aliquod aliud opus christi sufficiens esset ad redemptionem generis humani. preter eius mortem. Et an esset de necessitate moriturus. solutionem huius require sermone in die parasceues.

Questio est. quare de duobus latronibus cum christo crucifixis unus tunc et non alter conuersus fuit. sermone in die sancta parasceues.

Quiescendi quinq; modos in die festo. Requiere sermone. iij. serie post Letare.

Quid erit de pueris qui moriuntur sic quod non fecerunt aliquod bonum aut malum. sermone primo aduentus domini.

De littera R

Actiones quatuor quare discipuli volebant quod christus iret in iudeam ubi tandem crucifixus fuit. sermone tercie serie post Iudica.

Recursus ad demones et diuinos prohibetur sermone dominice Reminiscere.

Reducitur peccator quinq; modis de tenebris peccatorum ad gratie claritatem. sermone quod serie post Letare.

Reditus peccatorum ad deum. cum ab eo per peccata elongati fuerint. sermone secundo secunde dominice post epiphanie domini.

Refrigerium sentit anima in purgatorio statim ex his que pro ea fiunt. ser. iij. dñice in lxx.

Reformatio hominis per tres virtutes. erga deum. erga proximum. erga proprium corporis sermone. iij. dñice infra octauas epiphanie.

Reformatio peccatorum tripliciter. sermone. i. dñice infra octauas epiphanie domini.

Regula generalis diuine prouidentie ab inicio mundi a deo seruata. sermone septimo tercie dominice aduentus domini.

Regnum celorum quod modis a nobis habet potest. ser. vij.

serie post reminiscere.

Regnum celorum pueri mox nati et baptisati descendentes (qui nullum bonum fecerunt) quomodo adipiscuntur. sermone sexte serie post Reminiscere.

Religiosi quanto habent. quod si regulariter et bene vivere voluerint custodire debent. ser. vij. serie post reminiscere.

Remouere si aliquem vellent plati a suis ordinacionib; a deo aut a gratia dei quod ipsis sit obediendum: et quod non. ser. iij. tercie serie post reminiscere.

Reprobauerunt pontifices iudeorum christum sexupliciter. sermone primo sabbati post reminiscere.

Remedium quod pct; hominum in iudicio christi in scandalum peccatorum non videant. ser. sabbati post Oculi.

Resumptione pct; quanto cause concernunt. sermone. vij. serie post Iudica.

Remittit pct; nullus nisi de ihesu. Rones huius auctoritatis. sermone. v. serie post Iudica.

Residentia angelorum et animarum. utrum scilicet angelorum a dextris. et anime a sinistris resileant in regno dei. sermone. vij. tercie dominice aduentus.

Resurgentium quatuor conditiones. Quere sermone. iij. dñice in septuagesima.

Res divina in sacra scriptura sub figuris parabolis et similitudinibus ponuntur. ser. i. dñice in septuagesima.

Responsionem nullam christus dedit petro petenti ut tria tabernacula in sua sanctissima transfiguratione faceret. sermone primo sabbati post Iudicavit.

Responsiones tres quas christus dedit interrogantibus. s. b. mō. Quanta audiuit de te facta in capharnaū. fac et b. sermone. iij. serie scđe post Oculi.

Responsiones tres quas christus dedit super accusationes mulieris in adulterio regre. sermone sabbati post Oculi.

Responsiones reprehensae sex pro iudicibus secularibus in iudicis et sententiis suade. habent sermone sabbati post Oculi.

Responsio duplex christi quod deus dedit iudeis cum ipsum samaritanum esse dicebant. sermone dñice Iudica.

Responsio ad quandam questionem quod famili facere solent dicentes. quod mihi predictum passio christi si ego prius agere habeo. sermone dñice Iudica.

Retributionis quatuor modos inter homines. Requiere sermone quarte serie post Iudica.

Signa fienda in extremo iudicio. Quere sermone primo secunde dominice aduentus dñi.

Signa septem in honeste mulieris. Quere sermone vigilie nativitatis christi.

Signa tria in christo nato comparata cuilibet paradiisum intrare volenti. ser. i. dñice infra octauas nativitatis christi.

Signo Thau quod liter hoies serui dei signantur in frontibus eorum. sermone scđe dñice infra octauas nativitatis christi.

Signa evidencia aduentus antichristi in notabilis positio post sermonem quarte dñice post octauas epiphanie dñi.

Signa quindecim quod christus manifestauit ex quibus re verum messiam ostendebat. ser. iij. sermone post Letare.

Signa tria spūalia christi suis electis probet. ut habet sermone sexte serie post Iudica.

Signum primum quod fecit ihesus est conuersio aquae in vinum. sermone primo dñice post octauas epiphanie.

Solutio cuiusdam apparentis secretatis verborum christi. Quia in uno loco dicit. Attende ne facias iusticiam vestram coram hominibus. Et in alio loco dicit. videant opera vestra bona. sermone sexte serie post cinerū.

Solutio a fine quā discipuli dñi soluerunt in die palmarū dñi ad equitandum quod solutio nem a vinculis peccatorum significat. sermone. iij. in die palmarum.

Supbia quatuor modis contingit. sermone. iij. sexte serie post Oculi.

Suscitauit christus publice iuuenem defunctū lucce. vij. quare b. habet sermone quinte serie post Letare.

Supbientes ex bonis temporalib; stulti demoni strant. ser. iij. quarta serie dñice aduentus.

Suscitationis Lazarus tres mirabiles cause notantur in euangelio. de quod est sermone sexte serie post Letare.

Scire quatuor nos oportet nobis multū necessaria ad bonū regimen nře vite. ser. quinta serie post Reminiscere.

Speculationes tres altissimas de christo decimat euāgelium. de quod est sermone pro scđe feria post Reminiscere.

Speculativa doctrina est quod christus in primo aduentu venit ad hoies qui pierunt. sed in ultio ad oēs. ser. dñice Reminiscere.

Ripuliantur cum christus baptizaret in specie colub; be super ipsum descendit. ser. in octauis epiphanie dñi.

Status septem christianorum. ser. vi. tercie dominice aduentus.

Status religiosorum quinq; a christo receperit. in quibus eorum dispositio constituit. ser. vi. tercie dñice aduentus.

Tabula

Signa septem in honeste mulieris. Quere sermone vigilie nativitatis christi.

Signa tria in christo nato comparata cuilibet paradiisum intrare volenti. ser. i. dñice infra octauas nativitatis christi.

Signo Thau quod liter hoies serui dei signantur in frontibus eorum. sermone scđe dñice infra octauas nativitatis christi.

Signa evidencia aduentus antichristi in notabilis positio post sermonem quarte dñice post octauas epiphanie dñi.

Signa quindecim quod christus manifestauit ex quibus re verum messiam ostendebat. ser. iij. sermone post Letare.

Signa tria spūalia christi suis electis probet. ut habet sermone sexte serie post Iudica.

Signum primum quod fecit ihesus est conuersio aquae in vinum. sermone primo dñice post octauas epiphanie.

Solutio cuiusdam apparentis secretatis verborum christi. Quia in uno loco dicit. Attende ne facias iusticiam vestram coram hominibus. Et in alio loco dicit. videant opera vestra bona. sermone sexte serie post cinerū.

Solutio a fine quā discipuli dñi soluerunt in die palmarū dñi ad equitandum quod solutio nem a vinculis peccatorum significat. sermone. iij. in die palmarum.

Supbia quatuor modis contingit. sermone. iij. sexte serie post Oculi.

Suscitauit christus publice iuuenem defunctū lucce. vij. quare b. habet sermone quinte serie post Letare.

Supbientes ex bonis temporalib; stulti demoni strant. ser. iij. quarta serie dñice aduentus.

Suscitationis Lazarus tres mirabiles cause notantur in euangelio. de quod est sermone sexte serie post Letare.

Scire quatuor nos oportet nobis multū necessaria ad bonū regimen nře vite. ser. quinta serie post Reminiscere.

Speculationes tres altissimas de christo decimat euāgelium. de quod est sermone pro scđe feria post Reminiscere.

Speculativa doctrina est quod christus in primo aduentu venit ad hoies qui pierunt. sed in ultio ad oēs. ser. dñice Reminiscere.

Ripuliantur cum christus baptizaret in specie colub; be super ipsum descendit. ser. in octauis epiphanie dñi.

Status septem christianorum. ser. vi. tercie dominice aduentus.

Status religiosorum quinq; a christo receperit. in quibus eorum dispositio constituit. ser. vi. tercie dñice aduentus.

Tabula

Status clericorum duo a christo recepit. ser. iij. dñica in octauas epiphanie.
Status secularis unum a christo recepit. ser. mons eodem.
Stimuli quatuor quibz a christo diuinitus excitamus ad padis. ser. iij. dñice in. lx.

De littera L

Emp' qdragesimale bello cōpatur. sermone. i. dñice oculi.

Terram sanctā potius agarenī et infideles possident q̄s fideles. sermone quarte ferie post Letare.

Terra pmissiois ultra mare in duas ptes dñi videbatur. Et q̄ et q̄les in qualidet pte morabant. sermone tercie ferie post Iudica.

Terribilia q̄ sunt tpe antichristi. habentur sermone. iij. dominice. iiij. aduentus domini.

Terra vel regio ad quam finaliter ibimus q̄ sit. Require sermone. iij. in epiphania dñi.

Terre natura ex diversis temporibz anni ad personam luxuriosam moralizatur. sermone iij. dominice infra octauas epiphanie dñi.

Testimonium sacre scripture maius est q̄ cu iūscimus resurgentis. sermone sexte ferie post Reminiscere.

Testimonii christi esse verū christi tripli probat ī iudeos. sermone sabbati post Letare.

Turturis naturā. q̄re ser. i. in die palmarum. Thabor mons est in quo christus semper benedictus transfiguratus est. sermone. iij. sabbati post Inuocavit.

Theologia sacra vtrū acceptet rōnes humānus iūuentas. ser. iij. tercie dñice aduentus.

Transitus terre et celī qualis fiet post extremum iudicium. habetur sermone. vij. secunde dominice aduentus domini.

Transfigurari quando christus voluit quare secum tres discipulos assumpsit. sermone. iij. sabbati post Inuocavit.

Transfiguratione in christi quare duo sancti veteris testamenti ibi fuerunt moyses scilicet et helyas. sermone. iij. sabbati post Inuocavit.

Transeunt beati ad damnatos obiectaliter. et damnati transeunt ad sanctos obiectaliter sermone quinte ferie post Reminiscere.

Transfiguratiois gloriole iesu christi tres subtiles contemplationes. habentur sermone pmo sabbati post Inuocavit.

Transfigurari quare christus voluit. sermone primo sabbati post Inuocavit.

Transfiguratio christi ab apostolis aboyset helya placide accepta fuit. sermone pmo sabbati post Inuocavit.

Tribulatiōes in hunc mundū in breui ventu-

re. habent ser. iij. scde dñice aduentus dñi.
Tristitia quā ioseph vir sanct⁹ ex cesaris augsuti edicto habuit. ser. nativitatis xp̄i.
Tribulationes quatuor huius mundi et quē harū mart̄rem efficiat. ser. vigile epiphanie domini.

Tristitia quā virgo maria sanctissima et Ioseph vir sanct⁹ cū xp̄m pdiderūt in hierlm q̄ et qualis erat. sermone quarto dñice in octauis epiphanie.

Tria christ⁹ de se in euangelio ostendit. de q̄ est sermo prim⁹ quartie dñice post epiphanie domini.

Trucidari q̄re de suos pmittit ab antixpo. Rōem hui⁹ require sermone. iij. dñice secunde aduentus dñi.

De litera M

Unitates mulierū plerumq; viros in excessus labi nitūt. ser. v. dñice tercie aduentus.

Clementia quatuor fidem christianam agitan tes. sermone quarto tercie dominice aduentus domini.

Clerba nostra si recta esse debeat ac deo placa tres conditiones habere oponet. fmone vi. scde dñice aduentus.

Clerbū dei septē virtutes habet. fmone pri mo dñice in sexagesima.

Clementia christus septies in hierusalem et nunq; tant⁹ honor sibi exhibit⁹ fuit sicut in die palmarum. quare hoc. quere sermone. iij. in die palmarum.

Cleritas triplex regni dei ostendit. ser. pmo tercie ferie post Inuocavit.

Clerbū ociosum est quod sine rōne factū est. Require sermone secundo tercie ferie post Reminiscere.

Cleritates quinq; q̄s christ⁹ iudeis predicavit. fmone dñice Iudica.

Cleritatē circa fidei aliquis tripliciter peccare potest. Require sermone tercie ferie post Iudica.

Clestē dupli fm̄ duos aduentus xp̄i xp̄us induetus ē. ser. v. tercie dñice aduentus.

Elia dñi q̄ sit p̄ quā itur ad xp̄m. ser. iij. tercie dñice aduentus dñi.

Clemencia xp̄i septem demonū ad pcta mortalia irritantū. ser. vij. tercie dñice aduentus.

Eiam paradisi ante christi nativitatē null⁹ q̄ntūcūq; sanct⁹ inuenire potuit. Rō huius habet fmone primo dñice infra octauas nativitatis christi.

Eia paradisi a p̄mis pentibz trib⁹ modis errata fuit. fmone. iij. in epiphania dñi.

Tabula

Tie tres quibus post lapsum in peccata direcione ad deum reuertimur quas christus ordiuit. sermone. iij. in epiphania domini.

Clicum triplex ociositatis habetur sermone vij. dominice in septuagesima.

Clitorci ascensuro ad castrum alte situm cuiusmodi est regnum celorum tria necessaria sunt ser. q̄. dominica in quinquagesima.

Tie tres sunt quas per fidem scimus. sermone. iiij. in quinquagesima.

Tie tres quas nos christus ambulare iubet. sermone. i. secunde ferie post Inuocavit.

Violentiam opera penitentialia requirunt quomodo hoc sermone sexte ferie post Reminiscere.

Virtutes quatuor quibz saluator iohannes extollebat nobis etiam admodum necessarie pro vite nostre reparatione. sermone. iiij. tercie dominice aduentus.

Virtute quadruplici via dñi regit. sermone iiij. quarte dñice aduentus dñi.

Virtutis diffinitio habetur sermone. iij. q̄rte dñice adue utus dñi.

Virginitas semel amissa recuperari nō potest. fmone. i. tercie ferie post Reminiscere.

Vir lincis indur⁹ q̄s sit vt dīc historia. Ezechiel. ix. ser. iij. dñice ifra octauas nativitatis.

Viri sex interficienes nō signatos qui sunt. de quibz dicit historia Ezechiel. ix. sermone. iij. dñice infra octauas nativitatis christi.

Virtutes septem in quibz christus morat. habentur sermone. iiij. in epiphania dñi.

Virtutes q̄ttuo nob ad sciendū maxime necessarie quibz placiē efficaciam xp̄o. sermone. i. tercie dñice epiphanie.

Ela quā xp̄s tenuit in die palmarū veniendo in hierlm in sex pūctis subtilē cōprehendit. sermone tercio in die palmarū.

Visitationes tres dei in hoc mūdo. nota sermone q̄nte ferie post Letare.

Ela quā saluator noster habuit ad vite nre instructionē. ser. i. tercie dñice aduentus.

Ela sancta et virtuosa est via per quam itur ad xp̄m. ser. iij. quarte dñice aduentus.

Elati et reprobari a nob q̄ttuo vult xp̄s q̄ habent ser. iij. tercie ferie post Reminiscere.

Elocat deus p̄tōrem triplicē vt venato; falconem. sermone. v. in epiphania dñi.

Elocant hoies ad gaudia celestia fm̄ quinq; etates principales hoim. sermone. i. dñice in septuagesima.

Elocatio duplex qua de oparios ad se vocat. sermone. iij. dñice in septuagesima.

Eloitas dei est vt oēs hoies saluent q̄re tūc los damnatur. ser. i. dñice infra octauas epi-

phanie domini.

Elexatio ipsi saul a demonio. quō dauid de monē cithara amouit. ser. do. Reminiscere.

Elox de celo a deo p̄re q̄ xp̄s baptisat q̄re fiebat. cū certū sit q̄ xp̄s tūc nō incepit cē fili⁹ dei q̄ est deo patri coeterū. sermone in octaua epiphanie dñi.

Etrū opa extra charitatez facta alicui⁹ boni saltem tpalis sint meritoria. sermone. v. p̄me dñice aduentus.

Etrū post hanc vitā sit purgatoriū. ser. iij. prime dñice aduentus.

Etrū resurrectio futura mortuoꝝ sit natural sermone. i. aduentus.

De litera X

Pūs cū non sit vestis quō ipsum in duere poterim⁹. cū dicit. Induimini dñm ih̄m christū. ser. vij. prime dñice aduentus.

Xps sol dicit. sermone. iiij. secunde dñice aduentus domini.

Xpianū cerui dicunt. ser. i. quarte dñice aduentus domini.

Xpūs osdit nobis tria suanda p tēpus q̄ dragesimale. fmone in die cinerū.

Xps cū in deserto ieunabat. vbi dormiebat. quid faciebat. quā societatē habebat: habet pulcre. sermone dñice Inuocavit.

Xps regnū dei triplici rōne dñ. ser. i. tercie ferie post Inuocavit.

Xps dū trāfigurari voluit quare ab eo alij discipuli tribus demptis recesserūt. sermone sabbati post Inuocavit.

Xps vtrū venerit ponere animā suā p multis vel p omnibz. Hoc req̄re fmone. i. q̄rte ferie post Reminiscere.

De litera Y

Yriarū sex q̄ posite erāt fm̄ purifica tionē vel p̄suetudinē iudeoz moralizatio ppulcrā habet ser. i. prime do minice post octauas epiphanie.

Ydrie sex in nuptijs posite more purificatio nis iudeoz quid q̄libet representet. habetur sermone tercio prime dominice post octauas epiphanie.

Et tantum de tabula huius partis.